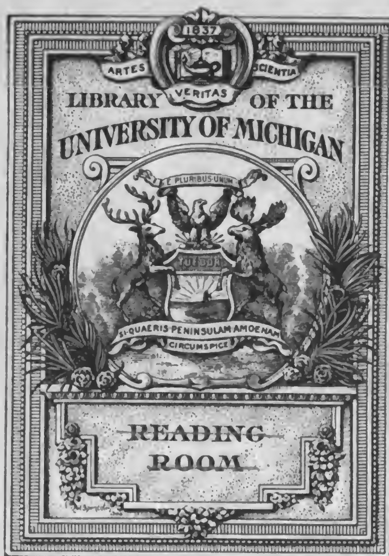
Deutsch-slov... hand-wörterb...

Anton Janežič

1837
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
E PLURIBUS UNUM
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE
READING
ROOM

H

A

Deutsch-slovenisches
Hand-Wörterbuch

von

Anton Janežič.

Dritte, vollständig umgearbeitete und vermehrte Auflage

bearbeitet von

Anton Bartel,
k. k. Gymnasiallehrer zu Laibach,

unter Mitwirkung der Collegen

A. Kaspret, M. Petelin, J. Pichler, L. Pintar, M. Suhač, A. Tavčar.

Klagenfurt 1889.

Druck und Verlag der Buchdruckerei der St. Hermagoras-Bruderschaft.

Vorwort zur dritten Auflage.

Während ein lang gefühltes Bedürfnis und vielseitige Nachfrage eine neue Auflage des im Buchhandel längst vergriffenen A. Janežič'schen Wörterbuches erforderten, erheischte anderseits der gegenwärtige Zustand der neuslovenischen Sprache eine namhafte Erweiterung und gründliche Umarbeitung desselben.

Mehr als zwei Decennien sind bereits seit der Herausgabe der zweiten Auflage dieses Buches verflossen, und ein Blick auf die literarische Entwickelung der neuslovenischen Sprache in jüngster Zeit zeigt uns, welch gewaltige Fortschritte diese Sprache seitdem sowohl in der Verbesserung und Consolidierung der Wortformen, als auch insbesondere in der Bereicherung des Sprachschatzes gemacht hat. Diesen Umständen Rechnung tragend bemühten sich die Bearbeiter der vorliegenden dritten Auflage durch Richtigstellung einzelner Wortformen rücksichtlich der Rechtschreibung und Formlehre, durch Ausscheidung falscher Ableitungen, dunkler, meist aus dem Deutschen stammender Localismen, namentlich aber durch umfassende Sammlung des Sprachmaterials aus verschiedenen Werken und Schriften belletristischen und fachwissenschaftlichen Inhaltes den Wortvorrath so zu gestalten, dass er ein möglichst treues Bild der jetzt üblichen slovenischen Schriftsprache bietet. Bereits vorhandene Sammlungen, wie z. B. „Popotna torba" von Erjavec, sowie sprachwissenschaftliche Werke und Aufsätze wurden verwertet.

Bei einzelnen Wörtern sind Declinations- und Conjugationsformen gewöhnlich nur dann angeführt, wenn ein Nichtslovene auch unter Zuhilfenahme der Grammatik dieselben nicht herausfinden könnte; demnach wird der Genetiv meist nur bei i- und consonantischen Stämmen angegeben. Z. B. sol (-í), oko (očesa). Die Präsensformen der ersten Person werden bei den dentalen, gutturalen, liquiden und vocalischen Verbalstämmen der ersten Classe, bei Zeitwörtern der dritten Classe 2. Abtheilung, welche einen palatalen Consonanten vor dem Classencharakter führen, ferner bei Zeitwörtern der fünften Classe 2.—4. Abtheilung bezeichnet. Das Übrige lehrt die Grammatik. Bei Adjectiven ist die Bezeichnung *adi.* nur dann hinzugefügt, wenn diese unmittelbar darauffolgenden Adverbien gegenüberstehen.

Die Zeitwörter sind nach ihrer perfectiven und imperfectiven Bedeutung gruppiert. Imperfective nach vorausgehenden Perfectiven sind mit *impf.* eingeleitet, Perfective von vorausgehenden Imperfectiven durch einen Strichpunkt (;)

getrennt. Die transitive und intransitive Bedeutung ist bei slovenischen Ausdrücken durch *tr.* und *intr.* unterschieden, wenn das deutsche Schlagwort diese doppelte Bedeutung zuläßt.

Nur Wörter mit scharf ausgeprägtem Ton sind mit einem Accent versehen. Der lange, sowohl der gestoßene als auch der geschliffene Ton ist mit ´, der kurze mit ` bezeichnet; seltener kommt das Zeichen ^ bei tief gesprochenem und gedehntem o vor.

Das halbvocalische e ist in den Stammsilben und Suffixen ec, ek 2c. durch ĕ ausgedrückt; ebenso mitunter das kurze ŭ.

Der Umstand, dass einzelne Buchstaben oder auch kürzere Bruchtheile des Buches sofort nach der Redaction gedruckt wurden, brachte es mit sich, dass sich einige schwer vermeidliche Inconsequenzen eingeschlichen haben, so namentlich in Betreff der mit j erweichten Consonanten, der Präpositionen und Präfixe u, v, iz, vz 2c.

Bei der dreijährigen Arbeit wurde eben manche Ansicht geändert; demnach kommen Ausdrücke vor, die an verschiedenen Stellen des Buches eine verschiedene Form aufweisen. So z. B. wurden die auf der letzten Silbe betonten Composita anfänglich mit einem langen, später mit einem kurzen Accent versehen: bosonóg, richtig bosonòg.

Sonstige Ungenauigkeiten und die im Buche noch vorkommenden Druckfehler möge die Schwierigkeit der Correctur entschuldigen, da das Buch in Laibach geschrieben und in Klagenfurt gedruckt wurde.

Hiemit übergeben die Verfasser das Buch der Öffentlichkeit. Dem Bearbeiter einer nächsten Auflage möge es vorbehalten bleiben, dieses Werk von allen Mängeln zu säubern und durch fleißige Studien und emsiges Sammeln einer möglichst geläuterten Ausgabe zuzuführen.

Laibach, am 1. October 1889.

Anton Bartel.

A.

A a; A und O (Alpha und Omega) začetĕk in konĕc; von A bis Z od konca do kraja; wer A sagt, muss auch B sagen kdor je začel, treba da i skonča; weder A noch B ni bev ni mev; *interj.* a! dè-te!; à (bei Preisen) po.

Aal *m.* jegulja; *dem.* jeguljica; Aal- jegulji.

aalartig jeguljast. [(menkà).

Aalquappe (-raupe, -rutte) *f.* menĕk

Aar *m.* orĕl, postojna; *dem.* orlič; Aar- orlov.

Aarweih *m.* (u. -weihe *f.*) kanja.

Aas *n.* mrha, mrhovina, mrcina, mrlina, crknina, mrtvačina; Aas- mršji; (Geschwulst) túr (tvór), uljé (-esa).

Aasblatter *f.* gnojna krasta.

aasen (Felle) mezdriti.

Aasfliege *f.* mrhojédnica.

aasfressend mrhojed, mrhojédĕn.

Aasfresser *m.* mrhar, mrhojéd.

Aasgeier *m.* mrhar, egiptovski jastreb.

Aasgeruch (-gestank) *m.* smrad po mrhovini.

aashaft (aasig) mršji, gnusĕn.

Aaskäfer *m.* mrhobrbĕc, mršnik. [jéda.

Aasvogel *m.* mrhojédna ptica, mrho-

ab *adv.* od, doli, proč, raz, z *(c. gen.)*; auf und ab gori in doli, semtertje; auf oder ab več ali manj; ab und zu tam pa tam, včasih; den Hut ab klobuk raz glavo (z glave)! odkrij se! [orati.

abackern odorati (-orjem), zorati, do-

abaltern starati se, postarati se.

abänderlich spremenljiv, premenljív; *(gram.)* pregibljív, pregibĕn, sklonljív.

Abänderlichkeit *f.* premenljívost, pregibnost.

abändern premeniti, spremeniti, prenarediti, predrugačiti; *impf.* preminjati, spreminjati, prenarejati; (declinieren) sklanjati.

Abänderung *f.* prememba, prenaredba, preosnova; (Declination) sklanjatĕv; (Varietät) različĕk.

abängstigen uplašiti, v strah spraviti; *impf.* plašiti, v strah spravljati, strah delati (komu).

abarbeiten dodelati; eine Schuld — z delom plačati, odslužiti; einen Stein — (kamen) odriniti, odvaliti; eine Axt — (sekiro) skrhati; Unebenheiten — obdelati, ugladiti; sich — ugnati (-ženem) se, utruditi se, zdelati se, pregnati (-ženem) se, pretegniti se, prevrediti se.

Abart *f.* izrodĕk; vrsta.

abarten zvreči (-vržem) se, spačiti se.

abästen obklestiti.

abätzen zjesti (-jem), *impf.* zjedati.

abbaden okópati (-kópljem), skópati.

abbalgen odreti (-derem), iz kože dejati (denem); *impf.* odirati, iz kože devati; sich — (mit etwas) ukvarjati se (s čim).

abbasten beliti, likati, lupiti, majiti; obeliti, olikati, olupiti, omajiti.

Abbau *m.* zasip; kopánje rude, zgradbe v rudnikih.

abbauen podreti (-derem), *(mont.)* jamo predelati, zasuti (-sujem); *impf.* podirati, predelovati, zasipati (-sipljem); (v rudnikih) dokopati, graditi.

abbeißen odgrizniti, ugrizniti.

abberufen poklicati (-kličem), pozvati (-zovem); proč —, nazaj poklicati.

Abberufung *f.* poklic, pozív.

Abberufungsschreiben *n.* pozívnica, pozivno pismo.

abbestellen odpovedati (naročilo), oporeči (-rečem), preklicati (-kličem); *impf.* odpovedovati, oporekati.

Abbestellung *f.* odpoved (-i), preklic.

abbeten odmoliti, zmoliti. [beračiti.

abbetteln izprositi, izmoledovati, pri-

abbeuteln otresti; otresti se, znebiti se (česa).

abbezahlen izplačati, poplačati.

Abbild *n.* obraz, podoba, slika, posnetĕk, snímĕk.

abbilden obraziti, slikati; *pf.* posneti (-snamem), upodobiti.
abbinden odvezati (-vežem), odpeti (-pnem), razvezati; *impf.* odvezovati odpenjati; *(med.)* prevezati, podvezati; *impf.* prevezovati, podvezovati.
Abbiss *m.* odgrizčk, ugrižljej.
Abbitte *f.* prošnja za odpuščenje.
abbitten prositi odpuščenja.
abblasen odpihniti; (mit der Trompete) odtrobiti.
abblassen obledeti, zbledeti.
abblättern obrati (-berem), osmukati (-smučem); *impf.* obirati, smukati; Schiefersteine — krojiti, luščiti; sich — luščiti se; (von Blättern) obleteti se, osuti (-sujem, -spem) se; *impf.* obletovati se, osipati (-sipljem) se.
Abblätterung *f.* obiranje, smukanje; krojenje, cepljenje.
abblühen ocvesti (-cvetem), odcvesti; *impf.* ocvétati, ocvetevati.
Abbrand *m.* ugorelščina.
Abbrandler *m.* pogorelčc; des Abbrandlers pogorelčev.
Abbrandlerin *f.* pogorelka.
Abbrandlergabe *f.* pogorélščina.
abbrechen odlomiti, ulomiti, odkrhniti, odkrušiti; *impf.* lomiti, krušiti; (pflücken) utrgati, odtrgati, trgati; (Zweig) odčesniti, odčehniti; (rundherum) oblomiti, okrehati; (die Rede) umolkniti, premolkniti, obmolkniti, prenehati; (d. Unterhandlung) razdreti, *impf.* razdirati; (am Lohne, Preise) utrgati, pritrgati, *impf.* pritrgovati; (Flachs) otreti (-tarem, -terem, -trem); (ein Gebäude) podreti (-derem), razrušiti, razvaliti.
abbrennen *tr.* opaliti, osmoditi, ožgati (-žgem), požgati; *impf.* požigati; *intr.* pogoreti, zgoreti; (von der Sonne) ogoreti.
Abbreviatur *f.* kratica, okrajšěk.
abbreviieren okrajšati, prikrajšati, skrajšati.
abbringen odvrniti, *impf.* odvračati; (eine Sitte) odpraviti, odstraniti; *impf.* odpravljati.
abbröckeln *tr.* oddrobiti, odkršiti, odmrviti; *intr.* drobiti se, odkrušiti se, odluščiti se, odmrviti se.
Abbruch *m.* odlomčk, ulom, drobčc; — leiden pomanjkanje trpeti, stradati; — thun kratiti, škodo —, kvar delati; sich — thun pritrgati si; an der Ehre — thun poštenje kratiti, dobremu imenu škodovati.
abbrüchig krhčk, lomčn, drobljív, lomljív.
abbrühen pariti; opariti, popariti.
abbügeln gladiti, likati; polikati, pogladiti.
abbürden razprtati, odložiti.
abbürsten krtačiti, ščetiti; okrtačiti, oščetiti.
Abbuße *f.* pokora; — leisten pokoriti se; spokoriti se.
abbüßen pokoro delati, pokoriti se; pokoro storiti, spokoriti se.
Abbüßung *f.* pokora, spokoritčv.
Abc *n.* abeceda, azbuka, alfabet; Abc-abecedni.
Abcbuch *n.* abecednik.
Abctafel *f.* abecednica.
abcopieren posneti (-snamem), prepisati (-pišem), prerisati (-rišem).
abdachen (das Haus) odkriti (-krijem), razkriti; ostrmiti, poševiti; sich — viseti, nagibati (-gibljem) se, nagnen biti.
abdachig nagnen, polóžčn; *adv.* položno.
Abdachung *f.* razkrivanje strehe; (schiefe Fläche) nagnenost, položnost, rebčr (-i), ostrmina.
abdämmen graditi, jeziti; zagraditi, zajeziti, pregraditi.
abdampfen izhlapeti, izpuhteti, spariti se, skaditi se; *impf.* izhlapevati, izpuhtevati.
Abdampfkessel *m.* parni kotčl.
abdanken *tr.* posloviti, slovo dati (dam), odpustiti, ob službo dejati (denem), odstaviti; *impf.* ob službo devati, odstavljati; *intr.* službo odpovedati (-vem), — pustiti, odreči se, odpovedati se.
Abdankung *f.* odstavljenje, slovo (-esa), ostavka.
Abdankungsschein *m.* poslovílo, poslovílno pismo, odpoved (-i).
abdarben sich pristradati, pritrgati si; *impf.* pritrgovati si.
abdecken odkriti (-krijem), odgrniti; *impf.* odkrivati, odgrinjati; (den Tisch)

z mize pospraviti; *impf.* — pospravljati; (ein Thier) dreti (derem), odirati, iz kože devati; odreti, iz kože dejati (denem).

Abdecker *m.* konjedirěc; Abdecker= konjedirski.

abdienen odslužiti, dosližiti.

Abdomen *n.* trebuh; Abdominal= trebušni.

abdorren sahniti, sušiti se, veneti; usahniti, posušiti se.

abdörren osušiti, posušiti, sèsušiti, usušiti.

abdrechseln strugati; odstrugati, ostrugati.

abdrehen odsukati (-sučem), odviti (-vijem).

abdreschen omlatiti, (das Dreschen vollenden) domlatiti; abgedroschenes Zeug prazna slama.

abdringen izsiliti, po sili vzeti (vzamem).

Abdruck *m.* odtis, natis, vtis, natisěk.

abdrucken natisniti; *impf.* natiskovati, tiskati.

abdrücken odtisniti, vtisniti; (das Gewehr) sprožiti, ustreliti; sich den Fuß — ožuliti si nogo.

abdunkeln potemneti, zatemneti.

abebnen poravnati; *impf.* poravnavati.

abeggen branati, vlačiti; zabranati, povlačiti.

Abend *m.* večer, (West) zahod, zapad; gegen — pod večer, proti večeru, drevi; — werden večeriti se, mračiti se; zu Abend essen večerjati, — abessen odvečerjati, povečerjati; Abend= večerni, (West=) zahodni, zapadni.

Abendbrot *n.* mala južina, malica; — nehmen malicati.

Abenddämmerung *f.* mrak, somrak, pomrak.

Abendessen *n.* večerja.

Abendfalter *m.* veša, somračnik, veščec.

Abendgebet *n.* večerna molitěv.

Abendgeläute *n.* večerno zvonjenje, angeljsko češčenje, avemarija.

Abendland *n.* zahodna dežela, zahod, zapad.

abendländisch zahodni, zapadni.

abendlich večerěn, zvečerěn.

Abendluft *f.* večerni hlad, večerni zrak.

Abendmahl *n.* večerja; (Communion) sv. obhajilo.

Abendroth *n.* (=röthe *f.*) večerna zarja.

abends *adv.* zvečer; gestern — sinoči (*adi.* sinočěn); heute — drevi (zukünftig), nocoj (*adi.* nocojšěn); vorgestern — predsinočnim (*adi.* predsinočěn).

Abendsonne *f.* zahajajoče solnce, solnce v zatonu.

Abendständchen *n.* podoknica.

Abendstern *m.* večérnica.

Abendvölker *pl.* prebivalci zahodnih dežel.

abendwärts proti zahodu, proti zapadu.

Abendwind *m.* večerna sapa; (Westwind) zahodni veter, podsolnčnik, večernik.

Abenteuer *n.* čudna dogodba, nenavaděn dogoděk.

Abenteuerer *m.* pustolověc, srečelověc, klativitez, klatež, posvetnjak.

abenteuerlich čudovitěn, pošastěn, strahotěn, strašěn.

aber *coni.* a, ali, no, pa, pak, ampak, toda, vender; ein Aber haben izgovor imeti (imam); *adv.* zopet, spet.

Aberglaube *m.* prazna (babja) vera, praznoverstvo, babjeverstvo, vraža, praznoverje.

abergläubig praznoverěn, babjeverěn, vražěn; =er Mensch babjeverěc.

abermal (=mals) *adv.* zopet, spet, drugóč, v drugo, vnovič, znova.

abermalig drug, zópetěn.

housernten poželi (-žanjem), doželi.

Aberwitz *m.* ábota, nespamet (-i) abotnost, neslanost, brezumnost.

aberwitzig ábotěn, nespametěn, avšast.

abessen odjesti (-jem), snesti (snem); (Kernfr.) obrati (-berem), ozobati (-zobljem); *impf.* odjedati, zobati; (morgens) odkósiti, pokósiti, odzajtěrkovati; (mittags) odjúžinati, odobedovati, pojúžinati; (abends) odvečerjati, povečerjati.

abfahren odpeljati (-peljem) se; *impf.* odhajati, odpravljati se; (m. d. Schiff) odriniti, odjadrati, odpluti (-plujem u. -plovem); (entwischen) pobrati (-berem) jo, popediti jo, upihati jo; fahre ab! poberi se! spravi se! zgubi se! pojdi se solit!

Abfahrt *f.* odhod; Abfahrts= odhodni.

Abfall *m.* odpad; (der Blätter) osíp, listopad; (des Wassers) vodopad, slap, strměc; (des Bodens) obroněk, ostrmina, položnost, strmost; (Überbleibsel) odpaděk; (beim Schneider) odrezěk, odstrižěk; (beim Drechsler) ostružěk; (b. Schmied) opilěk; (vom Obst) obrezěk; (vom Wachs) voščina; (beim Mahlen) mekine; (beim Buchweizen) lusk; (beim gesiebten Mehl) posevěk, zadnja moka; in — bringen odpisati (-pišem), izbrisati (-brišem).

abfallen odpasti (-padem); *impf.* odpadati; (vom Laube) osuti (-sujem, -spem) se, obleteti; *impf.* osipati (-sipljem) se, obletévati; (von Früchten) cepniti, pasti (padem); *impf.* cepati (cepljem), padati, trebiti se; (vom Wasser) upasti, uteči se; *impf.* upadati, utekati se; (am Körper) hujšati; shujšati; von jemand — odcepiti se, odpasti, izneveriti se, odstopiti.

abfällig odpadljív, osipljív; (geneigt) nagnen, strm; —es Urtheil nepovoljna, neprijazna, neugodna sodba.

abfangen loviti; poloviti, ujeti (-jamem), prestreči (-strežem).

abfärben *tr.* barvati; pobarvati; *intr.* barvo puščati, ob barvo iti (grem).

abfassen sestaviti, zložiti, spisati (-pišem), napraviti, narediti, urediti; *impf.* sestavljati, zlagati, spisovati, napravljati, narejati.

Abfassung *f.* sestavljanje, spisovanje, zlaganje, sestava.

abfaulen odgniti (-gnijem).

abfegen omesti (-metem), pomesti; *impf.* ométati.

abfeilen piliti; opiliti, spiliti; (weg—) odpiliti; (ein wenig) popiliti.

Abfeilicht *n.* piljevina, opilki *pl.*

abfertigen dogotoviti, dovršiti, odpraviti, poslati (pošljem); (zurückweisen) zavrniti; *impf.* zavračati.

Abfertigung *f.* odprava, dovršitěv.

Abfertigungsgebür *f.* odpravnina.

abfeuern ustreliti, sprožiti.

abfiltrieren precediti; *impf.* precejati.

abfinden *tr.* zadovoljiti, plačati; sich — pogoditi se, dogovoriti se, poravnati se; *impf.* pogajati se, dogovarjati se.

Abfindung *f.* pogodba, dogo- ravnava.

abfliegen odleteti.

abfließen odteči, oteči se; *im*- odtekati, otekati se.

Abfluss *m.* odtok.

abfordern tirjati, zahtevati, (iščem); iztirjati.

abformen kalupiti, podobo zl- jem), prenatisniti; *impf.* prenatis-

abfragen sprašati; *impf.* spra-

abfressen glodati (glojem), griz- liti, zobati (zobljem); odgloda- grizniti, odjesti (-jem), pozobati; herum) objesti, oglodati, ogriz- rebati; *impf.* objedati.

abfrieren zmrzniti, ozebsti, po- prezebsti, uzebsti; *impf.* zmr- prezebati.

Abfuhr *f.* odvoz, vožnja, odva- (der Gelder) izročitěv.

abführen odpeljati (-peljem), o- (-vedem), odgnati (-ženem); p- odrajtati, izročiti; *impf.* proč - odvajati; odrajtovati, plačevati, čevati.

Abführungsmittel *n.* čistilo, m- čistivěn lek.

abfüttern nakrmiti, napasti (-pa-

Abgabe *f.* oddaja, izročitěv, pr- oddajanje; (Steuer) davěk, dača, Abgabs= oddajni.

Abgang *m.* odhod, ločitěv; (Ma- primankljej, pomanjkanje, nedost- Calo upaděk; (der Ware) prodaja, pečavanje, prómet; in — kommen biti se, jenjati, nehati; *impf.* zgub- se, ponehavati, pojemati (-jeml- pojenjevati; bei Abgang ako ní . Abgangs= odhodni.

abgaunern ociganiti, opehariti.

abgealtert ostarél, starikav.

abgearbeitet zdelan, utrujen, zgu-

abgeben oddati, predati, izro- *impf.* oddajati, izročevati; Zeugnis pričati, pričevati; spričati; die M- nung — svoje mnenje izreči; et- abgeben = sein biti za ..., služiti za sich abgeben (mit jemd.) pečati se, - žiti se, pajdašiti se; — (mit etw.) viti se, pečati se, ukvarjati se, ote- (-tepljem) se (s čim).

Abgeber *m.* oddajnik, izročevalěc.
abgebrannt pogorel; v. d. Sonne — ogorel, zagorel.
Abgebrannte *m.* pogorelěc; *f.* pogorelka.
abgebrochen (vom Stil) brez zveze, raztrgan, razsekan.
Abgebrochenheit *f.* raztrganost.
abgedreht zvit, presukan, zvitorép.
Abgefallene *m.* odpadnik, uskok; *f.* odpadnica.
abgefroren ozeběl, zmrzěl, premrl, pozeběl.
abgehärtet utrjen, trděn, vztrajěn.
abgehen *tr.* obhoditi, oblaziti, prehoditi, premeriti; *impf.* obhajati; die Schuhe — shoditi (črevlje), razdreti (-derem), obnositi; einen Weg — obhoditi (pot), ugladiti; *intr.* oditi (-idem), odpraviti se; *impf.* odhajati, odpravljati se; — lassen odpraviti, poslati (pošljem); (fehlen) primanjkati, poiti; *impf.* manjkati, primanjkovati, giniti, pojemati (-jemljem); (von Waren) iti (grem) [izpod rok]; von d. Meinung — pustiti misel (nazor), prevreči (-vržem) misel, spremisliti se; sich nichts — lassen ničesa si ne odreči (-rečem), — pritrgovati, vsega si privoščiti; es ist gut abgegangen dobro se je sešlo.
abgelebt shujšan, zdelan, ubít, ostarel, mèděl.
abgelegen odročěn, od rôk, oddaljen, stranski, samotěn, zatišěn; *adv.* v samoti, na samem, posebej, v strani; (vom Wein) staro, uležano vino; (vom Obst) uležano, umedeno, medno sadje; (vom Tuch) preležano sukno.
Abgelegenheit *f.* oddaljenost, odročnost, samota.
abgemacht dognan, dogovorjen, utrjen, poravnan.
abgemattet truděn, shojen, zdelan, upéhan.
abgeneigt nenaklonjen, neprijazěn, zopern, nasprotěn; er ist mir — ne more me (trpeti), ní mi naklonjen.
abgenützt odrgnen, oguljen, obnošen, shojen, zrabljen.
Abgeordnete *m.* poslaněc, zastopnik; *f.* poslanka.
Abgeordnetenhaus *n.* zbornica (poslancev).
abgerben strójiti; ustrójiti.
abgerichtet izučen, navajen.
abgeritten zjezdarjen.
abgeschieden ločen, odločen, samotěn; (verstorben) rájni, pokojni, umrli.
Abgeschiedenheit *f.* samota, samija.
abgeschliffen obrušen, uglajen; *fig.* omikan, priljuděn, udvorljiv.
abgeschlossen odločen, sam zá-se.
Abgeschlossenheit *f.* odločenost.
abgeschmackt neslan, pust, sitěn, prinaskutěn.
Abgeschmackte *m.* neslaněc, sitnež, pustoba, suhoparnež; *f.* neslanka, sitnica.
Abgeschmacktheit *f.* neslanost, puščoba, sitnost, prinaskutnost.
abgesehen namerjen, namenjen; abgesehen davon ne gledé na to, brez ozira na to.
abgesondert odločen, osamljen; *adv.* posamno, vsako o sebi.
abgespannt iznemogěl, oslabél, utrujen, zbegan, pregnan, ugnan, zdelan.
Abgespanntheit *f.* onemoglost, oslabelost, potrtost, utrujenost.
abgestorben otrpél, premrl, mrtev.
abgetragen obnošen, ponošen, obdrgnen, shojen.
Abgeurtheilte *m.* obsojeněc; *f.* obsojenka.
abgewelkt zvenen, usèhěl, vel.
abgewinnen dobiti; *impf.* dobivati; (im Spiel) priigrati; (den Vorsprung) preteči (-tečem), prestreči (-strežem), prehiteti; (den Vorzug) prednost dobiti, prekositi.
abgewöhnen odvaditi; *impf.* odvajati.
Abgewöhnung *f.* odvada.
abgezehrt meděl, shujšan, shiran, slok, mršav, suh.
abgießen odliti (-lijem), odtočiti, odcediti; *impf.* odlivati, odtakati, odcejati.
Abglanz *m.* odsvit, odsev, sij, žar.
abglätten gladiti, likati; ogladiti, ugladiti, zgladiti, zlikati.
abgleiten .drkniti, spodrkniti, spodrsniti, spolzniti, opolzniti, spodleteti; *impf.* drčati, polzeti.
Abgott *m.* malik, krivi bog, pabog, oboževaněc.
Abgötterei *f.* malikovanje, malikovalstvo; — treiben malikovati, krive bogove moliti.

Abgötterer *m.* malikovalĕc; *f.* malikovalka.

abgöttisch malikovalski.

abgraben skopati (-kopljem), odkopati, prekopati; *impf.* odkopavati, prekopavati.

abgrämen sich žalosti giniti, gnati (ženem) si k srcu, prepadati, ujedati se, tárnati.

abgrasen muliti; pomuliti, popasti (-pasem); (abmähen) pokosíti, požeti (-žanjem).

abgreifen otipati (-tipljem), ošlatati.

abgrenzen mejiti, mejnike staviti; omejiti, mejnike postaviti.

Abgrund *m.* brezdno, prepad, globočína, mlamol.

Abgunst *f.* neprijaznost, nenaklonjenost, zavidnost, nevoščljivost, zlohotnost, nemilost.

abgünstig neprijazĕn, nenaklonjen, zlohotĕn, zavidĕn, nevoščljív.

Abguss *m.* odlív, odlitje, odlivanje, odcedĕk, odcejĕk; odlivĕk, ulitĕk.

abhacken odsekati, usekati, odklestiti; obsekati, oklestiti; *impf.* obsekovati; (nieder—) posekati, izsekati.

abhalten odvrniti, ne pripustiti; zadržati (-držim), udržati, ovreti, ustaviti; *impf.* odvračati; zadrževati, ovirati, ustavljati, braniti; (ein Fest) obhajati, imeti (imam).

abhandeln obravnati, razpraviti, razložiti, razsoditi; *impf.* obravnavati, razpravljati, razlagati, razsojevati; (mündlich) meniti se, govoriti, pomenkovati se; (schriftlich) pisati (pišem) o čem; (unterhandeln) pogajati se; (abkaufen) kupiti; *impf.* kupovati; (am Preise —) zbiti (-bijem), utrgati.

abhanden sein nedostajati, ne biti (sem) pri roci, biti odrok; — kommen izgubiti se, izginiti.

Abhandlung *f.* obravnava, razprava.

Abhandlungsgegenstand *m.* razpravni predmet.

Abhandlungstagfahrt *f.* dan za obravnavo, obrok za obravnavo.

Abhang *m.* breg, strmina, obronĕk, brežina, reber (-bri), pobočje.

abhangen viseti, navdol ležati (-žim); (von jemd.) zavisĕn biti (sem), odvisĕn biti, v pokorščini biti, v oblasti biti; das hängt nicht von mir ab to ni v moji moči, oblasti, to ni v mojih rokah, v tem nisem jaz gospodar, v tem nimam jaz odločevati.

abhängen s. abhangen.

abhängig viseč, položĕn, navdolĕn, brežĕn, strm; odvisĕn, zavisĕn, podlóžen.

Abhängigkeit *f.* položnost, strmost; odvisnost, zavisnost.

abhärmen sich prepasti (-padem); *impf.* medléti, prepadati.

abhärten trditi, krepiti; utrditi, okrepiti; (Eisen) kaliti.

abhaspeln odmotati, zmotati.

abhauen odsekati; (d. Wald) izsekati, posekati; (behauen) obsekati.

abhäuten odreti (-derem), iz kože dejati (denem); *impf.* odirati, dreti, iz kože devati; sich — leviti se; oleviti se.

abheben vzdigniti, odvzdigniti, privzdigniti, sneti (snamem), posneti; *impf.* odvzdigovati, privzdigovati, snemati (snemljem).

abhelfen pomoči (-morem), pomagati, odvrniti, v okom priti (pridem).

abherzen ljubiti, srčkati, grliti; poljubiti, obimčkati.

abhetzen upéhati, ugnati (-ženem), utruditi.

abheucheln s hinavščino, z licemerstvom pridobiti, pribliniti.

Abhilfe *f.* pomoč (-i).

abhobeln ostrugati,opahniti, pooblati, zoblati, pogladiti; *fig.* obtesati, olikati, izobraziti.

abhold s. abgeneigt.

abholen vzeti (vzamem), odnesti; — gehen iti (grem) po koga (kaj); — kommen priti (pridem) po koga (kaj); — lassen poslati (pošljem) po koga (kaj).

abholzen krčiti, sekati; posekati, izsekati, poraziti.

abhorchen poslušaje zvedeti (zvem); posluške utepati.

abhören zaslišati (-slišim), sprašati; *impf.* zasliševati, sprašĕvati.

abhülsen luščiti, robkati; odluščiti, izluščiti, orobkati.

abhungern *tr.* sestradati, spostíti, *intr.* izstradati se, sestradati se.

äbicht narobe, naopak, opáčĕn.

ab intestato brez oporoke; Ab=intestaterbe *m.* postavni dedič.

abirren zaiti (-idem), zabloditi, zabresti (-bredem), zagaziti, zgrešiti (pravo pot).

Abiturient *m.* odhodnik, dijak na odhodu, abiturijent.

abjagen (weg) odpoditi, odgnati (-ženem); (nehmen) vzeti (vzamem), izpuliti; (ein Pferd) zjahati, pregnati (-ženem).

abkämmen počesati (-češem).

abkanzeln oklicati (-čem); *fig.* okarati, okregati, ošteti (-štejem).

abkarten skrivaj kaj nasnovati, skrivaj dogovoriti, skovati.

Abkauf *m.* odkup, kup.

abkaufen odkupiti, kupiti; *impf.* kupovati.

Abkäufer *m.* kupĕc, odkupnik.

Abkaufsumme *f.* odkupnina.

Abkehr *f.* odvračanje, vrnitĕv, povračanje.

abkehren (zurückerstatten) vrniti, povrniti; *impf.* vračati, povračati, povračevati; (den Staub) pomesti (-metem), omesti; *impf.* ométati, pométati; sich — (wegwenden) proč —, v stran obrniti se; *impf.* obračati se.

Abkehricht *n.* smeti (-ij) *pl.*, prah.

abkeltern prešati, tlačiti, iztiskati, izžemati; sprešati, stlačiti, iztisniti, izžeti (-žamem).

abklären sčistiti, učistiti; sich — (v. Wein) ubrisati (-brišem) se, ustati (-stanem) se.

Abklatsch *m.* odtisĕk, stereotipni presnetĕk, stereotipnica.

abklatschen odtisniti.

abklauben obrati (-berem); *impf.* obirati.

abkleiden sleči (slečem), razpraviti; *impf.* slačiti, razpravljati.

abklopfen otepsti (-tepem), oklatiti, odbiti (-bijem); *impf.* otepati, klatiti; einen derb — našeškati, pretepsti, namlatiti; (Eier) raztepsti; *impf.* raztepati.

abkneipen odščipniti, odščeniti.

abknüpfen odrešiti, razrešiti, odvezati (-vežem), odvozlati, razvozlati; *impf.* odvezovati, razreševati.

abkochen kuhati, variti; skuhati, zvariti.

Abkochung *f.* kuhanje, varjenje, obara.

abkommen oditi (-idem), proč iti, odriniti; *impf.* odhajati; (vom Wege) zaiti; ich kann nicht — ne utegnem; nicht — können ne utegniti; von etw. — opustiti, odpraviti (kaj), nehati, jenjati (s čim); *impf.* opuščati, odpravljati; (außer Gebrauch —) nehati, zginiti, opustiti se, jenjati, pojenjati; *impf.* nehovati, giniti, zgubljati se, pojemati (-jemljem [-jema]), opuščati se, jenjevati, pojenjevati; mit jemdm. — poravnati se, pogoditi se (s kom); *impf.* pogajati se.

Abkommen *n.* dogovor, pogodba, poravnava, sprava.

Abkömmling *m.* potomĕc, mlajši.

abkratzen strgati (stržem), škrabati, praskati; ostrgati (-stržem), oškrabati, odpraskati.

abkühlen hladiti; ohladiti, shladiti; das Eisen — gasiti, kaliti; ogasiti, skaliti.

Abkühlung *f.* hlajenje, ohlajenje.

Abkunft *f.* rod (-ú), pleme (plemena), rodovina, pokolenje.

abkürzen krajšati, kratiti, krčiti; okrajšati, prikrajšati, skrajšati, skrčiti; *iterat.* okrajševati, skrajševati.

Abkürzung *f.* krajšanje, okrajšava, prikrajševanje; das Abgekürzte skrajšĕk, okrajšĕk.

Abkürzungszeichen *n.* kratica, skrajšaj, znamenje okrajšanja.

abküssen poljubiti; *impf.* poljubovati.

abladen odložiti, razložiti; (v. Saumthieren) raztovoriti; (vom Rücken) razprtati, odprtati; *impf.* odkladati, skladati, odlagati; raztovarjati; odprtovati.

Ablader *m.* razkladalĕc, raztovarjalĕc, skladač.

Abladung *f.* skladanje, raztovarjanje.

Abladungsort *m.* skladališče.

Ablage *f.* (des Flusses) nanos, naplavina, plavje.

ablagern odložiti, uložiti; *impf.* odkladati, skladati, ukladati, zlágati;

(v. Fluss) nanositi, naplaviti; *impf.* nanašati, naplavljati; sich — zložiti se, nabrati (-berem) se; *impf.* skladati se, nabirati se.

Ablagerung *f.* skladanje, ukladanje; (des Flusses) naplavina; (der Gebirge) slog gorâ.

Ablass *m.* odpust, odpuščenje; (kirchl.) odpustěk; ohne — neprenehoma, v jedno mer, nepretrgoma, zdržema; Ablass= odpustni.

Ablassbrief *m.* odpustni list, oprostni list, oprostnica.

ablassen odpustiti; *impf.* odpuščati; (Wasser) spustiti, odtočiti; *impf.* spuščati, odtakati; (am Preise) odjenjati, prijenjati; von der Klage — odstopiti (od tožbe); von etw. — (aufhören es zu thun) pustiti, opustiti, odvaditi se; *impf.* opuščati.

Ablassgeld *n.* odpustnina, oprostnina.

Ablassjahr *n.* sveto leto. [kov.

Ablasskrämer *m.* prodajalěc odpust-

Ablassungsbeschluss *n.* popustni sklep.

ablauben listje obrati (-berem), osmukati (-smučem), obtrgati; *impf.* obirati, smukati, obtrgovati.

ablauern spaziti, pričakati, prestreči (-strežem), ovedeti (-vem); *impf.* prežati (-ím), streči (strežem) na, zalezovati.

Ablauf *m.* odtok; — der Zeitfrist pretek, koněc; nach (mit) — des Jahres ko leto preteče, mine, koncem leta, ob letu; nach — eines Monates (Jahres) čez jeden mesec (čez jedno leto); (Abgang) odhod.

ablaufen *intr.* steči (-tečem) se, oteči se, odteči, doli teči; *impf.* stekati se, odtekati, odtekati se; (zu Ende) doteči, izteči, poteči, končati se, steči se; *impf.* dotekati, iztekati, potekati; (von der Zeit) poteči, preteči, miniti; *impf.* potekati, minevati; — lassen spustiti, odtočiti; *impf.* spuščati, odtakati; sich — nateči se; *impf.* natekati se; *tr.* die Fußsohlen — shoditi si podplate; den Vorrang — prehiteti, prestreči (-strežem), preteči.

Ablaut *m.* preglas.

ablauten preglasiti; *impf.* preglaš(ev)ati.

Ablautung *f.* preglaš(ev)anje.

ableben doživeti, umreti (-m -mrem); geistig — duševno ob (-morem), opešati, shirati.

Ableben *n.* koněc življenja, sn

ablecken oblizati (-ližem), ob *impf.* lizati, oblizovati. [

abledern dreti (derem), guliti;

ableeren prazniti, skladati; spı pospraviti.

Ablegat *m.* poslaněc, sel, odpo

ablegen odložiti, proč deti (d doli položiti; *impf.* odlagati, devati, pokladati, doli polagati Kleider) sleči (slečem); *impf.* s (die Schuhe) sezuti (-zujem); sezuvati; (den Säbel) odpasati (-pa *impf.* odpasovati; den Eid — p (-sežem); *impf.* prisegati; ein Ge nis — povedati (-vem), spoznati poznati; die Beichte — spoved opı spovedati (-vem) se; *impf.* s opravljati, spovedovati se; ein nis — pričati, spričevati, sved *pf.* spričati; ein Gelübde — oblj obljubo storiti; *impf.* obljubovati ljubo delati; eine Rechnung — ob niti, obrajtati, porajtati, račun (dam); *impf.* obrajtovati, račun da eine Prüfung — skušnjo napraviti, položiti; *impf.* skušnjo delati, op ljati, izpit polagati, pokladati; Gewohnheit — pustiti, opustiti, vaditi se; *impf.* opuščati; die Hau leviti se; oleviti se, sleči (slečem) (absenken) grúbati, grebeničiti; grubati, pogrebeničiti.

Ableger *m.* (Setzling) grebenica, ložnica.

Ablegung *f.* odlaganje, polaganje.

ablehnen odsloniti, odmakniti, kloniti; *impf.* odslanjati, odmik (-mikam u. -mičem); zavreči (-vrže ne sprejeti (sprejmem), ovreči, izp biti (-bijem), odbiti, zavrniti; *im* zametati, zametovati, odbijati, vračati.

Ablehnung *f.* odvračanje, odbijan zametanje, zavrnitěv, zavržba.

Ablehnungsgrund *m.* razlog nespı jetja, vzrok zavrnitve, odpóvedni ra log, odklonilni vzrok.

ableiten odvesti (-vedem), odpeljati, odvrniti, napeljati (kam); *impf.* odvajati, odpeljavati, odvračati, napeljavati (kam); (in der Gramm.) izvesti (-vedem), izpeljati, proizvesti; *impf.* izvajati, izpeljavati, proizvajati.

Ableiter *m.* odvodnik; (Blitz—) strelovod.

Ableitung *f.* odvod, odvajanje; izpeljava, proizvajanje; Ableitungs= odvodni.

ablenken odvrniti, odkloniti, nagniti; *impf.* odvračati, odklanjati, nagibati.

Ablenkung *f.* odvračanje, odklon.

ablernen naučiti se (česa od koga).

ablesen obrati (-berem), obtrgati, otrebiti; *impf.* obirati, trgati, trebiti; (geschriebenes) brati, čitati; prebrati, prečitati.

Ableser *m.* bralěc, trgalěc, trgač.

ableugnen tajíti, zanikavati; utajíti, zatajíti, zanikati, ne priznati (-znam).

Ableugnung *f.* tajenje, tajitěv, tajba, utajba.

abliefern izročiti, oddati (-dam), predati; *impf.* izročevati, oddajati.

Ablieferung *f.* izročevanje, oddajanje; izročitěv, izročba, izročilo, oddaja, predaja.

abliegen (entfernt l.) v stran, oddaljen, odročen biti (sem); zur Genüge liegen naležati (-ležim) se; (v. Obst) mediti se, mečiti se, mehčati se, mladiti se, goditi se; zmediti se, umehčati se, uležati (-ležim) se.

ablisten opehariti, prevariti, ukaniti, zvoditi, speljati (speljem koga), izlokaviti, izmamiti, izvabiti (od koga, komu kaj), prigoljufati (od koga kaj).

ablocken vabiti; izvabiti, izmamiti, izpeljati, opehariti (koga za kaj).

ablösbar odvezljiv, ločljiv, odkupljív, odkupěn.

ablöschen *tr.* gasiti; (Eisen) kaliti; pogasiti, ugasiti, skaliti; (abwischen) brisati (brišem), otirati; pobrisati, zbrisati, otreti (-terem, -tarem und -trem); *intr.* ugasniti, pogasniti; *impf.* ugašati, gasniti.

ablösen odrešiti, odvezati (-vežem), odločiti, odkrojiti; (etwas angeklebtes) odlepiti; (befreien) oprostiti, osvoboditi; (loskaufen) odkupiti; (von der Wache) zameniti, premeniti, premenjati; *impf.* menjavati, premenjavati; (einen von der Arbeit) na mesto koga stopiti, namestiti; (einer den andern) črediti se, vrstiti se, namestovati se; sich — odločiti se, odkrušiti se, odstopiti, odjenjati; *impf.* krušiti se, odstopati, odjenjevati.

Ablösung *f.* ločitěv, odveza, rešitěv; osvoboditěv, oprostitěv; (durch Kauf) odkup; (milit.) menja, menjava, zamenja premenjava; Ablösungs= odkupni.

Ablösungspreis *m.* odkupnina.

abmachen (fertig m.) dodelati, dokončati, dogotoviti, dognati (-ženem); (eine Speise) beliti; obeliti, zabeliti, začiniti; (mit jemd. etw.) dogovoriti se, pogoditi se, zmeniti se, poravnati, uravnati; *impf.* dogovarjati se, pogajati se, uravnavati.

abmagern pešati, hujšati, medleti, kumrati, sušiti se; opešati, shujšati, omedleti, skumrati, posušiti se; er ist abgemagert vzelo ga je.

abmähen kosíti, seči (sečem); (mit der Sichel) žeti (žanjem); odkosíti, pokosíti, odseči, poseči, požeti; abgemähte Wiese košenina.

abmahnen odsvetovati, odvrniti, posvariti, iz misli izbiti (-bijem); *impf.* odvračati, svariti, svetovati da ne, iz misli (glave) izbijati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati).

abmarken mejnike postaviti, omejiti; *impf.* mejnike staviti, postavljati, omejevati.

Abmarsch *m.* odhod, odhodnja.

abmarschieren oditi (-idem), odriniti, odmarširati, odpraviti se, vzdigniti se, *impf.* odhajati, odpravljati se.

abmartern mučiti, moríti, trpinčiti; zmučiti, zdelati; sich — zmučiti se, zdelati se, utruditi se.

abmatten *tr.* truditi; utruditi, zdelati; *intr.* pešati, slabeti; opešati, oslabeti, upehati se, ugnati (-ženem) se, zdelati se, utruditi se; (glanzlos werden) otemneti.

abmerken opaziti, spaziti, zapaziti, ugledati; an den Augen — poznati (-znam), brati (berem) na očeh.

abmessen meriti; odmeriti, premeriti, pomeriti, umeriti, zmeriti; *impf.* odmerjati, premerjati.

abmildern zlajšati, olajšati, polajšati; *impf.* zlajševati, polajševati.

abmindern znižati, umanjšati; *impf.* zniževati, umanjševati.

abmühen truditi; utruditi, upehati; sich — truditi se, upirati se, ubadati se.

abnagen glodati (-dam u. glojem), gruditi, grizti, rebati, škrbati (škrbljem); oglodati, ogruditi, objesti (-jem), ogrizti, obrebati, oškrbati.

abnähen prešiti (-šijem), podšiti, obšiti; *impf.* prešivati, obšivati.

Abnahme *f.* snemanje, odjemanje; (der Kräfte) pešanje, pojemanje; (das Kleinerwerden) manjšanje, ubitěk; (des Wassers) upad, upadanje, utekanje.

abnehmen *tr.* doli vzeti (vzamem), odvzeti, sneti (snamem); *impf.* doli jemati (jemljem), snemati (snemam u. snemljem); (den Hut) odkriti (-krijem) se; *impf.* odkrivati se; (den Eid —) v prisego vzeti, zapriseči (-sežem); *impf.* v prisego jemati, zaprisegati; (ein Glied) odrezati (-režem); (einsehen) sprevideti, spoznati; *impf.* spoznavati; *intr.* manjšati se, giniti, krajšati se, krčiti se, kopneti; zmanjšati se, skrajšati se, skrčiti se; (von Kräften) pešati, pojémati (-jemljem), slabeti; opešati, oslabeti; (an Brauchbarkeit) zbogati se, unesti (-nesem) se; (vom Wasser) uteči (-tečem) se, upasti (-padem); *impf.* utekati se, upadati; (von der Geschwulst) splahniti; *impf.* splahovati; (vom Schmerze) odleči (-ležem), odjenjati; *impf.* jenjevati, pojenjevati; (vom Mond) doli jemati, pojemati, starati se; **der abnehmende Mond** stari mesec.

Abnehmer *m.* jemalěc, odjemnik, kupěc.

Abnehmerin *f.* jemalka, odjemnica.

abneigen odvrniti, odkloniti; *impf.* odvračati, odklanjati.

Abneigung *f.* odklanjanje; (des Gemüthes) nenaklonjenost, neprijaznost, zopernost, nastornost, odpornost.

abnorm nepravilěn.

Abnormität *f.* nepravilnost.

abnöthigen po sili vzeti (vzamem), izsiliti.

abnützen obrabiti, oguliti, odrgniti; Schuhe — shoditi, skrevsati; Kleider — obnositi, udrgniti.

Abonnement *n.* podpis, naročilo, predplačilo, naročba; (Geld) naročnina.

Abonnent *m.* naročnik, predplačnik.

abonnieren naročiti; sich — podpisati (-pišem) se, naročiti se, oglasiti se.

Abort *m.* zakotěk, zakotje; stranišče.

abortieren splaviti, negodno poroditi, spoviti (spovijem); (von Thieren) zvreči (zvržem), povreči.

Abortus *m.* splav, negodni porod, spovitěk.

abpacken zložiti; *impf.* zlagati, skladati, odkladati.

abpassen prežati (-im), paziti, čakati, zalezovati; spaziti, pričakati, zalezti (-lezem).

abpeitschen otepsti (-tepem), našvigati, izšibati, izbičati; (von Früchten) klatiti, préklati; oklatiti, sklatiti, opreklati.

abpflücken trgati, brati (berem); utrgati, odtrgati, obtrgati, obrati; obtrgovati, obirati.

abpicken odkljuniti, pozobati (-zobljem), ozobati, odkljuvati.

abpiquieren opikati, izbockati.

abplagen zmučiti, zdelati.

abplatten ploščiti, zravnavati, na plosk zdelovati; sploščiti, zravnati, na plosk zdelati.

Abplattung *f.* sploščenost.

Abprall *m.* odskok, odlet, odbijanje.

abprallen odleteti, odskočiti, odbiti (-bijem) se; *impf.* odletovati, odskakovati, odbijati se.

abprellen odbiti (-bijem).

abpressen stisniti, stlačiti, sèžeti (-žamem); *impf.* stiskati, tlačiti, sèžémati.

abprügeln pretepsti (-tepem), otepsti, ošeškati, nasekati, nabunkati; *impf.* otepati, šeškati, pretepati.

abputzen čediti, čistiti, snažiti; očediti, očistiti, osnažiti, otrebiti; (die Kerze) utrniti, useknıti; *impf.* utrinjati, usekovati.

abquälen mučiti; zmučiti, zdelati.

abquittieren poravnati, pobotati.

abrackern sich truditi se, napenjati se, upirati se, ubadati se.

abrahmen posneti (-snamem); *impf.* posnemati.

abrasieren obriti (-brijem).

abrathen odsvetovati, odvračati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati).

Abraum *m.* trebljenje, pospravljanje; trebež, hosta, šara; *(mont.)* raznos, povrhnina, jalovina.

abräumen spraviti, pospraviti; (im Forstwesen) strebiti, potrebiti; *impf.* spravljati, pospravljati, trebiti.

Abraumholz *n.* trebež, hosta, šara, vejevje.

Abräumung *f.* pospravljanje, trebljenje.

abrechen ograbiti; *impf.* ograbljevati.

Abrechling *m.* ograbĕk.

abrechnen obračuniti, porajtati, pobotati; im Rechnen abziehen odšteti (-štejem), odbiti (-bijem), odračuniti; *impf.* odštevati, odbijati.

Abrechnung *f.* obračun, porajtovanje.

Abrede *f.* (Verabredung) dogovor, dana beseda, domenĕk; — treffen (nehmen, pflegen) dogovoriti se, domeniti se, besedo si dati (dam); (Ausrede) ugovor, izgovor; etw. in — stellen (ziehen) odreči (-rečem), zanikati, izpodbiti (-bijem); *impf.* odrekovati, zanikavati, izpodbijati, tajiti, ugovarjati.

abreden odsvetovati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati), odvračati; sich — dogovoriti se, pogovoriti se.

abreiben drgniti, strgati (stržem), meti (manem), guliti, otirati; odrgniti, ostrgati, oguliti, otreti (-tarem und -trem), udrgniti.

Abreibung *f.* drgnenje, otiranje.

abreichen (abgeben) dati (dam), podati, podeliti; *impf.* podajati.

abreifen dozoreti; *impf.* zoreti, dozorevati.

Abreise *f.* odhod, odhodnja.

abreisen oditi (-idem), odpraviti se, vzdigniti se, podati se na pot, odriniti; *impf.* odhajati, odpravljati se.

abreißen *tr.* odtrgati, utrgati, odčesniti, odkrehniti; (ein Haus) podreti (-derem u. -drem), razvaliti, porušiti; *impf.* rušiti, podirati; *intr.* trgati se; utrgati se.

abreiten (ein Pferd) izjahati, z ježo ugnati (-ženem), upehati; (einen Raum) objezditi, objahati, prejezditi, prejahati; sich — najezditi se, najahati se.

abrennen (einen Raum) predirjati; (den Rang) preteči (-tečem), prehiteti; sich — nadirjati se.

abrichten uriti, vaditi, učiti; izuriti, privaditi, naučiti.

Abrichtung *f.* vaja, urjenje, uk.

Abrichtungsreglement *n.* vadilni pravilnik, učilni pravilnik.

abrinnen odteči (-tečem), oteči se; *impf.* odtekati, otekati se. [osnutĕk.

Abriss *m.* načrt, očrt, črtež, osnova,

abrollen *tr.* valiti, kotati; odvaliti, zavaliti, skotati; (Wäsche) mungati, likati, valjati; pomungati, zmungati, zlikati, zvaljati; (d. Zusammengerollte) razviti (-vijem), odviti, odmotati; *impf.* razvijati, odvijati; *intr.* valiti se, točiti se, takati se, takljati se, kotati se; odvaliti se, zvaliti se, pritakljati se, prikotati se.

abrösten pražiti; opražiti.

abrücken odmakniti; *impf.* odmikati.

abrudern odveslati, odriniti.

Abruf *m.* pozív, poklic; oznanilo, oklic, razglas.

abrufen pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); (durch Rufen erreichen) doklicati; (verkündigen) oznaniti, oklicati, oglasiti.

abrühren mesti (metem), mešati; umesti, zamešati, zakuhati; Eier — stepsti (-tepem), raztepsti; *impf.* tepsti, raztepati.

abrunden zaokrogliti, zaokrožiti, zóbliti; *impf.* okrogliti, krožiti, óbliti.

Abrundung *f.* okroglina, oblina, skrožina, okrožitĕv.

abrupfen skubsti (skubem), pipati (pipljem), puliti, pukati; oskubsti, opipati, opuliti.

abrupt ulomljen, brez zveze; *ex abrupto* z nagla, iznenada, kar, brez priprave, na celem, nenadoma.

abrüsten razmetati (-mečem), podreti (-derem), razorožiti, vojsko razpustiti; *impf.* razmetavati, podirati.

Abrüstung *f.* podiranje; razprema, razoroževanje.
abrutschen drčati (drčim), meliniti se, trgati se, posipati (-sipljem) se; zdrčati, utrgati se, zvaliti se, posuti (-sujem) se, usaditi se, posaditi se.
Abrutschung *f.* melina, usad.
abrütteln otresti; *impf.* otresati.
Absage *f.* odpoved (-i); Absage= odpovedni.
absagen odpovedati (-vem); wider=rufen oporeči (-rečem), preklicati (-kličem); *impf.* odpovedovati; oporekati, preklicovati.
absägen odpiliti, odžagati.
absatteln odsedlati, razsedlati.
Absatz *m.* (Abschnitt) odstavĕk, oddelĕk; (Strophe) kitica; (Pause) prestanĕk, oddihljej, prenehljej, odmor; (bei Pflanzen) kolenĕc, kolence; (an Schuhen) peta, opetnica; (beim Verkaufe) prodaja, promet, specavanje; die Ware findet Absatz blago se specava, po blagu vprašujejo.
absatzweise *adv.* prenehoma, po odstavkih, polagoma.
absäubern čediti, čistiti, snažiti; očediti, osnažiti.
absäugen dojiti; podojiti; entwöhnen odstaviti.
Abscess *m.* tvor, uljé (-esa), prišč, metljaj, vzmet (-i).
abschaben strgati (stržem), guliti, škrabati; ostrgati, oguliti.
Abschabsel *n.* ostružĕk, ostružina, ostružje; stržine *pl.*
abschaffen odpraviti, odstaviti, odstraniti, spoditi; *impf.* odpravljati, odstavljati, odstranjevati; (Gesetze) ovreči, (-vržem), preklicati (-kličem), razveljaviti; *impf.* odpravljati, razveljavljati; (Missbräuche) zatreti (-trem u. -tarem), ustaviti; *impf.* zatirati.
Abschaffung *f.* odprava, odstava.
abschälen lupiti, luščiti, beliti, majiti; (Nüsse) robkati, ružiti; olupiti, oluščiti, obeliti, omajiti, orobkati.
abschätzen ceniti; preceniti, oceniti.
Abschätzung *f.* cenitĕv; Abschätzungs= cenitni.
abschaufeln odgrebsti (-grebem) z lopato, odkidati; *impf.* odgrebati, kidati.
Abschaum *m.* pena, posnetĕk; *fig.* izvržĕk, izmèt.
abscheiden ločiti, deliti; odločiti, razločiti.
abscheren striči (strižem), briti (brijem); odstriči, ostriči, pristriči, obriti.
Abscheu *m.* gnus, stud, mrzenje; ich habe — vor etw. gnusi se, studi se, gabi se mi kaj; — erregen prignusiti, pristuditi, prinaskutiti.
abscheuern očistiti, očediti.
abscheulich gnusĕn, nagnusĕn, ostudĕn, odurĕn, grd, prinaskutĕn, mrzĕk.
Abscheulichkeit *f.* gnusoba, grdoba, gnusnost, ostudnost.
abschicken poslati (pošljem), odposlati, odpraviti; *impf.* pošiljati.
abschieben odmakniti, odpahniti, odriniti, odvaliti; *impf.* odmikati, odrívati; jemanden — odgnati (-ženem), iztírati.
Abschiebling *m.* odgnanĕc, odganjanĕc.
Abschied *m.* (Entlassung) odpust, slôba, slovo (slovesa); — geben slobo dajati, sloviti; slobo dati (dam), posloviti; — nehmen slovo jemati (jemljem), poslavljati se; slovo vzeti (vzamem), posloviti se, doslužiti; (Trennung) razhod, ločitĕv, razstanĕk; (des Soldaten) doslužno pismo, doslužni list, odpustnica.
Abschiedsrede *f.* govor na razhodu, slovo, poslavljanje.
Abschiedstrunk *m.* odhodščina, zdravica na razhodu, šentjanževĕc, razhodnja.
abschießen streliti, izstreliti, ustreliti; (von d. Farbe) bledéti, zbledeti; gubiti, izgubiti barvo.
abschinden odreti (-derem); *impf.* odirati; sich — ubijati se, upirati se.
abschirren izpreči (-prežem), razkomatati, razpraviti; *impf.* izpregati, razpravljati.
abschlachten zaklati (-koljem), pobiti (-bijem).
Abschlag *m.* odbitje, odbitĕk; in — bringen odbiti (-bijem), odšteti (-štejem), odračuniti; *impf.* odbijati, odštevati; nach — če odbijemo, če odštejemo; (Abprall) odlet, odskok; (vom Baume) vrhovina, hosta, vejevje, skleški *pl.*

abschlagen odbiti (-bijem), odkresati, (-krešem), odsekati, odtrupiti, odklestiti; *impf.* odbijati, kresati, klestiti; (den Feind) odbiti, odgnati (-ženem), zadrviti, zapoditi; *impf.* odbijati, odganjati; (eine Bitte) odreči (-rečem), ne uslišati, prošnjo odbiti, zavrniti; (vom Baume) klatiti; sklatiti; den Urin — scati (ščim u. ščijem); oscati se, (bei Kindern) curati.

abschlägig odpoveděn, zavračajoč; —e Antwort zanikanje, nepovoljěn odgovor, neugoděn odgovor.

abschläglich *adv.* na odbitěk, na račun.

Abschlagszahlung *f.* plačevanje na odbitěk.

abschlämmen trebiti; potrebiti, strebiti.

abschleifen brusiti; odbrusiti, nabrusiti, zbrusiti; *fig.* likati; olikati, ugladiti, omikati.

abschleißen (Kleider) oguliti, udrgniti, obnositi.

abschleudern zagnati (-ženem), vreči (vržem); lučati, metati (mečem).

abschließen zapreti, zakleniti; *impf.* zapirati, zaklepati; (eine Arbeit, Rechnung) dokončati, dovršiti, skleniti; *impf.* sklepati; (einen Vertrag) pogodbo skleniti, pogoditi se, dogovoriti se; *impf.* pogodbo sklepati, pogajati se, dogovarjati se.

Abschluss *m.* sklep, koněc, dovršitěv.

abschmeckend neslastěn, pust, plêhěk, neslan.

abschmeicheln prisliniti, prisladkati, izmamiti.

abschmelzen *tr.* stopiti, raztopiti; *impf.* topiti, raztapljati; *intr.* topiti se, taliti se, (vom Schnee) kopneti, tajati se; stopiti se, stajati se, skopneti, prekopneti.

abschmutzen mazati (mažem); zamazati, umazati, udelati.

abschnallen odpeti (-pnem), odkopčati; *impf.* odpenjati.

abschneiden odrezati (-režem); (mit der Sichel) odžeti (-žanjem); (mit der Sense) odkositi; (mit der Schere) odstriči (-strižem); unterhalb — izpodrezati; *impf.* izpodrezovati; die Ehre — obrekovati, opravljati, obirati.

Abschnitt *m.* odrezěk, odstrižěk; (Cäsur) zareza, odmor; (im Buche) oddelěk, odstavěk, razdelěk.

Abschnitzel *n.* odrezki, odstrižki *pl.*, rezine *pl.*; (von Reben) rožje.

abschnüren odvezati (-vežem), odpeti (-pnem).

abschöpfen posneti (-snamem), odzajeti (-zajamem); *impf.* posnemati, odzajemati.

abschrauben odviti (-vijem), odsukati (-sučem), odvintati; *impf.* odvijati.

abschrecken strašiti, plašiti; ostrašiti, oplašiti, splašiti.

abschreiben (copieren) prepisati (-pišem); *impf.* prepisovati; (Schulden, Steuern) odpisati, izbrisati (-brišem); *impf.* odpisovati, izbrisovati; schriftlich absagen pismeno odpovedati (-vem).

Abschreiber *m.* prepisovalěc.

Abschreiberin *f.* prepisovalka.

Abschreibgebür *f.* prepisnina.

Abschreibung *f.* prepis, prepisovanje; odpis, odpisovanje.

Abschrift *f.* (Copie) prepis, prepisěk; (aus dem Buche) izpis, izpisěk.

abschriftlich prepisan, izpisan; *adv.* v prepisu.

abschuppen oluščiti.

Abschuss *m.* (des Wassers) strměc, pad, padanje; (des Berges) strmina, reber (rebri), breg, brežina, obroněk.

abschüssig strm, strmovit; (etw. geneigt) polóžěn, nagnen, brežěn; —e Gegend strmína, strmól (-i), strmál (-i); —es Gebirge plazovina.

Abschüssigkeit *f.* strmost, brežnost, navdolnost, strmina.

abschütteln otresti, s sebe vreči (vržem), iznebiti se; *impf.* otresati, s sebe metati (mečem).

abschütten odliti (-lijem), odtočiti; *impf.* odlivati, odtakati.

abschwächen *tr.* slabiti, slabšati; oslabiti, poslabšati; *intr.* slabeti, pešati, medleti; oslabeti, opešati, omedleti.

Abschwächung *f.* slabljenje, oslabljenje, oslaba.

abschweifen *intr.* zaiti (-idem), kreniti v stran, zakolovratiti.

Abschweifung *f.* ovíněk.

abschwemmen sprati (sperem), oplakniti; *impf.* spírati; Holz — plaviti; splaviti, odplaviti; (das Ufer) izpodriti (-rijem), izpodmleti (-meljem),

odnesti, izpodjesti (-jem); *impf.* izpodrivati, izpodjedati, trgati, odnašati.

abschwindeln izmamiti, izciganiti, prigoljufati.

abschwören priseči (-sežem); widerrufen s prisego odpovedati (-vem) se, odreči (-rečem) se, s prisego utajiti; *impf.* s prisego odpovedovati se, tajiti.

absegeln odjadrati, odpeljati (-peljem) se, odriniti.

absehbar dogledĕn.

absehen (weg—) v stran gledati, proč pogledati; s pogledom doseči (-sežem), ugledati, opaziti, z očmi preseči, premeriti, pregledati; (an den Mienen) videti, brati (berem), poznati (-znam); (einem etw.) spaziti, naučiti se; (auf jemanden) meriti; nameriti, nameniti.

abseihen ocediti, odcediti, (durch—) precediti; *impf.* ocejati, odcejati, precejati.

abseitig stranski, odročĕn, nasamĕn.

abseits *adv.* vstran, na strani, posebej, na samem, od rok.

absenden poslati (pošljem), odpraviti; *impf.* pošiljati, odpravljati.

Absender *m.* pošiljalĕc.

Absenderin *f.* pošiljalka.

absengen osmoditi, opaliti, ožgati (-žgem), pricvrkniti; *impf.* smoditi, paliti, ožigati.

absenken spustiti; *impf.* spuščati; (Reben) grobati, grebeničiti, pripogibati in zakopavati; pogrobati, pogrebeničiti, pripogniti in zakopati.

Absenker *m.* grebenica, vlačenica, rozga, položnica.

absent odsotĕn, neprisotĕn, nenavzočĕn, nepričujoč, oddaljen.

Absenz *f.* odsotnost, neprisotnost, nenavzočnost.

absetzbar odstavljív.

absetzen (eine Last) odložiti, razprtati; *impf.* odlagati, odkladati; (Waren) blago oddati (-dam), razprodati, spečati, razpečati; *impf.* razprodajati, razpečavati; (vom Dienste) odstaviti, odpustiti; *impf.* odstavljati; (pausieren) prenehati, prejenjati, premolkniti, oddahniti se, ustaviti se; *impf.* prenehovati, oddihovati se; ohne — austrinken na dušĕk izpiti (-pijem).

Absetzen *n.* prenehljej, premolk, prestanĕk, prenehanje.

Absetzung *f.* (vom Amte) odstava, odstavljenje; (einer Last) odložitĕv, odlaganje; (der Ware) prodaja, razprodajanje, razpečavanje.

Absicht *f.* (Intention) misĕl (-slì), namera, namen, namemba; in der — s tem namenom da, zato, češ da; ohne — nehoté, brez namena, po naključji.

absichtlich premišljen, preudarjen, namerjen; *adv.* návlašč; s premislekom, s preudarkom.

absichtslos *adv.* brez namena, nehoté.

absieden *tr.* variti, kuhati; zvariti, obariti, skuhati, zavreti.

absingen odpeti (-pojem), speti.

Absinth *m.* pelin; (Liqueur) pelinovĕc, pelinovka.

absitzen odsesti (-sedem), razsesti, zjahati (s konja), stopiti (z voza); *impf.* odsedati, razsedati; (eine Schuld) odsedeti; (bis zu Ende) dosedeti; sich — nasedeti se, presedeti.

absolut absolutĕn, sam na sebi, sam ob sebi, samoobsebĕn, brezpogojĕn, neomejen; samovladĕn, samodržĕn, absoluter Herrscher samovladar, samodržĕc, absolute Höhe nadmorska višina; (v. d. Majorität) nadpolovičĕn, čezpolovičĕn; *adv.* brezpogojno, kar, povse.

Absolution *f.* odveza, odpuščenje, oproščenje.

Absolutismus *m.* absolutizĕm, neomejena vlada, samovlada, samovladarstvo.

Absolutist *m.* privrženĕc samovlade, absolutist.

Absolutorium *n.* odhodno spričevalo, odpustnica.

absolvieren odvezati (-vežem), odrešiti; (vollenden) dokončati, dognati (-ženem); die Schule — izučiti se, izšolati se.

absolviert izučen, izšolan.

absonderlich čudĕn.

absondern odločiti, odbrati (-berem), oddeliti; *impf.* odbirati, ločiti, oddeljevati; (trennen) razkrojiti, razdvojiti, razdružiti, razločiti; *impf.* razdruževati, krojiti, ločiti.

Absonderung *f.* ločitĕv, krojitĕv, odbiranje, oddeljevanje.

Absonderungsorgan *n.* izločilo, razstavni ustroj.
absonnig odsolnčĕn, osójĕn; —e Gegend osóje *pl.*
absorbieren vpiti (-pijem), popiti, posrkati, navzeti (-vzamem) se; *impf.* vpijati, srkati, navzemati se.
absorbierend srkalĕn, pivĕn, vpojĕn.
Absorption *f.* vpoj, vpojnost.
abspannen (etw. angespanntes) odpeti (-pnem), odjenjati, popustiti; *impf.* odpenjati, odjenjevati; (Zugthiere) spreči (-prežem), odpreči; *impf.* spregati; (den Geist) slabiti, truditi, prenapenjati; oslabiti, zbegati, presíliti, prenapeti, pregnati (-ženem), pohabiti.
Abspannung *f.* (der Kräfte) oslabelost, iznemoglost, omedlelost, pohabljenost.
absparen prihraniti si, pritrgati si; *impf.* pritrgovati si.
abspeisen *tr.* nasititi, napasti (-pasem), nahraniti, nakrmiti, napitati; (mit Worten) odpraviti, znebiti se; *impf.* odpravljati; *intr.* pojesti (-jem), od-, pokositi, od-, pojužinati, od-, povečerjati.
abspenen odstaviti, odvaditi, odsaditi, oddojiti; *impf.* odstavljati.
Abspenling *m.* odstavljenĕc, odstavljenčĕk.
abspenstig odpadĕl, odvrnen, protivĕn, izneverjen; — machen odvrniti, speljati, otujiti, odvabiti, izneveriti; *impf.* odvračati, otujevati; — werden odpasti (-padem), otujiti se, izneveriti se.
absperren zapreti, založíti, zagraditi; *impf.* zapírati.
abspiegeln sich zrcaliti se, odsevati.
abspielen (zu Ende) doigrati, naigrati se; einem etw. — obigrati koga, prigrati kaj.
absprechen odreči (-rečem), izpodbiti (-bijem), zanikati; *impf.* odrekati, izpodbijati; (nehmen) ne prisoditi, vzeti (vzamem); *impf.* jemati (jemljem), ne prisojati; (Urtheil fällen) soditi, razsoditi.
abspringen odskočiti, odleteti, odbiti (-bijem) se; *impf.* odskakovati, odlétati, odbijati se; (von e. Partei) odstopiti, odpasti (-padem), izneveriti se.
Absprung *m.* odskok, odlet, odpad.
abspülen oplakniti, splahniti; (das Ufer) izpodmleti (-meljem), izpodjesti (-jem), odplaviti; *impf.* izpodjedati, izpodnašati.
Abspülicht *n.* pomije *pl.*, oplaka.
abstammen izhajati, biti (sem) rodu, er stammt von Königen ab kraljevega rodu je; *(gram.)* izvirati, izpeljavati se, proizvajati se.
Abstämmling *m.* zarojenĕc, potomĕc; die —e zárod, potomstvo.
Abstammung *f.* rod, pleme (-na), koleno, rodovina; *(gram.)* izvír.
Abstand *m.* dalja, daljava, oddaljenost, razstoj, narazje; (Unterschied) razlika, razločĕk, različnost; (v. Rechte) odstop.
Abständer *m.* suhal (-i), mrlíka, suśíca (suhíca).
abständig usèhĕl, suh; — werden sahniti, sušiti se; usahniti, posušiti se, opešati.
abstatten opraviti; vrniti; vračati; (Gebüren) opraviti, plačati; *impf.* opravljati, plačevati; (Besuch) obiskati (-iščem); *impf.* obiskovati; (Bericht) poročiti; *impf.* poročati; (Dank) zahvaliti se; *impf.* zahvaljevati se.
Abstattung *f.* oprava; povračilo, plačilo.
abstauben prah pomesti (-metem), omesti, pobrisati (-brišem); *impf.* pometati, brisati.
Abstauber *m.* omélo.
abstechen *tr.* (ein Thier) klati (koljem); zaklati, zabosti (-bodem); (einen vom Pferde) pahniti, suniti; *intr.* ločiti se, razlikovati se, ne ujemati se, ne prilegati se.
Abstecher *m.* ovinĕk; einen — machen zaviti (-vijem) jo kam.
abstecken zakliniti, obtakniti, obciljati; *impf.* obtikati.
abstehen oddaljen biti (sem), vsaksebi biti, narazen biti; (ablassen) odstopiti, odjenjati, odnehati; (vom Wein) zavreti, pokvariti se, skaziti se; (vom Baume) usahniti, posušiti se, opešati; (vom Vieh) cepati, crkati, padati; pocepati, pocrkati, popádati; cepniti, crkniti, pasti (padem), poginiti.
absteigen doli stopiti, doli iti (grem), razsesti (-sedem); (einkehren) ostati

(-stanem), prenočiti; *impf.* ostajati, prenočevati.

absteigend navdolēn; —e Linie navdolna vrsta, nizhodna loza.

Absteigequartier *n.* ostajališče, stan, prenočišče.

abstellen (weg=) odstaviti, odmakniti; *impf.* odstavljati, odmikati; (eine Gewohnheit) odpraviti, ovreči (-vržem), odstraniti; *impf.* odpravljati; (z. Militär) v vojake potrditi, odbrati (-berem).

Abstellung *f.* odprava, odstranjenje; (zum Milit.) potrditēv v vojake.

abstemmen odbiti (-bijem) z dletom; *impf.* odbijati.

absterben umreti (-mrjem), pomreti; *impf.* umirati; (von Gliedern) otrpniti, odreveneti, premreti; (von Pflanzen) sahniti, sušiti se; usahniti, posušiti se; der Welt — svetu odmreti, — se odpovedati (-vem).

Absterben *n.* smrt (-i), odmrtje.

Abstich *m.* (nach einem Muster) posnetēk; (Contrast) razlika, razločēk.

abstimmen *tr.* (ein Instrument) ubrati (-berem); *impf.* ubirati; *intr.* (votieren) glasovati.

abstimmig inoglasēn, nesoglasēn.

Abstimmung *f.* glasovanje.

Abstinenz *f.* vzdržnost, vzdržljivost.

abstoßen odpahniti, odbiti (-bijem), odtisniti, odriniti, proč suniti; *impf.* odbijati, odrivati, proč suvati; (das Herz) trgati; presuniti.

abstoßend (v. Benehmen) odurēn, osorēn, odséčēn.

abstract posnet, abstraktēn, pojmovēn.

Abstraction *f.* posnema, posnetje, abstrakcija.

abstrafen kaznovati, strahovati; kazniti, v strah prijeti (primem).

Abstrafung *f.* kazēn (-i), kaznovanje, strahovanje.

abstrahieren *tr.* posneti (-snamem), povzeti (-vzamem), abstrahirati, bistvenosti kakega pojma odločiti; *intr.* (absehen) ne gledati, ne ozirati se na kaj.

Abstrahl *m.* odsev, odsvit.

abstrahlen odsevati, odsijati.

abstreichen *tr.* drgniti, gladiti; odrgniti, ogladiti; *intr.* (von Fischen) nadrstiti se.

abstreifen muliti, smukati (s dreti (derem), drgniti; omulit kati, odreti, sleči (slečem), «

abstreiten (streitig machen) c zanikavati, izpodbijati, ugovarj rékati, ométati; izpodbiti (oporeči (-rečem), ovreči (-vrže

abstrus temēn, nerazumljiv, z

abstufen stopnjevati, po s razdeliti, — razvrstiti.

Abstufung *f.* postopnost, ra —, razvrstitēv po stopnjah.

abstumpfen tópiti, krhati; skrhati; (den Geist) oslabiti, : presiliti, preutruditi.

Absturz *m.* prepad, preval; st strmol (-i), strmál (-i).

abstürzen *tr.* zvrniti, prekucn valiti, pahniti, strmoglaviti; *im* kucovati, pehati; *intr.* zvrniti se, (vderem) se, pasti (padem), t prekucniti se, zvaliti se, str viti se.

abstutzen prikrajšati, prikrojiti ; prikrajševati; prirezati (-režem sekati, pristriči (-strižem), (-žanjem); *impf.* prirezovati, pr váti und prisekávati, prižinjati ; Schweif) štuliti, prištuliti.

Absud *m.* (das Abgesottene) zv obarēk, prevretēk, zavrélica.

absurd ábotēn, nespametēn, ne bedast, brez smisla, neslan.

Absurdität *f.* ábota, nespamet brezumnost, nesmíselnost.

Abt *m.* opat.

abtakeln (das Schiff) ladijo ra viti; *impf.* razpravljati.

abtauschen izmeníti, premeniti, menjati, v zameno dati (dam) ali d

Abtei *f.* opatija.

abteilich opatijski.

Abteipfründe *f.* opatovina, op prebenda.

Abtheil *m.* delež.

abtheilen deliti, ločíti; razdeliti, deliti, razločiti, pregraditi.

Abtheilung *f.* delitēv, razdelitēv; del, razdelēk, oddelēk; predál, pregr razpredélēk, predalēc; (d. Haare) pı

Abtheilungszeichen *n.* delilo, ločilo čilno znamenje.

abthun (herab) dol dejati (denem); *impf.* dol devati; (beendigen) dokončati, dovršiti, dognati (-ženem), opraviti.
Äbtissin *f.* opatica, opatinja.
abtödten umoriti, zatreti (-trem und -tarem), ukrotiti; *impf.* moriti, zatirati, krotiti, gonobiti.
Abtödtung *f.* krotítěv, zatiranje.
Abtrag *m.* (einer Schuld) plačanje, plačilo; (Ersatz) odškodba, namestilo.
abtragen odnesti; *impf.* odnašati; (e. Mauer) razvaliti, podreti (-derem), po-, razrušiti; *impf.* podirati, rušiti; (eine Schuld) odpraviti, poplačati, poravnati; *impf.* plačevati, poravnavati; (Kleider) obnositi, ponositi, udrgniti; (Schuhe) shoditi, ubrusiti.
Abtragung *f.* odnašanje, podiranje; plačevanje, poravnanje.
abträufeln kapati (kapljem), kapljati od . . .
abtreiben odgnati (-ženem), odpoditi, odtirati, spokati, zapoditi; *impf.* odganjati, poditi, preganjati; (das Vieh) pregnati, presiliti; (die Leibesfrucht) odpraviti, splaviti; *impf.* odpravljati, splavljati.
Abtreibung *f.* odgon, odtiranje; (der Leibesfrucht) splav.
Abtreibungsmittel *n.* splavilo.
abtrennen ločiti, parati; raz-, odločiti, od-, razparati, razprati (-porjem).
abtreten *intr.* odstopiti, umakniti se; *impf.* odstopati; *tr.* (überlassen) odstopiti, prepustiti; *impf.* prepuščati; (den Weg) teptati, tlačiti; poteptati, razhoditi, pomandrati, sceptati, ugladiti, stlačiti; (d. Schuhe) krevljati, švedrati; pokrevljati, pošvedrati; (Hirse) meti (manem), vršiti; ometi.
Abtretung *f.* odstop, prepuščenje; Abtretungs= odstopni.
abtrinken odpiti (-pijem); *impf.* odpijati.
Abtritt *m.* odstop; (Abort) stranišče.
abtrocknen *tr.* sušiti; posušiti; (durch Wischen) obrisati (-brišem), otreti (-trem u. -tarem); *impf.* brisati, otirati; *intr.* sušiti se, sahniti; osušiti se, posušiti se, usahniti.
abtrumpfen ošteti (-štejem), z grdo (zgrda) odpraviti, znositi se nad kom; *impf.* oštevati, z grdo (zgrda) odpravljati; er hat ihn tüchtig abgetrumpft dobro mu jo je zasolil, ga je usekal.
abtrünnig odpadél, veroloměn, nezvest; — machen pregovoriti k odstopu, izneveriti, zvabiti; — werden odstopiti, ločiti se, izneveriti se, odpasti (-padem).
Abtrünnige *m.* odstopnik, odpadnik, uskok; *f.* odstopnica, odpadnica.
Abtrünnigkeit *f.* odstop, odpad, verolomnost, nezvestoba. [janstvo.
Abtwürde *f.* opatstvo, opatsko dosto-
Abundanz *f.* obílnost, obilje.
aburtheilen razsoditi, obsoditi; *impf.* razsojati, obsojati.
Aburtheilung *f.* razsodba, obsodba.
abusiv *adv.* po razvadi, razvadno, po krivi navadi.
Abusus *m.* kriva raba, zloraba, razvada, slaba navada.
abwägen tehtati, vagati; potehtati, zvagati; (weg—) odvagati, odmeriti; (überlegen) pretehtati, preudariti, premisliti; *impf.* pretehtovati, preudarjati, premišljevati.
abwälzen doli valiti; odvaliti, zvaliti.
abwandelbar pregiběn, pregibljív.
abwandeln pregibati (-gibljem), spregati. [sprega.
Abwandlung *f.* pregibanje, spregatěv,
abwarten počakati; *impf.* pričakovati, čakati. [v niz.
abwärts *adv.* dol, navdol, navzdol,
Abwaschbecken *n.* umivalnik, umivalnica.
abwaschen omiti (-mijem), umiti, oprati (-perem); *impf.* umivati, prati, spírati, pomívati; sich — umíti se; umívati se.
Abwaschwasser *n.* pomije *pl.*
abwechseln menjati, menjavati; vrstiti se, črediti se.
abwechselnd premenjalěn, menjajoč, spremenljív, nestanovitěn; *adv.* menjaje se, premenjema.
Abwechslung *f.* menjava, menjavanje, vrstitěv, čreditěv.
Abweg *m.* stranpot, oviněk; auf —e gerathen zaiti (-idem), zabloditi, podati (-dam) se na kriva pota; —e nehmen po ovinkih hoditi.

abwegs *adv.* s pota, v stran, raz pot.
abwegsam odročĕn, stranski.
Abwehr *f.* bran, bramba; upor, odvračanje.
abwehren braniti, varovati; ubraniti, obvarovati; (ablenken) odvrniti, odbiti (-bijem), odgnati (-ženem); *impf.* odvračati, odbijati, odganjati.
abweichen *tr.* (weich machen) mečiti, mehčati; omečiti, zmehčati; *intr.* (weich werden) mečiti se; zmečiti se, omehčati se; (vom Wege) odstopiti, ukloniti se, odstrániti se, oddaljiti se; (von der Meinung) drugih míslij biti (sem), ne ujemati se, ne strinjati se; (sich unterscheiden) ločiti se, različĕn biti (sem), inak biti, razlikovati se.
Abweichen *n.* oddaljenje, oddaljenost; (Krankh.) hítrica, drista, driska, švigla.
abweichend različĕn, razĕn; *(gram.)* nepravílĕn, izjemĕn.
Abweichung *f.* odstop; (Unterschied) razločĕk, razlika; *(gram.)* nepravilnost.
abweiden popasti (-pasem).
abweisen pot pokazati (-kažem), odpraviti, zavrniti, odgnati (-ženem), zapoditi; *impf.* odpravljati, zavračati, poditi, odganjati; (eine Bitte) odreči (-rečem), odbiti (-bijem), ne uslišati; *impf.* odrékati, odbijati; (eine Klage) zavreči (-vržem), ne sprejeti (sprejmem), odbiti, zavrniti; *impf.* zamétati, ne sprejemati, zavračati.
abweislich odréčĕn, nepovóljĕn, neuslišan.
Abweisung *f.* odprava, zavrnítĕv.
abwelken *intr.* veniti, sahniti; uveniti, zveniti, usahniti, posušiti se.
abwendbar odvračljív, odstranljív.
abwenden odvrniti, odbiti (-bijem), odstraniti; *impf.* odvračati, odbijati; (durch Worte) pregovoriti; *impf.* pregovarjati.
abwendig nenaklonjen, otujen; — machen u. — werden s. abspenstig.
abwerfen dol vreči (vržem), otresti; *impf.* dol metati (mečem); (im Handel) nesti, vreči; dobičĕk dajati, splačevati se.
abwesend nenavzočĕn, nepričujoč, neprisotĕn, odsotĕn, oddaljen; er ist — ni ga tukaj, ni ga vpričo.
Abwesenheit *f.* nenavzočnost, nepričujočnost, odsotnost, oddaljenost.
abwetzen brusiti; odbrusiti, zbrusiti, odrgniti, ogladiti, zlizati.
abwichsen navoščiti, povoščiti; (die Schuhe) namazati (-mažem), očistiti, zlikati.
abwickeln od-, razviti (-vijem), od-, razmotati; *impf.* od-, razvijati, od-, razmotavati.
abwirtschaften (zu Ende) dogospodariti, dogospodinjiti; (auf dem Felde) do-, od-, po-, obkmetovati; (durch schlechte Wirtschaft verthun) zagospodariti, zagospodinjiti.
abwischen obrisati (-brišem), pobrisati, otreti (-tarem); *impf.* brisati, otirati.
Abwischtuch *n.* brisalka, brisača, otirača, brisalo.
Abwurf *m.* zvržĕk; (Ertrag) donesĕk, dohodĕk, dobičĕk, pridelĕk, korist (-i).
abzahlen plačati; poplačati, splačati.
abzählen (weg—) odšteti (-štejem); *impf.* odštevati; (über—) prešteti, preštevíliti, sešteti; *impf.* preštevati, seštevati.
abzapfen odtočiti, odcediti, odčépiti; *impf.* odtakati, odcejati.
abzäumen razbrzdati, razuzdati, razpraviti.
abzehren *intr.* (mager werden) hujšati, medleti, kumrati, hirati; shujšati, skumrati, opešati; *tr.* vzeti (vzamem), posušiti, zdelati, shujšati.
Abzehrung *f.* hujšanje, sušica, jetika.
Abzeichen *n.* znamenje, beleg.
abzeichnen risati (rišem), črtati; narisati, obrisati, občrtati, oznamenovati.
Abzeichnung *f.* risanje, črtanje; obrís, načrt, načrtĕk.
abziehen *intr.* oditi (-idem), umakniti se, pobrati (-berem) se, odriniti; *tr.* (weg—) odtegniti, potegniti, odmakniti; *impf.* odmikati, proč —, dol vleči; (Kleider) sleči (slečem); *impf.* slačiti; (Schuhe) sezuti (sezujem); *impf.* sezuvati; (die Haut) odreti (-derem); *impf.* odirati; (Wein) pretočiti; *impf.* pretakati; (den Ring) sneti (snamem); *impf.* snemati (snemljem); (an der Bezahlung) utrgati, odšteti (-štejem), pritrgati.

Abziehstein *m.* osla.
abzielen meriti; nameriti, nameniti; namerjati. [liti.
abzirkeln s šestilom zmeriti, obšesti-
Abzug *m.* (Abmarsch) odhod; (im Rechnungswesen) odbitěk; in — bringen odbiti (-bijem), odšteti (-štejem); (von Flüssigkeiten) odtok. [vod.
Abzugscanal *m.* odtóčěn žleb, vodo-
Abzugsgraben *m.* prékopa, jarěk, zdražnica, potóčina.
abzwicken odščipniti, odščeniti; (am Gelde) uščipniti, utrgati.
Accent *m.* náglas, poudarěk, príglas; (Aussprache) zavijanje.
accentuieren naglasiti; *impf.* naglášati, naglaševati, poudarjati.
Accepisse *n.* prejemni list.
Accept *n.* vzetje, sprejetje, sprejem.
Acceptant *m.* prejemnik. [stina.
Acceptationsurkunde *f.* prejemna li-
acceptieren vzeti (vzamem), sprejeti, (sprejmem); *impf.* jemati (jemljem), sprejemati.
Access *m.* = Accession *f.* pristop, pridruženje, prirastěk.
Accessist *m.* čakalěc, pristopnik, akcesist.
Accessit *n.* drugo darilo, druga nagrada.
accessorisch pristopěn, pripadajoč.
Accessorium *n.* pripaděk, prirastěk, priteklina, dodatěk.
Accidens *n.* (Accidentien) = Accidenz *f.* (Accidenzien) prigoděk, nebistnost, prigodnost, slučajnost; postranski dohoděk, postranščina, postranski prislužěk.
accisbar dacu podvržen.
Accise *f.* dac, užitnina, davěk na drugo roko, potrošnina.
Acclamation *f.* zaklic, zavpitje, ustno glasovanje, jednoglasno pritrjevanje; *per acclamationem* s splošnim odobravanjem, jednoglasno.
acclamieren zavpiti (-vpijem); z vpitjem pritrditi, odobriti; *impf.* pritrjevati, odobrávati.
acclimatisieren podnebju privaditi, udomačiti.
accommodieren priravnati, prisposobiti, pristrojiti; sich — poravnati se, pogoditi se, udati se v kaj.
Accompagnement *n.* spremljevanje, godbeni sprovod.
accompagnieren prigláš̌ati, prikladati, spremljati.
Accord *m.* soglasje, glasosklad, akord; (Vertrag) sporazumljenje, pogodba.
accordieren *intr.* soglasiti, v soglasji biti (sem), ujemati se; (einig werden) poravnati, pobotati, dogovoriti se, pogoditi se; *impf.* poravnavati, pogajati se.
accreditieren poveriti, pooblastiti, potrditi.
Accreditiv *n.* poverilni list, poverílnica, pooblastilo, priporočilni list, izpričevalo.
accurat točěn, natančěn; *adv.* na tanko, do pike, na drobno, točno.
Accuratesse *f.* točnost, natančnost.
Accusativ *m.* tožilnik, akusativ.
ach *interi.* ah! oh! joj! hej!
Achat *m.* agat.
Achel *f.* resa, osína; (vom Flachse) pezdír; *coll.* pezdirje.
Achse *f.* os (-i), podvoz (-i); (am Haspel) vreteno; per — na kolih, z vozom.
Achsel *f.* pleče, rama u. rame (ramena); Unter— pazuha, pazduha, podpazuha; die — zucken z ramo migniti, — zganiti, rame stisniti; Achsel= ramni, naramni, plečni.
Achselband *n.* ramnica, naramnica.
Achselbein *n.* ramna kost, skolěk.
Achselriemen *m.* obramnica.
Achsennagel *m.* osník, luněk.
Achsenschmiere *f.* kolomaz, smolnjak.
acht *num.* osěm; je — po osěm; um — Uhr ob osmih; (Ziffer) = Achter *m.* osmíca.
Acht *f.* pazka, pažnja, pozor; aus der — lassen v nemar pustiti, zanemariti; *impf.* v nemar puščati, zanemarjati; (Verbannung) pregnanstvo, izgnanje, izobčenje; in — thun izgnati (-ženem), pregnati, izobčiti, v prepoved dejati (denem); *impf.* preganjati, izobčevati, v prepoved devati.
achtbar spoštovan, spoštovanja vreděn, častitljiv, spoštèn.
Achtbarkeit *f.* spoštljivost, častitost, poštenje.
achte *m. f. n. num. ord.* osm-i, -a, o

Achteck *n.* osmerokotje, osmerovogelnik.
achteckig osmerokotěn, osmerovoglàt.
Achteimer *m.* osmák.
Achtel *n.* osmi del, osmina, osmínka.
Achtelformat *n.* osmérka.
Achtelnote *f.* osmínka.
achten paziti, gledati, pozor imeti (imam), skrbeti, na skrbi imeti, brigati se; poskrbeti, pobrigati se; (schätzen) spoštovati, čislati, v čislih imeti, ceniti, obrajtati.
ächten pregnati (-ženem), izgnati, izobčiti.
Achtender *m.* osmorogi jelen.
achtens osmič, v osmo.
achterlei osmer.
achtfach, achtfältig osmérěn.
achtfüßig osmonog.
achtgeben, achthaben s. achten; habt acht pozor!
Achtgeber *m.* varuh, čuvaj, pazník.
Achtgespann *n.* osmér (-i).
achthalb polosmi.
achthändig osmorok.
achthundert osem sto.
achtjährig osmoletěn.
achtköpfig osmoglav.
achtlos nemarěn, neroděn, vnémarěn, nepazěn, nepazljiv.
Achtlosigkeit *f.* vnémarnost, nepazljivost, neskrbnost.
achtmal osemkrat; achtmalig osemkratěn.
achtsam pazěn, pazljív, marěn, skrběn, pozorěn.
Achtsamkeit *f.* pazljívost, skrbnost, pozornost.
achtseitig osmerostran, osmerostranski.
achttägig osmodnevěn, osmerodnevěn.
Achtung *f.* spoštovanje, čislanje, čast (-í); in — stehen v čisli biti, čislan biti.
achtungswürdig spoštovanja vreděn, častitljiv, spoštljív, častivreděn.
achtzehn osemnajst.
achtzehnte *m. f. n. num. ord.* osemnajst-i, -a, -o.
Achtzehntel *n.* osemnajstina.
achtzehntens osemnajstič.
achtzig osemdeset.
Achtziger *m.* (Ziffer) osemdesetica; ein Greis von 80 Jahren starčěk osemdesetih let, osemdesetletěn starěc.
achtzigste *m. f. n. num. ord.* osemdeset-i, -a, -o.
ächzen stokati (stokam und stočem), ječati (ječim), tarnjati, javkati.
Ächzen *n.* ječanje, stok, stokanje.
Acker *m.* njíva; *dem.* njívica; Acker= poljski.
Ackerarbeit *f.* poljsko delo, oranje.
ackerbar órěn.
Ackerbau *m.* poljedelstvo, ratarstvo, kmetijstvo.
ackerbauend poljedelski.
Ackerbauer *m.* poljedelěc, oratar, kmet.
Ackerbaugesellschaft *f.* kmetijska družba.
Ackerfeld *n.* orno polje.
Ackerfrucht *f.* poljski pridelěk, pôljščina.
Ackerfurche *f.* brazda.
Ackergeräthe *n.* poljsko orodje, oralna priprava.
Ackerland *n.* orna zemlja, oranica.
ackern orati (orjem); zorati.
Ackern *n.* oranje, oratěv.
Ackerrain *m.* omejěk, vzara; vzráti *pl.*, razare *pl.*, vzvratnik.
Ackerscholle *f.* kepa, gruča, groblja, krepa.
Ackersmann *m.* orač, ratar, poljedelěc, kmet.
Ackerwinde *f.* slak, oslak, povijač, oplétanec.
A conto na račun, v popred, na konto.
acquirieren pridobiti.
Acquisition *f.* pridobitěv.
Act *m.* (*pl.* die Acte) dejanje, čin; = Acte *f.* (*pl.* die Acten) spis, uraděn spis, službeno pismo.
Actenauszug *m.* izpísěk, posnetěk (iz uradnih spisov).
actenmäßig po spisih.
Actenstück *n.* uraděn spis.
Acteur *m.* igralěc.
Actie *f.* delnica, akcija.
Actiengesellschaft *f.* družba na delnice, — na akcije.
Action *f.* čin, dejanje; (Gefecht) bitka; *(dram.)* gibanje, kretanje, obnašanje.
Actionär *m.* delničar, akcijonar.
activ dejavěn, delavěn; *(gram.)* tvorěn; —es Wahlrecht volilna pravica.

Activa *pl.* imetje, imovina, premoženje.
activieren uvesti (-vedem) v dejavnost, postaviti v dejavnost.
Activität *f.* dejavnost, delavnost, poslovanje.
Actrice *f.* igralka.
Actuar *m.* zapisovalěc, aktuar.
actuell resničěn, istinit, sedanji.
acut hud, pikěr, ostěr; (von d. Krankheit) hitěr, nagěl.
Acutus *m.* ostrílec, zategljej.
ad acta legen v stran dejati (denem), strani položiti.
adagio *adv.* lahno, počasno, polagano, na rahlo, v lag.
Adagio *n.* lagana skladba, igra v lag.
Adamsapfel *m.* krhělj.
adaptieren pripraviti, prirediti; *impf.* pripravljati, prirejati.
Adaptierung *f.* priprava, priredba.
adäquat primerěn, priličěn.
addieren (zusammen) sešteti (-štejem), (dazu) prišteti, došteti; *impf.* seštevati, prištevati.
Addition *f.* seštevanje, prištevanje.
adé (adieu) z bogom! srečno! bog s teboj (— z vami)!
Adel *m.* (Vorzug) plemenitost, žlahtnost, blagorodnost; (des Geistes) plemenitost srca, velikodušnost, blagodušnost; (die Adeligen) plemstvo, žlahtna gospoda, plemenitniki *pl.*; Adels- plemeniški, žlahtniški.
adelig plemenit, žlahtěn, blagoroděn, plemenítega rodu.
Adelige *m.* plemenítnik, plemenitaš, plemič; *f.* plemenítnica.
adeln žlahtniti, plemenítiti; plemstvo podeliti, med plemenítnike povzdigniti, v žlahtěn stan povzdigniti; (erheben) poviševati, blažiti.
Adelstand *m.* plemeništvo, žlahtni stan.
Adept *m.* zlatodéj, čudoznalěc.
Ader *f.* žila; *dem.* žílica; Blutader *(vena)* odvodnica, Schlagader *(arteria)* privodnica, ciplja; zur — lassen puščati, kri izpustiti.
aderförmig žilast.
Aderhaut *f.* žilnica.
aderig žílav, žilnat, žilovit.
Aderlass *m.* (*pl.* —lässe) puščanje (krví).
Aderschlag *m.* žilno tripanje, žilni utrip.
Adhäsion *f.* sprijemnost, sprijemljívost, pridržljivost.
Adjectiv *n.* pridevnik, prilog.
adjectivisch pridevěn.
adjudicieren prisoditi, pripoznati; *impf.* prisojati, prisojevati.
Adjunct *m.* pristav, pomočnik, adjunkt.
adjungieren pridružiti, pridati (-dam) za pomočnika.
adjustieren uravnati, ugotoviti, prirediti, opraviti; *(milit.)* oborožiti; *impf.* uravnávati, ugotavljati, prirejati, opravljati, oboroževati.
Adjustierung *f.* (im Rechnen) uravnanje, ugotovljenje; (milit. Anzug) vojaška oprava.
Adjustierungsvorschrift *f.* opravni predpis.
Adjutant *m.* pribočnik, adjutant.
Adjutum *n.* pripomoč, podpora, adjutum.
Adler *m.* orěl, postojna; *dem.* orlič; Adler- orlov.
Adlergeier *m.* brkasti ser.
Administration *f.* uprava, upraviteljstvo, administracija.
administrativ upravěn, oskrbovalěn, upraviteljěn.
Administrator *m.* upravitelj, oskrbnik, upravnik.
administrieren upravljati, oskrbovati.
Admiral *m.* pomorski poveljnik, admiral.
ad notam nehmen zapomniti si, zapisati (-pišem) si, zaznamovati si, zabeležiti si.
Adnotation *f.* zaznamba, zapísěk, zabeležěk.
adoptieren dete za svoje vzeti (vzamem); (einen Knaben) usinoviti, posinoviti; (ein Mädchen) pohčeriti.
Adoption *f.* usinovljenje, posinovljenje.
Adoptivsohn *m.* posinovljeněc, posinjeněc.
Adoptivtochter *f.* pohčerjenica.
Adressant *m.* nadpisálěc.
Adressat *m.* nadpisaněc.
Adresse *f.* nadpís, napis; (Zuschrift) písmo, adresa.

adressieren nadpisati (-pišem), nadpís napraviti, adresirati.
Advent *m.* advent, adventni čas, prihod (Gospodov); Advent- adventni.
Adverb *n.* prislov.
adverbial prislověn.
Advocat *m.* pravdnik, advokat, pravdosrednik, pravni zastopnik, odvétnik.
Advocatenkammer *f.* odvetniška zbornica, advokatska komora.
Aërometer *m.* zrakomer.
Aëronaut *m.* zrakoplověc.
Aërostatik *f.* aerostatika, nauk o ravnotežji plinov in pár.
Affaire *f.* posěl; (Streit) razpor; dogoděk.
Affe *m.* opica; Affen- opičji.
Affect *m.* razvnetje, strast (-i), ogěnj, ognjenost; in — gerathen razgreti (-grejem) se, razvneti (-vnamem) se.
Affectation *f.* prisiljenost, nenaravnost, hlimba, pačenje, pretiranost.
affectieren siliti se, delati se, hliniti se, pačiti se, pretirávati, repenčiti se, širokoperiti se, spakovati se.
affectiert prisiljen, hlinjen.
äffen oponašati koga, rogati se, pačiti se komu, bebca delati iz koga; za nos voditi, varati, slepariti; prevariti, oslepariti.
Affenliebe *f.* slepa ljubezěn (-i).
Affiche *f.* oglas, nabito oznanilo, pribito razglasilo, prilepljen razglas.
affichieren pribiti (-bijem), prilepiti, razobesiti naznanilo.
afficieren prijeti (primem) [se] koga, okužiti; *impf.* prijemati (se), kužiti; vtis napraviti, zadeti (-denem), stresti.
Affinität *f.* svaščina, svaštvo.
Affirmation *f.* potrditěv, pritrjevanje, uverjavanje, zagotovljenje.
affirmativ trdilěn, pritrjevalěn.
After *m.* zadnjica, zaděk, rit (-i), goza.
Afterarzt *m.* mazač, kozji zdravnik, doktorskaza.
Afterchrist *m.* nápačěn kristjan, svetohliněc, tercijalěc.
Afterdarm *m.* ritnik, končnica, danka, ritno črevo (-esa).
Afterglaube *m.* lažnjiva —, goljufna vera; prazna —, babja vera.
Afterkönig *m.* nepravi —, vsiljeni kralj, protikralj, lažikralj.
Aftermiete *f.* podnajem, podzakup, pazakup.
Afterpächter *m.* podzakupnik, pazákupnik.
Afterprophet *m.* lažnjivi prorok.
Afterweisheit *f.* puhlo modrijanstvo, lažnjiva modrost.
Age *f.* pezdír, *coll.* pezdirje; (am Getreide) resa, resina, osína.
Agende *f.* opravilni zapisnik, službenik; (kirchl.) obredna knjiga, agenda, trebnik.
Agent *m.* opravnik, opravílnik, agent.
Agentie *f.* = Agentschaft *f.* = Agentur *f.* opravníštvo, opravilstvo, agencija.
Agglomerat *n.* naplav, naplávina, nanos, gomila, gromada, gromača.
agglutinierend pripenjalěn, prilepljalěn, pripenjajoč, prilepljajoč.
Aggregat *n.* skupěk, množina, nabirěk, sodrga, glota.
Aggregationszustand *m.* skupnost.
aggressiv napaděn, sovražěn.
Ägide *f.* varstvo, krilo, okrilje, obramba, zaščitje.
agieren činiti, delati; z rokami delati, s telesom gibati, predstavljati, kretati se.
Agio *n.* nadavěk, ažija.
Agiotage *f.* menjarsko dobičkarjenje, menjarska lihva, barantanje z nadavkom, ažijotaža.
Agitator *m.* šuntar, podpihovalěc, agitator.
agitieren šuntati, podpihovati, agitirati.
Agnat *m.* sorodnik, žlahtnik, sorodoviněc.
agnoscieren za pravo spoznati, priznati, pripoznati, sprejeti (sprejmem).
Agonie *f.* umiranje, smrtna težava.
Agraffe *f.* spona, kljupa.
Agricultur *f.* kmetijstvo, poljedelstvo, poljstvo.
ah! *interj.* a! aha! o! de-te!
Ahle *f.* šilo, bodilo.
ahlenförmig šilast.
Ahm *f.* vedro, dvovedernik.
ahmen (sode) meriti; zmeriti; (mero) preizkusiti; *impf.* preizkušati.
Ahn *m.* ded, prednik, praded; *f.* babica, prednica; die —en pradedje, predniki.

ahnden svariti, karati, kregati; posvariti, pokarati; (strafen) kazniti, kaznovati, pokoriti.

Ahndung *f.* svaritěv, posvarilo, kazěn (-i), pokora.

ähneln malo podoběn biti (sem) komu, nekoliko priličěn biti.

ähnelnd nekoliko podoběn, príličěn.

ahnen slutiti, čutiti; **ich ahne** zdi se mi, dozdeva se mi.

ähnlich podoběn, sličěn.

Ähnlichkeit *f.* podobnost, sličnost.

Ahnung *f.* dozdevěk, dozdevanje, slutnja.

Ahorn *m.* javor; Ahorn= javorov, javorjev.

Ahornwald *m.* javorje.

Ähre *f.* klas (-a u. -u), *coll.* klasje u. klasovje; *dem.* Ährchen *n.* klasěk; —n lesen paberkovati, lavkati.

ähren klasiti se, v klasje iti (grem); sklasiti se.

ährenerzeugend klasoroděn.

Ährenlese *f.* paberkovanje, lavkanje.

ährenreich klasat.

Ährenspitze *f.* resa, resina, osina.

Aichamt *n.* merosódni urád.

aichen (sode) meriti, (tehtnico) preizkušati; *pf.* zmeriti, preizkusiti.

Aichgebür *f.* merosodna pristojbina.

Akademie *f.* akademija; učeno društvo.

Akademiker *m.* akademik.

akademisch akademijski, akademičěn.

Akatholik *m.* nekatoličan; —in *f.* nekatoličanka.

akatholisch nekatoliški.

Akazie *f.* akacija, agàc, gàc.

Akrobat *m.* vrvohoděc, plesalěc na vrvi.

Akrostichon *n.* akrostih.

Akustik *f.* sluhoslovje, zvukoslovje, akustika.

Alabaster *m.* alabaster.

Alant *m.* oman; —wurzel *f.* véliki koren, omanov koren.

Alarm *m.* hrup, šunděr, buka; — schlagen k orožju bobnati; — blasen k orožju trobiti.

alarmieren hrup zagnati (-ženem), razburiti, k orožju sklicati (-kličem), po konci spraviti, splašiti in zbegati, kvišku spravljati.

Alaun *m.* galun; Alaun= galunov.

Alba *f.* alba, mašna srajca.

albern ábotěn, bedast, butast, trapast, gumpast, šemast, norčav.

Albernheit *f.* ábota, bedaštvo, bedarija, traparija, norčavost.

Album *n.* (*pl.* die Albums) spominske bukve *pl.*, album.

Alchemie *f.* zlatodejstvo, alhemija.

Alchemist *m.* zlatodej, alhemist.

Alfanz *m.* šalobarda, šaljivěc, burkež; norčija.

Alge *f.* alga.

Algebra *f.* algebra.

algebraisch algebrájičěn, algebrajski.

aliquot nekoliki.

Alkali *n.* (*pl.* die Alkalien) lužnik, lugasta sol (-i).

alkalisch lugast, alkaličěn.

Alkoven *m.* pregraděk, pristeněk.

All *n.* vesoljnost, vesoljni svet.

all(er), -e, -es ves, vsa, vse; sleherěn, čiharěn, vsak; vor allem pred vsem drugim, najpred; aus —er Kraft na vso moč; in —er Frühe na vse zgodaj; —er Anfang vsak začetěk; —e Tage vsak dan.

allabends *adv.* vsak večer, vsak ljub večer.

allbekannt povsod znan.

allda tu, tu-le, le-tu, le-tod.

alldort tam, le-tam, ondi.

Allee *f.* (*pl.* die Alleen) drevored.

Allegat *n.* (Beilage) doklad, priloga; (Citat) navod, navedenje.

Allegorie *f.* (*pl.* die Allegorien) prilika, alegorija.

allegorisch alegoričěn, priličěn.

allein sam, samojedin; *adv.* samo, zgolj; *conj.* ali, pa, pak, toda.

Alleinbesitz *m.* samoposestje.

Alleingewalt *f.* samooblast.

Alleinherrschaft *f.* samovlada, samodrštvo.

Alleinherrscher *m.* samovladar, samodržěc.

alleinig sam, prav sam, samojedin, osamél.

alleinseligmachend jedinozveličalěn.

allelujah! *interj.* aleluja!

allemal vsakokrat, vsakrat, vselej; —ig vsakokratěn.

allenfalls morda, morebiti, znabiti; (auch mittelst utegniti).

allenthalben povsod, povsodi.

aller= (für den Superlativ) pre-, spre-, naj-.
allerdings na vsak način; zares, seveda, kaj pa, kajpada.
allererst najprvo, najpred.
allerhand vsakeršĕn, vsakovrstĕn, razĕn, raznoter, mnogovrstĕn; *adv.* marsikaj.
Allerheiligentag *m.* vsi sveti *pl.*; zu Allerheiligen o vseh svetih.
Allerheiligste *n.* sveto rešnje telo (telesa); (im Tempel) svetišče.
allerhöchst najvišji; Allerhöchstdieselben Njegovo veličanstvo.
allerlei s. allerhand.
allerliebst preljub, premil, prelep; am allerliebsten *adv.* najrajši. [vsod.
allerorten (allerorts, allerwegen) po-
Allerseelen *pl.* vseh vernih duš (dan).
allerseits od vseh straníj.
allesammt vsi vkup, vsi od kraja, vsi číharni.
allezeit vselej, vsak čas, vsigdar.
allfällig kodi kak.
Allgegenwart *f.* povsodipričujočnost.
allgegenwärtig povsodi pričujoč, povsodi pričujočĕn.
allgemach počasi, polagoma.
allgemein splošĕn, skupĕn, obĕč, občĕn; *adv.* (= im allgemeinen) sploh, splošno, v obče; povsod, vseskozi.
Allgemeinheit *f.* splošnost, občnost.
allgewaltig vseoblastĕn, vsegamogočĕn.
Allgüte *f.* najvišja dobrota, vsedobrotnost, neskončna dobrota.
allgütig predobrotljív, neskončno dobĕr.
allhier tu, le-tu, tukaj, ravno tu.
allhiesig tukajšĕn.
Allianz *f.* zveza; Allianz= zvezni.
Alligator *m.* aligator.
alliieren zvezati (-vežem), združiti, zjediniti.
Alliierte *m.* zaveznik; *f.* zaveznica.
Alliteration *f.* aliteracija, priglasba.
alljährlich vsakoletĕn; *adv.* vsako leto.
Allmacht *f.* vsemogočnost, vsegamogočnost. [čĕn.
allmächtig vsemogočĕn, vsegamogo-
allmählich sčasoma, po malem, polagoma.

allmonatlich mesečĕn; *adv.* vsak mesĕc.
Allod *n.* samovlast (-i), alod.
allodial samovlastĕn, samosvojĕn, neodvisĕn.
Allopathie *f.* alopatija.
allsehend vse videč, vsevidĕn.
allseitig vsestran, vsestranski.
Allseitigkeit *f.* vsestranost.
alltäglich (alltägig) vsakdanj, vsédĕnj, navadĕn.
Alltäglichkeit *f.* vsakdanjost, vsednjost, navadnost.
allumfassend vseobséžĕn.
Alluvion *f.* naplav, naplavina, plavje.
allwissend vsevédĕn, vsegavedĕn, vsevedoč.
Allwissenheit *f.* vsegavednost.
allwöchentlich tedenski; *adv.* vsak tedĕn.
allzu pre-, preveč.
allzubald prekmalu, prenaglo, prezgodaj, prevréd.
allzugleich (allzumal) h krati, vsi ob jednem, vsi skup, vsi kmalu.
allzusehr preveč, prezlo.
allzuviel preveč, premnogo, preveliko.
Almanach *m.* koledar, almanah.
Almosen *n.* miloščina, milodar, božji dar, vbógajme *(indecl.)*; — geben vbogajme dati (dam); *impf.* — dajati.
Almosenbüchse *f.* pušica za milodare.
Almosenier *m.* oskrbnik miloščine, miloščinar. [darĕn.
almosenspendend milodarĕn, rado-
Aloe *f.* lopatika, aloa.
Alp *m.* mora.
Alpe *f.* planina; *dem.* planinica; Alpen= planinski.
Alpenbewohner *m.* planinar, planinĕc; —in *f.* planinarica, planinka.
Alpenhirt *m.* planšar; —in *f.* planšarica; — sein planšariti.
Alpenrose *f.* ravš, sleč.
Alpenwegedorn *m.* smrdel, smrdelika.
Alphabet *n.* abece, abeceda; *cyrill.* azbuka.
Älpler *m.* planšar, planinar, planinĕc; —in *f.* planšarica, planinarica.
Alraunbeere *f.* nadlišĕk, drisljívka.
Alraunwurz *f.* *(Mandragora)* Adamova glava, tolsti koren.

als *coni. temp.* ko, kedar; *comp.* kot, nego, od, mimo; zum Beispiel kakor, na primer; sobald — brž ko; so lange — dokler.

alsbald zdajci, pri tej priči, koj, kmalu, precej.

alsdann nato, potem, potlej.

also *adv.* tako; *coni.* torej, tedaj, po tem takem.

alsogleich tekoj, na mah, precej, zdajci, pri tej priči.

alt star, priletěn; (alterthümlich) davěn, starodavěn, nekdanji; — werden starati se; postarati se, ostareti; wie — bist du koliko si star.

Alt *m.* alt, visoki srednji glas.

Altan *m.* altan, mostovž, balkon; pomoli *pl.*

Altar *m.* altar, darilnik, žrtvenik; *dem.* altarček.

altberühmt staroslavěn.

Alte *m.* starěc, starčěk, starina, deděc; *f.* starka, bábica.

Alter *n.* starost, priletnost; (Lebens—) doba, vek; er ist meines —s on je mojih let, moj vrstnik je; voralters svoje dni, njega dni, nekdaj; von altersher od nekdaj.

alterieren ganiti, prijeti (primem), predrugačiti; sich — ganiti se, si k srcu jemati (jemljem).

altern starati se, v leta iti (grem), star postajati; postarati se, ostareti.

alternativ s. abwechselnd.

Alternative *f.* dvoje na izbíranje, izbiranje mej dvema, alternativa.

alternieren črediti se, vrstiti se.

Altersschwäche *f.* ostarelost, obnemoglost.

Altersclasse *f.* letna vrsta.

Altersgenoss *m.* vrstnik; —in *f.* vrstnica.

Altersnachsicht *f.* spregled mladoletnosti.

Altersstufe *f.* doba.

Alterthum *n.* stari vek, nekdajnost, starodavnost; (Ding) starína.

alterthümlich starínski, nekdanji, starodavěn.

Alterthumsforscher *m.* preiskovalěc starín, starinar.

Alterthumskunde *f.* starinoslovje, starinarstvo.

Alterthumsstück *n.* starina.

Älteste *m.* starejšina, starosta, glavar.

Altweibersommer *m.* babje leto.

altförmig starošegěn, po starem.

Altgesell *m.* véliki hlapěc, prvi pomagač.

altgläubig staroverski, staroverěn.

Altgläubige *m.* staroverěc; *f.* staroverka.

Altist *m.* altist; —in *f.* altistinja.

ältlich póstarěn, starikav, starikast.

altmodisch starošégěn, po stari šegi, starínski.

Altmutter *f.* stara mati, babica.

altrömisch starorimski.

Altsasse *m.* prvoselěc, staroselěc.

altslavisch staroslovenski.

altstädtisch staromeški.

Altvater *m.* očak, ded.

Altvordern *pl.* predniki.

Alumnat *n.* duhovno semenišče, bogoslovnica, bogoslovje.

Alumnus učeněc v semenišči, bogoslověc.

Amalgam *n.* zmes (-i), amalgam.

amalgamieren zmešati, spojíti.

Amanuensis *m.* priročnik, pomočnik, priročni pisar.

Amarelle *f.* španska višnja, amarela.

Amazone *f.* amazonka.

Ambassade *f.* poslanstvo.

Ambassadeur *m.* poslaněc.

Ambe *f.* dvójica, amba.

Ambition *f.* častiželjnost, slavohlepnost.

Amboss *m.* (*pl.* die Ambosse) naklo, nakovalo; *dem.* nakovalce.

Ambrosia *f.* ambrozija, nebeška jed.

ambrosisch vonjav, blagodišeč.

ambulant popotěn, premakljív.

Ameise *f.* mravlja, mravljiněc; rothe — ruska; *dem.* mravljica; Ameisen- mravljinji, mravljinčji.

Ameisenbär *m.* (Ameisenfresser) mravljinčar.

Ameisenhaufe *m.* mravljišče, mravljinjak.

Ameisenlöwe *m.* volkěc, mravoder.

Ameisensäure *f.* mravska kislina.

Amen amen, zgodi se, izidi se, bodi.

Amendement *n.* popravěk.

Amethyst *m.* ametist.

Amme *f.* dojnica, dojka, dojílja, dojíca, baja.

ammen dojiti; podojíti.

Ammer *f.* (Ämmerling *m.*) strnad; (Weibch.) strnadka; Ammer- strnadov.
Ammoniak *n.* amonijak.
Amnestie *f.* pomiloščenje, amnestija, odpuščenje.
amnestieren pomilostiti, prizanesti, odpustiti.
Amor *m.* Lelj, Amor.
amorph brezlik.
Amortisation *f.* razveljavljenje, amortizacija, usmrtba.
amortisieren umrtviti, razveljaviti, preklicati (-kličem) veljavnost.
amovieren odpraviti, odstraniti.
Ampel *f.* svetilnica, lampa, svetilka.
Ampfer *m.* kislica, kisavěc.
Amphibie *f.* (Amphibium *n.*) dvožívka.
Amphitheater *n.* polukrožno (okroglo) gledališče, amfiteater.
Ampulle *f.* skulica.
Amputation *f.* odrezanje, odvzetje (uda).
amputieren odrezati, odsekati.
Amsel *f.* kos; Amsel- kosov.
Amt *n.* služba, urad, čast (-i); von amtswegen uradoma, službeno, uradno.
amthandeln (amtieren) službo opravljati, uradovati.
amtlich služben, opravilěn, uraděn; *adv.* službeno, uradno, uradoma.
Amtmann *m.* opravník, služabnik, uradnik, upravitelj.
Amts- službeni, uradni.
Amtsbezirk *m.* uradni okoliš, službeni okraj, področje.
Amtsblatt *n.* uradni list.
Amtsdiener *m.* birič.
Amtsführung *f.* uradno poslovanje, uradovanje.
Amtsgeheimnis *n.* uradna tajnost.
Amtshandlung *f.* službeno opravilo, uraduo poslovanje.
Amtskanzlei *f.* pisarnica.
Amtsnachfolger *m.* naslednik —, nastopnik v službi.
Amtspflicht *f.* službena dolžnost.
Amtssache *f.* uradna zadeva, službena reč.
Amtssiegel *n.* uradni pečat.
Amtstag *m.* opravílni dan, uradni obrok.
Amtsvorstand *m.* (Amtsvorsteher) predstojnik urada.
Amtszeitung *f.* uradni časn bene novine *pl.*
Amulet *n.* amulet.
amüsant zabavěn, kratkoča
Amüsement *n.* zabava, razves
amüsieren zabavati, kratkoč veseljevati.
Amylum *n.* škrob, škrobov
an *praep.* na; nad, po, v; ob, poleg; *adv.* (beiläufig) bli
Anabaptist *m.* prekrščeněc krščeněc.
Anachoret *m.* samotar, p pustinjak.
Anachronismus *m.* zmota v časoslovna zmeda, anahroniz
Anagramm *n.* prestava črk, a
Analekten *pl.* izpíski, drobti beležki; zbirka.
analog naličěn; podoběn, sličěn.
Analogie *f.* naličnost, podobn
Analyse *f.* razlaga, razlaga kladanje; (chem.) razločba, razkroj.
analysieren razložiti; *impf.* r razkladati, analizírati; (chem.) ločiti; razkrojiti, razločiti.
Ananas *f.* (*pl.* Ananasse) kr jabelko, ananas.
Anapäst *m.* anapest.
Anaphora *f.* začetno pona
Anarchie *f.* brezzakonje, bre nered, anarhija.
anarchisch brezpostavěn, brez anarhijski.
Anathem *n.* cerkveno izobče prokletje, — prokletstvo.
anathematisieren prokleti (-k izobčiti.
Anatomie *f.* raztelesovanje, ana
anatomieren raztelesiti, razpa
Anatomiker *m.* raztelesovalěc, a
anatomisch anatomijski, anato
anbahnen pot delati; *prf.* — diti; (im Schnee) gaz delati, gaz narediti, pregaziti; (im sekati, krčiti; presekati, prekrč
Anbau *m.* (des Feldes) obdelo (Ansaat) setěv, setva; (Anpfla sajenje, zasad, nasad; (am Ge priziděk.

anbauen (das Feld) obdelati, obsejati (-sejem); *impf.* obdelovati, sejati; (Bäume) saditi, zasajati; nasaditi, zasaditi; (ein Gebäude zubauen) prizidati; *impf.* prizidovati.

anbefehlen zaukazati (-ukažem), veleti, zapovedati (-vem); (empfehlen) priporočiti.

Anbeginn *m.* začetěk, pričetěk.

anbehalten na sebi obdržati (-držím), ne sleči (slečem).

anbei poleg, zraven; — folgt priložen(o) je.

anbeißen ugrizniti, pokusiti, načeti (-čnem); *impf.* pokušati, načenjati; (anfassen) prijeti (primem), popasti (-padem), lotiti se, zagrabiti.

anbelang *adv.* in — dessen zastran tega, zategadelj, kar se tega tiče.

anbelangen tikati (tičem) se, zadevati; *pf.* zadeti (-denem).

anbellen lajati; zalajati nad kom; *fig.* obrehniti se, zadreti (-derem) se, zarevsati nad kom; *impf.* revsati, zadirati se nad kom.

anbequemen sich prilagoditi se.

anberaumen (eine Frist) postaviti, določiti, odrediti, ustanoviti (obrok); *impf.* postavljati, določevati, ustanavljati.

anbeten moliti, častiti, klanjati se; falsche Götter — malikovati; *fig.* obožavati.

anbetracht *adv.* in — dessen gledé na to, z ozirom na to.

Anbetung *f.* molitěv, češčenje; (der Götzen) malikovanje; *fig.* obožavanje.

anbiegen upregniti, upogniti, privihati, zganiti, preganiti; *impf.* vihati, nagibati.

anbieten ponuditi; *impf.* ponujati.

Anbieten *n.* (Anbietung *f.*) ponudba.

anbinden privezati (-vežem); *impf.* privezovati. [vada, vabilo.

Anbiss *m.* nagrizěk, ugrizěk; (Köder)

anblasen pihati (piham u. pišem); *pf.* pihniti; (eine Blase vollblasen) napihovati; *pf.* napihniti.

Anblick *m.* pogled; auf den — na oči.

anblicken gledati; pogledati, ozreti se; *iterat.* pogledovati, ozírati se; sich gegenseitig — *pf.* spogledati se; *iter.* spogledovati se.

anbohren navrtati, načeti (-čnem); *impf.* načenjati.

Anbot *n.* ponudba.

anbrechen nalomiti, nakrhniti, načeti (-čnem); *impf.* nalamljati, načenjati; der Tag bricht an zori se, daní se, svita se, dan se dela, — se zaznava, — ist angebrochen zdanilo se je, dan se je storil, — je napočil; die Dämmerung bricht an mrači se, temní se, mrak se dela, — nastaja, — ist angebrochen zmračilo se je, stemnilo se je, mrak je nastal (nastopil); die Nacht bricht an noči se, noč nastopa, — ist angebrochen znočilo se je, noč se je storila, — je nastala.

anbrennen *tr.* užgati, prižgati, zapaliti, zažgati; *impf.* u-, pri-, zažígati; (im Kochen — lassen) prismoditi; *intr.* vneti (vnamem) se, užgati se; *impf.* vnemati se, užigati se; sich — prismoditi se.

anbringen (heran) donesti, prinesti; (irgendwo) napraviti, narediti, postaviti, namestiti, natakniti, nasaditi; *impf.* napravljati, narejati, natikati, nasajati; (verwenden) obrniti, porabiti, užiti; *impf.* obračati, uživati; schlecht — zapraviti, potratiti, potrositi; *impf.* zapravljati, tratiti, trositi; (ein Gesuch) vložiti, izročiti (prošnjo); *impf.* vlagati; (Waren) razprodati, razpečati; *impf.* razpečavati, razprodajati.

Anbruch *m.* nalomĕk, načetěk, načetje; (des Tages) svit, zor; mit — des Tages o prvem svitu, z dnevom vred, ko se je dan zaznal, ko se razdaní; mit — der Nacht v mraku, z nočjo vred, ko se jame mračiti, — noč delati. [kazěn, skažen.

anbrüchig načet, nagnít, kazěn, na-

anbrummen renčati, godrnjati, mrmrati nad kom; zarenčati, zagodrnjati.

Anbug *m.* privíhanje; (Kanzleispr.) priloga.

Anciennetät *f.* službena leta, službena starost, prednost daljšega službovanja.

Andacht *f.* pobožnost, nabožnost; (Gottesdienst) duhovno opravilo.

Andächtelei *f.* svetohlinstvo, tercijalstvo, slutvopobožnost.

andächtig pobožĕn, nabožĕn; *adv.* zvesto, z zbranim duhom.

Andächtler *m.* svetohlinĕc, tercijalĕc; —in *f.* svetohlinka, tercijalka.

Andachtsbuch *n.* molitvena knjíga, duhovne bukve *pl.*

andante lahno, lagano, polagoma.

Andenken *n.* spomín, pomnež; (Denkzeichen) spominĕk; ſeligen —s (er) pokojni, rajni, (ſie) pokojna, rajna.

ander: der, die, das —e drug-i, -a, -o, in-i, -a, -o, on-i, -a, -o; die —e Welt drugi svet; ein andermal drugikrat, drugopot, drugič.

änderbar spremenljiv.

ändern premeniti, preinačiti, prenarediti, predrugačiti; *impf.* preminjati, prenarejati, predelovati, spreminjevati; (d. Meinung) misel sprevreči (-vržem), premisliti se; *impf.* (misel) sprevračati; ſich — spremeniti se 2c.; (vom Wetter) sprevreči (-vržem) se.

andernfalls drugače, inače, sicer.

anderntheils (andererſeits) z druge strani.

anders drugače, inače, inako; — beſchaffen drugačĕn.

anderſeitig onstranski, drugostranski, nasprotĕn.

andersgläubig drugoverski, druge vere *(gen. sing.)*, inoverĕn. [verĕc.

Andersgläubige *m.* drugoverĕc, ino-

anderswo drugej, kje drugej; drugod, inod.

anderswoher od drugod, od inod, od kod drugod. [drugam.

anderswohin drugam, ínam, kam

anderthalb poldrugi; anderthalb Jahre poldrugo leto; in — Jahren v poldrugem letu.

Änderung *f.* premomba, spreminjava, prenaredba, premena.

anderwärtig drugotĕn.

anderwärts drugej; drugám.

anderweitig *adv.* drugam, drugej, od drugod; *adi.* drugi, drugačĕn.

andeuten naznačiti, vedeti dati (dam), omeniti, v misel vzeti (vzamem), namigniti, opomniti; *impf.* omenjati, v misel jemati (jemljem); ſkizzieren občrtati (z nekoliko potezami), načrtati (površno).

Andeutung *f.* opomba, omemba, namíg; občrt, načrtĕk.

andichten izmisliti kaj o kom, podtakniti, pritakniti, obesiti komu kaj; *impf.* podtikati, pritikati, obešati.

andonnern zagrmeti nad kom.

andorren prisušiti se, prisahniti. [sila.

Andrang *m.* naval, pritisĕk, pritok,

andrängen pritisniti, pririniti; *impf.* pritiskati, pririvati.

androhen pretiti, žugatí, groziti se; zapretiti, zažugati, zagroziti se. [nja.

Androhung *f.* grožnja, žuganje, pret-

Andruck *m.* pritisĕk.

andrücken pritisniti; *impf.* pritiskati.

aneifern vneti (vnamem), izpodbuditi, izpodbosti (-bodem), prignati (-ženem); *impf.* vnemati, izpodbujati, izpodbadati, priganjati.

Aneiferung *f.* vnemanje, izpodbadanje, izpodbudílo, izpodbujanje.

aneignen lastiti si, svojiti si; prilastiti si, osvojiti si, polastiti se česa; (angewöhnen) pri-, navaditi se, pri-, naučíti se.

aneinander jedno k drugemu, skup; —fügen zložíti; *impf.* zlagati; —grenzen držati (držím) se, mejíti (med seboj); —reihen vrstiti; zvrstiti; —gerathen spreti se, skregati se.

Anekdote *f.* pripovedka, dogodbica, anekdota. [studiti se.

anekeln gabiti se, gnusiti se, mrziti,

Anemometer *m.* vetromer, sapomer.

Anemone *f.* veternica, zaspanka, travnica. [poročati.

anempfehlen priporočiti; *impf.* pri-

anerben podedovati, pridedovati.

anerbieten ſich ponuditi se; *impf.* ponujati se.

Anerbieten *n.* ponudba.

anerkennen priznati, pripoznati, za dobro spoznati; *impf.* priznavati, pripoznavati.

Anerkennung *f.* priznanje, pohvala.

anerziehen z izrejo vcepiti, priučíti, navaditi; *impf.* vcepljati.

aneſſen nagrizniti, načeti (-čnem); ſich — najesti (-jem) se; ſich Ekel — prenajesti se.

anfachen upíhati, podpihati, podkuriti, podnetiti, razpihati.

anfädeln nizati (nižem), nabirati; nanizati, nabrati (-berem).

anfahren pripeljati (-peljem) se; (an etw.) zadeti (-denem); jemanden — zadreti (derem) se, zarežati (-režím), obregniti se; *impf.* zadirati se, režati; übel — stakniti jo, skupiti jo, naleteti; (anführen) navoziti, *impf.* navažati; den Schacht — v jamo iti (grem), delo pričeti (-čnem).

Anfall *m.* napad, naskok, naval.

anfallen napasti (-padem), naskočíti, prijeti (primem), lotiti se, planiti —, navaliti —, udariti na koga; *impf.* napadati, prijemati.

Anfang *m.* za-, po-, pričetěk; den — machen začeti (-čnem); *impf.* začenjati; den — nehmen začeti se; začenjati se; Anfangs= začetni, prvi.

anfangen za-, pričeti (-čnem), jeti (jamem); *impf.* za-, pričenjati; (unternehmen) lotiti se, podstopiti se, prijeti (prímem) se, podjeti (-ímem und -jamem); *impf.* podjemati (-jemljem), podstopati se; was soll ich — kaj mi je storiti, kaj mi je početi, kaj naj storím; er weiß nicht, was er — soll ne ve, kaj bi (storil).

Anfänger *m.* začetnik, novíněc; —in *f.* začetnica, novínka.

anfänglich začetěn, pričetěn; *adv.* s. anfangs.

anfangs od začetka, od kraja, s početka, s prva.

Anfangsbuchstabe *m.* prva črka, začetnica.

Anfangsgründe *pl.* pričetki *pl.*, začetna vodila *pl.*

Anfangspunkt *m.* izhodíšče.

anfassen prijeti (primem), popasti (-padem); *impf.* prijemati (-jemljem), popadati; (tasten) tipati (tipljem), šlatati; potipati, pošlatati.

anfaulen nagníti (-gnijem), ogníti.

anfechten napasti (-padem); *impf.* napadati; (bestreiten) izpodbijati, ometati, nasprotovati; (vom Satan, von der Sünde) mamiti, motiti skušati.

Anfechter *m.* napastnik, skušnjavěc.

Anfechtung *f.* napad; (eines Kaufes) razdiranje; (des Satans) napast (-i), skušnjava.

anfeinden črtiti, sovražiti, mrziti, obrekovati, črniti.

Anfeindung *f.* mržnja, sovraštvo, obrekovanje.

anfertigen narediti, napraviti, zgotoviti; *impf.* narejati, napravljati, zgotovljati.

anfesseln prikleniti; *impf.* priklepati.

anfeuchten močíti, vlažiti, namakati; namočíti, pomočíti, povlažíti.

anfeuern kuriti, netiti, podžigati; podkuriti, zanetiti, zažgati (-žgem), razgreti (-grejem), razpaliti; (ermuthigen) izpodbuditi, izpodbosti (-bodem), osrčiti, vzplamtiti, vneti (vnamem); *impf.* izpodbujati, izpodbadati, osrčevati, vnemati.

anflechten (hinzu) priplesti (-pletem); *impf.* pripletati; (voll) naplesti, splesti.

anflehen ponižno prositi; pohlevno zaprositi, — poprositi.

anflicken prikrpati, prišíti (-šijem).

anfliegen prileteti; (anstoßen) zaleteti se, udariti; *impf.* zaletávati se.

anflößen priplaviti, naplaviti, nanesti, nanositi; *impf.* naplavljati, nanašati.

Anflug *m.* nalet, prilet; (im Forstwesen) zarod, zarastěk, mladovje, mladje; (bei Erzen) pôprh.

Anfluss *m.* pritok; (angeflößtes Erdreich) plavje, naplavina, prod.

Anforderung *f.* terjatěv, zahteva.

Anfrage *f.* vprašanje, pítanje; die öftere — vpraševanje, popraševanje.

anfragen vprašati, povprašati, zapítati, pobarati; *impf.* povpraševati.

anfressen nagrizniti, ogrizti, oškrbljati; sich — nažreti se.

anfrieren primrzniti.

anfrischen očvrstiti, osvežiti, požíviti; *fig.* povzbuditi, osrčiti; *impf.* povzbujati, osrčevati.

anfügen pridejati (-denem), pristaviti, pritakniti; zložíti, stakniti, spahniti; *impf.* pridevati, dostavljati, pritikati; zlagati, stikati.

anfühlen potipati (-tipljem), pošlatati.

anführen (mit dem Fuhrwerk) pripeljati, navoziti; (leiten) voditi, biti (sem) na čelu, načelovati; (citieren) navesti (-vedem), omeniti, povedati (-vem), v misel vzeti (vzamem), pri-

staviti, opomniti, imenovati; *impf.* navajati, omenjati, za vzgled jemati (jemljem); (hintergehen) zvoditi, preslepiti, ukaniti; *impf.* zvajati, slepiti.

Anführer *m.* vodník, vodja, voditelj; (im Kriege) vojvoda, vojskovodja, načelnik, poveljnik.

Anführung *f.* vodítěv, vodstvo; (im Kriege) vojskovodstvo, poveljstvo, načelništvo, poveljníštvo; (Citat) navajanje, omenítěv, opomba, citat. [kovaj.

Anführungszeichen *n.* ušesca *pl.*, nare-

anfüllen polniti; napolniti; (mit Flüssigkeiten) naliti (-lijem), natočiti; *impf.* nalivati, natakati; (mit Getreide) nasuti (-sujem u. -spem); *impf.* nasipati (-sipljem).

Anfurt *f.* pristan, pristanišče.

anfüttern napasti (-pasem), nakrmiti, nasititi, napitati.

Angabe *f.* podatěk, napóved (-i); (Anzeige) naznaníło, laut — kakor je bilo povedano, — naznanjeno.

angaffen zijati (v koga).

Angebäude *n.* priziděk, prizidje.

angeben podati (-dam); naznaniti, na znanje dati, povedati (-vem), oglasiti; *impf.* naznanjati, oglašati; (bei der Obrigkeit) ovaditi, zatožiti; *impf.* ovajati; den Ton — zvoněc nositi, prvi biti (sem). [izdajalěc.

Angeber *m.* ovadník, tožnik, ovaduh,

Angebinde *n.* vezílo, darílo.

angebissen ogrizen; Angebissene *n.* ogrizěk, nagrizěk.

angeblich namišljen; *adv.* baje, bojè, pre, neki, kakor pravijo.

angebogen pripognen, zavihan.

angeboren prirojen.

Angebot *n.* ponudba.

angebracht gut primerěn, na pravem mestu, umestěn; schlecht — neprimerěn, neumestěn, ne na svojem mestu.

angebrannt prismojen, pricvrknen; —er Mensch prismojeněc, prismoda, prismukneněc; —es Holz ogorěk.

angebunden privezan; kurz — tenak, hitro se mu zameri, kmalu se mu nos zaviha. [deliti, dodeliti, dati.

angedeihen lassen deliti, dajati; po-

angedonnert kakor od strele zadet, ostrmel, osupel, odrevenel.

Angehäufe *n.* namet, kup.

angehen (angreifen) lotiti s‹ (-padem), polotiti se, prijeti ((bitten) prositi; poprositi, obrniti se (do koga); (forder‹ (anfangen) začeti (-čnem); ‹ čenjati; (betreffen) tikati (t‹ zadevati; *prf.* zadeti (-dene‹ ginnen) pričeti (-čnem) se; nastopati, nastajati; (noch a‹ še veljati, še biti (sem) za sil‹ mern) mar biti (sem) komu, brigati, skrbeti (koga).

Angehör *n.* imetje, posest (-i) imenje.

angehören pripadati (v la‹ (sem) čegav; es gehört mir, dem Vater moje, tvoje, naše, o‹

angehörig (wird mit possessi‹ wörtern ausgedrückt) d. Hause —

Angehörige *m.* svojěc; unse‹ šiněc; — des Landes deželan‹ Volksstammes rojak; — des državljan; — der Gemeinde o‹

Angeklagte *m.* toženěc, zatož‹ zatoženka.

Angel *f.* (Fisch—) trněk, odíca‹ angel) tečaj, obračaj, stožér, s‹

angelaufen otekěl, zatekěl, ‹

Angeld *n.* zadáv, zadavěk, a‹ dav, zadatje.

angelegen bližnji, sosedni, sich lassen prizadevati si, truditi ganjati se, skrbeti, brigati se.

Angelegenheit *f.* reč, opravilo, stvar (-i).

angelegentlich važěn, imenitě‹ silno, na vso moč, prav toplo, pr‹

angelförmig odíčast, trnku p‹

Angelhaken *m.* kljuka, mačěk

angeln na trněk loviti.

angeloben obljubiti, obetati; obljubljati, obljubovati, obetov‹

Angelobnis *n.* slovesna obljub‹ obljuba.

Angelruthe *f.* prot, protica.

Angelschnur *f.* odična vrvica, od‹

angelweit offen na stežaj (odp‹

angemessen primerjen, primerě‹ kladěn, prigoděn, pristojěn, prip‹

Angemessenheit *f.* primernost‹ stojnost.

angenehm prijetěn, ugoděn; povoljěn, všeč *(indecl.)*, všečěn, mil in drag.

angenommen, dass denimo, postavimo, recímo, vzemimo (da).

Anger *m.* trata, ledina; (Rain) griva, meja, zare *pl.*

Angeschuldigte *m.* obdolženěc; *f.* obdolženka.

angesehen imenitěn, veljavěn, spoštovan, čislan.

Angesicht *n.* obličje, obraz, lice; ins — sagen iz oči v oči, naravnost, v zobe (povedati).

angesichts pred očmí, vpričo.

angestammt prirojen, rodovínski.

angesteckt okužen; Angesteckte *m.* okuženěc; *f.* okuženka.

angethan (bekleidet) odet; (Gewalt, Unrecht) prizadet, storjen.

angewandt obrnen, uporabljen.

angewöhnen vaditi, učíti; navaditi, privaditi, naučiti; navajati.

Angewöhnung *f.* navada; schlechte — razvada.

angießen obliti (-lijem), politi; *impf.* ob-, polívati.

Angina *f.* s. Bräune.

anglotzen debelo gledati, zijati (v koga).

angreifen prijeti (primem), popasti (-padem), zagrabiti; *impf.* prijemati (-jemljem), popadati; (überfallen) napasti, zgrabiti, lotiti se; *impf.* napadati; (fremdes Gut) seči (sežem) po čem, polastiti se; *impf.* segati, lastiti se; (von Krankheiten) oslabíti, prevzeti (-vzamem), zdelati; (bestreiten) ométati, izpodbijati; (rühren) iti (grem) k srcu, ganiti; er weiß die Sache nicht anzugreifen ne zna začeti, se ne zna pripraviti k temu, se ne zna stvarí lotiti.

Angreifer *m.* napadnik.

angreiflich prijemljív.

angrenzen mejíti (s kom), biti (sem komu) mejač (sosed), držati (-žím) se.

angrenzend mejni, sosedni, bližnji.

Angrenzer *m.* mejaš, mejač, sosed; (bei Weingärten) sogornik.

Angriff *m.* prijemljej; (feindl.) napad, naval, naskok; einen — thun napasti (-padem), prijeti (primem), naskočiti; *impf.* napadati, naskakovati; in — nehmen lotiti se (česa), pripraviti se (k čemu), začeti (-čnem); Angriffs- napadni.

Angriffspunkt *m.* prijemališče, primnik, zastavnik.

angriffsweise napadoma, v naskoku.

Angst *f.* tesnoba, bridkost, težava, síla, stiska, strah, zona.

angst und bange ist (wird) mir tesno mi prihaja, strah me je, srce mi stiska, sila mi prede, prigreva mi, tesno mi je pri srcu, bridkost me obhaja, zona me spreletava.

ängsten plašiti, v strah pripravljati, trapiti, mučíti, strašiti; sich — plašiti se, bati (bojím) se, strašiti se.

Angstgeschrei *n.* krik, vpitje v strahu.

ängstlich tesnoběn, plašěn, plašljív, boječ, strašljiv.

Ängstlichkeit *f.* boječnost, plašljivost.

Angstschweiß *m.* mrzěl pot, zona.

angürten pripasati (-pašem), opasati; *impf.* pri-, opasovati.

anhaben na sebi imeti (imam), nositi; er kann mir nichts — nič mi ne more, ne more mi kaj.

anhacken nasekati; *impf.* nasekovati.

anhaften držati (držím) se.

Anhalt *m.* držaj, držalo.

anhalten držati (držím); pridržati; *impf.* pridrževati; (zurück) zadržati, ustaviti; *impf.* zadrževati, ustavljati; (anspornen) priganjati, izpodbadati, siliti, opominjati; primorati; (um ein Mädchen —) prositi, snubiti; *intr.* (währen) trpeti, trajati, ne jenjati; (inne halten) obstati (-stojim), postati, prejenjati; halt an stoj, postoj!

anhaltend stanovitěn, trpežěn, neprenehljív; *adv.* v jednomer, stanovitno, neprenehoma, zdržema.

Anhaltsamkeit *f.* trpež, stanovitnost.

Anhaltspunkt *m.* oporišče; (Regel) pravilo.

Anhaltung *f.* pridrževanje, ustavljanje; (zur Arbeit) priganjanje; (um ein Mädchen) snubitěv.

Anhang *m.* privesěk, pridavěk, prilepěk; (im Buche) do-, pristavěk, dodatěk, priloga, doklada; (Partei) stranka, privrženci *pl.*

anhangen (jemdm.) držati (-ím), vleči (vlečem) s kom; (anhaften) držati se.

anhängen obesiti, pripeti (-pnem), prilepiti; *impf.* obešati, pripenjati; einen Proceſs — (pravdo) natvezti; einen Schimpf — osramotiti; einen Bären — nalagati (-lažem) koga.

Anhänger *m.* privrženěc, pristaš; —in *f.* privrženka.

anhängig družljiv; (vom Proceſs) tekoč; einen Proceſs — machen tožbo začeti (-čnem), pravdo komu na vrat obesiti; der Proceſs iſt — pravda teče.

anhänglich udan, privržen, nagnen, privajen.

Anhänglichkeit *f.* udanost, privrženost.

Anhängſel *n.* privesěk, pristavěk, pritikljej.

anhauchen dihati (na-, v kaj); dihniti (v), nadihniti.

anhauen nasekati, zasekati.

anhäufeln (Erdäpfel, Kohl u. ſ. w.) osipati (-sipljem), osipavati, ogrebati (-grebljem), okopavati, prigrebati (krompirju); *pf.* ogrebsti (-grebem), okopati (-kopljem), prigrebsti (krompirju).

anhäufen kopičiti, nanašati, gomiliti, gromaditi; nakopičiti, nanesti, nagomiliti, nagromaditi; ſich — nabrati (-berem) se, namnožiti se, zarediti se, zaploditi se; *impf.* nabirati se, zarejati se, množiti se.

anheben *tr.* (anfangen) jeti (jamem), začeti (-čnem), pričeti; *impf.* za-, pričenjati; *intr.* (den Anfang nehmen) za-, pričeti se; *impf.* za-, pričenjati se.

anheften pripeti (-pnem), prišiti (-šijem), prilepiti, naudariti, pritakniti; *impf.* pripenjati, prišivati, pritikati; (feſt machen) pritrditi, pribiti (-bijem); *impf.* pritrjevati, pribijati; (an's Kreuz) razpeti (-pnem); razpenjati.

anheim *adv.* domú, domóv; — fallen pripasti (-padem); *impf.* pripadati; — geben prepustiti; *impf.* prepuščati; — ſtellen dati (dam) v preudarěk, pustiti na izvoljo; *impf.* dajati v premislěk, puščati na voljo.

anheiſchig ſich — machen zavezati (-vežem) se, obljubiti, obetati, obreči (-rečem) se, na svojo vest (skrb) —, nase vzeti (vzamem). [kaj.

anher sem, le-sem, les, sem-le, semkaj.

anhetzen ščuvati, dražiti, šuntati, hujskati, podpihovati; naščuvati, podražiti, našuntati, podšuntati.

Anhöhe *f.* višava, višina, brdo, reběr (-i), brežina; holměc, griček, vrh.

anhören slušati, poslušati.

animaliſch živalski.

animieren izpodbuditi, navdušiti, osrčiti; *impf.* izpodbujati, navduševati, osrčevati.

Anis *m.* (*gen.* Aniſes) janež (sladki).

Anisöl *n.* janževo olje, janževěc.

anjochen v jarěm vkleniti, ujarmiti; *impf.* v jarěm vklepati (-klepam und -klepljem).

ankämpfen boriti se, bojevati se, upírati se (proti čemu).

Ankauf *m.* kup, nakup, nakupovanje.

ankaufen kupiti, nakupiti, pokupiti; *impf.* kupovati, nakupovati, kupávati, nakupávati.

ankeilen s klinom pritrditi, zagvozditi; *impf.* s klinom pritrjevati.

ankennen poznati, videti (kaj na kom).

Anker *m.* (Schiffs—) sidro, mačěk; (an Uhren) zapinjača; (bei Magneten) kotvica; vor — legen spustiti sidro, usidrati se; die — lichten sidro vzdigniti.

ankern sidro spustiti, mačka —, sidro vreči (vržem), — zasaditi; *impf.* sidro spuščati, — metati (mečem), — zasajati.

Ankerplatz *m.* sidrišče.

Ankerſchmied *m.* sidrar. [priklepati.

anketten prikleniti, prikovati; *impf.*

ankeuchen *intr.* prisopihati, prihripati (-hripljem).

ankitten prilepiti, priklejiti; (im Feuer) privaríti.

Anklage *f.* tožba, zatožba; Anklage= tožni, zatožni.

anklagen tožiti, zatožiti; ſich — obtožiti se; *impf.* obtoževati se.

Ankläger *m.* tožnik, tožitelj; —in *f.* tožnica, zatožnica.

Anklageſtand *m.* zatožni stan, toženost; in — ſein tožen biti (sem); in — verſetzen pod zatožbo dejati (denem).

anklammern prikleniti, pribiti (-bijem); *impf.* priklepati, pribijati; ſich — oprijeti (-primem) se, okleniti se; *impf.* oprijemati (-jemljem) se, oklepati se.

Anklang *m.* soglas, soglasje; — finden dopasti (-padem), všeč biti (sem), goditi, ugajati, dopadati; prikupiti se.

ankleben *tr.* prilepiti; *intr.* prilepiti se, prijeti (primem) se; prijemati (-jemljem) se, držati (-ím) se.

Anklebsel *n.* prilepěk.

ankleiden obleči (-lečem), napraviti; *impf.* oblačiti, napravljati.

anklingeln pozvoniti, pozvončkati, pozvonkljati.

anklopfen trkati; potrkati.

Anklopfer *m.* trkač, trkalo.

anknüpfen privezati (-vežem); *impf.* privezovati; ein Gespräch — (govor) napeljati, (besedo) povzeti (-vzamem).

ankommen priti (pridem), doiti (dojdem); *impf.* prihajati, dohajati; fahrend — pripeljati (-peljem) se; reitend — prijezditi; fliegend — prileteti; schwimmend — priplavati; singend — pripeti (-pojem); pfeifend — prižvižgati; tanzend — priplesati (-plešem); lachend — prismejati (-smejem, -smejim) se; im vollen Athem — prisopsti (-sopem), prisopihati; laufend — priteči (-tečem), pridirjati; hüpfend — priskakljati; jubelnd — privriskati; fluchend — prikleti (-kolnem); weinend — prijokati (-jočem) u. s. w. durch Zusammensetzung mit pri; übel — stakniti jo, skupiti jo; es kommt mich die Lust an želja me obhaja, mika me; es kommt mich der Schlaf an spaněc me grudi, dremlje se mi; es kommt mir schwer an težko mi je, težko mi dé (dene); auf dich kommt es an na tebi je, v tvoji roci je, od tvoje volje je odvisno; es kommt viel an mnogo je na tem, dosti zaleže.

Ankömmling *m.* prišlěc, prihodnik.

ankritzeln načečkati.

ankrümmen kriviti; nakriviti, nagniti.

ankündigen napovedati (-vem), na znanje dati (dam), oznaniti, oglasiti; *impf.* napovedovati, na znanje dajati, oznanjati, oznanovati, oglašati.

Ankündiger *m.* napovedovalěc, oglasník, oznanovalěc.

Ankündigung *f.* napoved (-i), oglas, oznanilo, razglas, naznanilo.

Ankunft *f.* prihod, dohod.

anlächeln nasmejati (-smejem, -smejim) se, nasmehljati se, namuzniti se (komu); *impf.* smehljati se.

Anlage *f.* (erster Entwurf) osnova, obris, načrt, črtež; (Beilage) doklada, priloga, dodatěk; (Fähigkeit) sposobnost, nadarjenost, zmožnost, talent, dar, pripravnost; von guten —n bistre glave, nadarjen; (Anpflanzung) zasad, nasad, vrtna naprava; (Werk) naprava; (Capital) glavnica; (zur Krankheit) naklonjenost, nagnenost.

anlanden priti (pridem) h kraju, pristati (-stanem).

anlangen priti (pridem), dospeti; was mich anlangt kar mene tiče, zadeva.

anlangend *adv.* gledé na to.

Anlass *m.* (*pl.* die Anlässe) začetěk, vzrok, nagibljej; prilika, povod, priložnost.

anlassen pustiti; *impf.* puščati (kaj na čem); Wasser — napustiti (vode), natočiti, napolniti (z vodo); sich gut — na dobro obračati se, dobro kazati (kažem), mnogo obetati.

anlässlich *adv.* o priliki, povodom.

Anlauf *m.* zalet, zagon; — nehmen zaleteti se, zagnati (-ženem) se, zakaditi se; (des Feindes) naskok, naval, napad; (des Wassers) nastop, pritok; der Anlauf von Bettlern ist groß berači so pritegnili, — privreli, — zelo pritiskajo, — silo delajo.

anlaufen zaleteti se, zagnati (-ženem) se; *impf.* zaletavati se, zaganjati se; (vom Wasser) rasti, naraščati, kipeti, natekati se; (anschwellen) oteči (-tečem), zateči, zabuhniti; *impf.* otekati; (eine Summe) narasti, nabrati (-berem) se; übel — skupiti jo, naleteti; (an die Wand) prileteti, naleteti na, butniti, telebniti, udariti se ob .....; (vom Schimmel) plesneti (plésnějem); splesneti, oprhniti; (vom Rost) rujaveti.

Anlaut *m.* začetěk besede.

anläuten pozvoniti; *impf.* pozvanjati.

anlegen naložiti, priložiti, dostaviti, deti (denem); *impf.* nalagati, prikladati, pristavljati, devati; (die Leiter an die Wand) prisloniti, pristaviti; *impf.* prislanjati, pristavljati; (das Gewehr) nastaviti, nameriti, pomeriti; (dem

Fasse e. Reif) (obroč) nabiti (-bijem); Feuer — zažgati (-žgem); *impf.* zažigati; die Kleidung — obleči (oblečem) se; *impf.* oblačiti se; die Schuhe — obuti (obujem) se; *impf.* obuvati se; andere Kleider, Schuhe — preobleči se, preobuti se; *impf.* preoblačiti se, preobuvati se; (gründen) vpeljati (vpeljem), ustanoviti, napraviti, osnovati (-snujem); *impf.* ustanovljati, napravljati; (Geld) naložiti; *impf.* nalagati; (Garten) zasaditi; *impf.* zasajati; (den Verschluss) pod pečat dejati (denem), zapečatiti; *impf.* pod pečat devati, pečatiti; Fesseln — ukleniti; *impf.* uklepati (-klepam, -klepljem); Zaum — brzdati; Zaun — graditi; zagraditi.

Anlehen *n.* posojilo, zajem.

Anlehne *f.* naslonilo, naslanjalo.

anlehnen nasloniti, prisloniti, pripreti; *impf.* na-, prislanjati, pripirati; sich — opreti se, nasloniti se.

anleimen priklejiti, prilepiti.

anleiten voditi, napeljavati, ravnati, podučevati, navajati; napeljati, napotiti, podučiti, nasvetovati.

Anleiter *m.* napeljevalěc, vodnik.

Anleitung *f.* vodilo, navod, napeljava, napeljevanje, poduk.

anliegen prileči (-ležem) se; *impf.* prilegati se; tiščati (-ím) se, naslanjati se (na kaj).

Anliegen *n.* skrb, želja, prošnja.

anliegend priložen, pridejan, priležěn; (nachbarlich) soseděn, bližnji; (von Kleidern) tesěn, napet, priležno ukrojen.

anlocken vabiti, mikati (mičem); privabiti, zvabiti.

anlockend vabljiv, mikalěn, mičěn, mamljív.

Anlockung *f.* vabljenje, vabílo.

anlöthen privaríti.

anlügen lagati (lažem), lagati se (komu); nalagáti (koga), zlagáti se (komu).

anmachen napraviti, narediti; *impf.* napravljati, narejati; (an etw. befestigen) pritrditi, privezati (-vežem), pripeti (-pnem), pribiti (-bijem); *impf.* pritrjevati, privezovati, pripenjati, pribijati; ein Feuer — netiti, kuriti; zanetiti, ukresati (-krešem), zakuriti.

Anmarsch *m.* prihod.

anmarschieren prihajati, dohajati, približevati se; *pf.* priti (pridem).

anmaßen sich lastiti si, svojiti si, segati (po čem); prisvojiti si, prilastiti si, polastiti se (česa); prisvajati si, prilastovati si; (sich getrauen) podstopiti se, drzniti se, predrzniti se.

anmaßend prevzetěn, drzěn, predrzěn, brezobzirěn, ohol, ošaběn.

Anmaßung *f.* drznost, predrznost, prevzetnost, brezobzirnost, oholost, ošabnost.

anmauern prizidati; *impf.* prizidovati.

anmelden napovedati (-vem), oglasiti, zglasiti, naznaniti, javiti; *impf.* napovedovati, oglašati, zglašati, naznanjati, javljati.

Anmelder *m.* napovednik, napovedovalěc.

Anmeldung *f.* napoved (-i), oglasílo, zglasílo; Anmeldungs- zglasílni, napovedni.

anmelken namolzti (-molzem).

Anmerkebuch *n.* vpísna knjíga, ležna knjíga, vpisnik, zapísnik.

anmerken (aufzeichnen) zapisati (-pišem), zaznamenati, zabeležiti; *impf.* zapisovati, zaznamenávati; (zu einer Schrift) opomniti, pristaviti opombo; (anerkennen) opaziti, poznati (-znam); man kennt ihm den Fremdling an pozna se mu, da je inostraněc; takoj opazimo, da je ptujěc.

Anmerkung *f.* opomnja, opomba, opazka.

Anmerkungszeichen *n.* opominjaj.

anmessen primeriti, pomeriti; *impf.* pri-, pomerjati; (voll) nameriti.

Anmuth *f.* milina, milota, ljubkost, prijetnost, prisrčnost; krasota, lepota.

anmuthig mil, ljuběk, prijetěn, prisrčěn; krasěn, lep.

annageln pribiti (-bijem); *impf.* pribijati.

annagen nagrizti, nagrizniti, ogrizti, oglodati (-glodam u. -glojem), oškrbljati, obrebati.

annähen prišiti (-šijem); *impf.* prišivati.

annähern sich bližati se, primíkati se, prihajati, približevati se; približati se, primakniti se, priti (pridem), pristopiti.

annähernd približnji; *adv.* (annäherungsweise) blizu, okoli, po priliki, blizoma, primeroma.

Annäherung *f.* približevanje, prihod.

Annahme *f.* vzetje, sprejetje, sprejem; (Hypothese) domnevěk.

Annalen *pl.* letopisi *pl.*

Annalist *m.* letopisěc. [prisvojiti.

annectieren privezati (-vežem), spojíti;

annehmbar sprejeměn, sprejemljív; prijetěn, ugoděn, prikladěn.

Annehmbarkeit *f.* sprejemljívost; prijetnost, ugodnost.

annehmen vzeti (vzamem), sprejeti (sprejmem), prevzeti, prejeti; *impf.* jemati (jemljem), sprejemati; an Kindesstatt — za svojega vzeti, posiniti; za svojo vzeti, pohčeriti; (etw. als wahr —) imeti (imam) za resnico, smatrati za istino; místiti si, postaviti z. B. nehmen wir an mislimo si, vzemímo, postavimo, recimo u. s. w.; es wird allgemein angenommen sploh velja za resnico, sploh mislijo; (sich angewöhnen) privaditi se; sich jemandes — skrb za koga nase vzeti, vzeti koga v svojo skrb, poskrbeti zanj; *impf.* jemati koga v svojo skrb, skrbeti zanj; (vertheidigen) potegniti se za koga, pognati (-ženem) se, postaviti se zanj; *impf.* potegovati se, poganjati se (za koga), zagovarjati ga.

Annehmer *m.* prejemnik.

annehmlich vseč, vseččn, povoljěn, ugoděn, prijetěn, mil.

Annehmlichkeit *f.* ugodnost, prijetnost.

Annexion *f.* pridruženje, prispojitěv.

anno leta *(gen.)*, v letu. [sko.

Annonce *f.* oglas, oznanílo (novinar-

Annoncengeschäft *n.* posěl z novinarskimi oglasi; anonsni urad.

annoncieren (v novinah) oznaniti, (po novinah) razglasiti.

annullieren uničiti, razveljaviti, ovreči (-vržem); *impf.* uničevati, ométati; (den Kauf, Vertrag) po-, razdreti (-derem); *impf.* po-, razdirati.

anomal nepravílěn.

Anomalie *f.* nepravílnost. [iméněn.

anonym brez imena, brezíměn, brez-

Anonymus *m.* (pisatelj) brez imena, neimenovan —, neznan (pisatelj), brezimenski.

anordnen urediti, dejati (denem) v red, razvrstiti, uravnati; *impf.* urejati, v red devati (devljem), uravnavati; (befehlen) ukazati (-kažem), zapovedati (-vem), veleti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, velevati.

Anordner *m.* uredovalěc, urednik.

Anordnung *f.* uredba, uredovanje, uravnava, razvrstitěv, ustanovilo, določba; (Befehl) povelje, ukaz, zapoved (-i).

anorganisch neorganski, neorganičěn.

anpacken zgrabiti, popasti (-padem), prijeti (primem), lotiti se.

anpassen *tr.* primeriti, uravnati, pristrojiti, prikrojiti; *impf.* primerjati, uravnavati; *intr.* prileči (-ležem) se, podati (-dam) se; *impf.* prilegati se, podajati se.

anpassend priležěn, primerěn, pristojěn, priličěn.

anpflanzen na-, ob-, zasaditi; *impf.* na-, ob-, zasajati; sich — naseliti se.

Anpflanzung *f.* nasad, zasad.

anpochen trkati; potrkati. [skok.

Anprall *m.* nalet, udar, pritisk, na-

anprallen udariti, trčiti, naleteti, treščiti, zaleteti se, zagnati (-ženem) se; *impf.* udarjati, zaletavati se, zaganjati se.

anpreisen hvaliti, slaviti, poveličevati, hvalisati; pohvaliti, poveličati.

Anpreisung *f.* hvala, pohvala, poveličevanje.

anpressen pritisniti; *impf.* pritiskati.

anprobieren poskusiti, pomeriti; *impf.* poskušati, primerjati.

anputzen nališpati, nagizdati.

anrainen mejíti, držati (-ím) se.

Anrainer *m.* mejaš, sosed.

anranken sich oviti (-vijem) se, omotati se, oprijeti (-primem) se; *impf.* ovijati se, oprijemati (-jemljem) se.

anrathen nasvetovati.

anräuchern kaditi; o-, po-, prekaditi.

anrechnen prišteti (-štejem), pripisati (-pišem); *impf.* prištevati, pripisovati; (einrechnen) všteti, v račun postaviti, vračuniti; *impf.* vštevati, v račun staviti.

Anrechnung *f.* vštevanje, vštetěv, vračunanje.

Anrecht *n.* pravica (do česa).
Anrede *f.* ogovor, nagovor.
anreden ogovoriti, nagovoriti; *impf.* o-, nagovarjati.
anregen sprožiti, obuditi, vzbuditi, napeljati, izpodbosti (-bodem), opomniti; *impf.* vzbujati, napeljevati, izpodbadati, opomínjati.
anregend budílěn, spodbadljív.
Anregung *f.* pobuda, izpodbuděk, opomínjanje.
anreihen vrstiti, nizati (nižem), zvrstiti, urediti, nanizati, nabrati (-berem); sich — uvrstiti se, v vrsto stopiti, pridružiti se.
anreißen natrgati, načeti (-čnem), nakrhniti.
anreizen drážiti, šuntati, izpodbadati, izpodbujati, podpihovati, ščuvati; podrážiti, našuntati, izpodbuditi, naščuvati.
Anreizer *m.* dražílěc.
Anreizung *f.* podpihovanje, ščuvanje, šuntanje, zdražba.
anrennen *intr.* pridreti (-derem) na kaj, zaleteti (-ím) se, butiti, telebniti; *impf.* zaletavati se, butati, telebati; er wird — naletel bode, opekel se bode, nasadil se bode; *tr.* jemanden — zaleteti se, zagnati (-ženem) se v koga; *impf.* zaletavati se, zaganjati se v koga, zadevati se óbenj.
anrichten napraviti, storiti, narediti, učiniti, osnovati, zgotoviti; *impf.* napravljati, narejati, zgotavljati; Schaden — storiti —, prizadeti (-denem) škodo, škodovati; *impf.* škodo delati, — prizadevati; (den Tisch —) pogrniti; *impf.* pogrinjati.
anritzen prasniti, oprasniti, naškrniti.
anrollen privaliti se, pritočiti se, pritrkljati se.
anrüchig suměn, sumljív, na slabem glasu, razvpít.
anrücken *tr.* primakniti, približati; *impf.* primíkati (-mikam u. -mičem), približevati; *intr.* priti (pridem), približati se, primakniti se; *impf.* prihajati, približevati se, bližati se, primikati se.
Anruf *m.* klic, klicanje, poziv, zazív.
anrufen klicati (kličem), zvati (zovem); poklicati, pozvati; (flehen) moliti, prositi.

Anrufung *f.* klicanje, zazívanje; prošnja.
anrühmen hvaliti; pohvaliti.
anrühren dotakniti, pritakniti se, potipati (-tipljem), pošlatati, zadeti (-denem) se česa; *impf.* tipati, šlatati, dotikati se, zadevati se (česa).
Ansaat *f.* setěv, nasetěv.
ansäen nasejati (-sejem), po-, ob-, zasejati.
Ansage *f.* napoved (-i), naznanilo, sporočílo, oglas.
ansagen napovedati (-vem), sporočiti, naznaniti, oglasiti; *impf.* napovedovati, sporočati, naznanjati, oglašati; sag an povej! reci!
ansammeln nabrati (-berem), zbrati, skupiti; *impf.* nabirati, skupljati.
Ansammlung *f.* nabira, nabór.
ansässig naseljen, nastanjen; sich — machen naseliti se, nastaniti se.
Ansässigkeit *f.* nastanjenost, naselitěv, domovanje, nastanitěv.
Ansatz *m.* (Anlauf) zalet, napad, naskok; (ein. Rechnung) postavěk, stavěk; (bei Blasinstrumenten) nastavěk, tulěc; (zum Wachsen) zaroděk, zaciměk; (angesetztes Stück) pristavěk, dostavěk, nada, nastavěk; (zum Dreschen) násad; (der Bodenansatz) usedlina, uleglina, gošča; (Angeschwemmtes) naplavina, plavje; (— vom Schimmel) oprh; (natürl. Anlage, Empfänglichkeit) nagnenje, navzetnost; (— beim Geflecht) napéra.
Ansatzrohr *n.* tulěc, ustnik.
ansaufen sich napiti (-pijem) se, preopiti se, upijaniti se; nalokati se, nažlempati se.
anschaben strgati (stržem); nastrgati.
anschaffen (bestellen) oskrbeti (-ím), omísliti, napraviti, nabaviti si, naročiti; *impf.* oskrbljevati, omíšljati si, napravljati, nabavljati si, naróčati; (befehlen) ukazati (-kažem), reči (rečem), veleti (-ím); *impf.* ukazovati, velevati.
Anschaffung *f.* naprava, nabava; naročílo.
anscharren nagrebsti (-grebem), nagrniti, nagrabiti.
anschauen gledati, ogledovati, ozírati se; *pf.* pogledati, ozreti se.
Anschauen *n.* (Anschauung *f.*) gledanje, pogled.

anschaulich vidljív, očitěn, nazorěn, očividěn, razumljív, jasěn.

Anschaulichkeit *f*. vidljivost, nazornost; (in der Erklärung) jasnost, razumljívost.

Anschauung *f*. nazor, misěl (-i); Anschauungs- nazorni.

Anschein *m*. videz, podoba, dozdevěk; es hat den — videti je, kaže se, dozdeva se, podoba je; dem —e nach kakor je podoba, kakor je videti, kakor se kaže; sich den — geben delati se, kakor da ...., na videz kaj storiti.

anscheinend dozdevěn, navídezěn, na oko, na videz.

anschicken sich napraviti se; *impf*. na-, pripravljati se, ravnati se.

anschießen nastreliti, obstreliti.

anschiffen pripeljati se v ladiji, pripluti (-plovem), prijadrati, priplavati, pribroditi.

anschirren okomatati, (konja) napraviti; *impf*. komatati, (konja) napravljati; (die Ochsen) vkleniti, ujarmiti; *impf*. vklepati, jarmiti.

Anschlag *m*. udar, udarěc; (Entwurf) osnova, načrt; (Gedanke) naklep, namera, namislěk; (berechnende Schätzung) preudarěk, cenitěv, račun, proračun; (in der Mühle) treslica; in — bringen všteti (-štejem); *impf*. vštevati; Anschläge schmieden naklepati, naklepe snovati, nameravati.

anschlagen *tr*. udariti, trčiti; *impf*. trkati, tolči (tolčem), biti (bijem), nabijati, udarjati; (die Glocken) pritrkovati, plat zvona biti, trijančiti, nabivati; (das Gewehr) nameriti, na muho dejati (denem); (Feuer) kresati (krešem); ukresati; (taxieren) ceniti, kup postaviti; zu hoch — preceniti, previsoko kup (ceno) postaviti; (etw. irgendwo —) nabiti, pribiti, obesiti; (mit weitläufigen Stichen anheften) pripeti (-pnem), naudariti; *intr*. tekniti, prileči (-ležem) se, zaleči; *impf*. prilegati se, ugajati, prijati; (vom Hunde) zalajati; sich — udariti se, potolči se.

Anschlagzettel *m*. oglas, nabíto oznanilo.

anschlämmen nablatiti, zablatiti.

anschleppen navleči (-vlečem), privleči, navlačiti.

anschließen prikleniti, prikovati (-kujem); *impf*. priklepati; (beilegen) priložiti, pridejati (-denem); *impf*. prilagati; sich — pridružiti se, pristopiti, prijeti (primem) se koga, skleniti se s kom; *impf*. družiti se, pajdašiti se.

Anschluss *m*. priklep, priklepanje; (Verbindung) pridruženje, zveza, sklep; (Beischluss, Beilage) priloga, doklada.

anschmieden prikovati (-kujem), privaríti.

anschmiegen sich pritisniti se, oprijeti (-primem) se, stisniti se (h komu); *impf*. pri-, stiskati se (h komu), oprijemati (-jemljem) se (koga).

anschmieren mazati (mažem); na-, pomazati; (betrügen) ukaniti, preváriti, oplahtati, opehariti, opaliti.

anschmunzeln muzati se; namuzniti se (komu).

anschmutzen ogrditi, onečediti, onesnažiti, povaljati, po-, u-, zamazati (-mažem).

anschnallen pripeti (-pnem), prikopčati; *impf*. pripenjati.

anschneiden narezati (-režem), nakrojiti; (einschneiden) zarezati; *impf*. na-, zarezovati; (mit der Schere) nastriči (-strižem); (angänzen) načeti (-čnem); *impf*. načenjati.

Anschnitt *m*. na-, zareza; (das Angeschnittene) začetěk, narezěk, krajěc, krajčěk, okrajěk.

anschnitzeln rezljati; narezljati.

anschöpfen zajeti (zajmem), načrepati, pozajeti.

anschoppen gnesti (gnetem), gatiti, basati (bašem); nagnesti, nagatiti, zabasati.

Anschoppung *f*. zágata, zaprtje.

anschrauben naviti (-vijem), priviti, z vijakom pritrditi, — pričvrstiti.

anschreiben napisati (-pišem), zapisati; (voll —) popisati; *impf*. na-, za-, popisovati.

anschreien zakričati (-ím), zavpiti (-vpijem), zadreti (-derem) se, obregniti se, revsniti (nad kom).

anschuldigen dolžiti, kriviti; obdolžiti, okriviti.

Anschuldigung *f*. obdolženje, obdolžitěv.

anschüren podnetiti, podžgati.

Anschuss *m.* nastrel, prvi strel.
anschütten naliti (-lijem), natočiti; *impf.* nalivati, pritakati; (m. Trockenem) nasuti (-sujem u. -spem), nagrebsti (-grebem); *impf.* nasipati (-sipljem), nagrebati; (begießen) obliti; *impf.* oblivati.
anschwängern napolniti, naploditi; *(chem.)* nasititi, napojiti.
anschwärzen o-, počrniti; *impf.* črniti, obirati, opravljati. [kaj).
anschwatzen načenčati, natvezti (komu
Anschweif *m.* snutěk, osnutěk, osnova.
anschweifen snovati (snujem); o-, nasnovati.
Anschweifrahmen *m.* snovače *pl.*
Anschweifspule *f.* snovalnica.
anschweißen privariti; (b. d. Jägern) nastreliti, raniti.
anschwellen *tr.* napeti (-pnem), napihniti; *impf.* napenjati, napihovati; *intr.* oteči, napeti se, zabuhniti, zabrekniti; *impf.* napenjati se, otekati; (v. Wasser) rasti, naraščati, kipeti.
Anschwellung *f.* otok, oteklina, zabuhlina; (des Flusses) natok, velika voda.
anschwemmen naplaviti, nanesti, nanositi; *impf.* nanašati.
Anschwemmung *f.* naplávina, plavje, prod, nasipina.
ansehen pogledati, ozreti se (na kaj), ogledati; *impf* gledati, ogledovati, ozirati se; (anerkennen) poznati (-znam), videti, brati (berem); (für etwas —) imeti (imam), šteti (štejem), čislati, smatrati.
Ansehen *n.* pogled, gledanje, ozir, videž; (Anschein) videz, dem — nach po videzu, na videz, kakor se kaže, kakor je videti; (Autorität) ime, veljava, uglednost, čast, znamenitost, dostojnost, spoštovanje, dostojanstvo, odličnost, čislanost; in — stehen v čislih biti (sem), sloveti, mnogo veljati, spoštovan biti; (Gestalt) podoba, postava, zunanjost; (dem — nach) po obrazu.
ansehnlich veljavěn, imenitěn, znamenit, čislan.
Ansehung *f.* s. Ansehen; in — dessen gledé na to, kar se tega tiče, zastran tega.
ansengen osmoditi, opaliti.

ansetzen nastaviti; *impf.* nast (hinzu-) pristaviti, prisloniti pristavljati, prislanjati; (die na-, pomeriti; *impf.* na-, po (bestimmen z. B. den Tag) ust določiti; *impf.* ustanavljati, dol (Bäume) na-, zasaditi; *impf.* sajati, saditi; (Blätter, Blüten, K Früchte) od-, pognati (-ženem) od-, poganjati (popke, brst); Geflecht) napériti; (Anlauf nehm leteti se, poskusiti, zapotêči se, se; (übervortheilen) posaditi (k led), opeharititi; sich — naseliti staniti se; *impf.* naseljevati se Staub) prijeti (primem) se; *im* jemati (-jemljem) se.
Ansicht *f.* pogled; (Meinung) (-i), mnenje. [za
ansichtig werden ugledati, zag
Ansiedelei *f.* naselbina, nas selo, selišče.
ansiedeln naseliti, nastaniti; naseljevati.
Ansiedler *m.* naselnik, naseljenč seljeněc; —in *f.* naselnica, nasel
ansinnen misliti (o kom kaj), kovati (od koga kaj), zaprositi.
anspannen vpreči (vprežem), na *impf.* vpregati, napregati; (str napeti (-pnem), nategniti; *imp* penjati, nategovati.
anspeien pljuniti (na koga); pljuvati, zapljuvati.
anspielen začeti (-čnem) igro; Instrum.) zaigrati, zagosti (-go auf etwas — meriti, cikati, nacil (na kaj).
Anspielung *f.* cikanje, rahla om
anspießen nabosti (-bodem), na (na), natakniti; *impf.* nabadati tikati.
anspinnen napresti (-predem); (h pripresti; (anzetteln) naplesti (-ple nasnovati (-snujem).
anspornen izpodbosti (-bodem), gnati (-ženem), povzbuditi, podk *impf.* izpodbadati, povzbujati, žigati.
Anspornung *f.* izpodbadanje, pob povzbuja, priganjanje.
Ansprache *f.* nagovor, ogovor.

ansprechen na-, ogovoriti; *impf.* na-, ogovarjati; (bitten) prositi; za-, poprositi; (in Anspruch nehmen) svojiti si, lastiti si; prisvajati si, lastiti se (česa); (gefallen) dopasti (-padem); *impf.* dopadati, ugajati, zanimati.

ansprechend mil, ljub, prijetĕn, zanimív, ugodĕn.

anspritzen nabrizgati, poškropiti.

Anspruch *m.* pravica (do česa), terjatĕv, zahteva; — machen s. ansprechen.

anspruchslos ponížĕn, zmérĕn, skromĕn.

anspruchsvoll prevzetĕn, oblastĕn, predrzĕn.

anspülen naplaviti, nanositi; *impf.* naplavljati, nanašati.

anstacheln s. anspornen.

Anstalt *f.* priprava; (Maßregel) naredba; (Institut) zavod, naprava.

Anstand *m.* (Zögerung) čakanje, odlašanje, odlog, pomuda, oprezovanje; (Hinderniß) ovira, zadržĕk; (Würde) dostojnost, spodobnost; (bei Jägern) stan, zaseda, preža; ohne — brez pomiselka, takoj, nemudoma; mit — dostojno, spodobno *adv.*

anständig dostojĕn, spodobĕn; (entsprechend) po volji, všeč, ugodĕn.

Anständigkeit *f.* dostojnost, spodobnost.

andstandslos *adv.* brez pomiselka, brez zadržka.

anstarren strmeti, strmo gledati; *fig.* zavzeti (-vzamem) se, čuditi se.

anstatt *praep.* namesto; *coni.* ne da — ampak, ne da — še.

anstauben prašiti; na-, o-, zaprašiti.

anstaunen ostrmeti, začuditi se, zavzeti (-vzamem) se; *impf.* strmeti, čuditi se, občudovati.

anstechen na-, zabosti (-bodem); *impf.* na-, zabadati.

anstecken natakniti, nasaditi; *impf.* natikati, nasajati; (von Krankheiten) okužiti, otrovati (otrujem), (bolezen) zatrositi, — zanesti; angesteckt werden (bolezen) nalezti; (ein Haus) zažgati, (ogenj) zatrositi.

ansteckend otrovĕn, kužĕn, nalezljív.

Ansteckung *f.* okuženje.

Ansteckungsstoff *m.* otrovílo, skrnina.

anstehen stati (stojim); (wohl—) prileči (-ležem) se, podati (-dam) se; *impf.* prilegati se, podajati se, prav biti (sem); (behagen) všeč biti (sem), po volji biti, po godu biti; (— lassen) odlagati, odlašati, odkladati, oprezovati; *pf.* odložiti, počakati; es wird nicht lange — ne bode dolgo trajalo.

ansteigen dvigati se, vzdigovati se, navkreber popenjati se, vzbrdo višati se.

anstellen postaviti; *impf.* postavljati; (anstiften) napeljati, nagovoriti, podpihati; *impf.* napeljevati, nagovarjati, podpihovati; (thun) storiti, narediti, učiniti, napraviti; *impf.* delati, narejati; Betrachtungen — premišljevati, preudarjati, pretehtovati; einen Versuch — poskus napraviti, poskusiti; *impf.* poskušati; im Dienst — nastaviti, namestiti, v službo postaviti, službo dati (dam), — podeliti; angestellt werden službo dobiti; angestellt sein nastavljen biti (sem), v službi biti, službo imeti (imam); sich — delati se, vesti (vedem) se, hliniti se, kazati (kažem) se.

anstellig spretĕn, ročĕn, pripravĕn.

Anstellung *f.* nastavljenje, nameščenje, služba.

Anstellungsgesuch *n.* prošnja za službo.

anstellungslos brez službe.

anstiften napraviti, nasnovati (-snujem), naplesti (-pletem); *impf.* napravljati, snovati, napletati; (einen zu etw.) šuntati, ščuvati, nagovarjati, podpihovati; na-, podšuntati, naščuvati, podkuriti.

Anstifter *m.* po-, začetnik, nasnovatelj, provzročitelj; podpihovalĕc, svetovalĕc, šuntar.

anstimmen ubrati (-berem) jo, zakrožiti, zagósti (-godem); ein Lied — zapeti (-pojem).

anstopfen natlačiti, nažokati, natrkati, naphati.

Anstoß *m.* zadetje, udar, spotikljej; (im Reden) jecljanje; (Hinderniß) zapreka, zadeva, zadržĕk; (Ärgerniß) pohujšanje, sóblazĕn (-i), pohujševanje; — geben pohujšati; *impf.* pohujševati; — nehmen pohujšati se, spotakniti se; *impf.* pohujševati se, spotikati se; hudovati se, grajati.

anstoßen trčiti, suniti, dregniti; *impf.* trkati, suvati, dregati; (anrennen) za-

deti (-denem ob kaj), zaleteti se, telebniti; *impf*. zadevati, zaletavati se, telebati; (mit der Zunge) spotikati se, jecljati, žužnjati, zapletati se (z jezikom); (angrenzen) tikati se, mejiti, držati (-im) se, biti (sem) tik česa.

anstoßend tik ležeč, tikajoč se, držeč se, bližnji, sosednji.

anstößig spotikljiv, pohujšljiv, nespodoběn.

Anstößigkeit *f*. spotikljivost, pohujšljivost, nespodobnost.

anstreben poganjati se, gnati (ženem) se (za čim), prizadevati si, doseči skušati, posezati (za čim), truditi se, napenjati se; (wider etwas) upreti se; *impf*. upirati se (proti čemu, zoper kaj).

anstreichen na-, pomazati (-mažem); (mit Farbe) pobarvati; (mit Kalk) beliti, pobeliti; (mit Bleistift) podčrtati.

Anstreicher *m*. mazač, barvar.

anstreifen *tr*. oplaziti; (Laub) smukati, češuljati; nasmukati; *intr*. dotakniti se, zadeti (-denem) se; *impf*. dotikati se, zadevati se.

anstrengen napeti (-nem), nategniti; *impf*. napenjati, nategovati; (z. Arbeit) pri-, naganjati, siliti (k čemu); (den Kopf) ubijati si, beliti si, lomiti si (glavo); (zu sehr) pretegniti, presiliti; einen Proceß — pravdo začeti (-čnem), tožbo gnati (ženem); sich — truditi se, upirati se, gnati (ženem) se, vbadati se, napenjati se, siliti se, žiliti se.

anstrengend težěk, težavěn, trudapoln.

Anstrengung *f*. trud, prizadeva, prizadevanje, napor, napenjanje.

anstreuen nasuti (-spem), natrositi; *impf*. nasipati (-sipljem).

Anstrich *m*. namazanje, lik; (Schminke) lepotilo, šarilo; (Anschein) videz, podoba, zunanjost.

anstricken priplesti (-pletem); *impf*. pripletati.

anstückeln dostaviti, prikrpati, prišiti (-šijem); *impf*. dostavljati.

anstürmen navaliti, naskočiti, napasti (-padem), prihrumeti (-im), privreti, privršeti, udariti (na koga).

Ansturz *m*. pritisk, naval, naskok.

anstürzen zagnati (-ženem) se, zaleteti (-im) se; *impf*. zaganjati se, zaletavati se.

ansuchen prositi; za-, poprositi; prošnjo vložiti.

Ansuchen *n*. prošnja.

ansummen pribrenčati (-im); sich — nabrati (-berem) se, namnožiti se.

Antagonismus *m*. protivnost, nasprotovanje, tekmovanje.

Antagonist *m*. protivnik, nasprotnik, zopernik, tekmec.

antasten potipati (-tipljem), pošlatati, dotakniti se; *impf*. tipati, šlatati, dotikati se; (die Ehre) škodovati poštenju, dotakniti se poštenja.

Antecedens *n*. (*pl*. die Antecedentien) predidoče, prednji stavěk.

antediluvianisch predpotopěn.

Antheil *m*. del, delež; — haben deležnik —, deležěn biti (sem); — nehmen udeležiti se; *impf*. udeleževati se.

antheilmäßig *adv*. po deležu.

Antheilnehmer *m*. deležnik; —in *f*. deležnica.

Antheilrecht *n*. deležna pravica.

Anthera *f*. prašnica.

Anthologie *f*. cvetnik, anthologija.

Anthropologie *f*. človekoslovje, anthropologija.

Anthropophag *m*. ljudožèr, pesoglavěc.

anthun (Kleid) obleči (-čem); *impf*. oblačiti; (Schuhe) obuti (obujem); *impf*. obuvati; Ehre — čast skazati (-žem); *impf*. skazovati; Gewalt — siliti, prisiliti, primorati; Schaden — poškodovati koga, škodo storiti, — delati komu; sich ein Übel — raniti se, ubiti (-bijem) se.

Antichrist *m*. antikrist.

anticipando *adv*. prej, poprej, naprej.

anticonstitutionell protiustavěn.

antik starinski, nekdanji.

Antike *f*. starina, starovina, antika.

Antikensammlung *f*. starinska zbirka.

Antilope *f*. antilopa.

Antipathie *f*. zópernost, stud, mrzost.

Antipode *m*. protinožěc.

Antiquar *m*. starinar; knjigar, ki trži s starimi knjigami; starinoznaněc.

Antiquität *f*. starina.

Antithese *f*. oporeka, protistavěk.

Antlitz *n*. obraz, lice, obličje.

Antrag *m*. predlog, nasvet, ponudba; — stellen predložiti; *impf*. predlagati, nasvetovati kaj; den — annehmen predlog sprejeti (sprejmem).

antragen nanesti; *impf.* nanašati; (vorschlagen) svetovati, predložiti; *impf.* predlagati; sich — ponuditi se; *impf.* ponujati se.

Antragsteller *m.* predlagatelj, nasvetovalĕc.

Antragstellung *f.* predlaganje, nasvetovanje predlogov.

antreffen najti (najdem), sniti (snidem) se s kom; *impf.* nahajati koga.

antreiben pognati (-ženem); *impf.* poganjati, tirati; (anspornen) spodbosti (-bodem); *impf.* spodbadati; (schwingen) zagnati (-ženem); *impf.* zaganjati.

Antreiber *m.* poganjač, spodbadalĕc, priganjalĕc.

antreten nastopiti; *impf.* nastopati; začeti (-čnem); *impf.* začenjati; den Dienst — v službo stopiti; Erbschaft — dedšino nastopiti; Geschäft — pričeti (-čnem), lotiti se.

Antrieb *m.* pogón, poganjanje, spodbadanje; (Beweggrund) nagon, nagib, vzrok; aus eigenem — sam od sebe, svojevoljno.

antrinken napiti (-pijem) se; *impf.* napivati se.

Antritt *m.* nastop, začetĕk; (einer Reise) odhod; Antritts- nastopni.

Antrittsgeld *n.* nastopnina.

Antrittsrede *f.* nastopni govor, prva beseda.

Antwort *f.* odgovor; Red und — geben odgovoriti; *impf.* odgovarjati; odgovor dati (dam), — dajati; er blieb ihm keine — schuldig nobene mu ni zamolčal; wie die Frage, so die — kak ogovor, tak odgovor.

antworten odgovoriti, odvrniti; *impf.* odgovarjati; (schriftlich) odpisati (-pišem); *impf.* odpisovati; (kurz) odrezati (-režem).

Antwortschreiben *n.* odpis, odgovor.

anvertrauen zaupati; izročiti; *impf.* izročati komu kaj; sich — razodeti se komu; *impf.* razodevati se.

anverwandt sorodĕn, v rodu biti komu od. s kom.

Anverwandte *m.* sorodnik, žlahtnik; *f.* žlahtnica.

Anverwandtschaft *f.* sorodstvo, žlahta, svaščina.

Anwachs *m.* narast (-i), naraščaj, prirast (-i), priraščaj, mladina.

anwachsen prirasti (-rastem); *impf.* priraščati; (sich mehren) rasti, množiti se; narasti, pomnožiti se; *impf.* naraščati, pomnoževati se.

Anwalt *m.* zagovornik, pravdnik, zastopnik; (Sachwalter) oskrbnik.

Anwaltschaft *f.* pravdništvo, oskrbništvo.

anwandeln obiti (-idem), spreletéti; *impf.* obhajati, spreletati; (reizen) mikati; die Furcht hat ihn angewandelt strah ga je obšel, spreletel.

anwärmen pogreti (-grejem), ogreti; *impf.* ogrevati.

Anwartschaft *f.* pričakovanje.

Anwehe *f.* zamet.

anwehen pihniti; *impf.* pihati, pihljati na koga; veti (vejem) na kaj; den Schnee — snega namesti (-metem) (na prag).

anweichen mečiti, mehčati; omečiti, omehčati.

anweisen odkazati (-kažem); *impf.* odkazovati; naročiti komu kaj; podučiti koga; Geld — denar komu nakazati (-kažem); *impf.* nakazovati; angewiesener Betrag nakazani iznos.

Anweisung *f.* odkaz, naročilo, poduk, napotĕk; (Post—) poštna nakaznica.

anweißen beliti; pobeliti.

anwendbar rabĕn, porabĕn, rabljív, upotrebljív.

anwenden rabiti; porabiti, upotrebiti; *impf.* porabljati; Mühe — prizadeti (-denem); *impf.* prizadevati si; truditi se; Kosten — trošiti, potrošiti; Gesetz — zakon porabiti.

Anwendung *f.* raba, poraba.

anwerben nabrati (-berem), najeti (najmem); *impf.* nabirati, najemati; sich — lassen med vojake iti.

anwerfen ometati (-mečem); *impf.* ometavati.

anwesend navzoč, pričujoč, prisotĕn.

Anwesenheit *f.* navzočnost, pričujočnost, prisotnost; in meiner — vpričo mene.

anwidern gabiti se, mrzeti; das widert mich an to se mi gabi.

Anwinkel *m.* prikot.

Anwohner *m.* sosed, bližnji stanovalĕc; Save— posavĕc, Drau— podravĕc, Meer— primorĕc.

Anwurf *m.* omet, namet; (d. Wassers) nanos, naplav; (Vorwurf) očitanje.

Anzahl *f.* število, broj; eine große — Menschen množica, sila ljudstva; kleine — peščica, nekoličina. [števati.

anzählen našteti (-štejem); *impf.* na-

anzapfen nastaviti, na čep dejati (denem), na čep postaviti; *impf.* na čep devati. [obrzdovati.

anzäumen obrzdati, obuzdati; *impf.*

anzechen upijaniti koga; sich — opiti (-pijem) se, napiti se, upijaniti se; *impf.* opivati se.

Anzeichen *n.* znamenje, znak.

Anzeige *f.* naznanilo, poročilo, objava; (gerichtliche) ovada.

anzeigen naznaniti, poročiti, oglasiti; *impf.* naznanjati, poročati, oglašati; kazati (kažem); pokazati; (gerichtlich) ovaditi; anzeigende Art kazalni (znanilni) način, določni naklon.

anzeigend kazalĕn.

Anzeiger *m.* naznanilĕc, kazalĕc.

anzetteln snovati (snujem), osnovati.

Anzettelung *f.* osnova, snovanje, osnutĕk; — einer Verschwörung zarota.

anziehen potegniti; *impf.* potegovati; (anspannen) nategniti, pritegniti, napeti (-pnem); (Kleider) obleči (oblečem); *impf.* oblačiti; (Schuhe) obuti (obujem); *impf.* obuvati; (Wasser) napiti se, obvolgniti; (anregen) mikati, zanimati, zavnemati, vabiti. [prijetĕn.

anziehend mičĕn, mikalĕn, zanimiv,

Anzieher *m.* priteznica (Muskel).

Anziehung *f.* natezanje, natezava.

Anziehungskraft *f.* privlačnost.

Anzug *m.* (Kleider) obleka, oprava; (Ankunft) prihod, dohod.

anzüglich žaljiv, zbadljiv.

Anzüglichkeit *f.* žaljivost, zbadljivost.

anzünden (Licht) prižgati (-žgem); *impf.* prižigati; (Feuer) zakuriti, zanetiti, zatrniti, zapaliti; (Haus) zažgati.

Anzünder *m.* zažigalĕc.

Anzündung *f.* prižig, zažig, zažiganje.

Aorte *f.* privodnica.

Apathie *f.* brezčutje, brezčutnost.

apathisch brezčutĕn.

Apfel *m.* jabelko; (wilder) lesnik, lesnika; Apfel- jabelčni. [lesnika.

Apfelbaum *m.* jablan, jablana; (wilder)

apfelförmig jabelčast.

Apfelmost *m.* jabelčnik, jabelkovĕc, lesnikovĕc.

Apfelmotte *f.* jabelčni molj.

Apfelschnitz *m.* krhĕlj, krhlič.

apodiktisch neovržen, apodiktičĕn.

Apokalypse *f.* skrivno razodetje.

apokryph neprav, podtaknen, nepristĕn.

Apologet *m.* branitelj.

Apoplexie *f.* mrtvúd.

Apostat *m.* odpadnik.

Apostel *m.* apostelj, apostol; Apostel- aposteljski, apostolski.

Apostelamt *n.* aposteljstvo.

apostolisch apostolski.

Apostroph *m.* opuščaj.

Apotheke *f.* lekarna. [karski.

Apotheker *m.* lekarnik; Apotheker- le-

Apothekergehilfe *m.* lekarniški pomočnik. [(-i).

Apothekergewerbe *n.* lekarniška obrt

Apothekergremium *n.* lekarniški zbor.

Apothekerkunst *f.* lekarništvo.

Apparat *m.* priprava, orodje, pristroj.

Appell *m.* sklic, pozov.

Appellant *m.* prizivnik.

Appellation *f.* priziv.

Appellationsfrist *f.* prizivni rok.

Appellationsgericht *n.* prizivno sodišče.

appellieren prizvati (-zovem) višje sodišče, pritožiti se pri višjem sodišči; *impf.* pritoževati se p. v. s.

Appetit *m.* tek, slast (-i); guter — dobĕr tek; ich habe — diši mi, tekne mi.

appetitlich tečĕn, slastĕn; *adv.* tečno.

applaudieren ploskati, tleskati.

Applaus *m.* plosk, ploskanje, tlesk.

Apposition *f.* pristavĕk.

appretieren s. zubereiten.

Approbation *f.* odobrenje, potrdba, potrjenje.

approbieren odobriti, potrditi; *impf.* potrjevati.

Aprikose *f.* marelica.

April *m.* april, mali travĕn; in — schicken po tičjega mleka poslati.

Aprilwetter *n.* nestanovitno, spremenljivo vreme (-na).

Apropos *interi.* dà-tè! zbilja! pri tej priliki; na misěl mi pride.
Aquäduct *m.* vodovod.
Äquator *m.* ravnik, ekvator; Äquatorial= ravnikov, ravniški.
Äquatorialströmung *f.* ravniški —, ekvatorjalni tok.
äquinoctial jednakonočěn.
Äquinoctium *n.* jednakonočje.
Äquivalent *n.* jednaka vrednost, nameståk; *adi.* jednakovreděn.
Ar *n.* ar.
Ära *f.* vêk, letoštetje.
Aräometer *n.* gostomer.
Ärar *n.* državna blagajnica.
ärarisch državěn, erarěn.
Arbeit *f.* delo, opravilo, opravěk, posěl, dejanje; an die — gehen na delo iti (idem, grem); wie die —, so der Lohn kakoršno delo, tako plačilo.
arbeiten delati, poslovati; (knechtisch) tlako delati, robotati; schwer — truditi se; sich empor — opomoči (opomorem) si; *impf.* opomagati si; ohne Kost — v dero delati.
Arbeiter *m.* delavěc, težak; —in *f.* delavka, težakinja.
arbeitslos brez dela, brezdelavěn.
arbeitsam delavěn.
Arbeitsamkeit *f.* delavnost.
Arbeitshaus *n.* delavnica.
Arbeitsleute *pl.* delavci, težaki.
Arbeitslohn *m.* zaslužěk, mezda.
arbeitsscheu boji se dela, mrzi mu delo.
Arbeitstag *m.* delavnik.
Arcade *f.* obók.
Arcanum *n.* skrivnost.
Archäolog *m.* starinoslověc.
Archäologie *f.* starinoslovje
archäologisch starinoslovski.
Arche *f.* barka, ladija.
Archipel *m.* otočje.
Architekt *m.* zidarski umetnik, stavbar, arhitekt.
Architektonik *f.* zidarska umetnost, arhitektura.
Archiv *n.* pismohrana, arhiv.
Archivar *m.* pismohranar, arhivar.
Area *f.* prostor, selišče.
arg hud, zěl (zla, -o), zloběn; das ist doch zu — to je vendar (vender) preveč; — verfahren mit einem grdo ravnati s kom.

Ärger *m.* nevolja, srd, jad, togota.
ärgerlich nevoljěn, srdit, jadovit, togotěn, pohujšljiv.
ärgern jeziti, dražiti, togotiti, jaditi koga, nagajati komu; sich — jeziti se, srditi se, repenčiti se, hudovati se; es ärgert mich to me grize, — jé; sich an etwas — pohujšati se nad čim; *impf.* pohujševati se, spotikati se.
Ärgernis *f.* pohujšanje; öffentliche — javno pohujšanje, spogledovanje; ich gebe — svet se spogleduje nad menoj; — geben pohujšati; *impf.* pohujševati.
arggesinnt hudovoljěn, hudomušěn.
Arggesinnte *m.* hudovoljnež.
Arglist *f.* zvijača, prekanjenost, kovarstvo, lokavščina.
arglistig zvit, lokav, zvijačěn.
arglos priprost.
Argument s. Beweis.
Argusfalter *m.* okač.
Argwohn *m.* sum, sumljivost, natolcevanje.
argwöhnen sumiti, natolcevati; gegen jemnd. — koga na sumu imeti (imam).
argwöhnisch sumljiv, suměn.
Arie *f.* napev, viža; (Lied) popevka.
Aristokrat *m.* boljar, plemenitnik, plemenitaš; *coll.* plemstvo.
aristokratisch plemenitniški, plemenitaški, boljarski; —e Regierung plemenitniška vlada.
Arithmetik *f.* aritmetika, računstvo.
arithmetisch aritmetičěn.
arktisch severěn, arktičěn.
Arm *m.* rama, rame (-na); beide —e naročje; (Oberarm) nadlehti *f.*, nadkomolěc; (Mittelarm) lehti *f.*, komolěc; (Vorderarm) podkomolěc; unter dem — pod pazduho, pod pazho; — des Flusses rokav, panoga; unter die — greifen pomoči (-morem); *impf.* pomagati komu; in die —e nehmen v naročje vzeti (vzamem).
arm ubog, revěn, sirotěn, siromaški; — werden obožati; arme Leute siromačija.
Armatur *f.* orožje, vojaška oprava.
Armband *n.* zapestnica, naročnica.
Armbinde *f.* povoj, preveza.
Armbrust *f.* samostra, samostrel (-i).
Armbrustschütze *m.* samostrelěc.

Arme *m.* ubožěc, revež, siromak; *f.* ubožica, reva, sirota.
Armee *f.* vojska, armada; Armee= vojskni, vojni, vojinski.
Armeecorps *n.* vojinsko krdelo, voj.
Armeetrain *m.* vojinski trên.
Ärmel *m.* rokav, rokavěc.
Ärmelhemd *n.* rokavci.
Armencasse *f.* denarnica za ubožce.
Armenfond *m.* ubožni zaklad.
Armenhaus *n.* ubožnica.
Armeninstitut *n.* zavod za siromake, siromašnica; Pfarr— farna siromašnica.
Armenvater *m.* skrbnik revežev.
Armenversorgung *f.* ubožna preskrba, preskrbovanje ubožcev.
armförmig ročast, ramast.
Armhöhle *f.* podpazduha. [cajna.
Armkorb *m.* pletenica, ročnica, košara,
Armlehne *f.* ročaj, držaj.
Armleuchter *m.* lesteněc.
ärmlich siromaški, siroten, beděn, uboren; —e Hütte beznica, kočura.
armlos brezročěn.
Armmuskel *m.* lehtna mišica.
armselig siromašěn, revěn, sirotěn, uborěn.
Armseligkeit *f.* revščina, siromaštvo, siroščina.
Armspange *f.* zapestnica.
Armut *f.* uboštvo, siromaštvo, revščina, siroščina, siromačija.
Armutszeugnis *n.* spričevalo uboštva, ubožno spričevalo.
Armvoll *m.* naročaj, naročje.
Arnica *f.* črvivěc, árnika.
Aronstab *m.* pegasti kačnik, štrkověc.
Aroma *n.* vonjava, dišava.
aromatisch vonjav, blagodišeč.
Arrangement *n.* naprava, priprava, uredba.
arrangieren napraviti, pripraviti, urediti, prirediti; *impf.* pripravljati, prirejati.
Arrest *m.* zapor; (Locale) ječa.
Arrestant *m.* jetnik; —in *f.* jetnica.
Arreststrafe *f.* zaporna kazěn.
arretieren zapreti; *impf.* zapirati.
arrogant s. anmaßend.
arrondieren okrožiti, zložiti; *impf.* okroževati, zlagati.
Arrondierung *f.* zložba ; zaokroževanje.
Arrondissement *n.* okraj.
Arsch *m.* rit (-i), sedalo , prda, guzica.
Arschbacke *f.* ritnik.
Arsenal *n.* orožnica, orožar
Arsenik *m.* mišnica, arzenik mišični.
Arsis *f.* povzdig.
Art *f.* (Weise) način; (Gattu (-na), rod; (Species) vrsta ; pristojnost, uljudnost; (Besc kakovost; nach — der Thiere
arten vreči (vržem) se; na Vater — po očetu.
articuliert členkovit, razloč
artig pristojěn, uljuděn.
Artigkeit *f.* pristojnost, ulju
Artikel *m.* člen, spolnik; (A stavěk; (Ware) blago, roba ; sestavěk.
Artillerie *f.* topništvo.
Artillerist *m.* topnik, topniča
Artist *m.* umetnik.
artistisch umetniški.
Arve *f.* limba, cemprin.
Arznei *f.* zdravilo, lek; Arzn vilski, lekarski.
arzneien zdraviti, lečiti, vra
Arzneikunde *f.* zdravilstvo, lekarstvo.
Arzt *m.* zdravnik, lečnik, vra
ärztlich zdravniški; —e Beh zdravitěv, lečitěv; er steht in – handlung zdravnika ima; — achten zdravnikovo mnenje.
Ascendenten *pl.* vzhodno kole rodniki vzhodne vrste.
Ascet *m.* pokorilěc, krotilěc nosti.
Ascetik *f.* krotitěv počutnosti, jenje mesa, vaja v pobožnem ži zatajevanje samega sebe.
ascetisch zatajevalěn.
Asche *f.* pepel ; (glimmende) (-i), prhalka, prhalica; (glühende vica; Aschen= pepelni.
Äsche *f.* lipan.
Aschenbrödel *n.* zapečnik, zape
Aschenbrot *n.* podpepelnik, mli
aschenfärbig pepelnast.

Aschenkrug *m.* pepélnica.
Aschenmann *m.* pepelar.
Aschensalz *n.* lugasta sol (-i), alkalska sol.
Aschenschaufel *f.* greblja.
Ascher *m.* lug.
Ascherfass *n.* lužnjak.
Aschermittwoch *m.* *(f.)* pepelnična sreda, pepelníca.
äschern pepeliti.
aschgrau pepelnast; ein —es Pferd mišěc.
äsen pitati, hraniti, krmiti, jesti dati (dam).
Aspect *m.* Aspecten *pl.* pogled, izgled; znamenja, predznamenja; *astronom.* stanje premičnih zvezd.
Asphalt *m.* zemeljska smola.
Aspirant *m.* aspirant, čakalěc, prosilěc.
Aspiration *f.* navdih, zasopnenje, hrepenenje.
aspirieren zasopniti; prositi, čakati na kaj, hrepeneti po čem.
Ass *n.* as.
Assecurant *m.* zavarovalěc.
Assecuranz *f.* zavarovanje.
Assecuranzanstalt *f.* zavarovalnica.
Assecuranzgebür *f.* zavarovalnina, premija.
Assecuranzpolizze *f.* zavarovalna polica.
Assecurat *m.* zavarovaněc.
assecurieren zavarovati kaj.
Assel *f.* prešičěk; Band— stonoga.
assentieren nabirati vojake; nabrati (-berem); novačiti; med vojake vzeti (vzamem); *impf.* jemati (jemljem).
Assentierung *f.* vojaški nabor.
Assentierungscommission *f.* naborna komisija.
Assentort *m.* naborni kraj.
Assessor *m.* prisednik, asesor.
Assignant *m.* nakazovalěc.
Assignat *m.* nakazaněc; *n.* (Schein) nakaznica.
Assignation *f.* nakaz.
Assimilation *f.* prilikovanje.
assimilieren priličiti; *impf.* prilikovati.
Assisen *pl.* porotna seja.
Assisenhof *m.* porotno sodišče.
Assistent *m.* asistent, pomočnik.
Assistenz *f.* pomoč (-i).
Association *f.* združba, združevanje; družba.
associieren družiti se; združiti se.
Associé *m.* trgovski drug.
Assonanz *f.* ujema glasnikov.
assortieren razdeliti; sich — založiti se z blagom.
Ast *m.* veja; *dem.* vejica; panoga, grana; *coll.* vejevje; (m. Zacken) rogovila; (Überbleibsel im Holze) grča, svrž.
Ästhetik *f.* lepoznanstvo.
ästhetisch lepoznanski.
Asthma *n.* neduha, naduha, sipljivost.
asthmatisch nedušěn, nadušljiv, sipljiv.
ästig vejnat; rogovilast; (knorrig) grčast, svržast, svržàt; (dicht) košat, goščat.
astlos brezvejnat.
Astrognosie *f.* zvezdoznanstvo.
Astrolabium *n.* zvezdomér.
Astrolog *m.* zvezdar, astrolog.
Astrologie *f.* zvezdarstvo.
Astronom *m.* zvezdoslověc, zvezdogled, astronom.
Astronomie *f.* zvezdoslovje, astronomija.
astronomisch zvezdoslověn, astronomičěn.
astvoll vejnat, vejevit.
Astwerk *n.* veje, vejevje, praščje.
Asyl *n.* zavetje, zavetišče, pribežališče.
Atelier *n.* umetnikova delavnica.
Atheismus *m.* brezboštvo, bogotajstvo.
Atheist *m.* brezbožěc, bogotajěc.
atheistisch bogotajěn, brezbožěn.
Athem *m.* sapa, dih, dušěk; den — holen dihniti; *impf.* dihati, sopsti (sopem); (schwer) sopihati, sipiti; in einem — v jednem dušku; zu — kommen oddahniti se.
athemlos brez sape, zasopljen, zasopihan.
Athemorgan *n.* dihalo.
Athemsystem *n.* oddušje.
Athemzug *m.* dušěk, dih, dihljej.
Äther *m.* hlip, etěr.
ätherisch hlipěn, eteričěn.
Ätherdämpfe *pl.* etrova soparica.
Athlet *m.* borilěc, rokoborěc, atlet.
athmen dihati, sopsti; dahniti, dihniti, sopniti; (schwer) sopihati; (stark) dihteti; (von Blumen) dišati (dišim), duhteti.
Atlas *m.* zemljevid, atlas (*pl.* atlanti).
Atmosphäre *f.* vzduh, ozračje, atmosfera.

atmosphärisch vzdušěn, atmosferski.
Atom *m*. atom, droběc.
Attaque *f*. napad. [napadati.
attaquieren napasti (-padem); *impf*.
Attentat *n*. zavratni napad.
Attest *n*. spričevalo, svedočba.
Attich *m*. habat.
Attribut *n*. pridev, pidevěk, prilastěk.
attributiv pridevěn.
Ätz- razjeděn, razjedljiv. [zati.
ätzen močiti z razjedljivo vodo, pe-
Ätzkalk *m*. žgano vapno.
Ätzlauge *f*. razjedljivi lug.
Ätzwasser *n*. razjedljiva voda.
au! *interi*. oj, joj, joj meni, gorjé!
auch *coni*. tudi, i; wer es auch sei bodi si kdor koli; wenn auch če tudi, če prav, da-si, ako tudi, akoravno; sowohl — als auch i — i; nicht nur — sondern auch ne samo — ampak tudi.
Auction *f*. dražba.
Audienz *f*. zasluh, avdijencija.
Auditor *m*. vojaški sodnik, avditor.
Auditorium *n*. poslušalci. [draga.
Aue *f*. loka, trata, ledina, livada,
Auerhahn *m*. divji petelin.
Auerhenne *f*. divja kura.
Auerochs *m*. tur.
auf *praep*. na, po, v (mit d. Acc. u. Loc.); — dem Lande na kmetih; — slovenisch slovenski; — Anrathen po nasvetu; — den Sonntag v nedeljo; *interi*. auf! vstani, na noge! Glück auf! Bog daj srečo!
aufächzen jekniti, zaječati.
aufackern izorati (-orjem) (kamen); nochmals — preorati; locker — razorati.
aufarbeiten podelati; sich — opomoči (-morem) si; *impf*. opomagati si.
aufathmen dihniti, zdihniti; odahniti se.
aufbahren dejati (denem) na mrtvaški oděr; *impf*. devati.
aufbauen sezidati, zgraditi, postaviti; *impf*. postavljati.
aufbehalten hraniti, shraniti; den Hut — pokrit ostati (ostanem).
aufbeißen pregrizniti; (m. d. Schnabel) razkljuvati (-kljujem). [zboljševati.
aufbessern zboljšati, poboljšati; *impf*.
Aufbesserung *f*. zboljšěk, poboljšěk.
aufbetten postlati (-steljem); *impf*. postiljati.
aufbewahren shraniti, spraviti; *impf*. shranjati, spravljati. [zavod.
Aufbewahrungsanstalt *f*. blagohranilni
Aufbewahrungsort *m*. hranišče.
aufbiegen zavihati (-viham u. -višem), zavihniti.
aufbieten (Truppen) nabrati (-berem); *impf*. nabirati; na vojsko sklicati (-kličem); (Verlobte) oklicati; (Kräfte) prizadevati si.
aufbinden navezati (-žem), privezati na kaj; *impf*. privezovati; obesiti komu kaj (na nos); *impf*. obešati; (d. Sack) razvezati; *impf*. razvezovati.
aufblähen napihniti, napeti (-pnem); *impf*. napenjati; sich — šopiriti se, napihovati se, nadimati (-dimljem) se; stolz napihnen.
aufblasen (Feuer) upihniti, podpihniti; *impf*. upihovati.
aufbleiben čuti (čujem), bdeti (bdim); (d. Nacht) prečuti, prebdeti.
Aufblick *m*. pogléd.
aufblicken kvišku pogledati, oči povzdigniti; *impf*. povzdigovati. [svetiti.
aufblitzen zablisniti, zabliskati, za-
aufblühen razcvesti (-cvetem), razcveteti, razviti se; *impf*. razcvetati, razvijati se.
Aufblühen *n*. razcvet, razvoj, razvitěk.
aufbrausen skipeti, zavreti, zašumeti; *impf*. kipeti, vreti šumeti; (im Zorn) razsrditi se, raztogotiti se, razkačiti se.
aufbrausend razsrdljiv, togotljiv, naglojezěn.
aufbrechen *tr*. ulomiti, razlomiti; *impf*. razlamljati; (Thüre) razbiti vrata; *impf*. razbijati; (Brief) odpečatiti, razpečatiti; *intr*. (von Knospen, Wunden) počiti; *impf*. pokati; (v. Blumen) razcvesti (-cvetem) se, odpreti se; *impf*. razcvetati se, odpirati se; (v. Wunden) prepustiti se, predreti se; *impf*. prepuščati se, predirati se; (sich auf den Weg machen) vzdigniti se, odriniti, odpraviti se, podati se na pot; *impf*. vzdigovati se, odpravljati se.
aufbreiten razgrniti, prostreti (prosterem), razprostreti; *impf*. razgrinjati, razprostirati.

aufbringen spraviti, pripraviti; *impf.* spravljati; (ausfindig machen) najti (najdem), stakniti; *impf.* stikati; eine Sitte — novo šego uvesti (-vedem); *impf.* uvajati; ein Kind — dete odgojiti; *impf.* odgajati; in Zorn bringen razjeziti, razdražiti, razkačiti, razsrditi koga; *impf.* razdraževati, razsrjevati.

aufbröckeln razdrobiti, razmrviti; *impf.* drobiti, mrviti.

Aufbruch *m.* odhod; prelom.

aufbrüllen zatuliti, zarjuti (-rjovem), zarjoveti.

aufbürden zadeti (-denem), naložiti, naprtiti, navaliti, obremeniti, natovoriti; *impf.* zadevati, nalagati, nakladati.

aufdecken odkriti (-krijem), razkriti, odvezniti, odgrniti; *impf.* odkrivati, odgrinjati; (den Tisch) pogrniti, pregrniti; *impf.* pogrinjati, pregrinjati.

aufdingen najeti (najmem); *impf.* najemati.

aufdrängen usiliti; *impf.* usiljevati; sich — vriniti se komu; *impf.* vrivati se.

aufdrehen zasukati (-čem), odsukati, odviti (-vijem); Uhr — naviti.

aufdringen posiliti, vriniti; *impf.* posiljevati, vrivati.

aufdrücken pritisniti; *impf.* pritiskovati; (Schloss) odpreti; *impf.* odpirati.

aufdunsen nabuhniti, zabuhniti, nabrekniti; aufgedunsen zabuhěl.

aufeinander *adv.* drug za drugim, zapored, zaporedoma.

Aufeinanderfolge *f.* red, vzpored.

aufeinanderfolgend zaporeděn.

Aufenthalt *m.* prebivanje; ostaněk, pomuděk; —sort prebivališče, stanovališče; (Verzögerung) zadržěk, zamuda.

auferlegen naložiti; *impf.* nalagati; velêti, ukazati (-kažem); *impf.* velevati, ukazovati.

auferstehen vstati (vstanem); *impf.* vstajati.

Auferstehung *f.* vstajenje.

auferwachen zbuditi se, prebuditi se; *impf.* zbujati se.

auferwecken zbuditi, obuditi; *impf.* zbujati.

auferziehen zrediti, odgojiti; *impf.* zrejati, odgojevati.

Auferziehung *f.* izreja, odgoja.

aufessen pojesti, snesti (snem); *impf.* pojedati, snedati; (Kernobst) pozobati (-zobljem).

auffahren *tr.* navoziti, napeljati (-peljam u. -peljem); *impf.* navažati, napeljevati; (Weg) utreti pot; *intr.* peljati se, voziti se, pripeljati se; (aufbrausen) zarohneti, zarežati, obregniti; (in den Himmel) vzdigniti se; (aufspringen) poskočiti. [jeze.

auffahrend rohniv, naglojezěn, nagle

Auffahrt *f.* navožnja; (b. Dreschtennen) most; (Christi) vnebohod.

auffallen pasti (padem), telebniti, butniti; *impf.* padati, butati; es fällt sehr auf v oči zbada, pozornost vzbuja.

auffallend, auffällig čuděn, očividěn, poseběn; —es Benehmen nespodobno vedenje.

auffangen prestreči (-strežem), ujeti (-jamem).

auffassen zagrabiti, zajeti (-jamem), ujeti, uloviti, prestreči (-strežem); (verstehen) umeti, zapopasti (-padem), shvatiti; *impf.* umevati, zapopadati, shvatati. [mnenje.

Auffassung *f.* razumljenje, shvatanje;

Auffassungskraft *f.* razumljivost, razumnost, shvatljivost. [hajati.

auffinden najti (najdem); *impf.* na-

Auffindung *f.* najdba.

aufflackern s. auflodern.

aufflammen vzplameneti, buhniti, plasniti; *impf.* plasati.

aufflechten razplesti (-pletem); *impf.* razpletati.

auffliegen vzleteti; *impf.* vzletevati, vzletati; (v. d. Thür) odpreti se; *impf.* odpirati se.

Aufflug *m.* vzlet.

auffordern pozvati (-zovem); *impf.* pozivati; (zum Kampf) na boj —; (einladen) vabiti, povabiti.

Aufforderung *f.* poziv, pozov, povabilo.

Aufforderungsklage *f.* pozovna tožba; — überreichen pozovno tožbo začeti (-čnem). [vati.

aufforsten pogozditi; *impf.* pogozdo-

Aufforstung *f.* pogozdovanje.

Aufforstungscommission *f.* pogozdovalna komisija. [okoliš.

Aufforstungsgebiet *n.* pogozdovalni

auffressen požreti; *impf.* požirati; pozobati (-zobljem); (ätzen) razjesti (-jem); *impf.* razjedati.

auffrischen obnoviti; *impf.* obnavljati; (aufmuntern) osrčiti, očvrstiti, oživiti; *impf.* osrčevati, oživljati; (frischer mach.) ohladiti, osvežiti; *impf.* ohlajati.

aufführen navoziti, napeljati; *impf.* navažati, napeljevati; (Mauer) postaviti, sezidati, zgraditi; *impf.* postavljati, zidati, graditi; (Schauspiel) igrati, igro predstaviti; *impf.* predstavljati; jemanden — predstaviti, priporočiti koga; *impf.* predstavljati, priporočevati; sich — vesti (vedem) se, obnašati se, zadržati se; (im Rechnen) všteti (-štejem), vračuniti, v račun dejati (denem); *impf.* vštevati.

Aufführung *f.* navoz, navažanje; gradba; predstava, igra; vedenje, obnašanje.

Aufgabe *f.* (Pensum) naloga, zadača; (Auftrag) naročilo, povelje; (Zugabe) primečěk, privržěk, dodavěk; (d. Briefes) predaja.

Aufgabeamt *n.* prejemni urad.

Aufgabeschein *m.* (poštno-) prejemni list.

Aufgang *m.* vzhod, iztok; (Ostgegend) vzhodna stran; (Aufwand) potrošěk, trošěk; (Weg) pot, most.

aufgeben dati (dam), naložiti, naročiti; *impf.* dajati, nalagati, naročati komu kaj; (übergeben) oddati, izročiti; *impf.* oddajati, izročevati; (zugeben) pridati, privreči (-vržem); (fahren lassen) opustiti, popustiti; *impf.* opuščati; den Geist — izdihniti, umreti (-mrjem), smrt storiti; den Patienten — obupati nad bolnikom.

Aufgeber *m.* predajnik, predajalěc.

aufgeblasen napihnen, ošaběn, prevzetěn.

Aufgeblasene *m.* napihneněc, ošabnež, prevzetnež; *f.* napihnenka, ošabnica, prevzetnica.

Aufgeblasenheit *f.* napihnenost, ošabnost, prevzetnost.

Aufgebot *n.* sklic, poziv na vojsko; (Heer) sklicana vojska.

aufgedunsen zabuhěl, napet.

aufgehen (Sonne) vziti (-idem), iziti; *impf.* vzhajati, izhajati, prisijati; (Pflanzen) gnati (ženem), pognati; *impf.* poganjati, kliti (klijem), kaliti; (Knospe) počiti, razcvesti (se), razviti (-vijem) se; *impf.* pokati, razcvitati (se), razvijati se; (Teig) kipeti, kvasiti se; *pf.* nakipniti; (Schnee) kopneti, skopneti, tajati se, stajati se, taliti se, raztaliti se; (Thür) odpreti se, otvoriti se; *impf.* odpirati se; (v. Geschwür) prepustiti se; *impf.* prepuščati se; (Augen) spregledati; *impf.* spregledovati, spametovati se; (aufgewendet werd.) potrošiti se, porabiti se; der Wein ist aufgegangen vino je pošlo, poteklo; — lassen potrositi, porabiti, potratiti, zapraviti; *impf.* zapravljati; (Knoten) razvozlati, razvezati (-vežem); *impf.* razvezovati; (Naht) parati se, razparati se; (Rauch) vstajati, dvigati se, vzdigniti se.

aufgeklärt razsvetljen, omikan, bistěr, bistrouměn.

Aufgeklärtheit *f.* omika, osveta.

Aufgeld *n.* zakupěk, nadavěk, ara.

aufgelegt vesel, dobre (židane) volje.

aufgeschaut *interj.* pozor! pazi! pazite!

Aufgewärmtes *n.* pogretina, pogreta jed.

aufgeweckt zdramljen, bistěr, boděr, vesel.

aufgießen naliti; *impf.* nalivati na kaj.

aufgraben razkopati (-kopljem); *impf.* razkopávati; (die Erde um einen Baum) prst (-i) nakopati, nagrebsti okoli drevesa; ausgraben izkopati; *impf.* izkopávati; izkopovati.

aufgreifen (aufheben) pobrati (-berem); *impf.* pobirati; jemanden — prijeti (primem), zgrabiti, zasačiti, poloviti.

aufgrunzen zakruliti, zarohneti.

aufgürten opasati (-pašem); (Kleid) podpasati, podrecati; (Sattel) pripasati, pripeti (-pnem); *impf.* pripenjati; den Gurt öffnen odpasati, razpasati, odpeti.

Aufguss *m.* naliv, poliv, nalivěk; (heißer) poparěk.

Aufgussthierchen s. Infusionsthierchen.

aufhacken razsekati, presekati, sesekati; *impf.* razsekovati; (aufpicken) prekljuniti.

Aufhalt *m.* zadržěk.

aufhalten zadržati (-držim), ustaviti; *impf.* zadrževati, ustavljati; sich — biti (sem), bivati, prebivati, muditi se; sich

über etwas — nevoljen biti nad čim, repenčiti se, čmeriti se; ich halte mich darüber auf to mi ni prav.

aufhaltbar zadržěn, zadržljiv.

aufhängen obesiti, razobesiti; *impf.* obešati, razobešati.

aufhäufen kopičiti, gromadati; nakopičiti, nagromadati; sich — nabrati (-berem) se; *impf.* nabirati se.

aufheben vzdigniti, dvigniti; *impf.* vzdigovati, dvigati; ein wenig — povzdigniti; (aufbewahren) hraniti; shraniti, spraviti; *impf.* shranjati, spravljati; (Gesetz) preklicati (-kličem), ovreči (-vržem), razveljaviti, moč —, veljavo vzeti komu; (Versammlung) razpustiti; *impf.* razpuščati; (beenden) skleniti; *impf.* sklepati; (Vertrag) razvezati pogodbo; (Robot) odpraviti tlako; (Untersuchung) ustaviti; *impf.* ustavljati preiskavo; die Tafel — izza mize vstati (vstanem); *impf.* vstajati.

Aufheber *m.* (Muskel) vzdižnica.

aufheitern vedriti, razvedriti, jasniti, zjasniti, razjasniti; jemanden — razveseliti, udobrovoljiti; *impf.* razveseljevati.

aufhelfen pomoči (-morem); *impf.* pomagati komu; (einem Gefallenen) na noge spraviti, vzdigniti; *impf.* spravljati, vzdigovati; sich — opomoči si.

aufhetzen naščuvati, našuntati, podpihati, nahujskati; *impf.* podpihovati, dražiti; (Thiere) spoditi.

aufhissen natakniti; *impf.* natikati; (Fahne) razprostreti, razpeti (-pnem); *impf.* razprostirati, razpenjati.

aufhorchen poslušati, na uho vleči, prisluškovati.

aufhören (ablassen) nehati, jenjati, skončati, prestati (-stanem); *impf.* nehavati, jenjevati, končevati, prestajati; (vom Schmerz) odleči (-ležem); *impf.* odlegati.

Aufhören *n.* nehanje, prestaněk; ohne — neprenehoma, neprestano.

aufhüpfen skočiti, poskočiti.

aufjagen spoditi, splašiti.

aufjauchzen zaukati, zavriskati, zavrisniti.

Aufkauf *m.* pokup, nakup.

aufkaufen nakupiti, ponakupiti.

aufkehren pomesti (-metem), zmesti; *impf.* pometati, zmetati.

aufklären *tr.* razsvetliti, zjasniti; *impf.* razsvetljevati; (Verstand) bistriti; zbistriti; (erklär.) razjasniti, pojasniti, razložiti; *impf.* razlagati; *intr.* (vom Wetter) jasniti se, vedriti se, čistiti se.

Aufklärung *f.* razsvetljenje, pojasnjenje, razbistrilo; (d. Geistes) omika, osveta.

aufklauben pobrati (-berem); *impf.* pobirati.

Aufklaubsel *n.* pobirěk.

aufkleben prilepiti, pritisniti.

aufklopfen raztolči, raztleči (-tolčem), raztrupiti.

aufknacken razgrizti, razgrizniti.

aufknien pokleknite; *impf.* poklekovati.

aufknöpfen odpeti (-pnem), razpeti; *impf.* odpenjati, razpenjati.

aufknüpfen (Dieb) obesiti; *impf.* obešati; (auflösen) razvezati (-vežem), razrešiti, razvozlati; (befestigen) privezati, privozlati. [prevariti.

aufkochen zavreti, skuhati; prekuhati,

aufkommen vstati (vstanem), vzdigniti se; *impf.* vstajati, vzdigovati se; (genesen) ozdraveti, okrevati, preboleti, skolehati; (kund werden) zvedeti se (zvem), na svitlo priti (pridem); mit ihm kommt niemand auf njemu ni nihče kos; (v. Umständen) opomoči si; eine neue Mode ist aufgekommen novo šego so vpeljali, začeli. [nje.

Aufkommen *n.* ozdravljenje, okreva-

aufkratzen razpraskati, razčohati, razgrebsti; *impf.* razgrebati.

aufkünden odpovedati (-vem); *impf.* odpovedovati.

Aufkündigung *f.* odpoved (-i).

auflachen zasmejati (-smejem und -smejim) se.

aufladen naložiti, naprtiti, zadeti (-denem), natovoriti; *impf.* nakladati, nalagati; obložiti (koga s čim); sich etw. — nakopati (-kopljem) si; *impf.* nakopávati.

Auflader *m.* nakladalěc.

Auflage *f.* nalog; (Steuer) naklad, davěk; (d. Buches) natis, izdaja.

auflassen opustiti; *impf.* opuščati.

Auflauerer *m.* zalezovalĕc, prežalĕc.
auflauern zalezovati; prežati (-žim), streči (strežem) na koga, v zasedi biti (sem).
Auflauf *m.* naték, stek; (Aufruhr) vreva, razbuka, hrup; (Speise) kipnenĕc, kipnik.
auflaufen nateči (-tečem), narasti (-rastem); *impf.* natekati, naraščati; (Speise) nakipniti, kipeti; (Kosten) nateči se, nabrati (-berem) se; (aufschwellen) oteči; *impf.* otekati.
aufleben oživeti; *impf.* oživljati se.
auflegen položiti, dejati (denem) na kaj; *impf.* polagati, devati; (zur Einsicht) razgrniti, razpoložiti; (Last) naložiti; *impf.* nalagati; (Steuer) naložiti; *impf.* nakladati; (Buch) izdati, natisniti; *impf.* izdajati, natiskovati; aufgelegt vesel, dobre volje.
Auflegung *f.* razgrnitĕv; (der Wahllisten) razgrnitĕv volilskih imenikov.
auflehnen sich nasloniti se; *impf.* naslanjati se na kaj; sich wider einen — upreti se, ustaviti se komu; *impf.* upirati se, ustavljati se.
Auflehnung *f.* upor.
auflesen pobrati (-berem); *impf.* pobirati.
aufleuchten zasvetiti (se), zasijati (-sijem).
aufliegen ležati (-žim) na čem; (Liste) razgrnen biti (sem); sich — preležati se.
auflockern rahljati, rašiti; zrahljati, razdrasati (-drašem).
auflodern vzplameneti, švigniti, planiti, zaplapolati.
auflösbar razvezljiv, razrešljiv; *chem.* raztopljiv, ločljiv.
auflösen razvezati (-vežem), razrešiti, razdrešiti; *impf.* razvezovati, razreševati; (schmelzen) stopiti, razstopiti; *impf.* razstapljati; *chem.* ločiti, razločiti, razkrojiti; *impf.* razločevati, razkrojevati; (Vertrag) razvezati, razdreti (-derem); *impf.* razvezovati, razdirati; (Versamml.) razpustiti; *impf.* razpuščati; (Gesellsch.) razdružiti; *impf.* razdruževati; (Räthsel) uganiti; *impf.* ugibati; (Knoten) razvozljati; (Aufgabe) rešiti; sich — razpasti (-padem); *impf.* razpadati; (Gesellschaft) raziti se, razpustiti se; *impf.* razhajati se, razpuščati se.
auflösend ločilĕn, topilĕn, krojilĕn.
Auflösung *f.* razveza, razhod, raztop; — einer Versammlung razpust.
Auflösungsmittel *n.* ločilo, topilo, rešilo.
aufmachen odpreti, otvoriti; *impf.* odpirati; (aufbinden) razvezati (-vežem), odvezati; (Brief) razpečatiti; (Nuss) raztolči; (Mund) ziniti, črhniti; sich — vzdigniti se, podati se na pot, napotiti se, odriniti, odpraviti se; *impf.* odpravljati se.
Aufmarsch *m.* razvrstitĕv, razvoj na čelu.
aufmarschieren razvrstiti se; *impf.* razvrščevati se.
aufmerken paziti, poslušati; (aufzeichnen) zapisati (-pišem), zaznamovati, zabeležiti; *impf.* zapisovati, zaznamnjávati.
aufmerksam pazljiv, pozorĕn; — sein s. aufmerken.
Aufmerksamkeit *f.* pazljivost, pozornost; besondere — schenken oko posebno obrneno imeti (na kaj).
aufmischen zmešati, premešati.
aufmuntern spodbosti (-bodem), spodbuditi; *impf.* spodbadati, spodbujati; (aufwecken) zdramiti, zbuditi; *impf.* zbujati; (erheitern) razveseliti; *impf.* razveseljevati.
aufmunternd spodbudĕn, spodbudljiv.
Aufmunterung *f.* spodbada, spodbuda; razveseljenje.
aufnähen prišiti (-šijem), našiti.
Aufnahme *f.* sprejem; (schriftl.) vpis, vpisovanje; — e. Gegend načrt.
Aufnahmsprüfung *f.* sprejemna skušnja.
Aufnahmsschein *m.* sprejemnica, sprejemni list.
Aufnahmstaxe *f.* sprejemščina.
aufnehmen sprejeti (sprejmem); *impf.* sprejemati; (heben) vzdigniti; *impf.* vzdigovati; (Arbeit) lotiti se (dela), pričeti (-čnem); *impf.* pričenjati; eine Gegend — načrtati obraz krajine; (dingen) najeti (najmem); *impf.* najemati; (Eid) v prisego vzeti (vzamem), zapriseči (-sežem); *impf.* jemati, zaprisegati koga; (übel —) zameriti, za zlo vzeti komu; *impf.* za zlo jemati (jemljem); (Geld) na posodo vzeti, izposoditi; *impf.* izposojevati; (Protokoll) zapisati (-pišem); *impf.* zapiso-

vati, pisati zapisnik o čem; d. Mond nimmt auf mesec raste.

aufnöthigen usiliti komu kaj; posiliti koga; vriniti; *impf.* vrivati.

aufopfern žrtvovati, darovati; podariti, posvetiti.

Aufopferung *f.* žrtěv, daritěv.

aufpacken naložiti, natovoriti, zadeti (-denem), naprtiti; *impf.* nakladati, nalagati.

aufpassen paziti, poslušati; s. auflauern.

aufpflanzen nasaditi; *impf.* nasajati; s. aufhissen.

aufprobieren pomeriti, skusiti; *impf.* pomerjati, skušati.

Aufputz *m.* lišp, lepotija, lepotičje.

aufputzen olepšati, okrasiti, ozaljšati, lepotičiti; *impf.* lepšati, krasiti; sich — nališpati se.

aufraffen sich vzdigniti se, pobrati (-berem) se.

aufräumen pospraviti; *impf.* pospravljati; urediti, v red spraviti; *impf.* v red devati.

aufrechnen zaračuniti; *impf.* zaračunjati.

aufrecht *adi.* pokončěn; *adv.* po konci; — stehend po konci stoječ; — erhalten v moči ohraniti, obdržati (-držim).

aufrecken stegniti, kvišku pomoliti.

aufregen razdražiti, razjariti, razvneti (-vnamem); *impf.* razvnemati; šuntati, podšuntati, podpihniti; *impf.* podpihovati; aufgeregt razdražen, razjarjen.

aufregend dražljiv.

Aufregung *f.* razdražba, razdraženost, razvnetje.

aufreiben predrgniti, razmeti (-manem); *impf.* predrgovati, razmevati; (Haut) odrgniti, ožuliti; (zu Grunde richten) ugonobiti, končati, zatreti (-trem); *impf.* zatirati.

aufreißen raztrgati, pretrgati, strgati; (Naht) razparati; (Wunde) predreti (-derem); *impf.* predirati; (Mund) ziniti, zazijati; *impf.* zevati.

aufreizen razdražiti; s. aufregen.

aufrichten postaviti po konci, vzdigniti; *impf.* postavljati, vzdigovati; (errichten) napraviti, ustanoviti; *impf.* napravljati, ustanavljati; sich — vzdigniti se; *impf.* vzdigovati se.

aufrichtig odkrit, odkritosrčěn, pristěn.

Aufrichtigkeit *f.* odkritosrčnost, pristnost.

aufriegeln odpahniti, zapah odriniti; *impf.* odrivati.

aufritzen odrgniti, oguliti, odreti (-derem).

aufrollen naviti; *impf.* navijati; omotati, omotavati; (auseinander) razviti, razmotati; *impf.* razvijati, razmotavati.

aufrücken pomakniti se; *impf.* pomikati se.

Aufruf *f.* poziv, sklic, oklic.

aufrufen *tr.* pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); *impf.* pozivati, poklicovati; *intr.* klikniti, zavpiti (-vpijem), zakričati (-kričim).

Aufruhr *m.* upor, punt, ustaja, kramola, buna; in — sein puntati se; in — gerathen spuntati se, upreti se.

aufrühren zmešati, razmešati; *impf.* mešati.

Aufrührer *m.* puntar, upornik, ustajnik.

aufrührerisch puntarski, uporěn.

aufrütteln stresti, zmajati; *impf.* stresati, majati.

aufsagen odpovedati (-vem); *impf.* odpovedovati; (vorsagen) povedati, praviti.

aufsammeln pobrati (-berem), skupiti; *impf.* pobirati, skupljati.

aufsässig uporěn, sovražěn, pikěr, zajedljiv; — sein zajedati koga; er ist ihm — piko ima na-nj, ne mara ga.

Aufsässigkeit *f.* zajedljivost, nenavist (-i).

aufsatteln osedlati (konja).

Aufsatz *m.* nastavěk, natik, nasaděk; (schriftl.) sestavěk, spis, členěk; (Gewehr) muha, mušica.

aufsaugen posesati, posrebati.

Aufsaugstange *f.* (Blitzableiter) sesalni drog.

aufscharren razgrebsti; zgrebsti, nagrebsti; *impf.* nagrebati.

aufschauen pogledati, kvišku pogledati, kvišku vzdigniti oči; aufgeschaut! pazite! pozor!

aufscheuchen splašiti.

aufschichten plastiti, naplastiti; (Holz) skladati, zložiti; *impf.* zlagati; navrstiti.

aufschiebbar odlôžěn.

aufschieben odložiti; *impf.* odlagati, odlašati, odkladati; (auf e. andern Tag) preložiti.

aufschirren obrzdati, obuzdati, zasedlati; *impf.* obrzdavati.

Aufschlag *m.* udar, udarĕc; (am Kleide) oslĕc, zaslĕc, zalek; (Preis) podražba, poskok cene oder v ceni; *music.* povzdig; (Steuer) naklada.

aufschlagen udariti; *impf.* udarjati; (entzwei) raztolči, razbiti (-bijem); *impf.* razbijati; (Kleid) privzdigniti, privihati, zalekniti; (Buch) odpreti; *impf.* odpirati; (im Buche eine Stelle) poiskati (-iščem); (Preis) poskočiti v ceni; (Wohnung) naseliti se, nastaniti se; (Augen) spregledati; (Reise) nabiti; *impf.* nabijati; sich — raniti se.

aufschließen odpreti, otvoriti; (mit d. Schlüssel) odkleniti; *impf.* odpirati, odklepati.

Aufschließer *m.* ključar; —in *f.* ključarica.

aufschlitzen razparati, prerezati (-režem); *impf.* prerezovati.

Aufschluss *m.* (der Thüre) odklep; (Erklärung) pojasnilo; — geben pojasniti, razjasniti, razložiti; *impf.* pojasnjevati, razlagati.

aufschnallen pripeti (-pnem), zakopčati; *impf.* pripenjati; (auseinander) odpeti; *impf.* odpenjati.

aufschnappen hlastniti, šavsniti; (ein Wort) uloviti.

aufschneiden *tr.* (Brot) narezati; (öffnen) prerezati (-režem), razprati (-porjem); (m. d. Schere) prestriči (-strižem); *intr.* (prahlen) bahati se, širokoustiti se, hvalisati se, hlastati.

Aufschneider *m.* bahač, širokoustnež, hlastač.

Aufschneiderei *f.* baharija.

aufschneiderisch bahav, hlastav, širokoustĕn.

aufschnellen šiniti, skočiti, švigniti kvišku; brcniti.

aufschnüren odpeti (-pnem); *impf.* odpenjati; odvezati (-vežem); auf etw. privezati; (Perlen) nizati (nizgati), nanizati.

aufschrauben auf etwas priviti (-vijem); *impf.* privijati; (losschrauben) odviti; odvijati.

aufschrecken *tr.* splašiti, ustrašiti; *intr.* preplašiti se.

aufschreiben zapisati (-pišem); *impf.* zapisovati.

Aufschreibung *f.* zapis, zapisovanje.

aufschreien zakričati (-čim), vzklikniti, zavpiti (-vpijem).

Aufschrift *f.* napis; (Adresse) naslov.

Aufschub *m.* odlog, odklad; die Sache erleidet keinen — stvar se ne more odlašati; keinen — gestattend neodložĕn.

aufschüren (Feuer) podnetiti, podkuriti, podrašiti.

aufschürzen podpasati (-pašem), podvezati (-vežem), podrecati se; *impf.* podpasovati, podvezovati; (Ärmel) zavihati, zalekniti.

aufschütten nasuti (-sujem u. -spêm); *impf.* nasipati (-sipljem), nasipavati; (Wasser) naliti (-lijem); *impf.* nalivati.

aufschwellen oteči (-tečem), zabuhniti; *impf.* otekati; (Wasser) narasti, skipeti; aufgeschwollen otekĕl, zabuhĕl.

aufschwemmen naplaviti, nanositi (drva).

Aufschwemmung *f.* naplava, nanos.

aufschwingen vzdigniti se; *impf.* vzdigovati se, zavihteti se, vzleteti.

Aufschwung *m.* vzlet; *fig.* razvoj, razcvet.

aufsehen pogledati, oči povzdigniti.

Aufsehen *n.* pogled, vzgled, pozornost; ohne — na tihem, brez hrupa; — erregen pozornost obuditi.

Aufseher *m.* paznik, ogleda, nadzornik; —in *f.* oglednica, nadzornica.

aufsetzen postaviti, nasaditi; *impf.* postavljati, nasajati; (Hut) pokriti (-krijem) se; *impf.* pokrivati se; (schriftl.) spisati (-šem); *impf.* spisovati; (Deckel) povezniti; *impf.* povezovati.

Aufsetzer *m.* postavljač, postavljalĕc.

aufseufzen vzdihniti, zdahniti; *impf.* zdihati.

Aufsicht *f.* nadzor; — führen über d. Straßen nadzor imeti nad cestami.

Aufsichtsbehörde *f.* nadzorništvo.

Aufsichtspersonale *n.* nadzorno osobje.

aufsieden *tr.* u. *intr.* prevreti, zavreti; *tr.* prevariti.

Aufsitz *m.* zased.

aufsitzen sedeti na čem; (die Nacht) noč presedeti, prebdeti; (zu Pferde) zasesti (-sedem) konja, od. usesti se na konja; ich bin ihm aufgesessen speljal me je na led.

aufspannen (Saite) napeti (-pnem); *impf.* napenjati; (Tuch) razpeti; *impf.* razpenjati; (über etwas) prepeti, prepenjati.

aufspeisen použiti (-užijem), pojesti (-jem); *impf.* použivati, pojedati.

aufsperren odpreti, odkleniti, otvoriti; *impf.* odpirati, odklepati.

aufspielen zaigrati, zagosti (-godem), zabrenkati; *impf.* igrati, gosti, brenkati.

aufspießen nabosti (-bodem), nasaditi, natakniti; *impf.* nabadati, nasajati, natikati.

aufspreizen razgrniti, prepeti (-pnem); *impf.* razgrinjati, prepenjati.

aufspringen poskočiti; *impf.* poskakovati; (entzwei) počiti, regniti; (von Samenkapseln) prezati se.

aufspritzen *tr.* poškropiti; *impf.* škropiti, brizgati, pljuskati; *intr.* štrkniti; *impf.* štrkati.

aufsprudeln zavrvrati, vrvrati; *fig.* er sprudelt leicht auf hitro se vname, užge.

aufspüren zaslediti, stakniti, zvohati.

aufstacheln spodbosti (-bodem), podpihniti; *impf.* spodbadati, podpihovati, podžigati.

Aufstand *m.* upor, ustaja, punt.

aufständisch uporěn, puntarski.

aufstechen prebosti (-bodem), predreti (-derem); *impf.* prebadati, predirati.

aufstecken natakniti, nasaditi; *impf.* natikati, nasajati; s. aufhissen.

aufstehen vstati (vstanem), vzdigniti se; *impf.* vstajati, vzdigovati se; (auf etwas) stati (stojim) na čem; (vom Krankenlager) ozdraveti, ozdraviti se, preboleti; (aufragen) moleti, strmeti; (gegen jemand) upreti se; *impf.* upirati se komu; vzdigniti se zoper koga.

aufstehend pokončěn, stoječ.

aufsteigen kvišku iti (grem), kvišku lezti na kaj; popeti (-pnem) se, zlezti; (Wagen) na voz sesti (sedem); (Pferd) konja zasesti; (Rauch) valiti se, vzdigovati se, kaditi se; (in die höhere Classe) prestopiti v višji razred; (von Haaren) ježiti se; (v. Speisen) riga se mi; (Gedanken) prišlo mi je na misěl.

aufstellen postaviti; *impf.* postavljati; (eine Falle) nastaviti; *impf.* nastavljati; (Waren) razpostaviti, razpostavljati; (Truppen) postaviti, razvrstiti; (Frage) staviti vprašanje; sich — postaviti se.

Aufstellung *f.* razstava, razvrstitěv.

aufstöbern iztakniti, stakniti, zaslediti.

aufstoßen *tr.* (öffnen) odpahniti, odriniti, ulomiti; *impf.* odpahovati, odrivati; *intr.* rigati se; auf etw. stoßen zadeti (-denem) na kaj; (begegnen) naleteti na koga, nameriti na koga.

aufstreichen namazati (-mažem); (d. Haare) pogladiti; *impf.* poglajati.

aufstreifen zalekniti, zavihati (rokav); (Haut) odrgniti, oguliti, odreti (-derem).

aufstreuen posuti (-sujem u. -spem), natrositi, nastlati (-steljem); *impf.* posipati, natrošati, nastiljati.

aufstülpen zavihniti, zafrkniti; *impf.* zavihati; aufgestülpte Nase zafrknen nos.

aufstützen upreti, podpreti, nasloniti; *impf.* upirati, podpirati, naslanjati.

aufsuchen poiskati (-iščem), iskati česa, slediti po čem.

Aufsud *m.* razvar.

Auftakt *m.* dvig, dvigljej.

auftauchen priti (pridem) na vrh, pomoliti se (iz vode); das Gerücht tauchte auf glas je počil.

aufthauen otajati se, raztaliti se, odmekniti se; *impf.* tajati se, taliti se; južiti se; (Schnee) skopneti; *impf.* kopneti; aufgethaut tal, kopěn, odmekěl.

Aufthauen *n.* tajanje, odmeka, kopnenje, raztop.

aufthun dejati (denem); *impf.* devati na kaj; (öffnen) odpreti; *impf.* odpirati; (Mund) ziniti, črhniti, spregovoriti; (Augen) spregledati.

aufthürmen nakopičiti, nagrmaditi; *impf.* nakopičevati.

auftischen na mizo postaviti; *impf.* postavljati.

Auftrag *m.* nanos; (Befehl) naročilo, povelje, ukaz; nach — po naročilu; ohne — brez oblasti; — geben s. auftragen.

auftragen nanesti, nanositi; *impf.* nanašati; (Speisen) na mizo prinesti, prinašati (jedi); (Eid) naložiti; *impf.* nalagati; (befehlen) naročiti, veleti, ukazati (-kažem); *impf.* naročati, velevati, ukazovati.

auftreiben vzgnati (-ženem); *impf.* vzganjati; (Wild) spoditi, splašiti; (Geld) denar dobiti, skup spraviti; *impf.* dobivati, spravljati; (aufblähen) napihniti, napeti (-pnem), napenjati.

auftrennen parati, porjati (porjem); razparati, razporjati.

auftreten nastopiti, prikazati (-žem) se očitno; *impf.* nastopati; als Kläger — zatožiti koga, tožbo zoper koga podati; als Redner — besedo povzeti (-vzamem).

Auftrieb *m.* vzgon.

Auftritt *m.* nastop; (auf der Bühne) prizor; (Stufe) stopnica; einen — haben spreti se s kom.

auftrocknen posušiti; trocken werden posušiti se; (Thränen) solze obrisati (-brišem).

aufwachen zbuditi se, zdramiti se; *impf.* zbujati se, zdramljati se; (Unterbrechung des Schlafes) prebuditi se; *impf.* prebujati se.

aufwachsen zrasti (zrastem), vzrasti; *impf.* zraščati. [kipeti.

aufwallen zavreti, skipeti; *impf.* vreti,

Aufwallung *f.* kipenje, vrenje; (Zorn) srd, naglica.

Aufwand *m.* trošĕk, strošĕk, potrošĕk; (groß) potrata; — machen potratiti, potrošiti; *impf.* tratiti, trošiti; (in d. Kleidern) na obleki zanositi.

aufwärmen pogreti (-grejem); *impf.* pogrevati; *fig.* ponoviti, ponavljati; aufgewärmte Speise pogretina, pogreta jed (-i).

aufwarten postreči, poslužiti; *impf.* streči (strežem), služiti; mit etwas — ponuditi komu kaj; einem — pokloniti se komu; *impf.* poklanjati se.

Aufwärter *m.* strežnik, strežaj; —in *f.* strežnica, strežajka.

aufwärts *adv.* gor, kvišku; (bergauf) navzgor, vkreber, vbreg; (flussaufw.) proti vodi.

aufwartsam postrežĕn, postrežljiv.

Aufwartung *f.* postrežba, strežba; (Complim.) poklon, priklon; — machen prikloniti se komu.

aufwaschen omiti (-mijem), umiti; *impf.* umivati; (Wäsche) oprati (-perem), izprati; *impf.* izpirati.

aufwecken zbuditi, zdramit zbujati, dramiti; (v. d. Todten) *impf.* obujati.

Aufwecker *m.* buditelj, budn budilo.

aufweichen mečiti, močiti; razmočiti; *impf.* razmakati.

aufweinen zajokati (-jočem)

aufwenden potrositi; *impf.* vati; potratiti; (Mühe) prizad nem) si; *impf.* prizadevati si.

aufwerfen navreči (-vržem), n (-mečem), nagrniti; *impf.* nan nagrinjati; (Sand) nasipati (-si (Dünger) nakidati gnoj; Frage prašati; staviti vprašanja; sich z — razglasiti se za kralja (kr aufgeworfene Lippen debele ust

aufwickeln namotati, naviti (- *impf.* navijati; (los) razviti, raz

aufwiegeln podščuvati, pod podpihniti; *impf.* ščuvati, šunta pihovati.

Aufwiegelung *f.* ščuvanje, šu podpihovanje, podžig.

Aufwiegler *m.* ščuvalĕc, podpih podžigalĕc.

aufwinden s. aufwickeln.

aufwischen obrisati (-brišem), sati, otreti (-tarem u. -terem); obrisovati, otirati.

aufwühlen razriti (-rijem), zriti; razrivati, zrivati; razrovati, zro

Aufwurf *m.* namet, nagreb, (e. Maulwurfes) krtina.

aufzählen našteti (-štejem); *im* števati; nabrojiti; imenovati, vedati.

aufzäumen obuzdati, obrzdati.

aufzehren použiti (-užijem), p (-jem); *impf.* použivati, pojedat Vieh) požreti; *impf.* požirati.

aufzeichnen zapisati (-pišem); zapisavati; zaznamovati; načrtat

Aufzeichnung *f.* zapis, zapisovanj znamba.

aufzeigen pokazati (-kažem), po

Aufziehbrücke *f.* dvigljiv most, na škrpcéh.

aufziehen dvigniti, vzdigniti, k potegniti; *impf.* vzdigovati, potego (Uhr) naviti (-vijem); *impf.* navi

(Saite, Hahn) napeti (-pnem); *impf.* napenjati; (Thiere) rediti; zrediti; *impf.* zrejati; (Segel) razviti (-vijem), razpeti; *impf.* razvijati, razpenjati; (erziehen) odgojiti, izrediti; *impf.* odgojevati, izrejati; (auf d. Wache) na stražo iti (idem, grem); ein Gewitter zieht auf k burji se pripravlja; (spotten) šalo uganjati, norca (bebca) delati iz koga.

Aufzug *m.* potegovanje, nategovanje; navijanje; feierlicher — slovesni sprevod, obhod; (Verzug) odlog, odlaganje; (im Schauspiel) dejanje, del; (Kleidung) noša, oprava; (bei d. Webern) snutěk, osnova.

aufzupfen razcefrati, razskubsti.

aufzwingen s. aufnöthigen.

Augapfel *m.* zrenica, punčica, zrklo.

Auge *n.* oko (očesa); (auf d. Pflanze) popěk, oko; (auf d. Brühe) sraga; die —n zuhaben mižati (-žim); die —n zumachen zamižati, oči zatisniti; vor aller —n vpričo vseh; unter vier —n med nama, med dvema; es liegt vor —n očitno je; Augen- očesni, očni.

Augenarzt *m.* zdravnik za oči.

Augenblick *m.* hip, trenutěk.

augenblicklich *adi.* hipěn; *adv.* v hipu, na mah, ko bi trenil, ko bi mignil.

Augenbraue *f.* obrv (-i), *pl.* obrvi.

Augendiener *m.* hinavěc, lizun.

augenfällig očit, očitěn, očividěn.

Augenfalter *m.* okrajčnik.

Augenfluss *m.* krmežljivost.

Augenhaut *f.* (die harte) beločnica.

Augenhöhle *f.* očesna jamica.

Augenkammer *f.* očesni prekat.

augenkrank bolan na očeh, krmežljiv.

Augenlicht *n.* vid.

Augenlid *n.* veja.

Augenmaß *n.* mera na oči, očesna mera; nach dem — urtheilen po očeh soditi.

Augenmerk *n.* pogled, namera; sein — auf etwas gerichtet haben paziti na kaj.

Augenschein *m.* vid, pogled; videz; dem — nach po vidu, na videz.

augenscheinlich očitěn, viděn, jasěn; *adv.* očitno, vidno, jasno.

Augenschirm *m.* senčilo.

Augenschleim *m.* krmežělj.

Augenschmerz *m.* bolečina očesna, bolečina v očeh.

Augenschwäche *f.* slabost oči, slabe oči.

Augenspiel *n.* migljanje z očmi, mežikanje.

Augensprache *f.* govor z očmi.

Augenstern *m.* zrenica, punčica.

augentriefig krmežljiv.

Augentrost *m.* veselje za oči; (Pflanze) smetlika.

Augenweide *f.* paša za oči.

Augenwimper *f.* trepalnica, osenci *pl.*

Augenwink *m.* migljej, mig, pomig (z očmi).

Augenzahn *m.* (zob) podočnik.

Augenzeuge *m.* samoviděc.

äugig okat; (in Zusammesetzungen) -ok, z. B.: jednook einäugig, črnook schwarzäugig.

Augment *n.* pomnožěk, narastěk.

Augur *n.* avgur.

August *m.* avgust, veliki srpan.

Augustinermönch *m.* avguštiněc.

Aurikel *n.* iglec *(Primula auricula).*

Aurora *f.* zarja, zora.

aus *praep.* iz, od; aus Eisen iz —, od železa; aus d. Stadt iz mesta; aus Liebe zu seiner Mutter iz ljubezni do svoje matere; aus der Mitte izmed *c. gen.*; einer aus euerer Mitte jeden izmed vas; Jahr aus Jahr ein od leta do leta; der Wein ist aus vino je poteklo, vina je nestalo; der Gottesdienst ist aus služba božja je minula; aus ist mit ihm po njem je; aus und aus ven in ven, v jedno mér, od konca do kraja; er weiß weder aus noch ein ne ve ne naprej, ne nazaj.

ausantworten izročiti, izporočiti; *impf.* izročevati, izporočati.

ausarbeiten izdelati; *impf.* izdelavati; (abfassen) spisati (spišem); sich — izdelati se; pretegniti se.

Ausarbeitung *f.* izdelava, izdelěk; spis, sestavěk.

ausarten izvreči (-vržem) se, sprevreči se, spriditi se, zroditi se; (vom Getreide) zdivjati.

ausathmen izdihniti.

Ausathmung *f.* izdih.

Ausbau *m.* zgradba.

ausbauen zgraditi, sezidati, dozidati.

ausbedingen izgovoriti si, pridržati (-držim) si; *impf.* izgovarjati si, pridrževati si.

ausbessern popraviti, zboljšati; *impf.* popravljati, zboljševati.

Ausbesserung *f.* poprava, popravljanje.

Ausbeute *f.* dobiček, donesek, čist dohodek.

ausbeuteln iztresti, izprazniti; *impf.* iztresovati, izpraznovati; izsipati.

ausbeuten dobiček iz česa vzeti (vzamem); *impf.* — jemati (jemljem); v prid obrniti; *impf.* — obračati.

ausbilden izdelati; *impf.* izdelovati; (Geist) omikati, olikati, izbistriti, izobraziti; *impf.* izobraževati; (Körper) izuriti, uriti; sich — izobraziti se; izučiti se.

Ausbildung *f.* omika, izobraženost.

ausbitten izprositi; das bitte ich mir aus prosim tega nikar.

ausblasen izpihniti, ugasniti; *impf.* izpihovati, ugašati.

ausbleiben izostati (-stanem); *impf.* izostajati; der Athem bleibt aus sapa zastane, zastaja; (nicht kommen) ne priti (pridem); eine Zeile ist ausgeblieben vrsta je izpuščena.

ausblühen razcvesti (-cvetem) se; *impf.* razcvetati se; ocvesti, ocveteti; *impf.* ocvetati.

ausborgen izposoditi si, na posodo vzeti (vzamem); *impf.* izposojati si, na posodo jemati (jemljem); jemdm. etwas — posoditi komu kaj, na posodo dati; *impf.* posojati.

ausbrechen *tr.* izdreti (-derem); *impf.* izdirati; izlomiti, izrovati; *intr.* (anfangen) začeti (-čnem); *impf.* začenjati; prikazati (-kažem) se, navstati (-vstanem), vneti se; *impf.* prikazovati se, navstajati, vnemati se; in Thränen — zajokati (-jočem) se.

ausbreiten razširiti, prostreti; *impf.* razširjati, prostirati; razvreti; (Flügel, Tuch) razprostreti, razgrniti, raztegniti; *impf.* razprostirati, razgrinjati, raztegovati; (ein Gerücht) razglasiti, raznesti, raztrositi; *impf.* razglašati, raznašati; sich — (v. Thieren) pomnožiti se, razširiti se, razploditi se; *impf.* pomnoževati se, razširjevati se; (von Pflanzen) razrasti se, razra[…] sich über etwas — obširno […] o čem. [raz[…]

Ausbreitung *f.* razširjanje, ra[…]

ausbrennen *tr.* izžgati (-žge[…] žgati, izpaliti, izpeči; *intr.* […] pogoreti.

ausbringen izpraviti; *impf.* […] ljati; einen Toast — zdravic[…] (-pijem), napivati komu; (Jung[…] (-ležem), izvaliti, izploditi.

Ausbruch *m.* začetek; — des […] užig, vnetje; (Wein) samotok, […] maščina; (d. feuersp. Berges) blj[…]

ausbügeln zgladiti, polikati; […] gladiti, likati.

Ausbund *m.* izbor, cvet, zgled, […] (im bösen Sinne) izvržek, izm[…]

ausbürsten izkrtačiti, izčesati; […] krtačiti.

auscurieren s. ausheilen.

ausdampfen izkaditi se, iz[…] izpuhteti; *impf.* hlapeti, par[…] puhteti.

Ausdauer *f.* stanovitnost, trp[…]

ausdauern trpeti; trajati, […] (držim); pretrpeti, prebiti (-[…] prestati (-stojim).

ausdauernd trpežen, stanoviten, […]

ausdehnbar raztezen, razt[…] vlačen.

Ausdehnbarkeit *f.* razteznost, r[…] ljivost, vlačnost.

ausdehnen raztegniti; *impf.* razt[…] raztegovati; napeti (-pnem); *imp[…]* penjati; razširiti, razprostreti; […] razširjati, razprostirati; ausge[…] razširen, raztegnen, (kubisch) raz[…]

ausdehnsam-flüssig razteznotek[…]

Ausdehnung *f.* razteza, razteg; ([…] läufigkeit) obširnost; (kubische —) […] seznost. [vati; izu[…]

ausdenken izmisliti; *impf.* izm[…]

ausdienen doslužiti, izslužiti.

ausdorren usahniti, posušiti se; *i[…]* usihati.

ausdrehen izviti (-vijem); *imp[…]* vijati; (Wäsche) ožeti (ožmem); *i[…]* ožemati. [bes[…]

Ausdruck *m.* izraz, izrek, izjava; (A[…]

ausdrücken iztisniti, iztlačiti; *i[…]* iztiskati, iztlačevati; Flüssigkeite[…]

izžeti (-žmem); *impf.* izžemati; mit Worten — izraziti; *impf.* izraževati, povedati (-vem), dopovedati; sich schön — lepo govoriti.

ausdrücklich razločĕn, izrečĕn; mit Vorsatz nalašč.

ausdrucksvoll živ, izrazĕn.

ausdunsten izhlapeti, izpuhteti, izpariti se; *impf.* hlapeti.

ausdünsten izpariti, pariti, izhlapiti, puhtiti. [smrad.

Ausdünstung *f.* para, hlap; (übl.)

auseinander *adv.* narazen, vsaksebi; zu weit — predaleč jeden od druzega.

auseinanderblasen razpihniti; *impf.* razpihovati.

auseinanderbringen razdejati (-denem), razkrušiti, razpraviti.

auseinanderfahren razprhniti se, razpršiti se. [begniti.

auseinanderfliehen razbegniti, poraz-

auseinanderfließen razteči se; *impf.* raztekati se.

auseinanderkehren razmesti (-metem); *impf.* razmetati.

auseinanderlegen razložiti, razpoložiti; *impf.* razpolagati.

auseinanderrücken razmakniti; *impf.* razmikati.

auseinanderschlagen razbiti (-bijem), raztrupiti; *impf.* razbijati.

auseinandersetzen razposaditi; *impf.* razposajati; s. erklären. [ren.

auseinanderstieben s. auseinanderfah-

auseinanderziehen raztegniti; *impf.* raztegovati.

auserlesen, auserkiesen izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* izbirati; auserlesen izbran, izborĕn, izvrstĕn.

auserwählen s. auserlesen.

Auserwählte *m.* izvoljenĕc; *f.* izvoljenka.

ausfahren *tr.* izvoziti; *impf.* izvažati; *intr.* peljati (peljem) se; (auf d. Haut ausbrechen) izpahniti se, osuti (-spem) se; *impf.* izpahovati se, osipati (-sipljem) se. [hod.

Ausfahrt *f.* izvožnja, vožnja na spre-

Ausfall *m.* izpad; (Abgang) pomanjkljaj; (mit Worten) napad, ugovor; (Resultat) izid; einen — machen planiti (iz trdnjave).

ausfallen izpasti (-padem); *impf.* izpadati; die Ernte ist gut ausgefallen letina se je dobro obnesla; die Haare fallen ihm aus lasje mu gredo iz glave; alles ist gut ausgefallen vse je šlo po sreči, po godu.

ausfechten izbojevati, z mečem razločiti; (bei Gericht) izpravdati.

ausfertigen izgotoviti, napraviti, narediti, napisati (-šem); *impf.* izgotavljati, napravljati, narejati, napisovati.

Ausfertigung *f.* izgotavljanje, izdavanje, naprava; (ämtl.) napravĕk.

ausfindbar najdljiv; das ist schon — to se že more najti.

ausfinden iznajti (-najdem).

ausfindig *adv.* machen iznajti, najti, zaslediti, zalotiti, zmisliti.

ausflicken zakrpati, zašiti (-šijem).

ausfliegen izleteti, zleteti; *impf.* izletati.

Ausflucht *f.* beg, utek; (Ausrede) izgovor, izvinĕk.

Ausflug *m.* izlet; einen — machen oditi, potovati kam, v svet iti.

Ausflugloch *n.* letavnica.

Ausfluss *m.* izliv, iztok, ustje.

ausfolgen izročiti; *impf.* izročati.

ausforschen pozvedeti (-zvem), izprašati, izvedeti; *impf.* pozvedovati, izpraševati, izvedovati, izpitovati.

ausfragen izprašati; *impf.* izpraševati, popraševati, pitati.

Ausfuhr *f.* izvažanje, izvoz; Ausfuhr- izvozni.

ausführbar izvedĕn, izpeljiv, izvršiv.

ausführen izvoziti; *impf.* izvažati; (vollbringen) izvesti (-vedem), doprinesti, izpeljati, izvršiti; *impf.* izpeljavati, izvrševati; jemanden — koga na sprehod peljati (-ljem); Pferd — konja prevoditi, prevoziti; *impf.* prevajati, prevažati.

ausführlich obširĕn, natančĕn, razločĕn, podrobĕn; *adv.* natanko, obširno, razločno.

Ausführlichkeit *f.* obširnost, natančnost.

Ausführung *f.* izpeljava, izvršitĕv, doprinesba, razlaganje; in — bringen izpeljati, dognati (-ženem).

Ausfuhrzoll *m.* izvoznina

ausfüllen izpolniti, napolniti; *impf.* izpolnjevati; mit Wasser — natočiti, naliti (-lijem); *impf.* natakati, nalivati; mit Erde — nasuti (-sujem und -spem), zasuti; *impf.* nasipavati; mit Moos — zamašiti; *impf.* zamaševati; mit Steinen — zadelati.

Ausfüllung *f.* izpolnjevanje, natakanje, zalivĕk, zamašĕk.

ausfuttern podvleči (-vlečem), podstaviti, podložiti; *impf.* podstavljati, podlagati, podkladati.

ausfüttern napasti (-pasem), nakrmiti; zrediti, zrejati; den Winter hindurch füttern preživiti, prerediti; *impf.* prerejati.

Ausgabe *f.* izdavanje, izdavĕk, trošĕk, strošĕk, potrošĕk; (d. Briefe) oddaja.

Ausgabspost *f.* potrošni postavĕk.

Ausgang *m.* izhod, izid; (Folge) poslедĕk, nasledĕk; (Ende) konĕc; Ausgangs- izhodni.

ausgeben *tr.* izdati, potrošiti; *impf.* izdavati, potroševati; Karten — kvarte deliti, razdeliti; sich als Arzt — oznaniti se zdravnikom; *intr.* (ergiebig sein) zdati; (Getreide) plenjati, zaleči (-ležem).

Ausgeber *m.* izdajatelj, ključar.

ausgebildet izobražen.

Ausgebot *n.* prodaja, dražba.

Ausgeburt *f.* izrod, izrodĕk, plod (domišljija). [držek.

Ausgedinge *n.* izgovorjeni užitĕk, pri-

ausgehen iziti (-idem), iti z doma; spazieren gehen iti, oditi na sprehod; eer — ne opraviti nič; (Geld, Ware) poiti, poteči (-tečem), nestati; *impf.* potekati, nestajati; (enden) nehati, končati; (vom Feuer) ugasniti, dogoreti; (sich erfüllen) spolniti se, uresničiti se; (von Haaren) izpasti (-padem); *impf.* izpadati; auf etwas — meriti v kaj, gledati na kaj.

ausgekerbt narezan, narezljan.

ausgelassen poredĕn, prešerĕn, razposajen, srborit, lagodĕn, razuzdan.

Ausgelassene *m.* porednež, razposajenĕc, razuzdanĕc.

Ausgelassenheit *f.* prešernost, razposajenost, srboritost, razuzdanost, lagoda.

ausgelernt izučen.

ausgemacht dognan, gotov.

ausgenommen razun, mimo tega, izimši.

ausgesucht izbran, prebran. [grbast.

ausgewachsen dorastĕl; (buckl.) grbav,

ausgezeichnet izvrstĕn, izborĕn.

ausgiebig zdatĕn; (Getreide) plenjav; (Speise) tečĕn.

ausgießen izliti (-lijem), razliti; *impf.* izlivati, razlivati.

Ausgleich *m.* poravnava, pobota.

ausgleichen poravnati; *impf.* poravnavati, pojednačiti; (die Rechnungen) pobotati, poravnati; (d. Schaden) škodo povrniti, popraviti; *impf.* povračati, popravljati; (eben machen) zravnati; sich m. jemd. — pogoditi se, dogovoriti se, pobogati se; *impf.* pogajati se, dogovarjati se.

Ausgleichung *f.* poravnanje, zravnanje, pojednačenje; pogodba.

ausgleiten spodrkniti, spodrsniti, spodleteti, spolzniti; *impf.* spodrkati, spodrsati, spodletati.

ausgraben izkopati (-kopljem), izgrebsti; *impf.* izkopavati, izgrebati; (in Kupfer) urezati (-režem).

ausgrübeln izmisliti, *impf.* izmišljati.

ausgurgeln izgrgrati, *impf.* grgrati.

Ausguss *m.* izlivĕk, odlivĕk.

Ausgussrinne *f.* lijak.

aushacken izsekati; Augen — oči izkljuvati (-kljujem).

aushalten *tr.* prestati, pretrpeti, prenesti; *impf.* prenašati; prebiti (-bijem); (ernähren) preživiti, prerediti; *intr.* an einem Orte — obstati, zdržati (-žim) se; *impf.* obstajati, zdrževati se.

aushändigen izročiti, oddati; *impf.* izročati, oddajati.

Aushändigung *f.* izročitĕv, izročba.

Aushängebogen *m.* izvesna pola.

aushängen obesiti, razobesiti, izvesiti; *impf.* obešati ꝛc.

Aushängeschild *n.* kazalo, napis.

ausharren strpeti, prebiti (-bijem), stanovitĕn ostati (-stanem); *impf.* stanovitĕn ostajati. [pĕn.

ausharrend stanovítĕn, strpljiv, str-

Aushau *m.* izsek, seč (-i).

aushaubar izsečĕn, izsekljiv.

Aushauch *m.* izdih, vzdihljej; (Athem) sapa, duh; hlap.

aushauchen dihniti, izdihniti; *impf.* dihati, izdihovati; die Seele — umreti; (von Pflanzen) puhteti, dišati (dišim), izhlapljati.

aushauen izsekati; *impf.* izsekovati; mit dem Meißel — izdolbsti (-dolbem).

ausheben dvigniti, izdvigniti; *impf.* izdvigati; Thüre — vrata sneti (snamem); Soldaten — nabrati (-berem); *impf.* nabirati.

Aushebung *f.* vojaški nabor.

aushecken izvaliti, izleči (-ležem); *fig.* izmisliti.

ausheilen *tr.* zaceliti, ozdraviti; *intr.* (gesund werden) ozdraveti.

ausheitern *tr.* (das Gemüth) razveseliti; *impf.* razveseljevati dušo, srce; *intr.* es hat sich ausgeheitert razjasnilo se je; der Regen hat aufgehört zvedrilo se je; es heitert sich aus jasni se, razpravlja se.

aushelfen pomoči (-morem), pripomoči; *impf.* pomagati, pripomagati komu.

Aushilfe *f.* pomoč (-i), pripomoč (-i), podpora; Aushilfs- pomočni, pripomočni.

aushöhlen votliti, dolbsti (dolbem), globiti; zvotliti, izdolbsti, izglobiti.

Aushöhlung *f.* votlina, glob (-i); (Baumhöhle) duplja, dupljina, duplo.

aushöhnen zasmehovati koga, rogati se komu.

ausholen (mit dem Arm) stegniti, nameriti; *impf.* namerjati roko; mahniti; (ausforschen) pozvedovati; (Reden) nazaj seči (sežem).

aushülsen luščiti; oluščiti, izluščiti; (Bohne) ružiti; oružiti; (Apfel) lupiti; olupiti.

aushungern izstradati; *impf.* izstradovati; z gladom ukrotiti; ausgehungerter Mensch izstradanĕc, gladnik. [vati.

aushusten izkašljati; *impf.* izkašlje-

auskämmen česati (češem), počesati, razčesati. [pometati.

auskehren pomesti (-metem); *impf.*

Auskehricht *n.* smet (-i), *pl.* smeti.

auskeltern izprešati, iztisniti, izžeti (-žmem); *impf.* iztiskovati, izžemati.

auskennen sich umeti, razumeti kaj, vešč biti čemu.

ausklären sčistiti; *impf.* čistiti, sčiščevati; Weizen — trebiti; otrebiti; s. ausheitern. [izbirati.

ausklauben izbrati (-berem); *impf.*

ausklauberisch zbirčĕn, izbirljiv.

auskleiden sleči (slečem); *impf.* slačiti; sich — sleči se; (mit etw.) obleči; *impf.* oblačiti.

ausklopfen iztepsti (-tepem), iztolči; *impf.* iztepati, tolči.

ausklügeln izmisliti, izmodrovati, izviti (-vijem) jo, iznajti (-najdem).

auskochen *tr.* skuhati, zvariti; *intr.* skuhati se.

Auskommen *n.* živež, kruh; mit dir ist kein — s teboj ni živeti, shajati.

auskommen iziti (-idem); *impf.* izhajati; (v. Feuer) vneti (vnamem) se; mit dem Gehalt kann er nicht — od te plače ne more živeti, s to plačo ne more shajati; (mit jemandem) shajati; (bekannt werden) zvedeti se.

auskramen razpoložiti; *impf.* razpolagati; na ogled postaviti; *impf.* postavljati.

auskratzen izpraskati, izdrgniti.

auskriechen izlezti; (a. d. Ei) izleči (-ležem) se.

auskühlen *tr.* ohladiti, hladiti; *intr.* sich — ohladiti se; *impf.* ohlajati se.

Auscultant *m.* avskultant, prislušnik.

auskundschaften pozvedeti (-zvem); *impf.* pozvedavati; izpitati, izprašati; *impf.* izpitovati, izpraševati; ein Land — ogledovati.

Auskundschafter *m.* ogleduh, ogledovalĕc.

Auskunft *f.* naznanilo, poročilo; (Aufklärung) pojasnilo, razbistrilo; — geben povedati (-vem), razjasniti, sporočiti, dopoved od sebe dati, dajati.

auslachen smejati (-jim u. -jem) se komu, posmehovati se komu; zasmehovati koga.

ausladen raztovoriti, izložiti, izprazniti; *impf.* raztovarjati, izlagati, razkladati.

Auslader *m.* izpraznovalĕc, izkladalĕc.

Auslage *f.* trošĕk, strošĕk, potrošĕk; —n decken založiti troške.

Auslagekasten *m.* razloga, razkladnica.

Ausland *n.* inozemstvo, vnanje dežele.

Ausländer *m.* inostraněc; —in *f.* inostranka.

ausländisch inostranski, vnanji.

auslangen shajati s čim, dosti imeti (imam), zadostovati.

auslassen izpustiti; *impf.* izpuščati; Butter — razpustiti, raztopiti; *impf.* razpuščati, raztapljati; sich über etwas — svojo misěl razodeti o čem; den Zorn — jezo stresti nad kom, znositi se nad kom.

Auslassung *f.* izpust, izpuščenje.

Auslauf *m.* iztek, iztok; — d. Flotte odlaz ladijevja; Ausläufer beim Bau napušč, strešica.

auslaufen izteči (-tečem); *impf.* iztekati; (v. d. Flotte) odjadrati, odriniti, odpluti (-plujem), odplavati; (endigen) končati se, iziti (-idem), izhajati se; (von d. Zeit) poteči (-tečem), potekati.

Ausläufer *m.* tekalěc; (bei Pflanzen) pritlika, živica; razrastěk.

Auslaut *m.* končnik.

ausläuten zvoniti komu; (aufhören z. läuten) odzvoniti; d. Messe — mašo odzvoniti, odzvanjati.

ausleben doživeti.

auslecken polizati (-ližem), izlizati.

ausleeren izprazniti; *impf.* izpraznovati.

auslegen izložiti, razložiti, razpoložiti; *impf.* izlagati, razpolagati; (erklären) razložiti, razjasniti, raztolmačiti; *impf.* razlagati, razjasnovati; (Geld) koga z denarjem založiti, zalagati, za koga izdati, izdajati denar.

Ausleger *m.* razlagalěc, tolmač.

Auslegung *f.* razlaganje, razlaga, razkladanje, razjasnitěv.

ausleihen posoditi, razposoditi; *impf.* posojati, razposojati.

auslernen izučiti se, doučiti se.

Auslese *f.* izbor, izbirěk.

auslesen izbrati (-berem); *impf.* izbirati; Buch — prebrati, prečitati, prebirati knjigo. [ročevati, predajati.

ausliefern izročiti, predati; *impf.* iz-

Auslieferung *f.* izročitěv, izročba, predaja. [izbrisěn, izbrisljiv.

auslöschbar ugasljiv; (Geschriebenes)

auslöschen *tr.* ugasiti, pogasiti; *impf.* pogašati; (Geschriebenes) zbrisati, zbrisovati; (d. Licht) ugasniti; *intr.* ugasniti; *impf.* ugasovati, ugašati.

Auslöse- odkupni.

Auslösegeld *n.* odkupnina.

auslösen odkupiti, rešiti; *impf.* odkupovati, reševati; sich — odkupiti se.

Auslösung *f.* odkup, rešitěv.

auslüften prezračiti, prevetriti, prevetrovati; zvetriti; na zrak dejati (denem), devati (sukno).

ausmachen dokončati, dovršiti; *impf.* dokončevati, dovrševati; (begleichen) poravnati; *impf.* poravnavati; (betragen) znesti; *impf.* znašati; (schelten) kregati, okregati, ošteti (-štejem) koga; ausgemacht dognan, gotov.

Ausmarsch *m.* odhod.

ausmarschieren oditi (-idem), odpraviti se; *impf.* odhajati, odpravljati se.

Ausmaß *n.* mera, izmera, premera.

ausmauern dozidati, prizidati.

ausmausen sich mišiti se; omišiti se.

ausmerzen iztrebiti; (aus d. Buche) izbrisati.

ausmessen izmeriti, premeriti, odmeriti; *impf.* iz-, pre-, odmerjati; (bestimmen) določiti, ustanoviti; *impf.* določevati, ustanavljati.

Ausmessung *f.* izmera, izmerjanje.

ausmitteln zvedeti, stakniti, zaslediti; *impf.* zvedavati, stikati. [izlivati se.

ausmünden iztekati se, iztakati se,

ausmustern prebrati (-berem), odbrati; *impf.* odbirati; zavreči (-vržem), izmetati (-mečem). [izmetanje.

Ausmusterung *f.* preiskava, izbira;

Ausnahme *f.* izjema, iziměk; mit — razun, mimo; izimši; Ausnahms- izjemni. [po izimku.

ausnahmsweise *adv.* izimno, izjemno,

Ausnahmszustand *m.* izjemni stan.

ausnehmen izvzeti (-vzamem), izjeti (-jamem); *impf.* izvzemati, izjemati; (ausschließen) izločiti, izločevati; izključiti; sich — pridržati (-držim) si; sich gut — podajati se, prilegati se, pristovati se.

ausnehmend izborěn, poseběn.

auspacken izložiti; *impf.* izlagati, izkladati.

ausparieren odbiti (-bijem), prestreči (-strežem); *impf.* odbijati, prestrezati.

auspeitschen izpokati, z bičem izgnati (-ženem).
auspfänden zarubiti.
Auspicien *pl.* predznamenja *pl.*, okrilje; unter den — pod pokroviteljstvom.
ausplaudern počenčati, izbebljati, izblebetati.
ausplündern opleniti, obropati.
auspolstern zblaziniti, oblaziniti.
ausposaunen raztrobiti, razvpiti (-vpijem).
ausprägen izkovati (-kujem), vtisniti; izobraziti; ausgeprägt izražen, vtisnen.
auspressen iztlačiti, iztisniti, izžeti (-žmem); *impf.* iztiskati, izžemati.
ausprügeln iztepsti, izpokati.
ausputzen očediti, očistiti, osnažiti; (Licht) utrniti; *impf.* utrinjati; (schelten) ošteti, ozmerjati; (schmücken) olepšati, ozaljšati, okrasiti.
ausquartieren izseliti; *impf.* izseljevati.
ausradieren izstrgljati, izbrisati.
ausrasten počiti (-čijem), počiti se; *impf.* počivati; odahniti se.
ausräuchern pokaditi; *impf.* pokajati; (Fleisch) prekaditi, povoditi; *impf.* prekajati, povojati.
ausraufen izpuliti, izpipati, iztrgati.
ausräumen izprazniti, pospraviti; *impf.* izpraznovati, pospravljati.
ausrechnen preračuniti, prešteti (-štejem), prebrojiti; *impf.* preštevati.
ausrecken raztegniti, nategniti; *impf.* raztezati, natezati; sich — zlekniti se, zvirati se; *impf.* zlecati se.
Ausrede *f.* izgovor.
ausreden izgovoriti, dogovoriti; *impf.* izgovarjati; laß mich — daj, da ti vse povem.
ausreiben izmeti (-manem), izmencati; (Zimmer) omiti (-mijem), otreti; *impf.* otirati.
ausreichen zadostovati, zdati (zdam); (mit etwas) shajati, dosti imeti; ausreichend dovoljěn, zadostěn.
ausreinigen s. reinigen.
ausreißen *tr.* izpuliti, izpipati (-pljem), izruti (-rujem), izdreti (-derem); *impf.* puliti, pipati, rovati, izdirati; *intr.* (entfliehen) pobegniti, zbežati (-žim), uiti (-idem).
Ausreißer *m.* uskok, begun, uhajalěc.
ausreiten izjezditi, izjahati (-jašem).
ausreitern prerešetati, presejati (-sejem), očiniti; *impf.* očinjati.
ausrenken izviniti, izpahniti.
ausrichten opraviti; *impf.* opravljati; dognati (-ženem), izpeljati (-peljem); *impf.* izpeljavati; (verleumden) obrekovati, opravljati, raznašati, obirati koga; den Gruß — pozdraviti; *impf.* pozdravljati.
ausringen *tr.* izviniti, izpahniti; *impf.* izpahovati; (Wäsche) izžeti (-žmem); *intr.* boj končati; er hat ausgerungen prestal je, preminul je.
ausrinnen izteči (-tečem), izcediti se, izcurljati; *impf.* teči iz česa, cediti se, curljati.
Ausritt *m.* izjahanje, izjezd.
ausroden izrovati (-rujem), porovati.
ausrotten iztrebiti, pokončati, uničiti, zatreti; *impf.* pokončevati, zatirati.
ausrücken oditi (-idem), odriniti, vzdigniti se, odhajati.
Ausruf *m.* vzklik, klic, oglas; öffentl. — dražba.
ausrufen vzklikniti, zaklicati (-kličem), zavpiti (-vpijem); (bekannt geb.) oklicati, oglasiti, razglasiti; *impf.* oklicovati, oglašati.
Ausrufer *m.* glasnik, oklicovalěc.
Ausrufungszeichen *n.* klicaj.
ausruhen počiti (-čijem); *impf.* počivati; spočiti se.
ausrüsten oborožiti; *impf.* oboroževati; (versehen) prevideti (koga s potrebnim), oskrbeti, oskrbovati.
Ausrüstung *f.* orožba, orožje, oprava.
ausrutschen s. ausgleiten.
Aussaat *f.* setěv, sev (-i), posetěv, posevěk; (Getreide) seme, semensko žito.
aussäen sejati (sejem), usejati, posejati; *impf.* posevati.
Aussage *f.* poved (-i), izpoved (-i), izrek, govor; *gram.* poved (-i), poveděk; widersprechende — govori so si navzkriž (ne ujemajo se); nach seiner — po njegovih besedah.
Aussageform *f.* način, naklon.
aussagen povedati (-vem), dopovedati, izreči (-rečem); *impf.* dopovedovati, praviti, govoriti, trditi; (von Zeugen) pričati, pričevati; *pf.* spričati.

Aussatz *m.* (Geld im Spiele) stava; (Krankheit) srab, garje *pl.*, gobe *pl.*
aussätzig srabast, gobov, garjev.
Aussätzige *m.* gobověc, sraběc.
aussäubern očediti, počediti, osnažiti, otrebiti; *impf.* čediti, snažiti; čistiti.
aussaufen popiti (-pijem), izpiti, polokati; *impf.* piti, lokati.
aussaugen izsesati, posesati, izsrkati, izsrebati; *impf.* sesati, srkati; *fig.* izpiti, izmolzti (-zem), obrati (-berem).
ausschaffen s. hinausschaffen.
ausschälen olupiti, oluščiti; *impf.* lupiti, luščiti.
Ausschank *m.* točarna, vinotoč, pivotoč.
ausscharren izgrebsti (-grebem), razgrebsti, razbrskati, razkopati (-pljem); *impf.* izgrebati, razkopavati.
ausschauen s. aussehen.
ausscheiden *tr.* odločiti, izločiti, odbrati (-berem), izvreči (-vržem), iztrebiti; *impf.* odločevati, odbirati, iztrebljevati; *intr.* (aus einer Gesellschaft) izstopiti, odstopiti; *impf.* izstopovati.
Ausscheidung *f.* odločitěv, izbira; izstop, odstop.
Ausscheidungsorgan *n.* iztrebilo.
ausschelten pokarati, ošteti, okregati, ozmerjati; *impf.* kregati, oštevati, koriti, karati, zmerjati, psovati (koga); hudovati se nad kom.
ausschenken (Getränke) točiti; (ausgießen) izliti (-lijem); *impf.* izlivati.
ausschicken razposlati (-šljem); *impf.* razpošiljati.
ausschießen *tr.* izstreliti, streliti; *impf.* streljati; s. ausscheiden; *intr.* (herauswachsen) pognati (-ženem), nikniti; *impf.* poganjati, kliti.
ausschiffen iz ladije spraviti; *impf.* spravljati.
ausschirren izpreči (-prežem), spreči; *impf.* izpregati.
ausschlafen naspati (-spim) se.
Ausschlag *m.* premah, omah; (bei der Wage) preteg; (des Pendels) zamah; (Krankheit) prišč, oprišč, spuščaj, priščaj, opahki *pl.*, spahki; srab, oprh; den — bekommen spuhniti se, spahniti se, opriščiti se po kom, osuti (-spem); *impf.* spahovati se, osipati (-sipljem); den — geben odločiti; *impf.* odločevati; —gebend odločěn, odločilěn.
ausschlagen *tr.* izbiti (-bijem), izriniti; *impf.* izbijati, izrivati; (den Anbot) odbiti, zavreči (-vržem); *impf.* odbijati, zametovati; (Getreide) plevšati, pahati, mlatiti; oplevšati, omlatiti; mit etw. — obložiti, obiti (-bijem); *impf.* oblagati, obijati; *intr.* (v. Pferden) ritniti, brcniti, cebniti; *impf.* ritati, brcati, cebati; (v. der Wage) omahniti, premahniti, nagniti se; *impf.* omahovati, nagibati (-gibljem) se; (v. Pflanzen) gnati (-ženem), poganjati, kliti (klijem), kaliti; pognati (kal); (umschlagen) prevreči (-vržem) se.
ausschließen izkleniti, izločiti, izključiti; *impf.* izklepati, izločevati.
ausschließlich *adi.* izločljiv, izključilěn; *adv.* samo, jedino.
Ausschließung *f.* izključenje, izločitěv, izklenitěv.
Ausschließungsgrund *m.* izključilni vzrok, razlog.
ausschlummern naspati (-spim) se, nadremati (-dremljem) se.
ausschlüpfen izlezti, smukniti iz česa; (aus dem Ei) izleči (-ležem) se.
ausschlürfen posrkati, izsrkati, posrebati (-srebljem), izsrebati, polokati (-ločem); *impf.* srkati, srebati (-bljem), lokati.
Ausschluss *m.* izklep, izključenje, izima, iziměk; mit — razven, izimši.
ausschmähen ošteti (-štejem), okregati, obrati (-berem); *impf.* oštevati, obirati.
ausschmelzen raztopiti, razpustiti; *impf.* raztapljati, razpuščati.
ausschmücken lepotiti, lepšati, krasotiti; olepšati, ozaljšati.
ausschneiden izrezati (-režem); *impf.* izrezovati.
ausschneuzen usekniti; *impf.* usekovati.
Ausschnitt *m.* izreziěk; (Sector) izsék, izrez.
ausschnitzeln rezljati, škrcljati; *pf.* izrezljati, izškrcljati.
ausschnüren odpeti (-pnem); *impf.* odpenjati.
ausschöpfen izčrepati (-pljem), počrepati, izplati (-poljem), pozajeti (-zajmem); *impf.* izčrepavati, pozajemati.
Ausschössling *m.* mladika, odraslek.
ausschreiben razpisati (-pišem); *impf.* razpisovati; (aus einem Buche) izpisati;

izpisovati; (abschreiben) prepisati; Steuern — davěk razpisati, naložiti; zu Ende schreiben spisati, spisovati.

Ausschreibung *f.* razpis, izpis.

ausschreien razvpiti (-vpijem), razkričati (-čim), raztrobiti; ausgeschrien razvpit.

Ausschreitung *f.* prešernost.

Ausschufs *m.* strel; (das Vorzügliche) izbor, cvet, jedro; (das Schlechte) odbirěk, izvržěk, izmèt, izmečěk; (die Versammlung) odbor; Ausschufs- odborni; —mitglied odbornik; —ware odbirki *pl.*

ausschütten izliti (-lijem); *impf.* izlivati; (Körner) izsuti (-sujem), razsuti; *impf.* razsipati; (Herz) odkriti (-krijem); *impf.* odkrivati.

ausschwatzen izblekniti, izblebetati (-blebečem), počenčati.

ausschweifen zakrožiti, okrožiti, zasločiti; (Glas) izplahniti; *impf.* izplakovati; ausgeschweift slok, izokrožěn.

ausschweifend razpašěn, samopašěn, spašěn, razuzdan, nasladěn.

Ausschweifende *m.* samopašnik, razuzdaněc; *f.* samopašnica, razuzdanica.

Ausschweifung *f.* samopašnost, razuzdanost; (in der Rede) ovině̌k.

ausschwemmen izplahniti, izplakniti, izplaviti; *impf.* izplakovati, izpirati.

ausschwingen izvesti (-vejem), preveti, izplati (-poljem); veti, vejati, plati; (Wäsche) trepati, trepkati, otrepati.

ausschwitzen izpotiti, potiti.

Aussehen *n.* vid, pogled, podoba, obraz; sein — verräth vidi se mu na obrazu.

aussehen *tr.* gledati, videti; pregledati, dogledati, dozreti; *impf.* dozirati, pregledovati; *intr.* videti se, kazati (kažem) se; es sieht darnach aus podoba je, kaže se, da; du siehst gesund aus zdrav si videti; wie sieht es aus kako je.

aussein zunaj, vne biti (sem), z doma biti, ne biti doma; (zu Ende sein) koněc biti česa; es ist aus mit ihm po njem je.

außen *adv.* vne, vani, zunaj; von außen od zunaj, nach außen navzven; *adi.* vnanji.

aussenden poslati (pošljem), razposlati, odpraviti; *impf.* razpošiljati, odpravljati. [vnanjščina.

Außending *n.* vnanja reč, vnanjost,

Außenseite *f.* vnanja stran, lice.

Außenwelt *f.* vnanji svet. [gradbe *pl.*

Außenwerke *pl.* vnanji okopi, prednje

außer *praep.* razun, razven, mimo; (ohne) brez; außeracht lassen v nemar pustiti, *impf.* puščati; ne zmeniti se, nemarati za kaj.

außerdem *adv.* vrh tega, mimo tega, še, še tudi.

außeramtlich neuraděn, neslužben.

Äußere *n.* vnanjost, vnanjščina.

äußere *adi.* vnanji, zunanji, zunajšěn.

außerehelich nezakonski. [neobičěn.

außergewöhnlich nenavaděn, izreděn,

außerhalb *adv.* vne, zunaj, ven.

äußerlich *adi.* vnanji, vnajšěn, zunanji, zunajšěn; površěn; *adv.* zunaj, po vnanjem. [površnost.

Äußerlichkeit *f.* vnanjost, vnajšnost;

äußern izreči (-rečem), izustiti, povedati (-vem), razodeti (-denem), izjaviti, na znanje dati, pokazati (-žem); *impf.* izrekovati, povedovati, razodevati, na znanje dajati, pokazovati.

außerordentlich *adi.* izreděn, izvenreděn, nenavaděn, poseběn, čuděn; *adv.* izredno, nenavadno, posebno, močno, jako, čudno.

äußerst *adi.* skrajěn, najskrajěn, največji, najhujši; *adv.* sila, silno, zelo, rámeno, nezmerno, strašno.

Äußerung *f.* izrek, izjava, razodetje, naznanilo, navestilo, besede *pl.*

außerwesentlich nebistven.

aussetzen *tr.* izstaviti, izpostaviti, razpostaviti; *impf.* izpostavljati 2c.; Frist, Preis — odločiti, določiti, ustanoviti; *impf.* odločevati, ustanavljati; (aufschieben) odložiti; *impf.* odlagati, odlašati, okladati; ein Kind — izpostaviti, izpoložiti; *impf.* izpostavljati; Wachen — razpostaviti; *impf.* razpostavljati; Fehler — očitati, spočitati; (in der Buchdruckerei) sestaviti, zložiti; der Gefahr sich — v nevarnost se podati, podajati; d. Gefahr jemanden — v nevarnost pahniti; *intr.* (aufhören) prejenjati, pojenjati, odjenjati, odne-

hati, odleči (-ležem), popustiti; *impf.* prejenjevati, odlegati, popuščati; (im Reden) premolkniti, umolkniti.

Aussicht *f.* razgled, vid, ozir; (Hoffn.) up, nada.

aussingen izpeti (-pojem), *impf.* izpevati.

aussinnen s. ausdenken.

aussöhnbar spravĕn, spravljiv.

aussöhnen spraviti, pomiriti, upokojiti, utešiti; *impf.* spravljati.

Aussöhnung *f.* sprava, spravljivost.

aussondern izločiti, odločiti, odbrati (-berem), razdružiti; *impf.* izločevati, odbirati, razdruževati.

ausspähen ovaditi, izpaziti, spaziti, zapasti (-pasem), ovedeti.

ausspannen razpeti (-pnem), raztegniti; *impf.* razpenjati, raztegovati; ein Tuch — razgrniti, razprostreti, prostreti; *impf.* razgrinjati, razprostirati; Pferde — izpreči (-prežem), spreči, razpreči; *impf.* izpregati ꝛc.

ausspeien pljuniti, izpljuniti; *impf.* pljuvati; (v. Vulkan) bruhati, bljevati (bljujem), metati (mečem) iz sebe; *pf.* bruhniti, izbruhati, izbljevati, izmetati.

ausspenden deliti, podeliti, razdeliti, podariti, razdati, porazdati; *impf.* podeljevati, razdavati, razdajati.

Ausspender *m.* delitelj.

Ausspendung *f.* delitĕv, razdelitĕv, podelitĕv, podaritĕv.

aussperren razpreti, raztegniti; *impf.* razpirati, raztezati, raztegovati; Füße — razkobaliti, razkoračiti.

ausspielen izigrati, doigrati.

ausspinnen izpresti (-predem), dopresti; eine Sache — razpresti, razsnovati (-snujem).

ausspotten zasmehovati koga, posmehovati se komu, posmivati se komu, rogati se komu, bebca delati iz koga.

Aussprache *f.* izreka, izgovarjanje, izgovor kake besede.

aussprechen izreči (-rečem), izgovoriti; *impf.* izrekovati, izgovarjati; sich — svoje misli razodeti, *impf.* razodevati.

ausspreizen razpreti, razpeti (-pnem); razprojiti; *impf.* razpirati, razpenjati; Füße — razkoračiti, razkobaliti, prekobaliti, v kobalj sesti (sedem); *impf.* razkobaljevati, v kobalj sedati.

aussprengen izkrhniti, odkrušiti, izbiti (-bijem); *impf.* odkruševati, izbijati; Wasser — kropiti, škropiti; ein Gerücht — raztrositi, raznesti; *impf.* raztrošati, raznašati.

ausspritzen brizgniti, drskniti, sikniti, prsniti, štrkniti; *impf.* brizgati, drskati, sikati, prskati, štrkati.

Ausspruch *m.* izrek, rek; (Urtheil) razsodba; — thun izreči, izrekovati.

ausspülen izplakniti, oplakniti, poplahniti; *impf.* plakati, izplakovati; Ufer — izpodprati (-perem), izpodnesti, izpodriti (-rijem); *impf.* izpodpirati, izpodrivati ꝛc.

ausspüren oslediti, ovohati, iztakniti.

Ausstand *m.* zastanĕk, zaostanĕk, dolg.

ausständig zastal, zaostal, neizplačan.

ausstatten oskrbeti, prevideti; *impf.* oskrbljevati; (schmücken) olepšati, ozaljšati; ozaljševati.

Ausstattung *f.* oprava, oprema, bala.

ausstechen izdreti (-derem), iztakniti; *impf.* izdirati, iztikati; mit d. Schnabel — izkljuvati (-kljujem); *fig.* izpodriniti, *impf.* izpodrivati.

ausstecken (Lager) raztakniti, poraztakniti; *impf.* raztikati; (Grenze) zaznamiti.

ausstehen prestati (-stojim), prebiti (-bodem), pretrpeti; *impf.* prestajati, pretrpévati; (aus dem Amte) stopiti iz —; er kann ihn nicht — ne mara ga; —de Schulden razposojen denar.

ausstellen razstaviti, razpostaviti, na ogled postaviti, izložiti, razpoložiti; *impf.* razstavljati, razpolagati ꝛc.; eine Urkunde — spisati (-šem), napraviti; dati od sebe list, pismo, izdati menico (Wechsel); *impf.* spisovati, napravljati, izdajati; (rügen) grajati, očitati, obirati.

Aussteller *m.* razstavnik, izložnik, izdatelj, izdajatelj (menice).

Ausstellung *f.* razstava, izložba, izdava, naprava; (Rüge) graja, očitanje.

Ausstellungssaal *m.* razstavnica, izložnica, razstavišče.

Ausstellungsort *m.* razstavišče.

aussterben izmreti (-mrjem), izumreti, pomreti; *impf.* izmirati ꝛc.

Aussteuer *f.* dota, oprema.
ausstöbern pretakniti, iztakniti, izšetati; *impf.* prestikovati; (weidm.) zaslediti, oslediti.
ausstochern bezati, becati; izbezati; (Zähne) trebiti, iztrebiti.
ausstopfen nagatiti (meh), napažiti; nažokati, podmašiti; *impf.* naphavati, podmaševati.
ausstoßen suniti, izpahniti, izriniti, izbiti (-bijem); *impf.* izrivati, izpahovati, izbijati; (ausschließen) izkleniti, izobčiti; Seufzer — vzdihniti, zdihniti; *impf.* vzdihovati; Laut — ziniti, žugniti, krkniti; Schrei — vzklikniti, zavpiti (-vpijem).
Ausstrahlungsvermögen *n.* žarljivost.
ausstrecken iztegniti, stegniti; *impf.* iztegati, iztegovati; (auseinander) raztegniti, razpreti; *impf.* raztezati, razpirati; die Zunge — pomoliti, *impf.* pomaljati; sich — zlekniti se, zlecati se; *impf.* lecati se; stegniti se, *impf.* stegovati se, zlecovati se.
ausströmen izliti (-lijem), *impf.* izlivati.
ausstudieren izmisliti, *impf.* izmišljevati; izučiti se, izšolati se, dovršiti nauke.
ausstürzen zvrniti, *impf.* zvračati; Glas — na dušek izpiti (-pijem), lukniti, polukniti.
aussuchen izbrati (-berem), odbrati; *impf.* izbirati.
austanzen doplesati (-plešem), obrajati.
Austausch *m.* zamenjava, zamena, izmena, premenjava, menjatěv.
austauschen zameniti, premeniti, izmeniti, zamenjati; *impf.* zamenjavati, preminjati; Gedanken — meniti se, pomenkovati se, priobčiti misli.
Auster *f.* ostriga.
Austerbank *f.* ostrižišče.
Austerfänger *m.* ostrigar.
Austermuschel *f.* ostrižnica.
austheilen deliti, razdeliti, porazdeliti, razdati; *impf.* razdeljevati, razdavati.
Austheilung *f.* delitěv, razdelitěv.
austilgen iztrebiti, izkoreniti, pokončati.
austoben zdivjati, izdivjati, nadivjati se; *fig.* poleči (-ležem) se, utihniti, utešiti se.
Austrag *m.* koněc, razsoděk, razsodba, poravnava, dogovor.
austragen poravnati, v red spraviti; *impf.* spravljati; Streit — dognati (-ženem), pravdo razsoditi, odločiti; Briefe — poraznesti (-nesem), porazdati; *impf.* raznašati, poraznašati, razdavati; (hinaustragen) iznesti, znesti; *impf.* iznašati.
austreiben izgnati (-ženem), izpoditi, iztirati, izpokati; *impf.* izganjati; das Vieh — gnati (-ženem), pognati; *impf.* poganjati.
austreten *tr.* pohoditi, razhoditi, izteptati; krumm — švedrati, pošvedrati; Getreide — meti (manem), vršiti, teptati; izmeti, ometi, izteptati, ovršiti; Trauben — mastiti, mozgati, mečkati, tlačiti; *pf.* zmastiti, zmozgati, izmečkati, iztlačiti; *intr.* (gehen) stopati, korakati, rezati (režem) jo; (aus dem Amte) stopiti iz —, izstopiti; (vom Wasser) razliti (-lijem), čez bregove stopiti, udariti; das Austreten (des Getreides) metěv, vršitěv, mev (-í).
austrinken izpiti (-pijem), lukniti, polukniti; *impf.* lukati.
Austritt *m.* izstop, odstop; (d. Ware) izvožnja.
austrocknen posušiti, osušiti, sušiti; (trocken werden) posušiti se, usahniti; *impf.* usihati.
ausüben delati, opravljati, oskrbovati, izvrševati (Gesetz); poslovati s čim, baviti se s čim, pečati se s čim, ukvarjati se s čim; Rache — maščevati se; zmaščevati se; Gewalt — silo delati; den Landbau — kmetovati; Heilkunst — zdraviti, ozdravljati; sein Recht — uživati, rabiti svojo pravico, držati (-žim) se svoje pravice.
Ausübung *f.* vršitěv, raba, oskrbovanje, opravljanje.
Ausverkauf *m.* razprodaja.
ausverkaufen razprodati, *impf.* razprodajati.
auswachsen izrasti (-rastem), *impf.* izraščati; (das Wachsthum vollenden) dorasti, zrasti; *impf.* doraščati; ausgewachsen dorasël, dorasten; (buckl.) grbast, grbav.
Auswahl *f.* izbor, izbiranje, izbira.

auswählen izbrati (-berem), izvoliti; *impf.* izbirati.

Auswanderer *m.* izselnik, izseljeněc.

auswandern izseliti se, preseliti se (v kako vnanjo deželo); *impf.* izseljevati se, preseljevati se.

Auswanderung *f.* selitěv, izselitěv, [seljenje.

auswärtig *adi.* vnanji, zunanji, stranski, inostran; *adv.* zunaj, vne, na tujem.

Auswärtige *m.* inostraněc, vnanjěc.

Auswärtsdreher *m.* (Musk.) izvračalka.

auswaschen izprati (-perem), oprati, sprati; *impf.* izpirati; Glas — oplakniti, *impf.* oplakovati.

auswässern izmočiti, namočiti; *impf.* izmakati.

auswechseln izmeniti, premeniti, zameniti, zamenjati; *impf.* izmenjevati, zamenjevati.

Auswechslung *f.* izmenjava, izmenja, zamenja, zamenjava.

Ausweg *m.* izhod, odprtija; (Ausflucht) izgovor, oviněk; *fig.* pomoč (-i), izbega.

ausweichen *tr.* (weich machen) mečiti, meščiti; omečiti, izmečiti; *impf.* omečevati, omakati; *intr.* (weich werden) mediti se, mečiti se, omečiti se, omeščati (-ščim); (aus dem Wege gehen) ogniti se, ukloniti se, umakniti se; *impf.* ogibati (-bljem) se, uklanjati se, umikati se; ausweichend ogiběn, ogibljiv, izogiběn.

ausweihen posvetiti, *impf.* posvečevati; der Ausgeweihte posvečeněc.

ausweinen izjokati (-jočem u. -jokam) se, naplakati (-plačem u. -plakam) se.

Ausweis *m.* izkaz; (Zeugnis) spričevalo; (Verzeichnis) kazalo, popis.

ausweisen izkazati (-žem), skazati; aus dem Lande — izgnati (-ženem), pregnati; *impf.* izganjati; sich — spričati se, izkazati se; *impf.* spričevati se, izkazovati se; ausgewiesen izgnan; der Ausgewiesene izgnaněc, prognaněc.

ausweislos brez izkaza, — spričevala.

Ausweisung *f.* izgon.

auswendig *adv.* zunaj, ozunaj, vne; *adi.* vnanji; — kennen na pamet znati, iz glave znati.

auswerfen izmetati (-mečem), izvreči (-vržem), izbruhniti, izbruhati; *impf.* izmetávati; (Blut) pljuvati, bljuvati (bljujem), izbljuvati; (bestimmen) odmeriti, odločiti, uganiti, ustanoviti; *impf.* odmerjati, odločevati; Dünger — kidati; izkidati; ausgeworfene Bezahlung uganena plača.

auswetzen zbrusiti, izbrusiti, zojstriti; *impf.* brusiti, ojstriti, gladiti; sich — izlizati (-ližem) se, oguliti se.

auswinden (Getreide) veti (vejem), vejati; *pf.* zveti, preveti; (Wäsche) ožeti (-žmem), *impf.* ožemati, ožimati.

auswirken opraviti, dognati (-ženem), izmoči (-morem); storiti; (Teig) gnesti (gnetem); ugnesti; *impf.* ugnetati.

auswischen izbrisati (-brišem), *impf.* izbrisovati.

auswittern *tr.* (ausspüren) izvohati, zaslediti; prevetriti; *intr.* prevetriti se, izvremeniti se; es hat ausgewittert izgrmelo se je.

auswölben obokati, izobokati; *impf.* obokovati.

Auswuchs *m.* izrastěk, izraslěk; (Mark im Holze) svrž; (Höcker) grba; (Fehler) hiba; (Knochen) morska kost (-i).

Auswurf *m.* izmet, izmečěk, izvržěk; (Speichel) pljuněc, pljuněk, hrakělj, hrkělj; — der Menschheit smet (-i), izvržěk, zavrženěc.

auswurzeln izkoreniti, izruti (-rujem); *impf.* izkorenjevati.

auswüthen izdivjati, izbesniti se; umiriti se, poleči (-ležem) se, uleči se (vihar). [ljati.

auszacken ozobčati, nazobčati, narez-

auszahlen izplačati, poplačati; *impf.* izplačevati.

Auszahlung *f.* poplačilo, izplačilo.

auszählen šteti (štejem), številiti, brojiti; *pf.* prešteti, sešteti, zbrojiti; *impf.* preštevati.

auszanken ošteti (-štejem), okregati; *impf.* oštevati; prepirati se s kom.

auszehren hirati, hujšati, sehneti; auszehrend jetičěn, hirav.

Auszehrung *f.* sušica, jetika.

auszeichnen *tr.* zaznamovati, zaznamiti, zabeležiti; jemanden — častiti, odlikovati, poviševati, povzdigovati; *pf.* počastiti, odlikati, povišati, povzdigniti; *intr.* sich — izkazati (-kažem)

se, poslaviti se; *impf.* izkazovati se, odlikovati se.

Auszeichnung *f.* odlika, odlikovanje, počastitěv, poslavitěv; (Zeichen) slavilo, počastilo.

ausziehen *tr.* izvleči (-vlečem), potegniti, izdreti (-derem); *impf.* potegovati, izdirati; (Kleid) sleči, *impf.* slačiti; (Schuhe) sezuti (-zujem), *impf.* sezuvati; (schriftl.) izpisati (-pišem), *impf.* izpisovati; (Wurzel) koren potezati; (berauben) odreti (-derem), *impf.* odirati; ausgezogenes Rohr risanica; ausgezogenes Kleid sleka; *intr.* (aus einem Orte ziehen) preseliti se, seliti se, stanovanje premeniti; *impf.* preseljevati se.

auszieren s. ausschmücken.

auszischen psikati; izpsikati.

Auszug *m.* poteg; (Abzug) odhod; (Extract) izvlečěk, izvod, izvarěk; (schriftl.) izpisěk; (Inhalt) vsebina, posnetěk; (Aufzug) sprevod; (Übersiedelung) selitěv, preselitěv; (Mehl) cvetna moka.

Auszügler *m.* kotar, zakotnik; —in *f.* kotarka, zakotnica.

auszugsweise *adv.* na kratko, v posnetku.

auszupfen pukati (pučem); pukniti, izpukati, izpuliti, popipati; *impf.* puliti, pipati (-pljem).

authentisch pravotěn, pristěn, pravi; verověn.

Authenticität *f.* pravotnost, pravost.

Autodidakt *m.* samouk.

autodidaktisch samoučěn.

Autograph *m.* svojepis, svojeročno pisanje.

Autokrat *m.* samodržěc, samovladar.

Autokratie *f.* samovlada, samovladarstvo.

autokratisch samodržěn, samovladěn.

autonom samoupravěn, samozakonski.

Autonomie *f.* samozakonje, samoupravstvo.

Autor *m.* pisatelj, spisovatelj, pisěc; skladatelj.

autorisieren pooblastiti, potrditi; *impf.* potrjevati.

Autorität *f.* veljava, veljavnost, zakonita oblast; (Behörde) oblastvo.

Autorschaft *f.* pisateljstvo.

Auxiliar- pomožni.

auweh! *interj.* joj, o joj, gorje!

Avancement *n.* poviševanje, napredovanje.

avancieren pomakniti se naprej, *impf.* pomikati se naprej, na višjo stopnjo; povišan biti v službi.

Avantgarde *f.* prednja vojska, prednja straža.

Ave-Maria! Češčena si Marija.

Avers *m.* lična plat (-í), lice.

Aviso *n.* glas, poročilo, obznanilo, objava.

Avisobrief *m.* doglasnica, objavnica.

avisieren glas dati komu, oznaniti, poročiti; *impf.* poročati, oznanjati.

A vista menica na vid.

Axiom *n.* aksijom, samovidni rek.

Axt *f.* sekira; *dem.* sekirica, topor; (Zimmerhacke) robevnica; (breite —) bradlja; (Fällaxt) drevača, bezjača.

Axthelm *m.* uho (ušesa).

Axtstiel *m.* toporišče, sekirišče.

Azur *m.* lazur.

azurblau lazurěn, višnjev, sinji.

B.

Bacchant *m.* bakhant, pustnják, pustni norěc.

Bach *m.* potok; *dem.* potočič, potočěk; Bach- potočni.

Bachampfer *m.* (*Rumex aquaticus*) povodna kislica.

Bachamsel *f.* povodni kos.

Bachanwohner *m.* potočnik, potočán, potokar.

Bachbinse *f.* bičěk, sitověc, srpica.

Bache *f.* divja svinja, — prasica; —r *m.* divji prasěc, — prešič.

Bachforelle *f.* potočna postrv.

Bachhollunder *m.* kalina.

Bachhund *m.* vidrar, vidrolovski pěs.

Bachrinne *f.* struga.

Bachstelze *f.* pastirica, tresorepka.

Bachthal *n.* popotočje.

Bachwasser *n.* potočnica.

Bachweide *f.* iva, rakita.

bachweiden ivov, rakitov.
Bachweidenholz *n.* ivovina, igovina, rakitovina.
Backbord *m.* leva stran na ladiji.
Backe *f.* u. —n *m.* lice; Kinnbacken čeljust (-i); Backen- lični; die Backen voll nehmen ustiti se, bahati se.
backen peči, speči; (im Fett) cvrêti, pražiti; ocvrêti, opražiti; *impf.* ocvirati.
Backenbart *m.* zalizci *pl.*
Backenbein *n.* ličnica, podočnica.
Backenknochen *m.* s. Backenbein.
Backenstreich *m.* zaušnica, klapovušnica, brljuzga, klofuta; einen — geben klofutniti, pljuskniti; *impf.* klofutati, pljuskati; brljuzniti, udariti po obrazu.
Backenzahn *m.* kočnjak, kotnjak, kočnik.
Bäcker *m.* pek, pekar; Bäcker- pekovski, pekarski.
Bäckerei *f.*, —handwerk *n.* pekarija, pekarstvo; dieselbe betreiben pekariti.
Bäckerin *f.* pekovka, pekarica.
Bäckerladen *m.* pekarnica.
Bäckermeister *m.* s. Bäcker.
Bäckerzunft *f.* pekovski ceh, peki.
Backfisch *m.* ocvrta riba; *fig.* nedoraslo dekle.
Backhaus *n.* pečnica.
backig licast (mit Backen versehen); (in Zusammensetz.) -ličĕn, z. B.: rothbackig rudečeličĕn.
Backkorb *m.* slamnica, slamnjača.
Backofen *m.* peč (-i), pečnica.
Backpfanne *f.* ponĕv za pečenje, — cvrenje.
Backschaufel *f.* lopár. [korito.
Backtrog *m.* niške, ničke, kadunje *pl.*,
Backwerk *n.* pecivo, pekarije *pl.*
Bad *n.* kôpel (-i); (das mineralische warme —) toplíce *pl.*; Dampf— parna kopel; Schweiß— suha kopel; Bade- kopelni, kopelski, topliški.
Badeanstalt *f.* kopel (-i), kopališče, kopelnica.
Badegast *m.* topličar.
Badehaus *n.* s. Badeanstalt.
baden kôpati (-ljem), skôpati, okôpati; sich — kôpati se, skôpati se; er badete sich in Thränen solze so ga oblivale.
Badeort, Badeplatz *m.* kopališče.
Badeschwamm *m.* morska goba.
Badewanne *f.* banja, kopanja.
Badezimmer *n.* kopelnica.
Bagage *f.* prtljaga, potna roba; (Gesindel) drhál (-i), sodrga, izmet.
Bagatelle *f.* s. Kleinigkeit.
bähen pržiti, pariti; opržiti, opariti; (Holz) paliti, smoditi.
Bahn *f.* pot, tir; (Eisenbahn) železna cesta, železnica; (Schneebahn) gaz (-i); die — brechen im Schnee gaziti, pregaziti, gaz narediti.
bahnen (gangbar machen) ugladiti, uhoditi; *impf.* uglajati; einen Weg, eine Straße — pot, cesto delati, krčiti si, narediti, izkrčiti si; sich den Weg zu einem Amte — odpreti si pot do službe.
Bahnhof *m.* kolodvor.
Bahre *f.* mrtvaški odĕr, skolke *pl.*; (Trag—) nosila *pl.*, pare *pl.*
Bahrtuch *n.* mrtvaški prt, mrtvaško pregrinjalo, mrlák.
Bai *f.* zatók.
Bajazzo *m.* bajác, glumač, pavliha.
Bajonnett *n.* bajonét.
Balance *f.* ravnotežje, ravnovisje.
balancieren držati se v ravnotežji, balansirati.
bald *adv.* kmalu, skoraj, v kratkem; — hier, — dort zdaj tù, zdaj tam.
Baldachin *m.* nebo, baldahin.
baldig skorajšĕn, brz.
baldigst *adv.* prec, precej, najbrže.
baldmöglichst *adv.* brž ko bo mogoče.
Baldrian *m.* *(Valeriana larusta)* motovilĕc; *(Valeriana celtica)* špajka.
Balg *m.* koža, meh; (Schlangenbalg) lev, kačji lilĕk.
balgen sich trgati, tepsti, boriti se, metati, pipati, puliti se, rovati se.
Balger *m.* rovalĕc, pretepalĕc, rovač, tepún.
Balgerei *f.* pretep, tepež, rovanje, metanje.
Balgfrucht *f.* mešičĕk, mošnjica.
Balken *m.* bruno, brvno; (Tram—) tram, gréda; (an d. Wage) gredeljnica, prečka; (am Pfluge) gredelj; (unbehauen) hlod.
Balkenwerk *n.* gredje, tramovje, brunovje.

Balkon *m.* mostóvž, balkon, pomoli *pl.*

Ball *m.* oblo, oblica, kroglja; (Spiel—) žoga, *dem.* žógica; (Schnee—) kepa, *dem.* kepica; (Tanzfest) ples, raj.

Ballade *f.* balada.

Ballast *m.* težina, pritežje; (das Schlechte) izvržěk, izmetěk.

Ballen *m.* gruda, gruča, kepa; (Hand—) peščaj; (Haufen, Bündel) butara, cula, bala.

ballen (d. Hand) pestiti, stiskati; der Schnee ballt sich sneg se sprijema, — se kopiči.

Ballett *n.* glediščni ples, balét.

ballförmig óblast, óbličast, žogast, kepast.

Ballgast *m.* plesalěc.

Ballkleid *n.* oblačilo za ples, plesno oblačilo.

Ballon *m.* zrakoplov, balón.

Ballspiel *n.* žoganje.

Ballspieler *m.* žogalěc.

Balsam *m.* balzam, drago mazilo, dragomást (-i); *fig.* hladilo, uteha, tešilo.

balsamieren maziliti, balzamovati.

balsamisch balzamov; blagodišeč, blagovonjav.

Balz *f.* raščenje, parjenje; auf die — gehen iti (idem, grem) divjih petelinov streljat.

balzen rastiti se, pariti se; (beim Auerhahn) peti (pojem); (b. Birkhahn) kruliti.

Bambusrohr *n.* indijanski trst, bambus.

Ban *m.* ban (kraljevi namestnik na Hrvatskem).

Banal- banski.

Banane *f.* rajska smokěv, bisang, banana.

Band *m.* zvezěk; *dem.* snopič.

Band *n.* trak, vezalo, vezilo; (Holz—) gož (-i), gožva; (Knochen—) vez (-í); (Stroh—) poreslo, poveslo; (Schnur) motvóz, vrv (-í), *dem.* vrvica; *fig.* vez (-i), zveza, z. B. das — der Freundschaft prijateljska vez; (Fesseln) železje, spone *pl.*, okovi *pl*, vezí *pl.*; in Bande legen ukleniti, zvezati koga; das — d. Zunge lösen jezik odvezati, omočiti.

Bandage *f.* obeza, obezilo.

Bandassel *f.* striga.

Bande *f.* (von Musikanten) godci; (v. Dieben) tatje, tatinska drhál (-i), trop tatov.

Bandfabrik *f.* trakárnica.

Bandhaken *m.* stožér; (b. d. Böttchern) lisica.

Bandhandel *m.* trakarija; denselben betreiben trakariti.

Bandhändler *m.* trakár; —in *f.* trakarica.

bändig ukrotljiv.

bändigen krotiti, strahovati; ukrotiti, udomačiti.

Bändiger *m.* krotilěc; —in *f.* krotilka.

Bandit *m.* razbojnik, ropar.

Bandkrämer *m.* s. Bandhändler.

Bandnagel *m.* (aus Eisen) žebelj, žrebelj, čavelj; (aus Holz) klin.

Bandreif *m.* obróč.

Bandwurm *m.* trakulja.

bange bojazljiv; es ist mir — um ihn bojím se za-nj; davor ist mir — tega se bojím, to me skrbi; in —r Erwartung stehen težko pričakovati česa; — machen einem plašiti, splašiti koga.

bangen trapiti, mučiti; *intr.* bati (bojim) se, skrbéti.

Bangigkeit *f.* bojazěn (-í), nemir, skrb (-í), tesnoba.

Bank *f.* klop (-í); (in d. Kirche) stol, prnka; (National—) nacionalna banka; auf die lange — schieben dolgo odkladati, odlašati.

Bankactie *f.* bankina delnica, akcija.

Bankdirector *m.* bankin ravnatelj.

Bankeisen *n.* skoba.

Bänkelsänger *m.* ulični popevač.

Bankerott *m.* bankrót, kant; bankerott werden na kant priti (pridem), na boběn priti.

Bankett *n.* pojedina, gostija, gostí *pl.*

Bankhaus *n.* menjalnica.

Banknote *f.* bankověc.

Bann *m.* prokletje, prokletstvo, prekletje, prekletstvo, izobčenje, pregnanje, pregnanstvo; in den — thun prekleti (-kolnem), *impf.* preklinjati koga; izobčiti, *impf.* izobčevati.

bannen privezati (-vežem), pribiti (-bijem); *impf.* privezovati, pribijati; Geister — duhove zaklinjati, zakleti (-kolnem), rotiti, zarotiti; austreiben

izganjati, izgnati (-ženem); er steht wie gebannt stoji, kakor bi okamenel, kakor bi mu bile noge vkopane.
Banner *m.* zaklinjalĕc, preklinjalĕc, izganjalĕc.
Banner *n.* prapor, zastava.
Bannfluch *m.* kletĕv, prekletstvo.
Bannmeile *f.* obmestje, okolica mestna.
Bannstrahl *m.* s. Bannfluch.
Banquier *m.* menjalĕc, bankír.
Banse *f.* parma, parna.
Bansen *m.* (erster Magen des wiederkäuenden Thieres) prežvekovalnik.
Baptist *m.* krstnik.
bar (nackt) nag, gol, bos; (leer) prazĕn; (frei) čist, prost; (v. Gelde) gotóv; —es Geld gotovina; — bezahlen v gotovih denarjih plačati, *impf.* plačevati.
Bär *m.* medved; *dem.* medvedĕc, medvedčĕk; (Sternbild) voz, medved; (Schwein—) merjasĕc, neresĕc.
Baracke *f.* beznica, koliba.
Barbar *m.* divják, surovĕc; (Tyrann) trinog.
Barbarei *f.* divjóst, sirovost, trinoštvo.
Barbarin *f.* divjakinja.
barbarisch divji, divjaški, trinoški, nečloveški.
Barbarismus *m.* barbarizĕm.
Barbe *f.* mrena, *dem.* mrénica.
bärbeißig godrnjav, gondrav, pust.
Barbier *m.* brivĕc, brijáč; Barbier= brivski, brijaški.
barbieren briti (brijem), obriti; *fig.* opehariti, okaniti.
Barbiermesser *n.* britĕv, *dem.* britvica; —schmied *m.* britvar.
Barbierstube *f.* brivnica.
Barchent *m.* barhant.
Barde *m.* pevec starih Keltov, bard.
Bären= medvedji, medvedov.
Bärenfleisch *n.* medvédina.
Bärenführer *m.* medvedar.
Bärengestirn *n.* s. Bär.
Bärenhaut *f.* medvedja koža; auf der — liegen polegati, lenobo pasti (pasem).
Bärenklau *f.* medvedja šapa, taca; *(Heracl. sphondyl.)* dežĕn.
Bärenkoth *m.* medvedjek.
Bärenspinner *m.* kosmatinĕc.
Bärentatze *f.* *(Clavaria flava)* rumena griva, lisičji parkeljci.

Bärentreiber *m.* s. Bärenführei
Barett *n.* duhovna kapa, biré
Barfond *m.* gotovina.
Barfrost *m.* golomráz, golon suhi mraz, srež.
barfuß bos, bosonóg, bosopét
Barfüßer *m.* bosák, golonožĕc
barhaupt razoglav, gologlav.
Bärin *f.* medvedka, medvedic
Barke *f.* ladjica, plavica, bar
barköpfig s. barhaupt.
Bärlapp *m.* *(Lycop. clav.)* l *(Lycop. complan.)* zaspanĕc.
Bärme *f.* (der Schaum auf d. pene *pl.*; (die Hefe) drožje, drož
barmherzig usmiljen, milosrčĕ lečĕn (St.); —e Brüder milos —e Schwestern milosrčnice.
Barmherzigkeit *f.* usmiljenje, m nost; — ausüben milosrčen, us biti (sem).
barock čudĕn, čudovit.
Barometer *n.* (auch *m.*) tla barometĕr.
Baron *m.* barón.
Baronesse *f.* baronica.
Baronin *f.* baroninja, baronov
Barre *f.* šibika, palica; Gold— v šibikah, palicah.
Barren *m.* drog.
Barrière *f.* pregrada, zagrada.
Barrièretractat *n.* mejobrambn godba.
Barsch *m.* *(Perca fluviatilis)* *(Acerina cernua)* okún.
barsch osorĕn.
Barschaft *f.* gotovina, gotovi d
Bart *m.* brada, *dem.* brádica; — murmeln sam pri sebi god mrmrati; den — abnehmen briti jem), obriti se; (des Hahnes) br podbradĕk; (a. Getreide) os (-í), resa; (am Schlüssel) bradovnica.
Bartart *f.* bradlja, bezjača.
Bartflechte *f.* bradovĕc, lišaj v l
Bartgras *n.* kozja brada.
Barthaar *n.* vosa, barusa, kocina erste — mah, puh.
bärtig bradat, barusast, brkast
Bartläppchen *n.* podbradĕk, bra
bartlos golobrád, brez brade.
Bartscherer *m.* s. Barbier.

Bartwachs *n.* vosĕk, voščilo za brado.
Bartweizen *m.* pšenica resulja, resica.
Bartwisch *m.* omelo, ometih.
Baryt *m.* barít, teževĕc.
Barzahlung *f.* plačilo v gotovih denarjih.
Basalt *m.* bazált.
Base *f.* teta, strina; *dem.* tetica, tetka; (Schwester d. Mutter) ujna; (in der Chemie) osnova, podloga.
Basilie *f.* bosilje, božiljka, preziljka.
Basilika *f.* stolna cerkĕv, bazilika.
Basilisk *m.* bazilisk (kuščarica čudovite postave).
Basis *f.* podlaga, podstava, temelj; (d. Säule) stalo, stojalo; *(math.)* črta osnovnica.
Basrelief *m.* bareljéf, ploskorezba, nizki pridvig, delo nizkega pridviga.
Bass *m.* bas, globoki glas.
Bassgeige *f.* bas, bunka.
Bassgeiger *m.* godĕc na bas, bunkovĕc.
Bassin *n.* krnica, jerin, kamenica, kad (-í).
Bassist *m.* basist.
Bast *m.* lika, lub; *coll.* ličje; (am Flachse) vlakno, lakno.
Bastard *m.* (ein uneheliches Kind) nezakonski otrok, hotiv, pankert; (Mischling) polutan, izrodĕk.
Bastei *f.* bastija.
basten ličnat, iz ličja.
Bastfaden *m.* lika, ličina.
Bastgeflecht *n.* pletenina iz ličja.
Bastkäfer *m.* grizlica.
Bastonnade *f.* tepenje po podplatih.
Bataille *f.* bitĕv, bitka.
Bataillon *n.* bataljón; Bataillons= bataljonski.
Bathengel *m.* ožanka, sv. Uršule roža.
Batist *m.* tančica, tenčica, batist.
batisten tančičĕn, iz tančice, batistast.
Batterie *f.* baterija; Batterie= baterijni, baterijski.
Batzen *m.* (harter Körper) gruča; (weicher) kepa; (Münze) repár.
batzen krpariti, skrpariti.
Bau *m.* (die Handlung des Bauens) delanje, stavljenje; zidanje, gradba; (Gebäude) poslopje, zidanica, stavba; (Bauart) zidava, slog; (Körper—) postava, rast (-i); (d. Wildes) lož, duplja, brlog, luknja; (d. Sprache) svojstvo, stroj; (im Bergb.) delo; Bau= stavbni, zidarski, stavbinski.
Bauch *m.* trebuh, *dem.* trebušĕk; (großer) vamp; (des Schiffes) bok; Bauch= trebušni.
Bauchdiener *m.* požerúh, požrešnik.
Bauchfell *n.* trebušnica, potrebušnica.
Bauchflosse *f.* plavuta.
Bauchgrimmen *n.* grizenje, vjedanje v trebuhu, ščipanje; ich habe — grize, ščiplje, vjeda me.
Bauchgurt *m.* podproga, podprsnica.
Bauchhöhle *f.* trebušna dupljina.
bauchig trebušnat, trebušĕn, vampast.
Bauchriemen *m.* pas.
Bauchschmerz *m.* s. Bauchgrimmen.
Bauchwurm *m.* glista.
Bauconsens *m.* stavbinska dovolitĕv.
Baude *f.* koliba, kočura.
Baudienst *m.* tlaka pri zidanji, zidarska robota.
Baudienstvorschrift *f.* stavbinski službeni predpis.
bauen staviti, zidati, delati; postaviti, sezidati, narediti; *impf.* postavljati, narejati; (Feld) obdelati, *impf.* obdelovati, obdelavati; (Getreide) sejati (sejem), usejati; (Mais) saditi, nasaditi; (Wein) pridelati, *impf.* pridelovati; (Straße) delati, graditi, narejati; izdelati, izgraditi, narediti; (Bergb.) kopati (kopljem), delati v rudniku; (Nest) delati, znašati; auf jemand — zanesti (-nesem) se, zaupati; *impf.* zanašati se.
Bauer *m.* kmet, kmetovalĕc; *dem.* kmetič; (verächtl.) kmetávs; (im Schachspiele) pešĕc; (im Kartenspiele) hlapĕc; (in Zstzg.) -delĕc oder -ár; — sein kmetovati; — werden pokmetiti se.
Bauer *n.* kletka, gajba, gajbica.
Bäuerin *f.* kmetica, selanka; (verächtl.) kmetulja, kmetavslja.
bäuerisch kmečki; *fig.* suróv, neotesan.
Bauern= kmečki, kmetski, kmetiški, kmetovski.
Bauerngut *n.* kmetija, zemljišče; (ein verlassenes) pušča.
Bauernhof *m.* s. Bauerngut.
Bauernstand *m.* kmečki stan, kmetje.
Bauernvolk *n.* kmečko ljudstvo, kmetje.

Bauernwirtschaft *f.* kmetijstvo, kmetiško gospodarstvo.
Bauersmann *m.* s. Bauer.
baufällig razpadljiv, podrtljiv; — sein na kup lezti, podirati se, razpadati.
Baufeld *n.* ral (-i), orno, oralno polje.
Baugeräth *n.* orodje za zidanje.
Baugerüst *n.* odĕr.
Bauholz *n.* les, tesarski les.
Baukosten *pl.* stroški za zidanje, stavljenje.
Baukunst *f.* zidarstvo, staviteljstvo, zidarska umetnost.
Bauleute *pl.* zidarji.
baulich prebivalĕn; im —n Zustande v dobrem stanu.
Baulichkeit *f.* stavba, zidanica.
Baum *m.* drevo (-esa); *dem.* drevce, drevesce; *coll.* drevje; (hohler) skramola, škramola; es fällt kein — auf einen Hieb na jeden mah se hrast ne podere; Baum= drevesni, drevni.
Baumaterial *n.* priprava za zidanje, gradivo.
Baumbast *m.* s. Bast.
Baumeister *m.* stavbinski mojster.
baumeln bingljáti, guncati se.
bäumen sich speti (spnem) se, *impf.* spenjati se; postaviti, postavljati se po konci, na zadnje noge.
Baumfrucht *f.* sad; *coll.* sadje.
Baumgarten *m.* sadovnik, sadonosnik, sadni vrt.
Baumgipfel *m.* vrh; *dem.* vršič, vršičĕk.
Baumharz *n.* drevesna smola, kecmec.
Baumhöhle *f.* duplo, duplja, skramola.
Baumläufer *m.* plazivĕc, plezár.
baumleer brezdrevĕn, brezdrevnat.
Baummarder *m.* kuna zlatica.
Baummark *n.* stržén, svrž, svrg.
Baummast *f.* žir, žirovina.
Baumöl *n.* laško olje.
Baumrinde *f.* skorja.
Baumsaft *m.* mezga, mezdra, drevesni sok.
Baumschere *f.* vrtnarske škarje *pl.*
Baumschule *f.* drevesnica.
Baumschwamm *m.* gliva.
Baumspecht *m.* detal, detel, žolna.
baumstark hrust, korenast.
Baumstumpf *m.* štremelj, panj, štor, ril, trš.
Baumwachs *n.* vrtnarski vosĕk, drevomaz.
Baumwolle *f.* bombaž.
baumwollen bombažev, bombažast.
Baumwollenstaude *f.* bombaževĕc.
Baumwollenzeug *n.* bombaževina.
Baumzucht *f.* drevoreja, sadjereja.
Bauplan *m.* stavbni načrt.
Bauplatz *m.* stavišče, zidališče.
Bausback *m.* debeloličnik, licman.
bausbackig debeloličen, licmast.
Bausch *m.* guba, zbuhlina; in — und Bogen kaufen vse povprek kupiti.
bauschig gubav, nabuhljen, nabuhnen.
Baustätte *f.* s. Bauplatz.
Baustein *m.* stavbni kamen; *coll.* stavbno kámenje.
Baustil *m.* zidava, slog.
Baute *f.* stavbina, stavba.
Bauunternehmer *m.* stavbni podjetnik.
Bauverständige *m.* stavbinski veščak.
Bauwerk *n.* s. Baute.
Bauwesen *n.* staviteljstvo, graditeljstvo.
Bazar *m.* bazár, tržišče, sejmišče.
be= in Zstzg. o-, ob-, po-, za-, na-.
beabsichtigen namériti, nameniti se, namisliti; *impf.* namérjati, namenjen biti (sem), misliti, na misli iméti (imám).
beachten meniti se za kaj, gledati na kaj, marati za kaj, porajtati kaj, opaziti kaj.
beachtenswert znamenit, pomisleka —, ozira vredĕn.
Beachtung *f.* ozir, pomislek; mit — z ozirom na —, gledé na —.
Beamte *m.* uradnik; Beamten= uradniški.
Beamtenwesen *n.* uradništvo.
beängstigen plašiti, strašiti.
Beängstigung *f.* plašenje, strah.
beanständen ustaviti, zadržati (-ím); *impf.* ustavljati, zadrževati; očitati.
beantragen svetovati, predlagati; nasvetovati, predložiti.
beantworten odgovoriti, odgovor dati (dam); *impf.* odgovárjati; (schriftl.) odpisati (-pišem), *impf.* odpisovati.
Beantwortung *f.* odgovor, odpis.
bearbeiten obdelati, *impf.* obdelovati; (Aufgabe) izdelati, *impf.* izdelovati; (Holz) tesati (tešem), obtesati.

Bearbeiter *m.* obdelovalĕc, izdelovalĕc.

Bearbeitung *f.* obdelava, izdelava.

beaufsichtigen nadzorovati, na skrbi imeti (imam) koga, čuvati nad kom.

Beaufsichtigung *f.* nadzorovanje.

beauftragen naložiti komu kaj, naročiti, ukazati (-kažem); *impf.* nalágati, naročati, ukazovati.

bebartet bradat, barusast.

bebauen obdelati, *impf.* obdelovati.

Bebauer *m.* obdelovalĕc.

beben tresti (tresem) se, trepetati (-pečem); (v. Kälte) drgetati (-gečem), drhtéti; (sich bewegen) majati se, zibati (zibljem) se, gugati se; —de Stimme tresóč glas. [pet, drget.

Beben *n.* trepetanje, drgetanje; tre-

Becher *m.* kozarĕc, čaša, kupa; *dem.* kozarčĕk, čašica, kupica.

Becken *n.* medenica; (Wasch—) umivalnica; (Wasser— s. Bassin); (Erd—) kotlina, rupa, jaška.

beckenförmig medeničast.

bedachen kriti (brijem), pokriti; *impf.* pokrivati; neu — prekriti; *impf.* prekrivati.

Bedacht *m.* pomislek, premislek, preudarĕk, opaznost; mit — opazno, premišljeno; — nehmen auf etwas pomisliti, misliti na kaj, paziti, gledati na kaj.

bedacht pazĕn, pazljiv; — sein auf etwas skrbeti za kaj, misliti na kaj, paziti na kaj.

bedächtig opazĕn, oprezĕn, preudarljiv, premišljiv. [ljivost.

Bedächtigkeit *f.* preudarnost, premiš-

bedachtlos nepreudarĕn, nepremišljen.

Bedachtnahme *f.* ozir.

bedachtsam s. bedächtig. [streha.

Bedachung *f.* pokrivanje; (Dach)

bedanken sich zahvaliti se komu, *impf.* zahvaljevati se.

Bedarf *m.* potreba, potrebšina; nach — po potrebi, kakor potreba nanese.

bedauern milovati, obmilovati, pomilovati, obžalovati; ich bedauere ihn smili se mi, žal mi je za-nj.

Bedauern *n.* milovanje, pomilovanje, obžalovanje.

bedauernswert pomilovanja —, obžalovanja vredĕn.

bedecken kriti (krijem), pokriti, zakriti, prikriti; *impf.* po-, za-, prikrivati; (m. d. Decke) odeti (-denem), pogrniti (-grnem); *impf.* odevati, pogrinjati; (m. d. Deckel) zavezniti; (v. Wasser) poplaviti, zaliti (-lijem).

Bedeckung *f.* pokritje, pokrov, streha; (Kleid) odeja, krilo, pokrivalo; (Bewachung) straža, varstvo.

Bedenken *n.* pomislek, premislek; (Gebrechen) hiba.

bedenken premisliti, preudariti, presoditi; *impf.* premišljati, preudarjati, presojati; (bedacht sein) pomisliti, spomniti se; *impf.* pomišljevati, spominjati se; (jemanden mit etw.) voliti, poročiti, zapustiti komu kaj.

bedenklich nevarĕn, sumljiv, dvomljiv.

Bedenklichkeit *f.* nevarnost, sumljivost, dvomljivost.

Bedenkzeit *f.* čas za premislek, čas za premišljevanje.

bedeuten pomeniti, *impf.* pomenjati, značiti; (anzeigen) kazati (kažem), obetati; (befehlen) veleti, ukazati (-kažem); (mittheilen) oznaniti, naznaniti; *impf.* oznanjati, naznanjati.

Bedeuten *n.* opomin, dostavĕk; pristavĕk; (Bedeutung) pomén, veljava.

bedeutend znamenit, imenitĕn, precejšĕn; *adv.* precej, dosti, dokaj.

bedeutsam pomenljiv, tehtĕn.

Bedeutung *f.* pomén, pomemba; (Wichtigkeit) znamenitost, važnost, imenitnost; Sache von — važna, imenitna stvar. [žĕn.

bedeutungslos ničev, neznatĕn, neva-

bedeutungsvoll pomenljiv, zelo važĕn.

bedienen streči (strežem) komu, postreči; sich — rabiti, porabiti kaj, poprijeti (-primem) se, poslužiti se; — Sie sich! (bei Tische) zajmite, nujte, sezite, izvolite.

Bedienerin *f.* strežnica, strežajka, služkinja.

bediensam postrežĕn, postrežljiv.

bediensten v službo vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); službo komu podeliti, *impf.* podeljevati.

Bedienstete *m.* služabnik.

Bedienstung *f.* služba. [nik.

Bediente *m.* strežáj, strežnik, služab-

Bedienung *f*. strežba, postrežba.
bedingen izgovoriti si, pridržati (pridržim) si; *impf*. izgovarjati si, pridržavati si; ein Ding bedingt das andere reč je zavisna od reči, jedna reč se opira na drugo, zavisí od druge.
bedingend pogojĕn; —e Art pogojni naklon, pogojnik.
bedingt pogojĕn, zavisĕn.
Bedingung *f*. pogoj, uvét; (Verabredung) pogodba, dogovor; (Vorbehalt) pridržĕk; — stellen izgovoriti si.
bedingungsweise *adv*. pogojno, s pogojem.
bedrängen stiskati, pritiskati, zatirati, nadlegovati, trápiti.
Bedrängnis *f*. stiska, nadloga, reva.
bedrohen einen žugati, groziti se, pretiti komu; zažugati, zagroziti se, zapretiti komu.
bedrohlich grozilĕn, pretéč.
Bedrohung *f*. žuganje, grožnja, pretnja.
bedrücken stiskati, treti (tarem), zatirati, tlačiti.
Bedrücker *m*. stiskalĕc, zatiralĕc.
Bedrückung *f*. stiska, zatiranje, tlačenje.
bedünken, z. B. mich bedünkt es zdi se mi, dozdeva se mi.
bedürfen potrebovati, treba biti česa, potreba biti.
Bedürfnis *n*. potreba, potrebščina.
bedürftig potrebĕn, ubog.
Bedürftigkeit *f*. potreba, uboštvo.
beehren častiti, počastiti koga, čast komu skazati (skažem); *impf*. čast skazovati.
beeiden etwas priseči (-sežem) na kaj, s prisego potrditi; *impf*. priségati, s prisego potrjevati; jemanden — zapriseči, v prisego vzeti (vzamem); *impf*. zaprisegati, v prisego jemati (jemljem).
beeidigt zaprisežĕn.
Beeidigte *m*. zapriseženĕc, prisežnik; *f*. zaprisežnica.
Beeidigung *f*. prisega, zaprisežba.
beeifern sich prizadeti (-denem) si, *impf*. prizadevati si, potegovati se.
beeilen sich paščiti se, žuriti se; popaščiti se, požuriti se, podvizati se; *impf*. podvizovati se.

beeinträchtigen škodovati ko[...] dovati koga; kratiti, ukratiti [...] titi komu kaj.
Beeinträchtigung *f*. oškodovan[...]
beenden (beendigen) končati [...] čati, dovršiti, dognati (-žen[...] gotoviti, dodelati; *impf*. k[...] dovrševati, dogotavljati; oft [...] sammensetzung mit do-, s-, p[...] dodelati die Arbeit beenden, das Dreschen beenden, požeti [...] beenden u. s. w.
Beendigung *f*. dokončanje, d[...] konĕc.
beengen tiščati (tiščím), tes[...]
Beengung *f*. tesnoba, tesnoč[...]
beerben podedovati, dobiti [...]
beerdigen pogrebsti (-grebe[...] grebsti, pokopati (-kopljem) pogrebati, pokopavati.
Beerdigung *f*. pogreb, pokóp[...] digungs- pogrebni.
Beerdigungsmahl *n*. pogrebšči[...]
Beere *f*. jagoda, bobika, grol[...] jagodica, grolica; —n essen (zobljem).
beerenförmig jagodast, jagod[...]
Beet *n*. greda, leha; *dem*. [...] lehica; (a. d. Acker) ogon; (breite[...]
befähigen zmožnega, sposobne[...] riti, *impf*. delati.
befähigt sposobĕn, zmožĕn.
Befähigung *f*. sposobnost, zm[...]
befahren voziti se, peljati ([...] se po —; —e Straße povožena [...] jena cesta.
befallen napasti (-padem), p[...] (-vzamem), obiti (-idem), spr[...] lotiti se; *impf*. napadati, prev[...] obhajati, spreletati, lotevati s[...] der Ohnmacht — werden om[...] *impf*. omedlevati.
befangen (verwirrt u. verlegen[...] šan, zmočen, osupnen, pristran[...]
Befangenheit *f*. zmešanost, zmo[...] pristranost.
befassen sich pečati se, ukvarj[...] s čim, mešati se, vtikati se v [...]
befehden jemanden vojsko napo[...] (-vém), *impf*. napovedovati; e. Me[...] — ovreči (-vržem), spodbiti (-b[...] *impf*. spodbijati kako misĕl.

Befehl *m.* ukáz, povelje, zapoved (-i); (Commando) poveljstvo, vodstvo; was steht zu — kaj velevate, kaj bi radi? laut — po ukazu.

befehlen veléti, ukazati (-kažem), zapovédati (-vém); *impf.* velevati, ukazovati, zapovedovati; (herrschen) zapovedovati, vladati; (anempfehlen) priporočiti, *impf.* priporočati, priporočevati; Gott befohlen z Bogom; jemdn. vor sich — klicati (kličem), poklicati pred se; —de Art velevni naklon, velevnik.

befehligen zapovedovati, velevati, voditi.

Befehlshaber *m.* poveljnik, zapovednik; Befehlshabers= poveljniški.

befestigen utrditi, ukrepiti; *impf.* utrjevati, ukrepljevati; (an etw.) pritrditi, *impf.* pritrjevati; befestigter Ort trdnjava, ostrog.

Befestigung *f.* utrdba, utrjevanje; (mil.) obkop, obzidje, taborišče.

befeuchten močiti; namočiti, porositi; *impf.* namakati.

befiedern sich godnjati se, périti se, perje dobivati; zgodnjati se, opériti se, perje dobiti.

befiedert godĕn, pernat.

Befinden *n.* zdravje, počutje.

befinden sich imeti (imám) se; počutiti se; (vom Orte) bivati, nahajati se; wie befindest du dich kako ti je? ich befinde mich besser odleglo mi je, boljše mi je.

befindlich bivajoč, nahajajoč se.

beflecken oskruniti, omadežati, umazati (-mažem), ognusiti, ogrditi; *impf.* oskrunjati, omadeževati, mazati, gnusiti, grditi; mit Blut — krvaviti, okrvaviti.

befleißen (befleißigen) sich prizadeti, prizadejati (-denem) si, lotiti se; *impf.* prizadevati si, skrbeti (skrbím) za kaj, marati za kaj, poprijemati se česa.

beflissen marĕn, marljiv, skrbĕn, skrbljiv.

Beflissenheit *f.* marljivost, skrbljivost, prizadeva.

beflügeln peruti, krila dati, — ustvariti; (beschleunigen) pospešiti.

beflügelt krilát.

befolgen ubogati, slušati, ravnati se po čem; (d. Beispiel) posneti (-snamem), *impf.* posnemati.

Befolgung *f.* poslušanje, posnema.

Beförderer *m.* pospeševalĕc, pripomočnik. [čĕn.

beförderlich pospeševalĕn, pripomo-

befördern pospešiti, *impf.* pospeševati; (Wissenschaften) podpirati; (mehren) povečati, pomnožiti; (Waren) odpraviti, poslati (pošljem); *impf.* odpravljati, pošiljati; (im Amte) povišati, *impf.* poviševati.

Beförderung *f.* pospeševanje, podpiranje, pomnoženje; pošiljava; povišanje.

Beförderungsmittel *n.* sredstvo za pospeševanje u. s. w.

befrachten obložiti, naložiti, obtovoriti; *impf.* nalagati, nakladati.

Befrachtung *f.* naklada, nakladanje; (Fracht) naklad, tovor.

befragen poprašati, vprašati; *impf.* popraševati, vpraševati.

befreien osvoboditi, oprostiti, oteti (otmem), rešiti; *impf.* oproščevati, reševati; sich — oteti se, rešiti se, znebiti se.

Befreier *m.* rešitelj, odrešnik, rešnik, spasitelj.

Befreite *m.* osvobojenĕc, oproščenĕc.

Befreiung *f.* osvoboditĕv, oproščenje, rešitĕv, odrešitĕv.

befremden, es hat mich sehr befremdet začudil, zavzel sem se, čudno se mi je zdelo; —d čudĕn, čudovit.

Befremden *n.* zavzetje, začujenje.

befreunden sprijazniti, sprijateljiti.

befriedigen zadovoliti, zadostiti; *impf.* zadostovati; (Begierden) ustreči (-strežem), nasititi; *impf.* ustrezati; (Gläubiger) plačati; poplačati; (Durst) gasiti; ugasiti; (besänftigen) tolažiti, miriti; potolažiti, umiriti, upokojiti; —d dovoljĕn, zadovoljiv.

Befriedigung *f.* zadovolitĕv, zadostitĕv, plačilo; (Zufriedenheit) zadovoljnost, zadovoljstvo.

befruchten ploditi, oploditi; (v. Thieren) brejiti, plemeniti; obrejiti, oplemeniti; (v. Geflügel) rastiti, zrastiti.

befruchtend rodovit, rodĕn, plodovit, plodĕn; ein —er Regen dobrotljiv dež.

Befruchtung *f.* ploditěv, brejenje, plemenjenje, raščenje. [nilo.

Befruchtungsorgan *n.* plodilo, pleme-

befugen pooblastiti, oblast podeliti, pravico dati; *impf.* pooblaščevati, oblast, pravico dajati.

Befugnis *f.* pooblastilo, oblast (-i), pravica.

befugt pooblaščen; zu etwas — sein pravico, oblast imeti (imám).

befühlen tipati (tipljem), šlatati; otipati, potipati, pošlatati.

Befund *m.* izvid, izrek.

befürchten bati (bojim) se, strah biti česa (strah me je česa).

befürworten zagovárjati, priporóčati, podpirati (kaj).

Befürwortung *f.* zagovor, priporočilo.

begaben obdariti, preskrbéti; *impf.* obdarovati, preskrbljevati.

begabt obdarovan, preskrbljen (preskrben); *fig.* nadarjen, bistrouměn.

begatten sich *(hom.)* telesno se družiti, združiti; (v. Säugethieren) pójiti se, po spoji, po plemenu iti (grem); (v. Vögeln) rastiti se, pariti se; (v. Fischen) drstiti se.

Begattung *f.* *(hom.)* telesno druženje; (v. Thieren) spoj, parjenje.

begeben sich podati se, napotiti se, spraviti se, iti (idem, pojdem); *impf.* podajati se, spravljati se; (sich ereignen) pripetiti se, prigoditi se, primeriti se; *impf.* pripetovati se, primerjati se; (eines Rechtes) odreči se, odpovedati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedovati se; in die Flucht — popihniti jo, potegniti jo, pobegniti.

Begebenheit *f.* prigodba, dogodba, dogodjáj.

Begebnis *n.* prigoděk, dogoděk, pripetljej, primerljej, naključje.

begegnen srečati, sresti (sretem); *impf.* srečávati, srečevati; (einer Sache) ubraniti, odvrniti; *impf.* odvračati; (treffen) zadeti (-denem), *impf.* zadevati; (sich ereignen) prigoditi se, naključiti se, nameriti se.

Begegnung *f.* srečanje.

begehen obiti (-idem), obhoditi, prehoditi; *impf.* obhajati, prehajati; (ein [illegible] obhajati; das Martinifest, Johannisfest — martinovati, kresovati; d. Hochzeitsfest — svatovati; eine Sünde — grešiti, pregrešiti se.

Begehr *n.* (auch *m.*) zahteva, želja, terjatěv; was ist dein — kaj želiš, kaj bi rad?

begehren želéti, zahtevati; (fordern) térjati, hoteti (hočem); (sich sehnen) koprnéti, hlepéti.

Begehren *n.* s. Begehr.

Begehrungsvermögen *n.* poželjnost, pohotnost.

Begehung *f.* obhod, ogled; (e. Festes) obhajilo, praznovanje, svetkovanje.

begeifern osliniti, *impf.* oslinjati; *fig.* opravljati, obrekovati, črniti; očrniti koga.

begeistern navdušiti, vneti (vnamem); *impf.* navduševati, vnemati.

begeistert navdušěn, vnet.

Begeisterung *f.* navdušenje, navdušenost, ogěnj, vnema.

Begierde *f.* (geistige) želja, poželenje, hrepenenje; (sinnliche) pohót (-i), pohotnost.

begierig željěn, želčěn, želičěn, poželjiv; pohotěn, pohlepěn.

begießen obliti (-lijem), politi; *impf.* oblivati, polivati; (die Erde) škropiti, kropiti, zalivati, namakati; poškropiti, pokropiti, zaliti, namočiti; (m. heißem Wasser) pariti, popariti; *impf.* popárjati.

Beginn *m.* pričětek, začetěk, početěk.

beginnen pričeti (-čnem), začeti, početi, lotiti se, prijeti (primem) za kaj; *impf.* pričenjati ꝛc.; *intr.* pričeti se, začeti se, jeti (jamem); *impf.* pričenjati se ꝛc.

beglaubigen povériti, spričati, potrditi; *impf.* povérjati, spričevati, trditi.

beglaubigt povérjen, potrjen.

Beglaubigte *m.* povérjeněc, povérjenik.

Beglaubigung *f.* povéritěv, potrditěv, povérjenje.

begleiten sprémiti, sprevoditi; *impf.* spremljati, spremljevati, sprevajati.

Begleiter *m.* spremljevalěc, sprevodnik; —in *f.* spremljevalka, sprevodnica.

Begleitung *f.* spremljanje, sprevod; (Personen) spremstvo, družba; in — des Lehrers v družbi z učiteljem, z učiteljem vred.

beglücken osrečiti, srečnega storiti; *impf.* osrečevati, srečnega delati.
begnadigen pomilostiti, milost skazati (skažem); *impf.* pomiloščevati, milost skazovati.
Begnadigte *m.* pomiloščeněc.
Begnadigung *f.* pomiloščenje, pomilostitěv.
begnügen sich zadovoljiti se, *impf.* zadovoljevati se, zadovoljěn biti (sem).
begnügsam zadovoljěn.
begraben pokopati (-kopljem), pogrebsti (-grebem); *impf.* pokopavati, pogrebati; da liegt der Hund — v tem grmu zajěc tiči.
Begräbnis *n.* pokóp, pogreb.
Begräbniskosten *pl.* pogrebščina, stroški za pogreb.
Begräbnismahl *n.* sedmina, karmina.
Begräbnisort *m.* (Grab) grob, rakěv, grobnica; (Friedhof) pokopališče, grobišče.
begrasen s travo pokriti (-krijem), *impf.* s travo pokrivati; (das Gras abfressen) popasti (-pasem); sich — *fig.* gostiti, pogostiti se, poživiti se; *impf.* poživljati se. [rasten.
begrast travnat, zelen, s travo za-
begreifen (betasten) šlatati, tipati (tipljem), ošlatati, pošlatati, otipati, potipati; (in sich fassen) obseči (-sežem), *impf.* obsegati; (verstehen) uméti, razuméti, zapopasti (-padem), zastópiti, pojmiti; *impf.* umévati, razumévati.
begreiflich razumljiv, umévěn.
Begreiflichkeit *f.* umevnost, razumljivost, razumevnost.
begrenzen mejiti, omejiti, mejnike staviti, postaviti; *impf.* omejevati, mejnike postavljati; (beschränken) utesniti, stesniti; *impf.* stesnovati.
Begrenzung *f.* meja, omejitěv.
Begriff *m.* pójěm, zapopaděk; im —e sein, stehen kaniti, misliti, nameravati oder es wird durch die imperf. Form des betreffenden Zeitwortes ausgedrückt, z. B. er ist im — abzureisen na pot se napravlja, kani, misli, namerava oditi.
begrifflich pójmověn.
Begriffsinhalt *m.* vsebina kakega pojma. [moglavje.
Begriffsstützigkeit *f.* nedoumljivost, tr-
Begriffsvermögen *n.* razumnost, pojmovitost.
Begriffswort *n.* pojmovna beseda.
begründen dokazati (-kažem), spričati, z dokazi potrditi; *impf.* dokazovati, spričevati, z dokazi potrjevati; (stiften) ustanoviti, vpeljati, osnovati.
Begründer *m.* ustanovnik, začetnik, utemeljitelj.
Begründung *f.* (einer Anstalt) ustanovitěv, osnova, vpeljava; (Beweis) dokazovanje, dokaz.
begrüßen pozdraviti, *impf.* pozdravljati; der Feind wurde mit Kanonen begrüßt sovražnika sprejeli so s topovi.
Begrüßung *f.* pozdrav, pozdravljenje.
begünstigen einen prednost dajati komu; na roko iti (grem), hoditi, biti (sem) komu; pripomoči (-morem), pripomagati komu, podpirati koga; (befördern) pospešiti; pospeševati.
Begünstigung *f.* prednost; pripomoč (-i), podpiranje; olajšilo.
begütert premožěn, bogat.
begütigen tolažiti, miriti; utolažiti, umiriti, udobroviti; *impf.* udobravljati.
behaaren z lasmi, z dlako obdati, obdajati; sich — dobiti lasé, dlako, kosmatine; *impf.* dobivati —.
behaart kosmat, dlakast, zarastěn.
behäbig (v. Sachen) prijetěn, ugoděn; (v. Personen) ki z lahka in dobro, prijetno živi; (wohlgenährt) dobro rejen, debel; (phlegmatisch) hladnokrvěn, malomarěn.
behaftet obložen s čim, podvržen čemu; mit Schulden — zadolžen; mit einer ansteckenden Krankheit — okužen.
behagen einem všeč, ugodno biti, goditi, ugoditi; *impf.* ugajati komu; veseliti koga, dopasti (-padem) komu; die Speise behagt mir jed mi tekne, jed se mi prileže.
Behagen *n.* slast (-i), zadovoljstvo; ich finde — an etwas všeč mi je kaj, po godi mi je.
behaglich všečěn, ugoděn, prijetěn.
Behaglichkeit *f.* všečnost, ugodnost, zadovoljnost, prijetnost.
behalten obdržati (-držím), ohraniti; *impf.* obdrževati, ohranjevati; (für sich) zamolčáti (-molčím), *impf.* zamolče-

vati; im Gedächtnisse — pomniti, zapomniti, v spominu hraniti, ohraniti si; die Oberhand — zmagati, zmoči (-morem); *impf.* zmagovati, premagovati; Recht — prav imeti (imám), obveljati (moje obvelja ich behalte Recht).

Behältnis *n.* hramba, shramba; (Gefäß) posoda; (Kiste) skrinja; (für wilde Thiere) zverinjak.

behaltsam ohranljiv; zamolkljiv; ein —es Gedächtnis dobĕr spomin.

behandeln obdelati, obravnati; *impf.* obdelovati, obravnavati kaj; jemanden gut, übel — s kom lepo, grdo delati, ravnati, lepo, grdo se obnašati proti komu; jemanden gesetzlich — ravnati s kom po postavi; ärztlich — zdraviti, ozdravljati, lečiti koga; mündlich oder schriftlich etwas — govoriti ali pisati (pišem) o čem.

Behandlung *f.* obdelovanje, obravnava, ravnanje; ärztliche — zdravljenje, zdravitĕv.

behängen einen mit etwas vesiti kaj na koga; obesiti, *impf.* obešati; *fig.* obdati, *impf.* obdajati; (weidm.) die Hunde — das Wild psi zverino popadejo in se na njo obesijo, se nje primejo; ein Zimmer — sobo zastreti (-sterem), obstreti; *impf.* zastirati, obstirati.

beharren auf etwas ostati (-stanem), ostajati pri čem, trditi kaj, držati (držim) se česa, ne odstopiti od česa.

beharrlich stanovitĕn, neprenehljiv, vztrajĕn.

Beharrlichkeit *f.* stanovitnost, vztrajnost.

behauen einen Baum klestiti, oklestiti, obsekati; *impf.* obsekovati; einen Stein — obrezati (-režem), obdelati; *impf.* obrezovati, obdelovati; grob — okresati (-krešem), okresávati; d. Bauholz — obtesati (-tešem), obtesávati; —er Stein rezan kamĕn.

behaupten trditi, dokazovati; (das Recht, den Platz, den Besitz) obdržati (-držím), *impf.* obdrževati; (d. Proceſs) dobiti, *impf.* dobivati; sich — držati (-držím) se, obdržati se, trdno stati (stojím).

Behauptung *f.* trditĕv, dokazovanje.

behausen (beherbergen) prenočiti, pod streho vzeti (vzamem); *impf.* prenočevati, pod streho jemati (jemljem).

Behausung *f.* prenočitĕv; (das Haus) stan, stanovališče, domovje.

beheben (Zinsen) vzdigniti (vzdignem), potegniti; *impf.* vzdigovati; (ein Hindernis) odpraviti, odstraniti; *impf.* odpravljati, odstranjevati.

Behelf *m.* pomočĕk, pripomočĕk, pospešilo.

behelfen sich pomoči (-morem) si, opomoči si; *impf.* pomagati, pomagovati si.

behelligen nadlegovati koga, nadlego delati komu; sich mit etwas — ukvarjati se s čim, vtikati se v kaj.

behende ročĕn, urĕn.

Behendigkeit *f.* ročnost, urnost.

beherbergen s. behausen.

beherrschen gospodovati, vladati (koga, komu, nad kom), oblast imeti (imám) nad kom; (vom Könige, Kaiser) kraljevati, carovati; (d. Leidenschaften) krotiti, brzdati, ukrotiti.

Beherrscher *m.* vladár, gospodár.

beherzigen premisliti, k srcu si vzeti (vzamem); *impf.* premišljevati, k srcu si jemati (jemljem).

beherzt srčĕn, pogumĕn, hrabĕr.

behexen narediti, *impf.* narejati komu; (m. d. Augen) uročiti (in St. vurčiti).

Behexung *f.* urok, auch uroki *pl.*

behilflich pripomogljiv, pomočljiv; — sein pomoči (-morem), pripomoči; *impf.* pomágati, pripomágati.

behorchen na tihem, skrivaj poslušati, na ušesa vleči, prislušati, prisluškovati.

Behörde *f.* oblastvo, oblast (-i), oblastnija, gosposka.

behördlich oblastnijski, gosposkin.

Behuf *m.* prid, korist (-i); (Zweck) namén, svrha; zum —e (= behufs) za, zaradi oder ein Satz mit da.

behüten varovati, obvarovati, ohraniti; *impf.* ohranjevati; Gott behüte Bog obvarúj, Bog ne daj; behüte dich Gott z Bogom, z Bogom hodi.

Behüter *m.* varh, varuh, čuváj.

behutsam pazĕn, pazljiv, opazĕn, oprezĕn, pozorĕn, varljiv.

Behutsamkeit *f*. paznost, pazljivost 2c.

bei *praep*. pri; (an) ob, tik; — der Thür herein skozi vrata, beim Fenster heraus skozi okno; (zur Zeit) po, za, ob, z. B. po noči, za dne, ob lepem vremenu; — Wasser und Brot ob vodi in kruhu.

beibehalten pridržati (-držím), obdržati; *impf*. pridrževati, obdrževati; den üblen Geruch behält es lange bei neprijeten duh mu dolgo ostane, se ga dolgo drží.

Beiblatt *n*. priloga, doklada.

beibringen prinesti (-nesem), donesti; *impf*. prinašati, donašati; (Beweise) podati, predložiti, pokazati (-kažem) dokaze; (Zeugen) pripeljati (-peljem), privesti (-vedem) priče; Gift — zavdati, *impf*. zavdajati; Wunde — raniti koga; (Wissenschaften) učiti koga kaj, podučiti; *impf*. podučevati koga v čem, razkladati komu kaj; razložiti, vcepiti komu kaj.

Beichte *f*. spoved (-i); Beicht= spovedni; — hören spovedati, spovedovati.

beichten spovedati se, *impf*. spovedovati se; (bekennen) povedati, izpovedati, razodeti (-denem); *impf*. razodevati.

Beichtstuhl *m*. spovednica.

Beichtvater *m*. spovednik.

beide *num*. obá, obé, obé; obádva, obédve, obédve.

beidemal *adv*. obakrat.

beiderlei oboj, obojěn.

beiderseitig obojěn, obéh, z. B. ihre —e Freude veselje obéh.

beiderseits *adv*. (beide) obá, obé; sie sind — einverstanden obá sta iste misli; z obéh stranij, na obé straní.

beidrücken pritisniti, *impf*. pritiskati, pritiskovati.

Beifall *m*. dopadenje, dopadanje, pohvala; — finden dopasti (-padem), *impf*. dopádati; — geben pohvaliti, *impf*. pohvaljevati; — klatschen ploskati.

beifallen (ins Gedächtnis kommen) spomniti, *impf*. spominjati se česa; na misel, na um priti (pridem); *impf*. na misel, na um prihajati.

beifällig pohvalěn, všeč; *adv*. s pohvalo.

beifügen pridejati (-denem), dodati (-dam), priložiti; *impf*. pridevati, dodavati, prilagati.

Beifügen *n*. pristavěk, dostavěk.

Beifügung *f*. priloga, priklada; *gram*. pridevěk, prilastěk.

Beifuß *m*. *(Artemisia absynthum)* pelin.

Beigabe *f*. pridatěk, dodatěk, pridevěk.

beigeben pridati (-dam), dodati, priložiti; (Personen) pridružiti, *impf*. pridájati, dodájati, prilagati, pridruževati.

beigenannt imenován, s priimkom.

Beigeschmack *m*. okus; — haben dišati (diším), cikati po čem.

beigesellen pridružiti, *impf*. pridruževati.

beiher *adv*. zraven, mimogredé.

Beihilfe *f*. pripomóč (-i), pripomočěk; — leisten pripomoči (-morem), priskočiti; *impf*. pripomagati.

beikommen komu do živega priti (pridem), komu kaj moči (morem); sich — lassen podstópiti se, predrzniti se.

Beil *n*. sekira; (breite Zimmeraxt) bradlja; *dem*. sekirica.

Beilage *f*. doklada, priklada, priloga.

Beilager *n*. svatba, ženitovanje.

beiläufig približěn; *adv*. (ungefähr) okoli, blizo.

beilegen priložiti, pridati (-dam), pridejati (-denem); *impf*. prilágati, pridévati, pridájati; (ausgleichen) poravnati, spraviti; *impf*. poravnávati; (Streit) pomiriti, udušiti; *impf*. pomirjevati; (Unruhen) utolažiti, utóliti; Glauben — verjéti (-jamem); d. Sache ist beigelegt to je poravnano.

Beilegung *f*. prilaganje; (e. Streites) sprava, poravnava.

Beileid *n*. milovanje, sožalovanje; — bezeugen milovati koga, žalovati s kom.

Beileidsschreiben *n*. omilovalni list, sožalujoči list.

beiliegen priložen biti (sem).

beimessen pripisati (-pišem); *impf*. pripisovati; Glauben — verjéti (-jamem); die Schuld — dolžiti, kriviti koga; obdolžiti, okriviti koga.

Bein *n*. kost (-i); *dem*. koščica; (Fuß) noga; Bein= koščén, kostén.

beinahe *adv*. skoro, skoraj, malo da ne.

beinähnlich koščenast.
Beiname *m.* priimĕk, pridevĕk.
Beinbruch *m.* kostilóm, nogolóm.
beinern koščén, kostén.
Beinfrass *m.* bramorka.
Beingerippe *n.* kosták, okostnica.
Beinhaus *n.* kostnica, kostišče.
Beinhaut *f.* pokostnica.
beinig koščén, kostnát; in Zstzg. -nog, z. B. zwei— dvonog.
Beinkleid *n.* hlače *pl.*; (leinene Unterhosen) breguše *pl.*
beinlos brezkostĕn, brez kostí.
Beinmehl *n.* koščena moka, koščenica.
Beinware *f.* koščenina, koščena roba.
Beinwurz *f.* gabez, gavez.
beiordnen prirédíti, *impf.* priredovati; —d prireděn, priredovalĕn.
Beiordnung *f.* priredje.
beipflichten pritegniti, pritrditi, prav dati; *impf.* pritegovati, pritrjevati, prav dajati.
Beirath *m.* svèt.
beirren motiti, zmotiti.
beisammen *adv.* vkup, skup, skupaj.
Beisass *m.* (auf dem Lande) bajtar, kočar, želár; (Beisitzer) prisednik.
Beisatz *m.* dostavĕk, pristavĕk, dodatĕk.
beischaffen priskrbéti, oskrbéti, pripráviti; *impf.* priskrbovati, oskrbovati, priprávljati.
Beischlaf *m.* telesno združenje, spoj, [prileg.
Beischläfer *m.* priležnik; —in *f.* priležnica, hotnica, blodnica.
beischließen priložiti, pridejati (-denem), prikleniti (-klenem); *impf.* prilagati, pridévati, priklepati.
Beischluss *m.* priloga, pridatĕk.
Beischrift *f.* pripis, pripisĕk.
Beisein *n.* pričujočnost, navzočnost, prisostvo; im — zweier Männer vpričo dveh môž, pred dvema možema.
beiseite (beiseits) *adv.* na stran, v stran, na strani, od strani; Scherz — brez šale, zares.
beisetzen pristaviti, pridejati (-denem); *impf.* pristavljati, pridevati; (e. Leiche) pokopati (-kopljem), pogrebsti (-grebem); *impf.* pokopavati, pogrebati; schriftlich — pripisati (-pišem), *impf.* pripisovati.
Beisetzung *f.* pristavljanje; (e. Leiche) pogreb, pokop; schriftliche — pripis, pripisĕk.
Beisitz *m.* prisedanje, priseja.
beisitzen sedeti pri čem, prisedovati.
Beisitzer *m.* prisednik.
Beispiel *n.* zgled, primér; sich ein — nehmen zgledovati se po kom, gledati na koga; zum — na primér, na priliko, postavim,
beispiellos brezpriméren, neslišan, nevidĕn.
beispielsweise *adv.* na primér, na priliko.
beispringen priskočiti, pripomoči (-morem); *impf.* pomagati, pripomagovati.
Beißbere *f.* *(Capsicum)* poprika, turški popĕr.
beißen grizti, klati (koljem); ugrizniti (-nem), ugrizti, uklati, ujésti (-jém); *impf.* ujédati; (v. Fliegen, Schlangen) pičiti, upičiti; *impf.* pikati; (Körner) zobati (zobljem); (Knochen) glodati (glojem); (brennen) skeleti, skleti, peči, ščeméti; (jucken) srbéti; (v. Gewissen) mučiti, peči; sich — kavsati se, grizti se, klati (koljem) se.
beißend grizóč, grizljiv; skeléč; (v. d. Rede) zbadljiv, rezĕk, ostĕr.
Beißer *m.* (auch Beißker) *(Cobitis fossilis)* piškur, čik; *(C. barbatula)* kačela.
Beistand *m.* pomóč (-i), pripomóč; (Person) pomočnik, pomagač; (als Zeuge) priča, svedok; — leisten pomoči (-morem), pripomoči; *impf.* pomagati.
beistehen pomoči (-morem), pripomoči; *impf.* pomagati, na pomóč biti (sem), braniti.
beistellen dati, priskrbéti, omisliti; *impf.* dajati, priskrbovati, omišljevati.
Beisteuer *f.* donesĕk, prispevĕk, podarĕk; (milde Gabe) milodár, milostinja.
beisteuern donesti, prispeti, podariti, priložiti; *impf.* donašati, darovati, prilagati.
beistimmen pritegniti, pritrditi, privoliti; *impf.* pritegovati, pritrjevati, ujemati se, zlagati se s kom.

Beistimmung *f.* privoljenje, privolitěv, odobravanje.
Beistrich *m.* vejica.
Beitrag *m.* doneseěk, prineseěk, pripomoččk; (für ein Druckwerk) članěk, sestavěk, spisěk.
beitragen donesti (-nesem), pripomoči (-morem); *impf.* donašati, pripomagati; das Seinige — prizadevati si po svoji moči.
beitreten pristopiti, *impf.* pristopati; einer Meinung — poprijeti se mnenja; einem Bündnisse — stopiti v zvezo.
Beitritt *m.* pristóp; Beitritts= pristopni.
Beiwagen *m.* pridani voz, drugi voz.
beiwohnen pričujóč biti (sem), zraven biti; einer Schlacht, dem Gottesdienste — v boji, pri sveti maši biti; einer Hochzeit — v svatih, na svatovščini biti, svatovati.
Beiwort *n.* pridevnik, prilog.
beiwörtlich pridevěn.
beizählen prišteti (-štejem), *impf.* prištévati, šteti med —.
Beize *f.* stroj, luženje; (im Wasser) močenje; (der beizende Körper) strojnica; (Falkenjagd) lov s sokoli. [daj.
beizeiten *adv.* za časa, za rana, zgo-
beizen strójiti, lužiti; (im Wasser) močiti, namakati, mečiti; (v. d. Jägern) loviti s sokoli.
Beizmittel *n.* strojilo, lužilo.
bejahen trditi; potrditi, pritrditi; *impf.* potrjevati, pritrjevati; —d trdilěn, pritrjevalěn.
bejahrt priletěn, postaran, ostarél.
Bejahung *f.* pritrdba, potrdba, pritrjatěv, potrjatěv. [oplakovati.
bejammern objokovati, obžalovati,
bekämpfen bojeváti se, boríti se, vojskovati se s kom oder zoper koga; (Begierden) krotiti, brzdati, premagovati; (eine Lehre) izpodbijati; (besiegen) premoči (-morem), zmágati; *impf.* zmagovati.
bekannt znan, poznán; — machen razglasiti, oznaniti, na znanje dati; *impf.* razglašati, oznanjati, na znanje dajati; — werden seznaniti se, spoznati se s kom; die Neuigkeit wurde — novica se je razglasila.
Bekannte *m.* znaněc; *f.* znanka.
bekanntlich *adv.* kakor je znano.
Bekanntmachung *f.* naznanilo, oznanilo, oglas, razglas.
Bekanntschaft *f.* znanje, znanstvo; — machen znaniti se, znanje delati; seznaniti se, znanje storiti.
bekehren preobrniti, spreobrniti; *impf.* preobračati, spreobračati.
Bekehrte *m.* spreobrneněc; *f.* spreobrnenka. [nitěv.
Bekehrung *f.* spreobrnenje, spreobr-
bekennen priznati, *impf.* priznavati; (im Kartenspiele) die Farbe — barvo dati, *impf.* dajati; sich zu etwas — spoznati, *impf.* spoznavati kaj, držati (držím) se česa, z. B. zu einer Religion, Kunst.
Bekenner *m.* spoznovalěc, vérnik; —in *f.* spoznovalka, vérnica.
Bekenntnis *n.* spoznanje, priznanje, izpoved (-i); (Religionsbekenntnis) veroizpovedanje, vera.
beklagen (bedauern) obžalovati, milovati koga; sich — tožiti; pritožiti se, potožiti se; *impf.* pritoževati se zastran česa.
beklagenswert obžalovanja, pomilovanja vreděn.
beklatschen ploskati komu; (verleumden) opravljati, obirati, raznašati koga.
beklauben obrati (-berem), *impf.* obirati.
bekleben olépiti, oblépiti; *impf.* olepljevati.
beklecksen mazati (-mažem), umazati, zamazati.
bekleiden obleči (-lečem), *impf.* oblačiti; (ein Amt) oskrbovati, opravljati; jemanden mit einem Amte — dati, podeliti komu službo; (d. Zimmer) prevleči, obiti (-bijem), obstreti (-sterem); *impf.* obstirati.
Bekleidung *f.* obleka, oblačilo; Fuß— obutěv, obuvalo; (d. Wand) prevleka prepreženje; (e. Amtes) oskrbovanje, opravljanje.
beklemmen stiskati, tesnobiti.
Beklemmung *f.* stiska, tesnoba.
beklommen tesnoběn, v skrbéh.
bekommen dobiti, prejeti (prejmem); *impf.* dobivati, prejemati; Risse —

počiti, razpokati; eine Krankheit — oboléti, zboléti; (ein Kind) roditi, poviti, iméti (imam); (fangen) ujeti (-jamem), zasačiti; satt — naveličati se česa; Lust — zaželéti, poželéti česa; das bekommt mir wohl to mi dobro dé, ugaja; übel — to mi škoduje, ne tekne mi, preseda mi; wohl bekomm es (beim Niesen) Bog pomagaj! (beim Trinken) na zdravje!

beköstigen živiti, hraniti, rediti koga, živež, hrano dajati komu.

Beköstigung *f*. jed (-í), živež, hrana.

bekräftigen potrditi, ukrepiti, okrepčati; *impf*. potrjevati, okrepčevati.

Bekräftigung *f*. potrdba, potrditěv, okrepčava.

bekränzen venčati; ovenčati.

bekreuzigen križati; pokrižati, prekrižati; sich — križati se, pokrižati se, prekrižati se.

bekriegen vojskovati, bojevati se s kom; zavojščiti se, z vojsko vzdigniti se nad koga.

bekritteln grájati, pretresati, rešetati; ográjati, pretresti (-tresem), prerešetati.

bekritzeln črčkati, mazati (mažem); očrčkati, počečkati, zamazati.

bekümmern skrbéti, trapiti, mučiti; sich — über etwas v skrbi biti (sem) zavoljo česa, skrb iméti za kaj; sich — um etwas skrbéti, marati, méniti se za kaj.

Bekümmernis *f*. skrb (-í), žalost.

bekümmert skrběn, skrbljiv; (betrübt) otožěn, žalostěn.

bekunden naznaniti, razodeti (-denem); *impf*. naznanjati, razodévati, kazati (kažem).

belächeln smejati (smejím u. smejem) se čemu.

belachen smejati se komu oder nad čim, posmehovati se čemu, zasmehovati kaj.

beladen obložiti, obtovoriti, naložiti, oprtiti; *impf*. oblagati, obtovarjati, nalagati, oprtati.

Belagerer *m*. oblegovalěc, obsednik, obsedovalěc.

belagern obleči (-ležem), obsesti (-sedem); *impf*. oblégati, obsédati.

Belagerte *m*. obleženěc, obsedeněc.

Belagerung *f*. oblega, obseda; Belagerungs- obležni, obsedni.

Belang *m*. tehtnost, važnost, pomenljivost; Sache von — tehtna reč.

belangen (citieren) klicati (kličem), zvati (zovem); poklicati, pozvati; jemanden vor's Gericht — tožiti koga; (an etw. langen) doseči (-sežem), *impf*. dosegati; (betreffen) zadévati, tikati (tičem) se.

belassen pustiti; puščati.

belasten s. beladen; (mit Farben) prepolniti; ein Haus mit Schulden — zadolžiti se na kaj; m. zu groß. Steuern — preobložiti z davki.

belästigen nadlegovati, nadlego —, sitnost delati.

Belästiger *m*. nadlegovalěc, nadležnik, sitnež.

Belästigung *f*. nadlega, sitnoba.

Belastung *f*. naklad, tovor, bútara, breme (bremena).

belauben z listjem odeti (-denem), pokriti (-krijem); *impf*. odévati, pokrivati; sich — oblistiti se, zazelenéti, listje pognati (-ženem); *impf*. poganjati.

belaubt listnat, polěn listja.

Belauf *m*. zneseěk; bis zum — von do.

belaufen die Grenze obteči (-tečem), *impf*. obtekati mejo; sich — znesti (-nesem), *impf*. znašati.

belauschen poslušati, prislušati, na uho vleči (vlečem).

beleben oživiti, obuditi; *impf*. oživljati, obújati; (erquicken) poživiti, okrepčati; *impf*. poživljati, okrepčevati; sich — oživéti, življenje dobiti; —d oživljajoč, životvorěn; okrepčevalěn.

belebt živ, oživljen; *fig*. živahěn, vesel.

Belebtheit *f*. živost, oživljenost, živahnost, veselost.

Belebung *f*. oživljenje, okrepčanje.

Belebungsversuch *m*. oživljanje.

belecken oblizniti, *impf*. oblizovati.

Beleg *m*. dokáz, izkáz, spričevalo; (Beilage) priloga.

belegen obložiti, *impf*. oblagati, obkladati; mit Beschlag —, mit Verbot — ustaviti, obustaviti; *impf*. ustavljati; mit Beweisen — dokazati, *impf*. dokazovati; mit Beispielen — zglede —, primere našteti, pridejati.

belehnen fevd komu podeliti, *impf.* podeljevati.

Belehnung *f.* podelitěv fevda.

belehren podučiti, *impf.* podučevati; —**d** podúčěn.

Belehrung *f.* podúk, poúk, podučevanje, poučilo.

beleibt debel, tolst; tršat, čokat.

Beleibtheit *f.* debelost 2c.

beleidigen žaliti, razžaliti; —**d** žal, žaljív, razžaljív.

Beleidiger *m.* žalilěc, razžalilěc; —**in** *f.* žalilka, razžalilka.

Beleidigte *m.* razžaljeněc; *f.* razžáljenka.

Beleidigung *f.* žalitěv, razžalitěv, razžaljenje, zamera. [učén.

belesen ki je mnogo knjig prebral,

Belesenheit *f.* zvedenost, učenost.

beleuchten razsvétiti, razsvétliti; *impf.* razsvetljevati; (erläutern) razjasniti, pojasniti, razložiti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.

Beleuchtung *f.* svečava, razsvetljenje; (Illumination) razsvečava; (Erläuterung) pojasnilo, razjasnilo, razlaga.

belfern lajati, bévkati, révkati.

belieben blagovóliti, ráčiti; es beliebt mir hoče se mi, ljubi se mi, rači se mi; wenn's euch beliebt če vas je volja, ako vam je prav, če vam je všeč; was — Sie kaj bi radi?

Belieben *n.* volja.

beliebig poljuběn, povoljěn, kteri koli.

beliebt priljubljen, prijetěn, všeč; sich — machen priljubiti se, prikupiti se; dieses Stück ist sehr — ta igra močno dopada.

Beliebtheit *f.* priljubljenost, všečnost.

belisten kániti; ukániti, prevariti koga.

Belladonna *f.* s. Tollkirsche.

bellen lajati.

Bellen *n.* lajanje.

Belletrist *m.* leposlověc, beletrist.

Belletristik *f.* leposlovstvo, beletristika.

belletristisch leposlověn, beletrističěn.

beloben hvaliti; pohvaliti.

Belobung *f.* pohvala; —**s**= pohvalni.

belohnen plačati, *impf.* plačevati; povrniti, *impf.* povračati; obdariti, *impf.* obdarovati.

Belohner *m.* plačevalěc; povračevalěc; obdarovalěc. [rilo.

Belohnung *f.* plačilo; povračilo; da-

belügen lagáti (lažem) se komu; zlagáti se komu, nalagáti koga.

belustigen veseliti, kratkočasiti; razveseliti, *impf.* razveseljevati; —**d** kratkočasěn. [zabava.

Belustigung *f.* razveseljevanje, veselje,

Belustigungsort *m.* veselišče, zabavišče.

Belvedere *n.* lepovíd, razgled, belvedér.

bemächtigen sich polastiti se, prilastiti si, prisvojiti si; (einer Person) zgrabiti, uloviti, zasačiti koga; (v. Schrecken) lotiti se, prevzeti (-vzamem); *impf.* prevzemati.

bemalen naslikati, oslikati.

bemängeln grájati; ograjati; očitěk izreči (-rečem), pomote očitati.

Bemängelung *f.* graja, očitěk, očitanje pomot.

bemänteln prikriti (-krijem), zakriti; *impf.* prikrivati, zakrivati. [nje.

Bemäntelung *f.* prikrivanje, zakriva-

bemeistern premoči (-morem), zmagati, ukrotiti; sich — s. bemächtigen sich.

bemerkbar viděn, vidljív.

bemerken opáziti, zapáziti; etwas übel — zamériti, zamérjati kaj; (erwähnen) opomniti, omeniti, v misěl vzeti (vzamem).

bemerkenswert znamenit, znamenitěn.

Bemerkung *f.* opazka, opomba.

bemessen meriti; zmeriti, odmeriti, premeriti; (beurtheilen) soditi, presoditi.

Bemessung *f.* odmera, presoja.

bemitleiden milovati; omilovati, pomilovati; ich bemitleide ihn mili se mi, usmili se mi, žal mi je zanj.

bemittelt premožěn, imovit; — sein iméti (imam) za čim, premoči (-morem).

bemoosen sich z mahom se pokriti (-krijem), *impf.* pokrivati.

bemoost mahovit, z mahom obrasten; *fig.* star, siv.

bemühen sich truditi se, prizadevati si; potruditi se, prizadéti (-denem) si.

Bemühung *f.* trud, prizadeva, prizaděvěk.

bemüssigen morati, siliti, núditi; primorati, prisiliti, prinuditi; sich bemüssigt sehen primoran, prisiljen biti (sem).

benachbart sosedĕn, bližnji.
benachrichtigen naznaniti, sporočiti, na znanje dati; *impf.* naznanjati, poročati, na znanje dajati. [čilo.
Benachrichtigung *f.* naznanilo, sporo-
benachtheiligen škodovati komu; oškodovati, poškodovati koga.
benagen glodati (glojem), grizti; oglodati, ogrizti. [vati.
benähen obšiti (-šijem), *impf.* obši-
benebeln omegliti, omračiti, otemniti; *fig.* sich — opiti (-pijem) se, upijaniti se. [natrkan.
benebelt meglén; *fig.* pijan, vinjen,
benedeien blagrovati, častiti, hvaliti; (segnen) blagoslóviti, blagoslavljati.
benedeit češčen, blagoslovljen.
Benedictiner *m.* benediktín, benediktinĕc; Benedictiner- benediktinski.
Benedictinerorden *m.* benediktinski red. red sv. Benedikta.
Beneficium *n.* dobrota; (Pfründe) nadarba, zadušbina, prebenda.
Benefizvorstellung *f.* predstava na korist (kakega igralca).
benehmen vzeti (vzamem), odvzeti, *impf.* jemati (jemljem); den Schlaf — odnesti, *impf.* odnašati spanje; sich — vesti (vedem) se, obnašati se, držati (držim) se, nositi se; sich nach etwas — ravnati se, obračati se po čem.
Benehmen *n.* vedenje, obnašanje, zadržanje, ravnanje.
beneiden einen zavidati komu, nevoščljiv biti (sem).
beneidenswert zavisti vredĕn.
benennen imenovati, ime dajati, zvati (zovem); ime dati, nazvati.
Benennung *f.* imenovanje, nazivanje; (Name) imé (imena).
benetzen omočiti, namočiti, porositi; *impf.* omakati, namakati.
Bengel *m.* dremelj, cepĕc; *fig.* zarobljenĕc, neotesanĕc, zagovednež.
bengelhaft zarobljen, neotesan, zagovedĕn. [česa.
benöthigen potrebovati, treba biti
benutzen (seltener **benützen**) v prid obrniti, porabiti, upotrébiti, poslužiti se; *impf.* v prid obračati, rabiti.
Benutzung *f.* poraba, upotrebljenje; —srecht *n.* užitna pravica.
beobachten páziti na kaj, glédati na kaj, opazovati; seine Pflicht — svojo dolžnost spolniti, dopolniti, storiti; *impf.* spolnovati, delati; Stillschweigen — molčati; ein Geheimnis — skrivnost hraniti; Rücksicht — ozirati se, gledati na kaj.
Beobachter *m.* opazovalĕc, ogledovalĕc; (der Gesetze) spolnovalĕc, izvrševalĕc.
Beobachtung *f.* opazovanje, ogledovanje; (Befolgung) spolnovanje, izvrševanje.
beordern jemanden ukazati (-kažem), naročiti komu; einen wohin — odréditi, odpraviti koga kam; *impf.* odredovati, odpravljati; er ist dazu beordert to mu je ukazano, dobil je povelje to storiti.
bepacken obložiti, naložiti, natovoriti; *impf.* oblagati, nalagati.
bepflanzen obsaditi, zasaditi; *impf.* obsajati, zasajati.
bepflastern tlak napraviti, *impf.* naprávljati.
bequartieren (Soldaten) nastaniti, *impf.* nastanovati; (einen Bürger) jemu koga v stan dati, *impf.* dajati.
bequem priležĕn, ugodĕn, priročĕn; (gemächlich) zložĕn; (geräumig) prostorĕn; (v. d. Kleidung) ohlapĕn; *adv.* priležno; zložno; na roko.
bequemen sich ravnati se po čem; vdáti, *impf.* vdajati se v kaj.
bequemlich s. bequem.
Bequemlichkeit *f.* priležnost, ugodnost, priročnost; zložnost.
berahmen ein Bild okviriti sliko, dejati (denem) sliko v okvir.
berathen na razgovor vzeti (vzamem), presoditi, *impf.* presojati; — sich posvetovati se, meniti se; zmeniti se; du bist gut — na dobri poti si, dobro so ti svetovali; —d svetovalĕn, posvetovalĕn.
Berather *m.* svetovalĕc.
berathschlagen posvetovati se, pomenkovati se, meniti se, ugibati (-gibljem), sklepati.
Berathschlagung *f.* posvetovanje, pomenkovanje, sklepanje.
Berathung *f.* posvetovanje, pomenkovanje, presojevanje.

Berathungszimmer *n.* posvetovalnica.
berauben obrópati, orópati, opléniti, okrasti (-kradem).
beräuchern okaditi, prekaditi; *impf.* okájati, prekájati.
berauschen opijaniti, upijaniti, opojíti; *fig.* omamiti, oslepiti; sich — upijaniti se, opojíti se; —d upijaněljiv, omamljiv.
berauscht piján, natrkan, nadelan; *fig.* omamljen, zamaknen, prevzet.
Berberis *f.* (Berberisstrauch *m.*) česmín, česmína; *coll.* česmínje.
Berberisholz *n.* česminovina.
Berberissaft *m.* česminověc.
berechnen preračuniti, prešteti (-štejem), prešteviliti; (erwägen) premisliti, preudariti.
Berechnung *f.* preračunjenje, preštetěv; premislek, preudarěk.
berechtigen pooblastiti, upravičiti, pravico dati; *impf.* pooblaščevati, upravičevati, pravico dajati.
Berechtigte *m.* pooblaščeněc, upravičeněc.
Berechtigung *f.* oblást (-i), pooblastilo, pravica.
bereden pregovoriti, *impf.* pregovarjati; sich — meniti se, pomenkovati se, dogovarjati se; pomeniti se, dogovoriti se.
beredsam zgovorěn, zgovorljív, beseděn.
Beredsamkeit *f.* zgovornost.
beredt s. beredsam.
Bereich *m.* obség, obsežje, okoliš; področje.
bereichern bogatiti; obogatiti; (Kenntnisse) množiti; umnožiti; sich — bogatéti, bogatiti se; obogatéti, obogatiti se.
bereisen hoditi, potovati (kod, po čem); obhoditi, prehoditi, prepotovati.
Bereisung *f.* obhód, pot (po čem).
bereit pripravljen; (fertig) gotóv, dodelan; (willig) voljěn, rad; sich — machen pripráviti se, *impf.* priprávljati se.
bereiten pripráviti, izgotoviti; pristrójiti; *impf.* pripravljati, izgotavljati; strojiti.
bereiten die Grenze mejo objezditi, objahati.
bereits *adv.* že, užé.
Bereitschaft *f.* pripravnost, gotovost; in — haben pripravljeno, pri roci iméti (imám).
Bereitung *f.* priprava, pripravljanje; (der Felle) strojenje, strojítěv.
bereitwillig radovoljěn, dragovoljěn, voljěn, pripravěn.
Bereitwilligkeit *f.* radovoljnost, pripravnost.
bereuen kesati se (česa), žal biti (česa), obžalovati (kaj); du wirst es — žal ti bode, kesal se boš.
Berg *m.* gora, breg; (Alpe) planina; die Haare stehen mir zu —e lasje se mi ježé, sršé; er ist über alle —e pobrisal jo je, peté je odnesel, šel je po svetu, šel je čez hribe in doline; Berg= gorski.
bergab *adv.* navdól, navzdól.
Bergabhang *m.* reběr (-i), breg, obroněk, pobočje.
Bergakademie *f.* rudarsko učilišče, rudarska akademija.
Bergamotte *f.* bergamotka (hruška).
Bergamt *n.* rudarski urad; rudarska gosposka.
bergan *adv.* vkreběr, navkreběr, vbreg.
Bergarbeiter *m.* rudár, rudokop.
Bergart *f.* gornina; rudovina.
Bergbau *m.* rudarstvo, rudarija, rudokopnja; — betreiben rudáriti, rudo kopati (-kopljem).
Bergbaukunde *f.* rudarijstvo, rudarijska znanost.
Bergbehörde *f.* rudarska gosposka, oblást (-i).
Bergbewohner *m.* gorjaněc, hribověc; planinar; —in *f.* gorjanka, hribovka planinarica.
bergblau sinj.
Bergbuch *n.* rudarijska knjiga.
Bergdrossel *f.* planinski drozěg.
bergen (retten) oteti (otmem), rešiti; (verbergen) kriti (krijem); skriti, *impf.* skrivati; (aufbewahren) hraniti; shraniti, spraviti; *impf.* shranjevati, spravljati.
Bergfink *m.* gorski ščinkověc, pinož.
Bergflecken *m.* gorjansko méstice (v. Bergleuten bewohnter) rudarsko méstice.
Bergforelle *f.* planinska postrv (-i).
Berggegend *f.* gorat kraj, gorata stran (-i).

Berggeist *m.* škratelj (-na).
Berggericht *n.* (im Bergbau) rudarska sodnija; (im Weinbau) gornija.
berggerichtlich rudarsko-sodni.
Berggesetz *n.* rudarska postava.
Berggold *n.* rudniško zlató.
Berggrün *n.* bakrova zelenica.
Bergharz *n.* s. Erdharz.
Berghase *m.* beli, planinski zajěc.
Berghauptmann *m.* rudarski glavár.
Berghold *m.* gornik.
Berghuhn *n.* *(Tetrao tetrix)* ruševěc.
bergicht gorast, brdast, hribast.
bergig gorat, hribovit, bregovit.
Bergkessel *m.* kotěl, kotlina, ponikva.
Bergkette *f.* pogorje, gorovje.
Bergknappe *m.* rudokóp, rudár.
Bergkrümme *f.* vrtača, oviněk; (Bergschlucht) prepad.
Bergkrystall *m.* kamena strela.
Bergland *n.* gorata zemlja, pogorje.
Berglein *n.* gorica, grić, hriběc, brdce.
Bergleute *pl.* rudarji, rudokopi.
Bergluft *f.* gorski, planinski zrak.
Bergmann *m.* rudár, rudokóp; Bergmanns- rudarski.
Bergmännchen *n.* škrat, škratelj, škratěc.
bergmännisch rudarski, rudoznanski.
Bergmeister *m.* rudarski mojstěr, gornik.
Bergnymphe *f.* gorska vila, vila pogorkinja.
Bergöl *n.* kameno, kamneno olje.
Bergprivilegium *n.* rudarska pravica, rudarski privilégij.
Bergrath *m* rudarski svetovalěc.
Bergrecht *n* rudarsko pravo; (von Weinbergen) gorno pravo; (Abgabe) gornica.
bergrechtlich rudarsko-pravěn; *adv.* po rudarskih postavah, po gornem pravu.
Bergrevier *n.* rudarsko okolišče.
Bergrücken *m.* hrbět, grebén, sleme (-na).
Bergsalz *n* gorska sol (-í), kamnena sol.
Bergschlucht *f.* prepád.
Bergschule *f.* rudarska šola.
Bergspitze *f.* vrh, vrhuněc.
Bergstadt *f* gorsko mesto; rudarsko mesto.
Bergsturz *m.* usad, usadina, udrtina.
Bergsystem *n.* pogorje, gorstvo.
Bergthal *n.* dol, dolina v gorovji.
bergunter s. bergab.
Bergwerk *n.* rudnik, ruda, jama; — bauen rudo kopáti (kopljem), rudáriti; Bergwerks- rudniški, rudarski.
Bergwesen *n.* rudarstvo, rudokopje.
Bergwiese *f.* senožet (-i) v gori.
Bergzehent *m.* rudna desetina; (in d. Weinbergen) gorščina.
Bericht *m.* poročilo, naznanilo, izvéstije.
berichten poročiti, naznaniti, na znanje dati; *impf.* poročati, naznanjati, na znanje dajati.
Berichterstatter *m.* poročevalěc.
Berichterstattung *f.* poročanje, poročilo.
berichtigen popráviti, *impf.* poprávljati; (bezahlen) pláčati, poravnati; *impf.* plačevati, poravnavati.
Berichtigung *f.* popravěk, poprava; plačilo, poravnanje.
berichtlich *adv.* po poročilu.
Berichtschreiben *n.* naznanilno pismo.
beritten z. B. ein —es Pferd ojahan, zjahan konj; —e Mannschaft konjica, konjiki *pl.*
Bernhardiner *m.* bernardiněc.
Bernstein *m.* jantar; Bernstein- jántarjev.
bersten póčiti, pokniti, raznesti (-nesem) se; *impf.* pókati; geborsten počen, razpokěl.
Berstung *f.* poklina, razpoklina.
berüchtigen razvpiti (-vpijem), razglásiti; *impf.* razkričati, razglašati.
berüchtigt zloglasěn, razvpit.
berücken (e. Vogel) ujeti (-jamem), uloviti; *impf.* loviti; *fig.* ukaniti, prekaniti, preváriti, oslepiti.
berücksichtigen ozréti (-zrem) se, ozir vzeti (vzamem) na kaj; *impf.* ozirati se, ozir jemati (jemljem), gledati na kaj.
Berücksichtigung *f.* ozír.
Beruf *m* poklic; (Neigung) nagnenje, nagón, veselje; (Amt) služba, dolžnost, opravilo.
berufen poklicati (-kličem), pozvati (-zovem); *impf.* klicati, zvati, pozivati; eine Versammlung — zbor sklicati, *impf.* sklicovati; sich auf etw. — nanašati se, pozivati se, sklicovati se.

berufen poklican, oblastěn, pooblaščen.

berufsmäßig *adv.* po poklicu, po dolžnosti svojega poklica.

Berufsofficier *m.* poklicni oficir.

Berufsstellung *f.* poklicni stališ.

Berufung *f.* pozivanje, poziv, priziv; sklicanje, sklic. [razložba.

Berufungsausführung *f.* prizivna ob-

Berufungsfrist *f.* prizivni rôk.

Berufungsweg *m.* prizivni pot.

beruhen auf etwas opirati se, naslanjati se na kaj; der ganze Unterschied beruht darauf ves razločěk je ta, je v tem; meine ganze Hoffnung beruht auf dir ti si moje jedino upanje; es beruht auf dir na tebi, pri tebi je; etwas auf sich — lassen pri miru pustiti, *impf.* puščati kaj; pustiti reč, kakor je bila.

beruhigen miriti, tolažiti, tolíti; umiriti, pomíriti, upokojiti, potolažiti, utešiti. [lažba.

Beruhigung *f.* pokoj, pomirjenje, to-

Beruhigungsmittel *n.* tolažilo, tešilo.

berühmt slavěn, slovéč, glasovít, glasovitěn, imenitěn.

Berühmtheit *f.* slava, glasovitost, imenitnost.

berühren tikati (tikam u. tičem) se, dotikati se; dotakniti se; (m. Worten) oméniti, v spomin vzeti (vzamem); *impf.* omenjati, v spomin jemati (jemljem).

Berührung *f.* dotika, dotikanje; omemba; mit einem in — kommen sniti (snidem) se s kom, opraviti, (opravilo) iméti (imám) s kom.

Berührungsebene *f.* dotikalna ravnina.

Berührungslinie *f.* dotikalnica, tangenta.

Berührungspunkt *m.* dotikališče.

besäen obsejati (-sejem), posejati, (bestreuen) posuti (spèm), posipati (-sipljem). [sipan.

besäet obseján, poseján; posut, po-

besagen oznaniti, reči; *impf.* oznánjati, rekati, práviti.

besänftigen tešiti, miriti, tolažiti, toliti, krotiti; utešiti, pomiriti, potolažiti, utoliti, ukrotiti.

Besatz *m.* obšiv, obšivek, rôb, obrôb.

Besatzung *f.* posada, posadka; Besatzungs- posadni.

besaufen s. betrinken.

beschädigen poškodovati, pohábiti, pokvariti, pokaziti; (verwunden) raniti.

Beschädiger *m.* poškodovalěc, škodljivěc. [jeněc.

Beschädigte *m.* poškodovaněc, okvar-

Beschädigung *f.* škoda, poškodba, poškodovanje, kvara; rana.

beschaffen priskrbéti, pripraviti; *impf.* priskrbovati, pripravljati.

beschaffen *adi.* wie — kak, kakov, kákošěn; so — tak, takov, tákošěn; wie immer — kákoršěn koli, kakoršěn si bodi.

Beschaffenheit *f.* kákovost, kákošnost.

Beschaffenheitswort *n.* pridevnik, prilog.

beschäftigen opravilo dati, delo dati komu; *impf.* opravilo dajati, delo dajati komu; sich — pečati se, baviti se, ukvárjati se, opravěk iméti (imám).

Beschäftigung *f.* opravilo, opravěk, delo, posěl; (Gewerbe) obrt (-i), obrtnija.

beschäftigungslos brezdelěn, brezposlen, brez dela.

beschälen lúpiti, májiti, béliti; olúpiti, omájiti, obéliti; die Stute — kobilo uplemeniti, ubréjiti.

Beschälen *n.* plemenitěv, uplemenitěv.

Beschäler *m.* (Beschälhengst) plemenski žreběc, pastúh.

beschämen sramotiti; osramotiti.

beschatten sенčiti, senco delati; obsenčiti, *impf.* obsenčevati.

Beschau *f.* ogled, ogledovanje, razgled.

beschauen oglédati, razglédati, preglédati; *impf.* ogledovati, razgledovati, pregledovati; sich — oglédati, ogledovati se.

Beschauer *m.* ogledovalěc, pregledovalěc, ogleda, oglednik.

Beschaugebür *f.* ogledarina.

beschaulich vidljív; (v. Leben) premišljevalěn, bogomiseln.

Beschauprotokoll *n.* ogledni zapisnik.

Beschauzettel *m.* ogledni list.

Bescheid *m.* odgovor; schriftlicher — odpis, odpisěk; *(jur.)* odlôk; — geben odgovoriti; odpisati (-pišem); *impf.* odgovárjati; odpisovati; — wissen znati, vešč biti (sem), zveden biti v čem.

beſcheiden vábiti, klicati (kličem); povabiti, poklicati, pozvati (-zovem); *impf.* pozivati; (zutheilen) odločiti, odmériti; *impf.* odločevati, odmérjati; ſich — udati se, privoliti; *impf.* udájati se.

beſcheiden skroměn, zmerěn; pametěn, razuměn, moděr, čeděn.

Beſcheidenheit *f.* skromnost, zmernost; razumnost, modrost, čednost.

beſcheinen sijati (sijem), svétiti na kaj, greti (grejem); obsijati, osvétiti, ogréti; *impf.* obsévati, ogrévati.

beſcheinigen spričati, pismeno potrditi; *impf.* spričevati, potrjevati.

Beſcheinigung *f.* spričevalo, pismeno potrdilo.

beſchenken obdariti, obdarovati koga, podariti, darovati komu kaj.

beſcheren ostriči (-strižem); obriti (-brijem); (geben) podariti, podeliti, pokloniti; *impf.* podarjevati, podeljevati.

Beſcherung *f.* dar, darilo, poklón.

beſchicken eine Meſſe poslati (-šljem) —, *impf.* pošiljati na seměnj.

beſchießen etwas stréljati na kaj.

beſchimpfen zasramovati, sramotiti, grditi, psovati koga, rogati se komu; osramotiti, ogrditi, opsovati.

Beſchimpfung *f.* zasramovanje, osramočenje, psovanje, psovka.

beſchirmen varovati, brániti; obvarovati, obraniti.

Beſchirmer *m.* varh, varuh, branitelj, pokrovitelj, zaščitnik.

Beſchirmung *f.* varstvo, bramba.

Beſchlag *m.* okóv, okovanje; (gerichtl.) prepoved (-i); mit — belegen zapleniti, zapečatiti, ustaviti.

Beſchläge *n.* Nebenf. zu Beſchlag *m.*

beſchlagen obíti (-bijem), *impf.* obijati; (Pferde) podkováti (-kujem), *impf.* podkávati; (Wagen) okováti, *impf.* okávati; *fig.* — ſein in etwas podkovan biti v čem, razuméti, znati kaj.

Beſchlagnahme *f.* zaplenjenje, zapečačenje, zaustava.

beſchleichen zalezti (-lezem), *impf.* zalezovati; (v. Gedanken) obiti (-idem), *impf.* obhájati.

beſchleunigen pospešiti, ponagliti, pohitriti, *impf.* pospeševati; ſeine Schritte — podvizati se, paščiti se.

Beſchleunigung *f.* pospeševanje; podvizanje; mit möglichſter — brž ko je mogoče, brž ko se bo dalo.

beſchließen zapréti, zakleniti; *impf.* zapirati, zaklepati; (endigen) končati, dokončati, dovršiti, dognati (-ženem), skleniti, dodélati; *impf.* končevati, dovrševati, sklépati; (feſtſetzen) skleniti, dolóčiti, ustanoviti, ukreniti; *impf.* sklépati, ustanávljati, ukrépati.

Beſchließer *m.* ključár; —in *f.* ključarica.

Beſchluſs *m.* sklep, ukrép.

beſchluſsfähig sklepčěn, ukrepičěn.

Beſchluſsfähigkeit *f.* sklepčnost. [nje.

Beſchluſsfaſſung *f.* sklépanje, ukrépa-

beſchmutzen umázati (-mažem), zamazati, pobroditi, pogrditi.

beſchneiden obrézati (-režem), *impf.* obrezovati; (mit der Schere) ostriči (strižem); (den Baum) okléstiti, obsékati; *impf.* klestiti, obsekovati.

Beſchneidung *f.* obrezovanje; (d. Reben) rez (-i), režnja; (eines Baumes) obsekovanje.

beſchneien osnežiti, pobéliti.

beſchönigen zagovarjati, prikrivati.

beſchränken ograditi, oméjiti, skrčiti; *impf.* ograjati, omejevati, skrčevati.

beſchränkt tesěn, majhěn; *fig.* malouměn, kratkouměn.

Beſchränktheit *f.* tesnoba; kratkoumnost.

Beſchränkung *f.* ograja, omejitěv.

beſchreiben popisati (-pišem), opisati; *impf.* popisovati, opisovati.

Beſchreibung *f.* popis, opis; (Handlung) popisovanje.

beſchreien ureči (-rečem), uróčiti, narediti; *impf.* urekovati, naréjati.

Beſchreiung urok, uroki *pl.*

beſchuhen obuti (-ujem), *impf.* obuvati; obutěv komu omisliti; (einen Pfahl) okovati.

Beſchuhung *f.* obuvanje; (d. Schuhwerk) obuvalo, obutalo.

beſchuldigen dolžiti, kriviti; obdolžiti, okriviti; falſch — natolcevati, podtikati komu kaj.

Beſchuldigte *m.* obdolženěc, okrivljeněc. [nje.

Beſchuldigung *f.* obdolženje, okrivlje-

beschütten obsuti (-spèm u. -sujem), posuti; obsipati (-sipljem), posipati; (begießen) obliti (-lijem), politi; *impf.* oblivati, polivati.

beschützen várovati, brániti, čúvati, čuti (čujem) nad kom; obvarovati, obraniti.

Beschützer *m.* varuh, branitelj, čuvár, zavetnik; —in *f.* várhinja, braniteljica, zavetnica.

Beschützung *f.* varstvo, bramba.

beschwatzen s. bereden.

Beschwerde . težava, nadloga, breme (-na); (Klage) tožba, pritožba; — führen tožiti; pritožiti se, potožiti se.

Beschwerdeführer *m.* tožnik, pritožnik.

Beschwerdeschrift *f.* pritožno pismo.

beschweren težiti; obtežiti, obložiti; (belästigen) nadlegovati; (beunruhigen) vznemiriti, *impf.* vznemirjati, peči, grizti; der Brief ist beschwert mit — v pismu je —, v pismu je vloženo, pridejano —; sich — pritožiti se, potožiti se; *impf.* pritoževati se, tožiti.

beschwerlich težavěn, nadležěn, neugoděn, nepriličěn.

Beschwerlichkeit *f.* težavnost, nadležnost, neprilika.

beschwichtigen tolažiti, tešiti, miriti; utolažiti, utešiti, umiriti, pomiriti; —d tolažilěn, pomirljív.

beschwören priseči (-sežem) na kaj, s prisego potrditi; *impf.* priségati, s prisego potrjevati; (Geister) zaklinjati, rotiti; zarotiti; (eine Krankheit) zagovoriti, *impf.* zagovarjati; (flehen) živo, za božjo voljo prositi.

Beschwörer *m.* zarotovalěc, zaklinjalěc, zagovarjalěc.

Beschwörung *f.* prisega; zaklinjanje, rotitěv, zarotovanje; zagovarjanje.

beseelen navdušiti, vneti (vnamem), navdihniti, osrčiti, oživiti; *impf.* navduševati, vnémati, navdihovati, oživljati.

besehen oglédati, preglédati; *impf.* ogledovati, pregledovati.

Beseher *m.* ogleda, ogledovalěc, oglednik.

beseitigen odstraniti, v stran spraviti, odpraviti, pospraviti; *impf.* odstranjevati, odpravljati, pospravljati.

beseligen blažiti, srečnega delati; oblažiti, srečnega storiti, osrečiti; *impf.* oblaževati, osrečevati; —d blažěn, blažilěn, osrečevalěn, zveličevalěn.

Beseliger *m.* osrečevalěc, oblaževalěc.

Beseligung *f.* blaženost, zveličanje.

Besen *m.* metla; *dem.* metlica, metličica.

Besenbinder *m.* metlár.

Besenreis *n.* metličje, metlinje.

Besenstiel *m.* metlišče, ročnik od metle.

besessen obseden (od hudiča), besěn.

Besetze *n.* obšiv, obšivěk, opreměk.

besetzen d. Tisch mit Speisen postaviti —, *impf.* postavljati jedí na mizo; den Tisch mit Gästen — posaditi —, *impf.* posajati goste za mizo; (einen Platz) zasesti (-sedem), obsesti, obleči (-ležem); *impf.* zasédati, obsédati, oblégati; einen Garten mit etwas — obsaditi, *impf.* obsajati vrt s čim; nasaditi, zasaditi kaj v vrtu; e. Gegend mit Leuten — naseliti, *impf.* naseljevati kraj; (m. Bändern) obšiti (-šijem), oprémiti; *impf.* obšivati; ein Amt — službo komu dati, podeliti; *impf.* dajati, podeljevati; (Rollen) razdeliti, *impf.* razdeljevati.

Besetzung *f.* (einer Stadt) obseda, oblega; (Besetze) obšiv, rob; (eines Amtes) nameščenje.

besichtigen oglédati, pregledati; *impf.* ogledovati, pregledovati.

Besichtigung *f.* ogled, ogledovanje, pregled, pregledovanje.

besiegbar premagljiv, zmagljív.

besiegeln zapečatiti, potrditi; *impf.* potrjevati.

besiegen premoči (-morem), premagati, zmágati, užugati, obvládati, nadvladati; *impf.* premagovati, zmagovati.

Besieger *m.* premagalěc, premagovalěc, zmagalěc, zmagovalěc.

Besiegung *f.* premaga, zmaga.

besingen opévati, v pesmih slaviti; prepévati (o čem).

besinnen sich spomniti se, domisliti se; *impf.* spominjati se, domišljevati se, pámetovati; sich eines andern — premisliti se, *impf.* premišljevati se; (zu sich kommen) zavedeti (-vém) se, *impf.* zavedati se.

Besinnen *n.* domislek, premislek.
Besinnung *f.* zavest (-i), zavednost; zur — bringen spámetvati, zbrihtati; zur — kommen sovestiti se, zavedeti (-vem) se, zbrihtati se, spámetvati se.
besinnungslos nezavedĕn, nesvestĕn.
Besitz *m.* posést (-i); in — nehmen v posest vzeti (-vzamem), prilastiti si; *impf.* v posest jemati (jemljem), prilastovati si.
besitzen iméti (imám), premoči (-morem), gleštati, v lasti imeti.
Besitzer *m.* *(jur.)* posestnik; lastnik, gospodár; —in *f.* posestnica; lastnica, gospodinja.
Besitznahme *f.* posedba, vzetje v posest.
Besitzrecht *n.* posestno pravo.
Besitzthum *n.* posestvo, imetje.
Besitzung *f.* posestvo, lastnina.
besoffen s. berauscht.
besohlen podšiti (-šijem) podplate, podplátiti.
besolden pláčati, *impf.* plačevati, plačo dajati.
Besoldung *f.* plačevanje; (Sold) plača, mezda.
besondere (der, die, das) posebĕn, osobit; (einzeln) posámezĕn, posamĕn; (selten) redĕk; (wunderlich) čudĕn.
Besonderheit *f.* posebnost, osobitost.
besonders *adv.* posebej, po samem, posamezno; (vorzüglich) posebno, sosebno, zlasti.
besonnen pámetĕn, razborĕn, preudarĕn, premišljen.
Besonnenheit *f.* pamet (-i), razbornost, preudarnost, premišljenost.
besorgen oskrbéti, poskrbéti, opráviti; *impf.* oskrbovati, opravljati, na skrbi iméti (imám), skrb imeti za kaj; (befürchten) bati (bojím) se, v strahu biti (sem), v skrbi si biti, skrbéti koga.
Besorger *m.* oskrbnik, oskrbovalĕc.
Besorgnis *f.* skrb (-í), bojazĕn (-i), strah.
besorgt skrbĕn, skrbljív, v strahu; ich bin um dich — skrbiš me, skrbí me zavolj tebe.
Besorgung *f.* oskrbovanje, opravljanje.
bespannen vpreči (vprežem), napreči, zapreči; *impf.* vprégati ꝛc.; m. Saiten — strune napeti (-pnem), naviti (-vijem); *impf.* napenjati, navijati.
Bespannung *f.* vprega, naprega; (Vorspann) priprega.
bespeien opljuvati (-pljujem), popljuvati; (durch Erbrechen) pokozlati, pobljuvati.
bespicken einen Hasen zajca s slanino napiriti, naslaniniti; *fig.* einen Beutel — mošnjo napolniti; (bestechen) podkupiti, podmititi; sich — obogatéti, napolniti si žepe.
bespötteln posmehovati se čemu.
besprechen etwas govoriti, marnovati, kramljati, méniti se o čem; sich — méniti se, pomenkovati se, razgovarjati se, pogovarjati se.
Besprechung *f.* razgovor, pogovor, pomenkovanje.
besprengen kropiti, škropiti; pokropiti, poškropiti.
bespritzen brizgati, škropiti; obrizgati, poškropiti; (m. Koth) poštrkati, pošvrkati; (mit Blut) okrvaviti.
bespülen oplahniti, splahniti, splakniti, oprati (-perem); *impf.* oplahovati, splahovati, prati, opirati.
besser bolji; *adv.* bolj, bolje.
bessern bóljšati; zboljšati, poboljšati, popráviti; *impf.* zboljševati, poboljševati.
Besserung *f.* boljšanje, poboljšanje; poprava, popravĕk, popravljanje.
Besserungsanstalt *f.* popravnica.
Besserungsmittel *n.* popravilo, pomočĕk za poboljšanje (ljudij).
Bestand *m.* (Fortdauer) trpež, obstanĕk, stanovitnost; (Zustand) stan; (Vorrath) zaloga, gotovina; (Pacht) zakúp, najĕm; Bestand= zakupni, najemni.
beständig stanovitĕn, stalĕn, trpežĕn; (andauernd) vedĕn, neprestán, neprenehljív; *adv.* vedno, v eno mér, neprenéhoma.
Beständigkeit *f.* stanovitnost, stalnost.
Bestandmann *m.* najemnik, zakupnik.
Bestandtheil *m.* del, kos; *chem.* prvina.
Bestandzins *m.* zakupnina, najémščina.
bestärken potrditi, pokrepčati; *impf.* potrjevati, pokrepčavati.

beſtätigen potrditi, odóbriti; *impf.* potrjevati, odobravati; ſich — potrditi se, uresničiti se.
Beſtätigung *f.* potrdba, potrdilo.
beſtatten pokopati (-kopljem), pogrebsti (-grebem); *impf.* pokopavati, pogrébati.
Beſtattung *f.* pokóp, pogreb.
beſtauben oprašiti se, zaprašiti se.
beſtäuben oprašiti, zaprašiti.
beſte (der, die, das) najbolji; am —n najbolje; das allgemeine Beſte obćni blagor, obćno dobro; zum Beſten gereichen na hvalo priti (pridem), na dobro sniti (snidem) se; etwas zum Beſten geben postreči (-strežem) s čim; einen zum Beſten haben podajati koga, šalo uganjati s kom, za bebca iméti (imám) koga, norca delati se iz koga.
beſtechen podkúpiti, podmítiti; *impf.* podkupovati, podmitovati.
Beſtecher *m.* podkupovalěc, podmitnik.
beſtechlich podkupljív, podmitljív.
Beſtechlichkeit *f.* podkupljivost, podmitljivost.
Beſtechung *f.* podkup, podkupovânje, podmita, mita.
Beſteck *n.* (Futteral) tok, nožnica; (Eſsbeſteck) nož in vilice.
beſtecken obtakniti, natakniti; *impf.* obtikati, natikati.
beſtehen (dauern) trpeti, biti (sem), obstati (-stojím); (giltig bleiben) veljavěn, v moči ostati (-stanem), veljati; auf etwas — pri čem ostati, držati (držím) se česa, svojo trditi, od česa ne odstopiti; aus etwas — biti iz ..., v sebi iméti (imám), obségati, zapopadati; (die Prüfung) opráviti, prestati (-stojím), dostati; den Kampf — boj prestati, zmagati.
beſtehend obstojěč; zu Recht — postavěn, veljavěn; —e Steuern sedanji davki; —e Verordnungen doslej dani, veljavni ukazi; nach den —en Geſetzen po zakonih, ki so zdaj v moči, veljavni.
beſtehlen okrasti (-kradem) koga, pokrasti, ukrasti komu kaj.
beſteigen iti (grem) na kaj, zlezti na kaj, stópiti na kaj; (d. Pferd) zasesti (-sedem), zajahati (-jašem).
beſtellen einen zu einem Amte postaviti, *impf.* postavljati koga v službo; (etwas bei jemandem) naročiti, omisliti si; *impf.* naróčati, naročevati, omišljevati si; (das Feld) obdelati, *impf.* obdelovati; (das Haus) oskrbéti, urediti; *impf.* oskrbovati, urejevati; (d. Brief) izročiti, oddati; *impf.* izročevati, oddajati; einen zu ſich — veléti, reči komu, da naj pride; poslati (-šljem) po koga; (bereiten) pripráviti, prigotoviti; *impf.* priprávljati.
Beſtellung *f.* naročba, naročilo; (des Briefes) izročba, izročitěv; (d. Ackers) obdelava, obdelovanje; —en machen naročevati.
Beſtellungsgebür *f.* naročnina.
beſteuern davěk naložiti komu, obdačiti koga; *impf.* davěk nalagati, obdačevati.
Beſteuerte *m.* obdačeněc.
Beſteuerung *f.* nalog davka, obdačba; (Steuer) davěk, dača.
beſtialiſch ſ. thieriſch.
beſtimmbar določljív.
beſtimmen (die Zeit) določiti, napovedati (-vém); *impf.* določevati, napovedovati; (d. Strafe) prisoditi, odmeriti; *impf.* prisojati, odmerjati; (jemanden zu etwas) nagniti, nakloniti; *impf.* nagibati (-gibljem), naklanjati; (vom Geſetze) veléti, ukazati (-kažem); *impf.* velévati, ukazovati; (zu einem gewiſſen Gebrauche) odmeniti, nameniti, odrediti; *impf.* odmenjati, namenjati.
beſtimmt določen; prisojen, odmerjen; odmenjen, namenjen; *adv.* za gotovo, za res, na tanko.
Beſtimmtheit *f.* določnost; mit — za trdno, za gotovo.
Beſtimmung *f.* določba, odmerjenje; (Zweck) namén, svrha, cilj; (Los) usoda; (d. Geſetzes) ukáz, zapoved (-i).
Beſtimmungsgleichung *f.* določilna jednačba.
Beſtimmungsgrund *m.* nagib, nagibljej.
Beſtimmungswort *n.* določilno imé (-na), določilna beseda.
beſtmöglich od. beſtmöglichſt *adv.* kar je najbolj mogoče, kar se le dá, kar koli je mogoče.

bestrafen kazniti, kaznovati; oglobiti, pokoriti; (m. Worten) svariti, krégati; posvariti, pokregati.
bestrafenswert kazni vredĕn.
Bestrafer *m*. kaznovalĕc.
Bestrafung *f*. kaznovanje; (Strafe) kazĕn (-i).
bestreben sich prizadeti (-denem) si, potruditi se; *impf*. prizadevati si, truditi se.
Bestreben *n*. prizadeva, prizadevanje, trud, težnja, napor.
bestrebsam prizadevĕn, prizadevljiv, marljív. [ljivost.
Bestrebsamkeit *f*. prizadevnost, mar-
Bestrebung *f*. s. Bestreben.
bestreichen pomazati (-mažem), namazati; die Stadt — mesto s strelom doseči (-sežem); *impf*. dosegati, streljati na nje.
bestreiten (d. Antrag) pobijati, izpodbijati, zametovati; (Kosten) plačati, *impf*. plačevati, zalágati.
bestreuen potresti (-tresem), potrósiti, posuti (-spèm); *impf*. potresati, potrošati, posipati (-sipljem); (mit Stroh) nastlati (-steljem), *impf*. nastiljati; mit Salz — soliti; osoliti, posoliti; mit Asche — opepeliti.
bestricken zamótati, zaplesti (-pletem), omréžiti; *impf*. zapletati, omreževati; (bethören) omamiti, zmotiti.
bestürmen naskakovati, napadati, zaganjati se v kaj; naskočiti, napasti (-padem), zagnati (-ženem) se; (mit Bitten) nadlegovati, moledvati za kaj, drnjézgati.
Bestürmer *m*. naskakovalĕc, napadovalĕc.
Bestürmung *f*. naskok, naval, napad.
bestürzen prestrašiti, osúpniti, pretresti, pobiti (-bijem).
bestürzt prepaden, osupnen, pobit; — werden osupniti, ostrméti.
Bestürzung *f*. osupnenje, osupnenost.
Besuch *m*. obisk, obiskanje, obiskovanje, pohod, zahajanje (v krčmo); — bei jemandem abstatten obiskati, *impf*. obiskovati koga; iti (grem) h komu pogledat, v vas h komu iti; er hat — nekdo je pri njem; einen — annehmen sprejeti (sprejmem) koga.

besuchen obiskati (-iščem), v v. (pridem); *impf*. obiskovati, obis v vás prihajati; die Schule — hoditi; einander — dohajati drugemu, shajati se s kom.
Besucher *m*. obiskovalĕc.
besudeln oskrúniti, onečediti, siti, onesnažiti, umazati; *impf*. njevati, ognusovati.
betagt priletĕn, postarĕn, star
betasten tipati (tipljem), šlatat tipati, pošlátati.
betäuben glúšiti; oglúšiti, on *fig*. mamiti, motiti; omamiti, on —d glušilĕn; mamljív, omotičĕ
betäubt oglušen; omamljen, on
Betäubung *f*. glušenje; maml (Zustand) omámica, omota, on nesvést (-i).
Betbruder *m*. bogomolĕc; (im s men Sinne) svetohlinĕc.
beten moliti, in Kärnt. auch žel
Beter *m*. molilĕc, žebralĕc; — molilka, žebralka.
Bethaus *n*. molilnica, molitveni
bethauen rositi; porositi, orosi
betheilen obdariti (koga), pod dati (dam) (komu kaj); *impf*. d podeljevati.
betheiligen sich udeležiti se; i udeleževati se, deležĕn biti (sem
Betheiligte *m*. udeleženĕc, deležn
Betheiligung *f*. udeležba, deležnc
betheuern zagotavljati, rotiti se, dušati se, zaklinjati se; zagotc zarotiti se, pridušiti se, zakleti (-nem) se. [zagotavlja
Betheuerung *f*. rotitĕv, priduševa
bethören mámiti, slépiti, bég omamiti, preslepiti, zbegati.
Bethörung *f*. slepljenje; omáma.
betiteln imenovati; poimenovati, (-na) dati (komu), *impf*. dajati (daje
betonen poudáriti, s poudarkom govoriti, naglasiti; *impf*. poudarj s poudarkom izgovárjati, nagláš naglaševati.
Betonung *f*. poudarĕk, poudár, nagl
Betracht *m*. ozír, ogled; in — gl (na kaj), z ozirom (na kaj).
betrachten glédati, ogledovati; (wägen) premisliti, preudariti, pret

tati; *impf.* premišljevati, preudarjati, pretehtovati; jemanden als etwas — imeti (imám), smatrati koga za kaj.

beträchtlich znatěn, precejšěn, znamenit.

Betrachtung *f.* glédanje, ogledovanje; (Erwägung) premišljevanje, razmišljevanje, preudarjanje.

Betrag *m.* znesěk.

betragen znesti (-nesem), *impf.* znašati, délati, biti (sem); sich — vesti (vedem) se, obnašati se, ravnati se, zadržati (-držím) se.

Betragen *n.* vedenje, obnašanje, ravnanje, zadržanje.

betrauen einen mit etwas izročiti, zaupati komu kaj; *impf.* izročati, zaupovati.

betrauern žalovati (nad kom), obžalovati (koga), žalostiti se (po kom).

Betreff *m.* in — zastran, gledé na, kar se tiče.

betreffen einen über einer bösen That zasačiti, dobiti koga v hudobnem dejanji; (v. Unglück) zadeti (-denem), prigoditi se; das betrifft mich to se mene tiče, to mene zadeva, to na me leti; —d zadevěn, dotičěn.

betreiben (ein Geschäft) opravljati, oskrbovati kaj, pečati se s čim; den Ackerbau — kmetovati; den Handel — kupčevati, tržiti; den Leinwandhandel — platnariti; den Getreidehandel — žitariti u. s. w.

betreten stópiti (kam), *impf.* stópati; iti (grem), *iter.* hoditi; (auf der That) zatéči (-tečem), zalezti, zasačiti; den Rechtsweg — pravdno pot nastopiti, pravdo začeti (-čnem); im Betretungsfalle ako ga na dejanji zasačijo, zalezejo.

Betrieb *m.* oprávljanje, oskrbovanje, obdelovanje; (die Eisenbahn) vožnja, promet po železnici.

betriebsam prizadevěn, marljiv, marěn, skrbljiv, obrtěn.

Betriebsamkeit *f.* prizadevnost, marljivost, skrbnost, obrtnost.

Betriebscapital *n.* obrtna —, upravna istina, glavnica.

Betriebszweig *m.* obrtnija; delo, s katerim se kdo živi.

betrinken upijaniti, opijaniti; sich — opiti (-pijem) se, upijaniti se.

betroffen zadét, pobit, oparjen.

betrüben žáliti, žalostiti (koga), žalost delati (komu); užaliti, ožalostiti, žalost prizadeti (-denem); —d žalostěn, žalostilěn, tožěn.

Betrübnis *f.* žalost, žal (-i), toga, otožnost, bridkost.

betrübt otožěn, žalostěn.

Betrug *m.* prevara, goljufija, okana.

betrügen várati, goljufati, noriti, slepiti; prevárati, ogoljufati, znoriti, preslepiti, okániti, prekaniti, opehariti; sich — motiti se, goljufati se; zmotiti se, ogoljufati se, prevariti se.

Betrüger *m.* goljúf, slepár.

Betrügerei *f.* goljufija, sleparija, sleparstvo.

Betrügerin *f.* goljufivka, sleparica.

betrügerisch goljufiv, sleparski, prevarljív, ukanljív.

betrunken piján, opít.

Betschwester *f.* svetohlinka, tercijalka.

Betstuhl *m.* klečalo, klečalnik.

Betstunde *f.* molitvena ura.

Bett *n.* postelj (-i), postelja; *dem.* posteljica; (Kopftheil) zglavje (vzglavje); (Fußtheil) znožje (vznožje); zu —e gehen leči (ležem), spat iti (grem); d. — machen postlati (-steljem), *impf.* postiljati; (des Flusses) struga; Bett= posteljni, za posteljo.

Bettdecke *f.* odeja, plahta.

Bettel *m.* beračija; Bettel= beraški, prosjaški.

bettelarm gol in suh, gol in bos, silo revěn.

Bettelei *f.* beračija, beraštvo, beračenje.

Bettelhandwerk *n.* beraštvo.

Bettelleute *pl.* berači, beračija, prosjaki.

Bettelmönch *m.* milostinar, menih prosjak.

betteln beračiti, vbogajme prositi, prosjačiti.

Bettelvolk *n.* beračija, siromačija, berači *pl.*

Bettelweib *n.* s. Bettlerin.

betten postiljati, posteljo napravljati; postlati (-steljem), posteljo napraviti; wie man sich bettet, so schläft man kakor si kdo postelje, tako bode ležal.

Bettflasche *f.* grévnica (grejnica).
Bettgeher *m.* prenočevalěc, posteljaš.
Bettgeräth *n.* posteljna roba, oprava, posteljina.
Bettgestell *n.* posteljišče, posteljnják.
Bettkammer *f.* spalnica, ložnica.
Bettkissen *n.* vzglavje, podzglavje, vzglavnica, vanjkuš.
bettlägerig bolán, da mora v postelji ostati (-stanem); — sein bolan ležati (ležím), polegati.
Bettler *m.* berač, prosják, šterěc; (verächtl.) bernjavs, beračún; —in *f.* beračica; (verächtl.) bernjavslja, beračunja.
Bettstatt *f.* s. Bettgestell.
Betttuch *n.* rjuha, plahta, prt.
Bettüberzug *m.* prevlaka, povlaka.
Bettwanze *f.* posteljna stenica.
Bettwäsche *f.* posteljna prtenina.
Bettzeug *n.* s. Bettgeräth.
Betwoche *f.* križev teděn.
Beuge *f.* krivina, vega, pregib.
Beugefall *m.* *(gram.)* sklon, padež.
Beugemuskel *f.* mišica upogibnica.
beugen skloniti, upogniti, pripogniti; *impf.* sklanjati, upogibati (-gibljem), pripogibati; die Knie — prikloniti se, poklekniti; *impf.* priklanjati se, poklekovati; (krümmen) ključiti, kriviti; skljúčiti, skriviti; *(gram.)* sklanjati (v. *Nom.*), spregati, pregíbati (-bljem) (v. *Verb*); sich — preganiti se, *impf.* pregibati se; sich vor jemanden — prikloniti se, *impf.* priklanjati se, uklanjati se; sich über die Leiche — nagniti se, *impf.* nagibati se čez, nad mrliča.
beugsam s. biegsam.
Beugung *f.* s. Beuge; *(gram.)* sklanjatěv, spregatěv; sklanjanje, spreganje.
Beule *f.* tur, tvor, bula, uljé (-sa); (an festen Theilen) grča, hrga; (v. einem Stoß oder Schlag) bunka, gumpa.
beunruhigen vznemiriti, onepokojiti; *impf.* vznemirjati, mótiti; die Annäherung des Feindes beunruhigte die Einwohner prebivalci so se jeli bati; skrbéti jih je jelo, ker se je sovražnik bližal; sich — skrb si delati, v strahu biti (sem).
beurkunden s pismi dokázati (-kažem), spričati; *impf.* dokazovati, spričevati.
beurlauben odpust komu dati, ɪ dajati; sich — posloviti se, slovo (vzamem); *impf.* poslávljati se, jemati (jemljem).
Beurlaubte *m.* odpuščeněc.
Beurlaubung *f.* odpust; poslovit
beurtheilen presóditi, pretresti (sem), preudariti; *impf.* presojati, tresati, preudarjati.
Beurtheilung *f.* presojanje, pre razsodba, pretres.
Beurtheilungskraft *f.* razsodnost.
Beute *f.* plen, rop; — machen plé ropati; upléniti, ugrábiti.
Beutel *m.* mošnja; (in den Mül sito, tresílnica, mikulja; *dem.* mošn
Beutelmeise *f.* plášica, reměc.
beuteln tresti (tresem), meketati (kečem), mékiniti, májati; stresti, z ketati, zmajati; (m. d. Kopfe) kin majati; skimati, zmajati.
Beutelschneider *m.* zmikavt, zmik
Beutelschneiderei *f.* zmikarstvo.
Beutelthier *n.* vrečár.
bevölkern obljúditi, naséliti, z lju napolniti; *impf.* obljudovati, nase vati.
bevölkert obljuděn, naseljen.
Bevölkerung *f.* naselitěv; naséln prebivalci *pl.*, prebivalstvo.
bevollmächtigen pooblastiti, oblast deliti komu; *impf.* pooblaščevati, last podeljevati.
Bevollmächtigte *m.* pooblaščeněc; pooblaščenka.
Bevollmächtigung *f.* pooblastitěv,] oblaščenje, pooblastilo.
bevor *adv.* pred, popréd, prej,] préj; *conj.* predno, preden, prej ko.
bevormunden varuha komu postav *impf.* postavljati.
Bevormundete *m.* varovaněc; *f.* va vanka.
bevorstehen čakati, nastajati, bližati
bevorstehend bližnji, bodóč, kar i nastopiti.
bevorworten s. befürworten.
bevorzugen einen prednost dati, *imp* dajati komu, pred drugimi koga *čislat*
bewachen varovati, pod stražo imé (imám), čuvati, stražiti (nad čim paziti, gledati (na kaj).

bewachsen obrasti (-rastem), zarasti; *impf.* obraščati.
bewachsen *adi.* obrasten, porasten.
Bewachung *f.* straža, varstvo, čuvanje, varovanje.
bewaffnen oborožiti, z orožjem oskrbeti; *impf.* oboroževati, z orožjem oskrbovati.
bewaffnet oborožen, v orožji.
Bewaffnete *m.* orožnik, oboroženěc.
Bewaffnung *f.* oboróženje; (Waffen) orožje.
Bewahranstalt *f.* oskrbovalnica, varovalnica.
bewahren varovati, čuvati, hraniti; obvarovati, ohraniti; (aufheben) shraniti, *impf.* shranjevati; Gott bewahre Bog obvari, Bog obvaruj, Bog ne daj; ei bewahre nikar, nikakor ne.
bewähren sich izkazati (-kažem) se, pokazati se, potrditi se; *impf.* izkazovati se, potrjevati se.
bewährt skušen, potrjen; (glaubwürdig) istinit, resničěn; (echt) prav, pristěn.
bewahrheiten sich potrditi se, *impf.* potrjevati se. [shramba.
Bewahrung *f.* ohranitěv, varstvo;
bewalden gozd zasejati, zarediti; *impf.* zaréjati.
bewaldet gozdnat, z gozdi obrasten.
bewältigen premoči (-morem), zmagati, užúgati; *impf.* premagovati, zmagovati; einen Aufruhr ukrotiti, zadušiti, potlačiti punt.
bewandert zveden, znajden, vajen, učén (v čem), vešč (čemu).
bewandt *adi.* wie — kak; so — tak; bei so —en Umständen ker je tako, v tacih okolščinah.
Bewandtnis *f.* okolščina, okolnost; damit hat es diese — to je tako, s to rečjo je taka.
bewässern eine Wiese napeljati, *impf.* napeljevati vode, spustiti vodo na travnik; bewässerte Thäler doline, ki jih potoki močijo, namakajo.
Bewässerung *f.* napeljevanje vode, dovajanje vodá.
Bewässerungsgraben *m.* draga.
bewegen ganiti, omájati; *impf.* gibati (gibljem), majati; (verrücken) premakniti, *impf.* premikati; *fig.* nagniti, pripraviti; *impf.* nagibati, pripravljati (k čemu); (rühren) ganiti, omečiti; sich — (spazieren) sprehajati se, šetati se; gibati (gibljem) se, premikati se; ganiti se, premakniti se. [gón.
Beweggrund *m.* nagib, nagibljej, na-
beweglich premakljiv, premičěn, gibljiv, gibóč; —e Feste prestopni, prestavni prazniki.
Beweglichkeit *f.* premakljivost, pregibljivost, gibčnost.
bewegt ganjen, ginjen; —es Meer zburkano morje.
Bewegung *f.* gibanje, premikanje, kretanje; in — sein gibati (gibljem) se, kretati se. [nepremakljiv.
bewegungslos neganljiv, negibljiv,
Bewegungsorgan *n.* gibálo.
beweiben ženiti; oženiti (koga).
beweinen objokati, oplákati; *impf.* objokovati, oplakovati, jokati se (nad čim). [solz vreděn.
beweinenswürdig joka, objokovanja,
Beweis *m.* dokáz, spričba; — führen dokazovati, spričevati; Beweis- dokazni.
beweisen dokazati (-kažem), spričati; *impf.* dokazovati, spričevati.
Beweisführer *m.* dokazovalěc.
Beweisgrund *m.* dokáz, razlog. [moč.
Beweiskraft *f.* dokaznost, dokazna
Beweismittel *n.* dokazilo, dokazno sredstvo.
Beweisregel *f.* dokazno pravilo.
Bewenden *n.* s. Bewandtnis.
bewenden lassen es bei etwas pustiti, *impf.* puščati pri čem; ostati (ostanem), ostajati pri čem; pustiti, puščati kakoršno je.
bewerben sich iskati (iščem) česa, poganjati se za kaj; um ein Amt — iskati službe.
Bewerber *m.* prosilěc.
bewerfen ometati (-mečem), *impf.* ometávati.
bewerkstelligen storiti, učiniti, napraviti, narediti, izpeljati (-peljem); *impf.* delati, činiti, napravljati, narejati, izpeljevati.
bewilligen dovoliti, dopustiti, privoliti, pripustiti; *impf.* dovoljevati, pripuščati ꝛc.

Bewilligung *f.* dovoljenje, dovolitěv, dopuščenje, dopust.

bewillkommen pozdraviti, blagosprejeti (-sprejmem); *impf.* pozdravljati, blagosprejemati.

Bewillkommung *f.* pozdrav.

bewirken storiti, učiniti, narediti, napraviti; *impf.* delati, činiti, narejati, napravljati. [gostovati.

bewirten gostiti; pogostiti, *impf.* po-

bewirtschaften gospodariti, gospodarstvo oskrbovati, uprávljati; (d. Boden) obdelovati. [vanje, gostitěv.

Bewirtung *f.* gostovanje, pogosto-

bewohnbar pripravěn, doběr za stanovanje; das Haus ist nicht mehr — v tej hiši se ne more več stanovati, prebivati. [živeti (v čem).

bewohnen prebivati, stanovati, bivati,

Bewohner *m.* prebivalěc, stanovalěc, stanovnik; — der Niederung dolenjěc; — einer Berggegend gorenjěc, gorjaněc; — der Stadt meščán, mestján; — des Dorfes vaščán, selán; — einer Insel otočán u. s. w.; —in *f.* prebivalka, stanovalka.

bewölken sich obláčiti se, mračiti se; pooblačiti se, pomračiti se.

bewölkt oblačěn, mračěn, teměn.

bewundern čuditi se (čemu), diviti se, občudovati (kaj); začuditi se, počuditi se.

bewundernswert čuděn, čudovít.

Bewunderung *f.* občudovanje, začujenje.

bewufst svest; znan, poznan; es ist mir noch — še pomnim, pametim; sich selbst nicht — sein ne zavedati se, ne vedeti (vém) sam za se.

bewufstlos nezaveděn, brezzavestěn, brez zavesti. [zavednost.

Bewufstlosigkeit *f.* nezavest (-i), ne-

Bewufstsein *n.* zavest (-i), zavednost; zum — kommen zavédeti (-vém) se.

bezahlbar kar se dá splačati.

bezahlen plačati, popláčati; *impf.* plačevati; zu theuer — preplačati, *impf.* preplačevati; bar — z gotovimi denarji plačati; *fig.* theuer — skúpiti.

Bezahler *m.* plačevalěc, plačník.

Bezahlung *f.* plačevanje; (das Geld) plača, plačilo.

bezähmen krotiti, uzdati; ukrotiti, obuzdati; sich — premágati se, *impf.* premagovati se.

bezaubern očarati (koga); začarati (komu), narediti (komu), obajati (koga); *impf.* očarovati, naréjati; (durch stieres Anschauen) ureči (komu), uročiti, vúrčiti (koga).

bezaubernd čaroběn.

bezaubert očaran, zamaknen.

Bezauberung *f.* očaranje, čara, zamáknenje, omama.

bezechen sich s. betrinken sich.

bezeichnen zaznámiti, oznáčiti; *impf.* zaznámljati, zaznamovati; das ganze Papier — vès papir počrtati, porisati.

bezeichnend zaznamovalěn, znamenív, značajěn, značilěn.

Bezeichnung *f.* zaznamovanje, zaznamba, známenje.

bezeigen pokazati (-kažem), skazati; *impf.* pokazovati, skazovati.

bezeugen spričati, potrditi, posvedóčiti; *impf.* spričevati.

bezichtigen s. beschuldigen.

beziehen das Bett prevleči (-vlečem), ogrniti posteljo; *impf.* ogrinjati; die Grenze — (= besichtigen) mejo obiti (-idem), obhoditi, obhajati; (d. Haus) nastaniti se, vséliti se; *impf.* nastanjevati, vseljevati se; (Waren) dobiti, prejeti (prejmem); *impf.* dobivati, prejemati; sich auf etwas — nanašati se, ozirati se; naslanjati se, opirati se na kaj.

beziehend nanašalěn, oziralěn.

Beziehung *f.* (Verhältnis) razmera, razmerje; (Rücksicht) ozir, pogled; in — auf das Vermögen gledé na premoženje, kar se tiče premoženja; ich stehe in keiner — zu ihm nimam nikakoršne zveze, dotike ž njim.

beziehungsweise *adv.* oziroma.

Bezirk *m.* okraj, okrožje, kotar; Bezirks- okrajni, kotarski.

Bezoar *m.* Bezoarstein *m.* bezoár, sredstvo zoper strup.

Bezug *m.* (Verhältnis) razméra, razmérje; (d. Beziehen) prejém, prejeměk, dobivanje; mit — auf etwas gledé na kaj, z ozirom na kaj.

bezüglich dotičěn, zaděvěn.

Bezüglichkeit *f.* dotičnost, ozirnost.
Bezugs= dotični, zadevni.
Bezugsrecht *n.* pravica kaj jemati, dobivati.
bezwecken s. beabsichtigen.
bezweifeln dvomiti (nad čim).
bezwingbar premagljív, zmagljív.
bezwingen premoči (-morem), zmoči, zmágati, premágati, užugati, ugnati (-ženem), obvladati; *impf.* zmagovati, premagovati.
Bezwinger *m.* zmagalĕc, premagalĕc.
Bezwingung *f.* zmaga, premaga; seit der — des Aufstandes odkar je bil punt udušen, zamorjen.
Bianco; etwas in — lassen pustiti kaj prazno, belo, ne popisano.
Bibel *f.* sveto pismo, biblija; Bibel= svetopisemski, biblijski.
bibelfest učen v svetem pismu, veščak v bibliji.
Bibelstelle *f.* mesto iz sv. pisma.
Bibelübersetzung *f.* prestava sv. pisma.
Biber *m.* bobĕr, dabĕr; Biber= bobrov, dabrov.
Bibergeil *n.* bóbrovina, dábrovina.
Bibliograph *m.* knjigopisĕc, bibliograf.
Bibliographie *f.* knjigopisje, biblijo[grafija.
Bibliothek *f.* knjižnica, biblijoteka.
Bibliothekar *m.* knjižničar, biblijotekár.
biblisch svetopisemski, biblijski.
biconcav dvojnojamast.
biconvex dvojnoizbočen.
bieder vrl, pošten, pravedĕn.
Biederkeit *f.* vrlost, poštenost, pravednost.
Biedermann *m.* poštenják, vrl mož.
biegen upógniti, ugniti, nakloniti, prikloniti, nagniti; *impf.* upogibati, ugibati, naklanjati, priklanjati, nagibati; (einen Ast) pripogniti, *impf.* pripogibati; krumm — kriviti, sločiti; ukriviti, usločiti; *(gram.)* sklanjati, sprégati; sich — šibiti se, kriviti se.
biegsam gibljív, gibĕk, gibčĕn, šibĕk, vitĕk, upogljiv; *fig.* okretĕn.
Biegsamkeit *f.* gibčnost, šibkost, vitkost; okretnost.
Biegung *f.* upogibanje, zavijanje; gib, pregib; (Krümmung) ovinĕk, zavoj; *(gram.)* sklanjatĕv. spregatĕv.

Biene *f.* bučela, bčela, čbela; *dem.* bučelica, čbelica; Bienen= bučelni, čbelni.
Bienenhaus *n.* bučelnják, ulnják.
Bienenkönigin *f.* mática.
Bienenkorb *m.* ulj, koš.
bienenreich bučelnat, poln bučel.
Bienensaug *m.* mrtva kopriva.
Bienenschwarm *m.* roj; erster — prvinĕc, prvĕc; zweiter — drugĕc; den — auffangen roj ogrebsti (-grebem) od. ogreniti; *impf.* ogrebati.
Bienenstachel *m.* želo, žalĕc.
Bienenstock *m.* ulj, panj.
Bienenzucht *f.* bučelarstvo, bučelarija.
Bienenzüchter *m.* bučelar; — sein bučelariti.
Bier *n.* pivo, ol; — brauen pivo variti, ol kuhati.
Bierbrauer *m.* pivovár, pivár, olár.
Bierbrauerei *f.* pivarija, pivarstvo, olarija, olarstvo.
Bierbraustätte *f.* pivovarna.
Bierhaus *n.* pivarnica, olarnica.
Bierkrug *m.* vrč, ročka za pivo.
Bierschank *m.* točenje piva, ola; pivarnica, olárnica.
Biersteuer *f.* pivarnina, olarnina, davĕk od piva, ola.
Biersuppe *f.* pivna juha, juha od piva.
Bierzeche *f.* zapitĕk na pivu, olu.
Biestmilch *f.* mlezva, mlezivo.
bieten dati, podati; *impf.* dájati, podájati; die Spitze —, Trotz — upreti se, zoperstaviti se; *impf.* upirati se, zoperstavljati se; (anbieten) ponúditi, *impf.* ponújati.
Bigamie *f.* dvoženstvo, bigamija.
bigott svetohlinski.
Bigotterie *f.* svetohlinstvo.
Bijouterie *f.* dragocenina, dragotina.
Bilanz *f.* konečni račun o dohodkih in stroških, o dobičku in zgubi, bilanca.
Bilch *m.* polh.
Bilchfalle *f.* samostrla.
Bilchloch *n.* pólšina.
Bild *n.* podoba, obráz, slika; (Gleichnis) prilika; (Standbild) kip; *dem.* podóbica, obrazĕk.
bilden obráziti, podobiti; izobraziti, upodobiti, podobo dati; *impf.* izobraževati, upodábljati; (d. Geist) mikati,

likati, úriti, bistriti; omikati, olikati, izobraziti, zbistriti, zbrihtati; *impf.* omikovati, izobraževati; (machen) delati, tvoriti, storiti, napraviti, narediti, osnovati (-snujem), ustanoviti; *impf.* napravljati, narejati, snovati.

bildend obrazilĕn, obraževalĕn, omikovalĕn, upodobujóč; tvorilĕn.

Bilderbibel *f.* sveto pismo s podobami.

Bilderbuch *n.* knjiga s podobami.

Bilderdeutung *f.* podoboznanstvo.

Bilderdienst *m.* podobočastje, malikovalstvo.

Bildergallerie *f.* slikarnica.

Bilderhandel *m.* kupčija s podobami.

Bilderrahmen *m.* okvir podobe.

bilderreich slikovít, poln slik, podôb, prilik.

Bildersammlung *f.* zbirka podôb, nabira podob, slik.

Bilderschrift *f.* podobopisje.

Bilderstreit *m.* prepír zastran podôb.

Bilderstürmer *m.* obrazoborĕc, razdiralĕc podôb.

Bilderstürmerei *f.* obrazoborstvo, kipoborstvo, razdiranje podôb. [dôb.

Bildgießer *m.* podobolijĕc, vlivalĕc po-

Bildhauer *m.* podobar, kipár. [stvo.

Bildhauerkunst *f.* podobarstvo, kipar-

bildlich (übertragen) prenesen; — darstellen slikovito predstaviti; —e Sprache slikovit jezik.

Bildner *m.* podobar, kipár; *fig.* izobraževalĕc, omikovalĕc, učenik.

Bildnis *n.* obráz, podoba; posnetĕk.

bildsam sposobĕn za omiko, kdor se dá omikati, izobraziti; izobrazĕn.

Bildsäule *f.* kip, soha, štátua.

Bildschnitzer *m.* rezbár.

bildschön prelép, sprelép, čudolép.

Bildung *f.* obrazovanje, tvoritĕv; (Erschaffung) stvaritĕv, stvarjenje; (Gesichtsbildung) obráz; (eines Vereines) napravljanje, naprava, ustanovitĕv; (d. Verstandes) izobraževanje; (Cultur) omika, omikanost, olikanost, izobráženost. [lišče.

Bildungsanstalt *f.* izobraževališče, uči-

bildungsfähig s. bildsam.

Bildungsstoff *m.* tvorivo.

Bildwerk *n.* podoba naslikana, izdolbena, izrezana.

Bill *f.* nasvet kake postave.

Billard *n.* biljár.

Billardspiel *n.* igra na biljár.

Billardzimmer *n.* biljarnica.

Bille *f.* (Kugel) óblica; (Zapfen) čep, štekelj.

Billet *n.* listĕk, pisemce, biljet.

billig pravičĕn, prav; (v. Preise) primérna, zmerna, nizka cena, dobĕr kup; *adv.* po ceni, cenó; *comp.* cenéje.

billigen potrditi, odóbriti, pohvaliti; *impf.* potrjevati, odobrávati.

billigerweise *adv.* po pravici, kakor je prav.

Billigkeit *f.* pravičnost, pravednost; (v. Preise) cenost, nizka cena, dobĕr kup.

Billigung *f.* potrditĕv, potrdba, pohvala, odobravanje.

Billion *f.* bilijón, milijón milijonov.

Bilsenkraut *n.* *(Hyosciamus)* zobnik; Bilsenkraut= zobnikov.

Bimsstein *m.* plovĕc, plovoči kamen, votlič.

Binde *f.* obéza, preveza, povijača, ovijača; Hals— ovrátnica; (um den Leib) pas, pojás; (in d. Heraldik) trak; (bei Muskeln) vez (-í), vezilo.

Bindegewebe *n.* vezna tkanina.

Bindehaut *f.* vezna kožica.

Bindemittel *n.* vez (-í), vezilo.

binden vézati (vežem); zvezati, *impf.* zvezovati; alles nach der Reihe — povezati, *impf.* povezovati; an etwas — privezati, *impf.* privezovati k čemu; Kränze — vence plesti (pletem), viti (vijem); splesti, poviti; *impf.* spletati, povijati; sich an etw. — držati (-žím) se česa, ravnati se po čem.

Binder *m.* vezáč, vezalĕc.

Bindereisig *n.* rogoz, rogozina.

Bindevocal *m.* spona.

Bindewort *n.* veznik.

Bindezeichen *n.* vezáj.

Bindfaden *m.* vrvica, motvóz, motóz.

Bindriegel *m.* vez (-í).

Bindung *f.* vez (-í), vezatĕv.

Bingelkraut *n.* govšĕc.

binnen *praep.* v, za.

Binnenhandel *m.* notranja, domača kupčija.

Binnenland *n.* notranja dežela.

Binnenmeer *n.* notranje, sredozemsko morje.
Binom *n.* dvočlen.
binominal dvočlén, dvočlenĕn.
Binse *f.* *(Scirpus)* sit, *coll.* sitje; auch srpica; *(Iuncus)* loč (-i), ločĕk, *coll.* ločje; *(Arundo phragmites)* trst, bič, bičĕk, *coll.* bičje; Binsen= ločnat, bičnat, iz ločja, sitja, bičja.
Binsendecke *f.* štorja, rogóžina.
Binsengeflecht *n.* pletenina iz sitja, ločja. [pisĕc.
Biograph *m.* životopisĕc, življenje-
Biographie *f.* životopís, življenjepís.
biographisch životopisĕn, življenjepisĕn.
Birke *f.* breza; *dem.* brézica; Birken= brezov.
Birkenbaum *m.* s. Birke.
Birkenholz *n.* brezovina.
Birkenruthe *f.* brezovka.
Birkensaft *m.* brezovica, brezov sok, brezova mezga.
Birkhäher *m.* zelena vrana.
Birkhahn *m.* rúševĕc, škárjevĕc.
Birkhenne *f.* rúševka, škárjevka.
Birn (**Birne**) *f.* hruška, gruška; *dem.* hruškica (sowohl die Frucht als auch der Baum); Birn= hruškov.
Birnbaumholz *n.* hruškovina.
Birnmost *m.* hruškovĕc, hruškovka, tepkovĕc.
Birnschnitz *m.* hruškov krhelj, klojĕc.
Birsch *f.* lov s pušo; auf die — gehen iti (grem) na lov, iti lovit, streljat.
birschen streljati; ustreliti.
bis *praep.* do; — jetzt do sĕh (sih) mal, doslej, do sĕh dob; — wie weit, — wohin? doklej, dokód? *coni.* dokler, dokler ne.
Bisam *m.* mošĕk, moščjak, pižĕm.
bisamartig moškast, pižmast.
Bisamthier *n.* pižmar, pižmovĕc.
Bischof *m.* škof, biskop; (griechischer) vladika; des Bischofs škofov.
bischöflich škofovski, škofji.
Bischofs= s. bischöflich.
Bischofsamt *n.* škofijstvo.
Biscuit *n.* prepečenĕc, suhar.
bisher *adv.* doslej, dosedaj, dozdaj, do sĕh (sih) mal, do sĕh dob.
bisherig dosedánji.

Biss *m.* ugriz, ugrizĕk; (v. Fliegen, Mücken, Schlangen) pik.
Bisschen *n.* grižljej, založaj, drobljej, koščĕk; troha, tróhica; ein bisschen nekaj, nekoliko, nekaj malega.
Bissen *m.* kos, koščĕk, grižljej, založaj.
bissig ujedljív, ugrizljív, popadljív; (v. Worten) zajedljív, zbadljív, ostĕr.
Bisthum *n.* škofija, vladikovina.
bisweilen *adv.* včasi, včasih.
Bitte *f.* prošnja, prošenje; eine — thun zaprositi, poprositi (koga za kaj); eine — für jemanden einlegen prositi za koga.
bitten prosíti; poprositi, zaprositi; zu Gaste — vabiti; povabiti; oft, dringend — moledovati, molédvati.
Bitten *n.* prošenje, prošnja.
Bitter *m.* prosilĕc, prošník; moledovalĕc.
bitter grenĕk, grenkobĕn, gorjúp, gorĕk; *fig.* bridĕk, grenĕk, hud.
bitterböse zelò hud, čemerĕn, srdit, razkačen.
Bitterkeit *f.* grenkota, grenkoba, grenkost; bridkost.
bitterlich grenkljat, grenkobĕn, grenkast; — weinen milo se jokati; — bedürfen hudo, silno, živo potrebovati.
Bittersalz *n.* grenka sol (-í), angleška sol.
bittersalzig grenkoslán.
Bitterstoff *m.* grenčec.
Bitterwasser *n.* grenčica, grenka voda.
Bittfahrt *f.* božja pot (-i).
Bittgang *m.* obhod, procesija.
Bittschrift *f.* prošnje pismo, prošnja.
Bittsteller *m.* prosilĕc, prositelj, prošnjik; —in *f.* prosilka, prošnjica.
bittweise *adv.* proséč, s prošnjo.
bivouakieren prenočiti, *impf.* prenočevati pod milim nebom.
bizarr čudĕn, silno čudĕn.
Blachfeld *n.* planjava, raván (-i), ravnina, poljana.
Blachfrost *m.* golomraz, golomrazica, suh mraz (t. j. brez snega).
blähen napihniti, napeti (-pnem); *impf.* napihovati, napénjati; sich — napihovati se.
blähend napihovalĕn, napenjajoč.
Blähhals *m.* debeli vrat.

Blähung *f.* napihovanje, napénjanje; er leidet an —en rado ga napenja, vetrovi mu nagajajo, ga nadlegujejo.
blank svetĕl, svitĕl; (bloß) gol, nag; (geldlos) suh, prazĕn.
Blankett *n.* golica.
Blase *f.* mehúr, mehír; *dem.* mehurĕc, mehurčĕk; (Hitzblase) mozólj; (Schwiele) žulj.
Blasebalg *m.* meh, pihalnik.
Blasehorn *n.* rog, trobilo.
blasen pihati (pišem); pihniti; (v. Winde) pihati, briti (brijem); auf der Flöte oder die Flöte — piskati, zapiskati na piščal; auf dem Horne — tróbiti, zatróbiti; in die Hände — hukati; hukniti v roke. [ščaj.
Blasenausschlag *m.* mehurčasti spu-
blasenförmig mehurjast, mehurčkast, mozoljast.
Blasenpflaster *n.* mehurnik, mozoljnik.
Blasenstein *m.* mehurni kamen, kamen v mehurji.
Blasenwurm *m.* mehurnjak.
blasig mehurnat, mozoljnat.
Blasinstrument *n.* trobilo, piskalo.
blaſs bled; — sein bledéti; — werden obledéti, prebledéti; *impf.* obledévati.
Bläſſe *f.* bledoba, bledost; (a. Pferde) lisa, liša; ein Pferd mit einer — lisast konj; eine Kuh mit einer — brezasta krava.
Blaſshuhn *n.* *(Fulica atra)* črna liska, pandirĕk, potopka.
blaſswangig bledoličĕn.
Blatt *n.* list, pero (peresa), lepen; *coll.* listje, pérje, lepenje; (v. Papier) list; das — hat sich gewendet drugi veter vleče, vreme se je prevrglo, kolo sreče se je obrnilo; sich kein — vor den Mund nehmen na vsa usta povedati.
blattähnlich listast, listu podobĕn.
Blättchen *n.* listĕk, listič, peresce.
Blatter *f.* mozólj, mehúr; die —n *(variolae)* osépnice, kozé *pl.*; —n haben biti (sem) kozav, osépničav, imeti kozé, osépnice.
blätterig listnat, pérnat, lepenjat.
blätterlos brezlistĕn, gol.
blättern prebirati, prevračati liste.
Blatternnarbe *f.* pika, jámica.
blatternnarbig pikast, osépni[illegible] kozičav.
Blätterpilz *m.* pečenka.
Blätterschwamm *m.* platničarica.
Blattfläche *f.* listna ploskĕv.
blattförmig listast.
Blattgold *n.* zlata pena.
Blattkäfer *m.* božja krávica.
Blattlaus *f.* listna uš (-í), ušica.
blattlos brezlistĕn.
blattreich listnat, listovit, pernat
Blattscheide *f.* listna nožnica.
Blattseite *f.* stran (-í), plat (-í).
Blattsilber *n.* sréberna pena.
Blattstiel *m.* pecelj (-na), recelj, pet[illegible] petljika.
Blattwespe *f.* grizlica.
blau modĕr, plav; (himmelbl[illegible] višnjev, višnjel; (meerblau) sinj.
blauäugig modroók, plavoók.
Bläue *f.* modrina, plavetina; sinji[illegible] višnjelost.
blauen modriti se, sinjiti se, sinj[illegible] prihájati. [li[illegible]
bläuen modro, plavo barvati, višn[illegible]
Blauholz *n.* višnjeva prožiljka.
Blaukehlchen *n.* višnjeva taščica.
bläulich višnjelkast, zamodrél, si[illegible] kast, modrast, plavkast.
Blaumontag *m.* zaspani ponedeljĕk
Blausäure *f.* pruska kislina.
Blauspecht *m.* brglez.
Blaustein *m.* višnjelĕc. [vi[illegible]
Blech *n.* ploča, pločevina, pleh, pleh[illegible]
blechern pločnat, plehnat.
blechförmig platičast.
Blechware *f.* pločevina, plehovina.
blecken die Zähne réžati (režím) s[illegible] zobé kazati (kažem).
Blei *n.* svinĕc, olovo; Blei= svinčĕn svinčni.
bleiben ostati (ostanem), *impf.* ostá[illegible] jati; stehen — postati (-stojím), *imp[illegible]* postájati; stecken — obtičati (-tičím) sitzen — obsedéti; hangen — obviséti liegen — obležati (-ležím); — lasse[illegible] pustiti, *impf.* puščati; im Kriege — pasti (padem); bei etwas — držati (držím) se česa.
Bleiben *n.* ostanĕk.
bleibend stanovitĕn, stalĕn, trpežĕn; (ewig) večĕn.

bleich bled, obledél; — werden bledéti; obledeti, *impf.* obledévati.

Bleiche *f.* bledoba, bledost, bledoča; Leinwand— beljenje, belitěv, belež.

bleichen die Leinwand béliti, ubeliti platno; (bleich werden) bledéti; obledéti, *impf.* obledévati.

Bleichmittel *n.* belilo.

Bleichplatz *m.* belišče, belež.

Bleichsucht *f.* bledica.

bleichsüchtig bledičěn.

bleiern svinčén, svinčěn.

Bleierz *n.* svinčeněc.

bleifarbig svinčenast, svinčenobarven.

Bleifrischofen *m.* pretapljálnica svinčene rude.

Bleigelb *n.* svinčena rumenica.

Bleigießer *m.* svinčár.

Bleigießerei *f.* svinčárnica.

Bleiglanz *m.* svinčeni sijajnik.

Bleiglätte *f.* svinčena gladkina.

bleihaltig svinčnat, svinčenat.

Bleihütte *f.* topilnica za sviněc.

bleiicht svinčnast, svinčenast.

Bleikalk *m.* svinčnato apno.

Bleikugel *f.* svinčenka, svinčena krogla.

Bleiloth *n.* svinčnica.

Bleistift *m.* svinčnik, olovka.

Bleiware *f.* svinčenina.

Bleiweiß *n.* svinčnata belína.

Bleizucker *m.* kisavnati sviněc.

Blende *f.* (d. Pferden) prikrov; (span. Wand) zaslonilo; (im Festungsbaue) zakrov; (Mineral) svetlica; (blindes Fenster) slepo okno; (Nische) dolblina.

blenden slepiti; oslepiti; *fig.* slepiti, slepariti, mamiti, motiti; zaslepiti, omamiti, zmotiti; der Schnee blendet mich blišči se mi od snega, sneg mi jemlje pogled, vid.

blendend slepilěn, motilěn; (vom Glanze) bliščljiv, bliščeč; —e Schönheit divna lepota.

blendhell bliščeč, svetěl da se blišči.

Blendlaterne *f.* slepica, tatica.

Blendung *f.* oslepljenje, sleparjenje, omama, premota; bliščoba; (Diaphragma) zaslonka.

Blendwerk *n.* slepotija, sleparija, sleparstvo, slepilo, mamilo.

blessieren raniti; oraniti.

Blessierte *m.* ranjeněc, ranjenik.

Blessur *f.* rana, ranjenje.

Bleuel *m.* tolkáč, tolkača; (Wasch—) perača, trepka.

bleuen tolči, biti (bijem), trépkati.

Blick *m.* pogled, ozír; (Schimmer) lesk, blesk, blišč, sij; —e wechseln spogledati se, *impf.* spogledovati se; den — senken oči pobesiti, *impf.* pobešati.

blicken glédati; poglédati, ozreti se; *impf.* pogledovati, ozirati se; (schimmern) bliščati (bliščím), lesketati (leskečem), sijati; zabliščati, zablisniti, posijati; sich — lassen pokázati (-kažem) se, *impf.* pokazovati se.

Blickfeuer *n.* drnice *pl.*, ogenj na majakih.

blind slep; (vom Glase) teměn; — machen slepiti; oslepiti; — werden oslepéti; — laden brez krogle nabiti (-bijem), *impf.* nabijati; —er Lärm prazěn hrup.

Blinddarm *m.* slepo črevó (črevésa).

Blinde *m.* slepěc; *f.* slepica.

Blindekuh *f.* slepa miš; — spielen slepomiškati se, slepo miš igrati.

blindgeboren sleporojen.

Blindheit *f.* slepota, slepóst.

blindlings *adv.* slepo, nepremišljeno, tje v en dan.

Blindschleiche *f.* slepič, slepír, slepovož.

Blindschuss *m.* slep —, prazěn strel.

blinken lesketáti (lesketám u. leskečem), bliščati (bliščím) se; zalesketati, zabliščati se; (v. d. Sternen) migljati, tripati; (v. d. Augen) svetiti se, bliskati.

blinkend bliščéč, svitěl.

blinzeln mežikati, mežgetati (mežgečem), mežúrkati, tripati (tripljem) oder trépati; zamežikati, utripati.

blinzelnd mežikav, mežav.

Blinzler *m.* mežikavěc, mežavěc.

Blitz *m.* blisk; (Blitzstrahl) strela; wie der — kakor blisk, po bliskovo.

Blitzableiter *m.* strelovód, bliskovód.

blitzen bliskati, bliskati se; zabliskati se, zablisniti se.

Blitzeseile *f.* velika naglica; mit — bliskoma, kakor blisk.

Blitzröhre *f.* strelna cev (-í), (kakor jo naredi strela, ako udari v peščeno zemljo).

blitzschnell bliskovit, nagĕl kakor blisk.
Blitzstrahl *m.* strela, gromska strela.
Bloc, *en bloc* počez, povprek.
Block *m.* panj, klada, porungelj (-na), bruno, trkĕlj, štor; (Haublock) tnalo, naton; (Sägeblock) krkĕlj, krlj, hlod.
Blockade *f.* obstop, oblega (trdnjave); (auf dem Meere) zaprtija, zaprtje.
Blockadezustand *m.* obstopno, obležno stanje.
blockartig kladast. [nica.
Blockhaus *n.* kladara, čardak, strel-
blockieren obstopiti, obleči (-ležem); *impf.* obstopati, oblegati; (a. d. Meere) zapreti, *impf.* zapirati.
blöde slaboumĕn, bedast, topogláv; (furchtsam) bojéč, plah, plašljiv; (v. d. Augen) slab, slabotĕn.
Blödigkeit *f.* slaboumnost, bedaštvo, topoglavost; plahota, plašljivost; slabota.
blödsichtig brljav, slabovidĕn.
Blödsichtige *m.* brljavĕc, slabovidĕc; *f.* brljavka. [nost.
Blödsichtigkeit *f.* brljavost, slabovid-
Blödsinn *m.* slaboumje, slaboumnost, topoglavost, bedost, bebost.
blödsinnig slaboumĕn, topogláv, bedast, bebast.
blöcken (v. Rindvieh) mukati; zamukati; (v. Schafen) beketati (-tám und -čem); zabeketati; (v. Ziegen) meketati (-tám u. -čem); zameketati; —d ankommen primukati, pribeketati, primeketati. [meketanje, meket.
Blöcken *n.* mukanje; beketanje, beket;
blond belolás, belkast, rumenolás, rumenkast, zlatolás, rudečkast.
Blonde *m.* belolasĕc, rumenolasĕc, zlatolasĕc; *f.* belolaska, rumenolaska, zlatolaska.
blondhaarig s. blond.
bloß nag, gol, odkrit; (v. Haupte) razoglav, gologlav; (v. Halse) golovrat; (v. d. Händen) golorók; (v. d. Füßen) bos, bosonóg, sezút; (allein) sam, zgol, samojedín; *adv.* samo, le, zgolj, jedino, einen —stellen sramotiti; osramotiti, v sramoto pripraviti koga.
Blöße *f.* nagota, nagĕc, golota, golost; (e. baumleere Stelle) goličava, goljava, goljina; (Armut) siromaščina.
bloßfüßig s. barfuß.
bloßköpfig s. barhaupt.
Bloßstellung *f.* sramotitĕv, odkrivanje slabosti kacega človeka.
blühen cvesti (cvetem), cvetéti, cvitati, cvétati. [cvetka.
Blümchen *n.* cvetičica, cvetličica,
Blume *f.* cvetica, cvetlica; Blumen= cvetični, cvetlični.
Blumenausstellung *f.* razstava cvetlic.
Blumenbau *m.* cvetličarstvo.
Blumenblatt *n.* cvetni list.
Blumengarten *m.* cvetličnjak, vrt za cvetlice.
Blumengärtner *m.* cvetličar, cvetičar.
Blumengöttin *f.* Cvetana.
Blumenkelch *m.* cvetna čaša. [ohrovt.
Blumenkohl *m.* cvetno zelje, cvetni
Blumenkorb *m.* jerbaščĕk za cvetlice.
Blumenkranz *m.* venĕc od cvetlic.
Blumenkrone *f.* venčič, cvetna krona.
Blumenlese *f.* cvetobér; (Anthologie) cvetnik, cvetje.
Blumenliebhaber *m.* cvetoljúb.
blumenreich cvetličnat, poln cvetlic.
Blumenscheide *f.* cvetna nožnica.
Blumenstaub *m.* cvetni prah.
Blumenstrauß *m.* šopĕk, kita, kitica.
Blumentopf *m.* cvetnják, lonĕc za cvetlice.
blumicht cvetličast, cvetast.
blumig cvetličĕn, cvetĕn, cvetličnat, cvetnat.
Blümlein *n.* s. Blümchen.
Blut *n.* kri (krví); (Abstammung) rod, koleno; das — stieg ihm in's Gesicht rudečica ga je oblila, zarudel je; Gut und — für den Kaiser življenje in premoženje za cesarja; Blut= krvni.
Blutader *f.* žila privodnica, dovodnica.
blutarm malokrvĕn; *fig.* krvavo potrebĕn, zelo ubog.
Blutauswurf *m.* hrkanje krví, krváv hrkelj. [klanje.
Blutbad *n.* prelitje, prelivanje krví,
blutbefleckt okrvavljen, krváv.
Blutbrechen *n.* bljuvanje, brúhanje krví; — haben kri bljuvati, bruhati.
Blutdurst *m.* krvoločnost, krvoželjnost, žeja po krvi.
blutdürstig krvoločĕn, krvoželjĕn, krvožejĕn.

Blutegel *m.* pijavka, pijavica.
Bluteiter *m.* sokróvica.
bluten krvavéti; ich blute kri mi teče; das Herz blutet mir srcé mi poka, srcé me bolí.
Blüte *f.* cvet, *dem.* cvetěk; *coll.* cvetje, *dem.* cvétljiče; Blüten= cvetni.
blütenarm malocvetěn, brezcvetěn.
Blütenkelch *m.* s. Blumenkelch.
blütenreich cvetnat, poln cvetja.
Blütenscheide *f.* tulěc.
blütenständig nadcvetěn.
Blütenstaub *m.* s. Blumenstaub. [let.
Blütezeit *f.* čas cvetja; čas cvetečih
Blutfink *m.* kalín, popkar.
Blutfleck *m.* krváv madež.
Blutfluſs *m.* krvotok.
blutflüssig krvotočěn.
blutfremd celó neznán. [posoda.
Blutgefäß *n.* krvava cev (-í), krvna
Blutgeld *n.* s krvjó zadobljen, krváv denár; (Wergeld) krvnina, krvarina.
Blutgericht *n.* krvava, zaglavna sodba.
Blutgerüst *n.* smrtni, krvavi óděr.
blutgierig krvoželjěn.
Blutharnen *n.* krvávo scanje, krvomók, krvomoča.
Bluthochzeit *f.* krvava svatba, krvavo ženitovanje.
Bluthusten *m.* s. Blutbrechen.
blutig krváv, okrvávljen; — machen krvaviti, okrvaviti.
blutjung mlad kakor kaplja, mlad ko cvet, zelo mlad.
Blutkörperchen *n.* krvno telesce.
Blutkreislauf *m.* krvni obtok.
Blutkreislauforgan *n.* krvno obtočilo.
Blutkuchen *m.* krvna gruda.
Blutlassen *n.* púščanje krví.
blutlos brezkrvěn, brez krví.
Blutlosigkeit *f.* brezkrvnost, brezkrvica.
Blutmal *n.* zasedena, podpluta kri.
Blutmangel *m.* pománjkanje krví.
Blutrache *f.* krvno maščevanje, krvna osveta.
blutreich krvnat, poln krví.
blutreinigend kričistilěn.
blutroth rudéč kakor kri.
blutrünstig krváv, krvavéč.
blutsauer prebriděk, pretežěk, pretežavěn.
Blutsauger *m.* krvolók, krvopija.
Blutschande *f.* krvozmesje, krvosramnost, rodoskrumba.
Blutschänder *m.* krvosramnik, rodoskruněc; —in *f.* krvosrámnica.
blutschänderisch krvosraměn, rodoskrumběn.
Blutschlag *m.* krvni mrtvud.
Blutschuld *f.* krivda prelite krví, umor, uboj.
Blutschwamm *m.* glota.
Blutschweiß *m.* krvavi pot, krvave srage *pl.*
Blutsfreund *m.* sorodnik, sorodoviněc, žlahtnik; —in *f.* sorodnica, žlahtnica; —schaft *f.* sorodstvo, sorodovinstvo, žlahta.
Blutspeien *n.* pljuvanje krví.
Blutstätte *f.* morišče.
Blutstein *m.* krvavěc.
blutstillend kri ustavljajóč; —es Mittel pomočěk za ustavljenje krví.
Blutsturz *m.* krvotók, krvolij.
blutsverwandt sroděn, v rodu.
Blutsverwandte *m.* s. Blutsfreund.
Blutumlauf *m.* obtok krvi, krvotók.
Blutung *f.* krvavenje, krvavitěv; es trat eine starke — ein jela mu je močno kri teči.
Blutvergießen *n.* prelivanje krvi, krvoprelitje.
Blutverlust *m.* izguba krví.
Blutwasser *n.* krvna sirotka.
blutwenig *adv.* celó malo, majckino, mičkino.
Blutwurst *f.* krvava klobasa, krvavica.
Blutzeuge *m.* mučenik, mučeněc; *f.* mučenica.
Bock *m.* kozěl, mrkáč; Schaf— ověn; Reh— srnják; Sturm— zidodér, stenolóm; Kutsch— sedalo; — der Zimmerleute, Maurer koza, kozača; (Fehler) pogrešěk, pomota, hiba; Bock= kozlov, kozlovski.
bockbeinig kozonóg; *fig.* trmast, trmogláv, trdovrát. [čěk.
Böckchen *n.* kozlè (-ta), kozlič, kozli-
bocken (v. Ziegen) prskati se; (von Schafen) mrkati se.
Bockfell *n.* kozlovina, kozličevina.
Bockfleisch *n.* kozlina, kozlétina.
Bockkäfer *m.* rogin.

Bocks- kozlov, kozlovski, kozji.
Bocksbart *m.* kozja brada.
Bocksdorn *m.* kustovnica.
Boden *m.* tla *pl.* (*gen.* tal); (Erd—) zemlja; (Grund u. —) zemljišče, svet; (des Gefäßes) dno; (unter dem Dache) podstrešje, dilje *pl.; Boden-* spodnji, dolnji.
Bodenart *f.* vrsta zemlje.
Bodenbrett *n.* spodnjica, podnica.
Bodencultur *f.* obdelovanje zemlje.
Bodenerzeugnis *n.* pridelěk, priroděk.
Bodenkammer *f.* górnjica, zgornja izba.
Bodenkunde *f.* zemljeznanstvo.
Bodenloch *n.* (Dachfenster) lina.
bodenlos brez dna; *fig.* neskončěn, nezmerěn.
Bodensatz *m.* gošča, troska, drožé (-íj), droží, podmást (-i).
Bodenschichte *f.* plast (-í).
Bodenzins *m.* površnina.
Bogen *m.* (Gewölbe) obók, oblók, svod; (Schießbogen) strelni lok, samostrel; (Fiedelbogen) lok, ločec; (Zirkelbogen) obód; (Regenbogen) mávrica, božji stol; (Papier) pôla; in Bausch und — po vrhu, povprék, počez.
Bogendecke *f.* svod, strop.
Bogenfenster *n.* obókano okno.
bogenförmig *(concav)* slok, sločěn, slokast; *(convex)* zbočen, zbokast, obočen, obokast.
Bogengang *m.* oblók, obókan hodnik.
Bogengrad *m.* ločna stopinja.
Bogenmacher *m.* lokár; samójstrar.
Bogenschütze *m.* lokostrelěc, strelěc z lokom.
Bogensehne *f.* tetív (-i), tetiva.
bogenweise *adv.* pôla za pôlo.
Bogenzirkel *m.* šestilo.
Bohle *f.* (eine Art Bretter) platnica, podnica, mostnica.
Bohne *f.* bob, fižól; Bohnen- bobov, fižolov.
bohnen gladiti, voščiti (tla).
Bohnenacker *m.* bobišče, bobovišče.
bohnenartig (—förmig) bobast, bobovnast, bobu podoběn.
Bohnenbaum *m.* bóbověc.
Bohnenhülse *f.* bobov strok; *coll.* bobovo stročje.
Bohnenstroh *n.* bobovica, bobova slama.
bohren vrtati; zvrtati; das Schiff in den Grund — ládijo potopiti, ladijo v morje pogrezniti.
Bohrer *m.* sveděr; (Nagel—) žébeljnik; (Rechen—) grabeljnik; (d. bohrende Mann) vrtáč, vrtalěc.
Bohrfliege *f.* vrtalka.
Bohrmehl *n.* vrtanina, izvrtki *pl.*
Bohrmuschel *f.* kamenovrt.
Bohrschmied *m.* svedrár.
Bohrwurm *m.* kukěc.
Bohrzeug *n.* vrtalo, vrtalnik.
Boisalz *n.* morska sol (-i).
Bojar *m.* boljár, plemič; Bojaren- boljarski.
Bole *f.* globoka, okrogla posóda, globoka skleda; (Samenbehältnis) glavica; (Zwiebel) luk, čebúla, *dem.* čebúlica.
Bollwerk *n.* (im Wasserbaue) zajezje, kašča; (Festungs—) ostrog, ogradje, gradišče, branišče.
Bolzen *m.* pušica, strelica; (Keil) zagozda, zagvozda, klin.
Bombarde *f.* bombarda.
Bombardement *n.* bombardovanje.
Bombardier *m.* bombardár.
bombardieren bombardovati, bombe metáti (mečem), spuščati.
Bombardierkäfer *m.* puškar.
Bombast *m.* napetost, preobilnost, nadutost.
bombastisch napêt, nadút.
Bombe *f.* bomba.
bombenfest neprebitěn.
Bonbon *m.* sladčica, sladkarija.
Bonmot *n.* dovtip, dovtipna beseda.
Bonvivant *m.* lahkoživěc, dobroživěc.
Boot *n.* čoln, ládjica; *dem.* čolnič, čolničěk.
Bootsmann *m.* čolnár, mornár.
Borax *m.* boraks, boras.
Bord *m.* (am Schiffe) bôk, kraj; (e. Flusses) kraj, breg; an — gehen v ládijo stopiti, iti (grem) na barko; über — werfen iz ládije metáti (mečem); pometáti, vreči (vržem); über — fallen iz ladije pasti (padem) v morje.
Bordell *n.* kurbišče.
bordieren robiti; obrobiti, zarobiti; (mit etwas) obšiti (-šijem); obšivati.

Bordur *f.* obrób, obšív.
Boreas *m.* séver.
Borg *m.* pósoda, zajem; auf — geben úpati, na up, na počák dati, *impf.* dajati; auf — nehmen v zájem, na zajem, na pósodo vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); auf — verkaufen na počák, na brado prodati, *impf.* prodajati.
borgen (auf Credit geben) úpati, posóditi, na úp, na počák dati, *impf.* dajati; (auf Credit nehmen) na pósodo vzeti (vzamem), izposóditi si; *impf.* jemati (jemljem), izposojevati si.
Borger *m.* (Borggeber) posojilěc, upnik; (Borgnehmer) upojemnik, kdor jemlje na pósodo.
Borke *f.* skorja, lub, lubád (-i); *coll.* lubje; (e. Geschwüres) krasta.
Borkenkäfer *m.* zalubnik, lubadár.
Born *m.* vír, vrelěc, studeněc.
borniert slabouměn, budalast, bedast, top, trapast.
Borniertheit *f.* slaboumnost, budalost, topost.
Borsdorferapfel *m.* mišansko jábelko, mošánckar, mišáncigar.
Börse *f.* mošnja; zbirališče kupčevalcev, borza; Börsen- borzni.
Borst *m.* poč (-i), poklina, razpoklina.
Borste *f.* ščetina, šetina; *dem.* ščetinica; *coll.* ščetinje; (d. Igel) igla, špica.
borsten sich ščetíniti se, sršiti se, jéžiti se.
borstenartig (—förmig) ščetinast.
Borstenhaar *n.* ščetinje.
Borstenthier *n.* ščetiněc, ščetinka.
Borstenvieh *n.* svinje, krmetina.
borstig ščetinat.
Borte *f.* rob, trak, paseč, porta; in Kärnt. prema.
bösartig hudoběn, zloběn, zločest, zěl, malopriděn, hudomušěn; (v. d. Krankheit) hud, nevaręn.
Bösartigkeit *f.* hudobnost, zlobnost, malopridnost; nevarnost.
Böschung *f.* položnost, poševnost, bok, pobočje.
böse hud, hudoběn, zěl, zloběn, zločest; (zornig) srdit, ljut, jezěn; — machen pohujšati, spriditi; razsrditi, razljutiti, ujeziti; — werden popačiti se, pohujšati se, spriditi se; razsrditi se, razljutiti se, ujeziti se; — Buben poredni, malopridni fantalini; —s Maul hud, zbadljiv, opravljív jezik; —s Beispiel slab, grd zgled.
Böse *m.* hudir, vrag, zlom, zloměk, zlodej.
Bösewicht *m.* hudobnež, hudodelnik, hudodelěc, zločín, zločiněc; du bist ein — hudoba iz tebe gleda.
boshaft poreděn, neporeděn, hudoběn, zloběn.
Boshaftigkeit *f.* porednost, hudobnost, zlobnost.
Bosheit *f.* zloba, hudobija, zlobnost, hudobnost.
böswillig zlovoljěn, hudovoljěn, zloběn.
Böswilligkeit *f.* zlovoljnost, zlobnost.
Botanik *f.* rastlinstvo, rastlinoznanstvo, botánika.
Botaniker *m.* rastlinoslověc, botanikar.
botanisch rastlinski, rastlinoznanski, botaničěn.
botanisieren rastlináriti, rastline nabirati.
Bote *m.* sěl, poročnik, vestnik.
Botenwesen *n.* selstvo, poročništvo.
Botmäßigkeit *f.* gospodstvo, oblast (-i).
Botschaft *f.* (Nachricht) poročilo, sporočilo, naznanilo, glas, novica, vest (-í); (Gesandtschaft) poslanstvo.
Botschafter *m.* poslaněc, poročnik.
Böttcher *m.* bednjár, bečvár, čebrár; Böttcher- bednjarski, bečvarski, čebrarski.
Bottich *m.* beděnj, bečva; großer — kad (-í), čeběr; *dem.* kadica, čebrič.
Bouquet *n.* šopěk, kitica.
Bouteille *f.* steklenica, sklenica, butélja.
Boutique *f.* s. Bude.
Bowle *f.* (sp. Bohl) s. Bole.
brach *adv.* v prahi, neobdelano.
Brachacker *m.* praha, njiva v prahi, pusta njiva.
Brache *f.* praha, ledina; (unbebaute Gegend) puščina.
brachen prašiti, praho orati (orjem).
Brachkäfer *m.* prosnica.
Brachland *n.* ledina.
Brachmonat *m.* rožnik, junij.
Brahmine *m.* bramín, bramáněc.
Brand *m.* gorjenje, paljenje; (Feuersbrunst) požár, požig, ogěnj; in — gerathen užgati (-žgèm) se, vneti (vna-

mem) se; *impf.* užigati se, vnemati se; in — setzen zažgati, zapaliti; *impf.* zažigati; (am Getreide) snet (-i); (an Bäumen) ožig; (an Reben) palež; (angebranntes Stück Holz) ogorĕk, glavnja; (d. Ziegel) žganje; (d. Kalkes) kuhanje; (Hitze) vročina, žgalina, pripeka; (Brandwunde) opeklina, speklina; (Krankheit) prisád; Brand- požarni.

Brandeisen *n.* užigalo. [péti.

branden burkati, vreti, pluskati, ki-

Brander *m.* zažigalna ladija, zažigalka; (Zünder) zažigáč.

Brandfleck *m.* speklina.

Brandgeruch *m.* smod, zasmod, zasmodina.

brandicht prismojen.

brandig (v. Getreide) snetív, snetjáv, snetljív; (v. Bäumen) peréč, pirov.

Brandleger *m.* zažigalĕc, požigalĕc; —in *f.* zažigalka, požigalka.

Brandlegung *f.* zažig, požíg.

Brandmal *n.* vžgano známenje.

brandmalen, brandmarken užgati (-žgèm), *impf.* užigati; *fig.* sramotiti; osramotiti.

Brandmauer *f.* opaž, zid proti ognju.

Brandopfer *n.* žgalna žrtĕv, žgalno darilo.

Brandordnung *f.* požarni, gasilni red.

Brandplatz *m.* gorišče, pogorišče.

Brandschaden *m.* škoda po požaru.

Brandschadenversicherungsanstalt *f.* zavarorválnica proti požarni škodi.

brandschatzen paležino oder požigálščino naložiti, *impf.* nalágati.

Brandschatzung *f.* požigálščina, paležina, kontribucija.

Brandsohle *f.* notranji podplat.

Brandstätte *f.* pogorišče, pogorélišče.

Brandstifter *m.* požigalĕc, zažigalĕc.

Brandstiftung *f.* požíg, požiganje, zažíg, zažiganje.

Brandung *f.* bibavica; butanje, kipenje morskih valov ob —.

Brandversicherung *f.* zavarovanje proti ognju; —sanstalt *f.* zavarorválnica proti ognju.

Brandwache *f.* požarna straža.

Brandzeichen *n.* s. Brandmal.

Brandzeugnis *n.* pogorelski list, pogorelsko pismo.

Brantwein *m.* žganje, žganjica; — brennen žganje kuhati, žgati (žgèm).

Brantweinbrenner *m.* žganjár; —ei *f.* žganjarija; (Ort) žganjárnica.

Brantweinschank *m.* žganjarija.

Brantweintrinker *m.* žganjepivĕc.

Brasilienholz *n.* braziljka, pražiljka.

braten peči (pečem); speči, opeči; *refl.* peči se.

Braten *m.* pečenka.

Bratenwender *m.* (Person) obračalĕc; (Werkzeug) obračalo, sukalo. [čenje.

Bratofen *m.* peč (-í), ognjišče za pe-

Bratpfanne *f.* peklo, pekĕv, ponva za pečenje.

Bratrübe *f.* smojka, pečena repa.

Bratspieß *m.* ražĕnj.

Bratwurst *f.* mesena klobasa.

Brauch *m.* običáj, šega, navada; (Gebrauch) potreba, raba.

brauchbar rabĕn, rabljív, pripravĕn (za kaj).

Brauchbarkeit *f.* rabnost, porabnost, rabljivost, pripravnost.

brauchen rábiti, uživati (zdravilo, jed), upotrebovati; porabiti, užiti (-žijem), upotrébiti; (nöthig haben) potrebovati, trebati, treba biti (komu česa), pogréšati; (anwenden) obrniti, *impf.* obračati (v kaj). [hati.

brauen variti, kuhati; zvariti, sku-

Brauer *m.* pivovár, olár.

Brauerei *f.* pivovarstvo, olarstvo; (Gewerbe) pivarija, olarija; (Brauhaus) pivárna, olárna, pivárnica, olárnica.

braun rujav, rjav, rus; (v. d. Sonne gebräunt) zagorél; — machen rujaviti; porujáviti; — werden rujaveti; orujaveti.

Braun *n.* rujavost, rujava barva.

braunäugig rujavoók.

Braune *m.* rujavĕc; *f.* rujavka; (Pferd) kostánjevĕc.

Bräune *f.* rujavost; zagorelost; (Farbe) rujavina, rujava barva; (Krankheit) davica, vnetica grla.

Brauneisenstein *m.* rujavi železovĕc.

bräunen rujaviti; orujaviti, porujaviti; die Sonne bräunt die Kirschen solnce rudeči, zreli češnje; die Sonne hat ihm die Haut gebräunt solnce mu je ožgalo, opeklo, opalilo kožo; in der

Butter — v maslu rumeniti, cvreti, pražiti; sich — rujavéti, rumenéti, ogorévati; zarujavéti, zarumenéti, ogoréti; rudečiti se, zoriti se.
Braunerz *n.* rujava ruda.
Braunfuchs *m.* rujava lisica; (Pferd) kostánjevěc.
Braunkehlchen *n.* rujava taščica.
Braunkohle *f.* rujavi premog.
bräunlich rujavkast, rus, črnomanjast; (v. d. Sonne gebräunt) ogorél.
braunroth rujavkastorudéč, rus.
Braunschecke *m.* rujavo pisan, dimast konj, pegaž.
Braunspat *m.* klekěc, dolomčc.
Braunstein *m.* magnézija, mangán.
Braus *m.* hrup, dirindaj, buka; in Saus und — leben v vednem hrupu in veselji, razkošno živéti.
Brausekopf *m.* rohnè (-ta), buhtè (-ta).
brausen hruméti, búčati (bučím), šuméti, vršéti; (gähren) vrêti, kipéti, šuméti, péniti se.
Brausen *n.* hrup, hrušč, šum, vrišč.
Brausepulver *n.* penéč, šuméč prah.
Braut *f.* nevesta, zaróčnica; Braut= nevestin.
Brautführer *m.* drug, tovariš; — sein drugovati; —in *f.* družica, druga.
Bräutigam *m.* ženin, ženih; Bräutigams= ženinov, ženihov.
Brautjungfer *f.* družica, svatovca.
Brautleute *pl.* ženin in nevesta, zaróčenci, mladiči.
Brautmahl *n.* svatovanje, ženitno gostovanje, pir.
Brautschatz *m.* dota.
Brautschau *f.* ogled, ogledi *pl.*
Brautvater *m.* starešina.
Brautwerber *m.* snubáč, snubók, oglednik.
Brautwerbung *f.* snubitěv, snubljenje, prositěv.
brav priděn, vrl; (tapfer) hraběr, poguměn, junaški, moški; (rechtschaffen) poštén, pravičěn.
bravo *interj.* prav, dobro, izvrstno.
Bravour *f.* pogumnost, hrabrost, junaštvo, moštvo.
Breccie *f.* spriměk (različnih kamenčkov).
brechbar loměn, lomljív, krhěk.
Brechbarkeit *f.* lomnost, lomljivost, krhkost.
Breche *f.* trlica.
Brecheisen *n.* železni kol.
brecheln treti (tarem); otreti.
Brechelstube *f.* terílnica, lenišnica.
brechen lomiti, lámati, krhati, trúpiti; prelomiti, zlomiti, prekršiti, potrúpiti; (verletzen) prelomiti, prestopiti; (Blumen) trgati; utrgati; d. Ehe — prešestovati; das Stillschweigen — spregovoriti; etwas vom Zaune — iz trte izviti (-vijem) kaj; Bahn — krčiti, odpreti pot, celino obdelovati, orati, kaj težkega začeti (-čnem); den Stab über jemanden — obsoditi, *impf.* obsojevati koga; übers Knie — presiliti se, pretegniti se; *intr.* lomiti se, drobiti se, pókati; zlomiti se, razdrobiti se, póčiti, razpokati se; das Herz bricht mir srce mi poka; (heraus= brechen) predreti (-derem), prelomiti; *impf.* predirati; (v. d. Augen) steklenéti, ugašati, tema se komu dela; mit einem — skregati se s kom; *refl.* (sich erbrechen) bljevati, bljuvati, kozlati, bruhati; (v. d. Wellen) razbiti (-bijem) se, *impf.* razbijati se; (vom Wetter) prevreči (-vržem) se, *impf.* prevračati se, menjati se; (v. d. Kälte) ujesti (-jem) se, popustiti, ponehati; sich den Kopf — glavo beliti si; gebrochene Stimme slab, na pol mrtěv glas; gebrochenes Herz potrto srcé.
Brechen *n.* lomljenje, lomitěv; (des Flachses) trenje; (Erbrechen) bljevanje, bljuvanje, kozlanje.
Brechhaus *n.* terilnica, lenišnica.
Brechkraut *n.* čmerika.
Brechlerin *f.* teríca, terilja.
Brechmeißel *m.* lomilo, lomilno dleto.
Brechmittel *n.* bljuvalo, bljevalo.
Brechpulver *n.* prah, prašěk za bljuvanje.
Brechpunkt *m.* lomišče.
Brechruhr *f.* bljuvna griža, kólera.
Brechung *f.* lomljenje, lomitěv, lom.
Brechungsebene *f.* lomna ravnina.
Brechweide *f.* krhlíka.
Brechweinstein *m.* bljuvna sol (-í).
Brechwurz *f.* bljuvni korén.
Brei *m.* kaša.
breit širok, širěn; sich — machen košatiti se, ustiti se, bahati se.

breitästig košát, širokovéjast.
Breitbeil *n.* širočka, bradlja.
breitblätterig širokolistěn.
breitbrüstig širokoprsěn.
breitbuschig košat, goščat.
Breite *f.* širjava, širina; širokóst.
breiten širiti; razširiti, razprostreti; *impf.* razširjati, razprostirati.
Breitenkreis *m.* krog širine.
breitfüßig širokonóg.
breitnasig širokonós.
breitschulterig širokopléč, plečát.
Bremse *f.* obád, brencelj (-na), konjska muha; (mech.) zavórnica, závor.
bremsen (ein Pferd) v kljupo dejati (denem), *impf.* dévati; (Rad) zavréti *impf.* zavírati.
brennbar gorljív, žgalěn.
Brennbarkeit *f.* gorljivost, žgalnost.
Brenneisen *n.* žigalo; kodrilo.
brennen žgati (žgèm), páliti; opáliti, ožgati; *impf.* ožigati; *intr.* goréti, žaréti; (beißen) ščeméti, skeléti, peči, ščipati (ščipljem); (v. d. Sonne) peči, pripekati, prigrevati, pritiskati; schwach — brléti, mrléti.
Brennen *n.* (Sodbrennen) zgaga, gorečica.
brennend pekóč, goréč, žgoč, skeléč, ščeméč.
Brennerei *f.* žgalnica, palílnica.
Brennessel *f.* kopriva, kropiva.
Brennholz *n.* drva *pl.*
Brennhütte *f.* pečnica, žgalnica.
Brennmaterial *n.* gorivo, palivo, kurivo.
Brennpunkt *m.* ognjišče, pališče, gorišče.
Brennspiegel *m.* užigalno steklo, užigalnik, zažigalnik.
Brennstoff *m.* s. Brennmaterial.
Brennweite *f.* daljina gorišča.
Brennzunder *m.* netilo.
brenzeln smodéti, po smodu dišati (diším).
Bresche *f.* predór, vrzel (-i), prestrel; eine — schießen zid prestreliti.
Brett *n.* deska, dilja; in St. blanja.
Brettchen *n.* deščica, diljica, blánjica.
brettern deskat, diljnat.
Bretterverschlag *m.* obój.
Bretterwand *f.* paž, opaž, stena iz desk.
Bretterwerk *n.* deske, dilje *pl.*
Brettsäge *f.* pila, žaga za deske.
Brettspiel *n.* kostke, kocke, kockanje; (Mühlziehen) špana.
Bretzel *f.* presta; *dem.* prestica.
Breve *n.* papežev list, breve.
Brevier *n.* brevír, služebnik.
Brief *m.* list, pismo; einem — und Siegel geben zagotoviti koga, dati pisano komu; Brief= listověn, pisemski.
Briefbote *m.* pismonoséc, listonoša.
Briefchen *n.* listěk, listič, pisemce.
Briefgeld *n.* poštnina, listnina.
brieflich pismén, pisemski.
Briefporto *n.* poštnina, listnina, pismenina.
Briefsteller *m.* pisalěc pisem; (Buch) spisovnik.
Briefträger *m.* s. Briefbote.
Briefwechsel *m.* dopisovanje, dopisávanje; — unterhalten dopisovati si.
Brigade *f.* brigada.
Brigadier *m.* brigadnik, brigadír, brigadni poveljnik.
Brigant *m.* brigant, cestni razbojnik.
Brigantine *f.* brigantina, ladija brzoplovka.
Brillant *m.* briljánt, svetlín.
brillant briljánten, bliščeč, sprelép.
Brille *f.* očali *pl.* (očala), naočniki *pl.*
Brillenmacher *m.* očalar.
Brillenschlange *f.* klobučarka.
bringen nesti (nesem), nositi, noševati, prinesti, donesti; *impf.* prinašati, donašati; anders wohin — prenesti, *impf.* prenášati; (mitnehmen) pripeljati (-peljem), privesti (-vedem), s seboj vzeti (vzamem); *impf.* pripeljevati, s seboj jemati (jemljem); um etwas — pripráviti ob kaj, dejati (denem) ob kaj; *impf.* pripravljati, dévati ob kaj; (v. d. Stelle) premakniti, zganiti; *impf.* premíkati; Frucht — roditi, sad roditi; in Erfahrung — zvedeti (zvem), doznati; an Mann — omožiti, vdati; *impf.* možiti, vdájati; zu Papier — zapisati, *impf.* zapisovati; in Sicherheit — správiti, shrániti; *impf.* spravljati, hraniti; in's Reine — poravnati, pobógati, v red spraviti; *impf.* poravnavati, v red spravljati; zur Welt — roditi, poroditi; zu Ende — dovršiti, dognati (-ženem), dokončati; um's Leben — umoriti, usmrtiti; in Ver=

dacht — v sum pripráviti, osúmiti; ich kann es nicht über's Herz — ne morem se predrzniti, lotiti; srce mi ne dá, srce mi ne dopušča; in Bewegung — pognati (-ženem), *impf.* pogánjati; zur Vernunft — spámetovati, spámetiti; an den Tag — razodéti (-denem), odkriti (-krijem); *impf.* razodevati, odkrivati; Waren an Mann — razpečáti, razprodati; *impf.* razpečevati, razprodajati; aus den Gedanken — izbiti (-bijem) si iz mislij, iz glave; in Erfüllung — izpolniti, spolniti, dopolniti; *impf.* izpolnovati, dopolnovati; unter die Leute — raznesti, razglásiti, raztrósiti; *impf.* raznašati, razglašati.

bröckelig drobljív, krhljív, krušljív, sipěk.

bröckeln drobiti, krhati, krušiti.

Brocken *m.* kos, drobět, mrva, troha, drobtina, založáj.

brockenweise *adv.* po drobtinah, mrvicah, kosih.

Bröcklein, Bröckchen *n.* kosěc, koščěk, drobljej, mrvica, trohica, drobtinica.

Brodem *m.* hlap, par, čad, sopúh.

Brombeere *f.* kopinšnica, robidnica.

Brombeerstaude *f.* kopina, robida; *coll.* kopinje, robidje.

Bronze *f.* bron, bronza.

bronzen bronast.

Brosam *m.* (u. Brosame *f.*) drobtina; *dem.* drobtinica; (Krume) sredica.

broschieren mehko vezati (vežem), sešiti (-šijem).

Broschüre *f.* sešitěk, zrezěk; brošura.

Brot *n.* kruh; *dem.* kruhěc, kruhěk; (Laib) hleb; *dem.* hleběc, hlebčěk; ungesäuertes — opresnik; weißes — pogača; (Lebensmittel) živež; *fig.* zaslužěk, služba; Brot- krušni, kruhov.

Brotbäcker *m.* krušár, pekár; —in *f.* krušarnica, pekarnica.

Brotbaum *m.* kruhověc, krušno drevó (drevésa).

Brötchen *n.* kruhěc, kruhěk.

Brotherr *m.* gospodár.

Brotkorb *m.* krušnica, pletár, pehár.

Brotkrume *f.* sredica.

Brotkuchen *m.* hleběc, krovajčěk.

brotlos brez kruha; brez zaslužka.

Brotmangel *m.* pomanjkanje kruha, revščina, stradanje.

Brotrinde *f.* skorja, kruhova skorja.

Brotschrank *m.* krušnják.

Brotstrutze *f.* kržič, krapěc.

Brotstudium *n.* kruhodajni nauk, uk, učba za kruh.

Brotteig *m.* testo za kruh.

Brotweib *n.* kruharica.

Bruch *m.* lom, prelóm, razlóm, odlóm; (im Bergbaue) podor, podrtje; (arithm.) ulomčk; (Spalte) razpoka, razpoklina; (Leibschaden) kila; — habend kilav; (im Eisen) plen, lom; (Falte) giba, guba, zgiba; (Neubruch) novina; (des Vertrages) prelóm, prestóp; (Morast) muža, mečava.

Bruchband *n.* preveza za kilo, kilni pas.

Bruchfestigkeit *f.* trdnost lomoporna.

Bruchfläche *f.* prelomina.

brüchig drobljív, drobéč, loměn, krhěk.

Bruchstück *n.* odlomčk, kos, krhělj.

Bruchtheil *m.* ulomčk.

Bruchwasser *n.* močvirnica, mlakúžnica.

Bruchweide *f.* krhlika, krhlikověc.

Brücke *f.* most; *dem.* mostič, mostěk; eine — schlagen most delati, most narediti; über einen Fluss eine — schlagen premostiti reko; Brücken- mostni.

Brückenbalken *m.* mostnica.

Brückengebür *f.* mostnina, mostovina.

Brückenjoch *n.* kobila, poli *pl.*

Brückenkopf *m.* predmostje, mostni braník.

Brückenmaut *f.* s. Brückengebür.

Brückenpfeiler *m.* mostni steběr, podmostnik, podpěga.

Brückenwage *f.* téhtnica mostovnica.

Brückenzoll *m.* mostnina, mostovina.

Bruder *m.* brat; leiblicher — pravi brat; Wahlbruder pobratim; Bruder- bratovski, bratinski.

Brüderchen *n.* bratěc.

Bruderkind *n.* (männliches) brataněc, bratraněc, sinověc; (weibl.) bratanka, bratranka, sinovka.

Bruderlade *f.* brátovska skládnica.

Brüderlein *n.* s. Brüderchen.

brüderlich brátovski; *adv.* bratovski.

Brüderlichkeit *f.* bratovstvo, bratinstvo.

Bruderliebe *f.* bratoljubje, ljubezěn med brati.

bruderlos brezbratĕn, brez brata.
Brudermord *m.* bratomór, bratomorstvo.
Brudermörder *m.* bratomorĕc.
Bruderschaft *f.* bratovščina.
Brühe *f.* juha; (Sauce) omaka, polivka; (Blutbrühe) godlja; (Beize) lug, stroj; eine lange — über etwas machen veliko kvasiti o čem.
brühen páriti, váriti; opariti, ovariti.
brühheiß vrel, vroč kakor krop; —es Wasser krop.
Brühtrog *m.* parilnik, parilnica.
brühwarm s. brühheiß.
Brüllaffe *m.* vriskač.
brüllen rjoveti, rujoveti, rjuti (rjovem), ríkati, rúčiti, tuliti; (v. Rindvieh) mukati, bučati.
Brummbär *m.* medved; *fig.* godrnjáč, godrnjalo, mrmráč, mrmralo.
Brummeisen *n.* brunda, dromlja.
brummen godrnjati, mrmrati; (vom Hunde) rénčati (renčím); (v. d. Katze) gosti (godem), presti (predem).
brummig godrnjav, mrmrav.
Brummkreisel *m.* volk, vrtaljka.
brünett črnkast, črnomanjast; zagorél, zagorelkast.
Brunft *f.* gonja, gonjenje; pojanje; mrkanje; prskanje; bukanje; rukanje u. s. w. s. brunften.
brunften (v. Pferden) goniti (órliti) se; (v. Kühen) pójati se; (v. Schafen) mrkati se; (v. Ziegen) prskati se; (v. Schweinen) bukati se; (v. Hirschen) rukati se; (v. Hunden) goniti se, drviti se; (v. Katzen) breziti se, breznati se; (v. Vögeln überhaupt) pariti se, ženiti se; (vom Geflügel) rastiti se, jarčiti se; (v. Fischen) brestiti se, drstiti se.
brunftig gonjav, pojav, mrkav, prskav, bukav, rukav u. s. w.
Brunnen *m.* studenĕc, zdenĕc, kládez, štepih; (Quelle) vrelĕc, vir, studenĕc; (Cisterne) vodnják, rupa, štérna; Wasser in den — tragen vodo v morje nositi, bob v steno metati; Brunnen- studenčni.
Brunnengeländer *n.* oklép, ograja studenca, štérne.
Brunnenkresse *f.* vodna kreša. [nják.
Brunnenlebermos *n.* studenčni jetre-
Brunnenmeister *m.* studenčár; neralbr.) nadzornik slatine, s
Brunnenröhre *f.* studenčna ce
Brunnenwasser *n.* studenčnic denčna voda.
Brunst *f.* (Hitze) gorečina, g (heftige Leidenschaft) pohlép, (Feuersbrunst) ogĕnj, požár.
brünstig goréč; pohlepĕn, p hotljiv.
brunzen s. harnen.
Brust *f.* prsi (-ij) *pl.*; (b. nédrije, seski, auch prsi; (*m* sesĕk, sesĕc; dem Kinde die — otroka dojíti; das Kind v. d. wöhnen otroka odstaviti; *fig* Brust- prsni.
Brustarznei *f.* prsno zdravilo, z za prsi.
Brustbein *n.* prsnica; (bei T grodníca.
Brustbeklemmung *f.* prsna teža ščanje v prsih, da kdo težko
Brustbild *n.* doprsna podoba, do
brüsten sich šopiriti se, ustiti šatiti se, bahati se, hrustiti se.
Brustfell *n.* prsna mrena, *prsn*
Brustfleck *m.* prsnik, naprsnik.
Brusthemd *n.* oplečje, rokav ošpetelj.
Brusthöhle *f.* prsna dupljina, v
Brustkorb *m.* oprsje, ogrodi (-
brustkrank na prsih bolán.
Brustlatz *m.* prsnik, pruštof.
Brustlehne *f.* naslon, ročáj.
Brustsaft *m.* sok za prsi.
Brustschmerz *m.* bolečina na pr
Bruststück *n.* (Fleisch) prsni kos d. Fechtmeistern) naprsnik.
Brustthee *m.* čaj za prsi.
Brüstung *f.* (Brustmauer) doprs doprsnjak; (am Schiffe) krma.
Brustwams *n.* s. Brustlatz.
Brustwarze *f.* sesĕk, sisĕk.
Brustwehr *f.* predprsje, prsobrá
Brut *f.* zalega, zarod, mladi, diči *pl.*; (d. Brüten) valitĕv, *val* sedenje na jajcih.
brutal (thierisch) živinski; (wild, sam) nečloveški, divji, suróv, *gro*
Brutalität *f.* divjóst, surovost, zovitost.

Brutbiene *f.* trot.
Brütei *n.* podloženo, nasajeno jajce; (verdorbenes) klopotēc, zaprtēk, žlaprtēk.
brüten valiti, na jajcih sedéti; *fig.* snovati (snujem), kovati (kujem), plesti (pletem).
Brüthenne *f.* koklja, kvoklja, kvoka.
Brütmaschine *f.* valilnica.
Bruttoeinkommen *n.* surov ali nečist dohodēk.
Bruttoertrag *m.* surov ali nečist znesēk (znesēk brez odbitih stroškov).
Bruttogewicht *n.* surova ali nečista teža.
Bruttovermögen *n.* surovo ali nečisto premoženje (t. j. premoženje brez odbitih dolgov).
Bube *m.* dečēk, dečák, fant, fantalín; *dem.* dečič, fantič; (verächtl.) frkolín, štrkovēc; (Schurke) neporednež, malopridnež, razposájenēc; (im Kartenspiele) fant.
Bubenstreich *m.* malopridno, hudobno delo.
Bubenstück *n.* s. Bubenstreich.
Büberei *f.* pobalinstvo, fantalinstvo.
bübisch neporedēn, poredēn, malopridēn, pobalinski.
Buch *n.* bukve (*g.* bukev) *pl.*, knjiga.
Buchbinder *m.* bukvovéz, knjigovéz, Buchbinder- knjigoveški.
Buchbinderei *f.* knjigoveštvo; (d. Ort) knjigoveznica.
Buchbinderlohn *m.* veznina, oplatnina.
Buchdrucker *m.* tiskár, knjigotiskár; Buchdrucker- tiskarski.
Buchdruckerei *f.* tiskarija; (Werkstätte) tiskarna, tiskárnica.
Buchdruckerkunst *f.* tiskarstvo, knjigotiskarstvo.
Buche *f.* bukēv.
Buchecker *f.* búkvica, žir.
Buchen- bukov.
buchen v (kupčijske) bukve vpisati (vpišem), zapisati, *impf.* zapisovati.
Buchenholz *n.* bukov les, bukovina.
Buchenschwamm *m.* kresilna goba, trod.
Buchenwald *m.* bukovje.
Bücher- knjižni.
Bücherbrett *n.* polica za knjige.
Bücherkasten *m.* omara za knjige.
Bücherkatalog *m.* imenik knjig.
Bücherkenner *m.* knjigoznanēc.
bücherlich knjižēn; —e Eintragung vknjižba, vknjiženje.
Büchersammlung *f.* s. Bibliothek.
Bücherschrank *m.* s. Bücherkasten.
Büchersprache *f.* knjižni jezik, književni jezik.
Bücherverzeichnis *n.* iménik knjig.
Bücherwesen *n.* knjištvo, pismenstvo.
Bücherwurm *m.* knjižni molj; *fig.* kdor vedno v knjigah tiči.
Buchfink *m.* ščinkovēc.
Buchführer, Buchhalter *m.* knjigovodja.
buchhalterisch knjigovodēn.
Buchhaltung *f.* knjigovodstvo.
Buchhandel *m.* knjigotrštvo, knjigarstvo.
Buchhändler *m.* knjigár, bukvár, knjigotržēc.
Buchhandlung *f.* (Geschäft) knjigarstvo; (Gewölbe) knjigárnica.
Buchladen *m.* knjigárnica, bukvárnica.
Büchlein, Büchelchen *n.* bukvice *pl.*, knjižica.
Buchmagen *m.* devetogub.
Buchmast *m.* (bukov) žir.
Buchsbaum *m.* zelenika, pušpan.
buchsbäumen zelenikov, zeleničin, pušpanov.
Buchsbaumholz *n.* zelenikovina, pušpanovina.
Büchse *f.* pušica, škatljica; (Gewehr) puška, puša; *dem.* puškica; (mit gezogenem Rohr) risanica.
Büchsenmacher *m.* puškár.
Büchsenschuss *m.* strel (iz puške); (Weite) streljáj.
Büchsenspanner *m.* puškonosēc.
Buchstabe *m.* pisme (-na), pismenka, črka; *dem.* pismence, črkica.
Buchstabenlehre *f.* črkoslovje, nauk o črkah, pismenih.
Buchstabenschrift *f.* črkopis, črkopisje.
buchstabieren zlogovati, pismenkovati, črkovati.
buchstäblich po pismenki, po črki; od besede do besede.
Bucht *f.* zatók, zalív, zanožje.
Buchweizen *m.* ajda, jejda.
Buchweizenacker *m.* ájdišče, ajdovišče.
Buchweizenbrot *n.* ájdiščak, ájdovēc, ájdin, ájdov kruh.
Buchweizenstroh *n.* ájdovica, ájdišica.
Buckel *m.* grba, grbavica; (Rücken) hrbēt.

buckelig grbast, grbav.
Buckelige *m.* grbavěc, grběc.
Buckelochs *m.* grbavi vol, zebu.
bücken sich prikloniti se, pripogniti se; *impf.* priklanjati se, pripogibati (-gibljem) se; gebückt gehen pripogneno, zgrbljeno, v dve gubi hoditi.
Bückling *m.* priklón, poklón.
Bude *f.* bajta, koča; prodajalnica (zlasti lesena).
Budget *n.* proračun državnih dohodkov in stroškov.
Büffel *m.* bivol, in St. auch běs; *fig.* zarobljeněc, neotesan človek; Büffel= bívolov, bívolski.
büffelhaft bivolski; *fig.* zarobljen, neotesan.
Büffelkalb *n.* bivolče (-ta).
Büffelkuh *f.* bivola; *dem.* bivolica, bivolka.
büffeln béliti si glavo z ukom, ubijati se s težkim delom.
Bug *m.* gib, zgib, giba, żgiba; (des Schiffes) pleče.
Bügel *m.* locǎnj, locěnj; (Steigbügel) stremen.
Bügeleisen *n.* gladilo, likalnik, in St. tiblo.
bügeln gladiti, likati, tiblati; pogladiti, polikati. [vlačiti.
bugsieren za seboj vleči (vlečem),
Bugspriet *n.* bugsprit, stožina, jambor črez prvi del ladije na pošèv ležeč.
Bugstück *n.* prednja gnját (-i), prednja četrt (-i).
Bühel *n.* gorica, holm; *dem.* holměc.
Buhldirne *f.* vlačuga, ljubovnica, kurba.
Buhle *m.* vlačugar, ljubovník, kurbír.
buhlen vlačiti se s kom, kurbáti se; (werben) snúbiti. [dirne.
Buhler *m.* s. Buhle; —in *f.* s. Buhl=
Buhlerei *f.* vlačuganje, ljubovanje.
buhlerisch vlačugarski, ljubovalěn.
Bühne *f.* oděr; Redner— govorišče, govornica; Blut— morišče; (in den Sägemühlen) most.
bukolisch pastirski.
Bulle *f.* bula, papeževo pismo.
Bulle, Bolle *m.* bik.
Bulletin *n.* dnevni razglás, dnevno naznanilo.

Bund *m.* zveza, zaveza, vez (-í); alte, neue — stara, nova zaveza; türkische — čalma, turban.
Bund *n.* zvezěk, kosěm; ein — S otép slame; ein — Dachstroh šk škopnik; ein — Reiser butara, br suhljadi; ein — Flachs povesmo; — von geschnittenem Getreide sı *dem.* snopič. [ha
Bundart *f.* robévnica, (púntaka Bı
bundbrüchig zvezoloměn; — wei zvezo prelomiti.
Bundbrüchige *m.* zvezolomnik.
Bündel *n.* cula, *dem.* culica; in sammensetzungen s. Bund *n.*
Bundesbeschluſs *m.* zvezni, zave sklep. [lomst
Bundesbruch *m.* prelom zveze, zve
Bundesfreund *m.* zveznik, zavezı
Bundeslade *f.* skrinja mirú in spra skrinja zaveze.
bundesmäßig *adv.* po zavezi.
Bundesstaat *m.* zavezna država.
Bundestag *m.* zavezni zbor.
bündig (bindend) vezalěn, veljavě (kräftig) jedrnat, krepěk.
Bündigkeit *f.* vezalnost, veljavno jedrnatost, krepkost.
Bündnis *n.* zveza, zaveza.
bunt pisan, pestěr, šarěn; (verwir zmešan, zmočen; es geht — zu ner je, križem gre; er treibt es zu — pı hudo uganja.
Bunterlei *n.* šara.
Buntspecht *m.* detal, mala žolna.
buntscheckig brezast, prižan, upriža
Bürde *f.* breme (-na), bútara, tovo
Bureau *n.* pisarna, pisarnica; služb urád.
Bureaukrat *m.* birokrát (prijate uradniške vlade).
Bureaukratie *f.* birokracija, vlad urádnikov.
Burg *f.* grad; *dem.* gradič; (feste Platz) trdnjava, tabor; die kaiserliche — cesarski dvor; Burg= grajski, grajščin ski, taborski, dvorski.
Burgbewohner *m.* gradján, grajščán
Bürge *m.* porok.
bürgen porok biti (sem), jamčiti, doběr stati (stojim) za koga, poroštvo dati.

Bürger *m.* meščán, mestján; — eines Marktes tržán; — eines Staates državlján; Bürger= meščanski; tržanski; državljanski; —in *f.* meščanka; tržanka; državljanka.

Bürgerkrieg *m.* domača vojska, notranja vojska, medsebojna vojska.

bürgerlich meščanski; tržanski; državljanski; —es Gesetzbuch državljanski zákonik. [panja.

Bürgermeister *m.* župán; —in *f.* žu-

Bürgermeisterschaft *f.* županstvo.

Bürgerrecht *n.* meščansko pravo, meščanstvo; državljansko pravo, državljanstvo.

Bürgerschaft *f.* meščanje, meščanstvo.

Bürgersmann *m.* meščán, mestján.

Bürgerstand *m.* meščanstvo, meščanski stan.

Burgfriede *m.* (Stadtbezirk) obgradje, obmestje.

Burggraf *m.* gradnik, grajski knez.

burggräflich gradniški, grajskokneški.

Burggrafschaft *f.* grajska kneževina.

Burgherr *m.* grajščák, grajski gospod.

Burgrichter *m.* grajski sodník.

Bürgschaft *f.* poroštvo; — leisten porok biti (sem); — stellen za poroka postaviti, *impf.* postavljati; Bürgschafts= poroštven.

Burgstall *m.* gradišče.

Burgverließ *n.* grajska ječa.

Burgvogt *m.* gradnik, kastelán.

Burgwarte *f.* grajsko stražišče, grajski stolp.

burlesk smešěn, burkast.

Bursche *m.* dečěk, fant; (Lehrbursche) učeněc; (e. Officiers) sluga, strežáj.

Burschenleben *n.* fantovanje, fantovsko življenje.

Burschenschaft *f.* fantovščina, fantovska družba; družba (nemških) visokošolcev. [ščetica.

Bürste *f.* ščét (-í), krtača; *dem.* ščetka,

bürsten ščétati, krtačiti; oščétati, okrtačiti.

Bürstenabzug *m.* ščetni odtisěk.

Bürstenbinder *m.* ščetár, krtačar.

Bürstenbinderware *f.* ščetovina, ščétarska roba.

Bürzel *m.* zadnjica, repěk; (Steiß d. Vögel) mrda.

Burzelbaum *m.* prekucljej, kózelc, živi hrast; — machen s. burzeln.

burzeln prekúcniti se, prekupicniti se, prekobacniti se; *impf.* prekucovati se, prekupicávati se, prekobacovati se.

Busch *m.* grm; *dem.* grmič; *coll.* grmovje, grmičje; (Strauß) šop, šopěk.

Büschchen *n.* grmičěk. [zulja.

Büschel *n.* šopěk, čopič, češulja, ko-

büschelartig šopast, čopast, češuljast.

büschelhaarig čopolás.

Buschholz *n.* hosta, hostje; (Laubholz) listnato drevje; (Gebüsch) grmovje.

buschicht šopast, čopast, grmast.

buschig košat.

Buschklepper *m.* zasednik, zalezovalěc, gozdni razbojnik.

Buschwerk *n.* grmovje.

Busen *m.* nedra *pl.*, nedrije *pl.*, prsi *pl.*; (Meerbusen) zalív, zatók.

Busenfreund *m.* prisrčni prijatelj, najljubši prijatelj.

Busenkind *n.* ljubčěk, srčěk.

Busennadel *f.* prsna igla, búcika, nedrenica.

Busenschleife *f.* prsni trak, poprsnica.

Bussard *m.* kanja, mišár.

Buße *f.* pokora; — thun s. büßen; (Geldbuße) globa, kazěn v denarjih; (Ersatz) povračilo.

büßen trpéti, pokoriti se, pokoro delati (za kaj); mit dem Leben — z glavo pláčati, *impf.* plačevati; er büßt seine Schuld utepa se mu, skupil jo je.

Büßer *m.* pokornik, spokornik, spokorjeněc; —in *f.* spokornica, spokorjenka. [spokorjenca.

Büßerthräne *f.* solza skesanega, —

bußfertig spokorjen, skesán. [nost.

Bußfertigkeit *f.* spokorjenost, skesa-

Bußgebet *n.* spokorna molitěv, molitěv spokorjenega, — skesanega. [nik.

Bußkleid *n.* spokorna obleka, rášov-

Bußlied *n.* spokorna pesěm (-i).

Bußpredigt *f.* pridiga o pokori.

Bußpsalm *m.* spokorni psalm, psalm o pokori.

Bußübung *f.* pokorjenje, pokora.

Bußwerk *n.* pokorilo.

Büste *f.* s. Brustbild.

Butte (Bütte) *f.* brenta, puta; *dem.* brentica, putica.

Büttel *m.* birič, brič; (Henker) rabelj (-na).
Butter *f.* surovo maslo.
Butterbirn *f.* maslenka, maslenica.
Butterbrot *n.* z maslom namazani kruh. [maslom.
Butterhandel *m.* kupčija s surovim
Buttermilch *f.* zmetki *pl.*, pinjeno mleko, pinjeněc.
buttern mesti (metem, auch medem), umétati; umesti.
Butternapf *m.* maslovnják.
Butterrührkübel *m.* pinja.
Butterteig *m.* masleno testo.
butterweich mehěk kakor maslo.
Büttner *m.* s. Böttcher.
Butz *m.* (in d. Augen) krmežělj; (Kerngehäuse) peškišče, pečkišče.

C.

Cabale *f.* kovarstvo, zvijača, spletka.
Cabalist *m.* (Cabalenmacher *m.*) kovarnik, zvijačnik.
Cabinet *n.* čumnata, sobica, izbica; *fig.* vlada, kabinet; zoolog. — zbirka živalij.
Cabinetsordre *f.* (Cabinetsschreiben *n.*) kabinetno pismo, vladno povelje, cesarski list.
Cabotage *f.* obrežna plavba, — vožnja, — brodarjenje.
Cabotagelicenz *f.* dovoljenje obrežne plavbe.
cabotieren ob bregu brodariti.
Cabriole *f.* poskok, vetroskok.
Cabriolet *n.* dvokolesnica, dvokolesni vozič.
Cadaver *m.* mrlič, mrtvěc; (Aas) mrha, mrhovina, mrlina.
Cadenz *f.* glasopad, kadenca.
Cadet *m.* kadet.
Cadettencorps *n.* kadetski oddelěk.
Cadettenschule *f.* kadetska šola.
Café *n.* kavarna.
Cafetier *m.* kavarnar.
Calamität *f.* beda, nesreča, nezgoda, ujima.
Calcul *m.* račun, proračun.
calculieren računiti, proračuniti.
Caliber *m.* u. *n.* promer cevi (pri puškah in topih; (b. Münzen) kov; (v. Waren) vrednost, baža.
Calixtiner *m.* kališnik, kalikstiněc.
Calomel *m.* prečiščeno živo srebro.
Calviner *m.* kalviněc.
calvinisch kalvinski.
Calvinismus *m.* kalvinska vera, kalvinstvo. [dlake.
Camelot *m.* tkanina iz velblodje
Camelie *f.* kamelija.
Cameral= kameralni. [nija.
Cameralbehörde *f.* kameralna oblast-
Campagne *f.* polje, poljana, raván (-i); vojna, vojska, bitka, boj.
campieren taboriti, taborovati, šotoriti, v taboru —, v šotorih bivati.
Canaille *f.* sodrga, drhal (-i), glota, (žlota).
Canal *m.* prekop, vodotók, vodovód; (im Meere) preliv, morska ožina; (Abzugs—) jarěk; (im Knochen) cev (-í).
canalisieren prekopati, vodotoke napraviti, *impf.* — napravljati.
Canapee *n.* blazinjak, (kanape).
Candidat *m.* ponudnik, čakalěc, kandidat.
candidieren ponuditi se, službe iskati (iščem), predložiti se; *impf.* ponujati se, predlagati se.
candieren osladiti, *impf.* oslajati.
Cannibale *m.* ljudožerěc, ljudojéd, pesoglavěc.
cannibalisch ljudožerski, pesoglavski.
Canon *m.* pravilo, vodilo; (kirchlich) cerkveni zakon.
Canonicat *n.* korarstvo.
Canonicus *m.* korar, kanonik.
Canonisation *f.* posveta, razglašanje svetnika.
canonisch pravilěn, cerkveno-pravěn, cerkveno-duhovski, cerkven, duhovski.
canonisieren posvetiti, proglasiti za svetnika; *impf.* posvečevati, razglaševati za svetnika.
Canonissin *f.* korarica.
Canot, Canoe *n.* čoln iz drevesne skorje.
Cantate *f.* popevka, kantata.

Cantilene *f.* pesmica.
Canton *m.* okraj, okrožje, kotár, kanton.
cantonieren stanovati po vaséh in [trgih.
Cantor *m.* cerkveni pevěc.
Cap *m.* rt, nos, predgorje.
Capacität *f.* sposobnost, zmožnost; *fig.* zmožna, bistra, vešča glava.
capillar lasovit, kapilarěn.
Capillarität *f.* lasovitost, kapilarnost.
Capital *n.* glavnica, kapital; (Stamm=capital) mática.
Capitäl *n.* zglavje stebra.
Capitalist *m.* glavničar; *fig.* bogatin.
Capitalverbrechen *n.* glavno zločinstvo.
Capitän *m.* ladijevodja, poveljnik ladije; (Hauptmann) stotnik.
Capitel *n.* poglavje; (Corporation d. Domherren) korarski zbor.
Capitular *m.* korar, kanonik.
Capitulation *f.* obrok vojaškega službovanja; (einer Festung) pogojna predaja, pogodba zastran predaje.
capitulationsmäßig po pogodbi, po dogovoru.
capitulationswidrig zoper pogodbo, zoper dogovor.
capitulieren pogoditi se, *impf.* pogajati se; podati se, predati se, udati se; *impf.* podajati se, predajati se, udajati se.
Capot *m.* zgornja suknja.
Caprice *f.* trma, muha.
capricieren sich trmast biti (sem) v čem, v glavo si kaj vbiti.
capriciös trmast, muhast, trmogláv, svojeglavěn, čuděn (von čud (-i) Laune).
Capricität *f.* trmoglavost, svojeglavnost.
Carabiner *m.* kratka puška.
Caraffe, Caraffine *f.* sklenica (za jesih in olje).
Carcer *m.* zapor, ječa.
Cardinal *m.* kardinal.
Cardinaltugend *f.* glavna čednost, poglavitna krepost.
Cardinalzahl *f.* glavni števnik.
Carenz *f.* stradež, post, odbitěk, utržěk, nedostatěk.
Caricatur *f.* spaka, pokveka, nagrda.
carikieren spačiti, pokvečiti, nagrditi.
Carmeliter *m.* karmelit, karmelitan.
Carmin *m.* rudeča barva, karmin.
Carneval *m.* pust, mesopust.
Carosse *f.* krasěn voz, gospodski voz, kočija.
Carotte *f.* korenje, mrkěv.
Carrière *f.* dir, dirka; (im Leben) življenje, tek življenja; (im Dienste) službovanje, napreděk, napredovanje v službi.
Carroussel *n.* viteška igra, ježa.
Carton *m.* lepenka; načrt slike.
Cascade *f.* vodopad, slap, sopot.
Casematte *f.* podzemski svod (pod nasipom trdnjave).
Casino *n.* zbornica, bralnica, čitalnica.
Cassa, Casse *f.* denarnica, blagajnica, peneznica; Cassa= denarnični, blagajnični.
Cassaanweisung *f.* denarnična nakaznica.
Cassabeamte *m.* blagajnični uradnik.
Cassabuch *n.* blagajnična knjiga.
Cassagebarung *f.* upravljanje z blagajnico.
Cassajournal *n.* blagajnični dnevnik.
Cassaliquidation *f.* ugotovitěv blagajnice.
Cassascontrierung *f.* pregled blagajnice.
Cassawesen *n.* blagajništvo.
Cassation *f.* ovržba, uničba.
Cassationsgericht *n.* ovržna sodnija.
Casserolle *f.* poněv, kotlič.
Cassier *m.* blagajnik, denarničar.
cassieren ovreči (-vržem), uničiti; *impf.* uničevati; (einen Beamten) odstaviti, ob službo dejati (denem); *impf.* odstavljati, ob službo devati.
Cassierung *f.* ovržba, uničba; odstava.
Castagnette *f.* kreguljěc, škrgetěc.
Castell *n.* ostrog, trdnjavica; grad, gradišče.
Castellan *m.* gradnik, kastelan.
Castor *m.* beběr, breběr, boběr, daběr.
Castorin *n.* bobrovina, dabrovina.
casual slučajěn, naključěn.
Casualität *f.* slučajnost, naključnost.
Casuistik *f.* slučajeslovje, nauk o posameznih slučajih navzkrižnih dolžnostij.
Casula *f.* mašni plašč.
Casus *m.* slučaj, dogoděk, prigoděk, naključěk, naključba; *(gram.)* sklon, padež.

Cataster *n. m.* zemljiščna knjiga, katastĕr; (Steuerbuch) davčna knjiga.
Catastral= katastralni.
catastrieren v zemljiščno knjigo vpisati (-pišem), *impf.* — vpisovati.
causal vzročen.
Causalgericht *n.* predmetna sodnija.
Causalität *f.* vzročnost.
Causalsatz *m.* vzročni stavĕk.
Cautel *f.* oprezilo, zavarovalni pristavĕk.
Caution *f.* jamčevina, zavarščina, denarna zastava, položnina.
Cautionserlag *m.* polog jamčevine.
Cautionsverfall *m.* propad jamčevine.
Cavalier *m.* plemič, plemenitnik, plemenitaš, vitez, žlahtnik.
cavaliermäßig viteški, plemeniški.
Cavalierparole *f.* viteška beseda.
Cavallerie *f.* konjištvo, konjica, konjiki *pl.;* Cavallerie= konjiški.
Cavallerist *m.* konjik, jezdĕc.
Cavatine *f.* popevka.
Caviar *m.* slana ikra, kavijar.
Cedent *m.* odstopnik, ustopnik, prepustnik.
Ceder *f.* cedra; Ceder= cedrov.
Cederholz *n.* cedrovina.
cedieren odstopiti, ustopiti, prepustiti; *impf.* odstopati, ustopati, pripuščati.
celebrieren slaviti, dičiti; (Messe) maševati, mašo služiti; (Fest) obhajati, praznovati.
Celebrität *f.* svečanost, slavnost, slovesnost; vzornik, sloveča oseba.
Cement *n., m.* cement.
Cementwasser *n.* bakrenica.
censieren presoditi, oceniti; *impf.* presojati, presojevati, ocenjevati.
Censor *m.* presojevalĕc.
Censur *f.* presoja, ocena.
Census *m.* cenilo.
Centifolie *f.* vrtnica, stolistnica, stoperka.
Centner *m.* stot, cent.
centnerweise *adv.* na stote, na cente.
central osrednji, središnji.
Centralbewegung *f.* osrednje gibanje.
Centralisation *f.* sredinjanje.
centralisieren sredinjati; *fig.* pod jeden klobuk spraviti, *impf.* — spravljati.
Centralleitung *f.* osrednja vlada.
Centrallinie *f.* središnica.
Centralpunkt *m.* središče.
Centralverwaltung *f.* osrednja uprava.
centrifugal odsrednji, sredobežĕn.
Centrifugalkraft *f.* odsrednost.
centripetal sredotežĕn.
Centripetalkraft *f.* sredotežnost.
Centrum *n.* sredina, središče.
Cerealien *pl.* žita *pl.*, žitne rastline.
Ceremonie *f.* obred; (Feier) slovesnost, svečanost; ohne — brez okolščin, naravnost.
Ceremoniell *n.* obredje.
Ceremonienmeister *m.* obrednik.
ceremoniös obreden; slovesĕn, svečán.
cernieren zajeti (-jamem), obdati, obkoliti, obsesti (-sedem); *impf.* obdajati, obsedati.
Certificat *n.* potrdilo, poverilnica.
Certification *f.* potrdba, zagotovilo.
Cession *f.* odstop; (Schein) odstopni list, odstopnica.
Cessionär *m.* odstopnik.
Chaise *f.* vozič, lahki voz.
Chaloupe *f.* s. Schaluppe.
Chalupe *f.* beznica.
Chamäleon *m.* kameleon, dvoličnjak.
Champagner (Wein) *m.* šampanjĕc, šampanjsko vino.
Champignon *m.* šampinján, kukmak.
Chance *f.* naključba, prilika, nada, kob (-i); die —n sind ihm gut stvari dobro kažejo, kob mu je ugodna.
changieren meniti, premeniti, spremeniti; *impf.* preminjati, spreminjati; premeniti se.
Chaos *n.* zmes (-i), zmešanina; *fig.* zmešnjava, zmeda, metež.
Charade *f.* zastavica, zagonetka po zlogih.
Charakter *m.* znak; (Buchst.) pisme (-na), črka; (sittl. —) značaj; (Gemüths=art) čud (-i), nrav (-i); (Beschaffenheit) svojstvo, kakovost, lastnost; (Würde) dostojanstvo; (Titel) naslov.
charakterfest značajĕn, stanovitnega značaja.
charakterisieren označiti, opisati; *impf.* označevati, opisovati.
Charakteristik *f.* označenje, opis lastnostij.
charakteristisch značilĕn, značajĕn.
charakterlos brezznačajĕn, nestanovitĕn.

Charbonnerstag *m.* véliki četrtĕk.
Charfreitag *m.* véliki petĕk.
Charge *f.* dostojanstvo, čast (-í); vojaška stopnja; die —n častniki.
Charivari *n.* mačkovica, mačja godba.
Charlatan *m.* slepár, hlastáč, baháč, vekáč; (Curpfuscher) mazáč.
Charlatanerie *f.* sleparstvo, mazaštvo.
charmant ljubezniv, prisrčĕn, mil, zál.
Charpie *f.* pukanica, šarpija.
Charsamstag *m.* vélika sobota.
Charybdis *f.* požiralnik, karibda.
Chasseur *m.* strelĕc, lovĕc.
Chatouille *f.* skrinjica, púšica.
Chaussee *f.* cesta, vélika cesta. [var.
Chef *m.* načelnik, predstojnik, pogla-
Chemie *f.* kemija, ločba.
Chemikalien *pl.* kemične tvarine *pl.*, ločbenine *pl.*
Chemiker *m.* kemik, ločbar.
chemisch kemičĕn; —es Laboratorium ločbenica.
Chemisette *f.* predsrajčnik.
Chenille *f.* svilnata vrvica.
Cherub *m.* kerub, kerubim.
chevaleresk viteški.
Chevalier *m.* vitez.
Chicane *f.* spletka, zvijača, zabava, dražba.
Chicaneur *m.* zvijačnik, spletkar, kovarnik, nagajivĕc.
chicanieren zvijače plesti (pletem), premeteno zbadati, nagajati komu, objedati koga. [pís.
Chiffre *f.* črka, tajna znamka, tajno-
Chimäre *f.* domišljija, izmišljótina, tlapnja.
Chiragra *f.* protin v roki.
Chiromant *m.* rokovedež, vedeževalĕc.
Chirurg *m.* ranocelnik, kirurg.
Chirurgie *f.* ranocelništvo, kirurgija.
chirurgisch ranocelski, ranocelniški, kirurgičĕn.
Chlor *n.* klor, zelenĕc, solik.
Chlorwasserstoff *m.* klorovodik.
Cholera *f.* kolera.
Choleriker *m.* vročekrvnik.
cholerisch vročekrvĕn, nagle jeze, naglosrdĕn.
Cholsäure *f.* žolčna kislina.
Chor *m.* zbor, kor; (ein Theil der Kirche) *n.* kor, pevališče.
Choral *m.* cerkvena pesĕm (-i), koral.
Choralgesang *m.* skupno cerkveno petje.
Choralist *m.* cerkven pevĕc.
Choramt *n.* peta maša.
Choreus *m.* korej.
Chorhemd *n.* koretelj.
Chorherr *m.* korar, kanonik.
Choriambus *m.* korijamb.
Chorist *m.* zborni pevĕc, korist.
Chorographie *f.* krajepisje. [rilo.
Chrestomathie *f.* cvetnik, izborno be-
Chrisma (Chrisam) *n.* sveto olje, krizma.
Christ *m.* kristijan, krščenik; (Christus) Krist, Kristus.
Christabend *m.* sveti večer, božični večer, badnjek. [nica.
Christbaum *m.* božje drevesce, božič-
Christbescherung *f.* božično darilo.
Christen- kristijanski, krščanski.
Christenheit *f.* krščanstvo, krščanski svet, kristijanstvo, kristijanje.
Christenverfolger *m.* preganjalĕc kristijanov. [verĕn.
christengläubig krščanske vere, pravo-
christianisieren kristijaniti, pokristijaniti; krstiti, krščevati.
Christin *f.* kristijana, kristijanka, krščenica.
Christkindlein *n.* Jezuščĕk, Ježčĕk.
christlich kristijanski, krščanski.
Christmesse *f.* polnočnica.
Christmonat *m.* grudĕn, decembĕr.
Christnacht *f.* sveta noč (-í). [dné).
Christtag *m.* božič, sveti dan (dneva,
Christus *m.* Kristus, Krist; Christus-Kristusov, Kriščev.
Christwoche *f.* božični tedĕn.
Chrom *n.* krom, barvik. [vrstĕn.
chromatisch barvan; *(music.)* polno-
Chromgelb *n.* kromovo rumenilo.
Chronik *f.* letopis, kronika.
chronisch počasĕn, dolgotrajĕn.
Chronist *m.* letopisĕc.
Chronogramm *n.* kronogram, vrstica, v kteri posebno določene črke letnico kažejo.
Chronographie *f.* letopisje, časopisje.
chronographisch letopisĕn, časopisĕn.
Chronolog *m.* časoslovĕc.
Chronologie *f.* časoslovje, kronologija.

chronologisch časoslověn, kronologičěn, povrstěn, (po času) razvrščén, urejen.
Chronometer *m. n.* časomér.
Chrysolit *m.* krisolit, zlatocvet.
Cibebe *f.* cveba, grozdinka.
Ciborium *n.* ciborij.
Cicade *f.* skržat, skržatica, čričěk, črčěk.
Cichorie *f.* potrošnik, cikorija.
Cider *m.* jabelčnik, jabelkověc.
Cigarre *f.* smodka.
circa *adv.* okoli, po priliki.
Circular= okrožni.
Circulare *n.* okrožnica; Circularverordnung *f.* okrožni ukaz.
Circulation *f.* obtók, kroženje.
circulieren króžiti, teči (tečem).
Circus *m.* krog, okrésnica; (Reitercircus) jahališče.
Cistercienser *m.* cistercijáněc, cisterciján; —in *f.* cistercijánka.
Cisterne *f.* kapnica, rupa, lokva.
Citadelle *f.* trdnjáva, ostrog.
Citat *n.* navéděk, oměnek, citat.
Citation *f.* poziv, doziv, dozivnica.
citieren pozvati (-zovem), *impf.* pozivati; (ein Gesetz) navesti (-vedem), omeniti; *impf.* navajati, omenjati.
Citrone *f.* citrona; Citronen= citronov.
citronenförmig citronast.
Citronenwasser *n.* citronověc.
civil državljanski, posvetěn, civilěn.
Civilisation *f.* omika, izobraženje, olika, prosveta.
civilisieren omikati, izobraziti, *impf.* izobraževati.
Civilliste *f.* dvorovina.
Civilrecht *n.* državljansko pravo.
Clarinette *f.* klarinét.
Classe *f.* razred, vrsta, red; (Geschlecht) razpol, razrod, rod; Classen= razredni.
Classenlehrer *m.* razrednik.
classenmäßig razreděn, porazreděn.
Classensteuer *f.* razredovina.
Classification *f.* razvrstitěv, razredba; Classifications= razvrstni, razredbni.
Classificationsliste *f.* razvrstnica, razrednica.
classificieren vrstiti, razvrstiti; *impf.* razvrščati.
Classiker *m.* izborni pisatelj, zgledni od. vzorni pisatelj, klasik.
classisch izboren, vzoren, klasičen.
Clause *f.* (Schleuse b. d. Mühle) tvórnica, zapornica; (Engpaß) sotés klaněc; (Zelle) célika, meniška izbi
Clausel *f.* pristavěk, pogojěk, p držěk, klavzula.
Clausner *m.* samotarěc, puščavn
clausulieren izgovoriti si, pridrž si; *impf.* pridrževati si.
Clausur *f.* zapor, zatvor.
Claves *pl.* tipke *pl.* (pri glasovir
Claviatur *f.* tipalo, klaviatura.
Clavier *n.* glasovir, klavir.
Clavierstück *n.* skladba za glasov
clerical duhovski, duhovniški, sv čeniški.
Clericat *n.* duhovstvo, duhovništv duhovščina. [ri
Cleriker *m.* duhověn, duhovnik, kl
Clerisei *f.*, Clerus *m.* duhovstvo, du hovništvo, duhovščina.
Client *m.* branjenik, ščitjenik.
Cloake *f.* smradotók, rov.
Club *m.* shod, shodišče, sestaněk.
Coadjutor *m.* pomočnik.
Coaks *pl.* koks, koaks, oglina.
Coalition *f.* zveza, združba.
Cocarde *f.* kokarda, znakovica.
Cocon *m.* zapreděk, predivka, mešičěk
Cocosbaum *m.* kókosnik.
Cocosnuss *f.* kokosov oreh.
Codex *m.* star rokopis; (Gesetzbuch) zakonik.
Codicill *n.* oporočni pristavěk.
Coefficient *m.* koeficijent, somnoživěc
coessentiell sobitěn, jednobistven.
Coexistenz *f.* sobitnost, sobitje.
coexistieren z drugim vred biti (sem)
Cognac *m.* konjak.
Cognat *m.* sorodnik.
Cohäsion *f.* zveznost.
Cohäsionskraft *f.* zvezna moč.
Cohorte *f.* četa, oddelěk.
Coiffure *f.* kinč v laséh, nakit glave.
Collatur *f.* s. Vergleichung.
Collation *f.* s. Verleihung.
collationieren primeriti, priravnati, prispodobiti; *impf.* primerjati, priravnavati, prispodabljati.
Collationierung *f.* primerjava, primerjatév, priravnava. [na.
Collationierungsgebür *f.* primerjalšči-

collaudieren pohvaliti, potrditi, odobriti; *impf.* potrjevati, odobrávati.
Collecte *f.* bira (miloščine); (kirchl.) molitěv.
collectiv skupěn, združěn, zborěn.
Collectur *f.* bira.
Collectaneen *pl.* zbornik.
College *m.* sodrug, tovariš.
Collegial= zborni. [sodružěn.
collegialisch zborěn; (amtsbrüderlich)
Collegiengeld *n.* učnina, šolnina.
Collegium *n.* zbor; (Vorlesung) predavanje.
collidieren nasprotovati si, navzkriž —, nasproti biti (sem), ne ujemati se.
Collision *f.* spor, navzkrižje, nasprotje; in — gerathen spreti se s kom. [kos.
Collo *n.* tovorěk, nakladěk, nakladni
Colloquium *n.* izpitni razgovor.
Colonial= prekmorski, kolonijalni.
Colonie *f.* naselbina, selišče.
Colonist *m.* naselnik, naseljeněc, selják.
Colonnade *f.* slopovje, stebrovje.
Colonne *f.* slop, steběr, stolpěc; (d. Heeres) razpredelěk.
Colophonium *n.* kolofonij, pegla.
Coloratur *f.* koloratura; *(music.)* umetno kinčanje petja.
colorieren barvati, bojariti, pobárvati, opisati (-pišem); *fig.* ozaljšati, olepšati, okrasiti.
Colorit *n.* barva, kras, šarovitost.
Columne *f.* slop; predelěk (na strani), stranica, plat (-i).
Combination *f.* sestava, združěk; primera; (Vermuthung) dozdéva, slutnja.
combinieren sestaviti, združiti; *impf.* sestavljati, združevati; primerjati, soditi, sklepati.
combiniert sestavljen, združen.
Comitat *n.* županija; Comitat= županijski.
Comite *n.* odbor. [nik.
Commandant *m.* poveljnik, zapoved-
Commandeur *m.* komandér, zapovednik.
Commandeurkreuz *n.* komanderski križ, zapovedniški križ.
commandieren veleti, zapovedati (-povém), ukazati (-kažem); *impf.* velevati, zapovedovati, ukazovati; (einen wohin —) odrediti, poslati koga kam.
commandiert odrejen, poslan.
Commando *n.* poveljništvo, vodstvo.
Commandowort *n.* povelěk.
Commassation *f.* okrožitěv, zložba (posestva). [zlagati.
commassieren okrožiti, zložiti; *impf.*
Commende *f.* komenda.
Commentar *m.* razlaga, pojasnilo, tolmačenje.
Commentator *m.* razlagalěc, pojasnjevalěc, tolmač.
commentieren razložiti, pojasniti, tolmačiti; *impf.* razlagati, razkladati, pojasnjevati.
Commers *m.* pitje, popivanje, pivska družba.
Commerz *n.* kupčija, trštvo, trgovina, promet; Commerzial= kupčijski, trgovski, tržni. [valěc.
Commerzienrath *m.* kupčijski sveto-
Commis *m.* trgovski pomočnik.
Commiss= vojaški.
Commissär *m.* komisár, poverjenik.
Commissariat *n.* komisarstvo, poverjeništvo.
Commission *f.* komisija, navod, poverjenstvo; (Auftrag) naročilo; eine — ansuchen navod vzdigniti.
commissionell, commissionaliter erheben ovedeti z navodom.
Commissionär *m.* opravnik.
Commissionsgebür *f.* opravnina.
Commissionsglied *n.* ud komisije, član poverjenstva. [ški.
Commissionskosten *pl.* komisijski stro-
Committent *m.* naročitelj, naročevalěc, poveritelj.
committieren naročiti, poveriti, pooblastiti; *impf.* naročati, poverjevati, pooblaščevati.
commode ugoděn, priležěn, prikladěn, lagoděn; (gemächlich) zlóžen.
Commodität *f.* ugodnost, prikladnost, zložnost.
Commotion s. Bewegung; — machen sprehoditi se, *impf.* sprehajati se.
Communal= občinski, srenjski.
Communalwesen *n.* srenjske, od. občinski zadeve.
Commune *f.* občina, soseska, srenja.
Communicant *m.* obhajaněc; —in *f.* obhajanka.

Communication *f.* občenje, zveza; (Mittheil.) naznanilo, vročilo, priobčevanje; (Mittel) občilo, vozilo.

communicieren *tr.* priobčiti, javiti; (kirchl.) obhajati, sv. rešnje telo deliti, pričestiti; *intr.* (Theilnehmer sein) deležnik biti (sem), v zvezi biti; (kirchl.) pričestiti se; sv. obhajilo prejeti (prejmem); *impf.* obhajati se, sv. obhajilo prejemati, pričeščivati se.

Communion *f.* delništvo, spolovina; (hl. Abendmahl) sv. obhajilo, pričest (-i); (der Heiligen) občestvo, občina.

Communismus *m.* zadrugarstvo.

Communist *m.* zádrugar.

Communität *f.* občina, družba.

compact stisněn, jédernat, jezgrovit; —e Schrift mastne —, debele črke.

Compagnie *f.* društvo, družba; (zwischen zwei Personen) spolovina; (milit.) stotnija, satnija.

Compagnon *m.* drug, družnik, tovariš.

Comparation *f.* primerjatěv, stopnjevanje, stopnjava. [način.

Comparationsmethode *f.* primerjalni

Comparativ *m.* primerjalna —, sodnja stopnja, primerjalnik. [jati.

comparieren primeriti, *impf.* primer-

Compass *m.* sévernica, kompas.

Compassnadel *f.* igla sévernica.

compendiös skračen, okrajšan, posnet, jezgrovit.

Compendium *n.* posnetěk, okrajšěk, jezgra, izvod.

Compensation *f.* pobota, pobotěk, pobotanje. [vati.

compensieren pobotati, *impf.* poboto-

competent pristojěn, oblastěn, dotičěn.

Competent *m.* prosilěc.

Competenz *f.* oblast, pristojnost.

Competenzgesuch *n.* prošnja za službo.

Competenzstreit *m.* razpor zaradi pristojnosti.

competieren prositi od. poganjati se za kako službo.

Compilator *m.* nabiralěc, skupljevalěc.

Compilation *f.* skupljevanje, zbira, zbirka.

Complement *n.* dopolnilo, dovršěk.

complet popoln, dovršěn, zvršěn, cel.

completieren dopolniti, dovršiti; *impf.* dopolnovati, dovrševati.

Complex *m.* obseg, obsežěk; (Grundcomplex) zemljišče.

Complexion *f.* telesna narav (-i).

compliciert zapleten, zahomotan.

Compliment *n.* poklon, priklon; ein — machen prikloniti se, pokloniti se; *impf.* priklanjati se.

Complimentenmacher *m.* klanjalěc, priklanjalěc.

Complot *n.* zarota, zarotba, kovarstvo.

complotieren zaroto delati, — plesti (pletem), — kovati, zarotovati se.

Complotstifter *m.* zarotnik.

Componente *f.* sila sestavljača.

componieren zložiti, sestaviti; *impf.* zlagati, sestavljati; *(music.)* uglasbiti, skladati; (schriftl.) spisati (-pišem), *impf.* spisovati. [skladatelj.

Componist, Compositeur *m.* skladalěc,

Composition *f.* sestava; *(mus.)* uglasba, skladba; (Metall) zmes (-i).

Compositionslehre *f.* nauk o skladbi, skladboslovje.

Compost *m.* mešanica, zmesni gnoj.

Compot *n.* kompot, zavarěk (sadja).

compress stisnen, tesěn.

compressibel stisljiv, zgostljiv.

Compression *f.* stisěk; zgostitěv.

Compromiss *n.* pogodba (na razsodnika).

compromittieren privoliti, da se izbere razsodnik; sich — zaplesti (-pletem) se.

comptant gotov, v gotovih denarjih.

Comptoir *n.* pisarna, pisarnica.

Comtesse *f.* grofica.

Comthur *m.* komtur, povelitelj.

concav jamasto izbočen, vdrt, vleknen.

concentrieren združiti, zbrati (zberem), skupiti; *impf.* združevati, zbirati; sich — zbrati se, skupiti se; *impf.* zbirati se.

Concentrierungspunkt *m.* središče.

concentrisch istosreděn, koncentričěn.

Concept *n.* spisěk, prvopis, osnutěk, načrt.

Conceptsbeamte *m.* konceptni od. perovodni uradnik.

Conceptsfach *n.* konceptna stroka, perovodstvo.

Concert *n.* soglasba; godbena veselica, glasbena zabava, beseda, koncert.

Concertgeber *m.* prireditelj godbene veselice, koncertovalěc.
Concession *f.* dovolitěv, dovoljenje, privoljenje, pripust.
concessionieren dovoliti, privoliti, pripustiti; *impf.* dovoljevati, pripuščati.
Concilium *n.* cerkveni zbor.
concipieren sestaviti, zložiti, spisati; *impf.* sestavljati, zlagati, spisovati.
Concipient, Concipist *m.* koncipist, koncipijent, perovodja.
Conclave *n.* zbornica za izvolitěv novega papeža.
Conclusum *n.* sklep.
Concordat *n.* konkordat, pogodba s papežem.
concret konkretěn, stvarěn.
Concubinat *n.* priležništvo, hotništvo.
Concubine *f.* priležnica, pohotnica.
Concurrenz *f.* (Zusammentreffen) sniděk, sklad, zbira; (aus Landesmitteln) pomoč (-i); (Bewerbung) poganjanje, natečaj.
Concurrenzbeitrag *m.* donesěk, prinesěk.
concurrieren (zusammentreffen) sniti (snidem) se, strniti se; *impf.* strinjati se; (bewerben sich) gnati (ženem) od. poganjati se za kaj.
Concurs *m.* natečaj, razpis (službe); (Gläubiger) stečaj, konkurs; — eröffnen objaviti stečaj, na kant od. na boběn priti (pridem); Concurs= konkursni, natečajni, stečajni.
Concursausschreibung *f.* razpis natečaja, razpis službe.
Concursgläubiger *m.* konkursni upnik, stečajni upnik.
Concursmasse *f.* konkursna od. stečajna imovina.
Concursprocess *m.* konkursna od. stečajna pravda.
Concursverhandlung *f.* konkursna od. stečajna obravnava.
Condensation *f.* zgostitěv, zgoščenje.
Condensator *m.* gostilěc, gostič.
condensierbar zgostljiv.
condensieren zgostiti, *impf.* zgoščevati.
Condition *f.* pogoj, uvet; (Dienst) služba.
conditional pogojnik, pogojni oder uvetni naklon.
conditionieren služiti, v službi biti (sem).
Conditor *m.* slaščičar.
Conditorei *f.* slaščičarnica.
Condolenz *f.* sožalje, sočutje.
Condolenzschreiben *n.* sožalnica, milovalni list.
Condor *m.* kondor.
Conduct *m.* pogreb, pogrebni sprevod; Conduct= pogrebni.
Conducteur *m.* poštni sprevodnik, konduktér.
Conductkosten *pl.* pogrebni stroški *pl.*
Conductor *m.* vodilo; (elektr.) bliskovod.
Conduite *f.* vedenje, obnašanje.
Conduitliste *f.* spričalo o vedenji.
Confect *n.* slaščica, zasladěk.
Conferenz *f.* zborovanje, posvét, posvetovanje.
conferieren, Conferenz halten zborovati, posvetovati se.
Confession *f.* spoznanje, izpóved (-i), vera, veroizpóved (-i).
Confirmand *m.* birmaněc.
Confirmation *f.* potrdba, potrditěv; (Firmung) birma.
Confiscation *f.* odvzetje, zaplenjenje, zagloba.
confiscieren odvzeti, zapleniti, zaglobiti, zarubiti; *impf.* odvzemati, zaplenjevati, rubiti; (Briefe) ustaviti, pridržati (-držim); *impf.* ustavljati, pridrževati.
Conflict *m.* spor, razpor; in — gerathen spreti se.
Conföderation *f.* zveza, zaveza.
conform sličěn, podoběn, jednak, soglasěn.
Conformität *f.* sličnost, podobnost, jednakost, soglasnost.
Confrontation *f.* navzočitěv, navzočba.
confrontieren navzočiti, drugega drugemu pred oči postaviti; *impf.* navzočevati, pred oči postavljati.
confundieren zmešati, zmesti (zmetem), zmotiti, zbegati.
confus zmešan, zmeten, zmočen, zbegan.
Confusion *f.* zmeda, zmešnjava, zmotnjava, homatija, kolobocija.
Congestion *f.* naval (krvi), pritisěk.
Conglomerat *n.* lábora, sprimĕk.
Congregation *f.* skupščina, bratovščina.
Congress *m.* zbor, shod, sestaněk, kongres.

Congrua *f.* pristojna stanovska plača, pristojna duhovska plača.
congruent skladěn.
Congruenz *f.* skladnost.
congruieren skladati se, ujemati se.
Conjectur *f.* ugibanje, domnevanje, dozdeva, dozdevěk. [gibanje.
Conjugation *f.* sprega, spregatěv, pre-
conjugieren spregati, pregibati.
Conjunction *f.* zveza; (sprachl.) veznik.
Conjunctiv *m.* vezni naklon, vezalnik.
Conjunctur *f.* okoliščina, odnošaji.
conscribieren popisati; *impf.* popisovati.
Conscription *f.* popis, popisovanje; Conscriptions= popisni.
Conscriptionsbureau *n.* popisovalnica.
Conscriptionsflüchtling *m.* ubežnik, uhajalěc.
Conscriptionsliste *f.* popisni imenik, popisnik. [vanje.
Consecration *f.* posvečenje, posveče-
consecrieren posvetiti, *impf.* posvečevati. [sledičěn.
consecutiv nasleděn, posleděn, po-
Consens *m.* privolitěv, privoljenje, dovoljenje.
consentieren privoliti, dovoliti.
consequent dosleděn. [posledica.
Consequenz *f.* doslednost; posleděk,
conservativ obdržljiv, ohranjevalěn, konservativěn. [vator.
Conservator *m.* ohranjevalěc, konser-
Conservatorium *n.* konservatorij, glasbeno veliko učilišče.
conservieren ohraniti, obvariti; *impf.* ohranjevati, obvarovati. [čěn.
considerabel znatěn, znamenit, odli-
Consideration *f.* premišljevanje, promatranje; priznanje, čislanje.
Consignation *f.* zaznaměk, imenopis.
consignieren zaznamovati, naznačiti; zapečatiti; die Truppen — vojake odločiti, zbrati; consigniert sein pripravljen od. odločen biti.
Consilium *n.* posvèt, posvetovanje, svetovalni zbor.
consistent čvrst, jak, trpéžěn, gost.
Consistenz *f.* čvrstoba, jakost, trpežnost, gostost.
Consistorial= konzistorijalni, duhovnega stola.

Consistorialrath *m.* konzistorijalni tovalěc, svetovalěc duhovnega stol
Consistorium *n.* konzistorij, duh stol.
consolidieren utrditi, učvrstiti, reniti; *impf.* utrjati, utrjevati.
Consonant *m.* soglasnik.
Consonanz *f.* soglasje.
Consorten *pl.* družniki, tovariši, daši, pristaši.
Constabler *m.* puškar; (in Engl policijski služabnik, redar.
constant stanovitěn, veděn.
constatieren potrditi, dokazati (žem), spričati; *impf.* dokazovati, s čevati, potrjevati.
Constellation *f.* stan zvezd, ozvez
consterniert osupnen, pobit, prepad — werden osupniti, ostrmeti.
Constituante *f.* ustavodajni zbor.
constituieren ustanoviti, sestaviti, os vati; *impf.* ustanovljati, sestavljati
constituierend ustavodajěn.
Constituierung *f.* ustanovitěv, sesta uredba.
Constitution *f.* ustava; (d. Leibes) stava, kakovost; von starker — m nega života.
constitutionell ustavěn.
construieren ustrojiti, sestaviti, zidati, zložiti, zgraditi; *impf.* ustro vati, sestavljati, zlagati. [n
Construction *f.* sestava, gradnja, skla
consubstantiell istobitěn, sobitěn.
Consul *m.* poslaněc, poročnik, konz
Consulat *n.* poslanstvo, konzulst
Consulent *m.* svétnik, posvetoval
consultieren za svèt poprašati; *im* posvetovati se s kom.
consumieren použiti (-žijem); potr šiti; *impf.* použivati, trošiti.
Consumation *f.* použitje, potrošěk.
Contact *m.* dotika, dotikljaj.
contagiös nalezljiv, kužěn, okužlji
Contagium *n.* nalezilo, okužilo, ku nina.
contemplativ razmišljav, premišlj valěn, zamišljen.
content zadovoljěn.
Conterfei *n.* podoba, slika, posnetěk
conterfeien slikati, obraziti; naslikati posneti (-snamem), upodobiti.

Context *m.* zveza besed, zveza mislij v spisu.
Continent *m.* celina, suha zemlja.
continental celinski, kontinentalěn.
Continentalsperre *f.* celinsko zaprtje.
Contingent *n.* prispevěk, dotični del, število (vojakov).
continuierlich neprenehljiv, nepretrgan, neprestan; *adv.* neprenehoma, neprestano, jednomerno.
Continuität *f.* neprenehljivost, neprestanost.
Conto *n. (m.)* račun, izpisěk; à — na obračun; — corrente tekoči račun.
Contour *m.* obris, načrt, očrt.
Contract *m.* pogodba.
Contrahent *m.* pogodnik.
contrahieren pogoditi se, dogovoriti se; *impf.* pogajati se, dogovarjati se.
contramandieren preklicati (-kličem), oporeči (-rečem); *impf.* preklicevati, oporekati.
Contraordre *f.* oporeka, preklic.
conträr nasprotěn; *adv.* nasproti.
contrasignieren s kom vred podpisati, svoj podpis dodati, — pristaviti.
Contrasignatur *f.* nasprotni podpis.
Contrast *m.* nasprotje, nasprotěk, različje; odpor.
contrastieren nasprotovati, razlikovati se, ločiti se.
Contreadmiral *m.* pomorski podvojvoda, podadmiral.
Contrebande *f.* tihotapska roba, zabranjeno blago, zabranjevina; (Schleichhandel) tihotapstvo.
Contremine *f.* nasprotni podkop.
Contribuent *m.* davkoplačevalěc, obdačeněc.
contribuieren prispeti (-spejem); davke plačevati.
Contribution *f.* prispevěk, davěk, dača.
Controle *f.* prigled, nadzorstvo.
Controlsversammlung *f.* prigledni shod.
controlieren prigledovati, nadzirati.
Controlor *m.* priglednik.
Controverse *f.* razpor, prepir.
Contumaz *f.* upornost; (zdravstvena) zaprtija; (im Processe) neprihod, neposluh.
Contumazanstalt *f.* lazaret, kontumacija.
contumazieren zaočno obsoditi, zavoljo neprihoda obsoditi, *impf.* obsojati.
Contumazurtheil *n.* zaočna razsodba, sodba zavoljo neprihoda.
Contusion *f.* otiska.
Convalescent *m.* okrevalěc, prebolevalěc.
Convalescenz *f.* okrevanje, prebolenje, ozdravenje.
Convenienz *f.* pristojnost, spodobnost; (Übereinkunft) dogovor; (Anstand) uljudnost.
convenieren spodobiti se; prijati, ugajati; zložiti se, pogoditi se; *impf.* zlagati se.
Convent *m.* shod, zbirališče; samostan.
Conventikel *m.* skrivni shod.
Convention *f.* pogodba, dogovor.
conventional (—ell) dogovorěn, konvencijski.
Conventionsgeld *n.* dogovorni —, konvencijski denar.
convergent stičěn.
Convergenz *f.* stik.
convergieren stikati se, primikati se; convergierend primičěn.
Conversation *f.* razgovor, marěnj, kremělj; občenje.
Conversationslexicon *n.* vseučni slovar.
conversieren razgovarjati se, pogovarjati se, meniti se, pomenkovati se, marnjati, kramljati.
convex izbočen, izboknen, izbokěl.
Convict *m. n.* odgojišče; hranilišče.
Convictist *m.* gojeněc, rejeněc.
Convocation *f.* sklic, poklic, poziv.
Convulsion *f.* trganje, zvijavica, krč.
convulsivisch krčevit.
Cooperator *m.* pomočnik; *(theol.)* duhovni pomočnik.
Coordinate *f.* soredna črta, sorednica.
coordinieren sporéditi, priréditi; coordiniert prireděn, sporeděn.
Copie *f.* posnetěk, posneměk, sneměk; (Abschrift) prepis, kopija.
copieren posneti (-snamem), *impf.* posnemati; (abschreiben) prepisati (-pišem), *impf.* prepisovati; (b. Malern) preslikati.
Copist *m.* prepisovalěc.
Copula *f.* vez (-í), vezilo, spojilo.

copulativ vezalěn, vezilěn.
Copulation *f.* poroka, venčanje.
Copulator *m.* poročevalěc.
copulieren poročiti; *impf.* poročati, venčati.
cordial srčěn, prisrčěn, iskren.
Cordon *m.* mejna straža, kordon.
Corduan *m.* kordovan.
Corporal *m.* desetnik, korporal.
Corporation *f.* skupščina, zádruga.
Corps *n.* četa, krdelo, oddelek vojakov.
corpulent životěn, debel, zastavěn, tršat.
Corpulenz *f.* debelost, zastavnost, životnost.
Corpus *(m.) n.* telo (telesa), truplo, život; — *delicti* reč, ki se tiče zločinstva.
correct pravilěn, prav.
Correctheit *f.* pravilnost, čistost.
Correction *f.* poprava, poboljšanje.
correctionell, correctiv poboljševalěn; pokorilěn, strahovalěn.
Correctionsanstalt *f.* pokorilnica, kaznilnica.
Corrector *m.* popravljalěc, popravljač.
Correctur *f.* poprava, popravěk.
Correcturbogen *m.* popravna pola.
Correspondent *m.* dopisnik, dopisovalěc.
Correspondenz *f.* dopisovanje.
Correspondenzkarte *f.* dopisnica.
Correspondenznachricht *f.* novica, glas po pismih.
correspondieren dopisovati; (entsprechen) skladati se, strinjati se, ujemati se.
Corridor *m.* hodnik, mostovž. [ljati.
corrigieren popraviti, *impf.* poprav-
corrumpieren pokaziti, spriditi, pohabiti, popačiti, pokvariti; *impf.* pohabljati, popačevati, pokvarjati.
Corruption *f.* izkaženost, popačenost; (Bestechlichkeit) podkupnost. [par.
Corsar *m.* korzar, gusar, morski ro-
Corset *n.* jopica.
Corvette *f.* korveta.
Costüm *n.* obleka, oprava, noša.
Cotangente *f.* sotičnica.
Cotelett *n.* Cotelette *f.* réberce.
Coterie *f.* s. Sippschaft.
Cotillon *m.* kotiljon.

Coulisse *f.* stranska stena, kul
Coup *m.* udár, udarěc, mah, m
Coupé *n.* predelěk na železn vozu.
Coupon *m.* kupón, odrezěk.
Cour *f.* machen dvoriti, mil sladkati se, laskati, dobrikati se
Courage *f.* srčnost, hrabrost.
courant tekoč, gredoč.
Courier *m.* jadernik, teklič, br hitri sěl, kurir.
Cours *m.* cena, tečaj, kurs; C kursni.
coursieren iti (idem, grem), te čem), v obteku biti (sem).
Courtine *f.* zastor, pregrinjalo, stiralo.
Cousin *m.* bratraněc, bratič; s něc; —e *f.* bratranka, sestrična.
Couvert *n.* zavitěk; (Gedeck) pogr k jedi.
crass s. dick, grob; crasse Unwisse grozna nevednost.
Cravatte *f.* zavratnik, zavratnic
Creatur *f.* stvar; (verächtl.) pokv die ganze — vse stvari.
credenzen pokusiti in podati; i pokušati in podajati; z vinom st postreči, podvoriti; napiti (-pij *impf.* napivati.
Credenztisch *m.* postrežna miza, pojna miza.
Credit *m.* vera, up, upanje; z kredit; auf — na up, na upanje vero; viel auf — geben veliko upati; keinen — haben ne iméti (im vere; Credits- upni, kreditni.
Creditanstalt *f.* Creditbank *f.* up jalnica, kreditna banka.
creditieren na up od. na vero d zaupati; *impf.* na up dajati, zaupov
Creditiv *n.* poverno, poveralno pis
Creditor *m.* upnik. [n
Creditscasse *f.* upna, kreditna den
Creditsoperation *f.* upno od. kredi podjetje.
Credo *n.* vera.
creieren ustvariti; narediti; usta viti, izvoliti; *impf.* ustvarjati; na jati; ustanavljati, imenovati.
crepieren crkniti, stegniti se, pogini gagniti; *impf.* crkati, poginjati.

Crida *f.* propaděk, kant; in — gerathen na kant od. na boběn priti (pridem).
Cridator *m.* propadnik.
Crimen *n.* hudodelstvo, zločin, zločinstvo.
criminal kazenski, hudodelski, zločinstven, kriminalěn.
Criminalgericht *n.* kazenska sodnija, krvava sodnija.
Criminalhaus *n.* kaznilnica.
Criminalist *m.* znalěc —, poznavalěc —, veščak kazenskega prava; (Verbrecher) hudodelěc, hudodelnik, zločiněc.
Criminalrecht *n.* kazensko pravo.
Criminalrichter *m.* kazenski —, kriminalni sodnik.
Croquis *m.* *n.* načrt, osnutěk.
Crucifix *n.* razpelo, križěc, bridka —, božja martra.
Cubik- kubičěn, kockov.
Cubikmaß *n.* kubična —, kockasta mera.
Cubikwurzel *f.* kubični —, kockovi koren.
Cubikzahl *f.* kubično število.
cubieren kubirati.
cubisch kubičěn.
Cubus *m.* kub, kocka.
Culmination *f.* vrh; vrhovanje, najvišja stopnja.
Culminationspunkt *m.* vršnik, višěk.
culminieren vrhovati.
cultivieren obdelovati; gojiti; (bilden) likati, mikati, obraziti; omikati, olikati, izobraziti; *impf.* izobraževati.
cultiviert izobrazen, olikan, omikan; (v. Boden) obdelan.
Cultur *f.* izobraževanje; omika, olika, izobraženost, prosveta; (Anbau) obdelovanje.
Culturaufwand *m.* stroški za obdelovanje.
culturfähig izobrazěn, sposoběn izobraženja.
Culturgeschichte *f.* zgodovina omike, povestnica izobraženja.
Culturträger *m.* izobraževatelj, omikonosěc.
Cultus *m.* bogočastje, bogoslužje, božja služba; Cultus- bogočastni, bogoslužni.
Cultusminister *m.* minister za bogočastje.
Cultusgegenstand *m.* bogoslužna reč.
cumulativ skupěn, nakopičen.
cumulieren nakopičiti; združevati.
Cur *f.* zdravitěv, zdravljenje, vračitěv, vračba, lečenje.
curabel ozdravljiv, izlečljiv.
Curand *m.* oskrbovaněc.
Curanstalt *f.* zdravilnica.
Curatel *f.* varstvo, skrbstvo; Curatels- varstven, skrbstven.
Curatelsverhängung *f.* stavljenje pod skrbnika.
Curator *m.* skrbnik, kurator.
Curatorspflicht *f.* skrbnikova dolžnost.
Curgeld *n.* Curkosten *pl.* zdravilski stroški.
Curialstil *m.* uradni jezik, službena pisava.
curieren zdraviti, lečiti, celiti, vračiti; ozdraviti, izlečiti; *impf.* ozdravljati.
curios čuděn, čudezěn, divěn, poseběn; radoveděn, izvedljiv.
Curiosität *f.* redka stvar, čudna reč, posebnost.
Curmethode *f.* način zdravljenja.
Curort *m.* zdravilišče, toplice *pl.*
Curpfuscher *m.* mazáč, ozdravljuh.
Currende *f.* okrožnica, okrožni list.
current tekoč, gredoč, vsakdanji.
Curs *m.* tečaj, cena vrednostnih papirjev, vrednost menic; (Umlauf) Cursus *m.* tek, obték.
Curschmied *m.* konjski zdravnik.
cursiv ležeč, nagnen.
Cursivschrift *f.* ležeči pis; ležeče črke, nagnene pismenke.
Custos *m.* varuh, čuvaj, stražnik.
Cyklop *m.* kiklop, ciklop, jednoók; gorostas.
Cyclus *m.* kolo, krog, kolobar; vrsta.
Cylinder *m.* valj, valjar, cilinder.
Cymbel *f.* zvončěk, kreguljčěk, cimbali *pl.*
Cypresse *f.* cipresa; Cypressen- cipresov.
Cypressenholz *n.* cipresovina, cipresov les.
Czako *m.* čaka, čako, pokrivalo peščev pri vojakih.
Czar *m.* car.

D.

Da *adv.* (hier) tu, tukaj, tu-le, le-tù; (dort) tam, tamkaj, tamkaje, tam-le; (— vorüber) tod, le-tod.
da *coni.* (weil, nachdem) ker, ki; (obgleich, indem, anstatt) ko, kjer; (— doch) čeravno, akoravno.
dabei *adv.* zraven, poleg, vpričo.
da capo *adv.* od kraja, še jedenkrat.
Dach *n.* streha, krov; *dem.* strešica, strehica; *coll.* ostrešje; einem — und Fach geben pod streho vzeti (vzamem), sprejeti koga, preskrbeti koga; Dach- strešni.
Dachbalken *m.* s. Querbalken.
Dachboden *m.* podstrešje, nahišje; (im Hinterth.) zátreb.
Dachdecker *m.* krověc, strehar.
Dachdeckung *f.* (Dachdecken *n.*) pokrivanje.
Dachfenster *n.* lina.
Dachfirst *m.* sleme (-na).
dachförmig strehast.
Dachfront *f.* čelo, pročelje.
Dachgesimse *n.* svisla *pl.*, svisěl (-i).
Dachgesperre *n.* strešje, vez (-í).
Dachkammer *f.* zgórnjica, podstréšnica, izba.
Dachnagel *m.* strešnik.
Dachrinne *f.* žleb, žlot.
Dachs *m.* jazbec; *dem.* jazbečěk; Dachs- jázbečev, jazbečji.
Dachsbau *m.* jazbína.
Dachschaube *f.* škopa.
Dachschiefer *m.* škrl (-í).
Dachschindel *m.* škodlja, stréšnica, kálanica.
Dachsfalle *f.* past (-í) za jazbece.
Dachsfell *n.* jázbečevina.
Dachsfleisch *n.* jázbečevo (jázbečje) meso.
dachsgrau jázbečast.
Dachshund *m.* jázbečar; —hündin *f.* jázbečevka.
Dachsloch *n.* jazbína.
Dachsparren *m.* špérověc, škarnica, škarnik.
Dachstroh *n.* škopa, stréšnica, króvnica.
Dachstuhl *m.* stréšina, stropílo.
Dachtraufe *f.* kap, okáp.
Dachung *f.* strešje, ostrešje, krov.
Dachvorsprung *m.* podstrešěk, ostrešěk, napušč.
Dachwasser *n.* kápnica.
Dachziegel *m.* strešnik; (Hohlziegel) korěc, žlebnik.
dadurch *adv.* tu, tod, le-tód, tu skoz, tu skozi; (Mittel) s tem, po tem.
dafern *coni.* ako, če.
dafür *adv.* za to; — haften porok biti (sem) za kaj.
dafürhalten iméti (imám) koga za kaj, meniti; (ich halte dafür) po moji misli je.
dagegen *adv.* nasproti, proti, zoper.
dagegen *coni.* ali, pa, nasproti pak, temveč.
dagegen sein upreti se, *impf.* upirati se, protiviti se čemu.
Daguerreotypie *f.* svetlotisk.
daheim *adv.* doma.
daher *adv.* od tod, od todi, od tukaj, od tam, od tamkaj, od tamtod, od ondod.
daher *coni.* zato, zatorej, torej.
daherbrausen privršeti.
daherfahren pripeljati (-peljem) se.
daherkommen priti (pridem), *impf.* prihajati; (fliegend) prileteti; (laufend) priteči (-tečem); (pfeifend) priživižgati; (singend) pripeti (-pojem); (zitternd) pritresti se u. s. w.
dahier *adv.* tu, tukaj, tu-le, le-tu.
dahin *adv.* tje, tja, tamtje.
dahinaus *adv.* tod, tam tod, ondod.
dahinblühen veniti, giniti, ocvetati.
dahinbrausen odšumeti.
dahinbringen prinesti (-nesem), *impf.* prinašati; einen — pripraviti koga, da bi . . . .
dahineilen potékati, hiteti.
dahinfahren oditi (-idem), *impf.* odhajati; *fig.* zginiti, umreti.
dahingeben podati, podariti, darovati.
dahingegen *adv.* ali, nasproti pa, pak, pa, proti temu.
dahingehen oditi (-idem), tje iti (grem); *fig.* umreti, preminiti.
dahinliegen ždêti, pojemati.
dahinschlafen zaspati (-spim), skleniti.
dahinschmachten medleti, giniti, mreti.

dahinsein proč biti (sem), po čem biti, komu odklenkati, propasti (-padem).
dahinsiechen s. dahinsterben.
dahinstellen tje postaviti, *impf*. postavljati, tje deti (denem); (etwas dahingestellt sein lassen) nedoločeno pustiti.
dahinsterben umreti, preminiti; *impf*. umirati, pojemati.
dahinstürzen telébniti, telébiti, bútiti, zvrniti se, zvaliti se.
dahinten *adv*. zadej, od zadej.
dahinter *adv*. za tem, zadej, za čim; — kommen spaziti.
dahinwelken zveniti, *impf*. veniti.
dahinziehen odriniti, odpraviti se, oditi (-idem), *impf*. odpravljati se, odhajati.
daktylisch daktilski, daktiličĕn.
Daktylus *m*. daktil.
damalig tedánji, tedašnji, ondašnji, takratĕn.
damals *adv*. tedaj, ondaj, takrat.
Damascenerklinge *f*. damaščanka.
Damascenerstahl *m*.damaščansko jeklo.
damascieren podamaščiti, damaškovati, kalíti.
Damast *m*. damast, damašĕk.
damastartig damaskast.
damasten damastĕn, damaškov.
Dame *f*. dama, gospa; (i. Kartenspiele) kraljica; (im Damenspiele) dama; Damen= gospejski, gospojinski.
Damenbrett *n*. dámnica, dama; (Dame spielen) damati, damo vleči.
Damhirsch *m*. damjek, lanjĕc.
damit *adv*. s tem; nur heraus — le vun, kar imaš; le daj; le reci.
damit *conj*. da, da bi.
Damm *m*. jez, nasip, zagraja.
Dammbruch *m*. predór nasipa.
dämmen zajeziti, zagraditi; *impf*. jeziti, graditi, zagrajati.
Dammerde *f*. črnica, črna prst (-i).
dämmerig mračĕn, somračĕn, temotĕn, mežav.
Dämmerlicht *n*. pómrak, svit, zor.
dämmern mračiti se, temniti se; (es dämmert) mrak se dela; (tagen) svítati, prizárjati, razsvetljevati se, svitati se; (es dämmert) daní se.
Dämmerung *f*. mrak, pómrak, sómrak; (Morgen—) zor, svit, svitanje.
Dämmerungsbogen *m*. somračni lok.
Dämmerungskreis *m*. somračni krog.
Dämon *m*. hudoba, zli duh, bes, dajmon.
dämonisch besĕn, dajmonski.
Dampf *m*. par, sópar, sopára, hlap; Dampf= parni, soparni.
Dampfbad *n*. parna kópel (-i), ruska kopel.
Dampfbot *n*. s. Dampfer.
Dampfcanal *m*. parovod.
dampfen páriti se, sopariti se, hlapéti, kaditi se; (das Pfeifchen) púšiti.
dämpfen zadušiti, udušiti, ugasiti, pogasiti; *impf*. dušiti, gasiti, zaduševati, pogaševati; (den Zorn) utolažiti, *impf*. tolažiti; (gedämpfte Stimme) zamolkĕl glas.
Dampfer *m*. parnik, parnica, parobrod.
Dämpfer *m*. gasílo, tolažilo.
Dampffahrt *f*. paroplovstvo, parobrodstvo.
Dampfkessel *m*. parni kotĕl, hlapnik.
Dampfkraft *f*. parna moč, parna sila.
Dampfloch *n*. dušnik, hlapnica.
Dampfmaschine *f*. párni stroj.
Dampfmesser *m*. paromér.
Dampfnudel *m*. oparjenĕk; oparjeni rezanci *pl*.
Dampfschiff *n*. s. Dampfer.
Dampfwagen *m*. parni voz, parovoz.
danach *adv*. s. darnach.
daneben *adv*. zraven, poleg; gleich — tik; (überdies, zugleich) vrh tega, zraven tega, razun (razven) tega, mimo tega, pri tem, tudi.
danieden *adv*. tu doli, tam doli.
danieder *adv*. doli; (zu Boden) na tla; na tleh.
daniederkommen s. niederkommen.
daniederliegen bolevati, bolovati (bolujem), bolán ležáti (ležím); (vom Handel) zastajati.
Dank *m*. hvala, zahvala; — sagen zahváliti, zahvaliti se; *impf*. zahvaljevati se; — wissen hvaležĕn biti (sem); Gott sei — hvala Bogu, bodi ga Bog zahvaljen; Dank= zahvalni, hvalni.
Dankadresse *f*. zahvalno pismo, zahvalnica.
Dankaltar *m*. zahvalni oltár, zahvalni žrtvenik.

Dankamt *n.* zahvalna maša.
dankbar hvaležěn, zahvalěn.
Dankbarkeit *f.* hvaležnost, zahvalnost.
danken zahvaliti se, *impf.* zahvaljevati se; **auf einen Gruß** — odzdraviti.
Dankgebet *n.* zahvalna molitěv.
Dankgefühl *n.* čut hvaležnosti.
Danklied *n.* zahvalna pesěm (-i), hvalnica.
Dankopfer *n.* zahvalna daritěv, zahvalna žrtěv.
Danksagung *f.* zahvala.
Dankschreiben *n.* zahvalno pismo, zahválnica.
dann *adv.* potém, za tém, na to, potlej; (Zeit) tedaj, tačas, ondaj; — **und wann** včasi, včasih, časih.
dannen *adv.* **von** — odtód, od onod, od tam tod, od tistod.
daran *adv.* na tem, pri tem, v tem, na to.
daranfehlen mánjkati, pomanjkovati.
Darangabe *f.* nadavěk, ara.
darangehen lotiti se česa, podstópiti se, poprijeti (-primem) se; *impf.* lotévati se, poprijemati se.
darankehren sich zmeniti se za kaj, meniti se, marati, mar biti (sem) komu česa.
darankommen na vrsto priti (pridem), *impf.* na vrsto prihajati.
daranliegen komu do česa biti (sem), za kaj biti.
daranmachen sich s. **darangehen**.
daransein pri čem, na čem biti (sem), pri volji biti, namenjen biti; volja me je; **gut** — komu dobro kaže, sreča dobro streže; **schlecht** — na izgubi biti; **er ist nahe daran zu** ... malo da ne ...; **wenn ich recht daran bin** če se ne motim.
darauf *adv.* na to, na tem; (**hernach**) na to, potem, potlej; — **ausgehen** naklépati, namérjati.
Daraufgabe *f.* nadavěk, nadév, namečěk.
daraufgehen poiti (-idem), poteči; *fig.* umreti, pomreti; (**benöthiget werden**) treba je, potrebovati se.
Daraufgeld *n.* nadavěk, nadév.
daraufkommen stakniti, zaslediti, zvedeti (zvem) kaj, naleteti na kaj.
daraufwenden obrniti, *impf.* obračati na kaj.
daraus *adv.* iz tega, iz teh rečíj.
darben stradati, pomanjkanje trpeti, v revščini živeti.
darbieten ponuditi. podeliti, podati; *impf.* nuditi, ponujati, podeljevati.
Darbieten *n.* ponudba.
darbringen donesti (-nesem), prinesti, pokloniti; *impf.* donašati, prinašati, poklanjati.
Darbringer *m.* poklonitelj.
Darbringung *f.* donós, poklonitev.
darein *adv.* v to, v tega, vanj, vanjo, vmes.
dareinfinden sich uveščiti se, privaditi se česa, izuriti se v čem.
dareinlegen sich vtakniti se, *impf.* vtikati se, mešati se v kaj.
dareinreden vmes govoriti, v besedo segati, prigovarjati, ugovarjati.
dareinschicken sich s. **dareinfinden sich**.
dargeben podeliti, podariti, pokloniti, *impf.* podeljevati, poklanjati.
darin *adv.* v tem, v tej reči, v tej zadevi; (**innerhalb**) notri.
darlegen predložiti, razložiti; *impf.* predlágati, razlágati; (**beweisen**) dokazati (-kažem), izpričati; *impf.* dokazovati, izpričevati, izpričávati; (**erklären**) razložiti, pojasniti; *impf.* razlágati, pojasnjevati.
Darlegung *f.* predložba, predložitěv; dokaz, izpričanje; razlága, pojasnilo.
Darlehen *n.* zajém, posojilo.
Darleihe *f.* = **Darleihen** *n.* s. **Darlehen**.
darleihen na up dati, v zajem dati, posoditi; *impf.* na up dajati, upati, v zajem dajati, posójati.
Darleihens= zajemni, posojilni.
Darleiher *m.* zajemnik, posojilěc, posojitelj.
Darm *m.* črevo (-esa); *dem.* črévica; **Darm**= črevni, črevesni.
Darmbein *n.* črevnica, bedrenica.
Darmbruch *m.* kila.
Darmentzündung *f.* črevna vnética.
Darmfell *n.* črevna mrena.
Darmgicht *f.* črevoból (-i).
Darmgrimmen *n.* s. **Kolik**.
Darmsaft *m.* črevesni sok.
Darmsaite *f.* črevna struna; struna iz [črev.

Darmschleim *m.* črevna žleza.
Darmsystem *n.* črevje.
darnach *adv.* po tem, po tej; potlej, potem.
Darnachachtung *f.* ravnanje po čem; da se ravna po čem.
darnieder *adv.* s. danieder.
darob *adv.* s. darüber.
Darre *f.* sušilo; (Ofen) sušilnica.
darreichen podeliti, podati; *impf.* podeljevati, podajati.
darren posušiti, *impf.* sušiti.
Darrhaus *n.* sušilnica.
Darrofen *m.* pečnica, peč za sušilo.
Darrsucht *f.* sušica, suhotica.
darrsüchtig sušičĕn.
darstellbar predstavĕn.
darstellen predstaviti, pred oči postaviti, staviti, razkazati (-kažem); *impf.* predstavljati, razkazovati; (bildl.) načrtati, naslikati, upodobiti; *impf.* črtati, slikati, upodábljati; (erklären) razložiti, *impf.* razlagati; (schriftl.) napisati (-pišem), opisati; sich — skazati (-kažem) se, predstaviti se; *impf.* skazovati se, predstavljati se.
darstellend-e Geometrie opisno merstvo; —e Künste prikazujoče umetnosti.
Darsteller *m.* predstavljalĕc, razlagalĕc; igralĕc.
Darstellung *f.* predstava, opis, razlaga, razložba.
Darstellungsart *f.* predstavljava, način predstavljanja.
Darstellungsgabe *f.* predstavljavnost.
darthun izkazati (-kažem), dokazati, izpričati; *impf.* iz-, dokazovati, izpričevati.
darüber *adv.* nad tem, nad to, črez to; (deshalb) zató, zatorej, zaradi tega; darunter und — vse vprek, vse križem.
darum *adv.* zato, zavoljo tega, zategadelj, zaradi tega; (um das) po to.
darum *coni.* zato, zatorej.
darunter *adv.* pod tem, pod to; med tem; pri tem, v tem.
das s. der.
dasein biti (sem), tú biti, pričujóč biti.
Dasein *n.* bitje, bistvo, bitnost, bivanje; Kampf ums — boj za obstanĕk.
daselbst *adv.* tu, tukaj, le-tukaj; (dort) tam, tamkaj.
dasmal *adv.* takrat, to pot, sedaj.
dass *coni.* da, da bi; — nicht da ne, da ne bi, da bi ne; ohne — ne da bi; im Falle — ako bi; bis — dokler ne.
Dasselfliege *f.* goveji zolj.
Daten *pl.* podatki *pl.*, data.
datieren dan in leto pripisati (-pišem), datirati.
Datierung *f.* pisanje leta in dne.
Dativ *m.* dajalnik, dativ.
Datowechsel *m.* oddnevna menica.
Dattel *f.* datĕl.
Dattelbaum *m.* dátlovo drevo (-esa).
Dattelöl *n.* dátlovo olje, datlovĕc.
Datum *n.* dan in leto, datum; bis dato do sedaj, do današnjega dné.
Daube *f.* dôga; *dem.* dožica.
Daubenhobel *m.* strug, strugalnik.
däuchten s. dünken.
Dauer *f.* trpež, obstanĕk, trajanje.
dauerhaft trpežĕn, trdĕn, trajĕn.
Dauerhaftigkeit *f.* trpežnost, trajnost.
dauerlos netrpežĕn, brez trpéža.
dauern trpeti, trajati; es dauert mich žal mi je; er dauert mich smili se mi.
dauernd s. dauerhaft.
Däumchen *n.* palčĕk.
Daumen *m.* palĕc; (an einer Welle) motoróga; (an der Stampfe) ročíca, palĕc, palčnik.
daumenbreit palĕc širok.
Daumenstock *m.* palčnica, lisice *pl.*
Däumling *m.* palčnik; (Mensch) palčĕk.
davon *adv.* od tega, od te; iz tega, od te reči; weit — daleč proč.
davonbleiben izostati (-stanem), *impf.* izostajati.
davoneilen uteči (-tečem), potegniti jo, odnesti jo.
davonfliegen odleteti, odfrčati (-čím).
davonfliehen pobegniti, odbežati (-bežim), prhniti; *impf.* prhati.
davongehen oditi (-idem), uiti, ubežati (-bežím), unesti jo, upihniti jo, pobrati (-berem) se; *impf.* odhajati, uhajati.
davonjagen spoditi, odgnati (-ženem), odtirati; *impf.* odgánjati, odtirávati.
davonkommen oditi (-idem), odnesti jo, rešiti se, oteti (otmem) se; er wird nicht — ne ozdravi več, ne prebolí.

davonlaufen prhniti, uprhniti, uteči, odbežati, upihuiti jo, pobrisati jo, pocediti jo, uliti jo, pobrati (-berem) se.
davonmachen sich s. davongehen.
davonrennen oddirjati, zbežati (-ím).
davonschleichen zmuzniti se, ukrasti (-kradem) se, kopita odnesti (-nesem).
davontragen odnesti, unesti; *impf.* odnašati, unašati; *fig.* doseči (-sežem), *impf.* dosegati; (Krankheit) nalezti; d. Sieg — premagati, zmagati koga.
davor *adv.* pred tem, pred to, pred to rečjo; da sei Gott — Bog varuj; — erschrecken ustrašiti se česa.
dawider *adv.* proti temu, zoper to, zoper to reč; (entgegen) nasproti; — sein protiviti se, ustavljati se.
dazu *adv.* k temu, k tej reči; (deshalb) zató; — soll es nicht kommen do tega naj ne pride.
dazuhelfen pripomoči (-morem).
dazulegen, dazuthun priložiti, pridejati (-denem); *impf.* prilagati, pridévati.
dazumal s. damals.
dazuthun podvizati se, prizadejati (-denem) se; *impf.* prizadevati se.
dazwischen *adv.* vmes, med tem, sredi tega.
Dazwischenkunft *f.* posredovanje, pritegljej, pripomoč (-i).
Debatte *f.* razprava, razgovor, obravnava.
debattieren razpravljati, obravnávati, razgovárjati se, pretrésati, pretresávati.
Debet *n.* dolg; er ist schuldig dolžan je.
Debit *n.* prodaja.
Debitor *m.* dolžnik.
Debut *n.* prvi nastop (igralca).
debutieren prvikrat nastopiti, prvikrat igrati.
Decan *m.* dekán.
Decanat *n.* dekanija; Decanats- dekanijski.
Decem *n.* desetína.
decem deset.
December *m.* gruděn, decemběr.
Decemvir *m.* desetérnik, decemvir.
Decennium *n.* desetletje.
decent spodoběn, pristojěn.
Dechant *m.* dekán, nadžupnik.
Dechantei *f.* dekanija.
Dechantswürde *f.* dekanstvo.
Decharge *f.* ustrel.
Dechiffrierkunst *f.* tolmaštvo tajnopisa.
decidiert s. entschieden.
Decimal- desetinski, decimalni.
Decimalbruch *m.* desetinski ulomě̌k, desetinski drobě̌c.
Decimalmaß *n.* desetinska mera.
decimieren desétiti, vsacega desetega ustreliti.
Deckblatt *n.* krovni list.
Decke *f.* odeja, krilo, pregrinjalo; (Plafond) strop, stropje; Binsen— štórija; Buch— platnica; Pferde— plahta; Trag— korítnica.
Deckel *m.* pokrov, pokrovka, rena, zaklopěc; *dem.* pokrovčěk, rénica.
decken kriti (krijem), pokriti, zavézniti; *impf.* pokrivati, zavezovati; ogrniti, odeti (-denem); *impf.* ogrinjati, odevati; Auslagen — založiti, *impf.* zalágati; (den Tisch) pogrniti, *impf.* pogrinjati; (sicherstellen) zavarovati.
Decker *m.* krověc, strehar; pogrinjalěc.
Deckgebür *f.* pristojbina za spuščanje.
Deckmantel *m.* zagrinjalo, pretvéza.
Decknetz *n.* mreža zagrebáča.
Deckperiode *f.*, —zeit *f.* (s. Hengste) spuščalna doba.
Deckplatte *f.* plošča.
Deckschuppe *f.* krovna luska.
Deckung *f.* kritje, pokrivanje; (Schutz) zaslomba, bramba; (Sicherung) zavarovanje, varščina.
Deckungsurkunde *f.* zavarovalno pismo.
Declamator *m.* govornik, deklamator.
declamatorisch govorniški.
Declamation *f.* govorništvo, deklamacija.
declamieren govoriti, deklamovati, deklamirati, lepo besediti.
declinabel sklanjalěn.
Declination *f.* odklon; *(gram.)* sklanjava, sklanjatěv, sklanja, sklanjanje.
Declinationsnadel *f.* odklonica, odklonjenica, odklonska igla.
declinieren sklánjati, pregíbati (-gibljem); odklanjati se.
Decoct *n.* odvarěk, prevretěk.
Decorateur *m.* olepševalěc, ozaljševalěc, dekoratér.
Decoration *f.* olepšáva, okrasje, dekoracija.
Decorationsmaler *m.* gledišcni slikar, slikar dekoracij.

decorieren olepótiti, okrasiti, olépšati, ozáljšati; *impf.* lepotiti, lépšati, zaljšati.
Decorum *n.* s. Anstand.
Decret *n.* odlók, ukrep, dekret.
decretieren odlóčiti, ukreniti, skleniti; *impf.* odločevati, ukrepati, sklepati.
Dedication *f.* posvečénje, posvéta, posvetilo.
dedicieren posvetiti, *impf.* posvečevati.
deducieren izvesti (-vedem), izpeljati; *impf.* izvájati, izpeljávati.
Deduction *f.* izvod, izpeljava, dedukcija.
Defect *m.* primanjkljáj, pomanjkljáj, nedostatěk.
defect pomanjkljiv, nepopoln.
Defectbogen *m.* manjkajoča pola.
defectiv nepopoln.
defendieren s. vertheidigen.
defensiv branilěn, odbijalěn.
Defensor *m.* s. Vertheidiger.
Deficient *m.* bolni duhovnik, deficijent.
Deficit *n.* primanjkljaj, nedostatěk.
defilieren v redu mimo koga iti (idem, grem), defilirati.
definieren opredeliti, pojěm določiti; *impf.* opredeljati, določevati.
Definition *f.* opredelitěv, določba besednega pojma, definicija.
definitiv dokónčěn, končěn, stalěn, trděn.
definitiv *adv.* za trdno; —e Rechnungserledigung dokončno rešen račun.
Definitum *n.* dokončěk.
deform nespodoběn, pošastěn.
Deformität *f.* nespodóba.
Degen *m.* meč; Degen= mečev.
Degenfläche *f.* plošča (mečeva).
Degengehenk *n.*, —kuppel *f.* jermen za meč.
Degengriff *m.* držalo, roča.
Degenklinge *f.* plošča.
Degenknopf *m.* mečev gumb, mečeva glavica.
Degenspitze *f.* ost (-í).
Degenstoß *m.* vbod z mečem.
Degradation *f.* znižanje, ponižanje.
degradieren znižati, ponižati; *impf.* zniževati, poniževati.
dehnbar raztézěn, raztezljiv, potegljiv, vlačěn.
Dehnbarkeit *f.* razteznost, raztegljivost.
dehnen raztegniti, nategniti, potegniti, razprojiti; *impf.* raztegovati, nategovati, natézati, projiti, vleči (vlečem); (Silbe) zategniti, *impf.* zategovati; sich — stegniti se, *impf.* stegati, stegávatř se, vleči se; (recken) zlekniti se, *impf.* zlecati se, zlecevati se; gedehnte Silbe zategnen zlog.
Dehnung *f.* raztezáva, raztéganje; (d. Silbe) zatéza, zatezávanje.
Dehnungszeichen *n.* zatégljej, zatezáj.
Deich *m.* jez, zasip, gat (-i), graja, grad (-i); Deich= jezov.
Deichbruch *m.* predor jeza.
deichen zajeziti, zagraditi, zasipati (-sipljem), zasuti (-spem u. -sujem); *impf.* jeziti, graditi, zajezovati, zagrajati, zasipávati.
Deichsel *f.* oje (ojesa), voje; (hintere) svora, sora, rázvora; (Axt) teslo.
Deichselarm *m.* trabje.
Deichselgabel *f.* ojnice *pl.*, oglobli *pl.*, škarje *pl.*, škárnice *pl.*
Deichselnagel *m.* igla.
dein tvoj; (du —) svoj.
deinethalben, deinetwegen zavoljo tebe, zaradi tebe.
deinig s. dein.
Deismus *m.* deízěm.
Deist *m.* deist, bogoverěc.
deistisch deističěn.
Delegat *m.* s. Abgeordnete.
Delegation *f.* preročilo, odreditěv; odposlanstvo, delegacija.
delegieren s. abordnen.
delegiert poslan.
delicat slastěn, izbrán; (zart) mil, nežěn; (häkelig) kočljiv.
Delicatesse *f.* slaščíca, sladčica; nežnost, razkošje.
Delict *n.* zločin, hudodelstvo.
Deliquent *m.* zločiněc, hudodelěc, hudodelnik; obsójeněc; —in *f.* hudodélnica; obsójenka.
delirieren blázniti, blesti (bledem), v sanjah govoriti.
Delirium *n.* s. Wahnsinn.
Delphin *m.* pliskavica, pliskavka, delfin.
Delta *n.* delta; —mündung *f.* deltast izliv.
Demagog *m.* demagog.
demagogisch demagógičěn.

Demant *m.* s. Diamant.
Demarkation *f.* razmejitěv.
demarkieren razmejiti.
demaskieren razšémiti, krinko (šemo) z lica potegniti, lice odkriti (-krijem), lice razkriti.
Dementi *n.* preklic.
dementieren preklicati (-kličem), za laž razglasiti; *impf.* preklicevati.
Deminutivum *n.* pomanjševalna beseda, manjšalka
Demission *f.* odpust, ostavka.
demissionieren ostaviti, *impf.* ostavljati.
demnach *adv.* po tem, po tem takem, torej, zatorej.
demnächst *adv.* kmalu, koj, v kratkem, kar nájprej.
demohngeachtet *adv.* vendar pa.
Demoiselle *f.* gospodičina, góspica.
Demokrat *m.* ljudoljub, demokrat.
demokratisch ljudoljuběn, demokratičěn, demokratski, ljudovladěn.
Demokratie *f.* ljudoljubje, demokracija, ljudovlada.
demolieren podreti (-derem), razdejati (-denem), razrušiti, razsuti (-sujem u. -spem), razsipati (-sipljem); *impf.* podirati, razdévati, razsipávati.
Demolierung *f.* podretje, razdejanje, razsutje, razdor.
demonstrativ kazalěn, skazovalěn.
Demonstration *f.* dokaz, dokazovanje; *fig.* demonstracija, očitovanje, žuganje; javno skazovanje ali kazanje.
demonstrieren dokázati (-žem), skazati; *impf.* dokazovati; *fig.* očitovati, žugati.
demontieren poškodovati, onémiti, zrúšiti; *impf.* poškodávati, zruševati.
demoralisieren popačiti, pokvariti, spriditi; *impf.* páčiti, kvariti, príditi.
Demuth *f.* ponižnost, pohlevnost.
demüthig ponižěn, pohlevěn.
demüthigen ponižati, ponižnega storiti, osramotiti; *impf.* poniževati, ponižnega delati, pokoriti, sramotiti.
Demüthigung *f.* ponižanje, poniževanje, osramočenje, osramotitěv.
demuthsvoll s. demüthig.
Dendrit *m.* drevnik, dendrit.
Dendrometer *n.* deblomer, drevomer.
Dengelhammer *m.* klepěc, klepáč, klepálnik.

dengeln klepati; sklepati (sklepljem), poklepati.
Dengelstock *m.* bábica.
Dengelstuhl *m.* kobilica.
Dengelzeug *n.* klepí *pl. f.*, klepál[illegible]
Dengler *m.* klepáč, klepalěc.
Denkart *f.* mišljenje, mišljava, na[illegible] mišljenja.
denkbar kar se more (dá) misliti
Denkbuch *n.* spomeník, spomin[illegible] knjiga.
denken pomisliti, preudáriti; *im*[illegible] pomišljevati, premišljevati, preud[illegible] jati; hin und her — preudárjati, p[illegible] mišljevati, uganjevati, ugibati (-g[illegible] ljem); ich dächte zdi se mi, dozd[illegible] se mi, jaz bi dejal; der Mensch de[illegible] Gott lenkt človek obrača, Bog obr[illegible] (sich erinnern) spomniti se, domis[illegible] se; *impf.* pámetiti, pómniti, mis[illegible] na kaj; spominjati se, domišljevati [illegible] (gesonnen sein) naklépati, v mis[illegible] iméti (imám), kániti, namérjati; (h[illegible] fen) úpati, nadejati se; (meinen) m[illegible] niti, soditi, zdeti se komu; sich [illegible] misliti si, predstavljati si.
denkend misleč, mišljiv, premišlji[illegible] preudarěn.
Denker *m.* mislitelj, mislec, premišlj[illegible] valěc.
denkfähig mišljiv, zmožěn misliti.
Denkform *f.* s. Denkart.
Denkfreiheit *f.* svobodno mišljenj[illegible] svobodna misěl (-i), svoboda mišljenj[illegible]
Denkgesetz *n.* zakon mišljenju.
Denkkraft *f.* umnost, razumnost, pr[illegible] udarnost, miselnost.
Denklehre *f.* s. Logik.
Denkmal *n.* spominěk, spomeni[illegible] pómnik; (Grabes—) nadgroběk, na[illegible] grobnik; alte Denkmäler starovin[illegible] starodavni spominki. [dena[illegible]
Denkmünze *f.* spominščica, spomins[illegible]
Denkschrift *f.* (*hist.*) spoménica.
Denkspruch *m.* moděr izrek, rek, pr[illegible] slóvica.
Denkübung *f.* vaja v mišljenji.
Denkungsart, —weise *f.* s. Denkart.
denkwürdig znamenit, znamenitěr velikovažěn, spomina vreděn.
Denkwürdigkeit *f.* znamenitost, ime[illegible] nitnost.

Denkzettel *m.* spominski listěk.
denn *coni.* zakáj, kajti; (weil) ker, ki; was ist — i kaj, kaj pa je; wer ist es — kdo je mar; (als) ko; (also) tedaj.
dennoch *coni.* vendar (vender), pri vsem tem, vendar le, saj.
Dental *m*, zobnik, dental.
Denunciant *m.* ovadnik, ovaduh.
Denunciation *f.* ovada, ovadba.
denuncieren ovaditi, *impf.* ovajati.
Departement *n.* oddelěk; okraj, okrožje, departement.
dependant zavisěn, odvisěn.
Dependanz *f.* odvisnost.
Depesche *f.* sporočilo, brzojavka.
dephlegmieren vlago odločiti, *impf.* vlago odločevati; s. entwässern.
Deponent *m.* položnik, izporočnik; priča, svedok.
deponieren položiti, izporočiti, hraniti, v shrambo dati; *impf.* polágati, izporóčati, v shrambo dajati; (aussagen) pričati, pričevati, svedočiti.
deportieren prognati (-ženem), pregnati, v tujo deželo odpeljati (-peljem); *impf.* pro-, preganjati, v tujo deželo odpeljávati.
Deportation *f.* prognanstvo.
Depositen- hranilni, depozitni.
Depositenamt *n.* hranilni —, depozitni urad.
Depositencasse *f.* hranilna —, depozitna denarnica ali blagajnica.
Depositengebür *f.* hranilščina, položnina.
Depositengelder *pl.* hranilni —, depozitni denarji.
Depositenvermögen *n.* hranilo, hranilno —, depozitno premoženje.
Depositenverwaltung *f.* oskrbovanje hranil, uprava hranilnih denarjev.
Deposition *f.* izpričevanje, svedočba.
Depositor *m.* hranilěc, depozitor.
Depositorium *n.* hranilnica, skladnica.
Depositum *n.* hranílo, pologa, polog.
Depot *n.* skladišče, založišče, hranišče; (milit.) dopolnilna vojska, vojaško skladišče.
deprecieren prositi odpuščanja.
Deputat *n.* dodatěk, pridatěk, priboljšěk, deputat.
Deputation *f.* poslanstvo, poslanci *pl.*, deputacija.
Deputierte *m.* poslaněc; *f.* poslanka.
der bleibt als Artikel unübersetzt; *pron.* (dieser, diese, dieses) ta, ta, to od. ti, ta, to; (jener) óni, -a, -o; uni, -a, -o; (welcher) kteri, -a, -o, ki.
derb robát, surov; jedernat, krepěk; čvrst, silěn, moděn; (bei d. Mineralien) grúčav, jeklén.
Derberz *n.* gručava ruda.
Derbheit *f.* robatost, surovost; jedernatost, jedrina, krepkost, čvrstost.
dereinst *adv.* kdaj, jedenkrat, jednoč.
derenthalben *adv.* zato, zaradi tega, zategadelj, zastran tega.
dergestalt *adv.* tako, na tak način, po takem, po tem takem.
dergleichen tak, takov, takošěn.
derivat izpelján.
Derivation *f.* izvod. [izvajati.
derivieren izvesti (-vedem), *impf.*
derjenige (diejenige, dasjenige) tisti, tista, tisto; ta isti, ta ista, to isto.
dermalen *adv.* sedaj, zdaj.
dermalig sedánji.
dermaßen *adv.* tako, tako zeló, toliko, tako močno.
Dero Vaš; Njihov.
derohalben *adv.* zatorej, zavoljo tega.
derselbe (die—, das—) ta isti, ta ista, to isto; tisti, -a, -o; eben— ravno tisti, -a, -o.
derselbig s. derselbe.
derweil *adv.* tačas, med tem.
Derwisch *m.* derviš.
derzeitig tačasěn, sedánji.
Descendenten *pl.* zarod, zarojenci *pl.*, nizhodno koleno, sorodniki nizhodne vrste.
descriptiv opisovalěn, opisěn.
Deserteur *m.* ubežnik, uhajalěc, uhajáč, begún, uskók.
desertieren ubegniti, ubežati (-bežim), pobegniti, uiti (-idem), uteči, uskočiti; *impf.* ubégati, uhájati, utékati.
Desertion *f.* ubég, uték, uhájanje.
Deservit *n.* zaslužěk odvetnikov.
desfalls *adv.* zastran tega. [tudi.
desgleichen tako, prav tako, kakor
deshalb *adv.* zató, zavoljo tega, zbog tega, zategadelj.

designieren odločiti, odmeniti; *impf.* odločevati.
Desinfection *f.* razkužba, razkuženje.
Desinfectionsmittel *n.* razkužilo.
desinficieren razkužiti, *impf.* razkuževati.
Desorganisation *f.* razpád, razdejanje; razstrojstvo.
desorganisieren razdejati (-denem), razstrojiti; *impf.* razdévati, razstrojevati.
Desorydation *f.* razkis, odkis.
desorydieren razkisiti, odkisliti.
desperat obupěn, brezupěn.
Desperation *f.* obúp, brezupnost.
Despot *m.* samosilnik, trinog, despot.
Despotie *f.* = Despotismus *m.* samosilje, samosilstvo, trinoštvo, despotizěm.
despotisch samosilěn, trinoški, grozovitěn, krut, despotski.
dessenthalben, —wegen, —willen *adv.* s. deshalb.
dessenungeachtet *adv.* pri vsem tem, vendar le.
Dessert *n.* zasladěk, posladěk po jedi.
Dessin *m.* vzorěk, načrt.
Destillat *n.* prekapnina, prekapina.
Destillateur *m.* prekapljáč, prekapljevalěc. [žig.
Destillation *f.* prekáp, prekápanje, pre-
Destillationsapparat *m.* prekapílo.
destillieren prekápati, prekapljeváti, prežigati.
Destillierhelm *m.* klobuk, kapa.
desto *adv.* tem, s tem, toliko, tolikanj; je mehr, — besser čim več, tem (toliko) boljše; nichts—weniger vendar (vender) le, pri vsem tem.
deswegen *adv.* s. deshalb.
Detachement *n.* oddelěk, četa.
detachieren poslati (pošljem), odposlati, odpraviti; *impf.* pošiljati, odpošiljati, odpravljati.
Detail *n.* nadróbnost, podrobnost; ins — na drobno, po tanko; im — verkaufen po drobnem —, na drobno prodati; *impf.* na drobno prodajati.
detaillieren na drobno razložiti, na tanko razkázati, — navesti (-vedem), — našteti (-štejem); *impf.* na drobno razlágati, na tanko razkazovati, — naštevati.
detailliert nadroběn, podroběn, natančěn, obširěn; *adv.* na drobno, na tanko, obširno.
Detailplan *m.* podrobni, potanki črtež.
detto *adv.* prav tako, jednako.
Deut *m.* božják, néžica, repar.
deuteln modrovati.
deuten razložiti, raztolmačiti; *impf.* razlágati, tolmáčiti; (weisen) pokazati (-kažem), *impf.* kazati; (winken) migniti, pomigniti; *impf.* migati, pomigovati; (mit d. Kopfe) kimniti, pokimati; *impf.* kimati (kimam, kimljem); (m. d. Augen) pomežkniti, *impf.* mežikati, pomežkovati; (m. d. Hand) mahniti, *impf.* mahati; (vorbedeuten) kázati (kažem), oznanjati, poménjati.
Deuter *m.* razlagovalěc, razlagalěc, tolmáč.
deutlich razločěn, razviděn, jasěn; očitěn; — machen pojasniti, razjasniti, razložiti; *impf.* pojasnjevati, razlagati.
Deutlichkeit *f.* jasnost, razločnost, razvidnost, očitnost.
deutsch nemški; —e Sprache nemški jezik, némščina, nemška beseda; — machen nemčiti, ponemčiti.
Deutschmeister *m.* veliki nemški križevnik, glavar nemškega reda.
Deutschthum *n.* nemštvo.
Deutschthümelei *f.* nemškovanje, nemškutarija.
Deutschthümler *m.* nemškutar, nemškovalěc; —in *f.* nemškuta, nemškutarica.
Deutung *f.* razlaga, pojasnjenje, razkláda, tolmačenje.
deutungsvoll pomenljiv, znamenit, znamenitěn.
Devise *f.* geslo.
Diacon *m.* dijakon.
Diaconat *n.* dijakonstvo.
Diadem *n.* zlati veněc, šapělj.
Diagnose *f.* spoznanje, poznanje bolezni; razpoznava.
Diagnostik *f.* diagnóstika; uk o razpoznavi bolezni.
diagonal poprečěn, protikotěn, prekotěn.
Diagonale *f.* popréčnica, prekótnica, diagonala.
Dialekt *m.* narečje.

Dialektik *f.* dialektika, razumoslovje.
Dialog *m.* dvogovor, razgovor, pogovor. [govorih.
dialogisch dialogičĕn, dialogiški, v po-
Diamant *m.* demant, oglinĕc.
Diamant- od. **diamanten** demantĕn, demantov.
Diameter *m.* premér, premernik.
Diäresis *f.* razloka, razstava, diereza.
Diarrhöe *f.* drista, driska, sračka, derečina.
Diät *f.* zmernost v jedi in pijači, pičla hrana, mera in red v življenji.
Diäten *pl.* dnevščina, dnevnice *pl.*, dnina.
Diätenclasse *f.* dninski —, dnevnični —, dietni razred.
Diätetik *f.* nauk o zdravji, dietétika.
diätetisch zmerĕn, dietétičĕn.
dich tebe, te.
dicht gost, jedernat; — an etwas tik; — machen zgostiti, *impf.* gostiti; — werden zgostiti se, zagostiti se; *impf.* gostiti se, zgoščavati se, zgoščevati se.
dichtbelaubt košat, goščat, gostolistĕn.
dichtbewachsen zarasten, zarodĕn.
dichtbuschig košat, goščat; kocast.
Dichte *f.* gostota, gostost, goščava.
Dichtelei *f.* pesnikarjenje, pesnikarstvo; izmišljávanje.
dichten izmišljati; pesmi zlágati, skládati, pesmáriti, peti (pojem); s. dicht machen. [nij.
Dichten *n.* pesnikovanje, zlaganje pes-
Dichter *m.* pesnik, pevĕc.
Dichterader *f.* pevska žila.
Dichteranlage *f.* pesniški dar, pevska zmožnost.
Dichterei *f.* s. Dichtelei.
Dichtergeist *m.* pevski duh.
Dichterin *f.* pésnica, pevka.
dichterisch pesniški, pevski.
Dichterling *m.* pesmarčĕk, pevče (-ta).
Dichtersprache *f.* pesniški jezik.
Dichtervolk *n.* pevci *pl.*
Dichtigkeitsmesser *m.* gostomér.
dichtkörnig zrnát, jedernát, jedrovít.
Dichtkunst *f.* pesništvo, pevska umetnost, poezija.
dichtlaubig s. dichtbelaubt.
Dichtung *f.* pesĕn (-i), pesĕm (-i), spév, poezija; izmišljotina.
Dichtungsart *f.* vrsta pesništva.
Dichtungskraft *f.* pesniška moč (-í), obrazotvornost, domišljivost, domišljija.
dick debel; (fett) tolst, ratĕn; (dicht) gost; — werden debeliti se, rediti se; odebeléti, zdebeléti, obrediti se; gostiti se, zgoščavati se, zgostiti se, zagostiti se.
Dickbauch *m.* trebušnik, debelúh.
Dickbein *n.* stegno.
Dickdarm *m.* debelo črevo (-esa).
Dicke *m.* debeluh; *f.* debelina, debelost, debelota; gostota, goščoba, gošča.
dickfüßig debelonóg.
Dickhals *m.* debelovratnik.
dickhalsig debelovratĕn.
Dickhäuter *pl.* debelokožci.
dickhäutig debelokožĕn, kožnat; žuljav, skorjav.
Dickicht *n.* gošča, goščava, šuma.
dickknochig kostnat, debelokostĕn.
Dickkopf *m.* debeloglavĕc, glavač; (verächtl.) butĕc, butelj (-na).
dickköpfig glavat; butast, trdogláv.
dickleibig debel, trusnat, čokát.
Dickmilch *f.* kislo mleko; sesedeno —, zagrizlo mleko.
dicknasig nosát, debelonós.
Dickschnabel *m.* debelokljun.
Dickthuer *m.* baháč, hlastáč.
Dickwanst *m.* vampež; s. Dickbauch.
Dictando *n.* narekovanje; — schreiben pisati narekovano.
dictieren narekati, narekovati.
Diction *f.* zlog.
Didaktik *f.* didáktika, poučno pesništvo; znanost poučevanja, učba.
didaktisch poúčĕn, didaktičĕn, didaktiški.
die s. der.
Dieb *m.* tat, kradljivĕc, zmikalĕc.
Dieberei *f.* tatinstvo, kraja.
Diebes- tatinski, tatovski.
Diebin *f.* tatíca, kradljivka.
diebisch tatinski, kradljiv, zmikalĕn.
Diebsbande *f.*, —gesindel *n.* tatinska druhal (-i).
Diebshandwerk *n.* tatinstvo.
Diebshelfer *m.* tatinski pomočnik.
Diebslaterne *f.* slepíca.
Diebsschlüssel *m.* vetrih, odpirač.
Diebstahl *m.* tatvina, kraja, kradež.

diejenige s. derjenige.

Diele *f.* deska, blanja, žáganica, pódnica; (Boden) tlak.

dielen tlak narediti, *impf.* tlak delati od. narejati.

dienen služiti, poslovati; zu etwas — služiti, rabiti; (als Knecht, Magd, Sclave) hlapčevati, deklovati, sužnjevati, rabotati; (nützlich sein) strêči (strežem), goditi, biti (sem) za kaj; wozu dient das? čemu je to?

Diener *m.* služabnik, sluga; strežáj, strežnik; posěl; —in *f.* služabnica, slúžkinja; strežnica, strežajka, krščenica.

Dienerschaft *f.* služabništvo, posli *pl.*; družina.

Dienst *m.* služba; (Amt) urad, služba, mesto; (Bedienung) strežba, postrežba; (Frohn—) tlaka, rábota; (Hof—) dvorba; (Pflicht) dolžnost, opravěk; was steht zu —en? kaj bi radi? —e nehmen v službo stopiti; Dienst- služni, službeni.

Dienstabschied *m.* odpúst, doslužěk.

Dienstag *m.* vtorěk.

Dienstalter *n.* službena leta *pl.*

Dienstantritt *m.* nastop službe.

dienstbar služěn, služaběn, podložěn.

Dienstbarkeit *f.* službenost, podložnost; (Servit.) služnost.

Dienstbefehl *m.* službeno povelje.

dienstbeflissen marljív, prizadevěn, postrežljív.

Dienstbetrieb *m.* službovanje.

Dienstbote *m.* posěl, družinče (-eta); —n *pl.* družina.

Dienstbotenordnung *f.* poselski red.

Dienstbotenprotokoll *n.* poselski zapisnik.

Diensteid *m.* službena prisega.

diensteifrig marljív, goréč od. vnet v službi, prizadevljiv.

Diensteintritt *m.* vstop v službo.

Dienstentlassung *f.* odpust iz službe.

Dienstentsetzung *f.* odstava.

diensterfahren zveden —, vešč v službi.

dienstfähig pripravěn —, sposoběn za službo.

dienstfertig postrežěn, postrežljiv, poslužěn, uslužěn.

Dienstfertigkeit *f.* postrežnost, postrežljivost, uslužnost.

Dienstfrau *f.* gospodinja.

dienstfreundlich postrežěn, prijazěn.

Dienstführung *f.* službovanje, uradovanje.

Dienstgang *m.* pot po opravilih, službeni pot.

Dienstgeber *m.* službodajěc, gospodár.

Dienstgehalt *m.* službenina, službena plača.

Dienstgenosse *m.* tovariš.

Dienstgesuch *n.* prošnja za službo.

Dienstherr *m.* gospodár.

Dienstinstruction *f.* službeno vodilo, službeni napótěk.

Dienstjahr *n.* službeno leto.

Dienstknecht *m.* hlapěc, posěl.

Dienstleistung *f.* služba, postrežba, usluga.

Dienstleute *pl.* družina.

dienstlich služben, uraděn.

Dienstlohn *m.* mezda, zaslužěk.

dienstlos brezslužběn, brez službe.

Dienstmagd *f.* dékla, kršćenica.

Dienstmann *m.* *(ministerialis)* dvornik; (Taglöhner) služnik, postreščěk.

Dienstordnung *f.* službeni red.

Dienstperson *f.* službena oseba.

Dienstpflicht *f.* službena dolžnost.

dienstpflichtig podložěn.

Dienstposten *m.*, Dienststelle *f.* služba, mesto službovanja.

Dienstreglement *n.* službeni pravilnik.

Dienstreise *f.* službena pot, pot v službenih opravkih.

Dienststreitigkeit *f.* prepir zastran službe.

diensttauglich sposoběn za službo.

diensthätig marljív, priděn v službi.

dienstthuend služílěn, v službi.

Diensttreue *f.* zvestoba v službi.

Dienstübung *f.* službena vaja.

dienstuntauglich za službo neraběn, — nesposoběn.

Dienstverleihung *f.* podelitěv službe.

Dienstverhältnis *n.* službeno razmerje.

Dienstverlust *m.* izguba službe.

Dienstvertrag *m.* službena pogodba.

dienstwillig postrežěn, poslužěn, uslužěn, postrežljiv.

Dienstzeit *f.* službena dôba, čas službe, službena leta *pl.*

Dienstzwang *m.* siljenje k službi, tlaka, rábota.

Diese *f.* pihalo, pihalnik.

dieser, -e, -es ta (te, ti, taj), ta, to; toti, -a, -o; — **da** le-tá, le-tá, le-tó; tá-le, tá-le, tó-le.

diesfällig dotičěn, zadevěn.

diesfalls *adv.* v tem oziru, v tej reči, v tej zadevi, v tem, zastran tega.

diesjährig letošnji. [zdaj.

diesmal *adv.* tákrat, ta pot, sedaj,

diesmalig takratěn, sedánji.

diesseitig takrajěn, tastranski.

diesseits *adv.* takraj, na tej strani, iz te strani.

Dietrich *m.* vetrih, odpirač.

different različěn, razločěn.

Differenz *f.* razlika, različnost, različje, razločěk.

differieren ločiti se, razlikati se, razločevati se, v križ biti (sem).

Diffusion *f.* pronicanje.

diffusionsfähig pronikav. [lema.

Dilemma *n.* dvojemni razsoděk, di-

Dilettant *m.* radovoljěc, dobrovoljěc, diletant.

Diligence *f.* marljivost; naglost; poštni voz, brzovóz.

Dill *m.* kopěr, smrdílj.

Dille *f.* tulěc, tulěk, tuljava.

Dillöl *n.* kóprovo olje.

diluvianisch potopěn, občnopotopěn.

Diluvium *n.* potóp.

Dimension *f.* razmér (-i), razmera, razmerje, obmer; (Abmessung) izmera.

Dimeter *m.* dvomér.

Diner *n.* obéd, gostija.

Ding *n.* reč (-í), stvar (-í); *dem.* réčica, stvárica.

dingen najeti (-jmem, -jamem), pogoditi se; *impf.* najémati, pogájati se.

dinglich stvarěn, rečěn.

dingsda *adv.* oné, oné-le.

Dinkel *m.* píra, pírnica.

Dinkelstroh *n.* pírevica.

Dinte *f.* s. Tinte.

Dintenfisch *m.* črnica.

Diöcesan- škofijski.

Diöcese *f.* škofija, vladikovina.

Diphtheritis *f.* dávica.

Diphtong *m.* dvoglasnik.

dir tebi, ti; (du —) sébi.

direct neposreděn, naravnostěn; *(gram.)* nezavisěn; —e Steuern neposredni davki, davki na prvo roko; *adv.* premo (na ravnost).

Directive *f.* pravilo, ravnilo, vodilo.

Director *m.* ravnatelj, vodja; —in *f.* ravnateljica.

Directorium *n.* ravnateljstvo, vodstvo.

Direction *f.* s. Directorium.

dirigieren voditi, ravnáti, obračati.

Dirne *f.* deklé (-ta), deklina, púnica, mladenka; (im üblen Sinne) vlačuga.

Discant *m.* visoki (tanki) glas.

Disciplin *f.* veda, uk; (Zucht) strogi red, strahovanje; Disciplinar- disciplinarni, strogoredni.

Disconto *m.* odbitěk, odštevěk.

discret presleděn, razločen; pametěn, preudarěn, razborěn, molčljiv.

Discretion *f.* preslednost, razlika; preudarnost, razbornost.

discurieren razgovárjati se, pogovárjati se, meniti se, pomenkovati se, kramljati.

Discurs *m.* razgovor, pogovor, kramljanje, pomeněk. [tresovanje.

Discussion *f.* razprava, pretrés, pre-

discutieren razprávljati, pretrésati, preudarjati, obravnávati, rešetati.

disgustieren omraziti, v nevoljo pripraviti; *impf.* v nevoljo pripravljati.

Disharmonie *f.* neskladnost, razglasje; *fig.* nesloga, razpór.

disharmonieren ne ujémati se, ne zlágati se.

disharmonisch neskladěn, razglasěn, neubrán; nesložěn.

disjunctiv razstavěn, ločilěn.

Dislocation *f.* premestitěv, prestáva, razstáva.

dislocieren razstaviti, premestiti, razpostaviti; *impf.* razpostavljati, premeščevati. [ščenje.

Dispens *f.* spregléd, odpustěk, opro-

dispensieren spregledati, odpustiti, oprostiti; *impf.* spregledovati, odpuščati, oproščevati.

disponibel razpolóžěn, pripravěn; na razpoláganje. [právnost.

Disponibilität *f.* razpoložnost, pri-

disponieren premestiti, razporéditi; *impf.* premeščevati, razporejati, ravnati —, razpolágati s čim, obračati kaj; zapovedati, *impf.* zapovedovati.

disponiert s. aufgelegt.
Disposition f. dobra volja; (Verfügung) naredba, razporedba; (Entwurf) osnutěk, načrt; (zu einer Krankh.) nagnenost.
Disput m. prepír, razpór. [pirka.
Disputation f. razprava, pogovor, pre-
disputieren prepirati se, pričkati se; razgovarjati se.
Dissident m. inoverěc, drugoverěc.
Dissonanz f. razglasje, nesoglasje, neskladnost.
Distanz f. dalja, daljina, daljava, vzdaljenost; (Schußweite) streljáj.
Distel f. osát, bodljika; coll. osatje, bodljikovje.
Distelfink m. liščěk.
Distelgewächs n. osátnica.
distelig osátěn, bodljikav.
Distinction f. razločba, razdelitěv, odlika, odličnost.
distonierend razglasěn.
distributiv ločilěn; razdeljiv.
District m. (Kreis) okrožje; (Bezirk) okraj; Districts- okrožěn, okrajěn.
Diurnist m. dninar, diurnist.
Diurnum n. dnina.
Divan m. počivalnica, počiválo, divan.
divergent od. divergierend razmičěn, odmičěn, razhoděn.
Divergenz f. razmičnost, razhod.
divergieren razmíkati se, razhajati se, ločiti se.
Dividend m. deljeněc.
dividieren deliti.
Division f. delitěv, deljenje; (Heer) oddelěk, divizija.
Divisor m. delilěc.
Döbel m. mozník; čep, čok; (Fisch) klen, klin.
Docent m. izredni učitelj, docent.
doch conj. vondar (vender), pak, toda; (wenigstens) vsaj; hilf mir — pomagaj mi no; — wohl pač.
Docht m. stenj, duša.
Dochtabfall m. otriněk.
docieren učiti, predávati.
Dock n. ladjenica, stanišče.
Docke f. (Puppe) čeča, donda, púnica, punčika.
Doctor m. doktor; s. Arzt.
Doctorat n. doktorstvo.
Doctrin f. nauk, vednost.
Document n. s. Urkunde.
documentieren spričati, dokazati (-l žem); impf. spričevati, dokazovati.
Dodekaeder m. dvanajstérěc, dodekaeder.
Dogge f. angleški pěs.
Dogma n. verska resnica, dogma.
Dogmatik f. nauk o verskih resnicah, dogmatika.
dogmatisch veroúčěn, dogmatičěn, dogmatiški.
Dohle f. kavka.
Dohne f. zanjka, žimnica, locěnj, drga, progla.
Dolch m. bodalěc, bodalce, bodalo.
Dolde f. kobúl, češulja, kobúlica.
doldenartig kobulast.
Doldenpflanze f. kobulnica.
Doldentraube f. češulja.
Dolman m. doláma.
Dolmetsch m. tolmáč.
dolmetschen tolmáčiti, razkládati.
Dolmetscherin f. tolmáčica.
Dolomit m. grintavěc, dolomit.
Dom m. stólnica, stolna cerkěv.
Domäne f. državno posestvo, kronovščina.
Domcapitel n. stolni kapitelj, stolno kanoništvo.
Domdechant m. stolni dekán.
Domestik m. posěl; coll. posli pl., družina; Domestikal- domestikalni, družinski.
Domherr m. kanonik.
Domherrnstelle f. kanonikát. [lišč
Domicil n. dom, domovanje, domova-
domicilieren domovati, stanovati.
Dominical- dominikalěn, vlastelinski.
Dominicaner m. dominikán, dominikáněc.
Dominicanerorden m. red sv. Dominika; dominikanski red.
dominieren gospodovati, oblastovati.
Dominium n. gospodstvo, gospóščina, grajščina. [kěv
Domkirche f. stolna —, škofijska cer-
Dompfaff m. s. Blutfink.
Dompfarrer m. stolni župnik.
Dompropst m. stolni prošt.
Dompropstei f. stolna proštija.
Domstift n. s. Domcapitel.

Donner *m.* grom, tresk, grmljávica; (Kanonen—) grmenje, pokanje, tutnjava.
Donnerer *m.* gromovnik.
Donnergekrach *n.* tresk, treskanje.
Donnergott *m.* Perun.
Donnerkeil *m.* strela.
Donnerknall *m.* tresk, grom.
donnern grmeti, grometi, tréskati; bobneti, pókati.
donnernd grméč, treskav.
Donnerschlag *m.* tresk, udar; (udárilo je, treščilo je).
donnerschwanger gromonosěn.
Donnerstag *m.* četrtěk; Grün— veliki četrtěk.
Donnerstein *m.* s. Meteorstein.
Donnerstrahl *m.* strela.
Donnersturm *m.*, **Donnerwetter** *n.* gromovica; grmljavina.
Donnerwort *n.* gromovita beseda.
Doppel= dvojni, dvojnati, dvovrstni, dvo-.
Doppeladler *m.* dvoglavi orěl.
doppelartig dvojnat, dvovrst, dvovrstěn.
Doppelbier *n.* ležák, koritnjak.
Doppelconsonant *m.* podvojeni soglasnik.
Doppelehe *f.* dvojni zakon, dvozakonstvo.
Doppelfaden *m.* dvojnik.
doppelfärbig dvobarvěn, dvobojěn.
Doppelflinte *f.* dvocevka.
doppelförmig dvolik.
Doppelgänger *m.* dvojiněc.
Doppelgesang *m.* dvospev.
Doppelgespann *n.* dvovprega.
Doppelgestirn *n.* dvozvezdje.
doppelhaltig dvoročěn, dvoúh.
Doppelharfe *f.* velika harpa.
Doppelharpfe *f.* vezani kozolěc, stog.
Doppelheirat *f.* vzajemna ženitěv.
Doppelkönigthum *n.* dvokralje.
doppelläufig dvocevěn.
Doppellaut *m.* dvoglasnik.
doppellautend dvoglasěn.
Doppelleinwand *f.* platno na štiri niti.
doppeln dvojiti; podvojiti; (Schuhe) podplátiti, podšiti (-šijem).
Doppelpunkt *m.* dvopičje.
Doppelreihe *f.* dvoredje, dvojna vrsta.
doppelreihig dvoreděn, dvovrstěn.
doppelschattig dvosenčěn.
doppelseitig dvostrán, dvostranski.
Doppelseitigkeit *f.* dvostranost.
Doppelsinn *m.* dvoum, dvoumje.
doppelsinnig dvouměn.
doppelspaltig dvoréz.
doppelt dvojěn, dvojnat, dvovrstěn, dvogub, dvostrok; (v. Blumen) nasáděn, poln; *adv.* po dvoje; — so viel dvakrat toliko; das —e dvakrat toliko, dvojina.
doppelzüngig dvojezičěn.
Doppelzüngigkeit *f.* dvojezičnost.
Doppelzüngler *m.* dvojezičnik.
Dorf *n.* vas (-í), ves (-í), selo; *dem.* vasica, selce; Dorf= vaški, vesni, selski.
Dorfbewohner *m.* vaščán, selján, vesničán.
Dorfflur *f.* trata, ledina.
Dorfgemeinde *f.* vaška srenja, — občina, — soséska.
Dorfleben *n.* selsko življenje, življenje na kmetih.
Dörfler *m.* s. Dorfbewohner.
Dorfschaft *f.* selišče; (Leute) soseska, srenja, občina, seljani *pl.*
Dorfschöppe *m.* priseženěc.
Dorn *m.* trn; *coll.* trnje; (an d. Schnalle) jezičěk; Dorn= trnjev, trnov.
Dornbaum *m.* trnulja, trnjevěc, trnověc.
Dornchen *n.* trničěk.
Dorndreher *m.* srákoper.
Dornen= trnjev, trnov.
dornenvoll trnjev, trnovit.
Dornfortsatz *m.* trněk.
Dorngestrüppe *n.* trnje, trnovje.
Dorngründel *m.* kačela, ostriž.
Dornhecke *f.* trnjeva ograja, trnjeva živica.
dornicht trnast.
dornig trnjev, trnovit, trnat.
Dornkönig *m.* s. Zaunkönig.
Dornrose *f.* s. Hundsrose.
Dornstock *m.* trnjevka.
Dornstrauch *m.* trnov grm.
Dörre *f.* sušilnica.
dörren posušiti, presušiti; *impf.* sušiti, presušati.
dorren posušiti se, usahniti; *impf.* posušati se, usíhati, usahnévati.
Dörrling *m.* suhál (-i).
Dörrobst *n.* suho sadje.
Dörrofen *m.* s. Dörre.

Dorsch *m.* trska.
dort *adv.* tam, tamkaj, le-tam, ondi, ondukaj; von — od ondod; hier und — tam pa tam.
dorther *adv.* od tod, od ondod, od tamtod.
dortherum *adv.* tam okoli.
dorthin *adv.* tje, tjekaj, tja, tam tje.
dortig tamošnji, ondotěn, ondešnji.
dortseitig s. jenseitig.
Döse *f.* deža, diža, čuběr; *dem.* déžica, dížica, škatljica.
Dose *f.* škatlja, puščica, jaška; (Tabaks—) tobáčnica.
Dosis *f.* založěk, popitěk.
Dotation *f.* oskrba, založba.
dotieren oskrbeti, založiti s čim; *impf.* zalágati, zakládati, oskrbljevati.
Dotter *m.* rumenjak, čmerlják; (Pflanze) ričěk, rečěk; Dotter- rumenjakov, ričkov.
Dotterblume *f.* kalúžnica, jurjevka.
Doublette *f.* dvojnica, podvojka.
doublettieren s. verdoppeln.
Douche *f.* kropilna —, pršna kopel (-i).
Drache *m.* zmaj, pozoj; (Spielware) létalěc; Drachen- zmajev.
Drachenbaum *m.* zmajevěc.
Drachenbrut *f.* zmajeva zalége.
Drachennest *n.* zmajevo ležišče.
Drachenschlange *f.* letéča kača.
Draht *m.* žica, svilěk; (d. Schuhmach.) dreta; Draht- žični, svilkov.
Drahtbinder *m.* loncevéz, piskrovéz, piskrovezěc.
Drahtbohrer *m.* durgelj.
Drahtfabrik *f.* žičarnica.
Drahtfeder *f.* svilkovo pero (-esa).
drahtförmig žičast.
Drahtgitter *n.* omrežje.
Drahtsilber *n.* nitkovo srebro.
Drahtwerk *n.* svilkovina.
Drahtzieher *m.* žičar, svilkar.
Drama *n.* igrokáz, drama.
Dramatiker *m.* igropisěc, dramatik.
dramatisch igrokazěn, dramatičěn, dramatiški.
dramatisieren iz kake povesti dramo napraviti, *impf.* — napravljati; dramatizovati.
Dramaturg *m.* igropisěc, dramaturg.

Drang *m.* pritisk, navál, natisk; (Begier) pohot (-i), pohlep; (Gedräng) tesnoba, gneča; (Trieb) nagon.
drängen tiščáti (-ím), stiskati, pr tískati, privijati; gnati (ženem), gonit sich — tiščati kam, riniti se, gnes (gnetem) se, riti (rijem) se; heran — pritisniti, pritégniti, pridréti (-dérem *impf.* pritiskati, pritegovati.
Drängen *n.* tiščanje, pritiskanje.
Dränger *m.* tiščalěc, tlačitelj, zat ralěc. [rev
Drangsal *f.* stiska, nadloga, bridkos
drangvoll briděk, nadlóžěn. [perij
Draperie *f.* prevleka, pregrinjalo, dr
drapieren prevleči (-vlečem), prepé (-pnem).
drastisch silěn, drastičěn.
Draufgeld *n.* nadévěk; s. Angeld.
draußen *adv.* zunaj, vne; von — o zunaj.
Drechselabfall *m.* ostrúžěk, ostrúžina
Drechselbank *f.* stružnica, tokarnica
drechseln strúžiti, strugati.
Drechsler *m.* strugár, tokár.
Drechslerarbeit *f.* strugarsko delo.
Drechslerhandwerk *n.* strugarstvo; da — betreiben strugariti.
Drechslerin *f.* strugarica.
Drechslerwerkstätte *f.* strugárnica.
Dreck *m.* blato, govno, lajno; s. Koth
dreckig blatěn, nagnusěn.
Dreckkäfer *m.* s. Aaskäfer.
Drehbank *f.* s. Drechselbank.
Drehbaum *m.* vreteno, vratovilo.
Drehbrücke *f.* most na škrpcéh.
Dreheisen *n.* strug, točílo.
drehen zavrtéti, obrniti, zatočiti, kreniti; *impf.* vrtéti, obračati, točiti, krétati; Zwirn — sukati (sučem); sich — zavrtéti se, zasúkniti se, obrniti se; *impf.* vrtéti se, súkati se, obračati se; sich wohin — kreniti, zaviti (-vijem), obrniti se. [okretáč.
Dreher *m.* obračalěc, sukáč; (Wirbel)
Drehhals *m.* vrtoglavka.
drehkrank vrtoglàv.
Drehkrankheit *f.* vrtoglavost, vrtoglavica, metljavica.
Drehmaschine *f.* vrtulja, okretalo.
Drehorgel *f.* lajne *pl.*; orglice na okretalo.

Drehpunkt *m.* vrtišče.
Drehrad *n.* kolo (kolésa), kolovrat; (d. Kinder) vrtávka, volk.
drei trije, tri, tri; troje; je — po trije, po tri.
Drei *n.* trojka; Drei- tri-, tro-.
Dreiachtel *n.* triosmine.
Dreiachteltakt *m.* triosminski takt.
Dreieck *n.* trikot, trikotnik.
dreieckig trikotĕn.
dreieinig trojedin. [sv. Trojica.
Dreieinigkeit *f.* trojedinost; (allerheil.)
Dreier *m.* trojka.
dreierlei trojĕn, trojnat, trivrstĕn; —kantig trojeröb.
dreifaltig trojnat, trigúb.
Dreifaltigkeit *f.* s. Dreieinigkeit.
dreifarbig trobojĕn, trobarvĕn.
dreiförmig troličĕn, trojnat.
Dreifuß *m.* trinog, trinožnik, kozica.
dreifüßig trinog, trinožĕn, trinogat.
Dreigespann *n.* trojád (-i), vprega s tremi.
Dreigestirn *n.* trozvezdje.
dreigliederig tričlén.
dreihändig trirók. [glavát.
dreihäuptig trigláv, triglavĕn, tri-
dreihäutig trikožĕn.
dreihörnig triróg, trirogát.
dreihundert tri sto.
Dreihundert *n.* tristotina.
dreihundertmal tristokrat.
dreihundertmalig tristokratĕn.
Dreihundertste *m.* tristoti, tristotni.
Dreijahr *n.* triletje.
dreijährig triletĕn.
dreijährlich *adv.* vsako tretje leto.
Dreijährling *m.* tretják.
Dreijahrsfest *n.* trilétnica.
dreikantig triröb.
Dreiklang *m.* troglasje, trizvok.
Dreikönigsfest *n.* praznik sv. treh kraljev, pérnahti *pl.*
dreiköpfig s. dreihäuptig.
dreilappig trikrpĕn.
Dreiling *m.* s. Drilling.
dreilöthig trilotĕn.
dreimal *adv.* trikrat, tripot.
dreimalig trikratĕn, tripotĕn.
Dreimaster *m.* trijamborka.
dreimonatlich trimesečĕn; *adv.* vsake tri mesece.
dreipfündig trifuntĕn.
Dreiruderer *m.* trovesljača.
dreischneidig trirezĕn, troréz.
dreiseitig tristrán, tristranski, triploski.
dreisilbig trizložĕn. [deži.
dreisitzig trojičĕn, za tri, s tremi se-
dreispännig trovprežĕn.
dreisprachig trijezičĕn.
dreißig trideset; tridesetero; je — po trideset.
Dreißiger *m.* trideseták, tridesetnik.
dreißigerlei trideseteri. [vrstĕn.
dreißigfach trideseterĕn, trideset-
dreißigfältig trideseternat.
dreißigmal tridesetkrat.
dreißigmalig tridesetkratĕn.
Dreißigstamt *n.* tridesétnica, harmica.
dreißigste trideseti.
Dreißigstel *n.* tridesetina, tridesetinka.
dreißigstens tridesetič.
Dreißigstsgebür *f.* tridesetina.
dreißigtägig tridesetdnevĕn.
dreist drzĕn, predrzĕn, smel, srborit, ratĕn.
Dreistigkeit *f.* predrznost, smelost, srboritost.
dreistimmig triglasĕn.
dreitägig tridnevĕn.
drei tausend tri tisoč, tri jezera.
dreitheilen raztrojiti; *impf.* trojiti, trojičiti.
dreitheilig tridelĕn.
drei und zwanzig tri in dvajset.
Dreiviertel *n.* tri četrtine.
dreiwinkelig trikotĕn.
dreiwöchentlich vsak tretji tedĕn.
Dreizack *m.* trizób.
dreizackig trizób, trizobát.
dreizählig trojĕn, trištevĕn.
dreizehn trinajst, trinajstero.
Dreizehner *m.* trinajstica.
dreizehnerlei trinajsteri.
dreizehnfach trinajsterĕn.
dreizehnfältig trinajsternat.
dreizehnjährig trinajstletĕn.
dreizehnmal *adv.* trinajstkrat, trinajst potov.
dreizehnte trinajsti.
Dreizehntel *n.* trinajstina, trinajstinka.
dreizehntens *adv.* trinajstič.
dreizeilig trivrstĕn.

dreizöllig tripalčěn, treh palcev.
Dreschboden *m.* gumno, gumnišče, skeděnj, pod.
dreschen mlatiti; omlatiti, zmlatiti, domlatiti; s. schlagen.
Dreschen *n.* mlat (-í), mlatěv.
Drescher *m.* mlatič; Drescher- mlatiški.
Drescherlohn *m.* mlatnina.
Drescherschmaus *m.* domlatki *pl.*, pomlatilnica.
Dreschflegel *m.* cep, cepec, cepíč; (sammt d. Stiele) cepí *pl. f.;* (dessen Schwung) omáh.
Dreschflegelriemen *m.* gožka, gož (-í).
Dreschflegelstiel *m.* ročnik.
Dreschlege *f.* nasad.
Dreschmaschine *f.* mlatilnica.
Dreschtenne *f.* s. Dreschboden.
Dreschzeit *f.* mlatěv.
dressieren učiti, váditi, priučevati, úriti; (Haare) kódrati.
Dressur *f.* uk, vaja.
Driesel *m.* škripěc, kolče (kolčeta); (Wasserwirbel) vrtiněc.
drieseln súkati (sučem), vrteti.
Driftströmung *f.* veterni tok morski.
Drillbohrer *m.* durgelj (-na).
drillen vrteti, sukati (sučem); (bohren) vrtati, durgljati.
Drillich *m.* trojnik, tronitnik.
Drilling *m.* préslica, vreténo, vrtélo; (Kind) trojčič, trojčěk; *coll.* trojčína.
dringen *tr.* (drängen) tiščati (tiščím), siliti, pritiskati; *intr.* udariti, predreti (-derem), prešiniti, preleteti, zaiti (-idem); *impf.* udárjati, predirati, preletávati, prešinjevati, zahajati, zadirati se; heran — privreti, pritegniti; auf etwas — poganjati se za kaj, potegovati se; in jemanden — nadlegovati koga, siliti koga, zahtevati kaj od koga; es dringt mudi se.
dringend nujěn, silěn; —er Verdacht očitěn sum; in —en Fällen v največji sili; *adv.* nujno, silno.
dringlich s. dringend.
Dringlichkeit *f.* silnost, nujnost, sila.
dritte tretji; zum —nmale v tretje, tretjikrat.
Drittel *n.* tretji del, tretjina.
dritteln raztrojiti, *impf.* trojiti.
drittens *adv.* tretjič, v tretje.
Drittgeborne *m.* tretjerojeněc.
dritthalb poltretji.
drittletzt predpredzadnji. [nica.
Drittura *f.* dritura, neposredna me-
drob *adv.* s. darob.
droben *adv.* gori, zgorej, tam gor.
Droguen *pl.* lekarije, dišave.
Drohbrief *m.* pretilno pismo.
drohen žugati, pretiti, groziti; zažugati, zapretiti, zagroziti, nagroziti se.
drohend žugalěn, grozilěn, pretilěn.
Droher *m.* žugalěc, pretilěc, grozitelj.
Drohne *f.* trot, trotnica, troběc; Drohnen- trotji, trotov.
dröhnen doneti, bobneti, grmeti.
Drohnenbrut *f.* trotja zalega.
Drohung *f.* grožnja, grozitěv, žuganje, pretnja. [seda.
Drohwort *n.* žugalna —, pretilna be-
drollig smešěn, šaljiv, šegav.
Drolligkeit *f.* smešnost, šaljivost, šegavost.
Dromedar *n.* jednogrbi velblod, arabski velblod, dromedár.
Drossel *f.* drozěg, drozd, dróz; (Luftröhre) goltnik, goltaněc, sapnik; (Knorpel) grtaněc, hrustaněc.
drosseln s. würgen. nica).
Drosselvene *f.* žila grlenica (dovod-
drüben *adv.* onkraj, na oni strani, le-tam.
drüber *adv.* s. darüber; — u. **drunter** križem, vse križem, vse vprek.
Druck *m.* tisk, tiščanje, tlak, tlačenje; (d. Buches) tisk, natís; (der Gewichte) vlak; (Bedrückung) stiskanje, zatiranje; im —e sein tiskati se, natiskovati se.
druckbar kar se more natisniti.
Druckberichtigung *f.* tiskarni popravěk, poprava natisa. [natís.
Druckbewilligung *f.* dovolitěv v (za)
Druckbogen *m.* tiskovna —, tiskana pola. [tiskati, natiskovati.
drucken natisniti, natiskati; *impf.*
drücken tlačiti, pritiskati, gnesti (gnetem), mečkati; (in d. Hand) stisniti, *impf.* stiskati; (an d. Brust) pritisniti, *impf.* pritiskati; (Beschwerde verursachen) tiščáti (tiščím), težiti, žúliti, treti (tarem), silo delati; *fig.* zatírati, gúliti, treti (tarem), stiskati; sich — stisniti se, *impf.* stiskati se.

drückend težéč, težǒk, težkotǒn.
drückendheiß sopárǒn.
Drücker *m. fig.* zatiráléc, stiskalěc, trinog; *mech.* tlačilo, stiskálo; (am Gewehr) sprožilo; (am Schlosse) kljuka.
Drucker *m.* tiskár, tiskalěc; Drucker= tiskarski, tiskarni.
Druckerei *f.* tiskárna, tiskarnica.
Druckerkunst *f.* tiskarstvo, tiskarija.
Druckerpresse *f.* tiskalnica.
Druckerschwärze *f.* tiskalno črníla.
Druckerstling *m.* prvotisk.
Druckfehler *m.* tiskarski pogrešǒk.
druckfertig pripravljen —, gotov za natis.
Druckjahr *n.* leto natisa.
Druckkosten *pl.* tiskarski stroški.
Druckkraft *f.* tiščalna moč (-í), tiščalnost.
Druckmaschine *f.* tiskarski —, tiskalni [stroj.
Druckort *m.* kraj natisa.
Druckpapier *n.* tiskarski —, tisni papir.
Druckpresse *f.* tiskalnica.
druckrichtig prav natisnen.
Drucksache, —schrift *f.* tiskovina.
Druckverbot *n.* prepoved (-i) natisa.
Druckwerk *n.* tiskalo.
Drude *f.* vešča, mora.
drunten *adv.* doli, zdolej, spodej, tam doli.
Drüse *f.* žleza; *dem.* žlézica; (bei Pferden) smolika; Drüsen= žlezǒn.
Drüsengeschwulst *f.* bezgavka, žlezni otok; smolika.
drüsig žlezav, žlezast, smolikav, smolikast. [nja.
Dryade *f.* gorska vila, vila pogorkinja.
du ti; — nennen tikati.
Dual *m.* dvojina, dual.
Dualismus *m.* dvojstvo, dualizěm.
Dualität *f.* dvojnost.
Ducaten *m.* zlat, cekín.
ducken sich potuhniti se, prihúliti se, počeniti; *impf.* potuhovati, húliti se, počepati.
Duckente *f.* pandirěk, potopilka.
Duckmäuser *m.* potúhneněc, prihuljeněc, plažúr.
duckmäuserig potuhnen, prihuljen.
Dudelei *f.* diblanje, dudlanje, golidranje. [páč.
Dudeler *m.* dudlar, golidralěc, škri-
dudeln diblati, dudlati, golídrati, škripati (škripljem). [meh.
Dudelsack *m.* duda, diple *pl.*, gajda,
Dudelsackpfeifer *m.* dudláč, dipláč, gájdaš.
Duell *n.* dvoboj.
Duellant *m.* dvobojnik.
duellieren bíti (bijem) se s kom.
Duett *n.* dvospev.
Duft *m.* duh, vonj, vonjava, dišava; (Dunst) hlap, para, puh.
duften, düften dišati (dišim), duhteti, vónjati; puhteti, hlapeti, izhlápljati.
duftend dišeč, blagodišeč, vonjiv, vonjav.
duftig s. duftend.
dulden trpeti; (ertragen) prebiti (prebóm), prestati (-stojím, -stanem), prenesti (-nesem), pretrpeti, strpeti; *impf.* prestajati, prenašati, trpeti; (geschehen lassen) pripustiti, dopustiti; *impf.* pripuščati, dopuščati.
Dulder *m.* trpín, trpiněc; —in *f.* trpinka.
duldsam trpežljiv, potrpežljív, strpljiv, prizanesljiv, prizanašljiv.
Duldung *f.* potrpljenje, trpljenje, strpljivost.
dumm neumǒn, brezumǒn, nespametǒn, nerazborǒn; (blöde) bedast, budalast, trapast, avšast; butast, prismuknen, norčav; —er Kerl bedák, tepěc, butěc, neumnež, nerodnež.
dummdreist neumno predrzǒn. [nost.
Dummdreistigkeit *f.* neumna predrz-
Dummheit *f.* neumnost, brezumnost, brezum, bedaštvo, bedarija, norčija, brezpamet (-i), nespamet (-i).
Dummkopf *m.* neumnež, bedák, prismukneněc, trap, tumpěc, tepěc, butěc, budalo.
dumpf molkěl, zamolkěl, gluh, votěl; (v. Gefühl) top; (v. Geruche nach) zaduhěl, zadehnél.
Dumpfgeruch *m.* zaduhlina.
dumpfig s. dumpf.
dumpftönend votěl, votloglasǒn, zamolkěl. [ščina.
Düne *f.* sipina, prod, prodovina, pe-
Dune *f.* s. Flaum.
düngen nagnojiti, pognojiti; *impf.* gnojiti.

Dünger *m.* gnoj, gnojivo, klat.
Dünghaufen *m.* gnojišče, gnojnišče.
Düngungsstoff *m.* gnojilo, gnojina.
Düngwasser *n.* gnojnica, móčnica.
dunkel temĕn, temotĕn, mračĕn; etwas — otemĕn, omračĕn; (v. Farb.) zamokĕl; (trübe) oblačĕn, mežav; — machen potemniti, omračiti; *impf.* temniti, mračiti; (trübe machen) kaliti, motiti; skaliti; — werden otemneti, mrkniti, obleči (oblečem) se; *impf.* temneti, oblačiti se, otemnevati; es wird — mrači se, temní se, večerí se; mrak nastaja; es wird mir — vor den Augen tema se mi dela pred očmi; dunkle Wege temotna —, neznana pota.
Dunkel *n.* tèma, mrak, somrak.
Dünkel *m.* domišljivost, domišljavost; er lebt im — domišljuje si, napihuje se.
dunkeläugig temnoók.
dunkelblau modĕr, sinj.
dunkelfarbig temnobojĕn, temnobarvĕn, temĕn, zamokĕl.
Dunkelheit *f.* temóta, tèma, kalnost; *fig.* tajnost, skritost.
Dunkelkammer *f.* temnica.
Dunkellicht *n.* pomrak, somrak.
dunkeln temneti, temniti se, mračiti se, oblačiti se, tema se dela; stemneti, stemniti se, zmračiti se, poobláčiti se.
dünkelvoll domišljáv, domišljevalĕn, napihnen.
dünken zdéti se, dozdevati se, videti se, podoba je; sich — misliti, méniti; es dünkt mich zdi se mi, meni je kakor bi . . ., podoba je kakor bi . . ., slutim.
dünn tenĕk, tenák, tanĕk, drobĕn; (Gegensatz zu dicht) redĕk; (schwächlich) šibĕk, drobĕn; — machen tanjšati, redčiti; stánjšati, zredčiti.
dünnbeinig s. dünnfüßig.
dünnblätterig tenkolíst, tenkoperĕn.
Dünndarm *m.* tenko črevó (-ésa).
Dünne, Dünnheit *f.* tenkost, tenkota, redkost; šibkost, šibkota; s. Weiche.
dünnflüssig redĕk.
dünnfüßig tenkonóg, tenkonožĕn, suhopét.
dünnhaarig tankolás, redkolás.
dünnhalsig tankovrát.
dünnkörnig drobĕn, drobnozrn.
dünnleibig vitĕk, tenĕk.

Dünnschnäbler *m.* tankozobĕc, tankokljunĕc.
dunsen s. aufdunsen.
Dunst *m.* hlap, para, sopar, sopára.
Dunstatmosphäre *f.* ohlapina.
Dunstbad *n.* parna kópel (-i).
Dunstbildung *f.* hlapenje.
dunsten pariti se, hlapéti, kaditi se, puhtéti.
dünsten páriti, pražiti; (gedünstetes Obst) čežana.
Dunstflinte *f.* tičarska puška, tičarica.
dunstfrei ubrisan, čist, brezsoparĕn.
Dunstgehalt *m.*, —menge *f.* hlapovina, količina hlapa.
Dunstgrübchen *n.* s. Schweißloch.
dunstig soparĕn, soparnat, hlapĕn.
Dunstkreis *m.* s. Atmosphäre.
Duo *n.* dvoglasje.
Duodez *n.* dvanajsterka, dvanajstina.
Duodezband *m.* zvezĕk v dvanajsterki.
Duplicat *n.* duplikat, dvojnica.
Duplik *f.* duplika, drugótnica, drugi odgovor.
Duplum *n.* dvoje, dvojina; in Duplo v dvojnem prepisu.
durch skozi, skoz; (wegen) zaradi, zavoljo, zbog; (mit Hilfe, mittelst) po, s; *adv.* — und — skoz, poplnoma, do cela; (in Zsmstz.) pre-, pro-.
durchächzen preječati (-ječím), prestókati (-stokam, -stočem).
durchackern preorati (-orjem), razorati.
durcharbeiten predélati; sich — predreti (-derem), preriti (-rijem); *impf.* prediráti, prerivati.
durchaus *adv.* skoz, do cela, céloma, vsekako, na vsak način, po vsaki ceni; — nicht celo ne, nikakor ne, po nobeni ceni, v nobén kup, kratko in malo ne.
durchbacken prepeči (-pečem), *impf.* prepékati.
durchbeben pretresti, *impf.* pretresovati.
durchbegeben sich skoz iti (idem).
durchbeißen pregrizniti, pregrizti, prejesti (-jém); *impf.* pregrizovati, prejédati.
durchbeizen prestrójiti; (v. Essig) prejesti (-jém), razjesti; *impf.* razjédati.
durchbellen prelajati.
durchbeten premoliti.

durchbetteln obrati (-berem), oberačiti, prebrnjati; sich — preberačiti se.
durchbeuteln pretresti (-tresem), presejati (-sejem); *impf.* presévati; jemanden — pretepsti (-tepem), naškati.
durchblasen prepihniti, prepihati; (zerblasen) razpihniti, razpihati; *impf.* razpihovati.
durchblättern prebrati (-berem), preglédati; *impf.* prebirati, pregledovati.
durchbleuen pretepsti (-tepem), nabúnkati, océhtati; *impf.* tepsti, búnkati, cehtati.
Durchblick *m.* pregled, razvid.
durchblicken *tr.* preglédati, *impf.* pregledovati; (erkennen) spoznati, zapaziti, uvideti; *intr.* glédati, lúkati.
durchbohren prevrtati; (Schiff) predreti (-derem); (m. d. Degen) prebosti (-bodem), presuniti, predreti; *impf.* prebádati, predirati; (m. d. Blick) prebosti, prestreliti. [prepékati.
durchbraten prepeči (-pečem), *impf.*
durchbrausen prevršeti, prevršati (-vršim), prešumeti, pretúliti; *impf.* prevršévati.
durchbrechen predreti (-derem), pretrgati; *impf.* predirati, pretrgovati; (zerbrechen) prelomiti, pretrupiti; *impf.* prelámljati.
durchbrennen *tr.* prežgati (-žgem), prepáliti; *impf.* prežígati; *intr.* pregoreti.
durchbringen spraviti —, *impf.* spravljati skozi kaj; (Pflanzen, Vieh durch d. Winter) preprediti, prezimiti; *impf.* preréjati; (Vermögen —) zapráviti, pognati (-ženem), potratiti, potrósiti, razsipati (-sipljem); *impf.* zapravljati, pogánjati, tratiti, trositi; sich — preživiti se, prebiti (-bóm); *impf.* preživljati se.
durchbrochen predrt.
Durchbruch *m.* predór, prelóm. [vem).
durchbrüllen pretuliti, prerjuti (-rjo-
durchdacht premišljen, preudarjen.
durchdenken premisliti, preudáriti, pretéhtati, presoditi; *impf.* premišljati, preudárjati, pretehtovati, presójati.
durchdrängen sich pregnesti (-gnetem) se, prodreti (-derem, -drem), preriti (-rijem) se; *impf.* prodirati, prerivati se.
durchdreschen premlatiti.
durchdringen predreti (-derem), prodreti, proniknuti; *impf.* pre-, prodirati, pronicati; (v. Affecten) presuniti, prešiniti, spreleteti, prevzeti (-vzamem), preseči (-sežem); *impf.* prešinjevati, sprelétati, prevzémati, preségati; das Herz — seči (sežem) v srce; (v. Wasser) premočiti, *impf.* premákati; er ist mit seinem Antrage durchgedrungen njegova je obveljala.
durchdringend predirajoč, presunljiv; *fig.* bistěr, ostěr.
durchdringlich predirljiv, prebadljiv, presunljiv.
Durchdringlichkeit *f.* presunljivost, predirljivost. [nje.
Durchdringung *f.* prediranje, pronica-
durchdrücken pretisniti, pretláčiti; *impf.* pretiskati; (Saft) precediti, prežeti (-žmem); *impf.* precéjati, prežemati.
durchdrungen prevzét, navzét, prešinjen, navdihnen, navdušen.
durcheilen prebégniti, preteči (-tečem); *impf.* prebégati, pretékati.
durcheinander *adv.* križem, vse križem, vse vprek, vse splaz; (in Zsmstzg.) raz-, pre-.
durcheinanderlaufen vse vprek begati, sem ter tja tékati.
durcheinanderliegen vse križem ležati (ležim).
durcheinandermischen pre-, razmešati.
durcheinanderwerfen razmetáti (-mečem), *impf.* razmétati.
durchfahren *intr.* peljati (peljem) se skozi ..., prepeljati se; *tr.* razvoziti; (v. d. Kälte) prevzeti (-vzamem), prešiniti, preletéti; *impf.* prevzémati, prelétati.
Durchfahrt *f.* prevoz, prevožnja, vožnja skozi kak kraj.
Durchfahrtszoll *m.* prevoznina.
Durchfall *m.* propad; (Krankheit) s. Diarrhöe.
durchfallen propasti (-padem), prepasti; *impf.* pro-, prepadati; izpodleteti komu.
durchfaulen pregniti (-gnijem), strohneti, pretrohneti. [nél.
durchfault pregnit, trohnél, pretroh-

durchfechten prebiti (-bijem) se, *impf.* prebijati se.

durchfeilen prepiliti, izpiliti.

durchfeuchten prevlažiti, premočiti; *impf.* prevlaževati, premákati.

durchfeuern razbéliti, razpáliti, razkúriti, raznetiti; (schießen) streliti skozi..., prestreliti; *impf.* streljati skozi...

durchflechten preplesti (-pletem), *impf.* prepletati.

durchfliegen preleteti, prefrčati (-frčím); *impf.* prelétati; *fig.* prebégniti, *impf.* prebegati.

durchfließen preteči (-tečem), *impf.* teči skozi, pretékati; (v. Papier) močiti, prepuščati.

Durchflug *m.* prelét.

Durchfluss *m.* preték, pretók.

durchflüstern prešepetati (-šepetám, -šepečem), preščebljati.

durchfluten valiti se skozi..., valove gnati (ženem) skozi...

durchforschen preiskati (-iščem), razmotriti; *impf.* preiskovati, razmotrivati.

Durchforschung *f.* preiskovanje, preiskava, razmotrivanje.

durchfressen prejesti (-jém), pregrizti; *impf.* prejédati, pregrizovati.

durchfrieren premrzniti, prezebsti (-zebem), premreti (-mrem); *impf.* premrzávati, prezébati, premirati.

durchfroren prezebĕl, premrl, premrt, premrznen.

Durchfuhr *f.* prevoz, prevožnja; **Durchfuhr=** prevozni.

durchführbar izpeljiv, izvedĕn.

durchführen prepeljati (-peljem), prevoziti; *impf.* prepeljevati, prevážati; (ausführen) izpeljati, dognati (-ženem), izvesti (-vedem), dovršiti, izdelati, izobraziti; *impf.* izpeljevati, izvajati, dovrševati, izdelávati, izobrážati.

Durchführung *f.* izpeljava, dovršitĕv, izvedenje, izpeljanje, izvajanje.

Durchführungsvorschrift *f.* zvršitveni predpis.

Durchfuhrverbot *n.* prepoved (-i) prevožnje.

Durchfuhrware *f.* prevozno blago.

Durchfuhrzoll *m.* prevoznina.

durchfüttern preredití, preživiti; *impf.* preréjati, preživljati.

durchgähnen prezévati.

durchgähren prevreti (-vrem), prekisniti se; *impf.* prevrévati.

Durchgang *m.* prehod, hoja skozi...; (v. Waren) prevoz; (Ort) prehodišče, prelaz.

durchgangbar prehodĕn, prevozĕn.

durchgängig prehodĕn; (allgemein) občĕn, splošĕn; *adv.* v obče, sploh, povsem.

Durchgangs= prehodni, prevozni.

durchgärben pre-, ustrojiti; *impf.* pre-, ustrojevati.

durchgehen *intr.* iti (idem, grem) skozi..., preiti (-idem); *impf.* hoditi skozi..., prehájati; (durch d. Wasser) prebresti (-bredem), prebroditi; *impf.* bresti (bredem), broditi; (durchbohren) predreti (-derem und -drem), prebiti (-bijem); *impf.* predirati, prebijati; (angenommen werden) obveljáti, sprejet biti (sem); *impf.* obveljévati; (entfliehen) uprhniti, uteči (-tečem), uiti (-idem), ubežati (-bežím), unesti jo; *impf.* utekati, uhajati, ubégati, unášati jo; (v. Vieh) zbezljati, ubezati, uteči (-tečem); *impf.* bezljati, bezati; *tr.* einen Ort — prehoditi, preiti (-idem); d. Buch —, d. Rechnung — prebráti (-berem), pregledati; *impf.* prebirati, pregledovati.

durchgehends *adv.* vse vkup, sploh, povsem, brez izjeme, brez izimka.

durchgeigen pregosti (-godem).

durchgeißeln prebičati, prešibati, pretepsti (-tepem); *impf.* pretépati.

durchgeistigen oduhoviti, *impf.* oduhovljati.

durchgeleiten sprevoditi, spremiti; *impf.* sprevájati, spremljati.

durchgießen preliti (-lijem), ulíti skozi..., precediti; *impf.* prelijati, ulívati skozi..., precéjati.

durchglühen prežáriti, razbéliti; *fig.* razplaméniti, razvneti (-vnamem); *impf.* razvnémati.

durchgraben prekopati (-kopljem), *impf.* prekopávati.

durchgreifen *intr.* seči (sežem) skozi, preseči; *tr.* prehvatati; prevzeti (-vzamem) (mraz ga prevzame).

durchgreifend presegljiv; ostěr, krepěk; *fig.* temeljit, popoln.
durchgrübeln raz-, premisliti, predáriti; *impf.* raz-, premišljevati, predárjati.
Durchguſs *m.* prelív; (Ausguſsstein) lijăk, stók.
durchhacken presékati, razsékati; *impf.* presekovati; (m. d. Schnabel) prekljuvati (-kljujem).
durchhallen razlégati se, donéti skozi . . .
durchhämmern prekovati (-kujem).
Durchhau *m.* preséka.
durchhauen presékati, *impf.* presekovati.
Durchhaus *n.* prehodna hiša.
durchhecheln pregrebéniti, predrzati; *fig.* presoditi, pretresti, prerešetati; *impf.* presójati, pretrésati, prerešetávati.
durchheizen razkuriti, raznetiti, razpaliti, razgreti (-grejem); *impf.* razgrevati.
durchhelfen pomoči (-morem), pomagati; jemandem — pripomoči; sich — opomoči si, opomagati si.
durchheulen pretuliti, prebučáti (-bučím), prerjuti (-rjovem).
Durchhieb *m.* presék, preséka.
durchhöhlen prevotliti, prevrtati, predolbsti (-dolbem).
durchhüpfen preskakljati, preskakati (-skačem).
durchhusten prekášljati, *impf.* prekašljevati.
durchirren preblođiti, pretávati.
durchjagen pregoniti, preloviti; *impf.* pregánjati, gnati (ženem) skozi . . ., goniti skozi . . .; (verprassen) zapraviti, potratiti, pognati (-ženem); *impf.* zapravljati, pogánjati.
durchjäten prepleti (-plevem), opleti; *impf.* oplévati.
durchkälten sich premraziti se, prezebsti (-zebem), prehladiti se; *impf.* premražati se, prezébati, prehlajati se.
durchkämpfen *fig.* dognati (-ženem), izvršiti, izpeljati; *impf.* izvrševati, izpeljevati.
durchkauen prežvečiti; *impf.* prežvekati, prežvekovati.
durchklauben prebrati (-berem), *impf.* prebirati.
durchklopfen pretolči (-tolčem), pretleči (-tolčem); prebiti (-bijem), pretepsti (-tepem).
durchkneten pregnesti (-gnetem), premesiti; *impf.* pregnetati, premesovati.
durchkochen *tr.* prekúhati, preváriti; *intr.* prekuhati se, preváriti se.
durchkommen priti (pridem) skozi . . ., predreti (-drem, -derem); *impf.* iti (idem, grem) skozi . . ., predirati; (im Leben) preživiti se, *impf.* preživljati se.
durchkönnen (er kann nicht durch) ne more skozi.
durchkreisen prekróžiti, *impf.* prekroževati.
durchkreuzen križem prehoditi, prekrižati; *impf.* križem prehajati; *fig.* prestriči (-strižem), preprečiti; sich — križati se.
durchkriechen prelezti, preláziti; *impf.* prelezovati.
durchkühlen prehladiti, ohladiti; *impf.* pre-, ohlajati.
Durchlaſs *m.* prepúst, prehod, prelaz; prelív, splav.
durchlassen skozi pustiti, *impf.* skozi puščati; (Erze —) prepustiti, *impf.* prepuščati; (Flüssigk.) precediti, *impf.* precéjati.
Durchlaucht *f.* svitlost.
durchlauchtig svitěl.
durchlauchtigst presvitěl.
Durchlauf *m.* preték, prehod.
durchlaufen preteči (-tečem), predirjati, prebégniti; *impf.* pretekati, prebégati; (befallen) obiti (-idem), spreleteti; *impf.* obhajati, spreletávati.
durchläutern prečistiti, *impf.* prečiščati.
durchleben preživeti, prebiti (-bom, -bodem, -bijem).
durchlesen prebrati (-berem), prečitati; *impf.* prebirati.
durchleuchten presijati (-sijem), prebliskniti se; *impf.* presévati; s. erleuchten.
durchlichten iztrebiti, pretrébiti, izredčiti; *impf.* iz-, pretrebljevati.
durchliegen preležati (-ležim); sich — preležati se, obsénjiti se.
durchlöchern prevrtati, predreti (-derem, -drem), luknjo narediti; *impf.* predirati, luknjo narejati.

durchlockern pre-, zrahljati; *impf.* rahljati. [plameneti.

durchlodern prešvigniti, plasniti, pre-

durchlüften prezračiti, prevetriti; *impf.* zračiti, vetriti.

durchmachen dokončati, napraviti; *impf.* dokončevati, napravljati; *fig.* doživeti.

durchmahlen pre-, domleti (-meljem); *impf.* premlévati.

Durchmarsch *m.* préhod.

durchmarschieren skozi iti (idem).

durchmengen s. durchmischen.

durchmessen pre-, raz-, izmériti; *impf.* pre-, izmérjati.

Durchmesser *m.* premér; debelina.

durchmischen pre-, razmešati; *impf.* premešávati.

durchmustern pregledati, preiskati (-iščem); *impf.* pregledovati, preiskovati.

durchnagen preglodati (-glojem, -glodam), preškrbljáti, pregrizti; *impf.* preglájati, pregrizovati. [prešivati.

durchnähen prešiti (-šijem), *impf.*

durchnässen, —netzen premočiti, prevlažiti, razmočiti; *impf.* pre-, razmákati, prevlágati.

durchnehmen preglédati, prebrati (-berem); *impf.* pregledovati, prebirati.

Durchpass *m.* prehod, prelaz.

durchpassieren skozi iti (idem, grem), prehajati, skozi hoditi.

durchpeitschen prebíčati, pretepsti (-tepem); *impf.* pretépati.

durchpfeifen preživižgati, *impf.* preživižgávati. [orati.

durchpflügen preorati (-orjem), raz-

durchpilgern prerómati, prehoditi, obhoditi, oblaziti.

durchprassen s. verprassen.

durchpressen prežeti (-žmem), pretlačiti, precediti; *impf.* prežémati, precéjati.

durchprüfen pre-, doprašati, po redu izpráčati; *impf.* prepraševati, po redu izpraševati; pretéhtati, preudariti; *impf.* pretehtovati, preudarjati.

durchprügeln pretepsti (-tepem), našeškati, naklestiti, o-, premlatiti, nabunkati, nažgati (-žgèm); *impf.* pretépati, nažigati.

durchrasen predivjati, predirjati.

durchräuchern prekaditi, presušiti; *impf.* prekájati, presúšati, ozditi.

durchrechnen preračuniti, preševiliti, prešteti (-štejem); *impf.* preštevati.

durchregnen premočiti, predežíti; *impf.* premákati, predeževati, skozi dežiti.

durchreiben predrgniti, pretreti (-trem, -terem, -tarem), premeti (-manem).

Durchreise *f.* prehod, pot od. potovanje skozi . . .; bei meiner — ko sem tod potoval.

durchreisen *intr.* skozi iti (idem, grem); *impf.* tod potovati, onod hoditi, potovati skozi . . .; *tr.* prehoditi, obhoditi, obiti (-idem).

Durchreisende *m.* popotnik, potnik, prehodnik.

durchreißen *tr.* pretrgati, raztrgati, razčesniti; *impf.* pretrgováti, raztrgovati, razčesávati; *intr.* pretrgati se, raztrgati se; *impf.* trgati se.

durchreiten *intr.* jezditi skozi . . ., jahati skozi . . .; *tr.* prejezditi, prejahati.

durchrennen *intr.* skoz dirjati; *tr.* predirjati, prejahati; preleteti.

durchrieseln šumljati po . . ., šumotljati skozi . . .; *fig.* prezebsti (-zebem).

Durchritt *m.* prejezd, preježa; bei seinem — ko je tod mimo jezdil.

durchrollen *tr.* potočiti, *impf.* potákati; (Wäsche) prelikati, polikati; *intr.* vrteti se, sukati (sučem) se; (v. Donner) bobneti, ropotati (ropočem), treskati.

durchrudern preveslati.

durchrütteln pretresti, premesketati (-meskečem), zmajati; *impf.* pretrésati, zmajévati.

durchsäen presejáti (-sejem), *impf.* presévati. [žem).

durchsägen prežagati, prerezati (-re-

durchsäuern prekvasiti, prekisati; *impf.* kvasiti.

durchsausen prevršeti, prebučati (-bučim), prešumeti. [skozi . . .

durchschallen razlegati se, doneti

durchschaudern groza obide, zona spreletí; *impf.* groza obhaja, zona spreléta.

durchschauen pregledati, prevideti, sprevideti, spoznati; *impf.* pregledovati, spoznávati; skozi gledati, lúkati.

durchschaufeln prekidati, pregrebsti (-grebem), premetáti (-mečem); *impf.* prekidávati, pregrebati, premétati (-métam).

durchscheinen skozi sijati (sijem), prosívati, probleskovati.

durchscheinend prosojĕn. [živeti.

durchscherzen prešaliti, v šali pre-

durchschieben preriniti, pretisniti, potisniti skozi ...; *impf.* prerivati, pretiskati, potiskati skozi ...

durchschießen prestreliti, *impf.* prestreljevati; (ein Buch) s papirjem preložiti, prekládati; (d. Zeilen) razpreti (-prem), razmakniti; *impf.* razmikati.

durchschiffen prepluti (-plovem), prejadrati, prevoziti; *impf.* prevážati, jadrati po ...

durchschimmern migljati, lesketati (leskečem), svétiti se, presévati.

durchschlafen prespati (-spim), *impf.* prespavati.

Durchschlag *m.* preboj, prelóm; (in d. Küche) cedilo, cedilnik; sito, rešeto, mreža.

durchschlagen *tr.* prebiti (-bijem), pretolči (-tolčem), predreti (-drem), preráziti; *impf.* prebijati, predirati; (Flüssigk.) precediti, *impf.* precéjati; (Trock.) presejáti (-sejem), *impf.* presévati; (durch ein Tuch) prepustiti, *impf.* prepuščati; sich — pot si presékati, prostor si narediti, prebiti (-bijem) se; *impf.* prostor si narejati, prebijati se; *intr.* premočiti, premakati, skoz iti (idem, grem).

durchschlängeln sich viti (vijem) se, vijúgati se, zvijati se.

durchschleichen preplaziti se, premuzniti se, prekrasti (-kradem) se.

durchschlingen vplesti (-pletem), zaplesti; *impf.* vpletati, zapletati.

durchschlummern predremati (-dremljem), *impf.* predremávati.

durchschlüpfen premuzniti se, zmuzniti se skozi ..., prelezti; *impf.* premuzávati se, prelezovati.

durchschneiden prerezati (-režem), razrézati, prekrojiti, prestriči (-strižem), precépiti, presékati; *impf.* pre-, razrezovati, prekrojevati, precepljati, presekovati; sich — križati se.

Durchschnitt *m.* preréz, presèk, precép, prekroj; (Graben) prekóp; im — vprek, navprek, povprek, počez, sploh, preméerno, v premeru.

durchschnittlich popréčĕn, preméren; *adv.* poprék, počéz, premérno, premeroma.

Durchschnittsberechnung *f.* poprečni preračun.

Durchschnittsgewicht *n.* poprečna —, srednja teža.

Durchschnittspreis *m.* poprečna —, srednja —, počezna cena; den — erfahren povprek ceno zvedeti (zvém).

Durchschnittspunkt *m.* presečišče. [čun.

Durchschnittsrechnung *f.* poprečni ra-

Durchschnittssehne *f.* preséčnica.

Durchschnittssumme *f.* poprečni znesĕk.

Durchschnittszahl *f.* poprečno —, srednje števìlo.

durchschossen prestreljen; preložen, prešit; (v. Zeilen) razmaknen, razprt.

durchschreien prevpiti (-pijem), prekričati (-kričim), prevékati.

durchschreiten prekoráčiti, *impf.* koráčiti skozi ...

Durchschuss *m.* prestrél; prekladĕk.

durchschütteln pretresti, prerahljati; *impf.* pretrésati.

durchschwelgen pregostovati, cele noči prebúriti.

durchschwimmen preplavati, prepluti (-plovem).

durchsegeln prejádrati, preveslati.

durchsehbar pregledĕn, preziren.

durchsehen pre-, razgledati, razvideti; *impf.* pre-, razgledovati; ich sehe durch skozi gledam. [nik.

Durchseher *m.* pregledovalĕc, pregled-

durchseihen precediti, *impf.* precejati.

Durchseiher *m.* cedilo, cedilnik.

durchsein skoz biti (sem); prestati (-stojim, -stanem), preživeti.

durchsetzen preskočiti, prejáhati, prejezditi; (erreichen) dognati (-ženem), izpeljati (-peljem), veljavo čemu zadobiti; *impf.* doganjati, izpeljevati, veljavo čemu zadobivati.

Durchsicht *f.* pregled, razgled.

durchsichtig prozorĕn, pregledĕn; *fig.* jasĕn, svitĕl, razločĕn. [nost

Durchsichtigkeit *f.* prozornost, pregled-

durchsieben presejati (-sejem), prerešetati; *impf.* presévati, prerešetávati.
durchsickern premezeti, precurljati; *impf.* prekápati, prekapljevati, mezeti —, curljati skozi... [prepevati.
durchsingen prepeti (-pojem), *impf.*
durchsinken vdreti (-derem) se, pogrezniti se, skozi pasti (padem), ponikniti; *impf.* vdirati se, pogrezovati se, skozi padati.
durchsinnen premisliti, preudariti, pretéhtati; *impf.* premišljati, preudarjati.
durchsintern s. durchsickern. [vati.
durchsitzen presedeti, *impf.* presedé-
durchspähen preglédati, prestákniti; *impf.* pregledovati, prestíkati.
durchspalten preklati (-koljem), razklati, pre-, razcepiti; *impf.* klati, cepiti.
durchspicken preslaniniti. [igrati.
durchspielen preigrati; (versp.) za-
durchspießen prebosti (-bodem), prepahniti, predreti (-drem, -derem); *impf.* prebádati, prepahovati, predirati.
durchspinnen prepresti (-predem), *impf.* prepredati.
durchsprengen *tr.* prelomiti, polomastiti; *impf.* prelamljati; (besprengen) poškropiti; *intr.* predirjati, prejáhati; *impf.* dirjati skozi..., jahati (jaham, jašem) skozi...
durchspringen *tr.* skoz skočiti, *impf.* skoz skakati (skáčem), preskakovati; *intr.* razpočiti se, razpokniti.
durchspritzen prebrizgati, preškropiti; *impf.* preškropívati, skozi brizgati.
durchspüren prestakniti, prevóhati, preiskati (-iščem); *impf.* prestikati, preiskovati.
durchstänkern zasmraditi, nasmráditi; *impf.* zasmrajati.
durchstäuben prepršiti.
durchstechen prebosti (-bodem), predreti (-derem), presúniti, prepahniti; *impf.* prebádati, predirati, prepahovati; (d. Damm) prekopati (-kopljem), *impf.* prekopávati.
durchstecken pretakniti, *impf.* pretíkati.
durchsteppen prešiti (-šijem), preráliti; *impf.* prešivati.
durchsteuern prejadrati, prekrmiti; *impf.* prejadrovati.
Durchstich *m.* prebód, prebodljej, prepáh, prepahljej; (d. Dammes) prekóp
durchstöbern, —stochern prevreči (-vržem), prestakniti, premetáti (-mečem); *impf.* prevračati, prestikati, premétati premetovati.
durchstöhnen prestókati (-stokam, -stočem), preječati (-ječím).
durchstören s. durchstöbern.
durchstoßen prepahniti, predregniti presúniti, prebosti (-bodem), predret (-drem); *impf.* prepahovati, presuvati prebádati, predirati.
durchstrahlen svétiti skoz..., sijat (sijem) skoz...., posivati skoz.... prosvítati.
durchstreichen *tr.* prečrtati, prekrižati *impf.* prečrtovati, križati, prekriževati (als Landstreicher) klatiti se po.... potépati se po...., skitati se; *intr* prepihávati, vleči (vlečem) skozi...
durchstreifen s. durchstreichen.
Durchstrich *m.* prečrt, prekrižek; (der Vögel) prelét.
durchströmen pretéči (-tečem) skozi..., prevaliti se skoz...; *impf.* pretékati; (v. d. Freude) sprelétati, obhájati.
durchstudieren proučiti, proudáriti, premisliti.
durchstürmen previhrati, prehruti (-hrujem); *impf.* vihrati, hruti, razsájati, razgrájati.
durchsuchen preiskati (-iščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati.
Durchsuchung *f.* preiskava, preiskovanje, pregled.
durchtändeln preigrati, *impf.* preigrávati.
durchtanzen preplésati, prerájati.
durchtoben predivjati, *impf.* divjati, razgrajati, razsájati.
durchtönen razlégati se, donéti, donevati, glasiti se po...
durchtragen prenesti, *impf.* prenašati.
durchträumen presanjati.
durchtreiben skoz gnati (ženem), skoz goniti, skoz tirati; pregnati, prepoditi; *impf.* preganjati.
durchtreten *tr.* shoditi, steptati, preteptati; *intr.* skoz stopiti, prestopiti; *impf.* prestópati.
Durchtrieb *m.* pregón; (Ort) gonja.

durchtrieben zvit, zvitorép, premetén, presukan, prekanjen, muhast.

Durchtriebenheit *f.* zvitost, premeténost, prekanjenost.

Durchtritt *m.* prestóp, prehod. [šati.

durchtrocknen presušiti, *impf.* presú-

durchüben izúriti, *impf.* izúrjati.

durchwachen prebedeti, prebdeti, prečuti (-čujem); *impf.* prebdévati.

durchwachsen prerasti (-rastem), *impf.* preráščati; *adi.* prerasěl, prerasten.

durchwägen pretéhtati, *impf.* téhtati; *fig.* presoditi, *impf.* presójati.

durchwallen prehoditi, preromati; *impf.* prehájati.

durchwandeln prehoditi, prešétati; *impf.* prehájati, šetati po . . .

durchwandern prepotovati, prehoditi, obhoditi, omesti (-medem); *impf.* potovati po . . ., hoditi po . . ., prehájati.

durchwärmen razgreti (-grejem), segreti, pregreti; *impf.* raz-, se-, pregrevati.

durchwaschen preprati (-perem), premiti (-mijem); *impf.* prepírati, premívati; f. unterwaschen.

durchwässern razmočiti, premočiti, namočiti, zmočiti; *impf.* razmákati, premákati.

durchwaten prebresti (-bredem), prebroditi; pregaziti.

durchweben pretkati (-tkem); preplesti (-pletem); *impf.* pretkávati, preplétati.

Durchweg *m.* prehod. [vsekako.

durchwegs *adv.* vse skozi, povsem,

durchwegsam prehoděn.

durchwehen prepihati, preveti (-vejem); *impf.* pihati (pišem) skozi . . ., prepihovati, veti.

durchweichen *tr.* razmočiti, premočiti, prevlažiti; *impf.* raz-, premákati, prevlaževati; *intr.* odmékniti, premékniti, premočiti se.

durchweinen prejókati (-jočem), preplákati (-plačem), prevékati; *impf.* prejokávati, preplakovati.

durchwerfen skoz vreči (vržem), — zalučati, — hititi; *impf.* skoz metati (mečem), — lučati, — hitati; (durcheinander) premetáti, prevreči; *impf.* premetovati; (d. Getreide) preveti (-vejem), *impf.* prevejati.

durchwetzen zlizati (zližem), predrgniti, prebrusiti; *impf.* zlizovati, predrgávati, prebrušati.

durchwinden preplesti (-pletem), zaplesti, previti (-vijem); *impf.* pre-, zaplétati, previjati; sich — izmótati se, izviti jo. [zimovati.

durchwintern prezimiti, *impf.* pre-

durchwirken pretkati (-tkam, -tkem), vtkati, zavóčiti; *impf.* pretkávati.

durchwischen f. entwischen. [razpádati.

durchwittern razpasti (-padem), *impf.*

durchwühlen preriti (-rijem), razriti, pregrebsti (-grebem), prevreči (-vržem), premetáti (-mečem), razkopáti (-kopljem); *impf.* pre-, razrivati, pregrébati, premétati, razkopávati.

Durchwurf *m.* premet.

durchwürzen presladiti, osladiti, poslájšati, začiniti; *impf.* preslajševati, poslajševati.

durchwüthen predivjati.

durchzählen prešteti (-štejem), preštevilíti, prebrojiti; *impf.* preštévati.

durchzausen razčehati, razčohati, razráhati.

durchzechen prepiti (-pijem); zapiti.

durchziehen pretegniti, skozi potegniti, prevleči (-vlečem); *impf.* pretégati, skozi potegovati; (Nadel) vdeti (-denem), *impf.* vdévati; (d. Land) prehoditi, obhoditi, prepotovati; *impf.* prehajati; (verächtl.) vláčiti se, skitati se, potépati se; (v. d. Luft) skozi pihati (pišem), prepihovati.

durchzittern pretresti, pretresniti; *impf.* pretrésati.

Durchzoll *m.* prevoznina.

Durchzug *m.* prehod; (d. Ware) prevoz, prevožnja; (d. Luft) prepih.

Durchzugsgut *n.* prevozno blago.

durchzwängen skoz posiliti, skoz potisniti; *impf.* skoz posiljevati, skoz potiskati; sich — preriti (-rijem), *impf.* prerivati.

durchzwitschern pregostoleti, prežvrgoleti; *impf.* pregostolévati, prežvrgolevati.

dürfen sméti (smem), moči (morem), oblast iméti (imám), utegniti; (nöthig haben) treba biti (sem) komu česa, potrebovati.

dürftig potrebĕn, ubožĕn, revĕn, siromašĕn.
Dürftigkeit *f.* uboštvo, revščina, siromašnost.
Dürftigkeitszeugnis *n.* ubožni list.
dürr suh, osuhĕl, posušen, vel, ovenél; s. mager; —er Baum suhál (-i), suhlica; —es Reisholz suhljád (-i).
Dürre *f.* suša, suhota.
Dürricht *n.* suhljád (-i), sušmad (-i).
Dürrsucht *f.* sušica, jétika.
Durst *m.* žeja; *fig.* želja, pohlép, hrepenenje; ich habe — žeja me; — machen užéjati, *impf.* žéjati.
dursten, dürsten žeja me, piti se mi hoče, žejen biti (sem); *fig.* hlepéti, hrepenéti, koprnéti.
durstig žejĕn; *fig.* željĕn, pohlepĕn, koprnéč; — werden užejati se.
Dusel *m.* omótica, omama, brezzavést (-i).
duselig omótičĕn, omamljen, brezzavestĕn.
düster temĕn, temotĕn, mračĕn, mežáv, mrkĕl; (mürrisch) čmerĕn, zlovoljĕn; — werden temniti se, mračiti se.
Düsterling *m.* mračnják.
düstern mračiti se, temniti se, obláčiti se; zmračiti se, pooblačiti se.
Düsternheit *f.* mrak; otožnost, čmernost.
Düte *f.* zavitĕk, škrnicĕlj; (Münze) tútika, néžica.
Dutzend *n.* dvanajstina, dvanajst, dvanajstero.
dutzendweise *adv.* po dvanajst.
Duzbruder *m.* póbratim, bratĕc.
duzen tikati.
Duzschwester *f.* poséstrima, sestrica.
Dynamik *f.* siloslovje, dinámika.
dynamisch siloslovĕn, silokazĕn, dinamičĕn.
Dynamist *m.* siloslovĕc, dinamist.
Dynast *m.* vladár.
Dynastie *f.* vladarska rodovina, — rodbina, dinastija.
Dysenterie *f.* krva, griža, krvavica.
Dyskrasie *f.* nemóč (-i), diskrasija.
Dyspnöe *f.* nedúha, nadúha, sigavica, sipljivost.

E.

Ebbe *f.* oseka; — und Flut oseka in plima, biba, bibavica.
ebben osekniti, upasti (-dem); *impf.* osékati, upadati.
Ebbestrom *m.* osekotók.
eben *adi.* ravĕn, plan; (flach) ploščat; (glatt) gladĕk; zu —er Erde pri tleh; — machen s. ebnen; *adv.* prav, uprav, ravno, baš; — jetzt prav sedaj; —so prav tako, isto tako; —e Stelle ravnica.
Ebenbaum *m.* črni dob, eben.
Ebenbild *n.* podoba, prilika, obraz.
ebenbürtig jednakorodĕn, istorodĕn, istega rodú.
Ebenbürtigkeit *f.* jednakorodnost.
ebendaselbst *adv.* ravno tam, prav ondi.
ebenderselbe ta isti, ravno tisti.
Ebene *f.* ravnina, ravĕn (-í), ravan (ravní), ravnica, ravnota, planjava, plan (-i), planota.
ebenerdig pritličĕn.
ebenfalls *adv.* tudi, jednako, tako tudi, itak.
ebenflächig ravnoplosk.
Ebenholz *n.* ebenovina.
Ebenmaß *n.* somerje, somernost, skladnost.
ebenmäßig somerĕn, skladomĕren, primerĕn.
Ebenmäßigkeit *f.* somernost, skladomernost.
ebensoweit jednako daleč.
ebenzeitig s. gleichzeitig.
Eber *m.* merjasĕc.
Eberesche *f.* jerebika, oskoruša, skorš.
Ebereschenbeere *f.* jerebinka, jerebikova jagoda.
Eberraute *f.* abarat.
Eberwurz *f.* *(Carlina acaulis)* bodeča neža, kómpava, konjska potvica.
ebnen ravnati; z-, po-, uravnati.
Echo *n.* jek, jeka, odmev.
echt pristĕn, pravi; (v. d. Farbe) stanovitĕn; —es Gold čisto zlato; —e Kinder pravi —, zakonski otroci.
Echtheit *f.* pristnost, pravost.
Eck- ogelni.
Eckbrett *n.* krajnik, krajnica, ogelna deska.

Ecke *f.* ogĕl, vogĕl; (Kante) rob, rogĕlj.
Eckhaus *n.* hiša na oglu.
eckig oglat, voglat; robat; *fig.* neolikan.
Eckpunkt *m.* oglišče.
Ecksparren *m.* ogelni lemez.
Eckstein *m.* ogelnik, ogelni kamen.
Eckzahn *m.* podočnjak; (Hauz.) čekán.
edel blag, plemenit, žlahtĕn; (v. Metallen) drag; (v. Obst) pitom.
Edeldame *f.* —frau *f.* plemenita —, žlahtna gospa, plemkinja. [srca.
edeldenkend blagomisleč, plemenitega
Edelfink *m.* ščinkovĕc, zeba.
Edelfräulein *n.* plemenita gospica.
edelgeboren plemenit, plemenitega rodú.
Edelgestein *n.* drago kamenje.
Edelgut *n.* plemenitnikovo —, plemenitaško posestvo.
Edelherr *m.* plemenitnik, žlahtnik, plemič.
edelherzig blagosrčĕn, blagodušĕn.
Edelhof *m.* plemiški dvor.
Edelknabe *m.* plemič, plemče.
Edelkorale *f.* žlahtna korala.
Edelleute *pl.* plemenitaši, plemstvo.
Edelmann *m.* plemenitaš, plemenitnik, plemič; vlastelin.
Edelmarder *m.* kuna plemenita.
Edelmünze *f.* meta.
Edelmuth *m.* blagodušnost, blagosrčnost, plemenitost (srca).
edelmüthig blagodušĕn, blagosrčĕn, plemenitega srca.
Edelstein *m.* dragi —, žlahtni kamen.
Edelweiß *n.* *(Gnaphalium Leontopodium)* planika, óčino zelišče.
Edelwild *n.* žlahtna divjačina.
Edict *n.* razglas; ein — ergehen lassen razglasiti.
Edictalladung *f.* razglasni poziv.
edieren izdati, *impf.* izdajati.
Edition *f.* izdanje, izdajanje.
Edle *m.* s. Edelmann; *f.* s. Edeldame.
Educt *n.* izvod, izvlečĕk.
Effect *m.* učínek, uspeh, izid, nasledĕk; (Eindruck) vtis.
Effecten *pl.* stvari, reči, pohištvo; (Wechsel) menice; (Staatspap.) državni papirji, državna dolžna pisma; (Ware) blago, roba, pratež.
effectiv resničĕn, dejanski; zahlbar in Ducaten — ima se plačati v gotovih cekinih.
effectuieren izvršiti, obistiniti.
egal jednak.
egalisieren izjednačiti.
Egel *m.* pijavka, pijavica; (b. Schafen) metljaji *pl.*
egelkrank metuljav, metljajast.
Egelkrankheit *f.* metljavica, metuljavost.
Egge *f.* brana, zobača, vlaka.
Eggebalken *m.* branišče.
Eggehaken *m.* branovlék.
eggen vlačiti, branati; povlačiti, zabranati.
Egger *m.* vlačilĕc, branáč.
Eglanterrose *f.* *(Rosa Eglanteria)* žolta roža.
Egoismus *m.* sebičnost, samopridnost, samoljubnost.
Egoist *m.* sebičnež, samopridnež, samoljubĕc. [ljub.
egoistisch sebičĕn, samopridĕn, samo-
ehe, eher *adv.* prej, pred; ehestens najprej, brž ko brž, brž ko je mogoče, čim prej; ehe *conj.* predno, preden.
Ehe *f.* zakon; (Heirat v. Manne) ženitĕv, (v. Weib) možitĕv, udaja; Ehe= zakonski.
Eheaufgebot *n.* oklic. [zveza.
Eheband *n.* zakonska —, ženitbena
ehebrechen prešestvovati, prešestvati.
Ehebrecher *m.* prešestnik, prešestvovalĕc; —in *f.* prešestnica, prešestvovalka.
ehebrecherisch prešestĕn, prešestvovalĕn, preštljiv.
Ehebruch *m.* prešestvo, prešestvovanje.
Eheconsens *m.* Ehebewilligung *f.* ženitevska dovolitĕv.
Ehecontract *m.* s. Ehevertrag.
ehedem, ehedessen *adv.* nekoč, nekdaj, poprej, pred tem.
Ehedispens, Ehedispensation *f.* odveza zakonskega zadržka, oproščenje ženitbene zapreke.
Eheerklärung *f.* izjavljenje za ženitĕv.
Ehefrau *f.* zakonska žena, druža, soproga.
Ehegatte *m.* soprog, zakonski mož.
Ehegatten *pl.* mož in žena, zakonski.

Ehegeld *n.* dota.
Ehegelöbnis *n.* zakonska obljuba.
Ehegemahl, Ehegenoß *m.* s. Ehegatte; —in *f.* zakonska druža.
Ehegericht *n.* zakonska sodnija.
Ehegesetz *n.* zakonska postava, ženitbeni zakon.
ehegestern *adv.* predvčerajšnjim.
Ehegiltigkeit *f.* veljavnost zákona.
Ehehälfte *f.* drug, druža, zakonsko podružje.
Ehehindernis *n.* zakonski zadržěk, ženitbena zapreka.
Ehekind *n.* zakonsko dete.
Ehekrüppel *m.* zakonska pokveka.
eheleiblich zakonski.
Eheleute *pl.* zákonski, mož in žena.
ehelich zakonski.
ehelichen v zakon stopiti, zakon skleniti, v zakon vzeti (vzamem); *impf.* — jemati (jemljem); (v. Manne) oženiti se; (v. Weibe) omožiti se.
ehelos brezzakonski, neoženjen; saměc; (v. Weibe) neudana, neomožena, samica; der —e Stand samski stan, brezzakonstvo.
ehelustig ženitbe željěn.
ehemalig nekdanji, nekdašnji.
ehemals *adv.* nekdaj, nekda, svoje dni.
Ehemann *m.* s. Ehegatte.
Ehemeldzettel *m.* ženitovanjska zglasnica.
Ehepaar *n.* mož in žena, zakonska dvojica.
Ehepacten *pl.* ženitovanjsko pismo, ženitbina pogodba.
Ehepflicht *f.* zakonska dolžnost.
Eherecht *n.* ženitbeno pravo, zakonsko pravo.
Ehering *m.* zakonski —, ženitbeni prstan.
ehern medén, bronast.
Eheschatz *m.* dota, jutrnina; ljubiměc, ljuba.
Ehescheidung *f.* razporoka, razporočitěv, zakonska ločitěv.
Ehescheidungsklage *f.* tožba na ločitěv.
Eheschließung *f.* sklenitěv zakona, možitěv, ženitěv.
Ehesegen *m.* zakonski —, ženitbeni blagoslov.
Ehestand *m.* zakonski stan.
ehestens *adv.* brž ko brž, brž ko bo mogoče, kar najprej mogoče.
Ehestreit *m.* zakonski prepir.
ehethunlichst s. ehestens.
Ehetrennung *f.* ločitěv zakona.
Eheungiltigkeit *f.* neveljavnost zakona.
Eheverlöbnis, Eheversprechen *n.* zaroka, zaroki *pl.*
Ehevermächtnis *n.* zakonsko volilo.
Ehevertrag *m.* zakonska —, ženitbena pogodba.
ehevor *adv.* poprej, popred.
ehevorgestern *adv.* predvčerajšnjim.
Eheweib *n.* s. Ehefrau.
ehrabschneiden opravljati, obrekovati, mrazíti.
Ehrabschneider *m.* opravljivěc, obrekovalěc; —in *f.* opravljivka, obrekovalka.
Ehrabschneidung *f.* opravljanje, obrekovanje.
ehrbar pošten, častit, čestit, častěn, častitljiv; (geziemend) spodoběn, pristojěn.
Ehrbarkeit *f.* poštenost, častitost; spodobnost, pristojnost.
Ehrbegierde *f.* častiželjnost, častihlepnost.
ehrbegierig častiželjěn, častihlepěn.
Ehre *f.* čast (-í), čest (-í), slava; poštenje, dobro ime (-na); ich habe die — v čast mi je, v čast si štejem; jemanden zu —n komu na čast; in —n halten čislati, spoštovati, častiti, obrajtati; Ehren= častni, čestni.
ehren častiti, čestiti, slaviti; počastiti, poslaviti; (schätzen) spoštovati, čislati.
Ehrenamt *n.* častna služba, častni urad.
Ehrenangelegenheit *f.* reč, ki se tiče poštenja.
Ehrenbahn *f.* pot časti.
Ehrenbeleidigung *f.* žaljenje časti.
Ehrenbenennung *f.* častni naslov.
Ehrenbezeugung *f.* počastitěv, izkazanje časti.
Ehrenbürger *m.* častni meščan.
Ehrenbürgerrecht *n.* častno meščanstvo.
ehrend častilěn, častěn, častiv.
Ehrendame *f.* častna dvornica.
Ehrendienst *m.* častna služba.
Ehrenfall *m.* stvar tičoča se časti in poštenja.
Ehrengarde *f.* častna straža.
Ehrengeleit *n.* častno spremstvo.

ehrenhaft pošten, častit, časti vredĕn.
Ehrenhaftigkeit *f.* poštenost.
Ehrenklage *f.* tožba zaradi žaljenja časti.
Ehrenkleid *n.* pražnje oblačilo, praznična obleka.
Ehrenkränkung *f.* žalitĕv časti, uvreda poštenja.
Ehrenkreuz *n.* častni križĕc.
Ehrenlegion *f.* častna legija.
Ehrenmann *m.* poštenjak.
Ehrenmitglied *n.* častni ud.
Ehrenname *m.* častno ime (-na).
Ehrenpforte *f.* slavolok.
Ehrenposten *m.* častno mesto.
Ehrenpreis *m.* častna nagrada; (bot.) *(Veronica)* jetičnik.
Ehrenpunkt *m.* reč tičoča se časti.
ehrenräthlich častnosvetski.
Ehrenretter *m.* rešitelj poštenja, spasitelj časti.
Ehrenruf *m.* častni poziv.
ehrenrührig častižaljiv.
Ehrensache *f.* častna zadeva; das ist eine — to gre za poštenje.
Ehrensäule *f.* častni stolp, — stebĕr, spomenik.
Ehrenschänder *m.* opravljivĕc, obrekovalĕc; —in *f.* opravljivka, obrekovalka.
ehrenschänderisch opravljiv, obrekljiv, obrekovalĕn.
Ehrensitz *m.* častni sedež, častno mesto.
Ehrensold *m.* častna nagrada, častno plačilo.
Ehrenstelle *f.* častno mesto, častna služba.
Ehrenstufe *f.* stopnja časti.
Ehrentag *m.* slovesni dan, dan časti.
Ehrentempel *m.* slavohram, tempelj časti.
ehrenthalben (-r) zavoljo časti, zaradi časti.
Ehrentitel *m.* častni naslov.
Ehrentrunk *m.* napitĕk; zdravica.
Ehrenverletzung *f.* žalitĕv časti, uvreda poštenja.
ehrenvoll častitljiv, prečastĕn, slavĕn.
Ehrenwache *f.* častna straža.
ehrenwert časti —, spoštovanja vredĕn.
Ehrenwort *n.* častna —, moška beseda; das — geben besedo dati; auf mein — mož beseda, na mojo besedo.
Ehrenzeichen *n.* častno znamenje, znak časti.
ehrerbietig spoštljiv, spoštovalĕn.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung *f.* spoštljivost, spoštovanje.
Ehrfurcht *f.* spoštovanje, spoštljivost.
ehrfürchtig spoštljiv.
ehrfurchtsvoll prespoštljiv, preponižĕn.
Ehrgefühl *n.* čuvstvo poštenja; er hat kein — ni mu mar za čast, — poštenje, ni ga sram, nima sramežljivosti.
Ehrgeiz *m.* častilakomnost, častihlepnost.
ehrgeizig častilakomĕn, častihlepĕn.
Ehrgier *f.* častiželjnost.
ehrgierig častiželjĕn.
ehrlich pošten.
Ehrlichkeit *f.* poštenost.
Ehrliebe *f.* častiljubje.
ehrliebend častiljubĕn.
ehrlos nepošten, brezčastĕn, brez poštenja.
Ehrlosigkeit *f.* nepoštenost, nepoštenje.
ehrsam častit, čestĕn, častĕn.
Ehrsamkeit *f.* častitost.
Ehrsucht *f.* častilakomnost, častihlepnost.
ehrsüchtig častilakomĕn, častihlepĕn.
Ehrtrieb *m.* nagon po časti.
ehrvergessen nesramĕn, nepošten.
ehrwidrig nečastĕn, zoper čast.
Ehrwürden (Titel) prečastni gospod, prečastiti —.
ehrwürdig častivredĕn, častitljiv.
ei *interj.* o! ej! lej! glej! dà-tè! ei was čemu to! kaj mi do tega!
Ei *n.* jajce; belica (bei Radkersburg); *dem.* jajčice; (ohne Schale) mečúš; (verdorben) klopotĕc, zaprtĕk, skrnjak; (unausgebrütet) mulčĕk, muljak; (gefärbt) pisanica, pirĕh; Hoden— mode *pl. f.*, modi *pl. m.*
Eibe *f.* *(Taxus)* tisa; Eiben- tisov.
Eibenholz *n.* tisovina.
Eibenwald *m.* tisovje, tisje.
Eibisch *m.* *(Althaea)* navadni slez; Eibisch- slezov.
Eibischkraut *n.* slezovina.
Eibischthee *m.* slezov čaj, slezovĕc.
Eiche *f.* hrast, dob; *dem.* hrastič, dobĕc; Stein— gradĕn, črepinjek; Kork— pluta; Eichen- dobov, hrastov.
Eichel *f.* želod; Buch— žir; Eichel- želodov.
eichelförmig želodast.

Eichelgeld *n.* žirovnica, žirnica.
Eichelhäher *m.* šoja.
Eichelkelch *m.* želodova kapica.
Eichelmast *f.* želodna paša, — piča, žir.
Eichenblatt *n.* hrastov list, hrastovo pero (-esa).
Eichenholz *n.* hrastovina, dobovina, hrastov les. [nĕc.
Eichenkranz *m.* dobov od. hrastov ve-
Eichenmistel *f.* *(Loranthus)* ohmelje.
Eichenrinde *f.* hrastova skorja, hrastov lub, hrastovo od. dobovo lubje.
Eichenwald *m.* hrastov les, — gozd, — log, hrastje, dobje, dóbrava.
Eicher *m.* mérčin, merĕc.
Eichfass *n.* merjen sod.
Eichgebür *f.* mernina.
Eichhorn, Eichhörnchen *n.* veverica, vigorica; Eichhorn= veverični. [mera.
Eichmaß *n.* ustanovljena —, postavna
Eichstab *m.* merilna palica.
Eichwald *m.* s. Eichenwald.
Eid *m.* prisega, zaprisega; einen — ablegen priseči (-sežem), *impf.* prisegati; einem den — abnehmen koga zapriseči, v prisego vzeti (vzamem) koga; mit — bekräftigen s prisego potrditi, *impf.* potrjevati; sich mit einem — verpflichten zapriseči se; den — auftragen prisego naložiti, *impf.* nalagati; in — genommen prisežĕn, zaprisežen; falscher — kriva prisega; Eid= prisežni.
Eidam *m.* zet (d. Tochter Mann).
Eidbruch *m.* prelom prisege, verolomstvo.
eidbrüchig prisegolomĕn, krivorotĕn.
Eidbürge *m.* prisežni porok.
Eidechse *f.* guščarica, kuščarica, martinčĕk; (grüne) kuščar, zelenĕc; Eidechsen= kuščarjev, guščaričji.
Eiderdunen *pl.* puh, pahuljice, gaginje perje.
Eidergans *f.* gaga.
Eides= prisežni.
Eidesablegung *f.* prisega, priseganje.
Eidesformel *f.* obrazĕc prisege, prisežne besede.
eideskräftig pod prisego.
Eidespflicht *f.* prisežna dolžnost.
Eidesverweigerung *f.* odreka prisege.
Eidgenosse *m.* soprisežnik, zaveznik, sorotnik.
Eidgenossenschaft *f.* zaveza, zarota.
eidgenossisch soprisežĕn, zavezĕn.
eidlich prisežĕn; *adv.* s prisego, p prisegi.
Eidschwur *m.* prisega.
eidvergessen s. eidbrüchig.
Eier= jajčji, jajčni.
Eierchen *n.* jajčice.
Eierdotter *m.* rumenjak, čmrljak.
Eierhandel *m.* jajčarija; — betreibe jajčariti.
Eierhändler *m.* jajčar; —in *f.* jajčarica
Eierklar *n.* beljak.
Eierkuchen *m.* jajčnik, jajčni kolač.
eierlegend nosĕn.
Eierpflaume *f.* sliva, drmoncĕlj, štr boncĕlj.
Eierschale *f.* jajčja lupina.
Eierschmalz *n.* cvrtje.
Eierstock *m.* jajčjek.
Eifer *m.* gorečnost, prizadevnost, vnetost, marljivost, ogĕnj, iskrenost.
eiferig, eifrig goreč, prizadevĕn, marljiv, marĕn, vnet, ognjén, iskrén.
eifern skrbeti, gnati (ženem) se za kaj; prizadevati, potegovati se za kaj truditi, poganjati se, nastójati; *pf.* prizadeti (-denem) si, potegniti se; (gegen etwas) upirati se čemu, protiviti se ustavljati se.
Einfersucht *f.* ljubosumnost, ljubomor
Eifersüchtelei *f.* zavidnost, pikanje, zbadanje.
eifersüchtig ljubosumĕn, ljubomorĕn
Eifersüchtler *m.* ljubosumnik, zavidnik.
Eiform *f.* jajčja podoba.
eiförmig jajčast, jajčkast.
eigen lastĕn, svoj; (besonders, seltsam) posebĕn, čudĕn; (angeboren) svoj, prirojen; zu — haben premoči (-morem), v lasti imeti (imám); es ist mein, dein — moje je, tvoje je; sich — machen svojiti si, lastiti si; prisvojiti si, prilastiti si; *impf.* prisvojevati si; auf —e Kraft sam od sebe, ob svojem.
eigenberechtigt samosvojĕn, samovlastĕn, sam svoj.
Eigenberechtigung *f.* samosvojnost.
Eigendünkel *m.* domišljavost.
eigenhändig svojeročĕn, lastnoročĕn; *adv.* svojeročno. [nost.
Eigenheit *f.* svojstvo, posebnost, last-

Eigenhilfe *f.* svoja —, samolastna pomoč (-i).
Eigenliebe *f.* samoljubje, svojeljubje.
eigenliebig samoljubĕn, svojeljubĕn.
Eigenlob *n.* lastna hvala, samohvalje, samohvalstvo.
eigenmächtig svojevoljĕn, samosilĕn; *adv.* iz lastne moči, sam od sebe, svojevoljno.
Eigenmächtigkeit *f.* svojevoljnost, samosilnost.
Eigenname *m.* lastno ime (-na).
Eigennutz *m.* samopridnost, samopašnost, sebičnost, samogoltnost.
eigennützig samopridĕn, samopašĕn, sebičĕn, samogoltĕn.
Eigennützige *m.* samopridnež, samopašnik, sebičnež, samogoltnik; *f.* samopašnica, sebičnica.
Eigennützigkeit *f.* s. Eigennutz.
eigens *adv.* navlašč, nalašč.
Eigenschaft *f.* lastnost, svojstvo; kakovost, kakošnost.
Eigenschaftswort *n.* pridevnik.
Eigensinn *m.* svojeglavost, trdoglavost, trmoglavost, trma.
eigensinnig svojeglav, svojeglavĕn, trmoglav, trmoglavĕn, trmast.
Eigenthum *n.* (Recht) last (-i), vlast (-i), vlastništvo; lastnina, svojina.
Eigenthümer *m.* lastnik, vlastnik; —in *f.* lastnica, vlastnica.
eigenthümlich vlastĕn, posebĕn; *adv.* posebno, osobito.
Eigenthümlichkeit *f.* posebnost, vlastnost, osobitost.
Eigenthumsklage *f.* tožba radi vlastništva, vlastinska tožba.
Eigenthumsrecht *n.* vlastinska pravica, vlastinsko pravo.
eigentlich lastĕn; prav, istinit, resničĕn; *adv.* prav za prav, po pravici, zarés.
Eigenwille *m.* lastna volja, svoja volja.
Eigenwürde *f.* lastna veljava.
eignen sich svojiti si, lastiti si; prisvojiti si, prilastiti si; *impf.* prisvojevati si; (zu etwas) biti (sem) za kaj, sposobĕn biti za kaj; diese That eignet sich zum Verbrechen to dejanje je tako, da se zamore med zločinstva šteti; geeignet sposobĕn, pripravĕn.
Eignung *f.* sposobnost.
Eiland *n.* ostrov, otok.
Eilbote *m.* hitri sel, jadernik.
Eile *f.* hitrost, urnost, naglost, náglica, speh, brzost; in — nágloma, v naglici; es hat Eile mudi se mi.
eilen hiteti, podvizati se, spešiti, žuriti se, pášćiti se; (v. d. Zeit) potekati, hiteti; er muss eilen sila mu je, mudi se mu.
eilend hitĕr, nagĕl, jadern, urĕn.
eilends *adv.* brzo, brž, hitro, naglo, urno.
eilf jednajst.
Eilf *f.*, —er *m.* jednajstica.
eilferlei jednajsteri.
eilfertig spešĕn, urĕn, hitĕr.
Eilfertigkeit *f.* spešnost, urnost.
eilffach jednajsterĕn, jednajsternat.
eilfjährig jednajstletĕn.
eilfmal jednajstkrat.
eilfmalig jednajstkratĕn.
eilftägig jednajstdnevĕn.
Eilftel *n.* jednajstina, jednajstinka.
eilftens jednajstič.
Eilgut *n.* brzovozno blago, brzovoznina.
eilig hitĕr, nagĕl, urĕn.
eiligst *adv.* hitro hitro, brž brž, neutegoma, kar se nar brže more.
Eilmarsch *m.* brzi hod, (nagli marš).
Eilpost *f.* brzovoz.
Eilzug *m.* brzovlak, naglič.
Eimer *m.* vedro; čebĕr, orna.
eimerweise po vedrih.
ein (als Artikel wird nicht übersetzt); *num.* jedĕn, jedna, jedno, (eden, en); *pron.* kdo, nekdo, neki; in einemfort v jednǫ mér, neprenehoma; unter einem ob jednem, vred, zajedno; der eine — der andere ta — oni; einer mit dem andern drug z drugim; einmal eins ist eins jedenkrat jedna je jedna (enkrat ena je ena); ein= jedno-: jednoók einäugig.
einackern podorati (-orjem), zaorati; *impf.* zaorávati.
einander *adv.* (einer d. andern) drug drugemu, drug drugega, jeden drugega, med seboj; an— tik, tikoma, drug poleg drugega; nach— zapóred, zaporedoma, po redi, drug za drugim; aus— narazen, vsaksebi; mit— vkup, skup; neben— vštric, štric (štrit);

für — drug za drugega, jeden —; durch— vse križem, križema; hinter — drug za drugim, jeden —; alle mit — vsi skup, vsi splaz.

einantworten prisoditi, *impf.* prisojati.

Einantwortung *f.* prisodba.

Einantwortungsschreiben *n.*, Einantwortungsurkunde *f.* prisodno pismo.

einarbeiten sich izuriti —, izvežbati se v čem.

einarmig jednorok, jednoročěn, jednokrak.

einartig jednovrst, jednovrstěn.

einäschern upepeliti, požgati (-žgem), v pepel izpremeniti, zapaliti; *impf.* požigati; (d. Stirn) pepeliti; opepeliti, s pepelom potrositi.

einathmen dihati, sopsti, vdihati, v se vleči (vlečem).

Einathmung *f.* vdih.

einäugig jednoók.

einbalsamieren maziliti, balzamovati; pomaziliti.

Einband *m.* vez (-í); vezanje.

Einbeere *f.* *(Paris quadrifolia)* volčja jagoda.

einbegleiten (ein Gesuch) prošnjo s poročilom predložiti, *impf.* predlagati.

Einbegleitungsbericht *m.* predložno poročilo.

einbegreifen všteti (-štejem), vračuniti, vred vzeti (vzamem); *impf.* vštevati, vred jemati (jemljem); **einbegriffen sein** vmes biti (sem).

Einbegriff *m.* vštetje; mit — d. Kosten zajedno s stroški, s stroški vred.

einbeinig jednonog, jednonožěn.

einbeißen vgrizniti, zateti (-tnem); *impf.* vgrizovati.

einbekennen spoznati, priznati, pripoznati; *impf.* spoznavati. [(-i).

Einbekenntnis *n.* priznanje, napóved

einberufen poklicati (-kličem), sklicati, pozvati (-zovem).

Einberufung *f.* poklic, sklic, pozov.

Einberufungskarte *f.*, —**zettel** *m.* pozovni list, pozovnica.

Einberufungsedict *n.* pozovni razglas.

einbeziehen všteti (-štejem), privzeti (-vzamem) k čemu; *impf.* vštevati; **die Kosten nicht einbezogen** brez vštetih stroškov.

einbiegen upogniti, pregniti, pregibniti, zlekniti; *impf.* pregibati (-bljem), upogibati, upogovati.

Einbiegung *f.* pregiběk, upogibanje

einbilden sich misliti si; domisliti si umisliti si; *impf.* domišljati si, domišljevati si; (stolz sein) prevzemati se, domišljati si. [vzetěn.

einbilderisch domišljiv, domišljav, pre-

Einbildung *f.* domišljija, domišljevanje; (falsche) dozdevěk.

Einbildungskraft *f.* domišljija, obrazotvornost.

einbinden vezati (vežem); zvezati, *impf.* zvezovati.

einblasen vpihniti, vdihniti; *impf.* vpihovati, vdihovati.

einblätterig jednolist, jednolistěn.

einbleuen vtepsti, zabiti (-bijem); *impf.* vtepati, zabijati.

einbohren zavrtati, uvrtati.

einbrechen *tr.* (Mauer) podreti (-derem), razdreti, razrušiti, razsuti (-sujem u. -spem); *impf.* podirati, rušiti, razsipati (-sipljem); (d. Thür) razbiti (-bijem), polomastiti, vlomiti; (zerbrechen) razlomiti; *intr.* vdreti se, vlomiti se, predreti se; (in ein Haus) vlomiti, predreti, zlomastiti (v hišo); (v. d. Zeit) pritiskati, nastopati, nastajati, bližati se; (in d. Feind) zagnati (-ženem) se, zakaditi se; *impf.* zaganjati se, naskakovati.

einbrennen vžgati (-žgem), *impf.* vžigati; (das Mehl für die Einbrennsuppe) prežgati; (ein Faß) pokaditi (z žveplom).

Einbrennsuppe *f.* prežgana juha.

einbringen spraviti, pospraviti, znositi; *impf.* spravljati, znašati; (eine Klage) izročiti, vložiti; *impf.* izročevati, vlagati; (Schulden) izterjati, poterjati; *impf.* izterjevati; (Versäumtes) prihiteti, dohiteti, zateči; *impf.* zatekati; (Verbrecher) poloviti, uloviti, prignati (-ženem), dovesti (-vedem); (Nutzen) nesti, dati, dajati (korist), priditi.

einbringlich izterljiv, dobitěn.

Einbringung *f.* spravljanje; (d. Klage) vložba; (d. Schuld) izterjava, izterjatěv; (d. Verbrecher) prigon, ulovitěv; (d. Steuer) pobiranje.

einbrocken drobiti; nadrobiti, vdrobiti.

Einbruch *m.* vlom, prelom, vdrtje; (der Nacht) pomrak; (der Diebe) vlom, tast (-i); (d. Feinde) napad, naval, tisk; b. — der Nacht ko se mrači, v mraku.

Einbug *m.* zagib, upogljej.

einbürgern udomačiti, podomačiti, meščanstvo komu podeliti, med meščane sprejeti (sprejmem); *impf.* sprejemati; sich — naseliti se, nastaniti se; *impf.* naseljevati se.

Einbuße *f.* izguba, izgubitĕk, škoda.

einbüßen gubiti, na škodi biti (sem); izgubiti, ob kaj priti (pridem); (das Leben) umreti.

Eindachung *f.* krov, streha.

eindämmen zajeziti, zagraditi, zagatiti; *impf.* zajezovati, zagrajati.

Eindämmung *f.* zagraja.

eindecken kriti (krijem); pokriti.

eindorren sušiti se; usušiti se, usehniti; *impf.* usihati.

eindrängen sich vsiliti se, vriniti se, vtlačiti se, vštuliti se; *impf.* vrivati se.

eindrehen zasukniti, zasukati, zafrkniti, zavihati.

eindringen vdreti (-derem), predreti, pretrgati v —, zariniti se, vriniti se; *impf.* dreti, vdirati, vdarjati, zarivati se, zadirati se; (v. Feinde) prodreti.

eindringlich *adi.* u. *adv.* živo.

Eindringling *m.* vrinenĕc, vsiljenĕc.

Eindruck *m.* vtis, vtisĕk, ganitĕv, dojem; (in der Anatomie) vdrtina, vtisĕk, jamica; — machen ganiti, dirniti, dojmiti; es hat auf ihn einen — gemacht v srce mu je seglo.

eindrücken vtisniti, *impf.* vtiskati, vtiskovati; (in ein Gefäß) vtlačiti, stlačiti.

eineggen zavleči (-vlečem), zavlačiti, zabranati.

einen jediniti, družiti, spojiti; zjediniti, združiti, spojiti; *impf.* združevati.

Einer *m.* (Ziffer) jednojka (enojka), jedinka; (jemand) kdo, nekdo; (einziger) jedin, jedinĕc.

einerlei jednak, isti, enoj; mir ist alles — meni je vse jedno; — Meinung sein jedne —, iste misli biti (sem).

einerseits *adv.* po jedni strani, z jedne strani.

einestheils *adv.* deloma, nekaj.

einfach jednovit (enovit), enojin, jednovrstĕn, jednogubĕn; (primitiv) prost, priprost, prvotĕn; —e Kleidung prosta oblĕka; —er Mensch priprost človek.

Einfachheit *f.* jednovitost, jednostavnost; priprostost, prostota.

einfädeln vdeti (-denem), *impf.* vdevati; *fig.* osnovati, prirediti, napeljati (-peljem).

einfahren voziti v —; zvoziti v —; (in die Grube) spustiti se, *impf.* spuščati se.

Einfahrt *f.* vhod, vhodišče.

Einfall *m.* vpad; (Einsturz) zrušenje, podrtje, vdor; (Gedanke) misĕl (-i), domislek; (des Feindes) navál, napàd; auf den — kommen komu na misĕl priti (pridem).

einfallen pasti (padem) v kaj, vpasti, vdreti (-derem); *impf.* padati, vpadati, vdirati; (v. Feinde) vdariti v —, napasti kaj, vdreti v —; in die Rede — v besedo seči (sežem); (v. Gedanken) na misĕl priti (pridem), na pamet —, v glavo —, domisliti se, spomniti se česa; *impf.* na misĕl prihajati, domišljevati se, spominjati se; (einstürzen) podreti (-derem) se, zrušiti se, razrušiti se, razvaliti se; *impf.* podirati se; (v. Gesichte) vpasti, upasti; *impf.* vpadati, hujšati; (v. Wetter) nastopiti, pritisniti, storiti se; *impf.* nastopati, pritiskati, delati se; eingefallen vpadĕl, upadĕl, udrt.

Einfallsebene *f.* vpadna ravnina.

Einfallsloth *n.* vpadna navpičnica.

Einfallspunkt *m.* vpadna točka.

Einfallswinkel *m.* vpadni kot.

Einfalt *f.* priprostina, priproščina, prostota; (Redlichkeit) poštenost, pravednost.

einfältig prost, priprost; (redl.) pošten, pravedĕn; (vom Verstande) top, slaboumĕn, trapast, abotĕn, prismojen; —es Herz nedolžno srce; (einfach) jednovrstĕn, jednostavĕn. [ábotnost.

Einfältigkeit *f.* topost, slaboumnost,

Einfaltspinsel *m.* prismoda, prismojenĕc, tepĕc, bebĕc, butĕc, bedák.

einfangen ujeti (-jamem), uloviti, prijeti (primem), uhvatiti; *impf.* ujemati, ulavljati, prijemati; alles — poloviti.

einfärbig jednobarvěn, jednobojěn.

einfassen zajeti (zajmem), deti (denem) v —; *impf.* zajemati, devati; (mit d. Saume) robiti; obrobiti, zarobiti, obšiti (-šijem); *impf.* zarobljevati; (mit dem Zaune) ograditi, zagraditi; *impf.* ograjati; (mit dem Rahmen) v okvir deti, — dejati, — devati, okviriti; mit Gold — v zlato vkovati, — okovati, — vdelati; *impf.* vdelovati; (mit d. Mauer) obzidati; (mit geflochtener Arbeit) oplesti (-pletem), *impf.* opletati.

Einfassung *f.* zajetje; (d. Kleides) obrob, obroběk, obšiv; (d. Goldes) okov; (Zaun) ograja, plot; (d. Bildes) okvir; (lebendige — eines Gartens) seč (-i); (eines Mühlsteines) obod. [namákati.

einfeuchten namočiti, navlažiti; *impf.*

einfinden sich priti (pridem), znajti (znajdem) se, sniti (snidem) se; *impf.* prihajati, shajati.

einflechten vplesti (-pletem), zaplesti, priplesti; *impf.* vpletati u. s. w.

einflicken vkrpati, prikrpati, vstaviti; *impf.* vstavljati; sich — vtakniti se, vštuliti se; *impf.* vtikati se.

einfließen teči (tečem) v —; izliti (-lijem) se; *impf.* vtekati se, izlivati se; (in eine Casse) teči, prihajati, dotekati; priti (pridem); — lassen in eine Rede v misěl vzeti (vzamem), omeniti, opomniti, pritakniti; *impf.* v misěl jemati (jemljem), omenjati.

einflößen vliti (-lijem); *fig.* vdahniti, obuditi; einem etwas mit d. Trichter — v glavo vtepsti (-tepem); nauk v glavo vcepiti.

Einflug *m.* vlet, vletanje, doletanje.

Einflugloch *n.* žrelo.

Einfluſs *m.* vtok, izliv; *fig.* vpliv; — haben vplivati, delovati, premoči (-morem), zamoči, veljati; er hat großen — mnogo velja.

Einfluſsnahme *f.* vplivanje.

einfluſsreich vplivěn, veljavěn.

einflüstern zašepetati, prišapniti; *impf.* prišepetávati.

einfordern terjati, tirjati; izterjati, poterjati; (einsammeln) pobrati (-berem), *impf.* pobirati.

einförmig jednoličěn; —es Leben življenje brez premembe.

Einförmigkeit *f.* jednoličnost.

einfressen sich vjesti (-jém) se, zagrizniti se; *impf.* vjedati se.

einfrieden zagraditi, ograditi, zagajiti; *impf.* zagrajati; (mit d. Mauer) obzidati, *impf.* obzidávati. [obziděk.

Einfriedung *f.* ograja, zagraja; ógrada;

einfrieren zamrzniti, primrzniti; *impf.* zamrzovati. [plodom.

einfrüchtig jednoploděn, z jednim

einfügen vtakniti, vstaviti, vložiti, vsaditi; *impf.* vtikati, vstavljati, vlagati, vsajati.

Einfuhr *f.* uvoz, uvožnja, vpeljava; Einfuhr= uvozni.

einführbar uvozěn, vpeljiv.

einführen uvoziti, uvesti (-vedem), vpeljati; *impf.* uvažati, vpeljávati; e. Gebrauch — običaj uvesti (-vedem); (in Gebrauch nehmen) vpeljati, v rabo vzeti (vzamem); *impf.* vpeljávati, v rabo jemati (jemljem).

Einfuhrgut *n.* uvozno blago.

Einfuhrschein *m.* uvozni list, uvoznica.

Einführung *f.* uvod, vpeljava, vpeljevanje, uvedba; Einführungs= uvedbeni.

Einführungscommission *f.* uvedbeni odbor, uvedbeno poverjenstvo.

Einfuhrverbot *n.* prepoved uvožnje.

Einfuhrzoll *m.* uvoznina, uvozna carina.

einfurchen zabrazditi, vbrazditi.

einfüßig jednonóg, jednonožěn.

Eingabe *f.* vloga, vložba.

Eingang *m.* vhod, vstop; (Thor) vrata; (Einleitung) uvod; (d. Ware) uvožnja; (Anfang) začetěk; (Introitus) pristóp, začetěk; am —e spočetka, od konca, iz začetka; — finden obveljati, razširiti se; *impf.* razširjati se. [konca.

eingangs *adv.* v začetku, spočetka, od

Eingangszoll *m.* uvoznina.

eingeben dati, dajati (zdravilo); (einreichen) vložiti, podati; *impf.* vlagati, podajati; (inspirieren) navdihniti, *impf.* navdihovati; Gift — zavdati, *impf.* zavdajati.

eingebildet prevzetěn, domišljiv, napihnen.
Eingebinde *n*. vezilo, darilo (krstno).
eingebogen upognen, slok, zviněn.
eingeboren jedinorojen.
Eingeborene *m*. jedinorojeněc, jediněc; (im Lande geboren) roják, deželán, domoroděc.
Eingebung *f*. navdihnenje, navdih; (— der Sinne) poželenje.
eingedenk pomnjiv, svest; — sein pomniti, pametiti, v spominu imeti (imám), pametovati.
eingefallen upaděl, mršav, shujšan.
eingefleischt utelesen.
eingehen iti (grem) v —, hoditi v —, vhajati; auf etwas — v kaj privoliti, pristati na kaj; (einen Vertrag) skleniti, *impf*. sklepati; (ein Geschäft) lotiti se česa, prijeti (primem) se; (v. Geld) priti (pridem), *impf*. dohajati, dotekati; (v. d. Zeitung) prenehati, prejenjati; (v. Tuche) skrčiti se, uskočiti; beim Rechen, Dreschen, Dörren — ugrabiti se, umlatiti se, usušiti se; eingegangene Briefe prejeti listi; eingegangene Verbindung sklenena zaveza; — lassen opustiti, zanemariti.
Eingemachtes *n*. obara, zakuha.
eingenommen vnet, užgan.
eingeschlossen zaprt, zatvorjen.
eingeschnitten (d. Insecten) preščenen, preščipnen. [nen.
eingeschränkt omejen, ograjen, stis-
Eingesottene *n*. zavara, vkuha.
eingesprengt nadrobljen. [(-i).
Eingeständnis *n*. priznanje, izpoved
eingestehen priznati, obstati (-stojim); *impf*. priznávati; (einwilligen) pripustiti, dovoliti; *impf*. pripuščati, dovoljevati.
eingewandert priseljen.
Eingeweide *n*. drob, drobje, ôtroba, vôtroba; (Gedärme) čreva *pl*.
Eingeweidenerv *m*. drobova čutnica, otrobni živěc.
Eingeweidewurm *m*. glista.
eingeweiht posvečén; (i. e. Sache) vešč čemu; (i. d. Künsten) izurjen, izvežban.
eingezogen odljuděn, osamljen, odločen od sveta; tih, skroměn; ein —es Leben führen živeti tiho, samotno.
Eingezogenheit *f*. osamljenost, samota; skromnost.
eingießen vliti (vlijem), *impf*. vlivati, vlijati; (einschenken) natočiti, *impf*. natákati.
eingliederig jednočlenski.
eingraben zakopati (-kopljem), zagrebsti (-grebem); *impf*. zakopovati, zagrebati; (eine Schrift) vdolbsti (-dolbem), vsekati, vrezati (-režem), vdelati; *impf*. vsekovati.
eingravieren s. eingraben.
eingreifen prijeti (primem) za kaj, seči (sežem); *impf*. prijemati, segati; (in d. Rechte eines anderen) seči, *impf*. segati, sezati, zahajati, zaletati se; (v. d. Zähnen des Rades) prijemati se; (einem in sein Amt) vtikati se, mešati se v službo.
Eingriff *m*. prijetje, prijemanje; (in eine fremde Sache) seganje, vtikanje (v tujo reč).
Einguldenstück *n*. goldinar, forint, zlat.
eingürten opasati (-pašem), prepasati.
Einguss *m*. vliv, vlitje, vlivanje; was eingegossen wird vlitěk. [chen.
Eingussthierchen *n*. s. Infusionsthier-
einhäkeln zapeti (-pnem), zakópčati; *impf*. zapenjati.
Einhalt *m*. ustava, ustavitěv, zadržba, zadržěk, zavirěk; — thun s. einhalten.
einhalten ustáviti, udržati (-držím), ubraniti; *impf*. ustavljati, zadrževati, ovirati; halt ein stoj! nikár! (d. Vertrag) izpolniti, *impf*. izpolnjevati, mož beseda biti (sem).
einhandeln nakupiti; sein ganzes Vermögen — izgubiti imetěk v trgovini, zabarantati; (eintauschen) zameniti, *impf*. zamenjevati.
einhändig jednorók.
einhändigen vročiti, izročiti; *impf*. vročevati, izročevati, izročati.
Einhändiger *m*. izročevalěc, izročilěc.
Einhändigung *f*. izročitěv, izročba.
einhängen obesiti, natakniti; *impf*. obešati, natikati.
einhauchen vdihniti, navdihniti; *impf*. vdihati, navdihovati.
einhauen vsekati, *impf*. vsekovati; vtesati (-tešem); d. Thür — duri presekati; in den Feind — udariti na sovražnika.

einhäufig jednodomĕn.
einheben (d. Thür) natakniti, obesiti; *impf.* natikati, obešati; (einsammeln) pobrati (-berem), *impf.* pobirati.
einheimisch domač; — werden udomačiti se.
einheimsen spraviti, s polja zvoziti, pod streho spraviti; *impf.* spravljati.
Einheit *f.* jednota (enota), jedinost; (Zahl) jedinka, jednojka; (einfache Zahl) jednina.
einheitlich jednotĕn, jedinstven.
einheizen kuriti, netiti; zakuriti, podkuriti, zanetiti, zapaliti. [*pl.*
Einheizloch *n.* isteje *pl.*, istje, mesteje
einhellig jednoglasĕn, jednodušĕn.
Einhelligkeit *f.* jednoglasnost, jednodušnost.
einhemmen zavreti, *impf.* zavirati (kolo).
einher *adv.* sèm, le-sèm, sèmkaj.
einherfahren pripeljati (-peljem) se.
einherfliegen prileteti.
einherhüpfen priskakljati.
einherkommen prikorakati.
einherlenken zakreniti.
einherrauschen prišumeti, privršeti, pribučati (-bučím).
einherschreiten prihajati, prikorakati; *fig.* mogočno korakati.
einherstürmen privihrati.
einherziehen prihájati, dohájati.
einholen doíti (-ídem), doteči (-tečem), dohiteti, dostigniti; *impf.* dohajati, dotekati; (bringen) privesti (-vedem); (mit d. Arbeit) dotegniti; Rath — posvetovati se; Bewilligung — dovoljenje izprositi; Gutachten — mnenje izprositi.
Einhorn *n.* jednoróg, samoróg, jednorožĕc.
Einhornfisch *m.* samoróg, narval.
einhornig samoróg, jednoróg.
Einhufer *m.* kopitar.
einhufig kopitĕn, kopitast.
einhüllen zagrniti, zaviti (-vijem), zakriti (-krijem), odeti (-denem); *impf.* zagrinjati, zavijati, zakrivati, odevati.
einig (einzig) sam, jedin; (übereinstimmend) složĕn; — sein ujemati se; — werden složiti se, zjediniti se, pogoditi se.
einige nekteri, nekateri, neki; (nur wenige) nekaj, nekoliko; —mal nekolikokrat, nekterikrat.
einigen zjediniti, *impf.* zjedinjati, strinjati, jediniti. [rekóč.
einigermaßen *adv.* nekako, nekaj, tako
Einigkeit *f.* sloga, jedinost, složnost, soglasje.
Einigung *f.* zjedinjenje, jedinjenje.
einimpfen cepiti; ucepiti.
Einimpfung *f.* cépljenje.
einjagen vgnati (-ženem), zapoditi; *impf.* vganjanti; Furcht — koga v strah spraviti, prestrašiti, oplašiti; *impf.* v strah spravljati, plašiti, strašiti.
einjährig jednoletĕn, jednega leta.
Einjährige *m.* letnik; *f.* letnica.
einrassieren prejeti (prejmem), sprejeti; *impf.* prejemati; (eintreiben) pobrati (-berem), izterjati; *impf.* pobirati.
Einkauf *m.* nakúp, kupovanje.
einkaufen kúpiti, nakupiti, pokupiti; *impf.* kupovati, nakupovati; sich — prikupiti se.
Einkaufsgeld *n.* kupni denár, nakupni novci, kupščina, prikupščina.
Einkehle *f.* žleb.
einkehlen užlebiti.
Einkehr *f.* ostaja; — nehmen prenočiti, *impf.* prenočevati.
einkehren ostati (-stanem), ugostiti se, nastaniti se; *impf.* ostajati; (über Nacht) prenočiti, *impf.* prenočevati.
Einkehrhaus *n.* gostilnica, krčma.
einkeilen zagozditi, zabiti (-bijem).
einkerben zarezati (-režem), zarovašiti; *impf.* zarezovati.
einkerkern zapreti, v ječo vreči (vržem); *impf.* zapirati, v ječo metati.
einklagen iztožiti, s tožbo izterjati kaj.
einklammern okleniti, med oklepaje dejati (denem); *impf.* oklepati.
Einklang *m.* soglasje, skladnost, složnost; im — stehen ujemati se; in — bringen složiti, pojednačiti; *impf.* skladati.
einklappen zapreti, zaklópiti (nož); *impf.* zapirati.
einkleben prilépiti, vlépiti.
einkleiden obleči (-blečem), opráviti; *impf.* oblačiti, opravljati; (in einen Orden) preobleči, *impf.* preoblačiti.

Einkleidung *f.* obleka, preobleka; obláčenje, preobláčenje.
einklemmen stisniti, uškrniti, uščeniti, ukleniti; *impf.* stiskati, uklepati.
einklinken kljuko zapahniti, vrata s kljuko zatvoriti, zaklopiti.
einkneten zamesiti, ugnesti (-gnetem); *impf.* zamesovati, ugnétati.
einknötig jednokolenčast.
einkochen *tr.* zakuhati, ukuhati, zavariti, podmesti (-metem); *intr.* ukuhati se, uvariti se.
einkommen (um etwas) prositi kaj (česa), prošnjo vložiti za kaj; (in einen Ort) priti (pridem), *impf.* prihajati; schriftlich — pismeno prositi.
Einkommen *n.* dohoděk, dohodki *pl.*; (b. Gerichte) spisana tožba, — prošnja.
Einkommensteuer *f.* dohodarina.
Einkömmling *m.* prišlěc, prihodnik.
einkörnig jednozrn.
einkramen spraviti, zložiti (blago); *impf.* spravljati.
einkriechen vlezti, vplaziti se.
Einkünfte *pl.* dohodki, prihodki.
einladen vabiti, zvati (zovem); povabiti, pozvati; *impf.* pozivati; (Ware) naložiti, vložiti; *impf.* nalagati, vkladati.
einladend vabljiv, vabilěn, prijetěn.
Einlader *m.* vabilěc; —in *f.* vabilka.
Einladung *f.* povabilo, vabilo; poziv.
Einladungsschreiben *n.* vabilni list, vabilo; pozivnica.
Einlage *f.* vloga, vložba, vložitěv, vkladanje; (v. Geld) vlog, vložěk; (im Spiel) stava, stavka; (Beilage) priloga, doklada.
Einlagebuch *n.* vložnica.
einlagern založiti, vložiti.
Einlagsbogen *m.* vložni list.
einlangen priti (pridem), doiti (-idem), dospeti; *impf.* priхájati, dohájati, dospevati.
Einlaſs *m.* vhod; (als Erlaubnis) pripúst, dopúst, pripuščenje; bitte um — prosim, pustite me noter.
einlassen spustiti v —, vpustiti; *impf.* spuščati, vpuščati; (b. Schneidern) napustiti; *impf.* napuščati; sich in etwas — vtikati se, mešati se, spuščati se.
Einlaſsgeld *n.* vstopnina.
Einlaſskarte *f.* vstopni list.
Einlauf *m.* prihod, dohod.
einlaufen priteči (-tečem), *impf.* pritekati; (anlangen) priti (pridem), prispeti; *impf.* prihajati, prispevati; (v. Schiffe) pripluti (-plovem), priplavati; die eingelaufenen Briefe prejeta pisma.
einläuten zvoniti (prazniku, k maši), pozvanjati; odzvoniti.
einlegen vložiti, položiti v —, dejati (dénem); *impf.* vlágati, polagati, devati, pokladati; (Urkunden z. Protok.) priložiti, *impf.* prilagati; Lanze — naperiti kopje; Messer — nož zapreti; (Ware) shraniti (shranjevati); ein gutes Wort — spregovoriti za koga, besedo reči (rečem) za koga.
Einleger *m.* vložitelj, vložnik.
einlehren naučiti, navaditi koga česa *impf.* navajati.
einleiten vpeljati (-peljam u. -peljem), uvesti (-vedem); *impf.* vpeljevati; (vorbereiten) pripraviti, prirediti, napeljati; *impf.* pripravljati, napeljevati.
Einleitung *f.* uvod, vpeljáva; (Vorbereitung) priprava, pripravljanje.
einlenken *intr.* kreniti, obrniti se; *impf.* obračati se; zum Besseren — boljšati se; poboljšati se; *tr.* napotiti koga; ein verrenktes Glied — izpahnen ud uravnati.
einlernen naučiti se česa, *impf.* učiti se česa.
einleuchten jasno —, očividno —, očitno biti (sem); es will mir nicht — noče mi v glavo.
einliefern izročiti, poslati (pošljem); pripeljati, prignati (-ženem).
Einlieferung *f.* izročitěv, pošiljatěv.
einlogieren *tr.* nastaniti; *intr.* nastaniti se.
einlösen zameniti, zamenjati; *impf.* zamenjevati; (Wechsel) plačati, izplačati; *impf.* plačevati; (Pfand) rešiti, odkupiti; *impf.* reševati.
Einlösung *f.* zamenjava, zamenjatěv; rešitěv, odkup; Einlösungs- odkupni.
einmachen deti, dejati (denem) v —, vložiti; *impf.* devati, vlagati; (einwickeln) zaviti (-vijem), *impf.* zavijati; (Früchte) vkuhati, uvariti; (Teig) mesiti; zamesiti.

einmahnen opomniti za kaj, *impf.* opominjati.

Einmahnung *f.* opomin.

einmal *num.* jedenkrat, enkrat, jeden pot; auf — na jedenkrat, na enkrat, hipoma; alle auf — vsi skup; *adv.* (einst) nekdaj, nekoč, svoje dni, njega dni; endlich — vendar le, vendar enkrat; — so — so sedaj to — sedaj óno; ich habe es nicht — gesehen tega še videl nisem.

Einmaleins *n.* poštevanka.

einmalig jednokratěn; (einstig) nekdanji.

einmarken omejiti, zagájiti; *impf* omejevati.

Einmarsch *m.* prihod, dohod.

einmarschieren priti (pridem), dojti; *impf.* prihajati, dohajati.

Einmaster *m.* jednojadrilěc, jednojambornica, jednostežna ladija.

einmastig z jednim jadrilom, jednojadrilěn.

einmauern vzidati, zazidati; *impf.* vzidovati, zazidovati; (ummauern) obzidati, *impf.* obzidovati.

einmeißeln vdolbsti (-dolbem), vsekati; *impf.* dolbsti.

einmengen mešati med —; vméšati, zaméšati; (Mehl zu Brot) umésiti, zamesiti; sich — vtikati se, méšati se, vplétati se.

Einmengsel *n.* primés, primesěk.

einmessen meriti; namériti, vsuti (-spém u. -sujem), vliti (-lijem); *impf.* namérjati; vsipati (-pljem), vlivati.

einmiethen dati v najém.

einmischen s. einmengen.

Einmischung *f.* vtikanje, vmešavanje.

einmonatlich jednomesečěn.

einmünden teči (tečem) v —, zlivati se, stakati se; zliti (-lijem) se.

Einmündung *f.* vtok, ustje.

einmünzen kovati (kujem); prekovati.

einmüthig jednodušěn, složěn.

Einmüthigkeit *f.* jednodušnost, jednomiselnost, složnost.

einnähen všiti (-šijem), zašiti; (kürzer machen) navzeti (-vzamem), vjeti.

Einnahme *f.* (eines Platzes) vzetje, osvojitěv; (am Gelde) prejém; (Einkünfte) dohodki *pl.*, eine gute — haben veliko skupiti, prodati, stržiti.

Einnahmspost *f.* dohodni postavěk.

Einnahmsquelle *f.* vir dohodkov.

einnamig jednoimenski; (gleichnamig) istoimenski.

einnehmbar dobitěn.

einnehmen vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); (Arznei) zaužiti (-žijem), použiti; *impf.* zauživati; (Gelder) prejeti (prejmem), sprejeti; *impf.* prejemati; (einen Platz) zavzeti, zaleči (-ležem), zasesti (-sedem); *impf.* zavzemati, zalegati, zasedati; (eine Festung) osvojiti trdnjavo, premoči (-morem) —, premágati; *impf.* osvojevati, premagovati; (eines anderen Stelle) nadomestovati koga; er ist für ihn eingenommen čisla ga, rad ga ima; er hat ihn für sich eingenommen priljubil se mu je, prikupil se mu je; (d. Kopf, d. Herz) prevzeti, obiti, lotiti se; *impf.* prevzemati, obhajati; das Mittagsmahl — južinati; das Abendessen večerjati.

einnehmend zanimiv, prijetěn, prikupljiv.

Einnehmer *m.* prejemnik, prejemalěc; (Steuereinnehmer) davkar; —in *f.* prejemnica.

einnisten sich vgnezditi se, *impf.* vgnezdovati se; (Ungeziefer) zaleči (-ležem) se.

Einöde *f.* pustinja, puščava, samota, puščoba, pusta.

einpacken zložiti, spraviti; *impf.* zlagati, skladati (blago v zaboj), spravljati.

einpassen ujemati se, prilegati se.

einpfarren k župi —, k fari prišteti (-štejem), v župo pripisati (-pišem); *impf.* — prištevati, — pripisovati.

Eingepfarrte *m.* župlján, farman, farán; eingepfarrt sein pripadati k župi.

einpferchen vgnati (-ženem), zagnati (ovce v ograjo), utamáriti; *impf.* vganjati; *fig.* vkup stlačiti

einpflanzen vsaditi, zasaditi; *impf.* vsajati, zasajati; eingepflanzt vsajén, prirojén, vkoreninjen.

einpflügen podorati (-orjem), *impf.* podorávati.

einpfropfen cépiti; ucepiti.

einpfündig jednofuntěn, jednega funta.

einpökeln nasoliti, vsoliti.

einprägen vtisniti, zapomniti, zapámtiti; zabíti (-bijem) si —, vtepsti (-tepem) si v glavo; *impf.* vtiskati —, vtepati si v glavo; (nachdrücklichst) zatrditi, zaprtiti; (in Metall) vdolbsti (-dolbem), vsekati.

einpressen stisniti, vtisniti; dejati (denem) v tiskalnico; *impf.* stiskati; devati v tiskalnico.

einpuppen zapresti (-predem) se, *impf.* zapredati se.

einquartieren nastaniti (koga), stan dati (komu); *impf.* nastanjevati; sich — nastaniti se; wo bist du einquartiert? kje stanuješ, kje imaš svoj stan?

Einquartierung *f.* nastanitĕv.

einräderig samokolĕn, jednokolĕn, na jedno kolo.

einrahmen okviriti, v okvir dejati (denem); *impf.* v okvir dévati.

einrammeln zabíti (-bijem), zatleči (-tolćem), zapháti; *impf.* zabíjati.

einrangieren s. einreihen.

einrathen svetovati kaj (k čemu), nasvetovati kaj.

Einrathen *n.* nasvèt, svèt.

einräuchern kaditi; pokaditi; (Kleider) prekaditi, *impf.* prekajati; (Fleisch) sušiti; nasušiti, prekaditi, navóditi.

einräumen spraviti, *impf.* spravljati v —; (Recht) priznati, spoznati, dati (pravico, pravo); pripustiti, dopustiti; *impf.* pripuščati; (abtreten) odstopiti, prepustiti; *impf.* prepuščati; (erlauben) dovoliti, dopustiti; *impf.* dovoljevati, dopuščati.

einrechnen všteti (-štejem), vračuniti, v račun vzeti (vzamem); *impf.* vštevati. v račun jemati (jemljem).

Einrechnung *f.* vštetĕv, všteva, vraćunjenje.

Einrede *f.* ugovor; (auf die Klage) odgovor; — thun ugovarjati; serb. prigovarjati čemu.

einreden (bereden) prigovarjati, nagovarjati k čemu; (widerreden) ugovarjati, protiviti se; (dazwischenreden) v besedo segati (sežem), besedo presekovati.

einregistrieren vpisati (-pišem) v kazalo, — v knjigo; *impf.* vpisovati.

Einregistrierung *f.* vpis.

einreiben vmeti (-manem), vtreti (-tarem); *impf.* vtirati; (mit Öl) mazati (mažem), namazati; (Farben) razmeti.

einreichen vložiti, podáti, izročiti; *impf.* vlagati, podajati.

Einreichung *f.* vložba, vložitĕv, izročitĕv.

Einreichungsprotokoll *n.* vložni zapisnik.

einreihen uvrstiti, urediti med —; *impf.* uvrščevati.

einreihig jednovrstĕn, jednoredĕn.

Einreihung *f.* uvrstitĕv.

einreißen *trans.* natrgati, pretrgati; *impf.* pretrgovati; (Gebäude) podreti (-derem), razvaliti, razrušiti; *impf.* podirati; *intrans.* zadirati se, trgati se, razdirati se; (von Krankheiten) zanesti se, razširiti se, razpasti se; *impf.* razširjati se, razpasovati se; (von Gewohnheiten) vkoreniniti se, razploditi se, razmnožiti se; *impf.* razmnoževati se, vkoreninjati se.

einrenken uravnati, *impf.* uravnovati.

einrennen *intr.* dirjati v —; *tr.* prevrniti, podreti (-derem). polomastiti; *impf.* prevračati, podirati.

einrichten urediti, v red dejáti (denem); *impf.* uréjati, uredovati, v red devati; (ein Glied) uravnati, uravnovati; (ein Zimmer) s pohišjem oskrbeti, *impf.* oskrbovati; (machen) narediti, napraviti; *impf.* narejati, napravljati.

Einrichtung *f.* uredba; uravnava; (Institution) naredba, naprava, ustanovitĕv; (Zimmer—) pohišje, hišna oprava.

einriegeln zapahniti, zapreti, zatvoriti.

Einritt *m.* ježa v —; beim — in die Stadt ko je jezdil v mesto.

einritzen vĕrtati, navraziti.

einröhrig jednocevĕn; —e Büchse jednocevka.

einrosten zarjaveti.

einrösten upražiti.

einrücken priti (pridem), *impf.* prihajati; (in d. Zeitung) v časnik dejati (denem), uvrstiti; *impf.* v časnik devati, uvrščevati; (v. Truppen) s. einmarschieren.

Einrückung *f.* dohód, prihod; uvrstitĕv.

Einrückungsgebür *f.* uvrstnina.

einrühren vmésiti, *impf.* vméšati; (in d. Suppe) podmesti (-metem), *impf.* podmétati.

eins *num.* jedĕn, jedna, jedno; die E. jedinka; mir ist alles — meni je vse jedno; — sein jedne misli biti (sem); — werden zjedíniti se, pogoditi se, zméniti se. [vati.

einsäen vsejati (-sejem), *impf.* vsé-

einsagen narekovati, napovedovati; prišeptávati.

einsalzen soliti; usoliti, nasoliti.

einsam sam, samotĕn, osamel; *adv.* samši, na samem; — sein samovati, samotariti; — machen osamiti.

Einsame *m.* samotár, samotnik; *f.* samótnica, samica.

einsamenlappig jednokaličĕn.

Einsamkeit *f.* samota, samotija, samija, samotina.

einsammeln brati (berem); pobrati, nabrati, skupiti; *impf.* pobirati, nabirati, skupljevati; (Obst) trgati.

Einsammlung *f.* nabiranje, bira, nabira; bratĕv, trganje.

Einsatz *m.* vláganje, vkládanje, vkláda; (Spiel) stava; (Pfand) zastava; (beim Teich) násad; (in d. Casse) vložĕk.

Einsattelung *f.* presed, sedlo.

einsäuern ukisati; zakvasiti.

einsaugen srkati, srebati (-bljem), piti (pijem), sesati; posrkati, posrebati, popiti, posesati, navzeti (navzamem) se; *impf.* popivati, navzemati se.

einsäumen robiti; zarobiti, obrobiti.

einschalten uvrstiti, vložiti, vmes dejati (denem); *impf.* uvršćevati, vlagati, vmes devati.

Einschaltung *f.* uvrstitĕv, vložba.

Einschaltungsgebür *f.* uvrstnina.

einschärfen zabičiti, zatrditi; *impf.* zatrjevati.

einscharren zakopati (-kopljem), zagrebsti; *impf.* zakopovati, zagrébati.

einschenken natočiti, naliti (-lijem); *impf.* natakati, nalivati; klaren Wein — čisto resnico komu povedati (-vém).

einschichtig jednovrstĕn, jednoplastĕn.

einschicken poslati (pošljem) kam, *impf.* pošiljati.

einschieben vtakniti, vriniti, vstaviti; *impf.* vtikati, vrivati, vstavljati; (unterschieben) podtakniti, *impf.* podtikati; (Brot) vsaditi, *impf.* vsajati. [vĕk.

Einschiebsel *n.* vmetĕk, vtikljej, vsta-

Einschiebung *f.* vtik, vtikanje, vrivanje.

einschießen postreliti, razstreliti; (Brot) vsaditi, *impf.* vsajati; sich — izuriti se, izvežbati se v čem, naučiti se česa, priučiti se čemu.

einschiffen *tr.* naložiti na ladijo, vkrcati; *impf.* nalagati, nakladati; *intr.* priplavati, pripeljati se, uvesti (-vedem) se (v luko); sich — iti (idem) —, stopiti na ladijo, — na brod.

Einschiffung *f.* vkrcanje.

einschlafen zaspati (-spim); (v. Gliedern) otrpniti, premreti; *impf.* premirati; (von einer Sache) potihniti, utihniti.

einschläfern uspavati, zazibati (-zibljem) (v spanje).

Einschlag *m.* udar, tresk; (b. Webern) vôtĕk; (b. Näherinnen) podgibĕk; prigibĕk, podšiv; s. Umschlag.

einschlagen zabiti (-bijem), zatleči (-tolčem), uráziti; *impf.* zabijati; (einwickeln) zaviti (-vijem), zamotati; *impf.* zavijati; (Fenster) pobiti, razbiti, ubiti, raztrúpiti; *impf.* pobijati; (v. Blitz) udáriti, treščiti; den Weg — napotiti se, kreniti po poti; (b. Weben) vtkati (-tkam u. -tkem); dem Fasse d. Boden — dno izpahniti; (Rock) podviti, podganiti; *impf.* podgibati; (gehören) spadati v —, segati v —, tikati (tičem) se česa.

einschlägig dotičĕn, zadevĕn.

einschleichen sich prikrasti (-kradem) se, vlezti, vtepsti (-tepem) se.

einschleppen privleči (-vlečem), zanesti; *impf.* vlačiti v —, zanašati.

einchließen zakleniti, zapreti, zatvoriti; *impf.* zaklepati, zapirati; (umgeben) zajeti (-jamem), obsuti (-spem u. -sujem), obstopiti, obkoliti, obdati; *impf.* obstopati, obdajati; (den Brief) vložiti, priložiti; *impf.* vlágati, prilágati; (ein Wort) okleniti, *impf.* oklépati; (einzählen) všteti (-štejem), prišteti; *impf.* vštevati. [vključno.

einschließlich *adv.* vštevno, vred,

Einschließung *f.* zapor, zatvor, zaklep; (einer Stadt) oblega, obseda, zajetje.

Einschließungszeichen *n.* oklepáj, zapórka.
einschlitzen napárati, nadrápati.
einschlummern zadremati (-dremljem).
einschlüpfen šiniti v —, smukniti v —.
einschlürfen srkati, srebati; posrkati.
Einschluſs *m.* priloga, priklada; mit — vred z —.
einschmeicheln militi se, lizati (ližem) se, laskati se; omiliti se, prilizniti se, ulaskati se, prikupiti se; *impf.* prilizovati se, prikupljevati se.
einschmeichelnd priliznen, laskav.
einschmelzen raztopiti, razpustiti, *impf.* raztapljati, razpuščati. [vati.
einschmieden zakovati (-kujem), vkovati.
einschmieren mazati (mažem), namazati, zamazati.
einschmuggeln vtihotapiti, tihotapsko —, skrivaj kaj prinesti (-nesem); *impf.* prinašati.
einschnarchen zasmrčati (-smrčím).
einschneiden *tr.* zarezati (-režem), narezati; *impf.* zarezovati; (hinein) vrezati, *impf.* vrezovati; *intr.* rezati, gúliti; (v. Wogen) greziti.
einschneidend rezěn, ostěr.
einschneidig na jedno stran ostěr, jednorezěn. [-medem).
einschneien zamesti (-metem und
Einschnitt *m.* zaréza, zaséka, zajeda; (Erdbildung) žleb, vsedlina; — habend preščenen, preščipnen, vdrt.
einschnüren zadrgniti; zavezati (-vežem); (Perlen) nanizati (-nižem).
einschöpfen zajeti (zajmem), počrepati (-pljem); *impf.* zajemati.
einschränken graditi; zagraditi, omejiti; *impf.* zagrajati, omejevati; (Recht) kratiti; prikratiti, prikrajšati; *impf.* prikrajševati; (beschränken) omejiti, skrčiti, skratiti, utesniti; *impf.* omejevati, skrčevati; sich — prikratiti si, pritrgati si; *impf.* pritrgovati si.
Einschränkung *f.* ograda, omejitěv, omejilo; prikrajševanje, skrčevanje; pritrgovanje.
Einschreibe- vpisni.
Einschreibebuch *n.* vpisnik.
Einschreibegebür *n.* vpisnina.
einschreiben vpisati (-pišem), zapisati; *impf.* vpisovati, zapisovati; der Eingeschriebene zapisaněc, vpisaněc.
Einschreiber *m.* zapisovalěc, vpisovalěc; —in *f.* zapisovalka.
Einschreibung *f.* zapisovanje, vpisovanje, vpis; Einschreibungs- vpisni, zapisni.
einschreiten (für einen) zastópati, zastopovati koga; (in e. Sache) posredovati; (um etwas) prositi česa; prošnjo vložiti, *impf.* vlágati; dienstgemäß — po službeni dolžnosti storiti.
einschrumpfen krčiti, grbiti se, grbančiti se; skrčiti se, zgrbiti se, zgrbančiti se, stisniti se, uskočiti.
Einschub *m.* podtik, vtik, vmetěk; — thun vtakniti, vriniti.
einschüchtern ostrašiti, oplašiti, preplašiti, v strah pripraviti; *impf.* — pripravljati.
einschütten vsuti (-spem u. -sujem), *impf.* vsipati (-sipljem); (Flüssiges) vliti (-lijem), *impf.* vlivati.
einschwärzen črniti; očrniti, počrniti; (Waren) vtihotapiti, podnesti.
einsegnen blagosloviti; poblagosloviti, požegnati; (d. Wöchnerin) vpeljati (-peljem), *impf.* vpeljevati; (Verlobte) poročiti, *impf.* poročati.
Einsegnung *f.* blagoslovljenje; vpeljevanje, uvod; poroka.
einsehen pogledati v —, *impf.* gledati v —, pogledovati v —; (begreifen) razvideti, spoznati, razumeti, razbrati (-berem); *impf.* spoznávati, razumévati, razbirati; (d. Protokoll) prebrati (-berem), prebirati.
einsehend s. einsichtsvoll. [žem).
einseifen z milom namazati (-ma-
einseitig jednostrán, jednostranski; (parteiisch) pristranski; (v. Wissen) polovičěn, nepopoln.
Einseitigkeit *f.* jednostranost; pristranost; nepopolnost. [pošiljati.
einsenden poslati (pošljem), *impf.*
Einsender *m.* pošiljalěc, pošiljatelj.
Einsendung *f.* pošiljatěv, poslatěv.
einsenken spustiti, ponikniti, pogrezniti; *impf.* spuščati, pogrezovati; (Reben) grebeničiti; (eintauchen) vtopiti, potopiti; *impf.* potápljati.
Einsenkung *f.* spuščanje, pogrezovanje; vtápljanje; (Ort) preséd, vséd, vdrtina, ponor.

Einser *m.* jedinka, jedinica.

einsetzen postáviti, vstáviti; *impf.* postávljati, vstávljati; (Bäume) vsaditi, zasaditi; *impf.* vsájati, zasájati; (als Pfand) staviti; zastáviti; *impf.* zastavljati; (einführen) ustanoviti, osnovati (-snujem); *impf.* ustanávljati; (die Klauen) zasaditi, *impf.* zasajati; einen Erben — postaviti koga dedičem, *impf.* postavljati; (ins Amt) postaviti v službo, namestiti, službo podeliti, — dati (dam); sich — sesti (sedem) v —, vsesti se, *impf.* vsedati se.

Einsetzer *m.* postavljalěc; ustanovitelj, ustanovnik.

Einsetzung *f.* postavljanje, nameščenje; ustanovitěv.

Einsicht *f.* pogled v —, pregled, razgled; *fig.* sprevidnost, razsoděk, razsodnost, preudarnost, razbornost; nach meiner — kakor jaz sprevidim, spoznam, sodim, po moji sprevidnosti; — nehmen in die Bücher knjige pregledati; zur — aufliegend na videž razgrnen (račun).

einsichtig, einsichtsvoll spreviděn, razsoděn, razboręn, preudaręn.

Einsichtsnahme *f.* pregled, razgled.

einsickern ponikniti.

Einsiedelei *f.* pustinja, puščava, samotija.

einsiedeln samotariti, samovati.

einsieden *intr.* zavreti; *tr.* povreti, zavreti, skuhati.

Einsiedler *m.* puščavnik, samotár, pustinjak; —in *f.* samotárka, puščavnica.

einsiedlerisch samotarski, samotěn, puščavniški; —es Leben führen samotáriti.

Einsiedlerleben *n.* samovanje, puščavniško življenje.

einsiegeln pečatiti; zapečatiti.

einsilbig jednozložěn, jednoslovčěn; (v. wenigen Worten) malobeseděn.

Einsilbigkeit *f.* jednozložnost; (vom Menschen) malobesednost.

einsingen s petjem zazibati (-bljem) (v spanje); sich — uvežbati —, izvežbati se v petji.

einsinken pogrezniti (se), zagrezniti (se), vdreti (-derem), ponikniti; *impf.* greziti, pogrezati se, pogrezovati se, vdirati se; (ins Wasser) utoniti, utopiti se; *impf.* utapljati se; (vor Schreck zgruditi se, na tla pasti (padem).

einsitzen sesti (sedem) v —, vsesti s *impf.* sedati v —, vsedati se.

einsitzig z jednim sedežem.

einsommerig jednopoletěn, jednop letenski, jednoletěn.

einspannen vpreči (-prežem), zapre napreči; *impf.* vprezati, naprezati, pregati; (Ochsen) vkleniti, *impf.* vk pati; (Leinwand in einen Rahmen) n peti (-pnem), napeti; *impf.* napenja

Einspänner *m.* voz-saměc, voz-saměč jednoprežni voz.

einspännig jednopreženn.

einsperren zapreti, *impf.* zapirat (Rad) zavreti, *impf.* zavirati; (ei schließen) auch zakleniti, *impf.* zaklepa

einspinnen vpresti (-predem), z presti; sich — zapresti, *impf.* z predati.

Einsprache *f.* ugovor, (in Unterkr. serb.) prigovor, upor.

einsprechen *tr.* (Muth) hrabriti, b driti, srčiti, srce delati; (Trost) t láživi, tésiti; *intr.* ugovárjati, prig várjati; bei jemand — oglasiti s zglasiti se; *impf.* oglašati se.

Einsprecher *m.* ugovornik.

einsprengen *tr.* kropiti, škropiti; p kropiti, poškropiti; potresti; *imp* potrésati; (eine Thür) razbiti (-bijem polomastiti; *impf.* razbijati; (eing sprengte Erzart, Holzart) naštrkar *intr.* in die Reihe der Feinde — z gnati (-ženem) se, zakaditi se med s vražnike.

einspritzen vbrizgniti, vsikniti, štrk niti v —; *impf.* brizgati v —.

Einspruch *m.* ugovor, (in Unterkr. serb.) prigovor, upor, odpor; — thu erheben ugovarjati, upirati se.

einst *adv.* někdaj, svoje dni, njeko njega dni; (einmal) jedenkrat, jednom

einstämmig jednodeblen, jedneg debla.

einstampfen vtlačiti, vphati; (mi Füßen) vteptati, razteptati.

Einstand *m.* nastóp (službe).

Einstandsgeld *n.* nastopnina.

einstechen zabosti (-bodem), vbosti zariniti; *impf.* zabádati, vbadati.

einstecken vtakniti, deti (denem) v —; *impf.* vtikati, devati; (einen Schimpf) požreti, *impf.* požirati.

einstehen stopiti v službo, službo nastopiti; *impf.* nastópati; (für etwas) porok biti (sèm), jamčiti, odgovorĕn biti.

einstehlen sich prikrasti (-kradem) se, podkrasti se.

einsteigen stopiti v —, vstopiti, priti (pridem) v —; *impf.* prihajati; (in den Wagen) stopiti, sesti (sedem) na voz; *impf.* sedati.

einstellen postaviti, dejati (denem) v —, ustanoviti; *impf.* postavljati, staviti, devati (devam u. devljem); (Arbeit) ustáviti, prenehati, popustiti; *impf.* ustavljati, prenehovati, popuščati; (Mißbrauch) odpraviti, *impf.* odpravljati; (unterlassen) opustiti, *impf.* opuščati; (in die Rechnung) zapisati (-pišem), zaračuniti; *impf.* zapisovati; sich — priti (pridem), *impf.* prihajati.

Einstellung *f.* postavljenje, ustanovitĕv; prenéhanje.

einstens s. einst.

einstig nekdanji, nekdajšĕn.

einstimmen ujemati se, skladati se, zlagati se, strinjati se; (einwilligen) pritegniti, privoliti, pristati (-stanem).

einstimmig jednoglasĕn, soglasĕn, skladĕn; *adv.* skladno.

Einstimmigkeit *f.* jednoglasnost, soglasnost, skladnost.

einstöckig z jednim nastropjem; serb. jednokatĕn.

einstopfen tlačiti, gatiti, mašiti v —; natlačiti, vgatiti, zamašiti.

einstoßen zatleči (-tolčem), zabíti (-bijem); (Spieß) zabosti (-bodem), zapičiti, vsaditi; *impf.* zabádati, vsajati; (d. Zähne) izbiti, pobiti; *impf.* izbijati.

einstreichen zamazati (-mažem), *impf.* zamazovati; (Geld) potegniti, pograbiti.

einstreuen natresti (-tresem), potresti, natrositi, násuti (-sujem u. -spem); *impf.* nasipati (-sipljem); (dem Vieh) nastlati (-steljem), *impf.* nastiljati; (in d. Rede) vplesti (-pletem), pritakniti; *impf.* vplétati, pritíkati.

einströmen teči (tečem), dotékati, valiti se v —.

einstudieren naučiti se česa, izuriti —, izvežbati se v čem; *impf.* učiti se, uriti se, vežbati se.

einstürmen planiti v —, pritisniti, zagnati (-ženem) se na —; *impf.* pritiskati, zaganjati se.

Einsturz *m.* razpád, razsip, podrtje; podrtija; dem — nahe rušiti se, podirati se, razpádati.

einstürzen *intr.* razrušiti se, podreti (-derem) se, razpasti (-padem), sesuti (-sujem u. -spem); *impf* rušiti se, podirati se, razpadati, sesipati (-sipljem); (auf jemdn.) planiti, zagnati (-ženem) se, navaliti, pritisniti na koga; *impf.* zaganjati se, pritiskati; *tr.* porušiti, podreti, razvaliti (zid).

einstweilen *adv.* ta čas, za ta čas, med tem, temčasi.

einstweilig tačasĕn, začasĕn.

eintägig jednodnevĕn, jednega dne.

Eintagsfliege *f.* jednodnevnica, vódnica.

eintauchen pomočiti; potopiti; *impf.* pomákati; potápljati.

eintauschen zaméniti, zamenjati, premenjati; *impf.* zamenjevati.

eintheilen razdeliti, porazdeliti; *impf.* razdeljevati, deliti; (reihenweise) razvrstiti, razrediti; *impf.* razvrščevati, vrstiti.

eintheilig jednodelĕn, jednega dela.

Eintheilung *f.* delitĕv, razdelitĕv; razvrstitĕv.

einthun dejáti (denem), položiti, postaviti v —, vdejáti; *impf.* dévati, polágati, postavljati v —.

eintönig jednoglasĕn, jednozvočĕn.

Eintönigkeit *f.* jednoglasnost, jednozvočnost.

Eintracht *f.* sloga, složnost, sprava, jedinstvo; in — leben složno živeti.

einträchtig složĕn.

Einträchtigkeit *f.* složnost, spravnost.

Eintrag *m.* (Nachtheil) škoda, kvar, ujma.

eintragen znesti, znositi; *impf.* znašati, nesti v —; (ins Buch) zapisati (-pišem), vpisati, vknjižiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati; (v. Weber) vóčiti

(votčiti v. vôtěk), zavočiti, zavotkati; (Gewinn bringen) nesti, prinašati, dajati.

einträglich zdatěn, koristěn, pridobitěn; —es Amt dobra —, mastna služba.

Eintragung *f.* vpis, zapis, vknjižba, vbeležba.

Eintragungsgebür *f.* vpisnina.

eintreffen (am Orte) priti (pridem), dojti (dojdem); *impf.* prihajati, dohajati; (in Erfüllung gehen) izpolniti se, zgoditi se, dogoditi se, uresničiti se; *impf.* izpolnjevati se; (übereinstimmen) ujemati se, zlagati se, skladati se, vezati (vežem) se.

eintreiben vgnati (-ženem), zagnati, zapoditi v —; *impf.* vganjati, goniti v —; (eine Schuld) izterjati, poterjati; *impf.* izterjevati; (einen Keil) zabíti (-bijem), *impf.* zabijati.

Eintreibung *f.* vgón, vganjanje; terjatěv, izterjatěv, izterjevanje.

eintreten *intr.* vstópiti, stopiti v —; *impf.* vstópati, stopati v —; (v. d. Kälte) nastopiti, pritisniti; *impf.* nastópati, pritiskati; die Nacht tritt ein noči se, mrači se, noč se dela; zmrači se, noč nastopi; wenn der Fall eintritt ako se zgodi, — pripeti; *tr.* (Wurzeln) vteptati; Kraut — zelje tlačiti. [vati.

eintrichtern vliti (vlijem), *impf.* vli-

Eintritt *m.* vstop, nastop; vhod, prihod; — der Mondesfinsternis začetěk luninega mrknenja.

Eintrittsgebür *f.* vstopnina. [list.

Eintrittskarte *f.* vstopnica, vstopni

Eintrittszimmer *n.* čakalnica, predizba.

eintrocknen posušiti se, usušiti se, usahniti; *impf.* usihati.

eintröpfeln po kaplji vliti (-lijem), kaniti v —, vkapati; *impf.* vlivati.

einüben izúriti, izvežbati; *impf.* uriti, vežbati, vaditi.

einverleiben prispojiti, pridrúžiti, utelóviti; *impf.* pridruževati; (in öffentl. Bücher) vpisati (-pišem), vknjižiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati.

Einverleibung *f.* prispojitěv, pridružba; (in d. Bücher) vpis, vknjižba.

einverleibungsfähig vpisljiv, vknjižljiv.

Einverleibungsgesuch *n.* prošnja za vknjižbo.

einvernehmen zaslišati (-slišim), prašati; *impf.* zasliševati, izpraševa[ti].

Einvernehmen *n.* zaslišanje, izpra[še]vanje; dogovor, sprava; ins — se[sti], dejati se v dogovor. [var

Einvernehmung *f.* zaslišanje, zasli[...]

einverstanden sein s. einverstehen.

einverständigen sporazumiti, sprav[iti], složiti.

Einverständnis *n.* porazumljenje, [do]govor.

einverstehen sich porazumiti se, [do]govoriti se, zmeniti se, pobótati [se]; *impf.* dogovarjati se; einverstanden j[ednega —], jedne misli biti (sem), zlágati se, p[ri]vóliti v kaj.

Einwand *m.* ugovor, prigovor; leerer — prazěn izgovor.

Einwanderer *m.* priselnik, naselni[k].

einwandern priséliti se, naséliti [se].

Einwanderung *f.* priselitěv, vselit[ěv], naselba.

einwärts *adv.* noter, na vnotěr.

Einwärtsdreher *m.* (Muskel) zav[i]čalka.

einwässern namočiti, *impf.* namáka[ti].

einweben vtkati (-tkem und -tka[m]), pritkati; vplesti (-pletem).

einwechseln menjati; zmenjati, [...] menjati. [ka

einweichen razmóčiti, *impf.* razm[ákati].

einweihen posvetiti, blagoslovi[ti]; *impf.* posvečevati, blagoslávljati; ein Geheimnis — skrivnost komu ra[z]odeti (-denem), povériti.

Einweihung *f.* posveta, posvečevan[je], blagoslovljenje.

einwenden ugovoriti, prigovorit[i]; *impf.* ugovarjati, prigovarjati, naspr[o]tovati, upirati se.

Einwendung *f.* ugovor, (in Unterl[...] und serb.) prigovor; (Beschwerde) p[ri]tožba.

einwickeln zaviti (-vijem), zamótat[i]; *impf.* zavijati; (ein Kind) poviti, *imp[f.]* povijati.

einwiegen zazibati (-zibljem), *imp[f.]* zazibávati.

einwilligen privóliti, dovóliti; pr[i]stati (-stanem) na kaj; *impf.* dov[o]ljevati.

Einwilligung *f.* privolitěv, dovoljen[je]

einwirken vtkati (-tkam u. -tkem), vdelati; (auf etwas) moč imeti (imam) do česa, delovati, vplivati, vpliv imeti na kaj; wohlthätig — pospešiti kaj, pripomoči (-morem) k čemu; *impf.* pospeševati. [vtok.
Einwirkung *f.* delovanje, vplivanje,
Einwohner *m.* stanovalěc, prebivalěc, stanovnik; — der Stadt meščán; — des Marktes tržán; — d. Stadt Laibach Ljubljančan; —in *f.* stanovalka, prebivalka.
Einwohnerschaft *f.* prebivalstvo, prebivalci *pl.*
einwühlen sich zariti (-rijem) se, *impf.* zarivati se.
Einwurf *m.* s. Einwendung.
einwurzeln vkoréniti se, vkoreniniti se, zakoréniti se; *impf.* vkorenjevati se.
Einzahl *f.* jednina, jedino število, enojno število.
einzahlen plačati v —, *impf.* plačevati v —.
einzählen prišteti (-štejem), pribrojiti; *impf.* prištevati; (in etwas) našteti, odšteti, odbrojiti; *impf.* naštevati.
einzählig samotež, samotežěn.
einzapfen natočiti; pretočiti; *impf.* natákati, pretákati.
einzäumen nauzdati.
einzäunen ograditi, zagraditi; *impf.* ograjevati, zagrajevati.
Einzäunung *f.* ograja, zagraja, plot; gradivo.
einzeichnen zapisati (-pišem), vpisati, zabeležiti, zaznámnjati, zaznámenovati; *impf.* zapisovati.
Einzeichnung *f.* zapis, vpis, zabeležba.
Einzelding *n.* s. Einzelwesen.
Einzelglied *n.* posamezni ud, pojedin član.
Einzelmensch *m.* posameznik, posamezni človek.
einzeln posámezěn, posaměn, pojedin; *adv.* posebej, po sámesi, vsak posebej, posamič; — verkaufen na drobno prodajati.
Einzelnbestimmung *f.* posebna določba, — odredba.
Einzelngericht *n.* posamezno sodišče.
Einzelwesen *n.* posamezna reč, posamna stvar; pojediněc, saměc.
einziehen *tr.* potegniti v —, *impf.* potegovati v —, potezati; d. Faden — vdeti (-denem), *impf.* vdévati; (Vermögen) vzeti (vzamem), pobrati (-berem), zarubiti, osvojiti; *impf.* jemati (jemljem), pobirati; (Verbrecher) zapreti, zatvoriti; *impf.* zapirati; (Besoldung) ustaviti, zapreti; *impf.* ustavljati, zapirati; (Kundschaft) pozvedeti (-zvém), doznati; *impf.* pozvedovati; (Banknoten) razveljaviti, nazaj vzeti, nazaj potegniti; *impf.* — potegovati; der Schwamm zieht das Wasser an goba vodo pije; *intr.* (in d. Wohnung) preseliti se, naseliti se, vseliti se, nastaniti se; *impf.* preseljevati se; (in die Stadt) iti (idem), vhod imeti (imám); priti; *impf.* prihajati; sich — uskočiti, slókniti se.
Einziehung *f.* vdetje, potega; (d. Vermögens) odvzetje, zarubljenje.
einzig jedin, sam; ein —er jeden sam, samo jeden; — und allein samo to, samo jedino to, zgolj samo to; das ist — in seiner Art temu ni para, — jednakega; der —e Sohn jediněc; die —e Tochter jedinka, (serbokroatisch) jedinica.
Einzigkeit *f.* jedinstvo. [— širok.
einzöllig jednega palca, palěc dolg,
einzuckern s sladkorjem potresti, posladiti; *impf.* s sladkorjem potrésati.
Einzug *m.* vhod, prihod; (feierlicher) sprevod.
einzwängen vtlačiti, vtisniti, zatisniti, stisniti v kaj; *impf.* vtiskati, vtiskovati.
eirund jajčast, okrogěl kakor jajce.
Eis *n.* led; (d. erste dünne Eis, auch Eisscholle, Treibeis) srež; mit — bedeckt werden zamrzniti, *impf.* zamrzovati; zu — gefrieren zmrzniti, *impf.* zmrzovati; Eis- ledeni.
Eisart *f.* vrsta ledú.
Eisbad *n* ledena kopel (-i).
Eisbahn *f.* drsálnica, drča. [ved.
Eisbär *m.* beli medved, severni med-
Eisberg *m.* ledenik, ledena gora.
Eisbock ledena koza, — kobila.
eisen *tr.* led prebijati; *intr.* lediti se.
Eisen *n.* železo; (Fesseln) okovi *pl.*, železje; altes — železna starina; rohes — grodelj (-na); Eisen- železni.

Eisenader *f*. železna žila.
Eisenarbeiter *m*. železar.
eisenartig železast.
Eisenauflösung *f*. železna raztoplina.
Eisenbahn *f*. železna cesta, žéléznica; Eisenbahn= železnocestni, železniški, železnični.
Eisenbahnbetrieb *m*. vožnja železne ceste.
Eisenbahngesellschaft *f*. železniško (železnocestno) društvo.
Eisenbahnstation *f*. železniška postaja.
Eisenbahnwächter *m*. železniški čuváj, železnični čuváj.
Eisenbahnzug *m*. železniški vlak, železnični vlak.
Eisenband *n*. železni okóv.
Eisenbergwerk *n*. železni rudnik, železnik; železna ruda. [sitěr.
Eisenblech *n*. železna ploščevina, ko-
Eisenblüte *f*. železni cvet.
Eisenerz *n*. železna ruda, železověc.
Eisenextract *m*. izvlečěk iz železa.
Eisenfabrikat *n*. izdelěk iz železa, železna tvorina.
eisenfärbig železast, železne barve.
Eisenfeil, Eisenfeilicht *n*. železni opilki *pl*., železna piljevina.
eisenfest čvrst kakor železo.
Eisenfresser *m*. hvastáč, ustnež.
Eisengehalt *m*. količina železovine.
Eisengeräth *n*. železno orodje.
Eisengewerkschaft *f*. fužine *pl*., železarsko rudništvo.
Eisengießer *m*. železolivěc.
Eisengießerei *f*. železolivnica.
Eisenglanz železni sijajnik.
Eisenglimmer *m*. luskavi železověc.
eisenhaltig železnat.
Eisenhammer *m*. plavěž, fužina.
Eisenhandel *m*. kupčija z železom, — z železnino, železninska kupčija.
Eisenhändler *m*. železninar.
Eisenhut *m*. *(Aconitum)* preobjeda, omej, lisjak, vrajnica, pasja smrt.
Eisenhütte *f*. s. Eisenhammer.
Eisenkalk *m*. apnasto železo.
Eisenkies *m*. železni kršěc.
Eisenocker *m*. železna okra.
Eisenofen *m*. železna peč (-í).
Eisenoxyd *m*. železni okís.
Eisenplatte *f*. železna plošča.
Eisenprobe *f*. poskušanje železa; (Gottesurtheil) skušnja z razbeljenim železom.
Eisenrost *m*. železna rjà.
Eisensäure *f*. železna kislina.
Eisenschimmel *m*. sirěc, zelenko.
Eisenschlacke *f*. žlindra, plind.
Eisenschlag *m*. okujine *pl*., okovine *pl*.
Eisenschmied *m* kováč.
Eisenschmiede *f*. kováčnica.
Eisenschmiedin *f*. kovačíca.
Eisenschuss *m*. slepa železna ruda.
Eisenspänne *pl*. s. Eisenfeilicht.
Eisenspath *m*. jekleněc.
Eisenstab *m*. železna šibica.
Eisenstein *m*. železnják.
Eisenvitriol *n*. železna galica, železni vitrijol.
Eisenware *f*. železnina, železna roba.
Eisenwerk *n*. železnina; železna tovarna; s. Eisenhammer.
Eisenzeug *n*. železno orodje, železno posodje, železnina.
eisern železěn; *fig*. trd kakor železo (Herz) neusmiljen, okrutěn; —er Fleiß neumorna marljivost.
Eisfabrik *f*. Eiswerk *n*. ledarnica.
Eisfahrt *f*. vožnja po ledu. [polje.
Eisfeld *n*. ledišče, ledovišče, leden
eisförmig ledovit, ledast.
Eisgang *m*. splav ledú, lomljenje ledú.
Eisgebirge *n*. ledniki *pl*., ledeno pogorje.
Eisgefilde *n*. ledeno polje, ledovišče.
Eisgrube *f*. ledenica.
Eishändler *m*. ledár.
Eishauer *m*. ledosék.
eisig ledén.
eiskalt mrzěl kakor led.
Eiskeller *m*. ledenica.
Eiskluft *f*. razzeba, razpoka od mraza.
Eiskruste *f*. ledena skorja, srež.
Eislager *n*. ledišče.
Eislauf *m*. drsanje.
Eismeer *n*. ledeno morje.
Eismöve *f*. tanovšica, pijál (-i).
Eisnebel *m*. mráznica.
Eisperiode *f*. ledena doba.
Eispol *m*. s. Nordpol.
Eispunkt *m*. ledišče.
Eisscholle *f*. ledena skril (-i), ledena škrl (-í).

Eisschuh *m.* drčalnice *pl.*; (z. Gehen) krplje *pl.*
Eisvogel *m. (Alcedo)* vodoměc.
Eiswind *m.* mrzli —, ledeni vetěr.
Eiszapfen *m.* ledena sveča, kruncělj, sklénica.
eitel prazěn, praznotěn, ničevěn; (vergänglich) ničémurěn, puhěl, minljiv, nestanovitěn; — nennen po nemarnem —, po nevrednem imenovati.
Eitelkeit *f.* praznost, ničevnost; ničemurnost, minljivost, puhlost.
Eiter *m.* gnoj; mit Blut gemischter — sokrvica; (in den Augen) krmělj, krmežělj.
Eiterauge *n.* krmežljivo oko.
eiteräugig krmežljiv, krmežljav.
Eiterbeule *f.* tur (tvor), gnojavica, vred.
eiterricht gnojast, turast.
eitern gnojiti se; ognojiti se.
eiternd gnojěn.
Eiterstelle *f.* ognojěk.
Eiterstock *m.* stržén.
Eiterung *f.* gnojenje; in — übergehen ognojiti se.
Eiterungsmittel *n.* gnojilo.
Eiweiß *n.* belják.
eiweißhältig beljakovnat.
Eiweißstoff *m.* beljakovina, beljakověc.
Ekel *m.* gnus, stud, grust (-i), grušča, mrzenje; ich habe — s. ekeln; ich bekam — pristudilo se mi je, priskutilo se mi je, omrzelo mi je, ogadilo se mi je.
ekelerregend, ekelhaft ostuděn, gnusěn, nagnusěn, ogaděn (ogaběn), oskutěn, mrzěk.
Ekelhaftigkeit *f.* ostudnost, gnusoba, nagnusnost, gadnost.
ekeln, es ekelt mich gnusi se mi, studi se mi, gadi se mi, preseda mi, grusti se mi, mrzi mi (me).
Eklipse *f.* mrk, omrknenje.
Ekliptik *f.* ekliptika, solněna (dozdevna) pot.
Ekloge *f.* seljanka, pastirska pesěm (-i), ekloga.
Ekstase *f.* zamaknenost, vzhit; nezmerna radost (-i).
Elaborat *n.* izdelěk.
Elasticität *f.* proznost, prožljivost.
elastisch prožljiv, prožěn, elastičěn.
Elefant, Elephant *m.* slon; Elefanten- slonov.
elegant ličěn, nakičen, sijajěn, bliščoběn.
Eleganz *f.* ličnost, nakičenost, sijajnost, bliščoba.
Elegie *f.* žalostinka, elegija.
elegisch elegičěn, milotožěn.
Elektricität *f.* elektrika.
Elektricitätsleiter *m.* elektrovód.
elektrisch električěn; —er Stoff elektrina, elektrika; —er Strom elektrotók.
elektrisieren elektrizovati, elektrizirati; *fig.* vneti (vnamem), *impf.* vnemati.
Elektrisiermaschine *f.* električni kolovrat, — stroj.
elektromagnetisch elektromagnetičěn.
Elektrometer *m.* elektromér.
Elektromotor *m.* elektrobudnik.
Elektrophor *m.* elektrofór.
Elektroskop *m.* elektroskóp.
Element *n.* živělj, element; (Urstoff) prvina, prvěk; (Anfang) začetěk, osnutěk.
Elementarbuch *n.* začetna knjiga, početne bukve.
Elementarereignis *n.* prirodni —, natorni dogoděk.
elementarisch natorěn; početěn, prvotěn.
Elementarlehre *f.* početni nauk.
Elementarlehrer *m.* početni učitelj.
Elementarschaden *m* ujma.
Elementarschule *f.* početna šola.
Elementarschüler *m.* početnik.
Elementarunfall *m.* vremenska nesreča.
Elementarunterricht *m.* početni nauk.
Elen, —thier *n.* los; —kuh *f.* losica.
Elend *n.* reva, nadloga, stiska, beda, revščina, siroščina.
elend revěn, beděn, jaděn; —es Haus koča, beznica.
Elende *m.* reva, revež, trpín, revše, ubožěc, siromak; — *f.* reva, revica, ubozica.
elendiglich *adv.* revno, bedno, jadno, žalostno.
Eleve *m.* učeněc, pitoměc, gojeněc.
Elevenprüfung *f.* skušnja za gojence.
elf s. eilf.
Elf *m.*, Elfe *f.* gorski duh, vilin sluga.
Elfenbein *n.* slonova kost, slonokost, (serb.) belokost.

elfenbeinen (—ern) slonokostén.
eliminieren iztrebiti.
Elision *f.* izpáh, zamolkljej, elizija.
Elite *f.* izbor, cvet, jedro; die — des Adels najvišja gospoda, cvet plemenitašev.
Elixir *n.* lek, uvarĕk (od rastlin in raznih pridelkov). [vatĕl.
Elle *f.* vatĕl, lakĕt; nach der — na
Ellenbogen, Ellbogen *m.* lakĕt, lehĕt, komolĕc; Ellbogen= komolčni.
Ellbogenbein *n.* podlahtnica.
Ellbogenhöhle *f.* pazduha, pazha.
Ellbogenspitze *f.* kljukica.
ellenbreit vatĕl —, lakĕt širok.
Ellenmaß *n.* laketna mera, mera na vatĕl.
ellenlang lakĕt od. vatĕl dolg.
ellenweise po vatlu, na vatle, na lakĕt.
Ellipse *f.* *(gramm.)* izpust; *(geometr.)* pakrog, elipsa.
elliptisch pakrožĕn, eliptičĕn.
Else *f.*, —nbaum *m.* *(Prunus padus)* čremsa, čemž, sremša, sramsa.
Elsenbeerbaum *m.* brenkovĕc, brekulja.
Elster *f.* sraka; *dem.* sračica; Elster= sraćji.
elterlich starišev, roditeljev *(gen. pl.)*, očetov in materin, roditeljski, domač; im —en Hause v domači hiši, v očetovi hiši.
Eltern *pl.* stariši, roditelji, oče in mati.
Elternliebe *f.* ljubezĕn (-i) starišev.
elternlos brez starišev, sirotĕn, sirota (Waise).
Elysium *n.* raj, elizij.
Email *n.* sklenina, steklenina.
emaillieren postekliti.
Emanation *f.* iztók, izhód.
Emancipation *f.* osvoboditĕv, osamosvojitĕv.
emancipieren osvoboditi se, osamosvojiti se.
Emballage *f.* zavój, zavojnina.
emballieren zaviti, zamotati.
Embargo *n.* zadržba —, zaustava ladij.
Emblem *n.* známenje, znak.
Embryo *m.* plod, zarodĕk, spočetĕk.
emeritiert doslužen, odslužen.
Emeute *f.* s. Aufstand.
Emigrant *m.* izselnik, uskok.
Emigration *f.* izselitĕv.
emigrieren s. auswandern.
eminent izvrstĕn, izborĕn; (v. d. Majorität) znamenit, očitĕn.
Eminenz *f.* prevzvišenost, eminencija; (Fortg.) odlika.
eminieren s. hervorragen.
Emissär *m.* poslanĕc.
Emission *f.* poslanje, pošiljatĕv; (der Banknoten) izdavanje, izdanje, izdajatĕv.
emittieren izdati, *impf.* izdajati.
Emmerling *m.* strnád; (Weibchen) strnádka; *dem.* strnádĕk.
Emolument *n.* korist (-i), dohodĕk, pridobitĕk, dobičĕk.
Empfang *m.* prejém, prejemĕk, prejetje, prejetĕv; in — nehmen prejeti (prejmem), dobiti, prevzeti (-vzamem); *impf.* prejemati, dobivati, prevzemati; annehmen vzeti, *impf.* jemati (jemljem).
empfangen prejeti (prejmem), prevzeti (-vzamem), dobiti; *impf.* prejemati, dobivati; (jemanden) sprejeti, *impf.* sprejemati; (v. weibl. Geschlechte) spočeti, *impf.* spočenjati, auch znositi.
Empfänger *m.* prejemnik, prejemalĕc; —in *f.* prejemnica, prejemalka.
empfänglich sprejemljiv, navzetljiv, spretĕn, občutljiv; spočetĕn, spočetljiv.
Empfänglichkeit *f.* sprejemljivost, spretnost, občutljivost.
Empfangnahme *f.* prejém, prejetje.
Empfängnis *f.* spočetje, spočetĕv; unbefleckte — brezmadežno spočetje.
Empfangsbestätigung *f.*, —recepisse *n.*, —schein *m.* prejemnica, prejemni list.
Empfangsrubrik *f.* predelĕk za prejemke.
empfehlen priporočiti, *impf.* priporočati, priporočevati; sich jemandem — priporočiti se, izročiti se; *impf.* priporočati se, izročevati se; (Abschied nehmen) posloviti se, slovo vzeti (vzamem); *impf.* slovo jemati (jemljem); ich empfehle mich z Bogom, srečno, klanjam se.
empfehlend prijetĕn, prikupljiv.
Empfehler *m.* priporočevalĕc, priporočnik; —in *f.* priporočevalka.
Empfehlung *f.* priporočilo, priporočba, priporočitĕv; richte meine — aus priporoči me.

Empfehlungsschreiben *n.* priporočilni list.

empfindbar čutljiv, občutljiv.

Empfindelei *f.* prenapeta občutljivost.

empfinden čutiti; občutiti; Freude — veseliti se, veselje obhaja (koga); Durst — žejěn biti (sem), žeja me.

Empfinden *n.* občutěk, čut.

Empfindler *m.* občutljivěc.

empfindlich občutljiv, čutljiv, občutěn; (schnell zornig) zamérljiv, nagle jeze; (groß) velik, znamenit; hud.

Empfindlichkeit *f.* občutljivost, občutnost; zamerljivost.

empfindsam občutljiv, rahločutěn, meh**ě**k.

Empfindsamkeit *f.* občutljivost, rahločutnost.

Empfindung *f.* občut, počutěk, čut, čuvstvo.

Empfindungskraft *f.*, —vermögen *n.* moč občutka, občutnost.

empfindungslos brezčutěn, neobčutljiv.

Empfindungslosigkeit *f.* brezčutnost.

Empfindungsnerv *m.* čutnica, živěc.

Empfindungsorgan *n.* občutilo.

Empfindungswort *n.* medmet.

Emphase *f.* posebni poudarěk (posameznih izrazov v govoru), krepkota.

emphatisch krepěk, s poudarkom.

Empirie *f.* izkustvo, izkušenost, izkušnja.

empirisch izkusěn, empiričěn.

empor kvišku, kviškoma, navzgor, gor, v viš, po koncu.

empören vzdigniti, povzdigniti, pobuniti; *impf.* povzdigovati; (unwillig machen) razsrditi, razjeziti, razkačiti, razljútiti, razjariti; sich — puntati se, spuntati se, pobuniti se, vzdigniti se.

empörend grozěn, strašěn, strahovit, grozovit.

emporfahren kvišku planiti, — skočiti.

emporheben vzdigniti, povzdigniti; *impf.* povzdigovati.

emporhelfen na noge —, kvišku pomoči (-morem), pomagati; s. aufhelfen.

emporkeimen vznikniti.

Emporkirche *f.* kor, pevališče.

emporkommen kvišku priti, *impf.* prihajati; povzdigniti se, opomoči (-morem) se; *impf.* povzdigovati se.

Emporkömmling *m.* novi povzdigneněc, noviněc v časti.

emporlodern vzplameneti, plasniti, švigniti (plamen).

emporragen kvišku moleti, štrleti, strčati (strčím).

emporranken sich ovijati se, spenjati se.

emporschleudern zagnati (-ženem), zalučati kvišku; brúhniti, vreči (vržem); *impf.* brúhati, metati (mečem).

emporschweben vzdigniti se, vzplávati; *impf.* vzdigovati se.

emporschwingen sich vzleteti, vzdigniti se, vzpeti (-pnem) se; *impf.* vzdigovati se.

emporstehen kvišku stati (stojim), moléti, štrleti, strčati (-ím); (v. Haaren) sršiti se, ščetiniti se.

emporsteigen vzdigniti se, *impf.* vzdigovati se.

emporsträuben sich ježiti se, ščetiniti se, sršiti se.

Empörung *f.* upor, punt, vstaja, buna.

emporwachsen vzrasti (-rastem), vzraščati.

emporwuchern hobotno rasti; vzhobotati.

emsig marěn, marljiv, prizadevěn.

Emsigkeit *f.* marnost, marljivost, prizadevnost.

En chef, Befehlshaber *m.* najvišji poveljnik.

Enclave *f.* osreděk.

Encyklopädie *f.* jedro znanstva, enciklopedija.

encyklopädisch vséučěn, enciklopedičěn; (oberflächlich) površěn.

End- končni, zadnji.

Endabsicht *f.* glavni namen, končni cilj, cilj in koněc.

Endbescheid *m.* končni odlok.

Ende *n.* koněc, kraj; am — d. Dorfes koněc vasí; von einem — zum andern od konca do konca, od konca do kraja, od kraja do kraja; (Ausgang) izid; zu — bringen dokončati, dovršiti, dognati (-ženem); zu — gehen poíti (poídem), poteči (-tečem), nestati (-stanem) česa; *impf.* pohajati, potekati; ein — nehmen poginiti, končati, koněc biti (sem) česa, koněc vzeti (vzamem); bis zu — do konca, do cela; (d. Lebens) smrt (-i); (Zacke am Hirschgeweih) raz-

rastěk, parog, rožič; zu — führen dodelati; zu — kommen mit Bauen, Säen, Dreschen dozidati, dosejati (-sejem), domlatiti.

endeln čez prst šivati.

enden *intr.* končati se, zvršiti se, iziti (izidem), miniti, koněc vzeti (vzamem); *impf.* končevati se, zvrševati se, minevati; *tr.* končati, dokončati, dovršiti; *impf.* dokončevati, dovrševati; (aufhören) néhati, prenéhati; *impf.* prenehovati.

Endentscheidung *f.* končna razsodba.

Endergebnis *n.* končni nasleděk.

Endesgefertigte *m.* podpisani (zdolej).

endgiltig končno veljavěn.

endigen s. enden.

Endigung *f.* dokončanje, dovršitěv.

Endivie *f.* endivija, rezva (in Steierm.)

Endlaut *m.* končnik.

endlich *adi.* končni, zadnji, poslednji; (vergänglich) umrljiv, minljiv; *adv.* končno, skonca, napokon, naposled, slednjič.

endlos brezkončěn, neskončěn, brezkrajěn.

Endlosigkeit *f.* brezkončnost, neskončnost.

Endpunkt *m.* krajišče.

Endreim *m.* končna rima, končni stik.

Endresultat *n.* s. Endergebnis.

Endschaft *f.* koněc.

Endsilbe *f.* končnica.

Endung *f.* končnica; (Casus) sklon, padež.

Endursache *f.* končni vzrok.

Endurtheil *n.* končni razsoděk, končna razsodba.

Endzeile *f.* poslednja vrsta.

Endzweck *m.* poglavitni namen, zadnji namen, cilj in koněc.

Energie *f.* krepkost, krepkoba.

energisch krepěk, krepostěn.

Engagement *n.* najetje —, vzetje v službo; (Dienst) služba; (Verpflichtung) zavéza.

engagieren v službo vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); (verpflichten) zavezati (-vežem); sich — službo prevzeti, v službo stopiti; zavezati se, obljubiti se.

engbrüstig ozkoprsěn; *(med.)* nadušljiv, sipljiv.

Engbrüstigkeit *f.* nadúha, sipljivost.

enge tesěn, tesnoběn, ozěk; —r Weg soteska, klaněc, tesnec; — schreiben drobno pisati (pišem); —r Kamm gost glavnik; es wird mir — ums Herz srce mi stiska, tišči me na srcu.

Enge *f.* tesnoba, tesnost, tesnoča; (ein enger Ort) soteska, klaněc, ožina; in die — treiben v zadrego spraviti, v kozji rog ugnati (-ženem).

Engel *m.* angelj, krilatěc; Engel= angeljski.

Engelbrot *n.* angeljski kruh.

Engelchen *n.* angeljčěk.

engelgleich kakor angelj.

engelrein čist kakor angelj.

Engelreinheit *f.* angeljska čistost.

Engelschar *f.* truma angeljev.

Engelsgeduld *f.* angeljska potrpežljivost.

Engelsgruß *m.* angeljsko češčenje.

Engelsstimme *f.* angeljski glas.

engen stisniti, zôžiti; *impf.* stiskati.

Engerling *m.* podjed; (unter d. Haut) ôgrc.

Engflügler *m.* ozkokrilěc.

engherzig malosrčěn, malodušěn.

Engherzigkeit *f.* malosrčnost, malodušnost.

englisch angeljski, angeljev; der —e Gruß angeljsko češčenje, angeljevo pozdravljenje; (v. England) angleški.

Engpass *m.* soteska, klaněc.

Enkel *m.* vnuk; *dem.* vnučěk, vnučič.

Enkelin *f.* vnuka, vnukinja.

enorm nezmerěn, ogroměn.

enrollieren vpisati (-pišem), zapisati; *impf.* zapisovati.

Ensemble *n.* skupnost, skladnost (posameznih delov v celoto); celota.

ent= (in Zusammensetzung) raz-, s-, u-, od-.

entadeln plemeništvo vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem).

entarten izvreči (-vržem) se, sprevreči se, spriditi se.

Entartung *f.* izroděk, sprevržěk; izvrženje.

entäußern oprostiti, oteti (otmem), rešiti koga česa; sich — iznebiti se česa, odreči se, (u)tvegati se, oddati; *impf.* oddajati.

Entäußerung *f.* iznebitěv, oddaja.

entbehren biti (sem) brez česa, ne iméti (nimam) česa; (den Mangel leicht ertragen) utrpéti (-trpím), prebiti (-bóm) brez česa, prestati (-stojím) brez česa; *impf.* utrpevati; (vermissen) pogrešiti, *impf.* pogréšati; d. Nahrung — stradati, glad trpéti.

entbehrlich utŕpĕn, pogrešljív; das ist mir — to lahko utrpím, brez tega sem lahko, brez tega lahko shajam, to mi je odveč.

Entbehrlichkeit *f.* utŕpnost, pogrešljivost.

Entbehrung *f.* potreba, pománjkanje; stradanje.

entbieten poróčiti, sporóčiti, na znanje dati (dam); *impf.* poróčati, sporóčati, na znanje dajati; jemanden zu sich — poslati (pošljem) po koga, koga k sebi poklicati (-kličem), ukazati (-kažem) komu, naj pride; *impf.* pošiljati po koga, koga k sebi klicati, ukazovati komu, naj pride; einen Gruß — pozdráviti, *impf.* pozdrávljati (koga).

Entbietung *f.* poročilo, sporočilo; — eines Grußes pozdrav.

entbinden odvézati (-vežem), razvézati, razrešiti, oprostiti, osvoboditi; *impf.* odvezovati, razvezovati, razreševati, oproščevati; (v. Frauen) roditi; poroditi, poviti (-vijem).

Entbindung *f.* odveza, razveza, oprostitĕv; (v. Frauen) porod.

Entbindungsanstalt *f.* porodnišnica, porodišče.

Entbindungswissenschaft *f.* porodoslovje, porodoznanstvo.

entblättern listje obrati (-berem), osmúkati, ogóliti; *impf.* listje obirati, osmukávati; sich — osuti (-spem und -sujem) se, *impf.* osipati (-sipljem) se.

entblöden sich drzniti se, predrzniti se.

entblößen d. Haupt odkriti (-krijem) se, vzeti (vzamem) pokrivalo z glave; *impf.* odkrivati se, jemati (jemljem) pokrivalo z glave; d. Körper — (während d. Schlafes) razodêti (-denem) se, *impf.* razodévati se; (gegen d. Scham) gáliti (gariti) se; razgáliti se; *impf.* razgáljati se; eine Festung — vzeti (vzamem) vojake iz trdnjave, opustiti jo.

entblößt gol, nag; —en Hauptes odkrit, razogláv, gologláv; aller Güter — brez vsega premoženja, gol in suh.

entbrennen užgati (užgem) se, vneti (vnamem) se, razvneti se; *impf.* užigati se, vnemati se; für etwas entbrannt sein za kaj živéti (živím), goréti (gorím), vnet biti (sem).

entbürden razprtiti, breme sneti (snamem), razbremeniti; *impf.* razprtati, breme snémati; (ein Thier) raztovoriti.

entdecken odkriti (-krijem), najti (najdem); *impf.* odkrívati, nahájati; (erfinden) iznajti (-najdem); (verrathen) izdáti, ovaditi, naznaniti; *impf.* izdajati, ovajati, naznanjati; (bemerken) zapáziti, zagledati; sich — razodéti (-denem) se, odkriti (-krijem) se, pokazati (-kažem) se; *impf.* razodevati se, odkrivati se, kazati se.

Entdecker *m.* najdnik, iznajdnik; izdajalĕc, ovadnik, naznanilĕc.

Entdeckung *f.* odkritje, najdba, iznajdba; ovadba; razodetje; eine — machen zapaziti, najti; *impf.* zapazovati, nahájati.

Ente *f.* raca; *dem.* račica.

entehren sramotiti, grditi, nečast delati; osramotiti, ogrditi, onečastiti, ob čast pripraviti, poštenje vzeti (vzamem); *impf.* onečastovati, ob čast privávljati; (schänden) skruniti; oskruniti, onečastiti; *impf.* oskrunjevati.

entehrend sramotilĕn, skrunilĕn, oskrunjevalĕn.

Entehrer *m.* sramotilĕc, oskrunjevalĕc.

Entehrung *f.* sramočenje, osramočenje, skrumba, oskrumba, oskrunjatĕv.

enteilen ubežati (-bežím), uiti (-ídem); *impf.* uhájati, bežati (bežím), hitéti (hitím).

Enten- račji.

Entenadler *m.* račar, sivi orĕl.

entenartig racast.

Entenbeize *f.* račji lov s sokolom.

Entenbrut *f.* mlade race, račice.

Entenruf *m.* gaganje.

Entenstall *m.* račjak.

Enterbeil *n.* ladijarska sekira.

enterben razdedíniti, izdedíniti, zavreči (-vržem), izključiti od dedine.

Enterbung *f.* razdedinjenje, izdedinjenje, izključenje od dedine.

Enterbrücke *f.* zapadni most s kopikami.

Enterhaken *m.* mačĕk, kopika, kljuka.

Enterich *m.* racman, racák.

entern z mačkom (s kopikami, s kljukami) pritegniti, *impf.* pritegovati.

entfädeln nit potegniti iz šivanke.

entfahren uíti (-ídem), ubéžati (-bežím), izmakniti se, izmúzniti se; *impf.* uhájati, izmikati se.

entfallen pasti (padem), *impf.* padati iz —, z —; (aus dem Gedächtnis) pozábiti, *impf.* pozábljati; (v. Muth) upasti (-padem), *impf.* upádati; (aufhören) néhati, miniti, prestati (-stanem); (v. Thränen) utrniti se, pocéditi se; *impf.* utrinjati se, pocéjati se; die auf jemanden —de Summe znesěk, ki pride na koga, ki komu pripada.

entfalten razviti (-vijem), razprostreti, razvihati (-viham u. -višem); *impf.* razvijati, razprostirati, razvihavati; (v. Blüten) razcvesti (-cvetem) se, razcvetéti, razviti se; *impf.* razcvétati se, razcvetévati, razvijati se; (v. Hülsen) prezati se; razprezati se, sprezati se; (d. Stirne) razvédriti, razjásniti, zjásniti.

Entfaltung *f.* razvoj, razvitje, razvitěk; razcvet, razcvetěk.

entfärben sich barvo spremeniti, *impf.* spreminjati; (vor Schrecken) prepasti (-padem), prebledeti; *impf.* prepádati, prebledévati, bled prihájati; (v. Scham) zarudéti, *impf.* zarudevati.

entfasern (e. Kleid) guliti, trgati; zguliti, strgati; (Bohnen) luščiti; zluščiti.

entfernen (wegrücken) odmakniti, oddáljiti; *impf.* odmikati, oddaljevati; (aus einer Gesellschaft) odpráviti, odgnati (-ženem), odstrániti; *impf.* odprávljati, odgánjati, odstranjevati; sich — oditi (-idem), oddáljiti se; *impf.* odhájati, oddaljevati se; (v. d. Wahrheit) odstópiti, *impf.* odstópati; von der Tugend sich — ločiti se od kreposti, spriditi se.

entfernt oddaljen, odležěn; *adv.* weit — daleč proč; weit — mir zu helfen, ... ne le da mi ni pomagal, še ..., ne da bi mi pomagal, še ...

Entfernung *f.* odstránjenje, oddáljenje, odprava; (Weite) daljava, dalja, daljina, razdalja, oddaljenost; (v. d. Wahrheit) odstóp; die heimliche — skrivni pobég.

entfesseln razkleniti, oprostiti, osvoboditi; *impf.* razklépati; (Leidenschaften) razbrzdati.

entflammen razplameniti, razvneti (-vnamem), užáriti; *impf.* razvnémati, užárjati; *intr.* užgati (-žgem) se, vneti (vnamem) se; *impf.* užigati se, vnémati se.

entfliegen odletéti, odfrkniti; *impf.* [odletávati.

entfliehen uíti (-ídem), uteči (-tečem), ubéžati (-bežím), pobégniti, unesti jo, zmakniti se; *impf.* uhájati, utékati, zmikati se; (v. d. Zeit) hitéti, potékati.

entfließen priteči (-tečem) iz —, uliti (-lijem) se iz —, iziti (-idem) iz —; *impf.* pritékati iz —, ulijati se iz —, izhájati iz —; (v. d. Thränen) pocediti se, zarositi; kein Wort entfloß seinen Lippen ne spregovori, ne izreče besedice.

entfrachten iztovoriti, raztovoriti.

entfremden potújiti, otújiti; (entziehen) vzeti (vzamem), zmekniti; *impf.* jemati (jemljem), zmikati; sich jemanden — ostrášiti koga, od sebe odgnati (-ženem) od. odbiti (-bijem) koga.

entführen odpeljati (-peljem), odgnati (-ženem); *impf.* odpeljevati, odganjati; (rauben) ugrábiti, uhítati.

Entführer *m.* odpeljevalěc, odganjalěc; ugrabež, ugrabnik.

Entführte *f.* odpeljanka; ugrabljenka.

Entführung *f.* odpeljanje; ugrábljenje.

Entgang *m.* izguba, škoda.

entgegen *praep.* proti, zoper; *adv.* nasproti, naproti.

entgegengehen iti (grem) komu nasproti; dem Tode — iti v smrt.

entgegengesetzt nasprotěn, protivěn; im —en Falle sicer, inače, drugače.

entgegenkommen priti (pridem) nasproti, *impf.* prihájati nasproti; einer Bitte — prošnjo uslišati (-slišim).

Entgegennahme *f.* sprejetje, sprejema.

entgegennehmen sprejeti (sprejmem), *impf.* sprejémati.

entgegensehen nadéjati se česa, pričakovati kaj.

entgegensein zoper kaj biti (sem), upirati se čemu.

entgegensetzen nasproti postáviti, *impf.* — postávljati; sich — ustavljati se, upirati se, protiviti se.

entgegenstehen biti (sem) proti čemu, upírati se, ustávljati se, brániti.

entgegenstellen po robu postáviti, nasproti postáviti, *impf.* — postávljati.

entgegenziehen iti (grem) zoper koga, na koga, proti komu.

entgegnen odgovoriti, odvrniti; *impf.* odgovarjati, odvračati.

Entgegnung *f.* odgovor.

entgehen uiti (-idem), umakniti se, uteči (-tečem), ubežati (-bežím), ogniti se, unesti jo; *impf.* uhájati, umikati se, ogibati (-gibljem) se; es soll dir nicht — ob to ne prideš, tega ne izgubiš; entgangener Gewinn izgubljen dobičěk, dobičěk ki je ušěl.

Entgelt *n.* vračilo, povračilo, povrnilo; ohne — brez povračila, zastónj.

entgelten vrniti, povrniti; *impf.* vráčati, povráčati; etwas — müssen trpéti za kaj; das wird er — to ga bode še bolelo; einem etwas — lassen maščevati se nad kom, znesti od. znositi se nad kom.

entgeltlich povrnilěn, plačilěn.

entgleiten zdrčati (zdrčím), zdrkniti, spolzniti se, spodrsniti se; *impf.* drčati iz —, izpodrsovati se.

entglimmen zažaréti, užariti se, raznétiti se, vneti (vnamem) se, zatléti (zatlím).

enthalten obseči (-sežem), zapopasti (-padem); *impf.* obségati, zapopádati, držáti (držím); sich — zdržati se, *impf.* zdrževati se, ogíbati (-gibljem) se; — sein nahájati se.

Enthaltensein *n.* nahajanje.

enthaltsam zdržěn, vzdržěn, zdržljív, vzdržljiv, zmérěn.

Enthaltsamkeit *f.* zdržnost, zdržljivost, zmérnost.

enthaupten ob glavo dejáti (dém od. denem), obgláviti, glavo (komu) odsekati; *impf.* ob glavo dévati.

Enthauptung *f.* obglávljenje, glavosék.

entheben oprostiti (koga česa); des Dienstes — ob službo dejáti (dém od. denem), iz službe odpustiti od. odstáviti. [stava, odpust.

Enthebung *f.* oprostitěv, oprostilo; od-

Enthebungsgesuch *n.* oprostilna prošnja; odpustilna prošnja.

Enthebungskarte *f.* oprostilni list, oprostilnica; odpustilni list, odpustilnica.

entheiligen oskrúniti, onečastiti, ne svetiti; *impf.* oskrúnjati, ne posvečevati. [lěc.

Entheiliger *m.* skrunilěc, oskrunjeva-

Entheiligung *f.* oskrunjevanje, oskrunjatěv, skrumba, oskrumba.

enthüllen odkriti (-krijem), razkriti, razgrniti; *impf.* razkrivati, razgrinjati; (den Leib) razgaliti; (offenbaren) razodeti (-denem), *impf.* razodevati; objaviti.

Enthüllung *f.* odkrivanje; odkritje, razodeva, razodetje, objava.

enthüpfen odskakljati.

enthusiasmieren s. begeistern.

enthusiastisch s. begeistert.

entjungfern oskruniti, pokvariti, spečati; *impf.* oskrunjati; devištvo vzeti (vzamem) komu, zapeljati.

entkleiden sleči (slečem), razpraviti; *impf.* slačiti, razpravljati.

entkommen uiti (-idem), uteči (-tečem), uprhniti; *impf.* uhajati, utekati, prhati.

Entkommen *n.* ubég, pobég, utèk.

entkräften *tr.* oslabiti, ob moč pripraviti; *impf.* oslabljevati, ob moč pripravljati; den Beweis — pobiti (-bijem); pobijati; den Acker — izmolzti, izpiti (-pijem); *intr.* sich — obnemoči (-morem), obnemagati, omagati, opešati; *impf.* omagovati, pešati.

entkräftet obnemogěl, onemogěl, slabotěn, nevečěn; entkräftend slabeč, pobijajoč.

Entkräftigung *f.* slabost, nemoč (-i), onemoglost.

entladen izložiti, odložiti, razložiti, raztovoriti, razbasati (-bašem); *impf.* izkladati, razkladati; sich — razprtiti se, zdeti si breme; *impf.* zdevati si breme; (v. Gewehr) sprožiti se; (v. Wolken) izprazniti se, izpraznovati se.

Entladung *f.* razkladanje, raztovoritěv.

entlang *adv.* poleg, ob, kraj, (in Unterkr. u. serb.) uz.

entlassen odpustiti, razpustiti, spustiti; *impf.* odpuščati, razpuščati; (a. d. Dienste) iz službe dejati (denem), iz

službe pustiti koga, slovo dati komu; *impf.* iz službe devati, puščati; (vom Militär) spustiti od vojaščine.

Entlassene *m.* izpuščenĕc; *f.* izpuščenka.

Entlassung *f.* odpust, razpust, razpuščanje.

Entlassungsgesuch *n.* prošnja za odpust (izpust).

entlasten razprtiti, zdeti (zdenem) komu breme; *impf.* zdevati komu breme; (d. Grund) razbremeniti, odvezati (-vežem), oprostiti; *impf.* razbremenjati, odvezovati, oproščevati; eines Verdachtes — opravičiti; *impf.* opravičevati.

Entlastung *f.* razprtitĕv; (d. Grundes) razbremenitĕv, odveza; opravičevanje; Entlastungs- razbremenilni, odvezni, opravičevalni.

Entlastungszeuge *m.* opravičevalna priča, opravičevalni svedók.

entlauben osmukati, *impf.* smukati; sich — osuti (-sujem u. -spem) se, obleteti; *impf.* osipati (-sipljem) se, obletovati.

entlaufen uteči, uskočiti, ubegniti, pobegniti, uiti (-idem); *impf.* uhajati, utekati.

entledigen sich iznebiti se, rešiti se, osvojiti se, odkrižati se; *impf.* iznebavljati se, osvojevati se; d. Auftrages — naročilo opraviti, opravljati; der Schulden — izdolžiti se.

entleeren izprazniti, *impf.* prazniti; iztrebiti.

entlegen odležĕn, odlegĕl, odročĕn, daljĕn, oddaljen, zakrajĕn, stranski; *adv.* daleč, v stran.

Entlegenheit *f.* dalja, daljina, odležnost, odročnost.

entlehnen na posodo vzeti (vzamem), izposoditi si, v zajem vzeti, pozajmiti; *impf.* izposojati si, v zajem jemati (jemljem); entlehnte Wörter tujke, pozajmljenke.

entleiben usmrtiti; življenje vzeti (vzamem) komu; ubiti (-bijem) koga; *impf.* ubijati.

Entleibung *f.* uboj, ubojstvo, usmrtitĕv.

entleihen s. entlehnen.

entlocken izvabiti; izmamiti.

entlohnen plačilo dati, mezdo plačati; *impf.* plačevati.

Entlohnung *f.* plačilo, mezda, povračilo.

entmannen skopiti, moštvo vzeti (vzamem), *impf.* kopiti, rezati (režem).

entmuthigen pobiti (-bijem), popariti, srčnost vzeti (vzamem); *impf.* pobijati, srčnost jemati (jemljem).

entmuthigt pobit, poparjen, malosrčĕn.

entnationalisieren tujiti; potujiti.

entnehmen vzeti (vzamem), odvzeti, povzeti, pozajeti, sneti (snamem); *impf.* jemati (jemljem), snemati; (ersehen) razvideti, sprevideti, uvideti, spoznati, razumeti kaj iz česa; *impf.* spoznavati, razumevati.

entnerven *tr.* oslabiti, pohabiti, zmèdliti; entnervt werden oslabêti.

entnervt oslabel.

entquellen izvirati iz —, pritekati iz —, curljati iz —.

enträthseln uganiti, odgonetati; *impf.* uganjati, ugibati (-gibljem).

Enträthselung *f.* uganka.

Entree *n.* vstop, vhod; (Geld) vstopnina.

entreißen utrgati, iztrgati, izdreti (-derem), izpuliti; *impf.* utrgavati, izdirati, puliti; etwas — ugrabiti, pobrati (-berem); der Gefahr — oteti (-tmem), rešiti; *impf.* otevati, otimati, reševati.

entrichten opraviti, *impf.* opravljati; eine Gebür — plačati, poplačati, povrniti; *impf.* plačevati, povračati; etwas — izročiti, izročati, izročevati; Dank — zahvaliti se.

Entrichtung *f.* oprava, plačilo, plača, izročilo; gegen — e. Gebür za plačilo.

entringen s. entreißen.

entrinnen uteči (-tečem), uskočiti, ubegniti, popihniti jo, uprhniti; *impf.* utekati, ubegati; (v. d. Zeit) teči, hiteti.

entrollen s. aufrollen.

entrücken odmakniti, umakniti; *impf.* umikati.

entrüsten *tr.* razsrditi, razkačiti, raztogotiti, razdražiti, razljutiti.

entrüstet togotĕn, razkačen, jadĕn, jar.

Entrüstung *f.* srd, jeza, jad, neugodje, gnev.

entsagen odreči (-rečem) se česa, odpovedati (-vém) se čemu, utvegati se;

impf. odrekati se, tvegati se; (abtreten) odstopiti, *impf.* odstopati.

Entsagung *f.* odpoved (-i), odrek, odstop.

Entsatz *m.* rešitĕv, otetba.

entschädigen povrniti, odškoditi, odškodovati, škodo poravnati; *impf.* povračati, poravnavati.

Entschädiger *m.* odškodovalĕc, povračalĕc.

Entschädigte *m.* odškodovanĕc.

Entschädigung *f.* odškodba, povračba, povračilo, poravnava škode; Entschädigungs- odškodni.

Entschädigungsanspruch *m.* terjava odškodovanja.

Entschädigungsbetrag *m.* odškodnina.

Entschädigungscapital *n.* odškodna glavnica, odškodni kapital.

Entschädigungsklage *f.* tožba za odškodbo.

entscheiden razsoditi, presoditi, odločiti; *impf.* razsojati, presojevati; (einen Zweifel, Kampf) razločiti, rešiti, razpoznati; *impf.* razločevati; sich — skleniti, odločiti se; *impf.* sklepati; —d odločilĕn, razsodĕn, odločĕn, razločĕn.

Entscheider *m.* razsodnik, razsojevalĕc.

Entscheidung *f.* razloka, razsodĕk, odloka, sklep; Entscheidungs- razsodni, odločni.

entschieden določĕn, odločĕn, trdĕn, gotov, odrešit.

Entschiedenheit *f.* določnost, krepkost, odrešitost.

entschlafen zaspati (-spím), *impf.* zaspavati; *fig.* umreti (-mrjem u. -mrem), preminiti; *impf.* umirati.

entschlagen izbiti (-bijem), odbiti, odtrupiti; *impf.* izbijati, odbijati, odtrupati; sich — otresti se, odkrižati se, iznebiti se, oprostiti se, okaniti se, izbaviti se česa.

entschleiern razkriti (-krijem), razgrniti, odgrniti; *impf.* razkrivati, razgrinjati.

entschließen sich skleniti, nakaniti, odločiti se, nameniti se; *impf.* sklepati, namenjati se.

Entschließung *f.* sklep, nakan, odloka.

entschlossen srčĕn, odločĕn, pogumĕn, stanovitĕn.

Entschlossenheit *f.* srčnost, pogumnost, odločnost.

entschlummern zadremati (-mljem), zaspati (-spím).

entschlüpfen izmuzniti se komu, prhniti, uprhniti, umakniti se; *impf.* prhati, umikati se.

Entschluss *m.* sklep, odloka, namen, nakan; einen — fassen skleniti, namisliti se, odločiti se; nakaniti; den — ändern premisliti se, *impf.* premišljevati se.

entschuldigen izgovoriti, opravičiti; *impf.* izgovarjati, opravičevati; — Sie ne zamerite, brez zamere; sich — izgovarjati se, opravičevati se.

Entschuldigung *f.* izgovor, opravičevanje; Entschuldigungs- opravičevalni, izgovorni.

entschweben vzdigniti se, vzleteti, splavati; *impf.* vzdigovati se.

entschwinden izginiti, miniti, zibniti; *impf.* izginjati, zibovati; (v. d. Zeit) hiteti, teči (tečem).

entseelt mrtĕv, umrl; (Leichnam) mrtvec, mrlič.

entsegeln odjadrati, odriniti; *impf.* odrivati.

entsetzbar odstavĕn, odstavljiv.

entsetzen odstaviti, iz službe dejati (-dem u. -denem); *impf.* odstavljati, iz službe devati; (e. Ort) oteti (-tmem), oprostiti, osvoboditi; *impf.* otevati, otimati; sich — osupniti, ostrmeti, presenetiti se, zdrzniti se, uprepasti (-padem) se, lekniti se, vzgroziti se (nad čim); *impf.* ostrmevati, uprepadati se, lekati.

Entsetzen *n.* osup, groza, strmenje, prepast (-i).

entsetzlich grozĕn, strašĕn, strahovit, grozovit, grozovitĕn.

Entsetzlichkeit *f.* strahovitost, grozovitnost.

Entsetzung *f.* odstava, odprava.

entsiegeln razpečatiti, odpečatiti, odpreti; *impf.* razpečatovati.

entsinken izmakniti se, izmuzniti se, izdrskniti, iz roke pasti (padem); *impf.* izmikati se, iz rok padati; s. entschwinden.

entsinnen spomniti se, domisliti se, dosetiti se; *impf.* spominjati se, domišljevati se; so viel ich mich zu — weiß za moje pámeti.

entspinnen izplesti (-pletem), izmotati; sich — začeti (-čnem) se, nastati (-stanem), izcimiti se, vneti (vnamem) se; *impf.* začenjati se, nastajati, vnemati se.

entsprechen prileči (-ležem) se, prilično biti (sem); *impf.* prilegati se, odgovarjati, ujemati se, zlagati se; (d. Wunsche) ustreči (-strežem), ugoditi, zadostiti, po godi —, po volji storiti; *impf.* ustrezati, ugajati, zadostovati; er hat entsprochen dobro je opravil, odgovoril (odgovarjal).

entsprechend primerĕn, priličĕn, pristojĕn, priležĕn, pripravĕn.

entsprießen izcimiti se, pognati (-ženem), izniknití, prikliti (-klijem), izrasti; *impf.* poganjati, izraščati; *fig.* iziti (-idem), postati (-stanem); *impf.* izhajati, postajati, izvirati; aus königl. Blute — kraljevega rodu biti (sem); entsprossen rojen.

entspringen izvirati, pritekati; (entweichen) uskočiti, uprhniti, uiti (-idem), pobegniti; (hervorkommen) izhajati, prihajati; (entstehen) začeti (-čnem) se, izleči (-ležem) se; *impf.* začenjati se; s. entsprießen.

entstehen postati (-stanem), nastati, začeti (-čnem) se, zaroditi se, vzikniti, zakotiti se, priti (pridem); *impf.* postajati, začenjati se, izhajati, prihajati; (v. Wolken) delati se, vstajati, zbirati se; (eintreten) nastopiti; es entstand eine Hungersnoth lakota je pritisnila; der entstandene Schade storjena —, napravljena škoda; *impf.* nastopati, pritiskati; es entsteht die Frage vpraša se, vprašanje je; was wird daraus — kaj bode iz tega?

Entstehen *n.* postajanje, nastajanje, začetĕk, nastanĕk, postanĕk; s. Ursprung.

entstellen grditi, pačiti, kaziti; ogrditi, popačiti, onespodobiti, pokaziti; (d. Thatsache) prevreči (-vržem), izprevreči, napak zviti (zvijem) kaj, popačiti; *impf.* izprevračati, zvijati.

entstellt spačen, skažen, nespodobĕn, grdobĕn.

entströmen iztekati, teči (tečem) iz —.

entstürzen (v. Thränen) udreti (-derem) se, uliti (-lijem) se; *impf.* udirati se, ulivati se; solze so ga oblile.

entsumpfen izsušiti.

Entsumpfen *n.* izsušenje.

enttäuschen razjasniti, odvarati; komu oči odpreti, resnico pokazati (-kažem), razmamiti; *impf.* oči odpirati; enttäuscht werden spregledati; zmoto spoznati; *impf.* spoznavati.

Enttäuschung *f.* spregled, spoznanje.

enttragen odnesti, *impf.* odnašati.

entthronen s prestola pahniti, — vreči (vržem), ob prestol pripraviti koga, komu krono vzeti (vzamem), odstaviti.

Entthronung *f.* odstava vladarja, odvzetje prestola.

entvölkern opustošiti, upustotiti; *impf.* opustoševati; (durch Auswanderung) razseliti.

entvölkert pustotĕn, brezljudĕn.

entwachsen odrasti, *impf.* odraščati; *adi.* odrasĕl.

entwaffnen razorožiti, orožje komu pobrati (-berem), orožje komu vzeti (vzamem); *impf.* razoroževati, orožje komu pobirati.

Entwaffnung *f.* razorožba.

entwässern odpeljati vodo iz česa, posušiti (travnik), izsušiti; na suho dejati (denem), *impf.* — devati.

Entwässerungscanal *m.* odvod vode, vodoodvod, vodotok.

entweder *coni.* ali; — oder ali — ali.

entweichen uskočiti, ubegniti, pobegniti, uiti (-idem), umakniti se; *impf.* umikati se, uhajati; (v. Gasen) odhlapeti, *impf.* hlapeti.

Entweichung *f.* pobeg, ubeg.

entweihen oskruniti, onečistiti; *impf.* skruniti, oskrunjati.

Entweihung *f.* skrunjenje, oskrumba, oskrunitĕv.

entwenden izmakniti, unesti, ukrasti (-kradem); *impf.* zmikati, unašati, krasti.

Entwender *m.* izmikalĕc. [kraja.

Entwendung *f.* zmik, zmikanje, unos,

entwerfen načrtati, očrtati, narisati, načrt napraviti; *impf.* — napravljati.

entwerten vrednost —, veljavo zmanjšati, vzeti (vzamem); ceno čemu zni-

lati, *impf*. — zniževati; razveljaviti, *impf*. razveljavljati; razvrediti.

Entwichene *m*. ubežnik, begun.

entwickeln razviti (-vijem), razmotati, razgrniti; *impf*. razvijati, razmotavati ꝛc.; ſich — razviti se, razsnuti (-snujem) se, razsnovati, razpasti (-pasem) se, razplesti (-pletem) se, razcvesti (-cvetem) se; *impf*. razvijati se, razpasovati se, razpletati se, razcvetati se; (gedeihen) uspevati, napredovati; (der Reife nähern) dozorevati.

Entwickelung *f*. razvoj, razvitěk, razsnova, razcvet, razpletěk, napreděk.

Entwickelungsvermögen *n*. razvojitost.

entwinden izviti (-vijem), izmakniti, iztrgati; *impf*. izvijati, izmikati.

entwiſchen ſ. entweichen.

entwöhnen odvaditi, *impf*. odvajati; (Kinder) odstaviti, odstavljati; entwöhnt ſein odvajen biti (sem).

Entwöhnung *f*. odvada, odstava.

entwürdigen vzeti (vzamem) komu čast, dostojnost, veljavo, vrednost; ponižati koga, v nič dejati (dém und denem), oskruniti; *impf*. jemati (jemljem) čast ꝛc., poniževati, v nič devati, oskrunjati. [těk.

Entwurf *m*. načrt, naris, črtež, osnu-

entwurzeln izkoreniti, s korenom izdreti (-derem), izpuliti; *impf*. izkorenjevati, s korenom izdirati.

entzaubern odčarati, oddelati; *impf*. odčarovati, razčarovati.

entzäumen razbrzdati, razuzdati; *impf*. razbrzdovati.

entziehen (jemd. etwas) odvzeti (-vzamem), odtegniti; (heimlich) izmakniti; ukratiti; *impf*. odjemati (-jemljem), odtegovati, izmikati, ukračevati; ſich — umakniti se, ogniti se, odtegniti se; *impf*. umikati se, ogibati (-bljem) se; das Wort — ustaviti komu govorjenje, — besedo.

Entziehung *f*. vzetje, odteza, zmikanje.

entziffern razložiti, razjasniti, uganiti; *impf*. razlagati, ugibati (-gibljem), uganjevati.

entzücken zamakniti, razveseliti; *impf*. zamikati; entzückt zamaknen, vnet.

Entzückung *f*. zamaknenost, zanos, nezmerno veselje.

entzündbar vnetljiv, vnamljiv, upaljiv.

entzünden užgati (-žgem), zažgati, zapaliti, zanetiti; *impf*. užigati, zapaljevati; ſich — vneti (vnamem) se, užgati se, razpaliti se; *impf*. vnemati se, užigati se, razpaljevati se; (von Wunden) vneti se, *impf*. vnemati se.

Entzünden *n*. užiganje, vnemanje.

Entzündung *f*. vnetje, vnetica; (Krankheit) prisad.

Entzündungsgeſchwulſt *f*. prisadna oteklina.

entzwei *adv*. na dvoje, narazen, vsaksebi.

entzweibeißen pregrizniti, razgrizniti; *impf*. pregrizovati.

entzweiberſten razpokniti, razpočiti se.

entzweien razdvojiti, razmiriti, razsvaditi, razpreti, razdružiti; *impf*. razmirjati, razpirati; ſich — spreti se, skregati se; *impf*. spirati se.

entzweigehen narazen iti (grem); pokniti, razpasti (-padem), razleteti, razlomiti se, raztrgati se; *impf*. pokati, razpadati.

entzweireißen raztrgati, pretrgati, razčesniti, razdreti (-derem).

entzweiſchlagen razbiti (-bijem), prebiti, raztolči (-tolčem), raztrupiti; *impf*. razbijati, prebijati.

entzweiſchneiden prerezati (-režem), *impf*. prerezovati.

entzweiſpalten razklati (-koljem), precepiti, razcepiti; *impf*. razcepljevati.

Entzweiung *f*. razpor, razprtija, svaja.

Enumeration *f*. naštetěv, naštevanje.

Enzian *m*. *(Gentiana)* svišč, zaspančěk, svedrec.

Eparchie *f*. eparhija.

Epaulette *f*. naramnica.

ephemer kratkodoběn, kratkovečěn, jednodnevěn; *fig*. nestanovitěn, minljiv, ničev.

Epheu *f*. bršljan.

Ephorat *n*. duhovno nadzorništvo.

Epidemie *f*. kuga, podeželna bolezěn.

epidemiſch kužěn, kužljiv, nalezljiv.

Epidermis *f*. vnanja koža, površna koža. [epigram.

Epigramm *n*. napis, napisnica, pušica,

Epik *f*. epika, epično —, junaško pesništvo.

Epiker *m.* epik, junaški pesnik.
Epikuräer *m.* epikurejěc, samopašnik, lahkoživěc.
Epilepsie *f.* božjast (-i), božje, padavica, padeča bolezěn (-i).
epileptisch božjastěn.
Epilog *m.* sklep, končni govor.
Epiphora *f.* epifora, povzema zadnje besede.
episch epičěn, junaški.
Episcopal- škofji, škofovski.
Episcopat *n.* škofijstvo, vladištvo.
Episode *f.* epizoda, zastranica.
Epistel *f.* poslanica, list, pismo.
Epitaph *n.* nagrobnica, nagrobni napis.
Epitheton *n.* pridevěk, epitet.
Epoche *f.* epoha, doba, razdobje.
epochemachend preslavěn, kar se šteje kot epoha.
Epopöe *f.* epopeja, junaška pesěm.
Equipage *f.* kočija, ekvipaža.
equipieren obleči, *impf.* oblačiti.
er *pron.* on, sie ona, es ono; das ist ein Er und nicht Sie to je saměc, pa ne samica.
erachten meniti, misliti, soditi; ich erachte es für nothwendig meni se potrebno zdi, — vidi.
Erachten *n.* mnenje, misěl (-i); nach meinem — po mojih mislih, kakor se mi zdi, kakor jaz sodim.
erarbeiten pridelati, pridobiti; *impf.* pridelovati.
Erb- dedni.
Erbadel *m.* dedno plemstvo.
Erbamt *n.* dedna čast, dedni urad.
Erbanfall *m.* pripad dedine.
erbarmen sich smiliti se koga, militi se koga, — nad kom, žal biti (sem) komu česa; usmiliti se, *impf.* usmilovati se; erbarme dich unser usmili se nas, pomiluj nas; es erbarmt mich smili se mi, milo se mi stori.
Erbarmen *n.* smiljenje, usmiljenje, milovanje, pomilovanje, milost (-i).
erbarmenswürdig smiljenja —, milovanja —, milosti vreděn.
Erbarmer *m.* milosrčnik, pomilovalěc, milostnik.
erbärmlich revěn, ubog, borěn, siromaški; kukav; smiljenja vreděn.
Erbärmlichkeit *f.* revščina, ubožnost, bornost, siromašnost.
Erbarmung *f.* s. Erbarmen.
erbarmungslos brez smiljenja, brez milosti, neusmiljen, nemil.
erbarmungsvoll usmiljen, milostljiv milosrčěn.
erbauen zidati, staviti, delati; sezidati, postaviti, narediti; *impf.* postavljati, narejati; (gewinnen) pridelati, pridelovati; *fig.* boljšati, blažiti; *pf.* poboljšati, vzpodbuditi, lep zgled komu dati; *impf.* vzpodbujati.
Erbauer *m.* zidar, zidalěc, stavitelj.
erbaulich vzpodbuděn, podučěn, boljševalěn.
Erbaulichkeit *f.* vzpodbudnost, podučnost.
Erbauung *f.* stavba, zidatěv, sezidanje; *fig.* vzpodbuja pobožnosti.
Erbauungsbuch *n.* podučne bukve, vzpodbudna knjiga.
Erbbegräbnis *n.* rodovinsko pokopališče, rodovinski grob.
Erbbesitz *m.* dedna posest (-i).
Erbe *m.* dedič, dednik, dedni naslednik; zum —n einsetzen za dediča (dedičem) koga postaviti.
Erbe *n.* dedina, dedovina; das väterliche — očinstvo; das mütterliche — materinstvo.
erbeben stresti se, potresti se, zmajati se, zgibati (-gibljem) se, zganiti se.
erbeigen dedičěn, dednolastěn.
Erbeigenthum *n.* dedna —, dedinska lastnina.
erben dedovati kaj po kom; podédovati, dobiti kaj (po očetu, po materi).
erberklären sich oglasiti se za dediča (dedičem), — za nasledstvo.
erbetteln priberáčiti, naberáčiti, izprositi, primolédovati; *impf.* priberačevati.
erbeuten upleniti, zapleniti, uropati, ugrabiti.
erbfähig zmožěn dedovati, sposoběn za dedovanje, — nasledstvo.
Erbfehler *m.* dedna napaka.
Erbfeind *m.* stari sovražnik.
Erbfolge *f.* dedno nasledje oder nasledstvo.
Erbfolger *m.* dedni naslednik.
Erbfürst *m.* dedni knez; —in *f.* dedna kneginja.
Erbfürstenthum *n.* dedna knežija.

Erbgenoss *m.* sodedič; —in *f.* sodednica.
Erbgenuss *m.* užitěk dedine.
Erbgerichtsbarkeit *f.* dedna (nasledna) sodna oblast (-i).
Erbgraf *m.* dedni grof; —gräfin *f.* dedna grófinja.
Erbgrund *m.* dedina, dedno zemljišče.
Erbgut *n.* dedina, dedna lastnina.
Erbherr *m.* dedni lastnik, dedni gospodar.
Erbhold *m.* grajščinski podložnik.
Erbhuldigung *f.* poklon dednemu vladarju.
erbieten sich ponuditi se, *impf.* ponujati se; s. erbötig.
Erbin *f.* dédnica, dédična.
erbitten izprositi, priprositi; erbetener Zeuge naprošena priča; durch Bitten erweichen preprositi.
erbittern razkačiti, razsrditi, razjeziti, razdražiti, raztogotiti; erbittert sein jeziti se na koga, hudovati se nad kom.
Erbitterung *f.* srd, jeza, razdražba, zdražba.
Erbkaiser *m.* dedni cesar; —könig *m.* dedni kralj.
Erbkrankheit *f.* prirojena —, pododovana bolezěn (-i).
Erbland *n.* dedna dežela.
erbländisch dednodeželěn.
erblassen obledeti, prebledeti; *impf.* bledeti, obledevati; *fig.* umreti, končati.
Erblasser *m.* zapustnik; —in *f.* zapústnica.
Erblehen *n.* dedni fevd.
Erblehensherr *m.* dedni fevdni gospod.
Erblehensmann *m.* dedni fevdnik.
erbleichen s. erblassen.
erblich deděn, dedinski, dediččn.
Erblichkeit *f.* dednost.
erblicken zagledati, ugledati, zazreti.
erblinden oslepeti, oslepniti, vid izgubiti; *impf.* oslepevati.
erblöden sich s. entblöden.
erblos brez dedine; (ohne Erben) brez dedičev, brezdediččn.
Erblosigkeit *f.* brezdedičnost.
erblühen razcvesti (-cvetem) se, razcveteti; *impf.* razcvetati se, razcvetevati se.
Erbmarschall *m.* dedni maršal.
Erbmonarchie *f.* dedna monarhija.
Erbmundschenk *m.* dedni točaj.
erborgen na up (upanje) vzeti (vzamem), izposoditi si; *impf.* na up jemati (jemljem), izposojevati si; erborgt izposojen, na up vzet; *fig.* tuj, lažljiv, lažnjiv, ničev.
erbosen s. erbittern.
erbötig pripravljen, voljěn, volján.
Erbpacht *f.* dedni zakup.
Erbpächter *m.* dedni zakupnik.
Erbpachtgeld *n.* dedna zakupščina.
Erbpachtvertrag *m.* dednozakupna pogodba.
Erbprinz *m.* kraljevič, cesarjevič, carjevič, prestolonaslednik; —prinzessin *f.* kraljičina, cesaričina, cesarjevna.
erbrausen zatuliti, zabučati (-čím), zašumeti.
erbrechen ulomiti, polomastiti, razbiti (-bijem), streti (sterem); *impf.* ulamljati, razbijati; (den Brief) razpečatiti, odpečatiti; *impf.* razpečatovati; sich — bljevati (bljujem), bljuvati, kozlati; *pf.* izbljevati, pokozlati.
Erbrechen *n.* ulom, lomast (-i), prebitje; bljuvanje, kozlanje, bruhanje.
Erbrecht *n.* dedna pravica, dedinska pravica.
erbrechtlich dednopravěn.
Erbreich *n.* dedna država. [ščina.
Erbschaft *f.* dedina, dedovina, ded-
Erbschaftsantritt *m.* nastop dedovine.
Erbschaftseinantwortung *f.* prísodba dedovine.
Erbschaftsgläubiger *m.* upnik dedovine.
Erbschaftsklage *f.* tožba zastran dedine.
Erbschaftsmasse *f.* dedovina, dedinska imovina.
Erbschaftssache *f.* dedinska reč (-í).
Erbschaftsschuldner *m.* dolžnik dedine, dedinski dolžnik.
Erbschleicher *m.* izpodlezovaléc (pri dedščini), dedinolověc.
Erbschuld *f.* dedinski dolg.
Erbschutz *m.* dedno varstvo.
Erbse *f.* grah; *dem.* graběk; Erbsengrahov.
Erbsenacker *m.* grahovišče.
Erbsenstein *m.* graševěc.
Erbsenstroh *n.* grahovica, grahovina.

Erbsensuppe *f.* grahovka.
Erbsenwicke *f.* grahor, grahorica, grašica.
Erbsteuer *f.* davěk od dedščine.
Erbstück *n.* dedna reč (-í) od. stvar (-í).
Erbsünde *f.* izvirni greh, prvi greh, prirojeni greh.
Erbtheil *n.* del, delež, delščina; (v. Vater) očinstvo; (v. d. Mutter) materinstvo.
Erbtruchsess *m.* dedni stolnik.
erbverbrüdert dednozavezěn.
Erbverbrüderung *f.* dedinska zaveza.
Erbvergleich *m.* dedinska nagodba.
Erbverhandlung *f.* dedinska obravnava.
Erbvertrag *m.* dedinska pogodba.
Erbzins *m.* dedni davěk, dedna davščina.
Erbzinsgut *n.* dedno obrestno posestvo.
Erd- zemeljski, zemski, pozemeljski, pozemski; (unter d. Erde) podzemeljski, podzemni.
Erdabrutschung *f.* vsád, vdór; (Sandlehne) plaz (-a u. -ú).
Erdachse *f.* zemeljska os (-í).
Erdapfel *m.* krompir, korun, podzemljice *pl.*
Erdäpfelacker *m.* krompirišče, korunišče.
Erdäpfelblätter *pl.* krompirjevica.
Erdäpfelbrantwein *m.* krompirjevěc.
Erdart *f.* zemljina, prst (-í).
Erdbahn *f.* zémljina pot, zémeljska draga.
Erdball *m.* zemeljsko oblo.
Erdbeben *n.* potres, potres zemlje.
Erdbeerapfel *m.* jagodičar.
Erdbeere *f.* jagoda, jagodica, jagodnjek, smukavica.
Erdbeerköcher *m.* (Körbchen aus Baumrinde) kozol (kozov), kozúlj, kozlěc, skorěc. [perje.
Erdbeerkraut *n.* jagodičevje, jagodovo
erdbeschreibend zemljepisěn.
Erdbeschreibung *f.* zemljepis.
Erdbewohner *m.* zemlján, prebivalěc zemlje.
Erdboden *m.* zemlja, svet, tla (*gen.* tal) *pl.*
Erdbrand *m.* podzemeljski ogěnj.
Erdbürger *m.* zemlján.
Erddurchmesser *m.* zemeljski premér.

Erde *f.* zemlja; *dem.* zemljica; Damm erde prst (-í), brnja (brna), črna zemlj (Oberfläche) površje, površina; d. lock — ráhlica; d. unfruchtbare — puhli mrtvica; zähe — slinovka; Staub- prhlica; (Festland) celina; zur — b statten pokopati (-kopljem), *impf.* p kopavati; zur — fallen na tla pa (padem), *impf.* padati; zu ebener - pri tleh; zu — werden sprstenet strohneti.
Erdeleben *n.* pozemeljsko življenj življenje na svetu.
Erden- in Zustzgn. s. Erd-.
erdenkbar izmišljiv, mogoč.
erdenken izmisliti, umisliti; *im* izmišljevati.
erdenklich s. erdenkbar.
Erdenkloß *m.* gruda, gruša; *fig.* hru
Erdenleiden *n.* trpljenje na svetu.
Erdensohn *m.* zemlján.
Erdentand *m.* posvetna reč (-í).
erdenwärts *adv.* k tlem, na tla, pod
Erdenwonne *f.* posvetno veselje.
Erdepheu *m.* popeněc, pritlični br lján, — bršljín.
Erderhöhung *f.* griva.
Erderschütterung *f.* potres, zemljetr
erdfahl prstenast.
Erdfall *m.* vdrtina, podsád, vdór.
erdfarbig prstene barve, prstenast
Erdfeuer *n.* podzemeljski ogěnj.
Erdfinsternis *f.* solnčni mrk.
Erdfläche *f.* površje, površina.
Erdfloh *m.* bolháč. [roje
erdgeboren pozemeljski, na zem
Erdgeschoss *n.* pritličje, prizemlje.
Erdgrille *f.* murěn, murčěk.
Erdgrube *f.* jama.
Erdgürtel *m.* zemeljski pas, pojas.
erdhaltig zemeljnat, prstén.
Erdharz *n.* zemeljska smola. [kopač
Erdhaue *f.* motika; (schmale) róvnic
Erdhaufen *m.* kup, gomila.
Erdhöhle *f.* rupa, lokva, kotanja.
Erdhütte *f.* beznica.
erdichten s. erdenken.
Erdichtung *f.* izmišljava; das ist ein — ta je bosa, — prazna.
erdienen prislužiti, *impf.* prislužě vati; (als Knecht) prihlapčevati; (al Hirt) pripastiriti.

erdig prstén, zemeljnat.
Erdkarte *f*. zemljevid.
Erdkluft *f*. predór, razsedlina, tokava, razpoka, prepad.
Erdklumpen *m*. gruča, kepa.
Erdkreis *m*. zemljekrog, vesoljni svet, zemeljski krog.
Erdkugel *f*. zemeljsko oblo.
Erdkunde *f*. zemljeznanstvo.
erdkundig zemljeznanstven.
Erdkundige *m*. zemljeznaněc.
Erdlage *f*. plast (-í), vrsta, lega prsti; leža zemlje.
Erdloch *n*. s. Erdkluft.
Erdmännchen *n*. škrat, škratelj.
Erdmaus *f*. poljska miš (-i).
Erdmesser *m*. zemljemér, zemljeméręc.
Erdmeſskunst *f*. zemljemerstvo, merjenje zemlje, meritěv zemlje.
Erdmittelpunkt *m*. središče zemlje.
Erdnähe *f*. prizemje, perigej.
Erdoberfläche *f*. površje, površina zemlje.
Erdöl *n*. kameno olje, kamnověc.
erdolchen zaklati (-koljem), prebosti (-bodem); *impf*. prebadati.
erdonnern zagrmeti, *impf*. zagrmevati.
Erdpech *n*. zemeljska smola, klej, peklina.
Erdpol *m*. tečaj (zemeljski).
Erdpunkt *m*. mesto.
Erdreich *n*. zemlja, zemljina; Reich auf Erden zemeljsko kraljestvo.
erdreisten drzniti se, predrzniti se, zdrzniti se, osmeliti se; *impf*. predrzovati se.
Erdrinde *f*. zemeljska skorja.
erdröhnen zadoneti, zahrumeti, zabobneti; *impf*. zadonevati, zahrumevati.
erdrosseln zadaviti, zadušiti, zadrgniti; *impf*. zadavljati, zaduševati, zadrgovati.
erdrücken zmečkati, utlačiti, zdruščiti; das Kind — zadušiti.
Erdrücken *m*. brdo, hrbět, sleme, rt; *dem*. rtič.
Erdsalz *n*. zemeljska sol (-í), podzemeljska sol.
Erdscheibe *f*. *(Cyclamen)* kokorik, krvavi lisěc, (soldatki).
Erdschildkröte *f*. želva, črepaha.
Erdschlund *m*. predór, prepád, razpór.
Erdscholle *f*. gruda, grudovina, gruča.
Erdsenke *f*. vsad.
Erdspalte *f*. razpoka, razpoklina.
Erdstoß *m*. potres.
Erdstrich *m*. zemeljski pas, podnebje.
Erdtheil *m*. del zemlje.
erdulden pretrpeti, prebiti (-bijem), prestati (-stanem), prenesti; *impf*. prestajati, prenašati, trpeti.
Erdumsegler *m*. s. Weltumsegler.
Erdursprung *m*. začetěk zemlje, postaněk zemlje.
Erdwall *m*. nasip, osip.
Erdwärme *f*. toplota (zemeljska).
erdwärts *adv*. k zemlji, proti zemlji, k tlem.
Erdwurm *m*. glista, črv.
Erdzirkel *m*. zemeljski krog.
Erdzone *f*. zemeljski pas, podnebje.
Erdzunge *f*. zemeljsko stegno, kos zemlje, zemeljska ožina; (zwischen zwei Meeren) medmorje.
ereifern sich vneti (vnamem) se, razvneti se, ugreti (-grejem) se; *impf*. vnemati se, ugrevati se.
ereignen sich zgoditi se, prigoditi se, dogoditi se, pripetiti se, primeriti se; *impf*. goditi se, primerjati se, pripetovati se.
Ereignis *n*. dogoděk, prigoděk, primerěk, primerljaj, slučaj, pripetljaj; zufälliges — naključba.
ereilen dohiteti, prehiteti, doiti (doidem), dotegniti, dostigniti; *impf*. dohitevati, dohajati; (betreffen) zadeti (-denem), *impf*. zadevati.
Eremit *m*. puščavnik, samotar, samotaręc.
Eremitage *f*. s. Einsiedelei.
ererben podédovati, pridédovati.
erfahren zvedeti (zvem), izvedeti, ovedeti, seznaniti; *impf*. izvedati, slišati (-šim); (prob.) izkusiti, poskusiti, *impf*. izkušati.
erfahren zveden, veděn, vešč, izkušen, preskušen, znajden, vajen.
Erfahrenheit *f*. izkušenost, vajenost, zvedenost.
Erfahrung *f*. izkušnja, preskušnja, izkustvo; in — bringen zvedeti (zvem), pozvedeti; *impf*. zvedávati, pozvedávati.

Erfahrungsbeweis *m.* izkustveni dokaz.

erfahrungsmäßig izkustven, izkušen; *adv.* po izkušnji.

erfahrungsreich jako izkušen, celo izkustven. [ba.

Erfahrungsurtheil *n.* izkustvena sod-

Erfahrungswissenschaft *f.* izkustveno znanstvo.

erfassbar douměn, postižěn.

erfassen prijeti (primem), popasti (-padem), zgrabiti; *impf.* prijemati, popadati; (begreifen) razumeti, doumeti, pojmiti, z umom doseči (-sežem), razbrati (-berem), dosoditi, zvedeti se v kaj, postigniti; *impf.* razumevati, doumevati, dosegati (z umom).

erfechten priboriti, pribojevati, z mečem dobiti; *impf.* dobivati; *fig.* priberačiti, priprositi, priprosjačiti.

erfindbar iznajděn, izuměn, iznajdljiv.

erfinden iznajti (-najdem), izumeti, izmisliti; *impf.* iznajdovati, izmišljevati; (erkennen) spoznati, *impf.* spoznavati.

Erfinder *m.* izumnik; iznajdnik; —in *f.* izumnica; iznajdnica.

erfinderisch iznajdljiv, izumljiv, izmišljiv, bistrouměn.

Erfindsamkeit *f.* iznajdljivost, izumljivost, bistroumnost.

Erfindung *f.* iznajdenje, iznajdba, izuměk, izumetje; (Unwahrheit) izmišljotina; das ist eine — ta je bosa.

Erfindungskraft *f.* iznajdljivost, izumljivost, izmišljivost.

erflehen izprositi, primolédovati.

erfließen iziti (-idem), *impf.* izhajati.

Erfolg *m.* s. Folge; (Ausgang) izid, uspeh, učiněk; mit gutem — uspešno; guten — haben uspevati, ročiti se.

erfolgen zgoditi se, nastopiti, nastati (-stanem); *impf.* goditi se, nastajati, slediti, nasledovati; s. ausfolgen.

Erfolglassung *f.* izročitěv, izplačilo.

erfolglos brezuspešěn; *adv.* brez uspeha.

erfolgreich uspešěn, z uspehom.

erforderlich potreběn; — sein treba biti (je). [treba bilo.

erforderenfalls *adv.* ako je treba, ko bi

erfordern *tr.* zahtevati, potrebovati; treba biti (je) (denarjev); meine Pflicht erfordert es moja dolžnost zahteva, — veleva; wie es die Umstände — kakor okolščine nanesó.

Erfordernis *n.* potreba, potrebščina, zahtev(ěk).

erforschen poiskati (-iščem) kaj, izslediti, iztražiti; *impf.* iskati, poiskavati, zasledovati, pozvedovati, izpraševati, popraševati; (prüfen) preiskovati, pozvedati, pozvedávati.

Erforscher *m.* preiskovalěc, pozvedovalěc, iskalěc.

Erforschung *f.* preiskava, preiskovanje, pozvedovanje, popraševanje.

erfragen izprašati, *impf.* izpraševati.

erfrechen sich predrzniti se, drzniti se; *impf.* predrzovati se.

erfreuen *tr.* veseliti, radovati, razveseliti; *impf.* razveseljevati; *intr.* veseliti se, radovati se; razveseliti se; *impf.* razveseljevati se 2c.

erfreulich vesel, radostěn, prijetěn.

erfrieren zmrzniti, obumreti od mraza; *impf.* zmrzovati; (Pflanzen) pozebsti, *impf.* pozebati.

Erfrieren *n.* pozeba, zmrznenje.

erfrischen krepčati, krepiti; okrepčati, okrepiti, očvrstiti, oživiti; *impf.* okrepčevati, oživljati; (mit Süßigk.) sladiti; posladiti; (kühl machen) hladiti; ohladiti, razhladiti; *impf.* ohlajati.

erfrischend krepčevalěn, krepilěn, hladilěn.

Erfrischung *f.* okrepčava, poživljava, ohlaja.

erfroren zmrzěl, zmrznen; (v. Pflanzen) ozeběl, pozeběl.

Erfrorene *m.* zmrzněněc.

erfüllen izpolniti, dopolniti, storiti; *impf.* izpolnjevati, dopolnjevati; (mit etwas) napolniti, navdati; *impf.* napolnjevati, navdajati; sich — dopolniti se, izpolniti se, zvršiti se; *impf.* dopolnjevati se, zvrševati se.

Erfüllung *f.* izpolnitěv, dopolnitěv, dopolnjevanje; in — gehen zgoditi se, dogoditi se, uresničiti se, iziti (izidem) se.

Erfüllungseid *m.* dopolnilna prisega.

ergänzen dopolniti, dostaviti; *impf.* dopolnjevati, dostavljati; **ergänzend** dopolnjujoč, dopolnilěn.

Ergänzung *f.* dopolnitěv, dopolnilo, dostava; *(gramm.)* dopolnilo, predmet; Ergänzungs= dopolnilni, dopolnjujoči, dopolnitveni.

Ergänzungsbezirkscommando *f.* dopolnitveno okrajno poveljstvo.

ergeben podati, *impf.* podajati; sich — podati se, udati se, podvreči (-vržem) se; *impf.* podajati se, udajati se; ergib dich udaj se; ergib dich nicht ne udaj se; (sich zutragen) primeriti se, prigoditi se, pripetiti se; *impf.* primerjati se; (hervorgehen) izhajati; nasledovati, razodevati se, kazati (kažem) se iz česa.

ergeben udan, podan, privajen (komu); —er Diener ponižni služabnik, — sluga; ich danke —st lepa hvala.

Ergebenheit *f.* udanost.

Ergebnis *n.* izhod, izid; (Resultat) posleděk; (Folge) posledica; s. Ereignis.

Ergebung *f.* udanost, podaja, udaja izročitěv; mit — udan.

ergehen iziti (-idem), priti (pridem), na dan; *impf.* izhajati; ein Urtheil — lassen izreči (-rečem) sodbo; einen Befehl — lassen zapovedati (-vém), zaukazati (-kažem), povelje izdati; *impf.* zapovedovati, zaukazovati; (geschehen) goditi se; es wird dir übel — huda bo s teboj, huda ti bo predla; sich — sprehajati se, prehajati se, šetati (šetam u. šečem) se.

Ergehungsplatz *m.* sprehajališče, šetališče.

ergiebig plenjav, ploděn, zdatěn, nosěn, obilěn; das Getreide ist — žito plenja.

Ergiebigkeit *f.* plenjavost, obilnost, obilica, obilje.

ergießen s. ausgießen; sich — (vom Flusse) izlivati se, stekati se, vtekati se, teči (tečem) v —; razliti (-lijem) se, *impf.* razlivati se.

erglänzen zabliščati (-ím), zasvetiti se, zalesketati (-kečem u. -ketam).

erglühen zažareti, zagoreti, razbeliti se, vneti (vnamem) se, razžariti se, razvneti se; *impf.* zažarévati, zagorevati, vnémati se.

ergötzen veseliti, radovati; razveseliti, *impf.* razveseljevati; sich — veseliti se, radovati se; razveseliti se, osladiti se s čim; *impf.* razveseljevati se, oslajevati se.

ergötzlich veselilěn, ugoděn, prijetěn.

Ergötzlichkeit *f.* ugodnost, prijetnost.

Ergötzung *f.* veselica, radost, razveseljevanje, veselje.

ergrauen osiveti, zbeliti, postarati se.

ergreifen prijeti (primem), popasti (-padem); *impf.* prijemati, popadati; (d. Verbrecher) zasačiti, uloviti, ujeti (-jamem), uhvatiti; (auf frischer That) zalezti, zateči (-tečem); (d. Gemüth) ganiti, presuniti, pretresniti, v srce seči (sežem), dojmiti se; *impf.* segati; (den Recurs) pritožiti se; *impf.* pritoževati se; ein Mittel — lotiti se, poprijeti (-primem) se česa; *impf.* lotevati se, poprijemati (-jemljem) se; d. Wort — besedo povzeti (-vzamem); die Flucht — ubegniti, uskočiti, uprhniti; die Waffen — za orožje zgrabiti, za orožje prijeti; *impf.* — prijemati; (von der Furcht) obiti (-idem), opasti (-padem); *impf.* obhajati, prehajati, opadati; Besitz — posesti (-sedem), polastiti se česa.

ergreifend ganljiv, ginljiv, mil, v srce segajoč.

Ergreifung *f.* prijetje, vzetje.

ergrimmen raztogotiti, razzlobiti, razsrditi, razkačiti, razgneviti, razjariti; er ist ganz ergrimmt togota ga lomi, vse vre po njem, jeze škriplje.

ergrimmt razkačen, jar.

ergründen čemu do dna priti (pridem), na kraj priti, do dna seči (sežem), doseči, preseči; s. erforschen; (d. Wesen Gottes) zapopasti (-padem), doumeti, z umom preseči; *impf.* zapopadati, doumevati, z umom presegati.

Erguss *m.* izliv, razliv, iztok.

erhaben vzvišen, vznosit, povzdignen, visok, veličastěn; (v. Arbeiten) izbočen, izboknen, zvišan.

Erhabenheit *f.* vzvišenost, vznositost, veličava, veličastnost; (hervorragende Stelle) vrh, brdo, hrběť; s. Relief.

Erhalt *m.* sprejetje, sprejema, sprejém.

erhalten dobiti, prejeti (prejmem), doseči (-sežem), obdržati (-ím); *impf.* dobivati, prejemati, dosegati, obdrže-

vati; (ernähren) rediti, živiti, hraniti, vzdržávati; prerediti, preživiti; *impf.* preživljati; (einhalten) ustaviti, zadržati (-ím); *impf.* ustavljati, zadrževati; (im guten Stande) ohraniti, izdržati, obdržati; *impf.* ohranjevati, izdržavati; sich — hraniti se, živiti se, preživljati se.

Erhalter *m.* ohranjevalĕc, vzdrževalĕc, (o)hranitelj.

Erhaltung *f.* ohranitĕv, ohramba; prejetje, vzdrževanje. [*pl.*

Erhaltungskosten *pl.* vzdržni stroški

erhandeln prikupčevati, prikupiti.

erhängen sich obesiti se, *impf.* obešati se.

erharten strditi se, okreniti, zakrkniti, odreveneti.

erhärten dotrditi, utrditi, dokazati (-kažem), doistiniti; *impf.* dotrjevati, utrjevati, dokazovati.

erhaschen uloviti, usačiti, uhvatiti.

erheben vzdigniti, povzdigniti; (ein wenig) privzdigniti, dvigniti, vzvišati, povišati, povznesti; *impf.* vzdigovati, vzdigávati, dvigati, vzviševati, povznašati; (rühmen) slaviti, hvaliti, veličati; poveličati, povzdigniti; *impf.* poveličevati, povzdigovati; (Steuern) pobrati (-berem), *impf.* pobirati; (ermitteln) pozvedeti (-zvém), *impf.* pozvedati, pozvedovati, opraševati, preiskovati; (eine Abschrift) vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); eine Klage — potožiti se zoper —, zatožiti koga, tožbo podati zoper koga; die Stimme — spregovoriti, oglasiti se; den Ton — povzdigniti glas, *impf.* oglašati se; Geschrei — hrup zagnati (-ženem), zakričati (-čím); Gelächter — zakrohotati se, smeh zagnati; sich — vzdigniti se, vstati (vstanem); *impf.* vzdigovati se, vstajati; (über andere) veličati se, povzdigovati se, prevzetovati se; (anfangen) začeti (-čnem) se, navstati (-stanem); vneti (vnamem) se; *impf.* začenjati se, navstajati, vnemati se.

erheblich znamenit, znamenitĕn, pomenljiv; — beschädigen precej oškoditi.

Erhebung *f.* povzdiga, povzdigovanje, poviševanje; (amtl.) poizvedba, zvedba, preiskava, preiskovanje.

erheischen s. erfordern.

erheitern zjasniti, razjasniti, zvedrit razvedriti, razveseliti; *impf.* vedrit razjasnovati, razveseljevati.

Erheiterung *f.* razjasnitĕv, razjasn vanje, razveselitĕv; razvedrilo.

erhellen (aus etwas) videti se, kaza (kažem) se, razodevati se.

erhenken sich obesiti se, *impf.* ob šati se.

erheucheln prihliniti, prihinavčiti.

erhitzen razpaliti, razgreti (-grejem) *impf.* razgrevati; (Eisen) beliti; ra beliti; sich — ugreti (-grejem) se, pr greti se; *impf.* pregrevati se; erhi razvnet, ugret, pregret, gorak, ra beljen.

Erhitzung *f.* razgretje, razpal.

erhöhen povišati, vzvišati, povikšat povzdigniti; *impf.* poviševati, povi ševati; (vermehren) množiti; pomn žiti; *impf.* pomnoževati. [višĕ

Erhöhung *f.* povišba, poviševanje, p

erhöhungsfähig povišĕn.

erholen sich odahniti (se), opoči (-čijem) se, odpočiti se, ukrepiti s opomoči (-morem) si, okrevati, popr viti se; Rathes — za svet poprašat *impf.* popraševati.

Erholung *f.* oddih, opočitĕk, počitĕ

Erholungsstunde *f.* počitna ura.

erhören uslišati (-slišim), *impf.* usl ševati.

erinnerlich, es ist mir — pomnin pametim, spominjam se.

erinnern *trans.* spomniti, opomnit *impf.* spominjati, opominjati; (erwäh nen) omeniti, v misĕl vzeti (vzamem *impf.* omenjati, v misĕl jemati (jen ljem); sich — kaj pomniti, pamet vati; spomniti se, opomniti se, v mis priti (pridem) komu, domisliti s *impf.* spominjati se česa, na mis prihajati, domišljevati se.

Erinnerung *f.* spomin, pomnjenje; (E mahnung) opomin, opominĕk, opazk

Erinnerungsbuch *n.* spominska knjig spomenica.

Erinnerungsfähigkeit *f.* spomenljivos

erinnerungslos brez spomina.

Erinnerungsvermögen *n.* spomnjivos

Erinnerungszeichen *n.* spominĕk.

erjagen ujeti (-jamem), uloviti; s. einholen.

erkalten omrzniti, *impf.* omrzovati; ohladiti se.

erkälten zmraziti, premraziti; *impf.* premrazovati; sich — premraziti se, prehladiti se, prezebsti; *impf.* prezebati.

Erkältung *f.* premraza, prehlada, ohlada, prehlajenje, prezeba.

erkämpfen priboriti, pribojevati, pridobiti; *impf.* pridobivati.

erkaufen kupiti, *impf.* kupovati; (bestechen) podkupiti, podmititi; *impf.* podkupovati; (loskaufen) odkupiti, odkupovati.

erkäuflich podkupěn, podkupljiv.

Erkaufte *m.* podkupljeněc; (Losgekaufte) odkupljeněc.

erkennbar viděn, razločljiv, razločěn, poznatěn.

erkennen poznati, spoznati, razpoznati; *impf.* spoznavati; (über etwas) razsoditi, odločiti; *impf.* razsojati, razsojevati, odločevati; auf Gefängnisstrafe — obsoditi v ječo; (unterscheiden) razločiti, *impf.* razločevati.

Erkenner *m.* spoznovalěc.

erkenntlich s. erkennbar; (dankbar) hvaležěn.

Erkenntlichkeit *f.* hvaležnost.

Erkenntnis *f.* spoznavanje, spoznava; zur — kommen spametiti se, spámetovati se; gerichtl. — razsodba, odlok.

Erkenntnisgericht *n.* razsodna sodnija.

Erkenntnisvermögen *n.* spoznovalnost.

Erker *m.* lina, pomoli *pl.*

erkiesen izvoliti, izbrati (-berem), odbrati; *impf.* izbirati 2c.

erklärbar razložljiv, razločljiv.

erklären razložiti, razjasniti, raztolmačiti, pojasniti; *impf.* razlagati, razkladati, razjasnovati, pojasnovati; (d. Willen) izreči (-rečem), izustiti, razodeti (-dénem); *impf.* izrekovati, razodevati; s. beleuchten; (zu etwas) postaviti, izvoliti, proglasiti, razglasiti (naslednikom); *impf.* postavljati, proglašati; den Krieg — vojsko napovedati (-vém), *impf.* napovedovati; für unschuldig — za nedolžnega (nedolžnim) spoznati, izreči, da je nedolžěn; sich — svoje misli razodeti (-denem), svojo misěl na znanje dati; *impf.* razodevati 2c.; s. sich äußern; erklärter Feind očitěn sovražnik.

Erklärer *m.* razlagalěc, razkladalěc, tolmač.

erklärlich s. erklärbar.

Erklärung *f.* razlaganje, razložba, razlaga; (Declaration) izrecilo, izustilo, izrek; (Beleuchtung) pojasnilo, razjasnilo, objasnilo.

erklecken zadosta biti (sem), zadostovati, zaleči (-ležem).

erklecklich zadostěn, dovoljěn; *adv.* dovelj, zadosta, dosta, precej.

erklettern priplezati, doplezati vrh.

erklingen zadoneti, zazveneti, zazvoniti, zglasiti se.

erknarren zaškripati (-škripljem), zarušeti.

erkoren izvoljen, izbran.

erkranken zboleti, razboleti, oboleti; *impf.* obolevati 2c.

Erkrankte *m.* bolnik, betežnik; *f.* bolnica, betežnica.

Erkrankung *f.* obolenje; seit seiner — kar je obolel.

erkühnen sich drzniti se, predrzniti se, podstopiti se; *impf.* predrzovati se, podstopati se.

erkundigen sich pozvedati, pozvedovati, opraševati, popraševati; (bei jemanden) poprašati —, vprašati koga po čem; *impf.* popraševati.

Erkundigung *f.* poizvedba, poizvedovanje, popraševanje.

erkundigungsweise *adv.* poizvedovaje, popraševaje.

erkundschaften izvedeti (-vém), dozvedeti.

erkünsteln hliniti; delati se, kazati (kažem) se; erkünstelt narejen, nepriděn, goljufiv.

Erlag *m.* uloga, uložba, uložitěv, polog; nach — uloživši.

Erlagsgebür *f.* uložnina.

Erlagsgesuch *n.* prošnja zastran uložbe.

Erlagsschein *m.* uložni list.

erlahmen ohrometi, *impf.* ohromevati; *fig.* onemoči (-morem), obnemoči, obnemagati, omrtveti; *impf.* obnemagovati.

erlangen doseči (-sežem), zadoseči, dobiti, zadobiti, obdržati (-ím), steči (stečem); *impf.* dosegati, dobivati; (durch Bitten) izprositi.

Erlangung *f.* dosega, dosežba, dobitěv.

Erlass *m.* ukaz; (die Nachlassung) odpust, odpustěk, popust, spregled.

erlassen (nachlassen) odpustiti, spregledati, prizanesti; *impf.* odpuščati, spregledovati, prizanašati; (Befehl, Schreiben) izdati, razglasiti; *impf.* izdajati, razglašati; in Gemäßheit des —en Befehls po danem povelji.

Erlassjahr *n.* sveto —, odpustno leto.

erlässlich odpustěn, odpustljiv.

Erlassrecht *n.* pravica odpuščanja.

Erlassung *f.* odpust, odpuščanje, prizanašba; (des Gesetzes) izdava.

erlauben dovoliti, dopustiti, pripustiti; *impf.* dovoljevati, dopuščati; es ist erlaubt dopuščeno je, sme se.

Erlaubnis *f.* dovolitěv, dovoljenje, dopust, dopuščanje; ich habe — smem; bitte um — prosim, dovolite mi; mit — dopustite, dovolite, naj smem.

Erlaubnisschein *m.* dopustni list, dovolilni list.

erlaubt dovoljen, pripuščen.

erlaucht svetěl, presvetěl.

Erlaucht *f.* svetlost.

erlauern ubrati (-berem), upaziti, spasti (-pasem); *impf.* ubirati.

erläutern s. erklären.

Erle *f.* jelša, olša; *dem.* jelšica; *coll.* olšje, jelševje.

erleben doživeti, učakati, dočakati.

Erlebnis *n.* prigoděk, pripetěk, naključba.

erledigen osvoboditi, oprostiti; rešiti; *impf.* reševati, v čisto dejati (denem), devati; (abthun) odpraviti, *impf.* odpravljati; (Gesuch) rešiti, reševati; erledigte Stelle izpraznjena služba; die Sache ist erledigt reč je dognana, — razsojena.

Erledigung *f.* rešitěv, rešenje, rešilo; odprava; in — des Auftrages po nalogu; in — kommen izprazniti se.

erlegen uložiti, položiti; *impf.* ulagati, polagati; (Wild) ustreliti, ubiti (-bijem).

Erleger *m.* uložnik, uložitelj.

erleichtern lajšati, lehčati; polajša olajšati, zlajšati, polehčati, izlahkoti olahkotiti; *impf.* polajševati, pole čevati.

Erleichterung *f.* polajšava, olajša polajšěk, olajšěk, (p)olakšica.

erleiden prestati (-stojim), pretrpe prenesti; *impf.* prenašati; (Schade škodo imeti (imam).

Erlen- olšev, jelšev.

Erlenbaum *m.* s. Erle.

Erlenholz *n* jelševina, olševina.

Erlenwald *m.* jelševje, olšje, olšin

erlernen naučiti se, priučiti se.

erlesen izbrati (-berem), odbrati, i voliti; *impf.* izbirati, odbirati.

erleuchten razsvetiti, razsvetliti, osv titi, razsijati (-sijem); *impf.* razsveč vati, razsevati; s. aufklären, beleuchte

Erleuchtung *f.* razsvečava, razsve ljenje.

erliegen ležati (-ím), biti (sem); unt der Last — onemoči (-morem), izn moči, obnemagati; er wird d. Kran heit — ne bo prebolel, — shodil; d bei Gericht —den Gelder denarji p sodniji shranjeni. [ga

erlogen izmišljen, lažljiv, lažnjiv, zl

Erlös *m.* skupilo, skupičěk.

erlöschen *intr.* gasniti; ugasniti, p gasniti; *impf.* ugašati; (aufhören) n hati, prestati (-stanem), miniti; *imp* nehavati, prestavati, minjevati; (au sterben) pomreti (-mrjem), odmreti *impf.* pomirati; (v. Termin) steči (-t čem), poteči; *impf.* potekati; *tr.* gasit pogasiti, ugasiti; *impf.* pogašati; e loschen ugasěl, minul, umrl, mrtěv.

Erlöschen *n.* ugasnenje, prestaněl umrtje; (des Feuers) gasitěv; (eine Termins) iztek, potek.

Erlöschung *f.* s. Erlöschen.

erlösen rešiti, odrešiti, oteti (-tmem osvoboditi, odkupiti; *impf.* reševati otevati, odkupovati.

Erlöser *m.* odrešitelj, odrešnik, od kupnik.

Erlöste *m.* odrešeněc, rešeněc, odkup ljeněc; *f.* rešenka, odkupljenka.

Erlösung *f.* rešitěv, odrešitěv, odre šenje, rešilo, otetba; odkupljenje.

Erlösungsstunde *f.* ura rešitve.

erlügen izmisliti, zlagati (zlažem) se; erlogen izmišljen, lažnjiv.

ermächtigen pooblastiti, oblast komu dati; *impf.* pooblastovati, oblast komu dajati.

Ermächtigte *m.* pooblaščenĕc.

Ermächtigung *f.* pooblastitĕv, pooblastilo.

ermahnen opomniti, opomeniti; posvariti; *impf.* opominjati, opominjevati, svariti.

Ermahner *m.* opominjalĕc, svarilĕc.

Ermahnung *f.* opominjanje, opomin, svaritĕv, posvaritĕv, posvarilo.

ermangeln manjkati; pomanjkati, zmanjkati, primanjkati; *impf.* zmanjkovati; das Gericht wird nicht — sodnija bode gotovo storila; ich werde nicht — zu kommen gotovo pridem.

Ermangelung *f.* pomanjkanje; in — eines Besseren ker nimam boljšega.

ermannen sich ohrabriti se, ujunačiti se, srce si vzeti (vzamem); *impf.* srce si jemati (jemljem).

ermäßigen znižati, zmanjšati; *impf.* zniževati, zmanjševati.

Ermäßigung *f.* znižanje, zniževanje, znižava, zmanjšava.

ermatten *tr.* upehati, utruditi, oslabiti; *intr.* oslabeti, onemoči (-morem), upehati se, opešati.

Ermattung *f.* opešanje, utrudba, onemoglost.

ermessen primeriti, izmeriti; *impf.* premerjati, izmerjati; (schätzen) ceniti, preceniti, presoditi, preudariti; *impf.* presojati, preudarjati.

Ermessen *n.* razsod, sprevid, preudarĕk; nach dem — des Richters kakor bode sodnik razsodil.

ermesslich izmerĕn.

ermitteln izvedeti (-vém), dozvedeti, izslediti, izpasti (-pasem), uganiti, iznajti (-najdem); *impf.* izvedati.

Ermittelung *f.* izvedba, dozvedba, iznajdĕk.

ermöglichen mogoče storiti, *impf.* — delati.

ermorden umoriti, usmrtiti; (erschlagen) ubiti (-bijem), *impf.* ubijati.

Ermordete *m.* umorjenĕc.

Ermordung *f.* umór, moritĕv; (Todtschlag) uboj.

ermüden *tr.* pehati, truditi, slabiti; *pf.* upehati, izpehati, utruditi, zdelati; *intr.* utruditi se, upehati se; (v. Gehen) shoditi se; (durch Arbeit) zdelati se, prevrediti se.

ermüdend utrudljiv, trudapoln.

ermüdet utrujen, zdelan, spehan, shojen.

Ermüdung *f.* trud, upeh, opešanje.

ermuntern buditi, dramiti; *pf.* zbuditi, izbuditi, zdramiti; *impf.* zbujati; *fig.* vzpodbuditi, spodbosti (-bodem); *impf.* vzpodbujati, spodbadati.

Ermunterung *f.* spodbuda, vzpodbudba, vzpodbujanje; spodbadanje, bodrenje, bodrilo.

ermuthigen osrčiti, ohrabriti, podbuditi; *impf.* podbujati, srce delati, osrčevati, bodriti.

Ermuthigung *f.* podbuda, vzpodbudba, osrčevanje.

ernähren rediti, živiti, hraniti, kojiti; *pf.* prerediti, preživiti, izkojiti; *impf.* prerejati, preživljati, živež komu dajati; — sich rediti se, živiti se 2c.

Ernährer *m.* rednik, reditelj, hranitelj; —in *f.* rednica, rediteljica, hraniteljica.

Ernährung *f.* reja, reditĕv; hranitba; živež, hrana.

Ernährungsorgan *n.* hranilo.

ernennen izvoliti, postaviti, imenovati koga za kaj, koga čim (učiteljem).

Ernennung *f.* imenovanje, postavljanje.

Ernennungsdecret *n.* imenovalni list, — odlok.

erneuern ponoviti, obnoviti, prenoviti; *impf.* ponavljati 2c.

Erneuerung *f.* oponova, ponovitĕv, obnova, obnavljanje.

erniedrigen ponižati, znižati; *impf.* poniževati, zniževati, v nič devati; sich — ponižati se, *impf.* poniževati se.

erniedrigend poniževalĕn.

Erniedrigung *f.* poniževanje, ponižba.

ernst resĕn, resnobĕn, ozbiljĕn, važĕn; (streng) ostĕr, osorĕn; (Wille) resnična —, trdna volja.

Ernst *m.* resnost, resnota, zbilja; im — za res, v resnici, brez šale; mit — arbeiten s trdno voljo delati.

ernsthaft resĕn, resnobĕn; s. ernst.

Ernstigkeit *f.* resnost, resnobnost.

ernstlich resěn, resničěn, zaresěn; das ist mein —er Wille to je moja oder resnična volja.

Ernte *f.* žetěv; (Fruchtertrag) letina.

ernten žeti (žanjem); požeti; (v. Heu) spraviti; (v. Obst) brati (berem); pobrati.

Eroberer *m.* zmagalěc, premagalěc, osvojevalěc.

erobern dobiti, zmagati, osvojiti, prisvojiti; *impf.* dobivati, zmagovati, osvajati; (durch Kampf) pribojevati.

Eroberung *f.* osvojitěv, zmaga, premaga; *fig.* nakloniti si srce; prikupiti se komu; *impf.* prikupovati se.

Eroberungsucht *f.* pohlep po zmagi, — osvojitvi.

eröffnen *tr.* odpreti, otvoriti; *impf.* odpirati; (Brief) razpečatiti, odpečatiti; *impf.* razpečatovati; (eine Sitzung) začeti (-čnem), *impf.* začenjati; (mittheilen) razodeti (-denem), odkriti (-krijem), naznaniti; *impf.* razodevati, odkrivati, naznanjati; (Concurs) natečaj razglasiti, kant napovedati (-vém), konkurs razpisati (-pišem); *impf.* razglašati; *intr.* odpreti se, *impf.* odpirati se, razodevati se.

Eröffnung *f.* odprtje; (Mittheilung) naznanilo, razodetje; (des Concurses) razpis, razglas; (einer Versammlung) začetěk.

Eröffnungsrede *f.* začetni govor.

erörtern preudariti, presoditi, pretresti, v pretres vzeti (vzamem), pretehtati; *impf.* preudarjati, presojati, pretresati, pretehtovati; s. aufklären.

Erörterung *f.* pretresovanje, pretres, presoja.

Erosion *f.* izmiljanje, izpiranje.

erotisch erotičěn, ljubavěn.

erpicht sein drhteti po čem, drt (drht) biti (sem) na kaj, hlepeti po čem.

erpressen prisiliti, izsiliti; *impf.* prisiljevati.

erproben izkusiti, preskusiti, poskusiti; *impf.* preskušati.

erprobt skušen, preskušen, doskušen.

Erprobtheit *f.* skušenost, preskušenost.

erquicken okrepčati, okrepiti, očvrstiti, poživiti, povlažiti; *impf.* okrepčevati, poživljati.

erquickend krepčalěn, krepilěn, poživljalěn.

Erquickung *f.* okrepčava, okrepa, poživěk.

errathen uganiti, zadeti (-denem); *impf.* uganjevati, ugibati (-gibljem), zadevati.

erregbar vzbúděn, dražljiv, razdrážěn.

Erregbarkeit *f.* vzbudnost, dražljivost, razdražnost.

erregen vzbuditi, ganiti, zdražiti, razdražiti; *impf.* vzbujati, razdraževati; (anstiften) napraviti, vneti (vnamem); *impf.* napravljati, vnemati; s. aufregen.

Erregung *f.* vzbuda; razdražba, bujenje.

Erregungszustand *m.* vzbujenost, stanje vzbujenosti.

erreichbar doséžěn, dostižěn; d. Auge — dogleděn; (zugänglich) dostópěn, pristopěn.

Erreichbarkeit *f.* dosežnost, dostižnost, pristopnost.

erreichen doseči (-sežem), *impf.* dosegati, dosegovati; (im Gehen) doiti (-idem), doteči, dohiteti; *impf.* dohajati, dotekati; (ein Alter) doživeti, učakati, v leta priti (pridem); (das Ziel) dognati (-ženem), doseči (-sežem); *impf.* dosegati.

Erreichung *f.* dosega.

erretten oteti (otmem), rešiti, osvoboditi, oprostiti, spasiti; *impf.* otevati, reševati.

Erretter *m.* rešnik, rešitelj.

Errettung *f.* otetba, otetje, rešitěv, osvoboditěv.

errichten (eine Senkrechte) postaviti, *impf.* postavljati; (ein Dreieck) sestaviti; (eine Anstalt) ustanoviti, utemeljiti, osnovati (-snujem), napraviti, vpeljati; *impf.* ustanávljati, naprávljati, vpeljevati; (ein Bündnis) skleniti, zvezo storiti; *impf.* sklepati.

Errichtung *f.* postavljenje, ustanovitěv, naprava, osnova.

Errichtungsurkunde *f.* ustanovitna listina.

erringen dobiti, pridobiti, pritruditi (si kaj); *impf.* dobivati.

erröthen zarudeti, zardeti, zagoreti; *impf.* rudeti, rdeti se, zarudevati, za-

gorevati; rudečica ga prehaja; erröthe vor dir selbst sram te bodi.

errufen priklicati (-kličem), doklicati, dozvati (-zovem).

Errungenschaft *f.* pridobitěv, pridobitěk.

ersättigen nasititi, nakrmiti, nadovoliti; *impf.* nasitovati.

ersättlich nasitljiv, nasitěn.

Ersättlichkeit *f.* nasitljivost, nasitnost.

Ersatz *m.* vračilo, povračilo; die ersetzte Sache nadomestilo, namestilo, povračěk; (Schadenersatz) zamena za kvaro, povračilo škode; (Surrogat) namestěk; — leisten povrniti, nadomestiti, odškodovati; *impf.* povračati, nadomestovati.

Ersatzanspruch *m.* pravica do povračila.

Ersatzleistung *f.* povračilo, povrnitěv, povračba; nadomestitěv.

Ersatzmann *m.* namestnik.

ersaufen utoniti, utopiti se; *impf.* utapljati se.

ersäufen utopiti, potopiti; *impf.* utapljati.

erschaffen stvariti, ustvariti, storiti; *impf.* stvarjati.

Erschaffer *m.* stvarnik, stvaritelj.

Erschaffung *f.* stvarjenje, stvaritěv; (das Erschaffene) stvarstvo.

erschallen zadoneti, zglasiti se, razlegniti se; *impf.* doneti, razlegati se.

erschaudern zgroziti se, zadrhtati, srhniti; *impf.* sršati (-ím), lasje mu sršé, groza ga obide, strah ga spreleti.

erschauen ugledati, zagledati.

erscheinen prikazati (-kažem) se, pokazati se, objaviti se; *impf.* prikazovati se, pokazovati se; (irgendwo) priti (pridem) kam, znajti (-najdem) se kje; (v. Buche) iziti (-idem), na svitlo (na dan) priti; *impf.* izhajati, na svitlo prihajati; (erleuchten) zasijati (-sijem), zasvetiti se, zalesketati (-leskečem) se; (vorkommen) zdeti se, dozdevati se, kazati (kažem) se.

Erscheinen *n.* prikaz; (irgendwo) prihod; (v. Gesetze) izdava.

Erscheinung *f.* prikaz, prikazanje, pojav; (Gesicht) prikazěn (-i); (d. Herrn) prikazanje, razglašenje.

erschießen ustreliti; (nach und nach) postreliti, postreljati.

erschlaffen *intr.* onemoči (-morem), obnemoči, oslabeti, omlahniti, omagati; *impf.* omagovati, oslabevati, omlahávati.

Erschlaffung *f.* obnemoč (-i), oslabljenje, mlahavost, slabost.

erschlagen ubiti (-bijem), pobiti; *impf.* ubijati; v. Blitz — treščen človek (od strele).

erschleichen prihinavčiti, pritihotapiti, izviti, po zvijačnosti dobiti, prisladkati, izpodlesti (-lezem); *impf.* izpodlezovati.

erschließen s. aufschließen; sich — odpreti se, razmakniti se, regniti; *impf.* odpirati se; prezati se.

erschmeicheln s. erschleichen.

erschnappen uhlastniti, popasti (-padem), ušapniti.

erschöpfen izčrpati (izčrepati) (-am u. -ljem), počrpati, pozajeti (-zajmem); *impf.* izčrpovati, pozajemati; (ermüden) oslabiti, upehati, zdelati, moč vzeti (vzamem) komu; (ausleeren) izprazniti; die Casse ist erschöpft denarnica je prazna, denar je pošěl; (den Boden) izmolzti, izmlezti (-molzem); (das Vermögen) potrositi, zapraviti; *impf.* zapravljati; meine Geduld ist erschöpft moja potrpežljivost je pri kraji; sich — opešati, obnemoči (-morem), oslabeti.

erschöpfend popoln, dovoljěn, nadroběn, jedernat; *adv.* popolnoma, dovelj, dodobra, do jedra.

erschöpft spehan, truděn, onemogěl, nevečěn.

Erschöpftheit *f.* onemoglost, trud, nevečnost.

erschrecken *intr.* ustrašiti se, prestrašiti se, zgroziti se, zdrzniti se, stresniti se, prepasti (-padem), strah koga obide; *impf.* prestraševati se, strah koga obhaja, prepadati; *tr.* ostrašiti, prestrašiti, splašiti, oplašiti, v strah pripraviti; *impf.* strašiti, plašiti, v strah pripravljati.

Erschrecken *n.* strah, prepast (-i), groza.

erschreckend, erschrecklich strašěn, strahovit, strahovitěn, strašanski, strašilěn, grozěn; *adv.* strašno, grozno.

Erschrecknis s. Erschrecken.

erschreien priklicati (-čem), doklicati.

erschrocken prestrašen, ostrašen, prepaden.

Erschrockenheit *f*. prestrašenost.

erschüttern stresti, pretresti, zdrmati; *impf*. pretresati; (das Herz) omečiti, ganiti; *impf*. omečevati; (den Credit) omajati, izpodkopati (-pljem); *impf*. izpodkopovati.

Erschütterung *f*. stres, pretres, trepet.

erschweren težiti; obtežiti, otežiti; *impf*. obteževati.

erschwerend težilĕn; —er Umstand obtežilo.

Erschwernis *f*. obtežba, zadržĕk.

erschwingen zmoči (-morem), premoči, dotegniti; sich — vzdigniti se, vzleteti; *impf*. vzdigovati se.

erschwinglich dosežĕn, dosegljiv.

ersehen ugledati, zagledati, zapaziti, ubrati (-berem); *impf*. ugledovati, ubirati ꝛc.; (erwählen) izvoliti, izbrati (-berem); *impf*. izbirati; (erkennen) sprevideti, razvideti, razumeti; es ist zu — razvidno je, previdno je, kaže se, pokazuje se, razvidi se iz —.

ersetzbar nadomestĕn, namestljiv; povračljiv.

ersetzen namestiti, nadomestiti, zameniti; *impf*. nameščevati, nadomestovati, zamenjevati; (Kosten) povrniti, *impf*. povračati.

ersetzlich s. ersetzbar.

Ersetzung *f*. zamena, nadomestitĕv, povračba, povračilo.

ersichtlich vidĕn, razvidĕn, očitĕn; — machen poočiti, pojasniti, razložiti; *impf*. pojasnovati, razlagati; (in Büchern) zaznamenovati, vpisati (-pišem), *impf*. vpisovati.

Ersichtlichkeit *f*. razvidnost, vidljivost.

ersinnen izmisliti, izumiti, izkovati, izpresti (-predem), naklepati (-pljem); *impf*. izmišljevati, naklepovati.

ersinnlich izmišljiv, izumĕn.

ersonnen izmišljen, bos; ta je bosa.

erspähen zaslediti, zapaziti, ubrati (-berem); *impf*. zasledovati, zapazovati, ubirati.

ersparen prihraniti, privarovati, priščediti, založiti; *impf*. prihranjevati.

Ersparnis *n*. prihranilo, prihranitĕv, založĕk, pričuvĕk.

ersprießen prikliti (-klijem), kal (-i pognati (-ženem).

ersprießlich tečĕn, tekovit, koristĕn dobrodejĕn, spešĕn, prospešĕn.

Ersprießlichkeit *f*. spešnost, tečnos koristnost.

erspüren zaslediti, zavohati.

erst *adv*. še le, stoprv; (früher) pre poprej, popred; (zuerst) vprvo, najprej najpred, izprva.

erstarken ukrepiti se, ojačiti se, ujačiti se, moči dobiti, opomoči (-morem) si.

erstarren *intr*. okreniti (okrepniti skrepeniti, okrkniti, otrpniti, odreveneti, okrepeneti, strniti se, steti (stmem se, ostekleti; (v. Kälte) premreti, *impf*. premirati; (v. Gliedern) odreveneti; (v. Erstaunen) ostrmeti.

erstarrt okrenen, otrpnen, premrl premrt, odrevenel.

Erstarrung *f*. otrpnenost, okrenenost premrlost, odrevenelost.

erstatten povrniti, vrniti; *impf*. povračati, vračati, vračevati; Bericht — poročiti, naznaniti, dati (od sebe) poročilo; *impf*. poročati, naznanjati.

Erstattung *f*. povračba, povračitĕv povračilo, povrnitĕv; (Bericht) poročitĕv, poročilo.

erstaunen ostrmeti, osupniti, začuditi se, zavzeti (-vzamem) se, presenetiti se; *impf*. ostrmevati, zavzemati se.

Erstaunen *n*. strmenje, osup, zavzetje

erstaunlich prečudĕn; *adv*. silno strašno, neizrečeno.

erste prvi; (ursprünglich) prvotĕn fürs — vprvo, prvič; das —mal prvikrat, prvič; der Erste prvák.

erstechen prebosti (-bodem), presuniti, prepahniti; *impf*. prebadati ꝛc.

erstehen *tr*. kupiti na dražbi, dostati (-stanem); *impf*. kupovati, dostajati; *intr*. vstati (vstanem).

Ersteher *m*. kupĕc.

Erstehung *f*. kupitĕv, nakup.

Erstehungspreis *m*. dražbina cena.

ersteigen priti (pridem) na kaj, zlezti na kaj, popeti (-pnem) se (na zid); *impf*. prihajati, popenjati se.

erstens *adv*. prvič, vprvo, najprvo, najprej.

erstere prvi, poprejšnji; óni — ta.
Erstgebärende *f.* prvésnica.
erstgeboren prvorojen, najstarši.
Erstgeborene *m.* prvorojeněc, prveněc; *f.* prvorojenka.
Erstgeburt *f.* prvorodstvo; s. erstgeboren.
erstgenannt najprej imenovani, prvi.
ersticken *intr.* zadušiti se, zadehniti se, zaduhniti se, zahlupniti, zahlipniti; (an etwas) zadaviti se (nad čim); (v. Nässe) zamokniti; (v. Teig 2c.) zaduhniti; *tr.* dušiti; zadušiti, zadaviti; (v. Unkraut) zatopiti.
erstickend zadušěn, zadušljiv.
Erstickung *f.* zadušenje, zadava.
erstillen utoliti (jezo); (v. Blut) ustaviti; *impf.* ustavljati.
erstlich *adv.* prvič, vprvo, najprvo, najpred, pred vsem drugim.
Erstling *m.* prveněc, prvorojeněc; —e prvina, prvenščina, prvotina, novina.
Erstlings- prvotni; —versuch prva poskušnja.
erstreben doseči (-sežem), zadoseči; *impf.* dosegati.
erstrecken s. ausstrecken; (verlängern) podáljšati, raztegniti, zdaljšati; *impf.* podaljševati, raztezati; (eine Tagsatzg.) preložiti, odložiti, predejati (-denem); sich — raztegati se, seči (sežem), segati, širiti se, razprostirati se; seine Gewalt erstreckt sich njegova oblast sega, — gre, — se razteza 2c.
Erstreckung *f.* razteza, razšir, preložitěv; odlog.
Erstreckungsbescheid *m.* preložni odlok.
Erstreckungsgesuch *n.* prošnja za odlog.
erstreiten pribojevati, priboriti, z orožjem si pridobiti; *impf.* pridobivati si.
erstrichterlich prvosodni; —es Urtheil razsodba prve sodnije (prvega sodišča).
erstürmen z naskokom vzeti (vzamem), v naskoku dobiti; *impf.* jemati (jemljem), dobivati.
Erstürmung *f.* vzetje z naskokom, osvojitěv.
ersuchen prositi (koga česa), poprositi, naprositi, nagovoriti; *impf.* naproševati, nagovarjati.
Ersuchen *n.* prošnja.
Ersuchschreiben *n.* prosilno pismo, prositěv.
ertappen otipati (-tipljem), ošlatati; (auf frischer That) prestreči (-strežem), zateči, zalezti; (festnehmen) zasačiti, zgrabiti.
ertheilen podeliti, udeliti, dodeliti; *impf.* podeljevati 2c.; Befehl — veleti, povelje dati; Rath — svetovati; Unterricht — učiti, podučevati.
Ertheilung *f.* podelitěv, dodelitěv.
ertönen zadoneti, zazveneti, zazvoniti; *impf.* zadonevati, razlegati se, doneti.
Ertrag *m.* prinos, donesěk; dohoděk, dobičěk; prideljěk, obroděk; auf die Hälfte des — na spolovino; — d. Jagd lovščina.
ertragen prenesti (-nesem), pretrpeti, strpeti, prestati (-stojim), prebiti (-bijem); *impf.* prenašati, prestajati.
erträglich znosěn, pretrpěn.
Erträglichkeit *f.* prenosnost, pretrpnost.
Erträgnis *n.* dohoděk, dobičěk, prideljěk, obroděk.
ertragsam ploděn, roděn, plodovit, plenjav.
Ertragsanschlag *m.* preudarěk dohodkov.
Ertragsfähigkeit *f.* plodovitost, rodnost.
Ertragszweig *m.* vrsta dohodkov.
ertränken utopiti, potopiti; *impf.* utapljati.
ertrinken topiti se; utopiti se, utoniti, potoniti; *impf.* utapljati se.
Ertrinken *n.* utop, utonitěv.
ertrotzen prikljubovati.
Ertrunkene *m.* utopljeněc, utopnik; *f.* utopljenka.
erübrigen prihraniti, privarovati; *impf.* prihranjevati; es erübrigt noch treba je še.
erwachen vzbuditi se, zdramiti se, prebuditi se, predramiti se; *impf.* vzbujati se, dramiti se.
Erwachen *n.* vzbuja, prebujenje.
erwachsen zrasti (-rastem u. -rasem), vzrasti, do vrha zrasti; *impf.* zraščati, doraščati, doraščevati; (hervorgehen) izhajati, izvirati; in Rechtskraft — pravno (postavno) moč zadobiti; *impf.* zadobivati; *fig.* razmnožiti se, razrasti se; *impf.* razraščati, razmnoževati se.

erwachsen dorasěl, odrasěl, odrastěl; —e Schade komu storjena **oder** prizadeta škoda.

Erwachsene *m.* odrasli človek, odrasla oseba.

erwägen premisliti, preudariti, pretehtati, presoditi; *impf.* premišljati (-ljevati), preudarjati, presojati, razmišljati.

Erwägung *f.* razmišljanje, pretehtovanje, premišljava, presoja; **nach** — der Umstände premislivši vse okolščine; **in** — ziehen na um vzeti (vzamem); **in** — dessen, dass glede na to, z ozirom na to.

erwählen izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* voliti, izvoljevati, izbirati.

Erwähler *m.* volilěc, volitelj, izbiralěc, izbornik.

Erwählte *m.* izvoljeněc, izbraněc.

Erwählung *f.* izvolitěv, izbor.

erwähnen omeniti, spomeniti se česa, v misěl vzeti (vzamem); spomniti o čem; *impf.* omenjati (-njevati), spominjati se, v misěl jemati (-mljem).

erwähnt omenjen, v misěl vzet, imenovan.

Erwähnung *f.* omen, omeněk, omemba, spominěk.

erwärmen segreti (-grejem), pogreti, razgreti; *impf.* segrevati; sich — ogreti se, razgreti se; *impf.* ogrevati se.

erwarten čakati (na) koga, pričakovati koga; počakati, pričakati, dočakati; (etwas) pričakovati, nadejati se česa; upati od koga; **einander** — sčakovati se.

Erwartung *f.* pričakovanje, nada, up, upanje, nadeja.

erwartungsvoll *adv.* težko —, željno čakaje.

erwecken vzbuditi, zdramiti; *impf.* buditi, dramiti, vzbujati, zbujati; den Schlaf unterbrechen prebuditi, *impf.* prebujati; (Mitleid) obuditi; *impf.* obujati.

Erwecker *m.* buditelj.

Erweckung *f.* vzbujanje; obuda; obuditěv.

erwehren sich braniti se, ubraniti česa od. čemu; (los werden) iznebiti se, otresti se, odkrižati se.

erweichbar omečljiv, omečěn.

erweichen *tr.* mečiti, mehčati; omečiti, omehčati; (im Wasser) razmočiti, *impf.* razmakati; (rühren) ganiti, omečiti; *intr.* meščati (-ím); omehčati se, omečiti se, odmekniti (se).

erweichend mečilěn, meščalěn.

Erweichung *f.* mehčanje, mečitěv, omehčava.

Erweichungsmittel *n.* mečilo.

Erweis *m.* dokaz, izkaz.

erweisen dokazati (-kažem), izkazati, izpričati; *impf.* dokazovati, izkazovati, izpričevati; (Gutes) skazati, storiti; *impf.* skazovati; Ehre — počastiti koga, čast komu skazati; *impf.* skazovati; sich — skazati se, pokazati se; *impf.* skazovati se.

erweislich dokázěn, kar se more dokazati.

erweitern širiti; razširiti, porazširiti, razprostreti; *impf.* razširjati, razprostirati; (ausdehnen) raztegniti, razmakniti; *impf.* raztezati, razmikati.

Erweiterung *f.* razširjanje, razteg.

Erwerb *m.* delo, posěl (s kterim se kdo živi); (das Erworbene) pridobitěk, prislužěk, pridelěk; (Gewinn) dobičěk; (Gewerbe) obrt, obrtnija.

erwerben pridobiti kaj, pridelati; *impf.* pridobivati, pridelovati; **als** Landwirt — prikmetovati; **als Hauswirt** — prigospodariti; **als Gastwirt** — prikrčmariti; **als Fuhrmann** — privozariti; **durchs Heiraten** — priženiti ꝛc.; (erreichen) doseči, *impf.* dosegati.

Erwerber *m.* pridobivalěc, prislužovalěc.

erwerbsam delavěn, marljiv, pridobljiv, prislužljiv.

Erwerbsamkeit *f.* delavnost, prislužljivost.

Erwerbsbeschäftigung *f.* prislužno (zaslužno) opravilo.

erwerbsfähig zmožěn kaj pridobiti, *impf.* pridobivati; prislužěn.

Erwerbsfähigkeit *f.* prislužnost.

Erwerbsfleiß *m.* pridnost, prizadevnost.

erwerbslos brez zasluzka.

Erwerbsmittel *n.* pridobilo, zaslužilo.

Erwerbsquelle *f.* vir zaslužka, iz česa si kdo kruh služi, od kod se hrani.

Erwerbssteuer *f.* dobitkovina.

Erwerbssteuerclasse *f.* razred dobitkovine.
Erwerbstitel *m.* pridobitno ime (-na); ime pridobitka, — zaslužka.
Erwerbszweig *m.* vrsta pridobitkov, — zaslužka.
Erwerbung *f.* pridobitěv, prislužba, dosega.
Erwerbungsart *f.* pridobitni način.
erwidern odgovoriti, odvrniti; *impf.* odgovarjati; (schriftlich) odvračati, odpisati (-pišem); *impf.* odpisovati; Gruß — odzdraviti, *impf.* odzdravljati.
Erwiderung *f.* odgovor, odpis, odzdrav, odvrnitěv.
erwiedern ponoviti, *impf.* ponavljati, opetovati; (wiedervergelten) vrniti, povrniti; *impf.* vračati, povračati.
Erwiederung *f.* ponavljanje, ponovitěv, opetovanje, povračba, vrnitěv, povrnitěv.
erwirken izprositi, pridobiti si; *impf.* pridobivati si.
erwirtschaften prigospodariti; als Frau prigospodinjiti.
erwischen zasačiti, uhvatiti, zgrabiti, uloviti.
erwuchern priskopariti, po odrtiji zadobiti.
erwünschen poželeti, zaželeti; *impf.* zaželevati.
erwünscht zaželen, všeč, prijetěn; —e Gelegenheit prav lepa prilika.
erwürgen zadaviti, zadušiti; *impf.* daviti, dušiti, zadavljati 2c.; (durch Zuschnüren) zadrgniti, zagrčiti; *impf.* zadrgovati.
Erz *n.* ruda; (Gold—) zlatica; (Silber—) srebrnica; (Glockenspeise—) bron, zvonovina, medovina.
Erz= rudni; pre-, nad-; višji.
Erzader *f.* rudna žila.
erzählen praviti, pripovedovati, dopovedovati, povedovati; povedati (-vém); —d pripoveděn. [nik.
Erzähler *m.* pripovedovalěc, pripoved-
Erzählung *f.* povest (-i), pripovest, pripovedka.
Erzart *f.* ruda, rudovina.
Erzaufbereitung *f.* pripravljanje rude.
Erzbetrüger *m.* goljuf goljufov, nadgoljuf.
Erzbischof *m.* nadškof, nadvladika.
erzbischöflich nadškofji, nadškofijski.
Erzbisthum *n.* nadškofija.
erzböse prehudoběn.
Erzbösewicht *m.* največji hudobnež, sama hudobija.
Erzdieb *m.* zmikavt, prezviti tat, da mu ga ni jednakega.
erzdumm preneuměn, bedast.
erzeigen s. erweisen.
erzen ruděn, rudnat, bronast, medén.
Erzengel *m.* arhangelj.
erzeugen roditi, ploditi; poroditi, zaroditi, obroditi, zaploditi; *impf.* zarajati; (von menschl. Hand) narediti, napraviti, izdelati, proizvesti (-vedem); *impf.* narejati, delati, izdelovati, proizvajati; (v. Boden) roditi, dajati (dajem); obroditi, donesti; *impf.* donašati; (v. Krankheiten) zarediti, zaploditi; selbst erzeugte Wolle domača volna; Selbsterzeugtes domač izdelěk, rokotvor; —d roděn, rodilěn; (Boden) ploděn; (v. Menschen) plodovit.
Erzeuger *m.* roditelj, rodnik; —in *f.* roditeljica, rodnica; (v. Naturprod.) pridelovalěc; (v. Kunstprod.) izdelovalěc; s. Producent.
Erzeugnis *n.* (Natur—) prirodni proizvod, pridelěk, zaroděk, plod, plodina; (Kunst—) izdelěk, rokotvor; s. Product.
Erzeugte *m.* rojeněc, zarojeněc, zarod.
Erzeugung *f.* izdelovanje, izdeláva; pridelovanje, prideláva; Öl— oljarija.
Erzeugungskosten *pl.* stroški izdelovanja (pridelovanja).
Erzeugungspreis *m.* izdelna cena, tvorna cena.
erzfaul prelen, ves len, sama lenoba.
Erzfaulenzer *m.* lenuh vseh lenuhov.
Erzfeind *m.* poglavni sovražnik, zakleti sovražnik [slepar.
Erzgauner *m.* slepar sleparjev, pravi
Erzgräber *m.* rudar.
erzgrob jako zarobljen, neotesan, zagoveděn, robát. [než.
Erzgrobian *m.* zarobljeněc, zagoved-
Erzgrube *f.* rudnik, rudna jama.
erzhältig ruděn, rudnat, rudovit.
Erzhältigkeit *f.* rudnost, rudovitost.
Erzhaus *n.* vladarska rodovina; vladajoča hiša; (Schmelze) plavež.

Erzherzog *m.* nadvojvoda; —in *f.* nadvojvodinja, nadvojvodica.
erzherzoglich nadvojvodov.
Erzherzogthum *n.* nadvojvodstvo; (Land) nadvojvodina.
erziehen *tr.* vzrediti, izrediti, odrediti; vzgojiti, izgojiti, odgojiti; *impf.* rediti, gojiti, vzrejati, vzgajati; kojiti; (den Wagen) potegniti, *impf.* potegovati.
Erzieher *m.* gojitelj, odgojitelj; reditelj, rednik; —in *f.* (od)gojiteljica, rediteljica, rednica.
Erziehung *f.* odgoja, vzgoja, odgojitěv; vzreja, odreja; Erziehungs= odgojni, vzrejni.
Erziehungsanstalt *f.* odgojilnica, odgojišče, vzgojišče, vzrejališče, odgojni zavod.
Erziehungsart *f.* način odgoje.
Erziehungskunde *f.* vzgojstvo, odgojna vednost.
Erziehungslehre *f.* nauk o odgoji.
Erziehungsmittel *n.* odgojilo, odgojilni pripomočěk.
Erziehungswissenschaft *f.* s. Erziehungskunde.
erzielen doseči (-sežem).
erzittern stresniti se, stresti se, strepetati (-pečem), zatrepetati, zadrhteti; *impf.* stresati se.
Erzkanzler *m.* nadkancelar.
Erzkasten *m.* rudnica.
Erzklauber *m.* rudoberěc.
Erzkunde *f.* rudoslovje, rudoznanstvo.
Erzkundige *m.* rudoznaněc, rudoslověc.
Erzlager *n.* rudišče.
Erzlügner *m.* véliki lažnjivěc.
Erzmarschal *m.* nadmaršal.
Erzmühle *f.* rudna stopa.
Erznest *n.* rudno gnezdo.
Erzpriester *m.* nadduhověn.
Erzprobe *f.* izkus, izkušanje rude.
Erzsäufer *m.* veliki pijaněc, pijančina.
Erzschaum *m.* žlindra.
Erzscheidung *f.* prebiranje rude.
Erzschelm *m.* zvijačnik, hudobnež.
Erzschlag *m.* okujine *pl.*
Erzschlacken *pl.* žlindra.
Erzstufe *f.* kos rude.
Erzteufe *f.* rudna globokost.
Erztruchsess *m.* nadstolnik.
erzürnen *tr.* jeziti, svaditi, srditi, dražiti; razjeziti, zjeziti, razsrditi, razdražiti, razljutiti, razzlobiti; *impf.* razjezovati ꝛc.; *intr.* jeziti se, srditi se, hudovati se; razjeziti se ꝛc.
erzürnt razježen, razkačen, razdražen, ljut, togotěn, srdit.
Erzvater *m.* očak, praded.
Erzwage *f.* rudna tehtnica.
Erzwerk *n.* rudovina; rudnica.
erzwingen prisiliti, posiliti, primorati; *impf.* prisilovati ꝛc.
Escadron *f.* konjiška četa, konjiški oddelěk, škadrona.
Escarpe *f.* notranje pobočje pri okopih.
Esche *f.* jesen, jesenověc; Eschen= jesenov.
Eschenholz *n.* jesenov les, jesenina.
Eschenwald *m.* jesenov gozd, jesenovje, jesenovina.
Escompte *m.* odbitěk, skonto.
escomptieren odbitkovati, (prodajati z odbitkom).
Escorte *f.* spremljevalna straža.
escortieren s stražo spremiti.
Esel *m.* osěl; *dem.* oslič, osličěk, osle (-ta).
Eselchen *n.* s. Esel.
Eselei *f.* oslovstvo, oslarija, neumnost, bedarija.
Eselfüllen *n.* osle (-ta).
eselhaft oslovski, neuměn.
Eselin *f.* oslica.
Esels= oslov, oslovski.
Eselsdistel *f.* *(Onopordon acanthium)* konjska podkovica.
Eselsfleisch *n.* oslovina.
Eselsgeschrei *n.* rig, riganje.
Eselshaut *f.* oslovska koža, oslovina.
Eselskopf *m.* oslova glava; *fig.* bedak, trap, tepěc.
Eselsmilch *f.* oslovo mleko.
Eselsohr *n.* oslovo uho (ušesa); (in Büchern) zgibljaj, zavihljaj.
Eselsstall *m.* oslák, oslovski hlev.
Eselstreiber *m.* oslár.
Esparsette *f.* turška detelja, sladka detelja.
Espe *f.* trepetlika, ósika; Espen= trepetlikov, ósikov.
Espenholz *n.* trepetlikovina, osikovina.
Espenwald *m.* trepetlikov gozd, osikovje.
Esplanade *f.* planišče, raván (-i).
Esprit *m.* duh, ostroum, dovtip, jedro.

eßbar jedĕn, užitĕn.
Eßbesteck *n*. nož in vilice, jedala *pl*.
Esse *f*. ognjišče, vigĕnj (-gnja), ješa, peč (-i).
essen jesti (jem); snesti (snem), pojesti; zu Mittag — obédovati, kósiti, južinati; zu Abend — večerjati; (Kernfrüchte) zobati (-bljem); pozobati; (gierig) žreti, goltati; sich satt — najesti se; (stückweise) mrvikati, mrvičiti; wenig essend malojedĕn.
Essen *n*. jed (-í), jelo, jedilo, jestvina, hrana, piča; (Mahlzeit) obed, obédo, kosilo, obrok.
Essenz *f*. cvet, jedro, esencija; (Wesenheit) bistvo, bitnost.
Esser *m*. jedĕc, jedež; (ein schwacher) malojedĕc, malojedež; (starker) požeruh, neték; —in *f*. jedica.
Eßgabel *f*. vilice *pl*; *dem*. viličice *pl*.
Eßgelage *n*. pojedina, gostina, gostija.
Eßgeschirr *n*. mizno posodje.
Eßgier *f*. požrešnost, jedičnost, ješčnost.
eßgierig požrešĕn, ješč, jedičĕn, lakotĕn.
Essig *m*. ocĕt, kis, jesih, vrisk; Essig- ocetni, kisovski, jesihov.
essigartig kisast, jesihast.
Essigbrauer *m*. octar, kisovar.
Essigfabrik *f*. octarnica.
Essiggeist *m*. ocetni —, jesihov cvet.
Essiggurke *f*. kumara.
Essighandel *m*. kupčija z octom oder jesihom.
essigsauer kisĕl kakor ocĕt.
Essigsäuere *f*. ocetna kislina.
Essigzucker *m*. ocetni, kisli sladkor.
Eßlöffel *m*. žlica; *dem*. žličica.
Eßlust *f*. ješčnost, jedičnost, sla.
eßlustig ješčĕn, jedičĕn.
Eßsaal *m*. obednica.
Eßware *f*. jestvina, jestivo, jelo.
Eßzeit *f*. čas k jedi; zur — ob jedi, med jedjo.
Estrich *n*. tlak; (Zimmerdecke) strop, ostropje.
etablieren ustanoviti, osnovati, urediti; *impf*. ustanávljati; sich — naseliti se, nastaniti se; (v. Kaufleuten) kupčijo začeti od. odpreti.
Etablissement *n*. začetje; prodajalnica; zavod.
Etage *f*. nadstropje.
Etat *m*. stan; preudarĕk, proračun.
etatmäßig *adv*. po preudarku.
Ethik *f*. nravoslovje, nravstveni nauk, nauk o nravstvenosti.
Ethnographie *f*. narodopis, etnografija.
ethnographisch narodopisĕn, etnografičĕn.
Etikette *f*. dvorska šega, dvorski običaj, etiketa; napisni listĕk.
etliche *pron*. nekteri, nekateri, jedni; nekoliko, nekaj.
etlichemal *adv*. nekolikrat.
Etui *n*. tok.
etwa *adv*. kakikrat, včasi; (beiläufig) okoli, blizo, pri.
etwaig kak (-a, -o), znabitĕn; der —e Überschuß ako morebiti kaj preostane.
etwas *pron*. kaj, nekaj; — schwarz črnkast; — blond rumenkast ꝛc.
etwelche s. einige.
Etymolog *m*. etimolog.
Etymologie *f*. etimologija, slovotvorje, izvajanje od. izsledovanje besed.
etymologisch etimologičĕn.
etymologisieren etimologizovati, besedo izvajati.
euer *pron*. vaš; *reflex*. svoj; euretwillen zavoljo vas, zaradi vas.
Eule *f*. sova, vjér (-i), skovir; *dem*. sovica; (Falter) sovka; Eulen- sovin, sovji.
Eulenspiegel *m*. pavliha, pavlišĕc.
Eunuch *m*. skopljenĕc, kopljenĕc.
Euphemismus *m*. evfemizĕm, blagorečnost, polepšica.
euphemisch blagorečĕn.
Euphonie *f*. evfonija, blagoglasje.
euphonisch blagoglasĕn.
Eurhythmie *f*. blagomerje, skladnost.
eurhythmisch blagomerĕn, skladĕn.
eurig s. euer.
Euter *f*. vime (-na); *dem*. vimčĕk, vimice.
eutern pripustiti, *impf*. pripuščati, vimljati.
evangelisch evangeljski.
Evangelische *m*. evangelĕc.
Evangelist *m*. evangelist, blagovestnik.
Evangelium *n*. evangelij, blagovest (-i).
Eventualität *f*. eventuvalnost, slučajnost.

eventuell eventuvalĕn, slučajĕn.
evident očividĕn, očitĕn, razvidĕn.
Evidenz *f.* očividnost, očitnost; milit. razpregled, razvidnost; in — halten na razpregledu imeti (imam) (občane).
Evidenzhaltung *f.* razpregled, razvidnost. [jĕn.
evidenzzuſtändig razpregledno-pristo-
Evolution *f.* razvoj, razvitĕk. [jati.
evolvieren odviti (-vijem), *impf.* odvi-
ewig večĕn, vekovečĕn, brezkončĕn; *adv.* večno, vekomaj, na veke, na vse veke; es iſt doch — Schade pač velika škoda.
Ewigkeit *f.* večnost, brezkončnost; von — od vekomaj; in — na veke; von — zu — od vekomaj do vekomaj, na veke vekov.
ewiglich ſ. ewig.
Ex= bivši, nekdanji; Exfürſt bivši knez, razknez.
exact ſ. genau, pünktlich, präcis.
Exaltation *f.* ſ. Begeiſterung. [pit.
Examen *n.* skušnja, izpraševanje, iz-
Examinand *m.* izpraševanĕc.
Examinator *m.* izpraševalĕc.
Excedent *m.* izgrednik, prestopnik.
excellent izvrstĕn, izborĕn.
Excellenz *f.* vzvišenost, ekscelencija.
excellieren odlikovati se, nadkriliti; *impf.* nadkrilovati.
excentriſch izsredĕn, odsredĕn; *fig.* prenapét.
Excentricität *f.* izsrednost, ekscentričnost; nastranost.
exceptiv izimĕn, izjemĕn.
Exception *f.* izimĕk, izjema.
excerpieren izpisati (-pišem) iz —, posneti (-snamem); *impf.* izpisovati, posnemati.
Excerpte *pl.* izpiski *pl.*
Exceſs *m.* izgred, prestopĕk.
exceſſiv izgredljiv; nezmerĕn.
excitativ podbudĕn, vzpodbudljiv.
excitieren podbuditi, vzpodbuditi; *impf.* podbujati.
excludieren izključiti, izkleniti, izločiti.
Excluſion *f.* izključenje, izklenitĕv.
excluſiv izločĕn, izklenilĕn; —e *adv.* razun, izključljivo. [tĕv.
Excommunication *f.* izobčenje, izobči-
excommunizieren izobčiti, izdružiti; *impf.* izobčevati.
Excremente *pl.* otrebki, iztrebki *pl.*; ſ. Stuhlgang.
Excurs *m.* izlet.
Excuſation *f.* opravičevanje, opravičenje, izgovor.
Exegeſe *f.* eksegeza, razlaga.
Exeget *m.* razlagalĕc, razkladatelj.
Execution *f.* izvršba, izvrševanje; rubilo, rubež, rubežĕn (-i).
Executionsausweis *m.* rubilna izkaznica, rubilno izkazilo.
Executionsgeſuch *n.* rubilna prošnja, prošnja za eksekucijo.
executiv izvršilĕn; —e Feilbietung izvršilna dražba.
Executor *m.* izvrševalĕc.
Exempel *n.* zgled, vzgled, primer; zum — na primer, postavim; ein — nehmen zgledovati se nad kom.
Exemplar *n.* eksemplar, primerĕk; iztis.
exemplariſch zgledĕn, v zgled in strah, ostĕr.
exemplificieren s primerom razjasniti.
Exequien *pl.* bile, bilije *pl.*, zadušnice *pl.*
exequieren iztirati, potirati; *impf.* iztirjevati; (vollſtrecken) izvršiti, *impf.* izvrševati. [vežbati se.
exercieren vaditi se (v orožji), uriti se,
Exercieren *n.* vaja, vadba, vežbanje vojščakov.
Exercierplatz *m.* vadišče, vežbališče.
Exercierreglement *n.* eksercirski pravilnik; vežbovnik.
Exercitium *n.* vaja, vadba.
exhibieren izročiti, vložiti, podati; *impf.* izročati, vlagati, podajati.
Exhibitenprotokoll *n.* vložni zapisnik.
Exhibitum *n.* vloga.
Exhortation *f.* ſ. Predigt.
Exil *n.* prognanstvo. [obstanĕk.
Exiſtenz *f.* bivanje, bitje; življenje,
Exiſtenzberechtigung *f.* pravica obstanka; ſeine — beweiſen dokazati pravico svojega obstanka.
exiſtieren ſ. beſtehen, ſein.
ex off(ici)o *adv.* uradno.
exotiſch inostranski; tuj.
Expanſion *f.* ſ. Ausdehnung.

Expansivkraft *f*. razpenjavost.
Expedient *m*. odpravnik.
expedieren odpraviti, odposlati (-pošljem); *impf*. odpravljati, odpošiljati.
Expedit *n*. odpravnija, odpravništvo.
Expedition *f*. odprava, pošiljava, pošiljatěv; milit. s. Feldzug.
Expensen *pl*. stroški, troški *pl*.
Experiment *n*. izkus, poskus.
experimental poskusěn.
Experimentator *m*. poskuševalěc.
experimentieren izkušati; poskuševati; izkuse od. poskuse delati.
expert zveden, znajden.
Explication *f*. razlaga, razkladanje.
explicieren razložiti, pojasniti, razsvetliti; *impf*. razlagati, razkladati, pojasnovati; s. erklären, entwickeln.
explicite *adv*. izrečno, izrekoma.
explodierbar razpočěn, razletěn.
explodieren pokniti, razleteti se, razpokniti se, razpočiti se, raznesti se; *impf*. razpokovati se.
Explosion *f*. razpok, razlet.
Exponent *m*. eksponent, kazalěc.
exponieren izpostaviti, *impf*. izpostavljati.
Export *m*. s. Ausfuhr.
exportieren s. ausführen.
Exposé *n*. razklad.
Exposition *f*. razlaga, razklada.
expreß s. eigens.
Expropriation *f*. razsvojitěv, razlastitěv.
expropriieren razsvojiti, razlastiti; *impf*. razsvojevati.
exrotulieren razviti (-vijem) spise.
Exrotulierung *f*. razvoj spisov.
Extabulation *f*. izknjižba.
Extabulationstaxe *f*. izknjižnina.
extabulieren izknjižiti, iz zemljiških knjig izbrisati (-brišem).
extemporieren na mestu —, brez priprave govoriti.
Extension *f*. raztezanje; razsežnost, razseglost.
extensiv razsežěn, raztegnen.
extra *adi*. poseběn, izvenreděn; *adv*. posebej, nalašč.
Extraauslagen *pl*. izvenredni stroški.
Extract *m*. izvlečěk, izvód; (schriftl.) izpisěk.
extradieren s. ausfolgen.
extrafein najtenši, najlepši, najboljši.
Extrafracht *f*. izvenredni tovor, izvenredno vozivo.
extrahieren izvleči (-vlečem), izpisati (-pišem), izvoditi; *impf*. izpisovati.
extraordinär izvenreděn, poseběn, neobičěn.
Extrapost *f*. posebna —, izvenredna pošta.
extraterritorial izvendeželni, izvendržavni.
Extrazimmer *n*. posebna —, gosposka soba.
Extrem *n*. krajnost; *fig*. prenapetost.
extrem *adi*. krajěn, skrajěn; *fig*. prenapét.
Extremitäten *pl*. okrajci udov, končine.
Exul, Exulant *m*. prognaněc, izgnaněc.

F.

Fabel *f*. basěn (-i), bajka; *dem*. basnica; Fabel= basenski.
Fabeldichter *m*. basnopisěc, basnik.
Fabeldichtung *f*. basništvo.
Fabelei *f*. izmišljotina; das ist eine — ta je bosa.
fabelhaft izmišljen, basenski, godčevski.
Fabelland *n*. izmišljena dežela, deveta dežela.
Fabellehre *f*. bajeslovje, mitologija.
fabeln izmišljevati si, basni praviti; (irre reden) blesti (bledem).
Fabelname *m*. izmišljeno ime.
Fabelsammlung *f*. zbirka basnij.
Fabelvolk *n*. izmišljen narod, narod v pravljici.
Fabelwelt *f*. basenski svet.
Fabrication *f*. s. Erzeugung.
fabricieren izdelati, napraviti, narediti, izgotoviti; *impf*. izdelovati, napravljati, tvoriti, narejati, izgotavljati.
Fabrik *f*. tovarna, fabrika; Fabriks= tovarniški, fabriški.
Fabrikant *m*. tovarnar, fabrikant.
Fabrikat *n*. izdelěk, izdelano blago.
Fabriksarbeiter *m*. delavěc v tovarni.

Fabriksinhaber *m.* lastnik tovarne.
fabrismäßig fabriški.
Fabrikspreis *m.* fabriška cena.
Fabrikswaare *f.* fabriško blago. [tvo.
Fabrikswesen *n.* tovarništvo, fabriš-
Façade *f.* lice, čelo (poslopja), pročelje, ospredje.
Fach *n.* predal; *dem.* predalěc, predalčěk; (Geschäft) stroka, opravilo, opravěk; das ist nicht mein — to ne spada v moje opravilo, to ni moj posěl; (Lehrfach) nauk, učni predmet; učiteljstvo, učiteljski stan; Fach= predmetni.
fächeln *tr.* pahljati, hladiti; *intr.* pihljati, veti (vejem).
fachen pahati, mahati, opahati; (einreihen) rediti; razrediti, *impf.* razredovati.
Fächer *m.* páhalica, pahljača; *dem.* páhalce. [čast.
fächerförmig pahljačast; *bot.* predal-
fächerig pregrajen.
fächern s. fächeln.
Fächerpalme *f.* mahálasta palma.
Fachgebür *f.* predalnina.
Fachgelehrte *m.* strokovnjak, veščak.
fachgemäß reči primerěn.
Fachlehrer *m.* strokovni učitelj, učitelj posebnega predmeta.
Fachmann *m.* s. Fachgelehrte.
Fachstudium *n.* strokovno učenje, učenje posebnega predmeta.
Facit *n.* znesěk, vsôta; koněc.
Fackel *f.* bakla, plamenica.
Fackelmann *m.* baklar.
Fackelmusik *f.* godba pri baklah. [se.
fackeln trpoleti, migati; obotávljati
Fackelträger *m.* baklar, baklonosěc.
Fackelzug *m.* bakláda, sprevod z baklami.
Façon *f.* oblika, kroj; nach der neuesten — po najnovejšem kroji. [pisa).
Facsimile *n.* sniměk, posnetěk (roko-
facsimilieren posnéti (posnamem), *impf.* posnémati.
factisch dejanski, resničěn; *adv.* v dejanji, v resnici.
Factor *m.* upravitelj, činitelj, faktor; *(arithm.)* množnik.
Factorei *f.* upravilnica, upraviteljstvo.
Factotum *n.* er ist sein — desna roka mu je.

Factum *n.* dogoděk, dejanje, fakt; es ist ein — res je; s. Thatsache.
Factur *f.* faktura, kupčijski račun (za poslano blago).
Facturbuch *n.* računska knjiga. [lišča.
Facultät *f.* fakulteta, oddelěk vseuči-
fade pust, plehěk, neslastěn, neslan, zopern; ein —r Mensch sitnež, neslan človek.
fädeln vdéti (-denem), *impf.* vdévati (nit); sich — puliti se.
Faden *m.* nit (-i), koněc; *dem.* nitka, končěk; (gedreht) sukaněc; (ungesponnen) vlakno; (eines Seiles) stremén, plemén; (Maß) sežěnj; leitender — nit vodnica; (Bindf.) motvóz; Faden= nitni.
fadenartig nitkast.
fädenig nitěn, v niti; z. B. zwei— dvonitěn, v dve niti.
fadennackt golonag, gol in nag.
fadenscheinig ogoljen, odrgnen, preslegast, lozěn. [nitke.
Fadensilber *n.* predeno srebro, srebrne
fadenweise *adv.* po niti.
Fadenwurm *m.* živa nit (-i), lasnica, trihina; podkožnjak, živa struna.
Fadheit *f.* plehkost, neslanost, sitnost.
Fagott *m.* u. *n.* fagót.
Fagottist *m.* fagotist.
fähig zmožěn, sposoběn, pripravěn, prikladěn; (geschickt) sposoběn, vešč, iznajden, prinareděn, ročěn; ein —er Kopf bistra glava; in Zstzg. s. bar.
Fähigkeit *f.* zmožnost, sposobnost, ročnost. [sobnosti.
Fähigkeitszeugnis *n.* spričevalo o spo-
fahl rumenkast, plavkast; (v. Mensch.) bled, obleděn; (welk) osuhěl, vel.
fahlgelb bledorumen, plavkast.
fahlgrau sivkast, sinji.
fahlroth bledor(u)děč. [(koga).
fahnden iskati (iščem), zasledovati
Fahne *f.* zastáva, prápor, bandéro; Kirchen— karógla; *dem.* zastávica, bandérce, práporce; die — aufpflanzen zastavo razviti (-vijem); Fahnen= zastavni, banderni.
Fahneneid *m.* priséga pri zastavi.
fahnenflüchtig ubéžěn; — werden zastavo zapustiti, ubéžati (-bežim); *impf.* ubégati.

fahnenförmig bandérast. [vo.
Fahnenschwingen *n.* mahanje z zasta-
Fahnenstange *f.* bandérišče. [ve.
Fahnenweihe *f.* blagoslovljenje zasta-
Fähnrich *m.* zastavonosěc.
Fahr= vožnji.
fahrbar vozěn, vožnji.
Fahrbarkeit *f.* voznost.
Fahre *f.* rázor, brazda.
Fähre *f.* ladija; brod (-ú u. -a), prévoz (prevóza).
fahren *tr.* peljati, voziti; (über etw.) prepeljati, prevesti (-vedem); *impf.* prepeljávati, prevájati, prevážati; *intr.* peljati se, voziti se; (über etw.) prepeljati se; *impf.* prepeljávati se, prevážati se; fahrend ankommen pripeljati se; sich satt — navoziti se, naveličati se vožnje; ich werde — popéljem se; spazieren — sprevoziti se, *impf.* sprevážati se; (im Schlitten) sánkati se; in den Himmel — v nebesa iti (idem u. grem); (aus d. Bette) skočiti, planiti; (aus d. Hand) izmakniti (-maknem) se, *impf.* izmikati se; (mit der Hand hin u. her) máhati; (in d. Tasche) seči (sežem), poseči, posegniti (-nem); *impf.* ségati, poségati; (in d. Haare) spopasti (-padem) se, *impf.* spopádati se; etw. — lassen v nemar pustiti, opustiti; *impf.* v nemar puščati, opuščati; (durch d. Kopf) prešiniti (-nem), spreletéti; *impf.* sprelétati; fahre wohl z Bogom! srečno! fahre ab poberi se.
Fahren *n.* vožnja; durch — verdienen, verlieren privozáriti, zavozariti.
fahrend vozěn, popotěn. [nina.
Fahrgeld *n.* brodnina, brodarina, voz-
Fahrgelegenheit *f.* prilika voziti se, voz.
Fahrgeleise *n.* kolovoz, kolovóznica.
Fahrgut *n.* vožnje blago, premakljivo blago.
Fahrkarte *f.* vozovnica.
fahrlässig zanikarěn, nemarěn, malomarěn, neroděn, neskrběn.
Fahrlässige *m.* zanikarnež, nemarnež; *f.* zanikarnica, nemarnica. [nost.
Fahrlässigkeit *f.* zanikarnost, nemar-
Fahrleise *f.* s. Fahrgeleise.
fahrlos s. gefahrlos.
Fahrnis *n.* s. Fahrgut.
Fahrpost *f.* vožnja pošta.
Fahrpreis *m.* voznina. [pošti.
Fahrsendung *f.* pošiljatěv po vožnji
Fährstange *f.* drog.
Fahrt *f.* vožnja; (Wagen) voz; (Reise) pot (-a u. -i).
Fährte *f.* sled (-ú, -a, -í).
Fahrweg *m.* kolovòz, kolnik, kolovozni pot, vozníca.
Fahrzeug *n.* vozilo, plovilo, ladija.
falb bled, obléděn, rumen, žolt.
Falbe *m.* plavěc; *f.* plavka.
falben bledéti, rumenéti; obledéti, orumenéti; *impf.* obledévati.
Fälber *m.* *(salix alba)* bela vrba, rakíta. [tovje.
Fälberwald *m.* vrbje, vrbovje, rakí-
Falke *m.* sokol; (Weibch.) sokolica; *dem.* sokolič; Falken= sokolov, sokolji, sokolski. [oko.
Falkenauge *n.* sokolje oko; bistro
Falkenbeize *f.* lov s sokoli.
Falkenblick *m.* sokolov pogled; bistěr pogled.
Falkenhof *m.* sokolnják.
Falkenier *m.* (auch Falkonier) sokolar.
Fall *m.* pad, paděc; (d. Fallen) pad, pádanje; (d. Wassers) slap, sopot, skok; (Vertrockn.) pádanje, usihanje; (Umstand) okóliščina, slučaj, reč; (Ereignis) prigóděk, dogóděk, primérljaj, slučaj; (in der Gramm.) sklon; im —, dass, falls ko bi; erforderlichenfalls ako je treba; auf jeden — vsakáko, po vsaki ceni; auf keinen — nikakor, kratko in malo ne, po nobeni céni; setzen wir den — mislimo si, recímo; nöthigenfalls s. erforderlichenfalls; von — zu — za vsak slučaj od. primerljaj posébej; im entgegengesetzten — nasproti, sicer, drugače, inače.
fällbar séčěn, posekljiv, kar se sme sékati.
Fallbewegung *f.* padanje *(phys.)*.
Fallbrücke *f.* dvigljiv most.
Falle *f.* past (-í); (Mäuse—) míšnica; (mit Bogen versehen) samostrel; (für die kleinen Vögel) kloněk; *fig.* mreža, zanka, nastava.
Falleisen *n.* skopěc.
fallen pasti (padem), *impf.* pádati; (ungeschickt) telébiti, telébniti; (ins

Wasser) štrbónkniti, pljusniti (v vodo); (v. Wasser) utéči se, upasti (-padem), uplahniti, usahniti; *impf.* utékati se, upádati, uplahovati, usihati; (zu Boden —) usédati se *(chem.)*; (sich ergießen) teči, iztekati se, izlívati se; (umkommen) giniti, poginiti, cepniti; *impf.* cépati, pádati; (nieder—) zgruditi se, sčeniti se; (in d. Augen) (v oči) bíti (bijem); ins Wort — v besedo seči (sežem), besedo presékati; *impf.* — ségati, — presekávati; — lassen izpustiti; *impf.* izpuščati, kápati; er ließ den Muth — srce mu je upadlo; er ließ die Hoffnung — nádejo je izgubil; sich zu Tode — pasti in ubiti (padem in ubijem) se; d. Schnee, Regen u. s. w. — sneg —, dež naletuje; sneg —, dež gre.

fällen posékati, podreti (-derem u. -drem); *impf.* sékati, podírati; ein Urtheil — razsoditi, sodbo izreči; *impf.* razsojevati; (eine Senkrechte) spustiti, *impf.* spuščati *(math.)*.

Fällen *n.* sékanje; seč (-i).

Fallendung *f.* sklon. [*(phys.)*.

Fallgeschwindigkeit *f.* hitrost pada

Fallgesetz *n.* zakon pádanja *(phys.)*.

Fallholz *n.* suhljád (-i), dračje, pábrki *pl.*

fallibel zmotljiv, zmoti podvržen, prevarljiv. [vost.

Fallibilität *f.* zmotljivost, prevarlji-

fällig plačljív, izpláčěn, zapaděl; (abgelaufen) dotekěl, potekěl, pretekěl; d. Wechsel ist — menica je dotekla od. potekla.

Fälligkeit *f.* plačljivost, izpláčnost, preteklost.

Falliment *n.* propast (-i), kant.

fallieren propasti (-padem), na boben priti (pridem).

Fallkraft *f.* pádnost.

Fallmaschine *f.* pádalo, pádalnica.

Fallraum *m.* prostor padanja *(phys.)*, padališče.

falls ako, če.

Fallschloss *n.* samopádna ključánica.

Fallstrick *m.* zanka, zádrga, nastava, locěnj.

Fallsucht *f.* božjast (-i), pádavica, pádava bolezěn (-i).

fallsüchtig božjastěn, pádav. [*pl.*

Fallthür *f.* lésa, samozaklopna vrata

Fallzeit *f.* čas od. trajanje pada *(phys.)*

falsch lažnjív, goljufěn; lokav; kriv, nápačěn; —er Freund hinavski oder licemérski prijatelj; —e Lehre kriv náuk; —es Spiel goljufna igra; —es Glück nestanovitna od. lažnjiva sreča; —er Schlüssel ponarejen ključ; —es Geld ponarejen denar; —er Weg kriva od. nápačna pot (-i); —er Name izmíšljeno ime (-na); *fig.* podvržěn, nepristěn; nezvest, nestanovitěn.

fälschen pačiti, kaziti, kvariti, priditi; popačiti, pokaziti, pokvariti, izpriditi; ponarediti, *impf.* ponaréjati; gefälschter Wein ponarejêno od. krščeno vino.

Fälscher *m.* kazilěc; ponarejevalěc.

falschgesinnt hinavski, zvit, licemérski

falschgläubig krivovérěn, krivovérski.

Falschgläubige *m.* krivovérěc; *f.* krivovérka.

Falschgläubigkeit *f.* krivovérstvo.

Falschheit *f.* lažnjivost, neresničnost; hinavstvo, licemérstvo, zvijačnost, nezvestoba, lokavost.

falschherzig zavidljiv, hinavski, licemérski.

fälschlich s. falsch; *adv.* po krivem, krivo, nápačno. [ja.

Falschmünzer *m.* ponarejevalěc denar-

Falschmünzerei *f.* ponaréjanje denarja.

Falsetstimme *f.* s. Fistelstimme.

Falte *f.* guba, gíba, zgíba; *dem.* gubica, gubka; (in d. Haut) grba, guba.

Fältel *m.* zgiběk.

fälteln zgíbati, gúbati, nagúbati; v gube nabrati (-berem), *impf.* nabirati.

falten s. fälteln; (Stirn) grbánčiti, zgrbánčiti; d. Hände — roke skleniti, *impf.* sklepati; gefaltet nabrán, zgrbánčen.

faltenförmig gubast, nabrán.

faltenlos brezguběn, brez gub oder grb, gladěk.

Faltenmagen *m.* devetogub, devetogubnik.

Faltenpilz *m.* lisíčica.

faltenreich gosto nabrán, gubàt.

faltenweise *adv.* gúboma.

Faltenzahn *m.* (zob) gubáč.

Falter *m*. metúlj.
faltig nabrán, gubàt, nagubánčěn.
Falz *m*. zgíb, pregíb; (Einschnitt) zaréza, vklad; (d. abgestoßene Ecke) žleb, bověc.
Falzbein *n*. gladílo.
Falzbrett *n*. vihálnica.
Falzeisen *n*. trebílnik.
falzen zgíbati, pregíbati, v gúbe zlágati; zganiti, preganiti, v gúbe zložiti; (Haut) trébiti, mezdriti.
Falzer *m*. pregibalěc, zlagáč.
Familiarität *f*. s. Vertraulichkeit.
Familie *f*. družína, obitelj (-i), posli *m. pl.*; (Eltern und Kinder) rodovina, rodbina; (Stamm) rod (-ú u. -a), pleme (-na); die — des Lehrers, d. Nachbars u. s. w. učiteljevi, sosédovi; Familien- družinski, obiteljski, domač, hišni.
Familienbegräbnis *n*. rodbinska oder obiteljska raka.
Familienglied *n*. rodovínčec, domač človek.
Familienglück *n*. domača sreča.
Familiengruft *f*. obíteljska raka.
Familienhaupt *n*. gospodár.
Familienkreis *m*. domači krog, obitelj (-i).
Familienleben *n*. domače življenje.
familienlos brez zaróda, brez obítelji.
Familienstolz *m*., er besitzt einen großen — ponaša se s svojim rodom, veliko si domišljuje zavoljo svojega rodú.
Familienvater *m*. s. Familienhaupt.
Familienverband *m*. rodovinska zveza.
Familienzwist *m*. domači prepir.
famos s. berüchtigt.
Famulus *m*. s Diener.
Fanatiker *m*. fanatik, prenapét človek.
fanatisch prenapét, fanatičěn.
Fanatismus *m*. prenapétost, fanatizěm.
Fang *m*. lov (-í), lovljenje, lovítěv; auf den — ausgehen iti (grem) lovít; (das Gefangene) lov (-a u. -í), ulověk.
Fangarm *m*. lovka.
Fangeisen *n*. lisica, progla; (mit zwei Federn) skopěc.
Fangemesser *n*. lovski nož.
fangen loviti, sačiti; ujeti (-jamem), uloviti, zasáčiti, uhvátiti; (schnell ergreifen) popasti (-padem), zagrabiti; *impf.* popádati; (alles) poloviti; Feuer — vneti (vnamem) se, užgati (-žgem) se; *impf*. vnemati se, užigati se; gefangen halten v ječi imeti (imam); sich — loviti se u. s. w.; zaplesti (-pletem) se, *impf*. zaplétati se.
Fänger *m*. lověc.
Fängerei *f*. lov (-í), lovitěv.
Fanggeld *n*. lovnina.
Fangheuschrecke *f*. hinavka, bogomólka.
Fant *m*. dečák, fantalín.
Fantasie *f*. u. ä. s. Phantasie u. s. w.
Fantom *n*. s. Phantom.
Farbe *f*. barva, boja, šarota, vap; *dem*. barvica, bojica; — bekommen písati (pišem) se.
Färbegeräth *n*. barvarsko orodje.
Färbehaus *n*. barvarnica.
Färbeholz *n*. barvarski les, prežílika (Brasilienholz).
Färbekraut *n*. (Waid.) oblajst (-a).
Färbekunst *f*. bárvarstvo.
Färbemittel *n*. barvílo.
färben barvati, pobárvati; sich — barvati se; roth, grün, gelb u. s. w. r(u)dečiti se, zelenéti, rumenéti u. s. w.; (v. Obst) dozorévati.
Farben- barvni; bárvarski.
Farbendruck *m*. barvotisk.
Farbenhandel *m*. kupčija z barvami.
Farbenmaterial *n*. barvílo.
Farbenmuschel *f*. školjka od. lupína za barve.
farbenreich pisan, šarěn.
Farbenspiel *n*. menjávanje od. prelívanje barv.
Farbenstoff *m*. barvílo, šarílo.
Farbenwechsel *m*. spremínjanje barv.
Farbenzerstreuung *f*. razsípanje barv.
Farbenzeug *n*. bárvana tkanína oder prtenína.
Färber *m*. bárvar; Färber- barvarski.
Färberbaum *m*. rujevina, ruj.
Farberde *f*. rudarska barva, bárvina prst (-í).
Färberei *f*. barvarija.
Färberhandwerk *n*. bárvarstvo.
Färberresede *f*. kotáněc.
Färberröthe *f*. brošč.
farbig pisan, pobárvan.
farblos brezbarvěn, nepisan.
Färbung *f*. barvanje, barva; s. a. Anstrich.

Farce *f.* norčija; (in d. Küche) sékanica; s. a. Posse.

Farn *m.* praprot (-i).

Farnkraut *n.* s. Farn; *coll.* práprotje; Farnkraut- práprotni. [(-na).

Farnkrautsame *m.* práprotno seme

Färse *f.* telíca, júnica. [zánov.

Fasan *m.* fazan, tetrév; Fasan- fa-

Fasanenhenne *f.* fazánka. [nov.

Fasanenzucht *f.* fazanoréja, reja faza-

Fasanerei (u. Fasanerie) *f.* fazanják.

Faschine *f.* protje, bútara.

Faschinenwerk *n.* protje, véjevje.

Fasching *m.* pust, predpust; Faschings- pustni, predpustni.

Faschingsnarr *m.* pustna šema.

Faschingszeit *f.* s. Fasching.

Fascikel *m.* zvežĕnj, zvezĕk.

Fasel *m.* u. *f.* pleme (-na), plod (-ú u. -a); zum — za pleme; zum — gehen po plemenu iti (grem).

Faselei *f.* čenče *pl.*

faselhaft čenčast, bédast, ábotĕn.

Faselhans *m.* čenča, bedák.

faseln bédasto govoríti, govoríčiti, besedičiti, čenčati.

Faselschwein *n.* plemeníca, prasica za pleme.

Faselvieh *n.* živina za pleme (-na).

Fasen *m.* vlakno, nit (-i); *dem.* vlakence.

Faseole *f.* fižol.

Faseolenstroh *n.* fižolovka.

Faser *m.* s. Fasen.

Fasergebilde *n.* vlaknovina.

Fasergewächs *n.* vláknata rastlina.

Fasergewebe *n.* vlaknena tkanina, vlakneno pletivo.

Faserhaut *f.* (Fascie) povojnica.

faserig vlaknat, vlaknast, nitkast, žilast. [*ner.)*

Faserkalk *m.* vlaknasti vapnenĕc *(mi-*

Faserstoff *m.* vlaknina, fibrin.

Faserzellen *pl.* vlaknene stanice.

Fass *n.* sod, bačĕv, bačva, betáč, bèč, bedĕnj; *dem.* sodĕc, sodĕk; (mit einem Boden) kàd (-í), brenta; — von zehn Eimern štrtín; — von fünf Eimern polovnjak; — von einem Eimer orna.

Fassbinder *m.* sodár.

fassen prijéti (primem), zagrabiti, popasti (-padem); *impf.* prijemati, popadati; (begreifen) uméti (umejem), razuméti; (enthalten) držati (držím), obseči (-sežem); *impf.* obségati; einen Beschluss — skleniti, *impf.* sklépati; den Vorsatz — skleniti, namériti, nakániti; *impf.* sklepati, namérjati; Muth — ohrábriti se, usrčiti se; *impf.* usrčevati se; bei d. Hand — za roko prijeti (primem), *impf.* prijemati; in d. Arme — objeti (-jamem); *impf.* objemati; Wurzel — prijéti (primem) se; (einen Edelstein) okovati; sich — zavédeti (zavem) se, umiriti se, upokojiti se.

Fassholz *n.* sodárski les.

Fassion *f.* napóved (-i), fasíja.

fasslich umevĕn, umljiv, razločĕn.

Fasslichkeit *f.* umevnost, umljivost, razločnost.

Fassspund *m.* veha; *dem.* véhica.

Fassung *f.* (des Steines) okov; (des Gemüthes) zavest, mirnost; aus d. — bringen zbégati, zmešati, presenétiti; aus der — kommen zbégati se, zmešati se, zavest izgubiti, ob zavest priti (pridem); in der gegenwärtigen — v sedanji obliki.

Fassungsgabe *f.* razumnost.

Fassungskraft *f.* doumljivost.

fast skoro, skoraj, blizo, malo ne.

Faste *f.*, gew. Fasten *pl.* post; — brechen post prelomiti, omrsiti se; *impf.* mrsiti se; Fasten- postni.

fasten postiti se. [pust.

Fastenabend *m.* pustni večer, meso-

Fastenkost *f.* postna jed (-í).

Fastenzeit *f.* post, postni čas, postna dôba.

Faster *m.* postilĕc.

Fasternacht *f.* pust, pustni večer; Fasternachts- pustni.

Fasternachtsnarr *m.* pustni norĕc, pustna šema.

Fastertag *m.* postni dan.

fatal usódĕn; (zuwider) zopern, nadležĕn, pust; (Unglück bringend) nesrečĕn.

Fatalismus *m.* usóda, vera v usodo, fatalizĕm. [jetnost.

Fatalität *f.* nezgoda, nesreča, nepri-

fatieren izpovédati (-povém) (se).

Fatsche *f.* povoj.

fatſchen poviti (-vijem), *impf.* povijati.
Fatum *n.* usóda.
faul gníl, gniloběn; (morſch) trohnél, trohljív, preperél, prhěl, oprhěl; (träge) lén, tožljív, zanikarěn; —er Geruch zaduhlína; —es Waſſer smrdljíva voda; — werden poléniti se, uléniti se; (verfaulen) zgníti, strohnéti; *impf.* gniti, trohnéti; —es Holz gniláд (-i), trohljád (-i), prhljád (-i).
Faulbaum *m.* krhljíka, krhljíkověc.
Faulbrand *m.* smrdljívi snet, snet (-í).
Faulbrut *f.* gníla zaléga, smrad (-ú, -a).
faulbrütig gniloplóděn.
Fäule *f.* ſ. Fäulnis.
faulen gniti (gníjem); (modern) trohnéti, prhnéti, peréti.
faulenzen lenóbo pasti (pasem), brez dela poháјati.
Faulenzer *m.* lenúh, zanikarnež.
Faulenzerei *f.* lenóba, zaníkarnost.
Faulenzerin *f.* lenóbnica, lenívka.
Faulfieber *n.* mačúh, gníla vročica.
faulfleckig nagníl, ogníl, ognít
Faulfleiſch *n.* hudo od. divje meso.
Faulheit *f.* lenóba, zaníkarnost.
faulig gnílast, nagnít.
Fäulnis *f.* gnilóba, gnilóta, gnilost, trohnoba, trohnóta; (d. Faulen) gnitje.
Faulthier *n.* lenívěc.
Faum *m.* péna.
fäumen ſ. abſäumen, ſchäumen.
Fauna *f.* živalstvo, favna.
Fauſt *f.* pest (-í), pestnica; *dem.* peščíca; eine — voll períšče, peščica; auf eigene — na svojo roko; Fauſt= pestni.
Fauſtbirn *f.* pestnica, funtnica.
fauſtdick pest debel.
fauſten pestíti.
Fauſthobel *m.* pestnik.
Fauſtkampf *m.* rokobòr, boj s pestmí.
Fauſtkämpfer *m.* rokoborěc.
Fauſtkolben *m.* gorjača.
Fauſtrecht *n.* pravica močnejšega, volčja pravica.
Fauſtrohr *n.* kratka puška.
Fauſtſchlag *m.* udarěc s pestjo.
Favorit *m.* ſ. Günſtling.
Faxe *f.*, gew. Faxen *pl.* norčije *pl.*; — machen norce briti (brijem), šale zbijati, burke uganjati.

Faxenmacher *m.* šalívěc, norčav človek.
Fayence *f.* poluporcelan, fajenčina.
Februar *m.* februvarij, svečán.
fechſen posnéti (-snámem); ſ. a. ernten.
Fechſung *f.* ſ. Ernte.
Fechtboden *m.* boríšče.
fechten boriti se, z mečem se biti (bijem); (kämpfen) bojevati se, biti (bijem) se, tolči (tolčem) se; (mit Worten) právdati se, prepírati se, besedovati; (betteln) beračiti; was ficht dich an ali te luna trka?
Fechter *m.* borěc, borílěc; gladijator; Fechter= borski, borilski.
Fechterſtreich *m.* borilska zvijača, zvijača pri borjenji.
Fechthandſchuh *m.* borilska rokavica, rokavica za borjenje.
Fechtkunſt *f.* borilska umetnost, umetnost borjenja.
Fechtmeiſter *m.* učitelj borjenja.
Feder *f.* peró (-ésa), perot (-i); *dem.* perésce, pérce; *coll.* perje, perjiče; (am Schloſſe) vzmet (-í), pero (-esa); (am Hute) kopa, pérjanica; (am Spinnrade) perotníca, repetníca; Spiral— zavíta vzmet (-í); —n bekommen zgoditi se, opériti se, obrasti (obrastem) se; *impf.* goditi se, périti se, obraščati se; —n ſchleißen perje prebirati oder múžiti; —n ändern (ſich mauſzen) misati se, músati se; in die — dictieren narékovati; Feder= pérni, perésni.
federartig pérnast.
Federbeſen *m.* pérnata metlica.
Federbett *n.* pérnica.
Federbüchſe *f.* perésnica.
Federbuſch *m.* čop, šop; *dem.* šopěk (am Hut).
Federgras *n.* kovílje.
Federhändler *m.* perésar, kupčevalěc s perési.
federhart trd ko pero.
Federhaus *n.* vzmetnica *(phys.)*.
Federheld *m.* junák s perésom, junak v pisanji.
Federhut *m.* klobuk s šopkom.
federig pérnat.
Federkampf *m.* boj s perésom, pismén prepir.
Federkiel *m.* cev (-í).
Federkiſſen *n.* pérnica, pérnato vzglavje.

Federkraft *f*. prožnost, gibčnost; s. a. Elasticität; — habend prožěn, giběk.
Federlaus *f*. tekút (-i).
federleicht lahěk ko pero.
Federlesen *n*. prebíranje perja; obotavljanje.
Federling *m*. kúrjica, kurja uš (-í).
federlos gol, brez perja.
Federmesser *n*. perésni nožěk.
Federmotte *f*. pérjasti molj, pernjak; die weiße — petoprsti pernjak.
federn sich goliti se, trebiti se, muziti se. [som).
Federstrich *m*. potéz, potéza (s pere-
Federventil *n*. prožna zaklopnica.
Federvieh *n*. perotnina, kúretina.
Federviehhändler *m*. kokošár.
Federwage *f*. prožna tehtnica.
Federwild *n*. divja perotnina, pérnata divjačina.
Federwolke *f*. mreža, mrenasti oblák.
Federzeichnung *f*. pisan načrt, črtanje s peresom.
Federzirkel *m*. prožno šestilo.
Federzug *m*. s. Federstrich.
Fee *f*. rojenica, bela žena, vila.
feenhaft čaroběn.
Fege *f*. trebež; sito, rešeto.
Fegefeuer *n*. vice *pl*.
fegen trébiti, čéditi, čistiti, snažiti; potrebiti, počediti, očistiti, osnažiti; (Getreide) presejáti (-sejem), *impf*. presévati; (Zimmer) pomesti (-métem), *impf*. pométati; (Bienen) izpodrézati (-režem), *impf*. izpodrezovati.
Fehde *f*. razpor, prepir.
Fehdebrief *m*. pozív na boj.
Fehdehandschuh *m*., den — hinwerfen pozvati (-zovem) koga na boj.
fehdelos miręn, brez prepira.
fehden bojevati se, vojskovati se.
fehl *adv*. naopak, naróbe; (vergebens) zastonj; (vorbei) zraven, mimo.
Fehl *m*. pogrešěk, híba.
fehlbar zmotljiv.
Fehlbarkeit *f*. zmotljivost. [prošnja.
Fehlbitte *f*. prazna oder neuslišana
fehlen (unmoralisch handeln) grešíti, pregrešiti se; (irren) motiti se, zmotiti se; den Weg — zaíti (-idem), zablóditi, pravo pot zgrešiti; (mangeln) manjkati, nedostajati, ne imeti (imám) česa, biti (sem) brez česa; (nicht treffen) ne zadeti (-denem), ne pogoditi, zgrešiti; (fehlschlagen) izpodletéti; er fehlt ni ga tù; was fehlt dir kaj ti je? gefehlt naopak, naróbe; es fehlte nicht viel, so ... malo da ne, toliko da ne ...
Fehler *m*. (moralisch) greh, pregrešěk, napaka; (Irrthum) zmóta, pomóta, hiba, pogrešěk; (Mangel) nedostatěk, pomanjkljej; (Abweichung von d. Vollkommenheit) kvar, pregrešěk; Vergessenheits— pozaběk; Unterlassungs— opustěk; Verspätungs— zamuděk.
fehlerfrei, fehlerlos brez pogreška, brez hibe.
fehlerhaft nápačěn, pogréšěn. [nost.
Fehlerhaftigkeit *f*. pogrešnost, nápač-
fehlfahren zavoziti.
fehlführen zapeljati, zavoditi.
Fehlgang *m*. nápačna pot.
fehlgebären s. abortieren.
Fehlgeburt *f*. spláv, spovítje.
fehlgehen zaíti (-idem), zabloditi, zagáziti, zabrésti (-bredem), v stran mahniti.
fehlgreifen nápak prijeti (primem), *impf*. prijemati. [híba.
Fehlgriff *m*. pomota, zmota, pogrešěk,
fehlkaufen okúpiti se.
fehllos brezmadežěn, brez pomote, brez híbe.
fehlreiten zajézditi.
fehlrennen zaletéti se.
fehlschießen mimo ustreliti, ne zadeti (-denem); *impf*. mimo streljati, ne zadévati.
Fehlschlag *m*. nápačěn od. prazěn udarěc, prémah.
fehlschlagen izpodletéti, unesti (-nesem); *impf*. izpodlétovati, unášati.
Fehlschluſs *m*. nápačěn, kriv od. nepravílěn sklèp.
Fehlschuſs *m*. nápačěn od. prazěn strel.
fehltreten prestopiti se, izpotakniti se, izpodrsniti; *impf*. prestopati se, izpotikati se, izpodrsovati.
Fehltritt *m*. spotikljej, spodrsljej, nápačna stópinja; pregrešěk.
Fehm *m*. kopa, kopica, stog; — *f*. (Mast) žir, búkvica.
Fehmgeld *n*. žirovina.
Fehmgericht *n*. skrivno sodišče.

Feier *f.* praznik, praznovanje; (Festlichkeit) slavnost, slovesnost, svečanost; (Ruhe) pokoj, počitěk, odmor.

Feierabend *m.* délopust, večerni počitěk; Feierabends= delopustěn.

Feierkleid *n.* pražnja oder praznična obleka.

feierlich pražnji, prazničěn, slovesěn, svečán; (von der Stimme) resěn, resnóběn; — begehen praznovati, (slovesno) obhajati.

Feierlichkeit *f.* praznovánje, slovésnost, slavnost, svečanost.

Feiermahl *n.* gosti *f. pl.*, gostje.

feiern praznovati, obhájati; (ruhen) praznovati, počivati; gefeiert slavěn, sloveč; (erheben) poslaviti, povelíčati; *impf.* slavíti, poveličevati.

Feierstunde *f.* slovésna ura; ura počitka, délopust.

Feiertag *m.* praznik, svetěk; gebotener — zapovédan praznik; ein nicht gebotener — sópraznik.

feiertäglich pražnji, prazničěn.

Feiertagskleid *n.* pražnja obléka.

Feierton *m.* slovésěn glas.

feig strahopezljiv, strahopet, strahopétěn, bojazljiv, boječ, ustrašljiv, malodušěn; —e Memme strahopezljivěc, strahopetnež, bojazljivěc.

Feige *f.* smokva, figa.

Feigel *m.*, gelber — šebenik, rumene vijolice; blauer — polétni šeboj; rother — zimski šeboj *(bot.)*.

Feigenbaum *m.* smokva, figovo drevo (-ėsa), figověc.

Feigendistel *f.* kakt, turška smokva, [nópal.

Feigendrossel *f.* grmúša.

feigenförmig smokvast, smokvi podoběn.

Feigengarten *m.* smokovnik, smokov-[nják.

Feigenlaub *n.* smokvino oder figovo listje.

Feigenwald *m.* smokvišče, smokvin od. figov gozd.

Feigheit *f.* strahopezljivost, strahopetnost, bojazljivost, malodušnost.

feigherzig s. feig.

Feigling *m.* strahopezljivěc, strahopétěc, plašljivěc.

feil na pródaji; — sein h kupu od. v cenó biti (sem); — haben na pródaji iméti (imam), prodájati; (bestechlich) podkupěn, podmitěn, podkupljiv.

feilbar piljív, kar se dá píliti.

Feilbieter *m.* prodajalěc.

Feilbietung *f.* prodaja; (öffentliche) dražba, licitacija; Feilbietungs= dražbeni, prodajni.

Feilbietungsgesuch *n.* prošnja za prodájo od. dražbo.

Feildirne *f.* vlačúga.

Feile *f.* pila; *dem.* pílica; *fig.* gladkost, uglajenost, olíka, omíka.

feilen píliti, brusiti; gladiti, likati.

Feilenhauer *m.* pilár; — sein piláriti.

Feilheit *f.* podkupnost, podkupljivost, podmitnost.

Feilicht *n.* piljava, opilki *pl.*

Feilschaft *f.* blago za na pródaj.

feilschen tržiti, kupčevati.

Feilscher *m.* trgověc, kupěc.

Feilspäne *pl.* s. Feilicht.

fein taněk, teněk, droběn; (zart) nežěn; (nett) ličěn; (von Sitten) priljuděn, uljuděn, omíkan, olíkan; (v. Tuch) taněk, pražnji, lep; (geläutert) čist, preseján; (verschmitzt) prebrisan, pretkán, prekanjen, zvit, premedèn; —er Sieb gosto sito; —er Wind taněk vetěr; wie — kako modro oder premedeno; —es Gold čisto oder suho zlato; —e Arbeit umétalno delo.

feinaderig gostoletěn.

Feind *m.* sovražnik, neprijatelj; (Gegner) nasprotnik, protívnik, zopernik; der böse — vrag, hudóba, zlódej, hudi duh; er ist sein eigener — sam sebi hudo déla; er ist ein — des Weines vina ne mara.

feind sóvraž *indecl.*, sovražěn, nasprotěn, protivěn.

Feindin *f.* sovražnica, neprijateljica, zopernica, nasprotnica.

feindlich sovrážěn, sovražljiv, nasprótěn, protivěn, neprijateljski.

Feindlichkeit *f.* s. Feindseligkeit.

Feindschaft *f.* sovraštvo, neprijateljstvo, črt, zavist (-i).

feindselig s. feindlich.

Feindseligkeit *f.* sovražnost, sovražljivost, nasprotnost, neprijateljstvo, protivje.

Feine *f.* s. Feinheit.

feinfühlend s. feinfühlig.
feinfühlig rahločutěn, občutljiv.
Feingehalt *m.* čista vrednost, čistina.
Feingold *n.* čisto od. suho zlato.
feinhaarig tenkolás.
feinhäutig tenkokožěn.
Feinheit *f.* tankost, drobnost; nežnost; ličnost, čistost; prekanjenost; — der Sitten olíka, olikanost.
feinkörnig drobnozrn, droběn.
Feinschmecker *m.* sladkosnédež.
feinsinnig nežnočutěn, rahločutěn.
feist tolst, debel, mastěn, rejèn, pitan; — im Gesicht debeloličěn, polnoličěn; — machen debeliti, pitati, rediti; odebeliti, opítati, obrediti.
Feiste *f.* tolšča, tolščoba, maščoba, debelost.
Feld *n.* polje; *dem.* poljice; (Acker) njiva; auf freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem, na jasnem; zu — ziehen na vojsko od. na boj iti (idem u. grem); aus dem —e schlagen sovražnika pobiti (-bijem), z bojišča izgnati (-ženem) od. spókati; das — räumen umakniti se, *impf.* umíkati se, premagan biti (sem); (ein eingefriedetes Stück) ógrada; Feld= poljski; *(milit.)* vojaški, bojěn.
Feldahorn *m.* maklèn, klén.
Feldapotheke *f.* vojaška od. bojna lekárna.
Feldarbeit *f.* poljsko delo, kmetovanje, delo na polji; Pferde für die — konji za kmetovanje.
Feldartillerie *f.* poljsko topništvo.
Feldarzt *m.* vojaški zdravnik.
Feldbanner *n.* bojna zastava, bojni prapor.
Feldbau *m.* poljedelstvo, kmetovanje, poljsko delo.
Feldbauer *m.* kmetovalěc, poljedelěc.
Feldbewohner *m.* poljáněc.
Feldbinde *f.* poljski od. vojaški pas (-ú, -a).
Felddienst *m.* bojna služba.
feldein črez polje, po polji.
Felderzeugnis *n.* poljski pridélěk, poljski sadež.
Feldfrevel *m.* poljska kvara.
Feldfrucht *f.* poljščina; s. a. Felderzeugnis; (Getreide) žito.
Feldgarbe *f.* rmán.
Feldgeistlicher *m.* vojaški duhověn.
Feldgeräth *n.* poljsko orodje; *(milit.)* bojno orodje, bojna opráva.
Feldgerechtigkeit *f.* poljska pravica; *(milit.)* vojaška pravica.
Feldgeschrei *n.* bojni krik.
Feldgewächs *n.* poljska rastlina; *coll.* poljsko bilje.
Feldgrille *f.* poljski murin, murěn, božji volěk, krikověc.
Feldherr *m.* vojskovodja, vojaški poveljnik.
feldherrlich vojvodski.
Feldherrnwürde *f.* vojskovodstvo, čast (-í) vojskovodje.
Feldhüter *m.* polják, poljski čuvaj.
Feldkaplan *m.* vojaški kaplan oder duhověn.
Feldlager *n.* tabor, ostrog.
Feldlerche *f.* škrjaněc, škrlec, lévica, škrljič, škrljíca, ščrljúk.
Feldmarschall *m.* maršál.
Feldmaus *f.* poljska miš (-i), volúharica.
Feldmess= zemljemérski.
Feldmesser *m.* zemljeméréc.
Feldmesskunst *f.* zemljemérstvo.
Feldmusik *f.* vojaška godba.
Feldnachbar *m.* mejáč, mejáš.
Feldordnung *f.* poljski zakon, poljski réd (-ú, -a).
Feldpater *m.* vojaški duhověn.
Feldpost *f.* vojaška od. bojna pošta.
Feldrapunzel *f.* motovílěc.
Feldrequisiten *pl.* bojno orodje.
Feldrüstung *f.* bojna opráva.
Feldsalat *m.* motovílec.
Feldschaden *m.* ujma, poljska škoda.
Feldscherer *m.* vojaški ranocélnik.
Feldschnepfe *f.* kozíca.
Feldschule *f.* vojaška šola.
Feldschutz *m.* poljska obrámba.
Feldspat *m.* živěc.
Feldspital *n.* vojaška bólnica, bólnica v vojski, vojaška bolnišnica.
Feldstecher *m.* poljsko kukálo, dvozor.
Feldstein *m.* mejník.
Feldstück *n.* kos polja; *(milit.)* top.
Feldthymian *m.* máterna dušica.
Feldulme *f.* brest.
Feldung *f.* poljina.
Feldwache *f.* bojna straža, straža v vojski.
feldwärts črez polje, proti polju.

Feldwebel *m.* naddesétnik, narednik, feldvebelj (-na).
Feldweg *m.* poljski kolovoznik, pot med njivami.
Feldweide *f.* vrba.
Feldwirtschaft *f.* kmetijstvo, poljedélstvo.
Feldwundarzt *m.* vojaški ranocélnik.
Feldzeichen *n.* bojno znamenje.
Feldzug *m.* vojska.
Felge *f.* platíšče; (die — eines Ackers) novina.
felgen (einen Acker) na novo orati (orjem); (ein Rad) platiti; oplatiti.
Fell *n.* koža; *dem.* kožica; (im Körper) mrena.
Felleisen *n.* torba (od usnja ali kože), (aus Kalbsfell) telečjak.
Fellhändler *m.* kožár, krznár.
Fellwerk *n.* kožúhovina.
Fels *m.* skala, pečina; *dem.* skálica; *coll.* skalovje, pečévje.
felsab sè skale.
Felsart *f.* hribina, skalovína.
Felsbank *f.* skalovina.
Felsen= skalěn, skálnat.
Felsenbein *n.* skálnica.
Felsenbewohner *m.* pečník, pečevnik.
felsenfest trděn ko skala.
Felsenfeste *f.* trdnjava na skali.
Felsengegend *f.* skalovína, skalovje, pečevje.
Felsengeklüft *n.* skalne razpokline.
Felsengrund *m.* skalnata tla (tal).
Felsengruppe *f.* skalovje.
Felsenhang *m.* podvéz (-i), viséča od. strma skala.
felsenhart trd ko skala.
Felsenhöhle *f.* skálnica, pečina, votlína v skalovji.
Felsenkette *f.* skalovje, oskalje.
Felsenklippe *f.* kleč (-i), čer (-í), skalnat grebén.
Felsenkluft *f.* skalna razpóka.
Felsenmasse *f.* skalovje, pečevje.
Felsenriff *m.* s. Felsenklippe.
Felsenritze *f.* skalna razpoka.
Felsenrücken *m.* skalni rob od. hrbět.
Felsenschacht *m.* skalni preduh, votlina v skalovji.
Felsenschnecke *f.* bodíc; die feindornige — trnjevi bodíc.
Felsenspalt *m.* skvažnja, skvožnja.
Felsenspitze *f.* rt, ost (-i).
Felsenstück *n.* peč (-í), pečína, skalína.
Felsenvorsprung *m.* podvéz (-i).
Felsenwand *f.* skalna oder kamenita sténa; (mit Echo) živa stena.
felsern skalěn, skalnat.
Felsgegend *f.* s. Felsengegend.
felsicht skalast, pečinast.
felsig skalnat, skalovít, pečévěn, pečévnat, kamenít.
Felsmasse *f.* skalína, skalovína.
Fench *m.* ber, bar; *(Panicum crus galli)* srakonôga; (Borstenhirse) kostréba.
Fenchbrei *m.* béravěc.
Fenchel *m.* komarčěk, koprěc, komorač, sladki janež; Fenchel= kopričev.
Fenchelöl *n.* kopričevo olje.
Fenster *n.* okno; *dem.* okence; (im Thurme, Dache) lina; blindes — slepo okno; (Ort unter dem Fenster) podokna *pl.*
Fensterbank *f.* podóknica.
Fensterbeschlag *m.* okov na okna.
Fensterbrüstung *f.* okenják, zid pod oknom.
Fenstereinfassung *f.* oboj.
Fensterflügel *m.* óknica.
Fenstergitter *n.* omréžje, križ (v oknu).
Fensterladen *m.* óknica, obóknica, veternica; gew. óknice *pl.*
fensterlos brez oken.
Fensterrahme *f.* okvír.
Fensterscheibe *f.* šipa.
Ferialtag *m.* praznik.
Ferien *pl.* počítnice *pl.*, šolski prazniki *pl.*
Ferkel *m.* prasé (-ta), prasěc, prašičěk, ščêne (-ta), kocěk, kóce (-ta).
Ferkelfleisch *n.* prasétina.
ferkeln prasiti se, oprasiti se, mlade imeti (imam) od. storiti.
Ferment *n.* kvas (-ú); snovatelj; ferment *(chem.)*; s. a. Gährstoff.
fern *adi.* daljěn, dalěk; *adv.* daleč; von — od daleč, iz daleč.
Fernambukholz *n.* brazílika.
Ferne *f.* dalja, daljava, daljina; aus der — od daleč, iz daljine; *fig.* prihodnost, bodočnost.
Ferner *m.* ledenik; s. a. Gletscher.
ferner *adv.* dalje, na dalje.

fernerhin *adv.* na dalje, za naprej, v prihodnje.
Fernglas *n.* daljnovid, kukalo.
fernhalten odvrniti, *impf.* odvračati.
fernher *adv.* iz dalje.
fernhin *adv.* na daleč, daleč tje.
fernländisch iz daljne dežele. [kukalo.
Fernrohr *n.* daljnogled, daljnovid,
Fernsicht *f.* razgléd.
fernsichtig daljnoviděn, daljnovid.
Ferse *f.* peta; *dem.* petica; Fersen- petěn.
Fersenbein *n.* petnica.
Fersengeld *n.*, — geben peté pokazati (-kažem) od. odnesti, upihati jo, uliti (-lijem) jo, pocediti jo.
Fersengelenk *n.* petni sklep.
Fersenleder *n.* opétnica.
fertig pripravljen, gotov; (bereitet) narejen, izdelan, gotov; (hurtig) ročěn, urěn, brz, spešěn, pripravěn; — sein pri kraji od. pri konci biti (sem); — machen dodélati, dovršiti, dokončati, narediti, izgotoviti, dognati (-ženem); *impf.* dodelovati, dovrševati, dokončevati, naréjati, izgotavljati; sich — halten pripravljen biti (sem).
fertigen naréjati, napravljati, izdelovati; narediti, napraviti, izdelati.
Fertigkeit *f.* ročnost, urnost, pripravnost, spešnost, speh.
Fertigung *f.* podpis.
Fessel *f.* spôna, veriga, okovi *pl. m.*, vezí *pl. f.;* železje *coll.;* die —n anlegen ukleniti, v železje dejati (denem); *impf.* uklépati, v železje devati; —n tragen hlapčevati, služiti, hlapěc oder suženj komu biti (sem); (ein Theil des Pferdefußes) bincělj. [boděn.
fesselfrei brez spon od. okovov, svo-
fesseln ukleniti, ukovati (-kujem), v spone od. železje dejati (denem); *impf.* uklépati, v spone od. železje dévati; (an etwas) prikleniti, pripeti (-pnem); *impf.* priklépati, pripénjati; (mit Stricken) vézati (vežem), zvezati; *fig.* mikati (mičem); gefesselt v sponah, v železji, v okovih.
fesselnd zanimív.
fest trděn; (kräftig) močěn, krepěk, čvrst; (dauerhaft) stanovitěn, trajěn, trpežěn; — werden skrepenéti *(miner.)*; —es Land suha zemlja, suho *adi.;* —er Preis stalna od. stanovitna cena.
Fest *n.* praznik; (Freuden—) veselica, veseli dan (dnéva); Hochzeits—) pir, svatba, gostí *f. pl.;* (Namens—) god (-ú); Fest- prazničěn, pražnji.
Festabend *m.* delopust.
Feste *f.* trdnjava; (Himmelsgewölbe) nebeški strop; (Burg) grad (-a u. -ú).
Festeinzug *m.* slovésni vhod. [*pl.*
Festessen *n.* obed, gostovanje, gostí *f.*
festgesetzt ustanovljen, uganjen.
Festigkeit *f.* trdnost, trdnota, stanovitnost; die rückwirkende — tlakoporna od. odporna trdnost; absolute — trgoporna trdnost; relative — lomoporna trdnost. [sko oblačilo.
Festkleid *n.* pražnja obléka, svatov-
Festland *n.* suha od. kopna zemlja, suho od. kopno *adi.*
festlich prazničěn, svečán, slovésěn, slavnostěn. [(-i).
Festlied *n.* godovnica, slovesna pesěn
festmachen pritrditi, *impf.* pritrjevati; prijeti (primem).
Festmahl *n.* obed, pojédina, gostí *f. pl.*
Festnahme *f.* ujetje, zaprtje.
festnehmen ujeti (-jamem), prijeti (primem); *impf.* prijemati.
Festopfer *n.* daritěv ob praznikih (pri nekdanjiv Židovih).
festsetzen ustanovíti, določiti, skleniti; *impf.* ustanávljati, določevati, sklepati; sich — ustanoviti se, nastaniti se, naseliti se; *impf.* ustanavljati se, naseljevati se.
feststehen trdno stati (stojim); so viel steht fest toliko je gotovo, toliko je resnica.
feststellen ustanoviti, določiti.
Feststellung *f.* (im Gesetze) dolóčba, določilo, ustanovílo.
Festtag *m.* praznik, svetěk, svétnik.
festtäglich s. festlich.
Festung *f.* trdnjava; gradišče, taborišče, ostrog; Festungs- trdnjavski.
Festungsartillerie *f.* trdnjavsko topništvo.
Festungscommandant *m.* trdnjavski poveljnik, poveljnik trdnjave.
Festungswerk *n.* trdnjavska gradba, trdnjavsko zidovje.

Festzug *m.* slovesni od. svečáni sprevod.
Fetisch *m.* malìk.
Fetischanbeter *m.* malikovalĕc.
Fett *n.* tolšča, tolščoba, tolst (-i), mašča, maščoba, mast (-í); (zum Abschmalzen) zábel (-i), zabéla; das — gerinnt mast okrene od. se strdi.
fett tolst, mastĕn; (dick) debel, rejen, pitan, životĕn; — machen (Kleider) omastiti, z maščobo onesnažiti; (Speisen) béliti, zabéliti, začiniti; *impf.* začinjati; (Thiere) rediti, obrediti, zrediti, debeliti, pitati; odebeliti, opitati; — werden debeléti, debéliti se, rediti se; odebeléti, odebeliti se, zredíti se; —er Boden debela od. mastna zemlja.
Fettauge *n.* cinĕk, cinka, škvara.
Fettbauch *m.* trebušnik.
fettbäuchig trebušĕn.
Fettbildner *m.* tolstotvor.
Fettbläschen *n.* tolščni mehúr oder mehurĕc.
Fettdarm *m.* končnik, mastnica, ritnik.
Fettdrüse *f.* (žleza) tolstnica.
Fettflecken *m.* skvrna od. madež od mastí.
Fettgans *f.* tolsta od. opítana gos (-í).
Fettgras *n.* bobovnik, žmikĕlj.
Fetthändler *m.* tolščar, salar.
Fetthaut *f.* tolstnica, mezdra, mezra; (auf der Milch) smétana.
Fetthenne *f.* opítana kokoš (-i).
fetticht mastnat, masti podobĕn.
fettig mastĕn, tolst.
Fettigkeit *f.* debelost, rejenost.
Fettkrankheit *f.* tolščica.
Fettkraut *n.* homúlica.
Fettmasse *f.* salo.
Fettpflanze *f.* debelolístnica.
Fettsäure *f.* tolščna kislina *(chem.).*
Fetttröpfchen *n* tolščna kapljina.
Fettzelle *f.* salovka.
Fetzen *m.* cunja, capa; (Stück) kos (-a u. -ú).
fetzen cunjati, trgati, drapati; razcunjati, raztrgati, razdrapati, razcápati.
fetzig cunjast, capast, razcapán, razdrapán, raztrgan.
feucht vlažĕn, volgĕk, volhĕk, môčĕn, zamókĕl, zatégĕl, mokrótĕn, mokĕr; (vom Schweiß) potĕn; (vom Auge) solzĕn, rosĕn; — machen močiti, rositi, vlažiti; namočiti, orositi, ovlažiti; *impf.* namákati, zamákati; — werden natégniti se, odvolgniti *(miner.).*
Feuchtigkeit *f.* vlaga, vlažnost, moča, mokrota, volhkota, volhkost, močava; (von eindringendem Wasser) zamok; (im Boden) podmok.
Feuchtigkeitsgrad *m.* stopinja vlage.
Feuchtigkeitsmesser *m.* vlagomér, mokromér.
feuchtkalt mokĕr in mrzĕl.
feuchtlich vlažnat, natégĕl, zatégĕl, zamókĕl, podmókĕl.
feudal fevdĕn.
Feudalrecht *n.* fevdno pravo.
Feudum *n.* fevd.
Feuer *n.* ogĕnj; *dem.* ógenjčĕk; *fig.* žar, ogĕnj, plamen, vnetost; — schlagen kresati (krešem), ukresati; (der Ruf, wenn es brennt) gorí! (das feindliche —) ogĕnj, streljanje; voll — iskrén, vnet. [ognja.
Feueranbeter *m.* ognjemolĕc, častilĕc
Feuerarbeit *f.* delo z ognjem.
Feuerauge *n.* bistro okó, ognjevit od. žarĕk pogled.
feueräugig bistroók, žaroók.
Feuerausbruch *m.* začetĕk požára.
Feuerbahn *f.* preseka (da požar ustavi).
Feuerbecken *n.* žrjávnica.
Feuerberg *m.* ognjeník, ognjebljuvna gora, sopka.
Feuerbeschau *f.* ógled zavoljo ognja, požarno ogledovanje.
Feuerbock *m.* kozĕl, koza, kozíca.
Feuerbohne *f.* r(u)deči fižol, laški fižol.
Feuerbrand *m.* živ ogórĕk, goreča glavnja, goreče poleno; (Feuersbrunst) ogĕnj, požár.
Feuereifer *m.* gorečnost, vnetost.
Feuereimer *m.* gasílno vedro. [nica.
Feueresse *f.* kovaško ognjíšče, kovačfeuerfangend vnetljív, vnamljív.
feuerfest nezgorljív, nepregorĕn, neizgorĕn, zavarovan oder trdĕn proti ognju.
Feuerfunken *m.* iskra.
Feuergabel *f.* burklje (burkelj) *pl.*
Feuergefahr *f.* nevarnost od. opasnost po ognji.
Feuergeräth *n.* gasílo, gasilno orodje.
Feuerglocke *f.* plat zvoná; — ziehen plat zvona biti (bijem).

Feuerhaken *m.* mačěk, ključ.
Feuerherd *m.* ognjišče, koměn.
Feuerholz *n.* drva *pl.*, kurjava, netivo.
Feuerkröte *f.* pubič, urh, skok.
Feuerkrücke *f.* krévlja, gréblja; *dem.* grébljica.
Feuerkugel *f.* ognjena kepa od. krogla.
Feuerkunst *f.* ognjarstvo, pirotehnika.
Feuerlärm *m.* požárni hrup; — schlagen plat zvoná biti (bijem).
Feuerlilie *f.* r(u)deča lilija.
Feuerloch *n.* žrelo, isteje *pl.*, istje, mesteje.
Feuermauer *f.* paž, opáž, zid proti ognju.
Feuermesser *m.* ognjemér.
feuern streliti, ustreliti, streljati; (glühen) žareti, svetlikati.
Feuerofen *m.* peč (-í).
Feuerordnung *f.* gasílni red (-a u. -ú).
Feuerpfanne *f.* poněv (ponve) za žrjavico, žrjávnica.
Feuerpolizei *f.* požárna policija, požarno redarstvo.
feuerroth žarèč, plamenèč, razbéljen; — werden zažaréti; (erröthen) zar(u)déti, *impf.* zar(u)dévati.
Feuersbrunst *f.* požár, ogěnj.
Feuerschaden *m.* požarna škoda, škoda po ognji.
Feuerschirm *m.* ognjebrán.
feuerschnell *adv.* po blískovo, kakor blisěk.
Feuerschröter *m.* s. Hirschkäfer. [žvàg.
Feuerschwamm *m.* kresilna goba, trod,
feuersicher varěn proti ognju.
Feuersnoth *f.* nadloga po požaru.
feuerspeiend ognjemetěn, ognjebljuvěn; —er Berg ognjebljuvna gora, sopka.
Feuerspritze *f.* brizgalnica, gasílnica.
Feuerstahl *m.* kresílo, kresálo, kresálnik; (Kiesel) kremen.
Feuerstätte *f.* pogorišče; (Herd) ognjišče.
Feuerstein *m.* kresílnik, kresálnik, kresilni kaměn, kremen.
Feuerung *f.* (Nahrungsmittel d. Feuers) kurívo, netívo, kurjava, drva *pl.*
Feuerunke *f.* plútarica, smúkalica.
Feuerversicherung *f.* zavarovanje proti ognju.
Feuerversicherungsanstalt *f.* zavarovalnica proti ognju.
Feuerwächter *m.* požarni čuváj.
Feuerwehr *f.* požarna bramba, gasílna straža, gasílna družba.
Feuerwehrmann *m.* gasílěc, gasítelj.
Feuerwerk *n.* umetni oder umetalni ogěnj.
Feuerwerker *m.* ognjár.
Feuerwerkkunst *f.* umetno ognjárstvo.
Feuerzeug *n.* užigalo, kresalo, kresílo; (Zündhölzchen) užigalica, žveplenica, užigalni klinčěk.
Feuerzunder *m.* netílo, užigalo, trod.
feurig ognjén; *fig.* vnet, goreč, iskrén; (v. Pferde) iskěr, skočěn, čil, živ; —e Kohlen žrjávica; —er Ofen razbéljena peč (-í).
Feurigkeit *f.* vročina; vnetost, gorečnost; čilost, živahnost.
Fiaker *m.* prevoščěk, izvoščěk.
Fiasko *n.* propad, propast (-i); er hat — gemacht propaděl je.
Fibel *f.* abecédnik, abecédnica.
Fiber *f.* (Faser) vlakno, mesna nitka.
Fibrin *n.* vlaknec, vlaknina.
Fichte *f.* smreka, brina; *dem.* smrékica, smréčica; *coll.* smrečje; Fichten- smrekov.
Fichtenborkenkäfer *m.* smrékov kukěc, smrékova grízlica, pisár, zalúbnik, lubádar.
Fichtenholz *n.* smrekovína, smrékov les; smrečje.
Fichtenspinner *m.* smrekov prélěc.
Fichtenstamm *m.* rkèlj (-à), krcělj, hlod.
Fichtenwald *m.* smréčje, smrékovje, smrékov gozd.
Fichtenzapfen *m.* smrékov češárěk, smrékov storž.
Fiction *f.* domišljíja, izmišljotina.
Fideïcommiss *n.* fidejkomís, povéra; Fideïcommiss- fidejkomísěn.
fidel vesél, dobre od. židane volje.
Fidibus *m.* užígalica, prižígalica.
Fieber *n.* mrzlica, tréslica, trésljika, tresavica, zímnica; (das hitzige —) vročica, vročnica; ich habe das (kalte) — mrzlica me trese, (das hitzige) vročica me kuha; Fieber- mrzlični.
Fieberanfall *m.* napàd oder nastop mrzlice od. vročice.
Fieberfrost *m.* mrazenje, mraz. [čav.
fieberfrostig mrazěn, mrzličav, treślji-

Fieberhitze *f.* vročina, ogěnj.
fieberisch mrzličěn; — sprechen blesti (bledem).
fieberkrank mrzličěn.
fiebern, ich fiebere mrzlica me trese, vročica me kuha.
Fiedel *f.* škripálo, stare gosli *pl.*, korítnice *pl.;* (Strafwerkzeug) klada, trlica.
Fiedelbogen *m.* lok, ločěc, locěnj.
Fiedeler *m.* s. Fiedler.
fiedeln slabo gosti (godem), škripati (-pljem), cigati.
fiederförmig pérnast.
fiederlappig pérnasto-krp.
fiedern périti; opériti.
Fiederpalme *f.* pérnasta palma.
Fiedler *m* škripáč, škripálěc.
Figur *f.* podoba, obraz, prilika; kip, slika; (Gestalt) postava, rast (-í); (Muster) obrázěc; (in d. Geometrie) lik; ebene — ravni lik.
Figuralgesang *m.* figuralno petje.
Figurenschneider *m.* podoborézěc, podobar.
figurieren *tr.* upodobiti, predstaviti; *impf.* upodábljati, predstavljati; *intr.* kazati (kažem) se. [podobi.
figürlich prenesen; *adv.* v priliki, v
Filander *n.* odvijalnica.
Filatorium *n.* predilnica.
Filial- podrúžni.
Filiale *f.* podrúžnica.
Filtrat *n.* océdina.
Filtration *f.* precéja, precejanje.
Filtrierapparat *m.* cedílo, cedílnica, precejálnica. [céjati.
filtrieren cediti, precediti; *impf.* pre-
Filtrierstein *m.* precejálnik, cedílnik.
Filz *m.* klobučína, klobučevina; *fig.* (ein Geiziger) stiskalěc, skopúh; Filz- klobučinast, od klobučíne, klobučarski.
filzen klobučíno delati; (einen Verweis geben) karati, pokárati; sich — krotovíčiti se, kuštrati se, kodrati se.
Filzhut *m.* klobuk.
filzicht klobučínast.
filzig zmeden, skuštran, zmršen, skodrnán, kodrast; (geizig) skop.
Filzkappe *f.* čépica od klobučíne.
Filzlaus *f.* klošč, kršélj, krpélj, kripevěc.
Filzschuh *m.* črevělj od klobučíne.
Filzwerk *n.* klobučína, klobučevina.
Fimmel *m.* belíca, samorastla konoplja, konoplja samosévka; (Keil) klìn, zagvozda.
Final- končni.
Finale *n.* koněc. [ni.
Finanz- denarni, denarstveni, finanč-
Finanzangelegenheit *f.* denarstvena zadéva od. reč (-í).
Finanzen *pl.* finance *pl.*, denarstvo.
Finanzminister *m.* finančni ministěr, ministěr denarstva.
Finanzoperation *f.* finančna operacija.
Finanzverwaltung *f.* finančna uprava.
Finanzwache *f.* finančna straža.
Finanzwesen *n.* denarstvo.
Findelanstalt *f.* najdenški závod.
Findelhaus *n.* hiša za najdence; s. Findelanstalt.
Findelkind *n.* najdeněc.
finden najti (najdem), obrésti (-retem); *impf.* nahajati; zufällig etw. — naletéti na kaj; (ein Wild) zaslediti; (etwas für gut —) za dobro spoznati, *impf.* spoznávati, za dobro imeti (imam), sprevideti, da je dobro; (entdecken) iznajti (-najdem), odkríti (-kríjem); *impf.* iznajdovati, odkrívati; (erlangen) doseči (-sežem), *impf.* doségati; sich — najti se, sniti (snidem) se, sestati (-stanem) se; *impf.* nahajati se, shajati se, sestajati se; sich in etwas — privaditi se čemu, navaditi se česa; sich — (offenbar werden) razodeti (-denem) se, na dan priti (pridem), pokazati (-kažem) se; es fand sich našli so, zvedeli so.
Findeort *m.* nahajališče.
Finder *m.* našlec, najditelj, najděc.
Finderlohn *m.* najdenína, obréstěk.
findig iznajdljiv, iznajden. [nost.
Findigkeit *f.* iznajdljivost, iznajde-
findlich najdljiv.
Findling *m.* s. Findelkind.
Findung *f.* najdba.
Finger *m.* prst; *dem.* prstěc, prstěk; (der kleine) mezíněc; (der große) palěc; — Gottes roka božja, prst božji; Finger- prstni.
fingerförmig prstast, prstu podoběn.
Fingergeschwür *n.* zanóhtnica, črv (na prstu).

Fingerhandschuh *m.* rokavica s prsti.
Fingerhut *m.* naprstěk, naprstnik; naprstěc *(bot.)*.
fingerig prstěn, prstnat.
Fingerkraut *n.* petoprstnik. [palčnik.
Fingerling *m.* oprstnik; (d. Daumens)
Fingerring *m.* prstan.
Fingerwurm *m.* črv na prstu.
Fingerzeig *m.* migljaj, migljej, namigljaj.
Fink *m.* ščinkověc, ščinkovka, zeba; *dem.* ščinkovčěk; Finken- ščinkovski, ščinkovčev.
Finkenhabicht *m.* skoběc.
Finkenherd *m.* ptičnica od. kletka za ščinkovce.
Finkenschlag *m.* ščinkovčevo petje, ščinkanje, ščink.
Finkmeise *f.* vélika seníca.
Finne *f.* (im Gesichte) ogrěc; (d. Fische) plavúta; (Krankheit d. Schweine) ikra, stroge *pl.*
finnig ogrčav, ogrčast, mozoljčast, ikrav, pšeniv, ikrast, strogast, strogav.
finster teměn, temótěn, mračěn, oblačěn; (v. Gesicht) grdoglèd, čméren, čmeríkav; — werden temnéti, otemnéti, mračiti se, tema se dela; — schauen hudo od. grdo od. čmerno gledati, izpod čela od. potmúrjeno gledati.
Finsterling *m.* mračnják.
Finsternis *f.* temà, temóta, temína; (Sonnen—) mrk, mrknenje; partielle — delěn mrk; totale — poln mrk; ringförmige — obročast mrk.
Finte *f.* zvijača, lest (-í).
Fioringras *n.* kíhěc.
Fipps *m.* brsk, cebljaj; jemandem einen — geben v nos brsniti koga.
Firlefanz *m.* norčija, otročarija.
Firma *f.* tvrdka, firma.
Firmament *n.* obnebje, nebo (nebesa), nebes, nebesni strop.
firmen birmati.
Firmling *m.* birmaněc; (der weibliche —) birmanka.
Firmpathe *m.* birmski od. birmanski botěr, kum.
Firmpathin *f.* birmska od. birmanska botra, kumica.
Firmung *f.* birma.
Firn *m.* srén, zeléni sneg.
Firnis *m.* pókost, povlak; Firnis- pókostni.
firnissen pokostiti, s pokostom prevleči (-vlečem).
Firnschnee *m.* zeleni sneg.
Firnwein *m.* staro vino, starina.
Firste *f.* vrh, vrhúněc; (im Bergbau) teme (-na); (Dach—) sleme (-na).
Fiscal *m.* fiškal; Fiscal- fiškalni.
Fisch *m.* riba; *dem.* ribica; Fisch- ribji.
Fischaar *m.* ríbja kanja, jezérska postójna.
Fischangel *f.* trněk, ódica.
Fischbein *n.* ribja kost (-í).
Fischbrut *f.* ribja zaléga, ribji plod (-a u. -ú).
fischen ribariti, ribe loviti; (mit dem Handnetz) sáčiti; *fig.* lovíti, zasledovati, iskati (iščem).
Fischer *m.* ríbič, ribár.
Fischerei *f.* ríbstvo, ribarstvo, ribji lov, ribja lov (-i).
Fischereiberechtigte *m.* ribolovni opravíčeněc.
Fischereikarte *f.* ribolovni listěk.
Fischerhütte *f.* ríbičeva oder ribiška koča, — koliba. [rica.
Fischerin *f.* ribičinja, ribičevka, riba-
Fischfang *m.* ríbja lov (-í).
Fischfänger *m.* s. Fischer. [(-i).
Fischflosse *f.* plavúta, plavút (-i), splav
Fischgabel *f.* ostve (ostev) *pl.*, osti *pl. f.*
Fischgräte *f.* ríbja kost (-í) od. koščica.
Fischhälter *m.* ribnik, ribnjak.
Fischhamen *m.* sak. [bami.
Fischhandel *m.* kupčija od. tržtvo z ri-
Fischhändler *m.* ribár, ribji trgověc.
Fischköder *m.* ribja váda.
Fischkorb *m.* s. Fischreuse.
Fischlake *f.* razsol (-i), solomorja.
fischleer brezriběn, brez rib.
Fischlein *n.* ribica.
Fischlurche *pl.* paríbe.
Fischmarkt *m.* ribji trg, ribišče.
Fischotter *f.* vidra.
Fischrecht *n.* ríbiška pravica, ribolovna pravica. [rib.
fischreich ribàt, ribnat, ribovit, poln
Fischreiher *m.* síva čaplja.
Fischreuse *f.* vrša.
Fischrogen *m.* ikra, ribja jajca *pl.*
Fischsäugethier *n.* ribák.

Fischschuppe *f.* luska, luskina.
Fischteich *m.* ribnik, ribnják.
Fischthran *m.* ribja mast (-í).
Fischverkäufer *m.* ribár.
Fischversteinerung *f.* okamenéla riba, ribja okamenína.
Fischweib *n.* ribarica, ribičevka.
Fischzoll *m.* ribnina.
Fischzucht *f.* ribstvo, ribarstvo.
Fischzug *m.* ribji vlak od. ulověk.
Fiscus *m.* državni zaklad, fiškus.
Fisole *f.* fižol, fržol; (Erbse) grah.
fispern šepetati (-ám u. šepečem).
Fist *m.* pezdec.
Fistel *f.* cev (-í), cevka; pijávka *(med.)*.
Fistelkraut *n.* ušívěc.
fisteln pezdéti.
Fistelstimme *f.* (Falsetstimme) falset, prevrženi glas.
fistulös cévkast; pijavkast.
Fittich *m.* perót (-i), perotnica, kreljút, krilo.
Fitze *f.* motvóz, prevéza; (Gebünde) povesmo; (Falte) grba.
fitzen vezati (vežem), prevézati; *impf.* prevezovati.
fix stalěn, stanovitěn, ugánen, nepodaljšljív, neprelóžěn; — und fertig popolnoma od. do cela pripravljen.
fixieren s. festsetzen; einen — z očmí koga mériti.
Fixstern *m.* zvezda nepremíčnica od. stalnica.
Fixum *n.* stanovitěn od. stalěn oder ugánen dohoděk
Fjord *m.* zanóžina.
flach (seicht) plitěv, plitěk; (platt) ploščát, ploščnat, ploščast; (eben) ravěn, plan, plosk; die —e Hand dlan (-i), šaka; auf dem —en Lande po kmetih; —er Kopf puhla glava.
Fläche *f.* plan (-i), planjava, planóta, poljana, ravnina, raván (ravní); (tiefe) dníka; (öde) golína, goljáva, golíca, goličáva; (Oberfl.) površje, površina; plošča, ploskěv, ploščad (-i).
flächen planiti, ravniti, ploščati.
Flächeninhalt *m.* ploščina, površje, površina, oplošje.
Flächenmaß *n.* površna od. ploskovna mera, ploščina.
Flächenwinkel *m.* ploskovni kot.
Flachfeld *n.* poljana, ravnica, ravno polje.
Flachfuß *m.* ploščenog, ploščenóžěc, ravnodílěc.
flachfüßig ploščenóg, ravnodíl.
Flachgelehrsamkeit *f.* plitva učenost.
Flachheit *f.* ravnota, ploščota; plitvost, plitvína; puhlost, puhlóta.
Flachkopf *m.* prazna od. puhla oder plítva glava, površnjak.
flachköpfig praznogláv, puhlogláv, plitkoglav, kratke pameti.
Flachküste *f.* ravno obrežje.
Flachland *n.* planota, raván (ravní), planjava, poljana.
Flachländer *m.* poljaněc, dolínar.
flachnasig ploščenòs.
Flachs *m.* lan (-a u. -ú); (Winter—) ozimě c, turěk; (Sommer—) jarěc, jari lan; (Herbst—) jesenščěk, ajdovščěk; (Bast des Leines) predívo; Flachs-lanéni.
Flachsabfall *m.* pezdír; *coll.* pezdírje.
Flachsacker *m.* laníšče.
flachsartig predívast.
Flachsbau *m.* sejánje lanú.
Flachsbleuel *m.* tolkáč za lan.
Flachsbreche *f.* trlica; (Ort) terišče.
Flachsbrechen *n.* terílo, trenje.
Flachsbrecher *m* teričnik, terilěc, teráč; —in *f.* terica, terilja.
Flachsbündel *n.* kosěm oder povesmo predíva.
Flachsdörre *f.* sušílnica, sušilna jama.
flächsen lanén, konópěn, prtén. [(-ú).
Flachshaar *n.* vlakno; predívnast las
Flachshandel *m.* kupčija od. trgovina s predivom.
Flachshechel *m.* mikálnica, mikálnik, grebén.
Flachsraufe *f.* (die Handlung des Raufens) smúkanje, drzanje; (d. Werkzeug) smukálnica, drzej, drzálnica. [díva.
Flachsreiste *f.* pest (-í) od. ročáj pre-
Flachsriffel *m.* s. Flachsraufe.
Flachsröste *f.* gojenje —, močenje lanú; (Ort) godíšče, rosišče.
Flachssame *m.* lanéno seme.
Flachsschwinge *f.* tréslica.
Flachsseide *f.* predenica.
Flachswerg *n.* predívo, kodelja. [čec.
Flachteller *m.* plitvi pladěnj od. ploš-

Flachziegel *m*. ploščata opéka, ploščati strešnik.
flackern švigati, migljati, trpoléti, bakláti, gomoléti (gomoléjem).
Fladen *m*. mliněc, gíbanica; (Honigfladen) sat, satovje; (Kuhfl.) kravjek.
Fladenbrot *n*. mlinci *m.pl*., mlinčnik.
Flagge *f*. bandero, zastáva, prapor; die — aufstecken zastávo razviti (-vijem), *impf*. razvijati; Flaggen- bandérski, praporni.
Flamingo *m*. plamenják, rudeča gos (-i), flamingo.
Flamme *f*. plamen, zuběij; *dem*. plaméněc, plaméněěk; *fig*. žar, ogěnj; Flammen- ognjén, plaménast.
flammen plamenéti, s plamenom goréti, bakláti; die Sonne flammt solnce pripeka.
Flammendurst *m*. pekoča žeja.
Flammenofen *m*. peč (-i), plamenica.
Flammensäule *f*. ognjén steběr.
Flammentod *m*. smrt v ognji.
Flanell *m*. flanela; Flanellen- flanélast, flanéiěn.
Flanke *f*. bok, stran (-i); (b. Thieren) lákotnica.
Flankenbrett *n*. bocnica, stranica, skrajnik.
flankieren klátiti se, potépati se, vlačugati se; (milit.) ob strani zajeti.
Flasche *f*. steklenica, sklenica, lagěv (lagve); *dem*. skleníčica, lagvica; Flaschen- skleničnі.
Flaschenzug *m*. sestavljeni škripěc, koloturnik; Potenzen— vzmožni škripěc od. koloturnik.
Flaschinett *n*. piščál (-i), piščalka.
Flaser *f*. žíla.
flaserig žilav, žilat.
flatterblütig dolgopécljat.
Flattergeist *m*. lahkožívěc, veternják, vihrávěc.
flatterhaft vihráv, lahkožív, sikav, zlétav, lahkomiseln, nestanovitěn.
Flatterhaftigkeit *f*. vihravost, lahkomiselnost, nestanovitnost.
flattern frfoléti, frfráti, fofotáti, mahljáti (s perutmi); (v. Fahnen) vihráti, véti (vejem).
Flattersinn *m*. s. Flatterhaftigkeit.
Flatterthier *n*. prhútar, pirhopogáčica.
flau méděl, slab.
flauen oplakniti, sprati (sperem); *impf*. oplakovati, spírati.
Flauigkeit *f*. medlost, slabost, onemóglost.
Flaum *m*. puh, dlaka; perje.
Flaumbart *m*. golobraděc.
flaumbärtig golobràd.
Flaumfeder *f*. s. Flaum.
flaumig púhast, dlákast.
Flaumhaar *n*. pódlanka.
Flause *f*. burka, norčija, prazěn izgóvor; —n treiben šale zbijati, norce briti (brijem).
Flausenmacher *m*. šalívec.
Flechse *f*. kita, suha od. bela žila; *dem*. kitica, suha žilica.
flechsig kitav, žilav, žilast.
Flechte *f*. pleteníca, pletér, canja, locanja; (Körbchen) pleteníca, pletérka; (Haar—) kíta; (zum Trocknen) lésa, pletér; (Krankh. u. Pflanze) lišáj.
flechten plesti (pletem), viti (vijem); splesti, zaplesti, preplesti, zviti, oviti; *impf*. spletati, zvijati 2c.; sich d. Haare — splesti se, *impf*. spletati se.
flechtenartig lišajast.
Flechter *m*. spletalěc; —in *f*. spletálka, pletílja.
Flechtruthe *f*. vitra.
Flechtstück *n*. pletěk.
Flechtweide *f*. béka.
Flechtwerk *n*. pletenína, pletenje; lesa.
Fleck *m*. krpa, záplata; (am Schuh) župàn, župáněc, náda, vstáva; (Tinten—) madež; (Stück) kos (-a u. -ú), del; vom — gehen odsédati se, od rok od. izpod rok iti (idem u. grem).
flecken s. flicken; (besudeln) mazati, skvrniti, marógati, madeževati; omazati, oskvrniti, omadeževati.
Flecken *m*. (Markt—) trg; *dem*. tržič; (Fett—) maróga, madež, skvrna; (Farbflecken) lísa; (Schmutz—) zamazěk; (im Gesichte) péga; (Kinder—) ošpice *pl*., opahki *pl*.
fleckenlos brezmadežěn, čist.
fleckig lisast, marógast, šar; (schmutzig) zamázan, umázan.
flectieren pregibati; —d pregibalěn.
Fledermaus *f*. netopír, pomračnik, prhútar, mižkut, pirhopogačica, polmiš.

Flederwisch *m.* ométalo, omelo.
Flegel *m.* cep, cepěc, cepí *f. pl.* (sammt dem Stiele); grober — cepěc, tepěc, zarobljeněc, telebàn, zagovédnež, neotesáněc.
flegelhaft neotesán, suróv, zarobljen.
Flegeljahre *pl.* nora od. neumna leta.
Flegelstiel *m.* ročník.
flehen prosíti, milo prositi, moliti, moledovati.
Flehen *n.* prošnja, mila prošnja, molitěv, moledovanje. [prosèč.
flehentlich milo od. živo od. ponížno
Fleher *m.* moliléc, prosiléc.
Fleisch *n.* meso; *dem.* mesce; (der Früchte) sredíca, mehčína; (Wild—) hudína, hudo od. divje meso; geräuchertes — prekajéno od. povójeno od. suho meso; (Rind—) govédina; (Kalbfleisch) telétina ꝛc.; — werden učlovečiti se, utelésiti se; *impf.* učlovečevati se; aus — mesén; — zum Ausschrotten prodalno meso; Fleisch= mesni.
Fleischbank *f.* mesnica.
Fleischbeil *n.* mesaríca.
Fleischbeschau *f.* ógled mesá.
Fleischbeschauer *m.* mesóvni ogledník.
Fleischer *m.* mesár, klavěc; Fleischer= mesárski.
Fleischergewerbe *n.* mesaríja, mesárstvo; — betreiben mesáriti.
Fleischerin *f.* mesarica.
fleischern mesén, od mesa.
fleischessend mesojed, mesojéděn; —es Thier mesojéděc, mesojédka.
Fleischesser *m.* mesojéděc.
fleischfarben poltnast, poltne barve.
Fleischfaser *f.* mesno vlakno, mesna nit (-i) od. lika.
Fleischfliege *f.* zapljúnkarica, zaplívka.
fleischfressend mesojed, mesojéděn.
Fleischfresser *m.* mesojeděc, mesojed, mesožerěc.
Fleischhaut *f.* mezdra.
fleischig mesnàt, mesén, mesóvěn.
Fleischkost *f.* mesna jed (-í), mesna hrana.
fleischlich mesén, poltén, telésěn.
Fleischlichkeit *f.* mesénost, polténost.
fleischlos mršav, brezmésěn.
Fleischmangel *m.* pomanjkanje od. nedostaja mesá.
Fleischmarkt *m.* mesarski od. mésni trg.
Fleischmasse *f.* mesovje, meso.
Fleischmilchsäure *f.* mesomlečna kislina *(chem.)*.
Fleischspeise *f.* mesna od. mesnata jed (-í) od. hrana.
Fleischsteuer *f.* mesarína, mesni davěk.
Fleischtaxe *f.* mesna cena.
Fleischware *f.* mesenina, meso.
Fleischwerdung *f.* učlovečenje. [nica.
Fleischwurst *f.* meséna klobasa, mast-
Fleiß *m.* prídnost, marljívost; mit — nalašč; zu — h kljubu, nalašč, hoté.
fleißig priděn, marljiv, marěn, prizadévěn.
flennen krémžiti se, čmériti se, cmériti se, kísati se.
Flenner *m.* cméra, kíslica.
fletschen škripati (-am u. škripljem); Zähne — zobé kazati (kažem), režati (režím).
flexionslos nepregiběn, nepregibalěn.
Flibustier *m.* morski razbojnik.
Flickarbeit *f.* krpanje, krparíja.
flicken krpati, zakrpati, zašiti, popraviti; *impf.* poprávljati.
Flicken *m.* s. Fleck.
Flicker *m.* krpár, krpáč.
Flickerei *f.* krpanje, krparíja.
Flickerin *f.* krparíca.
Flicklappen *m.* krpa, záplata; (am Schuh) županěc.
Flickwerk *n.* krparíja, záplate *pl.*; beráštvo.
Flieder *m.* (—baum) lipovka, španski bezěg, bezgověc; Flieder= bezgov.
Fliege *f.* múha; *dem.* mušíca; Fliegen= mušji.
fliegen letéti, létati; in Stücke — razletéti se, raznesti se.
fliegend letéč; mit —en Haaren prostolàs, razpletèn, z razpleténimi lasmí; —e Fahne razvíta zastáva.
Fliegendreck *m.* mušjek.
Fliegenfalle *f.* muholóvka *(bot.)*.
Fliegenfänger *m.* muhar, muhěc, laška pénica.
Fliegengeschmeiß *n.* zapúljěk, zaplju-něk, mušja zaléga.
Fliegengift *n.* múšnica.
Fliegenklatsche *f.* pókalnik.
Fliegennetz *n.* sítnica, mreža.

Fliegenschwamm *m.* múšnica.
Fliegenwedel *m.* muhavnik, muhávnica; mit d. — die Fliegen abwehren múhati.
fliehen béžati (bežím), bégati; ubégniti, pobégniti, uteči (-tečem), ubéžati; s. a. entfliehen; (v. d. Zeit) hitéti, béžati; jemanden — umakniti od. ogniti se komu; *impf.* ogibati od. izogibati se koga, umíkati se komu; etwas — čuvati se od. varovati se česa; zu jemandem — pribežati (-bežím) od. priteči (-tečem) h komu.
Fliehkraft *f.* sredobéžnost.
fließen teči (tečem); (tröpfelnd) kapljati, curljati, cedíti se, solzéti; (v. d. Zeit) hitéti, potékati; — machen topíti, raztopiti, tajati, raztajati, taliti; (von Thränen) liti (lijem), cediti se; Thränen flossen über seine Wangen solzé so ga oblíle, solze so se mu pocedile; das Licht fließt sveča se océja, sveča se kída.
fließend tekoč; — gemacht raztopljen, raztajan, razpuščen; (von der Rede) gladěk; — werden tájati se, raztájati se, talíti se.
Fließpapier *n.* pívnik.
flimmern migljati, igrati; (schwach brennen) mrléti, brléti.
Flimmerzelle *f.* migetalka. [těr.
flink urěn, ročěn, gibčěn, skočěn, hi-
Flinkheit *f.* urnost, ročnost &c.
Flinte *f.* puška; Flinten- puškin.
Flintenkolben *m.* bàt, kopito.
Flintenkugel *f.* svinčenka, svinčnica.
Flintenschloss *n.* celín.
Flintenschuss *m.* strel. [kresálnik.
Flintenstein *m.* puškin kremen oder
Flitter *m.* bleščica, migljenka.
Flittergelehrsamkeit *f.* puhla od. plitva učenost.
Flitterglanz *m.* nepravi lesk.
Flittergold *n.* zlata péna, loš.
flittergolden lošast.
Flitterjahr *n.* medéno leto.
Flittersilber *n.* sreberna pena.
Flitterstaat *m.* bliščoba; nečimurnost.
Flitterwerk *n.* s. Flitterstaat.
Flitterwoche *f.* medéni teděn.
Flocke *f.* kosěm, koděr, kocělj; *dem.* kosmič, kosmičěk; (Schnee—) kocěnj, kosmulja.
flocken kosmati, skosmati; *intr.* kosmato snežiti, kocnjati.
Flockenblume *f.* plavíca, modrica.
Flockengewölk *n.* mrénasti oblaki *pl.*, jančki *pl.*
Flockenstäubling *m.* navadna krvnica, bovist (-a).
flockicht kodrast, kocnjast.
Flockseide *f.* kosmata svila.
Floh *m.* bolha; *dem.* bolšica.
flohen bolhe loviti.
flohig bolhav.
Flohkraut *n.* dresěn, dresělj, bolšník.
Flohnest *n.* bolšinják.
Flohstich *m.* bolšji pik.
Flor *m.* cvet, cvetje, razcvít; *fig.* sreča, blaginja, blagostan, blagovítost; (gewebtes Zeug) pajčelan, tančica.
Flora *f.* cvetána, flora.
Florband *n.* pajčelanast trak, pajčelanasta prevéza.
Florfliege *f.* tančíčarica.
florieren cvesti (cvetem), slovéti.
Florseide *f.* súkana svila.
Flortuch *n.* tančica.
Floskel *f.* prazno lepotíčje.
Floß *n.* plav (-i), plutva, plitva.
flößbar plavěn, splavěn.
Floßbrücke *f.* plavni most (-ú).
Flöße *f.* plavitěv, plavba, plavljenje.
Flosse *f.* plavúta, plavút (-i).
flößen pláviti oder goniti (drva po vodi); (Wäsche) oplákniti, izplahniti, izprati (-perem); *impf.* oplakovati, izplahovati, izpirati.
Flossenfüßer *m.* plitvonožěc.
Flossenthier *n.* plavútar.
Flößer *m.* plavíčar.
Floßfeder *f.* plavúta, plavút (-i).
Floßgebür *f.* plavnina.
Floßgerechtigkeit *f.* plavna pravica.
Floßholz *n.* plavni les, plavščina, splavljena drva.
flossig plavútěn.
Flöte *f.* piščál (-i), piščalka, žvegla.
flöten piskati, na piščal svirati.
Flötenspieler *m.* piskač, flavtist.
Flötenwerk *n.* piščali *pl. f.*
Flotille *f.* malo brodovje, flotilja.
flott lahkoživ, razuzdan, vesel; — leben razuzdano od. zapravljivo od. veselo živéti; ein —er Mensch lahkoživěc.

Flotte *f*. brodóvje, ladijevje.
Flötz *n*. tla (tal) *pl.*; sloj, sklad, vrsta.
Flötzgebirge *n*. vrstno od. slojevito od. skladovito gorovje.
Fluch *m*. kletěv, kletvina, proklétstvo; (Schwur) zaklétěv, rot, zarótba.
fluchbeladen proklét, zaklét.
fluchen kleti (kolnem), rotíti, preklínjati, hudičevati, zlodejevati, šentovati.
Flucher *m*. preklinjalěc, rotilěc; —in *f*. preklinjalka, rotílka.
Flucht *f*. bég, ubég, uték, uskók; die — ergreifen pobégniti, v beg spustiti se, pocediti jo, ubrísati (-brišem) jo; in die — schlagen zapoditi, razgnati (-ženem), razkropiti, v beg zapodíti; auf der — bežé, bežěč.
Fluchtbau *m*. ubežišče.
flüchten sich pobégniti, ubégniti, ubéžati (-bežím), peté odnesti (-nesem), utéči (-tečem); sich zu jemandem — pribežati (-bežim) h komu, zateči (-tečem) se h komu.
flüchtig béžěn, ubéžěn, ubegljiv, begôtěn; — werden s. Flucht ergreifen; (eitel) minljiv, nestanovitěn; (schnell) urěn, nagěl, hitěr; (in der Chemie) hlapěn, izhlapljiv; (leichtsinnig) vnémarěn, lahkomiseln, nestanovitěn; (oberflächl.) površěn, hitěr; *adv*. naglo, površno, mimogredé.
Flüchtigkeit *f*. bežnost, minljivost, nestanovitnost 2c.
Flüchtling *m*. begún, begúněc, ubéžnik, uskók.
Fluchwort *n*. klétvica.
Fluder *n*. žleb, splav; rake *pl.*; zajéza.
Flug *m*. lèt, polèt, vzlèt; (v. Bienen) roj; (v. Vögeln) vlák, kita; (v. d. Zeit) hitrost.
Flugbrand *m*. prašnati snet *(bot.)*.
Flugbrett *n*. letálnica.
Flügel *m*. perotnica, perót (-i), krilo, kreljút (-i); (an d. Windmühle) véternica; (bei der Thür) dúrnica, plat (-í); (bei der Armee) krilo; (Seite) bok; (musikal. Instrument) klavír; (bei der Uhrspindel) perótka; (am Webestuhl) polica; Flügel- krilni.
Flügelfrucht *f*. perótka.
Flügelfrüchtler *m*. perótkarica.
Flügelfuß *m*. krilonožěc.
flügelig krilàt, okriljen, s perótmi.
flügellos brezperótěn, brezkril, brezkrilěn, brez perotníc.
Flügelmann *m*. krilnik, krajnik.
flügeln operótiti; einen Vogel — ptiču peróti ostreliti; geflügelt krilàt, s perotnicami.
Flügelnetz *n*. perotnják.
Flügelpferd *n*. krilati konj, pegaz.
Flügelschlag *m*. fofòt, flafòt, fofotanje, máhanje s perótmi.
Flügelschnecke *f*. perotar.
Flügelthor *n*. dvokrilna vrata *pl*.
Flügelvieh *n*. perjád (-i), perotnina, kúretina, kurjád (-i), letavina.
Flugfisch *m*. poletaš.
flügge goděn; — werden goditi se, zgoditi se.
Flughahn *m*. morski petelin.
Flugloch *n*. žrelo, žrlo, žoltno, letenica; vratica *pl.*, okence.
Flugmehl *n*. políska.
flugs *adv*. v tem hipu, ko bi trenil od. mignil.
Flugsand *m*. svižěc, svišč, sipa, var.
Flühvogel *m*. (Alpensänger) gorník.
Fluor *m*. fluvór.
Fluorescenz *f*. fluvorovanje.
Fluorid *m*. fluvoríd, fluvorěc.
Fluorkiesel *m*. kremenčev fluvorěc *(chem.)*.
Fluorwasserstoff *m*. vodenčev od. vodíkov fluvorěc *(chem.)*.
Fluorwasserstoffsäure *f*. fluvorovodenčeva kislina *(chem.)*.
Flur *f*. trata, loka, livada, njiva, polje; (Weide) ledína, pašnjak, pašnik; — *m*. (Vorhaus) veža; (Hofraum) dvorišče.
Flurenpolizei *f*. poljska policíja.
Flurstein *m*. mejnik.
Fluss *m*. reka; *dem*. réčica, potok; (flüssiger Zustand) ték, tok; (von Metallen) raztop, taljenje, topljenje; talílo, topílo; (Rheuma, Gicht) kostenica; Fluss- rečni, reški, vodni.
Flussaal *m*. ógor, navadna jegulja.
Flussadler *m*. ribji orěl.
Flussanwohner *m*. poréčnik, potočnik, potókar.
Flussarm *m*. panoga od. rokáv reke.

Flussbad *n.* kópel (-i) v reki.
Flussbarsch *m.* ostríž, okún.
Flussbett *n.* struga, vodotok, vodotoč, vodotóčina, žleb.
Flussbinnenland *n.* medrečje, medvodje.
Flussentwickelung *f.* razvoj reke.
Flussfahrzeug *n.* čoln, ladija, vozilo.
Flussfall *m.* slap.
Flussfischadler *m.* ribji orĕl, ljun.
Flussgebiet *n.* porečje.
Flussgefälle *n.* strmĕc, pad reke.
Flussgroppe *f.* kapĕlj.
flüssig tekóč; (geschmolzen) raztopljen, raztaljen, razpuščen; (tropfbar —) kapljív; —er Körper tekočína; — machen topiti, taliti; raztopiti, raztaliti; (Metalle) plaviti.
Flüssigkeit *f.* kapljívost; (d. Flüssige) tekočína, moča; (Krankh.) tok; tropfbare — kapljína; gebrannte — žganína, žganje.
Flussinsel *f.* osrédĕk, otok.
Flusskrabbe *f.* potočna rakúlja, réčna rakovica.
Flusskrebs *m.* potočni rak.
Flussmittel *n.* topílo.
Flussmuschel *f.* skržĕk.
Flussnetz *n.* omrézje rek.
Flussnixe *f.* povodna od. morska déklica, povodna vila.
Flussofen *m.* plavĕž, talílnica.
Flussotter *f.* vídra.
Flussperlmuschel *f.* potočna bísernica.
Flusspferd *n.* povódni od. nilski konj.
Flusspolizeiordnung *f.* ustav povodnega reda.
Flussspricke *f.* piškúr, kačéla.
Flussregulierung *f.* urédba od. uravnanje rek.
Flusssand *m.* pesĕk, svižĕc.
Flussschiffahrt *f.* vožnja po reki, rečno brodárstvo.
Flusssee *m.* rečno jezero.
Flussseite *f.* vodna stran, stran proti vodi.
Flussspat *m.* plavík, jédavĕc.
Flusssystem *n.* rečje.
Flusswasser *n.* tekoča od. živa voda, potóčnica.
Flussüberfuhr *f.* brod.
flüstern šepetáti (-am u. šepečem), šešljati; šepniti, pošepetáti, zašepetáti; (von Thieren) ščebljáti; (vom Winde) šumljati, žuboriti.
Flüstern *n.* šepèt, šepetanje; ščebljanje; šumljanje.
flüsternd šepetáv, šepetajoč, ščebljáv, ščebljajoč.
Flüsterer *m.* šepetálĕc, šepetáč.
Flut *f.* povódĕnj (-i), potòp; (das Wachsen des Wassers) pritok, nastop, plíma; (Woge) val; Ebbe u. — oséka in plima, odtok in pritok, odliv in priliv; (v. Schriften) kùp, gromáda; eine — von Thränen potók solzá.
flutbewegt burĕn, vzbúrkan.
fluten nastópati, naraščati, plimováti, plívkati; *fig.* vreti (vrem), kipéti.
Flutmündung *f.* plimujoče ustje.
Flutstrom *m.* plimotok.
Flutzeit *f.* plíma, doba pritóka.
Focus *m.* s. Brennpunkt.
Föderalist *m.* federalíst.
föderativ federativĕn, zvézĕn.
Föderierte *m.* zavéznik.
Fogasch *m.* smúč.
Föhre *f.* bor, boróvĕc; Föhren- borov.
Föhrenblattwespe *f.* borova ósa.
Föhreneule *f.* borova sóva od. sovka.
Föhrenholz *n.* borovína.
Föhrenwald *m.* boróvje.
Folge *f.* nasléd̄ĕk, poslédica, učínĕk, nastópĕk; (Reihenfolge) réd (-í), vrsta, vzpored, zaporednost, čreda; (die — in der Herrschaft) naslédovanje, nasledba, nastop; infolge vsled *(c. gen.)*, po *(c. loc.)*, poleg *(c. gen.)*, za *(c. instr.)*, z. B. infolge höherer Bewilligung po višjem dovoljenji, infolge der Gerichtsordnung po sodnjem redu, poleg sodnjega reda, infolge der Geburt za porodom; (Lauf) ték; — leisten poslúšati, ubógati, izpolniti; die — davon ist iz tega sledí oder izvíra, iz tega sklepamo; von übler — sein slabe naslédke imeti (imám); slabo zaleči (-léžem); dem zufolge po tem takem; in der — der Zeit s časom; in der — v prihodnje, za naprej, pozneje, potém.
Folgeleistung *f.* pokórnost, poslušnost, ubógljivost, izpolnítĕv ukaza.
folgen einem slediti komu od. koga, naslédovati koga, iti (idem u. grem) od. stopinje pobirati za kom; rasch auf

einander — loviti se, podíti se; auf jemanden — nastopiti, *impf.* nastópati; (der Zeit nach) priti (pridem), *impf.* prihajati za kom, z. B. auf den Meister folgt der Schüler za učiteljem oder po učitelji pride učeněc; (nachahmen) posnémati, ravnati se od. délati po kom; der Leiche — mrliča sprémiti, *impf.* sprémljati; (Folge leisten) slušati, poslušati, ubógati; folge mir poslušaj me, ubógaj me; nicht folgen ne márati za kaj; Fortsetzung folgt dalje prihodnjič, nadaljevanje prihodnjič, dalje od. nadaljevanje pride.

folgend sledéč, naslednji, nastópěn; zapóreděn.

folgends *adv.* v prihodnje, za naprej; (hernach) pozneje, potém, pótlej, na to.

folgenlos brez naslédkov.

folgenreich poln velikih naslédkov.

Folger *m.* naslednik, nastopnik, nasledováléc.

folgerecht dosléděn.

folgerichtig s. folgerecht.

Folgerichtigkeit *f.* doslédnost.

folgern sklépati, soditi, izvájati, povzemati; skleniti, izvesti (-vedem), povzeti (-vzamem).

Folgerung *f.* sklep, izvod; sklepanje, izvajanje.

Folgesatz *m.* poslédični stavěk; posleděk, izvoděk *(arithm.)*.

folgewidrig nedosléděn.

Folgewidrigkeit *f.* nedoslédnost.

Folgezeit *f.* prihodnost, pozneji oder prihodnji čas.

folglich *adv.* torej, zatorej, zato, tedaj, po tem takem, zategadelj.

folgsam posluščn, ubogljiv, pokorěn.

Folgsamkeit *f.* poslušnost, ubogljivost, pokornost.

Foliant *m.* folijant.

Folie *f.* pena; podlóga, podlóžěk.

Folioformat *n.* céla pola.

Folter *f.* tezálnica, natezálnica, trlica, múčilo; (Marter) muka; jemanden auf die — spannen koga na tezálnico deti (dénem), koga múčiti.

Folterbank *f.* tezálnica, raztezálnica.

Folterer *m.* mučitelj, trinog, rabelj.

Folterkammer *f.* mučilnica, raztezálnica.

foltern múčiti, trpinčiti; (vom Gewissen) peči (pečem), grizti.

Fond *m.* mática, zalóga, základ; die —s državni papirji *pl.*

Fontäne *f.* vodomèt.

Fontanell *n.* mehko teme (teména), mečava; (Geschwür) pijavka.

foppen norčevati se s kom, koga za norca imeti (imam), dražiti koga, nagajati komu.

Force *f.* moč; sila.

Forchgras *n.* Maríjini lasci, solzice od. lasjé devíce Marije.

Förderer *m.* pospešitelj, podpornik; s. a. Beförderer.

förderlich korístěn, hasnív, pospešljiv.

fördern *tr.* pospešiti, pomoči (-morem), povišati; *impf.* pospeševati, pomagati, poviševati, podpírati; (Erze) na dan správiti, *impf.* správljati; *intr.* odsédati se, od rok od. izpod rok iti (idem u. grem).

fordern terjati, zahtévati, iskati (iščem), hotéti (hočem); (vorladen, herausfordern) zvati (zóvem), klicati (kličem); pozvati, poklicati; *impf.* pozívati.

Förderung *f.* pospešítěv, pospešěk; s. a. Beförderung.

Forderung *f.* terjátěv, zahtéva; (Heraus—) pozív, pozòv.

Förderungsmittel *n.* pospešilo; s. a. Beförderungsmittel.

Forderungsrecht *n.* zahtévna pravica.

Forderundsatz *m.* zahtévěk, postulat.

Forelle *f.* postrv (-i), postrva; *dem.* postrvica; Forellen- postrvji.

Forellenteich *m.* postrvnják.

Form *f.* podoba, oblika, lice, obraz; (Modell) kalúp, tvorílo; (in d. Gramm.) oblíka; (Muster) vzoréc, vzorěk, obrazěc.

formal s. formell.

Format *n.* oblíka, podoba, velikost, formát; (Octav—) osmérka; (Duodez—) dvanajstérka.

Formation *f.* tvorba, sostava.

Formel *f.* besede *pl.*, izraz, obrazěc, formula.

formell pravílěn, formalěn, navídezěn; *adv.* na videz.

formen podóbiti, obraziti, tvóriti, délati; upodobiti, izobraziti, stvoriti,

izdelati; *impf.* upodobovati, izobrazovati, izdelovati; (durch Guß) liti (lijem); uliti.

Formenlehre *f.* oblikoslovje, oblikovje.

Formenschneider *m.* kalupar, kaluporézěc, pismorézěc, lesorézěc.

Formfehler *m.* pogréšěk od. hiba v obliki.

förmig in Zſtzgn. mittels der Endung -ast od. durch podoběn zu übersetzen, z. B. eiförmig jajčast, jajcu podóběn.

förmlich pravílěn, obličěn, pristójěn, prave podobe od. oblike; *adv.* rédno, rédoma, pravilno, pravíloma.

Förmlichkeit *f.* pravilnost, obličnost, pristojnost.

formlos brezličěn, neličěn, brez podobe od. lica.

Formlosigkeit *f.* brezličnost, neličnost, brezličje.

Formrahmen *m.* oklèp, okvír.

Formular *n.* vzorěc, obrazěc, vzgled, formulár.

Formularienbuch *n.* vzglédnik, primérnik.

formulieren izraziti.

Forschbegier *f.* vedoželjnost, izvedljivost.

forschbegierig vedožéljěn, izvedljiv, poizvedoválěn.

forschen poizvedovati, zasledovati, premišljevati, preiskovati, raziskovati; (befragen) popraševati, opraševati, izpraševati, ovédati; ovédeti (-vem).

Forscher *m.* poizvedovalěc, preiskováléc, zasledovalěc.

Forschsucht *f.* izvedavost, radovednost; s. a. Forschbegier.

Forschung *f.* poizvédba, poizvedávanje, preiskáva, preiskávanje, zasledovánje; izpraševánje.

Forschungsgeist *m.* poizvedoválnost, preiskoválnost.

Forst *m.* gozd, les, hosta, zavod, log; Forst= gozdni, gozdárski.

Forstamt *n.* gozdárski urád (-a u. -ú).

Forstbaumzucht *f.* gozdárstvo.

Forstbetrieb *m.* gozdárjenje.

Forstbezirk *m.* gozdni okraj.

Forstdienst *m.* gozdárska služba.

Förster *m.* gozdár, lógar; (Wirtschaftsführer) lésar.

Försterei *f.* gozdárstvo, logárstvo; gozdarjeva od. gozdárska koča.

Försterin *f.* gozdarica, logarica.

Forstfrevel *m.* gozdna kvara.

Forstgebür *f.* gozdnína.

Forstgerechtigkeit *f.* gozdna pravíca.

Forstgericht *n.* gozdno sodíšče.

Forstgesetz *n.* gozdni zákon, gozdna postáva.

Forsthaus *n.* gozdárjeva od. gozdárska hiša.

Forsthüter *m.* gozdni čuváj.

Forstinspector *m.* gozdni nadzórnik.

Forstkunde *f.* gozdoznanstvo, lesoznanstvo.

Forstkundige *m.* gozdoznaněc, lesoznaněc.

Forstlehranstalt *f.* gozdársko učilišče, gozdárska šola.

forstlich gozděn, gozdarski.

Forstmeister *m.* nadgozdar, nadlogar.

Forstproducte *pl.* gozdni pridelki *pl.*

Forstrath *m.* gozdni svétnik od. svetoválěc; gozdno svétništvo oder svetoválstvo.

Forstrecht *n.* gozdno pravo, gozdni zakon; drváščina.

Forstrevier *n.* gozdni okraj.

Forstrevierleiter *m.* vodnik gozdnega okraja.

forstschädlich gozdu kvaren od. škodljiv.

Forstschule *f.* gozdárska šola.

Forstschutz *m.* gozdno varstvo.

Forstschutzdienst *m.* logarska od. gozdárska služba.

Forstschutzpersonale *n.* gozdni čuvaji *pl.*

Forststreitigkeit *f.* prepir zaradi gozda.

Forsttechniker *m.* gozdni tehnik.

Forstverwalter *m.* gozdni oskrbnik.

Forstwesen *n.* gozdárstvo.

Forstwirtschaft *f.* gozdárstvo, gozdarjenje.

Forstzins *m.* gozdnina, lesnina.

fort *adv.* dalje, napréj; (vom Orte weg) proč, s poti, v kraj; (in Zſtzgn.) od-, u-, dalje, naprej; — und — v jedno mér, ven in ven, skozi in skozi; sofort takòj, precej, mahoma; — mit dir pobéri se; fortan odsihdob, odslej; (künft.) posihdob, poslej, za naprej, v prihodnje.

Fort *n.* trdnjavica.

fortarbeiten dalje od. naprej delati.

fortbannen pregnati (-ženem), prognati; *impf.* pregánjati.

fortbauen dalje staviti od. zidati; (im Bergbau) dalje kopati (kopljem).

fortbegeben sich odpraviti se, oditi (-idem), odriniti; *impf.* odpravljati se, odhajati.

Fortbestand *m.* obstaněk, obstoj.

fortbringen odpraviti, z mesta spraviti, odnesti; *impf.* odpravljati, odnašati; sich — preriti (-rinem od. -rijem), preživiti se; *impf.* preživljati se.

Fortdauer *f.* trajnost, trpež, obstaněk.

fortdauern trajati, trpéti, obstati (-stojim u. -stanem); *impf.* obstájati.

fortdauernd trajěn, stanovítěn, neprenehljiv.

forteilen proč od. dalje hitéti, podvízati se.

Fortepiano *n.* klavir.

forterben sich preíti (-idem), *impf.* prehájati.

fortfahren nadaljevati; (m. d. Wagen) odvesti (-vedem) se, odpeljati se; *impf.* odpeljávati se.

fortfliegen odletéti, *impf.* odletávati.

fortfliehen ubégniti, uteči (-tečem); *impf.* ubégati, utékati.

fortführen odvesti (-vedem), odpeljati; *impf.* odvájati, odpeljávati; (v. Winde od. Wasser) odnésti, *impf.* odnášati; die Wirtschaft — dalje gospodáriti.

Fortgang *m.* uspeh, prospeh, napréděk; einen guten — nehmen odsédati se, srečno od rok od. izpod rok iti (grem), dobro napredovati.

Fortgangsclasse *f.* red (-a u. -ú).

Fortgangszeugnis *n.* spričevalo o napredku.

fortgehen oditi (-idem), odriniti; *impf.* odhájati. .

forthin za naprej, nadalje, v prihodnje, posihdob.

Fortification *f.* utrdba.

fortjagen odgnati (-ženem), odpoditi, spoditi, odtírati, stírati; *impf.* odgánjati; *intr.* (zu Pferde) odjáhati, odirjati.

fortkommen oditi (-idem), *impf.* odhájati; (sich fortbringen) preživiti se, kruh si služiti; (von Gewächsen und Thieren) rasti (rastem), obstájati, délati, obnášati se; zrasti, obstati (-stanem), storiti, obnesti se.

Fortkommen *n.* odhod; napréděk, uspeh; ein besseres — boljši kruh, boljše življenje; (v. Pflanzen) rast (-í); (Lebensmittel) kruh, živež, hrana.

Fortlauf *m.* ték.

fortlaufend zapóreděn, nepretrgan, tekoč; *adv.* zdržema.

Fortleben *n.* življenje.

fortleiten razvoditi; *impf.* razvajati, prenašati *(phys.)*.

Fortleitung *f.* prenos; — d. Bewegung prenos gibanja *(phys.)*.

Fortleitungswelle *f.* prenosno vratílo *(phys.)*.

fortmachen sich správiti se, pobrati (-berem) se, pocediti jo; *impf.* správljati se, pobírati se.

fortpflanzen prenesti, presaditi; *impf.* prenašati, presajati; (vermehren, erzeugen) rediti, množiti, ploditi, saditi; zarediti, pomnožiti, razmnožiti, zaploditi, razploditi, zasaditi; *impf.* razmnoževati, razplodovati, zasajati; (die Wärme) razširjati, raznašati *(phys.)*; sich — razploditi se, zarediti se, razrasti (-rastem) se; *impf.* razplodovati se, zaréjati se.

Fortpflanzung *f.* zaredba, zareja, razplodba; (d. Menschen) zárod.

Fortpflanzungsgeschwindigkeit *f.* brzina od. hitrost širjenja.

Fortpflanzungsorgan *n.* plodilo.

fortrennen oddirjati.

fortrollen *tr.* valiti, váljati, tákati; zavaliti; *intr.* tákati se, takljati se.

fortschaffen odpraviti, spraviti, s poti spraviti; *impf.* odpravljati, spravljati.

Fortschaffung *f.* odprava.

fortschleichen zmúzati se, zmuzniti se, ukrasti (-kradem) se.

fortschreiten pomakniti se, *impf.* pomíkati se, dalje stopati od. koračiti; (in Kenntnissen) naprédovati, uspevati.

fortschreitend postopěn; —e Bewegung pomikanje.

Fortschritt *m.* napréděk, uspéh, prospeh; — machen naprédovati.

fortschrittlich napréděn.

Fortschrittsmann *m.* naprednják.

fortsetzen nadaljeváti, podaljševati.

15*

Fortsetzung *f.* nadaljevánje, podaljšěk; — folgt dalje prihodnjič.
fortwährend *adi.* veděn, neprenehljiv; *adv.* neprenéhoma, vedno, zdržema, v jedno mér.
fortziehen odriniti, oditi (-idem), preseliti se; *impf.* odhajati, preseljevati se.
Fortzug *m.* odhod, selítěv, preselitěv.
Forum *n.* sodišče.
fossil okamenél; kopan. [*pl.*
Fossilien *pl.* okamenine *pl.*, izkopki
Fötus *m.* spočétěk, zaróděk.
Fourage *f.* klaja, krma, piča.
fouragieren klajo ꝛc. preskrbéti, *impf.* preskrbovati.
Fourier *m.* vojaški pisár, furír.
Fournier *n.* obkláda, oplatica.
fournieren obložiti, oplatiti; *impf.* oblágati, obkládati.
Fracht *f.* tovor; vozivo, vozno blago; Fracht= vozni.
frachtbar vozěn.
Frachtbrief *m.* vozni list.
Frachtempfänger *m.* prejemnik blagá.
frachten za plačilo voziti.
Frachtführer *m.* vozník.
Frachtgeld *n.* voznína.
Frachtgut *n.* vozno blago.
Frachtkosten *pl.* vozni stroški *pl.*
Frachtschiff *n.* tovorna od. prevozna ládija.
Frachtstück *n.* vozívo, vozno blago.
Frachtversender *m.* pošiljatelj od. razpošiljalěc voznega blaga.
Frachtwagen *m.* tovorni voz, težki voz.
Frack *m.* frak.
Fraction *f.* stranka, frakcija.
Fractur *f.* (Fracturschrift) nemško od. gotiško od. frakturno pismo, lomno pismo.
Frage *f.* vprašanje; eine — stellen vprašati, poprašati; *impf.* vpraševati, popraševati.
fragen prašati, vprašati, poprašati, pítati, bárati, pobarati; *impf.* vpraševati, popraševati ꝛc.; (herum—) oprašati, *impf.* opraševati.
fragend prašajoč, prašaje, poprašujóč, sprašujóč ꝛc.
Fragepunkt *m.* vprašanje.
Fragesteller *m.* vprašalěc, vpraševálěc.
Fragestellung *f.* vprašanje.
frageweise *adv.* v vprašanjih, s vprašanji, vprašujóč. [šalnica.
Fragewort *n.* vprašalna beseda, vpra-
Fragezeichen *n.* vprašáj.
fraglich zadévěn, dotičěn, omenjen; (ungewiss) negotov.
Fragment *n.* odlóměk, kos (-a u. -ú).
fragmentarisch v odlomkih.
Fragner *m.* krušnar.
Fraisen *pl.* božjást; s. a. Epilepsie.
Franciscaner *m.* frančiškán, frančiškaněc, franjevěc. [samostán.
Franciscanerkloster *n.* frančiškanski
Franciscanerorden *m.* frančiškanski réd (-a u. -ú), réd sv. Frančiška.
franco *adv.* plačano, poštníne prosto.
frank svobóděn, prost; — und frei ves svoj, prost kakor ptica pod nebom.
frankieren poštnino plačati, pismo poštnine oprostiti, frankovati; *impf.* poštnino plačevati, pismo poštnine oproščevati.
frankiert *adi.* plačan, poštnine prost; *adv.* s. franco.
Franse *f.* pram, prem, cembi *m. pl.*
fransen pramati.
Franzband *m.* francosko vezanje od. vezílo, vezanje z usnjatim hrbtom.
Franzbaum *m.* pritlíkověc.
Franzbrantwein *m.* francosko žganje.
Franzosen *pl.* (Krankheit) nesramna bolézěn (-i), francozi *pl.*
Franzperle *f.* francoski od. ponarejêni od. nepravi biser.
Franzwein *m.* francosko vino.
frappant presenétljiv, čuděn; s. a überraschend.
frappieren prevzeti (-vzamem); das hat mich frappiert zavzel sem se nad tem, začudil sem se temu; s. a. überraschen.
Fraß *m.* žretje, žrtje, žrenje; (Futter) živež, piča, krma; (Fressgier) požrešnost, samogoltnost, goltnost.
Fraßtrog *m.* koríto.
Frater *m.* brat, fratěr.
fraternisieren brátiti se, družiti se.
Fraternität *f.* brátovščina.
fratscheln govoríčiti, izpraševati, popraševati; krušnariti.
Fratz *m.* smrkověc, smrkolín, otročáj, paglověc.

Fratze *f.* spaka; —n machen páčiti se; spačiti se.

Fratzenbild *n.* spaka, grda oder pretirana podoba.

Fratzengestalt *f.* pošást, grdoba.

fratzenhaft grd, nagnúsěn, smešěn, pretíran.

Frau *f.* gospá; (Ehefrau) sopróga, žena, zaročnica, pridrúga; (Hausfrau) gospodínja, gospodaríca; eine — nehmen ženiti se; oženiti se; die — Meden gospá Medénka, gospa Medénova.

Frauchen *n.* ženka, ženica.

Frauen= ženski.

Frauenbild *n.* ženska; (ein Bildnis d. Jungfrau Maria) podoba device Marije.

Froueneis *n.* Marijino steklo.

Frauenfeind *m.* sovražnik ženstva; s. a. Weiberfeind. [kožuščěk.

Frauenfingerkraut *n.* device Marije

Frauenfisch *m.* platníca.

Frauenhaar *n.* ženski lasjé *pl.*; (Pflanze) device Marije lasci, prédenica.

Frauenhemd *n.* ženska srajca.

Frauenkäfer *m.* polónica, božji volěk.

Frauenkirche *f.* cerkěv matere božje.

Frauenkloster *n.* nunski samostan.

Frauenorden *m.* ženski réd (-a u. -ú), réd za ženske.

Frauenschuh *m.* ženski črevělj; (Pflanze) ceptec, čreveljc.

Frauensperson *f.* ženska.

Frauenstand *m.* ženstvo; (in d. Kirche) ženska stran (-í).

Frauentag *m.* šmarěn, šmárijni dan, gospójnica; Groß— véliki šmarěn, vélika maša, vélika gospójnica; Klein— mali šmarěn, mala maša, mala gospójnica.

Frauenunterkleid *n.* gózěc.

Frauenvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

Frauenzeit *f.* ženska dôba, žensko čiščenje.

Frauenzimmer *n.* ženska stanica; (Person) ženska.

Fräulein *n.* gospica, gospodična.

Fräuleinstift *n.* odgojišče od. odgojevališče za gospodične.

frech drzěn, predrzěn, smél; (ausgelassen) razuzdán, nesraměn; ein —er Mensch predrznež, nesramnik; die —e Person nesramnica.

Frechheit *f.* drznost, predrznost, smélost.

Fregatte *f.* fregáta.

Fregattenvogel *m.* črna búrjevka od. búrnica.

frei svoboděn, prost, svoj; (ohne etwas) brez *c. gen.*, prost, čist; (ungefreit) svoboděn; — werden osvoditi se, oprostiti se, osvojiti se, oteti (otmem) se; *impf.* osvobojati se, oproščevati se, osvojevati se; (in der Chemie) razvezati (-vežem) se, *impf.* razvezovati se; — von Schulden brez dolgóv; im Freien na planem, na jasnem, pod milim nebom; ein —er Platz odprt prostor; im —en Felde s. Feld; auf —en Fuß setzen izpustiti koga iz uječe od. iz zapóra; der Baum steht — drevo stoji na samem; er ist nicht — ni sam svoj; aus —en Stücken sam od sebe, radovoljno; es steht ihm — na izvolji mu je, na izbèr mu je dano; —e Wohnung brezplačno stanovanje; —er Gegenstand nezapovedani oder prosti predmet; ich bin so — drznem se; —e Wärme razvezana toplota; — heraus narávnost, odkritosrčno, z očij v oči.

Freibataillon *n.* bataljón radovoljnikov.

Freibauer *m.* svobodnik.

Freibeuter *m.* pomorski ropar od. tolováj, gusár.

Freibeuterei *f.* pomorsko roparstvo, gusárstvo.

Freibrief *m.* svobodnica.

Freibürger *m.* svobodni državlján.

Freicorps *n.* krdélo radovoljnikov.

freidenkend svobodomiseln.

Freie *f.* plan (-i), planota.

freieigen prostolastěn.

freien snubiti; zasnúbiti; — gehen na ógledi od. na rázgledi iti (grem).

Freien *n.* snubitěv.

Freier *m.* snubáč, snuběc, snobok; auf —s Füßen stehen ženiti se.

Freiersmann *m.* s. Freier.

Freifrau *f.* barónica, barónka, barónovka.

freigeben osvoboditi, izpustiti; *impf.* osvobojati, izpuščati; (erlauben) dopustiti, *impf.* dopuščati; den Handel — svobodno kupčijo dopustiti.

freigebig darežljiv, radodarĕn, dobrotljiv. [nost.

Freigebigkeit *f*. darežljivost, radodar-

freigeboren svobodno rojen, svobodnega rodú.

Freigeist *m*. svobodomiselnik; malovérĕc. [vérĕn.

freigeisterisch svobodomiseln; malo-

Freigelassene *m*. osvobojenĕc.

Freigeld *n*. mrtvaščina.

freigesinnt svobodomiseln.

Freiglaube *m*. prostovérstvo, svojevérstvo.

Freihafen *m*. svobodno pristanišče, svobodna luka.

freihalten živež od. hrano komu zastonj dajati.

Freihandel *m*. svobodna kupčija, — trgovina.

Freiheit *f*. svoboda, prostost; (Kühnheit) drznost, predrznost; —en *pl*. svoboščine; in — setzen osvoboditi, izpustiti koga iz uječe od. iz zapóra, dati (dam) komu svobodo; *impf*. izpuščati rc., dajati rc.; ich nehme mir die — bodi mi dovoljeno, drznem se.

Freiheitsbrief *m*. svoboščinska listina.

Freiheitsdrang *m*. svobodoželjnost, hrepenenje po svobodi.

freiheitsliebend svobodoljubĕn.

Freiherr *m*. barón.

freiherrlich barónov, barónski.

Freihufe *f*. svobodno zemljišče.

Freiknecht *m*. krvnik, rabelj.

freilassen s. freigeben.

Freilehen *n*. svobodni fevd.

freilich kaj pa da, se vé da, kako pa, res; (zwar) sicer.

freimachen osvoboditi, osvojiti, oprostiti; *impf*. osvobojati, osvojevati, oproščevati. [zidár.

Freimaurer *m*. svobodnják, prosto-

Freimaurerei *f*. svobodnjaštvo, prostozidárstvo. [dušnost.

Freimuth *m*. odkritosrčnost, prosto-

freimüthig odkritosrčĕn, prostodušĕn.

Freimüthigkeit *f*. s. Freimuth.

Freisaß *m*. svobodnik, svobodnják.

Freischüler *m*. neplačujoči učenĕc, učenĕc prost učnine.

Freisinn *m*. svobodomiselnost, svobodna misĕl (-i).

freisinnig svobodomiseln.

Freisinnigkeit *f*. s. Freisinn.

freisprechen oprostiti, nedolžnega (nedolžnim) spoznati; *impf*. oproščevati, nedolžnega spoznavati; v. Sünden — grehov odvezati (-vežem), *impf*. odvezovati; (v. Lehrjungen) iz učenja pustiti, učenja oprostiti; *impf*. iz učenja puščati, učenja oproščevati.

freisprechend, ein —es Urtheil oprostna od. odvezna razsodba.

Freisprechung *f*. osvoboja, oprostitĕv; odvéza.

Freistadt *f*. svobodno mesto.

Freistätte *f*. zavétje, pribežališče.

freistehen, es steht ihm frei na izvólji mu je, na izbèr mu je dano.

Freistelle *f*. brezplačno mesto.

freistellen, jemandem etwas — na izvoljo od. na izbèr komu kaj dáti (dam), *impf*. dajati.

Freistunde *f*. ura praznovanja.

Freitag *m*. petĕk; am — v petĕk; an —en ob petkih.

Freitisch *m*. brezplačna hrana.

Freiwerber *m*. snubáč, snubĕc; —in *f*. snubačíca.

Freiwerbung *f*. snubítĕv.

freiwillig *adi*. radovoljĕn, dobrovoljĕn, samovoljĕn; *adv*. sam od sebe, iz svoje volje, zdobra.

Freiwillige *m*. radovoljnik, dobrovoljnik; *f*. radovoljka, dobrovoljka; Einjährig-— jednoletni radovoljnik, prostovoljnik. [voljnost.

Freiwilligkeit *f*. radovoljnost, dobro-

Freizügigkeit *f*. svobodna selitĕv.

fremd tuj; vnanji, ljudski, inostrán; (unbekannt) neznan, nepoznan; (seltsam) čudĕn.

fremdartig tuj; drugovrstĕn, drugorodĕn, inorodĕn.

Fremdartigkeit *f*. raznoródnost, inorodnost, inovrstnost.

fremdbezirkig sosédnjega okraja.

Fremde *f*. tujina; tuja zemlja oder dežela, neznana dežela; in die — gehen po svetu od. na tuje iti (idem, grem), z doma iti; er war in der — z dóma je bil, po svetu je bil.

Fremde *m*. tujĕc, vnanji človek; *f*. tujka.

Fremdenbuch *n.* tujska knjiga, knjiga za tujce.
Fremdengesetz *n.* zakon o tujcih.
Fremdenpolizei *f.* policija za tujce.
Fremdenwesen *n.* tujstvo, inostranstvo; tujska opravila.
fremdgeboren tujeróden, tujega oder vnanjega rodú.
Fremdheit *f.* tujstvo; (Unkenntnis) nevednost, neznanje.
Fremdling *m.* tujěc, inostraněc, vnanji človek, priseljeněc; — werden týjčiti se, potujčiti se; *impf.* potujčevati se; Fremdlings- tujski.
Fremdsucht *f.* tujčevalnost, pretírano posnemanje tujih šeg.
fremdsüchtig tujčeválěn.
Fremdwort *n.* tujka, tuja beseda.
fremdzüngig inojezičěn, tujega jezíka.
frequent ljudnat, obiskovan.
Frequentativum *n.* (Verbum —) ponavljálnik, ponavljalni glagol.
Frequentation *f.* obiskovanje.
Frequentationszeugnis *n.* spričevalo o obiskovanji šole.
frequentieren obiskovati.
Frescomalerei *f.* slikanje na mokro od. na vapno.
Fressbegierde *f.* požrešnost, samogoltnost, snédenost.
fressbegierig požrešěn, samogóltěn, snéden, hlastežěn.
Fresse *f.* žrelo; goběc, rilěc.
fressen žreti (žrem), požreti, jesti (jem), pojesti, snesti; *impf.* požirati, pojédati; (Körner) zobati (zobljem); pozobati; (Gras) múliti; pomuliti; (gierig —) hlastáti; pohlastati; (um sich —) razjedati; razširjati se.
Fressen *n.* žrtje, žrenje; (Speise) piča, krma, jed (-í); *fig.* slabo jelo.
fressend goltáv; razjedljiv.
Fresser *m.* žerěc, snedež, snéda, požeruh, požrešnik; —in *f.* požrešnica.
Fressgier *f.* s. Fressbegierde.
fressgierig s. fressbegierig.
fressig in Ztsgn. jéd, jeděn, žrtěn.
Fressloch *n.* (im Schweinstall) jáderna *n. pl.*
Fresslust *f.* lakot (-i), lakota, požrljivost.
Fresssucht *f.* s. Fressbegierde.
Fresstrog *m.* korito.
Fresswerkzeug *n.* požiralo, žrelo.
Frettchen *n.* bela podlásica.
Frettwiesel *n.* s. Frettchen.
Freude *f.* veselje, radost; — haben veseliti se, radovati se; ein Tag der — veseli dan, dan veselja; mit —n z veseljem, prav rad; Freuden- veseli, radostni.
Freudenbecher *m.* kupa veselja oder radosti.
Freudenbotschaft *f.* veselo oznanilo, veseli glas (-a u. -ú).
Freudenfest *n.* veselica, veseli god (-a u. -ú) od. praznik.
Freudenfeuer *n.* kres.
Freudengeschrei *n.* vrisk, veseli krik, veseli hrup; ein — erheben vrisk zagnati (-ženem), zavrískati, zaúkati.
Freudenhaus *n.* dom veselja.
Freudenkleid *n.* pražnja od. semánja obleka.
Freudenleben *n.* veselo od. prijetno življenje.
freudenlos nevesel, brez veselja od. radosti.
Freudenmahl *n.* veselíca, veséla pojédina, gostí (gostij) *pl.*
freudenreich poln veselja od. radosti, prevesel, preradostěn.
Freudenruf *m.* veseli klic, vrisk.
Freudentag *m.* veseli dan, dan veselja.
Freudentaumel *m.*, im — veselja pijan.
Freudenthräne *f.* solza veselja oder radosti.
freudenvoll veselja od. radosti poln.
freudetrunken veselja pijan.
freudig vesel, rádostěn.
Freudigkeit *f.* veselje, radost.
freuen veseliti, radovati, razveseliti; sich — veseliti se, radovati se, vesel biti (sem); razveseliti se, vzradovati se; *impf.* razveseljevati se.
Freund *m.* prijatelj; er ist ein — vom Spielen, Trinken 2c. rad igrá, pije 2c.
Freundchen *n.* ljubi prijatelj.
Freundin *f.* prijáteljica.
freundlich prijazěn, mil; — thun prikupovati se, dobríkati se, prilizovati se, sladkati se; (hübsch) lep, ugoděn.
Freundlichkeit *f.* prijaznost.
freundlos brez prijatelja oder prijateljev.

Freundschaft *f.* prijateljstvo; pobratimstvo; — schließen sprijazniti se, pobrátiti se.

freundschaftlich prijateljski, prijazĕn; *adv.* prijateljsko.

Freundschafts- prijateljski.

Freundschaftsbund *m.* prijáteljska zveza od. véz (-í).

Frevel *m.* zlobnost, zloba, hudobija, pregreha; (Verbrechen) hudodelstvo, zločinstvo, zlodejstvo; (Beschädigung) škoda, kvar; (Entheiligung) oskrunitĕv, oskrumba.

frevelhaft zlobĕn, hudobĕn, hudodelĕn, zločinski; (verwegen) predrzĕn, drzovit.

Frevelmuth *m.* zlobnost; (Verwegenheit) predrznost, drzovítost.

freveln grešiti, hudo délati, zlobĕn biti (sem).

Frevelthat *f.* hudodelstvo, zločin, zločinstvo, hudobija; zlobno od. brezbožno dejanje.

freventlich predrzĕn; s. a. frevelhaft.

Frevler *m.* hudobnež, zlobnež, brezbožnik; hudodelĕc, hudodelnik, zločinĕc; predrznež.

Frevlerin *f.* hudobnica, brezbožnica; hudodelnica; predrznica.

Friede *m.* mir (-a u. -ú); (Ruhe) pokoj; —n schließen mir skleniti, pomíriti se; — sei mit euch mir vam bodi! mir z vami! —n stiften miriti; pomiriti; in —n leben mirovati, v miru živeti; den —n stören mir rušiti, razrušiti, mir kaliti, mir prelomiti; — seiner Asche Bog mu daj večni mir in pokoj; Friedens- mirovni, mirni.

Friedensabschluss *m.* pomírje, sklep mirú.

Friedensbedingung *f.* pogoj oder uvet mirú, mirovni pogoj od. uvet.

Friedensbotschaft *f.* oznanilo mirú.

Friedensbruch *m.* prelomljenje mirú, mirolom, mirolomstvo.

Friedensbund *m.* zaveza mirú.

Friedenscongress *m.* zbor za mir od. zaradi mirú.

Friedensengel *m.* angelj mirú.

Friedensgage *f.* plača ob miru; vojaška mirovna plača.

Friedensgericht *n.* mirovno sodišče.

Friedensgöttin *f.* boginja mirú. [sodnik.

Friedensrichter *m.* mirovni sodnik, raz-

Friedensschluss *m.* pomírje, sklep mirú.

Friedensstifter *m.* miríłĕc, posredovalĕc mirú. [nik.

Friedensstörer *m.* kalílĕc mirú, zdraž-

Friedensunterhändler *m.* pogajalĕc za mir od. zaradi mirú. [mirú.

Friedensvermittler *m.* posredovalĕc

Friedenszeit *f.* čas od. dôba mirú, mirovanje; zur — ob miru, v miru, v mirnem času.

friedfertig miroljubĕn, miroljubiv, mirĕn, mirljiv. [ljubnost.

Friedfertigkeit *f.* miroljubje, miro-

Friedhof *m.* pokopališče, grobišče, mrtvišče, grobje. [mirno.

friedlich mirĕn, krotĕk; *adv.* zlepa,

friedliebend miroljubĕn, miroljubiv.

friedlos nemirĕn, nepokojĕn, brez mirú.

friedsam mirĕn, tih, krotĕk.

Friedsamkeit *f.* mirnost, krotkost.

Frierbeule *f.* ozeblina, ozeba.

frieren prezébati, mraz trpeti; ich friere zebe me, mraz mi je; (zu Eis werden) zmrzniti, zamrzniti; *impf.* zmrzovati, zamrzovati.

Frieren *n.* mraz, zmrzlina, zmrzál (-i).

Fries *m.* friz, nakitje.

Friesel *m.* opahki *pl.*, spahki *pl.*, spuščaj, prhljáj, pršáj, prišč.

frisch suróv, présĕn, svež; (kühl) hladĕn, studen; (neu) nov, mlad; (munter) živ, živahĕn, čvrst, čil, iskĕr; (eben gebracht) tódinji, z. B. tódinja voda, d. i. otódi (soeben) prinesena voda; —es Holz suróv les; —es Blatt zelen list; —e Ware novo blago; —er Baum mladíkavo od. omladno drevo (-esa); —e Farbe živa barva; —es Brot kruh po péki; —es Pferd spočit oder čil konj; — gemolkene Milch príčno mleko; — gewagt srčnost veljá; auf —er That na samem dejanji; — zur Arbeit urno na delo! etwas —es novina; —e Wäsche belo perilo; auf die —e Luft pod milo nebo.

Frische *f.* čvrstost, čvrstota, svežost (svežest); mrzlota, studenost; hlad (-a u. -ú), hladnost; živost, živahnost, čilost.

frischen (Eisen) prekovati, pretopiti, prečistiti, prepustiti; *impf.* pretapljati, prečiščati, prepuščati; s. erfrischen.

Frischesse *f.* pretapljálnica, čistílnica.

Frischherd *m.* ognjišče.

Frischling *m.* (junges Schwein) prešiček, mladiček, spomladáněc.

Frischofen *m.* pretapljálnica, topílnica.

Frischung *f.* s. Erfrischung.

Friseur *m.* lasničar, frizêr.

frisieren razčesati (-češem), oplesti (-pletem); *impf.* razčesávati, oplétati; (d. Haare kräuseln) kodrati, svédriti.

Frisierkamm *m.* češělj, redki glavnik.

Frist *f.* rok, obrok, dôba; (Aufschub) odlog, odlásěk, odlástlěk (odlastelka); binnen Monats— črez mesec dnij; zu jeder — vsak čas; große — prostrán rok; letzte — končni rok.

fristen odlog od. odlástlěk dati (dam), *impf.* dajati; odložiti, *impf.* odlágati; das Leben — ubijati se, borno živeti, životariti, komáriti.

Fristenprotokoll *n.* rokóvni zapisnik.

Fristtag *m.* določeni dan (dneva).

Fristverlängerung *f.* odlog, podaljšanje obroka.

fristweise *adv.* po obrokih, obrókoma.

Frisur *f.* oplèt, opletílo.

frivol s. ausgelassen.

Frivolität *f.* objest (-i), preširnost.

froh vesel, radostěn, rad, zadovoljěn; ich bin — veselim se, po všeči mi je.

fröhlich vesel, radostěn, dobrovoljěn; — sein veseliti se, radovati se, dobre od. židane volje biti (sem).

Fröhlichkeit *f.* radost, veselost; (als Handlung) veselje, radovanje, veselica.

frohlocken radovati se, veselja poskakovati, veselja vriskati od. ukati.

Frohlocken *n.* radovanje, vriskanje od. ukanje (od veselja).

Frohn- tlačanski, tlaški, robotni.

Frohnarbeit *f.* tlaka, robota.

Frohnarbeiter *m.* tlačan, robotnik.

Frohndienst *m.* tlaka, robota; —e verrichten tlačaniti, robotati, tlako delati od. opravljati.

fröhnen tlačaniti, robotati, tlako delati od. opravljati; (den Lüsten) streči (strežem), služiti.

Frohnfasten *pl.* kvatre (kvater) *pl.*

Frohnfuhre *f.* tlaka z vozom, vožnja za tlako.

Frohngeld *n.* tláščina, robotnína.

Frohnherr *m.* gospodar tlake oder robote.

Frohnleichnamsfest *n.* telovo (-ega), dan od. praznik sv. rešnjega telesa.

frohnpflichtig tlaki oder roboti podvržen, dolžěn tlako delati, robotěn.

Frohsinn *m.* veselost, dobrovoljnost, dobra od. židana volja, veselo srce.

frohsinnig dobrovoljěn, vesel, radostěn, dobre od. židane volje, veselega srca.

fromm pobožěn, bogoljuběn, bogaboječ, bogoslužěn, bogomil; (sanft) krotěk, tih, pohlevěn; (gütig) dobrotljiv, blag, usmiljen, milostiv, milosrčěn; eine —e Stiftung blagoverna ustanova, zadúšbina, zadúšnica; ein —es Legat blagovérna oporoka.

Fromme *m.* pobožnik; *f.* pobožnica.

Frömmelei *f.* svetohlinstvo, svetohlimba, licemerstvo, kriva pobožnost.

frömmeln svetohliniti se, pobožnost hliniti, svetega se delati.

frommen streči (strežem), koristiti, hasniti, v prid od. v hasek od. na korist biti (sem).

Frommen *n.* hašěn (-i), hasěk, korist (-i), prid.

frommherzig pobožěn, pobožnega srca.

Frömmigkeit *f.* pobožnost, bogoljubnost, bogabaječnost; krotkost, pohlevnost; dobrotljivost &c.

Frömmler *m.* svetohliněc, licemér, liceméréc; —in *f.* svetohlinka, licemérka.

Fronte *f.* čelo, lice, pročelje, ospredje, prednja stran (-í).

Frosch *m.* žaba; *dem.* žábica; (Laubfrosch) rega, rákověc, vega; (d. essbare) urh, rujht, rujhtáč; ein abscheulicher — žabúra; Frosch- žabji.

Froschader *f.* podjezična žila, žila podjezičnica.

Froschfang *m.* žabja lov (-í).

Froschfisch *m.* morska žaba, žabovka.

Froschfuß *m.* krak.

Froschgequake *n.* regljanje.

Froschlache *f.* žabja mlaka od. mlakuža.

Froschlaich *m.* žabnjak, žabnik, žabja sren.

Frost *m.* mraz, zmrzál (-i), mrzlina,

Frostbeule *f.* ozeblína, ozéba.
fröfteln, es fröstelt mich mrazi me, mraza drgetam od. drgéčem, mraza se tresem, mraz me trese.
Frösteln *n.* mrzálica.
frostig mrzěl, zmrzěl, mrazěn, ledén, ziměn; ozeběl, prezeběl.
Fröstler *m.* zmrzlež, zmrzlják, zmrzljivěc, zmrzli človek.
Frostsalbe *f.* mazílo za ozeblino.
Frostschmetterling *m.* zimski pedíc.
Frostwetter *n.* mrzlo vreme (vremena), ostra od. huda zima.
Frucht *f.* sad (-a u. -ú), plod; obroděk, pridelək; *dem.* saděk, ploděk; *coll.* sadje, sadovje; die Früchte pridelki, plodovi; *fig.* nasleděk, nastopěk; — ansetzen zaroditi, zarod zastaviti; *impf.* zaréjati, zarod zastavljati; Frucht≠ sadni; zarodni.
Fruchtauge *n.* popěk, brst.
fruchtbar rodovitěn, rodovít, ploděn, plodovít, plodovitěn, plodonosěn, plênjav; (v. Bäumen) sadonósěn, sadovít; — sein roditi, nesti (nesem), plénjati.
Fruchtbarkeit *f.* rodovitnost, plodnost, plodovítost ꝛc.
Fruchtbarmachung *f.* porodovitěv.
Fruchtbaum *m.* sadno od. sadonosno drevo (-esa).
Fruchtbaumzucht *f.* sadjárstvo.
Fruchtboden *m.* žítnica, kašča, kašta; plodišče *(bot.)*.
fruchtbringend sadonosěn, plodonosěn, ploděn, roděn; koristěn.
fruchten roditi, sad nositi od. prinašati; koristiti, hasniti; zaleči (-ležem), *impf.* zalégati; pomoči (-morem), *impf.* pomagati. [tina.
Fruchtertrag *m.* pridelək, obroděk, lé-
Fruchtfeld *n.* žitno polje.
Fruchtfolge *f.* poljsko kolobárjenje.
Fruchtgarten *m.* sadovnják, sadonosnik, sadni vrt.
Fruchtgehäuse *n.* oplodje.
Fruchtgenuss *m.* užitěk.
Fruchthandel *m.* žitna kupčija, kupčija z žitom; den — betreiben žitáriti, z žitom kupčevati.
Fruchthändler *m.* žitni kupěc.
Fruchthaut *f.* mrena, lupina, koža, luščina.
Fruchthorn *n.* rog obílnosti.
Fruchthülle *f.* oplodje.
Fruchthülse *f.* strok. [róděk.
Fruchtkeim *m.* kal, klica, zarod, za-
Fruchtknospe *f.* brst, popěk.
Fruchtknoten *m.* plodnica *(bot.)*.
fruchtlos *adi.* brezploděn, neploděn, jalov, brez sadú; (vergeblich) prazěn, nekoristěn, nehasnovit, brez prida; *adv.* zastonj. [korist (-i).
Fruchtlosigkeit *f.* brezplodnost ꝛc.; ne-
Fruchtmangel *m.* slaba létina, pomanjkanje, stradež.
Fruchtmarkt *m.* sadni trg; (Getreide≠markt) žitni trg.
Fruchtnießung *f.* uživanje. [lina.
Fruchtpflanze *f.* sadíka, semenska rast-
Fruchtpreis *m.* žitna cena; sadna cena.
Fruchtschaden *m.* újma, škoda na polji.
Fruchtspeicher *m.* s. Fruchtboden.
Fruchtstiel *m.* pecělj, recělj.
Fruchttrieb *m.* mladíka, zaroděk.
Fruchtwechselwirtschaft *f.* menjáva setve, poljsko kolobárjenje, poljski kolobár.
Fruchtwein *m.* jábolčnik, hrúševěc, hrúškověc.
Fruchtzweig *m.* mladíka; klíca. [vit.
frugal maloješč, zméręn; tečěn, teko-
früh *adi.* ran, zgodnji, prigodnji, jutranji; *adv.* za rana, rano, zgodaj; sehr — na vse zgodaj, prav zgodaj; heute — davi, *adi.* dávišnji; — morgens na vse zgodaj, za belega dné, za ranega jutra, s svítom od. z vidom vred; zu — prezgodaj, prerano; vom —en Morgen bis .... od ranega jutra do ...
Frübarbeit *f.* jutranje delo.
Frühbirn *f.* zgodnja hruška.
Frühe *f.* jutro; in der — zjutraj, zgodaj, za rana; in aller — na vse zgodaj.
früher *adi.* prejšnji, poprejšnji; *adv.* prej, poprej, pred, popred.
frühestens najprej, najpoprej, najpred, najpopred.
Frühgebet *n.* jutranja molitěv.
Frühgeburt *f.* negodni plod; pórod pred časom, negodni pórod.
Frühgetreide *n.* jaro od. zgodnje žito, jarina.

Frühgottesdienst *m.* zgodnja od. rana maša, zgódnjica, prva maša; (in der Adventzeit) zorna maša, zornica.
Frühhenne *f.* járica, járčica.
Frühjahr *n.* s. Frühling.
Frühkirsche *f.* zgodnja od. rana črešnja, črešnja zgódnjica.
Frühkost *f.* kosílo, zájutrek.
Frühling *m.* pomlad (-i), spomlad (-i), vigred (-i), mlado leto, mladoletje, mladolétěk; im — spomladi; Frühlings= pomladánji, pomládnji, pomladanski, mladoletni, vigredni; (von Früchten) jar.
Frühlingsäquinoctium *n.* pomladánsko jednakonočje.
Frühlingsenzian *m.* svedrěc.
Frühlingsfliege *f.* mladolétnica.
Frühlingsflur *f.* pomladanska od. cvetoča livada od. trata. [mladi.
Frühlingsgöttin *f.* Vesna, boginja po-
Frühlingshungerblümchen *n.* kurje zdravje.
Frühlingspflanze *f.* pomladanska oder jára rastlina.
Frühlingspunkt *m.* vspomladišče (Astron.).
Frühlingszeit *f.* pomladanski čas.
frühmorgig davišnji.
Frühnebel *m.* jutranja meglà.
frühreif prezgodaj od. prerano razvit, prigodnji.
Frühreife *f.* prerán razvítěk.
Frühroth *n.* zárija, zora, jutranji žar.
Frühsaat *f.* rana od. jara setěv.
Frühstück *n.* kosílo, kosilce, zajutrek.
frühstücken kósiti, kosílčati, zajutrkovati.
frühzeitig *adi.* zgodnji, prigodnji, ran; *adv.* zgodaj, rano; allzu— *adi.* prezgodnji, preran; *adv.* prezgodaj, prerano, prevred.
Fuchs *m.* lisica; *dem.* lisičica; (Männchen) lisják; (Pferd) rjav konj, ržan; (Mensch) prekánjeněc; (Dukat) rmenjak; Fuchs= lisičji. [lisičevína.
Fuchsbalg *m.* lisičja koža, lisíčina,
Fuchsbau *m.* lisičja luknja, lisíčina.
Fuchseisen *n.* lisice *pl.*, železni skopěc za lisice.
fuchsen lisičji.
Fuchsfell *n.* s. Fuchsbalg.
Füchsin *f.* lisíca.
Fuchsjagd *f.* lov na lisíce. [kožuh.
Fuchspelz *m.* lisíčina, lisíčevina, lisičji
fuchsroth rjáv ko lisica.
Fuchsschrott *m.* lisičnjak.
Fuchsschwanz *m.* lisičji rep, metálica; rother — ščěr *(bot.)*.
fuchsschwänzen lizati (ližem) se; prilizovati se, dobrikati se.
Fuchsschwänzer *m.* prilizovalěc.
Fuchtel *f.* ploščnati měč.
fuchteln s ploščnatim mečem biti (bijem), z golo sabljo mahati, s ploskom od. ploskoma biti (bijem); udariti.
Fuder *n.* voz, peljáj, tovor.
Fug *m.* pravica, oblast (-i); mit — und Recht po vsej pravici.
Fuge *f.* sklep, sklad, spah, stik, sklada; (musik.) sklad, fuga.
Fügebank *f.* stružnik, spahoválnik, spahovnik.
Fügebock *m.* kobíla (kolárska).
fügen skleniti, spahniti, stakniti, strniti, spójiti, zložiti; *impf.* sklepati, spahovati, stikati, strinjati, spájati, zlagati; (lenken) obrniti, uravnati, urediti; *impf.* obračati, ravnati, uravnavati, uréjati; sich — ujemati se, strinjati se, stikati se; sich in etwas — udati se v kaj, *impf.* udájati se; sich dem Gesetze — podvreči (-vržem) se zakonu, pokoriti se zakonu; (geschehen) primeriti se, naključiti se, pripetiti se, prigoditi se; *impf.* primerjati se, pripetovati se, prigajati se.
Fügewort *n.* veznik.
füglich priméręn, pristojěn, prikladěn, priličěn; *adv.* primerno ꝛc.; dobro, zložno; tíkoma; (mit Recht) po pravici, po potrebi.
Fügung *f.* zvéza; (Lenkung) uravnava; — Gottes božja volja od. naredba od. previdnost, usoda.
fühlbar občutěn, občutljiv, čutěn.
Fühlbarkeit *f.* občutnost, občutljivost.
fühlen čutiti, občutiti; (durch Berührung) tipati, otípati, potípati; ich fühle Lust hoče se mi, želim, želja me obhaja; sich — čutiti se, počutiti se, imeti (imam) se; svojo vrednost spoznati; wie fühlst du dich kako ti je? kako se čutiš? kako se ti godi?

fühlend čutĕn, občutĕn, čutljiv.

Fühlfaden *m*. tipalnica, tipalo.

Fühlhorn *n*. s. Fühlfaden; (d. Schnecken) rožičĕk.

fühllos brezčutĕn, neobčutĕn; brezsrčĕn, trdosrčĕn, trd.

Fühllosigkeit *f*. brezčutnost, neobčutnost; brezsrčnost, trdosrčnost.

Fuhre *f*. vožnja, speljáj; —n machen voziti, peljati; (Wagen) voz.

führen vesti (vedem), voditi, peljati; (zu Wagen) voziti, peljati; (verwalten) voditi, upravljati, oskrbovati; bei sich — s seboj nositi; die Feder — pisati (pišem); Reden — govoriti; Krieg — vojskovati se; Klagen — tožiti se; Processe — právdati se, prepirati se; das Wort — (v imenu drugih) govoriti; hinter d. Licht — prekaniti, preváriti, osleparíti; *impf*. varati, slepariti; führe uns nicht in die Versuchung ne vedi nas v skušnjavo, ne skušaj nas; einen Titel — naslov iméti (imam); dieser Weg führt nach Krain ta pot drži na Kranjsko; die Regierung — vládati; zu Ende — dokončati, dovršiti; einen Namen — imenovati se, zvati (zovem) se, klicati (kličem) se.

Führer *m*. vodník, vodja, vodítelj, vôdec, vojarín; —in *f*. vodnica, vodilja, voditeljica.

Fuhrlohn *m*. voznína; (Fährgeld am Wasser) brodnína, brodovina.

Fuhrmann *m*. voznik, vozár, vozáč; — sein voziti, vozariti; Fuhrmanns- vozarski.

Fuhrmannsgewerbe *n*. vozárstvo, vozarjenje.

Fuhrstraße *f*. vozna cesta.

Führung *f*. vodba, voja, vodstvo; (Leitung) oskrbovanje, upravljanje; s. a. Fügung.

Fuhrweg *m*. vozna pot, kolovòz, kolovóznik, kolovóznica.

Fuhrwerk *n*. vozilo, vozno blago; (Wagen) voz.

Fuhrwesen *n*. vozárstvo.

Fulgurit *m*. strélna cev (-i).

füllbar polnív, napolnív, plenjav.

Fülle *f*. polnota, polnost; (Überfluss) obílica, obilnost, izobílje, prebítĕk; in Hülle und — leben v izobílji oder razpašno živeti; (Füllsel) nadévĕk, nádev; zalijávica.

füllen *tr*. polniti, napolniti; *impf*. napolnjevati; (mit Flüssigkeiten) naliti (-lijem), natočiti; *impf*. nalívati, natákati; (mit Körnern) nasuti (-spem u. -sujem), *impf*. nasípati; (d. Würste) nadeti (-denem), *impf*. nadévati; (die Taschen) tlačiti v —, natlačiti; *intr*. žrebiti, ožrebiti se, storiti, žrebetna biti (sem), žrebe imeti (imam).

Füllen *n*. žrebé (-ta), žrebĕc; *f*. žrebíca; — werfen s. füllen *intr*.

Füller *m*. polnilĕc, napolnjevalĕc.

Füllfass *n*. lij, liják.

Füllhorn *n*. rog obilnosti od. izobilja.

Füllsel *n*. s. Fülle.

Füllung *f*. polnitĕv.

Füllwein *m*. zalijavica, zalívka, vino za zalivanje.

Function *f*. delo; opravilo, opravĕk, služba.

Functionär *m*. opravník.

Functionsgebür *f*. opravilna službarina.

Fund *m*. najdba; *fig*. iznajdba.

Fundament *n*. temelj, osnova, stojalo, stalo, podstava, podloga.

Fundamental- témeljni, osnovni, podstavni, glavni, poglavitni.

Fundamentalabstand *m*. temeljna razdalja *(phys.)*.

Fundamentalgesetz *n*. glavni zakon.

Fundamentalsatz *m*. glavni stavĕk; glavni rek; načelo, podstavna misĕl (-i), glavno vodilo.

Fundation *f*. utemeljitĕv, ustanovitĕv, ustanova, založba.

Fundgeld *n*. najdenina; s. a. Finderlohn.

Fundgrube *f*. rudnik; bogata zaloga.

fundieren s. stiften.

Fundort *m*. nahajališče.

Fundus instructus *m*. gospodarske potrébščine *pl*.

fünf pet, petero.

fünf- pet, petero.

Fünf *f*. pétka, petérka, petíca.

fünfarmig peterorok.

fünfblätterig peterolistĕn.

Fünfeck *n*. peterokot, peterokotnik, peterovogelnik.

fünfeckig peterokot, peterokotĕn, peterovogeln.

Fünfer *m.* petka, petérka, petíka; (Geldstück) peták.
fünferlei petéri, peterovrstĕn.
fünffach petérĕn, petérnat.
fünffältig s. fünffach.
fünffüßig peteronog, peteronožĕn.
fünfgliederig peteroud, peteroúdĕn, peteročlen.
fünfhundert pet sto.
fünfhundertmal petstokrat.
fünfhundertste petstoti.
fünfjährig petlétĕn.
fünfmal petkrat.
fünfmalig petkratĕn, peterokratĕn.
fünfmonatig petméseĉĕn.
fünfmonatlich vsak peti mesec.
fünfpercentig petodstotĕn.
fünfpfündig petfuntĕn.
fünfseitig peterostrán.
fünfsilbig peterozložĕn.
fünfstimmig peteroglasĕn.
fünfstöckig s petimi nadstropji.
fünftägig petdnévĕn, peterodnévĕn, peterodanski.
fünfte péti.
Fünftel *n.* petína.
fünftens petič, v peto.
fünfthalb polupéti.
fünfzackig peterozobàt.
fünfzehn petnajst.
Fünfzehner *m.* petnajstka, petnajstérka; (Geldstück) petnajstica, petica.
fünfzehnerlei petnajstérĕn, petnajstérnat.
fünfzehnhundert petnajst sto.
fünfzehnmal petnajstkrat.
Fünfzehntel *n.* petnajstina.
fünfzehntens petnajstič, v petnajsto.
fünfzig petdeset.
Fünfziger *m.* petdeseták, petdesétnik.
fünfzigerlei petdesetéri.
fünfzigfältig petdesetérĕn, petdesetérnat.
fünfzigmal petdesetkrat.
Fünfzigstel *n.* petdesetína.
fünfzigstens petdesétič, v petdeseto.
fungieren službo oprávljati, službovati.
Fünkchen *n.* iskrica; *fig.* troha, trohica, betva, bétvica.
Funke *m.* iskra.
funkeln lesketáti (-tám u. -kéčem) se, plamíkati, iskriti se, žaréti, migljati.
funkelnagelneu čisto nov, ves nov.
funken iskriti se, iskre metati (mečem) od. sipati (sipljem).
Funkenzieher *m.* iskrovabĕc, izvajáč.
für za; (anstatt) namesto; was — ein kakov, kakšen; Mann — Mann mož za možem; an und — sich sam ob sebi; Tag — Tag dan na dan, vsak dan; (wider, gegen) zoper *c. acc.*, proti *c. dat.*; (zu) do.
fürbaſs s. weiterfort, vorüber.
Fürbitte *f.* prošnja, priprošnja; eine — einlegen prositi za koga.
Fürbitter *m.* prošnjík, priprošnjik; priprosnik; (vor Gericht) zagovornik, odvetnik.
Fürbitterin *f.* prosilka, priprošnjica, zagovornica, besednica.
Furche *f.* brazda, rázor; *dem.* brazdica, razorĕk; (Runzel) guba, gúbanica; (zum Ableiten des Wassers) žleb (-a u. -ú), draga.
furchen brazditi, brazdati, brazde od. razóre delati, razorávati; (runzeln) grbiti, grbančiti, gubančiti, nabírati.
Furcht *f.* bojazĕn (-i), strah (-a und -ú); — Gottes strah božji, bogaboječnost; — haben bati (bojím) se, strah biti koga (strah me je); in — gerathen zbati (zbojím) se, ustrašiti se, preplašiti se; in — halten strahovati; in — setzen ustrašiti, prestrašiti, preplašiti, v strah pripraviti.
furchtbar strašĕn, strahotĕn, strahovít, strahovítĕn, strašanski, grozĕn, srepinski; ein —er Mensch srépež.
Furchtbarkeit *f.* strašnost, strahovitost, groza.
fürchten, auch sich — bati (bojím) se, strašiti se, plašiti se, v strahu biti (sem); ich fürchte mich bojím se, strah me je; fürchte dich vor Sünde boj se od. čuvaj se greha.
fürchterlich strašĕn, strahovit, grozovit, grozĕn, strašanski.
furchtlos neboječ, nebojazljiv, ne strašljiv, neprestrašĕn, neplašljiv.
Furchtlosigkeit *f.* neustrašenost, neprestrašenost, nebojazljivost.
furchtsam boječ, plah, plašĕn, bojazljiv, plašljiv; ein —er Hase bojazljivĕc, plašljivĕc, plašljiv kakor zajĕc.

Furchtsamkeit *f.* plašnost, plašljivost, bojazljivost, boječnost.
Furie *f.* zlobnica, peklenica, furija; (Wuth) besnost, razjarjenost.
furiös divji, besěn, zloběn.
Fürkäufer *m.* prekupěc, prekupovalěc.
fürlieb s. vorlieb.
Fürsorge *f.* skrb (-í), oskrbovanje; s. a. Vorsorge.
Fürsprache *f.* priprošnja, zagovor; — einlegen prositi za koga, zagovárjati koga.
Fürsprecher *m.* priprošnjik, zagovornik; (Anwalt) odvetnik.
Fürsprecherin *f.* priprošnjica, zagovornica, besednica.
Fürst *m.* knez; (Herrscher) vladár; zum —en machen poknežiti, *impf.* pokneževati.
Fürstbischof *m.* knezoškof, knez-vladika.
Fürsten= knežji.
fürstenmäßig knežji; *adv.* po knežje, kneški.
Fürstensohn *m.* knezovič, knežević.
Fürstenstand *m.* kneštvo, kneževstvo.
Fürstenthum *n.* kneževina, knezovina.
Fürstin *f.* kneginja.
fürstlich knežji, kneževski.
Furt *f.* brod (-a u. -ú), prégaz.
Fürtrag *m.* s. Übertrag.
fürwahr *adv.* rés, zarés, resnično, istiníto; — halten za resnico iméti (imám), verjeti (verjamem).
Fürwitz *m.* s. Vorwitz.
fürwitzig objéstěn; s. a. vorwitzig.
Fürwort *n.* zaimé (-na), zaiměk.
Furz *m.* prděc.
Fusel *m.* patoka.
füselieren ustreliti, *impf.* streljati.
Fuselöl *n.* patoka.
Fuß *m.* noga; *dem.* nogica, nožica; (— d. Berges) vznožje, podnožje, korén; (als Längenmaß) črevělj; (in d. Dichtkunst) stopa, stopica; (am Webestuhl) kôza; zu — peš, pešice; zu — dienen za pešca od. pri pešcih služiti; mit bloßen Füßen bos, bosonog; gut zu — sein doběr pešěc biti (sem); sich jemanden zu Füßen werfen na kolena pasti (padem); mit Füßen treten z nogama teptati; Fuß= nožni.
Fußbad *n.* kopel (-i) za noge.
Fußbank *f.* podnožje, podnožnica.
Fußbekleidung *f.* obútalo, obuvalo, obutal (-i).
Fußbeuge *f.* petni pregib.
Fußblatt *n.* pódplat.
Fußboden *m.* tla (tál) *pl.*, pod, tlak.
Fußeisen *n.* okovi *pl.*, železje, spona za noge; (zum Besteigen der Berge) deréze *pl.*
fußen opréti (oprem) se, nasloniti se; *impf.* opírati se, slonéti; (sich verlassen) zanesti se, *impf.* zanašati se.
Fußfall *m.* priklon; einen — thun prikloniti se, poklekniti, na kolena pasti (padem); *impf.* priklanjati se, poklekovati.
fußfällig klečeč, na kolenih; ponížěn; *adv.* klečé.
Fußfetzen *m.* obójek, krpa.
Fußgang *m.* steza; (im Schnee) gaz (-í), tir (-a u. -ú).
Fußgänger *m.* pešěc, pešák; —in *f.* pešica, peška.
Fußgegend *f.* vznožje.
Fußgestell *n.* podnožje, podstavěk, stojalo, stalo.
Fußkuss *m.* poljub na nogo.
Fußlappen *m.* s. Fußfetzen.
Fußmaß *n.* čreveljska méra.
Fußpfad *m.* steza.
Fußreise *f.* peš potovanje, hoja.
Fußschemel *m.* podnožnik, podnožnica, podnožje.
Fußschmerz *m.* bol (-i) od. bolečina v nogi.
Fußsocke *f.* kratka nogavica.
Fußsohle *f.* pódplat; (d. vordere Theil) stopálo, stopa.
Fußstapfe *f.* stopinja; in jemandes —n treten hoditi za kom, v vzgled si vzeti (vzamem) koga, posnemati koga, ravnati se po kom.
Fußsteig *m.* steza, hódnik; *dem.* stezica.
Fußstoß *m.* brca, cebljaj, cebáda, ceběc, vritnik; einen — geben brcniti, cebniti; *impf.* cebáti.
Fußstrick *m.* zadrga, zanka.
Fußstück *n.* nožje.
Fußtritt *m.* stopinja; (Schritt) korák, stopáj; (Spur) sled (-ú und -i); s. a. Fußstoß.
Fußvolk *n.* pehota, peštvo, pešci *pl.*
Fußweg *m.* steza, peš pot.

Fußwurzel *f.* nàrt (-a).

Fußzehe *f.* prst na nogi.

Futter *n.* piča, krma, klaja, poklaja, klast (-í); (grünes —) muljava; (Afterwerk) veje *pl.*, vejevje; (mit Mehl) obloja, obloda; (für Menschen) hrana, živež; (bei Kleidern) pódvlaka, podvleka, podloga, pódšiv, pódšev (-a), podstava; (hölzerne Bekleidung) obód, obòj; (übrig gebliebenes —) zjedi *f. pl.*; (das den Kühen vor d. Melken gereichte —) prilast (-i); Futter- pični, klajni.

Futteral *n.* tok, obodĕk.

Futterbank *f.* slamoréznica, slamorézni stol.

Futterboden *m.* svisli *f. pl.*, senenják, seníca.

Futterbrei *m.* snípor.

Futterbrett *n.* pažnica, platnica.

Futtergemenge *n.* méšanica, mešana krma. [lišče.

Futtergewächs *n.* travulja, pašno ze-

Futtermangel *m.* pomanjkanje krme; es herrscht — ljudje nimajo krme.

Futtermehl *n.* oblója, oblóda.

füttern krmiti, klasti (kladem), poklasti; *impf.* pokládati; (mästen) pítati, rediti; (von innen bekleiden) podvleči (-vlečem), podložiti, podstaviti, podšiti (-šijem); *impf.* podlágati, podstavljati; (von außen) obložiti, obiti (-bijem), obleči (oblečem), opažiti; *impf.* oblágati, obíjati. [kanje krme.

Futternoth *f.* síla za krmo, pomanj-

Futterraufe *f.* jasli *f. pl.*

Futterschneider *m.* slamorézĕc, rezáč.

Futterschwinge *f.* rešetce, krplje (krpelj) *pl.*

Futterstroh *n.* slama za klajo; (in Bündeln) otepi *pl.*

Futtertrog *m.* korito.

Futterwicke *f.* grášica. [stava.

Futterzeug *n.* podvleka, podloga, pod-

Futurum *n.* prihodnjik, prihodnji čas.

G.

Gabe *f.* dar, darilo; *dem.* darĕk, darilce; (Abgabe) davĕk, davščina, dača; (Fähigkeit, Talent) zmožnost, sposobnost, nadarjenost; er hat die —, sich beliebt zu machen zna se prikupiti.

Gabel *f.* vile *pl.*; (Essgabel) vilice *pl.*; (an Bäumen) rázsoha, rogovila, rogulja; (Ofengabel) burklje *pl.*

Gabeldeichsel *f.* ójnice *pl.*, trabje.

gabelförmig viličast, rogovílast, rogljast.

Gabelfrühstück *n.* kosílce, predjužnĕk.

gabeln natakniti, nabosti (-bodem), nasaditi; *impf.* natikati, nabadati.

Gabensammlung *f.* nabiranje darov od. milostinje.

gackern kokotati (kokočem), kokodakati, kokodajsati, kokodajskati; (von Enten, Gänsen) gagati.

Gacksen *n.* kokotanje, kokodajskanje.

gaffen zijati, zijala prodajati; (vom Abgrund) zevati, režati (-ím).

Gaffer *m.* zijalo, zijalĕc; —in *f.* zijala, zijalka.

Gage *f.* plača, plačilo, mezda.

gäh s. jäh.

gähnen zdehniti; *impf.* zdehati, zevati; ich gähne zdeha se mi.

Gähner *m.* zdehalĕc, zevalo, zdehalo.

Gähnsucht *f.* zdehavica, zdehavost.

Gähre *f.* kisanje; (von Bier, Wein) vrenje, kuhanje; (v. Brote) kvašenje.

gähren kisati se, kuhati se, vreti, kipeti; (v. Brote) kvasiti se, vzhajati.

Gährmittel *n.*, —stoff *m.*, —teig *m.* kvas (-a u. -ú).

Gährung *f.* vrenje, kipenje; saure — kisanje; Teig— kvašenje, vzhajanje; faule — gniloba; in — kommen vzkipeti, zavreti, skisati se.

Gala *f.* dvorna slovesnost od. svečanost, dvorska slavnost; praznična oprava.

Galakleid *n.* praznično oblačilo, svečanostna oprava.

Galaktometer *m.* mlekomer.

Galan *m.* ljubčĕk, ljubovnik, dragi, ljubi, mílčĕk.

galant (artig) uljudĕn, priljudĕn, udvorljív; (verliebt) zaljubljen; (geputzt) nališpan, lep, gizdav.

Galanterie *f.* uljudnost, priljudnost; (Liebeshändel) zaljubljenost; (Putz) lišp, kinč, gizdavost; galanterija, lepotičje.

Galanteriehändler *m.* prodajalĕc lepotičja, lepotninar.

Galanteriewaare *f.* lepotija, lepotičje, lišp, roba za lišpanje.

Galeere *f.* galeja.

Galeerensklave *m.* sužnik na galeji, galijaš, galijót.

Galgen *m.* vislice *pl.*, vešala *pl.*

Galgenfrist *f.* kratĕk odlog.

Galgenstrick *m.* (obešenĕc), malopridnež, malovrednež.

Galimathias *m.* kolobocija, kloboštranje, neumnost.

Gallapfel *m.* šiška, galka, doblica.

Galle *f.* žolč; (Zorn) jeza, srd, zloba; Gallen- žolčni.

gällen žolčiti, greniti; ožolčiti, ogreniti.

gallenartig žolčast.

gallenbitter gorjup, grenĕk kakor žolč.

Gallenblase *f.* žolčnik, žolčnica, žolčni mehúr.

Gallengang *m.* žolčevod.

Gallenstein *m.* žolčno kamence.

Gallerie *f.* mostovž, hodišče; (im Theater) pristropje, galerija.

Gallerte *f.* žolica, zdriz.

gallicht žolčast.

gallig žolčĕn; *fig.* čĕmerĕn.

Galloſche *f.* krevsa, cokla, nabotnica.

Gallsucht *f.* žolčnica, zlatenica.

gallsüchtig zlateničĕn; čĕmerĕn.

Gallwespe *f.* šiškarica.

Galmei *m.* kalamina.

Galopp *m.* skok, dir; im — skokoma, v skok, v dír.

galoppieren v dir od. v skok jezditi, dirjati, drčati, drviti.

galvanisch galvanski.

galvanisieren galvanizovati.

Galvanismus *m.* galvanizĕm.

Galvanoplastik *f.* galvanoplastika.

Gamasche *f.* dokolenica, kamašna.

Gang *m.* hod, prohod, pohaj, hoja; (Curs) tek; (Gallerie) prehodi *pl.*, mostovž; (in der Mühle) kamen, tečáj, koló (-ésa); (Weg) pot, steza; (ein unterirdischer —) prekòp, predòr; (in der Geologie) greda.

gang und gäbe v navadi, navadĕn, običajĕn.

gangbar hodĕn, izhojen, uhojen, utrt; (im Curse) tekóč, veljavĕn, dobĕr, navadĕn.

Gängelband *n.* povodĕc, vajet, vojka.

gängeln vodíti, hoditi učiti, hoditi vaditi.

Gängelwagen *m.* hodulja.

Gans *f.* gos (-í), gosa; *dem.* goska; *fig.* avša, beba, goska; Gänse- gosji.

Gänseblume *f.* *(Bellis perennis)* marjetica.

Gänsebraten *m.* pečena gos.

Gänsedistel *f.* *(Sonchus oleraceus)* mlečĕk.

Gänsegang *m.* koracanje.

Gänsegeschnatter *n.* gaganje, gogot.

Gänsehändler *m.* gosar; —in *f.* gosarica.

Gänsehaut *f.* kurja polt (-i), omráznica.

Gänserich *m.* gosjak.

Gänsestall *m.* gosinjak.

Gant *f.* dražba, stečáj.

ganz *(totus)* ves, vsa, vse; *(integer)* cel; (vollständig) popoln; *adv.* celo, po vsem, popolnoma, čisto, zgolj, prav; — und gar do cela, do čista, do dobra, do kraja, sovsema, sčinoma; — und gar nicht nikakor ne, celo ne, po nobeni ceni; — allein prav sam; — gewiss prav zares od. gotovo.

Ganze *n.* celota, celina; vse, celo; im ganzen v vsem, po vsem, sploh.

Ganzhübler *m.* celozemnik, zemljak.

ganzjährig celoletĕn, za celo leto.

gänzlich *adv.* celo, po vsem, do čista, do dobra, do konca, čez in čez, popolnoma; *adi.* popolĕn, vseobsežĕn.

ganzrandig celorob.

gar *adi.* gotov, dogotovljen, pripravljen, prirejen, dovršen; (von Speisen) skuhan; *adv.* celo, prav, kaj, pač; — viel prav mnogo, kaj mnogo, dokaj.

Garantie *f.* poroštvo, sigurnost, zagotovilo, jamstvo.

garantieren biti (sem) porok, dati (dam) sigurnost od. zagotovilo, jamčiti.

Garaus *m.* kraj in konĕc; — machen konĕc storiti, ukončati, pogubiti, ubiti (-bijem), ugonobiti.

Garbe *f.* snop; *dem.* snopĕk, snopič; *coll.* snopje.

Garbenband *n.* povreslo.
Garbenbinder *m.* vezač. [rázstava.
Garbenhaufen *m.* kopica, razstavka,
Garbenschichte *f.* nasad.
Garbenzehent *m.* snopovina.
Garde *f.* straža.
Garderobe *f.* oprava, obleka, oblačila *pl.*; (Kleiderkammer) oblačilnica.
Gardine *f.* zagrinjalo, zastor, zavesa.
Gardist *m.* stražar, stražnik.
Gare *f.* gotovost, godnost, dodelanost; (der Häute) ustroj; (v. Kupfer) čistost.
Garerz *n.* čista od. prečiščena ruda.
Garherd *m.* prečiščevalnica.
Garkoch *m.* barilěc, krčmar.
Garküche *f.* barilnica, krčma.
Garkupfer *n.* čisti bakěr.
Garleder *n.* irhovina.
Garmachung *f.* strojítěv, strójenje; (des Kupfers) čistitěv, čiščenje, prečiščevanje.
Garn *n.* preja; (Netz) mreža; (zusammengedrehtes, verwickeltes —) krotovica, presuklěc.
Garnele *f.* rak brez klešč, garnela.
Garnhandel *m.* kupčija s prejo, prejarija.
Garnhaspel *m.* motovilo. [panje.
Garnichtsthun *n.* brezdelnost, posto-
Garnison *f.* posadka, posada, garnizija; Garnisons= posadni.
garnisonieren biti (sem) v posadki.
Garnisonsmannschaft *f.* vojaštvo v posadki, posadka.
Garnitur *f.* obroběk, obšiv; (Verzierung) kinč, lišp, olepšava, okit.
Garnknäuel *m.* kloběk, klobko, klopčič.
Garnleute *pl.* dragarji.
Garnsack *m.* sàk, mreža, vrša.
Garnspule *f.* cevka.
Garnwinde *f.* motovilo.
Garofen *m.* prečiščevalnica, čistilnica.
Garsalz *n.* čista uvarjena sol (-í).
Garschlacke *f.* žlindra.
garstig grd, gnusěn, nagnusěn, nesnažěn, umazan. [snažnost.
Garstigkeit *f.* grdost, nagnusnost, ne-
Gärtchen *n.* vrtěc, vrtič, vrtičěk.
Garten *m.* vrt, ograd; Wein— vinograd; Baum— sadovnjak; Blumen— cvetnjak; Kräuter— zelinjak, zelnik; Garten= vrtni, povrtni.
Gartenbau *m.* vrtnarija, obdelovanje vrta.
Gartenbeet *n.* greda, leha; *dem.* gredica, lehica.
Gartenbuch *n.* vrtnarske bukve *pl.*
Garteneberesche *f.* oskoruša, skurš.
Gartenerde *f.* (črna) prst (-í).
Gartenfenchel *m.* sladki kopěr.
Gartenfrucht *f.* povrtnina, vrtni sad.
Gartengemüse *n.* zelenjava, povrtna zelenina.
Gartengeräth *n.* vrtnarsko orodje.
Gartengewächs *n.* vrtna rastlina, povrtnina.
Gartenkunst *f.* vrtnarstvo.
Gartenlaube *f.* hladnica.
Gartenleiter *f.* vrtnarska lestva.
Gartenmesser *n.* krivěc, vinjak, kosír, rezník, srpica.
Gartenpflanze *f.* povrtna rastlina.
gartenreich vrtnat.
Gartenrose *f.* vrtnica, goščavka, šipěk.
Gartenschere *f.* vrtnarske škarje *pl.*
Gartenschierling *m.* trobelika (mala).
Gartenschwarzkehlchen *n.* pogorelčěk.
Gartensenf *m.* bela górčica od. gorušica.
Gartenwesen *n.* vrtnarstvo, vrtnarija.
Gartenzaun *m.* vrtni plot, vrtna ograja.
Gartenzins *m.* vrtnina.
Gärtner *m.* vrtnar, vrtnik; Gärtner= vrtnarski.
Gärtnerbursche *m.* vrtnarski učeněc.
Gärtnerei *f.* vrtnarija, vrtnarstvo; — betreiben vrtnariti; mit der — erwerben privrtnariti; mit der — verthun zavrtnariti.
Gärtnerin *f.* vrtnarica.
gärtnern vrtnariti.
Gartrose *f.* s. Gartenrose.
Gas *n.* plin, gaz.
Gasbeleuchtung *f.* plinova razsvetlava od. svečava.
Gäscht *m.* pene *pl.*, kipenje.
gäschten peniti se, kipéti (-ím), šumeti, vreti.
gasförmig plinast.
Gasometer *m.* plinomer, gazometěr.
Gäspe *f.* perišče, pregršče.
Gasse *f.* ulice *pl.*, ulica; enge — zagata; Gassen= ulični, pouličnі.
Gassenbube *m.* poulični klatež, potepuh, potepin.

Gassenhauer *m.* pouličnа popevka, kosmata pesěm, kvanta.
Gassenkehrer *m.* ulični pometalěc od. pometač.
Gassenlaufen *n.* (Strafe) tek skozi šibe, šibanje.
Gassenmädchen *n.* pouličnа od. zanikrna deklina, vlačuga, vlačugarica, cipa.
Gassenpöbel *m.* pouličnа druhal (-i).
Gassentreter *m.* postopač.
Gast *m.* gost; (geladener —) povabljeněc, pozvaněc, *f.* povabljenka, pozvanka; zu —e gehen v gostije iti (grem), v goste iti; zu —e sein v gostijah biti (sem), v gostih biti, povabljen biti, na kosilu biti, gostovati se; Gast= za gosta, za goste.
Gastbitter *m.* vabič, vabilěc.
Gasterei *f.* gôsti od. gôstije *pl. f.*, gostarija, gostitěv, pir, pirovanje.
gastfrei pogostljív, postrežěn, postrežljiv, gostoljub.
Gastfreiheit *f.* pogostljivost, postrežnost, postrežljivost, gostoljubnost.
Gastfreund *m.* gost, gostoljub.
gastfreundlich gostoljub, gostoljuběn.
Gastfreundlichkeit *f.* gostoljubnost, postrežljivost.
Gastfreundschaft *f.* gostoljubje, postrežljivost.
Gastgeber *m.* gostilnik.
Gastgemach *n.* soba (izba) za goste.
Gastgeschenk *n.* pogostinski dar, kolači *pl.*
Gasthaus *n.* gostilnica.
Gasthausinhaber *m.* gostilničar.
gasthöflich gostilničarski, krčmarski.
gastieren gost biti (sem), v gôstijah biti, v gostih biti.
Gastleute *pl.* gosti. [prijazno.
gastlich gostoljuběn; *adv.* gostoljubno,
Gastmahl *n.* gostija, pojedina, obed, pir, gostí *pl.*, gôstije *pl.*, gostovanje.
gastmahlen *tr.* gostiti, gostovati; pogostiti; *intr.* gostiti se, gostovati se, biti (sem) v gostih od. v gôstijah.
Gastrecht *n.* gostno pravo, pravo gostoljubja.
gastrisch želodčěn, trebušěn, gastričěn; —es Fieber želodčna mrzlica.
Gastspiel *n.* igra gostova, igra tujega igralca.
Gaststube *f.* soba za goste od. za pivce, krčma.
Gastwirt *m.* gostilničar, krčmar; —in *f.* gostilničarica, krčmarica.
Gastwirtschaft *f.* gostilničarstvo, krčmarstvo; — betreiben krčmariti; durch — verthun zakrčmariti, s krčmo zapraviti; mit der — erwerben prikrčmariti, z gostilničarstvom pridobiti.
gäten s. jäten.
Gatte *m.* (zakonski) mož oder drug, zaročnik, soprog.
gatten sich družiti se, tovaršiti se; ženiti se, možiti se.
Gattenmord *m.* umor svojega moža od. svoje žene, soprogomor.
Gatter *m.* mreža, rešetka, pletér, omrežje.
gattern omrežiti, zamrežiti, z omrežjem ograditi.
Gatterwerk *n.* rešetke *pl.*, omrežje.
Gattin *f.* (zakonska) žena od. družica, zaročnica, soproga.
Gattung *f.* *(genus)* pleme (-na), rod (-ú u. -a); *(species)* vrsta, baža.
Gattungsname *m.* ime (-na) rodu od. plemena, splošno ime.
Gau *m.* okraj.
Gauch *m.* smrkolin, golobraděc; prismojeněc, prismoda, bedak, štulež.
Gauchbart *m.* podlasci *pl.*, mah, puh, prva brada.
Gauchheil *n.* *(Anagallis)* kuroslep, tičje zelišče, kozje zdravje, kurja češnjica.
Gaugraf *m.* okrajni sodnik, župan.
Gaukelbild *n.* mamílo, slepilo, mamljiva podoba.
Gaukelei *f.* sleparija, sleparstvo.
gaukelhaft sleparski, slepilěn, mamljiv.
gaukeln mamiti, slepiti, slepariti.
Gaukler *m.* glumač, gluměc, slepar; —in *f.* sleparica, slepilka.
Gaul *m.* konj; (verächtl.) kljuse (-ta), kljusa, gura, (gula).
Gaumen *m.* nebo; Gaumen= nebni.
Gaumenbogen *m.* nebni obok.
Gaumenknochen *m.* nebnica, nebna kost (-i).
Gaumenlaut *m.* nebnik.
Gaumenlüstling *m.* sladkosneděc, sladkosnedež.

Gauner *m*. slepar, goljuf, cigan.
Gaunerei *f*. sleparija, ciganstvo, goljufija.
Gaunerin *f*. sleparica, ciganka, goljúfinja, goljufica.
gaunerisch sleparski, tatinski, ciganski, goljufěn.
gaunern slepariti, pehariti, krasti (kradem), ciganiti, goljufati; oslepariti, opehariti, ociganiti, ogoljufati.
Gaze *f*. (spr. Gahß') pajčolan, tančica.
Gazelle *f*. gazela. [obrajtan.
geachtet spoštovan, častit, čislan,
Geächtete *m*. pregnaněc, izgnaněc, izobčeněc; *f*. pregnanka, izobčenka.
Geächze *n*. stok, stokanje, ječanje.
Geäder *n*. žile *pl*., žilje, žilstvo.
geartet napravljen, uravnan; so — takov, takošěn, take narave, take čudi, tak.
Geäste *n*. veje *pl*., vejevje.
Gebäck *n*. pecivo, pekarija.
Gebackene *n*. kolači *pl*., pekarija.
Gebälk *n*. tramovje, gredje.
Gebäranstalt *f*. porodilnica.
gebaren ravnati, obračati, gospodariti, uravnavati, vladati; sich — obnašati se, nesti se, vesti (vedem) se, vladati se.
gebären roditi; poroditi, poviti (-vijem); *iter*. rajati; (vom Vieh) storiti, vreči (vržem), skotiti; (v. Kühen) teliti; oteliti se, obraviti se; (von der Stute) žrebiti; ožrebiti se.
Gebärerin *f*. porodnica.
Gebärhaus *n*. s. Gebäranstalt.
Gebärmutter *f*. maternica.
Gebärorgan *n*. rodilo.
Gebarung *f*. ravnanje, uravnavanje, uprava imetja, gospodarjenje.
Gebärzeit *f*. čas od. doba poroda.
Gebäude *n*. stavba, zgradba, poslopje, zdelovanje, zidanje.
Gebäudesteuer *f*. davěk od zgradbe, davěk od poslopja, zgradarina.
Gebein *n*. kosti *pl*., okostje. [čanje.
Gebelfer *n*. bevskanje, revsanje, bre-
Gebell *n*. lajanje.
geben dati, podati; *impf*. dajati, podajati; zum Geschenke — podariti, podeliti, pokloniti; *impf*. podeljevati, poklanjati; Unterricht — učiti, poučevati; Ärgernis — pohujšati, *impf*. pohujševati; die Erlaubnis — dovoliti; d. Nachricht — naznaniti; auf etw. nichts — nič se ne zmeniti za kaj; sich Mühe — prizadeti (-denem) si; *impf*. prizadevati si, truditi se; sich — udati se, podati se, odjenjati; was gibt es kaj je; es gibt viele mnogo jih je; es gibt keinen Menschen ni ga človeka; es wird sich schon — se bode že uravnalo.
Geben *n*. dajanje.
Geber *m*. dajalěc, darovalěc, delitelj, delilěc; —in *f*. dajalka.
Geberde *f*. kretanje, gibanje.
geberden sich nositi se, ob-, ponašati se, vesti (vedem) se, kretati se, delati se, pačiti se, držati (-ím) se; (ungebürlich) zvérati se; (wild) udelovati, divjati, robaniti, šáriti, zdelovati; (anmaßend) šopiriti se, prevzetovati, kršiti se, predrzno obnašati se, repenčiti se.
Geberdenausdruck *m*. izraz na obličji, kazanje občutka s kretanjem.
Geberdenspiel *n*. kretanje, obnašanje, pantomima.
Gebet *n*. molitěv; Gebet- molitveni.
Gebetbuch *n*. molitvene bukve *pl*., molitvena knjiga, molitvenik.
Gebetläuten *n*. zvonjenje k molitvi.
Gebetzeit *f*. čas molitve.
gebeugt upognen, skljućen, zgrbljen.
Gebiet *n*. oblast (-i), okraj, okoliš, okolica, kotar, pokrájina; (Fluß—) porečje; (der Stadt) obmestje, mestna okolica; (der Wissenschaft) področje, polje znanosti.
gebieten ukazati (-kažem), zapovedati (-vem), veleti; *impf*. ukazovati, zapovedovati, velevati; (erfordern) zahtevati, térjati.
gebietend zapovedovalěn, velevěn, zapovedujoč; —e Art *f*. velevni naklon, velevnik.
Gebieter *m*. zapovednik, zapovedovalěc, oblastnik, poveljnik, velitelj, ukazovalěc, gospodar; —in *f*. zapovednica, zapovedovalka, oblastnica, ukazovalka, gospodinja, gospodovalka.
gebieterisch ukazljiv, zapovedljív, oblastěn, gospodljiv; velevěn, zapovedovalěn; —e Noth *f*. silna —, huda —, neogibna potreba.

Gebietstheil *m.* del države.
Gebilde *n.* tvorina, podoba; (geolog.) stvorba.
gebildet olikan, izobražen.
Gebildete *m.* olikanĕc, izobraženĕc.
Gebinde *n.* vezanje, vez (-í); (b. Spinn.) pasmo, povesmo; (b. Zimmerl.) vezník.
Gebirge *n.* pogorje, gorovje, gorstvo, brda *pl.*, gore *pl.*; kahles — goličava.
gebirgig gorat, hribovit, brdovit, bregovit.
Gebirgs- gorski, pogorski, planinski, gorjanski, hribovski.
Gebirgsart *f.* vrsta kamenja, kakovost gorovja, svet, hribina.
Gebirgsbach *m.* gorski potok, bistrica.
Gebirgsbatterie *f.* gorska baterija.
Gebirgsbeschreibung *f.* goropisje.
Gebirgsbevölkerung *f.* hribovsko ljudstvo, gorjani, gorjanci, hribovci, brdarji, pogorci.
Gebirgsbewohner *m.* gorjan, gorjanĕc, pogorĕc, hribovĕc, brdar.
Gebirgsdorf *n.* gorska vas (-í), selo v pogorji.
Gerbirgsformation *f.* stvorba gorâ, sestava gorâ.
Gebirgsgegend *f.* gorat kraj, pogorje, brda *pl.*, gorski svet.
Gebirgsgrat *m.* gorsko sleme (-na), grebén.
Gebirgsgruppe *f.* gorovje, obgorje, gorska skupina.
Gebirgskamm *m.* pogorsko sleme (-na), grebén.
Gebirgskarte *f.* goropisni zemljevid.
Gebirgskenner *m.* goroznalĕc.
Gebirgskessel *m.* kotlina.
Gebirgskette *f.* pogorje. [gorje.
Gebirgsknoten *m.* gorski sklop, raz-
Gebirgskunde *f.* goroznanstvo.
Gebirgsland *n.* gorata —, hribovita od. brdovita dežela.
Gebirgsleute *pl.* gorjanci, hribovci *pl.*
Gebirgsluft *f.* gorski oder planinski zrak.
Gebirgsmasse *f.* gorstvo, gore *pl.*
Gebirgsmaus *f.* veliki polh.
Gebirgspaſs *m.* (*pl.* —päſſe) gorska soteska, klanĕc.
Gebirgsregion *f.* s. Gebirgsgegend.
Gebirgsrücken *m.* pogorski hrbĕt.
Gebirgsschutt *m.* grušč.
Gebirgssee *m.* gorsko jezero.
Gebirgsspitze *f.* vrh, vrhunĕc, rt (gore).
Gebirgsstock *m.* gorski koren, gorsko gnezdo, sklop, vozĕl.
Gebirgssystem *n.* gorstvo.
Gebirgstrain *m.* gorski tren.
Gebirgsvolk *n.* gorjanci, hribovci *pl.*
Gebirgsweg *m.* gorska pot (-i), steza.
Gebirgszug *m.* pogorje.
Gebirgszweig *m.* gorska veja, odraslĕk.
Gebiſs *n.* ozobje, zobjé *pl.*; (des Zaumes) brzda, uzda, žvala.
Geblase *n.* pihanje.
Gebläse *n.* puhalo, mehovi *pl.*, pihala *pl.*
Geblöck *n.* (des Rindviehs) mukanje; (der Schafe) beketanje, blejanje; (der Ziegen) meketanje. [san.
geblümt cvetĕn, cvetnat, rožast, pi-
Geblüt *n.* kri (krvi); (Abstammung) rod (-ú), rodovina.
gebogen slok, upognen, zakrivljen, kriv, skljućen, upregnen.
geboren rojen; — werden roditi se, poroditi se, rojen biti (sem).
geborgen varĕn, shranjen, skrit, zavarovan, v zavetji, na varnem.
Geborgenheit *f.* varnost, zavetje, skritost, shranjenost, zavarvanost.
Gebot *n.* zapoved (-i), ukaz, povelje; die zehn —e Gottes deset božjih zapóvedij; zu —e stehen biti (sem) na službo, na ponudbo, na voljo, na izbiro, pri rokah na razpolaganje.
geboten zapovedan; —er Feiertag zapovedan praznik.
Gebräme *n.* ošiv, obrob, okrajĕc, obrobĕk, okrajevina, rob.
Gebräu *n.* kuha, var, uvarĕk (piva).
Gebrauch *m.* raba, poraba, upotreba, upotrebovanje, uživanje; von etw. — machen porabiti, upotrebiti, obrniti (v prid); *impf.* rabiti, upotrebovati, obračati; zum täglichen — za vsakdanjo rabo oder potrebo; (Gepflogenheit) navada, šega, običaj; (Ceremonie) šega, obred; schädlicher — razvada; im —e sein biti (sem) v navadi; davon kann ich keinen — machen to mi ni za nobeno rabo, mi ne rabi, mi ne služi, mi ni za nič, tega ne morem nikamor obrniti.

gebrauchen rabiti, upotrebovati; porabiti, upotrebiti; (anwenden) obrniti (v kaj), užiti (-žijem); *impf.* obračati (v kaj, v prid) uživati.

gebräuchlich navadĕn, običajĕn, rábĕn; v navadi; (v. Ausdrücken) rekóvĕn.

Gebräuchlichkeit *f.* navadnost, rabnost.

Gebrauchsanweisung *f.* navod od. pouk kako kaj rabiti, navod o porabi.

gebrauchsberechtigt sein imeti (imam) pravico do uporabe.

Gebrauchsberechtigte *m.* imetnik pravice do rabe, lastnik porabe, kedor ima pravico rabiti ali uživati.

Gebrauchsordnung *f.* obrednik.

Gebrauchsrecht *n.* pravica do rabe od. do užitka.

Gebrause *n.* šum, šumot, vršenje, šumenje.

gebrech lomljív; s. mürbe; (v. Gestein) drobljív, rušljív.

Gebreche *n.* trenje, trtje, tretĕv; (waidm.) razriti kraj, rilĕc divjih svinj.

Gebrechen *n.* pogrešĕk, hiba, nedostatĕk, pomanjkljivost, slabost; (Krankheit) bolehnost, hiranje.

gebrechen manjkati, pri-, po-, zmanjkovati; *pf.* zmanjkati, poiti (-idem); es gebricht an etw. pomanjkuje česa, česa je potreba.

gebrechlich lomljív, lómĕn, drobljív, krhĕk; (am Leibe) onemogĕl, slab, slabotĕn, hromotĕn, polomljen, bolehĕn, nabogljen.

Gebrechlichkeit *f.* krhkost, lomljivost; onemoglost, nabogljenost, hromota, slabotnost, bolehnost.

Gebreite *n.* ravan (ravní), širjava, planjava, prostrana dolina.

Gebresten *n.* s. Gebrechen (körp.).

Gebröckel *n.* drobiž, mrvljenje.

Gebrüder *pl.* bratje *pl.*; brata *dual.*

Gebrüll *n.* rjovenje, tuljenje; (der Rinder) mukanje.

Gebund *n.* zvezĕk, povezĕk; (Garbe) snop; (Stroh) otep, stepnik, škopnik; (bei Waren) sod, bečĕk; (bei Buchbindern) povezica.

gebunden (z)vezan; —e Rede vezana beseda, stihi; —e Wärme utajena toplota, speča gorkota; mit —er Marschroute z odkazanim potom.

Gebür *f.* pristojbina, pristojnost, spodobnost; (Schuldigkeit) dolžnost; (Abgabe) davščina, plačilo, odrajtovilo, pristojbina, službarina; Schreib— pisnina; Einschreib— vpisnina; Post— poštnina u. s. w. mittelst der Endsilbe -nina.

gebüren iti (grem) komu, spodobno biti (sem), spodobiti se; es gebürt sich spodobi se, pristoji se, spodobno od. pristojno je.

Gebürenausweis *m.* izkazĕk davščin.

gebürend spodobĕn, pristojĕn, dolžĕn; —e Strafe zaslužena kazĕn (-i).

gebürendermaßen pristojno, kakor se spodobi.

gebürenfrei davščine od. pristojbine prost, brez davščine od. pristojbine.

Gebürenfreiheit *f.* prostost davščine, oproščenje od pristojbine.

Gebürennachlass *m.* odpust davščine, oproščenje od pristojbine.

Gebürenpflicht *f.* dolžnost davščino plačati.

gebürenpflichtig dolžĕn davščino (pristojbino) plačati, pod pristojbino.

Geburt *f.* porod, rojenje, roditĕv, poroditĕv; (das Geborenwerden) rojstvo; (die Frucht selbst) zarodĕk, spočetĕk; unzeitige — spovitĕk; (d. Abstammung) rod; ein Edelmann von — rojen žlahtnik, žlahtnega rodu, plemenitega rodu, plemenite krvi, plemenit po rodu; unehelicher — nezakonskega rodu, nezakonske matere, nezakonskih starišev.

gebürtig rojen, doma iz …; woher — od kod si, kje si rojen?

Geburts- porodni, rodni; rojstveni, rojstni; (abstammend) po rodu, po krvi.

Geburtsart *m.* porod.

Geburtsadel *m.* plemstvo po rodu, žlahtnost po krvi.

Geburtsbrief *m.* rôjstni list, rojstveni list, krstni list.

Geburtsbuch *n.* bukve rojenih. [(-í).

Geburtsdorf *n.* rojstvena (rojstna) vas

Geburtsfehler *m.* prirojena hiba oder pomanjkljivost.

Geburtsfeier *f.*, —fest *n.* rojstni dan, rojstni god, slavnica, god, slavinja.

Geburtsglied *n.* rodilo.

Geburtsgrad *m.* rod, koleno.

Geburtshelfer *m.* porodni pomočnik, porodničar; —in *f.* babica.

Geburtshilfe *f.* pomoč pri porodu, porodničarstvo, babljenje, babištvo; — leisten pri porodu pomagati, babiti.

Geburtsjahr *n.* rojstno leto, leto rojstva; welches ist dein — kterega leta si se rodil?

Geburtsland *n.* rojstna dežela, domačija, domovje, domovina, očetnjava.

Geburtsliste *f.* spisěk od. imenik rojenih, razpregledniса porojenih.

Geburtsort *m.* rodišče, rojstni od. domači kraj, dom, domovje, domačija.

Geburtsrecht *n.* pravo po rodu oder po krvi.

Geburtsregister *n.* kazalo, zapisnik od. razpreglednica rojenih, rodoslovna matica.

Geburtsschein *m.* rojstni od. krstni list.

Geburtsschmerzen *pl.*, —wehen *pl.* porodne bolečine od. muke od. težave; porodni popadki.

Geburtsstätte *f.* s. Geburtsort.

Geburtstag *m.* rojstni dan, dan rojstva, god.

Geburtstagsgeschenk *n.* vezilo, darilo na rojstni dan, godovnica.

Geburtstheile *pl.* rodila *pl.*; (männl.) plodila *pl.*

Geburtszeit *f.* čas poroda, porod.

Gebüsch *n.* grmovje, hosta, gošča, šuma, goščava.

gebüschreich grmovnat, hostnat, zarasten.

Geck *m.* gizdalin, gizdavěc, šemež, štulež, štulavěc, bedak, norěc, šema, napihněnec.

geckenhaft gizdav, bedakast, napihnen.

Geckenhaftigkeit *f.* gizdavost, napihnenost, prazěn napuh.

gedacht premišljen; (erwähnt) omenjen, v misěl vzet.

Gedächtnis *n.* spomin, pomnež, pamet (-i); (Denkmal) spominěk, spomeník, dem — einprägen v spomin (v glavo) vtisniti, zapomniti si, zapamtiti; im — haben pomniti, pametovati, spominjati se; aus dem — kennen znati (znam) na pamet, vedeti (vem) iz glave; er hat ein schwaches — slabe glave je, slabega spomina je, težko pomni; Gedächtnis= spominski, v (na) spomin.

Gedächtnisbuch *n.* spomínska knjiga, spomenik, spomenica.

Gedächtnisfeier *f.* spomínska svečanost, praznovanje v spomin.

Gedächtnismangel *m.* pomanjkanje spomina, nedostatěk pameti, slab spomin.

Gedächtnismünze *f.* spominski denar.

Gedächtnisrede *f.* govor v spomin...

Gedächtnisschwäche *f.* oslabevanje spomina, slabo pametovanje, slab spomin.

Gedächtnistag *m.* spomínski dan; (jährl.) obletnica.

Gedanke *m.* misěl (-i); mišljenje, mnenje, namera; —n haben misliti; auf andere —n kommen premisliti se, prepreči (-prežem), druzega mnenja (druzih mislij) postati (-stanem); um einen —n za spoznanje, za dlako, prav malo; Gedanken= miselni, v mislih.

Gedankenfolge *f.* zveza míslij.

Gedankengang *m.* red od. vrsta mislij; tečaj od. snovanje mislij.

gedankenleer brez mislij, brezmiseln; pust, prazěn, puhěl.

Gedankenleere *f.* brezmiselnost, brezmislije; praznota, puhlost.

gedankenlos brez mislij, brezmiseln, tja v en dan, brez skrbi, brezskrběn, nemisleč, nespremišljen.

Gedankenlosigkeit *f.* brezmiselnost, brezskrbnost, nespremišljenost.

gedankenreich domiseln.

Gedankenreichtum *m.* obilje mislij.

Gedankenstrich *m.* pomišljaj.

gedankenvoll poln mislij, ves v mislih, zamišljen.

Gedankenwelt *f.* misli *pl.*

Gedärme *n.* čreva *pl.*

Gedärmentzündung *f.* vnética črev.

Gedeck *n.* kritje; krov; (Tisch—) namizje; die Tafel besteht aus drei —en za tri je pogrneno (pripravljeno).

gedeihen uspeh imeti (imam), spešiti se, uspevati, sponašati se, ravnati se, po sreči vesti (vedem) se, rasti, množiti se, rediti se, napredovati; (von Speisen) tekniti, v slast iti (grem), služiti; (gerathen) obroditi, zdati (-dam), obnesti se, donesti.

Gedeihen *n.* tek, uspeh, sreča, napreděk; Gott gebe sein — Bog blagoslovi, Bog daj srečo (svoj blagoslov).

gedeihlich tečěn, ugoděn, spešěn, srečěn, napreděn, tekótěn, tekovit.

Gedeihlichkeit *f.* tečnost, ugodnost, spešnost.

Gedenkbuch *n.* spomenica.

gedenken (gesonnen sein) misliti, namenjen biti (sem), kaniti, nameravati; nadejati se, upati; (sich erinnern) spomniti se, *impf.* spominjati se, pómneti, pametovati, v mislih imeti (imam), misliti na; (erwähnen) omeniti, v misěl vzeti (vzamem), opómeniti; *impf.* omenjati, v misěl jemati (jemljem).

Gedenken *n.*, seit Menschen — odkar ljudje pomnijo, — pametujejo, od pamtiveka.

Gedenkmann *m.* pametnik.

Gedicht *n.* spev, pesěm (-i), pesma, pesěn (-i), poezija; (Erdichtung) izmišljotina, umíslěk, basěn (-i).

gediegen izvrstěn, dovršen, jedrnat, izborěn; (v. Metallen) samoroděn, samočist; čist, suh, gol, sam.

Gediegenheit *f.* izvrstnost, dovršenost, krepkost; čistost.

Gedinge *n.* pogajanje, dogovarjanje; pogodba, zmena, dogovor; plača.

Gedonner *n.* grmenje.

gedrang tesěn, stisnen.

Gedränge *n.* gneča, tiščanje, pritisěk, prerív, prerivanje; (Verlegenheit) zadrega, stiska.

gedrängt stisnen, tesěn; kratěk; in —er Kürze kratko, ob kratkem, jedrnato; —er Stil jedrnat slog.

Geduld *f.* potrpljenje, potrpež, potrpežljivost, strpljivost; mit — potrpežljivo, strpljivo.

gedulden sich potrpeti, strpeti, potrpljenje imeti (imam).

geduldig potrpežljiv, strpljiv, potrpěn; —es Schaf krotka ovca.

geduldlos nestrpljiv, nepotrpěn, nečakan, nepotrpežljiv. [učakanost.

Geduldlosigkeit *f.* nestrpljivost, ne-

geehrt častit.

geeignet sposoběn, pripravěn, prikladěn, doběr, zmožěn, doběl.

Geest *f.* visoka ledina od. goljava.

Gefahr *f.* nevarnost, opasnost, nápast (-i), pogibelj (-i); — laufen v nevarnosti biti (sem).

gefährden v nevarnost pripraviti, *impf.* — pripravljati; škoditi, škodovati, biti (sem) v škodo.

gefährlich nevarěn, opásěn, pogiběn.

gefahrlos brez nevarnosti, varěn; brez skrbi, brezskrběn.

Gefahrlosigkeit *f.* varnost.

Gefährte *n.* (Fuhrwerk) vozilo, kola *pl.*; (Spur) sled.

Gefährte *m.* tovariš, drug, sodrug, pajdaš, sopotnik, spremljevalěc.

Gefährtin *f.* tovaršica, družica, spremljevalka.

gefahrvoll zelo nevarěn od. opasěn.

Gefälle *n.* padanje, pad, paděc, potočje, strměc, slap, skôk, skočílo; (Abgaben) davki, davščina, odrajtovila, pripadki (državni), prihodki, dohodki.

gefallen dopasti (-padem), dopasti se, ugoditi, ustreči (-strežem), prikupiti se, priljubiti se; *impf.* dopadati, goditi, ustrezati, prijati, po godi biti (sem), všeč biti, ljubo biti; es gefällt mir godi mi, ljubi mi, všeč mi je, ljubo mi je; wenn es dir gefällt če se ti poljubi (zljubi), če ti je drago, če ti je prav, če se ti zdi; so lange es Gott gefällt dokler je božja volja.

Gefallen *n.* dopadanje, všečnost, ugodnost, povoljnost; mir zu — meni na (za) ljubo, zavoljo mene; ich finde kein — daran to mi ne dopade, to mi ni po godi (všeč), to mi ne godi, to me ne veseli; er handelt nach seinem — ravna po svoji misli, po svoji volji, po svoji glavi, kakor se njemu dobro (prav) zdi; einem ein — erweisen ustreči (-strežem), ugoditi, za (na) ljubo kaj storiti; einem zu — sein ugajati, po godi (po volji, po misli) ravnati, streči njegovim željam.

gefallen *adi.* paděl, pal; —es Vieh crkovina.

Gefallene *m.* grešnik, pogúbljeněc; *f.* grešnica, zapeljana.

gefällig prijetěn, ugoděn, všeč, všečěn, prikupěn; (dienstfertig) postrežljiv, poslužěn, postrežěn, udvorěn, ljubezniv; ist es Ihnen — hočete li? ali Vam je všeč (drago)? es ist mir so — tako se mi ljubi, — rači, — hoče; was ist —? kaj bi radi? kaj želite? kaj Vam

je ugodno? sich — machen prikupiti se, priljubiti se; er hat ein —es Äußere je ugodnega obraza, prikupljive vnanjosti, brhke postave; wollen Sie —st izvolite, račite.

Gefälligkeit *f.* ugodnost, prijetnost, všečnost; (Dienstfertigkeit) postrežljivost, ugodljivost, postrežnost, postrežnost, udvorljivost, ljubeznivost; aus — iz dobrote, iz ljubavi; er ist die — selbst dobra duša je, sama postrežljivost ga je; eine — erweisen ljubav storiti, ustreči (-strežem), komu na (za) ljubo kaj storiti, prijaznost skazati (-kažem).

Gefälls- dohodni, pripadni.

Gefällsamt *n.* dohodnija.

Gefällsgesetz *n.* dohodarstvena postava, zakon zaradi državnih pripadkov.

Gefällsstrafgesetzbuch *n.* kázenski zákonik za državne pripadke. [pasti.

Gefallsucht *f.* spogledljivost, želja do-

gefallsüchtig spogledljív.

Gefällsverkürzung *f.* prikrajšanje državnih pripadkov (dohodkov).

Gefällsverwaltung *f.* uprava od. upraviteljstvo od. oskrbovanje državnih dohodkov (pripadkov).

Gefällsverweser *m.* upravitelj oder oskrbnik državnih dohodkov (pripadkov).

gefangen ujet, zajet, ulovljen; — nehmen ujeti (-jamem), zajeti, uloviti, prijeti; — halten ujetega imeti (imam) koga.

Gefangenaufseher *m.* jetničar, jetniški nadzornik.

Gefangene *m.* jetnik, ujetnik; (im Kriege) sužěnj, rob, ujetnik; *f.* jetnica, ujétnica. [ničar.

Gefangenhüter *m.* čuvaj jetnikov, jet-

Gefangennehmung *f.* u-, pri-, zajetje.

Gefangenschaft *f.* ujetje, jetništvo, sužnost, robstvo.

Gefangensetzung *f.* zaprtje, zapor.

Gefangenwärter *m.* jetniški strežnik, jetničar. [v ječo.

gefänglich einziehen zapreti, posaditi

Gefängnis *n.* ječa, voza, temnica; zaprtje, zaprtija, zapor; (Gebäude) jetnišnica, zapornica.

Gefängnisgenosse *m.* sojetnik.

Gefängnisstrafe *f.* kazěn (-i) zapora, zapor. [čarstvo.

Gefängniswesen *n.* jetništvo, temni-

Gefäß *n.* posoda; *coll.* posodje; *(zool. u. bot.)* cev (-i), cevka, žila.

gefäßreich cevnat, žilnat.

Gefäßsystem *n.* ocevje, žilje.

gefasst pripravljen, mirěn, trezěn; — sein pripravljen biti (sem), nadejati se, pričakovati; sich — machen pripraviti se.

Gefasstheit *f.* mirnost, treznost, pripravljenost.

Gefecht *n.* boj, bitěv, bitka, praska; es kam zu einem — sprijeli so se, udarili so se, zbili so se. [vaja.

Gefechtsübung *f.* mečevanje; bojna

gefeiert slavěn, sloveč, slavljen.

Gefeierte *m.* slavljeněc, godovnik; *f.* slavljenka, godovnica. [ljiv.

gefeit začaran, nepovredljiv, neran-

Gefertigte *m.* podpisani, podpisaněc; *f.* podpisana, podpisanka.

Gefiedel *n.* škripanje (na gosli).

Gefieder *n.* perje; *dem.* perjiče; (Geflügel) perotnina.

gefiedert pernat; (an den Füßen) kocast, kocinast, koconog.

Gefilde *n.* poljana, polje, planjava; trata, livada.

Geflatter *n.* vihranje, frfranje, trepèt.

Geflecht *n.* pletenina, pletér (-i).

gefleckt pikast, lisast, pegav, pisan, marogast.

Geflimmer *n.* lesket, lesketanje, sij.

geflissentlich nalašč, hotoma, hote, hotomice; *adi.* nakanjen, namišljen.

Gefluder *n.* rake *pl.*

Geflügel *n.* perotnice *pl.*, peroti *pl.*, krila *pl.*; (Federvieh) perotnina, kuretina, letávina, kurjad (-i), perjad (-i).

geflügelt krilat, okriljen, perotnat.

Geflunker *n.* blistavilo; laganje, laž (-i). [čebljanje.

Geflüster *n.* šepet, šepetanje, ščebet,

Gefolge *n.* spremstvo, druščina, spremljevalci *pl.*, družba, družina.

Gefolgschaft *f.* spremstvo.

Gefräß *n.* žrenje, piča, krma, paša, hrana; (Maul) goběc, rilěc.

gefräßig požrešěn, samogoltěn, snedeu, glodív, ješč, hlastežěn.

Gefräßigkeit *f.* požrešnost, samogoltnost, ješčnost, hlastežnost.

Gefreite *m.* poddesetnik.

gefrieren zmrzniti, skrepeneti, zamrzniti; *impf.* zmrzovati; (an den Gliedern) prezebsti, ozebsti; *impf.* prezebati.

Gefrierpunkt *m.* ledišče. [lina.

Gefröre *n.* zmrzal (-i); ozeba, ozeb-

gefroren zmrzěl, zmrznen; ozeběl.

Gefrorenes *n.* sladoled.

Gefüge *n.* sestava, stik, sklad.

gefügig giběk, gibčěn, vločěn, vitěk; voljěn, povoljěn. [nost.

Gefügigkeit *f.* gibčnost, vitkost; volj-

Gefühl *n.* čut, čutje, čuvstvo; (Tastsinn) opip, tip, otip; (Empfindung) občutěk, čutilo, občutljej; mit — čutno, milo.

gefühlig občutěn, občutljiv.

gefühllos brezčutěn, neobčutěn, top, mrtěv, neobčutljiv; *fig.* nemil, brezsrčěn, trd, brezdušěn, nemilosrděn, nemilosrčěn.

Gefühllosigkeit *f.* brezčutnost, topost, neobčutljivost; *fig.* brezsrčnost, trdost, nemilost, brezdušnost, nemilosrdnost.

Gefühlsorgan *n.* čutilo; tipno čutilo, tipalo, tipalnica. [vost.

Gefühlsvermögen *n.* čutnost, čutlji-

gefühlvoll občutěn, živočutěn, občutljiv, mil, milosrčěn.

Gefüllsel *n.* nadev, nadevěk.

gefüllt napolnjen; (von der Blume) poln, polnocvetěn.

Gefunkel *n.* lesk, blesk, sij, migljanje, lesket, lesketanje.

gefurcht brazdat, brazdovit; *fig.* zgrbančen, zgrbljen, naguban, nagubančen.

gefürstet poknežen.

Gegacker *n.* kokotanje, kokodajskanje.

gegen proti, k (h), *(erga)* do; (feindl.) zoper, na; (beim Austausch) za, Ware — Ware blago za blago; — bare Bezahlung za gotov denar, za gotovo plačilo; (zeitl.) pod, na, okoli; — Abend pod večer, na večer; — den Herbst pod jesen, na jesen; — sechs Uhr okoli šestih.

Gegen- nasprotěn, protivěn.

Gegenabsicht *f.* nasprotna misěl (-i), nasprotěn namen, protivna namera.

Gegenanstalt *f.* nasprotna naredba, protivna naprava, protinaredba, pomoč (-i), obramba; —en treffen pripraviti se na upor, — na brambo, upirati se, nasprotne korake ukreniti.

Gegenantrag *m.* nasprotni nasvet.

Gegenaussage *f.*, —äußerung *f.* nasprotnikova izpoved (-i), protivnikov odgovor.

Gegenbefehl *m.* nasprotno povelje, protivna zapoved (-i); einen — geben povelje preklicati (-kličem), — ovreči (-vržem), — oporeči.

Gegenbekenntnis *n.* nasprotnikova izpovedba, protivna izpoved (-i).

Gegenbemerkung *f.* opomba na opombo, nasprotnikova opomba.

Gegenbesuch *m.* vrnitěv obiskanja, nasprotni obisk; einen — abstatten obisk vrniti.

Gegenbeweis *m.* nasprotni dokaz.

Gegenbund *m.* nasprotna zveza, zaveza zoper zavezo.

Gegend *f.* kraj, krajina, stran (-i); okolica; (am Meere) pomorje; (an der Save) posavje; (a. d. Drau) podravje; (ums Herz) osrčje; in dieser — tod, todi, le-tod; in einer anderen — drugod, drugej; in irgend einer — nekod; in einigen —en po nekod.

Gegendbeschreibung *f.* krajepis.

Gegendienst *m.* povrnena usluga, nasprotna postužba, odsluga; einen — erweisen prijaznost (uslugo) povrniti, nasprotno poslužiti, odslužiti.

Gegendruck *m.* nasprotni pritisk, protitlak, odboj, odpor.

gegeneinander jeděn (drug) proti drugemu, jeděn (drug) zoper druzega, nasprotno, nasproti; — halten primerjati.

Gegeneinwurf *m.* ugovor na ugovor, protiugovor.

Gegenerklärung *f.* nasprotni izrek, nasprotnikova trditěv.

Gegenforderung *f.* nasprotna terjatěv, protivnikovo terjanje.

Gegenfüßler *m.* protinožěc.

Gegengefälligkeit *f.* povratna ljubav (-i), povrnena usluga, nasprotna postužba.

Gegengeschenk *n.* povračilo, vzdarje, povrneno darilo.

Gegengewicht *n.* nasprotna teža, protitežje, protipeza.

Gegengift *n.* lek zoper strup, protistrup, raztrov.

Gegengrund *m.* nasprotni vzrok, protivni razlog.

Gegengruß *m.* odzdrav, odzdravljenje.

Gegenkaiser *m.* (Gegenkönig) proticesar (protikralj).

Gegenkraft *f.* nasprotna moč (-i), nasprotna sila, protisila.

Gegenleistung *f.* povratno odpravilo, vzajemna služba.

Gegenliebe *f.* ljubav za ljubav, vzajemna ljubezěn (-i), vrnena ljubezěn.

Gegenlist *f.* nasprotna zvijača; — brauchen zvijačo z zvijačo odbijati.

Gegenliste *f.* (Controlsliste) prigledniса.

Gegenpapst *m.* protipapež, krivi papež.

Gegenpart *m.* zopernik, nasprotnik, protivnik.

Gegenpartei *f.* nasprotna stranka, nasprotniki *pl.*

Gegenrede *f.* nasprotnikov govor, ugovor, odgovor, prigovor.

Gegensatz *m.* nasprotni stavěk, protislovje, protistavěk; (Contrast) nasprotje, protivnost, nasprotěk, vprečnost.

Gegenschein *m.* odsvit, odsij, odblišč, odlesk; (Revers) nasprotni list, protipis, reverz.

Gegenschrift *f.* nasprotni spis, odpis, nasprotno pismo, ovržni list; Schrift und — spis in odpis.

Gegenseite *f.* nasprotna stran (-i), druga stran, narobe stran; (Revers d. Münze) naličje, rovaš.

gegenseitig nasprotěn; medsebojěn, medseběn, vzajeměn; *adv.* vzajemno, drug drugemu.

gegenseits jeděn drugemu, drug drugemu.

Gegensperre *f.* soključ, drugi ključ; mit der — betrauen drugi ključ izročiti.

Gegenspieler *m.* nasprotnik v igri.

Gegenspruch *m.* ugovor. [(-i).

Gegenstand *m.* predmet, reč (-i), stvar

gegenständlich predmetěn, stvarěn, bistvěn.

Gegenständlichkeit *f.* predmetnost, stvarnost.

gegenstandslos brezpredmetěn, brez podlage. [očba.

Gegenstellung *f.* (Confrontation) so-

Gegenstoß *m.* nasprotni udarěc, odboj.

Gegenströmung *f.* nasprotni tok.

Gegenstück *n.* nasprotna podoba, nasprotěk.

Gegentheil *m.* nasprotnik, protivnik, zopernik; *n.* nasprotěk, nasprotje; im — nasproti, pak. [stranke.

gegentheilig nasprotěn, nasprotne

Gegentreue *f.* vrnena zvestoba, zvestoba za zvestobo.

gegenüber nasproti.

Gegenüber *n.* nasprotnost.

gegenüberliegend (—stehend) nasprotěn, onstranski.

gegenüberstellen (confrontieren) druzega drugemu pred oči postaviti.

Gegenvermächtnis *n.* volilo za volilo, nasprotno volilo, nasprotni zapis; (Gegenaussteuer) zaženilo, pripis, nasprotnja.

Gegenwart *f.* pričujočnost, vpričnost, navzočnost, prisotnost, priča; (Zeit) sedanjost, zdanjost; *(gram.)* sedanji čas, sedanjik; in — vpričo.

gegenwärtig pričujoč, vpričěn, navzočěn, prisotěn; (jetzig) sedanji, zdanji, zdajšěn; —e Zeit sedanji čas, sedanjost; —es Jahr to leto, letošnje leto, tekoče leto, letos.

Gegenwehr *f.* bramba, obramba, odboj, odpor, upor; sich zur — stellen v bran se postaviti, upreti se; *impf.* upirati se.

Gegenwind *m.* nasprotni veter. [kot.

Gegenwinkel *m.* protikot, nasprotni

Gegenwirkung *f.* nasprotni učiněk, odpor, nasprotno dejanje.

Gegenwohner *m.* protidoměc.

Gegenzeichen *n.* nasprotno znamenje.

gegenzeichnen z drugim vred podpisati (-pišem), sopodpisati; *impf.* sopodpisovati.

Gegenzeichnung *f.* podpisanje z drugim vred, sopodpis. [nikova priča.

Gegenzeuge *m.* nasprotna od. nasprot-

gegliedert členkovit, členast.

Gegner *m.* nasprotnik, zopernik, protivnik; —in *f.* nasprotnica, zopernica, protivnica.

gegnerisch nasprotěn, nasprotnikov; protivěn, protivnikov.

gegründet temeljit, osnovan; opravičen.

gehaben sich imeti (imam) se, počutiti se, biti (sem); gehabe dich wohl zdrav bodi, dobro se imej, z Bogom!

Gehacke *n.* sekanje, seč (-i).

Gehalt *m.* (Inhalt) obseg, obsežěk, prostor; (Besoldung) plača, plačilo, služba, služnina; (Wort) notranja vrednost, jedro, zrno.

gehalten dolžěn, zavezan, obvezan; ein gut —es Bild skladna od. primerna slika; (*fig.* gesetzt) stanovitěn, stalěn, trděn.

gehaltig obséžěn, prostorěn; *fig.* jedrnat, jedrovit.

gehaltleer (gehaltlos) prazěn, puhěl, votěl, plitěv, jalov, brez vrednosti.

Gehaltlosigkeit *f.* praznota, puhlost, plitvost, brezvrednost.

Gehaltmesser *m.* mera obsežnosti.

gehaltreich jedrnat, jedrovit, zrnat, bogat, bogatega jedra.

Gehaltsabzug *m.* odbitěk pri plači.

Gehaltsclasse *f.* razred plače, službi razred.

Gehaltserhöhung *f.* povišanje plače.

Gehaltszulage *f.* priboljšěk, dodatěk k plači, priplatěk.

Gehänge *n.* obeski *pl.*, venci *pl.*, kite *pl.*; (Abhang) položnost, navzdolje, strmina, obroněk; (Eingeweide) drob, čreva *pl.*

gehässig sovražěn, nenavistěn; sich — machen zameriti se.

Gehässigkeit *f.* sovražnost, nenavist (-i).

Gehau *n.* seč (-i); (junges) mladje.

gehäuft vrhovat, vrhan, z vrhom.

Gehäuse *n.* ohišje, okrov; (d. Schnecke) polževa hišica, polževka; (bei Früchten) ježica, lupina, lusk, luščina.

gehbar hoděn, prehoděn.

Geheck *n.* leglo, gnezdo.

Gehege *n.* ograja, plot, ograd, obor; ins — gehen v pravico (tujo) hoditi, v škodo hoditi.

geheim *adj.* skrivěn, skrit, tajěn; *adv.* skrivno, skrivaj, na skrivnem, na tihem, skrivši, skrivoma; — halten skrivati, tajiti, v potaji imeti (imam); — thun skrivnosti imeti.

Geheimbund *m.* skrivna zaveza, zarota.

Geheimnis *n.* skrivnost, tajnost.

Geheimniskrämer *m.* skrivnostnež, prikrivalěc.

geheimnisvoll skrivnostěn, tajěn.

Geheimrath *m.* tajni sovetnik, skrivni svetovalěc.

Geheimschreiber *m.* tajnik, tajni pisar.

Geheimthuerei *f.* skrivanje, prikrivanje, tajnovanje.

Geheimzeichen *n.* skrivno znamenje.

Geheiß *n.* povelje, zapoved (-i), ukaz.

gehen iti (grem u. idem), *freq.* hoditi; ich werde — pojdem; (von der Uhr) zu früh — prehitevati, zu spät — za-, prikasnevati; ans Werk — lotiti se, poprijeti se (dela), pričeti (-čnem) delo; an die Hand — na roko iti, podpirati; irre — zaiti (-idem), pot zgrešiti, zabloditi; sich müde — upehati se, shoditi se; vonstatten — iti izpod rok, odsedati se, spešiti se, sponašati se; zu — anfangen shoditi; (ergehen) goditi se, wie gehts dir kako se ti godi? kako se imaš? kako se počutiš? zugrunde — poginiti, (im Wasser) utoniti; hinkend — krevljati; wankend — opotekati se, loviti se; zur Neige — potékati, iti h koncu, biti (sem) na malem; die Thür geht in d. Garten duri držé na vrt.

Gehen *n.* hoja; im — gredé.

Geher *m.* hoděc.

geheuer varěn.

Geheul *n.* tuljenje, cviljenje; plakanje, vekanje; (Sturm) bučanje, šumenje.

Gehilfe *m.* pomočnik, pomagalěc, pomagač.

Gehilfin *f.* pomočnica, pomagalka.

Gehirn *n.* možjani *m. pl.* (možgani u. auch možgane *f. pl.*); (Mark) mozěg; Gehirn- možganski.

gehirnlos brez možganov; *fig.* ábotěn, bedast, nespámetěn.

Gehöfte *n.* dvorěc, poslopje, pohištvo.

Gehölz *n.* grmovje, hosta, les, drevje, gozdič; (Holzwerk) les, lesenina, lesovina.

Gehör *n.* sluh, posluh; (das Hören) slišanje, poslušanje; ein feines — haben tenka ušesa od. tenak sluh imeti (imam), tenko slišati (-im); er hat kein — nič ne sliši, gluh je; d. — verlieren oglušeti

(-im); — geben poslušati; einer Bitte — geben uslišati (prošnjo); — finden uslišan biti (sem).

gehorchen poslušati, ubogati, poslušěn od. pokorěn biti (sem); d. Gesetze — ravnati od. delati od. storiti po postavi, postavi se podvreči (-vržem).

Gehorcher *m.* poslušnik.

gehören čigav (-a, -o) biti (sem), pripadati (komu); das gehört mir (euch) to je moje (vaše); das gehört dem Bruder (der Mutter) to je bratovo (materino) mittelst der possessiven Pronomina und Adjectiva; (passen) ujemati se, prilegati se, skladati se; wohin — spadati (kam); zu einer Gesellschaft — biti (sem) izmed ..., biti od ...; (erforderlich sein) treba biti (je), potreběn biti (sem), zahtevati se; sich — spodobiti se, pristovati se, spodobno od. pristojno biti (sem); wie sich's gehört prav, pošteno, kakor je treba, kakor se spodobi.

Gehörgang *m.* sluhovod.

gehörig (gehörend), mir — moj, dir — tvoj, dem Peter — Petrov, d. Agnes — Nežin 2c. mittelst der possessiven Pronomina u. Adjectiva; (angemessen) primerěn, pristojěn, priležěn; (dazu gehörig) k temu spadajoč, dotičěn.

Gehörigkeit *f.* pristojnost, spodobnost.

Gehörknöchelchen *n.* slušna koščica.

Gehörlehre *f.* sluhoslovje, akustika.

gehörlos brez sluha, gluh.

Gehörlosigkeit *f.* gluhost, gluhota.

Gehörn *n.* rogovi *pl.*, rogovje; (bei Hirschen) rogovile *pl.* [čutnica.

Gehörnerv *m.* slušni živěc, slušna

gehörnt rogat.

Gehörorgan *n.* slišalo.

Gehorsam *m.* pokorščina, pokornost, poslušnost, ubogljivost; — leisten poslušěn od. pokorěn biti (sem) komu, slušati koga, ubogati.

gehorsam poslušěn, pokorěn, ubogljiv, poslušljiv, ponižěn; —st *adv.* ponižno, preponižno, prepokorno.

Gehörsinn *m.* sluh.

Gehörsteinchen *pl.* slušni kamenčki *pl.*

Gehre *f.* (Wachsscheibe) sat; *coll.* satje, satovje; (Gabel) ostí *pl. f.*; (Zwickel) kozica, zakliněk; (Falte) sklad.

Gehrock *m.* vsednja suknja.

Gehudel *n.* vihranje.

Gehweg *m.* steza.

Gehwerk *n.* kolesa *pl.* (pri uri).

Geier *m.* jastreb; kanja, skopěc, sokolič; geh zum — pojdi se solit, vrag te vzemi!

Geieradler *m.* berkasti ser.

geierartig jastrebast.

Geierblick *m.* lakom pogled; er hat einen — gleda kakor jastreb.

Geierfalke *m.* belkasti sokol.

Geifer *m.* glén, slina, pena; sline *pl.*

geiferig slinav, penav.

geifern glen cediti, sliniti se, peniti se, sline cediti.

Geige *f.* gosli *pl. f.*

geigen gosti (godem), goslati; schlecht — cigati, škripati.

Geigenblatt *n.* (Griffbrett a. d. Geige) grlo, vrat, goslišče.

Geigenbogen *m.* lok.

Geigenbohrer *m.* durgelj (-na).

geigenförmig goslast.

Geigenharz *n.* pegla.

Geigenmacher *m.* goslar.

Geigensaite *f.* struna za gosli.

Geigensattel *m.* kobilica.

Geiger *m.* goděc, goslar; (verächtl.) škripač, cigalěc, škripavt.

Geigerei *f.* goslanje, škripanje.

geil (fett) mastěn, tolst, sočěn; (vom Boden) pregnojen; (v. Wachsthum) bujěn, sočěn, hobotěn; (wohllüstig) pohotěn, hotljiv, pohotljiv; ein Geiler hotljivěc, hotilěc, hotnik; eine Geile hotnica, hotljivka; (von Speisen) premastěn, prinaskutěn.

Geile *f.* s. Hode u. Geilheit.

geilen *intr.* hotljiv biti (sem), silno poželeti; *tr.* s. düngen.

Geilheit *f.* pohotnost, hotljivost, pohót (-i); (vom Wachsthum) bujnost, sočnost, hobotnost.

Geilwurz *f.* múhovnik.

Geisel *m.* talnik, talěc, zastavljeněc, porok.

Geiß *f.* koza; *dem.* kozica; (Reh) srna; Geiß- kozji.

Geißbart *m.* kozja brada. [*pl.*

Geißblatt *n.* kovačnik, kozji parkeljci

Geißbock *m.* kozěl, mrkač, trkač.

Geißbohne *f.* kozjek, kozji bobki *pl.*
Geißel *f.* bič, korobač; *fig.* (Strafe) šiba, nadloga.
Geißelbruder *m.* (Geißelmönch) bičar.
Geißelhieb *m.* udarěc z bičem.
geißeln biti (bijem) od. tepsti (tepem) z bičem, bičati, šibati, pretepati, udrihati.
Geißelruthe *f.* šiba.
Geißelstiel *m.* bičevnik, koprivověc.
Geißelung *f.* bičanje, tepenje, pretepanje.
Geißfell *n.* kozlovina, kozletina, kozličevina.
Geißfuß *m.* kozja noga.
geißfüßig kozonog.
Geißhaar *n.* kozja dlaka.
Geißherde *f.* čreda koz.
Geißhirt *m.* kozar; — sein kozariti; —in *f.* kozarica.
geißledern iz (od) kozje kože.
Geißmilch *f.* kozje mleko.
Geißstall *m.* kozják, kozji hlev.
Geist *m.* duh; (Seele) duša; (Scharfsinn) um, razum, ostroumje, razumnost, bistri duh; der böse — hudoběc, hudoba, hudnik, hudir, hudi duh; (Quintessenz) cvet (-ú u. -a), jedro; (— der Sprache) svojstvo, posebnost, lastnost, duh jezika; (— des Gesetzes) pomen, duh zakona; (Gespenst) pošast (-i), duh, strah, strašilo, prikazěn (-i); ein Mann von — jako razuměn mož, duhovit mož.
geistarm slabouměn, topoglav.
geistbegabt bistroglav, bistrouměn.
geisten (spuken) strašiti.
Geisterbann *m.* zaklinjanje oder izganjanje duhov.
Geisterbanner *m.* zaklinjalěc oder izganjalěc duhov.
Geistererscheinung *f.* prikazěn (-i), pošast (-i), strah.
Geistergeschichte *f.* pravljica o duhovih od. o pošastih od. o prikaznih, povest o strahovih.
geisterhaft strašilu podoběn, kakor duh, kakor prikazěn.
Geisterlehre *f.* duhoslovje.
Geisterschar *f.* truma od. krdelo duhov.
Geisterseher *m.* duhoviděc, čudoviděc.
Geisterstunde *f.* ura duhov od. strahov.
Geisterwelt *f.* svet od. dežela duhov.
Geistes- dušni, duhovni.
Geistesabwesenheit *f.* nezavest (-i), nezavednost, raztresenost.
Geistesanlage *f.* dar duha, zmožnost.
Geistesarbeit *f.* delo z glavo, dušni napor.
Geistesarmut *f.* slaboumnost, topoglavost.
geistesbeschränkt kesne glave, topoglav, pricvrknen.
Geistesentwicklung *f.* razvoj duha.
Geistesfrucht *f.* plod duha, umotvor.
Geistesgegenwart *f.* zavednost.
Geistesgröße *f.* velikodušje.
Geisteskraft *f.* moč duha, dušna moč (-i).
geisteskrank bolěn na duhu, — na umu, dušno bolán, zmešan.
Geistesnahrung *f.* duhovna od. dušna hrana.
geistesschwach slabouměn, topoglav.
Geistesschwäche *f.* slaboumje, topost duha, topoglavost.
Geistesschwung *m.* vzlet duha, navdušenje.
Geistesstärke *f.* krepost duha.
Geistesstörung *f.* otrpnenje duha, dušna otrplost, otemnenje uma.
Geistesthätigkeit *f.* dušna delavnost, dušni napor, delanje z umom (z glavo).
Geistesverkehr *m.* duševno občenje, dušna vzajemnost.
geistesverwandt soroděn po duhu.
geistesverwirrt zmeden, zmešan, slabouměn, zmešanega duha.
Geistesverwirrung *f.* zmešanost, zmedenost, slaboumje, poluda.
geistig duševěn, duhověn, dušěn, duhovit, breztelesěn; (von Getränken) močěn, pijan, omótěn, upijanljiv.
Geistigkeit *f.* duhovnost, dušnost.
geistlich duhověn, duhovski; —er Herr duhovni gospod, duhovnik, duhovni oče, svečenik, mašnik; —es Wohl dušni blagor, dušno zveličanje.
Geistlichkeit *f.* (Eigenschaft) duhovnost; (d. Geistlichen) *coll.* duhovščina, duhovstvo, duhovenstvo, duhovniki *pl.*
geistlos brez duha, brez uma, brezuměn; *fig.* puhěl, prazěn.
Geistlosigkeit *f.* brezumnost, brezumje; *fig.* puhlost, praznost, praznota.
geistreich duhovit, uměn, bistrouměn, domišljív, ostrouměn, prebrisane glave.

geisttödtend duhomorěn.

Geiz *m.* skopost, skoparija, skrljivost, stisnenost; (Habsucht) lakomnost, samogoltnost; (Auswuchs, Seitenschoss, Winkeltrieb) divjak, izraslek.

geizen (mit etw.) skopariti, stiskati, skrljati; nach etw. — (gierig sein) hlepeti od. hrepeneti po čem, lakoměn biti (sem) na kaj, lakomniti se, polakniti se.

Geizhals *m.* skopuh, stiskalěc, stiskač, skrljivěc; lakomnik, samogoltnež.

geizig skop, stisnen, skrljiv, skoparski; (habsichtig) lakoměn, gladověn, lačěn, lakom.

Geizige *m.* skopuh; *f.* skopulja.

Gejauchze *n.* vrisk, vriskanje, úkanje.

gekerbt narezan.

Geklagte *m.* zatoženěc; *f.* zatoženka.

Geklatsch *n.* tlesk, tleskanje, ploskanje.

Geklaubsel *n.* pobirki *pl.*, poberščina.

Geklimper *n.* brenkanje.

Geklingel *n.* žvenkljanje, cingljanje.

Geklippe *n.* skalovje, pečevje.

Geklirr *n.* rožljanje, žvenket, žvenketanje.

Geknirsch *n.* škripanje, škrgût.

Geknister *n.* praskot, prasketanje, pokljanje.

Geknurr *n.* renčanje, režanje.

Gekoller *n.* kruljenje; (d. Truthenne) kavděr, kavdranje.

Gekose *n.* ljubkanje, poljubovanje.

Gekrabbel *n.* kobacanje; brbanje.

Gekrach *n.* lomast (-i), pokanje, hruš.

Gekrächze *n.* krokot, krokanje.

Gekrähe *n.* kikirikanje, petelinovo petje.

gekraust kodrast, kodrav.

Gekritzel *n.* čirečare *pl.*, čečkanje, čečkarija.

Gekröse *n.* opornjak, mrežica, vrečica, péčica; (in d. Küche) drobovina, rajželc.

gekünstelt ponarejen, prisiljen, nenaravěn.

Gelächter *n.* smeh, smejanje, krohot, hahljanje, hohot; ein — erheben zakrohotati (-am u. -očem) se, zasmejati se, smeh zagnati (-ženem); zum — sein biti (sem) v zasmeh; er ist zum — smejejo se mu, zasmehujejo ga.

Geladene *m.* povabljeněc; *f.* povabljenka.

Gelage *n.* lega, sklad, plast (-i); (Schmaus) gostija, obed, pojedina.

Gelände *n.* zemljišče, zemlja.

Geländer *n.* držaj, ograja, opérnica, opiralo, obziděk, priroč, ročaj; (beim Garten) brajda.

geländern ograditi, držaje napraviti.

gelangen priti (pridem), dospeti do —, doseči (-sežem) kaj, dostigniti kaj; zur Reife — dozoreti (-im); z. Kenntnis — zvedeti (zvem); zur Erkenntnis — spoznati; z. Amte — službo dobiti.

gelappt krpast, capast.

Gelass *n.* prostor.

gelassen udan, miręn, tih, pohleven, potrpežljiv, ravnodušěn, hladnokrvěn, kroték; *adv.* počasi, polagoma, mirno, lagano, hladnokrvno.

Gelassenheit *f.* mirnost, krotkost, potrpežljivost, ravnodušje, hladnokrvnost.

geläufig izurjen, vajen, okretěn, ročěn, lahěk, spešěn; —e Hand hitra oder lahka oder spretna roka; —e Zunge zgovorěn jezik; er spricht — gladko, po vrsti, brez spotikljeja govorí; das ist mir — to dobro znam, tega sem dobro vajen, to mi gre gladko od rok.

Geläufigkeit *f.* ročnost, vajenost, izurjenost, lahkost, urnost.

gelaunt voljan, pri volji; gut — dobre volje, dobrovoljěn, židane volje, vesel; übel — slabe volje, pust, čmerěn.

Geläut *n.* zvonjenje, zvonilo; (m. der Schelle) zvončkanje, žvenkljanje; (die Glocken) zvonovi, zvonilo.

gelb rumen, žolt; — machen rumeniti, žoltiti; orumeniti, požoltiti; — werden rumeneti, žolteti, rumeniti se; o-, po-, zarumeneti, ožolteti; orumenevati; —er Färbestoff rumenilo, žoltilo; —e Rüben korenje.

gelbblättrig žoltolist, rumenoperěn.

gelbbraun žoltor(u)jav, rumenkastor(u)jav.

gelbbrüstig rumenoprsnat.

gelbbunt rumenopisan, žoltopisan.

Gelbe *f.* rumenost, žoltost; rumenina, žoltina; rumenilo, žoltilo.

gelben *tr.* gelb machen, *intr.* gelb werden s. d. gelb.

Gelberde *f.* žoltača, zemlja rumenica od. žoltica.

gelbgefleckt rumenomarogast, z žoltimi marogami.
gelbgelockt rumenokodrast, rumenolas, žoltolas.
gelbgestreift rumenoprogast, z žoltimi progami.
Gelbgießer *m.* medár (ki iz žolte medí posode dela).
Gelbgießerei *f.* medárnica.
gelbgrau žoltosív.
gelbgrün rumenkastozelen, žoltozelen.
gelbhaarig rumenih las, žoltolas.
Gelbkehlchen *n.* rumena penica.
gelbköpfig žoltoglav.
gelblich rumenkast, rumenkljat.
Gelbnase *f.* rumenokljunĕc.
gelbroth rumenor(u)deč, žoltor(u)deč.
gelbschnäbelig rumenokljun, žoltokljun.
Gelbstoff *m.* rumenilo, žoltilo.
Gelbsucht *f.* žoltenica, zlaténica, žoltélnica, rumenica.
gelbsüchtig zlateničĕn, žoltèl, žolteníčĕn.
Geld *n.* (Stück) denar, novĕc, penez; *coll.* denarji *pl.*, denar, penezi *pl.*; kleines — drobiž; bares — gotovina; für sein — zehren ob svojem živeti; Geld= denarni, novčni.
Geldabgabe *f.* davĕk v denarjih.
Geldangelegenheit *f.* denarna zadeva, opravilo z denarjem.
geldarm brez denarja, brezdenarĕn, brezpetičĕn; *triv.* suh, gol, brez groša.
Geldauflage *f.* sklad v denarjih.
Geldausgleich *m.* novčna izravnava.
Geldauslage *f.* denarni stroški *pl.*
Geldbedarf *m.* potreba denarjev, denarna potreba.
geldbedürftig denarja potrebĕn.
Geldbeitrag *m.* sklad, donesĕk v denarjih.
Geldbeutel *m.* mošnja (za denar), mošnja.
Geldbrief *m.* pismo z denarji, denarno pismo.
Geldbuße *f.* globa, kazĕn (-i) v denarjih.
Geldcurs *m.* cena denarjev, novčni tek.
Geldeinnahme *f.* prejetje od. prejemanje denarjev; denarni dohodĕk, skupljeni denar.
Gelderpresser *m.* odrtnik, oderuh, pijavka.
Gelderwerb *m.* zaslužĕk, pridobitĕv denarja.
Geldeswert *m.* denarna vrednost.
Geldforderung *f.* terjatĕv, dolg, terjalščina.
Geldgebarung *f.* ravnanje od. gospodarjenje z denarji.
Geldgehalt *m.* prava vrednost denarjev.
Geldgeschäfte *pl.* novčni posli *pl.*, denarno tržarstvo.
Geldgier *f.* pohlep po denarjih, lakomnost.
geldgierig lakomĕn, pohlepĕn.
Geldklang *m.* cvenk, žvenk.
Geldklemme *f.* stiska od. sila za denar, zadrega, potreba; huda od. tesna je za denar.
geldlos brez denarjev.
Geldmäkler *m.* denarski mešetar, kupčevalĕc z denarji.
Geldmangel *m.* pomanjkanje denarjev.
Geldmittel *pl.* denarji *pl.*
Geldpost *f.* denarska pošta; —en *pl.* denarji *pl.*, denarni zneski.
geldreich denarĕn, premožĕn, petičĕn.
Geldsammlung *f.* nabiranje denarjev, sklad.
Geldstolz *m.* prevzetnija oder napuh zavoljo bogastva.
Geldstrafe *f.* globa; eine — verhängen oglobíti, globo prisoditi.
Geldstück *n.* nôvĕc, denar, penez.
Geldsumme *f.* znesĕk, denarji *pl.*
Geldtag *m.* dan plačila, plačilni dan (dneva).
Geldumlauf *m.* obtek denarja (med ljudmi).
Geldwechsel *m.* meníca; (v. Wechseln) menja denarjev, menjanje, zamenjava.
Geldwert *m.* denarna vrednost.
Geldwesen *n.* denarstvo.
Geldzahlung *f.* plačilo v denarjih.
Geldzulage *f.* dodatĕk od. doklada od. priboljšĕk v denarjih.
gelegen (liegend) ležeč, stoječ; — sein ležati (-ím), stati (stojím); (bequem) pripročĕn, prilóžĕn, ugodĕn, pripravĕn; es ist mir — pri náredi mi je, na roke mi je; zur —en Zeit o pravem času, udobno, ob ugodnem času; du kommst mir — ravno prav si prišel.
Gelegenheit *f.* priložnost, prilika; bei — o priliki; (bequeme Lage) priroč-

nost, nared (-i), priličnost, ugodnost; (Lage) lega.

gelegentlich ugoděn, priložěn; *adv.* o priliki, o priložnosti.

gelehrig účěn, naúčěn, dobre glave, brihtěn, navzetěn.

Gelehrigkeit *f.* učnost, dobra glava, brihtnost, navzetnost.

Gelehrsamkeit *f.* (Gelehrtheit) učenost.

gelehrt učen; —e Sprache knjižni od. pismeni od. znanstveni jezik.

Gelehrte *m.* učenjak, učeni mož.

Geleise *n.* kolovoz; aus d. — kommen izmakniti se od. uiti (-idem) iz kolovoza; eine Sache ins rechte — bringen na-, uravnati, na pravo pot od. v pravi red pripraviti.

Geleit *n.* sprevod, spremstvo, družba; prevoj; sicheres — straža, varstvo, spremljevalci *pl.*, varhi *pl.*; d. — geben spremiti, spremljati.

geleiten spremiti, spremljati, spremljevati, sprevajati, voditi; Gott geleite dich z Bogom hodi, Bog bodi s teboj.

Geleiter *m.* spremljevalěc, spremník, sprevodník; drug, tovariš; —in *f.* spremljevalka, spremnica, družica, tovaršica.

Geleitsbrief *m.* spremno od. sprevodno pismo, spremni list, sprémnica.

Geleitschaft *f.* sprevodstvo, spremstvo, spremljevalstvo, spremljevalci *pl.*

Geleitschiff *n.* sprevodna od. spremna ladija, ladija sprevodnica.

Geleitsgeld *n.* sprevodnina, spremnina.

gelenk gibčěn, giběk, okretěn, živ.

Gelenk *n.* člen, sklep, zglob, zgib; (am Halme) kolence; (a. d. Kette) klep.

Gelenkbein *n.* sklepna kost (-i); zapestna kost, kost zapestnica.

Gelenkchen *n.* členěk; kolenčice.

gelenkig gibčěn, okretěn.

Gelenkigkeit *f.* gibčnost, gibkost, okretnost.

Gelenkkapsel *f.* sklepna gožva.

Gelenkkopf *m.* sklepna jabolčica.

Gelenkpfanne *f.* sklepna ponvica.

Gelenkschmiere *f.* sklepna maz (-i).

gelfern grdo dreti (derem) se, vriščati.

Gelichter *n.* vrsta, baža, sorta, ploha, škvart; (verächtl.) druhál (-i), klika, sodrga.

geliebt ljubljen, drag, ljub; —este preljub, predrag.

Geliebte *m.* ljubiměc, ljubčěk, milčěk, ljubovnik; *f.* ljubica, ljuba, milica, ljubovnica.

gelinde meh ěk, raběl, laběk; krotěk, tih, gladěk; mehkotěn, lahkotěn; (sanft) rahěl, mil, blag; (v. Regen) pohlevěn; (von d. Haut) voljan, mehak, gladěk; *adv.* rahlo, na lahko, zlepa.

Gelindigkeit *f.* rahlost, voljnost, mehkost, mirnost, pohlevnost; mehkota, lahkota.

gelingen po sreči iziti (-idem) se, posrečiti se, po godi steči (stečem) se, spešiti se, obnesti se; iti (grem) izpod rok, odsedati se, po godi stekati se.

Gelingen *n.* uspeh, sreča, doběr izid.

Gelispel *n.* šepet, šepetanje.

gellen zveneti, brneti, doneti; oriti se, razlegati se.

geloben obljubiti, zaobljubiti, obetati, obečati, zareči (-rečem) se, obljubo storiti; das gelobte Land obljubljena dežela.

Gelöbnis *n.* obljuba, zaobljuba, obet.

Gelse *f.* komar; *dem.* komarčěk.

gelt! *interj.* (= nicht wahr?) jeli; *pl.* jelite; kaj ne, ali ne, ali ni res? ali ni tako?

gelt (unfruchtbar) jalov, neploděn, strpěl, brez mleka; —e Kuh jalovka, jalovica.

Gelte *f.* golida, kablica, vedrica; (z. Schöpfen) korěc.

gelten veljati, vreděn biti (sem), ceno od. vrednost imeti (imam), stati (stanem); — lassen dopustiti, priznati, odjenjati; was gilt's? kaj velja? kaj staviš? koliko stave? (v. Einfluss sein) veljati, izdati (-dam), veljavo imeti (imam), vpliv imeti, premoči (-morem).

geltend veljavěn; — machen do veljave spraviti, veljavno narediti; sich — — veljavo si zadobiti, do veljave priti (pridem); sein Recht — — utrditi, dokazati (-kažem) svojo pravico, jej veljavo zadobiti, se zanjo pognati (-ženem); *impf.* svojo pravico utrjevati, dokazovati, se zanjo poganjati; einen Grund — — vzrok postaviti, opreti se nanj; *impf.* opirati se, staviti za vzrok.

Geltendmachung *f.* dokazovanje.

Geltling *m.* jalovĕc.

Geltung *f.* (Wert, Bedeutung) veljava, veljavnost, cena, vrednost; zur — kommen priti (pridem) do veljave, obveljati, zmoči (zmorem); zur — bringen do veljave pripraviti; — haben veljati, veljavo imeti (imam), v veljavi biti (sem), imeti moč od. veljavnost; außer — setzen razveljaviti, ob veljavo deti (dem u. denem), ovreči (-vržem), veljavo odvzeti (-vzamem); *impf.* razveljavljati, ob veljavo devati.

Geltvieh *n.* jalova živina, jalovina.

Gelübde *n.* obljuba, zaljuba, zaobljuba; ein — machen obljubiti, zaljubiti, obljubo storiti, zaobljubiti se.

Gelüste *n.* želja, poželenje, pohòt, zahteva, želje *pl.*

gelüsten, es gelüstet mich po-, zaželím, željo imam, hlepím, hrepenim; mika me, hoče se mi, rači se mi, volja me ima do, zahtelo se mi je, ljubi se mi, rad bi; sich — lassen polakniti se česa, polakomniti se.

gelüstig poželjív, hotljív.

gemach polagoma, zlagoma, počasi, z lagostjo, v lag, sćasoma, po malo.

Gemach *n.* (*pl.* die Gemächer) predel, hram, hiša; izba, soba; (Kammer) čumnata; Schlaf— spalnica.

gemächlich *adv.* s. gemach; *adi.* zložĕn, ročĕn, udobĕn, priličĕn, pripravĕn, prostorĕn; prijetĕn, mirĕn; (langsam) počasĕn.

Gemächlichkeit *f.* lahkota, lágot (-i), zložnost, udobnost, priličnost, mirnost.

Gemahl *m.* soprog, mož, zakonski drug; —in *f.* soproga, žena, zakonska družica.

gemahnen spomniti, opomniti; *impf.* spominjati, opominjati; es gemahnt mich zdi se mi, dozdeva se mi, hodi mi po glavi, — na misĕl.

Gemälde *n.* podoba, slika, obraz; malanje, malarija, slikarija.

Gemäldesammlung *f.* zbirka slik. [rilo.

Gemäß *n.* (*pl.* die Gemäße) mera, me-

gemäß *adi.* primerjen, primerĕn, pristojĕn, priležĕn; *adv.* po, z. B.: dem Befehle — po povelji, dem Gesetze — po postavi.

Gemäßheit *f.* primernost, pristojnost; in — po.

gemäßigt zmerĕn, zdržĕn, trezĕn; (v. Klima) zmerno-topĕl, srednje-gorĕk.

Gemäuer *n.* ozidje, zidovje, zidine *pl.*, mirje.

gemein navadĕn, vsakdanji, vsedenji, prost, priprost; (allgemein) obĕč, obćĕn, splošĕn, vkupĕn; (niedrig, schlecht) malovredĕn, nevredĕn, malopridĕn, podĕl; nizĕk, nizkega stanu; ein —er Bruch navadni ulomĕk; der —e Mann *(milit.)* prosti vojak, prostak; Gemein= splošni, obči, obĕni; (der Gemeinde gehörig) srenjski, občinski.

Gemeinacker *m.* občinska oder srenjska njiva.

Gemeinbeste *n.* splošni blagor, obĕna korist (-i).

Gemeinde *f.* (und Gemeine) občina, srenja, soseska; Gemeinde= občinski, srenjski, soseskin.

Gemeindeamt *n.* županski urad, županstvo.

Gemeindeamtsdiener *m.* pôdžup, županski služabnik.

Gemeindeangehörige *m.* (Gemeindebürger) občàn, občinski domovinĕc, srenjĕc, občinĕc, srenjčan, sosešćan; *f.* občanka.

Gemeindeangelegenheit *f.* občinska zadeva, srenjska reč.

Gemeindeanstalt *f.* občinska naprava.

Gemeindeauflage *f.* občinska naklada, občinski davĕk. [okraj.

Gemeindebezirk *m.* občinski okoliš od.

Gemeindeeigenthum *n.* občinska last (-i) od. lastnina.

Gemeindegenosse *m.* občinski deležnik od. družnik.

Gemeindegesetz *n.* občinski zakon, srenjska postava.

Gemeindeglied *n.* občàn, ud občine.

Gemeindegut *n.* občinski užitĕk, občinsko posestvo.

Gemeindehaus *n.* občinska od. srenjska hiša. [darstvo.

Gemeindehaushalt *m.* občinsko gospo-

Gemeindelast *f.* občinsko breme.

Gemeindematrikel *f.* občinska matica.

Gemeindemittel *pl.* občinsko od. srenjsko premoženje.

Gemeindepolizei *f.* občinsko redarstvo, občinska policija.

Gemeinderath *m.* (Corporation) občinski svèt, občinsko svétništvo, občinsko starejšinstvo, srenjsko svetovalstvo, občinski starejšinci *pl.*, srenjski svetovalci *pl.*; (Person) občinski svetovalěc, srenjski svétnik.

gemeindeüblich v občini navaděn.

Gemeindeverband *m.* občinska zveza.

Gemeindeverfassung *f.* občinska ustava, srenjska uredba.

Gemeindevermögen *n.* občinska imovina, občinsko premoženje, srenjsko imetje.

Gemeindevertretung *f.* občinski zástop, občinski oblastniki *pl.*

Gemeindevoranschlag *m.* občinski proračun.

Gemeindevorstand *m.* županstvo, občinsko starejšinstvo; (Person) župan, občinski starejšina, srenjski predstojnik.

gemeinfaslich lahko umeveň, sploh razumljiv, domač, priprost.

Gemeinfaslichkeit *f.* lahkoumevnost, splošna razumljivost.

Gemeingeist *m.* duh jedinstva, skrb (-i) za občni blagor.

gemeingiltig občnoveljavěn, splošnoveljavěn, povsod od. sploh veljavěn.

Gemeingut *n.* obče blago, vkupno blago, občno imetje.

Gemeinheit *f.* prostota, priprostost, navadnost, nizkost.

gemeinhin *adv.* sploh, navadno.

Gemeinhirt *m.* čredník (občinski), srenjski pastir.

gemeiniglich večjidel, navadno, večinoma, po navadi.

Gemeininteresse *n.* obča korist, splošna korist (-i).

Gemeinname *m.* splošno ime (-na).

Gemeinnutzen *m.* občni prid, splošna korist (-i).

gemeinnützig občekoristěn, splošnokoristěn.

Gemeinnützigkeit *f.* občna koristnost, občekoristnost.

Gemeinplatz *m.* občni prostor, skupno mesto; *(loc. comm. rhetor.)* splošnoveljavěn od. občeveljavěn od. vsakdanji izrek, znana resnica, obči izrek.

gemeinsam občěn, oběč, skupěn.

Gemeinsamkeit *f.* občnost, vkupnost.

gemeinschädlich občeškodljív, vsem škodljív (kvarěn).

Gemeinschaft *f.* vkupnost, splošnost, sodeležnost; (zwischen zweien) spolovina; (eheliche) zakonska združba od. zveza; (die Verbindung) občestvo, družba; — des Eigenthums solast (-i), soposest (-i), soposestje; in — besitzen vkup imeti (imam), (v. zweien) v spolovini imeti; — haben družiti se, pečati se, pajdašiti se, imeti s kom opraviti, imeti ga za tovariša.

gemeinschaftlich skupěn, vkupěn; *adv.* skup, vkup.

Gemeinschatz *m.* obči zaklad, občevina, zaklad vsêh.

Gemeinschenke *f.* obča krčma, pivnica.

Gemeinschreiber *m.* občinski od. srenjski pisar.

Gemeinsinn *m.* enomiselnost, enodušnost, složnost.

gemeinsinnig jednega duha, skrběn za občo korist, vnet za obči blagor.

Gemeintrift *f.* občinski pašnik, srenjska paša.

gemeinüblich sploh navaděn, povsod v navadi.

gemeinverständlich s. gemeinfaslich; (v. Büchern) prosto pisan.

Gemeinwesen *n.* občinstvo.

Gemeinwohl *n.* občni prid, splošni blagor, občna korist (-i).

Gemenge (Gemengsel) *n.* zmes (-i), mešanica; zbroda, sodrga.

Gemengtheil *n.* zmesnina, zmesěk.

gemessen iz-, premerjen; —er Befehl odločno povelje, ostěr ukaz.

Gemetzel *n.* klanje, mesarsko klanje, mesarjenje, krvoprelivanje, krvav poboj.

Gemisch *n.* zmes (-i), mešanje, mešanica; zmešnjava.

gemischtlinig raznočrtěn.

Gemme *f.* izdelan dragi kaměn, rezan od. izbrušen dragulj.

Gems (Gemse) *f.* divja koza, gams.

Gemsbock *m.* divji kozěl.

Gemsjagd *f.* lov na divje koze.

Gemsjäger *m.* lověc od. strelěc divjih koz.

Gemsleder *n.* irhovina divje koze.

Gemünd *n.* sovodĕnj (-i); sovodje, virje, ustje.

Gemunkel *n.* šepetanje, čebljanje.

Gemurmel *n.* šumljanje, šum, šumot.

Gemurre *n.* godrnjanje, mrmranje.

Gemüse *n.* zelenjava, zelenjad (-i), zelenje, zelenina, zelščina, povrtnina, poljščina, zeleničije; prikuha; (Hülsenfrüchte) sočivje; (Kraut) zelje; (Rüben, Möhren) kuha.

Gemüsegarten *m.* zelinjak, vrt za zelenjavo, zelnik.

Gemüsekohl *m.* kapus.

gemüssiget primoran, prisiljen.

Gemüth *n.* srce, čut; (Naturell) narav (-i), čud (-i); (Gesinnung) misĕl (-i), mišljenje; ein gutes (böses) — haben biti (sem) dobrega (zlega) srca; zu —e führen k srcu vzeti (vzamem) si; — jemati (jemljem) si, skrbeti za kaj; *impers.* skrbí, peče, boli, žali me, k srcu mi gre.

gemüthlich *adi.* blagodušĕn, dobrosrčĕn, volján, rahločutĕn, nežnočutĕn, dobrega srca; (heiter) ugodĕn, vesel, dobrovoljĕn; *adv.* ugodno, po godi, všeč, po všeči, po volji; odkritosrčno, nežno, od srca.

Gemüthlichkeit *f.* voljnost, blagodušnost, dobrosrčnost, rahločutnost; ugodnost, dobrovoljnost.

gemüthlos brez čustva, brez srca, trd.

Gemüthsart *f.* čud (-i), narav (-i), natura, srce.

Gemüthsbewegung *f.* s. Affect.

Gemüthsgabe *f.* dušni dar, dušna zmožnost.

Gemüthskraft *f.* dušna moč (-i).

gemüthskrank bolĕn na srcu od. na duši, otožĕn, žalostĕn.

Gemüthskrankheit *f.* srčna od. dušna bolezĕn (-i).

Gemüthsruhe *f.* srčni mir, dušni pokoj.

Gemüthsschwäche *f.* slabodušnost.

gemüthsstark jakega od. močnega srca, krepkodušĕn.

Gemüthsstärke *f.* krepkodušnost.

Gemüthsstimmung *f.* (—verfassung *f.*, —zustand *m.*) dušni stan (-ú), dušno stanje, srčne zadeve *pl.*

Gemüthsunruhe *f.* srčni nemir, nepokoj duše.

gemüthvoll rahlega čustva, poln čustva, rahločutĕn.

gen s. gegen.

genannt imenovan, omenjen, rečen.

gênant nepriležĕn, nepriličĕn, neprijetĕn, neugodĕn.

genäschig sladkosned, sladkosnedĕn, poslastĕn, láskrn.

Genäschigkeit *f.* sladkosnedost, láskrnost.

genau natančĕn, natanĕk, popoln, nadrobĕn, točĕn; (enganliegend) tesĕn, ozĕk, napet; (sparsam) varčĕn, tenĕk, trd, skop, *triv.* skoporit; —es Gewissen tenka vest (-i); —er Freund iskrén prijatelj; mit —er Noth komaj, jedva, toliko da, ravno da; der —este Preis najnižja od. skrajna cena, zadnji kup; — genommen prav za prav; *adv.* na tanko, natančno, nadrobno, do pike, do zobca, točno, popolnoma; (sorgfältig) pazljivo, zvesto.

Genauigkeit *f.* natančnost, pazljivost, točnost, popolnost.

Gendarm *m.* (*pl.* die Gendarmen) žandár, orožnik.

Gendarmerie *f.* žandarmerija, žandarji *pl.*, orožniki *pl.*

Genealog *m.* rodoslovĕc, rodopisĕc.

Genealogie *f.* rodoslovje, rodopis, rodopisje; rodosledje.

genealogisch rodoslovĕn, rodopisĕn.

genehm všeč, všečĕn, povšečĕn, povoljĕn, prijetĕn.

Genehmhaltung *f.* dovolitĕv, potrditĕv.

genehmigen potrditi, odobriti, za dobro spoznati, dovoliti, pohvaliti; *impf.* potrjevati, odobravati, hvaliti.

Genehmiger *m.* potrdnik, odobritelj.

Genehmigung *f.* odobrilo, potrditĕv, odobrenje, dovolitĕv.

geneigt naklonjen, nagnen, viseč, položĕn; *fig.* nagnen, naklonjen, udan, blagovoljĕn, dobrohotĕn; zu etwas — sein čemu podvržen biti (sem); ich bin — zu glauben kmalu od. skoraj bi verjel.

Geneigtheit *f.* nagnenost, položnost; *fig.* nagnenje, udanost, naklonjenost, nagnenost, dobrohotnost.

General *m.* (*pl.* die Generale) vojaški poveljnik, general, (po)glavar, vojvoda, vojskovodja; General= generalski, generalov; glavni, generalni.

Generalcommando *n.* glavno poveljstvo, general-komanda.

Generalfeldmarschall *m.* najvišji oder glavni maršal. [ništva.

Generalfeldzeugmeister *m.* general top-

Generalinspector *m.* glavni nadglednik od. nadzornik. [ja.

Generalissimus *m.* najvišji vojskovod-

Generalkarte *f.* glavni od. občni od. splošni zemljevid.

Generalmajor *m.* generalmajor.

Generalmarsch *m.* generalmarš.

Generalprobe *f.* glavna skušnja.

Generalprocurator *m.* državni nadpravdnik. [ništvo.

Generalstab *m.* glavni štab, načel-

Generalsuperintendent *m.* véliki superintendént.

Generalswürde *f.* generalstvo, generalska čast (-í). [véliki zbor.

Generalversammlung *f.* glavni shod,

Generation *f.* rod, zarod, naraščaj.

generös velikodušĕn, blagosrčĕn, blagega srca, blagomiseln, žlahtnodušĕn.

Generosität *f.* velikodušje, velikodušnost, plemenitost srca, blagosrčnost.

genesen ozdraveti, ozdraviti se, preboleti, okrevati, vstati (vstanem), izlečiti se, zboljšati se; *triv.* skolehati.

Genesis *f.* postanĕk, početĕk, izvir.

Genesung *f.* ozdravitĕv, prebolenje, zdravje.

Genesungsmittel *n.* zdravilo.

genetisch postanĕk zadevajoč, genetičĕn, vznikoslovĕn.

Genetiv *m.* rodilnik, genetiv.

genial veleumĕn, bistroumĕn, domiseln, genijalĕn, duhovit.

Genialität *f.* veleumje, veleumnost, bistroumnost, genijalnost, duhovitost.

Genick *n.* tilnik, zatilnik, pitilĕk, zatilĕk, šinjek, šija.

Genickschmerz *m.* bolečina v zatilniku.

Genie *n.* (*pl.* die Genies) veleum, visoki duh, bistroum.

Geniecorps *n.* (vojaški) inženirski oddelĕk, vojaški inženirji *pl.*

genieren motiti, nadležĕn biti (sem), nadlegovati, neprilićĕn biti; sich — sram biti *(impers.)*, sramovati se.

genießbar užitĕn, použitĕn.

Genießbarkeit *f.* užitnost.

genießen užiti (-žijem), po-, zaužiti; *impf.* po-, za-, uživati; nüchtern etw. — oteščati se; (Speise) po-, okusiti; *impf.* po-, okušati.

Genießer *m.* uživalĕc, uživatelj.

Geniestreich *m.* veleumno od. prebrisano dejanje, genijalĕn čin.

Geniewesen *n.* vojaško inženirstvo od. staviteljstvo, vojaki stavitelji *pl.*

Genist *n.* znes (-í), smetje, smeti (-ij) *pl.*, stelja.

Genitalien *pl.* rodila, plodila.

Genius *m.* genij; duh; (*pl.* die Genien) dobri duhovi *pl.*, duhovi varhi *pl.*

Genoss (Genosse) *m.* drug, družnik, tovariš, deležnik; (*pl.* die Genossen) *coll.* družba, druščina.

Genossenschaft *f.* družba, tovaršija, druščina, zádruga.

Genossin *f.* družica, tovaršica, deležnica, druža.

Genre *m.* u. *n.* način; (im Schreiben) pisava; (im Bauen) zidava.

Genrebild *n.* obraz (slika, podoba) iz življenja.

Gentleman *m.* žlahtnik, plemenitaš, viteški človek. [u. dovelj.

genug dosti, dosta, zadosti, dovolj

Genüge *f.* dovoljnost, dovolije, zadostnost, obilnost; zur — schlafen, trinken naspati (-spim) se, napiti (-pijem) se 2c. mittelst eines mit dem Präfix na- gebildeten perfectiven reflexiven Verbums.

genügeleisten zadostiti, zadovoljiti, navdoljati, nasititi, ugoditi.

Genügeleistung *f.* zadostitĕv, zadostilo, zadovoljitĕv.

genügen dosti biti (sem), zadostovati; zadostiti.

genügend zadostĕn, dovoljĕn. [rĕn.

genügsam zadovoljĕn (z malim), zme-

Genügsamkeit *f.* zadovoljnost (z malim), zmernost.

genugthun zadostiti, zadovoljiti, zadosti storiti.

Genugthuung *f.* zadostitĕv, zadostilo, zadoščenje; — leisten s. genügeleisten.

Genus *n.* (lat.) rod (-a u. -ú), spol.

Genuss *m.* užitĕk, uživanje, za-, po-, uživanje, -užitje; im —e sein uživati; es ist ein — veselje (radost) je.

Genussucht *f*. poželenje po uživanji, poželjivost, pohlep po nasladnostih (po veselji).

genussüchtig poželjív, pohlepěn po nasladnostih (po veselji).

Genziane *f*. s. Enzian.

Geodäsie *f*. zemljemerstvo, deljenje zemlje.

Geognosie *f*. zemljeznanstvo, geognozija.

geognostisch zemljeznanski.

Geograph *m*. zemljepisěc, geograf.

Geographie *f*. zemljepis, zemljepisje, geografija.

geographisch zemljepisěn, geografičěn; —e Breite zemljepisna širina; —e Länge zemljepisna dolžina; —e Lage zemljepisna lega.

Geolog *m*. zemljeslověc, geolog.

Geologie *f*. zemljeslovje, geologija.

geologisch zemljeslověn, geologičěn.

Geometer *m*. zemljemerěc, merjevěc, merčin, geometěr.

Geometrie *f*. zemljemerstvo, geometrija.

geometrisch zemljemerski, geometričěn.

Gepäck *n*. pratež, prtljaga; roba, cula, torba.

Gepflogenheit *f*. navada, običaj.

Geplapper *n*. blebetanje, žlabudranje, blebet, šunděr, gobezdanje.

Geplärr *n*. vek, vekanje, plakanje, rujovenje, rjovenje.

Gepolter *n*. ropot, ropotanje.

Gepräge *n*. kov, kovanje; (Zeichen) vtisěk, oblika, podoba, znamenje, znak, beleg.

Gepränge *n*. blišč, bliščoba, velikolepje, gizda, veličastnost, krasota, sijajnost.

Geprassel *n*. praskot, prasketanje, pokljanje.

gequetscht stisnen, pritisnen, zmlinčen, zdruznen, zmůčkan, zmlet, zdrobljen.

gerade ravěn, ravnostěn, prem; (v. d. Zahl) sod, soděv; (aufrecht) pokončěn; (offenherzig) odkritosrčěn, prostodušěn; —n Weges na ravnost, naravnoč; *adv*. ravno, baš, uprav; (— früher) otodi, zdajka, zdajkar; (aufwärts) po konci.

Gerade *f*. prema (*sc*. črta).

geradeaus *adv*. naravnost naprej.

geradehin *adv*. naravnost tje.

geradeweg *adv*. naravnost, brez ovinkov, naravnoč.

geradezu *adv*. naravnost.

Geradflügler *m*. ravnokrilěc, premokrilěc.

Geradheit *f*. odkritosrčnost, prostodušnost, iskrenost.

geradlinig ravnočrtěn, premočrtěn.

geradsinnig odkritosrčěn, prostodušěn, iskrén.

Geradzähner *m*. premozob.

Gerassel *n*. rožljanje, romplanje; (v. Wagen) drdranje, ropotanje.

Geräth *n*. sprava, o-, priprava, roba; (Geschirr) posoda, posodje; (Werkzeug) orodje; Haus— pohišje, pohištvo.

gerathen priti (pridem), dospeti, pasti (padem), zaiti (-idem); (ungefähr kommen) zabresti (-bredem), zaiti, zagaziti, nameriti se, naleteti; in Streit — spreti se, skregati se, zbeséditi se; in Zorn — raz-, ujeziti se, razsrditi se; in Schulden — zadolžiti se; in Brand — vneti (vnamem) se, užgati se; in Armut — obožati, obubožati; (gelingen) po sreči iziti (-idem) se, posrečiti se, sponesti se, obnesti se; nicht — pokazíti se; (v. Früchten) roditi, obroditi, obnesti se; plenjati.

Gerathewohl *n*. auf's — na slepo srečo, tjevendan, po nameri, navdan.

Geräthschaft *f*. s. Geräth.

geraum prostorěn, prostran; (v. d. Zeit) davěn.

geräumig prostorěn, prostran, obširěn, razsežěn.

Geräumigkeit *f*. prostornost, prostranost.

Geräumte *n*. krčevina, novina, laz, rovt.

Geräusch *n*. šum, hrum, hrušč, hrup, vrišč, šumenje, šunděr; (b. Zerbrechen oder Zerreißen) rèsk, hrèst; (weidm.) drob, drobovina.

geräuschlos brez šuma, tih.

geräuschvoll šuměn, šumeč, šumovit, hruměn.

Geräusper *n*. hrk, hrkanje.

Gerbebaum *m*. strojilnik.

Gerbeeisen *n*. strgalo, strgon.

gerben strojiti, udelovati; ustrojiti, udelati; *fig*. mazati (mažem), bunkati; namazati, nabunkati.

Gerben *n*. stroj, strojitěv.

Gerber *m*. strojar, krznar, kožar; Gerber= strojarski.

Gerberei *f.* strojarstvo, strojarija.
Gerbergrube *f.* strojarska jama, varnica.
Gerberlohe *f.* čreslo.
Gerberlohmühle *f.* stope *(pl.)* za čreslo.
Gerbestoff *m.* čreslovina, strojivo.
gerbestoffhältig čreslovit.
gerecht prav, pravičěn, praveděn, spravedljiv; (angemessen) primerěn; (gewachsen) kos biti (sem) čemu.
Gerechte *n.* pravdanje, prepiranje.
Gerechtigkeit *f.* pravica; (Eigenschaft) pravičnost, pravednost; den Händen der — überliefern pravici izročiti.
Gerechtsame *f.* oblast (-i), pravica.
Gerede *n.* govorjenje, govorica; es geht das — govoré, pravijo.
gereichen biti (sem) za kaj, služiti; es gereicht ihm zur Ehre čast mu dela, na čast mu je, častí ga; es gereicht zum Vortheil koristno je; zur Schande — sramotiti, sramoto od. nečast delati.
Gereiß *n.* trganje; um diese Sache ist viel — za to reč se trgajo, pulijo, ženó.
Gerenne *n.* letanje, dirjanje.
gereuen kesati se; es gereut mich kesam se, žal mi je, boli me, greva me, grize me, obžalujem.
Gereut *n.* laz, novina, krčevina, trebež, rovt.
Gerhab *m.* s. Vormund.
Gericht *n.* sod, sodišče; (Behörde) sodnija; (das Richten) sodba; — halten soditi; vor — erscheinen priti (pridem) pred sodnika, pred sodbo znajti (znajdem) se. [nijski.
gerichtlich sodnji, sodni, sodben, sod-
Gerichts= sodnji, sodni, sodnijski.
Gerichtsacten *pl.* sodnji (sodni) spisi, sodnijska pisma.
Gerichtsamt *n.* sodišče, sodništvo.
gerichtsbar sodniji podvržen, pod sodnijo. [last (-i).
Gerichtsbarkeit *f.* sodnost, sodnja ob-
Gerichtsbeamte *m.* sodnji od. sodnijski uradnik.
Gerichtsbehörde *f.* sodnja gosposka, sodnija.
Gerichtsbeisitzer *m.* sodnijski prisednik.
Gerichtsbescheid *m.* sodnji odlok, sodnijski odgovor.
Gerichtsbezirk *m.* sodnji okraj, sodnijski kotor.
Gerichtscommission *f.* sodnji návod, sodnja komisija. [nost.
Gerichtscompetenz *f.* sodnja pristoj-
Gerichtsdiener *m.* birič, sodnji sluga.
Gerichtseid *m.* sodnja prisega.
Gerichtseintheilung *f.* sodnijska razdelitěv.
Gerichtsferien *pl.* sodnji prazniki, sodnje počitnice *pl.*
Gerichtsgebür *f.* sodnja pristojbina, sodnji davěk, sodnina.
Gerichtshaus *n.* sodilnica, sodišče.
Gerichtsherr *m.* lastnik sodbenosti, grajščak s sodnjo oblastjo.
Gerichtsherrschaft *f.* grajščina s sodnjo oblastjo.
Gerichtshof *m.* sodišče, sodnija; oberster — najvišje sodišče.
Gerichtskanzlei *f.* sodnijska pisarnica.
Gerichtskosten *pl.* sodnji stroški.
Gerichtslehen *n.* sodnji fevd.
Gerichtsordnung *f.* sodnji red, sodovnik; allgem. — občni sodovnik. [ba.
Gerichtsorganisierung *f.* sodnijska ured-
Gerichtsperson *f.* sodnijska oseba, človek od sodnije.
Gerichtsplatz *m.* sodišče.
Gerichtsrath *m.* sodnji svetovalěc, sodnijski svétnik. [nica.
Gerichtssaal *m.* (*pl.* die —säle) sodil-
Gerichtssiegel *m.* sodnji pečat.
Gerichtssprengel *m.* s. Gerichtsbezirk.
Gerichtsstand *m.* podsódnost. [nija.
Gerichtsstelle *f.* sodnija, sodnja oblast-
Gerichtsstuhl *m.* sodnji stol.
Gerichtsstunde *f.* sodnja ura.
Gerichtstag *m.* sodnji dan (dneva), pravdni dan, dan sodnijske obravnave.
Gerichtsverfahren *n.* sodnja ravnava, sodnijsko postopanje.
Gerichtsverfassung *f.* sodnijska uredba, uravnava sodnij.
Gerichtsverhandlung *f.* sodnijska obravnava, sodnja razprava.
Gerichtsverwaltung *f.* pravosodnja uprava.
Gerichtsvogt *m.* sodnik.
Gerichtsvollzieher *m.* sodnji izvršitelj od. izvrševalěc.
Gerichtsvorstand *m.* sodnji predstojnik, načelnik sodišča.
Gerichtswesen *n.* sodstvo, sodnijstvo.

Gerichtswundarzt *m*. sodnji ranocelnik.
gerichtszuständig pristojěn, podsoděn.
Gerichtszuständigkeit *f*. podsódnost, pristojnost.
gerieben (fein, durchtrieben) predelan, premetèn, zvit, pretkan.
gerieren sich nositi se, obnašati se, vesti (vedem) se, počenjati. [nje.
Geriesel *n*. curljanje, šumot, šumlja-
gering droběn, mal, majhěn, lahěk; (dem Werte nach) ničev, malovreděn, slab; —es Einkommen pičli dohodki *pl*.; —er Preis doběr kup, nizka cena, po ceni; der —ste Preis zadnji kup, zadnja cena; nicht im —sten kratko nikar ne, ni malo; —es Erz jalova ruda.
geringachten za malo šteti (štejem), nizko ceniti, malo čislati.
Geringachtung *f*. nepoštovanje, zaničevanje, nečislanje.
geringfügig majhěn, malovažěn, malovreděn, neznatěn, majčken.
Geringfügigkeit *f*. majčkenost, malovažnost, neznatnost.
geringhaltig slab, ubog, malovreděn, laněk. [kost.
Geringhaltigkeit *f*. malovrednost, lah-
geringschätzen za malo šteti (štejem) od. imeti (imam), nizko ceniti, ne ceniti, ne čislati.
geringschätzig malovažěn, male vrednosti, malo čislan; malo čislajoč, zaničevalěn; — von etw. reden zaničljivo, z zaničevanjem o čem govoriti, kaj v nič devati.
Geringschätzigkeit *f*. malovažnost; jemanden mit — behandeln zaničljivo s kom ravnati.
Geringschätzung *f*. nepoštovanje, zaničevanje, nečislanje. [*pl*.
Gerinne *n*. vodotok, žleb, struga, rake
gerinnen strditi se, zgostiti se; pohreniti se, zakrkniti, steti (stmem) se; (v. d. Milch) zasiriti se, skisati se, sesesti (-sedem) se, zgristi se.
Gerippe *n*. okostje, okostnica, kostjak, hrodje; *fig*. sama koža, kost in koža.
Germ *m*. drože *pl*., droží *pl*. *f*.
Germane *m*. german, germaněc.
germanisieren ponemčiti; *impf*. ponemčevati.
Germanismus *m*. germanizěm.

gern rad, -a, -o; lieber rajši, raji; herzlich — iz (od) srca rad; — haben rad imeti (imam), ljubiti.
Geröchel *n*. grgranje, hropenje.
Geröhricht *n*. trstje, trstičje.
Geroll *n*. (des Wagens) drdranje; (d. Donners) grmenje, gromovina.
Gerölle *n*. prod, gruh, gruščc, svišč, gramoz, kršje.
Geröllhalde *f*. láberje. [ječmenji.
Gerste *f*. ječmen; Gersten- ječmenov,
Gerstenacker *m*. (nach der Ernte) ječménišče. [jak.
Gerstenbrot *n*. ječmenov kruh, ječmen-
Gerstengraupe *f*. ječmenova kaša, obdelan (phan) ječmen. [zrno.
Gerstenkorn *n*. ječmen, ječmenovo
Gerstenmehl *n*. ječmenova moka.
Gerstenstroh *n*. ječménica, ječmenovka.
Gerstenzucker *m*. ječmenov sladkor.
Gerte *f*. šiba, prot, vitra, vitva; *dem*. šibica, vitrica, protěc; *coll*. šibje, protje.
Geruch *m*. voh, vonj, duh; ein angenehmer — prijetěn duh, vonjava, dišava; ein übler — neprijetěn duh, zadah, zatohlost, smrad (-a u. -ú); — haben dišati.
geruchlos nedišeč, brez duha; brez vonja, nečutěn.
Geruchlosigkeit *f*. nedišečost, pomanjkanje duha; pomanjkanje vonja, nečutnost. [čutnica.
Geruchsnerv *m*. dišnica, (vonjavna)
Geruchsorgan *n*. vonjalo, vohalo.
Geruchssinn *m*. vonj, voh.
Gerücht *n*. govorica, glas; es geht das — govoré, govorica je; es verbreitete sich das — glas so zagnali, glas je počil, govorica se je raznesla; gutes — sloves, dobro ime (-na); er wurde in ein böses — gebracht jeli so ga opravljati, prišel je ljudem v zobe.
gerüchtsweise *adv*. po govorici, kakor se govori, kakor (ljudje) pravijo (pripovedujejo), baje da, menda.
geruhen račiti, blagovoliti.
Gerumpel *n*. ropot, ropotanje.
Gerümpel *n*. ropotija, šara, starina.
gerundet zakrožen, zaobljen, okrogěl, óblast.
Gerundium *n*. gerundij, glagolnik.
Gerüst *n*. oděr, podmostki *pl*.

Gerüstbaum *m.* odrenica.
Gesäge *n.* žaganje, piljenje, piljevina.
gesägt napiljen.
Gesäme *n.* semenje, semena *pl.*
gesammelt zbran.
gesammt ves, vsa, vse; skupěn, cel, celotěn, celokupěn, celovit; **alle** — vsi skup, kar jih je; *adv.* skupno.
Gesammtbetrag *m.* ves zneseěk, vsota, skupni zneseěk.
Gesammtertrag *m.* ves dohoděk, ves doneseěk, cel dobiček. [vitost.
Gesammtheit *f.* skupnost, celota, celo-
Gesammtmacht *f.* vsa (skupna, zjedinjena) moč (-í). [ministerstvo.
Gesammtministerium *n.* celo od. skupno
Gesammturtheil *n.* sodba vse komisije, splošna sodba, splošni razsoděk.
Gesammtverband *m.* celotna od. vkupna zveza.
Gesammtverbürgung *f.* soporoštvo, vzajemno (nerazdelno) poroštvo.
Gesammtwirkung *f.* vkupni učiněk.
Gesandte *m.* poslaněc, sel, posěl.
Gesandtschaft *f.* poslanstvo, poslanci *pl.*; Gesandtschafts- poslanski.
Gesang *m.* spev, petje, prepevanje; (Lied) pesěm (-i), popevka; (Melodie) napév. [knjiga.
Gesangbuch *n.* pesmarica, pesemska
Gesangliebe *f.* pevoljubje.
gesangliebend pevoljuběn, radopevěn.
gesanglos brez petja, brez glasu, brezpevěn.
gesangreich spevěn, radopevěn.
Gesangsunterricht *m.* pouk (poučevanje) v petji.
Gesangsweise *f.* napév, viža.
Gesäß *n.* zaděk, zadnjica, goza, sedalo.
Gesäßmuskel *m.* gozna mišica, mišica sedača.
Gesaus *n.* hrušč, šumenje, vršenje.
Gesäusel *n.* šumljanje, pihljanje, šumot.
Geschäft *n.* opravěk, opravilo, delo, posěl; (Angelegenheit) reč (-í), zadeva; **den —en nachgehen** po (svojih) opravkih iti (grem); (Handlungs—) kupčija; (Localität) prodajalnica.
geschäftig delavěn, priděn, obrtěn, prizadevěn, marljív.
Geschäftigkeit *f.* delavnost, pridnost, prizadevnost, marljivost.
geschäftlich opravilěn; in **—er Beziehung** kar se tiče opravil, glede na opravila. [naročilo.
Geschäftsauftrag *m.* naročeni opravěk,
Geschäftsbesorgung *f.* oskrbovanje opravil, opravljanje.
Geschäftsbetrieb *m.* opravljanje.
geschäftsfrei brez opravil, brez dela, brez opravka, prost.
Geschäftsführer *m.* opravnik, poslovodja. [ništvo.
Geschäftsführung *f.* opravilstvo, oprav-
Geschäftsgang *m.* red v opravkih, opravilni red; (das Gehen) hoja v (po) opravilih. [bovanje.
Geschäftsgebarung *f.* opravljanje, oskr-
Geschäftskreis *m.* področje; **das fällt in meinen** — to je mojega opravila (dela), to spada v moje poslovno področje. [lih.
Geschäftskunde *f.* zvedenost v opravi-
geschäftskundig znajden od. zveden v opravilih.
Geschäftsleiter *m.* obrtni opravitelj, opravník, poslovodja.
Geschäftsleitung *f.* vodstvo od. uredba od. oskrbovanje opravil. [brezdelěn.
geschäftslos brez dela, brez opravila,
Geschäftsmann *m.* obrtnik, kupčevalěc.
Geschäftsordnung *f.* opravilni red.
Geschäftspraxis *f.* izurjenost od. ročnost v opravilih.
Geschäftsreisende *m.* potujoči obrtnik od. kupěc.
Geschäftsrückstand *m.* zastaněk v opravilih, zastala opravila *pl.*
Geschäftssache *f.* opravilo, posěl, službena reč (-í).
Geschäftssprache *f.* uradni oder službeni jezik. [spisěk.
Geschäftsstück *n.* uradni spis, službeni
Geschäftsthätigkeit *f.* poslovanje. [ja.
Geschäftsträger *m.* opravnik, poslovod-
Geschäftsüberbürdung *f.* sila opravil, preobloženost z opravili.
Geschäftsübergabe *f.* izročitěv opravil, predaja poslov.
Geschäftsverbindung *f.* opravilna (poslovna) zveza, kupčijska zveza.
Geschäftsvermittlung *f.* poslovno posredovanje, mešetarstvo.
Geschäftsvertheilung *f.* razdelba poslov, razdelitěv opravil.

Geschäftszahl *f.* opravilsko število, poslovni broj; *num. exhibit.* vložno število.

geschämig sramožljiv.

geschändet oskrunjen; osramočen.

geschätzt cenjen, spoštovan, čislan.

geschehen goditi se; z-, do-, prigoditi se, storiti se, pripetiti se; zufällig — naključiti se, narajmati se; (erfüllt werden) izpolniti se, dopolniti se, iziti (-idem) se; (vollendet werden) dodelati se, dovršiti se; dokončati se.

Geschehnis *n.* do-, prigodĕk, primerljej, pripetljej, slučaj.

gescheit umĕn, razumĕn, pametĕn, razsodĕn, preudarĕn, razborĕn, prebrisan, razborit; — machen spametiti, zmodriti, spametovati, zučiti; — werden spametovati se rc.

Gescheitheit *f.* razumnost, pamet (-i), preudarnost, razsodnost, razboritost.

Geschenk *n.* dar, darilo, podarĕk; (an Fleisch und Würsten, wenn geschlachtet wird) koline *pl.*; ein — machen podariti, v dar dati.

Geschenkannahme *f.* jemanje darov, sprejemanje daril.

Geschenkgeber *m.* darovatelj, darilĕc, darovalĕc; —in *f.* darovateljica, darovalka.

Geschenknehmer *m.* obdarjenĕc, obdarovanĕc; —in *f.* obdarjenka, obdarovanka.

geschenkweise v dar, zastonj.

Geschichtchen *n.* povestica, zgodbica, povedka.

Geschichte *f.* z-, do-, prigodba, prigodĕk; (Welt—) zgodovina, povestnica, zgodopisje; (Erzählung) povest (-i), pripovest, pripovedka; die bibl. — zgodbe sv. pisma, svetopisemske zgodbe *pl.*

Geschichtenbuch *n.* pripovedna od. zgodovinska knjiga, zgodbe *pl.*

geschichtlich zgodovinski, zgodopisĕn.

Geschichts- zgodovinski.

Geschichtsbuch *n.* zgodovinske bukve *pl.*, zgodovinska knjiga, zgodovina.

Geschichtschreiber *m.* zgodopisĕc, povestničar, zgodovinar.

Geschichtsforscher *m.* zgodovinar, preiskovalĕc zgodovine.

Geschichtsforschung *f.* preiskavanje zgodovine, povestništvo.

Geschichtskenner *m.* poznavalĕc zgodovine, zgodoznanĕc, zgodovinar.

Geschichtskenntnis *f.* znanje zgodovine, zgodoznanstvo.

Geschichtsquelle *f.* zgodovinski vir, izvir zgodovine.

Geschichtsstoff *m.* zgodovinsko gradivo.

Geschichtswissenschaft *f.* zgodovinska veda, povestna znanost, znanstvo zgodovine, zgodoznanstvo, zgodovina.

Geschick *n.* (Geschicklichkeit) pripravnost, sposobnost, urnost, ročnost, spretnost; (Schicksal) osoda, usoda.

Geschicklichkeit *f.* pripravnost, ročnost, spretnost, urnost, umetalnost, znajdenost, okretnost, izurjenost.

geschickt pripravĕn, spretĕn, izurjen, ročĕn, zveden, sposobĕn, okretĕn.

Geschiebe *n.* suvanje; *(mont.)* spljaka, prod, prodovina, naplavina.

Geschirr *n.* posoda; *dem.* posodica; *coll.* posodje; (Geräth) oprava, priprava; (bei Pferden) zaprega, konjska oprava, jermenje.

Geschirrhändler *m.* posodar, lončar.

Geschirrhandlung *f.* lončarija.

Geschlecht *n.* rod (-a und -ú), pleme (-na), rodovina; das männliche (weibliche) — moški (ženski) spol; (Art) razpol, vrsta; (Generation) zarod, naraščaj.

geschlechtlich spolĕn, po spolu.

geschlechtlos brezspolĕn, brez spola.

Geschlechts- po rodu, rodovinski; po spolu, spolni.

Geschlechtsfolge *f.* rodosledje, rodovinsko nastopstvo.

Geschlechtsforscher *m.* rodoslovĕc.

Geschlechtskunde *f.* rodoslovje.

Geschlechtsname *m.* rodovinsko ime (-na), ime rodú; (Zuname) primĕk (priimĕk).

Geschlechtsorgan *n.* rodilo, plodilo, plemenilo, spolovilo.

Geschlechtsregister *n.* rodopis, rodovnik.

Geschlechtstheile *pl.* rodila, spolovila, spočetila, spolni udje.

Geschlechtstrieb *m.* spolni nagon, poltna pohotnost.

Geschlechtswappen *n.* rodovinski grb.

Geschlechtswort *n.* (Artikel) spolnik, člen.

geschliffen zbrušen, uglajen; *fig.* omikan, olikan.

Geschliffenheit *f.* zbrušenost, uglajenost; omikanost, olikanost.

Geschlinge *n.* pletenje, pletenina, ovojěk; drob, osrčje, otrôbica, otrôba, notrôba.

Geschmack *m.* okus, vkus, slad (-ú), slast (-i); — haben nach etw. sladiti od. cikati (po čem); er findet — daran to mu je všeč, to mu je po godi, to mu dopade, godi, ugaja; bittern, süßen — haben (po)greneti, (po)sladeti; feiner — taněk od. doběr okus; den — bilden okus bistriti, čistiti, likati; ein Mann von — mož dobrega vkusa, razsoděn (razborěn) mož, ki umeje, kaj je lepo; (Sitte) šega, navada.

geschmacklos neslastěn, plevěk, omleděn, pust, neslan; *fig.* brezvkusěn.

Geschmacklosigkeit *f.* neslastnost, plevkost, omlednost, neslanost; brezvkusnost.

Geschmacksbildung *f.* čiščenje od. likanje vkusa.

Geschmackslehre *f.* krasoslovje, krasoveda.

Geschmackssinn *m.* okus, vkus.

geschmackvoll okusěn.

geschmackwidrig nevkusěn.

Geschmeide *n.* kovana dragotina od. dragocenost, kinč, lišp; (Gold—) zlatnina; (Silber—) srebrnina; nakit, ures.

Geschmeidekästchen *n.* skrinjica za dragotinje.

Geschmeidewaren *pl.* dragotine *pl.*, dragotinje.

geschmeidig voljěn, vločěn, giběk, gibčěn, meheк, prožěn, okretěn; (v. Körper) šiběk, teněk, vitěk; — machen omehčati, omečiti.

Geschmeidigkeit *f.* voljnost, giběnost, vločnost, mehkost, prožnost; šibkost, vitkost.

Geschmeiß *n.* blato, govno; (v. Vögeln) tičjek; (v. Insecten) zapúljěk, zapljuněk, zapljívěk, zaléga, žůžele *pl.*; (Ungeziefer) mrčes, črvad (-i); (Gesindel) drůhal (-i), žlota, izmet, glota.

Geschmetter *n.* trobentanje, trobljenje; (v. Donner) grmenje.

Geschnatter *n.* gaganje; blebetanje.

geschnörkelt izprelepotičěn, s prepletki okrašen.

Geschöpf *n.* stvar (-i).

Geschoss *n.* strela; (an Pflanzen) mladíka, mladica, omlad, letorast (-i), poganjěk; (Stockwerk) nadstropje; ein Haus mit drei —en hiša na tri strope, tristropna hiša; (milit.) strel.

Geschrei *n.* krik, kričanje, vek, vekanje, vpitje, vika; ein — erheben zakričati (-im), zavpiti (-pijem), krik zagnati (-ženem).

Geschreibsel *n.* pisarjenje, pisarija.

Geschütz *n.* top, kanon, strelba, topovi *pl.*, kanoni *pl.*

Geschützdonner *m.* grmenje topov, pokanje kanonov.

Geschützsalve *f.* strel iz topov.

geschützt zavarovan, v zavetji.

Geschützwesen *n.* topništvo.

Geschwader *n.* truma, trop, odděleк.

geschwänzt repat.

Geschwätz *n.* blebetanje, žlobudranje, prazno govorjenje, čeljustanje, čvekanje.

geschwätzig blebetav, žlobudrav, jezičěn.

Geschwätzigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost, jezičnost.

geschweige *adv.* nikar, kamo-li, da molčím, da nič ne rečem, da ne omenim.

geschwind hitěr, urěn, brz, nagěl; *adv.* brž, hitro, urno, naglo, ročno.

Geschwindigkeit *f.* hitrost, urnost, brzost, brzina, hitrica

Geschwindschreibkunst *f.* hitropisje, brzopis.

Geschwirr *n.* brnenje, zviždanje, sikanje, šum.

Geschwister *pl.* bratje in sestre.

Geschwisterkind *n.* bratraněc; bratrana, bratranka; (v. d. Schwester) sestraněc, sestrič, sestrnik; sestrana, sestranka, sestričina; die —er strniči *pl.* (striniči).

geschwisterlich bratovski, sestrski; *adv.* po bratovsko, bratovski, po sestrsko, sestrski, kakor bratje in sestre.

Geschwisterliebe *f.* bratovska (sestrska) ljubézěn (-i).

Geschworne *m.* porotnik, priseženěc; — sein porotnikovati; Geschwornen- porotniški.

Geschwornengericht *n.* porotno sodišče, porota, sodnija priseženeсev.

Geschwornenliste *f.* imenik porotnikov, spisěk priseženeсev.

Geschwulst *f.* otok, oteklina, zateklina, obrencelj; (Aufgedunsenheit) zabuhlost, nadutost.

Geschwür *n.* uljé (-ésa), tur, tvór (-a u. -ú), vred, prišč, čír, číraj, mozolj, runje *pl. f.*; (hartes) trdnica; (durch Quetschen entstanden) otiska; Nagel— zanohtnica, zagnida.

geschwürig čírav, mozóljast, gnójěn.

gesegnen s. segnen; Gott gesegne es dir Bog ti povrni, plačaj; das Zeitliche — preseliti se (s sveta) v večnost, ta svet zapustiti.

Geselle *m.* pomagač, pomagalěc, pomočník, hlapěc; (Gefährte) tovariš, drug, družnik; ein liederlicher — malopridnež, razuzdaněc; ein fauler — lenuh, tožljívěc.

gesellen družiti; z-, pridružiti; sich — družiti se, pajdašiti se; pridružiti se, vriniti se.

Gesellenbuch *n.* imenik obrtnijskih pomagačev, spisěk obrtnijskih delavcev.

Gesellenlade *f.* skládnica obrtnijskih delavcev (rokodelskih pomagačev).

Gesellenordnung *f.* pomočniški zakon, postava za obrtnijske pomočnike.

Gesellenverein *m.* društvo rokodelskih pomagačev, — obrtnijskih pomočnikov.

gesellig družěn, družljív; priljuděn.

Geselligkeit *f.* družnost, družljivost; priljudnost.

Gesellin *f.* druža, drugarica, družica, tovaršica.

Gesellschaft *f.* družba, društvo; druščina, tovaršija.

Gesellschafter *m.* drug, tovariš, družnik, družbenik; —in *f.* družica, tovaršica, druga, drugarica, druža.

gesellschaftlich družben, društven, vzajeměn; (gesellig) družěn, družljív.

Gesellschafts- družben, društven.

Gesellschaftsfräulein *n.* gospica tovaršica, drugarica, družabnica.

Gesellschaftsglied *n.* član (ud) društva, družnik, družabnik.

Gesellschaftskreis *m.* družba, tovaršija, društveni krog.

Gesellschaftsrechnung *f.* družbeni račun.

Gesenk *n.* grezilo, potapljalka; (Absenker des Weinstockes) grebenica, vlačenica, živica.

Gesenke *n.* vdiranje, poniževanje, reběr (-i), ponikva.

Gesetz *n.* zakon, postava; (Richtschnur) vodílo, pravilo; im Sinne des —es po postavi; ein — aufheben zakon preklicati (-kličem), — ovreči (-vržem), — razveljaviti, — odpraviti, — odstraniti; Gesetz- postavěn, zakonit.

Gesetzauslegung *f.* tolmačenje zakona, razlaganje postave.

Gesetzblatt *n.* (Gesetzbuch *n.*) zakónik; allgem. bürgerl. — občni državljanski zakónik.

Gesetzentwurf *m.* načrt zakona, osnutěk postave.

Gesetzeskraft *f.* zakonna (postavna) moč (-i), krepkost zakona.

Gesetzesverletzung *f.* prekršěk zakona, prestopěk postave.

gesetzgebend zakonodajěn, zakono-(postavo-)dalěn, postavodajalěn.

Gesetzgeber *m.* zakonodalěc, postavodajěc, zakono-(postavo-)dajalěc.

Gesetzkunde *f.* zakonoznanstvo, zakonoslovje, postavoznanstvo.

gesetzkundig vešč zakonov, v zakonih (postavah) izveden, — znajden, postavoveděn, z zakoni seznanjen.

Gesetzkundige *m.* zakonoznalěc, zakonoslověc, postavoznalěc.

gesetzlich *adi.* zakonít, postavěn; *adv.* po zakonu (postavi), zakonito, postavno.

Gesetzlichkeit *f.* zakonitost, postavnost.

gesetzlos brez postave, brez zakona, brezpostavěn, samovóljěn, brezvladěn.

Gesetzlosigkeit *f.* brezzakonje, brezpostavnost, samovoljnost, brezvladnost.

gesetzmäßig (Gesetzmäßigkeit) s. gesetzlich (Gesetzlichkeit).

gesetzt resnoběn, miřěn, moški, ozbiljěn; — dass postavim, vzemimo da, recímo da u. s. w.

Gesetztheit *f.* resnobnost, tehtnost, moštvo.

Gesetzübertretung *f.* prekršěk zakona, prestopěk postav.

Gesetzvollstrecker *m.* izvrševalěc zakona, izvršítelj postave.

Gesetzvollstreckung *f.* izpolnjenje zakona, izvršitěv zakona, izpeljava postave, izpeljevanje —.

Gesetzvorlage *f.* nasvet postave, nasvetovani (predloženi) zakon, nasvetovana (predložena) postava, predlog zakona.

Gesetzvorschrift *f.* propís zakona, ukaz zakona, zakon; nach — kakor zakon (postava) veleva (ukazuje), po zakonu.

gesetzwidrig protizakonĕn, proti zakonu (postavi), nezakonit, nepostavĕn, postavi (zakonu) nasprotĕn, zoper zakon, zakonu protivĕn, postavolomĕn.

Gesetzwidrigkeit *f.* nezakonitost, nepostavnost, protizakonje, protizakonnost.

Gesicht *n.* (Gesichtssinn) vid; (Anblick) pogled; (Antlitz) obličje, obraz, lice; (Vision) prikazĕn (-i), pošast (-i); vor das — kommen pred oči priti (pridem); ein saueres — machen pačiti se, kremžiti se, kislo se držati, namrdniti se; etwas zu — bekommen za-, ugledati, zapaziti kaj; ein gutes — dobro (bistro) oko; ein schwaches — slabe oči *pl.*

Gesichtchen *n.* obrazĕk, ličice.

Gesichts- očesni; vidni; oblični, ... obraza, ... obličja. [lica.

Gesichtsausdruck *m.* izraz obličja, —

Gesichtsfarbe *f.* barva obraza, barva v licu.

Gesichtsfeld *n.* (Horizontfläche) vidni prostor, obzorni prostor, vidik.

Gesichtsknochen *m.* lična kost (-i).

Gesichtskreis *m.* obzor, obzorje.

Gesichtsmuskel *m.* (ob)lična mišica.

Gesichtsnerv *m.* očesna čutnica.

Gesichtspunkt *m.* gledišče, vidik; betrachten wir nun die Sache aus einem anderen —e oglejmo si stvar z druge strani.

Gesichtsschärfe *f.* bistrovidnost.

Gesichtsschwäche *f.* slabovidnost, slab vid, slabe oči *pl.*

Gesichtssinn *m.* vid.

Gesichtszug *m.* črta obraza, črta v obličji, obrazna črta.

Gesims *n.* okrajĕk, napustĕk, okrožica.

Gesinde *n.* družina, posli *pl.*, čeljad (-i); Gesinde- družinski, za družino.

Gesindel *n.* druhal (-i), glota, znes (-i).

Gesindeordnung *f.* postava za posle, poselski zakon.

Gesindestube *f.* družinska izba, izba za posle (za družino), hišterna.

Gesindeverband *m.* družinska zveza.

gesinnt sein misliti, kake misli biti (sem); freundschaftlich (feindlich) — prijatelj (sovražnik) biti.

Gesinnung *f.* mišljenje, misli *pl.*

gesinnungstüchtig vrlega mišljenja, blagomiseln.

gesittet nravĕn, lepega vedenja (obnašanja), lepih šeg, čednih navad, omikan, olikan, uljudĕn.

Gesittung *f.* nravnost; omikanost, uljudnost.

gesonnen namenjen, nakanjen; — sein nameravati, misliti, kaniti, nameniti (se), imeti (imam) namen.

gespalten nacepljen.

Gespan *m.* drug; *(Comes)* župan. [*pl.*

Gespann *n.* vprega, zaprega, plúgi *m.*

gespannt napet, nategnen; sie sind miteinander auf —em Fuße v zameri sta, grdo (pisano) se gledata, sprla sta se.

Gespanschaft *f.* (Comitat) županija, (nach dem Slovak.) stólica.

Gesparr *n.* škarnice *pl.*, lemezi *pl.*, brunovje, tramovje, ogredje.

Gespenst *n.* strah (-ú), strašilo, pošast (-i), prikazĕn (-i), duh.

Gespenstererscheinung *f.* prikazĕn (-i).

Gespenstergeschichte *f.* pripovedka o strahovih (duhovih, prikaznih).

Gespensterglaube *m.* vera v strahove.

Gespensterstunde *f.* ura strahov, čas ko duhovi pohajajo.

Gesperr *n.* zapor, zaklep, zapona, zaponka, zapirala *pl.*; (am Wagen) závor, zavornica, zavéralnica.

gesperrt zaprt.

Gespiele *m.* vrstnik, drug, tovariš od mladosti; wir waren —n in der Jugend v mladosti smo se skupaj igrali.

Gespielin *f.* vrstnica, družica, tovaršica otroških let.

Gespinst *n.* preja.

Gespött *n.* zasramovanje, zasmehovanje, roganje, po-, zasmeh, zasramba, sramotitĕv, sramočenje, oponašanje; — treiben zasramovati, zasmehovati, sramotiti; smejati se, rogati se (komu).

Gespräch *n.* po-, razgovor, govorica, pomenĕk, pogovarjanje, pomenkovanje; ein — führen raz-, pogovarjati se, meniti

se, pomenkovati se, pogovor imeti (imam s kom); das — beendigen do-, izgovoriti; das — führte darauf beseda je nanesla.

gesprächig zgovórěn; nagovorljív, uljuděn, prijazěn.

Gesprächigkeit *f.* zgovornost.

gesprächsweise *adv.* v razgovoru.

gesprenkelt pikast; pisan, pestěr. [je.

Gestade *n.* breg, obrežje, obala; primor-

Gestalt *f.* podoba, oblika; (v. Körper) postava; *adv.* dergestalt tako, gleichergestalt ravno (isto) tako, anderergestalt drugače, inače; nach — der Sachen po okoliščinah, kakor nanese, kakor bo kazalo (kakor se bo zdelo, — videlo); eine unbekannte — neznan človek; (Erscheinung) prikazěn (-i).

gestalten podobiti, obraziti, tvoriti; upodobiti, izobraziti, obličiti; sich — podobo náse vzeti (vzamem), dobiti podobo, postati (-stanem); *impf.* podobo náse jemati (jemljem), dobivati podobo, postajati, prihajati; sich anders — drugače zasukati (-sučem) se, prevreči (-vržem) se, obrniti se, iziti (-idem) se.

gestaltet sein kake podobe biti (sem); wohl— lepe postave, leporasěl; miß— grde postave, potvorjen; so — takošěn, tak.

gestaltlos brez podobe.

Gestaltung *f.* utvorjenje, upodobljenje, upodobitěv; — eines Landes uravnava, uredba, ustrojba.

Gestaltungskraft *f.* tvorna moč (-í), tvoreča sila.

Gestampfe *n.* topot, teptanje. [vati.

geständig sein priznati; *impf.* prizna-

Geständnis *n.* priznanje, izpóved (-i); — ablegen priznati, resnico povedati (povém).

Gestank *m.* smrad (-ú); einen — von sich geben smrdéti (-ím); einen — machen smraditi, zasmraditi.

gestatten do-, pripustiti, do-, privoliti, na voljo pustiti; *impf.* do-, pripuščati, do-, privoljevati.

Gestattung *f.* dopust, dopuščenje, dovolitěv, dovoljenje.

gestehen priznati, izpovedati (-vém), odkriti (-krijem), razodeti (-odenem).

Gestein *n.* kamenje.

Gestell *n.* stalo, stojalo, podstavěk; (für Töpfe) polica; (Fuß—) podnožje.

gestellig machen postaviti, dostaviti, napraviti da kdo pride; sich — — priti (pridem), postaviti se (pred sodnika n. pr.).

gestern včeraj; — abends sinoči; von — včerajšnji; von — abends sinočnji.

Gesticulation *f.* mahanje z rokami, kretanje, gestikulacija. [tati.

gesticulieren z rokami mahati, kre-

gestiefelt obut.

Gestion *f.* opravljanje službe, uradovanje, poslovanje.

Gestionsprotokoll *n.* opravni zapisnik.

Gestirn *n.* ozvezdje, zvezde *pl.*; (Stern) zvezda.

Gestirnanbeter *m.* častilěc zvezd, oboževatelj zvezd.

Gestirndienst *m.* zvezdočastje, češčenje zvezd, molikovanje zvezd.

gestirnt zvezdnat, zvezděn, zvezdovit, z zvezdami obsejan (obsut).

Gestöber *n.* metenje, metavíca.

Gestöhne *n.* ječanje, stokanje.

Gestotter *n.* jecljanje.

Gesträuch *n.* grmovje, grmje.

gestreckt stegnen, napet; —en Laufes v skok, v dir, skokoma.

gestreift progast, pisan; brezast, pasast, rižast, marogast.

gestrenge ostěr, strog, teněk; (tapfer) hraběr, junaški; —r Herr žlahtni gospod, vaše gospodstvo.

gestrig včeranji, včerajšnji.

Gestrüppe *n.* grmovje, goščava, hosta, čúmovlje, šuma.

Gestübe *n.* prah, prašina.

Gestüte *n.* žrebčarija, kobilarna, pastušnica.

Gestütmeister *m.* oskrbnik kobilarne, pastušnik.

Gestütpferd *n.* konj iz žrebčarije.

Gestütstute *f.* kobila iz kobilarne.

Gesuch *n.* prošnja; ein — abschlagen prošnjo odbiti (-bijem), odreči (-rečem), prošnje ne uslišati (-im).

Gesumme *n.* brenčanje, brnenje.

gesund zdrav; — werden ozdraveti; — machen ozdraviti, *impf.* ozdravljati.

Gesundbad *n.* (warmes) toplíce *pl.*

Gesundbrunnen *m.* zdravilna voda, lekovit vrelěc, zdravílěn studeněc, kisla voda, slatina.

gesunden (genesen) ozdravéti (-im), okrévati, ozdraviti se.

Gesundheit *f.* zdravje; eine — ausbringen napiti (-pijem) komu na zdravje, nazdraviti.

Gesundheitskunde *f.* nauk o zdravji, zdravoznanstvo. [ja.

Gesundheitspflege *f.* negovanje zdrav-

Gesundheitspolizei *f.* zdravstveno redarstvo, zdravstvena policija.

Gesundheitsregel *f.* pravilo za ohranitěv zdravja.

Gesundheitstrinken *n.* napívanje (na zdravje), nazdravljanje, zdravica.

Gesundheitswesen *n.* zdravstvo.

Gesundheitszeugnis *n.* svedočba o zdravji, zdravstveno spričevalo.

Gesundsein *n.* zdravje, zdravost.

Getäfel *n.* paž, opaž, obložci *pl.*

Getöse *n.* hrum, hrup, hrušč, šum, ropot.

Getrampel *n.* tôpot, štorkljanje, topotanje, cepetanje, peketanje.

Getränk *n.* pijača, pitje, pilo; napoj; berauschendes — pijana —, upijanljíva pijača.

getrauen sich upati si, drzniti se, srce (pogum) imeti (imam), osmeliti se.

Getraute *m.* poročeněc; *f.* poročenka.

Getreide *n.* žito; zrnje, teg, silje; Getreide- žitni.

Getreideart *f.* vrsta (sorta) žita.

Getreidebau *m.* sejanje žita, pridelovanje žita.

Getreideboden *m.* (Magazin) žitnica, kašča; (für's Getreide zuträglicher Boden) žitoroděn svet, žitorodna zemlja od. tla; svet —, zemlja —, tla (tal) za žito.

Getreidebrand *m.* snet (-i), snetje, smetljaj.

Getreidefeld *n.* žitno polje, žitišče.

Getreidehandel *m.* kupčija z žitom, žitarstvo, žitotrštvo; den — betreiben z žitom kupčevati, žitariti, z zrnjem tržiti.

Getreidehändler *m.* žitni kupěc (kupčevalěc), žitar.

Getreidehaufen *m.* (z. Austreten) vršaj.

Getreidehülse *f.* pleva.

Getreidekammer *f.* s. Getreideboden.

Getreidemarkt *m.* žitni sejěm, žitni trg, žitno tržišče. [žito.

Getreidemaß *n.* žitna mera, mera za

Getreidepreis *m.* žitna cena, žitni kup.

Getreideproduction *f.* pridelovanje žita.

getreidereich žitěn, žitoroděn.

Getreidevorrath *m.* žitna zaloga.

Getreidewurm *m.* žužěk, žitni molj.

Getreidezehent *m.* žitna desetína, žitni desétěk.

Getreidezins *m.* žitna dača, žitnina, kazěn (-i), vršník.

getreu zvest, verěn; (gewissenhaft) vestěn.

Getreuheit *f.* zvestost, vernost.

getreulich *adi.* zvest, verěn; *adv.* zvesto, verno, vestno.

Getriebe *n.* gonilo, kolesa *pl.* s. Triebwerk; (das Treiben) gibanje, snovanje, počenjanje.

getrost potolažen, brezskrběn, mirěn, brez skrbí; sei — ne boj se, bodi mirěn, nič ne maraj!

getrösten sich nadejati se, obetati si, upati, zanesti se, zanašati se, biti (sem) si česa v svesti.

Getrümmer *n.* podrtine *pl.*, razvaline *pl.*, groblje, podrtija.

Getümmel *n.* hrum, hrup, šum, vriš, vrenje.

geübt vajen, izurjen.

Geübtheit *f.* vajenost, izurjenost.

Gevatter *m.* kum, botěr; zu — bitten kumiti, zakumiti, za botra prositi; — stehen (sein) kumovati, za botra biti (sem).

Gevatterin *f.* kuma, botra, botrica, kumica.

Gevatterschaft *f.* kumstvo, botrinstvo.

Gevatterschmaus *m.* botrinja.

Gevattersleute *pl.* botri, kumovi *pl.*

Gevatterstehen *n.* kumovanje.

Geviere *n.* čveterěk.

geviert čveterěn, čveternat, štirjaški.

Gevierte *n.* čveterooglina, čveterje, čvetórina. [nina.

Gevögel *n.* ptiči *pl.*, ptice *pl.*, lete-

Gewächs *n.* rastlina, bil (-i), zel (-i), zelišče; *coll.* rastlinje, bilje; (d. Wuchs) rast (-i); (der Auswuchs) izrastěk, hrga.

gewachsen zrasĕl, zrastĕl; schön — lepe rasti, lepe postave; — sein (einer Sache) kos biti (sem) (kakej stvari), zmagati (jo), zmoči (zmorem jo). [na.

Gewächshaus *n.* rastlinjak, rastlinar-

Gewächskunde *f.* rastlinoznanstvo.

Gewächsreich *n.* rastlinstvo, rastlinje.

gewächsreich rastlinorodĕn, plodovit, rastlinovzgojĕn, biljevit.

Gewächssammler *m.* rastlinar, nabiralĕc rastlin.

Gewächssammlung *f.* zbirka rastlin.

Gewäge *n.* tehtanje.

gewagt smel, predrzĕn, nevarĕn, opasĕn, na slepo srečo započet.

Gewähle *n.* izbiranje.

gewahr werden za-, o-, spaziti, začutiti, zagledati; (erkennen) spoznati, uvideti.

Gewähr *f.* zagotovilo, poroštvo, jamstvo, zavarovanje, varnost, varščina, zapis, v gruntnih bukvah zapisana posest (-i).

Gewährbrief *m.* zagotovilni list, zavarovalno pismo, spričevalo o zemljiškoknjižnem zapisku, pismo o zemljiškoknjižno vknjiženi lasti.

gewahren opaziti, spaziti.

gewähren dovoliti, dopustiti, potrditi; *impf.* dovoljevati, dopuščati; (angeloben) obljubiti, obetati, zagotoviti, zavériti se; eine Bitte — (prošnjo) uslišati, dopolniti; (bringen, tragen) dajati, deliti, donašati; Freude — veseliti, razveseljevati; Nutzen — koristiti.

gewährleisten dobĕr biti (sem) za kaj, porok biti, poroštvo dajati, jamčiti.

Gewährleistung *f.* zagotovilo, poroštvo, varščina, zavarovanje.

Gewahrsam *m.* varstvo, čuvanje, zavarovanje, straženje, varovanje, hramba; in — bringen zapreti, pod ključ dejati, pod stražo postaviti.

Gewährsmann *m.* porok; er ist mein — nanj se opiram (sklicujem).

Gewährung *f.* dopuščenje, uslišanje.

Gewalt *f.* sila, moč (-i), premoč (-i), nasilje; (Macht) oblást (-i); d. Gesetze — anthun postavo napak razlagati, zavijati; jemd. — anthun silo storiti, — prizadeti (-denem) komu, posiliti; *impf.* silo delati, — prizadevati, siliti; in die — jemds. kommen priti (pridem) komu v roke, — v pest, — v oblast.

Gewalthaber *m.* oblastnik, mogotĕc; —in *f.* oblastnica.

Gewaltherrscher *m.* samosilnik, trinog, krut vladar, despot.

gewaltig (stark) silĕn, močĕn, silovit, hud, strašĕn, ogromĕn, ramĕn, naramĕn; (mächtig) mogočĕn, oblastĕn, velmožĕn; *adv.* močno, sílno, jako, zelo.

Gewaltige *m.* mogotĕc, oblastnik.

gewaltsam silĕn, posilĕn; *adv.* po sili, siloma, s silo, posilno.

Gewaltstreich *m.* sila, nasilje, nasilstvo, nasilĕn čin.

gewaltthätig na-, posilĕn, silovit.

Gewaltthätigkeit *f.* posilnost, sila, nasilje, nasilstvo.

Gewaltträger *m.* pooblaščenĕc; —in *f.* pooblaščenka.

Gewand *n.* oblačilo, obleka, odeva, krilo, oprava.

gewandt urĕn, ročĕn, gibčĕn, okretĕn, spretĕn; obrtĕn, znajden.

Gewandtheit *f.* urnost, ročnost, gibčnost, okretnost, spretnost; obrtnost, znajdenost.

gewärtig sein (gewärtigen) pričakovati, nadejati se, zanašati se, biti (sem) si v svesti (česa); (dienstfertig) poslužĕn; des Winkes — sein čakati na mígljej.

Gewärtigung *f.* čakanje, pričakovanje.

Gewäsch *n.* blebetanje, brbljanje, prazno govorjenje, kvante *pl.*

Gewässer *n.* vodovje, vode *pl.*

Gewebe *n.* tkanje, tkanina; pletenina; (der Spinne) pajčevína; (der Bienen) satje, satovje.

Gewehr *n.* branilo, orožje; (Schieß—) puška, puša; (gezogen.) risanica.

Gewehrfabrik *f.* puškarnica.

Gewehrfabrikant *m.* puškar.

Gewehrfeuer *n.* streljanje s puškami, pokanje pušĕk. [višče.

Gewehrkolben *m.* kopito, puškino gla-

Gewehrschmied *m.* puškar.

Geweih *n.* rogovi *pl.*, rogovile *pl.*, rogovje (jelenovo).

Gewende *n.* obračanje.

Gewerbe *n.* obrt, obrtnija; (Handwerk) rokodelstvo; ein — treiben obrt opravljati, obrtovati, pečati se z obrtom,

živeti (živiti se) ob njem; Gewerbe- und Gewerbs- obrtěn, obrtóvěn (obrtnijski).

Gewerbebefugnis *f.* obrtna (obrtnijska) pravica.

Gewerbeconcession *f.* obrtóvno dopustilo.

Gewerbefreiheit *f.* svoboda obrta, obrtnijska svoboda.

Gewerbegehilfe *m.* obrtni pomagač.

Gewerbegeld *n.* davěk od obrta, obrtnina.

Gewerbegericht *n.* obrtno sodišče.

Gewerbekammer *f.* obrtna oder obrtníška zbornica.

Gewerbelehrling *m.* obrtni oder rokodelski učeněc.

Gewerbfleiß *m.* obrtnost.

gewerblich obrtěn, obrtóvěn.

gewerblos brez obrta, brez rokodelstva.

gewerbsam obrtěn, prizadevěn, priděn, marljív.

Gewerbsangelegenheit *f.* obrtna (obrtnijska) zadeva.

Gewerbsausstellung *f.* obrtnijska razstava.

Gewerbsbetrieb *m.* obrtovanje.

Gewerbsgenoss *m.* obrtnijski tovariš, soobrtnik.

Gewerbsgeschäft *n.* obrt, obrtnija, obrtni posěl.

Gewerbsgesetz *n.* obrtnijski zakon, obrtnijska postava.

Gewerbsleute *pl.* obrtniki.

Gewerbsmann *m.* obrtník.

gewerbsmäßig obrtnijski.

Gewerbsordnung *f.* obrtnijski red, obrtnijska postava.

Gewerbsstand *m.* obrtníški stan, obrtništvo, obrtniki *pl.*

Gewerbsteuer *f.* obrtnina.

Gewerbsunternehmung *f.* obrtnijsko započetje od. podjetje.

Gewerbsverein *m.* obrtnijsko društvo.

Gewerbsverleihung *f.* podelitěv obrtnije.

Gewerbsverlust *m.* izguba obrtnije.

gewerbsverständig znajden —, zveden —, izurjen v obrtnijstvu.

Gewerbsverständige *m.* obrtni veščak.

Gewerbthätigkeit *f.* obrtnost.

Gewerbtreibende *m.* obrtnik; *f.* obrtnica.

Gewerbwesen *n.* obrtstvo, obrtnijstvo, obrtnijske zadeve od. reči.

Gewerk *m.* rudniški društvenik, rudniški deležnik (delničar); posestnik rudnika.

Gewerk *n.* delo; (Werkstätte) délavnica, tovarna; (Innung, Zunft) ceh, družba; rudniški deležniki *pl.*, rudarsko društvo, rudnik.

Gewerkschaft *f.* rudniško društvo, rudarska družba, rudnik.

Gewerksherr *m.* tovarnar, gospodar tovarěn, posestnik rudnikov.

Gewerksmann *m.* tovarniški delavěc, rudniški delavěc (rudár).

Gewicht *n.* (Schwere) teža, peza; (an der Wage) utěž (-í); (Wichtigkeit) važnost, tehtnost, imenitnost, znamenitost, pomemba, veljava; eine Sache von — imenitna oder važna reč; ein Mann von — veljavěn mož; ein — auf etw. legen smatrati —, imeti (imam) kaj za važno, visoko ceniti, važnost pripisovati čemu.

gewichtig tehtěn, težěk; *fig.* važěn, tehtěn, tehtovít, znamenít, imenítěn, pomenljív, veljavěn.

Gewichtigkeit *f.* tehtnost, važnost, znamenítost, veljava.

Gewichtsverhältnis *n.* razmerje teže.

Gewichtsverlust *m.* izguba pri vagi.

gewichtvoll tehtěn, tehtovít, važěn, imenitěn, veljavěn, znamenít.

gewiegt zveden, izkušen, izurjen, vajen, vešč, znajden.

Gewieher *n.* rezget, rezgetanje, hrzanje.

gewillt namenjen, pri volji; ich bin — nakanil sem, namenil sem, nameravam, mislim, volja me je, misěl me je.

Gewimmel *n.* (Wimmeln) mrgolenje, gomzenje, vrenje; (Gedränge) gneča, pritisěk, vrenje; (Schar) množica, truma, trop, roj.

Gewimmer *n.* ječanje, stok, stokanje, zdihovanje, javkanje.

Gewinde *n.* (Winden) vitje, motanje, navijanje; (Garn—) navitěk, namotěk; (in der Schraube) vijak, navoj.

Gewinn *m.* dobičěk, dobitěk, pridobitěk, prislužěk; — machen dobiti, *impf.* dobivati.

gewinnbringend koristěn, hasnovít; — sein dobičěk donašati, — nesti, — dajati.

gewinnen dobiti, pridobiti, pridelati, prislužiti; *impf.* dobivati, pridobivati, pridelovati; (erreichen) doseči (-sežem); Oberhand — premoči (-morem), premagati, užugati, preobladati; (im Spiele) priigrati; (durch Landbau) prikmetovati; (durch Wirtschaft) prigospodariti, prigospodinjiti; (durch Handel) prikupčevati; (durch Betrug) prigoljufati u. s. w.; (an Stärke —) močnejši postati (-stanem), okrepiti se, ojačiti se; opomoči (-morem) si, popraviti se, zgoršati se.

gewinnend pridobljív, mikalěn, vabilěn, prijetěn.

Gewinner *m.* dobivalěc, dobivač; (e. Schlacht) dobitnik, zmagodobitnik.

gewinnreich prekoristěn, mnogo dobička donašajoč.

Gewinnsucht *f.* pohlep po dobičku, dobičkoželjnost, dobičkarija, koristolovje.

gewinnsüchtig pohlepěn po dobičku, dobičkoželjěn, lákoměn, dobičkarsk.

Gewinntheil *m.* delež dobička.

Gewinnung *f.* dobivanje, pridobivanje.

Gewinsel *n.* cviljenje.

Gewinst *m.* dobičěk, dobitěk.

Gewinstlotterie *f.* loterija na dobitke.

Gewirk *n.* tkanje, tkanina. [tija.

Gewirr *n.* zmeda, zmešnjava, homa-

gewiss gotov, resničěn, zanesljív; (fest) trděn, varěn; ein gewisser nekdo, neki, nekak; mit einer —en Naturanlage z nekako prirojeno zmožnostjo; festgesetzt odločen, gotov, stanovitěn; einer Sache — sein v svesti si biti (sem) česa; *adv.* gotovo, za trdno, zares, zanesljívo.

Gewissen *n.* vest (-i); das gute — čista vest; das böse — huda vest; laxes — kosmata vest; zartes — tenka vest; das nagende — črv vestí; jemdm. ins — reden na srce govoriti, prigovarjati, vest vzbujati, opominjati, svariti; sich ein — aus etw. machen imeti (imam) od. šteti (štejem) kaj za greh; daraus mache ich mir kein — zavoljo tega me vest ne peče (grize), — ničesa ne očita.

gewissenhaft *adi.* vestěn, natančěn; *adv.* vestno, natančno, po vesti.

Gewissenhaftigkeit *f.* vestnost, natančnost.

gewissenlos brezvestěn, lahkomiseln.

Gewissenlose *m.* brezvestnik; *f.* brezvestnica.

Gewissenlosigkeit *f.* brezvestnost, lahkomiselnost.

Gewissensangst *f.* huda (težka) vest (-i), strah v srcu, dušni nemir. [vestí.

Gewissenserforschung *f.* izpraševanje

Gewissensfreiheit *f.* svoboda vesti, duševna svoboda.

Gewissenspflicht *f.* dolžnost po vesti.

Gewissensruhe *f.* mir vestí, mirna vest.

Gewissenssache *f.* vestna reč.

Gewissensscrupel *m.* pomíslek vestí, dvom vestí, nemírna vest.

Gewissensunruhe *f.* nemír od. nepokoj vestí, nemirna (nepokojna) vest.

gewissermaßen nekako, nekam, v nekem oziru, tako rekoč, rekel bi.

Gewissheit *f.* gotovost, zanesljivost, resničnost; (Sicherheit) varnost.

Gewitter *n.* huda ura, hudo vreme (-na), burja, nevihta, vihar.

gewitterhaft hudourěn, viharěn.

Gewitterluft *f.* soparica, zagatni zrak.

gewitterschwer hudourěn; soparěn, zadušěn, zagatěn.

gewitterschwül soparěn, zagatěn.

Gewitterschwüle *f.* soparica, soparnost, zagatnost.

Gewittersturm *m.* piš, vihar. [oblak.

Gewitterwolke *f.* hudourni oblak, črni

gewitzigt spametovan, poučen; er ist — spametoval se je, izučilo (zmodrilo) ga je.

Gewoge *n.* valovje, zibanje valov, zaganjanje valov, bibavica.

gewogen nagnen, naklonen, blagovoljěn, doběr, prijazěn, dobrohotěn.

Gewogenheit *f.* nagnenje, naklonenost, dobrohotnost, prijaznost. [se.

gewohnen na-, privaditi se, priučiti

gewöhnen na-, privaditi, na-, priučiti; *impf.* vaditi, priučevati; sich — na-, privaditi se, priučiti se.

Gewohnheit *f.* navada; običaj, šega; üble — grda navada, razvada; eine — ablegen odvaditi se (česa).

Gewohnheitsrecht *n.* običajno pravo pravo po običaji.

Gewohnheitssünde *f.* greh iz navade, prinavajen greh.

gewöhnlich navaděn, običajěn, običěn; (alltäglich) vsakdanji; *adv.* navadno, po navadi, večjidel, večínoma, ponajveč, običajno.

gewohnt vajen, navajen; — sein navado imeti (imam).

Gewölbe *n.* (die Wölbung) obok (oblok), svod; (Raum) hram, shramba; (Kaufmanns—) prodajalnica, štacuna.

Gewölbebogen *m.* svodni oblok.

gewölbeförmig oblokast, svodast.

gewölbt obokan, v obok zidan, zbočen.

Gewölk *n.* oblaki *pl.*

Gewölle *n.* tičji mah.

Gewühl *n.* prerivanje, gneča, vreva, pritisěk, stiska.

Gewürm *n.* črvad (-i), črvi *pl.*

Gewürz *n.* dišava, vonjave *pl.*; záprava, začímba, zabela; (Wurzeln) dobrodišeče koreninje.

gewürzhaft dobrodišeč, dišavěn.

Gewürzhandel *m.* kupčija z dišavami.

Gewürzhändler *m.* dišavar, kupčevalěc z dišavami.

Gewürznelke *f.* klinčěk, cvečič, (nagelnova) žrebica, žrebiněc.

gewürzreich zelo dišeč, blagodišeč.

gezähnt nazobčan, zobčast, zobat.

Gezänk *n.* prepír, kreg, razpor; triv. ravs in kavs.

Gezauder *n.* obotavljanje, oprezovanje.

Gezeiten *pl.* morske dobe *pl.*, biba, morski pogibi *pl.*, bibavica; (Ebbe u. Flut) oseka in plima.

Gezelt *n.* šator, šatorišče, stan; ein — aufschlagen šator razpeti (-pnem), — postaviti, ušatoriti se.

Geziefer *n.* mrčes, golazěn (-i).

geziemen sich spodobiti se, pristojati se, pristovati.

geziemend spodoběn, pristojěn.

geziert nalepotičen, ozaljšan, nakíčen.

Gezirp *n.* cvrčanje, škripanje, skrganje.

Gezisch *n.* sikanje, zvizdanje, psikanje.

gezogen vlečen, potegnen.

Gezücht *n.* zalega.

Gezwitscher *n.* žvrgolenje, gostolenje.

gezwungen siljen, prisiljen, primoran, prinujen.

Ghasele *f.* (Dichtform) gazela.

Gicht *f.* trganje po udih (po kosteh), pokostnica, kostenica, protín, náhod, skrnína; (in den Füßen) podgrom, pútika.

Gichtbeere *f.* črni ribez, kresno grozdjiče.

Gichtbruch *m.* mrtvoud, mrtvoudnost.

gichtbrüchig mrtvouděn, sključen.

gichtisch protinast, skrnínast; podgromast.

Gichtrose *f.* potónika, krsnik.

Gichtstoff *m.* skrnoba, protinina.

Gichtwurz *f.* jeseněk, mrtvica.

Giebel *m.* vrh, sleme (-na), pročelje; (Verschalung) obòj, opaž.

Giebeldach *n.* dvostrana streha.

Giebelseite *f.* čelo, lice, pročelje.

Giebigkeit *f.* davěk, dača.

Gier *f.* pohlep, pohot, poželenje, pohlepnost, lakomnost, gladovnost, pogoltnost.

gierig pohlepěn, pohotěn, željěn, gladověn, lakoměn, hlastěn; *adv.* požrešno, hlastno.

Gierige *m.* pohlepnež, lakomnik.

Gierigkeit *f.* pohlepnost, pohotnost, lakomnost, gladovnost.

Gießbach *m.* hudoúrnik, liják, neúrnik, sušěc, bujica.

Gießbecken *n.* medenica, umivalnica.

Gießbeckenknorpel *m.* kopitast hrustaněc.

gießen liti (lijem), točiti; naliti, natočiti; nalivati (u. nalijati), natakati; hinein— vliti, *impf.* vlivati u. vlijati; eine Form — zliti, (*impf.* zlivati).

Gießer *m.* livěc, livač, vlivar.

Gießerei *f.* vlivarnica, livnica.

Gießkanne *f.* polijalo, zalivača, škropílnica.

Gießkelle *f.* vlivarska žlica.

Gießofen *m.* topílnica, tališče.

Gießrinne *f.* žleb-liják.

Gießschaff *n.* lij, liják, lakomica.

Gift *n.* strup, otròv, jad, trovilo; *fig.* togota, čemer, strupena zlobnost; mit — vergeben zavdati (-dam), ostrupiti, otrovati; — und Galle speien togote peniti se, besneti.

giftabtreibend protistrupěn, zoperstrupěn.

Giftdrüse *f.* strupna žleza, žleza strupnica.

giften s. ärgern.

giftig strupén, strupovít, otrovĕn; *fig.* togotĕn, zlobĕn.

Giftigkeit *f.* strupenost. [zel (-i).

Giftkraut *n.* strupeno zelišče, otrovna

Giftkunde *f.* strupoznanstvo, struposlovje, otrovarstvo.

Giftmehl *n.* mišnica.

Giftmischer *m.* zavdajalĕc, otrovnik, strupar; —in *f.* zavdajalka, otrovnica.

Giftmischerei *f.* zavdajalstvo, pripravljanje (kuhanje) strupov, trovanje.

Giftmittel *n.* lek (pomočĕk) zoper strup, protistrup.

giftreich strupovit, močno strupén.

Giftschwamm *m.* strupena goba.

Giftstoff *m.* strupenina, trovílo.

Gifttropfen *m.* kaplja strupa.

Giftware *f.* otrovilo.

Giftwütherich *m.* *(Cicuta virosa)* velika trobelika.

Giftwurz *f.* *(Polygonum bistorta)* kačja korenina. [nik.

Giftzahn *m.* strupni zob, zob strup-

Gigant *m.* velikan, orjak, gigant.

gigantisch velikanski, orjaški.

Gilbe *f.* rumenost, žoltost; (Erde) žoltica, rumenica.

Gilde *f.* tovarištvo, društvo, družba, bratovščina.

Gilet *n.* prsnik, oprsnik, životĕk.

giltig veljavĕn, v veljavi.

Gimpel *m.* kalin, popkar, brstnik, snegír, zimovka; *fig.* prismoda, tepĕc, bebĕc, glupĕc, prismojenĕc, bedak, topoglavĕc, slaboumnež, budalo.

Ginster *m.* (Geniste *f.*, *Genista tinctoria*) žoltilo, žoltilica, žoltovina; (Stech-, Pfriemenkraut) bodičevje.

Gipfel *m.* vrh, vršac, vrhunĕc; *dem.* vršič, vršičĕk; *coll.* vrhovje, vršičje.

Gipfelholz *n.* vrhovje, vrhovina.

Gipfelpunkt *m.* vršišče, vrh.

gipfelreich vrhovat.

Gips *m.* malĕc, sadra, gips. [sadri).

Gipsabdruck *m.* odtisĕk v malcu (v

Gipsarbeit *f.* izdelĕk iz malca.

gipsen sadriti, gipsati; posadriti, pogípsati, z malcem pokriti (-krijem).

Gipsform *f.* sadrenov kalup, kalup iz malca. [sadrovina.

Gipsware *f.* roba iz malca, gípsovina,

Giraffe *f.* žirafa.

Girant *m.* prevodnik (menice), prenoša (m.), žirant.

Giratar *m.* prevodoprejemnik, žiratár.

girieren menico prevesti (-vedem), — prenesti, — prepisati (-pišem) na koga druzega; *impf.* prevajati.

Girierung *f.* prevedenje menice, prepis —, prevajanje —.

Giro *n.* prevod menice, prepis —, prenos —, žiro; — *in bianco* prevod na praznem (na belem).

girren gruliti, grgutati, gugutati.

gischen čvrčati (-im), šumeti; začvrčati, zašumeti.

Gischt *m.* pene *pl.*, penjenje.

Gitter *n.* omrežje, okrižje.

Gitterfenster *n.* okno z omrežjem, zamreženo okno.

gittern mrežiti; o-, premrežiti.

Gitterwerk *n.* mreže *pl.*, omrežje.

Glacéhandschuh *m.* svetla rokavica.

glacieren svetliti, loščiti, likati, gladiti; usvetliti, ološčiti, zlikati, zgladiti.

Glacis *n.* obmestje, obmestna planjava; (trdnjavnega obkopa vnanja strmina, vnanja stran obkopov). [tor.

Gladiator *m.* borilĕc, boritelj, gladija-

Glanz *m.* svetlost, lesk, sijajnost, svetloba; (Schein) sij, sijanje; (Schimmer) blišč, bliščoba, lesket; (Pracht) bliščoba, dika, veličje; (bei Mineralien) sijajnost; (Mineral) sijajnik (*pl.* die Glanze sijajniki).

Glanzbürste *f.* likalnica.

glänzen svetiti se, sijati (sijem), lesketati (leskečem) se, bliščati (-ím); — wollen izkazovati se, bahati se, po sijajnosti (svetli časti) hrepeneti.

glänzend svetĕl, bliščeč, leskeč, sijajĕn; *fig.* sloveč, znamenit, slavĕn.

Glanzfarbe *f.* svetla barva.

Glanzgeber *m.* likalĕc, loščilĕc.

Glanzkohle *f.* sijajni premog, svetli premog, svetlo oglje.

Glanzleinwand *f.* loščeno platno, svetlo (poglajeno) platno.

glanzlos brez svetlobe, brez leska.

Glanzperiode *f.* najslavnejša od. najsijajnejša doba.

Glanzpunkt *m.* *(geom.)* svetla točka; *(graph.)* ískra; *fig.* najlepši —, najodličnejši —, najsijajnejši del.

Glanzruß *m*. svetle saje *pl*.
Glanzsucht *f*. želja po posvetni bliščobi, pohlep po sijajnosti, slavohlepnost.
glanzsüchtig posvetne bliščobe želján, slavohlepěn.
Glanztaffet *m*. loščeni tafet.
glanzvoll presvetěl, presijajěn, bliščoběn, leskovit.
Glas *n*. steklo; (Glasflasche) steklenica, sklénica; (gläserner Becher) kupica, kozarěc, glažěk, čaša; (Augen—) očali *pl. f*., naočniki *pl*.; zu — werden ostekleti, osteklenéti; zu tief in's — gucken navleči se ga; Glas= (aus Glas) steklén; (zum Glasmachen gehörig) steklarski.
Glasarbeit *f*. steklarska roba, steklenína, stekleni izdelěk.
glasartig steklast.
Glasblase *f*. steklen mehúr, plena.
Glasblasen *n*. pihanje (razpihovanje) stekla.
Gläschen *n*. čašica, kozarčěk, glažěk.
Glaser *m*. steklar; Glaser= steklarski.
Glaserarbeit *f*. steklarsko delo.
Glaserhandwerk *n*. steklarija, steklarstvo; das — betreiben steklariti.
gläsern steklén. [nica.
Glasfabrik *f*. (Glashütte *f*.) steklar-
Glasflasche *f*. sklénica, steklenica.
Glasgeschirr *n*. steklena posoda.
Glashandel *m*. kupčija s steklenino, — s steklom, — s stekleno robo.
Glashändler *m*. kupčevalěc s steklenino, stekleninar. [nica.
Glashandlung *f*. steklarska prodajal-
Glashaus *n*. (Treibhaus) rastlinjak, stekleník.
glasieren stekliti, loščiti; ostekliti, postekliti.
Glaskopf *m*. svitoglav, svetloglav.
Glaskörper *m*. steklovina.
Glaslampe *f*. steklena svetilnica.
Glasmacher *m*. steklar.
Glasmaler *m*. slikar na steklu.
Glasmalerei *f*. slikanje od. slikarija na steklu. [vina.
Glasmasse *f*. steklena zmes (-i), steklo-
Glasperle *f*. steklen biser.
Glasscheibe *f*. steklena plošča, šipa.
Glasschleifer *m*. brusílěc (brusar) stekla, steklobrusěc.
Glasschneider *m*. steklorezěc.
Glasspinner *m*. steklopreděc.
Glasspinnerei *f*. predilnica stekla; predenje —.
Glasthür *f*. steklene duri, oknaste duri *pl. f*. [glazura.
Glasur *f*. steklenjenje, lošč, osteklina,
Glasware *f*. steklena roba, stekleno blago, stekleni izdelki *pl*., steklenina.
glatt gladěk; (schlüpfrig) polzěk, opolzěl, sklizěk; *adv*. gladko, naravnost, čisto.
Glattbart *m*. golobraděc.
glattbrennen žgati (žgem) na gladko.
Glätte *f*. gladkost, zglajenost, gladčina; *chem*. glaj; polzkost, opolzlost.
Glatteis *n*. žled, poledica, požlédica, požlepica, gololedica.
Glätteisen *n*. gladilo, likalo, likalnik.
glätten gladiti, likati, u-, z-, pogladiti, zlikati; *fig*. omikati, olikati.
Glätter *m*. gladilěc, likalěc; (Werkzeug) s. Glätteisen. [čisto.
glatterdings *adv*. zgola, na prosto,
Glättgetriebe *n*. gladilnica.
glatthaarig gladkolas. [dilnik.
Glatthobel *m*. gladilni stružič, gla-
Glättmaschine *f*. gladilnica.
glattweg *adv*. naravnost, brez ovínkov, čisto, popolnoma.
Glättwerkzeug *n*. gladilo, likalo.
glattzüngig sladkih besed, sladkobeseděn, priliznen, prilizljív, sladkoustěn.
Glatze *f*. pleša, plešina, lisa.
glatzig plešast.
Glatzkopf *m*. plešěc, plešívěc.
Glaube *m*. vera; Glauben schenken verjeti (-jamem), verovati; der falsche — kriva vera, krivoverstvo.
glauben (im theol. Sinne) verovati; (im gewöhnl. Sinne) verjeti (-jamem); (meinen) meniti, misliti; jemdn. — machen uveriti, preveriti (koga).
glaubenfest trděn v veri, trdne vere.
Glaubens= verski.
Glaubensartikel *m*. člen vere.
Glaubensbekenner *m*. spoznavalěc vere, veroizpovednik.
Glaubensbekenntnis *n*. spoznavanje od. izpoved (-i) vere, veroizpovedanje.
Glaubensbote *m*. blagovestnik, verovestnik, oznanovalěc vere, apostelj.

Glaubensformel *f.* vera.
Glaubensfreiheit *f.* svoboda vere, svobodnost vere.
Glaubensgenoſs *m.* sovernik, jednoverěc, soverěc.
Glaubenslehre *f.* verski uk, nauk verskih resnic.
Glaubenslehrer *m.* učitelj vere.
Glaubensneuerer *m.* novovernik, novoverěc.
Glaubensneuerung *f.* nova vera, novoverstvo.
Glaubensregel *f.* versko pravilo.
Glaubensſatz *m.* verska resnica.
Glaubensſtreit *m.* prepir o veri.
Glaubensſtürmer *m.* veroborilěc. [(-i).
Glaubensvorſchrift *f.* verska zapoved
Glaubenswiſſenſchaft *f.* veroznanstvo.
Glaubenszwang *m.* siljenje k veri, verosilje.
Glaubenszweifler *m.* dvomljivěc o verskih rečeh.
Glauberſalz *n.* Glavberjeva sol (-i).
glaubhaft verjetěn.
Glaubhaftigkeit *f.* verjetnost.
gläubig verěn; (recht—) pravoverěn.
Gläubige *m.* vernik, pravovernik; *f.* vernica, pravovernica.
Gläubiger *m.* upnik, verovnik; —in *f.* upnica.
glaublich ſ. glaubhaft.
glaubwillig radoverěn, lahkoverěn.
glaubwürdig vere vreděn, verjetěn, verodostojěn, verověn.
Glaubwürdigkeit *f.* verovnost, verodostojnost, verjetnost.
Glaukolith *m.* glavkolit, sivěc.
gleich jednak, enak; (gerad) ravěn; der —e isti; — groß jednólik, jednako velik; —e Größe jednólikost, jednaka velikost; —en Alters jednako star, jednacih let, istih let (vrstnik); — machen jednačiti, izjednačiti; (gerad) ravnati; izravnati; *adv.* jednako, enako; (alſogleich)kój, takój, mahoma, vàdlje, vàlje.
gleichabſtändig jednako narazěn, jednako razdaljen. [krak.
gleicharmig jednakoraměn, jednako-
gleichartig istovrstěn, jednovrstěn, jednoroděn, istoroděn.
Gleichartigkeit *f.* jednovrstnost, istovrstnost, jednakost.
gleichbedeutend istoznačěn, jednacega pomena.
gleichberechtigt jednakopravěn, ravnopravěn, jednacih pravic.
Gleichberechtigung *f.* jednakopravnost, ravnopravnost, jednakost v pravicah.
gleichbeſchaffen jednak, enak.
gleicheckig jednakih oglov, jednakoogeln, istooglast.
gleichen *intr.* (gleich od. ähnlich ſein) jednak biti (sem), podoběn biti, biti kakor . . .; *tr.* (gleich machen) jednačiti, ravnati; izjednačiti, izravnati.
—gleichen jednake vrste, iste vrste; meines— moje vrste; deines— tvoje vrste; mit ſeines— umgehen pečati se z ljudmi svoje vrste; der— (des—) tak, takov, takošěn; *adv.* ravno tako, isto tako.
Gleicher *m.* ravnač; (Äquator) ravnik.
gleichermaßen *adv.* (—weiſe) ravno tako, isto tako, jednako, na jednak način. [tako.
gleichfalls *adv.* tudi, jednako, ravno
Gleichflügler *pl.* jednakokrilci.
gleichförmig jednak, jednolík, istolík, jednoličěn. [nakost.
Gleichförmigkeit *f.* jednoličnost, jed-
gleichgeſinnt jednomiseln, jednakomiseln, složěn, jednacih mislij, jednakomisleč, jednacega mišljenja.
Gleichgeſinnte *m.* jednomiselnik, jednomišljenik. [težje.
Gleichgewicht *n.* jednakotežje, ravno-
Gleichgewichtslage *f.* jednakotežna lega, položaj ravnotežja.
gleichgiltig (—gültig) jedne vrednosti, vse jedno, je ali ni; (theilnahmslos) mlačěn, neroděn, malomarěn, vnémarěn; (geringfügig) neznatěn, malenkostěn, malovažěn; —e Handlungen brezpomembna —, nevažna —, nesumna —, indiferentna dejanja; — ſein gegen etw. ne zmeniti se, ne brigati se (za kaj), v čisli ne jemati (jemljem).
Gleichgiltigkeit *f.* (Theilnahmsloſigkeit) mlačnost, malomarnost, vnémarnost, prezirljivost; (Geringfügigkeit) neznatnost, malovažnost.
Gleichheit *f.* jednakost; (ebene Beſchaffenheit) ravnost.

Gleichheitszeichen *n.* jednačaj, jednačnik.
gleichkantig jednakorob.
Gleichklang *m.* jednakozvočje, sozvočje, soglasje.
gleichkommen (jemdm.) izjednačiti se (s kom), doseči (-sežem) ga, biti (sem) mu kos.
Gleichlaut *m.* jednakoglasje, jednoglasje.
gleichlautend jednakoglasĕn, soglasĕn.
Gleichmaß *n.* jednaka mera, jednakomernost.
gleichmäßig *adj.* jednakomerĕn, istomerĕn, razmerĕn; *adv.* jednakomerno, v istej meri, ravno tako.
Gleichmuth *m.* ravnodušje, ravnodušnost, jednakodušnost, mirnost srca (duše).
gleichmüthig ravnodušĕn, jednakodušĕn, mirnosrčĕn.
Gleichmüthigkeit *f.* jednakodušnost, mirnosrčnost.
gleichnamig istoimen, jednoimen, jednacega imena, istoimenski.
Gleichnamige *m.* žensév (*gen.* žensva).
Gleichnamigkeit *f.* istoimenost, jednoimenost.
Gleichnis *n.* prilika, pripodoba; primerjanje, pripodobovanje.
Gleichnisrede *f.* govor v prilikah, govorjenje v pripodobah.
gleichnisweise *adv.* v priliki, v pripodobi.
gleichsam *adv.* kakor, kakor da bi; rekel (dejal) bi, tako rekoč.
gleichschenklig jednakokrak, jednakoramĕn.
gleichseitig jednakostraníčĕn, jednakostran, jednakostranski.
Gleichsinn *m.* jednakomiselnost.
gleichsinnig (gleichbedeutend) jednacega pomena.
gleichstellen jednačiti, vzporediti, v jedno (isto) vrsto staviti; sich jmdm. — jednačiti se, meriti se (s kom).
Gleichstellung *f.* jednačenje, primerjanje; izjednačenje, zravnanje, stavljenje v jedno (isto) vrsto.
gleichstimmig jednakoglasĕn, soglasĕn, skladĕn, ubran.
Gleichstimmigkeit *f.* (Gleichstimmung) skladnost, jednakoglasnost, soglasnost, soglasje, ubranost.
gleichtheilig jednakodelĕn.
Gleichung *f.* jednačenje, izravnavanje; *(math.)* jednačba.
gleichviel ravno toliko, onóliko; (einerlei) vse jedno.
gleichweit jednake daljave (oddaljenosti), ravno tako daleč.
gleichwertig iste (jednake) vrednosti, istovredĕn.
gleichwichtig jednake važnosti, jednakovažĕn, jednake cene.
gleichwie kakor, kakor bi, kot bi.
gleichwinkelig jednakokotĕn.
gleichwohl vender, pa vender, vender le, ípak, pri vsem tem.
gleichzeitig istodobĕn, istočasĕn, sodobĕn, sočasĕn, sovremén; *adv.* ob jednem, h krati, ob istem času, ravno tedaj, ravno tisti čas.
Gleichzeitigkeit *f.* istočasnost, istodobnost, sodobnost, sovremenost.
Gleis *n.* s. Geleise.
gleisen (na videz) delati se, hliniti se, pretvarjati se, hinavčevati.
Gleisner *m.* hinavĕc, licemerĕc, licemer, pritvorica, potuhnenĕc, svetohlinĕc, poniglavĕc, potuljenĕc, prihuljenĕc.
Gleisnerei *f.* hlimba, licemerstvo, hinavščina, hinavstvo, poníglavost.
Gleisnerin *f.* hinavka, svetohlinka, licemerka, poniglavka.
gleisnerisch hinavski, licemerski, svetohlinski, poníglav, potuhnen, prihuljen.
Gleiße *f.* (*Aethusa cynapium*, Hundspetersilie *f.*, Gartenschierling *m.*) mala trobelika, pasji peteršilj.
gleißen (glänzen) bliščati (-ím) se, lesketati (-am u. -ečem) se, svetiti se.
Gleitbahn *f.* drsalica, drča, drkalica, drasta.
gleiten drkniti, smukniti, drsniti (se); *impf.* drkati se, dričati se, smukati, smučati (-ím), drsati se; (glitschen) izpodrsniti, spolzniti; es gleitet polzí, o-, spolzlo je, polzko je; (v. Wasser) teči.
gleitend opolzĕl, polzĕk; —er Reim tekoča rima.
Gletscher *m.* ledník, ledenik.
Gletscherlawine *f.* ledníški ulom.
Glied *n.* ud, člen; *dem.* členĕk; (bei Pflanzen) kolence, kolenĕc; (bei Sol-

baten) red, vrsta; (Ketten—) klep, sklep; (Mit—) ud, član, družabnik, društvenik.

Glieder- uděn, -udov, v udih.

gliederartig členast; —es Öffnen der Frucht razčlenba.

Gliederband *n.* sklep, vez (-i).

Gliederbau *m.* sestava udov, udje *pl.*

gliederig členkovit.

gliederkrank bolnih udov, bolěn na udih.

Gliederkrankheit *f.* udobolje, trganje po udih, skrnina.

gliederlahm mrtvouděn, skljućen.

gliedern razčleniti; razložiti, razvrstiti, razdeliti.

Gliederreißen *n.* trganje po udih.

Gliederschmerz *m.* bolečina po (v) udih.

Gliederthier *n.* členar.

Gliederung *f.* razčlenba, razredba, razvrstitěv; (Articuliertheit) členkovitost.

gliederweise *adv.* údoma, ud za udom, člénoma, člen za členom; (reihenweise) vrstoma, redoma, v vrstah, vrsta za vrsto.

Gliedmaßen *pl.* udje; äußere — (Extremitäten) krajni udje, okončine.

glimmen tleti.

Glimmer *m.* sljuda, tinjěc.

glimmern bliščati (-im) se, lesketati se, migljati.

Glimmerschiefer *m.* blestník, sljudověc.

Glimpf *m.* blagost, prizanesljivost, voljnost, mirnost, rahlost, dobrotnost; mit — s. glimpflich *adv.*

glimpflich *adi.* blag, voljěn, pohlevěn, krotěk, mirěn, rahěl, prizanesljiv; *adv.* blago, voljno, rahlo, mírno, prizanesljivo.

Glitschbahn *f.* s. Gleitbahn.

glitschen s. gleiten.

glitschig polzěk, opolzěl, sklizěk.

glitzern iskríti, bliščati, bliskati se.

Globus *m.* zemeljsko oblo, zemeljska krogla, globus.

Glöckchen *n.* zvoněc, zvončěk, zvončič.

Glocke *f.* zvon; die —n zvonovi, zvonilo.

glöckeln zvonkljati, zvončkati, žvenkljati, cingljati.

Glockenblume *f.* zvončica.

glockenförmig zvonast.

Glockengeläute *n.* zvonjenje, zvonilo.

Glockengießer *m.* zvonar.

Glockengießerei *f.* zvonarnica.

Glockengut *n.* (Glockenmetall) zvonovina.

Glockenhaus *n.* zvoník.

Glockenschlag *m.* udar na zvon, glas zvona; mit — ko zvon udari, ko ura odbije.

Glockenschwengel *m.* kembelj (-ljna), bǜtíca, klêpet.

Glockenspeise *f.* s. Glockengut.

Glockenspiel *n.* potrkavanje z zvončki, trijančenje, zvonkljanje.

Glockenstuhl *m.* zvonišče, zvonik.

Glockentaufe *f.* blagoslovljenje —, posvečevanje zvonov.

Glockenthurm *m.* zvonik.

Glockenwelle *f.* vreteno (vítlo) zvonovo, vratílo zvonovo, jarěm.

Glockenzug *m.* (zvonova) vrv (-í).

Glöckner *m.* zvonílěc, zvoníkar.

Glorie *f.* slava, veličastvo.

Gloriett *n.* vrtna hišica, hladníca.

glorreich slaveč, slavěn, veličastěn.

Glossarium *n.* slovar, tolmačnik.

Glossator *m.* razlagalěc, tolmač.

Glosse *f.* razlaga, tolmačenje; glosa; opomba; —n machen tolmačiti, opombe delati; *fig.* neugodne opombe delati, zabavljati, zbadati, obirati, grajati, očitati.

Glossenmacher *m.* *fig.* zabavljivěc, zabavljač, obirač, grajalěc, očítar.

glossieren tolmačiti; s. Glossen machen.

glotzäugig velikoók, debeloók.

glotzen zijati, debelo gledati.

gluck *interi.* klok!

Glück *n.* sreča; — auf dobro srečo, Bog daj srečo; — wünschen srečo voščiti, čestitati; zum — k (po) sreči.

Glucke *f.* (Gluckhenne) kokla, kloča, klokača; (Gestirn) gostosevci *pl.*

glucken (gluckſen) klokati (-am und kločem), kvokati.

glücken po sreči iti (grem), izpod rók iti; po sreči (srečno) iziti (-idem) se, posrečiti se.

glücklich srečěn, blažěn; —e Anlage dobra (bistra) glava; — machen srečnega storiti, osrečiti; srečnega delati, osrečevati; — preisen blag(o)rovati, blagoslavljati.

glücklicherweise *adv.* k sreči, po sreči.

Glücksbote *m.* srečenosěc.
Glücksbotschaft *f.* veselo oznanilo, vesela novica.
glückselig blažen, srečěn. [sreča.
Glückseligkeit *f.* blaženost, srečnost,
Glücksfall *m.* srečěn prigoděk, — primerljej, — naključěk. [srečnik.
Glückskind *n.* srečěn človek, srečnež,
Glücksrad *n.* kolo sreče.
Glücksritter *m.* srečelověc. [*pl.*
Glücksumstände *pl.* srečne okoliščine
Glückwunsch *m.* voščilo, čestitanje, čestitka.
Glückwunschschreiben *n.* voščilno pismo, voščilěn list, čestitka.
glühen *intr.* žareti, žareč biti (sem), žehteti; *fig.* goreti, vnet biti (sem); (vor Zorn) kipeti, vreti; vzkipeti, zavreti; (von d. Augen) bliskati se, iskriti se; (von der Sonne) pripekati, prigrevati; *tr.* beliti, žariti; razbeliti, razžariti.
glühend žareč, pekoč, razbeljen; *fig.* vnet, razvnet, ognjevit, goreč, kipeč, ognjen.
Glühhitze *f.* žareča vročina.
Glühofen *m.* razbeljena peč (-í), žehteča peč.
Glühwein *m.* kuhano vino, vrelo vino.
Glühwurm *m.* kresnica.
Glut *f.* huda vročina, žar, pekočina, prigrevica; (Feuer) ogěnj; (glühende Kohlen) žerjavica, žerjavka.
Glutpfanne *f.* žerjavnica, ogljenka.
glutroth zagorél, zapriščen.
glutsprühend iskreč.
Glutstrahl *m.* ognjen žarěk.
Glycerin *n.* glicerin.
Glyptik *f.* s. Bildhauerei.
Gnade *f.* milost; Euer —n Vaša milost, milostljivi gospod, milostljiva gospa; von Gottes —n po božji milosti, z božjo milostjo; auf — u. Ungnade na milost in nemilost; Gnade! milost! odpuščanje! prizanesi(te)! halten Sie mir's zu —n ne vzemite mi za zlo, ne zamerite, oprostite; — widerfahren lassen pomilostiti, prizanesti, odpustiti; haben Sie die — izvolite milostljivo, bodite tako dobri; von —n leben od miloščine (milosti, milostinje) živeti.
Gnadenbild *n.* čudodelna podoba, čudotvorna slika.
Gnadenbrot *m.* milostinja, miloščina.
Gnadengehalt *m.* plača iz milosti, miloščina; doslužnina.
Gnadengenuss *m.* miloščinski užitěk.
Gnadengesuch *n.* prošnja za milost.
Gnadenjahr *n.* milostno leto.
Gnadenmittel *n.* sredstvo milosti. [ljiv.
gnadenreich milosti poln, premilost-
Gnadenstoß *m.* smrtni udarěc.
gnadenvoll s. gnadenreich.
Gnadenzeit *f.* čas milosti.
gnädig milostiv, milostljiv, milostěn, milosrčěn, usmiljen.
gnädiglich milostivo.
Gneis *m.* gnajs, rula.
Gnom *m.* škrat, škratelj (-ljna), skrkljič, malik.
Gnome *f.* moděr izrek, poslovica.
Gnomon *m.* solnčne ure kazalo, solnčna ura.
Gnomonik *f.* nauk o solnčnih urah, gnomonika.
Gnosticismus *m.* tajnoznalstvo, tajnoslovje, gnosticizěm.
Gnostiker *m.* tajnoznalěc, gnostik.
Gnu *n.* gnu, pakonj.
Gobelin *m.* (*pl.* die Gobelins) pestra preproga, pregrinjalo z vtkanimi liki (podobami), gobelin.
Gockelhahn *m.* (Göckel—) kokot, domači petelin.
Gold *n.* zlato; gemünztes — kovano zlato; — waschen zlato izpirati od. izplakovati; Gold- zlat.
Goldader *f.* zlata žila.
Goldammer *f.* strnad.
Goldamsel *f.* vuga, vonga, kobilar.
Goldarbeiter *m.* zlatar.
Goldauflösung *f.* zlata raztopnina.
Goldbergwerk *n.* zlat rudnik.
goldbeschwingt zlatokril, zlatokrilat.
Goldblatt *n.* zlatolist, zlata pena, pozlatěk.
Goldblech *n.* zlata pločevina.
Goldblume *f.* zlatica.
Goldborte *f.* zlati obroběk.
Golddraht *m.* zlata žica, zlata nit (-i), zlati drat.
golden zlat, zlatěn.
Golderz *n.* zlata ruda.

Goldfaden *m*. zlata nit (-i).
Goldfarbe *f*. zlata barva, zlatilo.
goldfarbig zlatorumen.
Goldfinger *m*. prsteněc, zakonski prst.
Goldfisch *m*. zlata riba, kitajski karp.
Goldfliege *f*. zlata muha, svetla muha, sijajnik.
Goldflügler *m*. zlatokrilěc.
goldführend zlatonosěn.
Goldgang *m*. zlata žila.
goldgefiedert zlatoper.
goldgeflügelt zlatokril, zlatokrilat.
goldgelb zlatorumen, zlatožolt.
Goldgewicht *m*. zlatarska utež (-i).
goldglänzend svetěl kakor zlato, zlat.
Goldglanz *m*. zlata svetloba, zlat lesk.
Goldgräber *m*. zlatokop.
Goldgrube *f*. zlati rudnik.
Goldgulden *m*. zlat, zlatnik.
Goldhaar *n*. zlati lasje *pl*., rumeni lasje *pl*.
goldhaarig zlatolas, rumenolas.
Goldhaarige *m*. zlatolasěc, rumenolasěc.
Goldhähnchen *n*. stržěk, kraljičěk, palčěk.
goldhältig zlatonosěn.
Goldhaufen *m*. kup zlata.
goldig zlatěn, zlatnat.
Goldkäfer *m*. zlatokrilěc, sijajnik, zlatarka.
goldköpfig zlatoglav.
Goldkorn *n*. zlato zrno.
Goldlack *m*. zlat pokost, zlatorumeni firnež; (Pflanze *Cheiranthus cheiri*) šebenik, rumene vijolice *pl*.
Goldland *n*. zlatorodna (zlatonosna) dežela.
Goldmacher *m*. zlatotvorěc.
goldmähnig zlatogriv, z zlato grivo.
Goldmarder *m*. kuna zlatica, zlatka.
Goldmünze *f*. zlat denar, zlatnik.
Goldregen *m*. zlat dež; *fig*. obilno podkupilo; (Pflanze) nagnoj.
goldreich zlata bogat, obilo zlata imajoč.
Goldring *m*. zlat prstan.
Goldsand *m*. zlat pesěk, zlatonosěn pesěk.
goldsandig zlatopesk.
Goldschläger *m*. zlatoklep.
Goldschlägerpapier *n*. zlatoklepni (pozlatarski) papir.
Goldschmied *m*. zlatar.
Goldschneider *m*. zlatorez, zlatorezěc.
Goldschnitt *m*. zlata obreza, pozlačěn obrezěk.
Goldschwanz *m*. zlatorepka.
Goldspinner *m*. zlatopreděc; —in *f*. zlatopredka.
Goldsticker *m*. zlatovezěc.
Goldstickerei *f*. vezenje z zlatom.
Goldstoff *m*. zlatovina; zlata tkanina.
Goldstück *n*. (Münze) zlat, zlatnik, (rumenjak).
goldtragend zlatonosěn.
Goldwage *f*. zlatarska tehtnica (vaga), zlatarska utež (-i).
Goldware *f*. zlatnina.
Goldwäsche *f*. izpiranje zlata.
Goldwäscher *m*. izpiralěc zlata.
Goldwirker *m*. zlatotkalěc.
Goldwurz *f*. čepljec, zlati koren.
Golf *m*. zaliv, zatok, zanožje.
Golfstrom *m*. zalivski tok.
Gondel *f*. gondola, ladjica, čolnič.
Gondelier *m*. gondoljer.
Goniometer *m*. kotomer, oglomer, goniometěr.
Goniometrie *f*. kotomerstvo, oglomerstvo, goniometrija.
goniometrisch kotomerěn, oglomerěn.
gönnen voščiti, želeti, privoščiti, priželeti; nicht — zavideti (-im), zavidati.
Gönner *m*. dobrotnik, podpornik, zaščitnik, pokrovitelj; —in *f*. dobrotnica, podpornica, zaščitnica, pokroviteljica.
Gönnerschaft *f*. dobrotniki *pl*., zaščitniki *pl*., pokroviteljstvo.
Göpel *m*. vitěl, vitál (rudarski).
Göpelherd *m*. vitlišče.
Göpelwelle *f*. vratilo.
Gosse *f*. lijak, žleb; (in d. Mühle) grot.
Gothe *f*. (Pathin) botra, botrica, kuma; — *m*. Got.
gothisch gotski.
Gott *m*. Bog; die Götter bogovi (maliki); helf —! Bog pomagaj! na zdravje! pomozi Bog! — befohlen! z Bogom! srečno! zdrav ostani! um —es willen! za Boga! za božjo voljo! — sei Dank! hvala Bogu! Bog bodi zahvaljen! — sei es geklagt! Bogu bodi potoženo! žalibože! — bewahre (behüte)! Bog obvaruj! Bog ne daj! Bog ne zadeni! will's — ako Bog da, če je božja volja.

gottähnlich Bogu podoběn.

Götterbaum *m*. božje drevo (-esa).

Götterbild *n*. božja podoba.

Götterlehre *f*. (Mythologie) bajeslovje.

Götterlust *f*. rajsko veselje.

Göttermahl *n*. pojédina bogov.

Gottes= božji. [groblje.

Gottesacker *m*. pokopališče, grobišče,

Gottesanbeterin *f*. *(Mantis religiosa)* bogomolka, hinavka, zahváli-bógca, sluga božja.

Gottesbild *n*. božja podoba.

Gottesbote *m*. božji poslaněc.

Gottesdienst *m*. božja služba, sveto opravilo, duhovno opravilo; (Cultus) bogočastje. [stěn.

gottesdienstlich bogoslužěn, bogoča-

Gottesfreund *m*. bogoljub.

Gottesfriede *m*. božji mir, božje premirje. [nost.

Gottesfurcht *f*. strah božji, bogaboječ-

gottesfürchtig bogaboječ, pobožěn.

Gottesfürchtigkeit *f*. bogaboječnost, pobožnost.

Gottesgabe *f*. dar božji.

Gottesgebärerin *f*. bogorodica, božja porodnica, mati (-ere) božja.

Gottesgelehrsamkeit *f*. bogoznanstvo, bogoslovje.

gottesgelehrt bogoznanski, bogosloven.

Gottesgelehrte *m*. bogoznaněc, bogoslověc.

Gottesgericht *n*. božji sod, božja sodba.

Gotteshaus *n*. veža božja, hiša božja, hram božji.

gottesjämmerlich prežalostěn, da se Bogu usmili.

Gotteslamm *n*. jagnje (-eta) božje.

Gotteslästerer *m*. bogokletnik, bogohulnik, bogopsovnik, preklinjalěc Boga.

gotteslästerlich bogokletěn, bogohulěn, bogopsověn.

Gotteslästerung *f*. bogokletje, bogohulstvo, preklinjanje od. psovanje Boga.

Gottesläugner *m*. brezbožnik, bogotaj, bogotajěc; —in *f*. brezbožnica. [jěn.

gottesläugnerisch brezbožěn, bogota-

Gottesläugnung *f*. brezboštvo, bogotajstvo.

Gotteslehre *f*. nauk o Bogu.

Gotteslohn *m*. božje plačilo. [stvo.

Gottesreich *n*. nebeško (božje) kralje-

Gottesseher *m*. bogoviděc.

Gottessohn *m*. sin božji.

Gottesstimme *f*. glas božji.

Gottestisch *m*. miza božja.

Gottesurtheil *n*. sodba božja.

Gottesverächter *m*. zaničevalěc Boga.

Gottesverachtung *f*. zaničevanje Boga.

Gottesverehrer *m*. častilěc Boga, bogočastnik.

Gottesverehrung *f*. češčenje božje, bogoslavje. [božja.

Gottesweisheit *f*. modrost (premodrost)

Gotteswelt *f*. božji svet; er hat auf der — nichts zu thun nima pod milim Bogom ničesa opraviti.

Gotteswerk *n*. delo božje.

Gotteswille *m*. volja božja; um —n za božjo voljo, za Boga.

Gotteswort *n*. beseda božja.

gottgefällig Bogu prijetěn, Bogu dopadljiv, bogougoděn.

gottgeweiht Bogu posvečen.

Gottglaube *m*. vera v Boga.

Gottgläubige *m*. bogoverěc.

Gottheit *f*. božestvo, božanstvo, Bog.

Göttin *f*. boginja.

göttlich božji.

Göttlichkeit *f*. božanstvenost.

gottliebend bogoljuběn, bogoljubiv.

Gottliebende *m*. bogoljub.

gottlob! hvala Bogu, Bog bodi zahvaljen!

gottlos brezbožěn, neverěn.

Gottlose *m*. brezbožnik; *f*. brezbožnica.

Gottlosigkeit *f*. brezbožnost, brezbožje.

Gottmensch *m*. Bog-človek.

gottselig pobožěn; (verstorben) rajni, pokojni (*subst*. rajnik *m*., rajnica *f*.); —en Andenkens blaženega spomina.

Gottseligkeit *f*. pobožnost, bogoljubnost.

gottvergessen brezbožěn, bogopozaběn.

Gottvergessenheit *f*. brezbožnost.

gottverlassen od Boga zapuščen.

Gottvermenschlichung *f*. včlovečenje.

gottverworfen od Boga zavržen.

Götze *m*. malik, krivi bog, kumir; Götzen= malikov.

Götzenbild *n*. malikova podoba, malik, kumir.

Götzendiener *m*. malikovalěc; —in *f*. malikovalka.

Götzendienst *m.* malikovanje, malikovalstvo, kumirovanje.

Götzenhaus *n.* malikovalska hiša, malikovalnica.

Götzenpriester *m.* malikovalski (kumirski) svečenik, žěrěc.

Götzentempel *m.* s. Götzenhaus.

Gourmand *m.* jeděc, pojedúh; sladkosnedež, potrihiš, zatrihiš.

Gout *m.* okus, blagougodje.

goutieren *tr.* pokusiti, okusiti; pokušati; za vkusno (ugodno) spoznati, odobravati; er goutirt etw. po godi (všeč, dopadljívo, ljubo) mu je kaj, godí mu, ugaja mu, ustreza mu; er kann ihn nicht — ne more ga prav, nima ga rad, ne mara zanj, ne more ga trpeti (prenašati); nicht zu — neznosěn, neprebavljív.

Gouvernante *f.* odgojiteljica, vzgojilja.

Gouvernement *n.* (Regierung) vlada, vladarstvo; (Statthalterei) deželno poglavarstvo od. namestništvo; (Provinz) pokrajina.

Gouverneur *m.* deželni poglavar, namestnik, guvernér.

Grab *n.* grob, jama; (Hügel) gomila; (Gruft) ráka, grobníca; bis in's — do smrti; zu —e tragen pokopati (-kopljem).

Graben *m.* ròv, jarěk, jama, grapa; *(milit.)* okop; (Flussbeet) struga; (zum Ableiten des Wassers von der Straße) zdrážnica, vábljenica, prêvor, prekopa, potočina.

graben kopati (kopljem), grebsti (grebem), riti (rijem), dolbsti (dolbem); izkopati, izdolbsti; (in Stein) vdolbsti, vrezati (vrežem), vsekati.

Graben *n.* kopanje.

Grabenleitung *f.* jarěk, prékopa.

Grabenübergang *m.* brv (-i), prelaz preko rova.

Gräber *m.* kopač; —in *f.* kopačica.

Grabesnacht *f.* grobna tmina, groba noč (-i).

Grabesruhe *f.* pokoj v grobu.

Grabesstille *f.* grobna tihota od. tišina.

Grabeule *f.* mrtvaška tica, sova.

Grabgedicht *n.* nadgrobna pesěm (-i), nagrobnica, pogrebna pesěm.

Grabgesang *m.* pogrebno petje.

Grabhöhle *f.* grobnica, raka.

Grabhügel *m.* gomila, grob.

Grabkammer *f.* s. Grabhöhle.

Grabkreuz *n.* nagrobni križ.

Grablegung *f.* pogreb, pokop, pokopávanje.

Grablied *n.* pogrebna pesěm (-i), pogrebnica.

Grabmal *n.* nagrobni spomeník.

Grabrede *f.* nagrobni (pogrebni) govor.

Grabscheit *n.* rôvnica, lopata, motika.

Grabschrift *f.* nagrobni napis, nagrobnica.

Grabstätte *f.* grobišče.

Grabstein *m.* nagrobni kamen.

Grabstichel *m.* dletce, vrezilo.

Grabtuch *n.* (mrliški) mrtvaški prt, (mrtvaško) naličje.

Grabzeug *n.* kopalo.

graciös (graziös) mil, ljuběk, prijetěn, miloviděn, mičěn.

gräcisieren grčiti; pogrčiti, po grškem zaviti (-vijem).

Gräcismus *m.* po grškem zavit (prikrojen) izraz, grecizěm.

Grad *m.* stópinja, stópěnj; (Verwandtschafts—) koleno; (Würde) čast (-i), dostojanstvo, (častno) mesto; in hohem —e močno, jako, zelo; in demselben —e jednako, ravno tako, v istej meri.

gradatim *adv.* postopno, (korakoma), postopnjema, po stópinjah.

Gradation *f.* stopnjevanje, postopnost.

gradieren čistiti; prečistiti; prečiščati, prečiščevati; gradirati, gradovati.

Gradierwasser *n.* zlatílna voda, zlatílo.

Gradnetz *n.* stópinjska mreža, stópinjsko omrežje.

graduieren (abstufen) po stópinjah razdeliti (razvrstiti); (einen akadem. Grad ertheilen) povzdigniti oder povišati na akademijsko stópinjo, podeliti (komu) akademijsko dostojanstvo, graduirati.

graduiert na akademijsko stópinjo (čast) povišan, graduíran, z akademijskim dostojanstvom odlikovan.

Graduierung *f.* (Gradtheilung) razstopnjevanje, razdelitěv na stópinje.

gradweise s. gradatim.

Graf *m.* grof; des —en *(poss.)* grofov; Grafen= grofovski.

Grafenstand *m.* grofovstvo.
Grafentitel *m.* grofovsko ime (-ena), grofovski naslov.
Gräfin *f.* grófinja.
gräflich grofovski.
Grafschaft *f.* grofija, grofovina.
Gram *m.* toga, žalost, jad, grenkost, pečal (-i); — nagt an seinem Herzen nekaj ga peče (grize) v srci.
gram neprijazĕn, gorĕk, gorjup; — sein jmdm. (komu) gorák biti (sem), srditi se nánj, črtiti (sovražiti) ga, mrziti ga.
grämen sich ujedati se, grizti se, trapiti se, žalostiti se; es grämt mich grize (peče, bolí, jé, žalostí) me.
grämig (grämlich) (o)tožĕn, čĕmerĕn, kisĕl, sitĕn, slabe volje, neprijazĕn.
Grämlichkeit *f.* (o)tožnost, čĕmernost.
Gramm *n.* gram.
Grammatik *f.* slóvnica, gramatika.
grammatikalisch (grammatisch) slovniški. [kar.
Grammatiker *m.* slóvničar, gramati-
gramvoll pretožĕn, prežalostĕn.
Gran *m.* (zrno), gran.
Grän *m.* zrnce, $^1/_8$ grana.
Granat *m.* granát.
Granatapfel *m.* granatovo jábelko, margarán.
Granate *f.* granata.
Grand *m.* (Kiessand) prod, solobòr, gramòz, sip, grušč; (in Spanien *pl.* die Granden) velikaš, mogočnik, španski velmož, grand.
Grandezza *f.* mogočnost, vznesenost, veličanstvenost, ponosnost, ponositost.
grandig prodast, peščén; (verdrießlich, mürrisch) godrnjáv, čĕmerĕn.
grandiös velikanski, ogromĕn; veličastĕn, velikolepĕn, veličastĕn.
Granit *m.* granit, (zrnĕc); von — granitĕn.
Granne *f.* resa, resína, osína; *coll.* osjé, osovjé.
grannenartig osinast, resast.
grannig resnat, osinat.
granulieren zrniti.
granuliert zrnčast.
Graphik *f.* pisarstvo, grafika.
Graphit *m.* grafit; (Stift) olovnik, svinčnik, olovka.
grapsen (hlastno) grabiti; pograbiti.
Gras *n.* trava; *dem.* travica; (saftiges) murava; (schlechteres) travulja; in's — beißen iti (grem) rakom žvižgat, iti v krtovo deželo; Gras= travĕn, travnat.
grasartig travast, travnat.
Grasboden *m.* trata, tratina, travnik.
grasen pasti (pasem) se, (travo) muliti.
Graseule *f.* travna sovka.
grasfressend travojedĕn.
Grasfresser *m.* travojedĕc.
Grasfrosch *m.* rosnica, hrženica, sékulja, uscanka.
Grasfutter *n.* zelena klaja, travna piča, zelena krma.
Grasgarten *m.* travnik. [zelen.
grasgrün zelen kakor trava, travnato-
Grashalm *m.* travna bil (-i), — bilka.
grasicht travast, travi podobĕn.
grasig travĕn, travnat.
Graskorb *m.* koš za travo, travnjača.
Gräslein *n.* travica.
Grasmonat *m.* travĕn.
Grasmücke *f.* pénica; (schwarzköpf.) kovačĕk, črnoglavka.
Graspartie *f.* travnik.
Grasplatz *m.* trata, tratina, trate *pl.*
grasreich travĕn, travnat.
grassieren zavladati, razširiti se, besniti, razgrajati, iti (grem) po ljudeh; die Krankheit grassiert bolezĕn gre po ljudeh, — razgraja (razsaja).
gräßlich grozĕn, grozovit, strašĕn, strahovit, neznanski.
Gräßlichkeit *f.* grozovitost.
Graswuchs *m.* rast (-i) trave.
Grat *m.* greben, ostro, sleme (-na); (Rück—) hrbtenica.
Gräte *f.* (ribja) koščica.
grätig poln koščic, koščičav.
gratis zastonj, brez plačila, v dar.
Gratisexemplar *n.* poklonjen iztisĕk, podarjen eksemplar, brezplačĕn izvod.
Gratisgage *f.* podarjena (poklonjena) vojaška plača.
grätschen razkrečiti se, *impf.* razkrečevati se, šatráti, razkoračeno hoditi, koracati.
Grätscher *m.* šátra, šátravĕc.
grätschig razkrečen, šátrast, šatrav.
Gratulant *m.* voščilĕc, čestitalĕc.
Gratulation *f.* voščilo, čestitanje.

Gratulationsbrief *m.* voščilno pismo, čestitka.

gratulieren srečo voščiti, čestitati.

grau siv, sed; — werden siveti; osiveti, osediti; —e Vorzeit starodavnost.

Grau *n.* sivost, sedost.

grauäugig sivook, sivih očíj.

Graubart *m.* sivobradĕc.

graubärtig sivobrad.

graubraun sivor(u)jav.

Grauchen *n.* sívĕc, sivče (-eta), sivčĕk.

grauen siveti, siviti se; (vom Tage) svitati, svitati se, daniti se, zoriti se; der Tag graut dan se dela; (dunkel werden) temniti se, mračiti se; *v. impers.* es graut mir groza me je, strah me je, groza me obhaja (spreletava).

Grauen *n.* groza, strah.

grauenhaft grozĕn, grozovitĕn, strašĕn.

grauhaarig sivolas, belolas.

Graukopf *m.* sivoglavĕc, beloglavĕc, sivĕc, starĕc; (verächtl.) plésnivĕc, dedĕc.

grauköpfig sivoglav, beloglav.

gräulich sivkast, sivkljat, osív.

Graupe *f.* kaša; (Hirse) pšeno, pira.

Graupel *f.* (Hagel) sodra, sodrica, babje pšeno, briža, kropica.

Graupengang *m.* (—mühle *f.*) stope *pl.*, tečaj za pšeno.

Graus *m.* groza, strahota, strah; (Trümmer) razsip, razvalina, podrtina.

graus grozĕn, strašĕn, strahotĕn.

grausam grozovít, grozovitĕn, ljut, okrutĕn, srep, krvoločĕn, neusmiljen, trdosrčĕn.

Grausame *m.* grozovitnež, trinog, neusmiljenĕc, trdosrčnik.

Grausamkeit *f.* grozovitost, okrutnost, neusmiljenost, trdosrčnost.

Grauschimmel *m.* siv konj, sivĕc, sivče (-eta), plesnivĕc.

grausen studiti se, grustiti se, mrzéti; es graust mir groza (strah) me je, groza me obhaja (stresa, spreletava); *pf.* — obide (strese, spreleti).

Grausen *n.* s. Grauen u. Graus.

grausenhaft grozĕn, strašĕn, pregrozĕn.

grausig grozĕn, strašĕn; ostudĕn, gnusĕn.

grauslich s. graus u. grausenhaft.

Grauspecht *m.* sivozelena žolna, pivka.

Grauspießglanz *m.* (siv) raztok.

Graustein *m.* sivĕc.

Grauwacke *f.* drobnjak, drobnik.

Grauwackenformation *f.* drobnjaška (drobniška) tvorba.

Gravamen *n.* težava, nadloga.

Graveur *m.* dolbĕc, vrezovalĕc, gravér.

gravieren dolbsti (dolbem); vdolbsti, vrezati (vrežem).

Gravis *m.* (Accent) težĕc, težki náglas.

Gravität *f.* važnost, mogočnost, resnobnost, ozbiljnost.

Gravitation *f.* težnost, gravitacija.

gravitätisch važĕn, mogočĕn, resnobĕn, ozbiljĕn.

Grazie *f.* milota, milina, ljubkost, ljubeznivost, dragost; (Huldgöttin) gracija.

graziös s. graciös.

Greif *m.* orlolev, krilati lev.

greifbar prijemljív, osežĕn, prihvatĕn, otipĕn; *fig.* očividĕn.

Greifbarkeit *f.* osežnost, otipnost.

greifen prijeti (primem), zgrabiti, zagrabiti, popasti (-padem), seči (sežem) po čem; *impf.* prijemati (-jemljem), grabiti, segati (po čem); (tasten) šlatati, hvatati, tipati (tipljem); pošlatati, potipati, ohvatati; um sich — (v. Krankheiten, vom Feuer) razširiti se; omah dobiti, razrasti se (v. Pflanzen); *impf.* širiti se, razširjati se; omah dobivati, razraščati se; in's Amt — seči (sežem), vmešati se, vtakniti se (v čegav posĕl); *impf.* segati, vmešavati se, vtikati se; jmdm. unter d. Arme — podpreti koga, pomoči (-morem), pomagati mu.

Greiffüße *pl.* (noge) grabežnice.

Greifklaue *f.* krempelj (-ljna).

greinen (murren) godrnjati, kregati se; (weinen) dreti (derem) se, vekati, kremžiti se.

Greis *m.* starĕc, starčĕk; (verächtl.) sivĕc, dedĕc.

greis siv, bel, sed; star.

greisen starati se, siveti; postarati se, osiveti.

Greisenalter *n.* (siva) starost.

Greisin *f.* starka, starica.

Greißler *m.* branjevĕc, krúšnar; —in *f.* krušnarica, branjevka, branjarica.

Greißlerei *f.* branjarija, krušnarija.

grell ostĕr, rezĕk, jarĕk; (v. Farben) prežív, presvetĕl, vekav.

Gremial= zborov, ... skupščine.
Gremium *n.* zbor, skupščina, društvo.
Grenadier *m.* granadir.
Grendel *m.* zavora; (Pflugbalken) gredelj.
Grendelkette *f.* grédeljnica, gredánjica.
Grenz= mejni, ob-, pomejni, mejaški, granični.
Grenzbesichtigung *f.* ogled meje, ogledovanje meje.
Grenzbezirk *m.* krájina, mejni okraj, mejni kotor.
Grenze *f.* meja, granica; (Militär—) krájina; (Ende) kraj, konĕc; **ohne —n** brez kraja, brezmejĕn.
grenzen mejiti, mejo delati; **an etw. —** držati se, dotikati se (česa).
grenzenlos *adi.* brezmejĕn, neomejen, brez meje (kraja), brezkončĕn, neizmerĕn, neskončĕn; *adv.* neskončno, brezmejno, neizmerno.
Grenzer *m.* (Grenzsoldat) graničar.
Grenzfestung *f.* mejna trdnjava, trdnjava na (ob) meji.
Grenzfurche *f.* rázor, ometljej.
Grenzgebirge *n.* mejno gorovje, gore mejnice *pl.*, razmejno gorovje.
Grenzland *n.* krajina.
Grenzlinie *f.* mejna črta, razdvojna črta, (črta) mejníca.
Grenzmark *f.* s. Grenzland.
Grenznachbar *m.* mejáš.
Grenzpfahl *m.* mejni kol, mejník.
Grenzpunkt *m.* mejišče.
Grenzregiment *n.* graničarski polk, polk (regiment) graničarjev.
Grenzsäule *f.* mejni stebĕr (stolp), mejník.
Grenzscheide *f.* razmeja, razmejĕk.
Grenzstein *m.* mejni kamĕn, mejnik.
Grenzstreit *m.* prepir zastran meje (za mejo).
Grenzverkehr *m.* kupčija na (ob) meji, promet na meji. [straža.
Grenzwache *f.* straža na meji, obmejna
Grenzwächter *m.* mejni stražar, stražnik na meji, graničar.
Grenzzoll *m.* mejna mitnina, mejni col, granična carina, mejna prevoznina (izvoznina, vvoznina).
Grenzzollamt *n.* mejnomitninski urad, mejna mitninarnica.

Greuel *m.* gnus, gnusoba, grdoba, ostudnost, groznost, mrzkost.
Greuelthat *f.* grozovitĕn čin, grozno dejanje, zločinstvo, hudodelstvo, grozovitost.
greuelvoll gnusobĕn, ostudĕn, prestrašĕn, grozovit.
greulich grozovit, grozĕn, strašĕn, grd, strahovit; (ekelhaft) gnusĕn, ostudĕn.
Griebe *f.* ocvirĕk.
Griebs *m.* (Kerngehäuse) oplodje pečkatih plodov, pečkišče, pŭžina, pŭžine *pl.*, ogrizĕk, srce.
Grieche *m.* Grk.
griechisch grški; **—=katholisch** gřškokatoliški.
Griesgram *m.* nevolja, zlovolja; (Person) zlovoljnež, sitnež, godrnjavĕc, čmerika, puščoba, mrmralo, godrnjač.
griesgrämig zlovoljĕn, sitĕn, pust, čmerikav, nataknen, nasajen, kisĕl, hudomušĕn.
Grieß *m.* prod, grušč, gramoz; (geschrotetes Getreide) pšeno, zdrob; *(med.)* kamen.
grießicht prodast, peskast; pšenast.
grießig prodnat, peščen.
Grießmehl *n.* zrnasta moka.
Grießsand *m.* prga, pržina, drstĕv, drsten.
Griff *m.* prijem, prijemljej, zgrabljej; (die Handvoll) pest (-í), peščica; (Handhabe) roč, ročaj, ročnik, držaj, držalo, pestník, násad; (bei Körben) lócĕnj, locánj; (beim Messer) rog; (am Koffer) uho; (b. d. Axt) toporišče ꝛc.
Griffel *m.* pisalo, pisalce; (bei der Blüte) vrat. [biralnica.
Griffloch *n.* luknjica na piščali, pre-
Grille *f.* murĕn, cvrčĕk, čričĕk, božji volĕk; (Haus—) ščurĕk; *fig.* (seltsamer Einfall) muha, čudna misĕl (-i), prazna skrb (-i). [človek.
Grillenfänger *m.* muhavĕc, muhast
Grillenfängerei *f.* muhe *pl.*
grillenhaft čudĕn, muhast, muhav.
Grillenkrankheit *f.* s. Hypochondrie.
Grimasse *f.* zmrdĕk, namrdljej, mrda, namrdnen (spačen, skremžen) obraz; **—n schneiden** zmrdovati se, pačiti se, mrdati se, režati (-ím) se; na-, zmrdniti se.

Grimm *m.* srd, togota, jarost, razkačenost, ljutost.

Grimmdarm *m.* danka, čmar.

grimmen *intr.* srditi se; *trans.* grizti (grizem); es grimmt mich im Bauche ščiplje me, kolje me, grize me, reže me (v trebuhu), trebuh me boli.

Grimmen *n.* (Bauch—) klanje, ujed (-í), grizenje (griža).

grimmig srdit, togotĕn, jar, razkačen, ljut; (v. d. Kälte) hud, ostĕr.

Grind *m.* krasta, srab, prišč, grinta; (Krätze) garje *pl.*, peráčĕc.

grindig krastav, srabljív, grintav, garjev, rúšav.

Grindkopf *m.* (ein Grindköpfiger) krastavĕc, srabljivĕc, grintavĕc.

Grindkraut *n.* *(Scabiosa)* garjevo zelišče, grintavĕc.

Grindwurz *f.* ščavje.

grinsen režati (-im) se, škrebiti se, ceriti, pačiti se, zobe kazati (kažem).

Grinser *m.* režalo, škrebljivĕc.

Grippe *f.* (Schnupfenfieber) hripa, epidemičĕn náhod, podežélna kihálka; pošastna (mrzlica) vročica.

grob debel; (unhöflich) neotesan, zarobljen, surov, neuljudĕn, grob, robat; (ungeschickt) neokretĕn, okorĕn, nespretĕn, nerodĕn; (von d. Stimme) globòk, debel, nizĕk; (von der Ware) kosmat, grob, raskav; —e Leinwand hodnično platno; — anfahren laniti (na koga).

Grobheit *f.* debelost, grobost; zarobljenost, neotesanost, surovost, robatost.

Grobian *m.* zarobljenĕc, neotesanĕc, surovež.

Grobkalk *m.* debeli vapnenĕc.

Grobkohle *f.* zrnati premog, debelo oglje.

grobkörnig debelozrnat.

gröblich *adi.* debelkast; *adv.* hudo, močno, zelo.

grobschrötig na debelo mlet.

grobwollig grobovolnat, debele volne.

Groll *m.* čŕt, pika, sovraštvo, mržnja, jeza, nastor.

grollen sovraštvo (jezo) kuhati, mrziti (koga), čŕtiti, sovražiti.

grollend srdit, gorĕk, nastorĕn.

Gros *n.* množtvo; — d. Heeres glavna vojska; *en gros* na debelo.

Groschen *m.* groš.

groß velik; sehr — velikanski, naramĕn, ogromĕn, orjaški; (v. Berge) visók; (v. d. Kälte) hud; wie —, so — kolik, tolik; so — ich bin kolikor me je; —er Mensch dolgín, velikan; — werden rasti, naraščati; narasti; —e Augen machen debelo gledati, čuditi se; — und klein veliko in malo, odrastli in otroci; —e Stücke auf jmdn. halten zelo čislati, v čislih imeti (imam) koga; ein —es Wort važĕn (imenitĕn) izrek, mogočna beseda; groß= véliki, (in der Bedeutung s e h r) pre-, zelo, močno.

großartig velikanski, veličastĕn, velikolepĕn.

Großartigkeit *f.* veličje, velikolepje.

großäugig debeloòk, vélikih očij.

Großbart *m.* bradač.

großbärtig bradat.

großbäuchig trebušĕn, trebušnat.

großblätterig velikolistĕn, velikolist.

Großbotschafter *m.* véliki poročnik od. poslanĕc.

Großcomthur *m.* véliki komtur oder komendnik.

Großconcept *n.* (Papier) véliki konceptni papir.

Große *m.* velikaš, mogočnik; boljar, velmož.

Größe *f.* velikost, veličina; Stern erster — zvezda prvega reda; *math.* količína.

Großeltern *pl.* stari *pl.*, ded in babica, stari oče in stara mati.

Großenkel *m.* pravnuk; —in *f.* pravnuka.

Größenlehre *f.* nauk o količinah, matematika.

großentheils večjidel, večinoma.

Größenwahn *m.* samoveličljivost, blodnoveličje, veledomišljivost.

Großfürst *m.* véliki knez.

Großfürstenthum *n.* vélika kneževina.

Großfürstin *f.* vélika kneginja.

großfürstlich velikoknežji.

großfüßig nogat, velicih (dolzih) nog, dolgovezĕn.

Großfüßige *m.* dolgoveznik.

Großgewerbe *n.* véliki obrt.

Großgrundbesitzer *m.* vlástelj, vlastelin, véliki zemljàn.

Großhandel *m.* vélika kupčija, trgovina na debelo, velikotržje, veletrštvo.
Großhändler *m.* velikokupěc, véliki trgověc, veletržěc.
Großherr *m.* padišah, sultan, turški [car.
großherzig velikodušěn, velikosrčěn.
Großherzigkeit *f.* velikodušnost, velikosrčnost.
Großherzog *m.* véliki vojvoda; —**in** *f.* vélika vojvodinja.
großherzoglich velikovojvodski.
Großherzogthum *n.* vélika vojvodina.
Großhirn *n.* véliki možjani *pl.*
großjährig doletěn, polnoletěn; — **sein** leta imeti (imam), polnoletěn biti (sem); — **werden** v leta priti (pridem), svoja leta spolniti; — **erklären** pro-, razglasiti koga polnoletnim.
Großjährigkeit *f.* polnoletnost; **die** — **erreichen** spolniti svoja leta.
Großjährigkeitserklärung *f.* razglasitěv polnoletnosti.
Großkanzler *m.* véliki kancelar.
Großkopf *m.* debeloglavěc.
großköpfig debeloglav.
Großkreuz *n.* véliki križ; *m.* velikokrižnik.
Großkreuzritter *m.* véliki križár, velikokrižnik (vitez).
Großmacht *f.* (Großstaat) vélika država, velemoč (-í), velevlast (-i).
großmächtig premogočěn, oblastěn, velemočěn; (sehr groß) velikanski.
Großmarschall *m.* véliki maršal.
Großmaul *n.* (Großsprecher) širokoustnik, širokoustnež, bahač.
großmäulig velicih ust, razustěn, širokoustěn.
Großmeister *m.* véliki mojstěr, véliki predstojnik.
Großmuth *f.* velikodušje, velikodušnost; (Edelmuth) blagosrčnost, plemenitodušnost.
großmüthig velikodušěn, blagodušěn, visokomiseln.
Großmutter *f.* stara mati (-ere), babica.
großmütterlich babičin; babiški.
Großnase *m.* nosač, nosan.
großnasig nosat, dolgonòs.
Großneffe *m.* prebratraněc.
Großnichte *f.* prebratričina.
Großoctav *n.* velika osmerka.
Großoheim *m.* praujěc, stari strijc.
großöhrig uhat, dolgoúh.
Großquart *n.* velika četerka.
Großschnäbler *pl.* velekljuni *pl.*
großsprechen širokoustiti (se), ustiti se, bahati (se).
Großsprecher *m.* širokoustnik, širokoustnež, bahač.
Großsprecherei *f.* baharija, prevzetovanje.
Großsprecherin *f.* širokoustnica.
großsprecherisch širokoustěn, bahav, bahaški.
Großstädter *m.* velikomeščan.
großstädtisch velikomestěn.
Großtante *f.* stara teta.
größtentheils večjidel, večínoma, ponajveč, navadno.
Großthuer *m.* ꝛc. s. Großsprecher.
großthun bahati se, šopíriti se, ustiti se, košatiti se, veličati se, prevzetovati.
Großvater *m.* stari oče, ded.
großväterlich dedov, dedinski.
Großvezier *m.* véliki vezir.
Großwürdenträger *m.* véliki dostojanstvenik.
grotesk čuděn, nenavaděn, nenaravěn, čudnolik, grotesk.
Grotesken *pl.* čudne —, nenavadne —, ne iz narave posnete podobe, groteske.
Grotte *f.* jama, špilja, otlina, pečina, pečínka, podmol.
Grottenolm *m.* močeríl, človeška ribica.
Grübchen *n.* jamica, kotánjica.
Grube *f.* jama; rupa, kotanja; (Bergwerk) rudnik; (Grab) jama, grob; (Senk—) poníkva, požiralnik.
Grübelei *f.* vrtanje; tuhtanje, modrovanje, premišljevanje.
grübeln brbati, vrtati; *fig.* (klügeln) glavo si beliti, modrovati.
Gruben= jamski.
Grubenarbeit *f.* rudokopnja, delo v jami (v rudniku).
Grubenarbeiter *m.* rudokop, delavěc v rudniku.
Grubenbau *m.* delo v rudniku.
Grubenerz *n.* jamska (rudniška) ruda.
Grubenfeld *n.* jamsko polje; **frisches** — celina.
Grubengas *n.* jamski plin.
Grubenkleid *n.* jamsko oblačilo.
Grubenlicht *n.* jamska luč (-i).
Grubenmauerung *f.* podzidje rudnika.

Grubensteiger *m*. rudniški nadzornik, pazník nad delavci v rudniku.

Grubenzimmerung *f*. podporje rudnika.

grubig jamast.

Grübler *m*. modrovalĕc, tuhtalĕc.

Gruft *f*. raka, grobníca, (žrh, žrf).

Grummet *n*. otava; zweites — tretjakovica, vnuka, otavčič.

Grummeternte *f*. košnja otave.

grün zelen; (unreif) nezrel, negodĕn; — machen zeleniti; ozeleniti; — werden zelenéti; ozelenéti; auf einen —en Zweig kommen opomoči (-morem) si.

Grün *n*. zelenost, zelenina, zelenje; (Färbemittel) zelenilo.

Grund *m*. dno; *(fundamentum)* temelj, podstava, podzidje; podloga, osnova, stalo, stališče; *(causa)* vzrok, povod, razlog; (Beweggrund) nagib, nagibljej; *(argumentum)* razlog, dokaz, dokazilo; (Boden) tla *pl*. (tal); (— u. Boden) zemljišče, zemlja, svet; zugrunde gehen konĕc vzeti (vzamem), po zlu iti (grem), pod (na) nič priti (pridem), pogubiti se, poginiti; zugrunde richten ugonobiti, ukončati, pogubiti, uničiti, poraziti, zatreti (-trem u. -tarem), razdejati (-denem), upropastiti; in den — bohren (ladijo) potopiti, pogrezniti; auf den — kommen (do konca) do dna priti (pridem), temeljito —, korenito proučiti; aus dem — verstehen (do dna) do dobra —, temeljito —, korenito razumeti; auf — der kais. Verordnung po cesarskem ukazu; das hat seinen — darin to izvira (izhaja) od tod; er hat — sich zu freuen ima se za kaj veseliti; du hast keinen — zu zürnen nimaš za kaj se jeziti; er hat seinen — že vé zakaj; mit — besorgen po pravici se bati (bojím); den — legen uložiti (postaviti) temelj, ustanoviti, osnovati (osnujem); — fassen utrditi se, ukoreniniti se; im —e (genommen) prav za prav.

Grund- (Anfangs-) početni, začetni; (Haupt-) glavni, poglavitni; (Fundamental-) temeljni, podstavni, začetni, osnovni; (zum — und Boden gehörig) zemljiški.

Grundablösung *f*. zemljiški odkup.

Grundbalken *m*. podsek, podrebernik; (des Schiffes) hrbtica (ladijna).

Grundbau *m*. temeljna stavba, podzid, zakladna stavba, temelj. [pogoj.

Grundbedingung *f*. glavni (poglavitni)

Grundbegriff *m*. temeljni —, začetni —, podstavni —, osnovni pojĕm.

Grundbein *n*. osnovnica.

Grundbesitz *m*. zemljiška last (-i), zemljiška lastnina, zemljiško posestvo, zemljišča *pl*.

Grundbesitzer *m*. zemljíški posestnik, zemlján, zemljiški lastnik, zemlják; —in *f*. posestnica, (zemljiška) lastnica, zemljakinja.

Grundbestandtheil *m*. (po)glavna sestavina, poglavitni del.

Grundbirn *f*. podzemljica, krompir.

grundböse do kraja hudobĕn, ves zanikarĕn, skozi in skozi zlobĕn.

grundbrav vrlo dobĕr, vseskozi poštĕn, prav izvrstĕn.

Grundbruch *m*. predor.

Grundbuch *n*. zemljiška knjíga, zemljiške (gruntne) bukve *pl*.; Grundbuchs- zemljiškoknjižni, zemljeknjižĕn. [urad.

Grundbuchsamt *n*. zemljiškoknjižni

Grundbuchsdirector *m*. vodja zemljiških knjig, ravnatelj zemlj. bukĕv.

Grundbuchsextract *n*. izvadĕk (prepis) iz zemljiške knjige.

Grundbuchsführung *f*. spisavanje (oskrbovanje) zemljiških knjig. [kon.

Grundbuchsgesetz *n*. zemljeknjižni za-

Grundcomplex *m*. skupina (spoj) zemljišč, združena zemljišča *pl*. [nost.

Grunddienstbarkeit *f*. zemljiška služ-

Grundeigenthum *n*. last (-i), zemljiška lastnina.

Grundeigenthümer *m*. lastnik zemljišča, posestnik.

Grundeigenthums- lastninski.

gründen ustanoviti, utemeljiti, osnovati; postaviti, napraviti, vpeljati; gegründet utemeljen, utrjen, trdĕn, pravičĕn, veljavĕn, resničĕn.

Grundentlastung *f*. zemljiško razbremenilo, zemljiščna razbremenitĕv, zemljiška odveza.

Grundentlastungsfond *m*. zemljiškorazbremenilni zaklad, zemljiškoodvezni zaklad.

Gründer *m.* ustanovitelj, ustanovnik, začetnik, utemeljitelj; —in *f.* ustanovnica, začetnica, utemeljiteljica.

Grunderträgnis *n.* zemljiščni dohodĕk; (an Früchten) létina, pridelĕk.

grundfalsch (unrichtig) do kraja zlagan, čisto izmišljen, popolnoma kriv, povsem neistinit; (unaufrichtig) vseskozi hinavski, vĕs zvit.

Grundfarbe *f.* glavna barva.

Grundfeste *f.* podstava, podzidje, temelj.

Grundfläche *f.* podlaga; *(math.)* osnovna ploskĕv.

Grundform *f.* glavna oblika.

grundgelehrt temeljito (korenito, globoko) učèn, preučen.

Grundgesetz *n.* osnovni zakon, temeljna postava, ustavni zakon.

Grundgestalt *f.* osnovni lik.

Grundgröße *f.* osnovna (prvotna, začetna) količina.

Grundhaar *n.* pódlanka.

Grundherr *m.* zemljiški gospod, grajščak, vlastelj; —in *f.* grajščakinja, vládica.

grundherrlich grajščinski, vlasteljski.

Grundherrschaft *f.* zemljiščna gosposka, grajščina, vlasteljstvo.

Grundholde *m.* (Vasall) zemljiški podložnik, vazál.

Grundidee *f.* glavna misĕl (-i).

grundieren (dno) ozadje napraviti, podbarvati, dnišče zbarvati.

Grundlage *f.* podstava, podlaga, osnova, temelj.

Grundlegung *f.* pokladanje temelja; ustanavljanje, ustanovitĕv.

gründlich *adi.* temeljit, korenit, natančĕn, popoln; *adv.* do dna, do konca (kraja), natanko, popolnoma.

Gründlichkeit *f.* temeljitost, korenitost, natančnost, popolnost, vsestrano uvaževanje.

Gründling *m.* (Gründel) šivánkica, iglica, piškur, jélšnica, šarín, sploh na dnu (Grund) vode živeča ribica, osobito *Gobio* in *Cobitis*.

Grundlinie *f.* (črta) osnovnica; die —n *pl.* osnova.

grundlos brez dna, neskončĕn, brezkrajĕn, neizmerĕn; (unbegründet) brez temelja (podlage), neosnovan, prazĕn, nedokazan, ničev, ničevĕn.

Grundlosigkeit *f.* brezkončnost, neizmernost; neutemeljenost, neosnovanost, praznost, ničevost, ničevnost.

Grundmauer *f.* podzidje, glavni zid.

Gründonnerstag *m.* véliki četrtĕk.

Grundpfahl *m.* podzidni kol.

Grundpflaster *n.* tlak.

Grundprincip *n.* (osnovno) glavno načelo, vodilo.

Grundrecht *n.* pravica združena z zemljiško posestjo.

Grundregel *f.* poglavitno pravilo, glavno vodilo.

Grundrente *f.* dohodĕk od zemljišč, užitĕk od zemljišč.

Grundriss *m.* načrt, črtež, osnutĕk; *fig.* jedro, posnetĕk.

Grundsatz *m.* glavno vodilo, načelo; (Axiom) temeljna —, podstavna resnica; (Gesinnung) mišljenje.

grundsätzlich načelĕn, po vodilu, po načelu (pravilu).

Grundsäule *f.* glavni stolp, podstavni stebĕr.

Grundstein *m.* temeljni kamen, vkladni kamen.

Grundsteuer *f.* zemljarina, zemljiški davĕk.

Grundstoff *m.* prvina, element.

Grundstück *n.* zemljišče.

Grundtext *m.* izvirnik, izvirna (prvotna) beseda, prvopis.

Gründung *f.* ustanovitĕv, utemeljitĕv, utemeljenje, osnova, naprava.

Grundursache *f.* glavni (poglavitni) vzrok, prvi povod.

Grundwahrheit *f.* podstavna od. temeljna resnica.

Grundwasser *n.* podtalna voda, podzemna voda.

Grundwerk *n.* (im Mühlenbaue) podžlebje.

Grundwesen *n.* prvotno (osnovno) bitje.

Grundwort *n.* (beseda) osnovnica.

Grundzahl *f.* osnovno število; *(num. cardinale)* glavni števnik.

Grundzehent *m.* desetina od zemljišča, poljska desetina.

Grundzerstückelung *f.* razkosanje —, razdrobitĕv (razdelitĕv) zemljišča.

Grundzins *m.* zemljiška davščina.

Grundzug *m.* bistvena črta, glavna poteza; die Grundzüge *pl.* glavna vodila (pravila); načrt, posnetěk, načrt v glavnih potezah.

grünen zeleneti; ozeleneti.

Grünfink *m.* strnad.

grüngelb zelenorumen, zelenožolt.

grüngestreift zelenoprogast, zelenopisan.

Grünkraut *n.* zelenjad (-i), zelenjava, zelenje.

grünlich zelenkast, zelenkljat.

Grünling *m.* zeleni dlesk, zelenčěk.

Grünspan *m.* zeleni volk, kotlovinska rūjà.

Grünspecht *m.* zelena žolna.

grunzen kruliti, hrohati, cviliti, revskati.

Grünzeug *n.* zelenjava, zelenjad (-i).

Gruppe *f.* skupěk, skúpina.

gruppenweise *adv.* v skúpinah, v skupkih, skupinoma.

gruppieren skupiti, gromaditi; v skúpine, porazstaviti, — dejati (denem); *impf.* v skúpine staviti (porazstavljati), — devati.

Gruppierung *f.* razpostavljenje oder porazdelitěv (razreditěv) v skúpine.

Grus *m.* pržina, prga, gruh, grušěc.

Gruß *m.* pozdrav, pozdravilo, pozdravljenje; englischer — angeljsko češčenje, zdrava Marija; den — entbieten pozdraviti; pozdravljati; den — erwidern odzdraviti; odzdravljati.

grüßen pozdraviti; pozdravljati; sei gegrüßt zdrav bodi! pozdravljen! zdravo!

Grüßer *m.* pozdravljalěc.

Grußformel *f.* pozdravilo, pozdravljenje, pozdrav.

Grütze *f.* pšeno, pira, kaša; *fig.* er hat — im Kopfe imá sol v glavi, na drobno je sejan, ima glavo na pravem konci.

Grützstampfe *f.* stopa, stope *pl.*

Grützwurst *f.* kášnica, kašnata klobasa.

Guano *m.* neki tičji gnoj, tičjek, gvano.

Guardian *m.* gvardijan.

Gubernium *n.* deželno poglavarstvo.

gucken lukati, kukati; polukati, pokukati.

Gucker *m.* kukalěc; s. Guckfenster.

Guckfenster *n.* línica, kukalo.

Guckkasten *m.* kukalnica.

Guckloch *n.* linica, luknjica, kukalce.

Guerilla *f.* (Guerillakrieg *m.*) vojska z manjšimi raztresenimi krdeli.

Gugelhopf *m.* (Gugelhupf) šartělj u. šartelj (-ljna).

Guillotine *f.* giljotina.

guillotinieren z giljotino glavo odsekati, giljotinirati.

Guirlande *f.* spleteno cvetje, povito cvetje, venci *pl.*, cvetne kite *pl.*

Guitarre *f.* gitara.

Gulden *m.* goldinar, forint.

Gülte *f.* davščina, odrajtovilo.

gültig s. giltig.

Gummi *n.* guma, (drevesni) klej.

gummicht gumast, klejast.

gummieren z gumo mazati (mažem), klejiti; namazati, naklejiti.

Gummigutt *n.* gumiguta.

gummihaltig gumovit, klejat.

Gundelrebe *f.* (Gundermann *m.*, *Glechoma hederacea*) grenkúljica, stráčič, povójčěk.

Günsel *m.* *(Ajuga)* skrečnik, vimčič, maselnik, bučnik.

Gunst *f.* naklonjenost, blagovoljnost, milost, dobrohotnost, nagnenje, prijazěn (-i); jemdm. zu —en komu na ljubav (na korist); sich um jemds. — bewerben prikupovati se komu, skušati se mu prikupiti; lizati se, prilizovati se (komu); er hat sich seine — erworben priljubil od. prikupil se mu je; er steht in hoher — v veliki milosti je.

Gunstbezeigung *f.* skazovanje milosti, usluga, dobrota, milost, odlikovanje.

günstig prijazěn, naklonjen, doběr, dobrohotěn, nagnen, ugoděn; jemdm. — sein biti (sem) komu doběr, biti mu prijatelj, rad ga imeti (imam); (v. Zeit, Gelegenheit ꝛc.) ugoděn; — sein prijati, goditi, ugajati; (vortheilhaft) koristěn.

Günstling *m.* ljubljeněc, miljeněc; *dem.* ljubljenčěk; *f.* ljubljenka.

Gurgel *f.* grlo, grtaněc, goltaněc, žrelo, požiralnik.

gurgeln grgrati, grgotati (-am und grgočem).

Gurke *f.* kumara, krastavěc.

Gurkenbeet *n.* greda (leha) za kumare.

gurkenförmig kumarast, kumari podoběn.

Gurkenkraut *n.* kópĕr, smrdilj.

Gurkensalat *m.* kumarčna salata, kumare *pl.*

Gurt *m.* pas, prepas; (Pferde—) podproga, podprog, podpas; (zum Tragen) obramnik, naramnica, prtovnica, oprtovnica; (in Wölbungen) oprog.

Gürtel *m.* pas, pojas, opasivnica.

gürtellos brez pasa, neopasan, razpasan.

gürteln (gürten) pasati (pašem); opasati, prepasati.

Gürtelthier *n.* pasanĕc; Roll— tripas.

Gürtler *m.* pasar.

Gürtlerhandwerk *n.* pasarstvo.

Gurtriemen *m.* podprog, podprožni jermen.

Guſs *m.* litje, zlivanje; (Regen—) naliv, ploha; (Thränen—) potok solz; (Ausguſs, —röhre) liják.

Guſseisen *n.* lito železo, lítina.

Guſsform *f.* kalup, tvorilo.

Guſsregen *m.* naliv, ploha.

Guſsstahl *m.* lito jeklo, jeklena lítina.

Guſsstein *m.* lijak, pomijnĕk.

Guſsware *f.* vlita roba, zlitĕk, vlítina.

gut dobĕr; (nützlich) koristĕn, prospešĕn; (angenehm) lep, ugodĕn, prijetĕn; kurz u. — skratka, z jedno besedo; er hat ein —es Aussehen zdrav je videti; im —en etw. sagen zlepa povedati; zu —e halten ne zameriti, ne za zlo vzeti (vzamem), prizanesti; *impf.* ne za zlo jemati (jemljem), prizanašati; —stehen dobĕr stati (stojim), porok biti (sem), jamčiti; eine —e Weile precej dolgo; —e Nacht lahko noč.

Gut *n.* dobro; (Ware) blago; das bewegliche — premakljivo blago, premičnina; das unbewegliche — nepremakljivo blago, nepremičnina; (Habe und —) imetĕk, imovina, posestvo, imetje; (Landgut) zemljišče, posestvo, kmetija.

Gutachten *n.* mnenje, misĕl (-i); sein — abgeben svojo misĕl (sodbo) povedati (-vem), svoje mnenje izreči.

gutächtlich einbegleiten s svojim mnenjem vred predložiti, priložiti svojo misĕl.

gutartig dobĕr, dobre čudi; (v. Krankheiten) lahĕk, nenevarĕn.

Gutbefinden *n.* previdĕk, presodĕk.

Gutdünken *n.* razsodnost, sodba, sprevidnost, razsodĕk, dozdevĕk, sprevidĕk; nach deinem — kakor se ti zdi, kakor sprevidiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.

Güte *f.* dobrota, dobrina; in — z lepo, z lepim; durch — po dobroti; er ist die — selbst sama dobrota ga je; (Wert) vrednost, izvrstnost.

Güterabtretung *f.* odstop posestva, prepustitĕv premoženja.

Güteranweisung *f.* nakaz na imetje (blago).

Güterbeschauer *m.* ogledovalĕc blaga.

Gütergemeinschaft *f.* vkupnost imetka (premoženja), spolovinstvo.

Guterz *n.* dobra ruda (kovina).

gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovoljĕn, židane volje.

gutgesinnt dobro misleč, blago misleč, dobromiseln.

Guthaben *n.* imovina; (Forderung) terjatĕv; mein — beträgt imam dobiti, meni gre.

gutheißen odobriti, pohvaliti, potrditi; *impf.* odobravati, hvaliti, potrjevati.

Gutheißen *n.* odobrenje, pohvala, potrditĕv, potrjenje.

gutherzig dobrega srca, dobrosrčĕn, milosrčĕn, dobrodušĕn.

Gutherzigkeit *f.* dobrosrčnost, milosrčnost, dobro srce.

gütig dobrotljiv, dobrotĕn, milostív, dobĕr, blag.

Gütigkeit *f.* dobrotljivost, milostljivost, dobrotnost, milost.

gütlich prijateljski, prijazĕn; sich — vergleichen z lepo se pogoditi (poravnati, spraviti); sich — thun pogoditi si, postreči (-strežem) si, privoščiti si.

gutmachen popraviti, poravnati; (versöhnen) udobriti, utolažiti, spraviti se s kom.

gutmeinend dobrohotĕn.

gutmüthig dobrosrčĕn, dobrodušĕn, dobromiseln, blagosrčĕn, blagodušĕn, blag.

Gutmüthigkeit *f.* dobrodušnost, blagosrčnost, blagost.

Gutrechnung *f.* pripisanje (vštetje) na korist, zapisĕk v imovino (Haben *opp.* Soll), zapisĕk pod »dal«.

Gutsbesitzer *m.* vlastelj, vlastelin, zemljàn, posestnik, grajščak.

gutschreiben na korist vpisati, vpisati v imovino (Haben), zapisati pod »dal« (*opp.* Soll »ima dati«).

Gutsherr *m.* s. Gutsbesitzer.

Gutsherrschaft *f.* zemljiška gosposka; grajščina, vlasteljstvo.

Gutsteher *m.* porok.

Gutsverwalter *m.* grajščinski oskrbnik, upravitelj zemljišča (posestva).

Gutsverwaltung *f.* oskrbovanje zemljišča, uprava (upraviteljstvo) posestva.

Guttapercha *f.* gutaperča, perčovina.

Gutthat *f.* dobro (blago) delo, dobrota.

Gutthäter *m.* dobrotnik, dobrodelnik; —in *f.* dobrotnica, dobrodelnica.

gutthätig dobrotljiv, dobrotĕn, dobrodelĕn.

Gutthätigkeit *f.* dobrotljivost, dobrodelnost.

gutthun dobro delati; dobĕr biti (sem), poslušĕn biti, pokorĕn biti; sich — postreči (-strežem) si; *impf.* streči si, gleštati se.

Gutturallaut *m.* goltnik.

gutwillig radovoljĕn, prostovoljĕn, dobrovoljĕn, dragovoljĕn; *adv.* drage volje, radovoljno.

Gutwilligkeit *f.* radovoljnost, dragovoljnost.

Gymnasial- gimnazijski, gimnazijalni.

Gymnasiallehrer *m.* gimnazijski učitelj.

Gymnasialschüler *m.* gimnazijski učenĕc, gimnazijalĕc, (gimnazijski) dijak.

Gymnasialunterricht *m.* gimnazijski uk.

Gymnasist *m.* s. Gymnasialschüler.

Gymnasium *n.* gimnázija, gimnazij.

Gymnast *m.* telovadĕc, gimnast.

Gymnastik *f.* telovadba, gimnastika.

gymnastisch telovadski, gimnastičĕn.

Gynäkoman *m.* babež, babji gregor, babjek.

Gyrotrop *m.* obratič, menjalo (električnega toka).

H.

Ha *interj.* á! ahá! (eine Nachahmung d. Lachens) há, há, há!

Haar *n.* (das menschliche Haupthaar) las, *dem.* lasĕc, lasĕk; *coll.* lasjé, *dem.* lasci; (am Leibe d. Menschen) kocina, kosmatina; *dem.* kocinica, kosmatinica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. dickere u. längere) kocina; (am Pelz) kosmina; (Rosshaar) žima, žinja; (zarte Faser) vlakno, lakno, lika; *coll.* predivo; (an Pflanzen) kosmatina, las; *dem.* kosmatinica, lasĕc; zerzaustes — kuštri *pl.*

Haarabtheilung *f.* preča, prečka.

Haaraufsatz *m.* (v)lasulja.

Haarbalg *m.* lasni mešičĕk.

Haarband *n.* opletĕk, vpletĕk, vpletnjak.

Haarbeutel *m.* kita, pletenica.

Haarboden *m.* lasišče, lasnik.

haarbreit *adj.* za las širok; *adv.* za las.

Haarbürste *f.* ščet (-i), ščetka za lasé.

Haarbüschel *n.* kupma, šopĕk oder čopĕk las.

haaren (Nbf. hären) *intr.* u. *refl.* goliti se, misiti se, misati se, lasé (dlako) izgubljati; *tr.* lasati; zlasati (koga).

Haarflechte *f.* kita, pletenica; *dem.* kitica.

haarförmig lasast, kocinast, dlakast.

haarig lasat, kosmat, kocinat, dlačĕn.

Haarigkeit *f.* dlakavost, kosmatost.

Haarkamm *m.* glavnik, česálnik.

haarklein *adj.* majhĕn kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.

Haarkrause *f.* kodĕr, kodrast las.

Haarlocke *f.* s. Haarkrause.

haarlos brezlás, brezlasĕn, gol.

Haarnadel *f.* lasnica, kožévnica, bucika za lasé.

Haarnetz *n.* mreža za lasé.

Haarpapille *f.* lasna buška.

Haarpuder *m.* prah za lasé.

Haarputz *m.* lišp, kinč v laséh.

Haarröhre *f.* lasna cevčica.

Haarsalbe *f.* maža, mazilo za lasé.

Haarschaft *m.* lasna betvica.

haarscharf *adj.* bridĕk, bridkoostĕr; *adv.* do zobca, prav na tanko.

Haarscheitel *m.* preča, prečka, razdelĕk.

Haarschopf *m.* kečka, kupma, čop.

Haarschuppen *pl.* prháj, prhòt (-i).

Haarschur *f.* strižba, striženje las.

Haarsieb *n.* sito.

Haarspalterei *f.* cepljenje dlake; prenatančno preiskovanje, presojevanje.

Haarstrich *m.* tanka poteza, tanka črta.

Haartour *f.* lasnica, lasúlja.

Haartuch *n.* žimnata ruta.

Haarwickel *m.* zavitěk, ovitěk lás.

Haarwuchs *m.* rast (-í) lás.

Haarwulst *m.* svitěk lás.

Haarzelle *f.* dlačnica.

Haarzopf *m.* kita, pletenica.

Habe *f.* imetěk, imenje, imovina, premoženje.

haben iméti (imám), gleštati; (als Hilfszeitwort) biti (sem); habt Acht pozor! da hast na! vzemi! da habt nate! vzemite! Hunger, Durst — lačěn, žejěn biti; Unglück — nesrečěn biti udgl.; — Sie die Güte bódite tako dobri; hier ist zu — tukaj je na prodaj, tukaj se prodaja, tukaj se dobiva; feil — na prodaj iméti; es hat keine Eile ne mudí se, ni taka naglica; nicht — ne iméti (nimam).

Habenichts *m.* nimanič, revež.

Habgier *f.* lákomnost.

habgierig lákoměn, gladověn.

habhaft werden jemandes zasáčiti, prijéti (primem), zalotiti, zateti (-tnem), uhvatiti koga; — werden einer Sache polastiti se česa, dobiti kaj.

Habicht *m.* jastreb, jastran; Habichts- jastrebov; jastrebji.

Habichtseule *f.* skovík.

Habichtsfang *m.* lov na jastrebe.

Habichtskraut *n.* regrat.

Habichtsnase *f.* kljukanos, kljukast nos, orlov nos.

habil s. tauglich.

habilitieren sich osposobiti se, nastaniti se, habilitovati se.

Habilitierung *f.* osposobljenje, nastanjenje, habilitovanje.

Habit *m.* obleka, oblačilo.

habituell navaděn, navajen.

Habitus *m.* navada, vajenost; (Haltung) obnášanje.

habselig premožěn, imetěn.

Habseligkeit *f.* premožnost, imetnost.

Habsucht *f.* lákomnost, gladovnost, samogoltnost.

habsüchtig lákoměn, gladověn, samogoltěn.

Habsüchtige *m.* lákomnik, lakotnik; *f.* lákomnica, lákotnica.

Hack *m.* sek, usék.

Hackbeil *n.* sekalo, sekača.

Hackblock *m.* tnalo, klada, panj.

Hackbrett *n.* sekálnica; (musikalisches Instrum.) címbale *pl.*

Hacke *f.* (Axt) sekira, tepača; (Haue m. e. breiten Eisen) motika; (m. einem schmäleren Eisen) rovnica; (mit zwei Zähnen) kramp.

hacken sékati; razsékati, sesékati; (in kleine Stücke) sekljati; (mit dem Schnabel) kljuniti, kavsniti; *impf.* kljuvati, kavsati.

Hackenstiel *m.* toporišče, sekirišče.

Hacker *m.* sekáč, sekalěc.

Häckerling *m.* rez (-í), rézanica, rézanje, rézanka.

Häckerlingsbank *f.* slamoréznica, slamorezni stol.

Hackmesser *n.* sekalo, sekulja.

Häcksel *n.* s. Häckerling.

Häckselmesser *n.* kosa, škoporezna kosa.

Hader *m.* capa, cunja, cota; (Zank) prepír, kreg, ravs, razprtija, svaja.

Haderbalg *m.* prepirljivěc, svadljivěc.

Haderer *m.* s. Haderbalg.

haderhaft prepirljjv, svadljiv.

Haderlump *m.* *fig.* capín, zanikarnež.

Haderlumpen *m.* capa, cunja, prtena starina.

Haderlumpensammler *m.* cunjar.

hadern prepírati se, krégati se, v kregu, v svaji živéti, svajevati se.

Hadersammler *m.* cunjar.

Hadersucht *f.* prepirljivost, svadljivost.

hadersüchtig prepirljív, svadljív.

Hafen *m.* pristan, pristanišče, luka; (Topf) loněc, piskěr; Hafen- pristanski.

Hafenbinder *m.* piskrovéz, piskrovezěc, loncevéz, loncevezěc.

Hafendeckel *m.* pokrov, pokrověc.

Hafenstadt *f.* mesto s pristanom od. z luko.

Hafer *m.* ověs, zob (-í); Hafer- ovsén.

Haferacker *m.* njiva z ovsom obsejana; (n. d. Ernte) ovsišče, ovsenišče.

Haferbrot *n.* ovsenják.

Haferfeld *n.* s. Haferacker.

Haferstroh *n.* ovsenica, ovséna slama.

Haff *n.* lokva.

Hafner *m.* lončár; —in *f.* lončarica.
Haft *m.* zapona, zaponěc, kljuka.
Haft *f.* zapor, vôza, ječa, zaklep; in — nehmen zapreti, pod zaklep dejati (denem); *impf.* dévati, zapirati.
Haftbefehl *m.* zaporni ukáz, ukáz zapreti koga.
Haftbrief *m.* zaporni list, lovéč list, tiralnica.
haften prijéti (primem) se česa, opéti (opnem) se na kaj; *impf.* držáti (držím) se česa, prijémati se, opénjati se, opirati se na kaj; es — einige Schulden auf dem Hause hiša imá nekaj dolgov, nekaj dolgov je pri hiši, — je vpisanih na hišo; für jemanden — porokovati, porok biti (sem), zastaviti se za koga.
Haftung *f.* poroštvo, zaveza, zastava, odgovornost.
Haftungsentbindung *f.* odveza odgovornosti od. poroštva.
Haftungsurkunde *f.* zavezno oder poročno pismo, zaveznica.
Hag *m.* (Gehege) gaj; (Zaun) plot, meja, ograja.
Hagapfel *m.* lesníka, lesnjáča.
Hagapfelbaum *m.* lesníka, lesnjača, divje jabelko. [brov.
Hagebuche *f.* gaběr; Hagebuchen= ga-
Hagebuchenholz *n.* gabrovina.
Hagebuchenwald *m.* gáberje, gábrovje.
Hagebutte *f.* šipěk, ščipěk; (Frucht) šípečja jagoda.
Hagedorn *m.* glog, beli trn; *coll.* glogovina.
Hagel *m.* toča; Hagel= točin, toče.
hageln *impers.* toča gre; toča se usiplje.
Hagelschaden *m.* škoda po toči, ujma po toči.
Hagelschadenversicherung *f.* zavarovanje zoper točo.
Hagelschlag *m.* toča. [točo.
Hagelwetter *n.* hudo vreme (-na) s
Hagelwolke *f.* točenosni oblák.
hager suh, meděl, slok, mršav.
Hagerkeit *f.* suhota, medlost, slokóst, mršavost.
hagern hírati, hujšati (se), medléti, mršavéti; zahirati, shujšati (se), omedleti, omršavéti.
Hagerose *f.* s. Hagebutte.
Hagestolz *m.* samoživěc, brezženěc, stari mladenič.
Häher *m.* šoja, šoga, šojka.
Hahn *m.* petélin, kokot; *dem.* petelinčěk; (am Gewehr) petélin, kokot; (am Fass) pipa, zapipěk; — im Korbe sein priljubljen biti (sem), gospodár biti; darnach kräht kein — nihče se ne zmeni za to, nihče ne vpraša po tem; den rothen — jemdm aufs Dach setzen zažgati od. zapaliti komu hišo, r(u)dečega petelina mu na streho postaviti, posvetiti komu; Hahnen= petelinji, petelinski.
Hahnenfuß *m.* zlatica, zlatičnica, samojéd, pizdogríz; (Feigenwurzel) lopatica, bradovičnik.
Hahnengeschrei *n.* petelinovo petje, kikirikanje.
Hahnengewächse *pl.* zlatičnice *pl.*
Hahnenkamm *m.* petelinov grebén, petelinova roža; (Pflanze) lošěč, auch petelinov grebén, kuroslek, glušič.
Hahnenruf *m.* s. Hahnengeschrei.
Hai *m.*, Haifisch *m.* morski volk.
Hain *m.* log, gaj, dobrava.
Hainbuche *f.* s. Hagebuche.
Häkchen *n.* káveljčěk, kljúkica; ein — auf jemdn. haben piko na koga iméti (imám), gorák mu biti (sem).
Häkel *n.* s. Häkchen.
Häkelei *f.* zbadanje, pikanje.
häkelig s. heikel.
häkeln píkati, zbádati; (sticken) kváčkati, kavljičati. [kanje.
Häkelnadel *f.* kvačka, igla za kvač-
Haken *m.* kavelj, kljuka, kvaka; hölzerner — klin; *fig.* oviręk, zadržěk, spotikljej.
hakenförmig kaveljnast, kljukast, kvakast.
Hakenpflug *m.* plug brez koles.
Hakenzahn *m.* čekan, oklo.
halb pol, polovica, polovina, polovičěn; z. B. ein —es Brot pol hleba, polovica kruha; eine —e Stunde pol ure; das Gefäß ist — leer posoda je (na) pol prazna; etwas — von einander schneiden prerezati kaj čez pol, čez polovico, na dvoje; auf —em Wege na pol poti, na sredi poti; ein —er Feiertag na pol praznik, nedeljěc (Kt.) 2c.

Halb= pol-, polu-, polovičěn.
Halbbauer *m*. polovičar, polzemlják.
halbblind poluslep.
halbbürtig polurodni; ein —er Bruder (n. d. Vater) brat po očetu, (n. d. Mutter) brat po materi.
Halbconsonant *m*. polusoglasnik.
Halbdunkel *n*. somrak, polmrak.
Halbe *f*. polovica, polovina; (Gefäß) polič.
halben, halber *praep*. zavoljo, zaradi, zbog.
halberhoben polzvišan.
Halbfeiertag *m*. sopraznik, nedeljěc.
Halbfenster *n*. polokno.
Halbflügler *m*. polukrilěc.
Halbfranzband *m*. vez (-i) na pol z usnjem; ein Buch in — knjiga vezana na pol z usnjem.
Halbgelehrte *m*. nedoúk.
Halbgeschwister *pl*. polubratje, polusestre *pl*., na pol —, po polu (poli) bratje in sestre.
Halbgetreide *n*. zmes (-i), soržica.
Halbgläubige *m*. poluvérnik; *f*. poluvérnica.
Halbgott *m*. polubog.
Halbheit *f*. polovičnost.
Halbhube *f*. pol zemljišča, pol kmetije.
Halbhüfner *m*. s. Halbbauer.
halbieren polóviti, polovíniti, na dvoje deliti; razpolóviti, razpolovíniti, na dvoje razdeliti.
Halbinsel *f*. polotok, polostrov.
Halbjahr *n*. poluletje, polletje.
halbjährig polletěn, poluletěn.
halbjährlich vsakopoluletěn, vsakega pol leta.
Halbkenntnis *f*. polovična oder nepopolna znanost.
Halbkreis *m*. polukróg, polukrožje.
halbkreisförmig polukrožěn.
Halbkreislinie *f*. polukrožnica.
Halbkreuzer *m*. polkrajcar, polukrajcar.
Halbkugel *f* polobla, polkrogla.
halbkugelformig poloblast, polkroglast.
Halblaut *m*. polglasnik, poluglasnik.
halblaut zamolkěl, poluglasěn.
halbleer na pol prazěn.
Halbmensch *m*. polčlovek.
Halbmesser *m*. polumér, polupremernik, polupręčnik.
Halbmond *m*. polumesec.
halbmondförmig polumesečěn.
halbnackt polunag, na pol nag.
halboffen priprt, na pol odprt.
Halbpacht *m*. spolovina.
Halbpächter *m*. spolovinar.
Halbpart *m*. polovica.
Halbpferd *n*. polukonj.
Halbpfund *n*. pol funta.
halbpfündig polfuntěn.
halbreif nedozrél, na pol zrél.
Halbsäure *f*. okisaněc.
Halbschatten *m*. prisenčje, polusenčje.
Halbschlummer *m*. dremověc, dremota.
Halbschwester *f*. polsestra.
halbseiden na pol svilnat.
halbsichtbar na pol viděn, poluviděn.
Halbstiefel *pl*. čižme, kratke škorne, kratki črevlji.
halbstündig poluręn, pol ure.
halbtägig pol-, poludnevěn.
halbtodt pol-, polumrtěv.
Halbton *m*. pol-, poluglás.
halbtonig pol-, poluglasěn.
Halbtrauer *f*. malo žalovanje.
halbverbrannt na pol ožgán, — ogorél.
halbvergangen polpretekěl, polminúl.
Halbvocal *m*. pol-, poluglasnik.
halbwahr na pol res.
halbwegs *adv*. količkaj, kólčikaj, le nekoliko, na pol.
Halde *f*. (abschüssige Seite e. Berges) reběr (-i), strměc, strmina; *(mont.)* kup gluhega, jalovega kamenja.
Hälfte *f*. pol (-i), polovica, polovina, poluta; zur — do poli, na pol.
Halfter *f*. uzda, oglav (-i), oglavnik.
halftern úzdati; zaúzdati, obúzdati, oglaviti.
Halfterstrick *m*. povoděc.
Hall *m*. žvenk, zvok, zvuk, brenk, don, jék.
Halle *f*. (Hütte) lopa, veža; (Saal) dvorana.
hallelujah! aleluja!
hallen donéti, glasiti se, razlegati se; dumpf — bobnéti.
hallo! (halloh!) *interj*. aló! haló!
Hallor *m*. solinar, solovár.
Halm *m*. bil (-i), bilka, steblo, betvo; *dem*. bilkica, stébelce, bétevce.
halmen steblati, v bil oder v steblo iti (grem).

Hals *m.* vrat, šinjak; (Kehle) grlo; aus vollem Halse lachen na ves glas se smejati (smejím), kohotati se; aus vollem — schreien na vse grlo od. na vsa usta se dreti (derem); über — u. Kopf na vrat na nos, strmoglávo; es kostet den — gré za glavo, za življenje; es geht ihm an den — življenje njegovo je v nevarnosti; bis an den — in Schulden stecken ves v dolgeh tičati (tičím), zadolžen biti (sem); (am Pfluge) klešče *pl.*; (an der Geige) vrat, žabica; Hals- vratni.

Halsband *n.* zavrátnik, zavratnica; (für Hunde) ogrlják; (mit eisernen Nägeln) grebenica.

Halsbinde *f.* zavrátnica, zavrátnik.

halsbrechend, halsbrecherisch vratolomĕn, prenevarĕn.

Halsbürge *m.* kdor je s svojo glavo porok, zaglavni porok.

Halsdrüse *f.* vratna žleza; (als Krankheit d. Menschen) bezgavka; (d. Pferden) smolika; (b. Schweinen) kušarji *pl.*, krof.

halsen objémati, grliti; ogrliti, objéti (-jamem).

Halsentzündung *f.* vnética v grlu, vratna vnética.

Halsgegend *f.* (vorn) grlo; (hinten) zatilnik, zatilnjak.

Halsgericht *n.* krvava oder zaglavna sodba, zaglavna sodnija.

halsgerichtlich, Halsgerichts- krvavosodnji, zaglavnosodnji.

Halsgerichtsordnung *f.* zaglavni sodnji red.

Halsgeschwulst *f.* otók na vratu, otékĕl vrat.

Halsgeschwür *n.* tur, tvor od. vred na vratu, — v grlu.

Halshemd *n.* oplečĕk, rokavci *pl.* (St.).

Halskette *f.* ovrátna verižica, ovrátnica.

Halskragen *m.* ovratnik, kolér.

Halskrause *f.* krežlec.

Halsschmuck *m.* ovratno lepotičje, ovratni kinč.

Halsschnur *f.* ovratna vrvica.

halsstörrig, —störrisch trdovratĕn, trdokorĕn, trdoglavĕn, uporĕn.

Halsstörrigkeit *f.* trdovratnost, trdoglavost, upornost.

Halstuch *n.* ovratna ruta, ovrátnica, ruta za okoli vratú.

Halsverbrechen *n.* zaglavno hudodelstvo.

Halsweh *n.* bolečina v grlu, grlobolja.

Halszapfen *m.* jezičĕk, grčanĕk, čepič.

halt! *interj.* stoj! stojte!

Halt *m.* držĕk, držaj, držálo; (Festigkeit) trpež, trpežnost, trdnost, stanovitnost; — machen ustaviti se, obstáti (-stojím); *impf.* obstájati, postájati; keinen — haben ne držáti (držím), brez podstave biti (sem), ne dolgo trpeti.

haltbar trpežĕn, trpéč, krepĕk, držéč, stanovitĕn.

Haltbarkeit *f.* trpežnost, jakost, krepkost, stanovitnost.

halten držáti (držím); (umfassen) obseči (-sežem), zapopasti (-padem); *impf.* obségati, zapopádati; ein wenig — podržáti (-držím), pridržáti; Gericht — sóditi; Rede — govoriti; Schule — učiti; Vieh — živino pasti (pasem); Rath — posvetovati se; haus— gospodariti, hiševati; Wache — stražiti, na straži biti (sem); für etwas — iméti (imám); proglasiti; (meinen) méniti, misliti; Wort — mož beseda biti, pri besedi ostáti (ostanem), *impf.* ostájati; nicht Wort — figa-mož biti; in Zucht — strahovati, v strahu iméti; Stand — držati (držím) se, ne premakniti se, ne udati se; ein Gesetz — držati se postave, po postavi ravnati; sich tapfer — junaško se nositi; sich — držáti se; (sich aufführen) obnašati se, zadržáti se, vesti (vedem) se; (dauern) trpéti, trajati; es wird schwer — iz tega bo težko kaj.

Halter *m.* držéc, držatelj; (Werkzeug) držáj, držalo.

haltig, hältig držéč, obsežĕn; — es Gestein dobra ruda, kamen ki ima kaj rude v sebi.

haltlos ničĕn, prazĕn.

Haltlosigkeit *f.* ničevnost, praznost.

Haltpunkt *m.* opora, oporišče; vzrok.

Haltung *f.* držanje; (eines Schauspielers) obnašanje, vedenje; (Halt) trpež, trpežnost.

Halunke *m.* malopridnež, malovrednež, potepúh, potepín.

Hamen *m.* sak, mreža.

hamen s sakom od. z mrežo loviti.

hämisch posmehljív, zasmehljív, zasmehovalěn, kovarěn.

Hammel *m*. skopěc, koštrún. [koža.

Hammelfell *n*. skopčeva od. koštrunova

Hammelfleisch *n*. skopčevina, koštrunovina, bravina.

Hammer *m*. kladvo, kladivo; *dem*. kládvice, kládevce; (hölzerner) bat, mlat, čekič; (im Ohr) batič; (an der Thür) klepálo, tolkáč; Mühl— škrl, oskrv. [divom.

Hammeraxt *f*. balta, sekirica s kla-

hämmerbar kověn, kovalěn, kar se dá kovati.

Hämmerer *m*. kováč.

Hammerfisch *m*. kladvenica, jarěm.

Hammerherr *m*. fužinar, gospodar kladiva.

Hammerknecht *m*. fužinski delavěc.

Hammermeister *m*. fužinski mojstěr.

hämmern kováti (kujem), s kladvom tolči (tolčem).

Hämmerordnung *f*. kovaški red.

Hammerschlag *m*. udarěc s kladvom; (Schlacken) okujine *pl*., škaja, troskěv, žlindra.

Hammerschmied *m*. fužinarski kováč.

Hammerstiel *m*. kladvišče, batišče.

Hammerwerk *n*. fužine *pl*., plavež.

hämorrhoidal zlatožilěn, hemorojdalěn.

Hämorrhoiden *pl*. zlata žila, šuljevi *pl*.

Hamster *m*. hrčěk; *fig*. požerúh; skopín; Hamster- hrčkov.

Hand *f*. roka; *dem*. rokica, ročica; flache — dlan (-i); hohle — peščica; eine — voll peščica, šaka; beide Hände voll pergišče; geballte — pest (-í); rechte — desnica; linke — levica; zur rechten —, zur linken — na desni, na levi; — an etwas legen lotiti se česa, prijeti (primem) se česa; aus freier — prostovoljno, dobrovoljno; überhand-nehmen zarediti se, razpresti (-predem) se, naleči (-ležem) se; *impf*. zaréjati se, množiti se; vorderhand za sedaj, za zdaj; unter der — izpod roke, skrivaj, skrivši; mit beiden Händen z obéma rokama, oberoč, oberočki; zu Handen v roke; die Hände in den Schoß legen roke križem držáti (držím); eine — wäscht die andere roka roko umiva; Hände ringen roke si lomiti; aus der — in den Mund leben komaj zasluži, že sne; von — gehen odsédati se, izpod rok iti (grem), napredovati; zur ungetheilten — nerazdelno (vsi za jednega, jeden za vse); im —umdrehen hipoma; Hand- ročni, priročni.

Handarbeit *f*. delo z rokami, ročno delo, rokodelstvo.

Handarbeiter *m*. delavěc z rokami, rokodelěc; —in *f*. delavka z rokami, rokodelka.

Handausgabe *f*. (eines Werkes) malo od. ročno izdanje.

Handball *m*. žoga.

Handbecken *n*. umivalnica, medenica.

Handbeil *n*. sekira, ročnica; bradlja, širočka.

Handbibliothek *f*. ročna knjižnica.

Handbillet *n*. lastnoročno pismo.

Handbohrer *m*. svedrěc, ročni sveděr.

Handbuch *n*. príročna knjiga, ročne bukve *pl*.

Händchen *n*. róčica, rókica.

Händedruck *m*. stisnenje od. stiskanje rok; diesen Worten folgte ein — to rekši mu je stisnil roko. [na roki.

Handeisen *n*. lisica, spona od. železje

Händeklatschen *n*. plóskanje z rokami.

Handel *m*. kupčija, kupčijstvo, trgovina, trštvo; — im kleinen, — im großen kupčija na debelo, — na drobno; — treiben kupčevati, tržiti, trgovati; (Zänkerei) prepir, razpor, razprtija, kreg; — und Wandel življenje, dejanje, početje; —eins werden pogoditi se; Handels- kupčijski, trgovski, trgovinski.

Händelmacher *m*. prepirljivěc, svadljivěc; —in *f*. prepirljivka, svadljivka.

handeln kupčevati, tržiti, trgovati; mit Tuch — suknáriti; mit Getreide — žitáriti; mit Pferden — konjáriti ꝛc.; von etwas — govoriti o čem, govorjenje je o čem; (thätig sein) delati, ravnati; *v. refl.* sich — iti (gre) za kaj, tikati (tiče) se česa, zadevati kaj; es handelte sich (im Gespräche) um .... beseda je bila o ...., menili smo se, govorili smo o ....

Handelsagent *m*. kupčijski opravnik od. agént.

Handelsallianz *f.* kupčijska zveza.
Handelsartikel *m.* róba, blagó.
Handelsbeflissene *m.* kupčijski učeněc.
Handelsbefugnis *f.* kupčijska oblast (-i) oder pravica; oblast oder pravica kupčevati.
Handelsbetrieb *m.* kupčevanje, trgovanje.
Handelsbilanz *f.* kupčijska razméra, bilánca.
Handelscompagnie *f.* trgovska od. kupčijska družba.
Handelscorrespondenz *f.* trgovski dopis; *coll.* trgovsko dopisovánje.
Handelsfrau *f.* kupčevalka, trgovka.
Handelsfreiheit *f.* svóbodna kupčija, svóboda kupčije od. trgovine.
Handelsgehilfe *m.* kupčijski pomagalěc od. pomagáč.
Handelsgericht *n.* kupčijska sodnija, kupčijsko sodišče.
Handelsgeschäft *n.* kupčija, trgovina.
Handelsgesetz *n.* kupčijska postava.
Handelsgesetzgebung *f.* kupčijsko postavodavstvo.
Handelsgewölbe *n.* prodajálnica.
Handelsherr *m.* trgověc, kupčevalěc, véliki kupěc.
Handelskammer *f.* kupčijska zbornica.
Handelslehrling *m.* kupčijski učeněc.
Handelsleute *pl.* trgovci, kupčevalci.
Handelsmann *m.* trgověc, kupčevalěc.
Handelsmarine *f.* kupčijsko mornarstvo.
Handelsministerium *n.* kupčijsko ministerstvo.
Handelsplatz *m.* kupčijsko mesto, tržišče.
Handelsrecht *n.* kupčijsko pravo.
Handelsstaat *m.* kupčijska država.
Handelsstadt *f.* kupčijsko mesto, tržišče.
Handelsstand *m.* trgovski od. kupčijski stan; trgovci, kupčevalci *pl.*
Händelsucht *f.* prepirljivost, svadljivost.
händelsüchtig prepirljív, svadljív.
Händelsüchtige *m.* prepirljivěc, svadljivěc.
Handelsunternehmung *f.* kupčijsko od. trgovsko početje.
Handelsverkehr *m.* kupčija, kupčijski promet.
Handelsvertrag *m.* kupčijska pogodba.
Handelsvolk *n.* kupčijski národ.
Handelsweise *f.* ravnanje, obnašanje, početje.
Handelswesen *n.* kupčijstvo, trgovstvo, trštvo.
handeltreibend kupčevalěn, kupčevalski.
Händeringen *n.* vitje od. lomljenje rok.
handfest čvrst, jak, krepěk; einen — machen zapreti koga.
Handfeste *f.* potrditěv 1.) s podánjem roke, 2.) z lastnoročnim podpisom.
Handfläche *f.* dlan (-i).
handförmig dlanast.
Handgebrauch *m.* vsakdanja raba.
Handgeld *n.* nadavěk, ara.
handgemein werden spopasti (-padem) se, sprijeti (-primem) se, zgrabiti se, stepsti (-tepem) se.
Handgemenge *n.* spopad, tepež.
Handgeschmeide *n.* zapéstnica, narókvica.
Handgewehr *n.* (ročna) puška.
Handgicht *f.* protín od. trganje po (v) rokah, putika v roki.
handgreiflich otipljív, otipěn, ošlatljiv; *fig.* očitěn, očividěn.
Handgriff *m.* rôč, ročáj, ročnik, držalo; (Eigenschaft) ročnost, urnost.
Handhabe *f.* rôč, ročáj, držáj, držálo; (am Korbe) locěnj, locén; (am Pfluge) ročica; (an d. Weberlade) rucělj, primaž; (beim Schaff) uhó (ušesa); (am Dreschflegel) ročnik.
handhaben v roke jemati (jemljem), v rokah iméti (imám) od. držati (držím) in delati; (verwalten) oskrbovati, izvrševati.
Handhabung *f.* oskrbovanje, izvrševanje.
Handhacke *f.* s. Handbeil.
händig ročěn, ročnat.
Handknöchel *m.* zapestni člen.
Handkorb *m.* canja, cejna, locanja, pletenica; *dem.* pleteničica.
Handkuss *m.* poljuběk od. poljubljej na roko, poljubljenje roke.
handlangen podájati, streči (strežem).
Handlanger *m.* podajáč, podajalěc, strežnik; (Taglöhner) dninar, težák; —in *f.* podajalka, strežnica; težakinja.
Händler *m* kupěc, kupčevalěc; Buch— knjigár, bukvár; Leinwand— platnár; Getreide— žitár, žitni kupěc 2c.
Handleuchter *m.* mali od. ročni svečnik.
Handlexikon *n.* ročni slovar.
handlos brezrók, brezročěn.

Handlung *f.* (That) delo, dejanje; (im Schauspiel) dejanje, čin; die menschlichen —en ravnanje, početje, delanje človeško; (Verkaufslocal) prodajalnica, štacuna; in Zusammensetzungen mittelst der dem Bestimmungsworte angehängten Endung -arna, z. B. Buch— knjigarna, bukvarna; Tuch— suknarna; Handlungs- kupčijski, trgovski.

Handlungsart *f.* s. Handlungsweise.

Handlungscommis *m.* kupčijski (trgovski) pomočnik.

Handlungsdiener *m.* kupčijski strežnik od. strežaj.

Handlungsfond *m.* kupčijska zaloga.

Handlungsgeschäft *n.* kupčija, kupčevanje.

Handlungsherr *m.* kupčevalěc, trgověc, štacunár.

Handlungslehrling *m.* kupčijski (trgovski) učeněc.

Handlungsweise *f.* ravnanje, delanje.

Handlungswesen *n.* kupčijstvo, trgovstvo, trgovinstvo.

Handmühle *f.* žrněv (žrnve), auch žrne *pl.*, žrmlje *pl.*; *dem.* žrněk; auf der — mahlen žrnati; sežrnati.

Handpfand *n.* ročna zastava.

Handpferd *n.* povodnik.

Handpresse *f.* mala (ročna) tiskalnica, tlačilnica, preša.

Handreichung *f.* podajanje; *fig.* postrežba, pomaganje.

handsam ročěn, priročěn, spretěn.

Handschlag *m.* podánje roke, mož beseda; den — geben v roko od. v roke seči (sežem).

Handschlitten *m.* samotežke *pl.*, samotežnice *pl.*

Handschreiben *n.* svojeročno od. lastnoročno pismo.

Handschrift *f.* lastno pisanje; schöne — lepa pisava; (Unterschrift) svojeročni od. lastnoročni podpis; (Manuscript) rokopis.

handschriftlich rokopisěn, z lastno roko [pisan.

Handschuh *m.* rokavica; *dem.* rokavičica, rokavička.

Handschuhleder *n.* irhovina od. usnje za rokavice.

Handschuhmacher *m.* rokavičar; —in *f.* rokavičarica.

Handsiegel *n.* ročni pečát.

Handspritze *f.* ročna brizgla, brizgalnica, síkalica.

Handtuch *n.* brisalka, brisača, obrisalka, obrisača, otirač, otirača.

Handvoll *f.* peščica, rokovét (-i), auch rokovát (-i), pest (-í), šaka; (ein wenig) troha, tróhica.

Handwaffe *f.* ročno orožje.

Handwagen *m.* samotež voziček, samotežnik, gew. kolca *pl.*

Handwahrsager *m.* vedeževalěc iz rôk.

Handwerk *n.* rokodelstvo; in speciellen Fällen kann es im Slovenischen auch unübersetzt bleiben, z. B. das Fleischer— mesaríja, mesarstvo, auch bloß mesarsko (nämlich delo); Müller— mlinaríja, mlinarstvo, mlinarsko; Schuster— črevljaríja, črevljarstvo, črevljarsko ꝛc.; (ein Werk der Hand) delo, izdelěk rok, ročno delo; ein — betreiben ob rokodelstvu živéti, z rokodelstvom pečati se; das Fleischer—, Schuster— betreiben mesariti, črevljariti; einem d. — legen delo komu prepovedati od. ustaviti.

Handwerker *m.* rokodelěc; Handwerker- rokodelski.

Handwerkerin *f.* rokodelka.

Handwerks- rokodelski.

Handwerksbursche *m.* potujoči rokodelěc.

Handwerksjunge *m.* rokodelski učeněc.

Handwerkslade *f.* rokodelska skládnica.

Handwerksleute *pl.* rokodelci *pl.*

handwerksmäßig rokodelski, po pravilih rokodelstva.

Handwerksmeister *m.* rokodelski mojstěr.

Handwerksordnung *f.* rokodelski red.

Handwerkszeug *n.* rokodelsko orodje.

Handwerkszunft *f.* rokodelski ceh.

Handwinde *f.* ročni vitěl.

Handwörterbuch *n.* ročni slovár oder besednják, rečnik.

Handwurzel *f.* zapestje.

Handzeichen *n.* ročno známenje.

Handzeichnung *f.* risanje z roko; ročni načrt od. črtež.

Handzug *m.* potez roke od. z roko.

Hanf *m.* konoplja; (d. weibliche) semenica, črnica; (d. männliche) belica, plaskovnica; Hanf- konopni, konopnji.

Hanfacker *m.* konopljišče.

Hanfbreche *f.* trlica za konoplje.
hänfen konopĕn, konopljen.
Hanfgarn *n.* konopna preja.
Hanfgewächs *n.* konópnica.
Hanfkorn *n.* konopno zrno.
Hanfleinwand *f.* konopno platno, konopnina.
Hänfling *m.* konopljišica, konopljenka, repnik.
Hanfmeise *f.* menišĕk, šápljica.
Hanföl *n.* konopno olje.
Hanfsame *m.* konopno seme (-na).
Hanfstengel *m.* konopno steblo.
Hang *m.* nagnenost, položnost, nadolnost; *fig.* nagnenje, nagnenost, naklonjenost; (Abhang) rebĕr (-i), brežina.
Hängebett *n.* odrga, auch odrige *pl.*, viseča postelja.
Hangekette *f.* závora, závornica.
Hangeleuchter *m.* viseči svečnik.
Hängematte *f.* viseča rogoznica.
hangen viséti; den Kopf — lassen glavo pobesiti, *impf.* pobešeno glavo iméti (imám); *fig.* kujati se, nezadovoljen biti (sem); an jemandem — držáti (držím) se koga, udan biti komu; (verächtl.) obesiti se na koga; d. Kinder — sehr an ihm otroci ga imajo kaj radi; — bleiben obviséti, zapéti (-pnem) se; sein Leben hängt an einem Faden življenje njegovo je kakor kaplja na veji od. peresu; am Irdischen — ljubiti svet od. časno; die Sache hängt reč je zastala od. zaspala.
hängen vésiti, obésiti, *impf.* obéšati; etwas an den Nagel — na kljuko obesiti, v nemar pustiti, zanemariti kaj; das Herz an etwas — natvezati srce na kaj, z vsem srcem polastiti se česa; *impf.* vezati (vežem) srce na kaj, koprnéti za čim.
hangend viséč; *fig.* nedognan, nedovršen.
Hängeplatz *m.* vesišče, veša.
Hänger *m.* obešalĕc.
Hängesäule *f.* viseči stebĕr.
Hängeschloss *n.* obesilna ključavnica, véšenka, žabica.
Hängeseil *n.* privezna vrv (-i), konopĕc.
Hängestock *m.* kljuka, obesilnik.
Hängewerk *n.* viseča stavba.
Hängsel *n.* vez (-i) za obešanje obleke.
Hanguhr *f.* viseča ura.
Hanse *f.* hansa, (kupčijska) zveza.
hanseatisch hansaški.
hänseln nagajati komu, dražiti koga.
Hanswurst *m.* pavliha, glumáč.
Hantel *f.* ročnik.
hantieren opravljati, delati kaj, pečati se, ukvarjati se s čim.
Hantierung *f.* delo, opravilo, pečanje, ukvarjanje.
hantig žolhĕk, gorjúp, žaltav.
hapern *v. impers.* es hapert ne gre, obtičalo je.
haranguieren ogovarjati, nagovarjati; ščuvati.
Härchen *n.* lasĕc, lasĕk, dlákica.
Harem *m.* hárem.
hären žimnat, dlakav; —es Kleid raš, ráševnik; —es Zeug ráševina.
Häretiker *m.* krivoverĕc, razkolnik.
Harfe *f.* (Getreideharfe) kozólĕc; stog; (musik. Instr.) harpa, harfa, plunka; auf der — spielen brenkati na harfo.
Harfenist *m.* harfeníst, plunkalĕc; —in *f.* harfenistka, plunkalka.
Harfenklang *m.* glas od. brenk harfe.
Häring *m.* sled; (eingesalz.) slaník; Härings= sledji; slanikov.
Häringsfischer *m.* sledolovĕc.
Harke *f.* grablje *pl.*
harken grábiti, grabljáti.
Harlekin *m.* harlekín, pavliha, burkež, glumáč; (Schmetterling) šarĕc.
Harlekinade *f.* gluma.
Harm *m.* tuga, jad, tarnja, tarnanje, pečal (-i).
härmen sich tugovati, jadovati, tárnati.
harmlos prost od tuge, brezskrbĕn; (unschädlich) nedolžĕn, neškodljív.
Harmlosigkeit *f.* breztožnost, brezskrbnost; nedolžnost.
Harmonie *f.* soglasje, skladnost, složnost; in — leben složno živéti.
harmonieren ujémati se, skládati se, slagati se, vezati (vežem) se, ubirati se; složno živeti.
Harmonika *f.* harmónika.
harmonisch skladĕn, složĕn, ubrán, soglasĕn.
Harn *m.* scálnica, seč (-i), scalina, auch voda.
Harnblase *f.* mehúr.

Harnblasenstein *m.* kamen v mehurji.
Harnbrennen *n.* žgeča bolečina pri scanji.
harnen scati (ščim), vodo puščati.
Harnfluss *m.* uščivanje, poščivanje; den — haben uščivati se, poščivati se.
Harngang *m.* scalni žleb.
Harnisch *m.* oklóp, oklép, oklopje, oprsnik; jemanden in — bringen razkačiti, razsrditi koga; in — gerathen razsrditi se.
Harnischmacher *m.* oklopár, oklepár.
Harnleiter *m.* sečevód.
Harnmittel *n.* zdravilo, ki žene na vodo.
Harnorgan *n.* mokrilo.
Harnröhre *f.* scalo, poscalo, scalnik.
Harnruhr *f.* uscána bolezěn, uščivanje.
Harnsäure *f.* scalnična kislina.
Harnstoff *m.* scanina, sečnina.
Harnstrenge *f.* zapiranje vode, težko scanje; er hat die — voda se mu zapira, težko šči.
harntreibend kar na vodo goni.
Harnverhaltung *f.* zadrževanje vode.
Harnverstopfung *f.* zapor, zapira vode; er leidet an — voda se mu je zaprla od. ustavila.
Harnzwang *m.* s. Harnstrenge.
Harpune *f.* harpuna, ostve *pl.*
harren čakati, pričakovati, dočakovati; auf einander — sčakovati se.
harsch okorél, oskorél, okrenél.
Harschdecke *f.* skrapa, sren, srež.
harschen oskórjati se, oskórjiti se, okreniti se, osrežiti se.
hart trd; — werden otrdéti, otrdniti; (v. Ausdrucke) okorěn, rôd; (schlimm, arg) hud, ostěr; *fig.* nemilosrčěn, neusmiljen.
Härte *f.* trdoba, trdota, trdost; (d. Ausdruckes) okornost, rodost; *fig.* nemilosrčnost, neusmiljenost.
härten trditi; utrditi, potrditi; das Eisen — železo kaliti.
Hartfrucht *f.* tvrdka.
hartgläubig neverěn, težko verujóč.
harthäutig trdokožěn.
hartherzig trdosrčěn, neusmiljen, nemil.
Hartherzigkeit *f.* trdosrčnost, neusmiljenost.
Hartheu *n.* *(Hypéricum)* krčna zél (-í), sv. Janeza roža.
harthörig naglúh, gluhoběn.
Harthörigkeit *f.* nagluhost, gluhobnost.
harthörnig trdoróg.
Hartkopf *m.* trdoglavěc, trdogláv; (Eigensinniger) svojeglavěc, trmoglavěc.
hartköpfig trdogláv, trdoglavěn, svojegláv(ěn), trmogláv(ěn).
Hartköpfigkeit *f.* trdoglav(n)ost; svojeglav(n)ost, trmoglav(n)ost.
hartleibig zaprt, zapečen.
Hartleibigkeit *f.* zaprtost, zapečenost.
hartmäulig trdoustěn.
hartnäckig trdovrat, trdovratěn, trmast, uporěn.
Hartnäckigkeit *f.* trdovratnost, trma, upornost.
Hartriegel *m.* *(Lygustrum vulg.)* kalina; *coll.* kalinovje; *(Cornus mascula)* rumeni dren, drenovina; *(Cornus sanguinea)* divji dren, sviba, svibověc, psikověc; (Frucht) drenulja.
Hartriegelholz *n.* kalinovina, drenovina, svibovina, psikovina.
hartrindig trdoskorjast, trde skorje.
hartschalig trdolúp, trde lupine; —e Nuss koščák, kostják.
Härtung *f.* trditěv; kaljenje, kalitěv.
Harz *n.* smola.
Harzbaum *m.* smolno drevo, smólověc.
harzen smolo brati (berem) od. nabirati, smoláriti.
Harzfluss *m.* smolotók.
Harzholz *n.* smolni les, smolno drevje.
harzicht smolast, kakor smola.
harzig smolnat, smolěn.
Harzmeise *f.* kozólj, kozúlj.
Harzpflanze *f.* smolnata rastlina.
Harzschaber, —scharrer *m.* smolár.
Harzwald *m.* črni les, črni gozd.
haschen hlastati, hlapati, grabiti, loviti; hlastniti, hlapniti, zgrabiti; (streben) hlepéti, koprnéti, hrepenéti, gnati (ženem) se; *(it.)* pogánjati se.
Haschen *n.* hlastanje, hlapanje, grabljenje, lovljenje.
Häscher *m.* birič, pandúr.
Hase *m.* zajěc, zavěc (Steierm.), zec; (Weibchen) zajka, zajklja; *dem.* zajčěk, zavčěk.
Hasel *f.* leska, lešča, leščina; Haselleskov, leščev.
Haselbusch *m.*, —gebüsch *n.* leskov grm, léskovje, léščevje.

Haselholz *n.* léskovina, léščevina.
Haselhuhn *n.* leščarka, r(u)deča oder gozdna jerebica.
Haselkätzchen *n.* abraněk, abranka.
Haselnuſs *f.* lešnik, leščnik, lešnjak.
Haselruthe *f.* léskova šiba, léskovka, léskovica.
Haselstock *m.* leskověc.
Haselstrauch *m.* leskov grm. [virh.
Haselwurz *f.* kopitnik, leskov koren,
Hasen= zajčji, zečji.
Hasenbalg *m.* zajčji meh.
Hasenfleisch *n.* zajčje mesó, zajčevina.
Hasenfuß *m.* zajčja noga; *fig.* strahopetěc, strašljivěc.
Hasenklee *m.* zajčja detelja.
Hasenlager *n.* zajčje ležišče.
Hasenpanier *n.* nur in der Redensart: das — ergreifen pobrisati (-brišem) jo, lisici na rep sesti (sedem), svoja kopita pobrati (-berem). [škrbina.
Hasenscharte *f.* zajčja ustnica, zajčja
Hasenschrott *m.* zajčnik.
Häsin *f.* zajka, zajklja.
Haspe *f.* stežáj, kljuka (na kteri visé vrata; štekělj (St.).
Haspel *m.* motovilo; (Hebezeug) vitěl, vreteno.
Haspelarm *m.* motoroga.
Haspelbaum *m.* vratilo, vreteno.
Haspeler *m.* motalěc, motáč.
haspeln motati, motoviliti; namotati, zmotati.
Haspelwelle *f.* vitleno vreteno.
Haspelwinde *f.* motoroga.
Haſs *m.* črt, sovraštvo, mržnja.
hassen črtiti, sovražiti, mrziti.
Hasser *m.* črtilěc, sovražnik: —in *f.* črtilka, sovrážnica.
häſslich grd, gnusěn, ostuděn, sporěn (bei Gutsm.), ružěn.
Häſslichkeit *f.* grdost, grdoba, gnusoba, ostudnost, spornost.
Hast *f.* náglica, urnost, brzost, speh.
hastig *adi.* nagěl, urěn, brz; *adv.* naglo, urno, brž; — etwas thun hitéti, podvizati se, gnati (ženem) se.
Hastigkeit *f.* naglost, brzost, urnost.
hätscheln bóžati, gladiti.
Hau *m.* (Hieb) mah, udar, udarěc, sek; (Fällen d. Holzes) seč (-i), sekanje, podiranje.

haubar sečěn, posekljiv; —es Holz les za sekanje od. podiranje.
Haube *f.* čépica, ávbica; ein Mädchen unter die — bringen dekle omožiti, in St. za mož dati; unter d. — kommen omožiti se, udati se; (zweiter Magen b. d. Wiederkäuern) kapica; (b. d. Vögeln) šop, čop.
Haubendrossel *f.* čópasti drozěg.
Haubenfalke *m.* čopasti sokol.
Haubenkrämer *m.* čepičar.
Haubenstock *m.* čepičnik, lesena glava za čepice.
Haubitz *m.* u. Haubitze *f.* havbíca.
Hauch *m.* (Ausstoßung d. eingeathmeten Luft) pih, puh, huk; (der Athem) dih, duh; (der Hauch der Luft) sapa, sapica, pihljej.
hauchen pihati (piham und pišem), puhati; dihati (diham u. dišem), duhati; dihniti, dahniti.
Hauchlaut *m.* sopnik, sapnik.
Haudegen *m.* sekalni meč; *fig.* bojnik, bojevalěc.
haudern (die Stimme des indianischen Hahnes) gávdrati, ávdrati.
Haue *f.* motika, rovnica, kopača; (die Hauzeit in den Weingärten) kop (-í), kopnja.
hauen (hacken) sékati; usekati; (behauen) tesati (tešem); otésati, obdelati; *impf.* obdelovati; (mit d. Ruthe) tepsti (tepem), biti (bijem), šeškati, švrkati; natepsti, nabiti, nasekati, našeškati, našvrkati; (in d. Stein) vsékati, vdolbsti (vdolbem), vrezati (vrežem); *impf.* vsekavati, vrezavati; (herumhauen) máhati, razbijati; (im Weingarten) kopáti (kopljem); in Stücke — razsekati, sèsekati; über die Schnur — čez mero mahniti, mero prestopiti.
Hauer *m.* (in den Weingärten) kopáč; (im Bergbaue) rudokóp; (Wildschwein) divji merjasěc, divji prešič; (Hauzahn) čekán.
Hauergeld *n.* kopáčina; rudokopnina.
Häufchen *n.* kupěc, kupčěk.
Haufe *m.* kup, grmada; (Strohhaufe) kopa, kopíca; (Getreidehaufe) vršáj; (Heerhaufe) truma, krdelo; gemeiner — drhál (-i), druhál (-i); ein — Vieh trop, čreda; über den —en werfen razmetáti

(-mečem), razdreti (-derem), razvaliti, razrušiti, razsipati (-sipljem); *impf.* razmetavati, razdirati.

häufeln okopati (-kopljem), ogrebsti (-grebem); *impf.* osipati (-pljem), osipavati, okopavati, okopovati, ogrebati.

häufen kupičiti, kopičiti, skupljati, na kup spravljati; nakupičiti, nakopičiti, skúpiti, na kup spraviti; einen Scheffel — mérnik s kupom od. z vrhom nasipati (-sipljem); ein gehäufter Scheffel mérnik s kupom, z vrhom, vrhovát; sich — množiti se, kopičiti se; namnožiti se, nakopičiti se; (v. Ungeziefer) rediti se; zarediti se; die Menge der Zuschauer häufte sich množica gledalcev je vedno rastla, — naraščala, — večja prihajala.

haufenweise *adv.* kupoma, na kupe, v trumah, vrhoma, krdéloma.

häufig *adi.* pogostĕn, čest; *adv.* po gostem, pogosto, često, čestokrat, vélikrat, mnogokrat.

Häuflein *n.* kupĕc, kupčĕk; (Volkes) trúmica, krdelce.

Haugeld *n.* plačilo rudokopov.

Hauhechel *f.* gladež.

Hauland *n.* novina, trebišče, trebež, krčevina.

Haumesser *n.* sekalo.

Haupt *n.* glava; *dem.* glávica; (Oberhaupt) glavár, poglavár, načelnik; die Häupter des Volkes velikaši, boljari, prvaki; den Feind aufs — schlagen sovražnika pobiti (-bijem), — potolči, — popolnoma premagati; das — des Bettes zglavje, vzglavje; Haupt- glavni, poglavitni, prvi, sprednji.

Hauptabschnitt *m.* glavni od. poglavitni odstavĕk.

Hauptabsicht *f.* glavni namén, prva misĕl (-i).

Hauptaltar *m.* véliki od. prednji oltár.

Hauptartikel *m.* glavni člen; glavna točka; glavna roba, — stvar (-í).

Hauptbalken *m.* greda.

Hauptbinde *f.* šapĕlj, povezača.

Hauptbuch *n.* glavna knjiga, glavne —, vélike bukve.

Hauptclasse *f.* glavni razred.

Haupteigenschaft *f.* prva lastnost, najimenitnejša lastnost.

Haupteingang *m.* veliki —, glavni vhod.

Häuptel *n.* glávica.

häupteln sich glave delati, v glave iti (grem), v glave rasti (rastem), glavičiti se.

Häuptelsalat *m.* glaváta salata, glavnata salata.

Haupterbe *m.* prvi —, glavni dedič.

Haupterkenntnis *n.* poglavitna razsodba.

Hauptfehler *m.* poglavitni —, prvi pogrešĕk, prva hiba.

Hauptfeind *m.* največji sovražnik.

Hauptfrage *f.* glavno vprašanje oder pitanje.

Hauptgefälle *n.* glavni dohodki *pl.*

Hauptgegenstand *m.* prvi —, poglavitni predmet, glavna reč (-í).

Hauptgeschäft *n.* poglavitno —, prvo opravilo.

Hauptgestell *n.* oglavno remenje.

Hauptgläubiger *m.* glavni upnik.

Hauptgrund *m.* prvi —, najimenitnejši vzrok.

Haupthaar *n.* las; *coll.* lasjé *pl.*

Haupthandlung *f.* glavno dejanje; glavna trgovina.

Hauptheer *n.* jedro vojske, glavna vojska.

Haupthindernis *n.* največji zadržĕk.

Hauptinhalt *m.* poglavitna vsebina.

Hauptkirche *f.* vélika cerkĕv.

Hauptkissen *n.* vzglavje, podzglavje, podzglavnica, podzglavnik, vanjkuš.

Hauptkrankheit *f.* glavna bolezĕn (-i); huda bolezĕn.

Hauptlager *n.* véliki tabor. [nauk.

Hauptlehre *f.* poglavitni od. podstavni

Häuptling *m.* glavár, poglavár, načelnik.

hauptlos brezglavĕn; brez glavárja.

Hauptmann *m.* stotnik, kapitán; (Oberhaupt) glavár, poglavár.

Hauptmannschaft *f.* stotništvo, kapitanstvo; glavarstvo, poglavarstvo.

Hauptmauer *f.* glavni zid.

Hauptmittel *n.* glavno sredstvo.

Hauptmoment *n.* glavna doba; poglavitna reč (-í).

Hauptort *m.* glavni od. poglavitni kraj.

Hauptperson *f.* glavna od. prva oseba; glavár, vodja.

Hauptpfarre *f.* glavna fara, — župa od. župnija.
Hauptpost *f.* vélika pošta.
Hauptposten *m.* *(merc.)* glavni znesĕk; *(milit.)* glavna straža.
Hauptpunkt *m.* glavna točka.
Hauptquartier *n.* glavni stan. [vilo.
Hauptregel *f.* prvo od. poglavitno pra-
Hauptrolle *f.* prva uloga.
Hauptsache *f.* glavna reč (-í), poglavitna reč.
hauptsächlich *adi.* glavĕn, poglavitĕn; *adv.* posebno, sosebno, zlasti. [vĕk.
Hauptsatz *m.* glavni od. neodvisni sta-
Hauptsatztheil *m.* glavni stavkov člen.
Hauptschacht *m.* glavni predih.
Hauptschlacht *f.* vélika bitka, odločilna bitka.
Hauptschule *f.* glavna šola. [šoli.
Hauptschullehrer *m.* učitelj na glavni
Hauptschwierigkeit *f.* največji zadržĕk, glavna ovira.
Hauptseite *f.* glavna stran (-í), lice.
Hauptsitz *m.* prvi sedež. [(-í).
Hauptsorge *f.* prva od. največja skrb
Hauptstadt *f.* glavno mesto.
Hauptstädter *m.* prebivalĕc glavnega mesta, velikomeščán.
Hauptstamm *m.* glavno deblo; glavni rod; (Capital) glávnica.
Hauptstollen *m.* glavni rov, glavni rudorov.
Hauptstraße *f.* vélika od. glavna cesta.
Hauptstück *n.* (eines Buches) poglavje, glava; (des Glaubens) poglavitni člen od. del. [sĕk.
Hauptsumme *f.* glavni od. skupni zne-
Hauptsünde *f.* poglavitni greh.
Hauptthal *n.* glavna dolina.
Hauptthor *n.* vélika vrata *pl.*
Hauptthür *f.* vélike duri *pl.*
Haupttreffer *m.* prvi dobitĕk.
Haupturſache *f.* glavni vzrok. [va.
Hauptverhandlung *f.* glavna obravna-
Hauptversammlung *f.* véliki zbor.
Hauptwache *f.* vélika od. glavna straža.
Hauptwerk *n.* glavno od. poglavitno delo. [samostalnik.
Hauptwort *n.* samostalno imé (-na),
hauptwörtlich samostalĕn.
Hauptzahl *f.* glavno število. [vĕc.
Hauptzahlwort *n.* glavni števnik, šte-
Hauptzollamt *n.* glavni carinski urad.
Hauptzweck *m.* glavni namén, glavna naméra.
Haus *n.* hiša, in St. auch hram; (Vaterhaus) dom, domačija; zu Hause domá; nach Hause domú, domóv; vom Hause z doma, od doma; (Familie) rod, rodovina; ein großes — machen gosposko živéti (živím), v gospodarstvu mnogo potrositi; aus fürstlichem Hause knéžjega rodú; das kaiserliche — cesarski rod, cesarska rodovina; das — der Volksvertreter zbórnica zastopnikov ljudstva (národa); Haus= hišni; domači, domanji. [litĕv.
Hausandacht *f.* domá opravljena mo-
Hausapotheke *f.* domača lekárna.
Hausarbeit *f.* domače delo od. opravilo.
Hausarme *m.* domači siromak.
Hausarrest *m.* hišni zapor.
Hausarzenei *f.* domače zdravilo.
Hausarzt *m.* hišni zdravnik.
Hausaufgabe *f.* domača naloga.
Hausbedarf *m.* domača potreba.
Hausbesitzer *m.* hišni poséstnik; —in *f.* hišna poséstnica.
Hausbrauch *m.* domača navada; nach — po domače.
Hausbrot *n.* domači kruh.
Häuschen *n.* hišica, hramĕc.
Hausclassensteuer *f.* hišni davĕk, porazredna domarina.
Hauscommunion *f.* zádruga.
Hausdieb *m.* domači tat; —in *f.* domača tatíca. [nje.
Hausdurchsuchung *f.* hišno preiskova-
Hausehre *f.* hišna čast (-í).
Hauseinrichtung *f.* pohišje, pohištvo, hišna oprava.
hausen (wohnen) domovati, prebivati, stanovati; (haushalten) gospodáriti, gospodínjiti; (lärmen) razgrájati, razsájati, razbijati.
Hausen *m.* viza, beljuga; Hausen= vizji; vizin, beljugin.
Hausenblase *f.* vizji klej.
Hausenfleisch *n.* vizina, beljugina.
Hausflur *f.* veža, in St. auch priklet (-i).
Hausfrau *f.* gospodinja, hišna mati (mátere); als — walten gospodinjiti.
Hausfreund *m.* hišni prijatelj.
Hausfriede *m.* hišni mir, mir pri hiši.

hausgebacken domá pečén, domáč.
Hausgebrauch *m.* hišna raba od. potreba.
Hausgeflügel *n.* domača perotnina od. kuretína.
Hausgeist *m.* domači škratělj.
Hausgenoſs, —genoſſe *m.* domačín, domačiněc, domači (n. človek); die —n domači, domanji (n. ljudje).
Hausgenoſſenſchaft *f.* zádruga.
Hausgeräth *n.* pohišje, pohištvo, hišna oprava.
Hausgeſinde *n.* družina, auch držina, posli *pl.*
Hausgewand *n.* vsakdanja obleka.
Hausgrille *f.* hišni cvrčěk od. stričěk.
haushalten gospodáriti, gospodínjiti.
Haushälter *m.* gospodár, in St. auch gazda; (Hausverwalter) hišni oskrbnik od. ključár; —in *f.* gospodinja, gazdárica; (Hausverwalterin) ključarica, oskrbnica.
haushälteriſch dobro gospodaréč, varčěn.
Haushaltung *f.* gospodarstvo, gospodinjstvo.
Hausherr *m.* gospodár, gazda, hišni oče (-ta); — ſein gospodariti; als — erwerben prigospodáriti (si); als — verthun zagospodáriti.
haushoch visók kakor hiša.
Haushofmeiſter *m.* ſ. Hofmeiſter.
hauſieren krôšnjariti, po hišah prodájati.
Hauſierer *m.* krošnjár; —in *f.* krošnjárica.
Hauſierhandel *m.* krošnjarjenje, krošnjarstvo.
Hauſierpaſs *m.* krošnjarski list.
Hauskalender *m.* domači koledár, domača prátika.
Hauskleid *n.* domača obleka, obleka za domá.
Hausknecht *m.* (hišni) hlapěc.
Hauskoſt *f.* domača hrana.
Hauskrieg *m.* domača razprtija oder vojska.
Hauslehrer *m.* domači učitelj.
Häusler *m.* kočar, želár, bajtar; (Miethsmann) gostáč; —in *f.* kóčarica, bájtarica, želárka; gostja, gostačka.
Hausleute *pl.* domači (ljudje).
häuslich domáč, hišěn; ſich — niederlaſſen naséliti se, nastaniti se; (ſparſam) gospodarěn, varčěn, štedljív.
Häuslichkeit *f.* gospodarnost, varčnost, štedljivost.
Hausmagd *f.* (hišna) dekla, krščenica.
Hausmarder *m.* kuna belica, domača kuna.
Hausmeier *m.* pristavnik.
Hausmeiſter *m.* hišnik.
Hausmiete *f.* najém hiše; (Mietzins) najemnína, najémščina, gostášcina.
Hausmittel *n.* domače zdravilo, domači lek.
Hausmutter *f.* hišna mati (mátere), gospodínja, gazdarica.
Hausordnung *f.* domači od. hišni red.
Hausrecht *n.* domača od. hišna pravica.
Hausregel *f.* domače od. hišno pravilo.
Hausſaſſe *m.* gospodár, hišni lastnik.
hausſäſſig udomovljen, udomačen.
Hausſchlange *f.* gož (-í).
Hausſchwelle *f.* hišni prag.
Hausſtand *m.* domače življenje, domači stan, stan hiše.
Hausſteuer *f.* hišni davěk, hišnina.
Hausthier *n.* domača žival (-i), domače živinče (-ta); —e *pl.* živina, domače živali.
Hausthor *n.* hišna od. vežna vrata *pl.*
Hausvater *m.* hišni oče (-ta), gospodár.
Hausweſen *n.* gospodarstvo, gospodinjstvo.
Hauswirt *m.* gospodár, gazda; —in *f.* gospodinja, gazdarica.
Hauswirtſchaft *f.* gospodarstvo, gospodinjstvo.
Hauswurz *f.* *(Sempervivum tectorum)* netresk, vuhnjak.
Hauszins *m.* najemnina od. najemščina od staníšča, stanarina, auch gostáščina.
Hauszinsſteuer *f.* davěk od stanarine, domovna najmarina.
Hauszucht *f.* domače strahovanje.
Haut *f.* koža, b. Menſchen auch polt (-i); *fig.* eine gute, ehrliche — doběr, pošten človek od. dobra, poštena duša; (auf d. Auge) mrena; (auf der Milch) smétana; (d. Zwiebel) lup; die zarte — auf friſcher Wunde) mezdra; Haut- kožni.
Hautausſchlag *m.* spuščáj, srab, prišč, opahki *pl.*
Hautbois *n.* hobój, gobój.
Hautboiſt *m.* hobojist, gobojíst.

Häutchen *n.* kóžica, mrénica.
häuteln, häuten sich léviti se, liliti se, goliti se; oléviti se, olilíti se, ogoliti se.
Hautfarbe *f.* polt (-i).
Hautflügler *m.* kožekrilěc.
häutig kožnat, mrenat; —e Bräune davica; (b. Thieren) kúščarji *pl.*
Hautkrankheit *f.* kožna bolezěn.
Hautmuskel *m.* kožna míšica.
Hautnerv *m.* kožni živěc.
Hautrelief *n.* visoko izbokla rezba.
Hautwassersucht *f.* zakožna vodenica.
Hautwurm *m.* zakožni črv.
Hauzahn *m.* čekán, riváč.
Havarie *f.* pomorska škoda, stroški pomorske vožnje.
Hazard *n.* naključje, slučaj, prigoděk.
hazardieren na dobro od. slepo srečo igráti, hazardirati.
Hazardspiel *n.* igra na dobro srečo, slepa igra, hazárd.
he *interj.* oj, ej, hej!
Hebamme *f.* bábica; — sein bábiti, babičevati.
Hebammencurs *m.* šolski tečaj za babice, babičevanje; den — machen babičevanja se učiti.
Hebammendienst *m.* pomoč (-i) pri porodu, babičevanje.
Hebammenkunst *f.* babištvo, babiška umetnost.
Hebammenlehre *f.* porodoslovje.
Hebarzt *m.* *(accoucheur)* porodničar.
Hebe *f.* (Heb(e)opfer) dobrovoljěn s povzdigovanjem darovan dar, podvig; (Drescherlohn am Getreide) in St. mértik; (Baumhebe) vod, vzvod, návor; Hebe- dvigalni, vzdigovalni.
Hebebalken *m.* podjém.
Hebebaum *m.* vzdigalka, in St. und Kärnt. auch manjga.
Hebel *m.* (in d. Physik) vzvod, návor; (in Mühlen) auch praljka.
Hebelzeug *n.* vzdigalo, vzdigovalna priprava.
heben vzdigniti, dvigniti, povzdigniti, privzdigniti; *impf.* vzdigati, dvigati, vzdigávati, povzdigávati, privzdigávati; (einsammeln) pobrati (-berem), prejeti (prejmem); *impf.* pobirati, prejemati; auf das Pferd, vom Pferde — na konja, s konja pomagati; einen aus der Taufe — botěr, kum biti komu; einen aus dem Sattel — koga s konja vreči (vržem), prekositi ga, užugati ga; einen Schatz — zaklad dobiti, — vzdigniti, izkopáti (-kopljem); sich — povzdigniti se, povišati se, poveličati se; *impf.* povzdigovati se, poviševati se, poveličevati se.
Hebepunkt *m.* vzdigališče.
Heber *m.* vzdigovalěc, vzdigalěc; (Hebe) vzvod, návor; (Weinheber) nategača, natega.
Hebestange *f.* vzdigalka, vód.
Hebewinde *f.* vitěl, vinta.
Hebezeug *n.* vzdigalo, dvigalo.
heblich vzdížěn, vzdigljív, kar se dá vzdigniti.
Hebung *f.* vzdig, povzdig, dviganje, povzdigovanje; (Arsis) povzdig; (Hügel) vrh, gričěk.
Hechel *f.* grebén, drzáj, drzéj, rihělj, rihljača, mikalnik.
hecheln mikati (mikam u. mičem), drzati, rihljati; omikati, orihljati; *fig.* rešetati, zbadati.
Hechler *m.* mikalěc, drzalěc, rihljáč; *fig.* rešetalěc, zbadalěc.
Hecht *m.* ščuka, šuka; Hecht- ščukin, šukin.
Hechtenfleisch *n.* ščukovina.
Hecke *f.* (Einfriedigung v. Strauchwerk) grmovna ograja, živa ograja, živi plot, seč (-i); (Strauch- od. Buschwerk) grmovje; (die Fortpflanzung der Vögel) gnezdenje, valjenje, leženje; (d. Ort zum Hecken) gnezdo, valilnica; (d. Geheck) mladiči jednega gnezda, leglo, rod, podsad.
hecken (sich fortpflanzen, v. Vögeln) gnézditi, pariti se, mlade iméti (imám); (brüten) valiti, leči (ležem); (v. Säugethieren) kotiti, ploditi; *fig.* (über etw. nachsinnen) kovati (kujem), snovati (snujem); skovati, nasnovati.
Heckenkirsche *f.* navadna pesikovina; kosteličevje, češlika, kaneževina.
Heckenland *n.* golina, pustina.
Heckenrose *f.* šipěk, divja roža, kopina.
Heckenschere *f.* škarje za živi plot.
Heckenweißling *m.* glogov belín.
Heckenwinde *f.* plotni slak. [(-i).
Heckenzaun *m.* živi plot, živa meja, seč

Heckherberge *f.* zakotna prenočeválnica od. béznica.
heckicht sečast, živi ograji od. živemu plotu podoběn.
heckig z grmovjem obrasten. [žena.
Heckmutter *f.* rodovitnica, rodovitna
Heckvogel *m.* (v. Männchen) starěc; (v. Weibchen) starka.
Heckzeit *f.* čas valjenja oder leženja, auch valjenje, leženje.
heda *interi.* hej! holá! slišiš! slišite!
Hede *f.* hodnik.
heden hoděn, hodničěn.
Hederich *m.* *(Glechóma hederácea)* grenkuljica, stračič, povójčěk, oponěc, grintověc.
Heer *n.* vojska, armada; (Menge) truma, krdelo, množica.
Heerbann *m.* s. Aufgebot.
Heeresmacht *f.* vojna moč (-í), vojska.
Heereszug *m.* hoja od. hod vojske.
Heerführer *m.* vójvoda, vojskovodja.
Heergeräth *n.* vojna sprava. [delo.
Heerhaufe *m.* vojna truma, vojno kr-
Heerschar *f.* truma —, četa vojščakov.
Heerschatz *m.* vojni zaklad, vojna od. vojaška denarnica.
Heerschau *f.* pregled od. ogled vojščakov od. vojske; — halten pregledovati od. ogledovati vojsko.
Heerstraße *f.* vélika cesta.
Heerwagen *m.* vojaški voz, vojaška kola *pl.*
Hefe *f.* (Bodensatz) gošča, goščava, goščica, troska; (v. Wein, Bier) drožé *pl.*, droži (-íj), kvásnice *pl.*; (d. Volkes) drhál (-i), sódrga, smetí (-íj) *pl.*
Hefenhändler *m.* drožár, kvasničar.
hefig drožén, drožnat; kvasničěn.
Heft *n.* (Griff) roč, ročáj, ročnik; (Spange) zaponěc, zaponka, spona; (b. d. Buchbindern) zvezěk.
Heftchen *n.* zvezčěk.
Heftel *f.* zaponěc, zapona, deděc.
hefteln za-, pripeti (-pnem); *impf.* zapénjati, pripénjati.
heften (m. Nägeln) pribiti (-bijem), *impf.* pribijati; (m. Nadeln udgl.) pripeti (-pnem), zapeti; *impf.* pripenjati, zapenjati; (Reben) privezati (-vežem), *impf.* privezovati; (ein Buch) vezati (vežem); zvezati (zvežem), sešiti (-šijem); *impf.* sešivati; die Augen auf etwas — oči upreti (uprem), *impf.* upirati v kaj; seine Gedanken auf etwas — svoje misliti obrniti, *impf.* obráčati na kaj.
heftig silěn; (aufbrausend) naglojezěn; (stark) strašěn, hud, močán; (heiß) vroč, goréč.
Heftigkeit *f.* sila; nagla jeza; moč (-í); gorečnost; mit — silno, močno, hudo.
Hegemonie *f.* vodstvo, hegemonija.
hegen einen Wald gájiti, zagajiti gozd; (d. Wild) rediti, hraniti, ne streljati; (umzäunen) graditi; ograditi, zagraditi; Haß — sovraštvo iméti (imám), sovražiti; Liebe — ljubiti; Hoffnung — nadejati se; Zweifel — dvomiti; eine Meinung — misliti, misli biti (sem).
Hehl *m.* (*n.*) skrivnost, tajnost; ohne — odkrito, odkritosrčno, očitno; kein — machen ne skrivati, ne prikrivati, ne tajiti.
hehlen prikrivati, skrivati.
Hehler *m.* prikrivalěc, skrivalěc; gäbe es keinen —, so gäbe es keinen Stehler ako bi nihče ne skrival, nihče bi ne kradel.
Hehlerin *f.* prikrivalka, skrivalka.
hehr visok; *fig.* vzvišan, slavěn, svet.
Heide *m.* ajd, pogán; (Götzendiener) malikovalěc; (d. Ungläubige) nevérnik.
Heide *f.* pustinja, goljava; (Pflanze) vres, vresa; (Getreide) ajda, jejda, in Steierm. ájdina, hájdina.
Heideacker *m.* z ajdo posejana njiva; (nach d. Ernte) ájdišče, hájdišče.
Heidebrei *m.* ájdova kaša.
Heidebrot *n.* ájdověc, ájdovnjak.
Heidefeld *n.* vresje, vresišče.
Heidegrütze *f.* ájdovo pšeno od. phanje.
Heidekorn *n.* (h)ajda, (h)ájdina.
Heidekraut *n.* *(Erica vulgaris)* vres, vresěk.
Heideland *n.* vresje, vresišče; goljava, pustinja.
Heidelbeere *f.* *(Vaccinium myrtillus)* boróvnica, črnica.
Heidelbeerstaude *f.* borovničje, črničje.
Heideln *pl.* *(Ericáceae)* vrésnice *pl.*
Heiden *m.* s. Heidekorn.

Heiden= (Heidekorn betreffend) ajdov; (heidnisch) ájdovski, poganski, nejeverski, malikovalski.
Heidenbrot *n*. ájdovēc, ájdovnjak.
Heidengeld *n*. paševina; es hat ein — gekostet zelo drago je bilo.
Heidenglaube *m*. ájdovska od. poganska véra.
Heidenkind *n*. ájdovski otrok.
Heidenleben *n*. ájdovsko življenje.
heidenmäßig ájdovski, poganski; nejevérski.
Heidenthum *n*. ájdovstvo, poganstvo; neverstvo; (die Heiden) ájdje, pogani; nevérniki, nejevérci.
Heidenzeit *f*. čas od. doba nevérstva.
Heidepflanze *f*. vrésnica.
Heidestroh *n*. ájdovica.
Heidetorf *m*. šota.
heidi *interj*. hajdi!
heidicht vresast.
Heidin *f*. ájdinja; malikovalka; nevérka.
heidnisch ájdovski, poganski; malikovalski; nevérski; —es Leben brezbožno življenje.
Heiduck *m*. (h)ajdúk.
heikel kočljiv, zamérljiv; (wählerisch) izbirčēn, izbirljív.
Heil *n*. blagor; (Glückseligkeit) blaženost, blaženstvo; (Seligkeit) zveličanje; das — der Menschen sreča človeštva; — dir blagor ti! češčen bodi!
heil cel, zdrav; — werden zaceliti se, ozdravéti; mit —er Haut davonkommen srečno peté odnesti (-nesem).
Heiland *m*. zveličar, odrešenik.
Heilanstalt *f*. zdravníšnica, zdravilnica, lečilnica.
Heilart *f*. zdrávljenje, ozdravljava.
Heilbad *n*. toplice *pl*.; zdravilna kopel (-i).
heilbar ozdravljív, ozdrávēn, zaceljív, zlečljiv.
Heilbarkeit *f*. ozdravljivost, zaceljivost, zlečljivost.
heilbringend blažilēn, blagonosēn, osrečevalēn; zveličalēn.
Heilbringer *m*. osrečevalēc, oblaževalēc; zveličar.
heilen zdraviti, celiti, lečiti, vračiti; ozdraviti, zaceliti, zlečiti; *impf*. ozdravljati; *intr*. celiti se; zaceliti se, zarasti se.
heilend zdravilēn, celilēn, lečilēn.
heilig svet; (geheiligt) posvečen; (fromm) pobožēn.
heiligen svetiti; posvetiti; *impf*. posvečevati.
Heiligenbild *n*. sveta podoba; svetnikova podoba.
Heiligengeschichte *f*. življenje in dejanje svetnikov.
Heiliger *m*. posvečevalēc, svetitelj.
Heiligkeit *f*. svetóst.
heiligmachend posvečujóč, posvečevalēn.
Heiligmacher *m*. s. Heiliger.
heiligsprechen posvetiti, za svetnika (svetnikom) —, (za svetnico) razglasiti; *impf*. posvečevati, za svetnika (svetnico) razglašati.
Heiligsprechung *f*. posvečenje, posveta, posvečevanje.
Heiligste *n*. sveto Rešnje telo (telesa).
Heiligthum *n*. svetinja; (Ort) svetišče.
Heiligthumschänder *m*. oskrunjevalēc svetišča, svetogrdēc.
Heiligthumsraub *m*. svetokraja.
Heiligung *f*. posvečevanje, praznovanje.
Heilkraft *f*. zdravilna moč (-í).
Heilkraut *n*. *(Heracleum sphondylium)* dežēn, zdravilno zelišče.
Heilkunde *f*. zdravilstvo, zdravništvo.
heilkundig zdraviloznanski, zdravniški.
Heilkünstler *m*. zdravník, vrač.
heillos brezbožēn, hudobēn, napēčn, zločestēn, nepoboljšljív; (unheilbar) neozdravljív, neozdrávēn, trdovratēn; ein heilloser Lärm strašēn od. neizrečēn hrup od. šundēr.
Heillosigkeit *f*. brezbožnost, nepoboljšljivost; neozdravljivost, trdovratnost.
Heilmittel *n*. zdravilo, lek; (f. Wunden) celilo.
Heilmittelverkauf *m*. prodaja zdravíl, zdravilarstvo.
Heilquelle *f*. zdravilni studenēc, zdravilna voda, zdravilnica.
heilsam lekovít, zdravilēn; *fig*. blag, zdrav, koristēn.
Heilsamkeit *f*. lekovitost, zdravilnost; blagost, zdravost, koristnost.
Heilsmittel *n*. pomočēk za odrešēnje, zveličanje.
Heilstoff *m*. zdravilo, celilo, lečilo.

Heilung *f.* zdrávljenje, zdravitĕv; (v. Wunden) celjenje, celitĕv; ozdravljenje, ozdravitĕv, zaceljenje, zacelitĕv.

heilvoll blagonosĕn, oblaževalĕn.

Heilwasser *n.* zdravilna od. lekovita voda.

Heilwissenschaft *f.* s. Heilkunde.

heim *adv.* (nach Hause) domú, domov, na dom; (zu Hause) domá.

Heimat *f.* dom, domačija, domovje; (Vaterland) domovina, očetnjava.

heimatlich domáč, domovinski.

heimatlos brezdomovĕn, brez domačije, brez domovine.

Heimats- domovinski, domači.

Heimatsberechtigte *m.* domačinĕc.

Heimatsliebe *f.* domoljubje, ljubezĕn do domovine.

Heimatsrecht *n.* domovinska pravica, domovinstvo.

Heimatsschein *m.* domovnica, domovinski list.

heimbegeben sich domú se podati (podam), domú se napotiti od. iti (grem).

heimbringen domú prinesti od. spraviti; *impf.* domú prinašati od. spravljati.

Heimchen *n.* cvrčĕk, čričĕk, stričĕk.

heimeln domačiji podobĕn biti (sem); es heimelt mich zdi se mi kakor bi bil domá; (Heimweh empfinden) po domu koprnéti.

Heimfahrt *f.* vožnja proti domu.

Heimfall *m.* nazajni pripád, nazajpad.

heimfallen nazaj pripasti (-padem), nazaj priti (pridem); *impf.* nazaj pripadati.

heimfällig pripadĕn, pripadĕl.

Heimfallsrecht *n.* pravica nazajnega pripáda.

Heimgang *m.* pot oder hoja domú, auch proti domu; beim —e domú gredé od. gredóč.

heimisch domáč, udomačen; — werden podomačiti se, udomačiti se; ich fühle mich — zdi se mi, kakor bi bil domá.

Heimkehr *f.* povratĕk —, vrnitĕv domú.

heimkehren vrniti se, povrniti se, domú nazaj priti (pridem); *impf.* vračati se, povračati se, nazaj prihajati.

heimkommen s. heimkehren.

heimkrank domotožĕn, komur se po domu toži.

Heimkunft *f.* prihod domú.

heimlich *adj.* skrivĕn, tajĕn; *adv.* skrivši, skriváj, na skrivnem, natihoma, na tihem, tajno; — thun délati kakor bi imel kake skrivnosti; — halten skrivati, skrivno iméti (imám), tajiti.

Heimlichkeit *f.* skrivnost, tajnost.

Heimreise *f.* potovanje —, pot domú, hod od. hoja domú.

heimreisen domú potovati oder iti (grem).

heimschicken domú poslati (pošljem), *impf.* pošiljati.

heimsuchen obiskati (-iščem), v vas priti (pridem), gledat priti h komu; *impf.* obiskovati, v vas hoditi, gledat prihajati h komu.

Heimsuchung *f.* obisk, obiskovanje; *fig.* kazĕn (-i), nadloga.

Heimtücke *f.* kovarstvo, lokavstvo, potuha, potúhnenost.

heimtückisch kovarĕn, lokav, potuhnen.

Heimtückische *m.* potúhnenĕc, kovarnik; *f.* potúhnenka.

heimwärts *adv.* proti domu, domóv.

Heimweg *m.* pot domú; auf dem —e domú gredé od. gredóč.

Heimweh *n.* domotožnost, toževanje od. koprnenje po domu.

Heirat *f.* ženitĕv, venčanje; (vollend.) oženitĕv; (v. weibl. Personen) možitĕv; omožitĕv, auch udaja.

heiraten ženiti se; oženiti se; (von weibl. Pers.) možiti se, udájati se; omožiti se, udáti (udám) se.

Heirats- ženitni, ženitvanjski.

heiratsfähig dorastĕl oder dobĕlj za ženitĕv (možitĕv); (von Mädchen) zamužĕn; — sein biti (sem) za ženitĕv (možitĕv).

Heiratsgut *n.* dota, jutrnina; (Wäsche, Kleidung 2c.) bala; wie groß war das — deiner Frau koliko si priženil?

Heiratslust *f.* želja po ženitvi (možitvi).

heiratslustig ženitve (možitve) željĕn; er ist — rad bi se oženil; sie ist — rada bi se omožila od. udala.

Heiratsumstände *pl.* er ist in —n ženi se; moži se, udaja se.

heisa *interj.* hejsa! heja! hejsasa!

heischen želéti, zahtévati, hotéti (hočem).

Heischesatz *m.* želevni stavĕk.
heiser hripav, zamolkĕl, píjavkav; — werden ohripeti, zamolkniti, pijavko dobiti. [píjavka.
Heiserkeit *f.* hripavost, zamolklost,
heiß vroč, gorĕk; (brennend) goréč, pekóč, žgoč; (siedendheiß) vroč, vrel; siedendheißes Wasser krop; (glühend—) razbeljen, žaréč; —e Quelle toplice *pl.*; —e Thränen grenke od. britke zolze; —er Durst huda od. velika žeja; —es Verlangen živa želja; —e Liebe goreča ljubezĕn; einem die Hölle — machen komu podkuriti.
heißblütig vročekrvĕn, vroče krví.
heißen (nennen) imenovati, klicati (kličem), zvati (zovem), praviti komu; (befehlen) veléti, ukazati (-kažem), dati; *impf.* velevati, ukazovati, dajati; jemanden willkommen — reči komu: Bog te sprimi, auch bogosprijeti (-sprimem); *impf.* bogosprijemati; (genannt werden) imenovati se, zvati se, klicati se; (in Bezug auf den Taufnamen) imé biti (je) komu, zvati se; (in Bezug auf den Zunamen) pisati (pišem) se; (bedeuten) pomenjati, pomeniti; es heißt pravijo, govoré, pripovedujejo, govorí se, pripoveduje se, bajó; das heißt to je, to se pravi.
heißgeliebt preljub, predrag.
Heißhunger *m.* hudi —, strašni glad, volčja lakota.
heißhungerig gladovĕn, predrto oder strašno lačĕn.
heiter jasĕn, vedĕr; (fröhlich) vesél, bodĕr; (v. d. Stimme) jarĕn; — werden jásniti se, védriti se; razjásniti se, razvédriti se.
Heiterkeit *f.* jasnost, jasnota, vedrost, vedrina; (Fröhlichkeit) veselje, radost, dobra volja, dobrovoljnost.
heitern jásniti, védriti; razjásniti, razvédriti; sich — jásniti se, védriti se; razjásniti se, razvédriti se.
Heizapparat *m.* kurilna priprava.
heizbar kurljiv; kjer se more kuriti, kar se dá s kurjenjem segreti.
heizen kúriti, nétiti; zakúriti, podkúriti, zanétiti.
Heizer *m.* kurilĕc, kurjáč, netilĕc; —in *f.* kurilka, netilka.
Heizholz *n.* drva *pl.*
Heizmaterial *n.* kurivo, netivo.
Heizung *f.* kurjava, kurjatĕv.
Hekatombe *f.* hekatomba.
Hektar *n.* hektar.
Hektik *f.* jetika, sušica.
hektisch jetičĕn, sušičĕn.
Held *m.* junák, korenják; (d. Stückes) glavna od. poglavitna oseba; Helden- junaški, korenjaški.
Heldenarm *m.* junaška roka.
Heldendichter *m.* junaški pesnik, épik.
Heldengedicht *n.* junaška pesĕn (-i).
Heldengeschichte *f.* pripovest (-i) o junakih. [ska.
Heldenheer *n.* junaška truma od. voj-
Heldenherz *n.* junaško srcé, pogúm.
Heldenjungfrau *f.* junaška devica, junakinja.
heldenmäßig *adj.* junaški, korenjaški; *adv.* junaško, junaški, kakor junák.
Heldenmuth *m.* junaštvo, korenjaštvo, junaški od. korenjaški pogúm.
heldenmüthig junaški, korenjaški.
heldenreich junakorodĕn.
Heldenstück *n.* junaško dejanje, junaški čin, junaštvo.
Heldenthat *f.* s. Heldenstück.
Heldenthum *n.* junaštvo, korenjaštvo.
Heldin *f.* junakinja, korenjakinja.
helfen pomoči (-morem), na pomóč priti (pridem); *impf.* pomágati, na pomoč biti (sem); (unterstützen) na roko biti komu, podpirati koga; (nützen) koristiti, hásniti, pomágati; (ausgeben) zaleči (-ležem), zdati (zdam); was hilft dir das Geld čemú so ti denarji? einem auf die Beine — koga na noge spraviti, po konci vzdigniti.
Helfer *m.* pomočník, pomagalĕc, pomagáč; —in *f.* pomočnica, pomagalka.
Helfershelfer *m.* pomagáč.
Helianthus *n.* sólnčnica.
Heliometer *m.* solncemér, heliometer.
Helioskop *n.* solnceglèd, helioskop.
Heliotrop *m.* solncevrát, heliotrop.
hell svetĕl, jasĕn; bei —em Tage za dné, za belega dné; (klar) čist, bistĕr; (von d. Stimme) čist, zvočĕn, zvonéč, jarĕn; (v. Verstand) bistĕr, bistroumĕn; —e Wahrheit gola od. očividna resnica
helläugig bistroók.

Hellblick *m.* bistroumje.

Helldunkel *n.* somrák, sotón.

Helle *f.* svetlost, svetloba, jasnost, čistost; (d. Verstandes) bistrost, bistroumnost; (d. Platz zwischen dem Ofen u. d. Wand) zapečěk, zapečjak.

Hellebarte *f.* helebarta, bradnica.

hellen s. heitern.

Heller *m.* belič, božják, nežica, vinár.

hellfarbig svetle, jasne od. žive barve.

hellhaarig svetlolás, plavolás.

hellklingend čistoglasěn, tenkoglasěn, zvonéč, zvočěn.

Hellseher *m.* bistroviděc; —in *f.* bistrovidka.

Hellsichtigkeit *f.* bistrovidnost.

Helm *m.* čelada, šlem; (Stiel) toporišče; (an der Destillierblase) klobúk, pokróv, kapa.

helmartig čeladast, šlemast.

Helmbusch *m.* čeladna perjanica.

helmförmig s. helmartig.

Helmschmied *m.* čeladar.

Hemd *n.* srajca, in St. auch srákica, košulja, robača; *dem.* srajčica, košuljica; (bei Frauenzimmern bis unter d. Brust reichend) rokavci *pl.*

Hemdärmel *m.* srajčni oder robačni rokáv.

Hemdmacher *m.* srajčar, košuljar.

Hemdschlitz *m.* srajčni razporěk.

Hemisphäre *f.* poluta.

hemmen ustáviti, zaustáviti, zadržati (držím), ovreti; *impf.* ustávljati, zaustávljati, zadrževati, ovirati; (d. Wagen) zavreti, *impf.* zavirati; (Wasser) jeziti; zajeziti.

hemmend ovirěn, ovirajóč, zadržěn, zadržujóč, ustavljajóč.

Hemmkette *f.* závora, závornica, zapenjača.

Hemmnis *n.* ovirěk, opovirěk, zadržěk.

Hemmschuh *m.* coklja.

Hemmung *f.* ustava, ovira, opovira, zapreka; (in der Uhr) kotvica.

Hengst *m.* žreběc, pastúh.

Hengstfüllen *n.* žrebčěk, cizěk.

Henkel *m.* kljuka, uho (ušesa), držáj, držalo, ročáj; (am Korbe) locén, locěnj.

Henkelkorb *m.* canja, cejna, locanja.

henken obesiti, *impf.* obešati; s. auch hängen.

Henker *m.* rabelj (-na); geh' zum — pojdi se solit, pojdi rakom žvižgat; daß dich der — da te šentaj, da bi te plent!

Henkerbeil *n.* rábeljnova sekira.

Henkergeld *n.* rábeljnina, obešarina.

henkerisch rábeljski, obešarski; *fig.* krvoločěn.

Henkersknecht *m.* rábeljnov hlapěc.

Henne *f.* kokóš (-i), kura, piška, puta; *dem.* kokoška, kúrica, pútka, pútica; Hennen- kokošji, kurji.

her *adv.* sèm, le-sem, les, sem-le, semkaj; hin und — sèm ter tje, sèm pa tje; von dort — od ondod; von da — od tod, od le-tod; von oben — od zgoraj 2c.

herab *adv.* doli, dol, sèm doli; von oben — od zgoraj, zvrha; vom Baume — z drevesa; vom Berge — z gore; in der Zusammensetzung mit Zeitwörtern wird es im Slovenischen mit z- oder s- gegeben, oft aber bloß durch z oder s, welches dem betreffenden Substantivum vorgesetzt wird, z. B. vom Baume herabnehmen vzeti (vzamem) z drevesa.

herabbeugen nakloniti, prikloniti; *impf.* naklánjati, priklánjati.

herabblicken pogledati, *impf.* pogledovati (na koga).

herabdrängen tiščati (-ím) navzdol.

herabfallen spasti (spadem), osuti (-spèm) se; *impf.* spádati, osipati (-sipljem) se.

herabfliegen zleteti z (s) *(c. gen.)*.

herabfließen teči; steči s česa.

herabhangen viséti, majati (majim), bingljati.

herabhauen sékati; sesékati, odsékati (s česa).

herablassen spustiti, *impf.* spuščati; sich — spustiti se, *impf.* spuščati se; *fig.* ponižati se, *impf.* poniževati se.

herablassend ponižěn, uljuděn, priljuděn.

Herablassung *f.* ponižanje, uljudnost, priljudnost.

herabnehmen sneti (snamem), vzeti (vzamem) s (z) ....; *impf.* snemati, jemati (jemljem) s ....

herabpurzeln prekúcniti se, prekopicniti se s ....; *impf.* prekucovati se, prekopicovati se.

herabreichen podati, *impf.* podajati; *intr.* segati do ....
herabreißen trgati s .....; strgati, potrgati s ....
herabrieseln cediti se, curljati s ....
herabrollen kótati, váliti s ....; skótati, zváliti s .....; *intr.* kótati se, váliti se s ....
herabschlagen klátiti; sklátiti, zbiti (zbijem).
herabschütteln stresti, *impf.* strésati.
herabschwemmen plaviti; splaviti.
herabsenken spustiti, *impf.* spuščati; (Augen) pobesiti, *impf.* pobéšati.
herabsetzen znižati, ponižati; *impf.* zniževati, poniževati.
Herabsetzung *f.* ponižanje, poniževanje.
herabsteigen stopiti s ...., *impf.* iti (grem), hoditi s ....
herabstimmen znižati, *impf.* zniževati.
herabstoßen poriniti, suniti, potisniti s ....
herabströmen curéti, ulíjati se.
herabstürzen poriniti, zvrniti, zváliti s ....; *intr.* telebniti, pasti (padem) s ....
herabthun sneti (snamem), dejati (denem) s .....; *impf.* snémati, devati s .....
herabträufeln kápati (kapljem), kapljáti, curljáti s ....
herabwärts *adv.* doli, dol, navzdól, navdol, niz.
herabwerfen vreči (vržem) z ....., *impf.* metáti (mečem) z ....
herabwürdigen ponižati, *impf.* poniževati, v nič dévati, sramotiti.
Herabwürdigung *f.* ponižanje, poniževanje, sramočenje.
Heraldik *f.* grboslovje, heráldika.
Heraldiker *m.* grboslovĕc, heráldik.
heraldisch grboslovĕn, heráldičĕn.
heran *adv.* sèm; in der Zstzg. mit Zeitwörtern do-, iz-, pri-, z-.
heranbilden izobráziti, *impf.* izobraževati.
heranbrausen prišuméti, pribúčati (-bučím), privršéti.
heranbrechen nastópiti, nastati (-stanem), pritisniti; *impf.* nastópati, nastájati, pritiskati.
herandringen pritisniti, *impf.* pritiskati, tiščati (tiščím) sèm.
heranfahren pripeljati (-peljem) se, *impf.* peljati se sèm, proti ....
heranfließen priteči, doteči; *impf.* pritekati, dotekati.
herankommen priti (pridem), prispeti, približati se; *impf.* prihajati, bližati se, približevati se; pfeifend — prižvižgati; singend — pripeti (-pojem); tanzend — priplesati (-plešem); zitternd — pritresti se 2c.
herankriechen prilezti, *impf.* sèm lezti (lezem).
heranlocken vábiti, mámiti; privábiti, primámiti.
herannahen bližati se; približati se, *impf.* približevati se.
heranreifen dozoréti, *impf.* dozorévati.
heranreiten jézditi, jáhati (jašem u. jaham) proti komu; prijézditi, prijáhati.
heranrennen dirjati proti komu; pridirjati, pripoditi se.
heranrudern veslati k ....; priveslati.
heranschleichen prikrasti (-kradem) se, privleči se skrivši, — tihotapsko.
heranschwemmen plaviti k ....; priplaviti.
heranschwimmen plavati k ....; priplavati.
heransegeln veslati k ...., jadrati k ....; priveslati, prijadrati.
heransprengen dirjati k .....; pridirjati.
heranspringen skakati (skačem) proti komu; priskakati, priskočiti.
heranströmen vreti k ...., valiti se k ....; privreti, privaliti se, pridrviti.
heranwachsen dorasti (-rastem), odrasti, vzrasti; *impf.* doráščati, odráščati, vzraščati.
heranwackeln zibati (zibljem) se od. gugati (gugljem) se semkaj; prizibati se, prigugati se.
heranwälzen váliti k ...., kótati k ....; priváliti, prikótati.
heranziehen vleči k .....; privleči, potegniti k ...; *impf.* potegovati k ...; *fig.* zrediti, *impf.* zréjati; *intr.* bližati se, prihájati.
herauf *adv.* gor, sèm gor, navzgor.
heraufbeschwören rotiti; zarotiti, vzklicati (vzkličem); *impf.* vzklicevati; *fig.* nakopáti (-kopljem) si, *impf.* nakopávati si.

heraufrufen gor poklicati (-kličem), *impf.* gor klicati.

heraus *adv.* ven, venkaj, sem ven, tu ven; — damit pokaži, na dan z njim; — mit der Sprache reci, povéj; in Zſtzgn. m. Zeitwörtern iz-.

herausackern izorati (-orjem), *impf.* izárjati.

herausarbeiten ſich izkoléhati se, izkobacati se, izkopáti (-kopljem) se.

herausbegeben ſich iziti (-idem), *impf.* izhájati, iti (grem) iz česa.

herausbekommen izpraviti iz česa, izvleči; *fig.* iznajti (-najdem).

herausbringen iznesti, iznositi, izpraviti; *impf.* iznašati, izpravljati.

herausfahren búhniti, švigniti, plasniti; uiti (-idem), uteči.

herausfinden najti (najdem); iznajti, *impf.* iznajdovati; *fig.* spregledati, spoznati, glas čemu vedeti (vem).

herausfordern (zum Zweikampf) pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); *impf.* pozivati, klicati (na dvoboj).

Herausforderung *f.* pozivanje, klicanje (na boj).

herausführen izpeljati (-peljem), izvoziti; *impf.* izpeljevati, izvažati.

Herausgabe *f.* (eines Buches) izdaja, izdanje, izdavanje; (Auslieferung) izročitěv, predatěv.

herausgeben izdati, na svetlo dati; *impf.* izdajati, na svetlo dajati; (beim Wechſeln) nazaj dati, *impf.* — dajati.

Herausgeber *m.* izdatelj, izdajatelj.

herausgießen izliti (-lijem), *impf.* izlijati.

herausgraben izkopáti (-kopljem), izgrebsti (-grebem); *impf.* izkopavati, izgrebati.

herausgucken lúkati iz ....

heraushängen razobésiti, *impf.* razobéšati.

herausjagen izgnati (-ženem), izpoditi, iztirati, izpókati; *impf.* izgánjati.

herausklügeln izmodrovati.

herauskommen iziti (-idem), *impf.* izhájati; (erſcheinen) na svetlo priti (pridem), *impf.* prihájati; was kommt da heraus kaj bo(de) iz tega?

herauslaſſen izpustiti, *impf.* izpúščati.

herauslocken izvábiti, izmámiti.

herausnehmen vzeti (vzamem) iz ...., *impf.* jemati (jemljem) iz ....; (den Zahn) izdreti (-derem), izpipati (-pipljem); *impf.* izdirati; ſich — drzniti se, predrzniti se.

herausplatzen izblekniti, izblebetati (-blebetam u. -blebečem).

herausrecken pomoliti, iztégniti; *impf.* moliti, stegovati.

herausreißen izdreti (-derem), izruti (-rujem), izpuliti; *impf.* izdirati.

herausſagen povédati (-vém), naravnost povédati.

herausſchauen glédati iz ......; es ſchaut da nichts heraus slabo kaže, ne kaže prida.

herausſtellen izpostáviti, *impf.* izpostavljati; es ſtellte ſich heraus pokazalo se je.

herausſtrecken moliti iz .....; pomoliti iz ....

herausſtreichen izbrisati (-brišem), *impf.* izbrisovati; *fig.* prehvaliti, povzdigniti; *impf.* prehvaljevati, povzdigovati.

herausſtürzen plániti, púhniti, zagnati (-ženem) se.

heraustragen nesti iz..., nositi iz...; iznesti, iznositi; *impf.* iznašati.

herauswinden izmótati, izviti (-vijem); *impf.* izvíjati.

herausziehen izvleči, potégniti iz ...; *impf.* potegovati, vlačiti iz ....

herb žarěk, trpěk, greněk, ogavěn; (ſäuerlich) rezěn, rezěk; *fig.* briděk, hud.

Herbarium *n.* rastlinjak, zelišnjak, herbárij.

Herbe *f.* žarkost, trpkost, grenkost, ogavnost; reznost, rezkost, skomina; bridkoba, bridkota.

herbei *adv.* sèm, le-sèm, semkaj; in Zuſammenſetzungen pri-.

herbeibringen prinesti, *impf.* prinašati; (Zeugen) pripeljati (-peljem), *impf.* pripeljevati.

herbeidrängen ſich siliti se; prisiliti se.

herbeieilen prihitéti, privreti; *impf.* prihitévati, privrévati.

herbeifahren pripeljati (-peljem) se, *impf.* pripeljevati se.

herbeifliegen priletéti, prifrléti, prifofotati (-fofotam u. -fofočem); *impf.* priletévati.

herbeiführen pripeljati (-peljem), privesti (-vedem).

herbeiholen pripeljati (-peljem), iti (grem) po koga; (herbeitragen) prinesti, *impf.* prinašati. [prihájati.

herbeikommen priti (pridem), *impf.*

herbeilassen sich privoliti v kaj, dopustiti kaj; *impf.* dopuščati kaj.

herbeischaffen pripráviti, dobáviti, priskrbéti; *impf.* pripravljati, dobávljati, priskrbovati.

herbeischleichen primúzati se, prilezti, pritihotapiti se. [sati.

herbeischwanken prigúncati, prikrév-

herbeispringen priskočiti, priskakati (-skačem).

herbeiziehen privleči, privlačiti.

herbekommen dobiti, pridobiti; *impf.* dobivati, pridobivati.

Herberge *f.* prenočišče, prenočevališče; (Obdach) streha; — geben pod streho vzeti (vzamem), prenočiti; *impf.* pod streho jemati (jemljem), prenočevati.

herbergen prenočiti, pod streho vzeti (vzamem); *impf.* prenočevati, pod streho jemati (jemljem); *intr.* stanovati, pod streho biti (sem), prenočevati.

Herbergsgebür *f.* prenočnina. [nik.

Herbergsprotokoll *n.* prenočilni zapis-

Herbergsvater *m.* prenočilničar.

herbestellen komu sèm ukazati (-kažem); naročiti komu da sèm pride.

Herbheit *f.* s. Herbe.

herbig trpěk, žarěk, ogavěn. [nost.

Herbigkeit *f.* trpkost, žarkost, ogav-

herbrausen prišuméti, privršéti, pribúčati (-bučím).

herbringen prinesti, *impf.* prinašati; hergebracht *fig.* star, starodavěn, ustaran.

Herbst *m.* jesen (-i); Herbst= jesenski.

Herbstäquinoctium *n.* jesensko jednakonočje.

Herbstbirn *f.* ozimka.

herbsten jeseniti, jeseniti se, jesen se bliža od. nastaja.

Herbstferien *pl.* jesenske počitnice *pl.*

Herbstfrüchte *pl.* jesenina, jesenski pridelki *pl.*, pozno sadje.

herbstlich jesenski, kakor v jeseni.

Herbstling *m.* jesenčěk, jesenšěk. [tium.

Herbstnachtgleiche *f.* s. Herbstäquinoc-

Herbstobst *n.* jesensko —, pozno sadje.

Herbstsaat *f.* jesenska od. ozimna setěv od. sétvica.

Herbsttag *m.* jesenski dan.

Herbstzeit *f.* jesenski čas; zur — jeseni, na jesen.

Herbstzeitlose *f.* *(Colchicum autumnale)* podlesěk, ušivěc.

Herd *m.* ognjišče, in St. koměn; *fig.* dom, hiša; eigener — ist Goldes wert svoja hišica svoja voljica; (Vogelherd) gumno.

Herde *f.* čreda, čeda, krdelo, truma, trop; (v. Vögeln) jato, jata.

herdenreich bogat s čredami.

herdenweise *adv.* trumoma, tropoma, v čredah.

herein *adv.* noter, sèm noter; (als Ruf an den Anklopfenden) naprej, noter, svobodno; in der Zusammensetzung m. Zeitwörtern v.

hereinbrechen pritisniti, nastopiti; *impf.* nastópati, nastájati; pridreti (-derem), pridrviti.

hereinbringen prinesti, *impf.* prinašati; (Geld) potérjati, iztérjati; *impf* poterjevati, izterjevati.

hereinlassen noter pustiti, pustiti v ....; *impf.* noter puščati, puščati v ....

hereinwärts *adv.* noter.

hererzählen pripovedovati od. praviti po vrsti, na drobno.

herfahren pripeljati (-peljem) se.

herfallen über einen koga napasti (-padem), lotiti se koga, navaliti na koga.

herfliegen priletéti, *impf.* prilétati, prilétavati.

herführen pripeljati (-peljem), privesti (-vedem).

Hergang *m.* hod —, hoja —, prihod sèm; den — der Sache erzählen pripovedovati, kako je bilo od. kako se je vse godilo.

hergeben od sebe dati, oddati; *impf.* od sebe dajati, oddájati; er wird sich dazu nicht — ne bo hotěl služiti za to, pomagati k temu.

hergebracht star, starodavěn.

hergehen iti (grem) —, hoditi —, prihájati sèm; (zugehen) goditi se, vršiti se; über etwas — lotiti se česa, polotiti se, prijeti (primem) se, poprijeti se.

hergehören sèm iti (grem), sèm spadati, — šteti (štejem) se.

herhalten moliti, držáti (držím); pomoliti, podržati; *fig.* trpéti.

herhinken sèm šántati, — šépati; prišántati, prišépati.

herholen prinesti; privesti (-vedem), pripeljati (-peljem); *impf.* prinašati, privažati; *fig.* weit — daleč seči (sežem) po kaj, daleč zaiti (-idem); *impf.* zahájati.

Hering *m.* s. Häring.

herkommen priti (pridem), dojti (dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; tanzend — priplesati (-plešem); pfeifend — priživižgati; singend — pripeti (-pojem); jauchzend — priúkati; weinend — prijókati se rc.; (resultieren) izhájati, prihájati, izvirati.

Herkommen *n.* običáj, navada, šega.

herkömmlich običájěn, navaděn, nekdanji.

Herkules *m.* Herkul; er ist ein zweiter — močěn je kakor Štempihar.

herkulisch Herkulov; velikanski, orjaški, neznano močěn.

Herkunft *f.* prihod, dohod; (Abstammung) rod, rodovina, pleme (-na).

herleihen posóditi, *impf.* posójati, posojevati.

herlenken sèm kreniti, zakreniti od. obrniti proti ....

Herling *m.* kíslica, sv. Martina grozd.

herlocken sèm vábiti, sèm mámiti; privábiti, primámiti.

hermachen sich über etwas lotiti se česa, poprijeti (-primem) se česa, spraviti se na kaj, vreči (vržem) se na kaj.

Hermaphrodit *m.* s. Zwitter.

Hermarsch *m.* hod —, hoja —, pot sèm, (v to stran, v ta kraj).

Hermelin *n.* vélika bela podlásica, gornostáj, hermelín; Hermelin- gornostajev, hermelinov.

Hermeneutik *f.* hermenévtika, razlagalstvo, tolmaštvo.

hermeneutisch hermenévtiček, hermenévtiški.

hermetisch neprezračěn, nepredirěn, nepredirljív.

hernach *adv.* potem, potle, potlej, nato.

hernehmen od kod vzeti (vzamem), *impf.* jemati (jemljem); jemanden hart — koga trdo (hudo) prijeti (primem), *impf.* prijemati.

hernieder *adv.* dol, sèm dol.

Heroide *f.* heroida, junaško pismo.

heroisch junaški, viteški.

Heroismus *m.* junaštvo, víteštvo.

Herold *m.* glasnik, klicár, oznanovalěc.

Heronsbrunnen *m.* Héronov kladez, — zdeněc.

herpeitschen prignati (-ženem), pribičati.

Herr *m.* gospód; (Hausherr) gospodár; — Gott Gospod Bog, Bog oče; das Haus des —n Gospodova hiša, hiša božja; — sein gospodovati; gospodáriti; der junge — gospodič.

herrauschen privršéti, prišuméti.

Herrchen *n.* gospodič, gospodičěk.

herreichen podati, *impf.* podájati, prožiti; *intr.* seči (sežem), ségniti; *impf.* ségati, dosegovati.

Herreise *f.* pot sèm (v to stran, v ta kraj); auf der — sèm potovaje.

herreisen sèm potovati.

Herren- gosposki, gospodski, gospodov.

Herrendienst *m.* gosposka služba, tlaka, róbota.

Herrenhaus *n.* gosposka hiša; (d. einer Volksvertretung) gosposka zbornica.

Herrenhof *m.* gosposki dvor od. dvorěc.

herrenlos brez gospodarja, brez službe; (Sache) ničij, nikogaršěn, pust; ein herrenloses Gut pustolina.

Herrenpilz, Herrenschwamm *m.* užitni goban, karželj.

Herrenschenke *f.* gosposka krčma, krčma za gospode.

Herrenstand *m.* gospôda; (Ritterstand) viteštvo; (in d. Kirche) moška stran (-i).

Herrgott *m.* Bog oče (-ta), Gospod Bog.

herrichten pripráviti, priréditi; *impf.* priprávljati, priréjati.

Herrichtung *f.* priprava, priredba.

Herrin *f.* gospá; gospodinja.

herrisch gosposki, gospodovalski, zapovedljív.

herrlich krašěn, krasotěn, prelep, velikolep; slavěn.

Herrlichkeit *f.* krasota, lepota, slava, čast (-i); Eure — Vaše gospostvo.

Herrschaft *f.* gospostvo; oblást (-i), moč (-i); (Gut) grajščina, gospóščina; (Gericht) gosposka; —en *pl.* gospôda.

herrschaftlich gosposki, grajščinski.
Herrschaftsbesitzer *m.* grajščák, vlastelín.
Herrschbegierde *f.* vladoželjnost, želja po vladi.
herrschbegierig vladoželjĕn.
herrschen gospodovati, vladati; (als Kaiser) carovati, cesarovati; (als König) kraljevati; (als Fürst) kneževati; (sein) biti (sem), kraljevati, cvesti (cvetem).
herrschend gospodujóč, kraljujóč; (v. d. Krankheit) razgrajalĕn.
Herrscher *m.* vladár, vladalĕc, gospodár, gospodovalĕc; Herrscher= vladarski, vladarjev.
Herrscherin *f.* vladarica, gospodovalka.
Herrscherstab *m.* žezlo.
Herrschgier, Herrschsucht *f.* vladoželjnost, vladoljubje, zapovedljivost.
herrschgierig, herrschsüchtig vladoželjĕn, vladoljubĕn, zapovedljív.
herrücken primakniti, pomakniti k . . .; *impf.* primikati, pomikati k . . .; *intr.* pomakniti se, *impf.* pomikati se.
herrufen poklicati (-kličem), pozvati (-zovem).
herrühren izhájati, prihájati, izvirati.
hersagen práviti, pripovedovati po vrsti.
herschaffen pripráviti, priskrbéti, pribáviti; *impf.* priprávljati, priskrbovati.
herschießen *tr.* sèm streliti, *impf.* sèm streljati; *intr.* priletéti; Geld — denarjev dati.
herschleichen prikrasti (-kradem) se, pripláziti se, primúzati se.
herschleppen privleči, privlačiti.
herschwimmen plávati k . . . . .; priplávati.
hersein od kod biti (sem); hinter etwas — poganjati se za kaj, ne oditi (-idem) od česa.
hersetzen sèm postáviti, *impf.* sèm postávljati; setzen Sie sich zu mir her k meni se vsedite.
herstammen rodú biti (sem), iz rodovine biti, izhájati.
herstellen sèm postáviti, dejati (denem); *impf.* sèm postávljati, devati; in den vorigen Stand — popráviti, *impf.* poprávljati; einen Kranken — bolnika ozdráviti, izléčiti; den Beweis — dokazati (-kažem), izpričati, spričati.
Herstellung *f.* poprava, popravĕk; ozdrávljenje, ozdravitĕv.
hertragen prinesti (-nesem), donesti; *impf.* prinašati, donašati.
hertreiben sèm gnati (ženem), sèm poditi; prignati, pripoditi.
hertreten sèm stópiti; pristópiti.
herüber *adv.* sèm na to stran, sèm na ta kraj.
herüberführen prepeljati (-peljem), *impf.* prepeljevati.
herüberziehen na to stran potégniti, *impf.* potegovati; *intr.* preséliti se na ta kraj, *impf.* preseljevati se na ta kraj.
herum *adv.* okoli, okrog; in d. Zstzg. m. Zeitw. o-, ob-, auch okoli, okrog.
herumagieren okoli sebe máhati, kriliti, kretati.
herumbalgen sich púliti se, metati (mečem) se, boriti se. [obračati.
herumblättern prebirati, liste pre-
herumblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozirati se, ogledovati se.
herumdrehen súkati (sučem), vrtéti; zasúkati, zavrtéti, obrniti; *impf.* obračati.
herumerzählen raznášati, raztresati.
herumfahren peljati (peljem) se okoli . . . .; (hin und her fahren) voziti se po . . . ., — semtertje; m. d. Hand — z rokó mahati, kriliti.
herumflattern, herumfliegen obletévati, okoli létati, okoli plahutati.
herumforschen pozvédati, pozvedavati.
herumfragen popraševati (po čem).
herumführen sprevájati, okoli voditi, voditi po . . . .; bei der Nase — za nos voditi; einen Graben um den Garten — narediti —, *impf.* naréjati jarek okoli vrta. [sprehajati se.
herumgehen okoli hoditi, pohájati,
herumirren klátiti se, potikati se, tavati po svetu.
herumjagen poditi, goniti, pogánjati; *intr.* pójati se, dirjastiti, okoli létati.
herumkriechen okoli pláziti, — láziti.
herumlaufen okoli letati, begati, skitati se, potépati se.
Herumläufer *m.* potép, potepín, skitalĕc, vlačugar; —in *f.* potepulja, skitalica, vlačuga. [obkládati.
herumlegen obložiti, *impf.* oblágati,

herumliegen ležáti (ležím) kjekod, raztresen biti (sem); —de Dörfer vasí v obližji.

herumlungern pohájati, lizati (ližem) se okoli.

herumplagen sich ubijati se, polstiti se.

herumplätschern cmákati, čapláriti.

herumpoltern razbíjati, razgrajati, ropotati. [dájati.

herumreichen po vrsti dájati od. po-

herumreisen po svetu potovati oder hoditi, hoditi križem svetá.

herumrennen s. herumlaufen.

herumschießen *tr.* streljati (zdaj tu, zdaj tam); *intr.* okoli smukati.

herumschiffen voziti se po morji.

herumschlagen ein Tuch ogrniti, omotati; *impf.* ogrinjati z ruto (kaj); mit der Hand — z rokó máhati, kriliti, otepati; sich — tepsti (tepem) se, pretepati se.

herumschleichen pláziti se okoli ...., muzati se okoli ....

herumschlendern pohajkovati, gámbati, króžiti (po svetu).

herumschnüffeln okoli vóhati, njušiti, stíkati. [....

herumschwärmen rojiti, klatiti se po

herumsitzen okoli sedéti, okoli posédati.

herumspringen poskakovati, skákati (skačem) okoli ....

herumspritzen štrkati od. sikati po ..., okoli ....

herumsteigen klatiti se, laziti, hoditi okoli, pohajkovati.

herumstöbern premetavati, pretikati.

herumstreichen potépati se, klatiti se, vlačugati se, skitati se.

Herumstreicher *m.* potepín, potepúh, klatež, skitalěc, vlačugar; —in *f.* potepulja, vlačuga, vlačugarica.

herumstreuen razsipati (-sipljem), *impf.* razsipávati, trositi, raztrésati.

herumtasten šlátati, tipati (tipljem); obšlatati, obtipati, preślátati, pretipati.

herumtragen raznositi, *impf.* raznašati.

Herumträger *m.* raznoščěk, raznašalěc.

herumtreiben sich klátiti se, klatáriti se (po svetu), vlačiti se, pohajkovati.

herumtummeln súkati (sučem); sich — vrtéti se, obračati se.

herumwallen, **herumwandeln** hoditi, sprehájati se.

herumwälzen valiti, kótati; sich — váljati se, valjuckati se; (in der Lache) kalúžati se.

herumwaten gáziti, bresti (bredem), broditi (po vodi).

herumwerfen prevreči (-vržem), premetati (-mečem), razmetati; *impf.* premetávati, razmetávati.

herumwühlen riti (rijem), rovati (rovljem), grebsti (grebem), brskati; (in der Flüssigkeit) brozgati.

herumzanken sich rávsati se, svajati se, prepirati se.

herumziehen *tr.* vleči, vlačiti; *intr.* klátiti se, vlačiti se, vlačugati se; ein —der Lebenswandel vlačuganje, skitanje.

herunter *adv.* dol, sèm dol; in der Zusammensetzung m. Zeitwört. s- (z-), raz-; den Hut — odkrij (odkrijte) se!

herunterhandeln zbiti (zbijem) —, *impf.* zbijati na ceni.

herunterkommen dol priti (-dem), *impf.* — prihájati; *fig.* ubóžati, na nič priti.

herunterlassen spustiti, *impf.* spúščati.

herunterleiern golídrati, lájnati.

heruntermachen ošteti (-štejem), *impf.* oštévati.

herunternehmen sneti (snamem), *impf.* snémati; den Hut — odkriti (-krijem) se, *impf.* odkrivati se.

herunterwälzen zvaliti, skótati.

herunterwärts *adv.* navzdol, navdol, z vrha dol.

hervor *adv.* vèn, na dan; (aus einer Menge) izmed; in der Zusammensetzg mit Zeitwörtern iz-, pre-, za-.

hervorbrechen predreti (-derem), *impf.* predirati; (v. d. Sonne) prisvétiti, napóčiti; *impf.* prisvetovati; (von der Flamme) búhniti.

hervorbringen prinesti (-nesem), *impf.* prinašati; (schaffen) stváriti, *impf.* stvárjati; (v. d. Erde) roditi, donášati; (ein Wort) ziniti, blekniti, spregovoriti.

hervordämmern svitati, prizarjati.

hervordringen pridreti (-derem), privreti; *impf.* pridirati, privrévati.

hervorgehen iziti (-idem), *impf.* izhájati; daraus geht hervor iz tega se vidi, kaže od. razodeva.

hervorgucken lúkati; polúkati iz ....

hervorheben povzdigniti, povišati; *impf.* povzdigovati, poviševati.

hervorholen izvleči, potégniti iz ...; *impf.* vlačiti, potegovati iz ....

hervorkeimen kliti (klijem) iz ....; prikliti, pognati (-ženem) iz ...; *impf.* pogánjati iz ....

hervorkommen priti (pridem) na dan, pokazati (-kažem) se; *impf.* prihájati na dan, pokazovati se.

hervorlangen poseči (-sežem) po kaj in potégniti iz ....; *impf.* posegovati in potegovati.

hervorquellen curéti, curljati iz ....

hervorragen moléti, štrléti iz ....; (durch Kenntnisse) odlikovati se; vor andern — prekositi —, *impf.* prekašati druge.

hervorragend odličěn, visok.

hervorrufen poklicati (-kličem) iz ...; *fig.* spróžiti, začeti (-čnem); *impf.* začénjati.

hervorsprießen s. hervorkeimen.

hervorsprudeln vrvrati iz ..., hahljati.

hervorstehen moléti, štrléti iz ...., strčati.

hervorstrecken pomoliti, *impf.* pomaljati iz ....

hervorströmen vreti, valiti se iz ...., izpod ....

hervorsuchen poiskati (-iščem).

hervorthun sich skázati (skažem) se, posláviti se; *impf.* skazovati se, poslávljati se, odlikovati se.

hervortreten stópiti naprej izmed ...; *fig.* v oči biti (bijem) od. bosti (bodem).

hervorziehen potégniti, *impf.* potégovati, potézati iz ..., izmed ....

Hervorzieher *m.* (Muskel) izpoteznica.

herwackeln sèm zibati (zibljem) se, — gugati se; prizibati se, prigúgati se, prikinkati. [sèm.

herwagen sich úpati si —, drzniti se

herwärts *adv.* tu sèm.

Herweg *m.* pot sèm; auf dem —e sèm gredé.

herweisen sèm pokazati (-kažem), sèm napótiti; *impf.* sèm pokazovati.

Herz *n.* srce; *dem.* srčice; (Muth) srčnost, srce; (Kern) jedro, osrčje; — fassen osrčiti se, ohrabriti se; vom —en iz srca, od srca; mein — duša moja, srce moje; das — bricht mir srce se mi trga, srce mi poka; das — pocht srce utripa, triplje od. trka; das — schlägt srce bije oder tolče; zum —en gehen k srcu iti (grem), srca se prijeti (primem); *impf.* prijémati; Herz- srčni.

Herzader *f.* srčna žila, srčnica.

herzählen našteti (-štejem), *impf.* naštévati.

herzallerliebst preljúb.

Herzbeklemmung *f.* srčna tesnoba.

Herzbeutel *m.* osrčnik.

Herzbeutelwassersucht *f.* srčna vodenica.

herzbewegend v srce segajóč, ginljív.

Herzblatt *n.* (ein noch nicht entwickeltes Blatt) srdečje, srčika; *fig.* ljubčěk, milčěk, srčěk.

Herzchen *n.* srčice; *fig.* duša, dušica.

Herzeleid *n.* srčna bolečina, srčna žalost, srčna bol (-i).

herzen objémati, grliti, na srce pritiskati; ljubkati, milovati.

Herzens- srčni.

Herzensangst *f.* srčna skrb (-í), srčna bridkost.

Herzensbangigkeit *f.* srčna tesnoba, tesnoba pri srcu.

Herzensbruder *m.* prisrčni oder preljubi brat.

Herzenseinfalt *f.* prostodušnost.

Herzensfreude *f.* srčno oder prisrčno veselje.

herzensfroh iz srca vesél, prav vesél.

Herzensgrund *m.* dno od. globina srca.

herzensgut iz srca doběr, predoběr, prav doběr.

Herzensgüte *f.* srčna dobrota.

Herzensjunge *m.* ljubi dečěk.

Herzenskind *n.* srčěk, milčěk, miljenčěk, preljubo dete (-ta).

Herzenskummer *m.* srčna žalost.

Herzenslust *f.* srčno veselje, srčna radost; nach — handeln delati po volji, kamor koga srce pelje, kakor si srce poželí.

Herzensqual *f.* srčna muka.

Herzensschwester *f.* preljuba od. prisrčna sestra.

Herzenstrost *m.* tolažba od. uteha srca; (Pflanze) gozdna meta.

Herzenswunsch *m.* prisrčna od. živa želja; nach — prav kakor si je kdo želel.

Herzentzündung *f.* srčna vnetica, vnetica srca.

herzerfreuend srce razveseljujóč; das ist — to razveseljuje človeku srce.

herzergreifend srce predirajóč, presunljiv.

herzerhebend srce povzdigujóč.

Herzfehler *m.* srčna hiba.

herzförmig srčast, srcu podobĕn.

herzgeliebt prisrčĕn.

herzgewinnend ljubezniv.

Herzgrube *f.* srčna žličica, — jámica.

herzhaft srčĕn, hrabĕr, moški, korenjaški.

Herzhaftigkeit *f.* srčnost, hrabrost.

Herzhöhle *f.* srčna votlina.

herzig srčĕn, mil, ljubezniv.

herzinnig srčĕn; *adv.* iz vsega srcá.

Herzkammer *f.* prekat.

Herzkirsche *f.* srčica.

Herzklappe *f.* srčna zaklopnica.

Herzklopfen *n.* srčno utripanje oder bitje.

Herzkohl *m.* glavato zelje.

herzkundig srcevidĕn.

herzlich prisrčĕn, srčĕn; — gern prav rad, iz srca rad; — sauer prav kisĕl, močno kisĕl.

Herzlichkeit *f.* prisrčnost, srčnost.

herzlieb prisrčno ljub, preljub.

herzlos brezsrčĕn, trdosrčĕn, neusmiljen; (furchtsam) plah, plašljiv.

Herzlosigkeit *f.* brezsrčnost, trdosrčnost, neusmiljenost; plašljivost.

Herzog *m.* vójvoda; —in *f.* vojvodinja, vojvodica; Herzogs- vójvodov, vójvodski.

Herzogssohn *m.* vójvodič.

Herzogswürde *f.* vójvodstvo, vójvodska čast (-i).

Herzogthum *n.* vojvodina, vojvodstvo.

Herzohr *n.* srčno ušesce.

Herzpochen *n.* s. Herzklopfen.

Herzröhre *f.* srčna cev (-i) od. piščál (-i).

Herzschild *n.* srčni ščitĕk.

Herzschlag *m.* bitje od. utrípanje srcá, srčni udarĕc od. trip.

herzstärkend srce krepčajóč od. okrepčevalĕn.

Herzstärkung *f.* krepčanje od. krepčalo srca.

herzu *adv.* semkaj, k meni, k nam.

herzueilen priskočiti, prihitéti.

herzunähern sich bližati se; približati se, *impf.* približevati se.

herzutreten pristópiti.

Herzwassersucht *f.* srčna vodenica.

Herzweh *n.* srčna bol (-i) od. bolečina.

Herzwunde *f.* srčna rana.

Herzwurzel *f.* srčna korenina, živák.

herzzerreißend srce trgajóč, presunljív.

Hesperiden *pl.* hesperidke *pl.*

Hesperus *m.* večérnica, večérna zvezda.

heterodox inovérski, drugovérski.

Heterodoxie *f.* inovérstvo, drugovérstvo.

heterogen raznovrstĕn, raznorodĕn, inorodĕn.

Heterogenität *f.* raznovrstnost, raznorodnost, inorodnost.

Heteronomie *f.* inozákonstvo.

Hetze *f.* dražba, ščuvanje, hujskanje, šuntanje.

hetzen dražiti, ščuvati, hujskati, šuntati; razdražiti, naščuvati, nahujskati, podšuntati.

Hetzer *m.* dražilĕc, ščuváj, hujskáč, šuntar; —in *f.* dražilka, ščuvajka, šuntarica.

Hetzjagd *f.* gonja, lov z gonjo.

Hetzpeitsche *f.* lovski bič.

Heu *n.* senó; Heu- senén.

Heuabfall *m.* senéni drobĕc, snipór.

Heubauer *m.* senár.

Heuboden *m.* senjak, svisli (-ij) *pl.*

Heubund *m.* poreslo sená.

Heuchelbuße *f.* hinavska pokora.

Heuchelei *f.* hinavščina, hinavstvo, hlimba, licemérstvo.

heucheln hliniti se, hiniti se, auch delati se, kazati (kažem) se, z. B. er heuchelt Freundschaft dela od. kaže se prijatelja.

Heuchler *m.* hinavĕc, hlinĕc, svetohlinĕc, licemér; —in *f.* hinavka, svetohlinka, licemérka.

heuchlerisch hinavski, svetohlinski, licemérski, licemérĕn.

heuen senó správljati.

heuer *adv.* letos.

Heuerling *m.* létošnjik.

Heuernte *f.* senokóšnja, senoseča; auch bloß košnja, seča.

Heufutter *n.* senéna klaja od. piča.

Heugabel *f.* senéne vile *pl.*, rázsohe *pl.*
Heuhaufe *m.* kopica od. kup sená, in St. auch návělj.
Heuicht *n.* senéni droběc od. drobír.
Heuleine *f.* podvéznica, porépnik.
heulen túliti, rjuti (rjovem), rjoveti; (v. Menschen) túliti, vékati, vriščati (vriščím), dreti (derem) se; (v. Winde) bučati (bučím).
Heulen *n.* tuljenje, rjovenje; vekanje, vriščanje, derénje; bučánje.
Heuler *m.* tulilěc, odrtják, vriskáč.
Heumacher *m.* kosěc.
Heumahd *f.* senokóšnja, senoséča; auch bloß košnja, seča.
Heumäher *m.* senokosěc, kosěc.
Heumarkt *m.* senéni trg.
Heurechen *m.* senéne grablje *pl.*
heurig letošnji.
Heuscheibe *f.* senéna plast (-í).
Heuscheuer *f.* senéna parma od. parna.
Heuscheune *f.* s. Heuscheuer.
Heuschober *m.* kopica sená.
Heuschoppen *m.* s. Heuboden.
Heuschrecke *f.* kobílica.
heute *adv.* danes; — früh davi; — abends drevi; — nachts nocój.
Heute *n.* današnji dan.
heutig današnji, danešnji; die —e Nacht nocojšna noč (-í).
heutzutage *adv.* dan danes, današnji [dan.
Heuwagen *m.* senéni voz, voz sená.
Heuwiese *f.* senožet (-i); Berg— košenica, rovt.
Heuzeit *f.* košnja, kositěv, seča. [ka.
Hexaeder *m.* heksaeděr, šesterěc, koc-
Hexagon *n.* šesterokót.
Hexameter *m.* heksámetěr, šestomér.
hexametrisch šestoméren, šesterostopěn.
Hexapodie *f.* šesterostopje.
hexapodisch šesterostopěn.
Hexe *f.* čaróvnica, čarodejnica, vešča, vražarica, cópernica.
hexen čárovati, vražiti, cóprati; začárati, zacóprati, narediti; *impf.* naréjati.
Hexen= čarodejni, čarodejski, vražji.
Hexenbuch *n.* črne oder čarodejske bukve *pl.*
Hexenfahrt *f.* ježa od. vzlet čarovnic.
Hexenkreis *m.* ris, klek.
Hexenmeister *m.* čarovnik, čarodéj, veščec, vražár, cópernik.
Hexenmilch *f.* pasje mleko.
Hexenprocess *m.* čarovniška od. vražarska pravda.
Hexenstich *m.* lúknjičasti šiv.
Hexentanz *m.* čarovnićji ples, auch ples na Kleku.
Hexenwesen *n.* čarovništvo, čarodejstvo, vražarstvo.
Hexerei *f.* čarodejstvo, čarobija, vražarija, copernija.
hi *interj.* hi! hihi!
Hiatus *m.* zev.
hie *adv.* — und da tam pa tam, tu pa tam, sem ter tje.
Hieb *m.* mah, mahljej, udár, udarěc; (im Gesichte) brazgotina; er hat einen — (kleinen Rausch) vinjen je, trčen je; einen — geben mahniti, udariti.
hiebei *adv.* pri tem, pri tej priči.
hiedurch *adv.* s tem, po tem.
Hief *m.* trobljej, zatrobljej.
Hiefhorn *n.* lovski rog.
hiefür *adv.* za to.
hiegegen *adv.* zoper to, proti temu.
hieher *adv.* sem, semkaj, le-sem.
hienach *adv.* po tem, za tem.
hienächst *adv.* zraven tega, tik tega.
hienieden *adv.* tu, na tem svetu.
hier *adv.* tu, tukaj, tu le, tukaj le, ovde; (auf diesem Wege) tod, tod le, todik; — und da sem ter tje, tam pa tam, tu pa tam; weit von — daleč od tod; von — aus odtód.
hieramts *adv.* pri tem od. tukajšnjem urádu.
hieran *adv.* tu, na tem mestu; na tem, na to, nad tem. [hija.
Hierarchie *f.* duhovska vlada, hierar-
hierarchisch duhovskovladěn, hierárhičěn.
hierauf *adv.* na to, potem, potle, potlej; (auf dieser Sache) na tem.
hieraus *adv.* iz tega, iz te reči.
hieraußen *adv.* tukaj zunaj, — vne.
hierbei *adv.* pri tem.
hierein *adv.* v to.
hierfür *adv.* za to.
hierher *adv.* sèm, sèmkaj, le sèm, lês.
hierherwärts *adv.* le sèm, proti tej strani.

hierhin *adv.* tu sèm, k tej strani.
hierin *adv.* tu, v tem.
hierländisch tukajšnji, iz domače dežele.
hiermit *adv.* s tem.
hiernach *adv.* po tem.
hiernächst, hierneben *adv.* tu zraven, tu blizo.
hienieden *adv.* tu doli, na tem svetu.
Hieroglyphen *pl.* podobopisje, hieroglifi *pl.*
hieroglyphisch podobopisěn, hieroglifěn.
hierortig tukajšnji.
hierorts *adv.* tu, tukaj; tod.
Hiersein *n.* bivanje od. navzočnost na tem mestu.
hierzu, hiezu *adv.* k temu.
hiesig tukajšnji.
Hift *m.*, auch *f.* s. Hief.
Hilfe *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i); zu — na pomóč! pomagaj! pomagajte! ohne fremde — samotež; — leisten pomoči (-morem), pripomoči; *impf.* pomágati.
Hilfeleistung *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i).
Hilferuf *m.* klic na pomóč oder naj pomagajo.
hilflos brez pomoči, zapuščen.
Hilflosigkeit *f.* brezpomočnost, zapuščenost.
hilfreich pomočěn, pripomočěn, pomagljív.
Hilfs= pomočni, pomožni.
Hilfsamt *n.* pomožni urad.
Hilfsarbeiter *m.* pomagáč.
hilfsbedürftig pomoči potreběn.
Hilfsgeld *n.* denarna pomóč (-i).
Hilfsgenoss *m.* pomočnik, zaveznik.
Hilfsheer *n.* pomočna oder pomožna vojska.
Hilfsmacht *f.* pomožna moč (-í).
Hilfsmittel *n.* pomočěk, pripomočěk.
Hilfspersonale *n.* pomočno osebje.
Hilfsquelle *f.* zaloga, izvirěk.
Hilfstruppe *f.* pomožna četa; —n pomočna vojska od. armada.
Hilfszeitwort *n.* pomožni glagol, pomožnik.
Himbeer= malinov.
Himbeerapfel *m.* malinčar.
Himbeere *f.* malína; *coll.* malinje.
Himbeersaft *m.* malínověc, malinov sok.
Himbeerstrauch *m.* malinjek, malinov grm; *coll.* malinje, malinovje.
Himbeerwasser *n.* malinovica.
Himmel *m.* nebó; (Aufenthaltsort der Seligen) nebésa *pl.*, sveti raj; (Himmelsstrich) podnebje; dem — sei Dank hvala Bogú, Bog bodi zahvaljen; um des —swillen za božjo voljo, za božji čas; der — sei mein Zeuge Bog mi bodi priča; unter freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem; beim — za Boga, pri živem Bogu; Himmel= nebni, nebésni; nebéški.
himmelan *adv.* proti nébu, kvišku.
himmeläugig modroók.
himmelberührend nebotičěn.
Himmelbett *n.* postelja z nebom.
Himmelbrand *m.* *(Verbascum thapsus)* lučnik, papeževa sveča.
himmelentsprossen neboroděn, iz nebés.
Himmelfahrt *f.* vnebohod; Mariä — vnebovzetje Marije od. Marijno, véliki šmarěn, velika gospójnica, velika maša; Christi — Križevo.
Himmelfahrtswoche *f.* križev teděn.
Himmelfarbe *f.* višnjeva barva.
himmelgesandt iz nebés poslán.
Himmelgesandte *m.* nebeški poslaněc.
himmelhoch nebotičěn, do neba visók; er ist — neba se zadeva, zvezde klati.
Himmelreich *n.* nebéško kraljestvo, nebésa *pl.*, nebéški raj.
Himmels= nebni, nebésni; nebéški.
Himmelsachse *f.* nebésna ós (-í).
Himmelsatlas *m.* nebovíd.
Himmelsbahn *f.* nebésna pot.
Himmelsbeschreibung *f.* nebopisje, popís nebá.
Himmelsbewohner *m.* nebeščán.
Himmelsbogen *m.* nebésni oblók oder obók.
Himmelsbote *m.* nebéški sel od. poslaněc.
Himmelsbraut *f.* nebéška nevesta od. zaróčnica.
Himmelsbürger *m.* nebeščán.
Himmelschor *m.* nebéški zbor.
Himmelserscheinung *f.* nebésna prikazěn (-i).
Himmelsferne *f.* daljina, daljava nebés.
Himmelsfeste *f.* nebésna trdina, nebésni strop.
Himmelsgegend *f.* stran (-í) svetá.
Himmelsgewölbe *n.* nebésni oblók od. svod.

Himmelsgleicher *m.* nebésni ravník, polutnik.

Himmelsglobus *m.* nebésni globus.

Himmelsheer *n.* nebéška truma, nebéški trop.

Himmelskarte *f.* nebovíd, nebokáz.

Himmelskönig *m.* nebéški kralj; —in *f.* nebéška kraljica.

Himmelskörper *m.* nebésno telo.

Himmelskreis *m.* nebésni krog.

Himmelskugel *f.* nebésna krogla.

Himmelskunde *f.* neboznanstvo, zvezdoznanstvo.

Himmelslicht *n.* nebéška luč (-i).

Himmelspforte *f.* nebéška vrata *pl.*

Himmelsraum *m.* nebéški prostor, nebésa *pl.*

Himmelssegen *m.* nebéški blagoslov.

Himmelsspeise *f.* nebéška hrana oder jéd (-í).

Himmelsstrich *m.* podnebje.

Himmelsstürmer *m.* neboborěc.

Himmelswagen *m.* nebéški voz, nebéška kola *pl.*; (der große Bär) voz, véliki voznik.

Himmelsweg *m.* nebéška pot, pot proti nebesom od. v nebésa.

Himmelswonne *f.* nebéško od. rajsko veselje.

Himmelszeichen *n.* nebéško známenje.

Himmelszirkel *m.* s. Himmelskreis.

Himmelthau *m.* srakona.

himmeltragend nebonosěn.

himmelwärts *adv.* kvišku, proti nebu.

himmelweit *adi.* sila velik; *adv.* neizmérno daleč, daleč daleč.

himmlisch nebéški, božji.

hin *adv.* tje, tja, tjekaj; — werden poginiti, proč biti (sem), miniti (minem), — und her sem ter tje, tam pa tam, tu pa tam, tod in tamkaj, kjekód; — und her denken premišljati, razmišljati; — und her führen prevajati, voditi sem ter tje; — und her gehen sprehájati se.

hinab *adv.* dol, tje dol, navzdol.

hinabbringen dol správiti, dol prinesti (-nesem).

hinabfallen pasti (padem), *impf.* pádati z (s) ....

hinabgleiten zdrkniti, spodrkniti, spolzniti se.

hinablassen spustiti, *impf.* spuščati.

hinabrollen *tr.* kótati, valiti s ....; skótati, zvaliti s ....; *intr.* kolovrátiti, kótati se.

hinabschlucken pogóltniti, požréti; *impf.* požirati, góltati.

hinabwärts *adv.* navzdol, z vrha dol.

hinabwerfen dol vreči (vržem), *impf.* metáti (mečem).

hinan *adv.* gor, tje gor; den Berg — v breg, v reběr, navkreber; in der Zusammensetzg. m. Zeitwört. pri-, vz-.

hinauf *adv.* gor, tje gor, kvišku; den Berg — v breg, navkreber.

hinaufarbeiten sich skopati (skopljem) se, splezati (spležem) do česa.

hinaufbegeben sich tje gor podati se, *impf.* podájati se.

hinaufbinden privezati (-vežem), *impf.* privezovati na kaj.

hinaufbitten prositi koga naj pride gor, gor povábiti.

hinaufblicken kvišku poglédati oder ozreti se; *impf.* pogledovati oder ozirati se.

hinauffliegen kvišku letéti; vzletéti.

hinaufgehen gor iti (grem), hoditi; (v. Preise) poskočiti, *impf.* rasti (rastem).

hinaufklettern plezati (pležem) na ...; splezati, splaziti se.

hinaufwärts *adv.* gor.

hinaufziehen potégniti, zvleči, *impf.* potegovati, potézati.

hinaus *adv.* vèn, tje vèn.

hinausbegeben sich iti (idem) od tód vèn; iziti, vèn podáti se; *impf.* podájati se.

hinausführen vèn peljati (peljem).

Hinausgabe *f.* izdavanje, izdaja.

hinausgeben izdati, *impf.* izdájati.

hinausgehen vèn iti (grem), iziti (-idem).

hinausjagen zapoditi, spoditi, spókati.

hinausmachen sich správiti se od kod, pobrati (-berem) se.

hinausschauen z. B. zum Fenster skozi okno gledati.

hinausziehen vèn vleči, vlačiti; izvleči, izdreti (-derem), potégniti iz ..., *impf.* potegovati iz ...; *fig.* na dolgo klop odlášati, pod klop metáti (mečem).

hinbauen sezídati, kam postáviti.

hinbegeben sich tje iti (grem), podáti se.
hinbestellen tje naročiti, ukázati (-kažem).
hinbetten sich tje postlati (-steljem) si, *impf.* postiljati si.
Hinblick *m.* pogled, ozir; mit — auf .... gledé na ..., z ozirom na ....
hinblicken pogledati, ozreti se tje; *impf.* pogledovati, ozirati se.
hinbringen tje prinesti, *impf.* prinášati; sein Leben — prebiti (-bijem); die Zeit mit Spiel, Gesang, Schlaf ꝛc. — čas preigrati, prepeti (-pojem), prespati (-spím).
hinbrüten ždeti (ždim), čeméti, zamišljen biti (sem), túhtati.
Hinderer *m.* oviralěc, zadrževalěc, napótnik, napótnež.
hinderlich ovirěn, ovirajóč, napotěn, zadrževalěn, zadržljív.
hindern ovírati, opovirati, zavirati, zadrževati, préčiti, napotje délati.
Hindernis *n.* zadržěk, ovira, opovira, zavira, napota, ovirěk, opovirěk, zavirěk, napotěk, napotje, zapreka.
hindeuten pokazati (-kažem), *impf.* pokazovati na ....
Hindin *f.* košuta.
hindorren sušiti se; posušiti se, usahniti; *impf.* usíhati, usehovati.
hindrängen sich siliti, tiščati (tiščim), pritiskati, vreti, privrévati.
hindurch *adv.* skoz(i), tje skoz(i); durch's Feld — prek polja, črež polje; die Nacht, den Tag — vso noč, ves dan.
hindurchbrechen predreti (-derem), *impf.* predirati.
hineilen tje hitéti, paščiti se, podvizati se.
hinein *adv.* noter, tje noter, v ....
hineinarbeiten sich zakopáti (-kopljem) se v ..., zadélati se v ....
hineinbegeben sich noter podati se, iti (grem); oditi (-idem) v ....
hineinbeißen vgrizniti.
hineinbringen vnesti (-nesem), prinesti v ....; *impf.* vnášati, prinašati v ....
hineindenken sich v duhu od. mislih se prestáviti v..., se postáviti v....
hineinfahren peljati (peljem) se v...; (m. d. Hand) poseči (-sežem), poségniti.
hineinfinden sich razbrati (-berem).
hineingehen iti (grem u. idem) v ....
hineingreifen seči (sežem), ségniti, *impf.* ségati v ....
hineinjagen vgnati (vženem), vtirati, spoditi v ...; *impf.* vgánjati, vtiravati.
hineinkommen priti (pridem), *impf.* prihájati noter, v ....
hineinlangen seči (sežem), *impf.* ségati v ....
hineinlassen pustiti, *impf.* púščati v ...
hineinlocken vábiti v ...; privábiti, zmámiti v ..., — noter.
hineinrinnen curéti, curljáti, teči v ..., — noter.
hineinschaffen správiti, *impf.* správljati v ..., — noter.
hineinschicken poslati (pošljem), *impf.* pošiljati v ..., — noter.
hineinschlagen zabíti (-bijem), *impf.* zabíjati v ....
hineinstecken vtakniti, *impf.* vtikati v ....
hineinstehlen sich ukrasti (-kradem) se, zmúzati se v ....
hineinstoßen poríniti, súniti, pahniti; *impf.* porivati, súvati v ...; (e. Schwert) zabosti (-bodem), *impf.* zabádati v ...
hineinstürzen telébniti, lopniti, trésniti v ....
hineintreiben vgnati (vženem), vtirati; *impf.* vgánjati, vtirávati v ....
hineinwagen sich úpati si, drzniti se iti v ..., — noter.
hineinwärts *adv.* noter, proti notranji strani.
hinfahren tje peljati (peljem) se; *fig.* preiti (-idem), miniti (minem).
hinfallen pasti (padem), telébniti (na tla); —de Krankheit s. Fallsucht.
hinfällig razpadljív, minljív, prhljív, zginljív.
Hinfälligkeit *f.* razpadljivost, minljivost, prhljivost, zginljivost.
hinfort *adv.* zanapréj, v prihodnje, na dalje.
hinführen tje peljati (peljem); odpeljati.
Hingang *m.* odhód, hod tje; *fig.* smrt (-i), odhód v večnost.
hingeben dati, podati, izročiti; *impf.* dájati, podájati, izročati; sich — izročiti se od. svoje življenje; *impf.* izročevati se, darovati se.

Hingebung *f.* udanost; izročitĕv.

hingegen *adv.* ali, pak, nasproti.

hingehen tje iti (grem), oditi (-idem); *impf.* odhájati; *fig.* umreti, *impf.* umirati; (verfließen) preiti (-idem), poteči (-tečem); *impf.* prehájati, potékati; etwas — lassen dopustiti, *impf.* dopuščati kaj, ne braniti česa; es mag — naj bo, naj veljá. [jem) se.

hingehören tje spádati, — šteti (šte-

hingelangen tje dospeti, dojti (dojdem); *impf.* dospévati, dohájati.

hingerathen tje priti (pridem), zaiti, auch zajti (zaidem u. zajdem).

hinhalten tje držati (držim); d. Hand — moliti, prožiti; pomoliti roko; (aufhalten) zadržati, *impf.* zadrževati, muditi, za nos voditi.

hinheften pripeti (-pnem), *impf.* pripénjati; (d. Blick) upreti, *impf.* upirati.

hinhelfen tje pomoči (-morem), *impf.* pomágati. [niti.

hinhuschen tje smúkniti, šiniti, púh-

hinken šépati, šántati, švedrati, plántati, šantúcati, hrómati. [ꝛc.

Hinken *n.* hromota, šepanje, šantanje

hinkend šepav, šepast, šantav, plantav, kruljav. [krúljavĕc.

Hinker *m.* šépalĕc, šántalĕc, plántalĕc,

hinkommen tje priti (pridem), prispeti; *impf.* prihájati, prispévati.

Hinkunft *f.* prihod, dohod; in — v prihodnje, prihodnjič.

hinlangen pomoliti, podáti; *impf.* pomáljati, podájati; *intr.* dovolj biti (sem), zadostovati.

hinlänglich *adj.* zadostĕn, dovoljĕn, zadostovalĕn; *adv.* dosti, dosta, zadosti, zadosta, dovolj. [nost.

Hinlänglichkeit *f.* zadostnost, dovolj-

hinlehnen nasloniti, prisloniti; *impf.* naslánjati, prislánjati.

hinleiten, hinlenken napeljati (-peljem), obrniti; *impf.* napeljevati, obračati.

hinmachen sich napráviti se tje, podáti se tje; *impf.* naprávljati se tje, podájati se tje.

Hinmarsch *m.* hod tje; auf dem —e gredóč —, potujóč tje.

hinmetzeln pomoriti.

hinnehmen prejeti (prejmem), vzeti (vzamem); *impf.* prejémati.

hinneigen sich nagniti se, nakloniti se; *impf.* nagibati se, naklánjati se.

Hinneigung *f.* nágnenje, naklonjenost.

hinnen *adv.* von — odtod.

hinpflanzen posaditi, zasaditi; *impf* posájati, zasájati.

hinraffen pobrati (-berem), pográbiti; *impf.* pobirati.

hinreichen zadostovati, zadosti biti (sem), dotegniti.

hinreichend zadostĕn, dovoljĕn.

Hinreise *f.* pot tje; auf der — potovaje tje.

hinreisen tje potovati.

hinreißen zgrábiti, popasti (-padem), prevzeti (-vzamem); *impf.* prevzemati, zamikati.

hinreißend premagovalĕn, vnemalĕn.

hinrichten tje obrniti od. naravnati; *impf.* obráčati, naravnavati; (zurecht machen) pripráviti, *impf.* priprávljati; (einen Missethäter) ob življenje dejati (dém u. denem), usmrtiti; *impf.* ob življenje dévati; (enthaupten) ob glavo dejati, glavo komu vzeti (vzamem); *impf.* ob glavo dévati; (m. d. Strange) obésiti, *impf.* obéšati; (m. Pulver und Blei) ustreliti; (zugrunde richten) pogubiti, ugonobiti, pokončati, uničiti; *impf.* pogubovati, ugonábljati, uničevati.

Hinrichtung *f.* usmrčenje, obglávljenje, obešenje; ugonobljenje. [ljati.

hinschaffen tje správiti, *impf.* — správ-

hinscheiden umreti (umrem u. umrjem), zamreti, preminiti; *impf.* umirati, zamirati; der Hingeschiedene umrli, rajni, *(subst.)* rajnik, pokojnik.

Hinscheiden *n.* smrt (-i), selitĕv (v večnost).

hinschicken tje poslati (pošljem), *impf.* — pošiljati.

hinschleppen tje vleči; sein Leben — revno živéti, revo prodájati.

hinschreiben zapisati (-pišem), *impf.* zapisovati.

hinschwinden giniti, sahniti, venéti, gubiti se; (v. d. Zeit) hitéti, potékati, minévati.

hinsehen tje glédati, — videti. [si.

hinsehnen sich tje hrepenéti od. želéti

Hinsicht *f.* ozir, pogléd; mit — darauf z ozirom na to, gledé na to.

hinsichtlich *adv.* z ozirom na ...., gledé na ....
hinsinken zgruditi se, zvrniti se.
hinstellen tje postáviti, *impf.* — postávljati.
hinsterben umreti (umrem u. umrjem), *impf.* umirati. [veslati.
hinsteuern tje krmiti, — kormániti od.
hinstreben tje težéti, prizadévati si.
hinstrecken tje moliti; — pomoliti; (zu Boden strecken) ob tla vreči (vržem), treščiti, zvaliti, zvrniti, bútiti; (tödten) umoriti, ugonobiti.
hinstürzen *intr.* zvrniti se, zgrúditi se, tje planiti.
hintan *adv.* nazaj, zad; odzad.
hintangeben oddati, prodati kaj; znebiti se česa, pustiti kaj; *impf.* oddájati, prodájati, puščati.
hintanhalten ustáviti, ubraniti, odpráviti; *impf.* ustávljati, odprávljati.
hintansetzen zad postáviti; *fig.* zanemáriti, prezreti; *impf.* zad postávljati; zanemárjati, prezirati.
Hintansetzung *f.* zanemárjanje, preziranje; mit — von ne gledé na ...., ne maraje za ....
hinten *adv.* zad, zadi, zadej; von — odzad, odzadej, in St. auch odzája; nach — nazad. [to.
hintendrein *adv.* za tem, po tem, na
hintennach *adv.* potlej, za tem.
hinter *praep.* za; — einander zapored, zaporédoma, drug za drugim, jeden za drugim; sich etwas — die Ohren schreiben dobro zapomniti si kaj, v glavo vtisniti si kaj; in der Zusammensetzg. m. Zeitw. za-.
Hinter- zadnji.
Hinterbacke *f.* rítnica, zadnjica, goza.
Hinterbein *n.* zadnja noga.
hinterbleiben zaostati (-stanem), zastati, ostati za čim; *impf.* zaostájati, zastájati, ostajati za čim.
Hinterbliebene *m.* zaostali, zapúščeněc.
Hinterbrett *n.* (am Pfluge) kozlec, kozolěc.
hinterbringen donesti (-nesem), skrivaj naznaniti, ováditi; *impf.* donašati, skrivaj naznánjati.
Hinterbringer *m.* donašalěc, ovadnik; —in *f.* donašalka, ovádnica.
Hinterbringung *f.* donašanje, donos, skrivno naznanilo.
Hinterbug *m.* pregíb.
hinterdrein *adv.* potlej, potem, poznej.
Hintere *m.* rit (-i), zadnjica, goza.
hintere (der, die, das) zadnji; der Hinterste najzadnji, poslednji; das Vorderste zu hinterst kehren vse prevreči (-vržem), prevrniti.
Hinterfleck *m.* opetěk.
Hinterfuß *m.* zadnja noga.
Hintergedanke *m.* skrita oder tajna misěl (-i), primislek.
hintergehen preváriti, ukaniti, prenoriti, zavoditi; *impf.* prevárjati, ukanjati, prenárjati.
Hintergehung *f.* prevára, ukána.
Hinterglied *n.* (milit.) zadnja vrsta; (arithm.) zadnji člen.
Hintergrund *m.* ozaděk, pozadje; (e. Gartens) dno.
hinterhalb *adv.* za, zadi za; — des Berges za goró, zadi za goro, izza goré.
Hinterhalt *m.* podpora, pomoč (-i); (im Kriege) zaséda, preža; im —e liegen biti (sem) skrit v zasédi, paziti skrit na ....; sich in den — legen zasesti (-sedem) kaj in prežati na koga.
hinterhalten (vorenthalten) zadržati (-držím), pridržati; *impf.* zadrževati, pridrževati; (verhehlen) tajiti, utajiti, prikriti (-krijem); *impf.* prikrivati.
Hinterhand *f.* zapestje, zaročje; in der — sein za roko biti (sem), zadnji biti.
Hinterhaupt *n.* zátilěk, zatilnik, zaglavje. [kost (-í).
Hinterhauptsbein *n.* zatilnica, zátilna
Hinterhauptsloch *n.* zátilna rupa.
Hinterhaus *n.* zahišje, zahišni priziděk.
hinterher *adv.* pozneje, kasneje; — gehen odzad od. za kom iti (grem).
Hinterhirn *n.* zatilčni možjani *pl.*
Hinterhof *m.* zadnje dvorišče.
hinterlassen zapústiti, *impf.* zapúščati; (vermachen) voliti, sporočiti; *impf.* sporóčati, sporočevati.
Hinterlassene *m.* zapúščeněc; *f.* zapúščenka.
Hinterlassenschaft *f.* zapúščina.
Hinterlasser *m.* zapústnik; —in *f.* zapústnica.

Hinterlauf *m.* zadnji krak.

Hinterleder *n.* (am Schuhe) opétnica, [opética.

Hinterleib *m.* zadĕk.

Hinterlist *f.* kovarstvo, lokavstvo, lokavščina, prevara, prekanjenost.

hinterlisten preváriti, okániti, opehariti; *impf.* prevárjati.

hinterlistig lokav, kovarĕn, zvit, prekanjen.

Hinterlistigkeit *f.* lokavost, kovarnost, zvitost, prekanjenost.

Hintermann *m.* zadnjik, poslednjik.

Hinternaht *f.* zadnji šiv.

hinterrücks *adv.* (rückwärts) odzad za hrbtom; (hinterlistigerweise) iz prevare, po zvitosti; (heimlich) skrivaj, na tihem.

Hintersatz *m.* s. Nachsatz.

hinterste (der, die, das) najzadnji, poslednji.

Hintertheil *m.* zadnji del od. konĕc; (d. Thieres) zadĕk; (am Wagen) (zadnja) préma, zadnji del; (am Schiffe) (zadnja) krma.

Hintertreffen *n.* zadnja vojska.

hintertreiben ubrániti, odvrniti, opovreti, ovreči (-vržem), podreti (-derem); *impf.* odvráčati, opovírati, podírati.

Hinterwald *m.* zagorje.

Hinterwäldler *m.* zagorĕc, zagorjanĕc.

hinterwärts *adv.* (nach hinten zu) nazáj, nazád; (von hinten) odzad, od zadej.

Hinterzeug *n.* podrépnica.

hinthun dejati (denem od. dem), položiti; *impf.* dévati, polágati; (verthun) zapráviti, *impf.* zaprávljati. [svetá.

Hintritt *m.* odmretje, odhod iz tega

hinüber *adv.* tje čez, tje prek, na oni kraj, na ono stran od. plat; in der Zstzg. m. Zeitw. pre-.

hinüberblicken tje čez poglédati, *impf.* — pogledovati.

hinüberbringen čez správiti, prenesti; *impf.* — správljati, prenášati.

hinüberfahren prepeljati (-peljem) se, *impf.* prepeljavati se, preváž̌ati se.

hinüberführen prepeljati (-peljem), prevesti (-vedem); *impf.* prepeljevati, preváž̌ati.

hinüberhelfen na óno stran pomoči (-morem), *impf.* — pomagati.

hinüberkommen priti (pridem) —, *impf.* prihájati na ono stran.

hinübertragen prenesti —, *impf.* prenášati čez, na ono stran.

hinüberwagen sich úpati si —, drzniti se čez ....

hinunter *adv.* dol, tje dol, navzdol; in Bezug auf die Zusammensetzungen mit Zeitwörtern s. hinab und die damit zusammengesetzten Zeitwörter.

hinunterfahren navzdol —, dol peljati (peljem) se.

hinunterspringen dol skočiti.

hinuntertrinken izpiti (-pijem), popiti.

hinunterwärts *adv.* dol, navzdol.

hinwärts *adv.* tje, tjekaj, tja.

Hinweg *m.* pot tje; auf dem —e tje gredóč, tje gredé.

hinweg *adv.* proč, v stran, na stran, strani, s poti, v kraj; — von hier správi se —, poberi se odtod; in der Zstzg. m. Zeitw. od-, u-.

hinwegbegeben sich oditi (-idem), odriniti, správiti se; *impf.* odhájati, odrinjati, správljati se.

hinwegbeißen odgrizniti.

Hinwegnahme *f.* odvzetje, odvzetĕk.

hinwegnehmen odvzeti (-vzamem), *impf.* odjémati.

hinwegraffen s. hinraffen.

hinwegsetzen sich über etwas ne gledati na kaj, ne marati za kaj, ne spotikati se nad čim.

hinwegwehen odveti (-vejem).

hinwegziehen odtégniti, *impf.* odtégovati; *intr.* preséliti se, oditi (-idem); *impf.* preseljevati se, odhájati.

hinweisen kazati (kažem) na kaj; pokázati, *impf.* pokazovati na kaj.

hinweisend kazalĕn.

hinwelken veniti (venem), sahniti.

hinwenden (tje) kreniti, obrniti; *impf.* obračati.

hinwerfen (tje) vreči (vržem), zagnati (-ženem), butiti; *impf.* metati (mečem), zaganjati; etwas aufs Papier — načrtati, naglo napisati (-pišem) kaj; ein Wort — podtákniti, oméniti besedico; sich — zavaliti se, zvrniti se na tla; sich auf die Knie — poklekniti, pasti (padem) na kolena (pred koga).

hinwieder *adv.* zopet (spet), znova.

hinwürgen dáviti, dušiti; podáviti, podušiti.

hinzielen (tje) mériti; namériti.
hinzu *adv.* k temu; in der Zstzg. m. Zeitw. pri-, do-.
hinzuaddieren prišteti (-štejem), *impf.* prištévati. [drábljati.
hinzubrocken pridrobiti, *impf.* pri-
hinzudringen pritisniti, privreti, pridreti (-derem); *impf.* pritiskati, privrévati, pridírati.
hinzufügen dodáti, pridáti; *impf.* dodájati, dodévati, pridévati.
Hinzugabe *f.* dodatěk, pridatěk.
hinzugießen priliti (-lijem), doliti; *impf.* prilivati, dolivati. [ti.
hinzulassen pripustiti, *impf.* pripúšča-
hinzulaufen priletéti, *impf.* priletávati.
hinzulegen doložiti, priložiti; *impf.* dolagati, prilagati.
hinzuschleichen primúzati se, prikrasti (-kradem) se.
hinzuschütten priliti (-lijem), doliti; *impf.* prilivati, dolivati; (trockenes) prisuti (-spem), prisipati (-sipljem).
hinzuthun pridejati (-dém), *impf.* pridévati.
hinzutreiben prignati (-ženem), *impf.* prigánjati. [pati.
hinzutreten pristopiti, *impf.* pristó-
Hinzutritt *m.* pristop.
hinzuwerfen privreči (-vržem), *impf.* privrgovati.
hinzuzahlen priplačati, doplačati; *impf.* priplačevati, doplačevati.
hinzuzählen prišteti (-štejem), došteti; *impf.* prištévati, doštévati.
hinzuziehen privleči, potégniti k ....
Hiobspost *f.* žalostni glas, žalostno oznanilo.
Hippe *f.* óblat, mliněc; (kleine Sense) kôsa, résnica; (Gartenmesser) vinjak, vinoréz, noraz, reznik, kosír; *fig.* smrtna kôsa.
Hippenbäcker *m.* óblatar.
Hirn *n.* možjani *pl.*, možgani; (Mark) mozěg; Hirn- možjanski.
Hirnentzündung *f.* vnetje možjanov.
Hirngespinst *n.* izmislěk, domislěk, domišljava, izmišljotina.
Hirnhaut *f.* možjanska ópna. [ópne.
Hirnhautbruch *m.* predor možjanske
Hirnhöhle *f.* možjanska otlina.
hirnkrank na možjanih bolán.
Hirnlehre *f.* nauk o možjanih, možjanoslovje.
hirnlos brez možjanov; *fig.* brez pameti, nespámetěn.
Hirnlosigkeit *f.* nespámetnost.
Hirnmark *n.* mozěg.
Hirnschädel *m.* črepinja, lobanja; *fig.* buča, betica.
Hirsch *m.* jelen; Hirsch- jelenov, jelenski, jelenji.
Hirschbock *m.* jelen saměc, jelenščěk.
Hirschbrunft *f.* jelenji gonj, jelenovo rúkanje.
Hirschfänger *m.* lovski nož, játagan.
hirschfarben jelenast, jelenove barve.
Hirschfleisch *n.* jelenovo meso, jelenina.
Hirschgarten *m.* jelenjak, košutnjak.
Hirschgeweih *n.* jelénovi rogovi *pl.*
Hirschhaut *f.* jelénova koža.
Hirschhorn *n.* jelénov rog.
Hirschhorngeist *m.* jelenověc.
Hirschjagd *f.* lov na jelene.
Hirschkäfer *m.* rogáč, kleščár.
Hirschkalb *n.* jelenče (-ta).
Hirschkuh *f.* košuta, jelénovka.
Hirschleder *n.* jelenje od. jelensko usnje.
hirschledern iz jelenjega oder jelenskega usnja. [žila.
Hirschruthe *f.*, Hirschziemer *m.* jelenova
Hirschzunge *f.* jelenov jezik.
Hirse *f.* prosó; (gestampft) pšeno, phanje; (gekocht) kaša, jagliči *pl.*; Hirse- prosén.
Hirseacker *m.* prosišče.
Hirsebrei *m.* proséna kaša, jagliči *pl.*
Hirsebrot *n.* prosenják.
Hirsekorn *n.* prosó, proséno zrno.
Hirsemehl *n.* proséna moka.
Hirsestampfe *f.* stopa za prosó.
Hirsestroh *n.* proseníčnica, proséna slama.
Hirt *m.* pastír; *dem.* pastirčěk; Gemein— črednik, čednik, varovčín; Kuhhirt kravár; Schaf— ovčár; Ziegen— kozár; Schwein— svinjár 2c.; — sein pasti, pastirovati; Hirten- pastirski.
Hirtenamt *n.* pastirska služba, pastirstvo.
Hirtenbrief *m.* pastirski list.
Hirtenflöte *f.* pastirska piščál (-i), žvegla; *dem.* piščalka, žveglica; auf der — blasen pískati, žveglati.

Hirtengedicht *n.* pastirska pesĕn (-i), selanka.

Hirtenknabe *m.* pastirčĕk.

Hirtenleben *n.* pastirsko življenje, pastirovanje; ein — führen pastirčevati, pastirovati, pastiričiti.

Hirtenmädchen *n.* pastirica.

hirtenmäßig pastirski; *adv.* pastirski, pastirsko.

Hirtenpfeife *f.*, Hirtenrohr *n.* trstenica, auch žvegla.

Hirtenstab *m.* pastirska pálica, krávola; (unten krumm) porúkanica. [stvo.

Hirtenstand *m.* pastirski stan, pastir-

Hirtentasche *f.* pastirska torba, lavšĕk; *dem.* torbica; (Pflanze) plešĕc.

Hirtenvolk *n.* pastirji *pl.*

Hirtin *f.* pastirica; Kuh— kravarica; Schaf— ovčarica; Ziegen— kozarica; Gänse— ·gosarica *rc.*; — sein pastiričiti, pastiričevati.

Hisse *f.* škrpĕc, škripĕc, vitĕl.

hissen razpeti (-pnem), razviti (-vijem); *impf.* razpénjati, razvijati; s škrpcem vzdigniti, *impf.* vzdigovati.

Historie *f.* zgodovina, povéstnica; (Erzählung) pripovedka.

Historienmaler *m.* zgodopisni slikar.

Historiker *m.*, Historiograph *m.* zgodovinar, zgodopisĕc.

historisch zgodovinski, zgodopisĕn.

Hitzblase *f.*, Hitzbläschen *n.*, Hitzblatter *f.* ogórĕc, mozólj, prišč; *dem.* ogórčĕk, mozóljčĕk.

hitzblütig vročekrvĕn, vroče krví.

Hitzblütigkeit *f.* vročekrvnost.

Hitze *f.* vročina, velika gorkota; Glühhitze žgalina, peklina, pekoča vročina; Sonnenhitze pripeka, prigrevanje; (Schwüle) sopárica, sparica; *fig.* (Eifer) ogĕnj, gorečnost, vnetost; (Zorn) srd, gnev, jeza; (Heftigkeit) naglica, sila.

hitzen vročino storiti, *impf.* — delati; (v. Holz) vročino dajati, greti (grejem); (v. d. Sonne) žgati (žgem), peči (pečem), greti (grejem), pripékati, prigrévati.

hitzig vroč, gorĕk, gorkotĕn; žgoč, pekóč; *fig.* ognjen, goréč, vnet; (heftig) nagĕl, silĕn; —e Krankheit vročinska bolezĕn (-i), vročica, vročnica; —es Getränk močna pijača; —es Eisen razbeljeno železo; —er Kampf vroča od. huda bitka; nicht so — nikar tako naglo! le počasi, polagano! er wird gleich — precej mu zavré, brž zraste; — antworten jezno odgovoriti, obregniti se nad kom.

Hitzkopf *m.* vročeglavĕc, naglež, naglič, človek nagle jeze.

hitzköpfig vročegláv, vročeglavĕn, nagĕl, silĕn, nagle jeze.

Hitzmesser *m.* gorkomér.

hm! *interj.* hm!

ho! *interj.* ho!

Hobel *m.* skobĕlj, stružĕc, strugalnik, auch oblič; (ein großer —) rogljáč.

Hobelbank *f.* stružnica, skobelnik.

Hobeleisen *n.* stružno železo.

hobeln skobljati, strúgati, óblati; oskobljati, ostrúgati, poóblati; *fig.* gláditi, likati.

Hobelspan *m.* stružĕk, ostružĕk; *coll.* ostrúžina, ostružki *pl.*, auch óblanje.

Hoboe *f.* s. Hautbois.

hoch visok; hohes Wasser velika voda; hohe Messe velika maša; hohes Fest veliki praznik; hohe See široko morje; es ist hohe Zeit čas je, že davno je bil čas, poslednji čas je; im hohen Grade zeló, močno, jako, silno; Hoch slava! — und theuer schwören rotiti se, pridúšati se; etwas — aufnehmen v veliko čast šteti (štejem) si kaj; in Zusammensetzg. pre-, prav, jako. [jen.

hochachtbar prespoštovan, visoko cen-

hochachten zeló od. močno čislati, spoštovati, ceniti, častiti.

Hochachtung *f.* veliko čislanje, spoštovanje, češčenje.

hochachtungsvoll *adv.* z velikim spoštovanjem.

Hochaltar *m.* veliki od. sprednji oltár.

Hochamt *n.* velika od. pĕta maša.

hochansehnlich zeló veljavĕn, prečastit, prespoštovan.

hochästig visokovejĕn, visokovejnat.

hochbegabt bogato obdarovan od. obdarjen.

hochbejahrt jako star, zeló priletĕn.

hochbeinig nogát, visokonóg, dolgonóg.

hochberühmt preslavĕn, preimenitĕn, slovéč.

hochbetagt s. hochbejahrt.

Hochdero Vaš, Njihov, Njegov.

hochdeutsch visokonemški.
Hochebene *f.* visoka raván (-i), planota, visočava.
hochedel prežlahtěn, visokoplemenit.
hochedelgeboren preblagoroděn, visokoroděn; Euer Hochedelgeboren preblagorodni gospod, Vaša preblagorodnost.
hochehrwürdig prečastit, prečastitljiv, prečastěn.
hocherfreut ves vesél, jako vesél.
hocherhaben vzvišan.
hochfahrend prevzetěn, napihnen.
Hochfläche *f.* planota, gorska raván (-i).
hochfliegend visokoletéč.
Hochflut *f.* plima, pritók.
hochfürstlich kneževski; —e Gnaden svetli knez. [cenjen.
hochgeachtet visoko spoštovan, visoko
Hochgebirge *n.* visoko gorovje, planina.
Hochgebirgssee *m.* planinsko jezero.
hochgeboren visokoroděn; Euer Hochgeboren visokorodni gospod, Vaša visokorodnost.
hochgeehrt prečastit, visoko češčen, prespoštován.
hochgelobt močno hvaljen, prehvaljen.
hochgepriesen visoko slavljen, preslavljen.
Hochgericht *n.* morišče. [spév.
Hochgesang *m.* visoka pesěn (-i), slavo-
hochgesinnt visokomiseln, visocih mislij.
hochgestellt na visoki stopnji stojéč.
hochgewaltig preoblastěn. [tom.
hochhalsig dolgovratěn, z dolgim vra-
hochhalten spoštovati, visoko čislati od. ceniti.
hochheilig presvet.
hochherzig blagosrčěn, blagodušěn, velikosrčěn, velikodušěn.
Hochherzigkeit *f.* blagodušje, blagosrčje, velikodušnost, velikosrčnost.
Hochholz *n.* vrhovina, vrhovje.
Hochland *n.* višavje, višina, gore *pl.*
Hochländer *m.* gorenjěc, gorjaněc.
höchlich *adv.* jako, zeló, močno.
hochlöblich preslavěn, veleslavěn.
Hochmuth *m.* napúh, prevzetija, prevzetnost, ošabnost, oholost.
hochmüthig napúhnen, napihnen, prevzetěn, ošaběn, ohól; — sein prevzetovati.
Hochmüthige *m.* prevzetnik, prevzetnež, napihneněc, ošabnik; *f.* prevzetnica, ošábnica.
Hochofen *m.* plavež, plavž.
Hochplateau *n.* visoka ravnota oder planota.
hochpreisen slaviti, povelіčevati.
Hochpriester *m.* véliki duhověn, véliki mašnik.
Hochpriesteramt *n.* služba od. dostojanstvo velikega duhovna, duhovsko poglavarstvo.
hochroth živo od. močno r(u)déč.
hochschätzen zeló od. močno spoštovati, čislati, céniti, obrájtati.
Hochschätzung *f.* visoko spoštovanje od. čislanje. [bedrat.
hochschenkelig visoko stegnat oder
Hochschule *f.* vseučilišče, visoke šole *pl.*
hochschulterig visokopléč, visoplečát.
hochschwanger blizoporodna, blizu poroda.
hochselig rajni, *(subst.)* rajnik, slavnega spomina.
Hochsinn *m.* visokodušje, blagodušje.
hochsinnig visokodušěn, blagodušěn, visokomiseln.
Hochsitz *m.* prestol, prestolje.
höchst *adv.* zeló, prav zeló, jako; —e (der, die, das) najvišji; —e Zeit skrajni od. zadnji čas; in Zstzgn. pre-.
hochstämmig visokodebeln, visokostebeln.
höchsteigen sam samcat, prav sam.
höchstens *adv.* k večjemu, največ, zvečma.
höchstgnädig premilostljiv.
höchstgütig predobrotljiv.
Hochstift *n.* stólnica.
hochtrabend šopirěn, napuhnen, ošaběn; (v. d. Rede) ohlapěn.
Hochverrath *m.* veleizdaja.
Hochverräther *m.* veleizdajalěc.
Hochwald *m.* gozd visoke vrste.
Hochwasser *n.* povoděnj (-i).
hochwichtig prevažěn, velevažěn, preimenitěn.
Hochwild *n.* velika divjačina.
hochwipfelig visokovrh.
hochwohlgeboren preblagoroděn; Euer Hochwohlgeboren preblagorodni gospod, Vaša veleblagorodnost.

Hochwürden, Euer — prečastiti, prečastni od. prečastitljivi gospod.

hochwürdig prečastit, prečastitljiv; das Hochwürdige, das Hochwürdigste sveto Rešnje telo (telesa).

Hochzeit *f.* ženitěv, ženitnina, ženitovanje, svatovščina, pir, gostovanje; auf der — sein svatovati, pirovati, v svatih od. na gostovanji biti (sem); zur — gehen v svate iti (grem).

hochzeitlich svatovski, svatben, ženitěn, ženitovanjski, pirěn, gostovanjski.

Hochzeits- svátovski, ženitni, ženitovanjski, pirni, gostovanjski.

Hochzeitsanführer *m.* starejšina, starešina. [postelja.

Hochzeitsbett *n.* ženitna oder pirna

Hochzeitsbitter *m.* zovčin, pozavčin, pozovič.

Hochzeitsfeier *f.* svatovščina, pirovanje.

Hochzeitsgast *m.* svat, gostovanjščak; (ein ungeladener) prežar, voglar, šeškar.

Hochzeitsgeschenk *n.* ženitno darilo, pirni dar.

Hochzeitsgewand *n.* svátovsko oblačilo, svátovska obleka.

Hochzeitskranz *m.* svatovski veněc.

Hochzeitskuchen *m.* ženitni koláč, in St. bosman. [ščaki.

Hochzeitsleute *pl.* svatje, gostovanj-

Hochzeitslied *n.* ženitna od. svátovska pesěn (-i).

Hochzeitsmahl *n.* ženitnina, pir, gostovanje, svatovanje. [ski.

hochzeitsmäßig *adv.* svátovsko, svatov-

Hochzeitsmutter *f.* teta, serb. starosvatica. [vici *pl.*

Hochzeitspaar *n.* ženin in nevesta, no-

Hochzeitsvater *m.* oče starejšina.

hochzuverehrend prespoštován, zelo spoštován.

Hocke *f.* stavěk; (eine größere) kopa, kopíca; die Garben in —n setzen snope stávkati oder v kopo (kopíco) dévati; einen auf die — nehmen koga na hrbet, štuporamo zadeti (-denem) oder vzeti (vzamem), oprtiv vzeti koga.

hocken Garben snopje stávkati, razstávljati, postávljati, v kope devati; *intr.* (kauern) čepéti, tičati (tičím); (niederhocken) počeniti, *impf.* počépati.

Höcker *m.* grba, grbína.

höckerig grbav, grbast, grbinast.

Höckerzahn *m.* grbáč.

Hode *f.* jajce; im *pl.* auch môde, môdi, môda; einem Thiere die — ausschneiden kopiti žival. [kilav.

Hodenbruch *m.* kila; am — leidend

Hodensack *m.* mošnja, mošna, mošnjica, modnik.

Hof *m.* dvor, dvorišče, borjáč; (um den Mond) obstret (-i), kolobár, krog; (Meierhof) pristava; Hof- dvorni, dvorski.

Hofagent *m.* dvorski opravnik. [ba.

Hofamt *n.* dvorski urad, dvorska služ-

Hofbeamte *m.* dvorski uradnik.

Hofbediente *m.* dvorski služabnik.

Hofbrauch *m.* dvorska navada od. šega.

Hofburg *f.* dvor, prestolni grad.

Hofburgwache *f.* dvorska —, dvorna straža.

Hofcommission *f.* dvorna komisija.

Hofdecret *n.* dvorski odlok, dvorni dekrét.

Hofdienst *m.* dvorska od. dvorna služba.

hoffähig sposoběn za dvor, kdor ima pri dvoru pristóp.

Hoffart *f.* napúh, prevzetnost, ošabnost, gizdavost.

hoffärtig napihnen, prevzetěn, ošaběn, gizdav; — werden prevzeti (-vzamem) se.

Hoffärtige *m.* napihneněc, prevzétnež, ošabnež, gizdalín; *f.* prevzétnica, ošabnica, gizdavka.

hoffen úpati, nádjati od. nadéjati se; (erwarten) čakati, pričakovati, zanašati se na kaj; sicher — svest si biti (sem) česa.

hoffentlich *adv.* brž ko ne, po vsej priliki, menda, najbrž.

Hoffer *m.* úpalěc; pričakovalěc.

Hoffnung *f.* up, úpanje, nada, nadeja; (Erwartung) pričakovanje; sich — machen auf etwas zanašati se na kaj; in der — sein noseča, košata biti; die — ist zu Wasser geworden up je po vodi splaval.

hoffnungslos obupěn, brezupěn, brez upa, brez nade. [upnost.

Hoffnungslosigkeit *f.* obupnost, brez-

hoffnungsvoll nadepóln, poln nade, — upanja.

Hoffrau *f.* dvorska gospá.
Hoffräulein *n.* dvorska gospodična.
Hofgericht *n.* dvorska sodnija.
Hofgesinde *n.* dvorska družina, dvorniki *pl.*
Hofhaltung *f.* dvoranstvo, dvor.
hofieren dvoriti, dvorovati; (schmeicheln) prilizovati se, prikupovati se, sliniti se, sladkati se okoli koga.
Hofjäger *m.* dvorski lovčc.
Hofjunker *m.* dvoranič, dvoraněc.
Hofkammer *f.* dvorska kómora.
Hofkanzlei *f.* dvorna od. dvorska pisarnica, — kancelija.
Hofkanzler *m.* dvorni oder dvorski kancelár.
Hofkaplan *m.* dvorni kaplán.
Hofkirche *f.* dvorna cerkěv.
Hofkriegsrath *m.* dvorsko vojaško svetovalstvo.
Hoflager *n.* dvor, dvorno stanovališče; sein — halten dvorovati, stolovati.
Hoflehen *n.* dvorski fevd.
Hofleute *pl.* dvórniki, dvorani.
höflich uljuděn, priljuděn; dvorěn, dvorljív.
Höflichkeit *f.* uljudnost, priljudnost; dvornost, dvorljivost.
Höfling *m.* dvorán, pridvornik. [nik.
Hofmann *m.* dvorán, dvoraněc, dvor-
hofmäßig dvorski, dvoranski.
Hofmeier *m.* dvorni pristavnik.
Hofmeister *m.* dvorni hišnik od. opravnik; (Hauslehrer) domači učitelj, odgojitelj.
Hofnarr *m.* dvorski norěc, dvorski čavš od. pavliha.
Hofpartei *f.* dvorska stranka.
Hofplatz *m.* dvorni trg.
Hofprediger *m.* dvorni pridigar.
Hofrath *m.* dvorni svetovalěc od. svétnik; (Amt) dvorno svetovalstvo.
Hofraum *m.* dvorišče, borjáč.
Hofrecht *n.* dvorska pravica.
Hofschatzmeister *m.* dvorski blagajnik.
Hofschranz *m.* pridvornik, pridvorčán.
Hofsecretär *m.* dvorni tajnik.
Hofsitte *f.* dvorska od. dvorna šega.
Hofstaat *m.* dvor cesarski od. kraljevski, dvorsko veličastje; (Hofleute) dvorani, dvoranstvo, dvorstvo.
Hofstab *m.* dvorski štab.
Hofstelle *f.* dvorska služba.
Hoftafel *f.* dvorska miza. [dišče.
Hoftheater *n.* dvorno od. dvorsko gle-
Hofthür *f.* dvorišćne dveri, duri *pl.*
Hofwesen *n.* dvorstvo, dvoranstvo.
Hofzirkel *m.* dvorsko društvo od. kolo.
Höhe *f.* višava, visočina, višina, visokóst; (ein Hügel) vrh, vršina; in die — kvišku, na kvišku; in die — springen poskočiti, *impf.* poskakovati; sich in die — richten zravnati se, po koncu se postáviti; (mit Anstrengung) škoĺéhati se; in die — steigen ščetiniti se, sršiti se, po koncu vstajati.
Hoheit *f.* visokóst; — Gottes božje veličastvo; kaiserliche — cesarska visokóst, cesaróst.
Hoheitsrecht *n.* vladarska pravica.
Hohelied *n.* visoka pesěn (-i), Salomonova pesěn (-i).
Höhenmaß *n.* mera visokosti.
Höhenmesser *m.* visokomér.
Höhenrauch *m.* višavski dim.
Höhenunterschied *m.* razločěk visokosti.
Hohepriester *m.* véliki duhověn.
Hohepriesteramt *n.* véliko duhovstvo, služba velikega duhovna.
Höhepunkt *m.* vrh.
höher višji, viši; *adv.* višje, više.
hohl (v)otěl, šupělj; (v. Zahn) izjéden, (v)otěl; (eingebogen) bokast, izbokěl, udrt, žlamborast; (v. d. Stimme) (v)otěl, zamolkěl; (v. d. Augen) udrt, upaděl, globok; —e Hand pest (-í), šaka; die See geht — morje se je vzburkalo, — žene velike valove.
Hohl= (v)otli. [vodnica.
Hohlader *f.* (v)ótla žila, velika pri-
hohläugig z udrtimi očmi, udrtih očíj, upadlih očíj.
Hohlbacke *f.* upadlo lice.
Hohlbeil *n.* teslo, tesla.
Höhle *f.* (v)otlina, duplina, duplo, šupljina; (Erdhöhle) jama, špilja, nora, pešćera; (eines wilden Thieres) luknja, brlóg; (Abgrund) brezno (brezdno), udrtina.
Hohleisen *n.* žlebato dleto.
höhlen (v)ótliti, dolbsti (dolbem), šupljiti; izvótliti, prevótliti, izdolbsti.
Höhlenbär *m.* medved brlogar oder jamar.

Höhlenbewohner *m.* jamar, jamnik, špiljar, dupelnik.

Höhlenfluss *m.* reka jamarica.

höhlenförmig jamast, špiljast.

Hohlgang *m.* podzemeljski hodnik, tamnik.

Hohlglas *n.* jamičasto, bókasto oder žlebasto steklo.

Hohlhand *f.* pest (-í), šaka.

Hohlheit *f.* (v)ótlost, šupljost, praznost, puhlost.

Hohlkehle *f.* žlebič.

Hohlkopf *m.* puhloglavěc, bedák.

Hohlkreisel *m.* volk.

Hohllinse *f.* jamičasta leča.

Hohlmeißel *m.* žlebasto dleto.

Hohlraum *m.* (v)otlina. [calo.

Hohlspiegel *m.* vdrto od. jamasto zr-

Höhlung *f.* votljenje, šupljenje; (v)otlina, šupljina; (durch u. durch gemacht) tuljava.

Hohlvene *f.* velika privodnica.

hohlwangig udrtih —, suhih lic.

Hohlweg *m.* klaněc, soteska; (zwischen hohen Felsen) predúh. [linčěk.

Hohlwurz *f.* ***(Fumaria bulbosa)*** pete-

Hohlziegel *m.* koręc, žlebnják.

Hohlzirkel *m.* osti *pl.*; šestilo za merilo (v)otlín.

Hohn *m.* poróg, poróga, róganje, zasmehovanje, posmehovanje, zasramba; einem — sprechen rógati se, posmehovati se komu; sramotiti, zasramovati od. zasmehovati koga.

höhnen sramotiti, zasramovati, zasmehovati od. oponašati (koga), posmehovati se od. rógati se (komu).

Höhner *m.* zasmehovalěc, sramotilěc, oponašalěc; —**in** *f.* zasmehovalka, sramotilka.

Hohngelächter *n.* zasmehovanje, posmehovanje, róganje.

höhnisch posmehljiv, zasmehljiv, sramotilěn, zasramovalěn.

hohnlachen posmehovati se (komu), rógati se (komu), zasmehovati (koga).

Hohnlachen *n.* zasmehovanje, posmehovanje, róganje.

Hohnlacher *m.* zasmehovalěc, posmehovalěc.

Hohnlacherin *f.* zasmehovalka, posmehovalka.

Hohnrede *f.* sramotilni govor, sramotilne besede *pl.*

Hohnsprecher *m.* s. Hohnlacher.

Hohnwort *n.* sramotilna od. zasmehovalna beseda.

hoho! *interj.* ohó!

Höker *m.* bránjevěc, prekupovalěc.

hökern branjariti, prekupovati.

Hökerei *f.* branjarija, prekupčija.

Hökerin *f.* bránjevka, prekupovalka.

hold udán, naklonjen, nagnen; (liebreich) mil, blag, ljubezniv, ljuběk.

Hold *m.* (Unterthan) podložnik; (Berghold) gornik, nagornják.

holdselig blagomil, ljubeznív. [vost.

Holdseligkeit *f.* blagomilost, ljubezni-

holen etwas iti (grem) po kaj, prinesti (-nesem) kaj; *impf.* hoditi po kaj, prinašati kaj; jemanden auf einem Wagen — po koga z vozom iti; — lassen etwas poslati (pošljem), *impf.* pošiljati po kaj; sich Schläge — stákniti jo, skúpiti jo; sich eine Krankheit — nalezti od. nakopati (-kopljem) si kako bolezěn; Athem — dihati, sopsti (sopem), oddihovati si; Seufzer — zdihniti; *impf.* zdihovati, stokati.

Holfter *f.* (Pistolenbehältnis) tok.

holla! *interj.* alá! aló! na noge! po koncu!

Hölle *f.* pekěl; *fig.* einem die — heiß machen podkuriti komu; Höllen- peklenski.

Höllenangst *f.* peklenski strah, neizrečeni strah. [něc.

Höllenbewohner *m.* peklenščěk, pekle-

Höllenbrut *f.* peklenski rod, vražja zaléga, vražje pleme (-na).

Höllendrache *m.* peklenski zmaj.

Höllenfahrt *f.* hod od. pot v pekěl.

Höllenfeuer *n.* peklenski ogěnj.

Höllenfürst *m.* peklenski vladar.

Höllengeist *m.* peklenščěk, peklenski od. hudi duh.

Höllenmacht *f.* peklenska oblast (-i).

Höllenmaschine *f.* peklenska mašina, smrtni stroj.

Höllenpein *f.* peklensko trpljenje.

Höllenpforte *f.* peklenska vrata *pl.*

Höllenreich *n.* peklensko kraljestvo.

Höllenschlund *m.* peklensko žrelo od. brez(d)no.

höllisch peklenski, vražji, zlodejski.
Holper *m.* gruda, gruča.
holperig gručav, grudast, grudnat, grudovnat, neravěn; *fig.* negladěk.
holpern drdrati, tresti se.
Holunder *m.* bezěg, bezgověc; spanischer — španski bezěg, lipovka; Holunder= bezgov.
Holunderblüte *f.* bezgovo cvetje.
Holunderholz *n.* bezgov les, bezgovina.
Holunderstrauch *m.* bezěg, bezgověc; *coll.* bezgovje.
Holunderthee *m.* bezgov čaj.
Holz *n.* lés; *coll.* lesovina; Brenn— drva *pl.*; grünes — surovina; morsches — prhljád (-i), gnilád (-i); ein Scheit — poleno; *dem.* polence; — spalten drva cepiti; — (Bauholz) fällen les sekati; Brenn— fällen drva sekati, drvariti; zu — werden lesenéti, drvenéti; zleseneti, zdrveneti; in Zusammensetzungen mittelst -ovina oder -ina, z. B. Eichenholz dobovina, hrastovina; Buchenholz bukovina; Birkenholz brezovina 2c.; Holz= (Holz betreffend) lesni; (aus Holz bestehend) lesén.
Holzabfälle *pl.* ivéri *pl.*, trščice *pl.*; *coll.* ivérje.
Holzapfel *m.* lesníka, lesnjáča.
Holzapfelbaum *m.* lesnika, lesnjáča.
Holzarbeit *f.* leséna roba, izdelěk iz lesá.
Holzarbeiter *m.* drvár; izdelovalěc lesene robe.
holzarm brezdrvěn, brezlesěn.
holzartig drvenast, lesenast.
Holzaxt *f.* drevnica, drevača, tepača.
Holzband *n.* leséni obróč.
Holzbirn *f.* drobníca, loška hruška.
Holzbock *m.* (Sägebock) kobila, koza; (Zecke) navadni klop, klešč.
Holzboden *m.* drvárnica.
Holzbündel *n.* bútara od. naraměk drv.
Holzdieb *m.* lesni tat, drvni tat.
holzen les od. drva sékati od. podirati, drváriti, les od. drva správljati.
Hölzer *pl.* (Stiefelhölzer) rišpete *pl.*, kalupi *pl.*
hölzern lesén, drvén; (ungeschickt) okorěn, štorast; (v. Geschmack) pust, neslastěn, neslán.
Holzersparnis *f.* prihranitěv drv.
Holzfäller *m.* drvár.
Holzfaser *f.* lesno lakno, — vlakno, lesna lika.
Holzfäule *f.* gniloba, trohnoba, prhnenje drv od. lesá.
Holzfirnis *m.* drevomáz, mazilo za drevésa.
Holzfresser *m.* kukěc.
Holzfuhre *f.* voz drv.
Holzgegend *f.* drvanja.
Holzgerechtigkeit *f.* pravica na drva, — na gozd. [brglez.
Holzhacker *m.* drvár; (Specht) détal,
Holzhandel *m.* kupčija z lesom oder z drvi.
Holzhaufe *m.* kup drv; (geschichtet) skládanica, skladálnica.
holzicht lesenast, drevenast.
holzig z lesom od. drevjem zarasten (obrasten); lesén, lesnat, drevén, drevnat.
Holzkeil *m.* zagozda, zagvozda.
Holzkern *m.* srděk.
Holzkirsche *f.* necepljena črešnja.
Holzklotz *m.* klada, tnalo, panj. [oglje.
Holzkohle *f.* drvni ogělj; *coll.* drvno
Holzkrähe *f.* črna žolna, pivka.
Holzlege *f.* drvárnica.
Holzlese *f.* pobiranje drv.
holzlos brezdrvěn, brezlesěn. [lesá.
Holzmangel *m.* pománjkanje drv, —
Holzmarkt *m.* lesni od. drvni trg, trg za les od. za drva.
Holzmast *f.* žir, žirovina.
Holzmehl *n.* črvojédina, črvojéd (-i).
Holzmist *m.* listni gnoj.
Holznagel *m.* klin.
Holzpflege *f.* lesoreja.
Holzplatz *m.* drvoton, naton, drvišče.
Holzpreis *m.* drvna cena.
Holzrechen *m.* grablje *pl.* za drva.
holzreich lesovit, drvnat.
Holzriese *f.* drča za drva, — za les.
Holzsache *f.* lesena roba, lesovina.
Holzsäge *f.* žaga za lés.
Holzsäger *m.* žagar.
Holzsammlung *f.* lesarija, zbirka raznega lesá.
Holzscheit *n.* poleno.
Holzschieber *m.* veslica, lopár.
Holzschlag *m.* sekanje drv; frata.
Holzschlägel *m.* bèt, kij.
Holzschläger *m.* drvár, drvosék.

Holzschleife *f.* s. Holzriese.
Holzschneidekunst *f.* lesorezba.
Holzschnepfe *f.* kljunáč, zlomka.
Holzschnitt *m.* lesoréz; Holzschnitt= lesorezni.
Holzschnitzer *m.* lesorezěc, izdelovalěc lesenih podób. [várnica.
Holzschoppen *m.*, Holzschuppen *m.* dr-
Holzschuh *m.* cokla, coklja. [drv.
Holzschwemme *f.* plavljenje drv, splav
Holzservitut *f.* drvaščina, služnost drvoseka.
Holzsieb *n.* rešeto, rejta. [trska.
Holzspan *m.* ivér, ščep, ščepa, treska,
Holzstift *m.* kliněc; *dem.* klinčěk.
Holzstoff *m.* lesovina.
Holzstoß *m.* sklada, skladálnica.
Holzstumpf *m.* panj, štor, poroběk, porungělj.
Holztaube *f.* divji golób, duplar.
Holztäubling *m.* gliva.
Holztheer *m.* lesni katran.
Holzung *f.* drvarjenje; (Gehölz) grmovje, šuma.
Holzungsrecht *n.* pravica na drva.
Holzverkauf, Holzverschleiß *m.* prodája lesá od. drv.
Holzverwalter *m.* oskrbnik za drva.
Holzvorrath *n.* zaloga v drvih, na lesu.
Holzware *f.* leséno blago, leséna roba.
Holzwanze *f.* gozdna stenica.
Holzwärter *m.* logar.
Holzweg *m.* pot v lés, — v gozd; er ist auf dem —e zašel je s prave poti, moti se.
Holzwerk *n.* lesenina, izdelki iz lesá.
Holzwurm *m.* kukěc. [lesá.
Holzzeit *f.* drvarski čas, doba za sekanje
Holzzucht *f.* lesoréja, drevoreja.
Holzzunder *m.* žigra.
Homiletik *f.* homiletika, pridigarstvo.
homiletisch homiletičěn, pridigarski.
Homilie *f.* homilija, duhovni od. cerkveni razgovor, razkladanje sv. pisma.
homogen s. gleichartig.
homolog, **homonym** s. gleichnamig, gleichlautend.
Homöopathie *f.* homejopatija.
homöopathisch homejopatičěn.
honett poštén, pristojěn.
Honig *m.* med, strd (-i); — bauen čebeláriti, bčelariti; — brechen bučele —, čebele spodrezati (-režem), *impf.* spodrezavati; einem — um den Bart schmieren prilizovati se komú, sladkati se okoli koga; Honig= medén, strdén.
Honigapfel *m.* medeník, mediško jabelko.
Honigbär *m.* medved čebelár, bučelar od. medár.
Honigbau *m.* bučelarstvo, čebelarstvo, čebelarija.
Honigbauer *m.* bučelar, čebelar, medár.
Honigbehältnis *n.* medéni lončěk od. piskerc.
Honigbiene *f.* s. Arbeitsbiene.
Honigbirn *f.* medenica, medenka.
Honigbrantwein *m.* medénověc.
honigerzeugend medoroděn.
Honigesser *m.* medojeděc.
honigfarben medenobarvěn.
Honigfass *n.* mednik.
Honigfladen *m.* sat; *coll.* satovje.
honigfließend medotočěn, medonosěn.
Honigfrau *f.* medarica.
Honiggasse *f.* medarske ulice *pl.*
Honiggefäß *n.* s. Honigfass.
Honiggelte *f.* golida za med.
Honiggeruch *m.* duh —, vonj po medu.
Honiggeschmack *m.* okús po medu.
Honiggras *n.* volnata pahovka, medena trava.
honighaft medast, medovit.
Honighandel *m.* medarstvo.
Honighändler *m.* medár.
Honighummel *f.* čmrlj medokradnik.
Honigkorb *m.* medovnjak. [láč.
Honigkuchen *m.* medén od. strdén ko-
Honiglese *f.* nabiranje medú.
Honigmaul *n.* medolizěc.
Honigmund *m.* medéna od. medénosladka usta.
Honigprobe *f.* ogléd od. poskús medú.
Honigquelle *f.* izvirěk od. izvor medú.
Honigrede *f.* sladki govor.
honigreich medovit, medovnat.
Honigsaft *m.* medéni sok.
Honigsammler *m.* medobèr.
Honigscheibe *f.* sat; *coll.* satovje. [ja.
Honigschneiden *n.* spodrezovanje satov-
Honigschnitte *f.* rezljej kruha z medom.
Honigseim *m.* čisti med, čista strd (-i) (ki se cedi iz satovja), med samotok.
Honigstimme *f.* sladki glas.

honigsüß medén, sladěk kakor med.
Honigthau *m.* medéna rosa.
Honigtopf *m.* loněc za med.
Honigtrank *m.* medíca.
Honigwasser *n.* medéna voda.
Honigwein *m.* medíca.
Honigzehent *m.* desetina od medú.
Honigzelle *f.* medeni lončěk.
Honigzins *m.* medarina.
Honorar *n.* plačilo.
Honoratioren *pl.* imenitniki, odličniki, dostojniki, častna gospoda.
honorieren častiti; počastiti; (bezahlen) plačati, *impf.* plačevati.
Hopfen *m.* hmelj; an ihm ist — und Malz verloren ni dobre dlake na njem; Hopfen- hmeljni, hmeljev.
hopfen hmeliti; ohmeliti, nahmeliti.
Hopfenacker *m.* hmeljnik, njiva za hmelj.
Hopfenbau *m.* hmeljarija, hmeljarstvo; den — betreiben hmeljariti, s hmeljarstvom pečati se.
Hopfenbauer *m.* hmeljár.
Hopfenbaum *m.* hmeljevěc.
Hopfenboden *m.* svet od. tla (tal) za hmelj.
Hopfendarre *f.* hmeljna sušilnica.
Hopfenfeld *n.* hmeljišče, polje za hmelj.
Hopfenhandel *m.* hmeljarjenje, kupčija s hmeljem.
Hopfenkammer *f.* hmeljnica.
Hopfenklee *m.* mermúlika.
hopfenreich hmeljevit.
Hopfensack *m.* vreča za hmelj.
Hopfenseide *f.* s. Flachsseide.
Hopfenstange *f.* kol za hmelj; *fig.* (eine lange hagere Person) dolgež, rantež, dolgín.
Hopfenwasser *m.* hmeljevica.
Höpfner *m.* hmeljár.
hopp, hops *interj.* hop! hops! hopsasa!
hopsen poskakovati.
Hopser *m.* poskakovalěc, skakáč.
hörbar slišěn, slišljiv, kar se more slišati.
Hörbarkeit *f.* slišljivost, slišnost.
horchen na uho vleči, uho nastavljati, ušesa špičiti, zvesto poslušati, prisluševati.
Horcher *m.* poslušalěc, prisluševalěc, sluhovt.
Horcherin *f.* poslušalka, posluševalka.
Horchhaus *n.* poslušalnica.
Horchwinkel *m.* kotičěk za prisluševanje.
Horde *f.* čeda, čreda; (v. Menschen) truma, trop, krdélo.
Hordenführer *m.* krdelnik.
hordenweise *adv.* na trume, krdeloma.
hören slišati (-im), čuti (čujem); auf etwas — kaj poslušati; man höre nur le slišite, poslušajte; lass — no povéj; das lässt sich — to je nekaj, ta nekaj velja; er lässt nichts von sich — ne dá glasú od sebe; er hört nicht auf meinen Rath ne posluša me, ne mara za moj svet.
Hören *n.* sluh, slišanje; dass einem das — und Sehen vergeht da presli- šati ni mogoče.
Hörensagen *n.* z. B. ich habe es vom — povedano mi je, drugi so mi to povedali, od druzih vém.
Hörer *m.* poslušalěc; —in *f.* poslušalka.
hörig podložěn, podán.
Hörigkeit *f.* podložnost, podaništvo.
Hörigkeitsverband *m.* zveza podložtva, podaniška vez (-í).
Horizont *m.* horizont, obzor; das geht über seinen — tega njegov um ne doseže.
horizontal vodoravěn, horizontalěn.
Horizontalebene *f.* vodoravna —, horizontalna ploskěv.
Horizontalität *f.* vodoravnost.
Hörmittel *n.* slišalo.
Horn *n.* rog; *dem.* rožič, rožičěk; (Zacken) rogělj; (Blasinstrument) rog, rožnica, trobilo; zu — werden roženiti se; oroženiti se; Hörner habend rogát; ohne Hörner mulast; von — rožén; Horn- (mit Hörnern versehen) rogát; (aus Horn gemacht) rožén.
Hornadler *m.* kljunorožěc.
Hornarbeit *f.* rožéno delo, rožén izdelěk, roženina.
Hornarbeiter *m.* roženinar.
hornartig roženast, rogast.
Hornbeize *f.* rožno lužilo.
Hornbläser *m.* trobilěc na rog; —in *f.* trobilka na rog.
Hornblende *f.* rogovača.
hornen trobiti, na (v) rog trobiti.

hörnen bosti (bodem), z rogmi bosti; einander — bosti se; (vom Kleinvieh) trkati se.
hörnerlos brezrog, mulast.
Hörnerschall *m.* trobljenje, glas roga.
Horneule *f.* *(Strix otus)* mala uharica.
hornförmig s. hornartig. [nogi.
hornfüßig rogonóg, s kopitom na
hornhart trd kakor rog.
Hornhaut *f.* (im Auge) roženica.
hornicht roženast, rogast.
hörnig rogát.
Hornis *f.* séršén: Hornis- sršenov.
Hornist *m.* troběc, trobentáč.
Hornjagd *f.* lov z rogom.
Hornjagen *n.* gonja z rogom, — s trobljenjem.
Hornklee *m.* device Marije šolnički *pl.*, device Marije kožuščěk.
Hornsalbe *f.* mazilo za rog, kopitna maža.
Hornschlange *f.* rogata kača.
Hornspäne *pl.* rožni ostružki, rožna strugovina.
Hornstein *m.* dresva, rogoličnik.
Hornstoff *m.* rogovina.
Hornung *m.* s. Februar.
Hornvieh *n.* rogáta živina, goveja —.
Hornviehbremse *f.* obád.
Hornviehklaue *f.* parkělj.
Hornwerk *n.* (im Festungsbaue) rogáto delo, rogovje.
Horologium *n.* časoslov.
Hörrohr *n.* slišalnik.
Hörsaal *m.* poslušalnica, poslušališče.
Horst *m.* (Gebüsch) hosta, gošča, goščava; (Nest) gnezdo.
horsten (nisten) gnezdo delati oder iméti (imám), gnezditi (se).
Hort *m.* (Zufluchtsort) zavetje, pribežališče; (Schutz) bramba, varstvo.
Hörweite *f.* slišáj.
Hörwerkzeug *n.* slišalo.
Hose *f.* (meist im *pl.*) hlače *pl.*; *dem.* hlačice; Linnenhosen breguše *pl.*; lange — dopetnice; Unterhosen svitice, spodke *pl.*; die — anziehen hlače obleči, auch obuti (-bujem); Hosen- hlačni.
Hosenband *n.* pas; (unter dem Knie) podvézěk, podvéza.
Hosenbandorden *m.* podvezni red.
Hosengürtel *m.* hlačni pas.
Hosenhälfte *f.* hlačnica.
Hosenlatz *m.* hlačna vratica *pl.*
hosenlos brez hlač, brezhlačěn.
Hosenschlitz *m.* hlačni razporěc.
Hosenschnalle *f.* hlačna zapóna.
Hosenträger *m.* hlačnik, prekoramnik, obramnik.
hosiannah! hoziana!
Hospital *n.* bolnišnica, bólnica, špital.
Hostie *f.* (die consecrierte) sv. Rešnje teló; sonst hostija, oblat.
Hotel *n.* gostilnica, hotél.
Hotelier *m.* gostilničar, hoteljér.
hott *interj.* hot! hi hot!
Hub *m.* vzdig, vzdigljej. [puša.
Hube *f.* kmetija, zemljišče; pušča,
Hübner *m.* zemlják, zemljákar.
hübsch zal, brhěk, čeděn, ličěn.
Hübschheit *f.* zalost, brhkost, čednost, ličnost.
Huchen *m.* sulěc, soláč.
huckepack *adv.* štuporama, oprtív.
Hudel *m.* (Lagerbaum) legnar; (Lumpen) krpa, cunja.
Hudelei *f.* krparija, šušmarija.
Hudeler od. Hudler *m.* šušmár, krpár, krpucar.
hudeln šušmáriti, krpati, krpúcati.
Huf *m.* kopito, rog.
Hufbein *n.* kopitna kost (-í).
Hufbeschlag *m.* (d. Beschlagen) podkávanje; (Hufeisen) podkěv, podkóva.
Hufe *f.* s. Hube.
Hufeisen *n.* podkěv, podkóva; *dem.* podkovica; die — aufschlagen podkovati (-kujem), *impf.* podkávati; (auf dem Schuhe) krampež, krámpižar, dereza.
hufeisenartig podkovast.
Hufeisennase *f.* podkovnják.
hufförmig kopitast.
hufig kopitěn, z rogom.
Huflattich *m.* lapúh.
Hufnagel *m.* konják, podkovnik.
Hufsäugethier *n.* parkljar.
Hufschlag *m.* udár od. udarěc s kopitom; (d. Fährte eines Pferdes) konjski tir od. sled; (der für die Pferde gebahnte Weg an den Flüssen, wenn sie Schiffe ziehen) vlačilna steza. [váč.
Hufschmied *m.* podkováč, konjski ko-
Hüftader *f.* béderna od. kolkova žila odvodnica.

Hüftbein, Hüftblatt *n*. kolěnica.
Hüfte *f*. kolk, bedro.
hüftenlahm hrom v kolku.
Hüftgelenk *n*. béderni od. kolkov sklep.
Hufthier *n*. parkljar.
Hüftmuskel *f*. béderna oder kolkova mišica.
Hüftnerv *m*. béderni od. kolkov živěc.
Hüftweh *n*. bolečina v kolku.
Hügel *m*. hrib, grič, holm, brdo; *dem*. hriběc, hribčěk, holměc, brdce; (Maulwurfshügel) krtina; (Grab—) gomila.
hügelab *adv*. navzdol.
hügelauf *adv*. vkreber, navkreber.
Hügelbewohner *m*. hríbověc, hriblján.
hügelicht hribast, hribčast, gričast, brdast.
hügelig hribát, hribovít, hribovnát, brdovit.
Hügelland *n*. hribovje, brdje.
Hügelreihe *f*. vrsta gričev od. hribov.
Hügelrücken *m*. sleme (-na) od. hrbět holma.
huh! *interi*. hu!
Huhn *n*. (Henne) kura, kokoš (-i), puta; (junges Huhn) pišče (-eta), piščaněc, piška, putka; (1 Jahr altes Huhn) járica, járkica; (Rebhuhn) jerebíca.
Hühnchen *n*. kúrica, pútica, kokoška.
Hühner= kurji, kokošji.
Hühnerauge *n*. kurje okó (očesa).
Hühnerdarm *m*. *(Stellaria media)* zvézdnica, auch kurja čreva *pl*.
Hühnerdieb *m*. kurji tat.
Hühnerei *n*. kurje od. kokošje jajce.
Hühnerfleisch *n*. kurje mesó, kuretina.
Hühnergeschrei *n*. kokodák, kokodájsk, kokodakanje.
Hühnerhabicht *m*. kragulj, kokošar.
Hühnerhahn *m*. s. Hahn.
Hühnerhandel *m*. kokošarija, piščetarija, kupčija s kokošmi od. s kúrami.
Hühnerhändler *m*. kokošár, piščetár; —in *f*. kokošarica, piščetarica.
Hühnerhaus *n*. kurnik, kurnjak, kokošinjak.
Hühnerhirse *f*. kostreba.
Hühnerhof *m*. kurji od. kokošji dvor.
Hühnerhund *m*. pěs jerebičar od. prepeličar.
Hühnerkoth *m*. kurjek, kokošjek, kurečnik.
Hühnerlaus *f*. tekút (-i).
Hühnermarkt *m*. kurji od. kokošji trg, trg za kokoši od. za kuretino.
Hühnerruf *m*. jerébji klic.
Hühnerstall *m*. kurnik, kurnjak, kokošinjak.
Hühnersteige *f*. kurnik, kobača.
Hühnervieh *n*. kuretina, perotnina, perjád (-i), perjádina.
Hühnerzucht *f*. kokošarstvo, piščetarstvo.
hui! *interi*. hoj! smuk! in einem Hui na mah, ko bi (z očmi) trenil.
Huld *f*. milost, blagost, blagovoljnost.
huldigen zvestobo od. udanost priseči (-sežem), *impf*. prisegati; *fig*. priklánjati se, dobrikati se, laskati se.
Huldigung *f*. obljuba od. prisega zvestobe oder vérnosti; *fig*. spoštovanje, čislanje.
Huldigungseid *m*. prisega zvestobe od. vérnosti.
Huldigungstag *m*. dan prisege zvestobe od. vérnosti.
huldreich, huldvoll milostív, milostljiv, blag, blagovoljěn.
Hülle *f*. ogrinjálo, zagrinjalo, pokriválo; (Decke) odéja, odevalo; (Emballage) ovój, zavój; in — u. Fülle haben vsega dovolj iméti (imám), na prebitěk iméti.
hüllen zagrniti, ogrniti, pregrniti, pokriti (-krijem); *impf*. zagrinjati, ogrinjati, pregrinjati, pokrivati; sich in einen Mantel — v plašč zaviti (-vijem) —, *impf*. — zavijati se; s plaščem ogrniti —, *impf*. — ogrinjati se; (bedecken) odeti (odenem), pokriti (-krijem); *impf*. odevati, pokrivati.
Hüllkelch *m*. ovojěk.
Hülse *f*. luščina, lupina; (d. Hülsenfrüchte) strok, *coll*. stročje; (d. Hirse) mekína; (d. Kastanien) jéžica; (d. Nüsse) robina.
hülsen lúščiti, lúpiti, likati, kožuhati; róbkati.
hülsenartig luščinast, lupinast, strokast, mekinast, ježičast, robinast.
Hülsenfrucht *f*. sočivo; *coll*. sočivje.
Hülsenfrüchtler *m*. stróčnica.
Hülsengewächs *n*. stróčnica.
hülsig strokát, luščinát.
human uljuděn, priljuděn, človečěn.

Humanität *f*. uljudnost, priljudnost, človečnost.
Humanitätsschüler *m*. humaníst.
Hummel *f*. čmrlj, čmelj.
Hummer *m*. jastog.
Humor *m*. (dobra) volja, humór.
Humorist *m*. šaljivěc, humorist.
humoristisch šaljív, humorističěn.
humpeln homodrati, opotékati se.
Humpen *m*. kupa.
Humus *m*. prst (-í), črna prst.
Hund *m*. pěs, kuzěl; junger — pse (-ta), ščene (-ta), kužej, kužěk, psičěk; der große — (astr.) kuzlák; (d. Böttcher) klešče *pl*., natezilnik; (Göpelhund) rudarski vozěk, trúžica.
hundartig *adi*. pasji; *adv*. pasje.
Hündchen *n*. pesěk, psičěk, kužej, kužěk.
Hunde- pesji, pasji.
Hundegebell *n*. lájanje psov.
Hundehaus *n*. pesnják.
Hundeloch *n*. pesnják; *fig*. temna luknja, beznica.
hundert *num*. sto, stotina.
hundertarmig storók.
hundertblätterig stolistěn, stoperesěn.
Hundertel *n*. stotnina, stoti del.
hundertens *adv*. stotič.
Hunderter *m*. (Ziffer) stotica; (Banknote) stoták.
hunderterlei stotéri, stogúb.
hundertfach stoterěn, stoternat, stostrók.
hundertfältig stoternat.
hundertfüßig stonóg.
hunderthändig storók.
Hunderthaupt *n*. stogláv, stoglavěc.
hunderthäuptig stogláv, stoglavěn.
hundertjährig stolét, stoletěn; das —e Fest stolétnica.
hundertjährlich *adv*. vsakih sto let.
hundertmal *adv*. stokrat.
hundertmalig stokratěn.
Hundertpfünder *m*. stofunták, stofuntnik.
hundertpfündig stofuntěn.
hundertruderig stoveslen, stoveslenát.
hundertste (der, die, das) stoti.
hundertstimmig stoglasěn.
hunderttägig stodnevěn.
hunderttausend *num*. sto tisoč.
hundertweise *adv*. na stotine, stotinoma.
hundertzüngig stojezičěn.
Hundestall *m*. pesnják, psinják.
Hundesteuer *f*. pesji (pasji) davěk, psetnina.
Hündin *f*. psica, kuzla.
hündisch pesji, pasji.
Hunds- pesji, pasji.
Hundsbeere *f*. *(Cornus sanguinea)* r(u)deči dren; *(Lonicera xylosteum)* pesikovina; *(Vibúrnum ópulus)* brogovita od. kozja pogačica.
Hundsbiss *m*. pesji ugriz od. popad.
Hundsfott *m*. malopridnež.
Hundsgras *n*. *(Dactylis glomerata)* pasja trava; *(Bromus racemosus)* glistnik.
Hundshai *m*. kučěk.
Hundskamille *f*. smrdelja.
Hundskette *f*. pasja veriga, pasji laněc.
Hundskopf *m*. pasja glava; *fig*. pesoglavěc.
hundsköpfig psogláv, pasjogláv.
Hundskoth *m*. pasjek.
Hundskrankheit *f*. pasja bolezěn.
Hundslager *n*. pasje ležišče.
Hundslaus *f*. pasja uš (-í).
Hundsleben *n*. pasje —, revno —, borno življenje.
Hundsloch *n*. pasja luknja.
Hundspetersilie *f*. mala trobelika, pasji peteršilj.
Hundsrose *f*. šipěk.
Hundsstall *m*. pesnják.
Hundsstern *m*. kuzlak, pasja zvezda.
Hundstage *pl*. pasji dnevi *pl*.
Hundstod *m*. *(Aconitum)* pasja smrt (-i), oméj. [bes.
Hundswuth *f*. pasja steklina, pasji
Hundszahn *m*. pasji zob.
Hundszunge *f*. pasji jezik.
Hüne *m*. velikán, oběr, orják. [mila.
Hünengrab *n*. obrska od. orjaška go-
Hunger *m*. lákota, glad; (Heißhunger) volčja lakota; (großer, anhaltender —) strádanje, strádež; —s sterben lákote od. gladú umreti, *impf*. — umírati; großen — leiden zelo strádati od. gladovati.
Hungerblümchen *n*. kurje zdravje.
hungerig, **hungrig** lačěn, lákotěn, gladěn, gladověn; — werden zláčniti

se, zgladovati se; — machen zgladovati, sestrádati; er ist sehr — lačen je, da se duša v njem loví od. da se vanj vidi.

Hungerleider *m*. stradalěc, gladovalěc.

Hungerleiderei *f*. strádanje, strádež.

hungern lačěn biti (sem), lákoto iméti (imám) od. čutiti, glad trpéti (trpím); sehr — gladovati, strádati.

Hungersnoth *f*. lákota, strádež.

Hungerstrafe *f*. post.

Hungerthurm *m*. gladomórnica.

Hungertod *m*. smrt (-i) za lákoto od. gladom.

Hungertuch *n*., am —e nagen gladovati, strádati, glad pasti (pasem).

Hungrigkeit *f*. lačnost, gladnost, gladovnost.

hunzen kvariti, kaziti; pokvariti, pokaziti; *fig*. psovati (psujem), zmérjati.

hüpfen skočiti, poskočiti; *impf*. skákati (skačem), poskakovati, skakljati; (v. Herzen) trípati (tripljem), utrípati.

Hüpfer *m*. skakalěc, poskakovalěc.

Hüpfling *m*. skok, poskók.

Hürde *f*. lésa, pletenica; (Schafhürde) tamar, osek, ograja.

hürden tamar ograditi, — zagraditi; *impf*. ográjati, zagrájati.

Hure *f*. kurba, blodnica, nečistnica.

huren kúrbati se, nečistovati.

Hurenhaus *n*. kurbišče.

Hurenkind *n*. kurbič, mulčěk, pankert.

Hurenlied *n*. nesramna od. umazana pesěn (-i).

Hurennest *n*. kurbišče.

Hurenpack *n*. kurbirska zaléga, kurbirska drhál (-i).

Hurer *m*. kurbír, nečistnik.

Hurerei *f*. kurbarija, kurbanje, kurbarstvo; — treiben kurbati se.

hurerisch kurbirski, kurbarski, nečist.

hurrah! *interj*. hurá!

hurtig urěn, nagěl, brz; hurtig! hajdi! aló! hitro!

Hurtigkeit *f*. urnost, naglost, brzost.

Husar *m*. huzár, husár; Husaren- huzárski, husárski.

husch! *interj*. vš! frk!

huschen smúkniti, púhniti, prhniti, šiniti.

hüsteln pokašljevati.

husten kášljati; zakášljati, odkášljati se; Blut — kri pljuvati (pljujem) od. hrkati; ganze Nächte hindurch — cele noči prekášljati, *impf*. prekašljevati.

Husten *m*. kašělj; den — haben kášljati.

Huster *m*. kášljalěc, pokašljevalěc.

Hut *m*. klobúk; *dem*. klobučěk; (Zuckerhut) glava, krhět; ohne — razogláv, brezogláv; — ab! odkrij se! odkrijte se! den — aufsetzen pokriti (-krijem) se, *impf*. pokrívati se.

Hut *f*. varstvo, straža; (Weide) paša, pašnik; (das Hüten) pasenje, paša; auf der — sein várovati se, páziti, pazko iméti (imám), glédati, čuvati se.

Hutband *n*. trak na klobuku, trak od klobuka.

Hutbürste *f*. ščetka oder krtačica za klobúk.

hüten várovati, čúvati; (weiden) pasti (pasem); sich — varovati se, čuvati se, ogibati (ogibljem) se, páziti, glédati; das Bett — bolán ležáti (ležím), ne smeti (smem) iz postelje; das Zimmer — ne iti (idem u. grem) iz hiše, domá biti (sem).

Hüter *m*. varuh, čuváj, čuvar; (Gemeindehirt) varovčin; —in *f*. várhinja, čuvajka, čuvarica.

Hutfabrik *f*. klobučarnica.

Hutfabrikant *m*. klobučár.

Hutfeder *f*. peró (-esa) za klobukom.

Hutfilz *m*. klobučina, klobučevina.

hutförmig klobukast, klobučast.

Hutfutteral *n*. nadvlaka za klobúk, klobúčnica.

Hutgeld *n*. (Weidegeld) pašnina.

Hutgerechtigkeit *f*. pravica do paše.

Huthändler *m*. trgověc s klobuki.

Hutkrämpe *f*. krajěc od. okrajěc klobuka, krajevci *pl*.

hutlos brez pastirja; (unbedeckt) razogláv, brezogláv.

Hutmacher *m*. klobučár.

Hutmacherei *f*., Hutmacherhandwerk *n*. klobučarija, klobučarstvo; das — betreiben klobučariti.

Hutmacherin *f*. klobúčarica, klobučarka.

Hutschachtel *f*. klobúčnica.

Hutsche *f*. gúgalica, gugálnica, guge *pl*., gunca.

hutschen gúgati (-am u. -ljem) se, guncati se, zibati (-am u. -ljem) se.
Hutschleife *f.* petlja oder kokarda na klobuku. [od klobuka.
Hutschnur *f.* trak za na klobúk, trak
Huttaxe *f.* pašnina.
Hütte *f.* bajta, koča, koliba; (eine elende Hütte) beznica, kočura; *dem.* bájtica, kočica, kolíbica; (Schmelzhütte) plavež, plavĕž, topilnica, talilnica; (im Bergwesen) izdeloválnica.
Hüttenarbeit *f.* delo v topílnicah od. v plavžih.
Hüttenarbeiter *m.* plavžar, topilničar.
Hüttenbewohner *m.* bajtar, kočar, kajžar.
Hüttengebäude *n.* topilnično poslopje.
Hüttenkunde *f.* plavžarstvo, topilničarstvo.
Hüttenmann *m.* plavžar, topilničar.
hüttenmännisch plavžarski, topilničarski.
Hüttenwerk *n.* plavež, plavĕž, topilnica, talilnica. [čarstvo.
Hüttenwesen *n.* plavžarstvo, topilni-
Hutweide *f.* pašnik.
Hutzeug *n.* klobúčina, klobúčevina.
Hutzel *f.* krhĕlj od. krhljič (suhe hruške od. jabelka).
Hyacinthe *f.* hiacinta.
Hyäne *f.* hiéna.
Hyder, Hydra *f.* hidra.
Hydraulik *f.* hidrávlika; vodovodstvo; vodoslovje.
hydraulisch hidrávličĕn; vodovodĕn; vodoslovĕn.
Hydrodynamik *f.* hidrodinámika, nauk o gibanji vode.
Hydrographie *f.* vodopís, vodopisje.
hydrographisch vodopisĕn.
Hydrologie *f.* vodoslovje.
Hydrometer *n.* vodomér.
Hydropath *m.* vodolečnik, hidropát.
hydropathisch vodolečĕn, hidropatičĕn.
Hydrostatik *f.* hidrostatika, nauk o jednakotežji tekočín.
hydrostatisch hidrostátičĕn.
Hydrotechnik *f.* hidrotéhnika, vodostavstvo, vodostrojstvo.
hydrotechnisch hidrotehničĕn, vodostavbĕn, vodostrojĕn.
Hygrometer *n.* vlagomér.
Hygroskop *n.* vlagokáz, vlagovíd.
Hymne *f.*, Hymnus *m.* hválnica, hvalna pesĕn (-i); slávnica, slavna pesĕn, himna.
Hyper- pre-.
Hyperbel *f.* hipérbola. [ški.
hyperbolisch hiperbóličĕn, hiperbóli-
Hyperkritik *f.* preostra od. pretirana kritika, — razsodba, — ocena.
Hypochonder *m.* hipohóndĕr.
Hypochondrie *f.* hipohóndrija, težkomiselnost.
hypochondrisch hipohóndričĕn.
Hypotenuse *f.* hipotenuza, podpona.
Hypothek *f.* hipoteka, zastava nepremakljivega blaga; Hypothek- hipotekarni, gruntozastavni, zastavni.
Hypothekarforderung *f.* hipotekarna od. (grunto)zastavna terjatĕv.
Hypothekargläubiger *m.* hipotekarni od. (grunto)zastavni upnik.
Hypothekarverschreibung *f.* hipotekarni od. (grunto)zastavni zapis.
Hypothekenbank *f.* hipotekarna oder gruntozastavna banka.
Hypothese *f.* hipoteza, domneva, podmena, uvet.
hypothetisch hipotetičĕn, domnevĕn, uvetĕn.
Hysterie *f.* máternica, histerija.
hysterisch máterničav, histeričĕn.
Hysteronproteron *n.* histeronproteron, nasprotni vzpored besedij.

J.

I *interj.* i! i nu no! i no!
Ibis *m.* ibis, gavĕc.
ich jaz; (vor d. Zeitw. gemeiniglich unübersetzt); das Ich moja oseba, jaz.
Ichthyographie *f.* ribopis, riboslovje.
Ichthyolith *m.* okamenela riba.
Ichthyophag *m.* ribojéd, ribojedĕc.
Ideal *n.* vzor, vzgled, ideál.
idealisch vzorĕn, vzgledĕn, ideálĕn; (fingiert) mišljen, namišljen, izmišljen.
idealisieren vzóriti, idealizirati; povzóriti.

Idealismus *m.* vzorstvo, idealizĕm.
Idealist *m.* vzornik, idealist; domišljevalĕc. [nost.
Idealität *f.* vzornost, vzorítost, ideál-
Idee *f.* misĕl (-i), ideja; es handelt sich um die Realisierung einer großen — ide za to, da ostvarimo (oživotvorimo, zvršimo) veliko misĕl; (Begriff) pójĕm.
Ideenassociation *f.* združevanje —, druženje —, vezanje pomislij, asocijácija idéj.
Ideengang *m.* povrstnost —, razvrščenje mislij.
Ideenkreis *m.* omislije.
ideenlos brezmiseln, brez mislij; er ist — nima mislij.
ideenreich domišljiv, umišljiv.
idem to isto, ravno tisto, ravno to.
identificieren istovétiti, istóviti, jednáčiti; poistovétiti, pojednáčiti, zjednáčiti.
identisch istovétĕn, istovĕn, isti, ta isti, ravno tisti, jednák.
Identität *f.* istovetnost, istovnost, istost, taistost, jednákost.
id est to je, to se pravi.
idioelektrisch samoeléktričĕn.
Idiom *n.* naréčje, podnaréčje.
Idiosynkrasie *f.* vsečútnost, idijosinkrazija.
Idiot *m.* topoglávĕc, nevednež, idijot.
Idiotikon *n.* narečnik, narečni slovár.
Idiotismus *m.* posebnost kacega jezika, idijotizĕm.
Idol *n.* s. Götze. [idila.
Idylle *f.* seljanka, pastirska pesĕn (-i),
idyllisch seljanski, idilski.
Igel *m.* jež; *dem.* ježĕk; Igel= ježev.
igelartig ježast, ježevít.
Igelfisch *m.* jéžarica.
Igelhaut *f.* ježevina, ježeva koža.
Igelskopf *m.* *(sparganum)* ježeva ježica.
Ignorant *m.* nevednež, malovednež.
Ignoranz *f.* nevednost, neznanje, malovednost.
ignorieren ne védeti (vem), ne meniti se za kaj; nevédnega se delati; er ignoriert ihn dela, kakor bi ne vedel zanj, prezira ga.
ihr vi, ve.
ihr = ihrig (ihr gehörig) njen, (njezin); (ihnen zwei gehörig) njijn, njijna, -o, njun; (ihnen gehörig) njihov, njihĕn; (in der Höflichkeitssprache) vaš; sie mögen das ihrige thun naj storé svojo dolžnost.
Ihre Vaš; — Gnaden Vaša milost; — Majestät Njega —, Njegovo veličánstvo.
ihrzen vikati.
Ikonograph *m.* slikopisĕc, ikonograf.
Ikonographie *f.* slikopis, ikonografija.
Ikonologie *f.* slikoznanstvo, kiposlovje, ikonologija.
Ikosaeder *n.* dvajsetérĕc, ikozaedĕr.
illegal nepostavĕn, nezakonit.
Illegalität *f.* nepostavnost, nezakonitost.
illegitim nezakonski.
illiquid nejásĕn, negotóv; neprav.
Illumination *f.* razsvetljáva, osvetljáva, razsvečava.
illuminieren razsvetliti, osvetliti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati.
Illusion *f.* slepíja, slepotíja, omáma, iluzíja.
illusorisch slepilĕn, omamljiv, prazĕn, navídezĕn. [nung.
Illustration *f.* s. Erläuterung, Zeich=
illustrieren s. erläutern; illustrierte Zeitung časopis s podobami, ilustrován časopis.
Iltis *m.* dihúr; Iltis= dihurjev.
Iltisfalle *f.* past (-í) za dihurje. [vina.
Iltisfell *n.* dihurjeva koža, dihurje-
imaginär umišljen, dozdévĕn, imaginárĕn.
Imagination *f.* s. Einbildung.
Imbiss *m.* prigrizĕk, založáj, málica.
Immaterialität *f.* breztvárnost, brezsnovnost, netelésnost.
immateriell brezsnovĕn, breztelesĕn.
Immatrikulation *f.* vpis (v mático, imenik 2c.).
Immatrikulationsschein *m.* vpisni list.
immatrikulieren vpisati, *impf.* vpisovati (v matico).
Immaturität *f.* negodnost.
Immen *pl.* medičarji *pl.*
immer *adv.* vselej, vsegdar; (ununterbrochen) vedno, v jedno mér, zmeraj, zmer, ves čas.

immerdar *adv.* skoz in skoz, drevi in davi, v jedno mer.

immerfort *adv.* vedno, neprenéhoma, zméraj, zmerom, neprestáno.

Immergrün *n.* zimzelen; *adi.* vednozelen.

immerhin *adv.* naj le, vse jedno naj.

immermehr *adv.* čedalje —, čezdalje bolj, bolj in bolj, vse bolj in bolj.

immerwährend vedĕn, neprenehljiv, neprestán, vedno trpéč; *adv.* vedno, v jedno mer, neprenehoma, neprestano.

immobil nepremakljiv, nekretĕn, nepremíčĕn, nepregibĕn; (milit.) nepripravĕn, neoróžĕn.

Immobilien *pl.* nepremakljiva posestva *pl.*, nepremičnine *pl.*

immoralisch s. unsittlich.

Immoralität *f.* s. Unsittlichkeit.

Immortelle *f.* neven (neveni), imortelka.

Immunität *f.* nedotikljivost, nedotičnost, svobóščina.

Imperativ *m.* velevnik.

Imperator *m.* s. Herrscher.

Imperfect *n.* polpretekli čas.

Imperial- cesarski, imperijalĕn.

Impersonale *n.* brezosebkov glagol.

impertinent nesramĕn, predrzĕn.

Impertinenz *f.* nesramnost, predrznost.

Impfanstalt *f.* cepilnica osepnic.

impfen (pfropfen) cépiti; (Pocken) cépiti, osépnice od. kozé staviti.

Impfer *m.* cepilĕc.

Impfling *m.* cépljenĕc.

Impfung *f.* cépljenje, stávljenje osepnic od. koz.

Impfungsstoff *m.* cepívo.

Impfungszeugnis *n.* spričevalo o stavljenih osépnicah od. kozáh.

Imponderabilien *pl.* netežnine *pl.*, nevaganíne *pl.*

imponieren možá kazati (kažem), važĕn biti (sem), imponovati; — wollen imenititi se, veljaviti se komu s čim, možévati, važnosti si dajati (dajem).

imponierend moški, zapovedljiv, važĕn, znamenít, oblastĕn.

Import *m.* uvoz, dovožnja.

Importen *pl.* uvozno blagó, uvoznína.

Importeur *m.* uvoznik.

importieren uvoziti, vpeljati; *impf.* uvážati, vpeljevati.

imposant velezanimív, velekrásĕn.

Impost *m.* nakláda, namét.

impotent nezmožĕn.

Impotenz *f.* nezmožnost.

imprägnieren (Holz) napojiti, *impf.* napájati.

Imprimatur *n.* naj se natisne, dovoljenje v natis.

Impromptu *n.* brez priprave (pesĕn).

Improvisator *m.* pesnik ki poje brez priprave, improvizator.

improvisieren brez priprave peti (pojem) od. skladati, improvizovati.

Impuls *m.* nagib, nagibljej, nagón, podnét, spodbúda.

Imputation *f.* pripis, prišteva; dolžba.

in v, na; (zur Bezeichnung der Bewegung) po; im Anfange od začetka, iz začetka, v začetku, iz prva; — Gegenwart vpričo (česa), pred (kom); — der Messe pri maši; — der That za rés; im Sommer po leti; im Winter po zimi; bis — do.

Inbegriff *m.* obség, obséžĕk; (Auszug) posnetĕk, izpisĕk, izbór; mit — des s tem vred.

Inbrunst *f.* gorečnost, vnetost, gorljívost, iskrenost; mit — lieben goreče —, iskreno ljubiti.

inbrünstig goréč, vnet, iskrén, plamenéč.

Inbrünstigkeit *f.* s. Inbrunst.

Inchoativ *n.* začetni glagol.

Incidenz *f.* nastóp, pripétljej, pripétĕk.

Incidenzfall *m.* postranski oder pritični zgodĕk (zgodljej).

Incidenzstreitigkeit *f.* postranski oder pritični prepir.

Inclination *f.* naklón, nagnenje.

Inclinationsnadel *f.* naklonenica, naklonska igla.

Inclinationswinkel *m.* naklonski kot.

inclinieren nagibati (-gibljem) se (k čemu), težiti (na kaj), nagnen biti (sem) (k čemu); s. neigen.

inclusive *adv.* s (tem) vred, všteváje —, vštevno.

incognito *adv.* nepoznan, pod tujim imenom.

incommensurabel neizmerĕn, neizmerljív.

incommodieren nadlegovati (koga), nadlégo (komu) delati.

Incommodität *f.* nadléga, nadležnost.
incompetent brezoblastěn, nepristojěn.
Incompetenz *f.* brezoblastje, nepristojnost.
inconsequent nedosleděn.
Inconsequenz *f.* nedoslednost.
Inconvenienz *f.* nepriličnost, neprilika.
Incorporation *f.* prispojitěv, pridružba, vdružba.
incorporieren prispojiti, pridružiti, uteloviti; *impf.* pridruževati, prispájati.
incorrect nepravílěn, pogrešěn, hiběn.
Incorrectheit *f.* nepravilnost, pogrešnost.
Increment *n.* prirastěk, narastěk.
incrustieren oskórjati.
Incrustation *f.* oskorjanina, inkrustacija.
Inculpat *m.* zatoženěc, obdolženěc.
inculpieren dolžiti, kriviti; obdolžiti, okriviti.
Incunabeln *pl.* inkunabule *pl.*, prvotiski *pl.*
incurabel neozdravljiv, neozdrávěn, nezaceljiv, neizlečljiv.
indeclinabel nesklonljiv.
Indefinitum *n.* nedoločni glagol.
indem *coni.* kedar, ko, med tem ko, v tem ko; (ursächl.) ker, ki, kajti.
independent s. unabhängig.
Independenz *f.* s. Unabhängigkeit.
indess, indessen *coni.* v tem ko, med tem ko, ta čas ko; (concessiv und mildernd) pri vsem tem pa, pa vendar, toda.
Index *m.* kazálo.
Indian *m.* s. Truthahn.
Indicativ *m.* znanilnik, znanilni način.
indifferent mlačěn, neróděn, malomarěn, nemarěn, nobenostrán; nerazločěn.
Indifferentismus *m.* mlačnost, malomarnost, nobenostranost, indiferentizěm.
Indifferenz *f.* nemarnost; nerazločnost.
Indignation *f.* s. Entrüstung.
indigoblau modrél.
Indigopflanze *f.* modríl, indigo.
indirect posreděn; —e Frage zavísno vprašanje; —e Steuer davěk na drugo roko; *adv.* posredno.
indiscret (unbescheiden) neskroměn; (unvorsichtig) nepremišljen, nespreviděn, brez premisleka; (rücksichtslos) brezoziręn.
Indiscretion *f.* neskromnost; nepremišljenost, nesprevidnost; brezozirnost.
individualisieren osébiti, jedinstvovati; poosébiti, pojedinstvovati, posámez vzeti (vzamem).
Individualität *f.* pojedinost, posameznost, osebnost, individualnost.
individuell oseběn, poseběn; —e Meinung mnenje pojedinega človeka.
Individuum *n.* (Person) oseba; (einzelner Mensch) pojediněc, posameznik; *(rès singularis)* posamezna stvar, pojedínka.
indolent brezčutěn, neobčutljiv; nemarěn, neroděn.
Indolenz *f.* brezčutnost, neobčutljivost; nemarnost, nerodnost.
Indossament *n.* prevod od. prepis menice, hrbtopis.
Indossant *m.* prevodnik, hrbtopisěc.
Indossator *m.* prevodojemnik.
Indossierung *f.* prevód oder prenós menice.
Induction *f.* navod.
Inductionsrolle *f.* navodna cev (-í).
Inductor *m.* navodič.
Indulgenz *f.* odpustěk, odpúst, prizanesba.
Indult *m.* odlog, predlog, obrók.
Industrie *f.* obrt, obrtnost, obrtnija.
Industrieerzeugnis *n.* (obrtnijski) izdelěk.
industriell obrtnijski, obrtěn.
Industrielle *m.* obrtnik; *f.* obrtnica.
Industrieschule *f.* obrtnijska šola.
industriös obrtěn.
ineinander *adv.* jedno v drugo, drugo v drugo.
infam s. schändlich.
infamierend grdilěn, sramotilěn.
Infant *m.* infant, španski kraljevič.
Infanterie *f.* pehota, pešci *pl.*; Infanterie- pehotni, pešaški.
Infanterieregiment *n.* pehotni —, pešaški polk.
Infanterist *m.* pešěc, pešák.
Infantin *f.* španska kraljičina.
Infection *f.* okuženje, okužba.
Infel *f.* mitra, škofova kapa.
inficieren kužiti, skruniti; okužiti, oskruniti.

inficiert okužen, navzét.
Infinitiv *m*. nedoločnik.
inflexibel nepregibĕn, nepregibljiv.
Influenz *f*. s. Einfluss.
influieren s. einwirken.
infolge vsled, za.
in folio v celi poli.
Information *f*. poduk, poučilo, napotilo.
Informator *m*. učitelj, odgojitelj.
informieren podučiti, napótiti, napeljati (-peljem); *impf*. podučevati, napotovati, napeljevati.
Infrau *f*. gostja, gostija.
Inful *f*. s. Infel.
infuliert z mitro.
Infusion *f*. nalív.
Infusionsthierchen *n*. močelka.
Ingber *m*. s. Ingwer.
Ingeborene *m*. roják, domačín.
Ingenieur *m*. inženir, zemljemerĕc; Ingenieur= zemljemerski, inženirski.
Ingenieurcorps *n*. inženirski oddelĕk.
Ingenieurkunst *f*. zemljemérstvo, zemljemérje.
ingeniös umĕn, umovit, bistroumĕn, iznajdljiv.
ingleichen *coni*. tudi, tako tudi, i, ravno tako, jednako tudi.
Ingredienz *f*. primés (-i), primesĕk.
Ingrimm *m*. srd, razkačenost, razjarjenost, zloba, gnev.
ingrimmig srdít, razkačen, razjarjen, gnevĕn.
Ingrossation *f*. vknjižba, vpis v knjige.
Ingrossator *m*. vknjiževalĕc, knjižni vpisovalĕc.
ingrossieren vknjižiti, vpisati (vpišem); *impf*. vknjiževati, vpisovati.
Ingrossist *m*. vknjiževalĕc, vpisovalĕc.
Ingwer *m*. ingver, *(česki)* zázvor.
inhaben imeti (imám), v lasti —, v moči imeti, premoči (-morem).
Inhaber *m*. lastnik, imetnik; —in *f*. lastnica.
Inhabung *f*. imetje, imenje.
Inhalt *m*. vsebína, obseg, obsežĕk; (Kern) jedro, izbór; laut — d. Artikels III po besedah člena III.
inhalten s. enthalten.
inhaltlich *adv*. po obsegu.
inhaltlos prazĕn, brez jedra.
Inhaltsangabe *f*. kazálo.
inhaltsreich obsežĕn, bogát, jedernát.
inhaltsschwer tehtĕn, pretehtĕn, prevažĕn.
Inhaltsverzeichnis *n*. s. Inhaltsangabe.
inhärent vsóbĕn, vsóbljen, zapopaden.
Inhärenz *f*. vsobnost, vsobljenost.
inhuman neuljudĕn, nepriljudĕn, nečloveški.
Inhumanität *f*. neuljudnost, nepriljudnost, nečlovečnost.
Initiative *f*. inicijativa, predlog; pravica začetka; pravica zakone predlagati; — ergreifen prvi kaj sprožíti od. nasvetovati.
Injurie *f*. razžalitĕv na poštenji od. na časti.
Injurienklage *f*. tožba zavoljo razžalitve na poštenji od. časti.
Injurienprocess *m*. pravda zaradi razžáljene časti.
Inlage *f*. vloga, vložba.
Inland *n*. domača dežela (država), naša dežela, domačija.
Inländer *m*. roják, domačín; —in *f*. rojakinja, domačinka.
inländisch domáč, tukajšnji, tudeželski, tozemski.
Inlaut *m*. srédnik.
inliegen priložén biti (sem).
inliegend priložén, vložén.
Inleute *pl*. gostáči *pl*.
inne *adv*. notri, znotraj.
innebehalten pri sebi od. v svoji moči obdržati (-držim), *impf*. — obdrževati.
innehaben iméti (imám), v oblasti iméti.
innehalten ustáviti, prenéhati; *impf*. ustávljati, prenehávati; m. d. Stimme — premolkniti, *impf*. premolkovati, glas se trga.
innen *adv*. notri; von — znotraj; nach — navznotraj, vnoter.
Innenwelt *f*. notranji svet.
inner notránji, znotránji, znotrajšnji.
Innere *n*. notránjost, notranjščina; (d. Menschen) srce, duša, globina; (eines Landes) sredína.
innerhalb *praep*. v, med.
innerlich *adi*. s. inner; *adv*. znotraj, od znotraj.
Innerste *n*. sredina, globina, osrčje.

innewerden opáziti, spáziti, zapaziti, dovédeti (dovém) se česa, zaznati (zaznám), doznati; *impf.* opazovati, dovédati se, zaznávati.
innig prisrčĕn, srčĕn, iskrén, istinít; vróč, goréč; *(stil.)* tesĕn; innigst gerührt v dušo gánen od. ginen.
Innigkeit *f.* prisrčnost, srčnost, iskrenost; gorečnost, vnetost.
inniglich s. innig.
Innung *f.* ceh, družba rokodelcev.
Innungsgeld *n.* cehovina.
Innungsvorstand *m.* cehu (od. cehov) starejšina od. predsednik od. načelnik.
Innzucht domača reja od. gojítĕv.
inoculieren s. impfen.
Inquirent *m.* preiskovalĕc.
inquirieren preiskovati, izpraševati.
Inquisit *m.* preiskovanĕc; —in *f.* preiskovánka.
Inquisition *f.* preiskáva, preiskovánje; verosodba, versko sodišče, inkvizicija.
Inquisitor *m.* preiskovalĕc; verosodnik, inkvizitor.
inquisitorisch preiskovalĕn.
Inrotulation *f.* zavój pravdnih spisov.
inrotulieren spise v zavoj dejati (denem), *impf.* — dévati.
Insasse *m.* naséljenĕc, stanovnik, se- [lják.
insbesondere *adv.* sosebno, posebno, zlasti.
Inschlitt *n.* s. Unschlitt.
Inschrift *f.* nadpís, napis.
Inschriftensammlung *f.* zbirka napisov.
inscribieren vpisati (vpišem), *impf.* vpisovati.
Inscription *f.* vpis, vpisovanje, zapis [v ....
Insect *n.* žužélka, žúžĕk, kúkĕc.
Insectenfresser *m.* žužkojéd.
Insectenlehre *f.* nauk o žuželkah.
Insectenpulver *n.* mrčesni prašĕk.
Insectenstendel *m.* mačje uhó (ušésa).
Insel *f.* otok, ostrov; Insel- otoški; Fluss— osrédĕk.
Inselbewohner *m.* otočán, otókar; —in *f.* otočánka.
Inselchen *n.* otočič.
Inselgruppe *f.* otóčje. [vrsta.
Inselkette, —reihe *f.* pootóčje, otóčja
Inselmeer *n.* otóčnato morje, otočišče.
inselreich otočnat, otočĕn, ostrovnat.
Inselvolk *n.* otočánje *pl.*, otókarji *pl.*
inseparabel nerazdelĕn, nerazločĕn, neločljiv.
Inserat *n.* uvrstilo, uvrstĕk.
Inseratgebür *f.* uvrstnina.
Inseratengeschäft *n.* opravilo novinarskega uvrščevalca.
inserieren uvrstiti, *impf.* uvrščevati.
insgeheim *adv.* skrivaj, skrivši, skrivoma, skrivé. [vprek.
insgemein *adv.* sploh, v obče, počéz,
insgesammt *adv.* vsi skup, skupaj, vse splaz.
Insiegel *n.* pečát.
Insignien *pl.* znamenja dostojanstvena (dostojanstva), — visoke častí.
insinuieren vročiti, izročiti; *impf.* vročevati, izróčati, izročevati; sumničiti; sich — prilizovati se, prikupovati se (komu).
insofern *adv.* kolikor.
insolent predrzĕn, objestĕn.
Insolenz *f.* predrznost.
insolvent s. zahlungsunfähig.
Insolvenz *f.* s. Zahlungsunfähigkeit.
insonderheit, insonders *adv.* sosebno, posebno, osobito.
Inspection *f.* nadzorovánje, nadzorstvo, ogléd.
Inspector *m.* nadzórnik, ogléda.
Inspectorat *n.* nadzorništvo.
inspicieren nadzorovati; ogledati; *impf.* ogledovati.
Inspiration *f.* navdih, navdihnenje.
inspirieren navdihniti, *impf.* navdíhati, navdihovati.
Installation *f.* umeščénje, umeščevánje, ustanovítĕv, ustanávljanje.
installieren umestiti, ustanoviti, ustóliti; *impf.* umeščevati, ustanávljati, ustoljeváti.
instandhalten v dobrem stanu ohraniti, *impf.* — ohranjevati oder držati (držím). [stanu.
Instandhaltung *f.* ohranitĕv v dobrem
inständig silĕn, neprestán; *adv.* jako, silno, neprestano, na vso moč; — bitten živo —, srčno prositi.
Instandsetzung *f.* izvršitĕv.
Instanz *f.* stopnja; (Gerichtshof) sodišče; Behörde erster, zweiter — urad prve, druge stopnje; (Einwendung) ugovor.

Instanzenzug *m.* pravdni tek po vseh sodnjih stopnjah.

instehend nastópĕn, bližnji.

Instinct *m.* nagón, naravni nagib.

instinctmäßig *adv.* po naravnem nagibu.

instituieren ustanoviti, napraviti; *impf.* ustanávljati, naprávljati.

Institut *n.* závod.

Institution *f.* ustanovítĕv, naprava, uredba.

instradieren upótiti, napotiti, po pravem potu poslati (pošljem); *impf.* napotovati, po pravem potu pošiljati.

Instradierung *f.* upotovanje, pošiljanje po pravem potu.

Instruction *f.* poročilo, navodilo, napotilo; (Unterricht) podúk, podučevánje; (— d. Klage) urédba.

instructiv podúčĕn, podučeválĕn, napotovalĕn.

Instructor *m.* domači učitĕlj, podučeválĕc.

instruieren (Instruction geben) komu kaj poročiti od. naložiti; *impf.* — poróčati, — nakládati; (unterrichten) učiti, podučevati; eine Klage — tožbi dokazna pisma priložiti.

Instrument *n.* orodje, stroj, instrument; musikalisches — glasbeno orodje, glasbilo.

Instrumental *m.* družilnik, orodnik, instrumental. [godba.

Instrumentalmusik *f.* instrumentalna

Instrumentenmacher *m.* izdelovalĕc glasbilnega orodja, glasbilni izdelovalĕc.

Insubordination *f.* nepokórščina, upór.

Insulaner *m.* s. Inselbewohner.

Insult *m.* napád, sramočénje, osramotitĕv.

insultieren napadati, sramotiti, grditi, psovati (psujem); napasti (-padem), osramotiti, ogrditi. [válĕn.

insultierend sramotilĕn, grdilĕn, pso-

Insurgent *m.* vstaš, vstajnik, upórnik, púntar.

insurgieren vstati (vstanem) zoper —, vzdigniti se zoper —, spuntati se; *impf.* vstajati zoper —, vzdigovati se zoper —.

Insurrection *f.* vstaja, vstanĕk, punt.

Intabulation *f.* vpis v gruntne knjige, vknjižba.

Intabulationsbewilligung *f.* dovolitĕv od. dovoljénje vknjižbe.

intabulationsfähig vknjižljiv, vpisljiv.

Intabulationsgesuch *n.* prošnja za vknjižbo.

Intabulationstaxe *f.* vknjižnina.

intabulieren vpisati (vpišem) v gruntne knjige, vknjižiti; *impf.* vpisovati v —, vknjiževati.

Integralrechnung *f.* integralni račun.

integrieren integrovati, celiti, dopolnjevati; docéliti, dopolniti.

integrierend integrujoč, celovít, celoskúpĕn.

Integrität *f.* celovitost, celóst, celoskúpnost.

intellectuell úmstven, umĕn, razumĕn, razbórĕn, razborít.

Intelligenz *f.* umnost, razumnost, umstvo, razbornost.

Intendant *m.* intendant, nadglednik.

Intension *f.* jakost, sila (notranja), jedrína.

Intensität *f.* s. Intension.

intensiv intensívĕn, jak, močĕn, natézĕn; —e Größe nerazširjena —, intensivna količína.

Intensivität *f.* močnost, natežnost.

Intention *f.* naklép, naméra.

Interdict *f.* prepóved (-i). [lĕn.

interessant zanimív, zanimljiv, mika-

Interesse *n.* zanímanje, zanimívost, zanimljivost; (Theilnahme) udeléžnost, udeléžba; (Nutzen) koríst (-i), dobičĕk.

Interessen *pl.* (v. Capital) obrest (-i); Interessen= obrestni. [*pl.*

Interessenausstände *pl.* zastale obrésti

Interessent *m.* deléžnik.

Interessentafel *f.* obrestni razkázĕk.

interessieren zanímati koga, márati za kaj; das interessiert mich to me mika, tega mi je mar, pri srci mi je to; — sich radovedĕn biti (sem) zastran česa, gnati (ženem) se za kaj, poganjati se za kaj, potegovati se za kaj; (theilnehmen) udeležiti se, *impf.* udeleževati se.

interessiert (eigennützig) samoprídĕn, sebíčĕn, lákomĕn; —er Mensch samopridnež, sebíčnik, lákomnik; (betheiligt) deležĕn, zadét.

Interferenz *f.* des Lichtes križanje svetlobe.

interim *adv.* začasno, za nekaj časa, za ta čas, za sedaj.

Interim *n.* začásnost; Interims- začasni, medčasni.

interimistisch s. interim.

Interjection *f.* medmet.

Interlinearübersetzung *f.* medvrstna prestáva.

Interludium *n.* medigra.

Intermezzo *n.* vmesna igra.

Intermission *f.* prenéhljej.

intermittieren prenéhati, prestati (-stanem); *impf.* prenehovati, prestájati; (v. d. Quelle) presíhati.

intermittierend prenehujoč; (von der Quelle) presihajoč.

international mednároděn, sonároděn.

internieren zapreti (zaprem), *impf.* zapirati.

Internuntius *m.* internuncij, papežev poróčnik, mimoredni poslaněc.

Interpellation *f.* vprašánje, povprašánje, séganje v besedo.

interpellieren vprášati, povprašati; *impf.* povpraševati; v besedo seči (sežem), *impf.* — segati.

interpolieren podtikati, uvrstiti; *impf.* podtikovati, uvrščevati.

Interpret *m.* tolmáč, razlagáleč.

Interpretation *f.* tolmačenje, razlaga, razláganje.

interpretieren tolmáčiti, razlágati, razkládati; raztolmáčiti, razložiti.

Interpunction *f.* ločílo, interpunkcija.

Interpunctionszeichen *n.* ločilo.

Interregnum *n.* medvládje, brezkrálje.

interrogativ vprašálěn.

Intervall *m.* prestáněk, medčasje; medglasje.

intervenieren s. vermitteln.

Intervention *f.* s. Vermittelung.

Intestaterbe *m.* postávni dédič.

Intestaterbschaft *f.* postávna dédščina.

intim s. vertraut.

Intimat *n.* naznanilo, navestilo.

intimieren naznániti, na znanje dati (dam), navéstiti; *impf.* naznánjati, na znanje dajati, navestovati.

intolerant nestrpljiv.

Intoleranz *f.* nestrpljivost.

Intonation *f.* povzetje glasú, intonacija; dati (dam) —, vzeti (vzamem) —, poprijeti (-primem) glas.

intonieren glas dati (dám), — povzeti (-vzámem) ob. zavzdigniti; *impf.* povzémati, zavzdigovati.

Intrade *f.* uvod.

Intransitiv *n.* neprehajalnik, neprehajalni —, neprehódni glagol.

intrigant kovárěn, lestív, lokáv, zvit, prekánjen.

Intrigant *m.* kovarnik, lókavěc, prekánjeněc, lisják, splétkar.

Intrigue *f.* lest (-í), kovárstvo, zvijáča, spletka.

intriguieren spletke delati, zvijače plesti (pletem).

Introduction *f.* uvod, vpeljava.

introducieren vpeljáti (-péljem), *impf.* vpeljevati.

Introitus *m.* vhod, uvod.

invalid onemógěl, oslabél, nevečěn.

Invalide *m.* invalid, onemogli doslúženěc; *fig.* oslabljeněc.

Invalidenfond *m.* zaklad za onemógle doslúžence.

Invalidenhaus *n.* invalidnica.

Invasion *f.* s. Einfall.

Inventar *n.* premično —, premakljivo blagó, inventár; (Verzeichnis) popís premičnega blaga.

inventarisieren premično blago popisati (-pišem), *impf.* — popisovati, inventirovati.

Inventur *f.* popis premožénja.

Inventurkosten *pl.* popisni ob. inventurni stroški *pl.*

investieren v službo vpeljati (-péljem, -peljám), postaviti, umestiti; *impf.* — vpeljevati, postavljati, umeščevati.

Investitur *f.* vpeljáva v službo, umeščénje, umestítěv.

Invocation *f.* s. Anrufung.

inwärts *adv.* znotraj.

inwendig notranji, znotranji, notrni.

Inwendige *n.* znotranjost, znotrnost, notranjščina.

inwiefern *adv.* kolikor.

inwohnen stanovati, bivati; *fig.* zamoči (-morem), obseči (-sežem), zapopasti (-padem); *impf.* obségati, zapopádati.

Inwohner *m.* gostáč, gost; osobéněk, selják; —in *f.* osobénka, gostja.

Inzicht *f.* obdolžba, obdolžítěv, natolcevanje.

inzwischen *adv.* med tem, v tem, ta [čas.

irden prstén, zemljén, ílověn, glínast, lončén; —es Geschirr lončéna posoda, lončenina.

irdisch svetěn, posvetěn, zémeljski, pozémeljski, časěn.

Irdwaren *pl.* prstenina, lončenina, glinína.

irgend *adv.* kje, nekje, kod, nekod, [neki.

irgendein neki, kak, nekak, nekakov, nekákošěn, nekov, nékošěn.

irgendeiner, —wer kdo, nekdo, kdor koli, kdor si bodi; auf irgendeinem Wege nekód.

irgendetwas kaj, nekaj, kolikor si bodi, kar si bodi, količkaj.

irgendwann *adv.* kedar koli, kedar si bodi.

irgendwessen čegar koli, čegaršěn si [bodi.

irgendwie *adv.* nekáko, po nekakem, po nekákošnem, kakor koli.

irgendwoher *adv.* od nekod, od koder si bodi, od koder koli.

irgendwohin *adv.* kamur koli, kamur si bodi.

irgendwomit s čimur koli, s čimur [si bodi.

Iris *f.* mávrica, božji stol, vedrenica, duga; (Regenbogenhaut) šarenica; (Göttin) Irida, Dužena.

Ironie *f.* zasméh, posméh, zasmehovanje, ironíja.

ironisch zasmehljív, posmehljiv, zasmehoválěn, iróničěn.

irrational nerazlóžěn, iracijonalěn.

irre bloděn, blodljiv, zmotljiv; — reden blesti (bledem), blazniti; — werden pravo pot zgrešiti, zablodití.

Irre *m.* blaznik, zmočeněc.

Irre *f.* blodnja, zmota, zmotnjava.

irreführen zapeljati (-peljem), zvoditi; *impf.* zapeljevati, zvájati.

irregehen zabloditi, zajti (zajdem) u. zaíti (-ídem), s prave poti kreniti, pravo pot zgrešiti; *impf.* zablojevati, zahájati.

irregulär nepravilěn.

Irregularität *f.* nepravilnost.

irreligiös brezbožěn, brezverěn.

Irreligiosität *f.* brezbožnost, brezvernost.

irremachen motiti, bégati; zmótiti, [zbégati.

irren *tr.* s. irremachen; (irgendwo) *intr.* bloditi, broditi, távati, klatiti se, krožiti; (sich täuschen) motiti se, várati se; zmotiti se, prevárati se; im Zählen sich — ušteti (-štejem) se, *impf.* uštévati se; im Reden sich — zareči (-reče) se komu, *impf.* zarekováti se komu.

Irrenanstalt *f.* = Irrenhaus *n.* blaznica, norišnica.

Irrer *m.* blaznik.

Irrfahrt *f.* blodítěv.

Irrgang = Irrgarten *m.* zahodnják, blodnják, blodišče.

Irrgeist *m.* nevérnik, neverěc, krivo- [verěc.

Irrglaube *m.* kriva vera, krivoverstvo.

irrgläubig krivoverěn, krivoverski.

Irrgläubige *m.* krivoverěc, krivovernik; *f.* krivoverka, krivovernica.

Irrgläubigkeit *f.* krivovernost.

irrig napačěn, napčěn, napak, napěk; kriv, lažnjiv, neprav.

irrigerweise *adv.* krivo, napěk, po [napačnem.

irritabel dražljív, razdražěn.

Irrlehre *f.* krivi od. lažnjivi nauk.

Irrlehrer *m.* krivi od. lažnjivi učitelj.

Irrlicht *n.* vešča, veščica, ponočna luč (-i).

Irrpfad *m.* s. Abweg.

Irrsinn *m.* s. Wahnsinn.

irrsinnig s. wahnsinnig.

Irrstern *m.* s. Planet.

Irrthum *m.* zmota, pomóta, zmotnjáva, pomótljej, blodnja; (Fehler) pogréšěk; (im Zählen) uštévěk; einen — begehen zmotiti se, v zmoto zabresti (-bredem); Sie sind im —e mótite se, várate se; Irrthümer lehren krivo učiti, krive nauke dajáti (dajem).

irrthümlich = irrthümlicherweise *adv.* [po zmoti.

Irrung *f.* blojenje, blodba, blodnja, zmota, zmotnjáva.

Irrwahn *m.* kriva misěl (-i), krivozdétje, kriv dozdévěk.

Irrweg *m.* stranpot, kriva pot, izpótje; auf —e gerathen zajti (zajdem) und zaíti (-ídem), zabloditi, zabresti (-bredem).

Irrwisch *m.* s. Irrlicht; *fig.* veternják, nestanovítnež.

isabellfarben r(u)javorumén, r(u)javožolt, izabélast; ein —es Pferd sirëc.

Isegrim *m*. volk; *fig*. mrmrálo, godrnjalo, zagovédnež.

Islandmoos *n*., isländisches Moos islandski mah, svinjski mah; (in Krain) bohinjski mah.

isochromatisch istobárven.

isochron istočasën, istodobën. [čën.

isodynamisch istomočën, jednakomo-

Isolator *m*. samilëc, samílo.

isolieren samiti, samotiti; osámiti, osamótiti; —de Sprachen jednozložni —, samozložni jeziki.

Isolierschemel *m*. osamljáč.

isoliert sam, osamél, samótën.

Isoliertheit *f*. samótnost, osamelost.

isomer izomérën, jednakodelën.

Isomorphie *f*. istolíkost, izomorfija.

isoperimetrisch istoobsežën, istega obséga.

Isothere *f*. jednakoletnica, soletka.

Isothermen *pl*. sotoplice, jednakotopličnice *pl*.

Isthmus *m*. s. Landenge. [kisto.

item *adv*. jednako, ravno takó, ta-

Iterativ *n*. opetovalni glagol.

itzig, itzt s. jetzig, jetzt.

J (Jot).

Ja *adv*. da, kaj pa da, dro; — freilich, —wohl se vé da, kaj pa da; — nicht nikár ne, nikakor ne; er ist — fleißig saj je pridën; — sagen pritrditi, prikimati; weder —, noch nein ne bev ne mev.

Jacht *f*. hitra ladija, jahta.

Jacke *f*. jopa; (d. Mannes) jopič.

Jagd *f*. lov; (d. Handlung des Verfolgers) gonja, gonjba, gonitëv, lovitëv; von d. — leben ob lovu živeti; Jagd-lovski.

Jagdanzug *m*. lovska obleka.

jagdbar lovën, lovitën.

Jagdbarkeit *f*. lovnost, lovitnost; (Jagdrecht) lovska pravica.

Jagdbezirk *m*. lovski okraj, lovnica, lovišče.

Jagdeigenthümer *m*. lastnik lova.

Jagdflinte *f*. lovska puška.

Jagdfrevel *m*. prestop lovskih postáv.

Jagdgebiet *n*. s. Jagdbezirk.

Jagdgehege *n*. lovska branjevina.

Jagdgeld *n*. lovnína.

Jagdgeräth *n*. lovsko orodje.

jagdgerecht lovu priučen, v lovu znajden. [zákon.

Jagdgesetz *n*. lovska postava, lovski

Jagdgewehr *n*. s. Jagdflinte.

Jagdhaus *n*. lovska hiša.

Jagdhorn *n*. lovski rog, lovsko trobílo.

Jagdhund *m*. lovski pës.

jagdkundig v lovu zveden.

Jagdkarte *f*. lovska karta, lovski list.

Jagdkunst *f*. lovstvo.

Jagdleute *pl*. lovci *pl*.; (Treiber) gonjáči *pl*.

Jagdliebhaber *m*. prijatelj lova.

Jagdlied *n*. lovska pesëm (-i).

Jagdordnung *f*. lovski red, postava za lov.

Jagdpächter *m*. zakúpnik lova.

Jagdpachtbetrag *m*. lovarína.

Jagdpolizei *f*. lovski nadzor. [pravo.

Jagdrecht *n*. lovska pravica, lovsko

jagdrechtlich lovskopravën, po lovskem pravu.

Jagdrechtsausübung *f*. uživanje od. izvrševanje lovske pravice.

Jagdregal *n*. pravo lovitnosti.

Jagdschaden *m*. škoda po lovu storjéna.

Jagdtasche *f*. lovska torba.

Jagdverbot *n*. prepóved (-i) lova; prepoved, kje loviti od. kje zverino streljati.

Jagdwesen *n*. lovstvo.

Jagdzeit *f*. lovna doba, čas za lov.

Jagdzeug *n*. lovska roba, lovska priprava.

jagen *trans*. loviti, streljati, goniti; (treiben) goniti, drviti, poditi, tírati; (davontreiben) zapoditi, zadrvíti, izpókati, pognati (-ženem); ein Messer in den Leib — prebosti (-bodem), presuniti, prepahniti; *intr*. drviti se, preganjati se, poditi se, loviti se, pójati se. [(-i).

Jagen *n*. gonja, gonjba, gonitëv; lov

Jäger *m.* lověc; Jäger= lovski.
Jägerbursche *m.* lovski dečák. [lov.
Jägerei *f.*, Jägerhandwerk *n.* lovstvo,
Jägerhaus *n.* lovska hiša; lovčeva hiša.
Jägerin *f.* lovica; lóvčevka.
jägerisch lovski.
Jägerkunst *f.* lovstvo.
jägermäßig lovski, lovsko.
Jägerrecht *n.* lovska pravica, lovsko pravo.
Jaguar *m.* jagvar, amerikanski tigěr.
jäh nagěl, brz; (steil) strm, strmovít, strmén, kršěk, strmogláv; (plötzlich) nenáděn.
Jähe *f.* strmina, strměc; (Eile) náglica, hitrica, hitrost.
jählings *adv.* nanágloma, nenádoma, iznenadi, iznenadoma, na hip.
Jahn *m.* réd, vrsta, postát; das Getreide liegt auf dem — žito leží v redóvji.
Jahr *n.* leto; das heurige — letos, letošnje leto, tekoče leto; voriges — lani, lansko leto; vor zwei —en predlanskim; künftiges —, aufs — k letu, prihodnje leto; ein gemeines — navádno leto; in den besten —en v najlepših letih, v najlepši dobi; ein trockenes —, nasses — sušno (suho) leto, močno leto; fruchtbares —, unfruchtbares — dobra —, slaba létina; in einem — ob letu, v jednem letu; ein Mann von —en prilétěn od. postarěn mož; nach zurückgelegtem dreißigsten —e izpolnivši trideseto leto; über — und Tag črez leto dni, k letu; — aus, — ein od leta do leta; nach —en čez —, za nekaj let; (Jahresring) létina, létnica; Jahr= letni.
Jahrbegängnis *n.* oblétnica.
Jahrbuch *n.* létnik, letopís.
Jahrbuchschreiber *m.* letopisěc.
jahrelang mnogoletěn, dolgoletěn.
Jahres= letni.
jahresalt jednoletěn, leto star.
Jahresbetrag *m.* letni zneseěk.
Jahresclasse *f.* letni razred; Leute einer — vrstniki *pl.*
Jahresfest *n.*, Jahresfeier *f.* obletni god, godovnica, oblétnica.
Jahresfrist *f.* leto, rok; binnen — v jednem letu.
Jahresgehalt *m.* letnina, letna pláča.
Jahresrate *f.* letno plačilo, letni zneseěk, — obrók.
Jahresring *m.* létina, létnica.
Jahresschluss *m.* koněc leta, letni sklep.
Jahrestag *m.* obletni dan (dneva), godišče.
Jahresviertel *n.* četrtletje.
Jahreszahl *f.* letna števílka, létnica.
Jahreszeit *f.* letni čas, letna doba, oblétje. [nica.
Jahrfest *n.* létnica, oblétnica, godóv-
Jahrfünfzig *n.* petdesetlétje.
Jahrgang *m.* letni tečáj, tečáj; (einer Zeitschrift) letnik, letni zvezěk.
Jahrgehalt *m.* letna pláča, letnína.
Jahrgeld *n.* letno plačilo; s. Pension.
Jahrhundert *n.* stoletje, vek.
jährig letěn, jednolétěn.
jährlich *adj.* letěn, vsakolétěn; *adv.* vsako leto.
Jährling *m.* letnik, letnják, létnica.
Jahrmarkt *m.* seměnj, soměnj, séjěm.
Jahrmarktsgeschenk *n.* semnjína, seměnj.
Jahrmarktstag *m.* semnji dan (dneva), smanji dan.
Jahrtausend *n.* tisočletje, tisoč let.
Jahrtausendfest *n.* tisočlétnica.
Jahrwuchs *m.* letorást (-i).
Jahrzahl *f.* s. Jahreszahl.
Jahrzehend *n.* desetlétje.
Jähzorn *m.* nagla jeza, gnevljivost, jeznorítost, togóta, togótnost, vihrávost, náglica.
jähzornig naglojézěn, jeznorít, vihráv, togótěn.
Jalousien *pl.* polkna, véternice, zatvórnice *pl.*
Jambus *m.* jamb, jambiški verz.
Jammer *m.* beda, gorjé, sila, nadlóga, žálost; (d. Jammern) jávkanje, tárnanje, stókanje.
Jammerbild *n.* podóba žálosti oder réve, tožni od. žalovíti prizór, obraz, da se Bogu usmili.
Jammergeheul, —geschrei *n.* vek, javk, jávkanje, tárnanje.
Jammergestalt *f.* žalostna od. žalovita podoba.
jämmerlich béděn, žálostěn, jaděn, revěn, tožěn.

Jämmerlichkeit *f.* bédnost, révnost, toga.

jammern jávkati, vékati, tárnati, stókati (stóčem), jadikovati; es jammert mich sein Unglück smili se mi, žal mi ga je, umililo se mi ga je, bolí me njegova nesréča.

Jammerschade *m.* preškoda, prebeda.

Jammerthal *n.* solzna dolina, dolina solz.

jammervoll prežalostěn, prebeděn, prereveněn, žalovít, nadlóžěn.

Janitschar *m.* janičár; Janitscharen- janičárski.

Jänner, Januar *m.* proséněc, januar.

jappen s. schnappen.

Jasmin *m.* jasmín; Jasmin- jasminov.

Jasminstrauch *m.* jasmínověc.

Jaspis *m.* jaspis, jašma. [oplévati.

jäten pleti (plevem), opleti; *impf.*

Jäten *n.* plétěv.

Jäter *m.* plévěc; —in *f.* plevíca.

Jäterhaue *f.* plévčica, kávčica, srpica, pralica.

Jäterzeit *f.* plétvina.

Jauche *f.* gnojnica.

jauchzen úkati, vriskati; zaúkati, zavriskati; *fig.* veselja poskakovati.

Jauchzen *n.* ukanje, vriskanje.

Jauchzer *m.* úkalěc, vriskalěc; (d. Laut) vrisk, zaúk.

jauen, jaulen mijávkati; s. heulen.

Jause *f.* málica, mala júžina.

jausen malicati, maličevati.

Jawort *n.* privolitěv, privoljenje; das — geben reči (rečem) da; privoliti, prikimati; privoljevati, prikimávati.

je *adv.* kdaj, kedaj; von —her od nekdaj; — zwei, — drei po dva, po trije; je — desto čim — tem, več ko — več, bolj ko — več, kolikor bolj — toliko bolj; — länger — schlimmer čim dalje, tem huje; — nachdem kakor, po tem kakor; — eher, desto besser čim preje, tem bolje, pred ko bo, boljše bo.

je! *interi.* jej! i jej! joj te!

jedenfalls *adv.* po vsaki ceni, vsekako, na vsak način, po vsakem.

jeder *pron.* vsak, vsakdo, vsakteri, slednji, sléherni.

jedermann *pron.* vsakdo.

jederzeit *adv.* vsegdar, vselej, vsak čas, vsakdaj.

jedesmal *adv.* vsakrat, vsakikrat, vsákpot, vsákbart.

jedesmalig vsakokratěn.

jedoch *coni.* vendar, vender, ali, pa, toda, pa vendar.

jedweder, jeglicher *pron.* vsakteri, slednji, sleherni.

jeher *adv.* von — od nekdaj, od davna.

Jehova *m.* Jehóva, Gospód, Bog.

jemals *adv.* kdaj, kedaj; nekdaj, svoje dni.

jemand *pron.* kdo, nekdo, neki človek; —es nekov.

jemine, o jemine! *interi.* jémnasta! jémnesta!

jener *pron.* oni; — dort oni-le, leoni; (bez.) tisti, taisti.

jenseit *adv.* = jenseits onstran, onkraj, na oni strani, ondot.

jenseitig onstranski, onostranski, ondótěn.

Jenseits *n.* boljše življenje, posmrtno življenje.

Jeremiade *f.* žalostinka, žálostna pesěm (-i), — pesěn (-i), jeremijáda.

Jerichorose *f.* jerihonska roža.

jerum *interi.* jehta!

Jesuit *m.* jezuit, jezuvitar; Jesuiten- jezuiški, jezuvitovski, jezuvitarski.

Jesuitenorden *m.* Jezusov réd, jezuiški —, jezuvitovski réd.

Jesuitismus *m.* jezuitízěm.

Jesus *m.* Jezus.

Jesuskind *n.* Jezuščěk.

jetzig sedánji, zdánji, sedájšnji.

jetzt *adv.* sedáj, zdaj; — gleich pri tej priči, koj, précej, prec; — erst še le sedaj, sedaj še le; von — an od sedaj, odsihmal, odsihdob; bis — do sedaj, do zdaj, do slej, dosihdob, dosihmal. [ščina.

Jetzt *n.* sedanjost, zdanjost, sedanj-

jeweilig tačasěn.

Joch *n.* jarěm, igo (ižesa), teléga, igěv; (Feldmaß) orál; (Jochbalken) blazína, podvál, kobila; (Gebirgs—) sédlo; *fig.* sužnost, jarěm.

Jochbeinmuskel *m.* úzdasta mišica.

Jochbrücke *f.* most na polah, most na kobile.

jochen vpreči (vprežem), vkleniti; *impf.* jármiti, vezati (vežem), vklépati, vpregati.
Jochholz *n.* s. Joch.
Jochochs *m.* vpreženi vol.
Jochochsen *pl.* svez.
Jochpolster *m.* podíž.
Jochriemen *m.* dega, jermen.
Jochseil *n.* jármovka.
Jochträger *m.* blazína, podvál.
Jochwiede *f.* gož (-í), goža, góžvica, gredélnica.
Jod *n.* jod; Jod= jodov.
Johannis= svetega Janeza; kresni.
Johannisapfel *m.* kresnikověc.
Johannisbeere *f.* r(u)deče grózdjiče, kresno grózdjiče, ribez. [*pl.*
Johannisbeersträucher *pl.* grozdjíčnice
Johannisbrot *n.* rožič.
Johannisfest *n.* kres, kresni dan, ivánjevo; das — begehen kresovati.
Johannisfeuer *n.* kres.
Johanniskäfer *m.* kresníca, jánževica, svetlica; *dem.* kresníčica, svetlíčica.
Johanniskraut *n.* durchbohrtes krčno zelje, sv. Janeza roža. [noč.
Johannisnacht *f.* kresni večér, ivánja
Johannissegen *m.* šentjánževěc, šentjánževica.
Johannistag *m.* sv. Janeza dan (dneva), ivanjdan; am — o kresu.
Johanniswürmchen *n.* s. Johanniskäfer.
Johanniter *m.* johanit, jovanit, maltarski vitez.
Johanniterorden *m.* red sv. Janeza.
Joppe *f.* jopa, jópica; (des Mannes) jópič.
Journal *n.* dnevnik; (Zeitschrift) časnik, časopis, novice *pl.*, novine *pl.*
Journalartikel *m.* članěk v časniku od. v dnevniku.
journalisieren v dnevnik vpisati (vpišem), *impf.* v dnevnik vpisovati oder zapisovati.
Journalist *m.* novínar, čásnikar, časopisěc.
Journalistik *f.* časnikarstvo, novínarstvo, časopísje.
journalistisch novínarski, časnikarski.
jovial vesél, dobrovóljěn, dobre od. žídane volje. [volja.
Jovialität *f.* dobrovoljnost, dobra
Jubel *m.* vrisk, úkanje; *fig.* radost, veselje. [dovnica.
Jubelfeier *f.*, —fest *n.* veselica, go-
Jubelgesang *m.* veselo pétje.
Jubelgeschrei *n.* radóstni krik, vrisk, úkanje.
Jubelhochzeit *f.* zláta poróka.
Jubeljahr *n.* sveto leto.
Jubellaut *m.* vrisk, zaúk.
jubeln úkati, újkati, vriskati; zaúkati, zaújkati, zavriskati, zavrisniti; *fig.* radovati se, veseliti se.
Jubelpaar *n.* zlatoporočenca *dual.*
Jubelpriester *m.* zlatomášnik.
Jubelpredigt *f.* pridiga o svetem letu.
Jubelschmaus *m.* pojédina, gostija.
Jubilant *m.* proslavnik, jubilant; zlatomašnik.
Jubiläum *n.* sveto leto; (100jähr.) stolétni praznik, stolétnica; (500jähr.) petstolétnica; (1000jähr.) tisočlétnica.
jubilieren slavíti; (einen Beamten) v mir postáviti, v pokoj dejati (denem); ein jubilierter Beamte umiróvljenik.
juch, juchei *interj.* ju! ju ju! juhú!
jucken srbéti (srbí), ščeméti (ščemí); eine —de Stelle am Leibe srbečína.
Jucken *n.*, Juckerei *f.* srbež, srbénje; (Krankheit) srbečíca.
Juchten *m.* juhtovina, juhta, juftovina, jufta; Juchten= juhtén, juftén.
Juchtenware *f.* juhtovina, juhtenina.
judaisieren židariti, židovsko (judovsko) —, židovski govoriti.
Judas *m.* Judež; izdajalěc.
Judaskuss *m.* izdajalski poljub.
Jude *m.* žid, jud; Juden= židovski, judovski.
Judenschaft *f.* židovstvo, židje *pl.*, judje *pl.* [ben.
judiciell pravosodnji, pravosóděn, sód-
Jüdin *f.* židovka, židinja, júdinja.
jüdisch židovski, judovski.
Jugend *f.* mladóst, detínstvo, mlada leta *pl.*; (Personen) mladína, mládež (-i), mladi ljudje *pl.*; (spr.) — hat nicht Tugend mladóst noróst; von — auf iz mládega, od mladih nog; Jugend= mladostni.
Jugendalter *n.* mladóst, mlada leta *pl.*
Jugendbekannte *m.* znáněc iz mladih let.

Jugendbild *n*. podoba mladosti.
Jugendblüte *f*. mladóstni cvet, cvet mladosti; prva mladost.
Jugendbuch *n*. knjiga za mládež.
Jugendfreund *m*. prijatelj mladosti od. mladine; prijatelj iz mladih let.
Jugendgefährte *m*. tovariš iz mladosti, vrstnik v mladosti.
Jugendjahre *pl*. mladostna leta *pl*., mlada leta *pl*.
Jugendkraft *f*. mladostna moč (-í).
Jugendleben *n*. mladost.
jugendlich mladóstĕn, mladeniški, mlad; (zart) néžĕn; — werden pomladiti se, omladiti se.
Jugendlichkeit *f*. mladost, mladostnost.
Jugendreife *f*. doráslost.
Jugendreiz *m*. milóta, milína, mladostna drážest (-i).
Jugendstreich *m*. nepremišljeno delo, fantovsko od. mladeniško dejanje (počétje).
Jugendsünde *f*. mladostni greh.
Jugendwelt *f*. mladina, mladež (-i).
Jugendzeit *f*. mladostni čas, čas mladosti, mlada leta *pl*.
Juli *m*. mali srpan, julij.
jung mlad; — werden mladéti (mladim), mladiti se; omladeti, omladiti se, premladiti se, spremladiti se; *impf*. spremlajevati se; —er Adler órlič; —er Herr gospodič, gospodíčič; —e Hühner *pl*. píščeta *pl*., piščánci *pl*.; —er Hund ščéne (ščenéta); —e Katze máče (mačéta); —er Mensch mladénič, mladĕc, déčĕk, dečák, fant.
Junge *m*. mladič, mladé (-ta); *n*. mladič, mlado (mladega); *coll*. mladina, mladje; die ersten —n prvi skoti; — werfen skotniti, mláde imeti (imam), storiti; (v. Schweinen) oprásiti se; (v. d. Kuh) otéliti se; (v. Schaf) ojágnjiti se u. s. w.
Jünger *m*. učéněc; vérnik.
Jungfer *f*. devica, devojka, mladenka, deklé (-ta), deklína; Jungfer= deviški, dekliški.
Jungferbraten *m*. mrežna pečenka, pečica, poledvica.
Jungferhäutchen *n*. deviška kóžica.
Jungferhonig *m*. čista strd (-í).
jungferlich deviški, dekliški.
Jungfernkranz *m*. deviški venĕc.
Jungfernraub *m*. odnés (devojk), otmica.
Jungfernschwarm *m*. paroj, prvĕc, devičnik.
Jungfernschwefel *m*. samoraslo žveplo.
Jungfernstand *m*. devištvo, deviški stan, dekliški stan.
Jungferschaft *f*. devištvo, deklištvo.
Jungferwein *m*. samotók.
Jungfrau *f*. devica, déva, devójka, mladénka; Jungfrau= deviški.
jungfräulich deviški, dekliški.
Jungfräulichkeit, Jungfrauschaft *f*. devištvo, deklištvo.
Junggesell *m*. samĕc, neoženjenĕc.
Junggesellenschaft *f*., Junggesellenstand *m*. samski stan, samištvo, samstvo.
Jüngling *m*. mladenič, mladĕc; Jünglings= mladeniški, mladenčev.
Jünglingsalter *n*., —zeit *f*. mladeništvo, mlada doba.
jüngst *adv*. onkrat, nedávno, otódi.
jüngste najmlajši; (letzte) zadnji, poslednji; der — Tag sodnji dan (dneva); Ihr —s Schreiben Vaše zadnje od. poslednje pismo.
Jungvieh *n*. jálovina, mladina.
Juni *m*. róžnik, kresník, junij.
Junikäfer *m*. prosnica.
junior mlajši.
Juniuskäfer *m*. s. Johanniskäfer.
Junker *m*. plemič, mladi žlahtnik.
junkermäßig junáški, plemiški.
Juno *f*. Junona.
Jupiter (Juppiter) *m*. Júpitĕr, Zeu.
Jura *pl*. pravoznanstvo.
juridisch pravoslóvĕn, pravoznanski, pravniški.
Jurisdiction *f*. sodnja oblast, sodnost; (Kreis) sodnji okráj.
Jurisdictionsgebür *f*. oblastnina, plača za sodnje oskrbstvo.
Jurisdictionsnorm *f*. pravilnik sodnje oblasti.
Jurisdictionsobrigkeit *f*. oblástna od. pristojna gosposka.
Jurisprudenz *f*. pravoznanstvo, pravoslovje, pravništvo.
Jurist *m*. pravoslovĕc, právnik.
juristisch pravĕn, pravoslóvĕn, pravoznanski.

Jury *f.* poróta.
Jus *n.* právo, pravoznánstvo.
just *adv.* ravno, ravno kar, koj, otódi.
justament *adv.* — nicht pa ravno ne, pa nalášč ne.
justieren uravnáti, urediti; *impf.* uravnovati, urejevati.
Justification *f.* s. Rechtfertigung; Hinrichtung.
justificieren opravíčiti, *impf.* opravičevati; s. berichtigen; hinrichten.
Justitiär *m.* pravnik, pravoznaněc.
Justiz *f.* pravica; (Rechtspflege) pravosodje, pravosodstvo, sodstvo, sodništvo; Justiz= pravosodnji, sodnji, sodni.
Justizbeamte *m.* pravosodnji uradnik.
Justizdienst *m.* pravosodnja služba.
Justizetat *n.* preračún stroškov za pravosodje.
Justizfach *n.* pravosodnja stroka; (Justizabtheilung) pravosodnji oddelěk.
Justizgesetzgebung *f.* pravosodnje zakonodajstvo.
Justizgesetzsammlung *f.* zbirka pravosodnjih zakonov od. postáv.
Justizhof *m.* sodišče; oberster — najvišje sodišče, najvišja sodnija.
Justizmann *m.* pravosodnik, sodnik.
Justizminister *m.* pravosodnji ministěr, justični ministěr.
Justizministerium *n.* pravosodnje ministerstvo, justično ministerstvo.
Justiznorm *f.* pravosodnje pravilo.
Justizpflege *f.* s. Gerichtspflege.
Justizsenat *m.* pravosodnji svèt, pravosodnji odbór.
Justizstelle *f.* pravosodnja oblast(nija) od. gospóska.
Justizwesen *n.* pravosodje, pravosodstvo, právništvo.
Juwel *m.* biser, dragi oder žlahtni kámen; —en *pl.* drago kaménje, dragotína.
Juwelenhandel *m.* kupčija z biseri, — z dragim kaménjem od. z dragotinami, biserništvo.
Juwelenhändler *m.* dragotínar, biserník.
Juwelenkästchen *n.* skrinjica od. škatljica za drago kaménje od. za dragotino.
Juwelenschmuck *m.* dragotinje, dragocénje, drago kaménje, nakít od drazega kamenja, bisernica.
Juwelier *m.* dragotinar, juvelír.
Jux *m.* šala, gluma, burka.
juxen šale zbijati, burke ugánjati.
juxta *adv.* zravěn, poleg.

K.

Kabel *n.* u. *f.* kavělj, kavelj (-na); (Tau) vrv (-í); *f.* (Los) srečka, žreb (-a u. -ú).
kabeln srečkati, žrebati.
Kabeljau (Kabliau) *m.* trska, polénovka.
Kabellänge *f.* dolgost sto in dvajsetih sežnjev.
Kachel *f.* pečnica; kahla, lončič.
Kachelofen *m.* peč (-í) s pečnicami.
Kadi *m.* kadi (-ja), turški sodnik.
Käfer *m.* hrošč, hrost, kukěc, žužěk, žužélka, keběr; *dem.* hroščěk, žužčěk; Käfer= hroščev.
Käferschnecke *f.* oklópnik.
Kaffee *m.* kava; Kaffee= kavni.
Kaffeebau *m.* kavarstvo, pridelovanje kave.
Kaffeebaum *m.* kavověc.
kaffeebraun čadast, sajast, r(u)javkast kakor kava; s. a. dunkelbraun.
Kaffeebüchse *f.* kávnica.
Kaffeegeschirr *n.* posoda za kavo.
Kaffeehaus *n.* kavarna.
Kaffeemaschine *f.* kavovár, samovár za kavo.
Kaffeemühle *f.* mlinič za kavo.
Kaffeesatz *m.* kavna gošča, mòt.
Kaffeeschale *f.* kávnica, čaša za kavo.
Kaffeeschwester *f.* kavopivka.
Kaffeesieder *m.* kavárnar.
Kaffeesud *m.* kavni zavrélěk.
Kaffeesurrogat *n.* nadomestěk kave.
Kaffeezimmer *n.* kavárnica.
Käfig *m.* kletka, ptičnica, čajba, kobača.
Käfigmacher *m.* kletkar.
Kaftan *m.* kaftan.
kahl gol; (am Kopfe) pleš, plešiv, plešav, plešast, golovrh, čelav; — werden goléti, goliti se; ogoléti, ogoliti se; (am Kopfe) oplešiveti, plešo dobiti; *impf.* — dobivati, plešiveti; (v. Tuch) zlizan, odrgnen, ogóljen; —er Platz

golína, goljava, goličava; (am Kopfe) pleša; —er Berg golověc, golíca.
Kahlbart *m.* golobraděc.
kahlbärtig golobràd.
Kahlbäuche *pl.* golotrbe *pl. (zool.)*.
kahlflügelig golokril.
Kahlheit *f.* golost, golóta; (am Kopfe) plešavost, čelavost; (kahle Stelle) golina, goljava, goličava, golica.
Kahlkopf *m.* plešěc, plešivěc, plešoglavěc, góloglavěc, čelavěc.
kahlköpfig pleš, plešast, plešiv, plešav, čelav.
Kahlköpfigkeit *f.* plešota, plešivost, čelavost.
Kahlrücken *m.* gololédnica.
Kahlschwanz *m.* golorépka.
Kahm *m.* plésěn (-i), plesnoba, plesnina, (na tekočinah) kan, birsa.
kahmen plésneti (-ejem), birsati se.
kahmig plésniv, kánast, birsast.
Kahn *m.* čoln, ládija; *dem.* čolnič, čolniček, ládijica.
Kahnbein *n.* čolničasta kost (-í).
kahnförmig čolnast, čolničast.
Kahnmacher *m.* čolnár.
Kahr *n.* s. Kar.
Kaimakam *m.* kajmakam, turški namestnik.
Kaiman *m.* kajman, aligátor, amerikánski —, amériški krokodil.
Kaiser *m.* cesar, car; — sein cesarovati, carovati, vládati; Kaiser= cesarski, carski, cesarjev.
Kaiseradler *m.* cesárski orěl.
Kaiserbirne *f.* cesárska hruška, cesárka.
Kaiserburg *f.* cesárski dvor, cesársko poslopje.
Kaiserfliege *f.* cesárska muha.
Kaiserhaus *n.* cesárska hiša; cesárska obitelj (-i), — rodovina, cesárski rod (-ú).
Kaiserin *f.* cesaríca, cárica.
Kaiserkrone *f.* cesárska krona; (Pflanze) cesárski tulipan.
kaiserlich cesárski, carski; —er Prinz cesárjevič, carjevič; —e Prinzessin cesaríčina; —e Majestät cesársko veličanstvo, cesaróst, presvetli césar.
Kaiserling *m.* (Pflanze) žardána, jardana, karželj (-na). [ca.
Kaisermantel *m.* (Schmetterling) gospi-
Kaiserpflaume *f.* cesárska —, damaščanska sliva.
Kaiserreich *n.* s. Kaiserthum.
Kaiserschnitt *m.* cesárski preréz, izrez déteta.
Kaisersohn *m.* cesárjevič, carjevič.
Kaiserstaat *m.* cesárska država.
Kaiserthum *n.* cesárstvo, carstvo.
Kaisertochter *f.* cesaríčina.
Kaiserwahl *f.* volítěv —, izbor cesarja.
Kaiserwürde *f.* cesársko dostojanstvo, cesárska čast (-í).
Kajüte *f.* kajuta, izba (na ládiji), kotěc.
Kakadu *m.* kakadúj, čópasta papiga.
Kakao *m.* kakao. [věc.
Kakaobaum *m.* kakávovnik, kakávo-
Kakaomasse *f.* kakavovína.
Kakerlak *m.* belín, belíněc; s. a. Schabe.
Kakodaemon *m.* bes, zli duh.
Kakophonie *f.* neblagoglasje, slaboglasje, zlozvočje.
Kaktus *m.* kakt.
Kaktuspflanzen *pl.* káktice, káktovnice.
Kalanderlerche *f.* laški škrjáněc, kalandra.
Kalb *n.* tele (-ta); *dem.* telěk, telce, teletce; (männliches) teliček, junček; (weibl.) telica, junica, teličica; *fig.* telebán, teléběc; ein — werfen telíti (se), bráviti se; otelíti se, obráviti se, storiti; Kalb= telečji. [lovica.
Kalbe *f.* telíca, junica, jálovka, já-
kalben teliti, braviti se; oteliti se, storiti; (unglücklich) zvreči (zvržem).
Kälber= telečji; —braten s. Kalbsbraten.
kälberhaft telétast; telebálast, telébast, neuměn kakor tele.
Kälberhändler *m.* teletar, telíčar.
Kälberkropf *m.* *(Chaerophyllum)* krebélja, krebúlja.
Kälberkuh *f.* breja krava, krava s telétom. [mesó.
kälbern telečji; —es telétina, teléčje
kälbern s. kalben.
Kälberstall *m.* teletnják, telečják, teléčji hlev.
Kalbfell *n.* telétina, teletína, telétovina, teléčja koža.
Kalbfleisch *n.* telétina, telečje meso.
Kalbleder *n.* telétina, teletína, telétovina, teléčje úsnije.

kalbledern telétověn, od telétine, od teléčjega úsnija.
Kalbs- teléčji.
Kalbsbraten *m*. teléčja pečénka, pečéna telétina.
Kalbsbrust *f*. telečje prsi *pl*. [(-i).
Kalbskeule *f*. teléčja kita, teléčja gnjat
Kalbskopf *m*. teléčja glava; *fig*. telebán, teléběc.
Kalbslab *n*. siríšče.
Kalbsschlägel *m*. teléčje stegno, — bedro, — plěče (plečéta).
Kalbsviertel *n*. teléčja četrt (-i).
Kalbszunge *f*. teléčji jezik.
Kaldaunen *pl*. drob (-a u. -ú), drobovína, vampi *pl*.
Kaleidophon *n*. kalejdofón.
Kaleidoskop *n*. krasogléd, kalejdoskop.
Kalender *m*. koledár; *dem*. koledarčěk; (Bauern—) prátika.
Kalendermacher *m*. prátikar.
Kalesche *f*. kolěsělj, kolěsěn, koléska.
kalfatern smoliti, mašiti (s smolo); zasmoliti, zamašiti.
Kali *n*. kali, kalijev oksid; kohlensaures — (Pottasche) kalijev karbonat, pepelíka.
Kalium *n*. kalij, kalium.
Kaliumoxyd *n*. kalijev oksíd.
Kalk *m*. vapno; hydraulischer — podvodno —, hidravlično vapno; gebrannter — žgano vapno; Ätz— živo vapno; Kalk- vapnén.
Kalkanwurf *m*. vapnéni omèt.
kalkartig vápnast, vapnénast.
Kalkboden *m*. vapnenína, vapnénka, vapnéna zemlja.
Kalkbrei *n*. vapnéna kaša.
Kalkbrenner *m*. vapnéničar, vapnar.
Kalkbrennerei *f*. vapnarstvo; vapnénica.
Kalkbruch *m*. vapnolòm, vapnenik.
Kalkbrühe *f*. belež, vapnena kaša.
kalken vápniti, v vapnu móčiti; povápniti, v vapnu pomóčiti.
Kalkerde *f*. vapnénka, vápnica, vapnéna prst (-i), — zemlja.
Kalkgebirge *n*. vapnéno goróvje.
Kalkgrube *f*. vapnica, vapnena jama.
kalkhaltig vápnat, vapnovit.
Kalkhandel *m*. vapnárstvo, kupčija z vapnom; den — betreiben vapnáriti.
kalkicht vápnast, vapnénast.
kalkig vápnat, vapnovit.
Kalklöscher *m*. vapnogásěc.
Kalkmergel *m*. vapnéni lápor.
Kalkmesser *m*. vapnomérěc.
Kalkmörtel *m*. malta, mort.
Kalkofen *m*. vapnénica.
Kalksinter *m*. síga.
Kalkspat *m*. vapnéněc, drstěv (-a).
Kalkstein *m*. vapnéněc, vapník, vapneník; blauer — sinji kaměn, sinjek, sinjec.
Kalktuff *m*. vapnéni mačěk, lehnják.
Kalligraph *m*. lepopísěc, krasopísěc.
Kalligraphie *f*. lepopísje, krasopísje.
kalligraphisch lepopísěn, krasopísěn.
Kalmäuser *m*. potúhneněc, kujávěc, tukěc; skopúh, stiskávt, stiskáč.
kalmäusern kújati se, potúhniti se; skopáriti, stiskati.
Kalmus *m*. kólmež.
kalt mrzěl, studen; (frostig) mrazěn, ziměn; (kühl) hladěn; (eisig) ledén; — werden mraz se dela; mrzniti, omrzniti; (von Speisen) hladíti se; ohladíti se, shladíti se; *impf*. ohlájati se, shlájati se; — sein zebsti (zebe me), mraz od. mrzlo biti (je) komu; mir ist — mraz od. mrzlo mi je, zebe me, mraz me grudi od. tere.
kaltblütig hladnokrvěn; *fig*. mrzěl, ledén, mrtěv, neobčutljiv.
Kaltblütigkeit *f*. hladnokrvnost; neobčutljivost.
kaltbrüchig krhěk.
Kälte *f*. mraz, zima, mrzlóta, mrazóta; (Kühle) hlad (-a u. -ú), hladnost, hladnota; trockene — suh mraz, golomrázica, suhomrázica; (große Kälte) zmrzlína, zmrzál (-i).
Kältefieber *n*. mrzlica.
Kältegrad *m*. stopinja mraza. [(-i).
Kältemischung *f*. mrazotvorna zmės
kälten hladiti; prehladiti, *impf*. prehlájati.
kaltherzig hladnosrčěn, mrzlega srca.
Kaltherzigkeit *f*. hladnosrčnost, mrzlo —, ledeno srcé.
kältlich mrzlótěn, mrazótěn, mrzíkast, hladěn.
Kaltsinn *m*. mrzlóba, hladnost, mrzlosrčnost.

kaltsinnig mrzlóběn, hladěn, mrzlosrěn.

Kaltsinnigkeit *f.* s. Kaltsinn.

Kaltwasser *n.* mrzla —, stúdena voda.

Kameel *n.* velblôd, kaméla; Kameel- velblôdji, kamélji.

Kameelhaar *n.* velblôdja —, kamélja dlaka.

Kameelstute *f.* velblôdica, kaméla.

Kameeltreiber *m.* velblôdar. [dlake.

Kameelzeug *n.* tkanína od velblôdje

Kameelziege *f.* lama.

Kamerad *m.* továriš, drug, pajdáš, spréznik.

Kameradschaft *f.* tovaršija, pajdáštvo.

Kamille *f.* kamílica; Kamillen- kamílični. [ličnik.

Kamillenthee *m.* kamilični čaj, kamí-

Kamin *m.* dimnik; (im Zimmer) leva, koměn, komin.

Kaminfeger *m.* strgár, dímnikar.

Kaminfegerlohn *m.* strgarína, ometarína.

Kaminröhre *f.* železni dimnik.

Kamm *m.* grebén, hrbèt, slême (sleména); (in der Mühle) zob (-a u. -ú), palěc; (beim Webestuhl) glavník, brdo, grebén; Haar— glavník, češělj, česalnik; Woll— grebeníca, mikálnica, drzálnica; Kamm- grebenast.

Kammacher *m.* glavnikar, glavničar.

Kammacherhandwerk *n.* glavníčarstvo.

kammartig grebénast.

Kammbank *f.* polica.

Kammbaum *m.* razvor.

Kammbrett *n.* s. Kammbank.

Kammbürste *f.* ščetka.

kämmen česati (češem); počesati; (die Wolle) grebénati, mikati (-am u. mičem), drzati; ogrebénati, omíkati, odrzati.

Kämmer *m.* česálěc.

Kammer *f.* staníca, sôba, čumnata, izba, konoba, kamra; Augen— očésni prekat; optische Dunkel— temna sôbica; Handels— kupčijska zbórnica, — komora; Reichs— držávna zbórnica.

Kammeramt *n.* komorni urad (-a u. -ú).

Kämmerchen *n.* sôbica, izbica, kámrica.

Kammerdiener *m.* komorni strežáj.

Kammerdienerin *f.* hišna, komorna strežájka.

Kämmerer *m.* ključár, komórnik.

Kämmererswürde *f.* ključárstvo, komórništvo.

Kammerfrau *f.* hišna.

Kammergefälle *n.* komorni dohodki *pl.*

Kammerherr *m.* s. Kämmerer.

Kämmerin *f.* komórnica; česálka.

Kammerjungfer *f.* hišna, komornica.

Kammerprocurator *m.* komorni zagovórnik, — odvetnik, — prokurator.

Kammerprocuratur *f.* komorno odvétništvo, komorna prokuratura.

Kammerwasser *n.* prekatna mokrína (*phys.*).

Kammerwesen *n.* državno dohodárstvo.

Kammerzofe *f.* s. Kammerjungfer.

kammförmig grebénast.

Kammgebirge *n.* grebénasto pogórje, — goróvje, grebéni *pl.*

Kammgras *n.* grebeníca, pasji rep.

Kammhaar *n.* gríva.

Kammhöhe *f.* visokost gorskega grebéna (*geogr.*).

Kammkraut *n.* marjética.

Kammlitze *f.* ničávnica, nítičnica.

Kammrad *n.* palčno —, grebénasto kolo (-ésa), palčenják.

Kammwerk *n.* pálčevje. [volna.

Kammwolle *f.* míkana —, gredášana

Kämpe *m.* borílěc, borěc, bojeválěc.

Kampf *m.* boj, bor, borba; (Gefecht) boj, bitva, bitka; (Krieg) vojna, vojska; (Ringen) metež, metánje, rovánje; Kampf- bojni.

Kampfbegier *f.* bojažéljnost.

kampfbegierig bojaželjěn, bojeválěn.

kämpfen bojeváti se, boríti se, bíti (bijem) se, vojskovati se, boj bíti (bijem), — bojevati; mit Elend — ubíjati se, révo prodájati.

Kämpfer *m.* borílěc, bojeválěc, borěc, bojník, bojevník.

Kampfer *m.* káfra; Kampfer- káferni.

Kampferbaum *m.* káferna lavoríka.

Kampfergeist *m.* káfrověc.

Kampferöl *n.* káferno ólje. [boj.

kampffähig doběr —, sposôběn za

Kampffeld *n.* bojíšče, boríšče.

kampffertig na boj —, za boj pripravljen, — gotov.

Kampfgefährte *m.* sobojník, sobojevalěc, sobórěc, soborílěc.

Kampfgesang *m.* bojna pésĕn (-i); vojáška pésĕn (-i). [vpitje.
Kampfgeschrei *n.* bojni krik, bojno
Kampfgetümmel *n.* bojni hrup, bojno vrvenje.
kampfgewohnt boja vajen. [— truš.
Kampfgewühl *n.* bojni hrum, — hrup,
Kampfhahn *m.* svadljívĕc, togótnik; *fig.* togótnik, prepirljivĕc.
Kampflust *f.* bojevitost, bojevalnost, bojaželjnost, borljivost.
kampflustig bojevit, bojevalĕn, borljiv, bojaželjĕn. [han.
kampfmüde (od) boja trudĕn, — upé-
Kampfplatz *m.* bojíšče, bojevališče, borišče, bojno toríšče, — polje, popríšče.
Kampfross *n.* bojni konj. [nica.
Kampfschule *f.* borílnica, bojna učíl-
Kampfspiel *n.* bojna igra.
kampfsüchtig s. streitsüchtig.
Kampfübung *f.* bojna vaja, vaja —, vadba v boji.
Kanarienvogel *m.* kanárĕc, kanárčĕk.
Kanaster *m.* s. Knaster.
Kandelbeere *f.* *(Viburnum lantana)* dobrolétovina, dobrovítovina, meduljevina; (Frucht) medúljica.
Kandelzucker *m.* kandisov cukĕr, — sladkor, ledénĕc.
Kanguruh *n.* klokan, kengurúj.
Kaninchen *n.* domači —, pítani zajĕc, kraljìk (-à), kunĕc.
Kaninchenfell *n.* kunčevina, koža domačega od. pitanega zajca.
Kanne *f.* majólika, ročka, konva; *dem.* majólčica, kónvica; (Krug) vrč.
Kannefas (Kannevas) *m.* kanafas, platno za podlogo.
Kannegießer *m.* s. Zinngießer; *fig.* politični —, politiški modrovalĕc. [tiki.
Kannegießerei *f.* modrovánje o poli-
Kannelkohle *f.* svetlogóri premog.
Kannenkraut *n.* préslica.
kannenweise *adv.* na vrče. [náda.
Kanonade *f.* streljanje s topóvi, kano-
Kanone *f.* top, kanón.
Kanonendonner *m.* grménje topov.
Kanonengießer *m.* topar, topolívĕc.
Kanonengut *n.* topovína.
Kanonenkugel *f.* topovska krogla.
Kanonenmetall *n.* s. Kanonengut. [pom.
Kanonenschuss *m.* strel iz topa, — s to-

Kanonier *m.* topničar.
kanonieren s topovi streljati.
Kante *f.* rob (-ú u. -a), krn; *dem.* robĕc, robič; (Rand) kraj, okrájĕk; (am Kleid) krajĕc, rob, obróbĕk; brechende — loméči rob *(phys.)*.
kanten na robé od. robóve obrézati (-režem); okrájiti; *impf.* obrezováti; okrajeváti.
Kantenachse *f.* robovna os (-í).
Kantenlinie *f.* (črta) robovnica.
Kantentuch *n.* ruta z okrájki.
Kantenwinkel *m.* robovni kot.
Kantharide *f.* španska muha, kantaridka.
Kantholz *n.* tesáni les.
kantig robàt, voglàt, krnjav; in Zusammensetzgn. -ròb.
Kanzel *f.* léca, prídižnica, prížnica.
Kanzelberedtsamkeit *f.* cerkvena zgovornost.
Kanzelist *m.* kancelist.
Kanzelredner *m.* cerkvéni govórnik, prídigar, propovednik.
Kanzelvortrag *m.* cerkvéni govor, govor z léce, prídiga, propóved (-i).
Kanzlei *f.* pisárna, pisárnica, kancelija; Kanzlei- pisárniški, kancelíjski.
Kanzleibeamte *m.* pisárniški —, kancelíjski uradnik.
Kanzleidirector *m.* pisárniški —, kancelíjski vodja, — ravnátelj.
Kanzleierfordernisse *pl.* pisárniške —, kancelíjske potrébščine *pl.*
Kanzleigebür *f.* pisarína, pisarnína.
kanzleimäßig pisárniški, kancelíjski.
Kanzleipauschale *n.* pisárniška poprečnina, — odséčnica, popréčna vsôta za pisárniške potrôške.
Kanzleipersonale *n.* pisarniško —, kancelíjsko osóbje. [nisse.
Kanzleirequisiten *pl.* s. Kanzleiforder-
Kanzleischreiber *m.* pisár.
Kanzleischrift *f.* kancelíjsko pismo, pisanje s kancelijskimi črkami. [jezik.
Kanzleisprache *f.* uradni —, službeni
Kanzleistil *m.* urádna —, kancelíjska pisáva, uradni slog. [stvo.
Kanzleiwesen *n.* pisárništvo, kancelíj-
Kanzler *m.* kancelár, kancelír, pečátnik.
Kanzlist *m.* s. Kanzelist.
Kapaun *m.* kopún.

kapaunen rézati (režem), skopiti, kopúniti.
Kapaunenbraten *m.* pečeni kopún.
Kapelle *f.* molítvenica, molílnica, kapéla; *dem.* kapélica; (Musik) godba, gódbeni zbor, kapéla.
Kapellmeister *m.* kapélnik.
Kaper *m.* gusár, korzár, pomórski rópar. [list.
Kaperbrief *m.* gusárski —, korzárski
Kaperei *f.* gusárstvo, korzarstvo, brodolov, pomorski rop.
kapern brodove loviti, — pleniti; — uloviti, — upleniti, — vzeti (vzamem).
Kaplan *m.* kaplan, kapelán, duhovni pomočnik; Kaplans= kaplanski.
Kappe *f.* čépica, kapa; (Pelz—) kučma, čamar; (an der Deichsel) okov; (bei d. Stiefel) krpa; (am Dreschflegel) gož (-i), goža.
kappen kápiti, kápičati; okápiti, okápičati; (den Baum) oklėstiti, obsékati, otrébiti; *impf.* okleščevati, obsekovati; (den Hahn) kópiti, skópiti, rézati (režem), kopúniti.
Kappenblume *f.* pasje zelje, nalip.
kappenförmig čépičast, kápast.
Kappenmuskel *m.* kápasta míšica.
Kappenring *m.* oglavnik.
Kapper *m.* sekáč.
Kappmeise *f.* čópasta siníca, (siníca) čóparica.
Kappweide *f.* navádna vrba.
Kappzaum *m.* brzda, uzda.
Kapsel *f.* mošnica, škátlica; (in der Botanik) glavica, tobólĕc, peščišče; (d. Hülsenfrüchte) stròk; (am Gewehr) kápica, klobúčĕk.
Kapselfrucht *f.* glavičasti plod (-a, -ú).
Kapuze *f.* oglávnica, kúkulica, kuklica.
Kapuziner *m.* kapucín, kapucinĕc.
Kapuzineraffe *m.* kúklasta ópica.
Kapuzinerkloster *n.* kapucínski samostán. [u. -a).
Kapuzinerorden *m.* kapucínski red (-ú
Kar *n.* posôda, koríto.
Karat *n.* karát.
Karatgewicht *n.* karátna teža.
karatieren karatovati.
karätig karatĕn.
Karausche *f.* *(Cyprinus carassius)* karas, plòsk, petróvka.
Karawane *f.* karavána. [čaj.
Karawanenthee *m.* karavánski —, ruski
Karbatsche *f.* korobáč, bič.
karbatschen korobáčiti, bičati.
Kardätsche *f.* grebén, drzej, gredéše *pl.*; (für Pferde) ščetka —, krtáča za konje.
kardätschen drzati, gredašiti, gredešati; (Pferde) ščetkati, krtačiti.
Karde *f.* *(Dipsácea)* ščética *(bot.)*.
Kardendistel *f.* gladež, ščética.
Karfiol (Karviol) *m.* cvetni vóhrovt, karvijól.
Karfunkel *m.* živor(u)deči rubín, ognjénĕc. karfúnkĕlj.
karg skop, skopárĕn, skoporìt, stisljív, škrljiv, škrtljav; pičĕl.
Karge *m.* skopúh, škrtljavĕc, stiskalĕc, stiskavt; *f.* skopúlja, stiskálka.
kargen skopovati, skopáriti, škrljati.
Kargheit *f.* skopost, škrtljavost.
kärglich pičĕl, borĕn, revĕn, siromášĕn; *adv.* pičlo, borno, redko, skópoma.
Kärglichkeit *f.* pičlost, siromášnost, bornost.
Karmesin *n.* karmezín.
karmesinfarben (carmoisinfarben) karmezínast, karmezínov, višnjélast.
Karmin *m.* s. Carmin.
Karpfen *m.* kràp; Karpfen= krápov, krápji.
Karpfenbrut *f.* krápja zaléga.
Karpfenfleisch *n.* krapovína, krápje —, krápovo meso.
Karpfenteich *m.* krápovnik, krapovnják, ríbnik za krape.
Karre *f.* talíga, tolíga, teléžnik, tačka, telége *pl.*, samokólnica, samotéžnice *pl.*, koléčka.
Karren *m.* voz; (zum Führen d. Düngers) koš, gnojni koš; (zweiräderig) gare *pl.*, dvokólnica.
Karrenführer *m.* talígar, telégar, tačkar, vozač (s tačko).
Karrengaul *m.* taligáš, kljusè (-éta).
Karrenschieber *m.* s. Karrenführer.
Karrenspritze *f.* brizgálnica na malih kólih.
Karrenwagen *m.* kola *pl.* [krás.
Karst *m.* kràmp, kopáč; (steiniger Ort)
Karstaufforstung *f.* pogozdovánje Krasa.

karsten s krampom kopati (kopljem).
Karstformation *f.* kraška tvorba, kraševína.
Kartätsche *f.* kartéča, s kroglami napolnjena kanonska patrona.
Kartaune *f.* kartavna.
Karte *f.* list; *dem.* listěk, listič; (Spiel—) kvarta, karta; —n spielen kvartati, kartati; (geographische —) zemljevid, zemljekaz, mapa; Karten= listovni; kvartni, kartni.
Kartenblatt *n.* kvarta, karta.
Kartengeld *n.* kvartarina, plačilo za kvarte.
Kartensammlung *f.* zemljevidna zbirka, atlánt.
Kartenspiel *n.* kvartánje, igra s kvartami.
Kartenspieler *m.* kvartálěc, kvartopírěc, kartaš; —in *f.* kvartálka, kvartopirka.
Kartenstempel *m.* kvartni kolěk, kolěk za kvarte.
Karthäuser *m.* kartuzijaněc.
Karthäuserkloster *n.* kartuzijanski samostan.
Kartoffel *f.* podzémljica, pozémnica, krompír, korún; Kartoffel= podzemljični, krompirjev, korúnov.
Kartoffelacker *m.* krompírišče, korúnišče, njiva za podzemljice.
Kartoffelbau *m.* sajénje —, pridelovánje podzemljic od. krompirja.
Kartoffelbranntwein *m.* korúnověc, krompírjevěc, korúnovo —, krompirjevo žganje.
Kartoffelfäule *f.* korúnova —, krompirjeva gnilina, krompirjevo gnitje.
Kartoffelfeld *n.* s. Kartoffelacker.
Kartoffelkraut *n.* krompirjevka, krompirjevica.
Kartoffelsalat *m.* korúnova —, krompirjeva salata.
Kartoffelschimmel *m.* krompirjeva plesěn (-i).
Käse *m.* sír; (v. süßen Topf.) skuta; zu — werden síriti se; usíriti se, sesíriti se, zagrizti (-grizem) se, zakrkniti; Käse= sirni, sirnat.
käseartig sírast.
Käsebereitung *f.* sirarstvo, napravljanje síra.
Käseform *f.* torílo (za sir), sírišče.
Käsehandel *m.* kupčija s sirom, sirarstvo.
Käsehändler *m.* sirar; —in *f.* sirarica.
Käsekammer *f.* sírnica.
Käselab *n.* sirišče, sirilo.
Käselaib *m.* hleb sira.
Käsemade *f.* sirni črv, črv v síru, sirna pršíca.
Käsemilbe *f.* s. Käsemade.
Käsemilch *f.* sírotka, sírotěv.
käsen síriti; usíriti, sesíriti; *intr.* s. unt. Käse (zu Käse werden).
Käsenapf *m.* loněc za sir; (Käseform) torilo (za sír), sírišče.
Kaserne *f.* vojáščnica, kasárna.
Käsesäure *f.* sírna kislína.
Käsestoff *m.* sirnína.
Käsewasser *n.* sírnica.
käsicht sírast.
käsig sirěn, sírnat.
Kastanie *f.* kôstanj; Kastanien= kostánjev.
Kastanienbaum *m.* kôstanj, kostánjevo drevo (-ésa).
kastanienbraun kostánjev, kostánjast, črnománjast, kostánjeve barve.
Kastanienholz *n.* kostanjevina, kostánjev les.
Kastanienwald *m.* kostánjevje.
Kästchen *n.* omárica, skrínjica.
Kaste *f.* vrsta, pleme (-na), kasta.
kasteien trpínčiti, múčiti, trápiti.
Kasten *m.* omára, kôstěn; (überhaupt) shramba; (Truhe) kovčeg, skrinja; (Bretterverschlag) obòj.
Kastengeist *m.* odlóčenost —, nejedinost med rodovi od. plemeni.
Kastenwesen *n.* s. Kastengeist.
Kastrat *m.* skópljeněc, rézaněc.
kastrieren kópiti; skópiti, rézati (režem), popráviti.
Kasuar *m.* kazuvar.
Katafalk *m.* mrtváški oděr.
Katakombe *f.* podzémska grobnica, katakomba.
katalektisch nepopoln, kataléktičěn.
Katalepsie *f.* mrtvičnost.
Katalog *m.* imenik, zapísnik, katalog.
Kataplexie *f.* obmrlost.
Katarakt *m.* slap, vodopàd.
Katarrh *m.* náhod, katár.
Katarrhalfieber *n.* nahodna —, katárna vročica

katarrhalisch nahóděn, katárěn.
Katastrophe *f.* prevrat, preobrat, preména, prekret, katastrófa.
Katechese *f.* izpraševalno učenje, učenje v vprašanjih in odgovorih, kateheza.
Katechet *m.* verski učitelj, učitelj veroznánstva od. verozákona, katehet.
Katechetik *f.* učenje v vprašanjih in odgovorih, katehétika.
katechetisch izpraševalěn, katehétičěn.
katechisieren verozákon —, krščanski nauk učiti; učiti v vprašanjih in odgovorih.
Katechismus *m.* krščanski nauk, katekizěm.
Katechumen *m.* izpraševaněc, novovérnik, katehumen.
Kategorie *f.* vrsta, razred, oddelěk, kategorija.
kategorisch *adi.* dolóčěn, brezpogójěn, brezuvetěn, kategóričěn; *adv.* naravnost, brezpogójno.
Kategorisierung *f.* uvrstitěv.
Kater *m.* mačěk; (scherzweise) mucěk.
Katheder *m.* u. *n.* učíteljska stólica, katédra, katéděr.
Kathedrale *f.* stolna cerkěv, stólica.
Kathedralkirche *f.* s. Kathedrale.
Kathete *f.* katéta.
Katheter *m.* močevòd, sečevòd, katetěr.
Kathetometer *n.* voglomer, katetometěr.
Kathode *f.* izhod, katoda *(phys.)*.
Katholicismus *m.* katoličánstvo, katóliška vera, katolicízěm.
Katholik *m.* katolik, katoličan, katoliški kristijan; —in *f.* katoličánka, katóliška kristijána.
katholisch katóliški.
Kattun *m.* katún.
kattunen katúnov.
Kattunfabrik *f.* katunárnica, továrna za izdelovánje katúna.
Kattunweber *m.* katunar.
Kattunwolle *f.* bombáž za katún.
katzbalgen sich rováti (rujem) se, rvati (rvem) se, trgati se, púliti še, métati (mečem) se, premetávati se, tepsti (tepem) se.
Katzbalger *m.* rovávt. roválěc, rvalěc, metálěc,
Katzbalgerei *f.* rovánje, rvanje, metánje, trganje.

Kätzchen *n.* mače (-ta), múcika, múnica; (Blütenstand) máčica.
Kätzchenbaum *m.* máčičarica.
Katze *f.* mačka, muca, muna; (Geldgürtel) mačěk, pas, opasěk; (Anker) mačěk, kotva; Katzen- mačji.
Katzenauge *n.* mačje okó (očésa); er hat —n gleda kakor mačka.
katzenäugig mačjeók, mačjih očíj.
Katzengeschrei *n.* mijávkanje, mijávka, mačje drenje.
Katzengold *n.* mačje zlato *(min.)*.
Katzenjammer *m.* er hat einen — lasjé ga bolé, vse ga boli —, slabo mu je po sinočnjem pijančevanji.
Katzenklee *m.* zajčja noga.
Katzenkraut *n.* divja —, mačja méta.
Katzenmusik *f.* mačja godba, mijavka; — machen po mačje zagosti (-godem).
Katzensilber *n.* mačje srebro *(min.)*.
Katzensprung *m.* mačji skok; bis dahin ist ein — dve, tri stopinje je do tje, dva-, trikrat prestopiš, pa si tam.
Katzentisch *m.* am — essen za pečjó —, v kotu jesti (jem).
Kauderei *f.* odrtija.
Kauderer *m.* odrtník.
kaudern kávdrati, gávdrati; s. a. wuchern.
Kauderwelsch *n.* kolobócija, cigánski —, látovski jezik.
kauderwelsch nerazumljiv, nedoúměn; — reden cigánsko —, latovsko govoriti, otróbe vézati (vežem), kvásiti.
kauen žvéčiti, gléviti, žvekati, žveriti; požvečiti, prežvečiti 2c.; *impf.* požvekovati, prežvekovati 2c.; wieder— prežvekovati.
Kauer *m.* žvekáč, žvekalěc.
kauern čepéti, ždeti (ždim); brütend hocken čučeti, ničati (ničím); sich — počéniti, čičniti; *impf.* počépati.
Kauf *m.* kup, kupilo, kupnja; (Ankauf) nakup, kupčija; (Geld) kupščina; kupnina, kup; schlechten — machen okúpiti se; zu —e haben na pródaji iméti (imam); wohlfeilen —es doběr kup, v doběr kup, ceno, v ceno, po ceni; mit in den — nehmen s čim drugim vred kupiti; der — ist zurückgegangen kupčija se je razdrla; vom —e leben na kupílu od. kupičku živeti; Kauf- kupni.

kaufbar kupěn, kupljiv.
Kaufbrief *m.* kupno pismo.
kaufen kupiti; *impf.* kupováti, kupávati; schlecht — okúpiti se; alles — pokúpiti, ponakúpiti; *impf.* pokupováti.
Käufer *m.* kupěc, kupovalěc; —in *f.* kupoválka, kupilja.
Kauffahrer *m.* povéljnik kupčijske od. trgovske ladije; (Schiff) kupčijska —, trgovska ladija.
Kauffarteischiff *n.* kupčijska —, trgovska ladija.
Kaufgegenstand *m.* kupljena reč (-í), kupovína.
Kaufgeld *n.* kupnína, kúpščina.
Kaufgeschäft *n.* kupčija, trštvo; kupovánje.
Kaufhandel *m.* kupčija. [valěc.
Kaufherr *m.* trgověc, kupěc, kupče-
Kaufladen *m.* prodajálnica, štacúna.
Kaufleute *pl.* trgovci, tržci, kupčeválci *pl.*
käuflich kupěn, kupljiv; podkúpěn, podkupljiv; — an sich bringen kupiti; pokúpiti. [vost.
Käuflichkeit *f.* kupljivost; podkuplji-
Käufling *m.* kupljeněc, kupljenčěk.
Kauflust *f.* kupovitost, kupčljivost, tržljivost.
kauflustig kupovit, kupčljiv, tržljiv, radokupěn.
Kauflustige *m.* kupěc.
Kaufmann *m.* trgověc, tržěc, kupěc, trgovalěc, kupčevalěc.
kaufmännisch trgovski, kupčijski.
Kaufmannschaft *f.* trgovci, kupčeválci *zc. pl.*; (Handel) kupčijstvo, trgovína, trštvo, trgovstvo.
Kaufmannsfrau *f.* trgovka, kupčeválka; kupčevalčeva soprόga. [na.
Kaufmannsgeschäft *n.* kupčija, trgovi-
Kaufmannsgut *n.* kupčijsko —, tržno blago, kupčijska —, tržna roba.
Kaufmannslehrling *m.* kupčijski —, trgovski učeněc.
Kaufmannsstand *m.* s. Handelsstand.
Kaufplatz *m.* tržišče, trg, sejmišče.
Kaufpreis *m.* kup, cena, kupna cena.
Kaufrecht *n.* kupna pravíca.
Kaufschilling *m.* kúpščina, kupnina.
Kaufstück *n.* kupovína, kupljena reč (-í).
Kaufsumme *f.* s. Kaufschilling.

Kaufvertrag *m.* kupna pogódba.
Kaufvertragslösung *f.* razkup.
Kaufwert *m.* kupna vrednost.
Kaulbarsch *m.* kapělj, kapljič, glaváč.
Käulenköpfchen *n.* glavnica.
Kaulkopf *m.* miněk (-à), meněk (-à), menkičěk, bosoglávěc, mlada žaba, butoglávěc. [čica.
Kaulquappe *f.* kapělj, glaváč, ponóv-
kaum komaj, toliko da, komaj da, jedva.
Kaumuskel *m.* žvekálka. [čěn.
kaustisch razjeděn, razjedljiv, kavsti-
Kautschuk *m.* proževína, kavčuk.
Kautschukbaum *m.* kavčukověc.
Kauwerkzeuge *pl.* žvekála *pl.*
Kauz *m.* čuk, skovir, skovik; (Geizhals) skopúh, skopín, stiskávt; närrischer — bedák, budalo, beběc; reicher — bogatín, bogatiněc, bogatěc; wunderlicher — čudák, čuděn člověk.
Kebsehe *f.* nezakónsko življenje, priležništvo.
Kebskind *n.* postránski —, nezakónski otrok, pankert, mulčěk.
Kebsmann *m.* priléžnik, nalóžnik.
Kebsweib *n.* priléžnica, nalóžnica, hótnica, žênima, nezakonska žena.
keck drzěn, predrzěn, drzovit, smél.
Keckheit *f.* drznost, predrznost, smélost.
Kegel *m.* stožěc, kegělj, čunj; abgestutzter — prisékan stožěc; — scheiben kegljati; Berg— kôpa.
Kegelbahn *f.* kegljíšče.
kegelförmig stožkovit, kegljast, čunjast, kopíčast.
kegeln kegljati.
Kegelschnäbler *m.* debelokljun.
Kegelschnecke *f.* zvrk; Gewebe— pretkani zvrk; Marmor— mramorasti zvrk.
Kegelschnitt *m.* presék stožca.
Kegelschnittslinie *f.* stožkoséčnica.
Kegelstumpf *m.* prisékani stožěc.
Kehl- goltni; žlebni.
Kehlbohrer *m.* žlébasti sveděr.
Kehlbuchstabe *m.* goltnik.
Kehldeckel *m.* jezičěk.
Kehle *f.* grlo, golt, goltaněc, dušnik; (Vertiefung) žleb (-a u. -ú).
kehlen žlébiti; vžlébiti.

Kehlflosser *m.* grloplutka.
Kehlhobel *m.* žlebnik, poličnik.
Kehlkopf *m.* jábolko, krhělj.
Kehlkopfdeckel *m.* jábolčni poklôpěc.
Kehlkopfentzündung *f.* vnetje jabolka, — krhlja.
Kehllaut *m.* goltnik, goltni glasnik.
Kehlrinne *f.* žleb (-a u. -ú).
Kehlsucht *f.* s. Bräune; (bei Pferden) vnetje v sapniku, kévžeh.
Kehraus *m.* pomèt, doskóčnica.
Kehrbesen *m.* metla.
kehren mesti (metem); pomesti, *impf.* pométati; (umwenden) obrniti, prekúcniti; *impf.* obračati, prekucevati; den Rücken — hrbet pokazati (-kažem), peté odnesti (-nesem), pocediti jo; sich an etwas — róditi za kaj, márati za kaj, mar biti (je) komu česa od. za kaj; (sich zu etw. —) spreobrniti se, sprevreči (-vržem) se; *impf.* spreobráčati se; in sich gekehrt zamišljen, v misli zatopljen.
Kehricht *n.* smetí *f. pl.*, smetje.
Kehrichthaufen *m.* smetíšče.
Kehrschaufel *f.* smetílnica, smetíščnica, smétnica.
Kehrseite *f.* hrbět, narobe stran (-í); auf der — narobe, naópak.
Kehrum *n.*, — machen peté pokazati (-kažem).
Kehrwinkel *m.* smetišče, smetnjak.
Kehrwisch *m.* omélo, ométalo.
keifen kregati se, klepetati (-ám u. klepečem), dreti (derem) se od. lájati nad kom.
Keifer *m.* klepetáč, klepetúh, zadirúh; —in *f.* klepetúlja. [lajav.
keiferisch klepetav, zadírljiv, zadírčěn,
Keil *m.* klin, kliněc; (Spalt—) zagvózda, zagózda, klin; (ein — Brot) zagózda, kos (-a u. -ú); *dem.* klinčěk, zagózdica.
keilartig klinast.
Keilbein *n.* zagózdnica.
keilen cepiti —, klati (koljem) s klinom; hinein — klin zabiti (-bijem), zagozditi; *impf.* klin zabijati.
Keiler *m.* s. Eber.
keilförmig s. keilartig.
Keilhaue *f.* pik, kramp, kljunáča.
Keilpresse *f.* tiskalo s klinom.
Keilschlüssel *m.* zagózda.
Keilschrift *f.* klinasto pismo.
Keim *m.* kal (-í), círna, klíca, mladíka; *dem.* kalěc, kalčěk, círnica; *fig.* zaróděk, začetěk, spočetěk, séme (-na).
Keimblatt *n.* kalica.
keimen kliti (klijem), kalíti, círniti se, (kalí) gnati (ženem); prikliti, prikaliti, izcírniti se, pognati; *impf.* pogánjati; *fig.* zaroditi se, začéti (-čnem) se, izcírniti se; *impf.* začénjati se.
keimfähig kaljiv; zaroděn.
Keimkern *m.* jedro.
Keimknospe *f.* popěk.
Keimkorn *n.* tros.
keimvoll kalovit.
Keimwürzelchen *n.* korenícica.
kein nobeděn, noben, nijeděn; nikak, nikakšěn.
keinerlei nikak, nikákeršěn; auf — Art po nikákem, po nikákeršnem, po nobéni ceni, nikakor ne.
keinerseits od nikod, od nikóder, od nobéne strani.
keineswegs nikákor ne, kratko in malo ne, po nobeni ceni, v noben kup.
keinmal nikedár ne, nikóli ne, nobénkrat ne.
Kelch *m.* kelih; čaša, kupa; čaša *(bot.)*; *dem.* čašica.
kelchartig čašast, kupast, čaševit.
Kelchblatt *n.* čašni list.
kelchförmig s. kelchartig.
kelchlos brezčašěn.
kelchständig nadčašěn.
Kelle *f.* (Maurerkelle) (zidarska) lopática, žlica, ometáča.
Keller *m.* klet (-i), konoba, hram; (im Weinberge) zídanica, (kleiner) klecúra; Keller- kletni.
Kellerassel *f.* s. Assel.
Kellerei *f.* velika klet (-i), hramóvje.
Kellerhals *m.* šija, priklet (-i); *(Daphne mezéreum)* volčín.
Kellerloch *n.* kletni dušěk, — oddušěk.
Kellermeister *m.* ključár, kletar.
Kellerwurm *m.* s. Assel.
Kellner *m.* točáj, točár, natákar, kletar; —in *f.* točájka, točarica, natákarica, klétarica.
Kelter *f.* stiskálnica, tlačílnica.
Kelterbaum *m.* ovnič, ověn.

Kelterer *m.* mastilěc, tlačilěc.
Kelterhaus *n.* mastílnica, tlačílnica.
keltern mastiti, tláčiti, stískati, drozgati. [viděn.
kennbar znatěn, poznatěn, poznav,
Kennbarkeit *f.* znatnost, poznatnost, poznavost.
kennen znati (znam), poznati, poznávati; (wissen) védeti (vem); — lernen spoznati, seznániti se s kom; *impf.* spoznávati, seznánjati se.
Kennen *n.* poznanje, znanje; ums — za spoznanje.
Kenner *m.* znalěc, poznavalěc, poznavatelj; (Fachmann) veščák; —in *f.* znalka, poznavalka, poznaváteljica; veščákinja.
Kennerschaft *f.* znalstvo; izvédenost.
kenntlich znatěn, poznatěn, poznav, poznatljiv.
Kenntlichkeit *f.* poznatnost, poznavost.
Kenntnis *f.* znanstvo, znanost, vednost, veda; (Kennen) znanje, vednost; zur — bringen naznániti, na znanje dati (dam), razglasiti; *impf.* naznánjati, na znanje dajati, razglašati; zur allg. — u. Darnachachtung da se bode sploh vedelo in po tem ravnalo, da bode vsakdo vedel in se po tem ravnal; zur — nehmen na znanje vzeti (vzamem), zapomniti si. [nja.
kenntnisarm malovéděn, pičlega zna-
kenntnislos neveděn, neuk, prazěn.
Kenntnisnahme *f.*, zur — na znanje.
kenntnisreich mnogovéděn, učén, zeló izveden od. věšč.
Kennung *f.* znanje, poznanje; (bei Pferden) glěn, rupa.
Kennzeichen *n.* známenje, znak, beleg.
kennzeichnen znáčiti; označiti, opisati, zaznamiti; *impf.* označevati, opisovati.
Kennziffer *f.* znamka, zaznaměk.
Kerbe *f.* zaréza, škrta, rověk.
Kerbelkraut *n.* krebúlja, krebúljica.
kerben škrtati, rovášiti; zarovášiti, zarézati (-režem); *impf.* zarezovati; gekerbt narézan *(bot.)*.
Kerbholz *n.* rováš.
kerbig zarézan, narézan.
Kerfe *pl.* žužélke *pl.*
Kerker *m.* ječa, ujéča, temníca, jetnišnica, vôza, béznica, tranča; im — halten jéčiti, v ječi od. zaprtega imeti (imám).
Kerkerhaft *f.* zapor.
Kerkermeister *m.* jetničar, ječar, temníčar; —in *f.* jetníčarica, ječarica, temničarica.
Kerkermeisteramt *n.* jetníčarstvo, ječarstvo.
kerkermeistern jéčiti, v ječi iméti (imám); ujéčiti, v ječo zapreti (zaprem), v temnico pahniti, — vtakniti; *impf.* v ječo zapirati. [zapóra.
Kerkerstrafe *f.* ječa, zapor, kazěn (-i)
Kerkersträfling *m.* jetnik, ujetnik.
Kerl *m.* dečko (-a), možák; ein starker — korenják, junák, hrust, trš; ein schlechter — potepúh, zaníkarnež, lopov; ein alter — starěc, deděc; ein braver — poštenják.
Kermes *m.* kermes; Kermes- kermesov.
Kern *m.* jedro; (d. Getreide) zrno; (v. Steinobst) koščica; (d. Äpfel, Birnen) peška, pečka, pečěk; (des Stammes) stržén; (der Pflanze) séme (-na); (das Beste) jedro, cvet (-a u. -ú), izbor.
Kernansatz *m.* nastavěk jedra.
Kernbeißer *m.* dlesk.
kernfaul po stržénu gnil, gnilega stržéna.
kernfest krepěk, korenjaški, čvrst.
Kernfrucht *f.* pečkati plod.
Kerngehäuse *n.* peščišče, osréděk, gnezdo jedra.
kerngesund zeló zdrav, prav zdrav, zdrav kakor riba.
Kernholz *n.* sredína, čvrst —, gost les.
Kernhülle *f.* ovójěk, objédrije.
kernicht jedernast, zrnast.
kernig jedern, jedernat, jedrén; čvrst, jak, krepǎk.
Kernkörperchen *n.* jederce.
kernlos brezkoščičěn, brez koščic.
Kernobst *n.* pečkato sadje.
kernreich jedernat, zrnat; jedrovit, zrnovit, pečkovit, pečkovnat.
Kernschatten *m.* polna —, črna senca.
Kernschwinde *f.* strelna —, kopitna sušica.
Kernschwinden *n.* s. Kernschwinde.
Kernseife *f.* jedernato mílo.
Kernspruch *m.* tehtni —, jedernati rek od. izrek.

Kerntruppen *pl.* jedro —, cvet vojákov, izbrána vojska.

Kerze *f.* sveča; *dem.* svéčica; Wachs— voščena sveča, (sveča) voščenica, — voščénka; Unschlitt— lojéna sveča.

Kerzenflamme *f.* zubělj od sveče.

kerzengerade ravěn kakor sveča.

Kerzengießer *m.* svečar.

Kerzengießerei *f.* svečárnica, svečarija; die — betreiben svečáriti.

Kerzenschein *m.* luč (-i) —, svetloba od sveče; beim — pri sveči.

Kessel *m.* kotěl; (Vertiefung) krníca, kotlína, kotánja, kotlja, poníkva, požirálnik; (weidm.) brlog, lož; (Aufenthaltsort des Dachses) jázbina.

Kesselerz *n.* kotlovina.

Kesselflicker *m.* kotlár, kotličkar, kotlarščěk, kotlokrp, kotlokrpar.

kesselförmig kotlast, kotánjast.

Kesselhaken *m.* kljuka, kavělj.

Kesselherd *m.* kotlišče.

Kesselkette *f.* laněc —, veríga za kotěl, vénge *pl.*, veréje *pl.*

Kesselschmied *m.* kotlár.

Kesselschmiedhandwerk *n.* kotlárstvo, kotlaríja; das — betreiben kotláriti.

Kesselstein *m.* kotlověc.

Kesselthal *n.* rupa, krnica, kotlina, poníkva; polog, zatišje.

Kette *f.* laněc, veríga; (Aufzug, d. Zettel bei d. Webern) snutěk, osnútěk, osnóva; (weidm.) jata, tropa; (Berg—) pas, vrsta, rajda; constante — stalni člen *(phys.)*; Reiß— zavórni laněc; (Hals—) grívna.

Kettel *n.* verížica.

ketten z verigo pripeti (-pnem), z lancem prikleniti, — prikovati; *impf.* z verigo pripenjati, z lancem priklepati; s. fesseln.

Kettenbruch *m.* verížni ulóměk.

Kettenglied *n.* (veríżni) sklep. [verígi.

Kettenhund *m.* priklenen pes, pes na

Kettenlinie *f.* lánčnata črta, črta lánčnica.

Kettenrechnung *f.* veríżni račun. [rek.

Kettenregel *f.* veríżno pravilo, veríżni

Kettenring *m.* (veríżni) ud, sklep, veríga.

Kettensatz *m.* s. Kettenregel. [vač.

Kettenschmied *m.* lančar, veríżar; ko-

Kettenstrafe *f.* kazěn (-i) v okovih, — v železji.

Kettenwurm *m.* trakúlja.

Ketzer *m.* krivovérěc, krivovérnik, nevérnik, razkolnik; —in *f.* krivovérka, nevérnica, razkólnica; Ketzer= krivovérěn, krivovérski.

keuchen sopíhati, hropéti, hrípati, hlipati, hliptati, težko dihati, — sopsti (sopem), sígati, sípati.

keuchend sipljiv, hliptav, hripav.

Keuchende *m.* sipljívěc, hlipavěc, hripač, hliptavěc.

Keucher *m.* s. Keuchende.

Keuchhusten *m.* zadušni —, dušljivi kašělj, oslovski kašělj, hripavica, hliptavica.

Keule *f.* kij, bàt, bèt (-à), betíca, kijáča, porat; šestopérnica, búzdovan; (Unterschenkelbein) krača, skok, krak; (des Frosches) skok; (d. Vögel) stegno.

keulen bíti (bijem), s kíjem bíti, z batóm tolči (tolčem).

keulenförmig kijast, betast, betíčast.

Keulenmorchel *f.* rumena griva, lisíčji párkeljci *pl.*; s. a. Bärentatze.

Keulenträger *m.* kijenóšěc.

keusch čist, neoskrúnjen, neomadeževan, nedólžěn, deviški; (v. Blick) sramežljiv, nedólžěn. [ljivka.

Keusche *m.* sramežljivěc; *f.* sramež-

Keuschheit *f.* čistost, neoskrunjenost, nedolžnost, devištvo; sramežljivost.

Keuschler *m.* kočar, bajtar, kajžar.

Kibitz *m.* priba, vivěk, pivra.

Kichererbse *f.* čičerika, cizara. [valěc.

Kicherer *m.* hehetalěc, hehetálo, čeho-

kichern hehetati (-ám u. hehéčem) se, kíkati se, čehovati se.

Kiefer *m.* čeljúst (-i), skranj (-í), skranja; (Kieme) škrga; *f.* (Baum) bora, bor, boróvěc; (Zirbel—) limba, cemprín; Kiefer= čeljústni; borov.

Kieferbein *n.* čeljústnica.

Kieferdrüse *f.* podčeljustna žleza.

Kiefergehölz *n.* borovje, borovičje.

Kiefergras *n.* boróvščica.

Kieferholz *n.* borovína.

Kieferknochen *m.* s. Kieferbein.

Kiefern= borov, borovčev.

Kiefernblattwespe *f.* borova osa.

Kiefernrüsselkäfer *m.* borov rílčkar.

Kiefernschwärmer *m*. borov veščec.
Kiefernspinner *m*. borov prelêc.
Kiefernverderber *m*. *(Hylesinus piniperda)* borova grízlica.
Kiefernwald *m*. borovje.
Kiefernzapfen *m*. borov češárěk.
Kiel *m*. cev (-í), cevka, lopática, perésni tul, perésna tuljáva, nerazvito ptičje pero (-esa); (des Schiffes) podsek, podládije, hrbtica, kilj; (Zwiebel) čebúla; (Schiffchen, zwei besondere Blätter der Blütenkrone) ládija.
kielen périti se; opériti se, obrasti (-rastem) se; *impf*. obraščati se.
Kieme *f*. škrga, ríbje uho (ušesa).
Kiemendeckel *m*. škržni pokróvěc, — poklópěc, pokrověc ribjega ušesa.
Kiemenfüßer *m*. škrgonóžěc.
Kiemenhaut *f*. škržna koža, koža ribjega ušesa.
Kiemenöffnung *f*. škržno ustje, ustje ribjega ušesa.
Kiemenschnecke *f*. škrgar.
Kiemenspalte *f*. škržna poklína.
Kien *m*. smolníca, derenica, sóvoj; (Kienspann) borova treska, — trska.
Kienbaum *m*. bor, boróvěc.
Kienholz *n*. smolovína, borovina, sovojína, grlovíca.
kienig smolnat, smolěn, smolovit.
Kienruß *m*. saje *pl*., žužel (-i).
kienschwarz črn kakor žužel. [treska.
Kienspann *m*. treska, trska, smolnata
Kiepe *f*. króšnja, naramni koš.
Kies *m*. prod, grámoz; kršěc *(min.)*.
Kiesel *m*. krêmen, kreméněc, kreménověc, kremík; *coll*. kreménje; Kiesel= kreménov, kremíkov.
kieselartig kreménast, kremíkast.
Kieselerde *f*. kremeníca.
kieselhart trd kakor kremen.
Kieselklumpen *m*. kreménova —, kremíkova gruča.
Kieselsand *m*. s. Kies. [kova kislína.
Kieselsäure *f*. kreménova —, kremí-
Kieselschiefer *m*. skrilávi kreméněc.
Kieselsinter *m*. kreménova —, kremíkova síga. [kremík.
Kieselstein *m*. krêmen, kreménověc,
kiesen s. wählen.
kiesicht prodast. [peščén.
kiesig proděn, prodnat, prodovit,

Kieze *f*. kozólj, kozulj, krezólj.
Kilogramm *n*. kilogram.
Kilometer *n*. kilométěr.
Kimme *f*. zaréza, utór.
kimmen zarézati (-režem), utóriti; *impf*. zarezovati.
Kimmenhobel *m*. utórnik.
Kimmung *f*. (am Schiffe) rob (na ládiji); (Luftspiegelung) vzdušna —, zračna prikazěn (-i).
Kind *n*. otrok, déte (déteta), čedo; *dem*. otročič, otročičěk, otroče (-éta), détice, détišče; *coll*. deca; (verächtlich) otročáj, dečáj; von einem —e entbunden werden dete roditi, poroditi, (dete) poviti (-víjem); als — handeln otročevati. [*pl*. (serb.).
Kindbett *n*. otročja póstelj (-i), bábine
Kindbetterin *f*. otróčnica, mladoródnica, poródnica, porodílja (serb.).
kindeln otročevati, otročaríje uganjati; s. gebären.
Kinder= otročji, otroški, detinji, détečji, detinski.
Kinderbewahranstalt *f*. detišćnica, oskrbovalnica malih otrók. [*pl*.
Kinderblattern *pl*. osépnice *pl*., koze
Kinderdutte *f*. sesalo, cízěk, cucělj.
Kinderei *f*. otročija, otročaríja, norčíja, dečaríja.
Kinderfeind *m*. neprijatelj otrók od. otrókom. [otrókom.
Kinderfreund *m*. prijatelj otrók od.
kinderfreundlich otrokom prijazěn.
Kindergarten *m*. otroški vrt, otroško zabavíšče.
Kindergeschichte *f*. povést (-i) za otroke.
kinderhaft otróčji, detínski.
Kinderliebe *f*. otróčja —, otróška ljubezěn (-i), ljubézěn (-i) do otrok, ljubezěn (-i) otrok do starišev. [zaróda.
kinderlos brezdétěn, brez otrok, brez
Kindermädchen *n*. s. Kindsmagd.
Kindermade *f*. otróčja glísta.
Kindermahl *n*. botrínja, krstítke *pl*.
Kindermarkt *m*. sejěm od. seměnj za otroke, otróški sejěm, božični sejěm.
Kindermord *m*. detomor, detomorstvo; einen — begehen otroka —, dete umoríti.
Kindermörder *m*. detomorěc, morílěc otroka; —in *f*. detomórka, morílka otroka.

kindern otročevati, otročáriti, dečáriti; s. a. gebären.

Kinderschuh *m.* otročji črevělj, otróčja obútal (-i), obútal (-i) za otroke; *fig.* die —e ausziehen šibi odrasti (-rastem), iz otročjih let stopiti.

Kindersinn *m.* nedólžno —, čisto srce.

Kinderspiel *n.* otročja igra. [jezik.

Kindersprache *f.* otročji —, detoustni

Kinderstreich *m.* otročíja, otročarija, norčíja, dečaríja. [tepéžnica.

Kindertag *m.* tepéžni dan (dnéva),

Kindertand *m.* otroška igráča, čečaríja.

Kindertaufe *f.* krst, krščenje, krščevánje.

Kinderwärterin *f.* pestunja, pésterna, váruhinja, varúška.

Kinderwurm *m.* s. Kindermade.

Kinderzucht *f.* odgója —, vzréja otrok.

Kindes- otročji, detečji; otroški, detínski, detinji.

Kindesalter *n.* otročja dôba, otročja leta *pl.*, detinstvo.

Kindesbeine *pl.*, von —n auf iz od. od mladega, od mladih nôg od. let, od zíbeli. [vnúkinja.

Kindeskind *n.* vnuk; (weibl.) vnuka,

Kindesmord *m.* s. Kindermord.

Kindesname *m.* otrokovo ime (-na); otročje ime.

Kindesnoth *f.* pórod, porodne bolečíne *pl.*, — muke *pl.*, bolečine pri poródu, popadki *pl.*; in Kindesnöthen sein na poródu biti (sem), roditi.

Kindespflicht *f.* otročja dolžnost.

Kindesstatt *f.* posinóvljenje; jemand an — annehmen za svojega otroka koga vzeti (vzamem), posiniti, posinóviti, usinóviti; *impf.* posinovljevati; (von weibl. Individ.) pohčériti; s. a. adoptieren. [od. delež.

Kindestheil *m.* otrokov —, otročji del

Kindheit *f.* detínstvo, otroštvo, otročja leta *pl.*, detinska dôba; von der — auf s. Kindesbeine.

kindisch otročji, otroški; — sein otročevati, otročáriti, dečáriti, otročji biti (sem); — werden pootróčiti se.

kindlich otroški, detinski, detinji, sinovski.

Kindlichkeit *f.* otročnost, detinjost; otročja priprostost.

Kindschaft *f.* otroštvo, sinovstvo, déteštvo.

Kindsmagd *f.* pestunja, pésterna; dojka, dojkinja, dojílja.

Kindswärterin *f.* s. Kinderwärterin.

Kindtaufe *f.* krst —, krščevanje otroka.

Kindtaufmahl *n.* botrínja, krstitke *pl.*

Kinn *n.* podbráděk, obráděk, brada.

Kinnbacken *m.* čeljúst (-i), skranja, skranj (-í), skranjíšče; Kinnbacken- čeljústni.

Kinnbackenkrampf *m.* čeljústni krč.

Kinnkette *f.* podbráděk, podbrádnik, podbrádnica.

Kinnlade *f.* čeljúst (-i).

Kipfe *f.* ročíca.

Kipfel *m.* rogljíček.

Kipfstock *m.* (am Wagen) oplén.

Kippe *f.* kraj, pik.

kippen nagniti se, omahniti; *impf.* nagíbati (-am u. -gibljem) se, omahovati; — und wippen novce obrezovati.

Kirchbau *m.* zidanje cerkve.

Kirche *f.* cerkěv, božja veža, hiša božja; Kirchen- cerkvéni, cerkóvni.

Kirchenamt *n.* cerkvéna služba.

Kirchenangelegenheit *f.* cerkvéna reč (-í), — zadéva.

Kirchenbann *m.* cerkvéno izóbčenje, proklétstvo, proklétje.

Kirchenbehörde *f.* cerkvéna oblast (-i).

Kirchenbuße *f.* cerkvéna pokóra.

Kirchencapital *n.* cerkvéna glávnica, — istina, cerkvéni kapital.

Kirchenconcurrenz *f.* cerkvéni sklad.

Kirchendieb *m.* cerkveni tat (-a u. -ú), svetokraděc.

Kirchendiebstahl *m.* kradež od. kraja v cerkvi, svetokradež, svetokraja.

Kirchendiener *m.* cerkóvnik, cerkvéni služábnik od. sluga.

Kirchendienst *m.* cerkvéna —, cerkóvna služba; s. a. Liturgie.

Kirchenfest *n.* cerkvéni praznik, zapovédan praznik; cerkveno obhajilo, — posvečevánje, proščěnje, žégnanje, sejěm.

Kirchenfond *m.* cerkvéni zálog, — základ; s. a. Kirchenvermögen.

Kirchengebot *n.* cerkvéna zapóved (-i).

Kirchengemeinde *f.* cerkvéna óbčina, župa, fara, duhovnija.

Kirchengemeinschaft *f.* cerkvéno občestvo.
Kirchengesang *m.* cerkvéno petje.
Kirchengeschichte *f.* cerkvéna zgodovína, — povéstnica.
Kirchengesetz *n.* cerkvéni zákon, cerkvéna postáva.
Kirchengesetzbuch *n.* cerkvéni zakonik.
Kirchengewalt *f.* cerkvéna oblast (-i).
Kirchengut *n.* cerkvéno premožénje, — posestvo, — blago, — imetje, cerkvéna imovína.
Kirchenhaupt *n.* cerkvéni glavár, — poglavár.
Kirchenkämmerer *m.* cerkvéni ključár.
Kirchenlehre *f.* cerkvéni nauk.
Kirchenlehrer *m.* cerkvéni učenik.
Kirchenlied *n.* cerkvéna pesěn (-i).
Kirchenlüster *m.* cerkvéni lesteněc, — svetílnik.
Kirchenmusik *f.* cerkvéna godba, — glasba.
Kirchenparamente *pl.* cerkvéna oblačíla *pl.*
Kirchenpatron *m.* cerkvéni zavétnik, — patrón.
Kirchenpatronat *n.* cerkvéno zavétništvo, — patronstvo, cerkvéni patronát.
Kirchenplatz *m.* cerkvíšče, sejmíšče.
Kirchenrath *m.* cerkvéni svèt, cerkveno svetoválstvo, duhovni stol; (ein Mitglied) cerkveni svétnik, — svetoválěc, svétnik duhovnega stola.
Kirchenraub *m.* cerkvéni rop; s. a. Kirchendiebstahl.
Kirchenräuber *m.* cerkvéni rópar; s. a. Kirchendieb.
kirchenräuberisch cerkvenoróparski, svetokráděn.
Kirchenrecht *n.* cerkveno pravo; cerkvéna pravica.
kirchenrechtlich cerkvenoprávěn.
Kirchensänger *m.* cerkvéni pevěc.
Kirchensatzung *f.* cerkvéno določílo, — ustanovílo, cerkvéna dolóčba, — urédba.
kirchenslavisch cerkvenoslovénski, staroslovénski.
Kirchenspaltung *f.* s. Kirchentrennung.
Kirchensprache *f.* cerkvéni jezik.
Kirchenstaat *m.* cerkvéna —, pápeževa država.
Kirchenstiftung *f.* cerkvéna ustanóva, — zadúšbina.
Kirchenstrafe *f.* cerkvéna kazěn (-i).
Kirchentrennung *f.* cerkvéno —, vérsko razkólništvo.
Kirchenvater *m.* cerkvéni očák; Kirchenväter *pl.* cerkvéni očétje, sveti očáki.
Kirchenverfassung *f.* cerkvéna ustáva.
Kirchenvermögen *n.* cerkvéno premoženje, — imetje, cerkvéna imovína, — svojína.
Kirchenversammlung *f.* cerkvéni zbor, cerkvéno zborovánje.
Kirchenvorsteher *m.* cerkvéni predstójnik; cerkvéni starejšina, — ključár.
Kirchenwesen *n.* cerkvénstvo, cerkóvstvo, cerkvéne zadéve *pl.*
Kirchenzucht *f.* cerkvéni réd (-a u. -ú).
Kirchfahrt *f.* božji pot, božja pot (-i).
Kirchfest *n.* s. Kirchenfest.
Kirchgang *m.* hoja v cerkev; (Wöchnerin) uvód, vpeljevánje.
Kirchhof *m.* cerkvíšče, sejmíšče; (Gottesacker) grobíšče, grobje, pokopalíšče, žalje.
Kirchkind *n.* vérnik, župlján, farán, fárman.
kirchlich cerkvén, cerkóvěn.
Kirchmesse *f.* sejěm, seměnj, smanji dan (dnéva); s. a. Kirchenfest u. Kirchweihfest.
Kirchspiel *n.* župa, fara, duhovníja, cerkvéna óbčina.
Kirchsprengel *m.* škofija, vladikovina; s. Kirchspiel.
Kirchstuhl *m.* stol od. klop (-í) v cérkvi, prúka.
Kirchtag *m.* s. Kirchmesse.
Kirchthurm *m.* zvoník, cerkvéni stolp.
Kirchweihe *f.* cerkvéno posvečevánje; s. Kirchweihfest.
Kirchweihfest *n.* cerkvéno opravilo, žégnanje, proščênje, sejěm, cerkvéni god (-ú), opasílo.
Kirchzimmer *n.* zakristíja, žágrad.
Kirmess (Kirmes) *f.* s. Kirchmesse.
kirre krotěk, domač, privájen, pitom; — machen krotiti, pitomiti; ukrotiti, udomačiti, privaditi, upitomiti.
Kirre *f.* krotkost, privajenost, pitomost.
kirren krotiti, pitomiti; ukrotiti, upitomiti, udomáčiti, priváditi; (locken) vábiti, klicati (kličem), mámiti.
Kirsch- črešnjev, češnjev.

Kirschbaum *m.* črešnja, češnja.
Kirschbaumholz *n.* črešnjevína, črešnjev lés.
Kirschbrantwein *m.* čréšnjevěc, čréšnjevo žganje.
Kirsche *f.* črešnja, češnja; (veredelte) cépljenica; (unveredelte) drobníca; (schwarze) črnica; (weißrothe) belíca; Herzkirschen *pl.* srčice *pl.*; —n essen črešnje zóbati (zóbljem).
Kirschfink *m.* dlèsk; s. Kernbeißer.
Kirschgeist *m.* čréšnjevěc, črešnjev cvet (-a u. -ú).
Kirschharz *n.* čréšnjeva smola. [pečka.
Kirschkern *m.* čréšnjeva koščíca, —
Kirschkuchen *m.* čréšnjeva gibanica, — potica.
Kirschlorbeere *f.* s. Lorbeerkirsche.
Kirschwasser *n.* čréšnjevica, čréšnjeva voda.
Kissen *n.* podzglávje, vzglávje, podzglávnik, blazínica.
Kissenüberzug *m.* návlaka, prevleka (za podzglávnik).
Kistchen *n.* zabójčěk, trúžica, skrinjica.
Kiste *f.* zaboj, skrinja, truga.
Kitt *m.* klej, lép, lepílo, zamázka.
Kittel *m.* halja, haljina, krilo, kiklja; suknja, jopa.
kitten kléjiti, lépiti; skléjiti, zlépiti.
Kitzchen *n.* kozlè (-éta), kozlič, kozlíčěk.
Kitzel *m.* srběc, srbétěc, srbečíca, šeget, šegetěc; *fig.* mik, vába, želja, nasladnost, pohótnost.
Kitzel *n.* s. Kitzchen.
kitzelig srbljiv, srbèč, šegetljiv, šegačěn; (heikel) kočljiv, oběutljiv, opolzěl.
kitzeln šegetáti (-ám und šegéčem), žgetáti, žgečkati; pošegetáti; *intr.* srbéti; *fig.* míkati, vábiti.
Kitzfell *n.* kozlíčina, kozlíčevina.
Kitzler *m.* šegetálěc; *(clitoris)* jezíčěk.
Klachel *m.* (Bengel) štorklež, habán; (Thürriegel) zapàh, zapáha, pah.
klacks plosk! čof!
klaffen réžati (-ím), régati, zévati, zijáti; zaréžati, régniti, ziniti, zazijáti; (mit Schall aufspringen) póčiti, pókniti; die Wunde klafft rana zéva; s. plaudern.
kläffen ščévkati, cévkati, bévskati, bréčati (-ím); *fig.* lájati, révskati.
Kläffer *m.* ščévkalěc, cévkalěc; (kleiner Hund) ščéne (-éta); *fig.* klepetálo, revskáč, lajalěc.
Klafter *f.* séžěnj. [séžnje.
Klafterholz *n.* drva v séžnjih od. na
klafterlang po séžnji dolg, séženj dolg, séženjski.
Klaftermaß *n.* séženjska méra, méra na sežnje.
klaftern na séžnje mériti, z razpétima rokáma objéti (-jamem) od. obseči (-sežem); (in Klaftern legen) v séžnje skládati, réštati.
Klafterscheit *n.* poléno.
klagbar tožljiv, iztožljiv; tožílěn; — auftreten tožiti; iztožiti.
Klage *f.* tožba; (Anklage) tožba, zatóžba, obtóžba; *fig.* tožba, tárnanje, žalovánje, jávkanje; eine — anbringen tožbo vložiti, — podati (-dam).
Klagebrief *m.* tožbeno —, tožilno pismo; žalováluo pismo.
Klagefall *m.* s. Accusativ.
Klagefrau *f.* žaloválka.
Klageführung *f.* tožítěv, toženje.
Klagelied *n.* žalna —, žálostna —, žalóbna pesěn (-i), žalostínka, žálostnica, otóžnica; s. a. Elegie.
klagelos breztóžben, brez tožbe.
klagen tóžiti, tožévati; zatóžiti, obtóžiti; (die Noth) tožiti; potóžiti; *intr.* (wehklagen) tóžiti, tugovati, žalovati, tárnati, plántati, húјati se, jadikovati; Gott sei es geklagt Bogu bodi potóženo! Bogu bodi milo! auf Schadenersatz — tožiti za odškódbo od. za odškódovanje, tožiti za povračilo škode; (sich beklagen) pritóžiti se, *impf.* pritoževati se.
klagend otóžěn, žalóběn, žálostěn, turóběn, mil; der —e Theil tožitelj, tožník; (weibl. Individ.) tožiteljica, tožníca. [zadéva.
Klagepunkt *m.* tóžbena reč (-í), —
Kläger *m.* tožitelj, tožilěc, tožník; (Trauernder) žalovalěc, zatóžnik.
Klagerecht *n.* tóžbeno pravo; pravica do tožbe, rázlog tožbe.
Klägerei *f.* právdanje.
Klägerin *f.* tožiteljica, tožílka, tožnica.
klägerisch právdljiv, právdarski; tožiteljev, tožiteljski.

Klageschrift *f.* tóžbenica, tóžbeno —, tožno pismo, tóžbeni spis.
Klagestimme *f.* tožeči —, tožni —, mili glas (-a u. -ú).
Klageweib *n.* s. Klagefrau.
Klagezeit *f.* tóžbeni rok; čas žalovánja, žalovánje.
kläglich otóžěn, žálostěn, žal, mil, tožěn, jaděn; (elend) revěn, obžalovánja vréděn.
Kläglichkeit *f.* otožnost, tožnost, (tužnost), tuga; révščina, révnost.
klamm tesěn, ozěk; (steif) premrl, zmrzěl, otrpěl, okorěn, lesén; (selten) pičěl, reděk.
Klammer *f.* skóba, spóna, spójka, svóra, zapenjača, zaklèp, zaklop; (bei Bindern) natezálnik, lisica, dekla; (am Kummet) kleštre *pl.*; (Parenthesis) oklepáj, oklépěk; (Thürklammer) vénge *pl.*
klammern s skóbo speti (spnem), — stisniti; *impf.* s skóbo spénjati, — stískati; sich an etwas od. jemand — okléniti se —, prijeti (primem) se —, oprijeti se —, oviti (-vijem) se česa od. koga; *impf.* oklépati se, oprijémati se, držati (-ím) se, ovíjati se.
Klampe *f.* spóna; (b. Lederarbeitern) prímaž; (bei Bindern) déklica; s. a. Klammer.
Klang *m.* zvenk, žvenk, brenk, cvenk, zvok; (Ton) glas (-a u. -ú); (d. Glocken) zvonilo; mit Sang und — s petjem in zvonilom; einen guten — haben sluti (slujem), slovéti.
Klangfarbe *f.* bárvenost tonov *(phys.)*.
Klangfigur *f.* zvočni lik *(phys.)*.
Klanglehre *f.* s. Akustik.
klanglos brezglasěn, nezvočěn, brez zvenka; (dumpf) zamolkěl, podmolkěl.
Klangmesser *m.* zvokomér, glasomér.
klangreich zvočěn, zvoněk, ubrán, poln zvenka.
klangvoll s. klangreich.
klapps *interj.* lop! plosk!
Klappe *f.* zaklópnica, lopúta, zaklópěc, poklopěc, zapórnica; (an e. Kanne) pokróvěc, povézěc; (an einer Pumpe) jezičěk.
klappen klópati; klópniti, zaklópniti se; das klappt nicht to se ne ujema, — zlaga, — strínja, — stika.
Klappenventil *n.* škulj, priklópěc.
Klapper *f.* klepétěc, klopótěc, ropótěc, ropotáča, ropotúlja.
Klapperapfel *m.* klopótěc.
klapperdürr méděl kakor ključ, suh kakor trska; er ist — sama kost in koža ga je.
Klapper *m.* klepetáč, klepetálo.
Klappermann *m.* klepetáč, klepetálěc; *fig.* kostják, smrt (-i).
Klappermaul *n.* (v. männl. Pers.) klepetěc, blebetalěc; (weibl. Pers.) klepetáča, klepetúlja, ropotúlja, blebetúlja; (von beiden) klepetalo, žlobudralo.
klappern klepetáti (-ám u. klepéčem), klopotáti (-ám u. klopóčem), ropotati (-ám u. ropóčem), škrbetáti, blebetáti.
Klapperrose *f.* s. Klatschrose.
Klapperschlange *f.* klopotáča, (kača) ropotáča.
Klapperstein *m.* klopótěc.
Klapperstorch *m.* bela čaplja.
Klapperwerk *n.* klopotúlja, ropotúlja, klepétěc, ropotálo; starína, ropotíja, stara šara.
Klappmuschel *f.* *(Spondylus gaederopus)* kopito, poklópěc.
klar čist; (v. Himmel) véděr, jasěn, svetěl; (v. Wasser) čist, bistěr; (deutlich) razločěn, jasěn; očitěn, očividěn.
klaräugig bistroók.
Kläre *f.* čistota, jasnota, vedrina; (Feinheit) tančina, tankota, drobnost.
klären čístiti; prečístiti, očístiti; bístriti, jásniti, vedriti; razjásniti, ujásniti, razvedriti; *impf.* prečiščevati, razjasnovati; (den Kaffee) precedíti, *impf.* precéjati; sich — jasniti se, vedriti se, bistriti se, brísati se; ujasniti se, razvedriti se, uvedriti se, ubrisati se.
Klaret *n.* zavreto i poslajeno vino.
Klarheit *f.* čistost, čistota; jasnost, jasnota, vedrína; (Deutlichkeit) razločnost; (Feinheit) tančina, tankost; (d. Wassers) bistrína, bistrost.
Klatsch *m.* tlesk, plesk, plosk, pljusk.
Klatschbüchse *f.* pokálnica.
Klatsche *f.* lopúta, lopútnica, raglja; (Fliegen—) muhálnik, muhálo; (von männl. Personen) klepétěc, blebetěc, klepetáč, čenčar; (von weibl. Individ.) klepetúlja, blebetúlja, klepetáča, kle-

petálka; (von beiden) čenča, žlobúdra, klepetálo, žlobudrálo.
klatschen tléskati, pléskati, plóskati, pokati; tleskniti, pókniti; (schwatzen, plaudern) klepetáti (-ám u. klepéčem), gobezdáti, česnáti, čenčáti; oprávljati, raznášati, črniti, zdrahe délati oder prenášati.
Klätscher *m*. s. Klatsche.
Klätscherei *f*. klepetánje, blebetánje, gobezdánje, čenčanje; opravljánje, raznášanje, zdrahi *m. pl*.
Klätscherin *f*. s. Klatsche.
klatschhaft klepetáv, blebetáv, gobezdáv, žlobudrav, česnav; opravljiv.
Klatschhaftigkeit *f*. klepetávost, blebetavost, gobezdavost, žlobudravost; opravljivost.
klatschlustig s. klatschhaft.
Klatschmaul *n*. s. Klatsche.
Klatschmohn *m*. púrpelica, púrpela, púrpelič, divji mak.
Klatschsucht *f*. s. Klatschhaftigkeit.
klatschsüchtig s. klatschhaft.
Klatschwerkzeug *n*. pokalo, pokalnica.
klauben trébiti, čístiti; otrébiti, iztrébiti, izčistiti, prebrati (-berem), izbrati, odbrati; *impf*. prebirati, izbirati, odbirati; (aufklauben) pobrati, *impf*. pobirati; (von etwas herab—) obrati, *impf*. obirati; (Knochen) glódati (-am u. glojem); oglódati.
Klauber *m*. prebirálěc, prebiráč; pobiralěc, pobiráč; obiralěc, obiráč.
Klauberei *f*. trebež, trébljenje, prebíranje, prebiratěv; pobiranje; obiranje, obiratěv.
Klauberin *f*. prebiralka, pobiralka, obiralka.
Klaubericht *n*. izbirěk, otreběk, otrebina, pobirěk, obirěk.
Klaubholz *n*. véjevje, suhljád (-i), prótje, praščje, frátje.
Klaue *f*. parkělj, páznohět, pažnoht; (Kralle) krempělj; (Huf) kopíto.
Klauenkrankheit *f*. bolézěn (-i) v parkljih od. na parkljih, paznóhtnica.
Klauenseuche *f*. volčič od. sájevěc na parkljih, parkeljnica.
klauig parkljat; krempljat.
Klause *f*. (Schleuse bei d. Mühle) zatvórnica, zapórnica; (Engpass) soteska, klaněc; (Zelle) célika, meniška ízbica.
Klausner *m*. samotarěc, puščavnik.
Klebekraut *n*. *(Gallium aparine)* smolěc, smolika, slípovka, trica.
kleben lépiti, kléjiti; prilépiti, prikléjiti; *intr*. lepéti, lépiti se, prijemati se, držati (-ím) se; — bleiben prilépniti se, prijéti (prímem) se.
Kleber *m*. lepilěc, lépěc, lépič; (Stoff) lép, lepívo.
klebrig lepěk, lepljiv, prilépljiv.
Klebrigkeit *f*. lepljivost, prilepljivost, prijémljivost.
klecken (hinreichen) dosti (dosta) od. dovelj biti (sem); s. klecksen.
Klecks *m*. madež, čačka, ceják, packa; štrkotína.
klecksen mázati (mažem), čečkati, svinjati, cmokati; počečkati, posvinjati, zamázati, zacmokati; *intr*. (spritzen) štrkati, kapati (kapljem); štrkniti, kániti.
Kleckser *m*. mazáč, čečkalěc, čečkáč, čečkalo, mazalo.
Klee *m*. *(Trifolium)* dételja; *dem*. dételjica; Horn— *(Lotus corniculatus)* device Marije kožuščěk, nokóta; Lucerner — *(Medicago satíva)* nemška dételja, meteljka; Stein— *(Mellilotus officinalis)* medéna dételja; türkischer od. spanischer — *(Onobrychis sativa)* turška dételja, petelinovi grebénčki *pl.*; Wiesen— trávniška detelja.
Kleeacker *m*. dételjišče, njiva z deteljo.
Kleeblatt *n*. dételjno peresce, deteljni list, dételjica; *fig*. trojica, trojka.
kleeblattförmig trolist, trolistnat.
Kleefeld *n*. s. Kleeacker.
Kleefutter *n*. dételja za krmo.
Kleesalz *n*. ščavna sol (-í).
Kleesäure *f*. ščavna kislina.
Kleeseide *f*. predeníca.
Klei *m*. il, ílovica, bela glina.
kleiben s. kleben.
Kleiber *m*. (Baumspecht) brglez.
Kleid *n*. oblačilo, krilo; (Unterkleid b. Weibern) gózěc; (Kleidung) obleka, oprava; (langes —) halja, haljina; abgelegtes — sleka; — zum Überziehen preobleka; (Bekleidung) odelo, odev (-i), odevalo, pokrivalo; die —er anziehen obleči (-lečem) se, napráviti se, opráviti se; *impf*. oblá́čiti se, naprávljati se,

oprávljati se; —er wechseln preobleči se, *impf.* preobláčiti se; die —er ausziehen sleči se, razpráviti se; *impf.* sláčiti se, razprávljati se.

Kleidchen *n.* oblačilce.

kleiden obleči (-lečem), odeti (-denem), ogrniti; *impf.* oblačiti, odevati, ogrinjati; (bekleiden) pogrniti, pokriti (-krijem); *impf.* pogrinjati, pokrivati; anders — preobleči, *impf.* preoblačiti.

Kleider= za obléko, oblačilni.

Kleiderbürste *f.* ščet (-í) oder krtača za obleko.

Kleiderhandel *m.* kupčija z obleko.

Kleiderkammer *f.* shramba za oblačila, oblačilnica.

Kleiderkasten *m.* omara za oblačila.

Kleiderlaus *f.* bela uš (-í), uš v obleki.

Kleidermarkt *m.* trg za obleko.

Kleidermotte *f.* suknárski molj.

Kleidernarr *m.* gizdalín, gizdavěc, lišpavěc.

Kleidernärrin *f.* gizdalinka, gizdavka, lišpavka.

Kleiderpracht *f.* draga obleka; gizdavost, gizda, lišp.

Kleiderrechen *m.* kljuka za oblačila, obešalnik, obešalo.

Kleiderschabe *f.* s. Kleidermotte.

Kleiderschnitt *m.* kroj; (Muster) ukrojěk.

Kleidertracht *f.* noša, nošnja.

Kleiderwechsel *m.* preobleka.

Kleidung *f.* obleka, oprava.

Kleidungsstück *n.* oblačilo.

Kleie *f.* otróbi *pl.*; (v. d. Hirse) mekine *pl.*; (v. Buchweizen) lusk; (grobe —n) kostrúži *pl.*

Kleienboden *m.* otrobnik.

Kleienhändler *m.* otrobar.

Kleienkasten *m.* s. Kleienboden.

kleiig ilnat, ilovnat, ilověn; (Kleien enthaltend) otrobnat, mekinav.

klein mal, majhěn; (fein, dünn) droběn, taněk; (sehr —) majčkěn, majcikěn, mičkěn, drobecěn; so — tóličkěn; wie — kóličkěn; der —e Finger meziněc, maziněc; —er Druck drobne črke *pl.*, droběn tisk; — machen manjšati, drobiti; zmanjšati, razdrobiti; *impf.* razdrobljati; — werden manjšati se, maléti; —es Geld drobíž, drobni denár; —e Augen machen drobno gledati; —e Schritte machen drobnéti, drobno iti (idem u. grem); —er Mensch človečěk, možičěk, možic; von — auf iz mlada, iz mladega, iz malega, od mladih nog; im —en handeln na drobno kupčevati od. prodájati; ein — wenig malce, málčiko, nekaj; —e Stunde pičla od. slaba ura; —e Seele nizka od. vsakdanja duša.

Klein= mali.

Kleinachtel *n.* mala osmérka.

kleinäugig drobnoók.

kleinblätterig drobnolíst, drobnolistěn.

kleinblütig drobnocvetěn.

kleindenkend nizko mislèč, nizkih mislij.

kleinen s. klein machen.

kleiner manji, manjši.

Kleinerz *n.* drobna ruda.

Kleinfalter *m.* metuljčěk.

kleinfügig s. geringfügig.

kleinfüßig drobnonóg, kratkonóg.

Kleingebirge *n.* brdje.

Kleingeist *m.* malodúšnik; maloúmnik.

kleingeistig malodušěn; maloumĕn.

Kleingeld *n.* drobíž, drobni denár.

Kleingewehrfeuer *n.* streljanje s puškami.

kleingläubig maloverěn, slaboverěn, malodušěn.

Kleingläubige *m.* malovernik, maloverěc, malodušnik; *f.* malovérnica, maloverka, malodušnica.

Kleingläubigkeit *f.* malovernost, slabovernost, malodušnost.

Kleingut *n.* drobno blago, drobnjava.

Kleinhandel *m.* kupčija oder prodaja na drobno, nadrobna prodaja; — betreiben na drobno prodajati, kramáriti.

Kleinhädler *m.* kupčevalěc od. prodajalěc na drobno, kramar.

Kleinheit *f.* malost, malehnost, malota; drobnost, drobnota.

kleinherzig malosrčěn, malodušěn, plahodušěn, plah, bojéč.

Kleinherzigkeit *f.* malosrčnost, malodušnost, plašnost, boječnost.

Kleinhirn *n.* mali možjani *pl.*

Kleinigkeit *f.* malenkost, tróha, tróhica, mrva, mrvica, betva, betvica; (kleine Gegenstände) drobnjava, drobíž, drobír, drobnina, drobna šara.

Kleinigkeitshascher *m.* maličkar, sitnež.
Kleinkanzleipapier *n.* mali pisalni papír.
Kleinkinderbewahranstalt *f.* varoválnica oder oskrboválnica malih otrok, detišćnica.
kleinköpfig drobnogláv, drobne glave.
kleinkörnig drobnozrn, drobnozrnat, drobnega zrna.
Kleinkreuz *n.* mali križ; *m.* malokrižnik.
kleinlaut malobesedĕn, redkobesedĕn; *fig.* plah, malodušĕn, bojéč; — werden beseda se komu podré.
kleinlich malostĕn, malenkostĕn, maličĕn; (von Gesinnung) pódĕl; (unbedeutend) malovažĕn, neznatĕn; ins —e ziehen malíčiti.
Kleinlichkeit *f.* malenkost; pódlost, nizkost; malovažnost, neznatnost.
Kleinmuth *m.* malosrčnost, malodušnost, malodušje.
kleinmüthig malosrčĕn, malodušĕn, plah, bojéč; — werden srce komu upade.
Kleinod *n.* dragotina, dragocenost.
Kleinodienhändler *m.* dragotinar.
kleinöhrig maloúh.
Kleinschmetterling *m.* s. Kleinfalter.
Kleinstaat *m.* držávica.
Kleinstädter *m.* malomeščan, malomestni človek.
kleinstädtisch malomestĕn, malomeški.
Kleinverkauf *m.* prodaja na drobno, nadrobna prodaja.
Kleinverschleiß *m.* s. Kleinverkauf.
Kleinvieh *n.* dróbnica.
Kleinware *f.* drobno blagó, drobnjava.
kleinweise *adv.* po malu, po malem; na drobno.
kleinwinzig majčkĕn, mičken, drobecĕn.
Kleister *m.* lepivo, lép, klej.
kleisterig lepĕk, lepkast, klejast.
kleistern lépiti, kléjiti; prilépiti, zlépiti, prikléjiti.
Klemme *f.* škripĕc, precép, kljupa; (d. Korbmacher) majilnik; (enger Ort) sotéska; *fig.* stiska, zadrega; er ist in der — v zadregi od. v kleščah od. v škripcih je, huda mu prede, prigreva mu.
klemmen uškrniti, priškrniti, uščeniti, stisniti, v kljupo dejati (denem); *impf.* stiskati, v kljupo dévati; sich — uščeniti se, prišćeniti se.
klempern s. klimpern.
Klempner *m.* klepár.
Klempnerei *f.* kleparstvo, kleparija.
Klempnerwerkstätte *f.* klepárnica.
Klepper *m.* kljúse (-éta), kljúsa, kleka.
Klette *f.* toríca, repinĕc.
Klettendistel *f.* lopúh.
Kletterer *m.* plezalĕc.
Klettergerüst *n.* plezalo.
klettern plézati, plaziti se, lezti (lezem); splézati, spláziti se, vzpéti (vzpnem) se; *impf.* vzpénjati se, kobacati.
Kletterstange *f.* plezalica; mlaj.
Klettervogel *m.* plezalĕc, plezalka.
Kletterwurz *f.* s. Klette.
klieben cépiti, klati (koljem), kálati, krójiti; razcépiti, precépiti, razkláti, razkrójiti.
Klieber *m.* cepilĕc, krojilĕc.
Kliebhacke *f.* cepilnica, cepljenica.
Klima *n.* podnebje, zračje.
klimatisch podnebĕn, klimatičĕn.
Klimax *m.* s. Steigerung.
klimmen plézati, kvišku lezti (lezem).
Klimperei *f.* brénkanje, brenkljanje, plinkanje.
klimpern brénkati, brenkljati, plínkati.
Klimperer *m.* brenkalĕc, brenkáč.
Klinge *f.* rezilo, ostrina, ploča, réz (-í); *fig.* sablja, meč.
Klingel *f.* zvonĕc, zvončĕk, kraguljĕc; elektrische — električni zvonĕc *(phys.)*.
Klingelbeutel *m.* škrábljica, mošnica od. skrinjica z zvončkom.
klingeln žvenkljati, zvončljati, zvončkati, cingljati; požvenkljati, pozvončljati, pocingljati, pozvoniti.
klingen zvoniti, zvenéti, glasiti se; (schallen) zvenčati (-ím), žvenkljati, žvenketati (-am u. -éčem); (v. Saiten) brenkljati, brneti, zveneti, peti (pojem); (v. Blechinstrument.) bučati (-ím), peti; (vom Gelde) cvénkati; das Geld klingt denár ima cvenk od. žvenk; (in d. Ohren) zvoniti, bobneti, brneti; zu — anfangen zapéti, zaklénkati, zabučati u. s. w.; mit —dem Spiel z godbo, z múziko.
Klinggedicht *n.* s. Sonett.

Klingklang *m.* žvenket, žvenkljánje, žvenketánje, brenket, brenketánje.
klingkling *interj.* cin, cin! cink, cink!
Klinik *f.* klinika.
klinisch klíničen.
Klinke *f.* kljuka, kvaka.
Klinkenhaken *m.* zaklepnik, skóba.
klipp *interj.*, — u. klapp pikapok! pikapoka!
Klippe *f.* peč (-í), pečina, skalína, kleč (-i), grebén; (am Webestuhl, in der Sägemühle) lopática, zapiralnik; *fig.* zapreka, ovira, zadržěk, nevarnost.
Klippenbank *f.* klečevje, kleč (-i).
Klippenküste *f.* skalovito obrežje.
klippenreich skalovít, skalnat, skalovnat, pečevnat, pečevit.
Klippfisch *m.* trska, polénovka.
klippig s. klippenreich.
klirr *interj.* cin! cink! cvenk!
klirren žvenketati (-ám u. -éčem), zvenčáti (-ím), rožljati; zažvenketati, zazvenčati, zarožljati; (von Fenstern) šklepetati, ropotati (-ám und -óčem), rovštati.
Klitsch *m.* cmok, plesk, tlesk.
Kloben *m.* škripěc, škrpěc; (d. Böttchers) natezalnik, lisica; (d. Voglers) precép; (bei der Egge) branovlék; (in der Thürpfoste) bába; (in der Uhr) kléščice *pl.*; s. Bündel.
Klobendeichsel *f.* ójnice *pl.*, ojésa *pl.*; (ein Arm) ójnica, ojé (-ésa).
Klobensäge *f.* žágica, razpárnica, robídnica.
Klopf *m.* bunk, lop.
Klopfe *f.* klepalo; *fig.* jemand in die — bekommen koga v pest dobiti.
Klopfeisen *n.* nabijač.
Klöpfel *m.* betěc, klepěc; (in d. Glocke) kembělj u. kembelj (-na), camelj, žvenkelj, klač.
klopfen trkati, klepati, kljukati; trkniti, potrkati, poklépati, pokljukati; (sanft mit d. Hand) trkljati; potrkljati; (zerklopfen) tolči od. tleči (tolčem), trupiti; raztolči; (auf d. Finger) kreniti, *impf.* kreati; (mit d. Schnabel) kljuvati (kljujem); (Staub aus etw. —) iztepsti (-tepem), izpáhati, izprašiti; *impf.* iztépati, izpahovati; jemand — klepati, búnkati, bíti (bíjem), tepsti (tepem); naklepati, nabúnkati, nabiti, natepsti; *impf.* naklepávati, nabíjati, natépati; *intr.* (vom Herzen) bíti (bíjem), tolči od. tleči (tolčem), utrípati (-am und utrípljem), plati (poljem).
Klopfer *m.* trkalěc, klepalěc; (Werkzeug) klepalo, klepáč, trkalo, tolkáč.
Klopffechter *m.* rovár, rvár, rovávt, rován; prepirljivěc, prepiráč.
Klopffechterei *f.* rovárstvo, rovarija; prepir, prepirljivost.
Klopfgarn *n.* utrépana preja.
Klopfhammer *m.* klepálnik, klepáč, klepálo.
Klopfhengst *m.* klepěc, mendravěc.
Klopfholz *n.* bèt (-à), bàt, tolkáč, tolkálnica.
Klopfkäfer *m.* kukěc, kruhar.
Klöppel *m.* bèt (-à), bàt, batič, betěc; (Spitzen—) kliněc; s. Glockenschwengel.
klöppeln čipkati, čipke plesti (pletem).
Kloß *m.* gruča, gruda, gléba, kepa; (Mehl—) cmok, svalěk.
kloßig cmokat, svalkast.
Kloster *n.* samostan, kloštěr; Kloster- samostánski, klóšterski.
Klosterbruder *m.* samostanski brat, fratěr; redóvnik, meníh.
Klosterdisciplin *f.* samostanski red (-a u. -ú).
Klosterfrau *f.* redóvnica, nuna.
Klostergebäude *n.* samostán, samostánsko poslopje.
Klostergeistliche *m.* redóvnik, meníh, samostaněc.
Klostergelübde *n.* redóvniška —, meniška —, samostanska obljuba oder zavéza.
Klosterleben *n.* redóvniško —, samostansko življenje.
klösterlich samostánski, klošterski; redovniški, nunski.
Klosterwesen *n.* samostanstvo, redovništvo, klošterstvo.
Klosterzucht *f.* s. Klosterdisciplin.
Klotz *m.* štor, panj, trš, panjáč, paroběk, čok; klada, hlod, krcělj, krlj, rkělj, trkělj, tepělj; *fig.* čok, štor, štorklež, telebàn; grober — s. Grobian.
Klötze *f.* suha hruška.
Klötzenbrot *n.* krhlják.
Klotzgerinne *n.* žleb (-a u. -ú).

klotzig štorast, robat, grob.

Kluft *f.* razpoka, razpoklina, poklina, razselina, špilja, poč (-i), réga, razpórěk; (Erd—) propàd, tokava, votlína, duplína, zijálka, zijati *f. pl.*, udrtina.

klüften sich cépiti se, régati, zijati; régniti, zazijáti, razsesti (-sedem) se.

klüftig razpokěl, razpókan.

klug razúměn, pámetěn, presóděn, preudarěn, zvéden, prebrisan, razborít; (weise) moděr; (vorsichtig) previděn, oprézěn, pazljiv, opázěn; — machen modriti, učiti; zmodriti, spametovati; ich kann nicht — werden ne morem uméti (uméjem), ne morem razsoditi.

Klügelei *f.* modrovánje.

klügeln modrovati.

Klugheit *f.* razúmnost, presodnost, preudarnost, zvédenost, prebrísanost, razboritost; modrost; (Vorsicht) prevídnost, opréznost, pazljivost; mit — u. Vorsicht modro in previdno.

Klugheitslehre *f.* nauk o prevídnem obnašanji; s. a. Casuistik.

Klügler *m.* modroválěc, modrijáš.

klüglich *adv.* modro, pámetno, prevídno, razumno.

Klumpen *m.* gruda, gruča, képa, gléba, bolvan.

klümperig grúdav, grúčav, képast, glébast, sválkast.

klumpern sich drobiti se, drobljániti se, v gruče se lomiti.

Klumpfuß *m.* krúljava noga; (Person) krúljavěc, šántavěc, šepěc, švedráč.

klumpfüßig krúljav, šántav, šepav, šepast, švedrast.

Klunse *f.* s. Kluft.

Kluppe *f.* s. Klemme u. Kloben.

Klystier *n.* dristěv, dristva, klistír.

klystieren dristviti, klistirati.

Klystierspritze *f.* dristlja, štrkalica, klistirka.

Knabe *m.* deček, dečák, fant; *dem.* dečič, fantič, fantiček, otrok; Knaben= deški, fantovski, otroški, otročji.

Knabenalter *n.* otročja leta *pl.*, deška dóba, detínstvo.

knabenhaft otročji, dečárski.

Knabenkraut *n.* kúkavica, kúkověc, dišéča mošníca.

Knabenschule *f.* učílnica od. šola za dečke, déška učílnica.

Knabenstreich *m.* dečarija.

Knäblein *n.* deček, otrok, sinček, fantič, fantiček.

knacken *tr.* hrúpati (-pljem), hrustati, grizti (grizem); (mit den Fingern —) pókati, dléskati; (Nüsse) grizti, tolči od. tleči (tolčem), treti (terem); *intr.* pókati, réskati; prasketáti (-ám und -éčem), praskljati.

Knackente *f.* drdravček, krépeljica.

Knackmesser *n.* (nož) sklepěc, nožičevka.

Knacks *m.* dlesk, resk, pok, lusk.

Knall *m.* pok, tresk, resk; auf — u. Fall na vrat na nos, na mah, máhoma; Knall= pokalni.

Knallbüchse *f.* (puška) pokalnica.

Knalleffect *m.* hrup, tresk, tlesk.

knallen pókati, tréskati; póčiti, pókniti, trésknìti; jemand — okániti, prevariti.

Knallgas *n.* pokalni plin.

Knallpräparate *pl.* pokalne priprave *pl.*, pokalni preparati. [pókalěc.

Knallpulver *n.* pokalni prah (-a u. -ú),

Knallluft *f.* pokalni zrak.

knapp tesěn, ozěk, napét; (karg) pičěl, trd; *adv.* tik, tíkoma, stíkoma; (karg) pičlo; — leben na tesnem od. trdo živeti; mit —er Noth komaj, toliko da.

Knappe *m.* oproda, ščitonóšěc; (Bergknappe) rudokóp, rudár.

knappern hrústati, hrúpati (hrupljem), grizti (grizem).

Knappheit *f.* tesnota, tesnoba, pičlost; *fig.* sila, stiska. [*pl.*

Knappschaft *f.* rudokópi *pl.*, rudárji

Knappschaftscasse *f.* blagájnica od. denárnica rudokópov.

Knappschaftslade *f.* s. Knappschaftscasse.

Knarre *f.* škripalo, škrtalo, drdralo.

knarren škrípati (-pljem), škrtati, škrgati, škrgútati.

knarrend škripav, škripajoč, škrgav.

Knaster *m.* knastěr.

knastern s. knistern.

Knäuel *m.* klobčič, klobko, klobček.

knäuelförmig klobčast, klobkast.

Knäuelgras *n.* *(Dactylis glomerata)* pasja trava.

Knauf *m.* konica; glavica.
knaufig glavàt.
Knauser *m.* skopúh, skopěc, skopín, stiskavěc, stiskávt, umázaněc, škrtavěc.
Knauserei *f.* skopúštvo, skopárstvo, skoparíja.
knauserisch skop, skoparski, trd, umazan, škrtav.
knausern skopovati, skopáriti, stiskati, krčiti se.
Knebel *m.* klin, kliněc; spóna; (an d. Kette) noręc.
Knebelbart *m.* vos, brke *pl.*, rese *pl.*
knebeln zadrgniti, zatégniti, zvézati (-vežem), porajtljáti; *impf.* zadrgovati, zategovati, zvezovati, vézati.
Knecht *m.* hlapěc; (Diener) služábnik, sluga; (Sclave) suženj, sužnik, rob, tlačàn; (Dienstbote überhaupt) posěl; großer — (verächtl.) hlapčón; Ochsen— volár; Pferde— konjár u. s. w.; Stiefelknecht zaječ.
knechten v hlápčevstvo od. sužnjost pripraviti, — pahniti, podjármiti, zasúžnjiti; *intr.* hlapčevati, sužnjevati.
knechtisch hlápčevski; suženj, robski.
Knechtschaft *f.* hlápčevstvo; sužnjost, robstvo.
Knechtung *f.* tláčenje, zatíranje.
Kneif *m.* (gekrümmtes Messer) krivěc, kosír.
kneifen ščípati (ščípljem); (v. Schuh) žuliti, tiščati (-ím); uščipniti, ožuliti, obtíščati.
Kneipe *f.* ščípalo, ščipěc; (Schenke) krčma.
Kneipzange *f.* klešče *pl.*, ščipalnice *pl.*
kneten gnesti (gnetem), ugnétati, mésiti; ugnésti, zamésiti, umésiti.
Kneten *n.* gnetenje.
Kneter *m.* gnetěc.
Kneitscheit *n.* gnetilo, gnétalo, gnetalnik, mesílo.
Knettrog *m.* niške *pl.*, neške *pl.*, kadúnje *pl.*
Knick *m.* resk, tresk, nalom.
knicken *tr.* lomiti, lomástiti, mandráti, mencati, teptáti, trgati; ulomiti, pomandrati, pomencati, poteptati, utrgati; *intr.* skopovati, skopáriti; (schallen) reskniti, treskniti.
Knicker *m.* s. Knauser.
Knickerei *f.* s. Knauserei.
Knickerin *f.* skopúlja, stiskúlja.
knickerisch skop, skoparěn, skoparski, škrtav.
Knicks *m.* priklon, poklon.
knicksen priklóniti se, poklóniti se; *impf.* priklánjati se.
Knie *n.* koléno; — beugen pokléкniti, priklóniti se; *impf.* poklekovati, priklánjati se.
Knieband *n.* podvéza, podvéz (-i).
Kniebank *f.* klečalo.
Kniebeuge *f.* podkoléněk.
Kniebeugung *f.* priklon, priklanjanje; klečánje.
Kniefall *m.* pokléкljej; einen — machen pokléкniti.
Kniehebel *m.* koléno *(phys.)*. [nje.
Knieholz *n.* pritlíkovje, rúševje, cere-
Kniekehle *f.* s. Kniebeuge.
knien kléčati (-ím); (einige Zeit hindurch —) prekléčati; (sich satt —) nakléčati se; (sich auf d. Knie niederlassen) pokléкniti, priklóniti se; *impf.* poklekovati, poklekati, priklánjati se.
kniend klečéč; *adv.* klečé, na kolénih.
Knieriemen *m.* podvéza, podvéz (-í); (d. Schusters) nadkoléněk, kneftra.
Kniescheibe *f.* pogáčica, šípa, jábelko na kolénu.
Kniescheмel *m.* klečálo, klečálnica.
knietief do kolén; —es Wasser kolénica, voda do kolén segajóča.
Kniff *m.* ščip, uščip, uščipljej, uščípěk; (List) zvijača, lest (-í), prevara.
Knips *m.* krc, krcljej, brcljej.
knipsen krcati; krcniti.
Knirps *m.* pritlíkavěc, páperěk, óperěk, otročè (-éta), človečè.
knirschen škripati (škripljem), škripetáti; zaškripati, zaškripetati.
Knirschen *n.* škripanje, škrip, škripot.
knistern prasketáti (-ám u. -éčem), praskljati, drsketáti, drskljati, resketáti (-ám u. -éčem); pršati (-ím) *(min.)*; (im Munde) hrústati.
knittern krotovíčiti, grbiti, grbánčiti; skrotovíčiti, zgrbiti, zgrbánčiti.
Knoblauch *m.* česenj, česěn, luk, česnják; Knoblauch- česnov.
Knoblauchblatt *n.* césnovo peró (-ésa).
Knoblauchkraut *n.* česnjáča.

Knoblauchranke *f. (Sisymbrium Alliaria)* česnovka.
Knöchel *m.* člen, sklep, ud; (Fuß—) gležĕnj.
Knochen *m.* kost (-í); Knochen= kóstni; (v. Bein) kostén, koščén.
Knochenasche *f.* kóstni pepél, pepél od kostíj.
Knochenauswuchs *m.* kóstni izrastĕk.
Knochenbeschreibung *f.* kostopis.
Knochenbrand *m.* kóstna gnilóba.
Knochenbruch *m.* zlómljena kost (-í); kostolóm.
Knochenentzündung *f.* vnetje od. vnetica kosti.
Knochenfett *n.* mozĕg.
Knochengerüst *n.* okóstje, kostník, ogródje.
knochenhart trd kakor kost.
Knochenhaus *n.* kostnica, kostnják.
Knochenkammer *f.* s. Knochenhaus.
Knochenleim *m.* kóstni klej.
knochenlos brezkostĕn, brez kostíj.
Knochenmann *m.* koščenĕc; *fig.* smrt (-i).
Knochenmark *n.* mozĕg.
Knochenmehl *n.* kóstna moka, koščeníca.
Knochenschmerz *m.* bol (-i) od. bolečina v kostéh.
Knochensubstanz *f.*, — des Zahnes zobovína.
Knochensystem *n.* okóstje.
Knochenverbindung *f.* zveza kostíj.
Knochenware *f.* koščenína, kostenína, koščeno blagó.
Knochenwerk *n.* kostí *pl.*, kostje.
knöchern koščén, kostén.
Knöchlein *n.* koščíca, kostka.
Knödel *m.* cmok, žlíčar.
Knödelsuppe *f.* juha s cmóki.
Knollen *m.* kepa, gruča; (am Körper) bunka, búla, hrga; (an Kräutern) gomólj.
Knollengewächs *n.* gomóljnica.
Knollenkäfer *m.* sválčĕk.
knollig grudast, gručast, kepast; gomóljast.
Knopf *n.* gumb; (d. Nadel) glavica; (am Faden) vozĕl, vozál; (z. Knöpfen) zapónĕc, kopča; (aus Leinwand) búčica; (am Degen) hrúška, glavica.
Knopfbinse *f.* bič, bičĕk; *coll.* bičje.
knöpfeln zapéti (-pnem), zadrgniti, zakópčati; *impf.* zapénjati, zadrgovati, zakopčevati.
knöpfen s. knöpfeln.
Knopffabrik *f.* gumbárnica.
Knopfloch *n.* zapona, gúmbnica.
Knopfmacher *m.* gumbar.
Knopper *f.* ježica.
Knoppereiche *f.* ježíčar, šiškar.
Knoppergallwespe *f.* šíškarica.
Knorpel *m.* hrustánĕc, hrustávĕc.
knorpelartig hrustánčast.
Knorpelfisch *m* hrústnica.
knorpelig hrustav, hrustánčĕn.
Knorpelkirsche *f.* hrustávka.
Knorpelleim *m.* hrustánčni klej.
Knorpelsubstanz *f.* hrustánčevina.
Knorpeltang *m.* hrustava halúga.
Knorpelthier *n.* hrustávĕc.
Knorren *m.* čvrž, grča, grlj, hrga; s. a. Knöchel.
knorricht čvržast, grčast, hrgast.
knorrig čvržat, čvržav, čvrževit, grčav, grčevit.
Knorrigkeit *f.* čvržavost, grčavost.
Knospe *f.* popĕk, brst, oko (očésa); *coll.* brstje, mladovje, popkovje; *dem.* popĕk, brstič.
knospen brstéti, v brstje iti (idem u. grem), popke délati, popke odgánjati, pogánjati.
knospenvoll brstnat, brstovit, poln popkov.
knospicht pópkast, brstast.
knospig brstĕn, brstnat, pópkav.
Knoten *m.* vozĕl, vozál; d. — schürzen vozláti, zavozlati, zadrgniti; den — lösen razvozlati, odvozlati, razvezati (-vežem); *impf.* razvozlávati, razvezovati; (am Baume) čvrž, grča; (am Halme) kolénce, kolénĕc; (Verwickelung) zaplétĕk, zavozljáj, zamótĕk; (Schürzung, Lösung des dramatischen —s) zaplétĕk, razplétĕk.
knoten vozláti.
knotenartig vozlast.
Knotenblume *f. (Leucoium vernum)* noríca.
Knotenlinie *f.* črta vozlóvka *(phys.)*.
Knotenlösung *f.* razplétĕk, razvozljáj, razmótĕk.
Knotenpunkt *m.* vozĕl, vozál.

Knotenschürzung *f.* zapletěk, zavozljaj, zamotěk. [čavka.
Knotenstock *m.* gorjáča, robatica, gr-
Knöterich *m.* dresěn, rdésěn, trúskavěc.
knotig vozlat; grčav, robat; kolénčav, kolenčast; *fig.* zaróbljen, neotesán, suróv.
Knuff *m.* dregljej, sunljej.
knüffeln drégati, súvati; drégniti, súniti.
knuffen s. knüffeln.
knüpfen vezati (vežem), tvezti (tvezem); zvézati, spójiti, strniti, pripéti (-pnem); *impf.* spájati, strinjati, pripénjati; (durch den Knoten verbinden) vozláti; zvozláti.
Knüppel *m.* s. Knüttel; *fig.* s. Klotz.
knurren renčati (-ím), grčati (-ím); režati (-ím), rohnéti, nergati, godrnjáti, rentáčiti; krúliti. [vica.
Knurrhahn *m.* krulěc, morska lásta-
knurrig rénčav, rohnív, godrnjáv.
Knute *f.* knuta, bič, korobáč.
Knüttel *m.* cépěc, drkělj, krepèlj (-élja), krepéljěc, porúngělj, prot, protica, prékla.
Knüttelholz *n.* okléstki *pl.*, kléščevje, vrhovína, véjevje.
Knüttelvers *m.* skrotovíčeni verz.
Kobalt *m.* kóbalt; Kobalt- kobaltov.
Kobaltblume *f.* kóbaltov cvet (-a u. -ú).
Kobaltglanz *m.* kobaltověc.
Kobaltgrün *n.* kobaltovo zelenílo.
Kobaltmetall *n.* kovinski kobalt.
Kobaltoxyd *m.* kobaltov okís.
Kobaltvitriol *n.* kobaltova galíca.
Koben *m.* kolíba, kočúra, bezníca; svinják, kotěc.
Kober *m.* koš.
Kobold *m.* škrat, škratěk, škratelj (-na), škratěc, kápič, malìk, malìč; s. Burzelbaum.
Koch *m.* kuhar, sokač; *n.* (Speise) močnik, povárěk; (Auflauf) kípnik, kípneněc; — sein kuháriti.
Kochapparat *m.* kuhalo, varilo.
Kochbuch *n.* kuharske bukve *pl.*, knjiga o kúharstvu.
Köchel *n.* s. Auflauf.
kochen kúhati; (sieden) variti; skúhati, zvariti; ein wenig — pokúhati; (v. Magen) prebáviti, prekúhati; *impf.* prebávljati, prekuhovati; *intr.* vreti (vrem), kipéti; (v. d. Sonne) pripékati.
Kochen *n.* kuha, kúhanje.
kochend vroč, vrel; —es Wasser krop.
Köcher *m.* tul, tulěc, strelotok.
Kocherei *f.* kuharíja, kuhárjenje.
Kochgeschirr *n.* kúhinjska posóda; *coll.* kúhinjsko posódje.
Köchin *f.* kúharica; — sein kúhati, kuharíčiti. [kuho.
Kochkessel *m.* kuhalni kótěl, kótěl za
Kochkunst *f.* kúharstvo, umételjnost v kúhanji.
Kochlöffel *m.* kúhalnica, kuháča.
Kochmaschine *f.* samovár.
Kochpfanne *f.* poněv.
Kochsalz *n.* kúhinjska sol (-í); s. a. Steinsalz.
Kochschwamm *m.* užítna goba od. gliva.
Kochtopf *m.* piskěr, loněc. [kor.
Kochzucker *m.* kúhinjski sladór od. slad-
Kockelkörner *pl.* omóta oder otrov v ríbjo lov.
Koder *m.* podbráděk.
Köder *m.* váda, vaba, vabílo, mamílo, nastava; (betäubend) omóta, otrov, trovílo.
ködern vábiti, mámiti; vado nastáviti, — natákniti; *impf.* vado nastávljati, — natíkati.
Kofent *m.* (*n.*) kalíž, pivna patóka.
Koffer *m.* kóvčeg, skrinja, popotna skrínjica.
Kog *m.* kij, bàt, bet, nabijáč, pogón.
Kogel *m.* kópa, holm, homěc, vrh.
Kohl *m.* kapus, zelje; Winter— oder Blatt— pravi óhrovt; Reps— ógrščica, répica; Rüben— rėpa.
Kohlacker *m.* kapusišče, zélnik.
Kohle *f.* ogěl; *coll.* oglje, oglenje; (Steinkohle) prémog; glühende —n žrjávica, žrjavka, perina; —n brennen oglje žgati (žgem) od. kúhati, ogláriti; schwarz wie — črn kakor oglje, črn kakor žužel; Kohlen- ógelni, ogléni.
kohlen oglje žgati (žgem) od. kúhati, ogláriti. [žrjávico.
Kohlenbecken *n.* žrjávnica, poněv za
Kohlenbehältnis *n.* oglenica, oglenják.
Kohlenbrenner *m.* oglár.
Kohlenbrennerei *f.* oglárstvo, oglaríja; oglárnica; — betreiben ogláriti.

Kohlenbrennerin *f.* oglaríca.
Kohlendampf *m.* ogléni sopár.
Kohlendioxyd *n.* ogljikov dvokis.
Kohlenfeuer *n.* žrjávica, žrjávka, goréče oglje.
Kohlenfuchs *m.* r(u)javĕc.
Kohlengrube *f.* oglénica.
Kohlenhaus *n.* s. Kohlenschoppen.
Kohlenlager *n.* léga od. ležišče ogla; s. Kohlenschoppen.
Kohlenmeiler *m.* kópa, ógelnica; (der Platz) kopíšče.
Kohlenmesser *m.* oglomérĕc.
Kohlenoxyd *n.* ogljíkov okís.
Kohlenplatz *m.* kopíšče. [kisĕl.
kohlensauer ogljikovokisĕl, ogelno-
Kohlensäure *f.* ogljíkova kislína.
Kohlenschoppen *m.* oglárnica, ogelnják, oglenják.
kohlenschwarz črn kakor oglje, črn kakor sáje, črn kakor žužel.
Kohlenstätte *f.* kopíšče.
Kohlenstaub *m.* ógelni prah (-a u. -ú).
Kohlenstoff *m.* ogljík.
Kohlenstoffgas *n.* ogljíkov plin.
Kohlenwasserstoff *m.* ogljíkov vodík, oglikovodik.
Kohlenwerk *n.* rudnik za óglje, rudnik za prémog.
Köhler *m.* oglár.
Köhlerei *f.* oglárstvo, oglaríja.
Köhlerhütte *f.* oglárnica, oglarska koča.
Köhlerlohn *m.* oglarína.
Köhlermeister *m.* oglárski mojstĕr, mojstĕr oglár.
Kohleule *f.* kápusova sovka.
Kohlfuchs *m.* s. Kohlenfuchs.
Kohlgarten *m.* zélnik, kúhinjski vrt.
Kohlholz *n.* drva *(pl.)* za óglje.
Kohlkopf *m.* zélnata glava.
Kohlmarkt *m.* zélni trg, trg za zelenjávo.
Kohlmeise *f.* siníca, ulijánka.
Kohlrabe *m.* vran, krókar, gavrán, kavran.
Kohlrübe *f.* koleràba, podzémljica, serb. broskva.
Kohlstätte *f.* s. Kohlenstätte.
Kohlstengel *m.* steblo, kocén, kócĕnj, storž, trs.
Kohltaube *f.* grívar.
Kohlwanze *f.* zélna steníca.
Kohlweißling *m.* kápusov —, zélni belín.
kokett koketĕn, ljubohlepĕn.
Kokette *f.* koketa, milkovnica, ljubohlepnica.
Koketterie *f.* koketerija, ljubohlimba, ljubohlepnost, milkovanje.
kokettieren milkovati.
Kolben *m.* bèt (-à), bàt, betíca; (Streitkolben) buzdován, kíj, cep, krepèlj (krepélja); (am Gewehr) kopito, oglavje; (Blütenstand) betìč; (am Mais) storž, glavíca, korúzni strok; (dasselbe ohne Körner) kobulica, ostrúžĕk; (an d. Hirse) lát u. vlát (-ú u. -i), latíca; *coll.* latje, latovje, vlatovje; (bei der Handspritze) ključ; die —n treiben, in d. —n schießen pŭhati, latíce delati, izmetati (-mečem) se.
Kolbenblütler *pl.* betíčnice *pl.*
Kolbenflasche *f.* tikĕv, tikva.
kolbenförmig betast, kijast, betíčast.
Kolbengras *n.* betíčnata trava.
Kolbenhirse *f.* ber, bar; Kolbenhirsenberov, barov.
Kolbenhülle *f.* tulĕc.
Kolbenschimmel *m.* betasta plésĕn (-i).
Kolbenstange *f.* betov drog. [kíjem.
Kolbenstreich *m.* udár z betom od. s
Kolbenventil *n.* čepalj.
Kolbenweizen *m.* golíca.
Kolbenwurz *f.* beli pljučnik.
kolbig betast, glavat, glavíčast.
Kolik *f.* ščipanje, trod, klanje, bodljáj, madrón, dna, kólika; mit — behaftet trodovítĕn, madronív.
Kolkrabe *m.* vran, gavran, kavran, krókar.
Koller *m.* togóta; (bei den Thieren, bes. bei Pferden) tisčálka, vrtoglavost, noróst, omót; *n.* s. Halskragen.
kollerig omotĕn, norostĕn. [grem).
kollerisch werden v omót iti (idem u.
kollern kotáliti, kótati, takljáti; *intr.* (von d. Kugel) kotáliti se, kotati se, takljáti se; (vom Truthahn) kavdrati, gavdrati; (im Leibe) krúliti. [ha.
Kolombatscherfliege *f.* kolombaška mu-
Kolon *n.* s. Doppelpunkt.
Koloss *m.* velikán, orják; velikánstvo.
kolossal velikanski, orjaški, gorostasĕn.

Komet *m.* repáta zvezda, (zvezda) repatíca, komét.

Komik *f.* smešnost, kómika.

Komiker *m.* šaljivěc, glumáč, gluměc, komik.

komisch sméšěn, šaljiv, zabavěn, komičěn.

kommen priti (pridem), dojti (dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; (nachfolgen) nastati (-stanem); eilends — prihitéti; geritten — prijézditi, prijáhati; geflogen — priletéti; *impf.* priletavati, doletavati; gefahren — pripeljati (-peljem) se; geschwommen — priplavati, pripluti (-plujem u. -plovem); hinkend — prikrevljati, prišantati; weinend — prijokati, privekati; ebenso andere Zusammensetzungen mit pri- u. dem die Thätigkeit ausdrückenden Zeitworte; nahe — bližati se; približati se, primakniti se; *impf.* približevati se, primikati se; hinter etw. — spaziti, opaziti, zapaziti, zalezti (-lezem), zaznati (-znam), ovédeti (-vém); um etw. — priti ob kaj; zu Kräften — opomoči (-morem) si; von Kräften — pěšati, slabéti; opešati, obnemoči (-morem), obnemagati, oslabéti; *impf.* oslabévati; davon — peté odnesti (-nesem), unesti (-nesem) jo, uteči (-tečem); *fig.* okrevati, ozdraveti, oporovati se; zu sich — zavédeti (-vem) se, osvéstiti se, zbríhtati se; in Hitze — razgréti (-gréjem) se, razvneti (-vnamem) se; wie gerufen — kakor nalašč priti, o pravem času priti, ravno prav priti; auf die Welt — roditi se, poroditi se; nicht von der Stelle — ne ganiti se, ne premakniti se z mesta; daher kommt es iz tega izvira; zustatten — prav priti, na hvalo priti; dahin ist es gekommen do tega je prišlo.

Kommen *n.* prihod, dohod.

kommend prihodnji.

Komödiant *m.* igralěc, glumáč; —in *f.* igralka, glumačica. [dija.

Komödie *f.* vesela igra, gluma, komé-

Komödienhaus *n.* gledališče, gledíšče.

König *m.* kralj; *dem.* kraljič, kraljičěk; — sein kraljevati.

Königin *f.* kraljica; (bei den Bienen) mática.

königlich kraljev, kraljevski; —er Prinz kraljevič; —e Prinzessin kraljičina; —e Majestät kraljevo veličanstvo.

Königreich *n.* kraljéstvo, kraljevína.

Königs- kraljev, kraljévski.

Königsbirne *f.* kraljíčnica.

Königsfarn *m.* kraljéva praprot (-i).

Königskerze *f.* véliki lučnik, papeževa sveča.

Königskrone *f.* kraljéva krona.

Königsmantel *m.* kraljévski plašč.

Königsmord *m.* kraljemorstvo, umor kralja. [kralja.

Königsmörder *m.* kraljemorěc, morilěc

Königspalme *f.* kraljeva palma.

Königsscepter *m.* (*n.*) kraljevo žezlo.

Königsschlange *f.* udáv.

Königssohn *m.* kraljevič, kraljev sin.

Königstiger *m.* bengalski tigěr.

Königstochter *f.* kraljičina, kraljeva hči (hčere).

Königswasser *n.* zlatotópna voda (*phys.*).

Königswiesel *n.* (*m.*) bela podlásica.

Königswürde *f.* kraljéva —, kraljévska čast (-í).

Königthum *n.* kraljéstvo.

können moči (morem), vzmoči, zamoči, utégniti; es kann sein more biti, mogoče je, morebiti, mordà, lahko da; (wissen, verstehen) znati (znam), uméti (uméjem), védeti (vém); auswendig — na pamet znati, iz glave znati; es könnte anders kommen utegnilo bi drugače biti; ich kann nichts dafür tega nisem kriv, temu ne morem kaj.

Kopal *m.* kopal.

Kopeke *f.* kopéjka.

Kopf *m.* glava; *dem.* glavica, glavičica; (des Hutes) oglavje; (Überschrift) napis; *fig.* bistra —, umna glava, spomín; Kopf- glavni.

kopfabwärts *adv.* strmoglavo.

Kopfbedeckung *f.* pokrivalo, naglávje.

Kopfbinde *f.* šapělj, oglavna povéza.

Kopfblume *f.* koščk; —n *pl.* košarice *pl.*

Kopfbrechen *n.* preglávica, beljenje glave.

kopfbrechend zamotán, mučěn.

Köpfchen *n.* glavica, glavíčica; (*capitulum*) cvetna glavica (*bot.*).

Köpfchenschimmel *m.* *(Mucor Mucédo)* glavíčasta plesĕn (-i).

köpfen obgláviti, glavo vzeti (vzamem), ob glavo déti (denem), glavo odsékati; *impf.* ob glavo dévati; (Bäumchen) prisékati, obsékati; *impf.* prisekávati, obsekávati.

Kopffüßer *m.* glavonóžĕc.

Kopfgegend *f.* vzglavje.

Kopfgeld *n.* s. Kopfsteuer.

Kopfgrillen *pl.* muhe *pl.*

Kopfgrind *m.* kraste *(pl.)* na glavi.

Kopfhaar *n.* las (-a u. -ú), vlas; *coll.* lasjé, vlasjé.

Kopfhänger *m.* tukĕc, potúhnenĕc, poniglavĕc, hinávĕc, hlinĕc, licemerĕc.

Kopfhängerei *f.* potúhnenost, poniglavost, hinávstvo, hlimba, hlinstvo, licemerstvo.

Kopfhängerin *f.* potúhnenka, poniglavka, hinavka licemérka.

Kopfhöhle *f.* votlina lobánje, lobánja.

köpfig glavat; in Zusammensetzungen -glav, -glavĕn; z. B. vielköpfig mnogoglav, mnogoglavĕn.

Kopfkissen *n.* vzglávje, podzglavje, zglávnik, podzglavna blazína.

Kopflaus *f.* uš (-í).

kopfleer praznoglav, puhloglav, prazne —, puhle glave.

kopfleidend glavobólĕn, v glavi bolĕn.

kopflos brezglavĕn, brez glave; *fig.* nespámetĕn, ábotĕn, neúmĕn.

Kopflose *m.* brezglavĕc; nespametnež, neúmnež, ábotnik.

Kopfnicken *n.* kímanje z glavo, prikimávanje; priklón, pozdráv.

Kopfnicker *m.* kímalĕc, kímalo, kinkalo, prikínkovalĕc; (Muskel) kímalka.

Kopfpolster *m.* vzglavje, podzglávje, zglavnik.

Kopfputz *m.* preplétĕk —, nakit v laséh, vezílo, opletilo. [— iz glave.

Kopfrechnen *n.* številjenje na pamet,

Kopfrechner *m.*, er ist ein guter — dobro iz glave od. na pamet števíli.

Kopfring *m.* svitĕk. [saláta.

Kopfsalat *m.* glávnata —, glaváta

Kopfschimmel *m.* s. Köpfchenschimmel.

Kopfschmerz *m.* glavobòl, glavobolje, bolečina v glavi; ich habe —en glava me bolí; an —en leidend bolnogláv.

kopfschüttelnd tresogláv.

Kopfsteuer *f.* glavarína.

Kopfstück *n.* glavína, kos (-a u. -ú) pri glavi. [péča.

Kopftuch *n.* ruta za na glavo; (weiß)

kopfüber *adv.* vratolómno, vrtoglávo, strmoglavo, na vrat na nos.

kopfunter *adv.* na glavo, strmoglávo.

Kopfverletzung *f.* poškódba na glavi.

Kopfweh *n.* s. Kopfschmerz.

Kopfwunde *f.* rana na glavi.

Kopfzeug *n.* naglávje.

Koppe *f.* vrh, vrhunĕc, kópa.

Koppel *f.* svóra, sóvra, spóna; (eingefriedetes Feld) ograja, ográda, obora; s. Degengehenk.

koppeln spéti (-pnem), skopčati, zvézati (-véžem); *impf.* spénjati, zvezovati; (Feld) ograditi, zagraditi; *impf.* ográjati.

Koppelriemen *m.* svorni jermen.

koppen kléstiti; okléstiti, obsékati, prisékati; *impf.* oklešćevati, obsekovati.

Koralle *f.* korála; Korallen- korálni.

korallenartig korálast.

Korallenbank *f.* korališče, korálnik.

Korallenfang *m.* lov (-í) oder lovitĕv korál.

Korallenfischerei *f.* s. Korallenfang.

Korallenflechte *f.* mali korálovĕc.

Koralleninsel *f.* korálni otok. [rál.

Korallenschnur *f.* vrvica nanízanih ko-

Korallenstock *m.* korálnik.

Korallenthier *n.* korálnica.

Koran *m.* kóran.

Korb *m.* koš, košára, pleteníca, pletérka; (aus Weiden) jérbas, canja; (Rücken—) oprtni koš; (Saat—) sejálnica, sévnik; (Blüten—) cvetni košĕk, sestávljeni cvét; Hahn im —e sein prvák biti (sem), zvonĕc nositi; einen — bekommen odpóved dobiti, *impf.* — dobívati; einen — geben odréči (-rečem), odbíti (-bíjem).

Korbblütler *pl.* socvétke (socvétek) *pl.*, košárice *pl.*

Körbchen *n.* košĕk, jérbašćĕk, cánjica.

Korbflechter *m.* košár, pleteníčar, jérbasar.

Korbhändler *m.* košár.

Korbmacher *m.* s. Korbflechter.

Korbmacherware *f.* pletenína.

korbweise *adv.* v koših, na koše.
Korbwerk *n.* pletenína.
Koriander *m.* korijandĕr, korníkovĕc.
Korinthe *f.* malo grózdjiče, suho grózdjiče. [kov.
Kork *m.* pluta, probka; Kork- prob-
Korkeiche *f.* plutĕc.
Korkholz *n.* probkovína, plutovina.
Korksäure *f.* probkova kislína. [čep.
Korkstöpsel *m.* probkov zamášĕk, —
Korkzieher *m.* mačĕk za zamáške, čepovlečĕc.
Korn *n.* zrno; *dem.* zrnice; *coll.* zrnje; (Getreide) žito, zrnje; (Roggen) rž (-í); türkisches — túrščica, korúza, debeláča; (am Gewehre) múha; (bei Münzen) zrno, jedro, čistina; aufs — nehmen na múho vzeti (vzamem), pomériti; ein Mann vom alten Schrott und — mož starega kova; Korn- zrnati; žitni; rženi; korúzni.
Kornacker *m.* žitno polje, ržíšče.
Kornähre *f.* klás (-a u. -ú).
Kornblume *f.* *(Centaurea cyanus)* modríca, plavíca.
Kornboden *m.* žítnica, kašča, hámbar, sípnica; (Erdreich) svet za rž, svet za žito.
Kornbrand *m.* snet, snet (-í), snetljáj.
Kornbrot *n.* rženi kruh, rženják.
Körnchen *n.* zrnice; *fig.* tróhica, mrvica.
Korndieb *m.* žitokrádĕc, žitni tat (-a u. -ú).
Kornelbaum *m.* *(Cornus mascula)* dren, drénovĕc; wilder — psika, psikovína.
Kornelbirne *f.* drénovka.
Kornelholz *n.* drenovina, drenov les; ein Stock aus — drenováča.
Kornelkirsche *f.* drenúlja.
körnen zrniti se, zrnje délati, v zrnje iti (idem u. grem); uzrniti se, zrnje storiti, — napráviti.
Körnerfresser *m.* zrnojédĕc, zobalĕc; —in *f.* zrnojédka, zobálka.
Körnerfrucht *f.* zrnje.
Körnerfutter *n.* zobál (-i), zobanje.
körnerlos brezzrn, brez zrnja.
körnerreich zrnat, zrnovit, zrnovitĕn.
Körnerschichte *f.* zrnati sklad.
Kornfeld *n.* s. Kornacker.
Kornfrucht *f.* žitni plod (-a u. -ú), golĕc.
Kornfuhre *f.* voz žita, peljáj žita.
Korngarbe *f.* snop žita.
Kornhandel *m.* žitna kupčija, trgovina z žitom, žitárstvo.
Kornhändler *m.* žitar, kupčevalĕc —, trgovĕc z žitom.
Kornhaus *n.* žítnica; s. a. Kornboden.
Kornhülse *f.* ržéna pléva.
körnicht zrnast.
körnig zrnat, zrnovít; *fig.* s. kernig.
Kornjahr *n.* žitno —, žitoródno léto.
Kornkäfer *m.* žitni brošč.
Kornkammer *f.* žitnica; s. a. Kornboden.
Kornkasten *m.* žitnjak, žitnica, kašča.
Kornland *n.* žitoródna dežéla.
Kornmangel *m.* pománjkanje —, nedostája žita, sila za žito.
Kornmarkt *m.* žitni trg.
Kornmehl *n.* ržena moka.
Kornmotte *f.* žitni molj.
Kornpreis *m.* žitna céna, céna žitu.
Kornrade *f.* kókalj.
kornreich žitĕn, žitoródĕn.
Kornrüsselkäfer *m.* črni žužĕk.
Kornschabe *f.* žitni molj.
Kornschaufel *f.* vévnica; lopáta za žito.
Kornsieb *n.* rešéto, réta.
Kornspeicher *m.* žitnica, kašča; s. a. Kornboden.
Korntrespe *f.* stóklasa, stóklas.
Kornweihe *f.* poljska postovka.
Kornwicke *f.* grahor.
Kornwinde *f.* poljski slák.
Kornwucher *m.* žitno oderuštvo.
Kornwucherer *m.* žitni odrtnik, — oderúh.
Kornwurm *m.* črni žužĕk.
Kornzehent *m.* žitna desetina, desetina v žitu.
Kornzins *m.* žitarína, žitna kazĕn (-i), žitni davĕk.
Körper *m.* teló (-ésa); truplo; (Oberkörper) život; flüssiger — tekóče telo, tekočína; fester — trdno telo; tropfbar flüssiger — kapljivo tekóče telo; ausdehnsam flüssiger — raztézno tekoče telo; flüchtiger — hlapno telo; harter — trdina; Glas— steklovina; (Ding) stvar (-í), reč (-í), snov (-í), tvarína; (Gesellschaft) zbor, skupščina; Körper- telésni.

Körperbau *m.* život, rást (-i), postáva, stas.
Körperbeschaffenheit *f.* postáva, život.
Körperchen *n.* telésce, stvárca.
Körperfarbe *f.* polt (-i); bárvenost telés *(phys.)*.
Körperhaar *n.* dlaka.
Körperinhalt *m.* prostornína, telesnína, telésna vsebína.
Körperkreislauf *m.* telésni obtok.
körperlich telésěn; snověn; —es Wesen stvar (-i); —e Übung telesna vaja, telovádba; —e Verletzung telésna poškodba, poškódba na telésu.
Körperlichkeit *f.* telésnost.
Körpermaß *n.* telesna mera, mera telesníne.
Körperschaft *f.* zbor, skúpščina, združba, korporacija.
Körperstrafe *f.* telésna kazěn (-i).
Körperwelt *f.* vidni svét.
Korund *m.* korúnd.
Körung *f.* izbor.
Körungscommission *f.* izbórni návod, izborna komisija.
Körungslicenz *f.* izborno dopustilo.
Koryphäe *m.* prvák, kolovodja, koriféja.
Koryphäus *m.* s. Koryphäe.
Kosak *m.* kozák.
kosen míliti se, milkováti se, dobríkati se, ljubkovati, láskati se.
Kosewort *n.* sladka —, medena beseda, láskavo imé (-na).
kosmetisch lepšalěn, olepševalěn; —es Mittel lepšalo, krasílo.
kosmisch svetověn. [svetá.
Kosmogonie *f.* svetotvorje, postaněk
Kosmograph *m.* svetopisěc, kozmograf.
Kosmographie *f.* svetopís, svetopisje, kozmografija.
kosmographisch svetopisěn, kozmografski. [gíja.
Kosmologie *f.* svetoslovje, kozmolo-
Kosmopolit *m.* svetovlján, kozmopolit.
Kosmopolitismus *m.* svetovljanstvo, kozmopolitizěm.
Kosmorama *n.* svetokaz, svetozor, kozmorama.
Kosmos *m.* vesóljni svet.
Kosmus *m.* s. Kosmos.
Kost *f.* hrana, jed (-í), jedilo, jestvilo; bei wem bist du in der Kost pri kom imaš hrano, pri kom ješ, kam hodiš v (na) hrano? er hat freie — ima zastonj hrano; ohne — arbeiten pri deri —, v dero delati.
kostbar drag, dragocén.
Kostbarkeit *f.* dragocénost; (kostbares Ding) dragotina, dragotija.
Kosten *pl.* stroški, troški, potroški; auf meine — na moje stroške, na moj račún, za moj denár; in die —, zu den — verurtheilen obsoditi, da mora plačati stroške, obsoditi na plačanje stroškov.
kosten *tr.* (mittelst d. Geschmackes versuchen) pokusiti, okusiti, zakusiti, vardejati (-dém u. -denem); *impf.* pokušati, okušati, vardevati; nüchtern eine Speise — oteščati se; eine Fleischspeise — omrsiti se; *intr.* veljati, stati (stanem), po čem biti (sem), kake cene biti; viel — drag —, visoke cene biti (sem); nicht viel — doběr kup biti; was kostet ein Stück po čem je? es wird ihm den Kopf — gre (ide) mu za glavo; viel Mühe sich — lassen veliko si prizadeti (-denem), *impf.* — prizadevati; es kostet einen Mühe težko stane človeka; das kostet Mühe to je trudno, tu je treba truda, — dela.
Kostenanschlag *m.* proračun stroškov.
Kostenaufwand *m.* potroški, stroški, potrata.
Kostenersatz *m.* povračilo stroškov.
kostenfrei brez stroškov, zastonj, muhte (Unterkr.); ganz — brez vseh stroškov.
Kostenüberschlag *m.* s. Kostenanschlag.
Kostenverzeichnis *n.* troškovnik, izkaz stroškov.
Kostfrau *f.* hranilka, hranodajalka.
Kostgänger *m.* hranjenik, prijednik, obedovalěc; er ist mein — pri meni je na hrani.
Kostgeber *m.* hranilěc, hranodajalěc.
Kostgeberin *f.* s. Kostfrau.
Kostgeld *n.* hranarina, plačilo za hrano.
Kosthaus *n.* hranilišče, obednica.
Kostherr *m.* s. Kostgeber.
Kostknabe *m.* hranjeněc, rejeněc.
köstlich slastěn, preslastěn, predoběr; (kostbar) dragocen, predrag; (herrlich) prekrasěn, prelep.

Köstlichkeit *f.* slastnost, preslastnost; dragocenost; prekrasnost.

Kostmädchen *n.* hránjenka, rejenka.

kostspielig drag, predrag; potratĕn.

Kostspieligkeit *f.* dragost, dragota; potratnost.

Kostverächter *m.* izbirčni človek, kočljivĕc.

Koth *m.* (auf Straßen) blato, kal (-a), grez (-í), (bei Gutsm.) klat, brozga; (thierische Excremente) govno, lajno, gnoj, (euphem.) blato; Hunds— pasjek, Vogel— ptičjek, Schafs— ovčjek, Ziegen— kozjek, Kuh— kravjek, Menschen— človečjek u. s. w. mittelst der Bildungssilbe -jek.

Kothfliege *f.* gnojna muha, gnojulja.

kothig blatĕn, blatnat; — machen blatiti, brazdati; oblatiti, zablatiti, obrazdati, zabrazdati.

Kothlache *f.* luža, kaluža, mlakuža, plodra, mozga.

Kothlachenwasser *n.* kalužnica, mlakužnica.

Kotze *f.* plahta, gunj.

kotzen s. speien.

Kotzenmacher *m.* plahtar, gunjár.

Krabbe *f.* rakovica.

krabbeln kobacati, gomaziti, komariti, plaziti se.

Krach *m.* pok, tresk, prask, praskòt, resk, tlesk, hrest.

krach *interj.* resk! pok!

krachen *intr.* pokati, treskati, prasketati (-kečem), hreščati (-ím), reskati, tleskati; pokniti, počiti, tresniti, reskniti; *tr.* krehati, hrustati; krehniti.

Krachen *n.* poknjava, treskanje, prasketanje.

krachend pokajoč, treskajoč, pokalĕn.

krächzen krokati, krakati; (v. Menschen) krecati, krehati, hripati (-pljem).

krächzend hripav, krehav.

Kraft *f.* moč (-í), vek; (körperliche —) moč (-í), sila, krepost, snaga, jakost; Expansiv— razpenjavost; Schwer— težnost; Widerstands— uporna sila; Wurf— metna sila; (Geltung) veljava; in — treten veljavo zadobiti; aus allen Kräften na vso moč; aus eigener — samotež; alle — anwenden na vso moč si prizadeti (-denem), vse žile napeti (-pnem).

kraft *adv.* po, vsled.

Kraftabnahme *f.* slabenje, oslabevanje, slabljenje, pešanje.

Kraftanstrengung *f.* napór, prizadetje na vso moč.

Kraftausdruck *m.* krepka beseda, krepki rek, jedernati izrek.

Kräftenparallelogramm *n.* vzporednik sil.

Kraftfülle *f.* krepkost, krepkoba, polnomočje.

kräftig močĕn, krepĕk, jak, silĕn, čil (ausgerastet); (nährend) redilĕn, krepčalĕn, krepilĕn; —es Wort krepka —, jedernata —, tehtna beseda.

kräftigen krepiti, krepčati, jačiti; okrepiti, okrepčati, ojačiti, utrditi, potrditi; *impf.* pokrepčevati, ojačevati, utrjevati, potrjevati.

kräftigend krepilĕn, krepčalĕn, utrjevalĕn.

Kräftigkeit *f.* močnost, krepkost, čvrstost, trdnost.

kraftlos slab, slabotĕn, malovečĕn, nevečĕn, nezmožĕn, mlahav, onemogĕl; (Vertrag) neveljavĕn; — machen slabiti; oslabiti; — werden slabeti; oslabeti; onemoči (-morem), omagati.

Kraftlosigkeit *f.* slabost, slabota, onemoglost, mlahavost, malovečnost; (d. Vertrages) neveljavnost.

Kraftmehl *n.* čila moka, prva moka.

Kraftmesser *m.* silomér.

Kraftspruch *m.* krepka beseda, jedernati izrek.

Kraftsuppe *f.* močna —, krepka juha.

Kraftwurz *f.* *(Tussilago farfara)* lapúh.

Kragen *m.* ovratnik, vratnik; (Hals) vrat (-a u. -ú); beim — nehmen za vrat zgrabiti od. popasti (-padem); es kostet ihm den — za glavo mu gre.

Krähe *f.* vrana; Krähen- vranji.

krähen kikirikati, peti (pojem); zakikirikati, zapeti.

Krähenfuß *m.* vranja noga.

Krähengeschrei *n.* krakanje, kvakanje.

Krahn *m.* škripĕc, samotežnik, žrjav.

Krake *f.* hobotnica, osmonožĕc.

Krakeel *m.* prepir, svada, spor.

Krakeeler *m.* prepirljivĕc, svadljivĕc.

Krall *m.* praska, prasljej, oprasljej.

Kralle *f.* krempĕlj; *dem.* krempeljčĕc, krempeljčĕk.

krallen prasniti, oprasniti; *impf.* praskati.
krallig krempljat, krempljast.
Kram *m.* kupčija na drobno, kramarija; (Ware) blago, roba, krama; (Sache) reč (-í); das taugt nicht in meinen — to ni za-me, to mi ni po godi.
Krambude *f.* štacuna, kramarnica.
kramen tržiti, kramariti, drobnjavo prodajati; (herum—) stikati, premetovati, premetávati.
Krämer *m.* kramar, štacunár, tržár.
Krämerei *f.* kramarija, tržarija, kupčija na drobno; — betreiben tržiti, kramariti.
Krämergewicht *n.* kramarska utež (-i), trgovska —. [roba.
Krämergut *n.* kramarska —, tržarska
Krämerwage *f.* kramarska —, trgovska tehtnica.
Kramladen *m.* s. Krambude.
Krammetsvogel *m.* brinovka, borovnjak, smolnica, drščica.
Krampe *f.* (b. Schlosser) spona, skoba; (am Buche) zapona; (Picke) kramp, cepín, pikón.
Krämpe *f.* (des Hutes) okrajěc, krajevci *pl.*, ostreššk, streha.
Krämpel *f.* greben, mikalnik, gredaše, gredéše *pl.*
krämpeln grebenati, mikati, gredašiti.
Krampf *m.* krč: er hat den — krč ga lomi, — grudi, — vije. [nogi.
Krampfader *f.* krtica, zabrekla žila na
krampfhaft krčevit.
krämpfig krčěn, krču podvržen.
Krampfmittel *n.* zdravilo zoper krč.
krampfstillend protikrčěn, proti krču.
Kranich *m.* žrjav, žrjal, gruh; Kranich- žrjavov, žrjalski.
kranichfarbig žrjalast.
krank bolěn, bolán, betežěn; — sein bolan biti (sem), bolehati, bolovati; — werden oboleti, zboleti; — darniederliegen bolan ležati (-ím); sich — lachen smeha počiti.
Kranke *m.* bolnik, bolestnik; *f.* bolníca, bolestnica.
Kränkelei *f.* bolehanje, bolehavost, neubogljenost.
kränkeln bolehati, bolehovati, bolehen biti (sem).
kränkelnd bolehěn, bolehav, betežěn, neubogljen.
kränken žaliti, žalostiti; (an d. Ehre) razžaliti; (Nachtheil zufügen) kratiti, krivico delati; prikratiti, prikrajšati; *impf.* prikrajševati; das kränkt mich to me boli, — peče, — žalosti, — bode.
kranken bolan biti (sem), bolovati, bolehati.
Krankenanstalt *f.* bólnica, bolnišnica.
Krankenbericht *m.* zdravniško poročilo, poročilo o bolnikih.
Krankenbesuch *m.* obisk bolnika, obiskovanje bolnikov.
Krankenbett *n.* bolnikova postelj (-i), bolniška postelj.
Krankenhaus *n.* s. Krankenanstalt.
Krankenkost *f.* bolniška hrana.
Krankenlager *n.* s. Krankenbett; nach kurzem — po kratki bolezni.
Krankenpflege *f.* strežba —, postrežba bolnikom, vardevanje bolnikov.
Krankenverpflegskosten *pl.* stroški za preskrbovanje bolnikov.
Krankenwärter *m.* bolniški strežnik; —in *f.* bolniška strežnica.
Krankenzahl *f.* število bolnikov.
Krankenzimmer *n.* bolniška soba.
krankhaft *adj.* bolestěn; *adv.* bolestno.
Krankheit *f.* bolezěn (-i), beteg; ansteckende — kužna od. nalezljiva bolezěn; in eine — fallen oboleti, zboleti; von einer — genesen ozdraveti, ozdraviti se.
Krankheitskosten *pl.* stroški o bolezni.
Krankheitsstoff *m.* bolivo, hudina.
Kränkler *m.* bolehavěc, betežnik; —in *f.* bolehavka, betežnica. [ljen.
kränklich bolehěn, bolehav, neubog-
Kränklichkeit *f.* bolehnost, bolehavost, betežnost.
Kränkling *m.* s. Kränkler.
Kranksein *n.* bolezěn (-i), bolovanje.
Kränkung *f.* žalitěv, razžalitěv, sers. bofr. uvreda.
Kranz *m.* veněc; *dem.* venčěk; (um d. Mühlst.) obód; (am Rad) platišče; (Sammlung) zbirka; ein — von Mädchen družba (kolo) deklic.
Kranzarterie *f.* venčasta odvodnica.
Kränzchen *n.* venčěk; *fig.* večerna zabava, plesni venčěk.

Kranzeljungfer *f.* družica, svatrvica; — sein druži̇čevati.
kränzen venčati; ovenčati.
kranzförmig venčast.
Kranzträger *m.* vencenosěc.
Krapfen *m.* krap.
Krapp *m.* brošč, broč; **Krapp**= broščev.
Krappe *pl.* broščnice *pl.* [čica.
Krapproth *n.* bročnina, broščeva rde-
Krappstampfe *f.* stopa za broč.
Krappwurzel *f.* broščeva korenina.
Krater *m.* žrelo —, bljuvalnik ognjenika, žekno —.
Kratzbeere *f.* s. Brombeere.
Kratzdistel *f.* škrbiněc, ščet (-í), divja ščetica.
Kratze *f.* strgulja, strgača.
Krätze *f.* garje *pl.*, srab, svrab, hraste, ruše *pl.*; (im Bergb.) drobir, opilki *pl.*, ostržki *pl.*, ostružki *pl.*, ostružina, melina.
Kratzeisen *n.* strgalo, strgulja, drgulja.
kratzen *tr.* praskati, čohati, drgati, drapati, čehljati; prasniti, oprasniti, odrgniti; (mit d. Feder) praskati, škrabati; sich — gárati se; (mit d. Eisen) strgati; Wolle — s. krämpeln; *intr.* (jucken) srbeti, ščemeti.
Kratzer *m.* praskalěc, strgar, strgalěc; (saurer Wein) cviček, praskalěc; (Werkzeug) strgalo, strgalnik, strgáč.
Kratzfuß *m.* poklon s popraskom z nogo; einen — machen pokloniti se poprasnivši z nogo.
krätzig garjev, hrastav, srabljiv, rúšav.
Krätzige *m.* garjevěc, srabljivěc; *f.* garjevka, srabljivka.
Krätzigkeit *f.* srabljivost.
Krätzmilbe *f.* srběc.
Krätzsalbe *f.* mazilo za garje.
krauen, krabbeln praskljati, ševeljati.
kraus kodrast, kodrav; (zerzaust) kuštrast, kuštrav, razmrščen; (gefaltet) nabran, gubav. [braděc.
Krausbart *m.* kodrava brada; kodro-
Krause *f.* kodravost; koděr.
Kräusel s. Kreisel; (Halskrause) serbokroat. nabornica.
Kräuselbeere *f.* s. Preiselbeere.
Kräuseleisen *n.* kodrilo, kodercilo.
kräuseln kodrati, kodriti, svedriti, koderciti.

Krauseminze *f.* konjska meta.
krausen s. kräuseln.
Kraushaar *n.* kodrasti lasje, kodri.
kraushaarig kodrast, kodrolás.
Krauskopf *m.* kodrasta glava; (Person) kodrež, kodrolasěc, kuštravěc, kuštěr.
Krauslocke *f.* koděr, kodrica.
krauslockig kodrast, kodrav.
Kraut *n.* zel (-í), zelišče, bil (-i), bilina, trava; (Grünzeug) zelenje, zelenjava, zelenina; (Kohl) kapus, zelje; (v. Rüben) repno perje, nat (-i), natje, repnica, ščavje; (v. Kartoffeln) krompirjevica, krompirjevka; (Blätter der Gewächse) nat (-i).
Krautacker *m.* zelnik, zelnjak, kapusišče.
Krautbeet *n.* greda —, leha za zelje.
Krautblatt *n.* zelnato —, kapusno pero (peresa); *coll.* zelnato —, kapusno perje, lepenje.
Kräutchen *n.* zelka, travica, bilka.
Kräuter= zeliščni, rastlinski.
Kräuterabsud *m.* zeliščni odvarěk.
Kräuterarznei *f.* zeliščno zdravilo.
Kräuterauszug *m.* zeliščni izvlečěk.
Kräuterbuch *n.* rastlinska knjiga, rastlinstvo.
Kräutergarten *m.* zelinjak.
Kräuterhandel *m.* kupčija z zelišči, zeliščna kupčija.
Kräuterhändler *m.* kupčevalěc z zelišči, zeliščar.
Kräuterich *n.* ščavje, nat (-i).
kräuterig zelnat, travnat.
Kräuterkenner *m.* poznavatelj rastlin, rastlinoslověc.
Kräutermarkt *m.* zeliščni trg, zelni trg.
kräuterreich zeliščnat, travnat.
Kräuterreich *n.* rastlinstvo, rastlinje.
Kräutersaft *m.* zeliščni sok. [juha.
Kräutersuppe *f.* zeliščnica, zeliščna
Kräuterweib *n.* zeliščarica, travarica.
Krautfeld *n.* zelnik, kapusišče.
Krautgarten *m.* zelinjak, zelnik.
Krauthaupt *n.* zelnata —, kapusna glava.
Krauthobel *m.* noži *pl.*
Krautjunker *m.* kmečki žlahtnik.
Krautkopf *m.* s. Krauthaupt.
Kräutlein *n.* s. Kräutchen.

Krautmarkt *m.* s. Kräutermarkt.
Krautpflanze *f.* zelnata sajenka, kapusova sajenica.
Krautraupe *f.* zelnata gosenica.
Krautstengel *m.* trs, kocén; *coll.* stebelčje.
Krautstrunk *m.* štor, kocén.
Krautwasser *n.* zelnica, kapusnica.
Krawall *m.* kramola, šunděr; vstaja, punt.
Kraxe *f.* krošnja.
Kraxenmann *m.* krošnjar.
Krebs *m.* rak; Stein— koščák; Bach=krebs mehkuž; mieternder — lilěk, olilěk; (Geschwür) rak; Krebs= rakov, račji.
krebsartig rakast, raku podoběn.
Krebsauge *n.* rakovo —, račje oko.
Krebschen *n.* račič, rače (-ta), rakěc.
krebsen rake loviti.
Krebsfang *m.* lov na rake, rakolóv, račja lov (-í).
Krebsfänger *m.* rakolověc.
Krebsgang *m.* rakov hod, rakova hoja, račji hod; den — gehen rakovo pot iti (idem u. grem), ritinski iti.
Krebsgeschwür *n.* rak.
krebsreich rakovit, rakovitěn.
Krebsreuse *f.* rakova vrša.
Krebsschaden *m.* s. Krebsgeschwür.
Krebsschale *f.* rakova luščina, — lupina, koš.
Krebsschere *f.* ščipalnice *pl.*, rakove klešče *pl.*; *sing.* ščipalnica.
Krebsspinne *f.* rákasti pajěk.
Krebsweibchen *n.* rákovka, rakovica.
Kreide *f.* kreda.
Kreideformation *f.* kredna tvorina.
kreiden kredati, kridati; okredati, nakredati.
kreidenartig kredast. [nica.
Kreidenerde *f.* kredna prst (-í), kred-
Kreidenstift *m.* kredník.
kreidenweiß bel kakor kreda.
Kreidenzeichnung *f.* naris s kredo, kredopis.
kreidicht kredast.
kreidig, kreidereich krednat, kredovit.
Kreis *m.* krog; kolo (kolesa), kolobar, obod (obvod); (— eines Kronlandes) okrožje, kresija; (Umkreis) okoliš, okolica, okolišče; (Gesellschaft) družba, društvo, druščina, sreda; (Bereich) področje; einen — um jemdn schließen obstopiti koga; Kreis= okrožni, kresijski; (rund) okrogli. [ment.
Kreisabschnitt *m.* krogov odsek, seg-
Kreisabschnittswinkel *m.* kot krogovega odseka.
Kreisamt *n.* okrožni urad, kresija; Kreisamts= kresijski, okrožnega urada.
Kreisamtmann *m.* okrožni —, kresijski glavár.
Kreisarzt *m.* okrožni —, kresijski zdravnik.
Kreisausschnitt *m.* krogov izsek, sektor.
Kreisbeamte *m.* okrožni uradnik.
Kreisbewegung *f.* krožno gibanje, vrtenje v krogu.
Kreisbogen *m.* lok (krogov).
kreischen *intr.* vriščáti (-ím), cvrčati (-ím), kričati (-ím); *tr.* cvreti; ocvreti.
kreischend vriščeč, vriščav.
Kreischer *m.* vriščalěc, vriščalo.
Kreisel *m.* vrtalka, volk, brla, brčěk, brnik, brnklica.
kreiselförmig vrtalkast.
kreiseln vrteti se, sukati (sučem) se.
Kreiselschnecke *f.* sračica.
Kreiselspiel *n.* igra z volkom oder z brnklico.
Kreiselwind *m.* vrtiněc.
kreisen *intr.* krožiti, v krogu iti (idem u. grem); (sich drehen) vrteti se, sukati (sučem) se; (v. Becher) okoli od. od roke do roke iti; in den Adern — po žilah teči, — se pretakati; (weidm.) obiti —, *impf.* obhajati gozd; *tr.* krožiti; okrožiti; *(mont.)* drobiti; zdrobiti.
Kreisfläche *f.* krožnina.
kreisförmig krogast, okrogěl, okroglast, oběl.
Kreisgebiet *n.* okoliš okrožja.
Kreisgemeinde *f.* okrožna od. kresijska občina.
Kreisgericht *n.* okrožno od. kresijsko sodišče.
Kreisgerichtspräsident *m.* predsednik okrožnega sodišča.
Kreisgerichtsrath *m.* svétnik —, svetovalěc okrožnega sodišča.
Kreishauptmann *m.* okrožni od. kresijski glavár. [tók.
Kreislauf *m.* krožni tok, krožitěv, ob-

Kreislinie *f.* krožnica, obodnica.
Kreisperipherie *f.* obód.
Kreispräsident *m.* okrožni —, kresijski predsednik.
Kreisrath *m.* okrožni —, kresijski svétnik, — sovetnik, — svetovalĕc; (als Körperschaft) okrožno svetovalstvo.
Kreisring *m.* kolobár.
kreisrund okrogĕl, okroglast.
kreißen ječati (-ím), stokati (-kam u. -čem); (wehklagen) tarnati; (v. d. Gebär.) v porodnih bolečinah biti (sem).
Kreißen *n.* stok; (Geburtswehen) porodne bolečine *pl.*
Kreißer *m.* ječalĕc, stokalĕc; —in *f.* ječalka, stokalka; (Gebärerin) porodnica.
Kreisstadt *f.* okrožno —, kresijsko mesto.
Kreistanz *m.* kolo.
Kreisumfang *m.* obód.
Kreisvertretung *f.* okrožno zastopništvo.
Kreisvorsteher *m.* okrožni predstojnik.
Krempe *f.* s. Krämpe.
Kren *m.* hren.
Krenacker *m.* hrenišče.
Krensauce *f.* hrenova omaka.
Krenteig *m.* hrenovo testo.
Kreosot *n.* kreosot, serb. smudina.
Krepp *m.* krep.
Kresse *f.* kreša.
Kreuz *n.* križ; *dem.* križĕc, kriščĕk; ins —, übers — križem, križema, navzkriž; — und quer križem; das — machen križati se, križ delati; prekrižati se, pokrižati se, križ storiti; viel — haben veliko trpeti; (Elend) križ, nadloga, reva, beda; (Ordenszeichen) križĕc; zum — kriechen udati se, podvreči (-vržem) se.
Kreuzabnahme *f.* snetje oder vzetje s križa, snemanje s križa.
Kreuzband *n.* križna vez (-í), — prevoza; (bei Postsend.) križni zavitĕk.
Kreuzbein *n.* križna kost (-í).
Kreuzbild *n.* križ, podoba sv. križa, razpelo.
Kreuzblume *f.* mlečĕk.
Kreuzblütler *m.* križnica.
Kreuzbogen *m.* vzkrižni oblok.
kreuzbrav vrlo pridĕn.
Kreuzdorn *m.* kozja črešnja, pesika, pesikovĕc.
kreuzen *intr.* (v. Schiff.) križem brodariti, po morji krožiti, križati; auf Handelsschiffe — prežati (-ím) na kupčijske ladije; sich — križati se, sekati se; wo sich die Wege — na razpotji, na križpotji; *tr.* (Füße) prekrižati, križem dejati (denem u. dem); *impf.* križem devati.
Kreuzer *m.* krajcar, novčič; morski stražár; s. Corsar.
Kreuzerfindung *f.* najdba sv. križa.
Kreuzerhöhung *f.* vzdig —, vzdignenje sv. križa.
Kreuzerstück *n.* krajcar, novčič.
Kreuzestod *m.* smrt (-i) na križi.
Kreuzfahrer *m.* križár.
Kreuzfahrt *f.* s. Kreuzzug.
kreuzförmig križast, križĕn.
Kreuzgang *m.* prekrižano hodišče; križev pot; razpotje.
Kreuzhaspel *m.* motovilo z motarogami.
Kreuzheer *n.* križarska vojska.
Kreuzherr *m.* križár.
kreuzigen križati, na križ pribiti (-bijem) od. razpeti (-pnem); *impf.* — pribijati od. razpenjati; sich — prekrižati se, *impf.* križati se, prekriževati se.
Kreuziger *m.* križalĕc.
Kreuzigung *f.* križanje, razpetje na križ.
Kreuzkraut *n.* kresnica, prisadna zel (-í).
kreuzlahm hrom v križi.
Kreuznerv *m.* križna čutnica.
Kreuzotter *f.* gad.
Kreuzritter *m.* križár.
Kreuzschmerz *m.* bolečina v križi.
Kreuzschnabel *m.* krivokljun, blask, krumpež.
Kreuzspinne *f.* križávĕc, križasti pajĕk.
Kreuztag *m.* križev dan (dneva), križevo.
Kreuzthaler *m.* križávĕc.
Kreuzträger *m.* križenosĕc, krstonoša; *fig.* bednik.
Kreuzweg *m.* razpotje, križem pot, razcestje; (kirchl.) križev pot.
kreuzweise *adv.* križem, križema, navzkriž, vse vprek.
Kreuzwoche *f.* križev tedĕn.
Kreuzzeichen *n.* križĕc; das hl. — znamenje sv. križa; podkrižanje; das — beisetzen podkrižati se, *impf.* podkriževati se.

Kreuzzug *m.* križarska vojska, križanska —.

kribbeln gomezéti, gomaziti, gomizljati, mrgoleti, gomoleti.

Kribbeln *n.* gomezenje, gomizljanje, mrgolenje.

kriechen lezti, laziti, plaziti se; (schmeicheln) prilizovati se, sladkati se, hliniti se, dobrikati se, sliniti se; (auf vieren —) komarati; (aus dem Ei —) izleči (-ležem) se, izvaliti se; zum Kreuze — podvreči (-vržem) se, udati se.

kriechend lezóč, lazéč; *fig.* prihuljen, priliznen, prilizljiv; —e Thiere *pl.* golazĕn (-i), laznina, lazečina. [krža.

Kriechente *f.* krehelj, krehljec; serbokr.

Kriecher *m.* prilizovalĕc, prihuljenĕc, lizún.

Kriecherei *f.* prilizovanje, prilizljivost.

Kriecherin *f.* prilizovalka, prihuljenka.

kriecherisch prilizovalĕn, prilizljiv, priliznen.

Krieg *m.* vojska, vojna; (Kampf) boj, bitka, bitva; es entstand ein — vojska se je vnela; — führen vojskovati se; in den — ziehen v vojsko —, v (na) boj iti (idem u. grem); *fig.* prepir, razpor.

kriegen *tr.* doseči (-sežem), dobiti (dobím, dobodem, dobóm), zadobiti; *impf.* dosegati, dobivati; (erhaschen) uloviti, ujeti (-jamem); *intr.* (Krieg führen) vojskovati se, bojevati se, boriti se; klati (koljem) se.

Krieger *m.* vojščák, voják, vojnik; (Kämpfer) bojnik, bojevalĕc, borilĕc; Krieger- vojaški, vojniški.

kriegerisch bojĕn, bojevalĕn; (kriegslustig) bojevít, bojaželjĕn; vojaški; —es Aussehen junaška podoba.

kriegermäßig vojaški, vojniški.

Kriegerstand *m.* vojaštvo, vojništvo, vojaški stan.

kriegführend vojskujóč, vojskovalĕn.

Kriegs- vojskni, bojni, vojni, vojinski; (Krieger-) vojaški, vojniški, borilski.

Kriegsangelegenheit *f.* vojskna —, vojna zadeva od. reč (-i).

Kriegsanstalten *pl.* vojne priprave, priprave k boju od. za vojsko.

Kriegsart *f.* način vojskovanja.

Kriegsartikel *m.* vojni člank.

Kriegsaufgebot *n.* vojni poziv, poklic na vojsko.

Kriegsbedarf *m.* vojna —, vojskna potrebščina.

Kriegsbereitschaft *f.* vojna priprava, priprava za boj. [gajnica.

Kriegscasse *f.* vojna denárnica, — bla-

Kriegscommissär *m.* vojni komisar, — poverjenik.

Kriegscommissariat *n.* vojno poverjeništvo, vojno komisarstvo.

Kriegsdienst *m.* vojaška služba, vojna —, vojaščina.

Kriegsentschädigung *f.* vojna odškodnina, odškodba za vojsko.

Kriegserklärung *f.* napóved (-i) vojske, vojna napoved.

Kriegseröffnung *f.* začetĕk vojske.

Kriegsfach *n.* vojna —, vojskna stroka; vojaštvo.

Kriegsfackel *f.* vojni plamen; vojska.

Kriegsfall *m.* vojni slučaj; im —e ko bi se vojska vnela, ko bi vojna nastala.

Kriegsflotte *f.* vojno brodovje, mornarica; vojaške ladije *pl.*

Kriegsfuß *m.* vojni stan, vojna priprava; auf den — setzen za vojsko —, na boj pripraviti. [šega.

Kriegsgebrauch *m.* vojni običaj, vojskna

Kriegsgebür *f.* vojna plača.

Kriegsgefährte *m.* sovojnik, sobojnik, vojni tovariš.

Kriegsgefangene *m.* vojni ujetnik, — zajetnik.

Kriegsgefangenschaft *f.* vojno ujetje, — zajetje.

Kriegsgenoss *m.* s. Kriegsgefährte.

Kriegsgepäck *n.* vojna —, vojaška prtljaga.

Kriegsgeräth *n.* vojna roba, vojaška priprava. [sodišče.

Kriegsgericht *n.* vojna sodba; vojno

Kriegsgesang *m.* vojna —, vojaška pesĕn (-i), vojno —, junaško petje, serbokr. davorija.

Kriegsgeschrei *n.* bojni krik od. krič, bojno vpitje. [stava.

Kriegsgesetz *n.* vojni zakon, vojna po-

Kriegsgetümmel *n.* bojni hrup, vojskni hrum. [naška.

Kriegsglück *n.* vojna sreča, sreča ju-

Kriegsgott *m.* vojni bog.

Kriegshafen *m.* vojno pristanišče, vojna luka.
Kriegshaufe *m.* vojno —, vojskno krdelo, vojna truma. [voj.
Kriegsheer *n.* vojska, armada, vojna,
Kriegsheld *m.* junák, vitez.
Kriegshilfe *f.* vojna pomoč (-i), pomoč v vojski.
Kriegsjahr *n.* vojno leto, leto vojske.
Kriegskanzlei *f.* vojna pisarna.
Kriegskosten *pl.* vojni oder vojskni stroški *pl.*
kriegskundig zveden —, vešč v vojski.
Kriegskunst *f.* vojna umetnost, vojskna veda.
Kriegslärm *m.* vojni hrup.
Kriegsleben *n.* vojno življenje, življenje v vojski. [niki.
Kriegsleute *pl.* vojščaki, vojaki, voj-
Kriegslied *n.* bojna pesěn (-i), davorija.
Kriegslist *f.* vojna zvijača, — lěst (-i).
Kriegsliste *f.* vojni imenik, imenik vojakov.
Kriegslust *f.* bojaželjnost, bojahlepnost, ratobornost.
kriegslustig bojaželjěn, bojahlepěn.
Kriegsmacht *f.* vojna sila, — moč (-í); vojska.
Kriegsmann *m.* voják, vojščák, vojník.
Kriegsmannschaft *f.* vojno moštvo, vojska, vojščaki.
Kriegsmarine *f.* vojno mornarstvo, vojinsko pomorstvo, mornarica.
Kriegsminister *m.* vojni ministěr, ministěr vojaških zadev.
Kriegsministerium *n.* vojno ministerstvo, ministerstvo vojaških zadev.
Kriegsoperation *f.* vojno podjetje, — podvzetje, — početje, vojskovanje.
Kriegsordnung *f.* bojni red.
Kriegspflicht *f.* vojna dolžnost, dolžnost vojaške službe.
kriegspflichtig vojni dolžnosti podvržen, vojaščini podvržen.
Kriegsrath *m.* vojni —, vojaški zbor; vojno posvetovanje; (Person) vojni svétnik, — svetovalěc. [zakon.
Kriegsrecht *n.* vojno pravo; vojaški
kriegsrechtlich vojnopravěn, po vojaških postavah.
Kriegsruhm *m.* vojna —, junaška slava.
kriegssatt vojske sit.
Kriegsschaden *m.* vojna skoda, škoda po vojski.
Kriegsschar *f.* vojna četa, vojaška truma. [rišče.
Kriegsschauplatz *m.* bojišče, bojno to-
Kriegsschiff *n.* vojni brod, vojna ladija.
Kriegsspiel *n.* junaška igra.
Kriegsstaat *m.* vojna država.
Kriegsstand *m.* vojaštvo, vojništvo, vojaščina, vojaški stan.
Kriegssteuer *f.* vojni davěk, vojsknina.
Kriegsübung *f.* vojna vaja, vojaška vaja.
Kriegsunfall *m.* vojna nezgoda.
Kriegsunruhen *pl.* vojni nemir.
Kriegsverwaltung *f.* vojna uprava.
Kriegsvolk *n.* vojska, vojščaki *pl.*
Kriegswaffe *f.* bojno orožje.
Kriegswesen *n.* vojaštvo, vojništvo.
Kriegszeit *f.* vojni čas; zur — o vojnem času, o vojski, o času vojske.
Kriegszucht *f.* vojni —, vojaški red.
Kriegszug *m.* vojna.
Kriegszulage *f.* vojinska naklada, vojni doplatěk. [stanje.
Kriegszustand *m.* vojno —, vojskno
Krinoline *f.* krinolina.
Krippe *f.* jasli *pl. f.*; *dem.* jaslice *pl.*; (Trog) korito, žleb, načke *pl.*; (Flechtwerk) plot (-a u. -ú), pregraja.
krippen graditi; zagraditi; *impf.* zagrajati.
Kripplein *n.* jaslice *pl.*
Krise, Krisis *f.* prevrat, razsodni čas.
Krispelkraut *n.* kobulica.
krispeln krišpati.
Krist *m.* s. Christ.
Kristall *m.* s. Krystall.
Kriterium *n.* sodilo; beleg.
Kriticität *f.* razsodnost, presodnost, kritičnost.
Kritik *f.* razsodba; (Recension) ocena, presoja, pretres, kritika.
Kritikaster *m.* presojáč, rešetalěc, kritikastěr.
Kritiker *m.* razsojevalěc, presojevalěc pretresovalěc, kritik.
kritisch razsoděn, razsojevalěn, presojevalěn, kritičěn; (entscheidend) odločěn, odločilěn; (gefährlich) nevarěn, opasěn.

kritisieren presoditi, razsoditi, pretresti, prerešetati; *impf.* presojati, presojevati, razsojevati, pretresati, rešetati.

Krittelei *f.* rešetanje.

kritteln rešetati; grajati.

Krittler *m.* rešetalěc, pretresáč; grajalěc.

Kritzelei *f.* čečkanje, čečkarija, črčkarija.

kritzeln čečkati, črčkati.

Kritzler *m.* čečkalěc, črčkalěc.

Krokodil *n.* krokodil; Krokodils= krokodilov.

Krokodilsthränen *pl.* hinavske —, goljufive solze *pl.*, mačkine solze.

krollen čivkati.

Kron= kronski.

Krone *f.* krona, veněc; (d. Baumes) vrh, obrša; der Baum mit schöner — košato drevo; (am Huf) veněc, svitěk; sich der — bemächtigen polastiti se vlade, — krone, — prestola, osvojiti si vlado, — krono, — prestol.

krönen kronati, venčati; ovenčati; gekröntes Haupt kronana —, venčana glava; eine Preisschrift — nagraditi delo, — spis.

kronenartig kronast, venčast.

Kronenbein *n.* venčna kost (-í).

Kronenblume *f.* venčasti cvet.

Kronenträger *m.* krononosěc, venčaněc, venčana glava.

Kronerbe *m.* kronski dedič, prestolonaslednik, krononaslednik.

Kronfeldherr *m.* kronski vojvoda.

Krongut *n.* kronska imovina, kronsko blago.

Kronhüter *m.* varuh krone, kronski čuváj.

Kronland *n.* kronovina.

Kronleuchter *m.* lesteněc, svetilnik.

Kronnaht *f.* venčasti šev.

Kronprinz *m.* kaiserlicher cesarjevič naslednik; königlicher — kraljevič naslednik.

Kronrad *n.* prelično kolo (-esa), palčno kolo.

Kronschatzmeister *m.* kronski blagajnik.

Kronthaler *m.* križávěc, križevača, križasti tolar; (halber) zlat.

Krönung *f.* kronanje, venčanje.

Krönungsfest *n.* svečanost venčanja.

Krönungstag *m.* dan venčanja.

Kronwicke *f.* šmarna detelja.

Kropf *m.* golša, guša, brahor; (d. Vögel) golžún, pitan.

Kröpfchen *n.* gušica, brahorěc, golžuněc.

Kropfgans *f.* nesit, nenasit, véliki pelikan.

kropfig gušav, brahorast.

Kropfige *m.* gušavěc; *f.* gušavka.

Kropfmittel *n.* pomočěk zoper golšo, — brahor.

Kropftaube *f.* gušasti golób.

Kröte *f.* krastača, krastavica, krapavica, krohovnica, krota; (Krankheit) žaba, žabica.

Krötenstein *m.* žabji kamen.

Krötenteich *m.* žabnjak, žabja luža.

Krücke *f.* bergla, berla, opernica; *dem.* berglica; Ofen— greblja, krevlja; *dem.* grebljica, krevljica.

krücken o bergli (berglah) hoditi.

Krug *m.* vrč, ročka; *dem.* vrčěk, vrčič, ročkica; (Schenke) krčma; der — geht so lange zum Brunnen, bis er bricht vsaka reč le nekaj časa trpi.

krugförmig vrčast.

Krümchen *n.* drobtinica, mrvica, drobljaněc, troha, trošica.

Krume *f.* sredica, meča; (zerbröckelte) drobtina, mrva.

krümelig drobljiv, mrvljiv, trošěn.

krümeln drobiti, drobljati, mrviti, trošiti; razdróbiti, razmrviti.

krumm kriv; (lahm) kruljev, šantav, plantav, hrom; — biegen skriviti, zakriviti; — gehen šantati, plantati, hramati; — werden skriviti se; —e Linie kriva črta; — schließen skolenčiti.

krummbeinig krivonóg, švedrast, šantav.

Krummdarm *m.* vito črevo (-esa).

Krümme *f.* krivina, krivost, sločina.

krümmen kriviti, ključiti; skriviti, skljnčiti, zviti (-vijem); *impf.* sključevatī, zvijati; der Rücken krümmt sich hrbět se krivi, — ključi, — grbi; sich — viti (vijem) se, vijugati se, previjati se, zvijati se; prelekniti se, uleknitì se.

krummflächig krivoplósk.

Krummfuß *m.* krivonožěc, šantalěc, švedra, šveděr, krevljač.

krummfüßig krivonóg, švedrast, šantav.

krummgehörnt vitoróg, zvitoróg, krivoróg.
krummgeschnabelt krivokljún.
Krummhals *m.* krivi vrat; (v. Menschen) krivovratèc.
krummhalsig krivovrát.
Krummheber *m.* zavita natéga.
Krummholz *n.* rušje, ruševina, pritlikovje, cretje.
Krummholzbaum *m.*, —kiefer *f.* ruša, ruševèc.
Krummholzöl *n.* ruševo olje.
krummhörnig s. krummgehörnt.
krummköpfig vitogláv; krivogláv.
krummlinig krivočrtēn.
Krummesser *n.* krivèc.
Krummnase *f.* krivi nos; (Person) krivonós, krivonosèc, kljukonosèc.
Krummschnabel *m.* krivokljun, krivokljunèc.
krummschnabelig krivokljún, krivokljunast.
Krummstab *m.* kljukasta —, pastirska palica; (Bischofsstab) škofova palica.
Krummstroh *n.* slama zmetanica.
Krümmung *f.* zakrivljenje, zavijanje; krivina, krivotina; (d. Flusses, d. Straße) zavój, zavinēk.
Krummweg *m.* krivi pot.
krummwendig krivotēn.
Krüppel *m.* pokveka, pohabljenèc, nakázēn človek; kruljevèc, hromák, sključenèc; (Zwerg) pritlikavèc.
krüppelhaft pokvečen, pohabljen, polomljen; kruljev, hromast, sključen.
Krüppelhaftigkeit *f.* hromost, hromota, pohabljenost.
krüppeln pokvečiti, pohabiti, ohromiti, pokaziti.
Kruspel *m.* s. Knorpel.
Kruste *f.* skorja, kora, škrlúp, škralúp; (einer Wunde) krasta; mit einer — sich überziehen oskorjiti se, oskorjati se.
Krustenflechte *f.* (weinsteinartige) birsasti skorjavèc.
Krustenthier *n.* košar; —e *pl.* košarji.
krustig skorjat, skorjav.
Krypto- tajni.
Kryptogam *n.* tajnocvetka.
Kryptogamie *f.* tajnocvet.
kryptogamisch tajnocvetēn.
kryptographisch tajnopisēn.
Krystall *m.* kristál; uledenèc, altsl. golot (-i).
Krystalldruse *f.* kobára, kopúča.
krystallen kristalov, kristalēn.
Krystallform *f.* kristalni lik.
krystallförmig s. krystallinisch.
krystallhell čist kakor kristal.
krystallinisch, krystallisch kristalast, golotēn.
Krystalllinse *f.* kristalna leča.
Krystallisation *f.* kristalisovanje, kristalovanje.
krystallisieren *tr.* kristalisovati, kristalovati, golotiti; uledeniti; *intr.* kristalisovati, golotiti se, goloteti; uledeniti se, uledeneti.
Krystallographie *f.* kristalopis.
Krystallware *f.* kristalnina, kristalna roba.
Kübel *m.* bedēnj, deža.
Küche *f.* kuhinja; (Speise) kuha, jedilo, jed (-i), jestvina; kalte — mrzla jed; Küchen- kuhinjski.
Kuchen *m.* kolač, pogača; platter, ungesäuerter — mlinèc; (geknetet u. gewunden) potica, potvica (povitica), gubanica; Hochzeit— presnèc; ungesäuerter — opresnik, podpepelnik; (Blütenkuchen) cvetna pogača.
Kuchenbäcker *m.* kolačar, pogačar, potičar; —in *f.* pogačarica, potičarica.
Küchenfetzen *m.* pečuhnjica.
Küchenfeuer *n.* ogēnj na ognjišči od. pózadu.
Küchengarten *m.* kuhinjski vrt, zelnik.
Küchengeräth *n.* kuhinjska priprava.
Küchengeschirr *n.* kuhinjska posoda; *coll.* kuhinjsko posodje.
Küchengewächs *n.* zelenjava, zelenjad (-i); sočivje.
Küchenherd *m.* ognjiščo, pozad.
Küchenkraut *n.* kuhinjsko zelišče.
Küchenlatein *n.* popačena —, slaba latinščina.
Küchenmagd *f.* kuhinjska dekla.
küchenmäßig kuhinjski.
Küchenmeister *m.* nadkuhar, véliki kuhar.
Küchenmesser *n.* kuhinjski nož.
Küchenrechnung *f.* kuhinjski račun.
Küchensalz *n.* kuhinjska sol (-i).
Küchenschabe *f.* kuhinjski ščurēk, žohar, sežełka.

Küchenschelle *f.* *(Anemone pulsatilla)* velikonočnica; *(Anemone pratensis)* kosmatinĕc, travnica.
Küchenschrank *m.* kuhinjska omara.
Küchenwesen *n.* kuhinjstvo.
Küchenzeug *n.* kuhinjska prtenina, kuhinjsko perilo.
Küchlein *n.* pišče (-ta), piščĕk, piščanĕc, čibĕk; (weibl.) čibka, čibica, piška.
Kuckuck *m.* kukavica; Kuckucks= kukavičji, kukavični.
Kuckucksspeichel *m.* kačje mleko.
Kufe *f.* bečĕv, bačĕv, bečka, čebĕr, brenta; (a. d. Schlitten) smuka, sanica.
Küfer *m.* sodár, bečvár.
Küferhandwerk *n.* sodarstvo, sodarija, bečvarstvo, bečvarija.
Kugel *f.* krogla, obla, gróla, kugla; *dem.* kroglica, grolica, oblica; Flintenkugel svinčenka, zrno; Probekugel poskusna kroglica; (Zusammengerolltes) svalĕk.
Kugelabschnitt *m.* odsék krogle.
Kugelausschnitt *m.* izsék krogle.
Kügelchen *n.* kroglica, oblica.
Kugelfisch *m.* kuglaríca.
Kugelform *f.* oblina, okroglina.
kugelförmig obĕl, okrogĕl, obličast, okroglast.
Kugelgießer *m.* kroglolivĕc.
kugelig obĕl, obličast, okrogĕl.
Kugellinie *f.* kroglasta leča.
kugeln *tr.* točiti, kotaliti, valiti; zatočiti, zakotaliti, zavaliti; *intr.* točiti se, takati se, takljati se, kotaliti se; sich — valjati se, valuckati se, prekucevati se.
Kugelregen *m.* toča samih krogel.
kugelrund okrogĕl, obĕl; das Glück ist — sreča je opotočna (opotočĕn).
Kugelschnitt *m.* presek krogle.
Kugelstein *m.* oblák.
Kugelzieher *m.* mačĕk, izvijač.
Kugelzone *f.* pas (krogle).
Kuh *f.* krava; *dem.* kravica; elende — kravišče, gavra; junge — junica, telica; milchende — molzna —, dojna krava; störrische — šavra; schwarze — mavra, čada; schwarzrothe — dima, dimka, dimša; weiße — bela, belka, belša; weißgestreifte — breza, brezasta krava; hellrothe — pirha; rothe — r(u)dečka; gelbliche — rumena, rumenka; (mit einer Bläße an d. Stirn) liska, lisasta krava; graue — sivka; (mit zurückgebogenen Hörnern) hilja; gern davonrennende — bezalka, bezlalka; die zuerst gekalbt prvésnica; trächtige — breja krava; gelte — jalovka, jálovica; die gern abortiert zvrgla; blinde — (Spiel) slepa miš (-i); blinde — spielen slepo miš igrati; Kuh= kravji.
Kuhbaum *m.* mlečno drevo (drevesa).
Kuhblattern *pl.* s. Kuhpocken.
Kuhfladen *m.* kravjek.
Kuhfleisch *n.* kravje meso.
Kuhglocke *f.* kravji zvonĕc.
Kuhhaar *n.* kravja dlaka, árovica.
Kuhhaut *f.* kravja koža, kravína.
Kuhhirt *m.* kravji pastir, kravár; —in *f.* kravja pastirica, kravaríca.
Kuhhorn *n.* kravji rog.
Kuhkalb *n.* telíca, telička, junica.
Kuhkäse *m.* kravji sir.
kühl hladĕn, hladĕk; — werden ohladiti se, ohladniti; *impf.* ohlajati se; Kühl= hladilni.
Kühlapparat *m.* hladišče, hladilo.
Kühlbecken *n.* hladilnica.
Kühle *f.* hlad (-a u. -ú), hladilo; (Kühlung) hlaja; (Eigenschaft) hladnost.
Kuhleder *n.* kravje usnje, kravína.
kühlen *tr.* hladiti; ohladiti, shladiti, razhladiti; *impf.* ohlajati, razhlajati; sein Müthchen an jemanden — spasiti (spasem) se nad kom, znositi se nad kom, maščevati se nad kom; *intr.* hladiti se; ohladiti se.
kühlend hladilĕn.
Kühlfaß *n.* hladilnik.
Kühlmittel *n.* hladilo.
Kühlpfanne *f.* ponĕv hladilnica.
Kühlpflaster *n.* hladilni obliž.
Kühlstock *m.* hladilni čebĕr.
Kühlung *f.* hlaja, hlajenje, ohlaja.
Kuhmagd *f.* kravarica, kravja dekla.
Kuhmaul *n.* kravji gobĕc.
Kuhmilch *f.* kravje mleko.
Kuhmolken *pl.* sirotka.
kühn drzĕn, drzovit, neustrašen, smel.
Kühne *m.* predrznež; *f.* predrznica.
Kühnheit *f.* predrznost, smelost.
Kühnmuth *m.* predrznost.
Kuhpocken *pl.* osepnice *pl.*, kozé *pl.*

Kuhpockenimpfung *f.* cepljenje —, stavljenje osepnic od. koz.
Kuhschwanz *m.* kravji rep.
Kuhstall *m.* kravji hlev, kravnjak, kravárna.
Kukuruz *m.* túrščica, korúza, debeláča, [sirěk.
Kukuruzfeld *n.* koruzišče.
Kukuruzkolben *m.* koruzni strok, lat (-ú u. -í), glavíca; (ohne Körner) ostružěk, kobulica.
Kukuruzstengel *m.* koruzna palica, sirkova palica, sirčina.
Kukuruzstroh *n.* koruzna slama, korúznica, túrščičevina, debeláčevina.
Kümmel *m.* kumin, kumena.
Kümmelbrantwein *m.* kúminověc.
Kümmelöl *n.* kúminovo olje.
Kümmelwasser *n.* kuminova voda, kúminovica.
Kummer *m.* pečal (-i), toga; (große Noth) revščina, siroščina, nadloga, beda, pomanjkanje; (Sorge) skrb (-í); machen Sie sich deshalb keinen — naj vas to ne skrbi, ne bojte se radi tega.
kummerfrei s. kummerlos.
kummerhaft tožěn, otožěn, žalostěn.
kümmerlich revěn, nadložěn, sirotěn, siromašěn, beděn, kukavěn; — leben revno —, siromašno živeti, životariti, stradati, revo prodajati; (kaum) težko —, komaj živeti.
kummerlos brezskrběn, neskrběn, brezbrižěn, brez pečali.
kümmern sich (um etwas) marati, mar biti (sem), brigati, skrbeti; was kümmert mich das kaj mi je za to, kaj mi je to mar, kaj mi je do tega, kaj me to briga? er kümmert sich um nichts nič(esa) mu ni mar, za nič ne mara, za nič se ne zmeni; (Gram empfinden) žalostiti se, ujedati se.
Kümmernis *f.* s. Kummer.
kummervoll revěn, beděn, žalostěn, nadložěn.
Kummet *n.* komát, homót.
Kumpen, Kumpf *m.* globina, tomun, krnica.
kund znan; razglašen, očitěn; — machen oznaniti, naznaniti, razglasiti, na znanje dati; *impf.* oznanjati, naznanjati, oznanovati, razglašati, razglaševati, na znanje dajati; — werden zvedeti (-vém) se, razglasiti se, razoznaniti se; *impf.* razglašati se, razoznanjati se.
kundbar s. kund.
Kunde *f.* vest (-í), glas, poročilo, naznanilo; (Kenntnis) znanje, znanost; in Zusammensetz. -znanstvo, -slovje.
Kunde *m.* znaněc; znanka; (bei Kaufleuten) kupěc, kupovalěc, naročnik; kupovalka; (bei Gastw.) pivěc; pivka; der Schuster hat viele —n črevljar dela za mnogo ljudij.
künden s. aufkünden u. verkündigen.
Kundgebung *f.* oglas, razglas, oznanilo, navestilo.
kundig vešč, vedoč, veděn; — sein znati, umeti, vedeti (-vém); er ist vieler Sprachen — zna več jezikov; e. Sache — izurjen —, izučen v kaki reči.
Kundige *m.* veščák, zvedeněc.
kündigen s. aufkünden u. verkündigen.
Kundmachung *f.* razglasilo, oglás, razglás.
Kundschaft *f.* poročilo, vest (-í), glas, znanje; (Ausweis) spričevalo; s. Kunde; — einziehen pozvedeti (-vém), poprašati; *impf.* pozvedovati, poprašovati.
kundschaften pozvedovati, ogledovati, razgledovati.
Kundschafter *m.* ogledník, pozvedovalěc; (Spion) ogledúh; —in *f.* ogledovalka, pozvedovalka.
künftig prihodnji, bodóč, nastopěn; —e Geschlechter prihodnji rodovi, potomci.
künftighin *adv.* vprihodnje, vprihodnjič, posihmal, odslej, drugoč.
Kunkel *f.* preslica, kožélj (Spinnrocken); (der gewickelte Flachs) kodelja; in die — gehen na prejo iti (idem u. grem), prest iti.
Kunst *f.* umetnost, umeteljnost, umetnija; (Kenntnis) veda, znanost; (Fertigkeit) ročnost, izurjenost; Kunst- umetni, umeteljni, umetniški, umetnijski.
Kunstarbeit *f.* umetno delo, umotvór.
Kunstausdruck *m.* umetni —, znanstveni izraz.
Kunstausstellung *f.* umetnijska razstava.
Kunstblume *f.* ponarejena —, umetna cvetlica.

Kunstberuf *m.* poklic za umetnost, umetniški poklic.

Kunstbild *n.* umetna slika.

Kunsteifer *m.* umetniška gorečnost, — vnetost.

Künstelei *f.* umetovanje, umetarjenje; preumetno delo.

künsteln umetovati, umetariti; zu gekünstelt presiljen.

kunsterfahren vešč umetnosti, izurjen v umetnosti.

Kunsterfahrene *m.* veščák —, zvedeněc v umetnosti.

Kunsterfahrenheit *f.* umetnijska veščnost, — zvedenost.

Kunsterfindung *f.* umetnijska iznajdba, umetnijski izúm.

Kunsterzeugnis *n.* umetnijski izdelěk, umotvór.

kunstfertig umeteljěn.

Kunstfertigkeit *f.* umeteljnost.

Kunstfeuer *n.* umeteljni ogěnj.

Kunstfleiß *m.* marljivost v umeteljnosti, obrtnost.

Kunstfreund *m.* prijatelj umetnosti.

Kunstgärtner *m.* umeteljni —, umetni vrtnár.

Kunstgebäude *n.* umetno poslopje, umetna zgradba.

Kunstgebilde *n.* umotvór, umetnina, umetna tvorina.

kunstgemäß po pravilih umetnosti, umetěn.

Kunstgenoss *m.* soumetnik, umetnijski tovariš, — drug.

Kunstgeräth *n.* umetnijska priprava.

kunstgerecht umetěn, umetniški.

Kunstgeschichte *f.* zgodovina umetnosti.

Kunstgeschmack *m.* umeteljni ukús, umetnijski —.

Kunstgriff *m.* umetni zaviněk, umetni obrat, — hvat.

Kunsthafen *m.* umetna luka.

Kunsthandel *m.* kupčija —, trgovina z umetninami, — z umetnimi rečmi.

Kunsthändler *m.* kupčevalěc z umetninami.

Kunsthandlung *f.* prodajalnica umetnin, — umetnih izdelkov.

Kunstkenner *m.* poznavalěc umetnosti, umetovnik; —in *f.* poznavalka umetnosti.

Kunstkenntnis *f.* poznavanje umetnosti.

Kunstlehre *f.* nauk o umetnosti.

Künstler *m.* umetnik, umeteljnik; —in *f.* umetnica, umeteljnica.

künstlerisch umetniški; (Kunst-) umetnijski.

künstlich umetěn, umeteljěn; (im Gegensatze zur Natur) narején, samodelski.

Künstlichkeit *f.* umetnost, umeteljnost.

kunstlos neumetěn, priprost; (natürlich) naravěn, naravski.

kunstmäßig umetěn, umeteljěn.

Kunstmittel *n.* umetni pomočěk, umeteljno sredstvo.

Kunstneid *m.* umetniška zavist (-i).

Kunstproduct *n.* umetnijski izdelěk, umotvor, umetnina, umetnijska tvorina.

kunstreich veleumetěn; preumetěn.

Kunstreise *f.* umetniški pot.

Kunstreiter *m.* umeteljni jezdec.

Kunstrichter *m.* presojevalěc umetnijskih izdelkov, umetnijski razsodnik.

Kunstsammlung *f.* zbirka umetnin, — umetnijskih izdelkov.

Kunstsinn *m.* umetnijski čut, umetljivost.

Kunstsprache *f.* umetnijski jezik, umetniški —.

Kunststraße *f.* umetna cesta.

Kunststück *n.* umeteljni čin; umetno delo, mojstersko delo.

Kunsttrieb *m.* umeteljni —, umetnijski nagón.

Kunstverein *m.* umetnijsko —, umetniško društvo.

Kunstverständige *m.* veščák —, zvedeněc v umetnosti.

kunstvoll jako umetěn, preumeteljěn.

Kunstwelt *f.* umetnijski svet.

Kunstwerk *n.* umetnijski izdelěk, umetnijsko —, umetniško delo, umotvór.

kunstwidrig neumetěn, pravilom umetnosti nasprotěn.

kunterbunt *adv.* vse križem, vse vprek.

Küpe *f.* s. Kufe.

Kupfer *n.* bakěr, kotlovina; Kupfer= bakréni.

Kupferader *f.* bakréna žila.

Kupferauflösung *f.* bakrena raztopina.

Kupferbergwerk *n.* bakreni rudnik, bakrene rude *pl.*

Kupferdruck *m.* bakrorezni tisk.

Kupfererz *n.* bakrena ruda, bakrenověc.
kupferfarben bakrobarvěn, bakrene barve.
Kupfergefäß *n.* bakrena posoda.
Kupfergeld *n.* bakreni denar.
Kupfergeschirr *n.* bakrena posoda; *coll.* bakreno posodje.
Kupfergesicht *n.* ogrčavi obraz.
kupferhältig bakrovit, bakrén.
Kupferhandel *m.* trgovina z bakrom.
kupfericht bakrenast.
kupferig s. kupferhältig.
Kupferkies *m.* bakreni kršěc.
Kupferlasur *m. f.* modri bakreněc.
Kupfermetall *n.* bakěr, bakrovina.
Kupfermünze *f.* s. Kupfergeld.
kupfern bakrén, kotlovinski.
Kupfernickel *m.* nikljev kršěc.
Kupferoxyd *n.* bakreni okis.
Kupferplatte *f.* bakrena plošča, — ploskěv, — ploča.
Kupferrost *m.* bakrena rjà.
kupferroth bakrenor(u)děč.
Kupferschmied *m.* kotlar.
Kupferschmiedhandwerk *n.* kotlarstvo.
Kupferstecher *m.* bakrorezěc.
Kupferstecherkunst *f.* bakrorezba.
Kupferstich *m.* bakroréz.
Kupferstichsammlung *f.* bakrorezna zbirka, zbirka bakrorezov.
Kupfertafel *f.* bakrena plošča, — ploča.
Kupfervitriol *m.* modra od. bakrena galica.
Kupferware *f.* bakrovina, kotlovina.
Kupferzeichner *m.* bakrorezěc, bakropisěc.
Kuppe *f.* kopa, kok, okrogli vrh.
Kuppel *f.* kuplja, kupola; s. Koppel.
Kuppelei *f.* podvodstvo, zvodstvo, rufijanstvo.
kuppeln podvoditi, zvoditi; (koppeln) zvezati (-vežem), skopčati.
Kuppelpelz *m.* podvodarina; r(u)deča suknja (als Belohnung für eine gestiftete Heirat).
Kuppler *m.* podvodnik, zvodnik; —in *f.* podvodnica, zvodnica, rufijanka.
Küraß *m.* oklop, naprsnik.
Kürassier *m.* oklopnik.
Kurbel *f.* ročica, kljuka.
Kürbis *m.* buča, tikva, tikěv, zdračarica; Kürbis= bučni, tikveni.
Kürbisblätter *pl.* bučevina.
Kürbisflasche *f.* tikvica, bučnica, buča.
kürbisförmig tikvast.
Kürbiskern *m.* bučno zrno.
Kur *f.* volitěv, izbòr.
Kurfürst *m.* knez-izbornik, izborni knez.
Kurfürstenthum *n.* izborna kneževina.
kurfürstlich izbornokneški.
Kürschner *m.* krznár, kožuhar; Kürschner= krznarski.
Kürschnerhandwerk *n.* krznarstvo, krznarija; das — betreiben krznariti.
Kürschnerin *f.* krznarica.
Kürschnerladen *m.* krznárnica.
Kürschnerleder *n.* krzno.
Kürschnerware *f.* krznina, krznovina.
kurz *adi.* kratěk; zu — prekratěk; *adv.* kratko, ob kratkem; —um skratka, z jedno besedo; seit —em od nedavna; in —em v kratkem, kmalu, za malo časa, skoro; vor —em nedavno, ravno kar, malo pred, malo poprej, otodi; — vorher malo poprej, malo pred; — hernach kmalu potem; zu — kommen na zgubi biti (sem); einen — halten koga na uzdi imeti (imám), na brzdi —; kürzer machen krajšati; okrajšati, skrajšati; —es Gedächtnis haben kratkega spomina biti (sem); — und gut kratko in malo brez ovinkov; über — oder lang prej ali poznej; kurz= kratko.
kurzarmig kratkorók.
kurzathmig zadušljiv, sipljiv, sigast.
kurzbeinig kratkonóg.
Kürze *f.* kratkost, kratkota.
kürzen krajšati, kratiti, krčiti; skrajšati, prikrajšati, prikratiti, skratiti, skrčiti; *impf.* prikrajševati, skrčevati; sich die Zeit — kratkočasiti se, kratkočasovati se, kratěk čas si delati; sich — krčiti se; skrčiti se, uskočiti (se).
kurzfüßig kratkonóg, kratkonóžěn.
kurzgeschwänzt kratkorép.
kurzhaarig kratkolás, kratkih las.
kurzhalsig kratkovrát, kratkega vratú.
Kurzkopf *m.* kratkoglavěc.
kürzlich *adv.* nedavno, pred kratkim, onedni; (in Kürze) v kratkem, za malo časa.
kurznasig kratkonós.
kurzöhrig kratkoúh, kratkouhát.
Kurzrock *m.* kratkosuknjež.

Kurzschwanz *m.* kratkorepčc, kratkorepnik.
kurzschwänzig kratkorép.
kurzsichtig kratkoviděn, brlav, kratkega pogleda; *fig.* slabouměn, nespaměten. [vid.
Kurzsichtige *m.* kratkoviděc, kratko-
Kurzsichtigkeit *f.* kratkovidnost, brlavost.
kurzsilbig kratkozložěn, kratkoslovčěn.
kurztönig kratkoglasěn.
kurzum *adv.* skratka, z jedno besedo.
Kürzung *f.* krajšanje, krajšáva, kračénje; okrajšanje, okrajšava, skračenje.
Kürzungszeichen *n.* kratica.
Kurzware *f.* drobno blagó, drobna roba, drobnjava, drobnina.
Kurzwarenhändler *m.* trgověc z drobnim blagom, drobninar.
kurzweg s. kurzum.
Kurzweile *f.* kratěk čas, zabáva; — treiben kratkočasiti se, kratěk čas si delati, zabavati se, zabavljati se.
kurzweilen kratkočasiti, zabavati, zabavljati (koga), kratěk čas delati (komu); — sich s. Kurzweile treiben.
kurzweilig kratkočasěn, zabavěn.
Kuss *m.* poljub, poljuběk, poljubljej, celov; einen — geben poljubiti.
küssen poljubiti, *impf.* poljubovati, celovati, ljubiti; die Hand — roko poljubiti.
Küste *f.* obrežje, breg, morska brežina; Küsten- obrežni, pobrežni, primorski, obmorski.
Küstenbewohner *m.* primorěc.
Küstenentwickelung *f.* razvoj obrežja.
Küstenfahrt *f.* obrežno brodarstvo.
Küstenfluss *m.* bréžnica.
Küstenhandel *m.* obrežna —, primorska trgovina.
Känsteninsel *f.* pribrežni otók.
Küstenklima *n.* primorsko obnebje.
Küstenland *n.* primorje, primorska dežela.
Küstenländer *m.* primorěc.
küstenländisch primorski.
Küstenmeer *n.* obkrajno —, obrežno morje.
Küster *m.* cerkovnik, zvonikár.
Küsterei *f.* cerkovnikova hiša, cerkovniščnica. [okóv.
Kutschbeschlag *m.* okóv kočije, kočijni
Kutschbock *m.* kozěl, kozlič (kočijski).
Kutsche *f.* kočija; *dem.* kočijica; Kutschen- kočijni; kočijski.
Kutscher *m.* kočijáž.
Kutschersitz *m.* kočijažev sedež.
kutschieren kočijažiti, kočirati, voziti.
Kutschtritt *m.* kočijsko stopalo.
Kutte *f.* kuta, meniška obleka, serb. kamilavka
Kuttel *f.* drob, ótroba.
Kuttelflecke *pl.* vampi *pl.* [čiti.
kutten meniški obleči, *impf.* — obla-
Kuttenmönch *m.* meníh, kutar.
Kutter *m.* kutěr, brzojadernik.
Kützchen *n.* kozlič, kozliček, kozle (-ta).
Kux *m.* kus, kuksa, (Bergb.) rudniška delnica.
Kyrie eleyson! gospod usmili se! gospod pomiluj!

L.

Lab *n.* sirilo; (Form) sirišče.
Labbe *f.* šoba.
labben lizati.
labbern sesati; s. schwätzen.
Labdrüse *f.* siriščna žleza.
Labebecher *m.* krepčalna čaša; poživěk.
laben krepiti, krepčati; pokrepiti, okrepiti, okrepčati, poživiti; *impf.* okrepčevati, poživljati; (den Ohnmächtigen) mácati; (gerinnen machen) siriti; posiriti, usiriti; sich — poživljati se, veseliti oder radovati se nad čim; sladiti si usta nad čim; osladiti si usta.
labend krepílěn, krepčálěn, poživljalěn, poživljajoč.
Laberdan *m.* osoljena treska od. polénovka, laberdan.
labet *adv.* — werden pasti (padem) v igri, izgubiti. [žívěk.
Labetrunk *m.* krepčalni popivěk, po-
labial ustni.
Labialbuchstabe, Labiallaut *m.* ustnik.
labil padljiv, prevračljiv.

Labkraut *n.* lákota; echtes — *(Galium verum)* rumena lakota od. strdénka; gemeines — *(Galium mollúgo)* navadna lákota; kletterndes — *(Galium aparine)* trica, smolika, slipovka; kreuzblättriges — *(Galium cruciatum)* mastenik; Heide— *(Galium silvestre)* divja lakota; Wald— *(G. silvaticum)* gozdna lákota.

Labmagen *m.* siriščnik. [pomagáč.

Laborant *m.* kemijski strežnik oder

Laboratorium *n.* laboratórij, kemijska delávnica.

laborieren boléhati.

Labsal *n.* krepčálo, krepílo, požįvěk, utéha.

Labung *f.* krepčanje, okrepčanje, krepčálo, požívljanje; (d. Gerinnenmachen) sirjenje, usirjanje.

Labyrinth *n.* labirint, blodišče, blodnják; (im Ohr) ušesni zahodnják.

labyrinthisch labirintski, vijúgast.

Lachbaum *m.* podbéljeno —, nabéljeno —, nasékano drevó (drevésa).

Lache *f.* (am Baume) zaréza, zaséka; (Pfütze) mlaka, mlakúža, luža, kalúža, lokva; (Lachen) smeh, nasméh; eine — aufschlagen nasmejati (-smejem) se; laute — krohót.

lächeln smehljáti se, múzati se; nasmehljati se, namúzniti se; *impf.* nasmehljávati se.

Lächeln *n.* smehljáj, sméhljej, nasméhljej, smehljánje.

lachen smejáti (sméjem) se, posmehovati se; laut — krohotáti (krohotám, krohóčem) se, hahljáti se; in die Faust — skrivši se smejati, v pest se smejati; zu — anfangen nasmejati se, zasmejáti se, nasmehniti se; zakrohotati, zahahljati; über jemanden — zasmehovati koga, posmehovati se komu; einen Baum — drevó začrtati, — načrtati, — podbéliti, — omajiti, — nalúpiti, — nadreti (-drem u. -derem), — nasekati.

Lachen *n.* smeh, smejanje; krohót.

lachend smejoč; *adv.* smejé, sméhoma, v smehu; *fig.* vesél, prijétěn.

Lacher *m.* smejalěc; (verächtl.) smehún, smejálo; hahljáč; krohotáč; —in *f.* smejálka; krohotálka, hahljálka.

lächerlich sméšěn; eine —e Miene machen namuzniti se, *impf.* múzati se; einem — sein smeh ga sili, — lomi, rad bi se smejal; sich — machen sméšiti se; osméšiti se.

Lächerlichkeit *f.* smešnost.

Lachhans *m.* hahljálo.

lachig lužnat, kalužnat, mlakúžast.

Lachkrampf *m.* krčni sméh.

Lachlust *f.* smejávost.

lachlustig smejáv, hahljáv.

Lachmöve *f.* tonóvščica, galeb.

Lachs *m.* losos, kečuga; Lachs= lososov.

Lachsfang *m.* lososova lov (-í), lov na losose.

Lachsforelle *f.* glavatica.

Lachsfleisch *n.* lososovína.

Lachtaube *f.* grlica.

Lachter *f.* séžěnj (rudarski).

Lachweihe *f.* postovka.

Lack *m.* lak; s. Firnis; Siegel— pečátni vosěk.

lackieren z lakom prevleči (-vlečem), lóščiti, lakirati.

Lade *f.* predal; *dem.* predalěc, predálčěk; (Kasten) skrinja; (Gestell) polica; (d. Handwerker) skladnica; Lade= vabilni.

Laden *m.* (Fenster—) oboknica; (Thürladen) vrátnica; (Kauf—) prodajalnica; in Zusammensetz. mittelst -árnica: Bücher— bukvarnica; Tuch— suknarnica.

laden (einladen) vabiti; povabiti, pozvati (-zovem); (aufladen) naložiti, *impf.* nakládati, nalágati; (auf d. Rücken —) oprtiti, oprtati, zadeti (-denem) si; *impf.* oprtovati, zadevati si; auf sich — nakopati (-kopljem) si, zadeti (-denem) si; *impf.* nakopávati si; (d. Gewehr) nabiti (-bijem), *impf.* nabijati; vor Gericht — pozvati (-zovem), poklicati (-kličem); *impf.* pozivati; scharf —, blind — s kroglico —, brez kroglice nabiti (-bijem).

Ladendiener *m.* trgovski pomočnik, kupčijski stréžnik. [nica.

Ladenflügel *m.* óknica; dúrnica; vrát-

Ladenhüter *m.* štacunski čuváj.

Ladenmädchen *n.* prodajálka, štacunska strežájka.

Ladenpreis *m.* štacunska cena. [nico.

Ladenzins *m.* najemnina za prodajal-

Lader *m.* nakladálĕc, nalágálĕc, težák; (Einlader) vabílĕc.

Ladestock *m.* nabijáč, puševnik, šibka.

Ladung *f.* vklad (-i), naklad (-i); (Fracht) vozivo, tovor; (des Geschützes) naboj; (Vorladung) poziv, poklic.

Ladungsplatz *m.* nakladišče, skladišče, nakladališče, tovorišče.

Lafette *f.* laveta, topovski podstávĕk, prema.

laff pligĕk, plehĕk, pust. [kavĕc.

Laffe *m.* golobrádĕc, smrkolín, smr-

Lage *f.* leža, lega, položáj, položenje; (Schichte) sklad, nasad, plast (-í), vrsta; (Reihe) vrsta, red; (Zustand) stan, razmere *pl.*, okoliščine *pl.*; (— Papier) desetka.

Lager *n.* (Schichte) sklad, plast (-í), sloj, vrsta; (d. Thiere) ležišče, brlóg; (des Hasen) lož; (des Wildes) léglo, záhod; (d. Soldaten) tabor, taborišče, ostrog; ein — aufschlagen utaboriti se, ušotoriti se; (Bett) postelj (-i), postelja; (der Pflanzenkörper) steljka; (Bodensatz) gošča, podmast (-i), kaliž, troska; (Vorrath) sklad, zalóga. [loga.

Lagerbaum *m.* legnar, podvala, pod-

Lagerbier *n.* ležák.

Lagerdepot *n.* skladišče slojev.

Lagerhaus *n.* skladišče.

Lagerholz *n.* kladje, kladovina, hrašča.

Lagerkrankheit *f.* legar.

lagern *intr.* ležáti (ležim); (v. Militär) taboriti, v taborji ležati; (v. Schwarzwild) brlóžiti; *tr.* položiti; (d. Militär) utaboriti, raztaboriti; (d. Getreide) povaliti; sich — leči (ležem), poleči, uleči se; *impf.* légati, ulegati se; (v. Heere) utaboriti se, ušotoriti se, šotore razpeti (-pnem); (v. Getreide) poleči (-ležem), *impf.* polegati; über etwas — razprostreti (-strem) se, razpeti (-pnem) se; *impf.* razprostirati se, razpenjati se; (Wolken —) viséti nad čim.

Lagerobst *n.* zimsko sadje.

Lagerpflanze *f.* steljkarica, steljnica.

Lagerplatz *m.* taborišče, šotorišče, stanišče; (f. Waren) skladišče.

Lagerstamm *m.* (*bot.*) steljka.

Lagerstätte *f.* ležišče, spavališče postelja; brlóg.

Lagerstock *m.* panj.

Lagerung *f.* ležánje; poláganje, položenje; gleiche — haben, in gleichem —verhältnisse stehen jednako ležáti.

Lagerwache *f.* taborska straža.

Lagerzins *m.* skladnína.

Lagune *f.* laguna, lokva.

lahm hrom, kruljev; (hinkend) šépav, šepast, krevljav, šantav; (gelähmt) mrtvoudĕn, mrtudĕn, hrom; — werden ohrométi, ošépati; — gehen šépati, hrámati, šantáti, krevljáti, švedrati.

Lahme *m.* hromĕc, šépalĕc, šántalĕc, krúljevĕc; (verächt l.) krevljáč, krévlja; *f.* kruljeva ženska, šantalka, šepalka, krevlja.

Lähme *f.* mrtvoudnost, mrtudnost, mrtvoúd, mrtud, hromóta.

lähmen hromiti, slabiti, ovirati, opovirati, zadrževati; (lahm machen) ohromiti, omrtviti; polomiti; (gelähmt werden) omrtvéti, ohrométi.

Lahmheit *f.* hromost, hromóta, šantávost, kruljevost; slabóst.

Lähmung *f.* omrtvica, mrtúd, mrtvoudnost; (Lethargie) mrtvica, mrtvíčnost.

Laib *m.* hleb, hlébĕc; *dem.* hlebčĕk.

Laich *m.* u. *n.* ikra.

laichen drestiti se, ikriti se.

Laichen *n.*, Laichenzeit *f.* drest (-i) (nrest), drestitĕv.

Laie *m.* neduhóvnik, posvetnják; (in e. Sache) nevešćák, novínĕc, tujĕc.

Laienbruder *m.* (meniški) brat, neposvečenĕc.

Laienschwester *f.* (nunska) sestra.

Lakai *m.* slúžnik, služábnik, strežáj, lakáj. [mura.

Lake *f.* razsol (-i); (Fisch—) slano-

Laken *m.* od. *n.* rjuha; plahta.

lakonisch lakóničĕn, lakoniški, kratĕk pa jedernát, malobeséđĕn; *adv.* kratko pa jedernato, lakonično.

Lakonismus *m.* kratki a jedernati izráz, lakonízĕm.

Lakritze *f.* sladki korén, sladki les.

lallen blebetáti (-ám u. blebéčem); blebljáti.

Laller *m.* blebljálĕc, blebetálo.

Lama *n.* lama.

Lamentation *f.* lamentacija, plač, tarnanje, jadikovánje, jávkanje.

lamentieren lamentovati, tarnati, hujati se, jadikovati, javkati.

Lamm *n.* jagnje (-eta); (Böckchen) janěc, jare (-ta), jančěk, bacěk, bicěk; (weibl.) bičica, čica; Lamm= jančji.

lammen jagniti se, ojagniti se, obraviti se, storiti.

Lämmer= jančji.

Lämmerfleisch *n.* jagnjetína.

Lämmergeier *m.* sér (brkasti).

Lämmerhirt *m.* jančar; (Vogel) rumena tresorépka, pastiríčica.

lämmern s. lammen.

Lämmerne *n.* s. Lämmerfleisch.

Lämmerstall *m.* jančnják.

Lämmchen *n.* jánčěk, jágnjice, jágnjičěk.

Lammfell *n.* jančja koža, jagnjetina.

Lammfleisch *n.* s. Lämmerfleisch.

lammfromm krotěk kakor jagnje.

Lampe *f.* svetilnica, svetiljka, lampa, léščerba.

Lampenschirm *m.* sénčnik.

Lampenwärter *m.* prižigálěc, lámpar.

Lamprete *f.* minóga, lampreda.

Land *n.* zemlja, dežela; (Gebiet) dežela, kraj, krajína, pokrajína; hier zu —e pri nas, tu, tukaj, v tej deželi; außer —es na tujem, na tuje, za mejo; des —es verweisen iz dežele izgnati (-ženem), — prognati; das gelobte — obljubljena dežela; (Gegensatz z. Meere) kopno (-ega), suho (-ega), suha zemlja; zu Wasser und zu —e na suhem in mokrem, po suhem in po mokrem; zu — reisen po suhem potovati; ans — treten na suho stopiti; ans — setzen s. landen; vom —e stoßen odriniti (od kraja); (Gegensatz zur Stadt) dežela, selo, kmetija; auf dem —e na kmetih, na deželi, na vasi; (Boden, Feld) svet, zemlja, zemljišče, polje, tla (tál) *pl.*; ebenes — raván (-i), ravnóta, ravníca, planota, planjava, plan (-í); niederes — nižína, nižáva; nasses — močevina; fettes — mastna —, tolsta —, debela zemlja; Land= deželni, deželski; (Bauern=) kmečki, selski.

Landadel *m.* selsko plemstvo.

Landarbeit *f.* poljsko —, kmetijsko —, kmečko delo.

Landbär *m.* r(u)javi médved.

Landbau *m.* poljedelstvo, ratárstvo, kmetíjstvo, kmetovalstvo, kmetovanje.

Landbauer *m.* poljedelěc, oratár, ratár, kmet, kmetovalěc; (im Gegensatze zum Bergbauer) poljáněc.

Landbaumeister *m.* selski zidárski mojstěr, zidarski mojstěr na kmetih.

Landbeschreibung *f.* s. Länderbeschreibung.

Landbevölkerung *f.* seljanstvo, kmečko ljudstvo; seljani *pl.*, seljaki *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovalci *pl.*

Landbewohner *m.* deželán, selján, selják; (im Gegens. zum Seemann) suhozéměc.

Ländchen *n.* dežélica.

Lände *f.* pristanišče, pristajališče, prístan.

Landedelmann *m.* selski plemič.

Landeigenthümer *m.* vlastelin.

landeinwärts *adv.* v deželo, navnoter, v srce dežele.

landen pristati (-stanem), pripahniti k —, pristaviti k bregu, pritisniti h kraji, izkrcati se; *impf.* pristájati, h kraji pritiskati, izkrcavati se.

Landenge *f.* zemeljska ožína, medmorje, prévlaka.

Länderbeschreiber *m.* zemljepisěc.

Länderbeschreibung *f.* zemljepis, zemljepisje.

Länderbestand *m.* sozemlje.

Länderei *f.* zemlja, polje, zemljišče, posestvo, kmetíja.

Länderkenntnis *f.*, **Länderkunde** *f.* zemljeznanstvo, deželoznanstvo, poznavanje dežel.

Länderkundige *m.* poznaválěc deželá.

Ländertausch *m.* zaménja dežél.

Länderumfang *m.* obség dežél.

länderverderbend deželokvárěn.

Länderverwüster *m.* zemljeharěc, pokončeválěc dežél.

länderweise *adv.* po deželah, dežela za deželo.

Landes= deželni, deželski.

Landesangelegenheit *f.* deželna zadeva; domača reč (-í).

Landesausgaben *pl.* deželni stroški *pl.*

Landesausschuss *m.* deželni odbor.

Landesausschussmitglied *n.* deželni odbornik.

Landesbaudirection *f.* deželno stávbeno vodstvo.

Landesbeamte *m.* deželni uradník.
Landesbefugnis *f.* s. Privilegium.
landesbefugt s. privilegiert.
Landesbehörde *f.* deželno oblastništvo.
Landesbewohner *m.*, Landesbürger *m.* deželán.
Landescasse *f.* deželna blagajnica.
Landeschef *m.* deželni glavár.
Landescongregation *f.* deželski shod.
Landescultur *f.* zemljedelstvo, obdelovanje zemlje.
Landesculturfond *m.* deželnokulturni zaklád.
Landesdeputation *f.* deželno poslanstvo; deželni poslanci *pl.*
Landesdeputierte *m.* deželni poslaněc.
Landeseingeborene *m.* roják, domačín, domačíněc.
Landeseinkünfte *pl.* deželni od. deželski dohodki *pl.* [künfte.
Landeseinnahmen *pl.* s. Landesein=
Landeserzeugnis *n.* deželni —, domači pridelěk; (Kunst—) domači izdelěk.
Landesflagge *f.* deželna zastáva, deželno bandéro.
Landesfürst *m.* deželni gospodár, — vladár.
landesfürstlich vladárski (cesarski, kraljevski, vojvodski ꝛc.).
Landesgericht *n.* deželno sodišče, deželna sodníja.
landesgerichtlich deželnosodniški, deželnosodnijski; deželnega sodišča.
Landesgerichtsrath *m.* deželnega sodišča svetováléc, — svétnik, — sovétnik.
Landesgerichtssprengel *m.* deželnega sodišča okráj.
Landesgesetz *n.* deželna postáva.
Landesgesetzblatt *n.* deželni zákonik.
Landesgewalt *f.* deželska oblást (-i).
Landesgrenze *f.* deželna meja, deželska gránica.
Landeshauptcasse *f.* deželna glavna blagajnica.
Landeshauptmann *m.* deželni glavár.
Landeshauptmannschaft *f.* deželno glavarstvo.
Landeshauptstadt *f.* deželno stolno mesto.
Landesherr *m.* s. Landesfürst.
landesherrlich s. landesfürstlich.
Landeshoheit *f.* vladárstvo.
Landesinteresse *n.* deželna koríst (-i); —n *pl.* deželske zadéve *pl.*
Landeskanzler *m.* deželni kancelár.
Landeskind *n.* s. Landesbewohner.
Landesmilitärcommando *n.* deželno vojaško poveljstvo od. poveljništvo.
Landesmittel *pl.* deželno premožénje.
Landesobrigkeit *f.* deželska gosposka.
Landesordnung *f.* deželni red; deželna urédba od. uprávа.
Landespflicht *f.* deželna zavéza, priséga zvestobe.
Landesproduct *n.* s. Landeserzeugnis.
Landespolizei *f.* deželna policija, deželno redárstvo.
Landespräsident *m.* deželni predsednik.
Landespräsidium *n.* deželno predsedništvo.
Landesregent *m.* vladár, deželni vladár.
Landesregierung *f.* deželna vlada.
Landesschutz *m.* deželna obramba, deželno varstvo.
Landessicherheitsbehörde *f.* deželno redarsko oblastništvo.
Landessitte *f.* šega —, navada —, običáj dežele od. v deželi.
Landessprache *f.* deželni jezik.
Landesstatut *n.* deželna postava, deželni zákon.
Landesstelle *f.* deželno oblastništvo.
Landestracht *f.* deželna —, domača noša.
landesüblich deželnoobičěn, v deželi navaděn; *adv.* kakor je v deželi naváda od. navádno; po deželni navadi.
Landesvater *m.* s. Landesfürst.
Landesverfassung *f.* deželna ustáva.
Landesverordnung *f.* deželni ukáz, deželni odlók.
Landesverrath *m.* izdája domovine.
Landesverräther *m.* izdajalěc domovine.
Landesversammlung *f.* deželni zbor.
Landesvertheidigung *f.* deželna bramba, — obrána; deželni brambovci *pl.*, domobranci *pl.*, domobránstvo.
Landesvertretung *f.* deželno zastopstvo, — zastopništvo; deželni zastopniki *pl.*
Landesverwaltung *f.* deželno oskrbništvo, deželna uprava.
Landesverweisung *f.* prognanstvo, izgnanstvo iz dežele. [nik.
Landesverweser *m.* vladarjev namést-

landesverwiesen prognan, iz dežele izgnán.

Landesverwiesene *m.* prognaněc, izgnaněc; *f.* prognanka.

Landeswährung *f.* deželni denár.

Landeszweck *m.* deželni namén, deželska potréba.

Landfestung *f.* trdnjava na suhem.

landflüchtig pobegěl, ubežěn; — werden pobegniti, ubegniti, iz dežele uteči (-tečem).

Landflüchtige *m.* ubežnik.

Landfrau *f.* kmetíca, kmetoválka, poljedelka.

Landfriede *m.* deželna varnost; mir in pokoj v deželi, občni mir.

landgängig deželnoobičěn, v deželi naváděn od. veljávěn.

Landgebirge *n.* pozemno gorovje.

Landgeistliche *m.* selski duhovnik, duhověn na deželi (na kmetih).

Landgemeinde *f.* kmečka srenja oder óbčina.

Landgewässer *n.* kopnozemeljsko vodóvje.

Landgraf *m.* deželni grof.

Landgrafschaft *f.* deželna grofíja.

Landgrenze *f.* suha meja; s. Landesgrenze.

Landgut *n.* gospóščina, selski imetěk, posestvo na kmetih.

Landhandel *m.* trgovina na kopnem, kupčija na suhem.

Landhaus *n.* selski dvorěc; deželni dvorěc, deželna hiša, stanóvska zbórnica.

Landheer *n.* vojska na suhem.

Landjugend *f.* kmečka mládež (-i), selska mladína.

Landjunker *m.* selski plemič.

Landkarte *f.* zemljevíd.

Landkrabbe *f.* kopna rakovica.

landkundig po vsej deželi znan; deželo poznavajoč; der L—e deželoznalěc.

Landkutscher *m.* prevoznik, izvoznik, najemščěk.

Landläufer *m.* s. Landstreicher.

landläufig potepen, vlačugarski; s. landgängig.

Ländler *m.* (Tanz) počasni valčěk.

Landleben *n.* selsko življenje, življenje na kmetih.

Landleute *pl.* seljani *pl.*, seljaki *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovalci *pl.*, poljedelci *pl.*, kmečko ljudstvo.

ländlich deželni, deželski; selski, kmečki; — sittlich kolikor krajev, toliko šeg; vsak kraj ima svojo navado od. svoj običáj.

Landluft *f.* selsko od. kmečko veselje.

Landmacht *f.* vojstvo na suhem.

Landmädchen *n.* kmečka oder selska déklica.

Landmann *m.* kmet, kmetovalěc, poljedelěc, selján, selják, oratár.

Landmarschall *m.* deželni maršál.

Landmesser *m.* zemljemerěc.

Landmeßkunst *f.* zemljemerstvo, zemljemerje.

Landmiliz *f.* národna vojska, deželni brambovci *pl.*

Landpfarre *f.* župnija oder fara na kmetih.

Landpfarrer *m.* župnik od. fájmoštěr na kmetih.

Landpfleger *m.* deželski oblastník.

Landplage *f.* deželska nadlóga, občna nadloga, narodna beda.

Landrecht *n.* deželno pravo.

landrechtlich deželnoprávěn.

Landrechtsbeisitzer *m.* deželne sodnije prisédnik oder asésor, deželnega sodišča —.

Landregen *m.* povsodno deževánje, pokrajinski dež (dežja).

Landrichter *m.* deželni sodník.

Landrücken *m.* hrběť.

Landsaß *m.* selják; poséstnik.

landsäßig v deželi naseljen, — nastanjen.

Landschaft *f.* krajína, pokrajina, kraj, dežela; (artist.) slika okolice, naslikana okolica; (Landstände) deželni stanovi *pl.*

landschaftlich deželski, pokrajinski; stanóvski; Landschafts- deželski, pokrajinski; stanovski.

Landschaftsbeamte *m.* stanovski uradnik.

Landschaftsgemälde *n.* krajevíd, krajinska slika.

Landschaftshaus *n.* stanovska od. deželna hiša, stanovsko poslopje.

Landschaftsmaler *m.* krajeslikar, krajinoslikar.

Landschaftsphysiognomie *f.* oblika pokrajine.

Landschildkröte *f.* (*Testudo graeca*) zmijnica. [kmetih.
Landschule *f.* selska šola, učilnica na
Landschulmeister *m.* učitelj na deželi.
Landsee *m.* jezero. [višče.
Landsitz *m.* selo; letni dvorěc, leto-
Landsmann *m.* roják, domačín, domačíněc; unser — našiněc.
Landsmännin *f.* rojákinja. [mače.
landsmännisch rojaški; *adv.* po do-
Landsmannschaft *f.* rojáštvo.
Landspitze *f.* rt, rtič.
Landstadt *f.* selsko mesto, méstice.
Landstand *m.* deželni stan.
landständisch stanóvski.
Landstraße *f.* deželna od. vélika cesta.
Landstreicher *m.* vlačúgar, klátež, skítalěc, potepúh, potepín, potepéněc, sklat.
Landstreicherei *f.* vlačugarstvo, potépanje, skitanje.
Landstreicherin *f.* vlačúga, vlačúgarica, potepenka, potepúlja.
landstreicherisch vlačugarski, potepinski, potepěn.
Landstreifer *m.* s. Landstreicher. [(-i).
Landstrich *m.* pokrajína, okrajína, stran
Landsturm *m.* piš, nevihta, vihra; (Aufgebot) črna vojska; russ. opolčenje.
Landtafel *f.* deželna deska, deželna knjiga; (Amt) deželnoknjižni urád.
Landtag *m.* deželni zbor; den — ausschreiben deželni zbor sklicati (skličem), *impf.* — sklicávati; den — auflösen deželni zbor razpustiti, *impf.* — razpuščati.
landtagen deželni zbor iméti (imám), zborovati. [slaněc.
Landtagsabgeordnete *m.* deželni po-
Landtagswahlordnung *f.* volitveni red za deželni zbor.
Landthier *n.* pozemeljska žival (-i).
Landung *f.* pristanje, pristajanje, izkrcanje, izkrcavanje.
Landungsplatz *m.* s. Lände.
Landungstruppen *pl.* izkrcane čete *pl.*
Landverkehr *m.* kupčija po suhem.
Landvogt *m.* deželni oblastnik.
Landvogtei *f.* deželsko oblastništvo.
Landwanzen *pl.* pozemne stenice *pl.*
landwärts *adv.* proti suhemu, proti suhi zemlji, proti bregu, na suho.

Landwehr *f.* deželna bramba, domobranstvo; brambovci *pl.*
Landwehrmann *m.* brambověc.
Landwesen *n.* s. Landwirtschaft.
Landwind *m.* sušnik.
Landwirt *m.* gospodár, kmečki gospodár, poljedelěc, kmet, kmetovalěc.
Landwirtschaft *f.* kmečko gospodarstvo, kmetijstvo, kmetoválstvo, poljedelstvo; rationelle — betreiben umno kmetovati od. gospodariti.
landwirtschaftlich gospodarski, kmetijski, kmetovalski, poljedelski.
Landwirtschaftsbetrieb *m.* kmetovanje.
Landwirtschaftsgesellschaft *f.* kmetijska družba.
Landwolle *f.* domača volna. [rína.
Landzoll *m.* deželni dac, deželna ca-
Landzunge *f.* zemski jezik, zemsko stegno.
lang dolg; über — oder kurz prej ali slej, popreje ali pozneje; ein —es Papier dolgoróčna menica; ein —er Mensch dolgín.
langährig dolgoklás, dolgoklasat.
langarmig dolgorók, dolgih rok.
Langbart *m.* dolgobraděc.
Langbein *m.* dolgín, dolgonožěc.
langbeinig dolgonóg, nogát.
langdauernd dolgotrajěn.
lange *adv.* dolgo; (v. d. Zeit) davno, zdavna, dolgo časa; wie — dokléj, koliko časa, kakó dolgo; so — dokler; von — her iz davna, od davna.
Länge *f.* dolgost, dolžína; geogr. — zemljepisna dolžina; der — nach po dolgem, podolgoma, na dolgóst; der — nach hinfallen pasti (padem) kakor je kdo dolg in širók; in die — na daljo, podólgoma; in die — ziehen zavleči (-vlečem), *impf.* zavlačevati, odkladati, zatézati.
Längemessung *f.* merjenje dolžine.
langen podati, *impf.* podajati; seči (sežem), prostirati se; *impf.* ségati, stézati se; nach etwas — seči (sežem), segniti, poseči, stegniti se; *impf.* segati, poségati, stegovati se (po čem).
längen daljšati; podaljšati; *impf.* podaljševati; eine Rede — govor razširiti oder raztegniti; einen Acker — njivo podolgoma deliti.

Längen= podolžni.
Längenänderung *f.* premena dolžine.
Längenansicht *f.* podolžni vid.
Längenbruch *m.* podolžni (pre)lom.
Längendurchschnitt *m.* podolžni preréz od. presék.
Längeneinheit *f.* jedníca dolgosti, dolgostna jedníca.
Längengrad *m.* stopinja dolžine.
Längenkreis *m.* krog dolžine.
Längenmaß *n.* dolgostna mera.
Längenthal *n.* podolžna dolina, podolžnica, podólnica, podolje.
länger daljši; — machen s. längen.
Langeweile *f.* s. Langweile.
langfädig dolgonít, dolgonitěn.
langfaserig dolgovláknat.
langfingerig dolgoprst, dolgih prstov.
Langflügler *m.* dolgokrilěc.
Langfuß *m.* nogáč, dolgonožěc, dolgopétnik.
langfüßig nogát, dolgonóg, dolgopét.
langgeöhrt s. langöhrig.
langgestreckt prostrán; (v. Körpertheil) stégnen, strúnast.
Langhaar *n.* dolgi lasjé *pl.*; (Person) dolgolásěc.
langhaarig dolgolás, dolgolasát.
Langhals *m.* dolgovrát, dolgovratěc.
langhalsig dolgovrát, dolgovratěn.
Langhand *m.* dolgorók.
langhändig s. langarmig. [dija.
Langhaus *n.*, Langschiff *n.* srednja la-
langhin *adv.* na daljo.
langhörnig dolgoróg, dolgorožěn; —e Käfer hrošči dolgorožci.
langjährig dolgolét, dolgoletěn, mnogoletěn.
Langkopf *m.* dolgoglavěc.
langlebend dolgovék, dolgo živéč, dolgožív.
länglich podolgovát, podólgast, podolgat; — rund óblast, obličast, oběl.
Langmuth *f.* prizanesljivost, potrpežljivost, potrpljivost, potrpnost, dolgotrpnost.
langmüthig prizanesljiv, potrpljiv, dolgotrpěn.
Langmüthigkeit *f.* s. Langmuth.
Langnase *f.* dolgi nos; (Person) *m.* nosáč, nósan, dolgonós; *f.* nosúlja.
langnasig nosát, dolgonós.
Langohr *n.* dolgo uhó (ušesa); (Person) *m.* dolgoúh, klapoúh, uháč, uhljáč; (Esel) ósěl; ein Esel nennt den andern ein — čuk sovi glavána pravi.
langöhrig uhát, ušát, uhlját, dolgoúh, klapoúh.
Langrock *m.* dolga suknja; (Person) dolgosúknjež.
längs *praep.* póleg, kraj, ob, za (potokom, — des Baches).
langsam počásěn, kesěn, muděn; *adv.* počasi, zlágoma, polágoma, po malu, po malem; — arbeiten počasi delati, kesnovati, mečkati (pri delu); zu — *adv.* prepočasno.
Langsame *m.* počásnež, kesnovalěc, mečkalěc; *f.* kesnoválka, mečkúlja.
Langsamkeit *f.* počasnost, kesnost, kesnota.
Langschläfer *m.* zaspaněc, zaspané (-éta), poležúh.
Langschläferin *f.* zaspánka. [ski.
langschnäbelig dolgokljún, dolgokljún-
Langschnäbler *pl.* dolgokljunci *pl.*
Langschwänze *pl.* dolgorepci *pl.*
langschwänzig dolgorép, dolgorépěn.
Langschwelle *f.* podolžna podloga.
Langschwingung *f.* podolžni tres.
Längsdoma *n.*, Brachydoma *n.* kratka doma.
Langseite *f.* dolga stran (-í).
Längsfläche *f.* podolžna ploskěv.
langsichtig dalekoviděn, daljnoviděn.
langsilbig dolgozlóg, dolgozlóžěn.
längst *adv.* davno, zdavno, zdavna, zdavnej, pred davnim.
längstens *adv.* najdalje, najdelj, najdlje, najpozneje, najkesneje.
längstvergangen davěn, davnoprošěl, davnominúl, davnopretékěl.
Langweile *f.* dolg čas; ich habe — dolg čas mi je, dolg čas me lomi od. grudi od. drví.
langweilen *tr.* dolgočásiti, dolg čas komu delati; *intr.* sich — dolgočásiti se, dolg čas komu biti (je), dolg čas prodájati.
langweilig dolgočásěn; (v. d. Arbeit) sitěn, dolgočasěn.
Langweilige *m.* sítnež, dolgočasnež, dolgočasni človek.
langweiligen s. langweilen.

Langweiligkeit *f.* dolgočasnost.

Langwiede *f.* sovra, sora, svor, osornica. [dolg.

langwierig dolgotrájěn, dolgotrpéč,

Langwierigkeit *f.* dolgotrajnost, dolgóta, dolgóst.

Lanke *f.* lákotnica; (Schenkel) stegno.

Lanze *f.* kopje, súlica.

Lanzenbrechen *n.* prelámanje kopij, lom sulic.

lanzenförmig kópjast, súličast.

Lanzengefecht *n.* bitka s kopjem.

Lanzenknecht *m.* s. Lanzenträger.

Lanzenschaft *m.* kopjišče, ratišče.

Lanzenträger *m.* kopjenóšěc, kopjenik, súličar.

Lanzette *f.* súličica, kópjice; (z. Aderlassen) puščálo.

Lapidarschrift *f.* kamenopis; napísno od. lapidarno pismo.

Lapidarstil *m.* napisni od. lapidarni slog; jedréno pisanje.

Lappalie *f.* ničévost, malénkost; *fig.* otročaríja.

Läppchen *n.* krpica, cápica, cúnjica, zaplática; (am Schuh) ušésce.

Lappe *m.* (Laffe) s. Geck.

Lappen *m.* capa, cunja; (Flick—) krpa, záplata; (Wisch—) cunja, brisáča, otiráča; (bot.) lopúta, lopútica; (die — der Hunde) klápasta ušésa; (am Halse d. Rindes) ožrelje, hlam, peča; (— der Ziege) streza; (ein in — gekleideter Mensch) capín; *f.* capinka, candra.

Lappenfüße *pl.* krpaste noge *pl.*

Lappentaucher *m.* čopasti ponírěk.

Lapperei *f.* krparíja; s. Lappalie.

lappig krpast, capast, hlamast, cunjast; (bot.) lopútast.

läppisch ábotěn, bedast, budálast, glumpast, prismojen. [nov.

Lärche *f.* mecésěn; Lärchen- meces-

Lärchenbaum *m.* s. Lärche.

Lärchenholz *n.* mecesnov les, mecesnovína.

Lärchenwald *m.* mecesnov gozd, mecésnovje. [češarěk.

Lärchenzapfen *m.* mecesnov storž od.

Larifari *pl.* treski pleski *pl.*

Lärm *m.* hrup, hrum, ropót, lomást (-i), buka, rabuka, vrišč, šunděr, šum, ramóvš, dir in dej, direndaj.

lärmen hruméti, hrupéti, ropotati (-ám u. ropóčem), ropotačiti, razbijati, razgrajati, razsajati, lomástiti.

lärmend hruměn, hruméč, hrupěn, hrupéč, razgrajálěn.

Lärmer *m.* razgrajalěc, razsajalěc, ropotalěc, ropotáč.

Lärmerin *f.* razgrajalka, razsajalka, ropotulja.

Lärmglocke *f.* s. Sturmglocke.

lärmvoll šuměn, hrupěn.

Larve *f.* šema, krinka, obrazina, ličina, larva; (d. Insect.) ličinka, ógerc (b. d. Käfern).

Larvengesicht *n.* grdo oblíčje.

Lasche *f.* úhělj, klin, zaplátka; (an Schuhen) jézik; (b. Zimmerleuten) zasék, zaséka.

lass truděn, nevečěn, mlahav, slab, slabotěn; — werden utruditi se, zdelati se; (Abneigung vor d. Arbeit habend) tožljív, len, lenív, nemárěn.

Lassbrief *m.* osvobódnica.

Lasse *m.* podložni kmet, tlačán.

Lasseisen *n.* puščálo, suže *pl.*

lassen pustiti, *impf.* puščati; wie lässt mir der Hut kakó se mi podaja klobuk; lass mich gehen pusti me, ostavi me; lass ihn nur kommen naj le pride; lass uns gehen pójmo, pójdimo; lass hören povéj, govóri; lass sehen pokáži; ich habe mir sagen — slišal sem, čul sem, pravijo; sagen — poročiti, sporočiti, naročiti; *impf.* poróčati, naróčati, naročevati; er hat mich grüßen — dal me je pozdraviti, pozdrav mi je sporočil; holen — po koga poslati (pošljem), *impf.* pošiljati; das Leben — umreti (-mrem, -mrjem), poginiti; (auflassen) nehati, opustiti; *impf.* nehovati, opúščati; (verlassen) popustiti, *impf.* popuščati; (zulassen) pripustiti, dopustiti, dovoliti; *impf.* pripuščati, dopuščati, dovoljevati; (befehlen, heißen) dati, reči (rečem), ukazati (-kažem), veléti; *impf.* dajati, rékati, ukazovati, velevati; hinunter— spustiti, *impf.* spúščati; sich auf die Knie — na kolena se spustiti.

Lassen *n.* puščanje, opuščenje, opustítěv; das Thun und — dejanje in nehanje, delo in nedelo.

läſſig vnemarĕn, nemarĕn, len, lenobĕn, leniv, mlačĕn, mrzĕl.

Läſſigkeit *f.* vnemarnost, nemarnost, lenivost, lenoba. [ljiv.

läſslich odpustĕn, spregledĕn, odpust-

Laſt *f.* teža, bréme (breména); (für e. Menſchen) bútara, breme (-na); (ſ. ein Saumthier) tóvor; (Ladung) vklad (-i), naklad; (Beſchwerl.) težáva, težkóča; e. — Holz vlaka drv; bürgerliche —en državljanske dolžnosti *pl.*, državljanska bremena *pl.*; zur — fallen nadlego komu delati, nadlegovati koga, na skrb priti (pridem); zur — legen dolžiti, kriviti, krivičiti; obdolžiti, okriviti, okrivičiti; *impf.* obdolževati; die — auflegen oprtiti, *impf.* oprtovati; die — abnehmen razprtiti, zdeti (zdenem); *impf.* razprtovati, zdevati.

laſtbar nosilĕn; —e Thiere *pl.* tovorna živina, tovorilke *pl.*; —e Stände obdáčeni stanovi.

laſten težiti, obteževati, stiskati, tlačiti, treti (tarem u. terem); na glavi iméti (imám); ſ. belaſten.

laſtenfrei brez dolgá; davkov prost, neobdáčen.

Laſtenzug *m.* tovorni vlak.

Laſter *n.* pregreha, grehota, pregrešljivost, zlo (zlega, zla), hudobija; napaka; das — meiden varovati se —, ogibati se hudega od. zlega.

laſterhaft pregrešĕn, zĕl, zlobĕn, hudobĕn, zločest, malopridĕn.

Laſterhaftigkeit *f.* pregrešnost, hudobnost, zlobnost, malopridnost.

Läſterer *m.* psovalĕc, obrekovalĕc, opravljivĕc; Gottes— bogokletnik.

Läſterin *f.* psovalka, obrekovalka, opravljívka.

Laſterleben *n.* pregrešno od. hudobno življenje.

läſterlich obrekovalĕn, obrekljiv, sramotílĕn, zasramovalĕn; —e Reden nesramne od. umazane besede *pl.*; auf e. —e Art sramotilno.

Läſtermaul *n.* opravljivi jezik; (Perſon) psovalĕc, opravljivĕc, obrekovalĕc.

läſtern psovati (psujem), obrekovati, opravljati, grditi, sramotíti; (fluchen) preklinjati, kleti (kolnem), hudičevati.

Läſterrede *f.* sramotilne besede *pl.*

Läſterſchrift *f.* sramotilno pismo.

Läſterſucht *f.* opravljivost, obrekljivost, obrekovalnost.

läſterſüchtig opravljiv, obrekljiv.

Läſterthat *f.* hudodejstvo, zločin, zločinstvo.

Läſterung *f.* psovanje, sramotitĕv, zasramba.

Läſterwort *n.* psovka.

Läſterzunge *f.* opravljivi od. strupeni jezik; (Perſon) opravljivĕc, obrekovalĕc.

läſtig nadležĕn, sitĕn, nepovoljĕn, dosadĕn, neslán, težĕk, pust.

Läſtige *m.* sitnež, pustež, nepovoljnež, puščóba, neslanĕc.

Läſtigkeit *f.* nadležnost, nepovoljnost, sitnost, dosadnost.

Laſtpferd *n.* tovorni konj.

Laſtſchiff *n.* tovorna oder kupčijska ládija, ladija z blagom.

Laſtthier *n.* tovorilka, tovorno živinče (-eta); *coll.* tovorna živina.

Laſtträger *m.* težák, tovornik, nosáč.

Laſttrain *m.*, Laſtzug *m.* ſ. Laſtenzug.

Laſtwagen *m.* tovorni voz.

Laſur *m.* ſ. Laſurſtein.

laſurblau modĕr, víšnjev, lazurĕn.

Laſurſtein *m.* lazúrĕc, víšnjevĕc.

Latein *n.* latínščina, latinski jezik.

lateiniſch latinski; —e Sprache ſ. Latein.

latent skrit, prikrit; zvezan, utajĕn.

Laterne *f.* svetilnica, svetilna, laterna, svetiljka.

Laternträger *m.* svetilĕc, svetilonósĕc.

Latinismus *m.* latinízĕm.

latiniſieren latiniti, latinčiti, latinčevati; polatiniti.

Latſche *f.* šlebedĕr, švedĕr.

latſchen šlebedrati, švedrati.

Latſcher *m.* šlebedralĕc, švedralĕc.

latſchig plígĕk, plíhĕk, plehĕk, oglévĕn.

Latte *f.* letva, latva, lata, prekla, ranta; (im Forſtw.) švigla; *fig.* švigla, prekla.

latten préklati; opréklati, letve pribiti (-bijem), *impf.* — pribijati.

Lattich *m.* lóčika, divja salata.

Latwerge *f.* latverga, elektvar.

Latz *m.* prsnik, oprsnik; *(mont.)* pregrada. [toplotĕn.

lau mlačĕn, morĕn; (v. d. Luft) mil,

Laub *n.* listje, perje, lepenje, mladjé, mladíkovje; **trockenes** — listje, sušina, grabež; **das** — **verlieren** obletéti se, osúti (-sujem u. -spem) se; *impf.* osípljati se, osípati (-sipljem) se, obletovati se, oblistovati se; **das** — **abstreifen** smúkati; osmúkati; **das** — **rechen** listje grabiti.

Laubbaum *m.* lístověc, listnato drevo.

Laubbusch *m.* vejnik. [krov.

Laubdach *n.* zelena strešica, zeleni

Laube *f.* veža, lopa; (**im Garten**) senčnica, zelena lopa, uta, hladníca.

lauben zelenéti, listje pogánjati, zalistovati se, zazelenévati.

Lauberhütte *f.* šotor (iz) od zelenih vej.

Laubfall *m.* listopád.

laubförmig lístast.

Laubfrosch *m.* rega, božja žábica.

Laubfutter *n.* plastjé, veje *pl.*

Laubgewinde *n.* pletívo **od.** pletenína (iz) od listja. [vej.

Laubgewölbe *n.* oblók (iz) od zelenih

Laubholz *n.* listnato drevje, listovci *pl.*; (**Gehölz**) lístnik, listnica.

Laubhüttenfest *n.* praznik šotórjev, oblétnica pod šotori.

laubicht lístnast.

laubig listnat.

Laubknospe *f.* brst, brstni popěk.

Laubkryptogamen *pl.* listnate tajnocvetke *pl.*

laublos brezlist, brezlistnat, brez perja, gol.

laubreich listnat, listovit, pernat.

Laubrost *m.* rja na trtnem perji, snet (-i).

Laubstreu *f.* listna stelja, listje.

Laubwald *m.* listnik, listnica.

Laubwerk *n.* listje, listovje, lepenje, perje; cvetje.

Laubzwiebel *m.* divji drobnják.

Lauch *m.* *(Allium porum)* luk; **s. Knoblauch.** [ski.

Laudemial- lavdemijalěn, prepisnín-

Laudemium *n.* primščina, prijemščina, prepisnína.

lauen južiti se, kopnéti; ojužiti se, odmekniti se.

Lauer *m.* patoke *pl.*, tropinščnica, čmiga, cvičěk, kislica.

Lauer *f.* preža.

Lauerer *m.* préžalěc, prežár.

lauern prežáti (prežím) —, streči (strežem) —, paziti na kaj.

Lauf *m.* tek; **reißender** — deroč tek; **träger** — len **oder** tih tek; (**Flucht**) beg; (**des Gewehres**) cev (-í), cevka; (**Schnell**—) dir, dirěk; **im schnellen** —**e** v diru; (**d. Siebes**) obód; (**d. Wassers**) tok; (**in d. Mühle**) tečáj; (**in d. Jägersprache**) skok, krak; (**d. Gestirne**) premík; **noch im** —**e dieses Jahres** še to leto, še v tem letu.

Laufbahn *f.* tekalíšče, poprišče, tekálnica; *fig.* pot življenja.

Laufbein *n.* kračnica, krak.

Laufbrett *n.* snoválnica.

Laufbrücke *f.* mostíčěk, brv (-í).

laufen teči (tečem), letéti; *impf.* tekati, létati; (**rennen**) dirjati; (**fliehen**) bežáti (bežím); **das läuft auf eines hinaus** to je vse jedno; **Thränen liefen ihm über die Wange** solze so ga polile; — **lassen** izpustiti, oprostiti; **in die Höhe** — vzhájati, kipéti; **Gefahr** — v nevarnosti biti (sem); **Gassen** — s šibami tepén biti (sem); (**sich ausbreiten**) razprostirati se, raztézati se; (**sich drehen**) sukati (sučem) se, vrtéti se, obračati se; *math.* iti (idem), teči (tečem), držati (držím).

laufend tekóč; —**er Preis** sedanja (vsednja) cena; —**e Auslagen** vsakdanji troški; —**e Schrift** ležeča pismena *pl.*

Laufer, Läufer *m.* tekalěc, tekún; (**d. obere Mühlstein**) vrhnják, vršnják, gornják, zgornji kamen; *zool.* tékalci *pl.*; (**an d. Schnellwage**) jabelko, kemběljj.

Läuferschicht *f.* podolžna vrsta (opék).

Lauffeuer *n.* tekoči strel, pomikalni ogěnj.

Laufgewicht *n.* jabelko, kemběljj.

Laufgraben *m.* prekóp, rov.

läufig sein *s.* **brunsten.**

Laufkäfer *m.* krešič *pl.*, brzci *pl.*

Laufkarren *m.* tačka, kolura, karola.

Laufpass *m.* odpustni list, odpustnica, potepéno pismo; **einem den** — **geben** koga odpraviti, spókati.

Laufplatz *m.* tekališče, dirjališče.

Laufrad *n.* gonilno koló (kolésa).

Laufvogel *m.* brzoték, tékalěc.

Laufwerk *n.* tečáj.

Laufzettel *m.* s. Laufpaß.

Lauge *f.* lug; Laugen= lužni.

laugen lúžiti, v lugu namákati, žéhtati.

laugenartig lúgast.

Laugenasche *f.* lužni pepél, pepélovka.

Laugenfass *n.* lužnják, žéhtnik.

Laugensalz *n.* lužnina, lužna od. lúgasta sol (-í).

Laugenwage *f.* lugomér.

Laugenwasser *n.* lúžnica, lužna voda.

Lauheit *f.* mlačnost.

lauig mlačěn.

Lauigkeit *f.* mlačnost; *fig.* mrzlóta; hladnost.

laulich mlačěn.

Laulichkeit *f.* mlačnost.

Lauling *m.* mlačnež, mlačnik.

Laune *f.* (Gemüthsstimmung) volja, čud (-i); guter — dobre oder židane volje, dobrovoljěn; übler — slabe od. zle volje, zlovoljěn, čěmerěn; in eine gute — versetzen odobrovóljiti; in eine üble — versetzen ozlovóljiti koga; —en haben muhe imeti (imám); (Caprice) trma; (in Mühlen) blazina.

launenhaft hudomušěn, múhast, trmast, spremenljiv, jeznorít.

Launenhaftigkeit *f.* hudomúšnost, spremenljivost, jeznorítost.

launig dobrovoljěn, vesél, židane volje, veselih mislij.

launisch zlovoljěn, nasajén, trmast, čěmerěn.

Laus *f.* uš (-í), věš (-í).

lauschen slúšati, poslúšati, prislušati, prisluškávati, na uho vleči (vlečem).

Lauscher *m.* prisluškovalěc.

Läusekrankheit *f.* ušívost.

Läusekraut *n.* ušivěc.

lausen uší oder vší iskati (iščem), uševati.

lausig ušív, všiv.

Lauskerl *m.* ušivěc, všivěc.

laut glasěn; zvočěn; der Stein ist — kamen gluší; (hörbar) slišěn, slišljiv; mit —er Stimme glasnó; ein —es Geschrei erheben krik zagnati (-ženem), zakričati (-kričim), zavpiti (-pijem); *adv.* glasnó; — werden lassen povedati (povem), naznaniti; — werden razslovéti, razglasiti se, razvedeti (-vem) se; v. etw. — sprechen očitno od. javno o čem govoriti; *praep.* po, vsled; — der Aussagen po besedah.

Laut *m.* glas, zvok, žvenk; (Buchst.) glas, glasnik, glásnica; (Mucker) črhljej; keinen — von sich geben ne črhniti, ne žugniti.

Lautabstufung *f.* stopnjevánje glasov.

lautbar znan, razglašen; — werden razglasiti se, razslovéti, razvedeti (-vem) se.

Laute *f.* plunka, lutnja; d. — schlagen brenkati.

lauten sluti (slovem), glasiti, glas iméti (imám); (v. d. Glocke) peti (pojem), zvoniti.

läuten zvoniti; pozvoniti, *impf.* pozvánjati; (in die Kirche —) vabiti; (mit der Sterbeglocke) zadnjo uro zvoniti; (m. d. Glöckchen) zvončkati, zvončkljati, cengljati; d. Sturmglocke — plat zvoná biti (bijem); d. Gewitterwolke — oblačici zvoniti; die Glocken — zvonovi pojó; zu — anfangen zazvoniti, zapeti (-pojem); zu — aufhören odzvoniti, odpeti (-pojem); sich müde — nazvoniti se; zu Grabe — k pogrebu zvoniti; er hat — gehört, aber ... slišal je nekaj, pa ne vé kaj; Sauglocke — svinjáti, kvantáti.

Läutener *m.* zvonikár.

Lautenmacher *m.* plúnkar, lútnjar.

Lautenspieler *m.* plúnkalěc, brénkalěc na lutnjo.

lauter *adi.* u. *adv.* čist, samočist; (hell) bistěr, jasěn, veděr; (unverfälscht) pristěn, prav, nepopačen; aus —em Gold iz (od) čistega od. suhega zlatá; aus —em Hass iz gólega sovraštva; es sind — Lügen vse je gola laž (-í); — junge Leute *pl.* sama mladež (-i).

Lauter *m.* glasnik.

Läuterer *m.* čistilěc, prečiščevalěc, čistitelj.

Lauterkeit *f.* čistost, čistóta; bístrost, jasnost; pristnost.

läutern čistiti, čediti; prečistiti, očistiti, izčistiti, očediti; *impf.* prečiščevati, očiščevati, izčiščevati, očejevati; (unreine Flüssigkeit —) precediti, *impf.* precéjati; (Honig —) pretopiti, *impf.*

pretápljati; (Getreide —) veti (vejem), vejati, vrhati; (d. Wald —) redčiti, trebiti; izredčiti, izsekati, iztrebiti; sich — čistiti se, jasniti se, brisati (brišem) se; učistiti se, ujasniti se, ubrisati se.

Läutertuch *n*. precejálo.

lautieren glaskovati, zlogovati.

Lautiermethode *f*. glaskovánje, zlogovánje.

Lautlehre *f*. glasoslóvje, glasništvo.

lautlich glasověn, glasoslověn.

lautlos brezglasěn, brez glasú; *fig.* nem, mútast.

Lautlosigkeit *f*. brezglasnost.

Lautrückung *f*. pretápljanje —, prehájanje glasov.

Lautschwächung *f*. oslabljevánje glasov.

Lautstärkung *f*. jačenje —, ojačenje glasov.

Lautsteigerung *f*. stopnjevánje glasov.

Lautsystem *n*. glasje.

Lautveränderung *f*. spreminjáva glasov.

Lautverschiebung *f*. premíkanje glasov.

Lautwandlung *f*. mena —, izpreminjanje glasov, glasovna menjáva.

lauwarm mlačěn.

Lava *f*. lava.

Lavastrom *m*. tok lave.

Lavendel *m*. sivka.

Lavendelöl *n*. sivkno od. špeknardno olje.

lavieren krožiti, vetra se ogibati (-gibljem), lavírati; *fig.* previdno ravnáti, po okoliščinah se obráčati.

Lavine *f*. plaz.

lax voljěn; (locker) ohlapěn; —es Gewissen kosmáta vest (-i).

laxieren drisko imeti (imám), liti (lijem) skozi koga, ulijati se.

Lazareth *n*. bolníšćnica, bólnica, lazarét.

Lazaroni *pl*. lazaroni *pl*.

Lebehoch *n*. Bog živi! slava! na zdravje! živi! živio! (einer Frau) živela! jemandem ein — ausbringen komu nazdraviti, živio (živela) zavpiti (-vpijem); *impf.* nazdrávljati.

Lebemann *m*. lahkoživěc, dobroživěc, razkóšnik.

leben živéti, žiti (žijem), živ biti (sem); (sich wo aufhalten) bívati, prebivati, stanovati; (sich betragen) vesti (vedem) se, obnášati se; lebe wohl zdrav bodi od. ostani, z Bogom, Bog te obvaruj; von etwas — o čem živéti; der Hoffnung — upati, nadejati se, zanášati se.

Leben *n*. živénje, življenje, žitje, žitěk, bitěk, živót; am — sein živ biti (sem); bei meinem — (Betheuerung) pri moji veri; Zeit meines —s vse žive dni; ums — kommen smrt storiti, poginiti; am — strafen k smrti obsoditi, s smrtjo kaznovati; das — aushauchen dušo izdihniti od. pustiti; d. Verordnung tritt ins — ukáz zadobí veljavo od. moč; für mein — gern silno oder neizrečeno rad; mein — lang dokler bom živ, vse žive dni.

lebend živóč, živéč, živ.

lebendig živ, živóč; (frisch) živ, živáhěn; — sein živéti; — werden oživeti; — machen oživiti, *impf.* oživljati.

Lebendigkeit *f*. živóst, živáhnost.

Lebensalter *n*. doba, doba življenja, leta *pl.*

Lebensart *f*. način življenja; olika.

Lebensbaum *m*. (d. Gehirn) živótno drévce.

Lebensbeschreiber *m*. životopísěc.

Lebensbeschreibung *f*. životopis.

Lebensbild *n*. obráz iz življenja.

lebenschaffend životvorěn.

Lebensdauer *f*. vek, čas življenja, dolgóst življenja.

Lebensende *n*. koněc življenja, koněc; bis an sein — do smrti, do groba.

lebensfähig živěn, za življenje sposoběn od. goděn, živeti moči (morem).

Lebensfähigkeit *f*. živnost.

Lebensfrage *f*. razsodno od. životno vprašánje.

lebensfrisch živ, čvrst, krepěk.

Lebensfrische *f*. čvrstóst, krepóst življenja.

Lebensfrist *f*. čas življenja.

Lebensgefahr *f*. smrtna nevarnost.

lebensgefährlich smrtnonevárěn, smrtěn, za življenje nevarěn; — krank na smrt bolěn, v smrtni nevarnosti; —e Wunde smrtna rana.

Lebensgefährte *m*. drug, tovariš.

Lebensgeister *pl*. moči *(pl.)* življenja.

Lebensgeschichte *f*. životopis, življénje.

Lebensglück *n*. sreča človeškega življenja.

lebensgroß prirodne velikosti.
Lebensgröße *f.* prirodna velikost.
Lebenshauch *m.* izdihljej, dihljej.
Lebensjahr *n.* starostno leto.
Lebenskraft *f.* moč (-i) življenja, životna moč.
lebenskräftig krepkega od. zdravega života.
lebenslang *adv.* vse dni, vse žive dni, do konca dnij.
lebenslänglich dosmrtěn.
Lebenslauf *m.* življenje, živót; tek življenja.
Lebenslehre *f.* nauk o življenji.
Lebenslicht *n.* luč (-i) življenja.
Lebensluft *f.* sapa, vzduh.
Lebenslust *f.* veselje do življenja.
lebenslustig življenja vesél.
Lebensmittel *n.* živež, živílo, jestívo, jedilo, hrana.
lebensmüde življenja sit.
Lebensordnung *f.* red življenja.
Lebensperiode *f.* razdobje oder doba življenja.
Lebenspfad *m.* steza življenja.
Lebensplan *m.* osnóva življenja.
Lebensregel *f.* pravílo od. vodílo življenja.
Lebensreiz *m.* milina od. drážest (-i) življenja.
Lebensspiegel *m.* zrcálo življenja.
Lebensstrafe *f.* smrtna kazěn (-i).
Lebenstrieb *m.* nagón življenja.
Lebensüberdruß *m.* življenja gnus.
lebensüberdrüssig življenja sit.
Lebensunterhalt *m.* živěk, potrebni živež; einem den — geben prehranjevati —, izdrževati koga; dem — nachgehen za živkom iti (grem).
Lebensversicherung *f.* dosmrtno zavarovanje.
Lebensversicherungsanstalt *f.* životna zavarovávalnica.
Lebenswandel *m.* življenje, žitje, živétje.
Lebensweise *f.* način življenja.
Lebenszeichen *n.* znamenje oder znak življenja.
Lebenszeit *f.* čas življenja; auf — do smrti.
Lebensziel *n.* koněc od. cilj življenja.
Lebenszweck *m.* namén oder smotěr življenja.

Leber *f.* jetra *pl.*; Leber= jeterni, jetreni.
Leberblümchen *n.* jétrenik.
Leberbrand *m.* ovčič, sájevěc, metljaji *pl.*
Leberbraten *m.* pečena jetra *pl.*
Lebererz *n.* jétreněc.
Leberflecken *m.* pega.
leberkrank na jetrih bolán.
Lebermoos *n.* jetrenják.
Leberstein *m.* s. Lebererz.
Leberthran *m.* salo iz kitovih jeter.
Leberverhärtung *f.* trdina v jetrih.
Leberwurst *f.* jeternica, jeterna klobasa.
Lebewelt *f.* živi —, organski svet, živstvo.
lebewohl *interi.* z Bogom, Bog te obvaruj, zdrav bodi od. ostáni, zdravstvuj; (Abschied) slovo (-esa), razstaněk; — sagen sloviti se, slovo (-esa) jemati; posloviti se, slovo vzeti (vzamem).
lebhaft živ, živahěn, boděr, čil.
Lebhaftigkeit *f.* živóst, živáhnost, bodrost, čilost.
Lebkuchen *m.* medéna potíca, popernják, medenják.
leblos neživ, brez življenja, brezživotěn; lebloser Körper mrtvo truplo, mrlič.
Lebtage *pl.* žive dni; all meine — vse žive dni, odkar sem živ.
Lebzeiten *pl.* bei meinen — za mojih dnij, za mojega življenja.
Lebzelten *m.* strdénje, pérnik, medéna potíca.
Lebzeltner *m.* medár.
lechzen koprnéti, hlepéti, hrepenéti, dihtéti; (dürsten) mreti (mrem), giniti, umírati od žeje; die Erde lechzt zemlja zeva, — reži, — poka od suše.
leck prebít, razpókan.
Leck *m.* pok poč (-í), rega, razsedlina, razpóka.
Lecke *f.* lizanje, liz (-i); sol za lizanje, solilo.
lecken lizati (ližem); oblizniti, *impf.* oblizovati; (durch ein Leck rinnen) curljáti, curiti, kapljati, teči (tečem) iz česa; das Faß leckt sod pušča, — curí.
lecker slastěn, okusěn, tekovit; s. leckerhaft.

Lecker *m.* lizalěc, lizún; sladkosnédež, oblizník; junger — golobraděc.

Leckerbissen *m.* slaščica, oblizěk.

Leckerei *f.* sladkaríja; sladkosnédost.

leckerhaft sladkosnéd, sladkosneděn, sladkoustěn, izbírčěn.

Leckerhaftigkeit *f.* sladkosnédost, sladkosnédnost, izbirčnost.

Leckermaul *n.* sladkosnédež, sladkáč; *f.* sladkosnéda.

leckermäulig s. leckerhaft.

Leckersucht *f.* slajnica.

Leckerwein *m.* poděépina; (Ausbruch) samotók, samomáščina.

Lection *f.* lekcija.

Lectionsplan *m.* s. Lehrplan.

Lectüre *f.* berílo, branje, čitanje.

Leder *n.* usnje; (Kürsch—) krzno; (Weiß—) irha, izhovina; Leder= usnjén, úsnjat; irhast.

Lederapfel *m.* kosmáč.

lederartig usnjast. [men.

Lederband *m.* usnjata vez (-í); *n.* jér-

Lederbereiter *m.* strojár; krznár; irhar.

Lederbereitung *f.* stroj, strojba kóž.

Lederhandel *m.* usnjaríja, kupčija z usnjem; den — betreiben usnjáriti.

Lederhändler *m.* usnjár, kupčeválěc z usnjem.

Lederhandlung *f.* usnjárnica.

ledern usnjén, úsnjat; irhast, irhav; (saftlos) pust, plehěk.

Ledertang *m.* usnjasta haluga.

Lederware *f.* usnjevína, usnjina, usnjéna roba; krznovina; irhovina.

lederweich mehěk kakor usnje; — schlagen hudo našeškati koga.

ledig prazěn, neoddán, prost, izpraznjen; (unverheiratet) samski, samosvójěn, neoženjen; saměc *(subst.)*; (weibl.) neomožena, neudana, samica *(subst.)*; der —e Stand samski stan, samosvojni stan; — werden znebíti se (česa); — machen rešiti, oprostiti, osvoboditi; *impf.* reševati, oproščevati, osvobojevati. [mičnost.

Ledigkeit *f.* praznóta, prostóta; sa-

lediglich *adv.* zgolj, samo.

Lee *n.* zavétje, zavetrije.

leer prazěn, porěn; (hohl) otěl; tèšč; (v. Kopf) prazěn, puhěl, pust; (gelt) jálov.

Leerdarm *m.* tešče črevó (črevésa), lačnik, lačno črevó.

Leere *f.* praznína.

leeren prazniti, porniti; izprázniti, izpórniti; (ein Glas) izprázniti, zvrniti, izpiti (-pijem); *impf.* zvráčati, izpívati.

Leerheit *f.* praznost, praznóta, pornost; púhlost, puhlóba.

Leeseite *f.* zavétna stran (-í).

leewärts *adv.* vetru nasproti.

Lefze *f.* šoba, čoba; (Lippe) ústnica, ustna, ustno.

legal postávěn, zakonít.

Legalität *f.* postavnost, zakonítost.

legalisieren povériti, potrditi; *impf.* poverovati, potrjevati.

Legalisierung *f.* poverítěv, poverilo (podpisov).

legaliter *adv.* postávno.

Legat *m.* posláněc, poročnik.

Legat *n.* volílo; sporočílo.

Legator *m.* volílěc.

legen položiti, deti od. dejati (dem, denem); *impf.* pokládati, polágati, dévati; (in etwas) vložiti, *impf.* vlágati; (übergeben) izročiti, vročiti; *impf.* izróčati, vročevati; (nachlassen) prejenjati, prenehati; utihniti, potihniti, jenjati, nehati; Eier — jajca nesti (nesem); jajce znesti; Grund — témelj postáviti, *impf.* — postávljati; in Ketten — v železje vkovati; sich — vleči (vležem) se, poleči, upokojiti se; *impf.* vlégati se, polégati; sich ins Mittel — posredovati; sich auf etwas — prijeti (primem) od. poprijeti se česa, lotíti se česa; die Geschwulst hat sich gelegt oteklina je u- od. spahnila.

Legen *n.* polåganje, pokládanje.

Legende *f.* legenda; životopis kakega svetnika; (auf Münzen) napis, opis (kakega peneza).

Legezeit *f.* čas nesenja.

Leggeld *n.* vložnína.

Leghenne *f.* nesna kokóš (-i), nesna kúra, nesíca.

legieren zliti od. spláviti kovine, legirati; *impf.* zlivati od. splavljati kovine; (testieren) vóliti, sporočiti; *impf.* sporočati, sporočevati.

Legierung *f.* zlitina, splavljenína.

Legion *f.* legija; (Menge) tema, krdélo.

legislativ postavodajĕn, postavodalĕn, zakonodálĕn, legislativĕn.
Legislator *m*. s. Gesetzgeber.
Legislatur *f*. s. Gesetzgebung.
legitim postávĕn, zakonít, legitimĕn, po postavi, po zakonu; (ehelich) zakonski.
Legitimation *f*. izkáz, poverílo; (unehel. Kinder) vzakonítĕv, pozakonítĕv.
Legitimationskarte *f*. izkáznica.
legitimieren povériti, *impf*. poverovati; opravíčiti, *impf*. opravičevati; (ein unehel. Kind) pozakóniti, vzakoniti; *impf*. pozakonjevati, vzakonjevati; sich — izkazati (-kažem) se.
Lehde *f*. ledína, prelog; (v. Feldern) praha, prašina.
Lehen *n*. fevd; Lehens- fevdni.
Lehensmann *m*. fevdnik.
Lehenstafel *f*. fevdna knjiga.
lehenstäflich fevdnoknjižĕn.
Lehenswesen *n*. fevdstvo.
Lehm *m*. ílovica, il; glina; Lehm- ílovnati, ílovični, glinasti.
Lehmboden *m*. ílovnati svet, ilovača.
Lehmerde *f*. ílovica, glínjevica.
lehmern ilovast, glinast.
Lehmgrube *f*. ilóvnica.
lehmicht ílast, ílnat, glínast.
lehmig ílovnat, glinovít.
Lehmwerk *n*. ilovina, glinovina.
Lehne *f*. sloníIo, naslonílo; držáj, roča; (sanfte Erhebung eines Berges) rebĕr (-i), laz; Sommer— prisoje *pl*.
lehnen *intr*. slonéti; nasloniti se; *impf*. naslánjati se, naslónjen biti (sem), opirati se; *trans*. nasloníti, prisloníti, opreti (oprém); *impf*. naslánjati, prislánjati, opírati; sich — nasloniti se, prisloniti se, opreti se; *impf*. naslánjati se, opírati se.
Lehnpferd *n*. najéti konj.
Lehnstuhl *m*. naslanjáč.
Lehnwort *n*. tujka.
Lehr- učni, účbeni.
Lehramt *n*. učiteljstvo, učiteljska služba.
Lehramtscandidat *m*. učiteljski pripravnik.
Lehramtsprüfung *f*. učiteljska skušnja, učiteljski izpit.
Lehranstalt *f*. učilišče, učni zavod.
Lehrart *f*. učba, učitĕv.
Lehrbefähigung *f*. sposobnost za učiteljstvo.
Lehrbegierde *f*. ukaželjnost.
lehrbegierig ukaželjĕn.
Lehrbrief *m*. doučni list, izučno pismo.
Lehrbuch *n*. učna knjiga.
Lehrbursche *m*. učenĕc.
Lehrcurs *m*. učni tečáj.
Lehre *f*. uk, nauk; (d. Lehren) učenje; in Zusammensetzungen -slovje od. -znanstvo, als: Naturlehre naravoslovje *x*c.
lehren učiti; naučiti, podučiti; *impf*. podučevati.
Lehren *n*. učenje, uk.
Lehrer *m*. učitelj, učeník.
Lehrerin *f*. učíteljica.
Lehrerseminar *n*. učiteljski zavod; učiteljíšče.
Lehrfach *n*. veda, učna stroka.
lehrfähig sposóbĕn za učiteljstvo.
Lehrfähigkeit *f*. sposóbnost od. priprávnost za učiteljstvo.
Lehrform *f*. účbeni način.
Lehrfreiheit *f*., Lernfreiheit *f*. učna svoboda.
Lehrgang *m*. učba.
Lehrgebäude *n*. učna sestáva.
Lehrgedicht *n*. naučna pesĕn (-i), didaktična pesĕn.
Lehrgegenstand *m*. učni predmet.
Lehrgehilfe *m*. učiteljski pomočník.
Lehrgeld *n*. šolnína, učnína.
lehrhaft účĕn, podúčĕn, podučílĕn.
Lehrherr *m*. rokodelski mojstĕr.
Lehrjahr *n*. leto učenja; *pl*. učenstvo; die —e beendigen izučiti se, doučiti se.
Lehrjunge *m*. rokodelski učenĕc.
Lehrkanzel *f*. učiteljska stólica.
Lehrkörper *m*. učiteljstvo.
Lehrling *m*. s. Lehrjunge.
Lehrmeister *m*. mojstĕr; —in *f*. mojstrinja, mojstrovka.
Lehrmethode *f*. način učenja, učba, účbeni način.
Lehrmittel *n*. učílo, učni pripomočĕk, učno sredstvo.
Lehrplan *m*. učni načrt.
lehrreich podúčĕn, podučljív.
Lehrsaal *m*. učilnica.
Lehrsatz *m*. (učni) izrek, rek, (učno) pravilo, teorém; (Dogma) verska resnica.
Lehrspruch *m*. poučni izrek, poučĕk.

Lehrstand *m.* učiteljski stan, učiteljstvo.
Lehrstelle *f.* učiteljska služba, učiteljsko mesto.
Lehrstil *m.* účbeni slog.
Lehrstoff *m.* učno gradivo, učna tvarina, učívo.
Lehrstuhl *m.* učiteljska stolica.
Lehrstunde *f.* učna ura.
Lehrvortrag *m.* učno predávanje.
Lehrwesen *n.* učne zadeve *pl.*
Lehrzeit *f.* čas učenja.
Lehrzimmer *n.* učílnica.
Leib *m.* teló (telésa), truplo, živót; Unter— trebuh; bei —e nicht po nobeni ceni! Bog obvaruj; einem zu —e gehen pestíti —, pritiskati koga; (d. Kleidungsstück den Oberleib bedeckend) stan, živót; Leib- telésni, živótni.
Leibarzt *m.* zasébni od. telésni zdravník.
Leibbinde *f.* pas, pojás.
Leibchen *n.* telesce; (Kleidungsstück) jópica, životěc.
leibeigen suženj, robski.
Leibeigene *m.* sužnji, sužnik, rob, nevoljnik.
Leibeigenschaft *f.* sužnost, robstvo, nevoljstvo.
Leibel *n.* prsnik, telovnik.
leiben živeti; sich — rediti se, debeliti se.
Leibesbeschaffenheit *f.* telesna sestava, telesnost, živót.
Leibesbewegung *f.* telesno gibanje od. krétanje; sprehod.
Leibesbürde *f.* telesni sad.
Leibesconstitution *f.* s. Leibesbeschaffenheit.
Leibeserbe *m.* rodni dedič.
Leibesfarbe *f.* polt (-i).
Leibesfrucht *f.* spočétěk, telesni plod; sie ist von der — entbunden povíla je.
Leibesgestalt *f.* postáva, rast (-í), stas.
Leibeskraft *f.* telesna moč (-í), aus — na vso moč, na vse pretége, na vse kriplje.
Leibespflege *f.* života negovanje oder oskrbovanje.
Leibessorge *f.* skrb za telo.
Leibesstrafe *f.* kazěn (-i) na telesu, telesna kazěn.
Leibesübung *f.* telovadba.
Leibfarbe *f.* polt (-i).
Leibgarde *f.* telesna straža.
Leibgardist *m.* telesni stražnik.
Leibgedinge *n.* dosmrtni pridržěk, — užitěk.
Leibgurt *m.* pas, pásica, opasica.
leibhaft, leibhaftig živ, telésěn, lastěn; prav, pravcat, prav sam.
Leibjäger *m.* telesni lověc.
leiblich telesěn, životěn; (wahrhaft) pristěn, roděn, prav, lastěn; —er Bruder rodni brat; (fleischlich) mesén, poltěn, telesěn.
leiblos breztelesěn.
Leibpacht *m.* u. *f.* dosmrtni najém.
Leibrente *f.* dosmrtni dohoděk.
Leibrock *m.* jopič, jopica, rokavci *pl.*, oplečje.
Leibschaden *m.* kila, vred; — habend kilav; — bekommen prevrediti se, prevzdigniti se.
Leibstuhl *m.* ponočni stolěc.
Leibwache *f.* telesna straža.
Leibwäsche *f.* prtenína.
Leibweh *n.* bolečína oder ščipanje v trebuhu; ich habe — trebuh me boli, v trebuhu me ščiplje.
Leibzwang *m.* zaprtje, zapéka.
Leiche *f.* mrlič, mrtvec, mrtvo truplo.
Leichenacker *m.* pokopalíšče, grobíšče.
leichenartig mrtvaški.
Leichenbegängnis *n.* pogréb, pogrebni sprevod.
Leichenbegleiter *m.* pogreběc, pogrébník.
Leichenbegleitung *f.* pogrebni sprevod.
Leichenbeschau *f.* ogléd mrlíča.
Leichenbestattung *f.* pogréb, pokóp.
leichenblaſs bled kakor mrlič.
Leichenfeier *f.* pogrebna svečánost, bilje *pl.*, bílije *pl.*
Leichenfeld *n.* mrtvíšče.
Leichengeläute *n.* pogrebno zvonjenje.
Leichengepränge *n.* slovesni pogreb.
Leichengeruch *m.* mrtvaški duh.
Leichengerüst *n.* mrtvaški oděr.
Leichenkammer *f.* mrtvašěnica, mrliščnica.
Leichenkosten *pl.* pogrebni stroški *pl.*
Leichenmahl *n.* sedmína, pogrébščina, karmina, sedminska pojédina.
Leichenpaſs *m.* mrliški popotni list.
Leichenpredigt *f.* pogrebni góvor.
Leichenschmaus *m.* s. Leichenmahl.

Leichenstein *m.* nagrobni kamen, nagróbĕk.
Leichenträger *m.* pogrebĕc.
Leichenverein *m.* pogrebno društvo.
Leichenwagen *m.* mrliški voz.
Leichenzug *m.* pogrebni sprevod.
Leichnam *m.* mrtvo truplo, mrlíč, mrtvec.
leicht lahĕk, lehĕk, lehkotĕn, legotĕn, malotežĕn; *fig.* lahkomiseln, nestanovítĕn, vetrast; — machen lájšati, lahkótiti; olajšati, zlájšati, polajšati; *impf.* o-, z-, polajševati; —er werden lehnéti (lehnejem); zlájšati se, zlahkotéti, olahkotéti se, olahkotéti.
leichten s. leicht machen.
leichterdings *adv.* lahko, brez truda.
leichtfertig lahkomiseln, nestanovitĕn, nepremišljen, veternast, vétrast; zanikarĕn.
Leichtfertigkeit *f.* lahkomiselnost, nestanovitnost, nepremišljenost, veternost.
leichtfingerig lahkih od. urnih prstov.
leichtflüssig raztopĕn, lahko plavĕk, brzotalĕk.
leichtfüßig lahkonóg, urnih od. brzih nog.
leichtgeflügelt lahkokril, urnokril.
leichtgläubig lahkoverĕn, radoverĕn.
Leichtgläubigkeit *f.* lahkovernost.
leichthin *adv.* na lahko.
Leichtigkeit *f.*, Leichtheit *f.* lahkóta, lehkóta, legóta, lagóta.
leichtlich *adv.* lahko, zlahkoma.
Leichtsinn *m.* lehkomislije, lehkomiselnost, nepremišljenost, veternjáštvo.
leichtweg *adv.* povrhoma.
leid *adv.* žal, milo, inako; es ist mir — žal mi je; — sein um etwas militi se komu česa, žal biti (je) komu za kaj; nicht — sein um die Mühe ne požaliti truda; es ist mir — um ihn žal mi je zanj, smili se mi, bojím se zanj.
Leid *n.* žal (-i), žalica, žalost, jad; (Übel) zlo, hudo; (Elend) nadloga, reva, težáva, beda; ein — zufügen komu kaj žalega prizadeti (-denem), *impf.* — prizadevati; krivico storiti, *impf.* — delati; niemandem zu Liebe od. zu —e brez prijaznosti ali sovraštva do koga; ein — anthun žaliti; razžaliti, *impf.* razžaljevati; — tragen žalovati.
Leideform *f.* trpni položaj, trpna oblika.
leiden trpéti; pretrpeti, prestati (-stojim), prenesti (-nesem), prebiti (-bóm u. -bijem); *impf.* prestájati, prenášati; (krank sein) bolovati, boléhati; er kann ihn nicht — ne more ga, ne more ga trpeti od. gledati; Hunger — stradati, lákoto trpeti; Schaden — utrpeti, *impf.* utrpévati, škodo trpeti, na izgubi biti (sem).
Leiden *n.* trpenje, trpljenje; (Schmerz) bolečína; (Trauer) žálost; mit einem — behaftet nadložĕn.
leidend trpéč, trpévĕn, trpĕn; (kränklich) boléhĕn, betežĕn; —e Form s. Leideform.
Leidende *m.* trpín, trpínĕc; *f.* trpinka.
Leidenschaft *f.* strast (-í); (Begierde) pohót, pohlép, hlepóta; mit — strastno.
leidenschaftlich strastĕn.
Leidenschaftlichkeit *f.* strastnost.
leidenschaftslos brezstrastĕn, nestrastĕn, brez strasti.
Leidensgefährte *m.* sotrpín.
Leidensgeschichte *f.* trpljenje (Kristovo).
Leidenskelch *m.* kelih trpljenja.
Leidenstag *m.* dan (dneva) trpljenja.
Leidenswoche *f.* véliki tedĕn.
leidentlich trpéč; pretrpljív, strpĕn, prenesljiv, znosĕn.
leider *interj.* žalibog! na žalost! — Gottes Bogú bodi potóženo!
Leider *m.* s. Leidende.
leidig žálostĕn; *fig.* nesrečĕn.
leidlich s. leidentlich.
Leidtragen *n.* žalovanje, žalóba.
leidtragend žalujóč.
Leidwesen *n.* žalost, žal (-i), žalovanje, žaloba.
Leier *f.* lira; (Drehorgel) lajna, lajne *pl.*, golidra, orglice *pl.*; dieselbe alte — stara pesĕn (-i); immer bei einer — bleiben zmerom jedno gnati (ženem) od. trobiti od. gosti (godem).
Leierer *m.* lájnar, golídralĕc.
leierförmig lirast.
Leiermann *m.* s. Leierer.
leiern lájnati, golídrati; *fig.* gosti (godem).
Leihanstalt *f.* posojílnica.
Leihbibliothek *f.* knjižna posojilnica.

leihen *tr.* posoditi, na pósodo dati (dam), v zajém dati, izposoditi; *impf.* posójati, posojevati, na posodo dajati; (entleihen) na posodo vzeti (vzamem, vzemem), izposoditi si; *impf.* na pósodo jemati (jemljem), izposójati si, izposojevati si.

Leiher *m.* posojevalĕc; —in *f.* posojevalka.

Leihkauf *m.* nadev, nadevĕk, likof.

Leihvertrag *m.* zajemna pogodba.

leihweise *adv.* na pósodo, v zajém.

Leilaken *m.* plahta, prestiralo, prestralo.

Leim *m.* klej, lim; (Vogel—) lep, lepĕk.

leimen klejiti, klejati, lepiti; skléjiti, zlimati, zlepiti.

leimicht klejast.

leimig klejev, klejat.

Leimkraut *n.* lépnica.

Leimküche *f.* klejévnica.

Leimleder *n.* mezdra.

Leimmistel *f.* oméla.

Leimruthe *f.* límanica, lepna šibica.

Leimsieder *m.* klejár.

Leimsiederei *f.* klejárnica.

Leimspindel *f.* s. Leimruthe.

Leimstoff *m.* klejevína.

Leimwasser *n.* klejeva voda.

Leimzucker *m.* klejev slaj, glikolin.

Lein *m.* lan, len; (Winter—) ozimĕc; (Sommer—) jarĕc; (Spät—) jesénščĕk; — röſten lan goditi, — mladiti, — rositi.

Leinacker *m.* lanišče.

Leinbau *m.* setĕv lanú.

Leindotter *m.* ričĕk; Leindotter- ričkov.

Leine *f.* konópĕc, vrv (-i), vože (-eta).

leinen lanén; (aus Leinwand) platnén, prtén.

Leingarn *n.* lanéna preja.

Leinkraut *n.* madrónščica, lazica, žabri *pl.*

Leinkuchen *n.* lanéni krovajci *pl.*

Leinöl *n.* laneno olje.

Leinsame *m.* laneno seme (-na).

Leintuch *n.* rjuha, ponjava, prestiralo.

Leinwand *f.* platno; grobe — hodník, hodnina; feine — pražnje platno; sehr feine — tančica.

leinwanden platnén, prtén.

Leinwandbleiche *f.* belílo za platno; belež.

Leinwandhandel *m.* platnarstvo, platnarija, kupčija s platnom; den — betreiben platnáriti.

Leinwandhändler *m.* platnár, kupčevalĕc s platnom.

Leinwäsche *f.* platneno perílo, prtenina.

Leinweber *m.* tkalĕc.

Leinzeug *n.* lanena roba, platnena roba, prtenina.

leise tih, tihotĕn; lahĕn, lagán, rahĕl; ein —s Gehör haben tanĕk od. dobĕr oder ostĕr sluh imeti (imám), tanko slišati (slišim); *adv.* tiho, natihoma, lahno, rahlo.

Leiste *f.* skoba, letva, latva; (am Körper) dimlje *pl.*; (Einfassung) rob, obrobĕk.

leisten vršiti, činiti, delati; storiti; eine Arbeit — opraviti, storiti, dodelati; *impf.* opravljati, delati; Bürgschaft od. Gewähr — pórok biti (sem), porokovati, poroštvovati; Dienste — služiti, streči (strežem); den Eid — priseči (-sežem), zapriseči; *impf.* prisegati, zaprisegati; Folge — slušati, ubogati; Genugthuung — zadostiti, zadovoliti; *impf.* zadostovati, zadoščevati; Hilfe — pomoči (-morem), pomagati; Huldigung — pokloniti se; seine Pflicht — svojo dolžnot storiti, — izpolniti, opraviti; *impf.* — izpolnjevati, — opravljati; Robot — rabotati, raboto (tláko) delati, na raboto (tláko) hoditi, tlačániti; Widerstand — upreti (uprem) se, ustaviti se; *impf.* upirati se, protiviti se, ustavljati se; e. Zahlung — plačati, poplačati, poravnati; *impf.* plačevati.

Leisten *m.* kopito; *dem.* kopitce.

Leistenbruch *m.* dimeljna kila, kila v dimljah.

Leistengegend *f.* dimlje *pl.*

Leistenschneider *m.* kopitar.

Leistung *f.* oprava, storítĕv, dovršitĕv, delo; (Abgabe) dávščina.

Leistungseinheit *f.* jednica učinka od. storitve.

leistungsfähig zmožĕn kaj storiti.

Leistungsfähigkeit *f.* zmožnost kaj storiti.

Leitarm *m.* vójnica.

Leitartikel *m.* uvodni člančk.

Leitband *m.* povodĕc.

Leitbarkeit *f.* (der Wärme) vodljívost.
Leitcurve *f.* (krivulja) vodivka.
Leite *f.* lajta; (Gegend) brežína, breg, reběr (-i).
leiten voditi, vesti (vedem), prevajati; (führen) peljati (peljem); privesti, pripeljati; (lenken) ravnáti, obračati, vládati; (ein Geschäft) oskrbovati, opravljati, upravljati; auf den rechten Weg — na pravi pot pripeljati oder obrniti; (das Wasser) napeljati, razpeljati; *impf.* na-, razpeljevati.
leitend vodéč, voděn, vodilěn; der —e Faden nit (-i) vodnica.
Leiter *m.* vodník, vodja, voditelj; prevodnik; napeljevalěc.
Leiter *f.* lestva, lestvica; (einarmig) laza; (aus Stäben geflochtene Wagenleiter) lesa.
Leiterspreize *f.* razpérnica.
Leitersprosse *f.* klin, špriklja.
Leiterwagen *m.* lestveni voz, voz z lestvami, grote *pl.*; voz z lesami (= gnojni voz).
Leitfaden *m.* vodilo, navodilo, navód, napotěk, pouk; nit (-i) vodnica.
leitfähig prevodljiv.
Leitfähigkeit *f.* prevodljivost.
Leitgraben *m.* jarěk, zdrážnica.
Leithammel *m.* zvončár, ověn z zvoncem.
Leitlinie *f.* črta vodníca.
Leitmann *m.* (b. d. Feuerwehr) vojarín.
Leitseil *n.* povoděc, voděc, vojka, vaje *pl. f.*, vajeti *pl.*
Leitstern *m.* zvezda vodnica.
Leitstrahl *m.* prevódnica.
Leitung *f.* voditěv, vodba, vodstvo; ravnáva, uprava; napeljevanje, napeljáva; *(phys.)* prevod.
Leitungsregel *f.* vodílo, ravnílo.
Leitungsvermögen *n.* prevodljivost.
Leitungswiderstand *m.* vodilni upór, upór prevodu.
Leitzaum *m.* uzda.
Lemming *m.* leming, postrúšnik.
Lende *f.* ledje, kolk, stran (-í); bedro.
Lendenarterie *f.* ledvena odvódnica.
Lendenbraten *m.* riba, ledvena pečenka.
Lendengegend *f.* obledje, ledje; (äußere) bedra *pl.*
lendenlahm skolčen, polomljen v ledjih.
Lendenmuskel *m.* ledvéna mišica.
Lendenwirbel *m.* ledvéno od. bedreno vreténce.
lenkbar vodljiv, voděn, poslušěn, voljěn.
lenken voditi, ravnati, krmiti, obračati, vladati, nagibati (-gibljem); obrniti, nagniti, ukreniti, nakreniti; (Schiff) krmiti, krmáriti, strumljati; zakrmiti.
Lenker *m.* vodítelj, vodnik, vladalěc; krmár.
lenksam vodljiv, voděn, poslušěn, ubogljiv, voljěn.
Lenksamkeit *f.* vodljivost, poslušnost, ubogljívost, voljnost.
Lenkschemel *m.* polza, rédnik.
Lenkzaum *m.* brzda, uzda; den — anlegen obrzdati, zauzdati.
Lenz *m.* pomlád (-i), spómlad (-i), vígred (-i), mladolétje.
Lenzalter *n.* mladóst, pomládje.
lenzen odmekati, tajati se, kopneti, rezcvetati se; razcvesti (-cvetem).
Lenzmonat *m.* s. März.
Lerche *f.* škrjaněc, škrlěc; lávdica, lévica; Lerchen- škrjánčji, škrjánski.
Lerchenfalk *m.* skoběc.
Lerchenstrich *m.* škrjančji let; lov (-í) na škrjance.
Lernbegier *f.*, Lernbegierde *f.* ukaželjnost.
lernbegierig ukaželjěn.
Lerneifer *m.* vnétost v učenji.
lernen učiti se; naučiti se; auswendig — na izúst od. na pámet se učiti.
Lernen *n.* učénje, uk.
Lernfreiheit *f.* svoboda v učenji.
lesbar bralěn, čitěn.
Lese *f.* bira, bratěv, branje; (Wein—) trgátěv, bratěv, bendima; (d. Gelesene) nabirěk, nabira, zbrav (-i), zbratěv.
Leseart *f.* čitáva, razno čítanje, način branja.
Lesebrett *n.* (am Webestuhl) snoválnica.
Lesebuch *n.* čítanka, berílo.
Lesehalle *f.* čitálnica, brálnica.
Lesekreis *m.* čitáteljstvo.
Leselust *f.* veselje do branja.
lesen brati (berem), čítati; prebrati, prečítati; (sammeln) brati (berem); nabrati, skupiti; *impf.* nabirati, zbirati, skúpljati; Wein — trgati, brati; obtrgati, obrati; *impf.* obtrgovati, obirati; (reinigen) čistiti, trebiti; Ähren — pabrkovati, lavkati, klasjé pobirati.

Lesen *n.* branje, čitanje.
lesenswert branja vredĕn.
Leseprobe *f.* poskús čitanja, čitanje za poskús.
Lesepublicum *n.* bralci *pl.*, čitatelji *pl.*, čitáteljstvo.
Leser *m.* bralĕc, čitalĕc, čitátelj; (Sammler) pobiráč, nabirálĕc, beráč.
Leserin *f.* bralka, čitateljica; (Sammlerin) pobirálka, nabirálka, beračíca.
leserlich bralĕn, čitalĕn, čitĕn.
Lesesaal *m.* bralna soba, čitálnica, bralnica.
Lesestück *n.* berilo.
Leseverein *m.* bralno oder čitalniško društvo.
Lesewelt *f.* s. Lesepublicum.
Lesezeit *f.* bratĕv, obiratĕv, branje, trgatĕv, čas za branje.
Lesezimmer *n.* s. Lesesaal.
Lethargie *f.* mrtvica, mrtvičnost, mrtvilo, drémež; mit — behaftet mrtvičĕn.
Letten *m.* brna; s. Lehm.
Lettern *pl.* črke *pl.*, pismena *pl.*, pismenke *pl.*
Letternmetall *n.* pismenovina.
letticht s. lehmicht.
lettig s. lehmig.
Letze *f.* okrepa, poživĕk, zabava; (Abschied) odhódnja, razhodnja.
letzen veseliti, krepiti; razveseliti, okrepiti, okrepčati, poživiti; *impf.* razveseljevati, okrepčávati, poživljati; sich — sloviti se; posloviti se; veseliti se, zabavati se.
letzt poslednji, zadnji, skrajnji; zum —enmale poslédnjikrat, zádnjikrat, napósled, h konci, končno; zu guter — na zadnje, zadnjič, najposleje, napósled; in d. —en Zügen liegen umirati, mreti (mrem), sklépati; d. —e Gericht sodnji dan (dneva); die —e Ölung sveto olje.
letztens *adv.* zadnjič, poslednjič, končno; (jüngst) óni dan, óne dni, nedavno, ónkrat. [nĕc.
Letztgeborene *m.* mezimĕc, zadnjerojé-
letzthin *adv.* s. letztens (jüngst).
letztjährig lanski, lanskega od. preteklega leta
letztverflossen ravno pretekĕl, ravno minúl.
letztwillig *adv.* po poslednji volji; —e Verfügung odredba poslednje volje, poslednja volja.
Leu *m.* s. Löwe.
Leuchte *f.* svetílo, svetílnica.
leuchten svetiti; posvetiti; (v. Augen) sijati (sijem), plamikati, svetiti se; (v. d. Sonne, d. Monde) sijati (sijem), svetiti; (v. Sternen) svetiti se, svetliti, žaréti, migljáti, igráti, lesketáti (-ám u. -éčem) se; (schwach) brléti, mrlihati; das Meer leuchtet morje se svetlíka; das Wetter leuchtet bliska se, plamíka, drnice igrajo.
leuchtend svetĕl; svetéč, migljajóč ꝛc.
Leuchter *m.* svéčnik, svetílnik; (Person) svetílĕc; —in *f.* svetílka.
Leuchtgas *n.* svetilni plin.
Leuchtkäfer *m.* kresníca, svetlíca, ivánščica, buskalica (bliskalica).
Leuchtkraft *f.* svetljivost, svetilnost.
Leuchtmaterial *n.* svetílo, svečáva.
Leuchtspann *m.* treska, trska.
Leuchtstein *m.* samosíj.
Leuchtthurm *m.* svetilnik, maják.
leugbar tajilĕn, tajív.
leugnen tajíti, nikati; utajiti, zanikati; *impf.* utajevati, pritajevati, zanikávati; (anfechten) izpodbijati, pobíjati, podirati.
Leugnen *n.* tajítĕv, tajba.
Leugner *m.* tajílĕc, tajĕc; Gottes— bogotajĕc.
Leugnerin *f.* tajílka, tajica; Gottes— bogotájka.
Leugnung *f.* s. Leugnen.
Leumund *m.* glas, imé (-na) pri ljudéh; d. gute — dobro imé; d. böse — slabo imé.
Leute *pl.* ljudje *pl.*; *coll.* ljud, ljudstvo, svet.
leutescheu odljudĕn; (v. Vieh) bezljiv, bezíkav.
Leutescheu *f.* odljudnost; (v. Vieh) bezljivost, bezikavost.
leutselig priljudĕn, uljudĕn, družĕn, družljiv.
Leutseligkeit *f.* priljudnost, uljúdnost, družnost, družljivost.
Levante *f.* jútrovo, iztók.
Levit *m.* levít.
Levite *f.* dalmátika, slúžnica.

Levkoje *f*. šebój, bledúla.
lexikalisch slovárski. [rečnikar.
Lexikograph *m*. slovárnik, slovnikár,
Lexikographie *f*. slovárstvo. [rečnik.
Lexikon *n*. slovár, slovnik, besednják,
Libelle *f*. kačji pastir; s. Wasserwage.
liberal (freisinnig) svobodomiseln, svobodoljubĕn, svobodnjaški, liberalĕn; s. freigebig.
Liberalismus *m*. svobodomíselnost, svobodoljúbje, svobodnjaštvo, liberalizĕm.
Liberalität *f*. s. Freigebigkeit.
Licenz *f*. dovolitĕv, dovoljenje, privoljenje, dopuščenje; poetische — pésniška prostóst.
licenziert dopuščén.
Licenzierungscommission *f*. dopustilna komisija. [list.
Licenzschein *m*. dopústnica, dopustilni
licht svetĕl, svetlobĕn; (v. Verstande) bistĕr, jasĕn; —e Augenblicke od. Zwischenzeiten jasna trenótja, jasni preslédki; —er Tag beli dan (dneva); es wird — svíta se, daní se, svetlí se, prizárja.
Licht *n*. svetlóba, svetlóst, svetlína; (— brennender Körper) luč (-i); (— leuchtender Körper) svetílo, svečáva; *dem*. lúčica; jemandem im —e stehen zaslánjati komu, zaslépljati; jemanden hinters — führen preváriti koga, trápiti koga; jetzt erst geht ihm ein — auf zdaj še le se mu je posvetilo v glavi; zdaj še le se je zavedel; bei anbrechendem —e ob svitu, ob zarji, ko dan napóči.
Lichtbild *n*. svetlopís.
Lichte *f*. svetlína, svetloba, sij.
lichtempfindlich občutljiv za svetlobo, svetločútĕn.
lichten svetliti; razsvetliti, razsvetiti; *impf*. razsvetljevati, razsvečevati; (den Wald) réditi, rédčiti; prerédčiti, izrédčiti, pretrébiti, strébiti; d. Anker — sidro vzdigniti, odriniti; sich — jasniti se, brisati (briše) se, svetliti se, vedriti se; ujasniti se, zjasniti se, ubrisati se, razsvetliti se, zvedríti se.
Lichtenbreite *f*. širina svetlobe.
Lichtentwicklung *f*. razvój od. razvitĕk svetlobe.

lichterloh *adv*. s plamenom, plamenoma.
lichtfrei brez luči.
Lichtfreund *m*. prijatelj svetlobe.
Lichtfuchs *m*. ridžan, ridžik.
Lichtfunken *m*. iskra, svetlín.
lichtgelb svetlorumén.
Lichtgießer *m*. svečár.
Lichtgießerei *f*. svečarija, svečarstvo; — betreiben svečáriti.
Lichtglanz *m*. lesk, blesk, svit, sij.
Lichtholz *n*. les za trske, lučevína.
Lichtlehre *f*. nauk o svetlobi.
Lichtmasse *f*. svetloba, svečáva.
Lichtmeer *n*. neizmerna svetloba.
Lichtmesse *f*. svéčnica.
Lichtmesser *m*. svetlomér.
Lichtmeßkerze *f*. svečnična voščeníca od. voščénka, svečníčnica.
Lichtmessung *f*. merjenje svetlobe, svetlomérje. [lín.
Lichtmeteor *n*. svetlobni meteór, svet-
Lichtputze *f*. utrinjálĕc, usekálnik, utrinjálo.
Lichtputzer *m*. usekáč, ščipĕc.
lichtreich presvetĕl, poln svetlobe.
Lichtreich *n*. kraljestvo svetlobe.
Lichtschein *m*. sij, svit, žar.
Lichtschere *f*. s. Lichtputze.
lichtscheu bojéč se svetlobe; potúhnen, poníglav.
Lichtschirm *m*. sénčnik, senčilo.
Lichtschnuppe *f*. utrinjĕk; es fiel eine — zvezda se je utrnila od. potočila.
Lichtseite *f*. svetla stran (-í).
Lichtspann *m*. trska, treska. [lobe.
Lichtstärke *f*. jákost od. jáčina svet-
Lichtstoff *m*. svetívo, svetlovína.
Lichtstrahl *m*. žarĕk, žar; trak.
Lichtträger *m*. svetilĕc, svetlonosĕc.
Lichtwandlung *f*. mena svetlobe.
Lichtwelle *f*. svetlobni val.
Lichtzieher *m*. svečar.
licitando *adv*. po dražbi, po licitaciji.
Licitation *f*. dražba, licitácija; Licitations- dražbeni, licitacijni, licitacijski.
Licitationserlös *m*. dražbeno skupilo.
Licitationsprotokoll *n*. dražbeni zapísnik.
Licitationsweg *m*. dražbeni pot; im —e etwas verkaufen od. an sich bringen dražbenim potom kaj prodáti ali kupiti.

licitieren po dražbi prodáti, *impf.* — prodájati; (kaufen) po dražbi kupiti, *impf.* — kupovati; licitirati.

lieb ljub, mil, drag; prijetěn, ljubezniv; — haben ljubiti, rad imeti (imam); — gewinnen prikúpiti si, priljúbiti si; er hat ihn — gewonnen prikupil, priljubil od. omilil se mu je; jemd. etwas zu — thun komu ljubáv storiti; ich möchte —er jaz bi rajši; den ganzen —en Tag ves ljubi dan (dneva), ves božji dan; du —er Gott o moj Bog.

liebäugeln zaljúbljeno glédati od. pogledovati, z očmi se loviti, namigovati si.

Liebchen *n.* ljuba, ljúbica, ljúbka; mein — drágo moje, dúšica moja, srce moje; (männl.) ljubčěk, milčěk.

Liebden, Euer — Vaša milost.

Liebe *f.* ljubézěn (-i), ljubáv (-i); *fig.* veselje, radost; in — entbrennen zaljubiti se, ljubezni vneti (vnamem) se.

liebeathmend v ljubezni od. za ljubezěn živéč.

Liebegefühl *n.* čut ljubezni.

liebeglühend ljubezni vnet.

liebeleer brez ljubezni.

Liebelei *f.* ljubkovánje, dragovánje, milkovánje.

liebeln ljubkovati, dragovati, milkovati.

liebelos brez ljubezni.

lieben ljubiti, rad imeti (imám), prijátelj biti (sem).

Lieben *n.* ljubljenje, ljubezěn (-i).

liebenswürdig ljubezniv.

Liebenswürdigkeit *f.* ljubeznívost.

Liebesapfel *m.* volčje jábelko, paradájzar.

Liebesband *n.* vez (-í) ljubezni, ljubávna vez.

Liebesbeweis *m.* dokáz ljubezni, ljubavni dokaz.

Liebesblick *m.* zaljubljeni pogléd.

Liebesbrief *m.* zaljubljeno oder ljubavno pismo.

Liebesdienst *m.* ljubáv (-i), delo za ljubo.

Liebeserklärung *f.* ljubavna izjáva; jemd. eine — machen svoje srce odkriti (-krijem), svojo ljubezěn izjaviti.

Liebesflamme *f.* goréča ljubezěn, plam ljubezni.

Liebesgedicht *n.* ljubavna —, zaljúbljena pesěn (-i).

Liebesgeständnis *n.* izpóved (-i) oder priznanje ljubezni.

Liebesgott *m.* Lelj, Leljo; (bei den Römern) Kupido, Ámor.

Liebesgöttin *f.* Lada; (b. d. Römern) Vénera.

Liebeshandel *m.* ljubkovanje, dragovanje, milkovanje; vasovanje.

Liebeslust *f.* ljubavna slast (-i), ljubavno razkošje.

Liebesmahl *n.* brátovska miza, ljubeznica; das — Christi poslednja večérja.

Liebesnarr *m.* zatelebaněc, zaljubljeni bedák.

Liebesopfer *n.* žrtěv ljubavi.

Liebespaar *n.* ljubavna dvojica, zaljubljenca *dual.*

Liebespfand *n.* zastáva ljubezni; ljubavna zastava, jamstvo ljubavi.

Liebestrank *m.* ljubavni napítěk, — popivěk.

Liebesverhältnis *n.* ljubavno razmerje, — znanje, ljubezěn (-i).

Liebeswerk *n.* dobro delo, ljudomilo delo; bogoljubno delo.

Liebeszeichen *n.* znamenje oder znak ljubezni.

liebevoll ljubezniv, mil, ljubezni poln.

Liebhaber *m.* prijatelj; ljubóvnik, radovoljěc; (Geliebte) ljubiměc, dragi, ljubi, ljubčěk, milčěk.

Liebhaberei *f.* posebno veselje oder nagnenje do česa; das ist meine — to me posebno veselí.

Liebhaberin *f.* prijateljica; ljubica, ljubóvnica.

Liebhaberrolle *f.* vloga ljubovnika.

liebkosen božati, dragovati, ljúbkati, milkovati; pobožati; (schmeicheln) dobrikati se, sladkati se, laskati se, militi se, lizati (ližem) se, prilizovati se.

Liebkoser *m.* ljubkálěc, laskalěc, sladkalěc, prilizovalěc.

Liebkosung *f.* ljúbkanje, bóžanje, dragovanje; prilizovanje.

lieblich ljuběk, mil, dražestěn; — klingend milozvók.

Lieblichkeit *f.* ljubkost, milína, dražest (-i), ljubeznost.

Liebling *m.* ljubčěk, ljubljeněc, ljubljenčěk, míljeněc, ljubíměc; Lieblings= najljubši, priljubljen.

Lieblingsessen *n.* najljubša jed (-í).

Lieblingsvorstellung *f.* priljubljena od. omilela misĕl (-i).

Lieblingswunsch *m.* največja želja.

lieblos nemíl, nemilosrčĕn, trdosrčĕn.

Lieblosigkeit *f.* nemilost, nemilosrčnost, trdosrčnost.

liebreich blag, ljubezniv, ljudomíl, dobrohotĕn, milostljiv.

Liebreiz *m.* milína, milóta, milóba, mičnost, mikavnost, ljubkost, dražest (-i).

Liebschaft *f.* ljubézĕn (-i); zaljúbljenost; ljubavno znanje.

Liebste *m.* u. *f.* s. Liebchen.

Liebstöckel *n.* lúštrek, luštek.

Lied *n.* pesĕm (-i), pesĕn (-i), pesma, popévka; *dem.* pesmica; (Gesang) petje; spev; ein — anstimmen zapeti (-pojem).

liedeln okrogle peti (pojem) od. pévati.

Liederbuch *n.* pesmaríca, spévnik.

Liederdichter *m.* pesmár, pevĕc.

liederlich zanikarĕn, nemarĕn, len, lenobĕn; (unordentlich) malopridĕn, razuzdán; — werden zanemariti se; poleniti se; spriditi se.

Liederliche *m.* zanikarnež, nemárnež, lenúh, lené (-éta); maloprídnež; razuzdánĕc; *f.* zanikarnica, nemárnica, maloprídnica, lajdra; razuzdánka.

Liederlichkeit *f.* zanikarnost, nemárnost, lenóba; malopridnost, razuzdanost. [pesmarica.

Liedersammlung *f.* pesemska zbirka,

Liedertafel *f.* pevsko društvo.

Liedlohn *m.* (Gesindelohn) zaslužĕk, mezda, služabnikovo plačilo.

Lieferant *m.* dobavljáč, oskrbovalĕc; zalagátelj.

liefern dobáviti, oskrbéti, založiti; *impf.* dobavljati, oskrbovati, zalágati; (schicken) poslati (pošljem), *impf.* pošiljati; eine Arbeit — izgotoviti, dogotoviti, dodélati; *impf.* iz-, dogotávljati, dodelávati; (ab—) oddati, izročiti, predati; *impf.* od-, predájati, izročevati; eine Schlacht — udáriti se, sprijeti (sprimem) se s kom, v vojsko se spustiti. [nica.

Lieferschein *m.* pošiljalni list, dobáv-

Lieferung *f.* dobáva, zaláganje, oskrbitĕv, pošiljátĕv.

Lieferungsbedingung *f.* dobávni pogoj.

Lieferungscontract *m.* dobávna pogódba.

Lieferungsort *m.* dobavíšče, dobávno mesto; pošiljatveno mesto.

Lieferungszeit *f.* dobávni čas od. obrók.

liegen ležáti (ležím); (oft) polégati; (v. Orten) státi (stojím), biti (sem); es liegt mir nicht daran nič ne maram za to, za to mi ni mar, ni mi za to; es liegt bei ihm v njegovi moči oder roci je; ein wenig — poležáti (-ležím); — bleiben obležati; — lassen pustiti, *impf.* puščati; — haben v zalógi od. gotovíni iméti (imám).

Liegen *n.* lega, leža.

liegend ležéč; —es Gut s. Liegenschaft.

Liegenschaft *f.* ležeče od. nepremično blago od. posestvo, nepremičnína.

Lieger *m.* ležúh, poležúh, polegalĕc.

Lieschgras *n.* *(Phleum pratense)* svinjski rep.

Lieutenant *m.* poróčnik, lájtnant.

Liga *f.* zveza.

Lignin *n.* (Holzfaser) lesna vlaknína, lignín. [nit.

Lignit *n.* r(u)javo oglje (kopano), lig-

Liguster *m.* s. Hartriegel.

Ligusterschwärmer *m.* kalínar, kalínji veščec.

lilafärbig lílast.

Lilie *f.* lilija, límbar; Lilien= lílijev, limbarjev.

lilienartig lilijast; —e Gewächse (Schwertlilien) *pl.* perunike *pl.*

Liliengewand *n.* belo oder bliščeče oblačilo.

Lilienöl *n.* limbarjevo olje.

lilienweiß bel kakor lilija.

Liman *m.* liman, obrežno jézero.

limitativ mejilĕn, stesnjujóč.

limitieren mejíti, stesnjevati; omejíti, *impf.* omejevati.

Limitum *n.* (limitierter Preis) postávljena od. neprestópna cena.

Linde *f.* lipa; *dem.* lípica; Linden= lipov. [cvetje.

Lindenblüte *f.* lipov cvet; *coll.* lipovo

Lindenholz *n.* lipov les, lipovína.

Lindenwald *m.* lipov gozd, lípovje.

Linderer *m.* tolažítelj, tešítelj, mirilĕc, tažilĕc, polajševalĕc.

Linderin *f.* tolažiteljica, tešiteljica, mirilka, tažilka, polajševalka.

lindern tešiti, tolažíti, tážiti, miriti, lájšati, hladíti; utolažiti, utešiti, pomiriti, z-, polájšati, polehčáti; *impf.* z-, polajševati, polehčevati; sich — odjénjati, pojenjati, odleči (-ležem); *impf.* od-, pojenjevati, odlégati.

Linderung *f.* lajšáva, po-, zlajšáva, olajšba, polájšěk, polajšilo, hladilo; pomirítěv, utéha. [kón.

Lindwurm *m.* zmaj, zmij, pózoj, dra-

Lineal *n.* ravnílo, črtálo.

Lineamente *pl.* črte *pl.*, potéze *pl.*

Lineareinheit *f.* lineárna od. dolgóstna jedníca.

Lineargeschwindigkeit *f.* jednomerna brzína.

Linguist *m.* jezikoslověc.

Linguistik *f.* jezikoslóvje.

linguistisch jezikoslověn.

Linie *f.* črta, potéza, línija; proga; (Zeile) vrsta, red (-í), reděk; (Abstammung) loza, rod, koléno, vrsta; aufsteigende, absteigende — navzgórnja —, navzdólnja loza od. vrsta; (mil.) linija, rédovna vojska.

Liniendienst *m.* služba v rédovni vojski od. v liniji.

linienförmig črtast, prógast. [dija.

Linienschiff *n.* rédovna od. linijna lá-

Linientruppen *pl.* redovna vojska.

linieren črtati; načrtati.

link lev, levíčěn; —e Hand levíca, leva roka; zur Linken na levíci.

linkerseits *adv.* na levi; na levo.

Linkhand *m.* s. Linkhändige.

linkhändig levíčěn.

Linkhändige *m.* levíčnik, levíčar; *f.* levíčnica.

linkisch okorěn, neokretěn, štórkljast.

links *adv.* na levo, v levo; na levi, na levíci.

linksseitig lev, levostránski.

linksum *adv.* na levo, na levo okróg.

linnen platnén, prtén.

Linnenzeug *n.* platnína, prtenína, platnéna od. prténa roba.

Linse *f.* leča; *dem.* léčica; Linsen= lečni, léčnat.

Linsenacker *m.* lečišče.

linsenförmig léčast.

Linsengericht *n.* kúhana leča, lečna jed (-í).

Linsenstroh *n.* lečevina, lečna slama.

Linsensuppe *f.* lečnata juha, juha z vkúhano lečo.

Lippe *f.* ústnica, ustna, ustno; Lippen= ustni, ustnat.

Lippenblüte *f.* ustnati cvet.

lippenblütig ustnatega cveta.

Lippenblütler *m.* ustnática.

Lippenlaut *m.* ústnik.

Liqueur *m.* žganjína, páljenka, likér.

liquid (klar erwiesen) izpríčan, jasěn; (richtig gestellt) ugotóvljen.

Liquidant *m.* tožéči úpnik.

Liquidat *m.* toženi dolžník.

Liquidation *f.* ugotovitěv, ugotovílo, likvidácija; (Schuldenabzahlung) izpláčanje dolgóv. [lěc.

Liquidator *m.* ugotovítelj, ugotavlja-

liquidieren ugotóviti, likvidirati; *impf.* ugotávljati, ugotovljevati; (abzahlen) izpláčati dolg; eine Casse — blagájnico preglédati.

Liquidierungs= ugotovilni.

Liquidstellung *f.* s. Liquidation.

Lispel *m.* šepét.

Lispeler *m.* šepetalěc.

lispeln šepetáti (-ám u. -éčem); za-, pošepetáti; čebljati, čebrnjati; (säuseln) šumljáti, šumotljati, žuboríti.

List *f.* lest (-í), zvijáča, prevára, kovárstvo, lokávstvo, lokavščina, prekánjenost.

Liste *f.* iménik, zapisěk, izkazěk.

listig lókav, prekánjen, zvit, zavít, zvitorép, kovarěn, lestěn, premetén, pretkán.

Listige *m.* lókavěc, zvijačnik, kovárnik, léstec, zvitorepěc, zviti ptič; *f.* zvijáčnica, kovárnica.

Litanei *f.* litanije *pl.*

literarisch slóvstven, knjíževěn, knjižěn, literarěn.

Literat *m.* knjížnik, slovstvenik, pisátelj, literát.

Literatur *f.* slovstvo, knjíževnost, literatúra.

Literaturgeschichte *f.* slóvstvena zgodovina.

Literaturzeitung *f.* slovstveni časnik.

Lithochromie *f.* barvotísk.

Lithograph *m.* kamenopisĕc, kamenotiskár.
Lithographie *f.* kamenopís, kamenotísk; (Anstalt) kamenotiskárnica.
lithographisch kamenopísĕn, kamenotískovĕn.
Lithophag *m.* kamenojedĕc.
Lithophyten *pl.* okamenéle rastlíne *pl.*
Litorale *n.* primórje, primorsko (-ega).
Liturgie *f.* cerkveni obredi *pl.*, bogoslúžbeni red, liturgija; (Gottesdienst) služba božja.
Liturgik *f.* obredoslóvje, litúrgika.
liturgisch obredĕn, obredoslóvĕn, litúrgičĕn.
Litze *f.* stremén, pramén, plet.
Livree *f.* livréja, opráva.
Lob *n.* hvala, pohvála; (Ruhm) slava, čast (-í), díka; übertriebenes — prehvala.
lobbegierig hvale željĕn.
loben hvalíti; pohvaliti; (preisen) slavíti, velíčati; poslaviti, povelíčati; *impf.* preslávljati, povelíčevati, povzdigovati.
lobenswert, **lobenswürdig** hvalĕn, hvale od. častí vredĕn.
Lober *m.* hvalitelj, hvalilĕc; —in *f.* hvaliteljica, hvalilka.
Lobeserhebung *f.* hvalitĕv, hvaljenje, povzdigovanje, povelíčevánje.
Lobgesang *m.* hvalospév, slavospév.
lobgierig hvale željĕn od. lákomĕn.
Lobhudelei *f.* hvalisanje, prevelika od. nezaslúžena hvala.
lobhudeln hvalísati.
Lobhudler *m.* hvalísalĕc, hvalé (-éta).
löblich hvalĕn, hvale vredĕn; (als Titel) slavĕn; hoch— preslavĕn.
Löblichkeit *f.* hvalevrednost.
Loblied *n.* hvalna pesĕn (-i), hválnica.
lobpreisen slavíti, velíčiti, velíčati, díčiti.
Lobrede *f.* pohvalni góvor, pohvála.
Lobredner *m.* pohválnik, hvalítelj.
lobreich hvalĕn, hvalovít.
Lobschrift *f.* pohválnica, hvalopís.
lobsingen s. lobpreisen.
local mestĕn, krajĕn, krajevĕn, lokalĕn.
Local *m.* mestnik, mestni sklon.
Localarmenfond *m.* krájevna ubožna zaloga.
Localcommission *f.* krajevna komisíja.
Locale *n.* próstor, mesto; lokál.
Localie *f.* lokalija, pódfara.
localisieren porazméstiti, umestiti, lokalizovati; (d. Feuer) omejiti.
Localisierung *f.* porazmestílo, omejítĕv, lokalizácija.
Localismus *m.* krajíca, okolíčnica, lokalízĕm.
Localist *m.* duhovni upravitelj, lokalíst.
Localität *f.* s. Locale.
localpolizeilich krajnopolicijski.
Localpreis *m.* mestna od. krajna cena.
Localumstand *m.* krajna okolnost od. okólščina.
Loch *n.* luknja, vrt (-í); votlína, jama, rupa; zijálka, brezno; (schlechte Wohnung) bezníca, luknja; (Wunde) rana; ein — machen zluknjati, prelúknjati; sich ein — in den Kopf schlagen glavo si prebiti (-bijem).
Lochbaum *m.* mejník; s. Lachbaum.
Locheisen *n.* votlo dleto.
löcheln luknjíčati, luknjice delati; preluknjíčati, luknjice narediti; gelöchelte Haselnuss luknjíčasti od. piškavi leščnik.
lochen luknjati, luknjo delati, vrtati; z-, preluknjati, luknjo narediti oder zvrtati; einen Baum — drevo izšupiti, — izdolbsti (-dolbem).
löcherig lúknjast, luknjíčast, jamast, jamíčast, rupast.
löchern prestakniti, pretakniti; *impf.* prestikati, pretikati, po vseh luknjah vóhati.
Locke *f.* kodĕr, vítica; *dem.* kódrĕc; (Lockspeise) vaba, vada.
locken vabiti, mamiti; d. Haar — kódrati; skodrati; e. Kind — pestovati.
lockend vabéč, vabljív, mamljív.
Lockenhaar *n.* kódrasti lasjé *pl.*, kodri *pl.*
lockenhaarig kodrolás, vitolás.
lockenreich kódrast, kódrav.
locker rahĕl, prhĕk; (v. Eisen) pleniv; (nicht straff) nezatégnen, ohlapĕn; (schütter) redĕk; —es Erdreich rahla —, prhka —, sipka prst (-í), rahlica; — machen rahljati; z-, prerahljati; *fig.* lahkomiseln, razuzdán.
Locker *m.* vabílĕc, vabník.

Lockerheit *f.* ráhlost, rahlóta, prhkóst; plenivost; ohlapnost, redkost; lehkomíselnost, razuzdánost.

Lockerin *f.* vabílka, vabnica; (Kindsmagd) pestunja, pesterna.

lockern *tr.* rahljáti; z-, raz-, porahljati; *intr.* (locker werden) odjenjati, popustiti; *impf.* odjenjevati, popúščati; rahliti se, zrahliti se.

Lockmittel *n.* vabilo, mamilo, privaba.

Lockspeise *f.* vaba, vada.

Lockung *f.* vabljenje, vabitěv, vaba.

Lockvogel *m.* vabnik.

Locomotiv *n.* hlapón, samovóz, parovoz, lokomotiv.

Lode *f.* capa, odtrgan kos; (ein ungewalktes Tuch) nevaljano sukno; (am Baume) letni odrastěk, mladika; kolénce; (junges Laubholz) šibje, brstje, mladovje.

Loderasche *f.* prhávica, prhavka, prhál (-i).

lodern švigati, plapoléti, trpoléti, z zubljem goreti.

Löffel *m.* žlica; *dem.* žličica; (Hasenohr) zajčje uhó (ušésa).

Löffelente *f.* žličarica.

Löffelgesteck *n.* žlíčnik, žličnják.

Löffelmacher *m.* žlíčar.

Löffelreiher *m.* žličarka, bela lopátka.

löffelweise *adv.* po žlici, po žlicah.

Logarithme *f.*, Logarithmus *m.* logaritěm.

Logarithmentafel *f.* logaritmovnik.

logarithmisch logaritmičěn, logaritemski.

Loge *f.* loža.

Logement *n.* s. Wohnung.

logieren s. wohnen.

Logik *f.* umoslovje, lógika.

Logiker *m.* umoslověc, lógik.

logisch umoslověn, lógičěn.

Logogryph *m.* besedna zastávica, zlogovnica, logogríf.

loh plameněč, plamtéč, z zubljem goréč, plapoláv.

Loh *n.* močevina, močvírje.

Lohbeize *f.* stroj s čreslom; (Grube) strójnica.

Lohbrühe *f.* čreslenica.

Lohe *f.* čreslo, čreslovina; (Flamme) zubělj, plámen, žar.

lohen strójiti; s čreslom udelati, ustrójiti; s. lodern.

lohgar s čreslom strojen.

Lohgerber *m.* strojár, kóžar.

Lohgerberei *f.* strojaríja; (Werkstätte) strojárnica.

Lohmühle *f.* stopa za čreslo.

Lohn *m.* plačilo, povračilo; (d. Verdienst) zaslužěk; (Dienst—) mezda, plača; (Tag—) dnina; (Fuhr—) voznína.

Lohnarbeiter *m.* dninar, mezdnik, najémnik, težák; —in *f.* dnínarica, najémnica.

lohnen pláčati, popláčati, povrniti; *impf.* plačevati, poplačevati, povračati; es lohnt nicht davon zu sprechen škoda besed; es lohnt nicht der Mühe ni truda vredno.

Lohnkutscher *m.* najemščěk.

Lohnstreitigkeit *f.* prepir zastran mezde.

Löhnung *f.* mezda, plačilo.

Löhnungstag *m.* mezdni od. plačílni dan (dneva).

Lohnvertrag *m.* pogodba zastrán mezde od. plače.

Lohrinde *f.* čreslo.

Lolch *m.* (*Lolium*) ljúlika.

Lorbeer *m.* lavoríka, lavor; Lorbeer- lavoríkov, lávorov.

lorbeerartig lavoríkast.

Lorbeerblatt *n.* lavorikov list, lavorovo peró (-ésa).

Lorbeere *f.* lavorikova jágoda. [vína.

Lorbeerholz *n.* lavorikovina, lavoro-

Lorbeerkranz *m.* lávorov veněc.

Lorbeeröl *n.* lavoríkovo olje.

Lorgnette *f.* kukalo, lornjet.

los (lose, locker) raheľ, voljěn; drobéč; —e Krystalle izlúščeni kristáli; (losgelassen) izpuščén, oproščén; in Zusammensetzungen brez-: sorg— brezskrběn; gewissen— brezvestěn &c.

Los *n.* žreb, srečka; (Schicksal) usóda; vom —e beschieden usójen, naménjen, umérjen; —e ziehen žrébati, sréčkati.

losbinden odvézati (-vežem), odréšiti; *impf.* odvezovati, odreševati.

losbrechen odlomiti, odkrhniti; *impf.* odlámljati, odkrhávati.

losbrennen zažgáti (-žgém), zapáliti; *impf.* zažígati: ein Gewehr — sprožiti, ustreliti.

losbringen odpráviti, *impf.* odprávljati.
Losbruch *m.* odlóm, odlóměk, ulomčk.
Lösch- gasilni.
Löschanstalt *f.* gasílna naprava.
Löschbrand *m.* ogorěk, opalěk.
Lösche *f.* praška; die — abstechen praško ogrébati.
löschen *tr.* gasíti, gaševati; po-, ugasíti; *impf.* pogášati, pogaševati; den Durst — žejo ugasiti, žejo utolažiti, odžéjati se; Eisen — železo kalíti; (auslöschen) izbrísati (-brišem), *impf.* izbrisovati; *intr.* gasniti, ugasniti.
Löscher *m.* gasílěc, gasitelj; (Werkzeug) s. Löschhorn.
Löschgeräthe *n.* gasílno oródje, priprava za gašénje, gasíla *pl.*
Löschhorn *n.*, Löschhütchen *n.* gasilnik, gasílo.
Löschmannschaft *f.* gasílci *pl.*
Löschmittel *n.* gasilo.
Löschordnung *f.* gasílni red.
Löschpapier *n.* pivnik.
Löschtrog *m.* korito, kalník, kališče.
Löschung *f.* gasitěv, gašenje; (Extabulation) izknjižba, izbrisanje.
Löschwasser *n.* kalílnica; voda za gasitěv.
losdrehen odsúkati (-sučem), odvíhati (-višem).
losdrücken sprožíti, *impf.* sproževati.
lose s. los; (leichtfertig) lahkomiseln, preširěn, nagajív; (liederlich) razuzdán, malopríděn; — Worte umázane besede; —s Geschwätz kvante *pl.*; —s Maul umazana usta *pl.*; *fig.* opravljívěc, obrekovalěc; (weibl.) opravljívka, obrekovalka; ein —s Maul haben jezikovati, jezíčiti, gobezdati, obžirati.
Löse- odkupni, rešílni.
Lösegeld *n.* odkupnína.
lösen odvezati (-vežem), odrešiti, razrešiti, razvozláti; *impf.* odvezovati, od-, razreševati, razvozlávati; (loskaufen) odkupiti, rešiti; *impf.* odkupovati, reševati; (Aufgabe —, Gleichung auflösen) rešiti, razrešiti; (resolvieren) drobiti, razdrobiti; *chem.* topiti; raztopiti, raztvoriti, razkrojiti; *impf.* raztopljevati, raztvarjati; (im Feuer) talíti, topiti; raztaliti, raztopiti; (in e. Flüssigk.) razmočiti, *impf.* razmákati; Geld — skupiti, stržiti; eine Karte — vstopnico kupiti; e. Räthsel — uganiti, *impf.* uganjevati; die Zunge — spregovoriti; jezik razvezati (-vežem), jezik izpodrezati (-režem); *impf.* — izpodrezovati.
losen srečkati, žrebati, kockati.
Löserdürre *f.* devetogúbnica, goveja kuga.
losfeuern *tr.* ustreliti, sprožiti, podreti (-drem); *impf.* sproževati, podirati.
losgehen (v. Gewehr) sprožiti se; auf jem. — napasti (-padem) koga, lotiti se koga, zagnati (-ženem) se vanj; (beginnen) začeti (-čnem) se, pričeti se; vneti (vnamem) se.
loshaspeln odmotáti.
Loskauf *m.* odkúp; Loskauf- odkupni.
loskaufen odkupiti, rešiti; *impf.* odkupovati, odkupljeváti, reševati; sich — odkupiti se.
Loskaufpreis *m.* odkupnína.
loskommen uiti (-idem), uteči (-tečem); *impf.* uhájati, utékati; s. sich losmachen.
loslassen izpustiti, oprostiti; *impf.* izpúščati, oproščati.
loslösen sich prožiti se, krhati se; sprožiti se.
losmachen oprostiti, osvoboditi, oteti (-tmem), rešiti; *impf.* oproščevati, osvobájati, otévati, reševati; die Rinde vom Stamme — lúpiti, majiti, beliti; olupiti, omajiti, obeliti; sich — iznebiti se, odkrižati se, osvojiti se; *impf.* iznebovati se, odkriževati se, osvajati se, osvojevati se.
losreißen trgati, krúšiti, krhati; odtrgati, utrgati, odkrušiti, odkrhniti.
lossagen sich odreči (-rečem) se, odpovédati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedávati se.
losschlagen odbiti (-bijem), odtrúpiti; *impf.* odbijati, odtrupljevati; e. Ware — prodati, izpečáti; *impf.* prodájati; darauf — tolči (tolčem), nabijati.
lossein prost biti (sem), oprostiti se.
lossprechen odvezati (-vežem), oprostiti; *impf.* odvezovati, oproščevati;

(in d. Beichte) grehov odvézati, razgréšiti; *impf.* grehov odvezovati, razgreševati.

Losſprechung *f.* odvéza.

losſteuern krmiti proti čemu.

losſtürzen zagnati (-ženem) se, zapoditi se, zaleteti se, navaliti se.

lostrennen odločiti, *impf.* odločevati; (Naht) odpárati, razparati, odprati (-porjem).

Loſung *f.* srečkanje, žrébanje; (Parole) geslo; (— eines Tages im Geſchäfte) stržěk.

Löſung *f.* odvéza, razvéza, razrešitěv, rešitěv; (Loskauf) odkúp, rešitěv; (— des Knotens) razvozlánje; *chem.* raztópina, raztvór, razkrój.

Loſungsgeld *n.* stava.

Löſungsmittel *n.* topilo.

Loſungswort *n.* geslo.

loswerden iznebiti se, odkrižati se, oprostiti se, osvoboditi se; *impf.* iznebovati se, oproščevati se; ich kann ihn nicht — ne morem se ga otresti; der Schulden — oddolžiti se; d. Ware — blago razpečáti, — razprodáti.

loswickeln od-, razmotáti.

loswinden ſich izviti (-vijem) se, izmakniti se.

loszählen ſ. losſprechen. [ogovárjati.

losziehen (über jem.) obrekovati koga,

Löß *m.* (Lehm) púhlica.

Loth *n.* lot; (Bleiloth) olóvnica; ſ. Senkblei; Loth- lotov.

lothen z olovnico méritì.

löthen varíti, spájati; zvariti, spojiti.

löthig lotov, lot težěk; (in Zuſammenſetz.) lotěn.

Lothkolben *m.* spajálo.

lothrecht navpičěn, prostopaděn.

Löthrohr *n.* puhálnica.

Löthung *f.* spájanje.

Lotſe *m.* lavda.

Lotterbube *m.* maloprídnež, zanikarnež, potepúh.

Lotterie *f.* loterija; Lotterie- loterijski.

Lotterielos *n.* loterijski list, žreb, srečka.

Lotto *n.* ſ. Lotterie.

Lottoamt *n.* loterijski urad.

Lottoanlehen *n.* loterijski zajěm, loterijsko posojilo.

Lottogefälle *n.* loterijski dohódki *pl.*

Lotus *m.* *(Lotus corniculatus)* device Marije kožuščěk, nokota.

Löwe *m.* lev, oroslan; *dem.* levčěk; Löwen- lévov, levji.

Löwenbändiger *m.* levji krotilěc.

löwenbeherzt srčěn ko lev.

Löwenfuß *m.* *(Alchemilla vulg.)* hribna resa; device Marije plaščěk.

Löwenhaut *f.* levína, levova od. levja koža.

Löwenhündchen *n.* levčěk.

Löwenjagd *f.* lov na leve.

Löwenmaul *n.* (Pflanze) odolín, žábica.

Löwenzahn *m.* *(Leontodon Taraxacum)* régrat.

Löwin *f.* lévinja.

loyal zakonít, zakoněn; vdán, lojalěn.

Loyalität *f.* zakonítost; vdánost, lojálnost.

Luchs *m.* rís; *fig.* bistrovíd; Luchs- risov, risji.

Luchsauge *n.* risje okó (očésa); *fig.* bistri vid od. pogléd; ein — habend bistrovíd, bistroók. [koža.

Luchsbalg *m.*, Luchsfell *n.* risína, risja

Lucifer *m.* svetlonós; daníca, večérnica; (Teufel) hudóba, lúcifěr.

Lücke *f.* luknja, špranja, razpoklina, predór, razsedlina, razporěk; (Zahn—) škrba, škrbína; (leere Stelle) praznína, presleděk; (Zaun—) vrzél (-i).

Lückenbüßer *m.* vstavka; (Perſon) zatikálo, mašilo; jemandes — ſein biti (sem) koga omélo.

lückenhaft pomankljív, népopoln.

Lückenhaftigkeit *f.* pomankljivost, nepopolnost.

Lückenzahn *m.* (zob) vrzelják.

lückig lúknjast; škrbast, škrbínast; *bot.* preslédkast.

lucrativ koristonóséěn, dobiček dajóč od. nesóč.

Luder *n.* mrha, mrhovina, mrcina, mrtváščina; *fig.* mrha.

Luderleben *n.* razuzdáno od. nesrámno življenje.

ludern razuzdano živéti.

Luft *f.* vzduh, zrak; (bewegte —) sapa, vetěr; (Atmoſphäre) ozráčje; ſchwüle — sopárica; trübe — kalno nebó; in der freien — pod milim nebom od. Bogom,

na planem; die Vögel in der — ptice pod nebom; — schöpfen dihati, oddihovati se; nach — schnappen sapo pojemati, hlipati; in die — reden bob v steno metati (mečem); sich in die — erheben vzleteti; — machen s. lüften; einem Baume — machen veje zredčiti od. otrébiti drevesu; dem Blute — machen puščati; dem Herzen — machen srce zlajšati od. olajšati.

Luftart *f*. plin, vzdušina.

Luftballon *m*. zrakopláv, balón.

Luftbild *n*. prividěk, zračna prikazěn (-í). [hurčěk.

Luftblase *f*. (zračni) mehúr; *dem*. me-

Lüftchen *n*. sápica, vetrěc, vetrič.

luftdicht neprodušěn.

Luftdruck *m*. zračni tlak.

Luftdruckmesser *m*. tlakomér.

Luftelektricität *f*. zračna eléktrika.

lüften zračiti, vetriti; prezračiti, prevetriti; *impf*. prezračevati, prevetrovati; die Wolle — na prepahu imeti (imám) volno.

Lufterscheinung *f*. zračni prikaz oder pojáv, zračna prikazěn (-i).

Luftfahrer *m*. zrakoplavěc. [zraku.

Luftfahrt *f*. zrakoplóvnja, vožnja po

luftförmig plínav, zrákast.

Luftgänge *pl*., Lufthöhlen *pl*. zračni prohodi *pl*., vzdúšnice.

Luftgebilde *n*. prividěk.

Luftgewölbe *n*. podnébje.

Lufthahn *m*.s. Ventil.

luftig zračěn, vzdušěn, vetrověn; visók, prostorěn; *fig*. lahěk, lahkomiseln.

Luftkreis *m*. ozračje, vzdušje.

luftleer brezzračěn.

Luftloch *n*. dúšnik, oddušnik, sápnik, prodúh, prodúšina.

Luftmesser *m*. zrakomér.

Luftmesskunst *f*. zrakomérstvo.

Luftpumpe *f*. zračna sesálka. [nik.

Luftquelle *f*. čadobljúvnik, plinobljúv-

Luftraum *m*. zračna prostornína, zrakovje, zrakovina.

Luftregion *f*. opásje, podnébje.

Luftröhre *f*. sápnik, dúšnik; es ist mir in die — gerathen zaletélo se mi je.

Luftröhrenentzündung *f*. vnética sápnika od. v sapniku.

Luftröhrenschwindsucht *f*. súšica dúšnika.

Luftsäule *f*. zračni stolp.

luftscheu zraka bojéč. [sloj.

Luftschichte *f*. zračna plast (-í), zračni

Luftschiff *n*. zrakoplóvnica.

Luftschiffer *m*. zrakoplavěc.

Luftschiffahrt *f*. zrakoplovstvo, zrakoplovnja.

Luftschloss *n*. zlati grad; Luftschlösser bauen zidati si svetle gradove v obláke.

Luftspiegelung *f*. zračno zrcaljenje, zračno slepilo, zračni privídi *pl*.

Luftsprung *m*. skok.

Luftstrom *m*., Luftströmung *f*. zračni tok od. puh.

lufttrocken na zraku sušén.

Lüftung *f*. zračénje.

Luftveränderung *f*. zračna premémba.

Luftverdichtung *f*. zgoščanje zraka.

Luftverdünnung *f*. razredčanje zraka.

Luftvulcan *m*. s. Luftquelle.

Luftwandler *m*. vetrohoděc.

Luftwelle *f*. zračni val.

Luftzeichen *n*. nebno znamenje.

Luftzelle *f*. s. Lungenzelle.

Luftzug *m*. prepíh, prepáh.

Lug *m*. laž (-í), lež (-í), klama; — und Trug laž in goljufíja, klamstvo.

Lüge *f*. laž (-í), lež (-í); grobe — debéla od. kosmáta laž; jemanden —n strafen na laž koga postáviti; der — überwiesen werden na lažéh ostati (-stanem).

lügen lagáti (lažem) (se), legati (se); zlagáti se, zlegáti se; Freundschaft — hlíniti se.

Lügen *n*. laž (-í), legánje.

lügenhaft lažnív, lažljív.

Lügenhaftigkeit *f*. lažnivost, lažljivost.

Lügenmaul *n*. lažnivi goběc; *fig*. lažnivěc, lažník; *f*. lažnívka, lažníca.

Lügenprophet *m*. lažnivi oder krivi prerok. [fíje.

Lügenreich *n*. kraljestvo laží in golju-

Lügner *m*. lažnivěc, lažník; —in *f*. lažnivka, lažníca.

lügnerisch s. lügenhaft.

Luke *f*. lina, vrzél (-i), predór.

lullen uspávati; sesáti dati.

Lümmel *m*. cepěc, telebán, okórnež, neokrétnež, neotesáněc.

lümmelhaft telebanski, neokretěn, neotesán, štórkljast.

lümmeln telebániti, neokretno sloněti.

Lump *m.* capin, klátež, potepúh, potepín.

Lumpen *m.* capa, cunja.

Lumpengesindel *n.* drhál (-i).

Lumpensammler *m.* cápar, cúnjar.

Lumperei *f.* malovrédno dejánje; *fig.* majhnóta, níčica, malovredna reč (-i).

lumpicht cunjav, cúnjast, cápast.

lumpig s. lumpicht; *fig.* níčev, malovredĕn.

Luna *f.* s. Mond.

Lunarium *n.* lunostrój, lunárij.

Lunation *f.* lunácija, mali mesěc (čas od mlaja do mlaja).

Lunge *f.* pluča, pljuča; Lungen= pljučni.

Lungenarterie *f.* pljučna odvodnica.

Lungenbläschen *n.* s. Lungenzelle.

Lungenblutader *f.* pljučna privodnica.

Lungenbraten *m.* pljučna pečenka, pečéna pljuča *pl.*

Lungenentzündung *f.* pljučna vnética, pljúčnica, bodílj.

Lungenfäule *f.* pljučna gnilóba.

Lungenfische *pl.* pljučarice *pl.*

Lungenkrankheit *f.* pljučna bolezĕn (-i), pljúčnica.

Lungenkraut *n.* pljúčnik.

Lungenkreislauf *m.* pljučni obtók.

Lungenlappen *m.* pljučno krilo.

Lungenschlagader *f.* s. Lungenarterie.

Lungenseuche *f.* pljučna kuga.

Lungensucht *f.* pljúčnica, sušica, jétika.

lungensüchtig sušičĕn, jétičĕn.

Lungenzelle *f.* pljúčni mehúrĕc.

Lungerer *m.* lenúh.

lungern lenúšiti, lenobo pasti (pasem), pohajkovati.

Lünse *f.* osnik, lunĕk, pešĕlj.

Lunte *f.* zažigálnica, lunta.

Lupe *f.* lupa, večálo.

Lurch *m.* krkón.

Lust *f.* radost, veselje, ugodje, naslada; (Neigung) sla, mik, pohót (-i), želja, poželénje; mit — rad, z veseljem; ich habe — mika me, volja me je, hoče se mi; ich habe keine — noče se mi, ne mika me, toži se mi, ne ljubi se mi; — haben želéti, hotéti (hočem); zaželéti, poželeti; — zu etw. einflößen ohótiti koga; (fleischliche —) mesena poželjivost, nasladnost, pohótnost.

Lustbarkeit *f.* veselica, zabavnost, kratkočasnost, veselje.

Lustbegier *f.* poželjivost.

Lustdirne *f.* nečistnica, kurba.

lüsten, es lüstet mich hoče se mi, rad bi, rači se mi; s. ich habe Lust.

Luster *m.* lestenĕc, svetílnik, kloča.

Lüsterer *m.* pohotnik, razkóšnik.

lüstern hlepéti, dehtéti, sline cediti; *adi.* pohlepĕn, pohotĕn, poželjív, lákomĕn, gladĕn.

Lüsternheit *f.* pohlepnost, pohotnost, poželjivost, lákomnost, gladnost.

Lustfahrt *f.* zabavna vožnja, vožnja v zabávo.

Lustgänger *m.* sprehajalĕc, šetalĕc; —in *f.* sprehajálka, šetálka.

Lustgarten *m.* périvoj, cvetnják.

Lustgas *n.* opojni od. omamni plin.

Lustgehölz *n.* log, gaj.

Lustgeschrei *n.* ukanje, vriskanje.

Lusthaus *n.* lopa, utica.

lustig vesél, radostĕn, kratkočasĕn, zabávĕn.

Lustigkeit *f.* veselóst, rádost, kratkočasnost.

Lustigmacher *m.* glumĕc, šaljivĕc, burkež, veselják.

Lustort *m.* zabavišče.

Lustreise *f.* zabavno potovanje, pot v zabavo.

Lustreiz *m.* mik.

Lustschloss *n.* letográd, milograd.

Lustseuche *f.* sramna kuga, francozi *pl.*

Lustspiel *n.* vesela ígra, veseloígra, komedija.

lustwandeln sprehájati se, šetati (šetam od. šečem) se.

Lustwandler *m.* s. Lustgänger.

Lutheraner *m.* luterán, luteranĕc.

lutherisch luteránski, lúterski.

luxuriös razkošĕn, gízdav, velelép, sijajĕn, bleskotĕn, potratĕn.

Luxus *m.* gizda, razkoš (-i), razkošje; (Aufwand) potráta.

Luxusartikel *m.* nagizdni izdélĕk.

Luxuspflanze *f.* gosposka rastlína.

Luxussteuer *f.* potratnína, nagizdni davĕk.

Luxusware *f.* nagízdno blagó.
Luzerne *f.*, Luzernerklee *m.* meteljka, nemška dételja.
lyceal licejěn, licejalěn.
Lyceum *n.* licéj.
lymphatisch mezgověn, srkalěn, pivěn, limfatičěn.
Lymphdrüse *f.* mezgovna žleza; (geschwollene) odimalka, skakalka, bezgalka.
Lymphe *f.* mezga, limfa.
Lymphgefäß *n.* mezgovnica, mlečnica, srkalica.
Lymphkörperchen *n.* mezgovno telesce.
Lymphschlauch *m.* mezgovni mešičěk.
Lyra *f.* lira.
Lyrik *f.* lirika.
Lyriker *m.* lirik, lirski pésnik.
lyrisch lirski.

M.

Macaroni *pl.* makaroni, svalki.
Mäcen *m.* mecén, zavetnik, podpornik (umetnostij in znanostij).
Mache *f.* delo; (Gemachtes) izdelěk.
machen délati, činiti, tvóriti; storiti, učiniti, napráviti, narediti; *impf.* naprávljati, naréjati; das macht nichts to nič ne dé, to ni nič; das macht, weil er arm ist to prihaja od tod, ker je ubog od. tega je uboštvo krivo; zweimal drei macht sechs dvakrat tri je šest; ein Gedicht — pesěn zložiti, *impf.* — zlagati, — skladati; den Bedienten — (im Spiele) igrati služabnika; große Sorgen — graues Haar velike skrbí človeku lasé ubelijo; ein fröhliches, saures Gesicht — veselo, kislo držáti (držím) se; große Augen — debelo glédati; (betragen) znesti, *impf.* znašati, biti (sem); eine Beschreibung von etwas — popisati (-pišem) —, *impf.* popisovati kaj; Einwürfe — ugovarjati, proti čemu govoriti; Geschrei — kričati (-ím); ein Ende — končati, dokončati; *impf.* končavati; eine Reise — potovati; einen Versuch — poskusiti, *impf.* poskušati; Vorwürfe — očitati, *impf.* očitovati; Vorschläge — svetovati; nasvetovati (komu kaj); kund— razglasiti, oznaniti; *impf.* razglaševati, oznanovati; einem eine Verbeugung — prikloniti se, *impf.* priklanjati se komu; Feuer — zakuriti, ogenj zanetiti; Spaß — šaliti se; pošaliti se; mache dir nichts daraus nič ne maraj; sich auf etwas Rechnung — zanašati se na kaj, šteti (štejem) na kaj; den Anfang — začeti (-čnem), *impf.* začenjati; viel Rühmens — ústiti se, šopíriti se (s čim); gesund — zdraviti; ozdraviti; reich — bogatiti; obogatiti; weiß (schwarz) — beliti (črniti); pobeliti (počrniti) ꝛc.; fertig — dogotoviti, *impf.* dogotavljati; warm — razgreti (-grejem), ogreti; *impf.* razgrevati, ogrevati; eine Entdeckung — iznajti (-najdem); einem Platz — umakniti se, uganiti se komu; sich Vermögen — obogatéti; das Bett — postlati (-steljem), *impf.* postiljati; sich — (= sich stellen) délati se, z. B. sich krank — bólnega se délati.
Macherlohn *m.* plačilo za delo, — od dela.
Machination *f.* spletka, zvijača, zvijáčina, skrivni naklep.
machinieren zvito ravnati, spletke délati.
Macht *f.* moč (-í); (Gewalt) oblást (-i); (Heer) vojska, armada; die europäischen Mächte evropejske države *pl.*, — vlasti *pl.*
Machtgeber *m.* pooblastitelj.
Machthaber *m.* mogotěc, mogočnik, oblastnik, vladár; (Bevollmächtigte) pooblášćeněc, pooblášćenik.
Machthaberin *f.* mogočnica, oblástnica, vladárica; pooblášćenka.
mächtig mogočěn, oblastěn; (stark) močěn, silěn; (kundig) vešč; e. Sprache — sein znati (znam) jezik, vešč biti jeziku; (fähig) zmožěn.
Mächtigkeit *f.* mogočnost; (im Bergbaue) debelina, širina.
mächtiglich *adv.* siloma, močno.
machtlos brez moči, brez oblásti, nemogočěn, slab.
Machtlosigkeit *f.* nemogočnost, slabóst.
Machtspruch *m.* samovoljni izrék.

Machtvollkommenheit *f.* neoméjena oblást (-i), popolna oblást od. moč (-í).
Machtwort *n.* mogočna beseda, krepka —, veljavna beseda.
Machwerk *n.* krparija, šušmarija, slabo —, revno delo.
Maculatur *f.* makulatura.
Mädchen *n.* déklica, deklè (-ta), deklína, púnica; junakovica; *dem.* deklíčica, dekletce, deklínica, púnčica, (púnčika); Mädchen- dekliški.
Mädchenalter *n.* deklištvo, deklinstvo.
Mädchenanstalt *f.* dekliški zavod.
mädchenhaft dekliški.
Mädchenlehrer *m.* dekliški učitelj.
Mädchenraub *m.* dekliški rop, ugrabljenje deklet, odpeljanje —.
Mädchenräuber *m.* dekliški ropar, odpeljevalěc deklet.
Mädchenschule *f.* dekliška šola oder učilnica.
Mädchenvolk *n.* dekleta *pl.*
Made *f.* zaplivěk.
Mademoiselle *f.* s. Fräulein.
Madenfresser *m.* zaplivkojedka, obadar.
Madenwurm *m.* otročja glista.
madig črvív, piškav.
Madonna *f.* mati božja, božja porodnica.
Madrigal *n.* madrigal.
Magazin *n.* magazín, vkladališče, skladišče.
Magd *f.* dekla, služabnica, služkinja, krščenica.
Mägdlein *n.* s. Mädchen.
Magen *m.* želoděc; sich den — überladen preobjésti (-jém) se, *impf.* preobjédati se; auf nüchternen — na tešče; jemanden im — haben biti (sem) na koga zlovoljen; Magen- želodčni, za želoděc.
Magenbrennen *n.* zgaga, gorečica.
Magendrücken *n.* tiščanje v želodcu; ich habe — v želodcu me tišči.
Magenentzündung *f.* želodčna vnetica, vnetje želodca.
Magenfieber *n.* želodčna vročica.
Magengrube *f.* žličica.
Magenkrampf *m.* želodčni krč, krč v želodcu.
Magenkrankheit *f.* želodčna bolezěn (-i), bolezěn v želodcu.
Magenkrätzer *m.* cvičěk, kislica, kislo vino.
Magenkrebs *m.* želodčni rak, rak v želodcu.
Magenmund *m.* ustje želodca.
Magenpflaster *n.* oblíž na želoděc.
Magensaft *m.* želodčni sok.
Magensäure *f.* želodčna kislina.
Magenschmerz *m.* bolečina v želodcu.
magenstärkend krepčalěn za želoděc, želoděc krepčajóč.
Magenstärkung *f.* krepčalo za želoděc.
Magentropfen *pl.* kaplje za želoděc.
Magenweh *n.* s. Magenschmerz.
mager suh, kúmern, mršav, slok (St.); (v. Fleische) pust, ród (St.); (v. Gesichte) upaděl, udrt; (v. der Weide) slab; (v. d. Saat) reděk; (v. d. Kost) pičěl, slab; (v. d. Zeit) slab, pust; — werden shujšati, posušiti se.
Magerkeit *f.* suhost, kumernost, mršavost, slokost, pustost, rodost, upadlost, udrtost.
magern *intr.* hújšati, sušiti se, mršaveti; shújšati, posušiti se, omršeti.
Magie *f.* magíja, čarovništvo, čarodejstvo.
Magier *m.* mag (duhovnik pri Perzijanih); (Zauberer) čarodéj, čarovnik.
magisch mágičěn, čarodejěn, čarověn.
Magister *m.* mojstěr, učitelj.
Magistrat *m.* magistrát, mestna gosposka.
Magistratsrath *m.* magistratni svetovalěc, — svétnik.
Magnat *m.* magnát, velikáš, velják, boljár.
Magnesia *f.* magnézija.
Magnet *m.* magnét.
Magneteisenerz *n.* magnetověc.
magnetisch magnétičěn.
magnetisieren magnetizovati, magnetizirati.
Magnetismus *m.* magnetizěm.
Magnetnadel *f.* magnetnica, magnetna igla, sévernica.
Magnetstein *m.* magnétověc.
Magnificenz *f.* (als Titel d. Rectoren) magnificencija, vélmoštvo.
magnifik preizvrstěn, prekrasěn.
Magnolie *f.* magnolija, šakoljan.
Mahagoniholz *n.* mahagonovina.
Mahd *f.* séča, séč (-i), košnja, kositěv, séčevina; (eine Reihe abgemähten Grases) red (-í), plasta.

mahdbar kositěn.
Mähder *m.* s. Mäher.
Mahdzeit *f.* séča, košnja; zur — ob séči, ob košnji.
mähen seči (sečem), kositi; (mit d. Sichel) žeti (žanjem, ženjem).
Mäher *m.* kosěc, senosék.
Mähfeld *n.* košenina, lazovina.
Mahl *n.* (das Essen) jed (-í); (d. Hochzeitsmahl) gostija; (ein anderes feierliches Mahl) pojédina, gostarija, gostí *pl. f.*; (d. Leichenmahl) sedmina, pogrébščina, kármina; (d. Mittagsmahl) kosílo, obed, obedo, júžina; (d. Vormittagsessen) predpóldnica; (d. Nachmittagsessen) málica, mala júžina, popóldnica; (d. Abendmahl) večérja.
mahlen mleti (meljem); zmleti, pomleti.
Mahlen *n.* mlenje, mletěv.
Mahlgast *m.* mlelěc, meljár, meljáj.
Mahlgeld *n.* mletvina, meljarina.
Mahlgerinne *n.* (mlinski) žleb, rake *pl.*
Mahlgetreide *n.* žito za mletje, melja, meljivo. [ujém.
Mahlmetze *f.* mérica (mlinarska),
Mahlmühle *f.* mlin od. malěn (za žito).
Mahlschatz *m.* (Heiratsgabe) dota.
Mahlstrom *m.* morski vrtiněc, morska vrtanja, cmrk.
Mahlzahn *m.* melјáč, kotnják.
Mahlzeit *f.* gostija, gostarija, pojédina; s. a. Mahl; — halten kósiti, obedovati, južinati; večérjati. [list.
Mahnbrief *m.* opómnica, opominski
Mähne *f.* griva.
mahnen opomniti, spomniti; *impf.* opominjati, spominjati; (wegen einer Schuld) terjati (koga).
Mahnen *n.* opominjanje, spominjanje; terjanje.
Mahner *m.* opominjalěc; terjalěc; —in *f.* opominjalka, terjalka.
mähnig grivat, grivast.
Mahnung *f.* opomín, opominjanje.
Mahnzettel *m.* s. Mahnbrief.
Mahomedaner *m.* mahomedaněc.
mahomedanisch mahomedanski.
Mähre *f.* kljuse (-ta), mrha.
Mähzeit *f.* s. Mahdzeit.
Mai *m.* maj, majnik, véliki travěn.
Maibaum *m.* mlaj.
Maiglöckchen *n.* šmárnica; devičica, solzíca, dragoljuběc, kapljica.
Maikäfer *m.* hrošč.
Maire *m.* župán, mér.
Mais *m.* túrščica, korúza, debelača; Mais= turščični, koruzni.
Maisacker *m.* (nach d. Ernte) túrščišče, koruzišče.
Maisbehälter *m.*, **Maisdarre** *f.* koruznik, koruznják.
Maisbrand *m.* črnilěc, smetljaj.
Maisch *m.*, **Maische** *f.* žonta, brozga, drozga.
maischen žóntati, brózgati, drózgati, mešati; zbrozgati, zdrozgati, premešati.
Maiskolben *m.* turščični (koruzni) storž, lat (-ú), lat (-í), latica.
Maitrank *m.* majnikovo vino.
Maiwurm *m.* trávnica.
Majestät *f.* veličanstvo, veličastvo; kaiserliche — cesarsko veličanstvo, cesaróst *(nar. pes.)*, presvetli cesar; königliche — kraljevsko veličanstvo, presvetli kralj.
majestätisch veličastěn, veličanstven.
Majestätsbeleidigung *f.* razžalitěv od. razžaljenje veličanstva.
Majetätsgesuch *n.* prošnja do veličanstva od. do presvetlega cesarja (kralja).
Majestätsrecht *n.* pravo veličanstva.
Majestätsverbrechen *n.* zločín razžalitve veličanstva, razžalitěv veličanstva.
Majestätsverbrecher *m.* zločiněc razžalitve veličanstva, razžaliväc veličanstva.
Major *m.* majór.
Majoran *m.* majarón.
Majorat *n.* majorát.
majorenn polnoletěn, dorastěl; — werden leta izpólniti, v leta priti (pridem). [lost.
Majorennität *f.* polnoletnost, dorast-
Majorität *f.* večina.
Majuskel *f.* vélika začetna črka.
Makel *m.* mádež, maróga; (Blässe) lisa; (Narbe) brazgotina, zarastěk.
Mäkelei *f.* mešetárjenje. [rogast.
makelig mádežěn, omadeževán, ma-
makellos brezmádežěn, brez madeža, neomadeževán.
mäkeln mešetovati, mešetariti; (tadeln) grajati, grditi, črniti, hibe očitati (komu).

Mäkler *m.* mešetar; (Tadler) grajalěc, grdilěc, črnilěc, očitalo.
Mäklergeschäft *n.* mešetarija.
Mäklerlohn *m.* mešetarina.
Makrele *f.* vretenica, lokarda.
Makrobiotik *f.* makrobiotika, nauk kako se življenje dolgo ohrani.
Mal *n.* (Zeichen) znamenje; (Denkmal) spominěk.
mal in Zusammensẞg. -krat, pot, z. B. ein— enkrat, jedenkrat; dieses— takrat, to pot; einige— nektere krati; mit einem— na enkrat; das erste— prvikrat, prvič; das nächste— prihodnjič; ein anderes— drugikrat; zum letzten— zadnji (poslednji)krat, zadnjič (poslednjič).
Malachit *m.* malahít.
Malaga *m.* málaško vino, malagověc.
Malbaum *m.* zaznamovano drevó (-ésa); (Grenzbaum) mejník.
malcontent nezadovoljěn.
Malcontent *m.* nezadovoljnik, nezadovoljnež.
Malcontentismus *m.* nezadovoljstvo.
maledeien kleti (kolnem); prekleti, ukleti; *impf.* preklinjati, uklinjati, psovati (psovam u. psujem), opravljati.
Maleficant *m.* hudodelnik, zločiněc.
malen slikati; naslikati.
Maler *m.* slikar; Maler- slikarski.
Maleratelier *n.* slikarnica.
Malerei *f.* slikarija, slikarstvo; (Gemälde) slika, slikana podoba.
Malerin *f.* slikarica.
malerisch slikovit, kakor naslikan; *fig.* prekrasěn, prelép.
Malerkunst *f.* slikarstvo, slikarska umetnost.
Malerschule *f.* slikarska šola.
Malheur *n.* nezgoda, nesreča.
Malice *f.* zloba, zlobnost, zločestost.
maliziös zloběn, hudoběn, zločest.
Mallepost *f.* pisemska pošta.
malmen drobiti, meti (manem); zdrobiti, razdrobiti, zmeti.
Malstatt *f.* (Zielstatt) strelišče; (Versammlungsort) shajališče, rotišče.
Malstein *m.* mejnik; (Denkmal) spominěk, spominski kamen.
Malter *n.* (*m.*) malta, sip, pesěk.
Malteser *m.* maltezar.
Malteserorden *m.* malteški red.
Malteserritter *m.* malteški vitez.
maltraitieren grdo (hudo) ravnati (delati) s kom, mučiti (koga). [vino.
Malvasier *m.* malvaževěc, malvaško
Malve *f.* selzénověc; —n *pl.* *(Malvaceae)* sleznice *pl.*
malvenartig selzinast, slezinast.
Malz *n.* slad, sladje; an ihm ist Hopfen und — verloren nič ne velja, ni dobre dlake na njem; Malz- sladni, za slad.
Malzbottich *m.* kad (-í) za slad.
Malzdarre *f.* sušilnica za slad, sladarnica.
Malzeichen *n.* znamenje.
malzen sladáriti, slad (sladje) delati.
Malzer *m.* sladár.
Malzkammer *f.* slád(óv)nica, sladára.
Malzkasten *m.* sladník, sladnják.
Malzmühle *f.* mlin (malěn) za slad.
Malzmühler *m.* sladomél.
Malzsteuer *f.* sladnina.
Mama *f.* máma, mámka, mámica.
Mameluk *m.* mamelúk; *fig.* odpadnik.
Mammon *m.* mámon, malik bogastva; *fig.* posvetno premoženje.
Mammut *n.* mámut.
Mamsell *f.* s. Fräulein.
man *pron. ind.* wird ausgedrückt mit človek, kdo, se oder durch die 3. Person des Plural mit dem zugrunde liegenden, jedoch meistens verschwiegenen Subjecte ljudje, z. B. — weiß nicht človek ne vé, ne vé se; — gebe mir das naj mi kdo to dá; — sagt govoré, pravijo, govorí se.
mancher *pron.* társikdo *(subst.)*; marsikateri, marsikteri *(adi.)*; im Pl. nekateri, nekteri, mnogoteri, mnogi; an manchen Orten marsikjé, mársikod.
mancherlei *pron.* mársikaj, to pa óno *(subst.)*; marsikatéri, marsiktéri, mnogotéri, mnogovrstěn *(adi.)*.
manchmal *adv.* včasi, časi, včasih, časih, marsikaterikrat, marsikterikrat.
Mandant *m.* pooblastilěc, pooblastitelj.
Mandarin *m.* mandarín, mandariněc.
Mandat *n.* povelje; zapoved (i), ukáz, naredba; pooblastilo; (eines Abgeordneten) poslanstvo, mandát.

Mandatar *m.* pooblaščenĕc.
Mandel *f.* mándelj (-na), mándeljnovo jedro; (Drüse) bezgalka, drgál (-i), drgancéla; (15 Stück) petnajst, petnajstero; Mandel- mandeljnov.
mandelartig mandeljnast.
Mandelbaum *m.* mándeljnovĕc.
Mandeldrüse *f.* s. Mandel.
Mandelholz *n.* mandeljnovina, mándeljnov les.
Mandelkern *m.* mándeljnovo jedro.
Mandelkrähe *f.* zlatovranka.
Mandelmilch *f.* mándeljnovo mleko.
Mandelöl *n.* mándeljnovo olje.
Mandoline *f.* mandolína.
Mandril *m.* mandril.
Manen *pl.* duše rajnkih od. umrlih, mani *pl.*
Mangan *n.* mangán.
Mangansäure *f.* mangánova kislína.
Mange *f.* valja, likálnica.
Mangel *m.* pománkljej, pománkanje, nedostatĕk; (Fehler) pogrešĕk, hiba; pregrešĕk; — leiden strádati, v potrebi biti (sem); — haben premalo iméti (imám), manka, pomankuje od. zmenkuje (komu česa); aus — an Beweisen ker ni dokazov, zavoljo pománkanja dokazov.
mangelhaft pomankljiv, nedostatĕn.
Mangelhaftigkeit *f.* pomankljivost, nedostatnost.
mangeln mánkati, ne biti (je), ne iméti (imám); pománkati, zmánkati; *impf.* pománkovati, zmánkovati; es mangelt mir an Zeit ne utegnem, nimam časa.
mangen váljati, líkati, móngati; pováljati, polikati.
Manger *m.* váljalĕc, likalĕc.
Mangfutter *n.* méšanica; (für die Schweine) obloda.
Mangkorn *n.* soržica, zmes (-i).
Mangold *m.* (Runkelrübe) pesa; (Burgunderrübe) bela pesa; (rothe Rübe) blitva, r(u)deča pesa.
Manichäer *m.* manihejĕc; (Gläubiger) upnik.
Manie *f.* nezmérna strast (-i), manija.
Manier *f.* način, šega, navada, običáj; auf eine andere — drugače, inače; (Betragen) obnašanje, kretanje, vedenje.
manieriert umetno narején oder napravljen; prisiljen, primoran.
manierlich lepega (čednega) obnašanja, dostojĕn, olikan, omikan, izobražen.
Manierlichkeit *f.* lepo (čedno) obnašanje, dostojnost 2c.
Manifest *n.* manifést, cesarjev razglás.
Manifestation *f.* manifestacija, razodetje, razodevanje.
manifestieren razodéti (-denem), pokazati (-kažem); *impf.* razodévati, pokazovati.
Manipulation *f.* manipulacija, ravnanje (s čim), opravljanje.
manipulieren ravnati (s čim), opravljati (kaj).
Mann *m.* mož, možák; (Mensch) človek; (Ehemann) mož, sopróg; ein starker — korenják, hrust, junák, čvrsták; einen — nehmen možiti se; omožiti se, udati se; *impf.* udájati se; an — bringen prodati, spečati; ein armer — ubožĕc, siromák, revež; ein alter — starĕc, starčĕk; ein — ein Wort mož beseda; sie stehen alle für einen — vsi so za jednega; ich stelle meinen — sem mož za to, sem dobĕr za to; er ist nicht mein — ni človek za me, ne maram zanj; du bist nicht der — dazu ti nisi temu kos, ti nisi za to; Mann- moški.
Manna *f.* u. *n.* mana, auch nebeška hrana.
mannbar dorastĕl, godĕn od. pripravĕn za ženitĕv (možitĕv).
Mannbarkeit *f.* dorastlost, leta za ženitĕv (možitĕv).
Männchen *n.* človečĕk, možičĕk, možicelj (-na); (v. Thieren) samĕc, starĕc.
Männergeschlecht *n.* junaški rod.
Männermuth *m.* junaška srčnost.
Mannes- moški.
Mannesalter *n.* moška leta *pl.*, moška doba.
mannhaft možát, moški, junaški, korenjaški.
Mannhaftigkeit *f.* možatost, moštvo, junaštvo, korenjaštvo.
Mannheit *f.* moštvo, moška zmožnost, moškost.
mannigfach, mannigfaltig mnogoteri, mnogotérnat, mnogovrstĕn, raznovrstĕn, raznoličĕn.

Mannigfaltigkeit *f.* mnogoterost, mnogovrstnost, raznoličnost.

manniggestaltet mnogoličĕn, raznoličĕn.

männiglich vsakdo, slehern, slednji.

Männin *f.* možákinja, žena.

männlich moški; (tapfer) možát, junaški.

Männlichkeit *f.* moštvo; možatost, junaštvo.

Manns= moški.

Mannsbild *n.* moški, možakar.

Mannschaft *f.* možjé *pl.*, moštvo, ljudstvo; (milit.) vojščaki, vojaki.

mannshoch za možá visok.

Mannsperson *f.* s. Mannsbild.

Mannsschneider *m.* krojáč za moške.

Mannsschuster *m.* črevljár za moške.

Mannsstamm *m.* moški rod od. zarod.

mannssüchtig možaželjna.

Mannstreu *f.* možina; (Alpenmannstreu) zaspanka.

Mannsvolk *n.* moštvo, možjé *pl.*, moški *pl.*

Mannszucht *f.* vojaški red in strah; — halten vojake v strahu iméti (imám), vojake v redu iméti in strahovati.

Manometer *m.* *n.* manometĕr; merilo razpenjavosti plinov in parov.

Manöver *n.* manevĕr, vojaška vaja, vojna —.

manövrieren manevrovati, vaditi se v orožji.

Manschette *f.* manšeta, naročka.

Mantel *m.* plašč, gaban, čoha (St.); den — nach dem Winde hängen plašč po vetru obračati, ravnati se po okoliščinah.

Mäntelchen *n.* plaščĕk.

Mantelfläche *f.* plašč.

mänteln s. bemänteln.

Mantelsack *m.* s. Felleisen.

Mantille *f.* mantila, ženski plaščĕk.

Manuale *n.* (b. d. Kaufleuten) priročna knjiga; (b. d. Orgel) ročne tipke.

Manufactur *f.* (Fabrik) rokodelnica, rokotvornica; (Fabrication) rokodelstvo, rokotvorstvo; Manufactur= rokodelni, rokotvorni.

Manufacturarbeiter *m.*, Manufacturist *m.* rokodelĕc, rokotvorĕc, manufakturíst.

Manufacturware *f.* rokodelna roba, rokotvórina.

Manuscript *n.* rokopís.

Mappe *f.* mapa, zemljepisna karta.

Mappeur *m.* maporisĕc, risar zemljepisnih kart.

mappieren maporisati, mapírati, mapovati.

Marchande de modes *f.* modistkinja, prodajalka lepe modne robe in blaga za lišp.

Märchen *n.* pravljica; das ist ein — ta je bosa, — zmišljena.

Marder *m.* kuna; *dem.* kunica; Marder= kunji.

Marderfalle *f.* past (-í) za kune.

Marderfell *n.* kunina, kunji meh.

Marginalien *pl.* obkrajne opazke *pl.*, pristavki *(pl.)* na kraji.

Maria *f.* Marija; Ave — češčena si Marija; Marien= Marijin, šmarni.

Marienapfel *m.* šmarno jábelko.

Marienbild *n.* matere božje podoba.

Marienblume *f.* marjética.

Mariendistel *f.* device Marije osát.

Marienfest *n.* device Marije praznik, šmarni praznik, gospojnica.

Marienkäfer *m.* polónica, božja krávica, povélka, rožina.

Marienrose *f.* s. Marienblume.

Marine *f.* mornarstvo, pomorstvo, mornarica; morska moč (-í) od. vojska, brodovje.

Marineofficier *m.* pomorski (marinski) častnik.

marinieren sóliti, marinovati; vsóliti, nasóliti.

Marionette *f.* donda, lilika, čeča.

Mark *n.* mozĕg; (Gehirn) možgani *pl.*; (im Holze) stržén, svrž; *fig.* jedro, cvet.

Mark *f.* meja, granica; (Land) okrajina, pokrajina; (Gewicht) marka (= 16 lotov).

Marke *f.* marka, znamka; (Spiel—) znamka za igro.

marken znamkovati; zaznamkovati, zaznamovati.

Marketender *m.* vojaški branjevĕc, marketendar; —in *f.* vojaška branjevka, marketéndarica.

Markgraf *m.* mejni grof.

Markgräfin *f.* mejna grofinja.

markgräflich mejnogrofijski.

Markgrafschaft *f.* mejna grofija.

markieren s. marken.

markig mozgat; strženast, svržnát; *fig.* jedernát, čvrst.

Markrain *m.*, Markscheide *f.* meja, omejěk.

Markscheidekunst *f.* rudarsko zemljemérstvo, jamomérstvo.

Markscheider *m.* rudarski zemljemérěc, jamomérěc.

Markstein *m.* mejník, mejni kamen.

Markt *m.* seměnj, soměnj, sejěm; (Wochen—) tržni dan (dneva); (Marktflecken) trg; zu —e bringen na prodáj postaviti; seine Haut zu —e tragen kaj nevarnega si nakopati (-kopljem) na glavo, nevarnosti izpostaviti se, na svojo nevarnost kaj početi (-čnem); Markt- sémnji, sejmski; tržni.

Marktaufseher *m.* tržni (sejmski) ogleda od. nadzornik.

Marktbesucher *m.* tržěc, semnjevalěc, sejmovalěc.

Marktbewohner *m.* tržán; —in *f.* tržánka.

Marktbude *f.* sejmska (tržna) prodajalnica; sejmski šator.

Marktcommissär *m.* tržni komisar.

markten tržiti, trgovati, sejmovati, na sejmu prodajati.

Marktflecken *m.* trg; *dem.* tržič.

Marktgeld *n.* tržnina, sejmnina.

Markthütte *f.* s. Marktbude.

Marktleute *pl.* semnjevalci, sejmarji, sejmovalci; tržci, tržni ljudje; tržáni *pl.*

Marktordnung *f.* tržni (sejmski) red.

Marktplatz *m.* trg, tržišče; semnjišče, sejmišče.

Marktpreis *m.* tržna (sejmska) cena.

Marktpreiscertificat *n.* cenovna poverilnica.

Marktrecht *n.* tržno (sejmsko) pravo; (Marktfreiheit) tržna (sejmska) pravica.

Marktrufer *m.* tržni (sejmski) izklicevalěc.

Marktschreiber *m.* tržni (sejmski) pisár.

Marktschreier *m.* kričón, hlastáč, baháč, šarlatán.

Marktstand *m.* sejmsko mesto, sejmski prostor.

Marktstandgeld *n.* šatorina.

Markttag *m.* sejmski dan (dneva), seměnj; tržni dan.

Marktverkehr *m.* tržni promet.

Marktzoll *m.* sejmnina; tržnina.

Marmor *m.* mármor, mrámor; Marmor- mármorěn, mrámorěn, mármornat, mrámornat.

marmorartig mármornast, mrámornast.

marmorieren marmorírati, marmornasto barvati; — pobarvati.

marmorn mármorěn, mramorěn, mármornat, mrámornat.

marode maród, bolěn, betežěn; upéhan, spéhan, truděn; — werden zboléti, zbetežáti (-ím); upéhati se, utrúditi se.

Marodeur *m.* marodér, bolník, betežník; upéhaněc, zastajalěc, plenilěc, rópar.

marodieren marodovati, bolovati, betegovati; zaostajati, pleniti, ropati.

Marqueur *m.* markér.

Marquis *m.* markíz.

Marquise *f.* markíza, markizinja.

Mars *m.* Mars, Mart (vojni bog rimski).

Marsch *m.* hod, pot (-a u. -i), marš; zum —e blasen na odhod trobiti; einen — spielen popotnico gosti (godem) od. igrati; marsch *interj.* hodi! stopaj! (packe dich) pobéri se! zgubi se!

Marsch *f.* muža, mužava, močevina.

Marschall *m.* maršál.

Marschallswürde *f.* maršalstvo.

Marschbefehl *m.* potno povelje, potni ukaz.

marschfertig pripravljen na (za) odhód.

marschieren iti (grem), hoditi, stopati, marširati; (reisen) potovati; marschiere! pobéri se, zgubi se.

Marschland *n.* s. Marsch *f.*

Marschlied *n.* potnica, popotnica.

Marschlinie, Marschroute *f.* zapovedan (ukazan) pot, potovnica; mit gebundener — na ravnóst.

Marstall *m.* konjušnica, konjarnica.

Marter *f.* muka, teza, mučilo, trapilo.

Marterer *m.* mučitelj, mučilěc, trapilěc, trpinčevalěc.

Marterkammer *f.* mučilnica, tezalnica, trapilnica.

martern mučiti, trpinčiti, trapiti; sich — ubijati se.

Marterthum *n.* mučeništvo.

Martertod *m.* mučeniška smrt.
martervoll mučěn, poln muk.
Marterwerkzeug *n.* mučilo, trapilo.
Marterwoche *f.* véliki teděn.
Märtyrer *m.* mučeník, mučeněc, márternik; Märtyrer= mučeniški, marterniški.
Märtyrin, Märtyrerin *f.* mučenica, mučenka, márternica.
März *m.* marěc, suščc, brézěn; serbo=kroat. ožujak; März= marcni, suščev, breznov.
Märzbier *n.* marcno pivo.
Märzschnee *m.* suščev sneg.
Märzveilchen *n.* dišeča vijólica, ljúbica.
Masche *f.* petlja, zanka, zádrga.
Maschine *f.* stroj, mašina.
Maschinenfabrik *f.* strojarnica, tovarna za stroje.
Maschinenführer *m.* strojevodja.
Maschinenlehre *f.* strojeslovje.
maschinenmäßig tlačanski, rabotěn.
Maschinenmeister *m.* strojni mojstěr, strojnik.
Maschinenwesen *n.* strojstvo, strojništvo.
Maschinerie *f.* strojarija, strojilo.
Maschinist *m.* strojnik, mašinist.
Maser *f.* pika, grča, hrga, maroga.
maserig pikast, grčast, hrgast, marogast.
Masern *pl.* dóbrce *pl.*, ógrce *pl.*, óšpice *pl.*, pléhi *pl.*
Maske *f.* krinka, larva, obrázina, šema; (Person) maska, maškara, šema.
Maskenball *m.* maškaráda.
Maskerade *f.* maškaráda.
maskieren našemiti, maskirati; sich — našemiti se, maskirati se.
Massacre *n.* prelivanje krví, klanje, krvava svatovščina.
massacrieren moriti, klati (koljem); pomoriti, umoriti, poklati, posekati, potolči (-tolčem), pobiti (-bijem), ubiti; *impf.* pobijati, ubijati.
Masse *f.* masa; (Materie) snov (-í), tvarina; (Menge) množina, gromada; (Klumpen) kepa, gruča, gruda.
Massenanhäufung *f.* skúpljanje oder kopičenje ljudij.
Massengebirge *n.* gromadne gore *pl.*, gromadno gorovje.
massenhaft gromaděn, nakopičěn.
massenweise *adv.* na kupe.
Masseverwalter *m.* oskrbník (opravník) imovine (imetka).
massig (v. Gestein in der Geognosie) ležičav.
massiv masivěn, gost, trděn; aus —em Golde iz (od) samega od. čistega zlatá; *fig.* neotesan, zarobljen, gròb.
Maß *n.* mera; *dem.* mérica; das — zu einem Rocke nehmen suknjo pomériti, mero vzeti (vzamem) za suknjo; (Verhältnis) razmérje, priméra; im hohen —e zeló, jako; im vollen —e popolnoma, v polni meri; nach dem —e des Verdienstes po zaslugi; mit — zmérno; halte — im Genusse uživaj zmérno.
Maß *f.* (Bier, Wein) bokál, pint.
Maße *f.* 1.) pravo razmérje, prava méra; z. B. über die —n, über alle —n čez mero, čez vso mero, čez nemoč; 2.) (Art, Weise) način; z. B. dermaßen tako; einigermaßen nékaj, nékako, nékoliko; bekanntermaßen kakor je znano, znano je da; gebürendermaßen spodobno, spoštljivo; gewissermaßen nékako, tako nékako; 3.) (im Bergbau) odmérěk.
Maßengebür *f.* (im Bergbau) merovína, odmernína.
Maßflasche *f.* bokál, pint.
Maßgabe *f.* razmérje, priméra; nach — d. Umstände po okoliščinah, kakor okoliščine nanesó.
maßgebend merodajěn, uplivěn.
maßgeblich s. maßgebend.
Maßholder *m.* maklén, klén.
mäßig zmérěn, trézěn, vzdržěn; (mittelmäßig) srednji; —es Feuer pohlevni ogěnj; — leben zmérno oder trézno živéti.
mäßigen krotiti, brzdati; ukrotiti, ubrzdati; (ermäßigen) mánjšati; umánjšati, znižati; *impf.* zniževati.
Mäßigkeit *f.* zmérnost, tréznost, vzdržnost.
Mäßigkeitsverein *m.* društvo tréznosti oder zmérnosti.
Mäßigung *f.* kročenje, brzdanje; manjšanje, zniževanje; mit — zmérno.
Maßliebchen *n.* marjética.
maßlos brezmérěn, nezmérěn.

Maßlosigkeit *f.* brezmérnost, nezmérnost.
Maßregel *f.* pravilo, vodilo; (Verfügung) naredba.
maßregeln pravila dájati, strahovati, mojstrovati.
Maßstab *m.* merílo.
maßvoll zmérĕn.
Mast *m.* jádrenik, jámbor, jámbora.
Mast *f.* žir, piča, (Mastung) pitanje, krmljenje.
Mastbaum *m.* s. Mast *m.*
Mastdarm *m.* ritnik, mastnik, danka.
Mastdarmaustritt *m.* izstóp danke.
Mastdarmwurm *m.* glista.
mästen pitati, rediti, krmiti, debeliti; spitati, obrediti, odebeliti; sich — dobro jesti (jem) in piti (pijem).
Mäster *m.* pitalĕc, redilĕc, krmílĕc.
Mastfutter *n.* piča; (Buchmast) žir; (Eichelmast) želod.
Mastgans *f.* pitana gos (-í).
Mastgeld *n.* žirnina, žirovina.
Mastix *m.* mástika, mástikova smola.
Mastixbaum *m.* mástika, mastikovo drevo (drevesa).
Mastkuh *f.* pitnica, pitana krava.
Mastochs *m.* pitani vol.
Mastschwein *n.* pitana svinja, krmljenka.
Maststall *m.* pitovnják, krmljenščák.
Mastvieh *n.* pitana živina, klavna —.
Mastwerk *n.* jambórovje, jadrenikovje.
Matador *m.* matadór, prvák.
Material *n.* (*pl.* —ien) roba; (Spinnmaterial) predivo; (Bau—) gradivo, stavivo; (Schreib—) pisalna roba, pisalno orodje; (Brenn—) netivo, kurivo; (Vorrath) zaloga.
Materialismus *m.* materijalizĕm.
Materialist *m.* materijalíst; prodajalĕc materijalnega blagá.
Materialware *f.* dišavno od. materijalno blagó.
Materie *f.* tvarina, snov (-í), matérija; (Eiterstoff) gnoj.
materiell stvarĕn, telesĕn, gmotĕn, materijalĕn.
Mathematik *f.* matemátika, računoslovje, računstvo.
Mathematiker *m.* matemátikar, računoslovĕc.
mathematisch matemátičĕn, računoslovĕn.

Matratze *f.* žimnica.
Matratzenüberzug *m.* žimniški prevlak.
Matrik, Matrikel *f.* mática, zapísnik, imeník; (Taufmatrikel) krstne bukve *pl.*, krstna knjiga.
Matrikenauszug *m.* izpisĕk iz mátice.
Matrikenführer *m.* držitelj (opravnik) mátice.
Matrize *f.* (Schraubenmutter) mática, bábica; (Modell) kalúp.
Matrone *f.* postarna (starična) dama, matróna.
Matrose *m.* mornár; Matrosen- mornarski.
matsch *adv.* — machen (im Kartenspiele) vse vržljeje narediti, ugnati (uženem); — werden nebenega vržljeja dobiti, ugnan biti (sem).
matt medĕl, trudĕn, upéhan, slab, mlahav; (v. d. Augen) temĕn, mrtĕv, mótĕn; (v. d. Farbe) zamolkĕl, mrtĕv; — machen péhati, trúditi, slábiti; upéhati, spéhati, utrúditi, oslábiti, zdélati; — werden péšati, slabéti; opešati, oslabéti, onemoči (-morem); *impf.* onemágati.
Matte *f.* loka, trata, livada; (eine grobe Decke aus Zwilch) plahta; (aus Binsen) štorja, rogožina, rogozovina.
Mattigkeit *f.* medlost, trudnost, upehanost, slabota, slabost; temnost, motnost; zamolklost.
Maturität *f.* zrelost, godnost.
Maturitätsprüfung *f.* godni oder zrelostni izpit, godna od. zrelostna skušnja.
Mauer *f.* zid, mir; *coll.* zidovje, obzidje, mirje; *dem.* zidĕk, mirič; Mauer- zidni.
Maueranwurf *m.* zidni omét.
Mauerassel *f.* navadni prašičĕk, kočič, živíca.
Mauerband *n.* zidna vez (-í).
Mauerbank *f.* osušnica, blazina.
Mauerbiene *f.* bčela zidarica.
Mauerbrecher *m.* zidodér, zidolóm, ovĕn.
Mauerfalk *m.* postovka.
mauerfest trdĕn kakor zid.
Mauergeländer *n.* obzidna ograja, — opérnica, obzidĕk.
Mauerkelle *f.* ometálnica, zidarska žlica.
mauern zidati; sezidati.
Mauerpfeffer *m.* homulica.
Mauersegler *m.* hudournik, brizga.

Mauerverputz *m.* zidni omét od. omáz.
Mauerwerk *n.* zidovje, obzidje, zidina, mirje.
Mauerziegel *m.* zidna opeka.
Maul *n.* gobĕc, usta *pl.*, lape *pl.*; (Rüssel) rilĕc; *dem.* gobčĕk, rilčĕk; das — halten molčáti (molčím), jezik za zobmi držati (držím); das — aufthun ziniti, spregovoriti.
Maulaffe *m.* zijalo, ziják; —n feil haben zijála prodájati.
maulaffen zijála prodájati, zijati.
Maulbeer- múrbni, múrvni.
Maulbeerbaum *m.* múrba, múrva.
Maulbeere *f.* múrba, múrbina jágoda.
Mäulchen *n.* gobčĕk, ustica *pl.*
mauldreschen klepetáti (-ám u. -éčem), žlobudráti, čénčati. [čénča.
Mauldrescher *m.* klepetálo, žlobudrálo,
Maulesel *m.* mezĕg; —in *f.* mezgulja.
Mauleseltreiber *m.* mezgár.
maulfaul komur se ne ljubi govoriti, malobesedĕn, malogovorĕn.
Maulheld *m.* baháč, širokoustnež, širokoustnik.
Maulkorb *m.* nagobčnik.
Maulmacher *m.* baháč, širokoustnež; —in *f.* bahálka, širokoustnica.
Maulschelle *f.* zaúšnica, brlúzga, klofúta, klapoúšnica; eine — geben brluzgniti, klofutniti, póčiti od. udáriti po ustih (po zobéh). [gobci.
Maulseuche *f.* sájevĕc oder volčič v
Maultasche *f.* s. Maulschelle.
Maulthier *n.* mula.
Maultrommel *f.* brunda, brenklja, dromlja.
Maulwerk *n.* gobĕc; ein gutes — haben dobĕr jezik iméti (imám).
Maulwurf *m.* krt; (Weibchen) krtovka, krtica; Maulwurfs- krtov.
Maulwurfsgrille *f.* podjéd, podjedica, brámor, krtovica.
Maulwurfshaufe, Maulwurfshügel *m.* krtína, krtinovĕc, krtinjak.
Maurachel *f.* s. Morchel.
Maurer *m.* zidár; Maurer- zidarski.
Maurerei *f.* zidarija, zidarstvo; — betreiben zidáriti.
Maurerhandwerk *n.* s. Maurerei.
Maurerkelle *f.* ometálnica, zidarska žlica.
Maurerkunst *f.* zidarska umetnost.
Maurermeister *m.* zidarski mojstĕr.
Maurerzunft *f.* zidarski ceh, zidarska zádruga. [mišji.
Maus *f.* miš (-i); *dem.* miška; Maus-
Mäuschen *n.* miška.
mäuschenstill tih kakor miš, prav tih.
Mäuse- mišji.
Mäusebussard *m.* kanja, mišar.
Mäusedorn *m.* mišji trn.
Mäusedreck *m.* mišjek. [miši.
Mäusefalle *f.* mišilovka, past (-i) za
Mäusefrass *m.* mišja zjédina, mišje zjedí *pl.*
Mäusegift *n.* mišnica, mišji strup.
Mäuseloch *n.* mišja luknja.
mausen miši loviti; *fig.* zmákniti, izmuzniti; *impf.* zmikati, izmuzovati; (das Wild) zalezovati.
Mausen *n.* lovljenje mišij; die Katze läßt das — nicht kar mačka rodí, rado miši lovi; zmikanje; zalezovanje.
Mauser *m.* zmikávt; zalezovalĕc.
mausetodt čisto mrtĕv, do cela mrtĕv.
mausfarben mišast; ein —es Pferd miško.
mausig (in der Redensart) sich — machen košatiti se, šopiriti se.
Mausöhrlein *n.* mišja ušesca *pl.*, kosmatica.
Mausoleum *n.* mavzoléj, krasĕn grob.
Mauße *f.* (beim Geflügel) britĕv, skubitĕv, misatĕv; (b. Krebsen, Schlangen ꝛc.) levitĕv, lilitĕv (St.); (bei behaarten Thieren) golitĕv, misatĕv (St.).
maußen, maußern sich briti (brijem) se, skubiti se, misati se (St.); léviti se, líliti se (St.); góliti se, misati se (St.).
Maußen *n.* britje, skubljenje, misanje; levljenje, liljenje; goljenje, misanje.
Maußer *m.* (Krebs) mekúž, levĕc.
Maut *f.* (Gebür) mitnina; (Haus) mitnica; (Brücken—) mostnina, mostovina; (Straßen—) cestnina; (Wasser—) brodnina.
Mauteinnehmer *m.* mitničar.
mautfrei mitnine prost.
Mautgebür *f.* mitnina.
Mauthaus *n.* mitnica.
Mautner *m.* mitničar; mostničar; cestničar; brodničar; —in *f.* mitničarka ꝛc.

Mautschranke *f.* mitniška pregraja.
Maxime *f.* vodilo, pravilo, načelo.
Maximum *n.* največje število, največja množina, največjina.
Mazurtanz *m.* mazúrka.
Mechanik *f.* mehánika, strojeslovstvo.
Mechaniker *m.* mehánik, strojeslověc.
mechanisch mehániěčn; *fig.* tlačanski, rabotěn; (gedankenlos) nemisléč, brezmiseln.
Mechanismus *m.* mehanizěm; sestava, uredba.
Mecherer *m.* meketáč.
meckern meketati (-ám u. -éčem).
Meckern *n.* mekét, meketanje.
Medaille *f.* kolajna, svetinja, medalja.
Medailleur *m.* kolajnorezěc, svetinjorezěc, medaljár.
Medaillon *n.* medaljón.
Median- (mittelgroß) srednji.
Medianoctav *n.* srednja osmérka.
Medianpapier *n.* papír srednje velikosti.
mediat s. mittelbar.
Mediateur *m.* posrednjik, posredovalěc.
mediatisieren medijatizovati, posrednje (ne naravnost) narediti.
Medicament *n.* lek, zdravilo.
Medicin *f.* lek, zdravilo, vračilo; (Heilkunde) zdravilstvo, zdravništvo.
Medicinal- zdravilski, zdravstvén, lečěn.
Medicinalauslagen *pl.* zdravilski oder lečni stroški *pl.*
Medicinalrath *m.* zdravniški svétnik, — svetovalěc; zdravniški svet.
medicinieren zdráviti se, léčiti se, zdravila jemati (jemljem).
medicinisch zdravilski, zdravniški, zdraviteljski.
Medinafadenwurm *m.* živa struna, podkožnják.
Meditation *f.* premišljevanje, razmišljevanje.
meditieren premišljevati, razmišljevati.
Medium *n.* (Mitte) sreda, osredje, osreděk; (Mittel) pomočěk, pripomočěk, sredstvo; (gramm.) medijalni od. srednji položáj.
Meduse *f.* *(Medusa aurita)* medúza.
Meer *n.* morje; Meer- morski; pomorski, namorski.
Meeradler *m.* morski orěl.
Meeranwohner *m.* primorěc; —in *f.* primorka.
Meerbeherrscher *m.* vladár od. gospodár na morji.
Meerbucht *f.*, Meerbusen *m.* zaliv, zatók.
Meerbutte *f.* morska kambola
Meereiland *n.* morski otók od. ostróv.
Meerenge *f.* morska ožina, prelív.
Meeres- morski.
Meeresboden *m.* morsko dno, dno morja.
Meeresfläche *f.* morsko površje, morska površina.
Meeresflut *f.* morski tok od. val.
Meeresgebiet *n.* pomorje.
Meeresküste *f.* primorje, morsko obrežje.
Meeresleuchten *n.* svetlikanje morja.
Meeresspiegel *m.* morska gladina.
Meeresstille *f.* morska tišina, brezvétrije.
Meeresstrom *m.* morski tok.
Meereswoge *f.* morski val; —n *pl.* morsko valovje.
Meergras *n.* haluga, morski mah.
meergrün sinj, morskozelén.
Meerhirse *f.* morsko prosó, tićje seme (-na).
Meerhose *f.* vodeni stolp, morska tromba, morski cmrk.
Meerjungfer *f.* morska déklica.
Meerkalb *n.* s. Seehund.
Meerkarte *f.* morjevíd.
Meerkatze *f.* morska mačka.
Meerlilie *f.* morska lilija.
Meerrettig *m.* hren.
Meersalz *n.* morska sol (-í).
Meerschaum *m.* morska pena, stiva.
Meerschaumkopf *m.* pipa iz morske pene od. stive.
Meerschoß *m.* morska globočina.
Meerschwalbe *f.* morska lastavica.
Meerschwein *n.* pliskavka, delfin.
Meerschweinchen *n.* morski prašičěk.
Meerspinne *f.* morski pajěk.
Meerstern *m.* morska zvezda.
Meerstraße *f.* s. Meerenge.
Meerstrudel *m.* morski vrtiněc, morska krnica.
Meerufer *n.* morski breg, morsko obrežje, morska obál (-i).
meerumflossen z morjem obdán.

Meerungeheuer *n.* morska pošást (-i).
Meerwasser *n.* morska voda.
Meerwolf *m.* morski volk.
Meerwunder *n.* morsko čudo, morski čudež.
Meerzwiebel *f.* morska čebula, višnjevi čebulčěk.
Mehl *n.* moka, melja (St.); *dem.* mókica, méljica; Mehl= móčni; (aus — bestehend) močnat, iz moke.
Mehlabsatz *m.* prodája moke.
Mehlbahn *f.* grot.
Mehlbehältnis *n.* shramba za moko.
Mehlbeutel *m.* sito, sitnica.
Mehlbrei *m.* močnik, podmet, sok.
Mehldorn *m.* glog, mok. [grm.
Mehldornstrauch *m.* glógověc, glogov
Mehlfass *n.* sod za moko, lajta (St.).
Mehlfrucht *f.* móčni sad od. plod.
Mehlhandel *m.* kupčija z moko, mokarija; den — betreiben z moko kupčevati, mokáriti. [karica.
Mehlhändler *m.* môkar; —in *f.* mô-
mehlicht mokast, moki podoběn.
mehlig močěn, močnat, meljnat.
Mehlkäfer *m.* môkar.
Mehlkasten *m.* skrinja oder predal za moko.
Mehlkloß *m.* cmok iz moke.
Mehlmeise *f.* plášica, reměc.
Mehlmühle *f.* mlin od. malěn za moko.
mehlreich močěn, močnat, meljnat.
Mehlsack *m.* vreča za moko.
Mehlschüssel *f.* móčnica.
Mehlspeise *f.* močnata jed (-í).
Mehlstaub *m.* poliska. [juha.
Mehlsuppe *f.* podmetanica, močnata
Mehlthau *m.* medéna rosa.
Mehltränke *f.* oblóda.
Mehlverkäufer *m.* môkar.
Mehlwurm *m.* môčni črv.
mehr *adv. (plus)* več; *(magis)* bolj(e).
Mehrausgabe *f.* večja izdaja, prerazhod.
Mehrbetrag *m.* presežěk, prebitěk.
mehrdeutig več pomenov imajóč, z več pomeni.
mehren (der Zahl nach) množiti, véčjati; pomnóžiti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati; (dem Grade nach) povišati, zvišati, zboljšati; *impf.* poviševati, zboljševati.
mehrentheils *adv.* večjidel.
Mehrer *m.* množilěc, pomnoževalěc, povečevalěc; poviševalěc, zboljševalěc.
mehreremal *adv.* večkrat, nekterikrat, nekaterikrat.
Mehrerin *f.* množilka, pomnoževalka, povečevalka ꝛc.
mehrfach mnogoterěn, mnogoternat.
mehrgliedrig veččlenski, mnogočlenski.
Mehrheit *f.* večina; (Vielheit) množtvo; (gramm.) množina.
mehrjährig večletěn.
mehrmalig večkratěn.
mehrmals *adv.* večkrat.
mehrnamig večimenski.
mehrseitig večstranski.
mehrsilbig večzložěn, mnogozložěn.
mehrtheilig večdelěn.
Mehrung *f.* množitěv, pomnožitěv, pomnoževanje.
Mehrwert *m.* večja vrednost.
Mehrzahl *f.* večina, večje število; (gramm.) množina, množno število.
Mehrzahlung *f.* preplačilo.
mehrzähnig večzób.
meiden varovati se; obvarovati se, ógniti se; *impf.* ogíbati se; er muss sein Haus — ne sme mu v hišo, ne smo stopiti v njegovo hišo; d. Speisen — vzdržati (vzdržim) —, *impf.* vzdrževati se kake jedí, ne jesti (jém).
Meier *m.* pristav, pristavnik.
Meierei *f.*, Meierhof *m.* pristava.
Meierin *f.* pristavlja, pristávnica.
Meile *f.* milja; Meilen= miljni.
Meilengeld *n.* miljarina.
Meilenstein *m.* miljnik, miljni kaměn.
Meilenzeiger *m.* miljnik, miljekáz.
Meiler *m.* kópa, ogelnica.
Meilerstätte *f.* kopišče, ogelnišče.
mein moj; (in Beziehung auf das Subject) svoj; die Meinen moji, mojci; svoji, svojci.
Meineid *m.* kriva prisega, krivorotstvo; (Eidbruch) prelóm prisege; einen — schwören krivo priseči (-sežem), *impf.* — prisegati; einen — begehen prisego prelomiti.
meineidig krivoprisežěn, krivorotěn; ki je prisego prelomil.
Meineidige *m.* krivopriséžnik, krivorótnik; *f.* krivopriséžnica, krivorotnica.

Meineidserinnerung *f.* opomínj na krivo prisego.

Meineidsklage *f.* tožba zavoljo krive prisege.

meinen méniti, misliti, sóditi; (willens sein) namérjati, hotéti (hočem); ich meine dozdeva se mi, zdi se mi; es gut mit einem — dobro za koga misliti, dobro komu želéti od. hotéti (hočem); das will ich — to se vé da, kaj pa da.

meinethalben, meinetwegen, meinetwillen *adv.* kar se mene tiče, od moje strani, zastran od. zavoljo mene; *interj.* naj bo!

Meinung *f.* mnenje, misěl (-i), sodba; (Absicht) namén, namémba, naméra, nakána; einer — sein, die — hegen od. haben kake misli biti (sem), kako misěl iméti (imám), méniti od. mísliti kaj, misěl koga obhaja; anderer — werden (s)premisliti si (se); meiner — nach po moji misli, po mojih mislih, kakor jaz ménim od. sódim.

Meinungsaustausch *m.* vzajemno (medsebojno) naznanjanje svojih mislij, pomenkovanje.

Meinungsverschiedenheit *f.* raznost mislij od. mnenja, raznomiselnost; bei einer allfälligen — ako se priméri, da niso vsi jedne misli; kedar se pokažejo razne misli (razna mnenja).

Meise *f.* seníca; *dem.* seníčica; Meisen- seničji.

Meisenkasten *m.* padálica od. past (-i) za senice.

Meisenkloben *m.* precép za lovitěv [seníc.

Meisenschlag *m.* s. Meisenkasten.

meist *adv.* največ; najbolj(e).

Meistanbot *m.* najvišja (največja) ponudba.

meistbietend največ ponujajóč, kdor največ ponuja; etwas an den Meistbietenden verkaufen največ ponujajočemu prodati kaj, po dražbi prodati kaj.

meiste (der, die, das) največ od. večina (mit nachfolgendem Substantiv im Genitiv).

meistens, meistentheils *adv.* večjidel, večinoma; (gemeiniglich) navadno.

Meister *m.* mojstěr; in St. auch meštěr; Meister- mojsterski, mojstrovski.

Meisterei *f.* mojstrija, meštrija.

meisterhaft mojsterski, mojstrovski; *fig.* izvrstěn, izborěn, dovršěn.

Meisterhand *f.* mojsterska roka; mit — po mojstersko, mojsterski.

Meisterin *f.* mójstrovka, mójstrinja.

Meisterlade *f.* mójsterska skládnica od. skrínjica.

meistern mojstriti, mojstrovati, strahovati, v strahu iméti (imám); (zügeln) brzdati, krotiti.

Meisterrecht *n.* mójsterska pravica.

Meistersang *m.* mojstersko petje.

Meisterschaft *f.* mójsterstvo, mójstrija; (Innung) mojstri *pl.*; *fig.* izvrstnost, izbornost.

Meisterstück, Meisterwerk *n.* mójstersko delo, izvrstno delo, umetno delo.

Meisterwurz *f.* jaščarica.

Meißel *m.* dleto, dolbilo; *dem.* dletěc.

meißeln dolbsti (dolbem), dlétviti, z dletom rezati (režem); izdolbsti, izdletviti, z dletom izrezati; *impf.* z dletom izrezovati, — izdelovati.

Melancholie *f.* otóžnost, kláverṇost, turobnost, pobitost.

Melancholiker *m.* kláverṇik, turobnik.

melancholisch otóžěn, kláverṇ, turoběn, pobít.

Melde *f.* lobóda.

melden oznániti, naznániti, oglásiti, zglásiti, objáviti, sporočiti, na znanje dati; *impf.* oznánjati, naznánjati, oglaševati, zglaševati, javiti, jávljati, objávljati, sporočati, na znanje dajati (dajem); sich — oglásiti se, zglásiti se, jáviti se, objáviti se, napovédati (-vém) se; *impf.* oglášati se, zglaševati se, jávljati se, objávljati se, napovedovati se.

meldenswert spomina od. naznanila vreděn.

Melder *m.* oznanjalěc, zglaševalěc.

Meldung *f.* oznanilo, naznanilo, oglasilo, sporočilo; — thun oznániti, naznániti, oglásiti, sporočiti (kaj).

Meldungswesen *n.* naznanjanje, oglaševanje, prijavljanje.

Meldzettel *m.* naznanilni list, oglaševalni list, zglásnica.

Melioration *f.* poboljšava, poprava.

Melisse *f.* melisa.

melk molzěn, dojěn.

Melkeimer *m.* golida, žehtar, káblica, dojáča (St.).

melken molzti od. mlezti (molzem), dojíti; pomolzti, pomlezti, podojíti.

Melken *n.* molzenje, dojénje.

Melker *m.* molzĕc, dojílĕc; —in *f.* molzilja, dojilja. [eimer.

Melkfaſs *n.*, Melkgelte *f.* ſ. Melk-

Melkkuh *f.* molzna krava.

Melkſchaf *n.* molzna ovca.

Melkzeit *f.* molža.

Melodie *f.* napév, melodija.

melodiſch ubrán, blagoglasĕn, lepoglasĕn, melodičĕn.

Melodrama *n.* melodrama, igrokaz s spremljevanjem godbe.

Melone *f.* dinja, melona.

Membran *f.* opna.

Memme *f.* strahopetĕc, strahopezdljivĕc, mevža, šleva.

Memoiren *pl.* spominski zapiski *pl.*

Memorandum *n.* spomeníca.

memorieren iz glave oder na pámet se naučiti.

Menage *f.* hrana, jed (-í); eigene — machen domá kuhati; (Haushaltung) gospodarstvo, gospodinjstvo.

Menagerie *f.* menažerija, zverinjak.

Menge *f.* mnóžica, obílica, obílje; eine ungeheure — sila, čuda, t(e)ma, z. B. von Leuten sila ljudij, silo veliko ljudij; (Haufe) kup; (Schar) truma, krdelo; in — etwas haben obilno (v obílici) kaj iméti (imám); eine ſolche — toliko.

mengen méšati; zméšati; (ein klein wenig) pomé šati; (Trockenes m. Naſſem) mésiti; umésiti, zmésiti; ſich — in etwas vtikati se, vplétati se, méšati se v kaj od. med kaj.

Menger *m.* méšalĕc; mésilĕc.

Mengerei *f.* méšanje; mésenje. [sica.

Mengſel *n.* méšanica, zmes (-i), zmé-

Mengtheil *m.* primés (-i), primesĕk.

Mennig *m.* svinčena r(u)dečica, surik.

Menſch *m.* človek; die —en ljudjé *pl.*; *dem.* človečĕk; ein armer — ubožĕc, siromák, revež; ein reicher — bogatín, bogatinĕc; ein ſtarker — hrust, korenják; ein zerlumpter — capín; ein grober — neotesanĕc, zaróbljenĕc; ein ehrlicher — poštenják.

Menſch *n.* krščenica, služábnica, dekla; (verächtlich) maruša; ein dickes, ungeſchicktes — donda; ein armes — reva, ubóžica.

Menſchen- človeški, človečji; ljudski.

Menſchenalter *n.* človeška starost, človeški rod.

Menſchenantlitz *n.* človeški obráz.

Menſchenbeſchreibung *f.* ljudopís, popisovanje ljudij. [vĕc.

Menſchenfänger *m.* ljudolóv, ljudolo-

Menſchenfeind *m.* ljudomrzĕc, odljúdnik, sovražnik ljudíj.

Menſchenfeindin *f.* odljúdnica, sovražnica ljudíj. [dĕn.

menſchenfeindlich ljudomrzĕn, odljú-

Menſchenfeindlichkeit *f.* ljudomrznost, odljúdnost.

Menſchenfreſſer *m.* ljudožér, ljudojéd, ljudožérĕc, ljudojédĕc.

Menſchenfreund *m.* člověkoljúb, ljudoljúb, člověkoljúbĕc, ljudoljúbĕc; —in *f.* člověkoljuba od. ljudoljuba ženska.

menſchenfreundlich člověkoljubĕn, ljudoljubĕn, priljudĕn, uljudĕn, ljudomil, prijazĕn.

Menſchenfreundlichkeit *f.* člověkoljubje, ljudoljublje, priljudnost, uljudnost.

Menſchengedenken *n.* pametovanje od. pomnjenje ljudíj; ſeit — od pamtiveka, odkar ljudjé pomnijo.

Menſchengefühl *n.* človeški čut, človeško čutstvo.

Menſchengeſchlecht *n.* človeški rod, človeštvo.

Menſchengeſtalt *f.* človeška podoba.

Menſchenhai *m.* morski som.

Menſchenhand *f.* človeška roka. [mi.

Menſchenhandel *m.* kupčevanje z ljud-

Menſchenhändler *m.* ljudokupĕc, kupčevalĕc z ljudmi.

Menſchenhaſs *m.* črt oder mržnja do ljudíj.

Menſchenkenner *m.* poznavalĕc ljudij; —in *f.* poznavalka ljudij.

Menſchenkind *n.* sin človeški.

Menſchenkoth *m.* človečjek.

Menſchenleben *n.* človeško življenje, človeški vek.

menſchenleer brezljudĕn, brezljudnat.

Menſchenmenge *f.* mnóžica od. truma ljudíj.

menschenmöglich vse kar je človeku mogoče, kar je le mogoče.

Menschenmörder *m.* morilěc ljudíj, ljudomór, ljudomórěc; —in *f.* morilka ljudíj.

Menschenraub *m.* ljudoropstvo, posilno odpeljevanje ljudíj.

Menschenräuber *m.* ljudoropar, odpeljevalěc ljudíj.

menschenscheu bojéč se ljudíj, ogibajóč se ljudíj.

Menschenschinder *m.* ljudodér, ljudodrtnik.

Menschenschinderei *f.* ljudoodrtija.

Menschenschinderin *f.* ljudoodrtnica.

Menschensohn *m.* sin človeka, sin človeški.

Menschenverstand *m.* človeški razúm, človeška razumnost od. pámet (-i).

Menschenwerk *n.* delo ljudíj od. človeških rok.

Menschheit *f.* človeštvo, človeški rod; die — annehmen učlovečiti se, počlovečiti se, die — ablegen poživiniti se.

menschlich človeški, človečji; Irren ist — vsakdo se lahko zmoti; — denken, reden po človeško —, človeški misliti, govoriti.

Menschlichkeit *f.* človečnost.

Menschwerdung *f.* učlovečenje.

Menstruation *f.* mesečno čiščenje, mesečina; die — haben mesečino iméti (imám), svoj čas iméti.

Mentor *m.* vodník, svetovalěc, méntor.

mephitisch zadušěn, dušilěn.

Mercantil- kupčijski, trgovski.

Mercantilbeisitzer *m.* prisednik kupčijske sodnije, — kupčijskega sodišča.

Mercantilbuchführung *f.* kupčijsko (trgovsko) knjigovodstvo.

Mercantilgericht *n.* kupčijska (trgovka) sodnija.

mercantilisch kupčijski, trgovski.

Mercantilstil *m.* kupčijski slog.

Mercur *m.* Merkúr, Merkúrij.

Mergel *m.* lápor.

mergelartig láporast.

Mergelboden *m.*, Mergelerde *f.* láposta tla *pl.*, láporasta zemlja.

Mergelschiefer *m.* opóka.

Meridian *m.* poldnevnik, meridiján.

Meridiangebirge *n.* poldnevniško porje.

Meridiankreis *m.* poldnevnikov krog.

Meridianlinie *f.* poldnevna črta, poldnévnica.

meridional poldnevěn, poldanski, meridijonalěn.

Merinoschaf *n.* ovca merinovka.

meritorisch meritoričěn; —e Entscheidung razsodba same rečí; razsodba v poglavitni od. bistveni reči.

Merk *n.* známka, známenje; *dem.* známenjce; um ein —chen weiter za spoznánje naprej.

merkbar opazljív, čutljív.

merken čútiti; začútiti, zapáziti, opáziti, zaznáti, zapopasti (-padem); — auf jemanden páziti, glédati, na skrbi iméti (imám) koga, čuti (čujem) nad kom; (bezeichnen) zaznámiti, zaznámnjati; *impf.* zaznamovati, zaznamnjevati; sich — zapómniti si, vpámtiti si, v spominu od. v pámeti ohraniti si; — lassen védeče storiti, na znanje dati; *impf.* na znanje dájati; man merkt es ihm znati mu je.

merkenswert spomina vreděn.

merklich znatěn, znamenít, očividěn očitěn.

Merkmal *n.* známenje, znak.

Merkwort *n.* spominska beseda.

merkwürdig znamenít, znamenitěn, pomenít, spomina vreděn; (curios) čuděn.

Merkwürdigkeit *f.* znamenitost, pomenitost; čudnost.

Merkzeichen *n.* známenje, zaznaměk.

Merle *f.* kos.

Merling *m.* ($^1/_2$ Metzen) mérnik.

Mesalliance *f.* s. Missheirat.

Mess- mašni, mešni; (den Jahrmarkt betreffend) sejmski, semanjski.

Messamt *n.* peta od. velika maša.

messbar merljív, iz-, premerljív.

Messbuch *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.

Messe *f.* maša, meša; (Jahrmarkt) seměnj, soměnj, sejěm.

messen mériti; zmériti, premériti; sich — mériti se, skúšati se; gemessener Befehl odločno od. ostro povelje.

Messen *n.* merjenje.

Messer *m.* méręc, merílěc; (Geometer) zemljemér, zemljeméręc.

Messer *n.* nož; *dem.* nožěk, nožič, nožičěk; (Schnappmesser) sklepěc, mihěc, pipěc, krošljek (St.); (Federmesser) peresnik.

Messerbesteck *n.* nož in vilice *pl.*

Messerfläche *f.* noževa plošča.

Messerheft *n.* nožev držáj, noževo držálo, in St. črné *pl.* (-íj).

Messerklinge *f.* rezilo, noževa klinja.

Messerrücken *m.* nožev hrbět, nožev rob, taleb (Kt.).

Messerscheide *f.* nožnica.

Messerschmied *m.* nožár; Messerschmied= nožarski.

Messerschmiedhandwerk *n.* nožarstvo, nožaríja.

Messerschneide *f.* noževa ostrína.

Messerspitze *f.* nožev rt, noževa špica.

Messerstich *m.* zbodljej z nožem; einem einen — versetzen z nožem koga zbosti (zbodem) od. vbosti.

Messfreiheit *f.* sejmska pravica oder svoboščina, pravica sejmovanja.

Messgeld *n.* (für das Messen) plačilo za mérjenje, mernína; (das auf der Messe gelöste Geld) na sejmu skupljeni —, strženi denar; (das für die Messe bestimmte Geld) denar za seměnj.

Messgeräth *n.* mašna oprava od. priprava.

Messgeschenk *n.* seměnj, semnjina.

Messgewand *n.* mašna obleka.

Messglöckchen *n.* mašni zvončěk.

Messhemd *n.* mašna srajca.

Messias *m.* mesíja; (der Gesalbte) maziljeněc.

Messing *n.* rumena od. žolta med (-í), mésing; Messing= meděn, mésingast.

Messingblech *n.* medna ploščevina.

messingen medén, mésingast.

Messinghandel *m.* kupčija z medjó.

Messingware *f.* medenina, roba iz žolte medí.

Messkette *f.* mérski lančc.

Messkunde *f.* mérstvo, zemljemérstvo.

Messleute *pl.* sejmovalci, semnjevalci, sejmárji *pl.*

Messmarkt *m.* sejmišče, semnjišče.

Messner *m.* cerkovnik, cerkvenik, mežnar.

Messopfer *n.* sveta maša, darovanje sv. maše.

Messpriester *m.* maševalěc, mašnik.

Messruthe *f.* mérska pálica.

Messschnur *f.* mérska vrvica.

Messstange *f.* mérski drog.

Messtisch *m.* mérska miza.

Messtuch *n.* *(Corporale)* telesnik. [čas.

Messzeit *f.* seměnj, soměnj, sejmski

Mestize *m.* mestíc, méšaněc; *f.* mestíca, méšanka.

Metall *n.* kovína, kov (-í); Metall= kovinski.

metallartig kovinast.

metallen kovinski.

Metallerz *n.* kovinska ruda.

metallisch s. metallen.

Metallmünze *f.* kovani denár.

Metallographie *f.* kovopisje.

metallographisch kovopisěn.

Metallschrift *f.* kovopís.

Metallurg *m.* kovoznaněc, kovoslověc.

Metallurgie *f.* kovoznanstvo, kovoslovje.

metallurgisch kovoznanski, kovoslověn.

Metamorphose *f.* spremenitěv, pretvor, preobraženje.

metamorphosieren spreméniti, pretvoriti, preobraziti; *impf.* spreminjati, preobraževati.

Metapher *f.* metafora, prenósba.

metaphorisch metaforičěn, prenosěn.

Metaphrase *f.* metáfraza, opís.

Metaphysik *f.* metafízika. [kar.

Metaphysiker *m.* metafizik, metafizi-

metaphysisch metafizičěn.

Metathese *f.* metáteza, prestavitěv.

Meteor *n.* meteór, izpodnebna prikazěn (-i).

Meteoreisen *n.* izpodnebno železo.

meteorisch izpodneběn.

Meteorolith, Meteorstein *m.* meteorolit, izpodnebnik.

Meteorologie *f.* meteorologija, vremenoslovje.

Meter *m.* metěr.

Meth *m.* med, medíca.

Methode *f.* metóda, pot, način; (Lehrmethode) način učénja.

Methodik *f.* metódika, učbenják.

methodisch metódičěn, učben.

Methsieder *m.* medár, medíčar.

Metier *n.* posěl, delo, opravilo.

Metonymie *f.* metonimíja, preimémba.

Metrik *f*. métrika, stihoslovje.
metrisch métričěn.
Metropolit *m*. metropolit, nadškof.
Metrum *n*. metrum, méra.
Mette *f*. (Frühmesse im Advent) zórnica, svitnica, júternica; (Christmette) polnóčnica.
Metze *f*. vlačúga, kúrba; (Maß) s. Metzen.
Metzelei *f*. klanje, pobój.
metzeln klati (koljem), pobijati, mandrati.
Metzen *m*. vagán; (1/2 Metzen) mérnik.
metzenweise *adv*. na vagáne, na mérnike.
Metzger *m*. mesár; Metzger= mesárski.
Metzgerei *f*. mesarija.
Metzgerin *f*. mesarica.
Meuchelmord *m*. zavratni umór.
Meuchelmörder *m*. zavratni morílěc; —in *f*. zavratna morílka.
meuchelmörderisch zavratěn.
meucheln *intr*. zavratno delati; *tr*. zavratno umoriti.
Meuchler *m*. s. Meuchelmörder.
meuchlerisch s. meuchelmörderisch.
meuchlings *adv*. zavratno, po zvijači.
Meute *f*. (v. Hunden) tropa.
Meuterei *f*. vstaja, upór, punt, kramola, métež; es entstand eine — unter den Soldaten vojaki so se uprli, — vzdignili zoper....
Meuterer *m*. vstájnik, upórnik, púntar, méténik.
meuterisch upórěn, púntarski, méteženn.
mezzo srednji.
Mezzosopran *m*. polusoprán.
Miasma *n*. kužnina, kužilo.
miauen mijávkati, mávkati.
Miauen *n*. mijávkanje, mijávk, mávkanje, mávk.
Mieder *n*. nederc, moderc.
Miene *f*. obráz, lice, pogléd; eine — machen držáti (držím) se; lächelnde — smehljajoč obraz, nasmehljej, namuzljej; eine lächelnde — machen smehljati se; nasmehniti se, namúzniti se; unwillige — mrda, namrděk, kisěl obraz; eine unwillige — machen mrdati se, mrdo napenjati; namrdati se, mrdo napeti (-pnem); eine weinerliche — machen na jók se držáti (držím), cméríti se; eine finstere — machen temno od. grdo glédati; — poglédati; in jemandes — lesen z obraza od. na obrazu komu brati (-berem).
Mienenspiel *n*. pomežikovanje, mežikanje, mimika.
Mießmuschel *f*. klapavica.
Miet= najemni.
Miete *f*. najém, najěm; (in einem Bauernhause) gostovanje; zur — in einem Bauernhause wohnen gostovati pri kom; (Bezahlung) najémščina, najemnína.
mieten najéti (najmem), v najém vzeti (vzamem); *impf*. najémati, v najém jemati (jemljem).
Mieter *m*. najeměc, najemalěc.
Mietgeld *n*. najémščina, najemnína; gostáščina.
Mietling *m*. najemnik.
Mietmann *m*. najeměc, najemalěc.
Mietvertrag *m*. najemna pogodba.
mietweise *adv*. najémoma, najemno.
Mietwohner *m*. gostáč; —in *f*. gostačica.
Mietzins *m*. najémščina, najemnína; gostáščina.
Migräne *f*. migréna, jednostranski glavoból.
Mikrokosmus *m*. mali svet, svet v malem; človek.
Mikrometer *n*. drobnomér.
Mikroskop *n*. drobnogléd, drobnovíd.
Milbe *f*. pršica, grinja.
milbig pršív, grinjáv.
Milch *f*. mleko, zvara; (der milchweiße Saft mancher Pflanzen) mlečěk, mlečni sok; (erste Milch nach der Geburt) mlezva, mlezivo; geronnene — sesédeno od. usédeno mleko, usédenica, zvara; zu Käse gewordene — usírjeno od. zasírjeno mleko; frische — opresno od. surovo mleko; abgerahmte — posneto mleko; Milch= mlečni, mlekarski, za mleko, kakor mleko.
Milchbart *m*. prva brada, podlasci *pl*., mah; er hat erst einen — še le mah mu raste oder poganja (na bradi); (Person) golobraděc.
milchbärtig golobrád, komur še le mah raste.
Milchbehältnis *n*. mlečna posoda, posoda za mleko.
Milchbrot *n*. kruh z mlekom umešen.

Milchbruder *m.* sodojeněc, mlečni brat.
Milchbrustgang *m.* prsni mezgovód.
Milchcur *f.* lečenje od. zdravljenje z mlekom.
milchen molzěn, dojěn.
Milcher, Milchner *m.* mlečnjak.
Milchesser *m.* mlekojeděc.
Milchfrau *f.* mlékarica.
Milchgelte *f.* molznjak, golida, žehtar, dojáča (St.).
Milchgenossenschaft *f.* mlekarska zadruga.
Milchhandel *m.* kupčija z mlekom, mlekarstvo; den — betreiben mlekáriti.
Milchhändler *m.* mlekár.
milchig mlečěn, mlečnat, mlekovít.
Milchkaffee *m.* bela kava, kava z mlekom.
Milchkammer *f.* mlekárnica, mléčnica.
Milchkanne *f.* mlečni vrč, mlečnik.
Milchkuh *f.* molzna od. dojna krava.
Milchmagd *f.* kravarica.
Milchmann *m.* mlekár.
Milchmarkt *m.* mlečni trg.
Milchmesser *m.* mlekomér.
Milchnapf *m.* látvica (za mleko).
Milchquarz *m.* mlekověc.
Milchrahm *m.* smétana, vrhnje (St.).
milchreich mlečěn, mlečnat, mlekovít.
Milchsaft *m.* (bei den Gewächsen) mlečěk, mlečni sok; (der erste im Frühjahr) mézga.
Milchsäure *f.* mlečna kislina.
Milchschnee *m.* mlečna pena.
Milchschrank *m.* omára za mleko.
Milchschwester *f.* sodojenka, mlečna sestra.
Milchstern *m.* ptičje mleko.
Milchsteuer *f.* mlekovina, mlečnina.
Milchstraße *f.* rimska cesta.
Milchsuppe *f.* mlečna juha od. polivka.
Milchtopf *m.* loněc za mleko.
Milchtuch *n.* cedilo za mleko.
Milchverkauf *m.* prodaja mleka, mlekarija.
Milchweib *n.* mlékarica.
Milchwirtschaft *f.* mlekarstvo; die — betreiben mlekáriti.
Milchzahn *m.* mlečnják, rilčěk.
mild, milde mil, milostljiv, prizanesljiv, ne prehúd; (freundlich) prijazěn, priljúděn; (wohlthätig) dobrotljiv, darežljiv; (zart, sanft) nežěn, krotěk; (weich, geschmeidig) meh ěk, gibčěn, ne krhěk; — Stiftung milodárna ustanova, zadúšbina; —e Hand dobrotljiva roka; —s Obst sladko sadje; —r Wein sladko od. gladko vino; —r Regen pohlevěn od. doběr dež; —s Klima milo od. prijetno podnebje.
Milde *f.* milost, milostljivost; prijaznost, priljudnost; dobrotljivost, darežljivost; nežnost, krotkóst; mehkost, gibčnost.
Milderer *m.* polajševalěc, blažitelj.
mildern lájšati, blážiti; olájšati, polájšati, zlájšati, ublážiti; *impf.* olajševati, po-, zlajševati, ublaževati; (die Strafe) znížati, zmánjšati; *impf.* zniževati, zmanjševati; sein Schmerz hat sich gemildert odleglo mu je.
Milderung *f.* olajšáva, zlajšáva; znižanje, zmanjšanje.
Milderungsgrund *m.* olajševalni oder ublaževalni razlog.
Milderungsmittel *n.* lajšilo, blažilo.
mildherzig milosrčěn, blagosrčěn, usmiljen.
Mildherzigkeit *f.* milosrčnost, blagosrčnost, usmiljenost.
mildreich mil, milostív, milostivěn.
mildthätig dobrotljív, dobrotěn, dobrodelěn.
Mildthätigkeit *f.* dobrotljivost, dobrodelnost.
Militär *n.* vojaštvo, vojništvo, vojaki *pl.*; (Soldatenstand) vojaščina; Militär- vojaški.
Militärappelationsgericht *n.* vojaška prizivna sodnija.
Militärärar *n.* vojaška blagájna.
Militärarzt *m.* vojaški zdravnik.
Militärbildungsanstalt *f.* vojaška izobraževalnica.
Militärcommandant *m.* vojaški poveljnik.
Militärcommando *n.* vojaško poveljstvo.
Militärcorps *n.* vojaški voj.
Militärdienst *m.* vojaška služba.
Militäreinquartierung *f.* vojaška nastanitěv.
Militärexecution *f.* izvršitěv od. eksekúcija z vojaško pomočjó.
Militärflüchtling *m.* vojaški begún od. uskók.
Militärgericht *n.* vojaška sodnija, vojaško sodišče.

Militärgrenze *f.* vojaška gránica oder krajína. [voják.
Militärindividuum *n.* vojaška oseba,
Militärinstitut *n.* vojaški zavod.
militärisch vojaški, vojniški.
Militärjahr *n.* vojaško leto.
Militärmacht *f.* vojaška moč (-í); vojniška država.
Militärmannschaft *f.* vojaški ljudje; prosti vojaki.
Militärpflicht *f.* vojaška dolžnost, dolžnost vojaške službe. [žen.
militärpflichtig vojaški službi podvr-
Militärplatzcommando *n.* vojaško mestno poveljstvo.
Militärpolizeiwache *f.* vojaška policijska straža.
Militärstationscommando *n.* vojaško postajno poveljstvo.
Militärstiftung *f.* vojaška ustanóva.
Miliz *f.* národna vojska, brámbovci *pl.*
Milliarde *f.* milijárda.
Million *f.* milijón.
Millionär *m.* milijonár.
millionenweise *adv.* na milijóne.
Milz *f.* slezéna, vránica; Milz= slezenični, vranični.
Milzanschwellung *f.* otók slezéne.
Milzbeschwerung *f.* tiščanje na slezéni.
Milzbrand *m.* vránični (slezénični) prisád, črmnica.
Milzentzündung *f.* vnetje slezéne od. vránice.
milzig slezenát, vráničĕn.
milzkrank na slezéni (vránici) bolán.
Milzkrankheit *f.* bolezĕn (-i) na slezéni od. na vránici. [zelje.
Milzkraut *n.* slezénovĕc, slezénovo
Milzsucht *f.* slezénica, vránična.
milzsüchtig slezenast, vraničast.
Milzweh *n.* bolečina na slezéni oder na vránici.
Mime *m.* mímik, mímikar.
Mimik *f.* mímika.
mimisch mímičĕn.
Mimose *f.* mimoza.
minder *adi.* (selten) manjši, manji; *adv.* manj; nicht — nič manj, ne manj, ravno od. prav tako.
Minderheit *f.* manjšina.
minderjährig nedoletĕn, maloletĕn, nedorastĕl.
Minderjährige *m.* nedoletnik, maloletnik, nedoraščenĕc.
Minderjährigkeit *f.* nedoletnost, maloletnost, nedorastlost.
mindern mánjšati; zmánjšati, pománjšati; *impf.* zmánjševati, pománjševati; (erniedrigen) znižati, *impf.* zniževati; sich — mánjšati se; zmánjšati se, odjénjati, odleči (-ležem); *impf.* zmanjševati se, odjenjevati, odlégati.
Minderzahl *f.* s. Minderheit.
mindest (selten) najmanjši, najmanji, najnižji, zadnji; nicht im —en celó nič, prav nič, čisto nič; zum —en vsaj, najmanj.
mindestens *adv.* vsaj, najmanj.
Mine *f.* podkóp, prekóp; (im Bergw.) rov, rudoróv.
minen podkopáti (-kopljem), podkópe napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati od. naprávljati.
Mineral *n.* rudnina, minerál; Mineral= rudninski, mineralni.
Mineralbad *n.* rudninska kopél (-i).
Mineraliencabinet *n.* rudninski oder mineralni kabinét.
Mineralienkunde *f.* rudoznanstvo.
mineralisch rudninski, mineralni.
Mineralog *m.* rudoznanĕc, mineralóg.
Mineralogie *f.* rudoznanstvo, mineralogija.
Mineralöl *n.* rudninsko olje.
Mineralquelle *f.* slátina, rudninski studenĕc.
Mineralreich *n.* rudninstvo.
Mineralwasser *n.* voda rúdnica, mineralna voda.
Mineur *m.* minér, podkopoválĕc. [ra.
Miniatur *f.* drobnoslikarija, minijatú-
minieren podkopáti (-kópljem), podkóp(e) napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati od. naprávljati.
Minierkunde *f.* podkopoznanstvo; rovoznanstvo.
Minimalcensus *m.* najmanjši census, najmanjša cenitĕv.
Minimum *n.* najmanje, najmanjši del.
Minister *m.* ministĕr; — des Innern ministĕr notranjih zadév; — des Äußern ministĕr vnanjih zadév; — für Cultus und Unterricht ministĕr za bogočastje in uk 2c.

Ministerial- ministerski, ministerijalni.

ministeriell ministerski, ministerijalen.

Ministerium *n.* ministerstvo.

Ministrant *m.* ministrant, mašni strežnik.

Minne *f.* ljubáv (-i), ljubezĕn (-i).

Minnedichter *m.* pesnik ljubávi oder ljubézni.

Minnelied *n.* pesĕn (-i) o ljubezni, ljubavna pesĕn (-i).

minnen s. lieben.

Minnesänger *m.* pevĕc ljubávi oder ljubézni.

Minorat *n.* predstvo najmlajšega, minorát.

minorenn s. minderjährig.

Minores *pl.* manjši blagoslovi *pl.*

Minorit *m.* minorít.

Minorität *f.* manjšina.

Minotaurus *m.* Minotaurus (na pol človek, na pol bik).

Minuend *m.* zmanjševanĕc, minuend.

Minuendolicitation *f.* manjševalna dražba.

minus *adv.* manj, menj.

Minuszeichen *n.* manjšáj (—).

Minute *f.* minuta; Minuten- minutni.

Minutenzeiger *m.* minútni kazalĕc.

Minze *f.* meta.

Mirabelle *f.* mirabéla, francoska cibora.

Mirakel *n.* s. Wunder.

Misanthrop *m.* ljudomrzĕc, odljudnik.

Misanthropie *f.* ljudomrznost, odljúdnost.

misanthropisch ljudomrz, odljudĕn.

Miscellen, Miscellaneen *pl.* raznoterosti (-ij) *pl.*, mnogovrstnosti (-ij) *pl.*

mischbar mešalĕn, pripravĕn za mešanje.

mischen méšati; zméšati, preméšati; (ein wenig —) poméšati; sich — unter ... méšati se med ..., vtikati se v ..., vplétati se v ....

Mischer *m.* mešalĕc; —in *f.* mešalka.

Mischfutter *n.* mešanica, zmes (-i).

Mischkorn *n.* sóržica.

Mischmasch *m.* zmešnjava, kolobocija, zbroda, čobodra.

Mischtrank *m.* méšanica.

Mischung *f.* méšanje; (d. Gemischte) méšanica, zmes (-i).

Mischungsrechnung *f.* zmesni račún.

miserabel s. erbärmlich.

miserere! (= Litan.) usmili se!

Miserere *n.* (Krankh.) bljuvanje lastnega blata.

Mispel *f.*, Mispelbaum *m.* nešplja.

miss- ne-, raz-, zlo-, napačno, krivo.

missachten ne spoštovati, prezirati.

Missachtung *f.* preziranje.

Missal *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.

missbilligen ne odobriti; *impf.* ne odobravati, grájati.

Missbilligung *f.* neodobravanje, grájanje.

Missbrauch *m.* zlorába; (tadelhafter Brauch) razváda.

missbrauchen napak od. na zlo obrniti, *impf.* napak od. na zlo obračati, zlorábiti.

missbräuchlich zlorábĕn, razvadĕn.

Misscredit *m.* slab glas, slabo imé (-na); in — bringen ob dober glas od. ob dobro imé pripraviti, očrniti; in — kommen zaupanje od. dobro imé zgubiti.

missdeuten nápak od. krivo razložiti, naróbe razumeti (-umem), v hudo obrniti od. zaviti (-vijem); *impf.* nápak od. krivo razlagati, naróbe tolmačiti, v hudo obračati od. zavijati.

Missdeutung *f.* krivo od. nápačno razlaganje, — tolmačenje, — obračanje.

missen *tr.* pogréšati (kaj), biti (sem) brez česa.

Misserfolg *m.* slabi uspeh od. izíd.

Missernte *f.* slaba letina.

Missethat *f.* hudodelstvo, zločinstvo, pregreha.

Missethäter *m.* hudodelĕc, hudodelnik, zločinĕc; —in *f.* hudodelka, hudodelnica, zločinka.

Missfall *m.* nezgoda, nezgodĕk.

missfallen ne biti (sem) po volji od. po godu, ne ugájati, ne dopadati (se); dies missfiel ihm to je zameril od. za zlo vzel, to se mu je za malo zdelo.

Missfallen *n.* nedopadljivost, nezadovoljstvo; er hat daran — tega nima od. ne vidi rad, to mu je zoperno.

missfällig nedopadljiv, neugodĕn, nevšečĕn, zopern; sich — machen zaméриti se (komu), v zaméro priti (pridem) pri kom.

Miſsform *f.* napačna od. skažena oblika (podoba), pokveka, spaka.

miſsformen napačno obliko od. podobo dati (dam).

miſsgebären prezgodaj poviti (-vijem) od. poroditi.

Miſsgebilde *n.* potvára.

Miſsgeburt *f.* mrtvo povitje, negodni porod; (das unzeitig Geborne) negodnik, spačĕk, nakáza.

Miſsgeſchick *n.* nezgóda, nesréča.

Miſsgeſchöpf *n.* spaka, spačĕk, nakáza.

Miſsgeſtalt *f.* nespodóba, pokvéka.

miſsglücken izpodletéti (-letím), ponesrečiti se; *impf.* izpodletávati.

miſsgönnen zavídeti, ne privoščiti; *impf.* zavídati, ne privoščevati.

Miſsgriff *m.* zmota, pomota; einen — thun zmotiti se, grešiti.

Miſsgunſt *f.* zavist (-i), zavidnost, neprivoščljivost.

miſsgünſtig zavistĕn, zavidljiv, neprivoščljiv.

miſshandeln (einen) hudo od. grdo (s kom) ravnati od. delati, gnjáviti (koga).

Miſshandlung *f.* hudo od. grdo ravnanje (s kom), gnjavljenje.

Miſsheirat *f.* nepristojna ženitĕv od. možitĕv.

miſshellig nesložĕn, neskladĕn. [nost.

Miſshelligkeit *f.* nesložnost, nesklad-

Miſſion *f.* misijón.

Miſſionär *m.* misijonár. [létina.

Miſsjahr *n.* nerodovitno leto, slaba

Miſskauf *m.* okúp; einen — machen okúpiti se, prepláčati kaj.

miſskennen slabo od. malo poznati (-znám), motiti se (nad kom od. zastran koga).

Miſsklang *m.* nesoglasje, neubranost, nesklad. [se.

miſsklingen ne ujémati se, ne ubirati

miſslaunig čĕmerĕn, zlovoljĕn, tožljiv.

Miſslaunige *m.* čĕmernik, tožljivĕc.

Miſslaut *m.* zloglasje, ne ubrán glas, neprijetni glas.

miſslauten ſ. miſsklingen.

miſslich neprijetĕn, nepovoljĕn, mučĕn, nevarĕn.

miſsliebig ne priljubljen.

miſslingen izpodletéti, ne iziti (-ide) se po godu, pokaziti se, ne posrečiti se; *impf.* izpodletávati, ne posrečevati se.

Miſsmuth *m.* nevolja, nevoljnost, zlovoljnost.

miſsmuthig nevoljĕn, zlovoljĕn, kisáv.

miſsrathen ſ. miſslingen.

Miſsſtand *m.* neprilika, nepriličnost.

miſsſtimmig neubrán, neskladĕn; *fig.* zlovoljĕn.

Miſsſtimmung *f.* neubranost, neskladnost; zlovolja. [glas.

Miſston *m.* neubrani oder neskladni

miſstönen ne skládati se, ne vezati (vežem) se, ne strinjati se, ne ujémati se.

miſstrauen ne zaúpati, ne zanesti se (na koga); *impf.* ne zanašati se (na koga).

Miſstrauen *n.* nezaúpanje, nezaúpnost.

miſstrauiſch nezaúpĕn, nezaupljív.

Miſsvergnügen *n.* nezadovoljstvo, nezadovoljnost.

miſsvergnügt nezadovoljĕn, nevesél.

Miſsverhältnis *n.* nerazmérnost, nerazmérje.

miſsverſtanden nápačno od. krivo razumljen.

miſsverſtändlich kar se lahko napačno (krivo) razúme.

Miſsverſtändnis *n.* nápačno od. krivo razumenje, pomóta; *fig.* razprtija, razpor.

miſsverſtehen nápak, krivo od. naróbe razuméti, ne prav razuméti; *impf.* nápak, krivo od. naróbe razumévati.

Miſswachs *m.* huda létina, neobróda.

miſswollen zlo od. hudo želéti (komu).

Miſt *m.* gnoj, smetí (-íj); das iſt nicht auf deinem —e gewachſen to ni iz tvoje glave; Miſt= gnojni.

Miſtbeet *n.* gnojna greda.

Miſtel *f.* oméla.

Miſteldroſſel *f.* carar, dreskáč.

miſten (Miſt, Koth von ſich geben) srati (serjem); usrati se, pokidati se, onesnažiti se; (den Miſt aus d. Stalle ſchaffen) kídati; izkidati, pokidati; (den Acker) gnojiti; pognojiti.

Miſtfliege *f.* gnojna muha.

Miſtgrube *f.* gnojna jama.

Miſthaufe *m.* gnojišče, smetišče, gomilo; kup gnoja od. smetíj.

Mistjauche *f.* gnojnica.
Mistkäfer *m.* govnár, govnobrbéc.
Mistkorb *m.* gnojni koš.
Mistlache, **Mistpfütze** *f.* gnojnica, gnojna kalúža.
Mistschaufel *f.* gnojna lopáta. [smetí.
Mistwagen *m.* gnojni voz, voz za
Miß *f.* góspica, gospodična.
mit *praep.* s, z (ž); — Fleiß nalašč; — Furcht stráhoma; — nichten nikakor ne, po nobeni ceni; in Zusammensetz. durch so- oder durch den Beisatz s kom vred.
Mitangeklagte *m.* sozatóženěc; *f.* sozatóženka. [délati.
mitarbeiten sodelovati, s kom vred
Mitarbeiter *m.* sodelávěc; —in *f.* sodelávka.
mitbegreifen zapopasti (-padem), *impf.* zapopádati; mitbegriffen zajedno (s čim).
Mitberechtigte *m.* soupravičeněc.
Mitbeschuldigte *m.* soobdólženěc; *f.* soobdólženka.
Mitbesitz *m.* soposést (-i).
Mitbesitzer *m.* soposéstnik; —in *f.* soposéstnica.
mitbeten molíti s kom vred.
Mitbetheiligte *m.* zadévnik.
Mitbevollmächtigte *m.* sopooblášćeněc.
mitbewerben sich prositi s kom vred (za kaj).
mitbringen s sebój prinesti (-nesem), *impf.* — prinášati; (auf dem Wagen) pripeljati (-peljem); (die Familie) s sebój vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).
Mitbruder *m.* sobrát, pobratím.
Mitbürger *m.* someščán; (d. Staates) sodržavlján; —in *f.* someščánka; sodržavljánka.
Mitbürgerschaft *f.* someščanstvo; sodržavljánstvo.
Mitchrist *m.* sokristján; —in *f.* sokristjána.
Miteigenthum *n.* sovlást (-i), sovlastína.
Miteigenthümer *m.* sovlastník; —in *f.* sovlástnica.
miteinander *adv.* skup, skupaj, drug z drugim.
Miterbe *m.* sodédič, sodédnik; —in *f.* sodédnica.
mitessen jesti (jem) s kom.
Mitesser *m.* sojeděc, zakožni črv.
mitfahren peljati (peljem) se s kom.
Mitgabe *f.* dota, jutrnina, zaženilo, prinos; (in Waren) bala.
Mitgefangene *m.* sojétnik; *f.* sojétnica.
Mitgefühl *n.* sočutje.
mitgehen iti (grem) s kom; (im Kartenspiele) pomagati; *fig.* etwas — heißen zmakniti kaj skriváj.
Mitgenoss oder **Mitgenosse** *m.* drug, sodrúg.
Mitgenossin *f.* drúžica, sodrúžica.
Mitgift *f.* s. Mitgabe.
Mitglied *n.* ud, člán, družbenik.
mithaften s kom vred jámčiti oder doběr stati (stojim).
mithalten potégniti s kom; *impf.* držáti (držím) od. vleči (vlečem) s kom.
mithelfen pomoči (-morem), *impf.* pomágati komu.
Mithelfer *m.* pomočník, pomagálěc; —in *f.* pomočnica, pomagálka.
Mitherrscher *m.* sovladár. [kem.
mithin *coni.* tedaj, torej, po tem ta-
Mitkläger *m.* sotožnik; —in *f.* sotožnica.
Mitlaut od. Mitlauter *m.* soglasnik.
Mitleid *n.*, selt. Mitleiden *n.* usmiljenje, usmiljenost, pomilovanje; ich habe — mit ihm smili od. usmili se mi, pomilujem ga, milo od. žal mi je zanj; einem sein — äußern milovati koga; er erregte — bei den Leuten smilil se je ljudém, usmilili so se ga.
mitleidig usmiljen, milosrčěn.
mitleidsvoll usmiljen, milosrčěn, poln usmiljenja.
mitlernen učiti se s kom.
mitmachen s kom vkup (kaj) početi (-čnem), *impf.* délati; alles — povsod od. pri vsaki veselici zraven biti (sem).
Mitmensch *m.* bližnji (-njega).
mitnehmen s sebój vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).
Mitregent *m.* sovladár.
Mitschuld *f.* sokrivnja.
mitschuldig sokrív, zločinstva deležěn.
Mitschuldige *m.* sokrívěc, deléžnik zločinstva; *f.* sokrivka, deležnica zločinstva.
Mitschuldner *m.* sodolžník; —in *f.* sodolžnica.

Mitschüler *m.* součeněc, sošolěc.
Mitsperre *f.* sozaklép, drugi ključ.
mitspielen igrati s kom; einem übel — hudo (grdo) delati od. ravnati s kom.
mitstimmen glasovati s kom.
Mittag *m.* poldne (-va), póludne, poldan (-dneva); (Süden) jug, poldanska stran (-í); zu — o poldne; zu — essen kósiti, obedovati, júžinati. [danski.
mittägig poldnevěn, poludnevěn, pol-
mittäglich južěn, proti jugu ležéč.
Mittags= poludnevni, poldanski.
mittags *adv.* o poludne, opoldne.
Mittagsessen *n.* obéd, obedo, kosilo, júžina. [valěc.
Mittagsgast *m.* gost na obedu, obedo-
Mittagsgegend *f.* južna stran (-í).
Mittagshöhe *f.* poludnevna visokost.
Mittagskost *f.* poldanska hrana, kosilo, obed, júžina.
Mittagskreis *m.* poludnevnik.
Mittagsland *n.* poludnevna od. južna dežela.
Mittagslinie *f.* poludnevna črta, poludnévnica.
Mittagsmahl *n.* s. Mittagsessen.
Mittagspunkt *m.* s. Südpunkt.
Mittagsruhe *f.* opoldanski počitěk.
Mittagsstunde *f.* poludnevna ura, poldne (-va).
Mittagswind *m.* jug, južni vetěr.
Mittagszeit *f.* poldne (-va); um die — o poludne.
Mittagszirkel *m.* s. Mittagskreis.
Mitte *f.* sreda; in der — sredi, sred, v sredi, med; in die — sred, v sredo.
Mittel *n.* sredstvo, pomočěk, pripomočěk; (Vermögen) premoženje, imetje, imovina; (Arzneimittel) zdravilo, vračilo, lek; bei —n sein premožěn od. začiměn biti (sem), za čim od. pod palcem iméti (imám); zu —n gelangen opomoči (-morem) si, premoženje pridobiti si, obogatéti; Mittel= srednji, osrednji.
Mittelalter *n.* srednji vek. [veški.
mittelalterlich srednjevečěn, srednje-
Mittelband *n.* srednje vezilo; (am Dreschflegel) gož (-í), goža, jermen za cepěc.
mittelbar posrednji, nenaravnostěn; *adv.* posrednje, ne naravnóst.
Mittelbarkeit *f.* posrednost.
Mittelding *n.* osrednja stvar (-í), sreda, sredína.
Mittelfinger *m.* srednji prst, srednjik, srčnik. [velikost.
Mittelform *f.* srednja oblika oder
Mittelgebirge *n.* srednje gorovje.
Mittelglied *n.* srednji člen.
Mittelgröße *f.* srednja velikóst oder veličina.
Mittelhand *f.* dlan (-i). [meljski.
mittelländisch sredozeměn, sredozé-
Mittellauf *m.* srednji tok.
Mittellaut *m.* srednji glas.
Mittellinie *f.* središčnica.
mittellos nepremožěn, neimetěn.
Mittellosigkeit *f.* nepremožnost, neimetnost.
mittelmäßig srednji, srednje mere.
Mittelmäßigkeit *f.* srednost, sredomernost.
Mittelmeer *n.* sredozemno od. sredozémeljsko morje.
Mittelpreis *m.* srednja cena. [dina.
Mittelpunkt *m.* središče, osredje, sre-
Mittelpunktslinie *f.* središčna črta.
Mittelpunktswinkel *m.* središčni kot.
mittels, mittelst *praep.* po, s (z), s pomočjó.
Mittelsatz *m.* srednji stavěk.
Mittelschlag *m.* srednje pleme (-na); srednja vrsta.
Mittelschule *f.* srednja šola.
Mittelsperson *f.* sredník, posredník, mešetar.
Mittelstand *m.* srednji stan.
Mitteltreffen *n.* sreda od. sredina vojske; im — sredi vojske.
Mittelwald *m.* gozd srednje vrste.
Mittelweg *m.* srednji pot, srednja pot (-i).
Mittelwort *n.* deležnik.
Mittelzeit *f.* srednji čas.
mittelzeitig srednječasěn; (in d. Metrik) dvojnotrajěn.
mitten *adv.* sredi, sred, v sredi, na sredi, po sredi.
Mitternacht *f.* polnoč (-í), pólunoč (-i); (Nord) séver, polnoč (-í).
mitternächtlich polnočěn, pólunočěn, séveru.
Mitternachts= polnočni, severni.

mitternachts *adv.* o polnoči.
Mitternachtsgegend *f.* séver, séverna —, polnočna —, odsolnčna stran (-í).
Mitternachtsstunde *f.* polnočna ura, polnoč (-í).
Mitternachtswind *m.* séver.
Mitternachtszeit *f.* polnočni čas, polnoč (-í).
Mittfasten *pl.* sredpost; Mittfasten= sredpostni.
Mittheil *m.* delež.
mittheilbar podeljív; naznanljív.
Mittheilbarkeit *f.* podeljivost; naznanljivost.
mittheilen podeliti, podati (-dam); *impf.* podeljevati, podajati; (bekannt geben) naznániti, oznániti, povédati (-vém), na znanje dati; *impf.* naznánjati, oznánjati; (offenbaren) razodéti (-denem), priobčiti; *impf.* razodevati, priobčevati.
Mittheiler *m.* podeljevalĕc, dajalĕc; naznanjalĕc, oznanjalĕc, pripovedovalĕc; razodevalĕc, priobčevalĕc.
mittheilsam razgovorljiv, besedljiv.
Mittheilsamkeit *f.* razgovorljivost, besedljivost.
Mittheilung *f.* naznanilo, oznanilo, poročilo.
Mittler *m.* sredník, posredník, posredovalĕc.
Mittleramt *n.* posredovanje, posredništvo.
mittlere (der, die, das) srednji.
Mittlerin *f.* srednica, posrednica, posredovalka.
mittlerweile *adv.* med tem, v tem času.
mittlerweilig začasĕn, medtemĕn.
Mittwoch *m.* sreda.
mittwochs *adv.* po sredah, vsako sredo.
mitunter *adv.* včasih; vmes.
Mitverbrecher *m.* sohudodelnik, sozločínĕc, deležnik hudodelstva; —in *f.* sohudodelnica, sozločínka, deležnica hudodelstva.
Mitverschworene *m.* sozarotnik, deležnik zarote.
Mitverweser *m.* sooskrbnik, soopravitelj.
Mitvormund *m.* sojerob, sovar(u)h, soskrbnik.
Mitwähler *m.* sovolilĕc.
mitwandern potovati od. hoditi s kom.
Mitweide *f.* skupna od. spolovna paša.
Mitwelt *f.* sedanji naraščáj, sovremeniki *pl.*.
mitwirken pripomoči (-morem); *impf.* pripomágati, sodelovati, z drugim vred delati.
Mitwirkung *f.* pripomóč (-i), pripomaganje, sodelovanje.
mitwissen s kom vred védeti (vém).
Mitwissen *n.* sovedenje, znanje, ved (-i).
Mitwisser *n.* sovedĕc; sokrivĕc.
mitwohnen s kom skup stanovati.
Mitwohner *m.* sostanovalĕc; (in Weingebirgen) mejáš, sogórnik; —in *f.* sostanovalka; sogórnica.
mitzählen všteti (vštejem), prišteti; *impf.* vštévati, prištévati.
Mitzeuge *m.* sosvedok, priča.
Mixtur *f.* zmes (-i), mĕšanica, mikstúra.
Mnemonik *f.* mnemónika.
Möbeln *pl.* pohištvo, hišna opráva.
Möbelniederlage *f.* zaloga pohištva.
mobil premakljív, premičĕn; prenesljív, gibljív; ein Heer — machen vojsko za odhod pripraviti, — z vsem za odhod potrebnim preskrbéti.
Mobiliar, Mobiliarvermögen *n.* premakljivo —, premično premoženje, premičnina, pokretnina.
Mobilien *pl.* premakljive —, premične reči *pl.*; pohištvo, hišna opráva.
mobilisieren mobilizovati, vojake v orožje klicati (kličem).
Mobilisierung *f.* mobilizovanje, sklicevanje vojakov v orožje.
Mobilisierungstag *m.* mobilizovalni od. sklicevalni dan (dneva).
möblieren s pohištvom preskrbéti, urediti; *impf.* s pohištvom preskrbovati, uredovati; ein möbliertes Zimmer urejena soba, soba s pohištvom.
Modalität *f.* način, ravnanje.
Mode *f.* šega, običáj, kroj, moda; eine — mitmachen po šegi od. po modi se nositi; aus der — kommen zastaréti, šego od. modo opustiti; Mode= modni, novošegni, običajni.
Modeartikel *m.* modni od. novošegni izdelĕk.
Modegeck *m.* modni oder novošegni gizdalín.
Modejournal *n.* novine za mode, krojarske novine.

Model *m.* merilo, mera; (Muster) vzorĕc, obrazĕc; (Gießform) kalúp, tvorilo.

Modeladen *m.* prodajálnica novošégnega od. módnega blagá.

Modell *n.* kalúp, tvorilo, modél; (Muster) obrazĕc, vzorĕc.

Modelleur *m.* kalúpar, modelír.

modellieren kalúpe od. tvorila delati; (abbilden) obraziti, upodobiti; *impf.* obrazovati, upodábljati.

modeln obraziti, upodobiti; *impf.* obrazovati, upodábljati.

Moder *m.* trohloba, trohlina, trohljad (-i), prhljad (-i), gnilád (-i).

moderat zmerĕn, lagán.

moderato *adv.* zmerno, lagano, polagano.

Modererde *f.* trohljiva prst (-í).

Modergeruch *m.* duh po plesnobi od. trohlobi, plesnjev duh, zaduhlost.

Modergrund *m.* grez, močvirje.

moderieren s. mäßigen.

moderig trohljen, prhĕl, oprhĕl, preperél; —es Holz prhljád (-i), trohljád (-i).

modern trohnéti, prhnéti, preperéti, gniti (gnijem).

modérn *adi.* novošegĕn, po novi šegi.

modernisieren po novi šegi narediti, prenarediti; *impf.* po novi šegi naréjati, prenaréjati.

Modesucht *f.* strast (-i) od. pohlép po novi šegi.

modesüchtig strastĕn na vsako novo šego, pohlepĕn po vsaki novi šegi.

Modeware *f.* modno od. novošegno blagó.

Modewarenhandel *m.* kupčija z modnim od. novošegnim blagom.

Modification *f.* prenaredba, sprememba.

modificieren prenarediti, spreméniti; *impf.* prenaréjati, spreminjati.

modisch novošegĕn, novomodĕn, po novi šegi, po novi modi.

Modistin *f.* modistka.

Modulation *f.* spreminjava glasú, modulacija.

modulieren glas spreminjati od. zavijati.

Modus *m.* način, naklón.

mögen (können) moči (morem), z. B. mag wohl ein Blinder den andern führen ali more slepĕc slepca voditi? (wollen) hotéti (hočem), z. B. dieses Kleid mag ich nicht tega oblačila nočem; (dürfen) smeti (smem), moči (morem), z. B. meinetwegen mag er es thun radi mene sme od. more to storiti; (v. ungewissen Sachen) neki, z. B. wie mag das sein kako je neki to? was mag er wohl thun kaj neki dela? was mag das bedeuten kaj neki to pomenja? (befehlend, zulassend ꝛc.) naj od. *Imperativ*, z. B. er mag kommen naj pride! es mag dabei bleiben naj pri tem ostane! du magst arbeiten oder nicht delaj ali ne delaj! du magst zusehen gledaj, le glej! (wünschend) bi, rad bi, z. B. möchte er doch kommen da bi le prišel! ich möchte gerne kommen jaz bi rad prišel.

möglich mogóč, možĕn; soviel wie — kolikor je mogoče; es ist — daß ich komme morda pridem, morebiti da pridem, utegnem priti.

Möglichkeit *f.* mogočost, možnost.

möglichst *adv.* z. B. — bald brž ko je mogoče, kakor hitro je mogoče, brž ko moreš; ich habe mein Möglichstes gethan storil sem kar sem le mogel, storil sem vse karkoli sem mogel.

Mohamedaner *m.* mohamedán, mohamedánĕc.

mohamedanisch mohamedánski.

Mohn *m.* mak; Mohn- makov.

Mohnfeld *n.* makovišče.

Mohnfladen *m.* makova potica, makovnik.

Mohnhaupt *n.* makova glava, makovica.

Mohnkuchen *m.* s. Mohnfladen.

Mohnpflanze *f.* mákovĕc.

Mohnstengel *m.* makovo steblo.

Mohnstoff *m.* makovina.

Mohr *m.* zamorĕc; einen —en weiß waschen wollen bob v steno metati (mečem).

Möhre *f.* navadni koren, mrkva, mrkevca (St.); *coll.* korenje.

Mohren- zamorski.

Mohrenhirse *f.* sivo prosó, sívka.

Mohrenkopf *m.* črnoglavĕc, črnoglavka.

Mohrenland *n.* zamorska zemlja od. dežela.

mohrenländisch zamorski.

Mohrin *f.* zamórka, zamórkinja.

Mohrrübe *f.* s. Möhre.
Molch *m.* (Salamander) močerád; (Wasser—) pupěk.
molchartig močeradast; pupkast.
Molecül *n.* molekul.
Molke *f.*, Molken *n.* (*m.*) sirotka, sirotěv.
Molkencur *f.* zdravitěv od. zdravljenje s sirotko.
molkig sirotkav.
Moll, Mollton *m.* mehki od. mili glas.
Mollusken *pl.* mekužci *pl.*
Molo *m.* pristanski jez, pristanska gradba, molo.
Molossus *m.* (Versfuß) molós(us).
Moment *m.* hip, trenotěk; (Zeitpunkt) doba; (Sache) reč (-i), stvar (-i), točka.
momentan hipěn.
Monarch *m.* samovladár, monárh.
Monarchie *f.* samovladna država, monarhija; (Herrschaft) samovlada, samovladarstvo.
Monarchin *f.* samovládnica, samooblástnica.
monarchisch samovladěn, samovladarski, monarhijski.
Monat *m.* mesec, mesěc.
monatlich mésečěn; *adv.* na mesec, vsak mesec; die —e Reinigung méséčina, méséčno čiščenje.
Monatrose *f.* diža, mesečna roža.
Monats- méséčni.
Monatsfrist *f.* odlog za mesec dnij; in — v jednem mescu, za mesec dnij.
Monatsgeld *n.* méséčna plača, mesečnina.
Monatsrettig *m.* redkvica.
Monatsschrift *f.* méséčnik, méséčni časnik. [sec.
monatweise *adv.* na mesec, vsak me-
Mönch *m.* mnih, menih; — werden pomníšiti se, pomenišiti se.
mönchisch mniški, meniški.
Mönchs- mniški, meniški. [nost.
Mönchsgelehrsamkeit *f.* meniška uče-
Mönchsgewand *n.* meniško oblačilo.
Mönchskappe *f.* meniška kapa.
Mönchskloster *n.* meniški samostán.
Mönchskutte *f.* meniška halja od. kuta.
Mönchsleben *n.* meniško življenje.
Mönchsorden *m.* meniški red.
Mönchsrobbe *f.* morski menih.
Mönchsstand *m.* meniški stan.
Mönchthum *n.* mništvo, meništvo.
Mond *m.* mesec, mesěc, luna; Mond- lunin, méséčev.
Mondbahn *f.* lunin pot od. tir.
Mondbeschreibung *f.* popis lune oder mesca.
Mondbewohner *m.* mesečán.
Mondenjahr *n.* méséčno leto.
Mondesfinsternis *f.* mrk od. mrknenje lune (mesca); gestern fand eine — statt sinoči je luna mrknila.
Mondeshof *m.* lunin od. mesečev kolobár, obstret (-i) lune od. mesca.
Mondesviertel *n.* lunin oder méséčev krajěc.
Mondfisch *m.* glavosék, morski mesec.
Mondflecken *m.* maroga —, pega na luni od. na mesci.
Mondglanz *m.* svetloba lune.
mondhell razsvetljen od lune, mesečěn.
Mondlicht *n.* méséčina, svetloba lune od. mesca.
Mondnacht *f.* od lune razsvetljena od. méséčna noč (-i).
Mondphasen *pl.* lunine mene od. premembe *pl.* [kolo.
Mondscheibe *f.* lunin krog, mesečevo
Mondschein *m.* méséčina, svetloba lune; es ist — luna od. mesec sveti.
Mondsichel *f.* lunin krajěc.
Mondsucht *f.* méséčnost.
mondsüchtig méséčěn. [nica.
Mondsüchtige *m.* méséčnik; *f.* méseč-
Monduhr *f.* méséčna ura.
Mondzirkel *m.* lunin od. mesečev krog.
Monogamie *f.* monogamija, jednoženstvo. [znak.
Monogramm *n.* monogram, imeno-
Monographie *f.* monografija, samopis.
Monokotyledonen *pl.* jednokaličnice *pl.*
Monolog *m.* monolog, samogovor.
Monopol *n.* samoprodaja, samotrštvo.
Monopolist *m.* samoprodajalěc, samotržěc.
Monopolsordnung *f.* samotržni zakon, postava zastran samoprodaje.
Monotheist *m.* jednobožnik.
monoton jednoglasěn, jednozvočěn, jednoličěn.
Monotonie *f.* jednoglasje, jednozvočje, jednoličje.

Monstranz *f.* monštránca.
monströs spačen, grdoběn; pošastěn, strašanski.
Monstrum *n.* spačěk, spaka; pošast (-i), groza.
Montag *m.* pondeljěk, ponedeljěk.
montäglich ponedeljski, pondeljski.
Montan= rudarski, montanistični.
Montanistik *f.* rudarstvo, montanistika.
montanistisch rudarski, montanističěn.
montieren (v. Militär) obleči, z obleko preskrbéti; *impf.* obláčiti, z obleko preskrbovati.
Montur *f.* vojaška oprava od. obleka, montura; Monturs= monturni.
Monturscommission *f.* monturna komisija, komisija zastran vojaške oprave.
Monument *n.* spomeník.
Moor *n.* barjè, mahovje, močvirje, muža; Moor= barski, močvirni, močvirski.
Moorgras *n.* ločje, bičje.
Moorgrund *m.* barjè, mahovje, močvirje, mužava.
moorig močvirěn, močvirnat, mužavěn.
Moorland *n.* barjè, mahovje, močvirje.
Moorwasser *n.* močvírnica, mlakužnica.
Moos *n.* mah; Moos= mahov.
Moosbeere *f.* mahóvnica.
moosicht mahovast, mahu podoběn.
moosig mahovít, máhovnat, z mahom obrasten.
Moosrose *f.* mahovka.
Moosschnepfe *f.* kozica.
Mops *m.* mops.
Moral *f.* nravoslovje, morala; (in Fabeln 2c.) nauk.
moralisch nravěn, nravstven, moralěn.
Moralität *f.* nravnost, nravstvenost.
Moralitätszeugnis *n.* nravstveno spričevalo, svedočba o nravstvenem zadržanji.
Moräne *f.* ledniška groblja.
Morast *m.* barjè, mahovje, močvirje; (Koth) muža, blato.
morastig mahověn, močvirěn, močvirnat; mužavěn, mužavnat, blatěn, blatnat.
Morchel *f.* smrčěk, préslica.

Mord *m.* umor, umoritěv, umorstvo; einen — begehen umoriti koga; Mord= (den Mörder angehend) morilski; (den Tod bringend) morilni.
Mordanschlag *m.* naklép na življenje.
mordbefleckt okrvljen, kriv umora.
Mordbrenner *m.* požigalěc, zažigalěc.
mordbrennerisch požigalski, zažigalski.
Mordeisen *n.* morilno železo.
morden moriti; umoriti; nach einander — pomoriti.
Mörder *m.* morilěc, umorilěc, krvnik.
Mörderei *f.* morija, morilstvo, morjenje.
Mördergrube *f.* morilska od. tolovajska jama.
Mörderin *f.* morilka, umorilka.
mörderisch morilski, morilěn, smrtěn, smrtonosěn; (blutig) krváv.
Mordgeschoss *n.* smrtonosno orožje.
Mordgeschrei *n.* strašěn krik, grozno kričanje.
Mordgier *f.* umoroželjnost.
mordgierig umora željěn.
Mordio in der Phrase: Zeter und — schreien na vse grlo kričati (kričím).
Mordkerl *m.* ptič da je malo tacih, zvitorepěc.
Mordlust *f.* krviželjnost, umoroželjnost.
mordlustig krviželjěn, umora željěn.
Mordschlacht *f.* krvava bitka, mesarsko klanje.
Mordschlag *m.*, Mordthat *f.* umor, umoritěv, umorstvo.
Mordstätte *f.* morišče.
Mordstreich *m.* morilni oder smrtni udarěc; *fig.* grda od. strašna grdobija.
Mores *pl.* nravi *pl.*, običaji *pl.*; — lehren kozjo molitvico učiti.
Morgen *m.* jutro; (Osten) vzhod, izhod, iztok, jutro; (Feldmaß) jutro, orál, rál (-i); des —s zjutraj, zajutra; früh= morgens zarana, zjutra zgodaj; es wird — jutro se dela, daní se, zora vzhaja, svita se; Morgen= jútrni, jutranji, zjutranji; (östlich) vzhodni, iztočni, jutrov.
morgen *adv.* jutre, jutri; — früh jutri zjutra, jutri zarana.
Morgenbrot *n.* zajterk, zajuterk.
Morgendämmerung *f.* jutranji svit, — zor.
Morgengabe *f.* jútrina, jútrnina.
Morgengebet *n.* jútranja molitěv.

Morgengeläute *n.* jútrnica.
Morgengrauen *n.* jutranji svit.
Morgenland *n.* jútrova dežela, jútrovo (-ega), vzhod, vzhodna dežela.
Morgenländer *m.* prebivalěc jútrove dežele, jútrověc.
morgenländisch jutrov, jutrovski, vzhodĕn, iztočĕn.
Morgenlicht *n.* svit, svitanje, zor.
Morgenroth *n.*, Morgenröthe *f.* jutranja zarja.
morgens *adv.* zjutraj, zjutra, v jutro; heute — davi.
Morgenstern *m.* danica.
Morgenstunde *f.* zjutranja od. jútrna ura, rana ura; — hat Gold im Munde rana ura zlata ura.
morgenwärts *adv.* proti jutru oder vzhodu.
Morgenwind *m.* jútrni vetĕr; (Ostwind) zdolĕc, vzhodnik.
Morgenzeit *f.* jutranji čas, jutro.
morgig jutrajšnji.
morsch trohnel, trohljen, trohljív, trhĕl, preperél, sperél, pérav.
morschen trohnéti, peréti.
Morschicht *n.* trohljád (-i), trohljáva, trhljenina, preperenina, peravina.
Mörser *m.* možnar; (hölzerner) stopa, stopica.
Mörserkeule *f.* tolčák, peščáj; pah.
Mortalität *f.* s. Sterblichkeit.
Mörtel *m.* mort, malta.
Mörtelbewurf *m.* omét.
Mörtelkelle *f.* ometálnica, zidarska žlica.
Mortuar *n.* mrtváščina, umrščina.
Mosaik *f.* mozaika.
Mosaikarbeit *f.* mozaičko od. musivno delo.
mosaisch mozaičĕn, musivĕn; (von Moses) Mójzesov.
Moschee *f.* mošeja, džamija, turška molilnica.
Moschus *m.* mošĕk, moščják, pižĕm; Moschus- moščjakov, moškatni.
Moschusbock *m.* moškatni kozličĕk.
Moschusthier *n.* pižmar.
Most *m.* mošt, maščina; Most- moštov.
Mostbirn *f.* tepka.
Mostbirnwein *m.* tepkovĕc.
mosteln *intr.* po moštu dišati (diším), na mošt cikati; *tr.* mošt delati.
mosten *tr.* mošt delati.
mostig moštnat, sočnat.
Mostmesser *m.* moštomér.
Motion *f.* s. Bewegung.
Motiv *n.* nagíb, razlog, povod, vzrok.
motivieren z vzroki podpreti, vzroke navesti (-vedem); z vzroki podpirati, vzroke navajati.
Motor *m.* mótor, gibalo.
Motte *f.* molj; *dem.* moljĕk.
mottenartig moljast.
Mottenfraß *m.* moljavina, molojedina.
mottenfräßig moljav, zjeden od. zgrizen od moljev.
Motto *n.* geslo.
moulliert zmehčan, mehĕk.
moussieren peniti se, šuméti.
Möwe *f.* galéb.
mucheln (nach Schimmel riechen) po plesni od. po plesnivem dišati (dišim); (nach Feuchtigkeit riechen) zatuhlo dišati, tuhneti.
muchlig zatuhĕl, plesnív.
Muck, Mucks *m.* črh, bek, črhljej, žugljej.
Mucke *f.* muha, trma; —n haben kujati se, ne hotéti (hóčem) govoriti.
Mücke *f.* mušica; Mücken- mušičĕn.
mucken, mucksen *intr.* u. *refl.* črhniti, blekniti, ziniti, žugniti; (schmollen) kujati se, gnjevati se, mrdati se.
Mucker *m.* prihuljenĕc, potuhnenĕc, svetohlinĕc, hlinjenĕc, hinavĕc, tihotapĕc; —in *f.* prihuljenka, potuhnenka, svetohlinka, hinavka, tihotapka.
muckisch muhast, trmast; godrnjav, mrmrav; kujav, čĕmerĕn, zlovoljĕn.
müde trudĕn, utrujen; (v. d. Arbeit) zdelan; (v. Gehen) shojen, spehan, upehan; — machen trúditi; utrúditi, spéhati, zdélati; — werden utrúditi se, spéhati se, opéšati, zdélati se; (überdrüssig werden) navelíčati se, navóliti se.
Müdigkeit *f.* trudnost, utrujenost; zdelanost; shojenost, spehanost.
Muff *m.* (Laut d. Hunde) renč; (d. Hund selbst) renčalo, renče (-ta); (v. Personen) godrnjáč, godrnjalo, mrmráč, mrmralo; (Schimmel) plesĕn (-i), plesnoba, stuhnota, zatuhlina; (Handmuff) muf.
muffelig zatuhĕl, stuhĕl, plesnjev; godrnjáv, mrmráv; renčéč.

müffeln mlaskati, cmokati, na glas žvekati (žvečem); tuhneti, plesneti, plesniveti, po plesnobi dišati (dišim).
müffen (v. Hunden) renčati; (v. Personen) godrnjati, mrmrati; (n. Schimmel riechen) tuhneti, plesniveti, po plesnobi dišati (dišim).
muffig s. muffelig.
müffzen godrnjati, mrmrati; tuhneti, [plesniveti.
Mühe *f.* trud, prizadeva, prizadetje, prizadevanje, napor; sich — geben trúditi se, prizadévati si, upírati se; potruditi se, prizadéti (-dém u. -dénem) si, upreti (-prem) se.
mühelos breztrudĕn, breztežavĕn, brez truda, brez težave.
mühen sich trúditi se, prizadévati si, upírati se, pehati se, gnati (ženem) se, núјati se.
muhen múkati (mukam u. mučem); zamúkati; —d nach Hause kommen domú primúkati.
mühevoll trudapóln, trudovít, težavĕn.
Mühewaltung *f.* trud, prizadevanje.
Mühl= mlinski, malenski.
Mühlbach *m.* mlinski potok, mlinščica.
Mühlbeutel *m.* sito, tresilnica, miketulja.
Mühlbottich *m.* obód.
Mühle *f.* mlin, malĕn; eine — mit 3 Gängen mlin na tri kamne od. tečaje; *dem.* mlinĕc, mlinčĕk, malenčĕk.
Mühleisen *n.* poprica, prprica, vreteno.
Mühlenspiel *n.* špana.
Mühlgang *m.* tečáj, kamen, koló (kolesa), roje *f. pl.*
Mühlgast *m.* s. Mahlgast.
Mühlgebiet *n.* pod.
Mühlgerechtigkeit *f.* mlinska pravica.
Mühlknecht *m.* mlinski hlapĕc.
Mühllauf *m.* mlinski tečáj.
Mühlordnung *f.* mlinski red.
Mühlrad *n.* mlinsko koló (kolésa).
Mühlstein *m.* mlinski kamen; d. obere — vrhnják; der untere — spodnják.
Mühltruhe *f.* grot.
Mühlwasser *n.* mlinska voda, mlin-[ščica.
Mühlwehr *f.* mlinski jez.
Mühlwerk *n.* mlin, mlinstvo.
Muhme *f.* (d. Vaters Schwester) teta, strina; (der Mutter Schwester) ujna; (Geschwisterkind) sestrična.
Mühsal *n.* nadloga, stiska, težava.
mühsam težavĕn, mučĕn, trudapóln; *adv.* težko, težavno, s trudom.
mühselig težavĕn, nadležĕn; (elend) revĕn, borĕn, siromaški.
Mühseligkeit *f.* težavnost, nadležnost; revščina, revnost, siromaštvo.
Mulatte *m.* mulát, polután.
Mulattin *f.* mulátinja, polutánka.
Mulde *f.* kadunja, plalnice, plalne nečké, korito, rupa.
muldenförmig kadunjast, koritast, rupast.
Müller *m.* mlinar, malnar; — sein mlinariti; Müller= mlinarski, malnarski.
Müllerbursche *m.* mlinarski hlapĕc.
Müllergewerbe, **Müllerhandwerk** *n.* mlinarija, mlinarstvo; das — betreiben mlináriti.
Müllerin *f.* mlínarica, málnarica.
Müllermeister *m.* mlinar, malnar.
Mulm *m.* mel (-i), mlevka; (v. vermodertem Holze) črvojédina.
mulmig mlevčĕn, sipĕk, osipčĕn.
Multiplicand *m.* mnóženĕc, multiplikand.
Multiplication *f.* mnóžitĕv, multipli-[kacija.
Multiplicator *m.* mnóžitelj, multiplikator.
multiplicieren mnóžiti, multipliko-[vati.
Mumie *f.* múmija.
Mund *m.* usta *pl.*; *dem.* ústica; den — öffnen zíniti, zévniti; *impf.* zíjati, zévati; (Maul) gobĕc; (Öffnung) ustje, žrelo, odprtina; Mund= ustni.
Mundart *f.* narečje.
mundartlich narečni.
Mundbäcker *m.* dvorni pek.
Mundbedarf *m.* živež, jestivo.
Mundbissen *m.* grižljej, založáj.
Mündel *m.* varovanĕc; *f.* varovanka.
munden díšati (diší), ugajati, všeč biti (je).
münden iztekati se, izlivati se.
mundfaul gniloust; *fig.* malobesedĕn.
Mundfäule *f.* ustna gniloba, gniloba v ustih.
Mundhöhle *f.* ustna duplina.
mundieren na čisto prepisati (-pišem), *impf.* na čisto prepisovati.
mündig dorastĕl, odrastĕl.
Mündigkeit *f.* doraslost, odraslost.

Mundkoch *m.* dvorni kuhar.
mündlich ustĕn, ustmén; *adv.* ustno, ustméno.
Mündlichkeit *f.* ustnost, ustmenost.
Mundmehl *n.* prednja, cvetna **od.** čila moka.
Mundöffnung *f.* zév (-i), zazevĕk; (Mund) usta *pl.*
Mundschenk *m.* dvorni točáj.
Mundschwämmchen *n.* ustni oprh, gobice v ustih.
Mundstück *n.* ustnik; (an den Blasinstrumenten) pisĕk, dulĕc; (a. Pferdezaume) žvale *pl.*, žvala; (a. d. Kanone) žrelo; (die Gabe zu reden) jezik.
Mündung *f.* ustje, iztok, izliv; (eines Fasses) čep; (eines a. Gefäßes) grlo; (d. Kanone) žrelo; (Öffnung) odprtina; (im Zaune) vrzél (-i).
Mündungsarm *m.* izlivni rokáv, izlivna struga.
Mündungsgebiet *n.* obustje.
Mündungssee *m.* izlivno jezero.
Mundvoll *m.* založáj, grižljej.
Mundvorrath *m.* živež, hrana, jestvina.
Mundwasser *n.* voda za usta.
Mundwein *m.* žlahtno vino, žlahtna kápljica.
Mundwerk *n.* usta *pl.*; (die Gabe zu reden) jezik.
Mundwinkel *m.* ustni kot.
municipal mestni, občinski, municipalni.
Municipalbeamte *m.* mestni **od.** municipalni uradnik.
Municipalität *f.* mestno svetovalstvo, mestna gosposka.
Municipalstadt *f.* mesto s svojo uredbo, mesto s svojimi svoboščinami.
Municipium *n.* s. Municipalstadt.
Munition *f.* strelivo, strelna roba.
Munitionswagen *m.* voz za strelivo.
munkeln *impers.* es munkelt tèma se dela, mrači se; (leise sprechen) šeptati, čebljati, natihoma govoriti.
Münster *n.* stolna **od.** vélika cerkĕv, stólnica.
munter budĕn, čil, živ, živahĕn, beštĕr; (kräftig) čvrst, krepĕk; (wachend) vzbujen, vzdramljen, čujóč; (fröhlich) vesél, dobrovoljĕn; (v. Pferden) iskĕr, čil; (v. d. Augen) bistĕr, čvrst; — sein budeti, bdeti (bdím); — machen dráміti; vzdrámiti, vzbuditi; *impf.* vzbújati.
Munterkeit *f.* budnost, čilost, živahnost; čvrstost, krepkost; vzbujenost, vzdramljenost; veselost, dobrovoljnost; iskrost, čilost; bistrost, čvrstost.
muntern s. aufmuntern.
Münz- novčni, penezni, denárni.
Münzamt *n.* novčni urad, penezokóvnica, péneznica.
Münze *f.* novĕc, penez, denár; (Scheidemünze) drobiž, drobni denár.
münzen novce —, peneze **od.** denarje kovati (kujem); *fig.* naklépati, namerjávati, mériti.
Münzer *m.* novcekovĕc, penezokovĕc.
Münzfälscher *m.* ponarejalĕc novcev **od.** denarjev.
Münzfuß *m.* novčna mera, novčno merilo.
Münzgepräge *n.* novčni kov.
Münzgewicht *n.* novčna teža.
Münzkammer *f.* novčara, péneznica.
Münzkunde *f.* penezoslovje, penezoznanstvo, novčarstvo.
Münzmeister *m.* predstojnik penezokovnice.
Münzordnung *f.* postava zastran kovanja novcev **od.** denarjev.
Münzprobe *f.* ogled **oder** preskušnja novcev.
Münzprobieramt *n.* oglednica **od.** preskušalnica novcev.
Münzrecht *n.* pravo novcekova.
Münzregal *n.* vladarsko pravo novcekova.
Münzschein *m.* novčni listĕk, novčanica.
Münzschlag *m.* novcekov, penezokov.
Münzsorte *f.* novčna **od.** penezna vrsta.
Münzwesen *n.* novčanstvo, penezanstvo.
Muräne *f.* gruj.
mürbe prhĕk, krhĕk, mehĕk, rahĕl; —s Obst umecano —, uležano **od.** prhko sadje; —s Holz prhĕk **od.** trohljiv les; — machen mečiti, mehčati; omečiti, omehčati.
Mürbe *f.* prhkoba, krhkoba, mehkoba, rahloba, **auch** prhkota rc.
mürben (v. Obst) mečiti se, mediti se, medeniti se, medeneti, prhati se; *trans.* mečiti, mehčati; omečiti, zmehčati.

murmeln momljati, mrmrati, šeptati, ščebljati; (vom Wasser) šuméti, šumljati, žuboriti.

Murmelthier *n.* svizěc, marmótica.

murren godrnjati, révsati, révskati, mrmrati, hudovati se; (v. Thieren) rénčati (-ím), rohneti, mrčati (-ím).

mürrisch godrnjáv, mrmráv; renčáv, rohnéč, mrčáv.

Murrkopf *m.* godrnjáč, godrnjalo, mrmráč, mrmralo, revsáč, revsalo; renčalo, mrčalo.

Murrsinn *m.* godrnjavost, mrmravost, čěmernost; renčavost, mrčavost.

murrsinnig godrnjalast, mrmralast, čěmerěn; renčalast, mrčalast.

Mus *n.* (dicht) močnik; (flüssig) sok, podmet; (Obstmus) čežana; (Mehlmus) skrob.

Muscat *m.* muškat.

Muscatbaum *m.* muškátovo drevó (drevésa).

Muscateller *m.* muskátověc, muškatno vino.

Muscatellerbirn *f.* muškatélica, muškátnica.

Muscatellertraube *f.* muškatni grozd.

Muscatellerwein *m.* s. Muscateller.

Muscatnuss *f.* muškatov oreh.

Muschel *f.* školjka; (Auster) ostriga.

muschelartig, muschelförmig školjkast.

Muschelbank *f.* školjčišče; ostrižišče.

Muschelbein *n.* školjčnica.

muschelig školjkast.

Muschelschale *f.* školjkna lupina.

Muschelthierchen *n.* školjčica.

Muschelwerk *n.* školjčje.

Muse *f.* muza, modrica.

Muselmann *m.* moslim.

muselmännisch moslimski.

Musenfreund *m.* prijatelj muz oder modric.

Museum *n.* muzéj.

musicieren gosti (godem), svirati, muzicirati; (auf Blasinstr.) piskati.

Musik *f.* godba, glasba, muzika; Musik- godben, glasben.

Musikalien *pl.* godbene reči *pl.*, glasbovine, muzikalije *pl.*

Musikalienhändler *m.* kupčevalěc z glasbovinami od. muzikalijami.

Musikalienverlag *m.* zaloga glasbovín od. muzikalij.

musikalisch godben, glasben, muzikalěn.

Musikant *m.* goděc, svirač, muzikánt.

Musikfreund *m.* prijatelj godbe oder glasbe.

Musiklehrer *m.* učitelj glasbe od. godbe.

Musikunterricht *m.* poduk v glasbi od. godbi.

Musikverein *m.* glasbeno od. godbeno društvo.

Musivarbeit *f.* s. Mosaikarbeit.

musivisch musivěn, mozaičěn.

Muskel *m.* mišica; Muskel- mišični.

Muskelfaser *f.* mišična nitka.

muskelig mišičav, mišičnat.

Muskelsystem *n.* mišičje.

Muskete *f.* puška, mušketa.

Musketier *m.* mušketír.

muskulös s. muskelig.

Muss, Müssen *n.* moranje, sila, dolžnost.

Musselin *m.* mezlán, mušelín.

müssen morati; (gezwungen sein) prisiljen od. primoran biti (sem); man muss treba je, potreba je, dolžnost je; es muss nichts an der Sache sein menda ne bo nič na tem; wer muss es wohl gewesen sein kdo je neki (pač) bil? muss ich auch gehen ali naj tudi jaz grem? es muss etwas anderes dahinter sein utegne kaj druzega vmes biti ꝛc.

müssigen siliti, morati; prisiliti, primorati.

Muße *f.* lazno, (prosti) čas, brezdelnost, brezdelica, praznovanje, delopust; — haben utégniti, čas iméti (imám), brez dela biti (sem).

Mußestunde *f.* prosta ura, ura počitka, brezdelnica.

müßig brezdelěn, brezpóseln, brez dela, brez posla; — sein brez dela od. posla biti (sem), praznovati, čas prodájati; — gehen pohajkovati, postópati; — zuschauen zijála prodajati.

Müßiggang *m.* lenoba, brezdelnost; pohajkovanje, postopanje.

Müßiggänger *m.* lenúh, brezdelnik; pohajkovalěc, postopáč.

Müßiggängerin *f.* lenuhinja, brezdelnica; pohajkovalka, postopačka.

Muster *n.* vzor, vzorěc, obrazěc; (Exempel) zgled, vzgled, primér; (Modell) kalúp, tvorilo; Muster- vzorni; zgledni, vzgledni.

Musterblatt *n.* vzorni od. vzgledni list.

Musterbrief *m.* vzorno oder vzgledno pismo. [z obrazci.

Musterbuch *n.* vzgledna knjiga; knjiga

musterhaft vzorěn, vzgleděn, izvrstěn.

Musterlehrer *m.* vzgledni od. vzorni učitelj.

mustern preglédati, razglédati, pretresti (-tresem), presóditi; *impf.* pregledovati, razgledovati, pretresati, pretresovati, presojati.

Musterschrift *f.* vzorna od. vzgledna pisava; vzorni od. vzgledni spis. [šola.

Musterschule *f.* vzorna od. vzgledna

Musterstück *n.* vzorěk, vzgleděk; (im Theater) vzorna od. vzgledna igra.

Musterung *f.* pregledovanje, razgledovanje, ogledovanje; — halten pregledovati, razgledovati, ogledovati (vojsko).

Musterwirtschaft *f.* vzorno od. vzgledno gospodarstvo. [risar.

Musterzeichner *m.* vzorni od. vzgledni

Mutation *f.* sprememba, menjanje.

mutatis mutandis s primernimi od. s potrebnimi spremembami.

Muth *m.* pogúm, srčnost, srce, hrabrost, sigurnost (St.); gutes —s sein veselega srca od. dobre volje biti (sem); wie ist dir zu —e kako ti je pri srcu? — fassen ohrábriti se, osrčiti se, osigúriti se; — machen ohrábriti, osrčiti, osigúriti; den — sinken lassen srce od. srčnost zgubiti, *impf.* — zgubljati.

muthig poguměn, srčěn, hraběr, sigurěn; (frisch) živ, iskěr, boděr.

muthlos malosrčěn, bojéč, plašěn, strašljív; jemand wird — srce komu upade, srce od. srčnost kdo zgubi, *(vulg.)* hlačice se komu tresejo.

Muthlosigkeit *f.* malosrčnost, boječnost, plašnost, strašljivost.

muthmaßen sumiti, meniti, soditi, misliti si, domišljati si; zdeti (zdi) se, dozdevati (-zdeva) se (komu kaj).

muthmaßlich dozdevěn; (wahrscheinlich) verjetěn; *adv.* najbrže, kakor je podoba, kakor se dozdeva.

Muthmaßung *f.* dozdeva, dozdevěk, mnenje, misěl (-i).

muthvoll srčěn, ves srčěn, poln srčnosti.

Muthwille *m.* prešernost, nagajivost, neporednost, razposajenost, srboritost.

muthwillig prešerěn, nagajív, razbrzdan, neporeděn, razposajen, srborít.

Muthwilligkeit *f.* s. Muthwille.

Mutter *f.* mati (-tere), mama, majka; *dem.* mamka, mámica; Mutter= máterin; materni, materinski. [ljica.

Mutterbiene *f.* mática, máčica, kra-

Mutterbruder *m.* ujěc, máterin brat.

Mutterbrudersfrau *f.* ujna.

Mutterbrust *f.* materne prsi *pl.*, materni sès.

Mütterchen *n.* mámica, mamka; ein altes — starka, bábica.

Mutterfluss *m.* beli tok. [božje.

Muttergottesbild *n.* podoba mátere

Mutterhase *m.* zajka, zajklja.

Mutterherz *n.* máterno srcé.

Mutterkalb *n.* telica, júnica.

Mutterkind *n.* máterin ljubčěk.

Mutterkorn *n.* rožičěk.

Mutterkrankheit *f.* máternica.

Mutterlamm *n.* bičica, janjica.

Mutterland *n.* mati dežela.

Mutterleib *m.* máterno teló (telésa).

mütterlich máterin; materni, materinski.

Mutterliebe *f.* máterna ljubezěn (-i).

mutterlos brezmáterěn, brez mátere.

Muttermal *n.* vrojeno známenje.

mutternackt ves gol in nag, golonág.

Mutterpferd *n.* kobila.

Mutterschaf *n.* ovca, bica. [stvo.

Mutterschaft *f.* materinstvo, mater-

Mutterscheide *f.* máternica; materněna nóžnica.

Mutterschoß *m.* máterno krilo od. lono.

Mutterschraube *f.* vreteno.

Mutterschwein *n.* svinja, prasica.

Mutterschwester *f.* teta, tetka, tetíca.

mutterseelenallein čisto sam, prav sam.

Muttersöhnchen *n.* máterin srčěk od. ljubčěk.

Muttersprache *f.* materni —, materinski jezik, materínščina.

Mutterstadt *f.* rojstno mesto.

Mutterstelle *f.* máterino mesto; — vertreten máter nadomestovati, na mestu mátere biti (sem). [rojeni um.

Mutterwitz *m.* zdrava pamet (-i), pri-

Mutterzelle *f.* stanica matica.

Mütze *f.* kápa, čepka; *dem.* kápica, čépica; (rauhe) kučma.
Mylady milostljiva gospá.
Mylord milostljivi gospod.
Myriade *f.* mirijada, deset tisoč.
Myrrhe *f.* mira.
Myrte *f.* mirta; Myrten= mirtov.
Myrtenhain *m.* mirtov gaj od. log.
Myrtenkranz *m.* mirtov venĕc.
Myrtenzweig *m.* mirtova veja.
Mysterien *pl.* skrivnosti *pl.*, tajnosti *pl.*
mysteriös skrivnostĕn, tajnostĕn.
Mysterium *n.* tajnost, skrivnost.
Mystik *f.* skrivnostni uk, místika.
mystisch mističĕn, tajnostĕn, skrivnostĕn.
Mythe *f.* bajka, mitos.
Mytholog *m.* bajeslovĕc, mitológ.
Mythologie *f.* bajeslovje, mitologija.
mythologisch bajeslovĕn, mitológičĕn, mitológiški.
Mythus *m.* s. Mythe.

N.

Na *interj.* no! dè-tè!
Nabe *f.* pesto, glavina.
Nabel *m.* popĕk; Nabel= popkov, popĕni.
Nabelbinde *f.* popkova prevoza.
Nabelbruch *m.* popkova kila.
nabelförmig popkast, popčast.
Nabelschnur *f.* popkov trak.
naben opestiti, pesto narediti.
Nabenbohrer *m.* pestnik, svedĕr.
nach *praep.* (die Richtung bezeichnend) k, proti; v, na; — d. Hofe k dvoru, — Süden proti jugu, — Graz v Gradĕc, — Wien na Dunaj, — Hause domóv; (gemäß) po, — dem Gesetze po postavi, — Wunsch po želji, po volji; — der Regel po pravilu; (hinter) za, po; — mir za menoj; einer — dem andern jedĕn za drugim, drug za drugim; — der Schule po šoli; — drei Tagen čez tri dni; — jemand schicken po koga poslati (pošljem); vor wie — prej kakor potlej, pred in poznej; — u. — polagoma, po malem, sčasoma.
nachachten ravnati se po čem, držati (držim) se česa.
Nachachtung *f.* ravnanje po čem; zur — da se po tem ravnate (ravnaš), da se tega držite (držiš).
nachäffen pačiti (spakovati) se po kom, slepo posnemati, oponašati.
nachahmen posnemati, po vzgledu ravnati (delati), ravnati se po kom (čem); oponašati.
Nachahmer *m.* posnemovalĕc; —in *f.* posnemovalka.
Nachahmung *f.* posnemanje, posnema.
Nachahmungstalent *n.* dar posnemanja, posnemovalnost; er besitzt — umeje (zna) posnemati.
Nachahmungstrieb *m.* nagon k posnemanju, posnemljivost.
nachahmungswürdig posnemanja vredĕn, vzgledĕn, vzorĕn.
nacharten (z)vreči (vržem) se po kom.
Nachbar *m.* (*pl.* die Nachbarn) sosed; (Angrenzer) mejaš, mejač; — sein mejiti (mejašiti) s kom, sosedovati; Nachbar= sosedov, sosedni.
Nachbardorf *n.* sosedna vas (-í), bližnja vas.
Nachbarin *f.* soseda, sosédinja.
Nachbarland *n.* sosedna dežela.
nachbarlich sosedĕn, bližnji.
Nachbarschaft *f.* sosedstvo, obližje, soseščina.
Nachbarsleute *pl.* sosedje *pl.*
Nachbarstaat *m.* sosedna država.
nachbenannt sledeč, naslednji.
nachbeten moliti za kom, nesamostojno ponavljati njegove izreke, nepremišljeno govoriti za kom; slepo posnemati.
Nachbier *n.* zadnje pivo, zadnji ol, patoke *pl.*
Nachbild *n.* posnetĕk, snimĕk.
nachbilden posneti (-snamem), upodobiti; *impf.* posnemati (-snemam u. -snemljem), upodabljati.
Nachbildner *m.* posnemalĕc, posnemovalĕc.
Nachbildung *f.* posnemanje; (Copie) posnetĕk, kópija.
Nachblüte *f.* pocvétĕk, jesenski cvet; — treiben pocvitovati.

nachbohren povrtati.
nachbraten popeči.
nachbringen prinesti za kom kaj.
Nachbrut *f.* druga (poznejša) zalega.
Nachbürge *m.* podporok, podružni porok, podjaměc.
Nachbürgschaft *f.* podporoštvo, podjamstvo.
Nachdämmerung *f.* pomrak.
nachdem *adv.* potem, za tem, na to, potlej, pozneje; *coni.* ko, potem ko; (weil) ker, ki.
nachdenken premišljati, pre-, razmišljevati, pretehtovati, razbirati, preudarjati; *pf.* premisliti, preudariti.
Nachdenken *n.* premišljevanje, pretehtovanje, preudarjanje; premislek (-miselka), preudarěk.
nachdenkend zamišljen, razmišljajoč; (bedachtsam) preudarěn, razborěn, premiseln.
nachdenklich s. nachdenkend; (bekümmert) nemirěn, v skrbéh, v sé utopljen, otožěn, žalostěn.
nachdrängen gnati (ženem) se za kom, pritiskati, gnesti (gnetem) se.
Nachdruck *m.* pritisk, poudarěk, zategljej; mit — s poudarkom, krepko; (— eines Buches) ponatisk.
nachdrucken ponatisniti, pretiskati; *impf.* ponatiskovati, pretiskovati.
nachdrücken po-, pritisniti; *impf.* pri-, potiskati.
Nachdrucker *m.* ponatiskovalěc.
nachdrücklich (nachdrucksvoll) krepěk, moćěn, silěn, važěn; *adv.* krepko, s poudarkom, važno, močno, tehtno.
Nacheifer *m.* prizadevanje, poganjanje, tekmovanje.
Nacheiferer *m.* posnemalěc, tekmec.
nacheifern posnemati (-am u. -snemljem), poganjati se s kom, hiteti za kom in skušati ga prehiteti (doseči), jednačiti se s kom.
nacheilen hitéti (-ím) za kom.
nacheinander zapóred, zaporedoma, po vrsti, jeděn za drugim, drug za drugim, zvrstoma; (in einemfort) zdržema, neprenehoma, nepretrgoma; — etwas thun nepretrgoma nadaljevati; (abwechselnd) črediti se, vrstiti se.
Nachen *m.* čoln, čolnič, ladjica.
Nachernte *f.* paberkovanje.
nacherzählen pripovedovati za kom, ponavljati; *pf.* ponoviti.
Nachfolge *f.* nasledovanje, nasledba.
nachfolgen slediti, nasledovati, stopiti na čegar mesto, nastopiti za kom, biti (sem) mu naslednik; (nachahmen) posnemati, ravnati se po kom.
nachfolgend sledeči, naslednji, nastopni.
Nachfolger *m.* naslednik, nastopnik; —in *f.* naslednica, nastopnica. [mem).
nachformen ponarediti, posneti (-sna-
nachforschen opraševati, ovedati, poizvedati, poizvedovati, izpitavati; zasledovati, preiskovati; *pf.* ovedeti (ovém), poizvedeti; preiskati, zaslediti.
Nachforscher *m.* opraševalěc, poizvedovalěc; preiskovalěc, zasledovalěc.
Nachforschung *f.* opraševanje, poizvedovanje, ovedba, poizvedba; preiskovanje, zasledovanje; —en anstellen preiskovati.
Nachfrage *f.* vprašanje, povpraševanje (po čem).
nachfragen opraševati, povpraševati (po čem).
nachfüllen dopolniti, do-, priliti (-lijem), dotočiti; *impf.* dopolnjevati, do-, prilivati.
nachgeben do-, pridati (-dam); *impf.* dodajati, pridavati; (nachlassen) od-, prijenjati, popustiti; umakniti se, udati se; *impf.* od-, prijenjevati, popuščati; umikati se, udajati se; (v. d. Krankheit, v. Schmerz) odleči (-ležem), pojenjati, odlasiti, prevaliti se.
Nachgeben *n.* udajanje, prijenjevanje; odlegljej, odnehljej.
nachgeboren najposlej rojen, najmlajši; po smrti očetovi rojen; —es Kind posmrtnik, posmrče (-eta).
Nachgeburt *f.* pósteljica, trebež; (bei Thieren) senki *pl.*, strebi (-ij) *pl.*
Nachgeburtswehen *pl.* pobolečki *pl.*
nachgehen iti (grem) —, hoditi za kom, slediti koga u. komu, biti (sem) mu za petami, paziti na vsak njegov korak; seinen Geschäften — iti po svojih opravkih, — po svojih poslih, — za svojim poslom; der Spur — iti po sledu, sledú se držati (držím); dem

Müßiggange — lenobo pasti (pasem), lenariti, postopati, pohajkovati, posedati brez dela; dem Hange — svoji volji streči (strežem); dem Trunke — popivati, pijančevati, udati se pijančevanju; dem Handel — iti po kupčiji (po trgovini).

nachgehends potlej, potem.

nachgerathen zvreči (zvržem) se po kom, udati (udam) se v koga.

Nachgeschmack *m*. slad, paokus; es hat e. süßen (bittern) — posladi (pogreni).

nachgiebig od-, prijenljiv, prizanesljiv, ustrežljiv, voljĕn; — sein prijenjati, ugoditi, voljo izpolniti; *impf*. prijenjevati, prizanašati, popuščati.

Nachgiebigkeit *f*. prijenljivost, prizanesljivost, voljnost, popustljívost, ugodljivost, ustrežljivost.

nachgießen do-, priliti (-lijem); *impf*. dolivati, prilijati.

nachgraben kopati (kopljem) za čim, iskati (iščem) česa.

Nachgrummet *n*. (v)nuka, otavčič.

nachgucken lukati za kom.

Nachhall *m*. odmév, odzív, razleganje, jeka, odzivanje.

nachhallen odmevati, razlegati se, odzivati se, oglašati se.

nachhaltig trpežĕn, stalĕn, trajĕn, stanovit, stanovitĕn, zdržĕn, vedĕn, neprestan. [zadnji.

Nachhand *f*., in der — sein biti (sem)

Nachhang *m*. dodatĕk; im — v dodatku, dodatno.

nachhangen (einer Sache) udati se v kaj, služiti čemu, streči (strežem) čemu, prepustiti se čemu; seinen Gedanken — zamisliti se, v misli se utopiti; *impf*. zamišljen biti (sem), v svoje misli utopljen biti; dem Trunke — pijančevanju udan biti, pijančevati.

Nachhausegehen *n*. odhod domov, hoja domov, vrnítĕv domov; beim — domov gredóč. [nitĕv domov.

Nachhausekunft *f*. prihod domov, vr-

nachhelfen pripomoči (-morem), dopomoči, pomagati.

Nachhelfer *m*. pripomagač, dopomočnik, podpornik.

nachher potlej, potem.

Nachherbst *m*. babje leto, podzimĕk.

nachherbstlich podzimĕn, pojesenski.

nachherig potlejšnji, poznejši.

nachhinken šepati, krevljati za kom; prišepati, prikrevljati.

Nachhochzeit *f*. ponavljalka, popravljalka, sedmina, mala svatba.

nachholen iti (grem) še po kaj, donesti še kaj, pridonesti; (einbringen) prihiteti (-ím), doiti (-idem), dohiteti, doteči, zamujeno priučiti, ponaučiti se; *impf*. dohitevati. [zaplečje.

Nachhut *f*. zadnja četa, zadnja straža,

nachjagen gnati (ženem) se, dirjati za kom, gnati, tirati, loviti koga; pognati se, spustiti se za kom, udreti (uderem) jo, uliti (ulijem) jo za kom.

Nachklang *m*. odmev, odglas.

nachklingen odmevati, doneti, brenčati (-ím).

Nachkomme *m*. potomĕc, zarojenĕc, naslednik; die —n zarod, potomstvo (*coll.*); unsere —n zanamci.

nachkommen priti (pridem) za kom, doiti (-idem), dohitéti (-ím) ga; *impf*. dohajati, prihajati; einer Pflicht — spolniti —, dopolniti —, storiti —, izvršiti dolžnost; *impf*. spolnjevati, izvrševati (svojo dolžnost); (v. d. Folgen) nastopiti, *impf*. nastopati.

Nachkommenschaft *f*. potomstvo, zarod, otroci *pl*.

Nachkömmling *m*. s. Nachkomme.

Nachlaſs *m*. zapuščina; (das Nachlassen) zapuščanje; (die Erlassung) odpust, odpustĕk, odpuščenje, spregledanje; (Unterlaß) prenehljej, prejenljej; ohne — neprenehoma, v jedno mer, zdržema.

nachlassen zapustiti, *impf*. zapuščati; (erlassen) odpustiti, spregledati; *impf*. odpuščati, spregledovati; (am Preise) odjenjati, prijenjati; *impf*. odjenjevati; (v. Schmerz) odleči (-ležem), odlasiti, prevaliti se; (v. Wind, Aufruhr u. s. w.) poleči (-ležem) se, uleči se, umiriti se, pojenjati, ponehati, utihniti, potihniti; *impf*. pojenjevati, ponehovati, pojemati (-am u. -jemljem); (v. d. Geschwulst) izplahniti; die Strafe — prizanesti (spregledati) kazĕn (-i); *impf*. prizanašati (spregledovati); im Eifer — omrtvéti (-éjem), popustiti v pridnosti.

nachlässig nemarĕn, nerodĕn, zanikarĕn, len, neskrbĕn.
Nachlässigkeit *f.* nemarnost, zanikarnost, lenoba, nerodnost.
Nachlassung *f.* odpust, odpuščanje; (des Schmerzes) odlégljej, odlastlek (-stelka).
nachlaufen teči (tečem); tekati, letati, pritiskati za kom.
nachlegen priložiti, doložiti; *impf.* prilagati, prikladati, dolagati, dokladati.
Nachlese *f.* paberkovanje, repkanje; — halten paberkovati, répkati, repljáti, prčkati, bêrkati; (d. Aufgelesene) pobírĕk, pobérščina.
nachlesen s. Nachlese halten; (zum Gelesenen nachlesen) dobrati (-berem), še nabrati, prinabrati; *impf.* še nabirati, prinabirati; (durchlesen) prebrati, prečitati; *impf.* prebirati, čitati.
Nachleser *m.* pobiralĕc, pobirač, paberkovalĕc; —in *f.* pobiralka, paberkovalka.
nachmachen ponarediti, *impf.* ponarejati; narediti, storiti kaj za kom, posneti (-snamem); *impf.* narejati, delati kaj za kom, posnemati (-am und -snemljem), oponašati.
Nachmacher *m.* ponarejalĕc, ponarejevalĕc.
Nachmachung *f.* ponarejanje.
nachmalig potlejšnji, poznejši.
nachmals potlej, potem, poslej, pozneje, zatem.
Nachmann *m.* nastopnik, naslednik.
Nachmehl *n.* zadnja moka, posevki *pl.*, zadnjina.
Nachmittag *m.* popoldan (-dneva), popoldne.
nachmittägig popoldánski, popoldánji, popoldnevĕn.
nachmittags popoldne, po poludne.
Nachmittagsmahl *n.* málica, mala júžina, popóldnica.
Nachmitternacht *f.* popolnoči, popolnočje.
nachmitternächtlich popolnočĕn.
Nachnahme *f.* privzetje; povzetje.
nachnehmen privzeti, povzeti (-vzamem).
Nachprüfung *f.* popravljalna preskušnja, popravljalĕn izpit.
nachrechnen prešteti (-štejem), račun pregledati, preračuniti; *impf.* račun pregledovati, preštevati.
Nachrede *f.* pagovor, sklep; üble — obrekovanje, opravljanje, oponašanje, opočitanje, obiranje; in üble — bringen dati (dam) ljudem v zobe, pripraviti v slabo ime, ozloglasiti koga.
nachreden govoriti za kom; oponašati koga v govorjenji, besede ponavljati; (hinterrücks) opravljati, obrekovati, obirati, *triv.* osirati koga, obžirati koga.
nachredig obrekljiv, opravljiv.
nachreisen potovati za kom.
nachreiten jezditi (jahati) za kom.
nachrennen dreti (derem) —, dirjati za kom.
Nachricht *f.* poročilo, naznanilo, izvestje, sporočilo, glas, vest (-i); — geben sporočiti, na znanje dati (dam), naznaniti.
nachrücken pomakniti —, *impf.* pomikati se za kom.
Nachruf *m.* klic (klicanje) za kom; (einem Verstorbenen gewidmet) žalnica za (po) kom; (Nachruhm) glas, ime, slava (posmrtna).
nachrühmen slaviti, hvaliti, dobro (pohvalno) o kom govoriti.
nachsagen ponavljati (besede); jmdm. böses — slabo govoriti o kom, grajati ga, očitati mu kaj.
nachsalzen pri-, dosoliti, še osoliti.
Nachsatz *m.* porek, nastopni stavĕk.
nachschaffen na novo oskrbeti si, — omisliti si, pozneje napraviti si, pridobaviti si.
Nachschall *m.* odmev.
nachschauen gledati za kom.
nachschicken poslati (pošljem) za kom, doposlati; *impf.* pošiljati za kom, dopošiljati.
nachschieben potisniti, pomakniti; *impf.* potiskati, pomikati za čim.
nachschießen streliti —, *impf.* streljati za kom.
nachschiffen jadrati —, veslati za kom.
Nachschlag *m.* poudárĕk, priglas.
nachschlagen (im Buche) iskati (iščem); poiskati, pogledati v knjigo; (Geld) ponarediti, *impf.* ponarejati.
Nachschlagsregister *n.* kazalo, razpregledni zapisnik, iskalnik.
nachschleichen lezti, plaziti se za kom.
Nachschleicher *m.* ogledúh, vohún.

nachschreiben pisati za kom.
Nachschrift *f.* pripis, pripisěk; dostavěk, dodatěk.
Nachschuſs *m.* strel za kom; (v. Geld) doplačilo, priplatěk, doplatěk, dodatěk.
nachschwimmen plavati za kom.
nachsegeln jadrati za kom.
nachsehen gledati za kom; (durchsehen) pregledati, ogledati si; *impf.* pregledovati; sieh nach poglej, pojdi pogledat, pojdi poglej; (verzeihen) spregledati, prizanesti, odpustiti, oprostiti; *impf.* spregledovati, prizanašati, odpuščati.
nachsenden poslati (pošljem) —, *impf.* pošiljati za kom.
nachsetzen postaviti za ...., dejati (denem) za ...; *impf.* postavljati za ..., devati (-am u. devljem) za ...; (geringer schätzen) zapostavljati, manj ceniti (— spoštovati), manj čislati, drugemu prednost pred kom dajati; (nachpflanzen) pozasaditi, *impf.* pozasajati; (verfolgen) iti (idem) —, hiteti —, drviti za kom, biti (sem) mu za petami, slediti, poditi, gnati (ženem), preganjati.
Nachsicht *f.* prizanašanje, spregledovanje, potrpnost, milost, oprostitěv, potrpljenje, odpúščanje, prizanesljívost.
nachsichtig prizanesljiv, potrpljiv, doběr, milostljiv, spregledljív.
nachsichtlich prizanesljív. [tiklina.
Nachsilbe *f.* kónčnica, priponka, pri-
nachsinnen razmišljati, premišljevati, misliti, preudarjati.
Nachsommer *m.* babje leto.
nachspähen gledati —, paziti —, oprezovati za kom.
Nachspiel *n.* poigra, končna igra.
nachspotten spakovati (pačiti) se komu, oponašati ga.
nachsprechen govoriti za kom, ponavljati besede.
nachspüren slediti za kom, po sledu iti (grem) za njim, zasledovati, zalezovati ga.
Nachspürer *m.* zasledovalěc, zalezovalěc, zasledúh, vohún.
nächst prav blizu, poleg, zraven, tik, tikoma; — Gott za Bogom.
nächstdem precej potem, kmalu potem, koj potem, brž.

Nächste *m.* bližnji.
nachstehen stati (stojím) za kom; (v. Range nach) zadi biti (sem), manj biti, nižji (slabši) biti, ne biti jednak, ne biti kos.
nachstehend nastopěn, sledeč, naslednji; im —en v naslednjem.
nachsteigen hoditi —, postopati za kom; *triv.* laziti za kom.
nachstellen zalezovati koga, prežati (-ím) —, streči (strežem) nanj.
Nachsteller *m.* zalezovalěc, zasednik, prežalěc.
nachstellerisch zalezovalěn, zavratěn, zvit, kovarěn, zaseděn.
Nachstellung *f.* zaseda, zalezovanje, hudobni naklepi *pl.*, kovarstvo, prevara.
Nächstenliebe *f.* ljubezěn (-i) do bližnjega, človekoljubje.
nächstens skoro, v kratkem, kmalu, o prvi priliki (priložnosti); prihodnjič.
nachstreben gnati (ženem) se —, poganjati se za kom; hlepeti —, hrepeneti po čem; dosezati —, iskati (iščem) kaj; težiti za čim.
nachstürzen po-, udreti (-derem) se za ...; (nachstürmen) dreti —, dreviti za kom; udreti jo za kom, zadreviti se za kom.
nachsuchen iskati (iščem), preiskovati; um etw. — (bitten) poprositi za kaj.
Nacht *f.* noč (-í); die — bricht an noči se, noč se dela, mrači se; znoči se, noč se stori, zmrači se; heute — nocoj, nocojšnjo noč; auf die — drevi, pod večer; finstere — črna noč, trda noč; helle — jasna noč; bis in die sinkende — pozno v noč; des —s po noči; die — zubringen nočiti, nočevati; prenočiti; die ganze — hindurch vso (ljubo, božjo) noč; gute — lahko noč! bis spät in die — wo verweilen zakasniti se v noč, zanočiti se; Nacht= nočni, ponočni.
Nachtarbeit *f.* nočno —, ponočno delo, nočni posěl.
nächtelang po več nočij, cele noči.
nachten nočiti se, mračiti se; es nachtet noči se, noč se dela. [(-i).
Nachterscheinung *f.* ponočna prikazěn
Nachtessen *n.* večerja.
Nachteule *f.* sova, čuk.

Nachtfalter *m.* ponočni metulj, ponočnjak.
Nachtgeist *m.* duh, ponočni strah.
Nachtgeschirr *n.* ponočna posoda.
Nachtgleiche *f.* jednakonočje.
Nachtheil *m.* škoda, kvar, izguba; im — sein biti (sem) na izgubi; zum — gereichen v škodo (v kvar) biti, škodovati.
nachtheilig škodljív, kvarĕn; (ungünstig) neugodĕn.
Nachtheiligkeit *f.* škodljivost, kvarnost.
Nachthemd *n.* ponočna srajca.
Nachtherberge *f.* prenočišče, ostajališče.
Nachtigall *f.* slavĕc, slavčĕk, slavulj; Nachtigall= slavčev.
Nachtisch *m.* poobedĕk, pokosilje; (Dessert) posladĕk, poslastice *pl.*
Nachtlager *n.* stan, prenočišče, ostajališče; — halten nočiti, čez noč ostati (ostanem), prenočiti; nočevati, prenočevati, čez noč ostajati; — geben (jmd.) prenočiti koga.
nächtlich nočĕn, ponočĕn; —er Weile po noči.
Nachtlicht *n.* nočna luč (-i).
Nachtmahl *n.* večerja.
nachtmahlen večerjati.
Nachtmütze *f.* ponočna čepica.
Nachtpatrouille *f.* ponočna obhodna straža.
Nachtpfauenauge *n.* ponočni pavlínčĕk, cópernik.
Nachtrab *m.* zadnja straža, zadnje čete *pl.*, zaplečje.
Nachtrag *m.* dodatĕk; (Ergänzung) dostavĕk, dopolnilo; im — dodatno.
nachtragen za kom nesti, — nositi; (hinzugeben) dodati, dostaviti, dopolniti; *impf.* dodajati, dostavljati, dopolnjevati; (ein Geld) doplačati; doplačevati; (eine Prüfung) pozneje opraviti (skušnjo); (verwerfen) očitati, opočitati, oponašati; v oči vtikati; (nicht vergessen) pomniti komu kaj, ne pozabiti komu česa, ne odpustiti, vračati komu kaj, misliti na maščevanje; iskati prilike, da bi se znosil nad kom.
nachträglich dodatĕn, dopolnilĕn, poznejši; *adv.* dodatno, pozneje.
Nachtrags= s. nachträglich.
Nachtragsgebür *f.* doplatĕk, doplačilo.
nachtrauern žalovati za kom.
nachtreten stopiti; stopati za kom, biti (sem) komu za petami, hoditi, pohajati, postopati za kom.
Nachtrunde *f.* obhodna nočna straža, nočni obhod, nočna obhodnica.
Nachtrupp *m.* zaostajalci *pl.*, utrujenci *pl.*, upehanci *pl.*, maroderji *pl.*
nachts *adv.* po noči.
Nachtschatten *m.* grenkoslad, pasje zelišče, pásjica.
Nachtschicht *f.* ponočno delo.
Nachtschmetterling *m.* vešča, ponočni metulj.
Nachtschwalbe *f.* lêgen (legéna), ležetrudnik, mravljinčar, kozomolzĕc.
Nachtschwärmer *m.* ponočnjak, ponočevalĕc, ponočĕn rogovilež, ponočni krokar, ponočni klatež.
Nachtschwärmerei *f.* ponočevanje, ponočno rogoviljenje, ponočno krokanje.
Nachtstück *n.* slika, ki nam predočuje noč, temo ali grozno nevihto; grozna slika, grozĕn prizor.
Nachtstunde *f.* nočna ura.
Nachtwache *f.* ponočna straža.
Nachtwächter *m.* ponočni čuvaj, ponočni stražnik (stražar).
nachtwandeln v spanji (v sanjah) hoditi, biti (sem) mesečnik.
Nachtwandler *m.* mesečnik; —in *f.* mesečnica.
Nachtzeit *f.* noč (-í), nočna doba.
nachwachsen porasti, izpodrasti; (im Wachsen einholen) dorasti.
Nachwehen *pl.* pobolečki *pl.*, poporodne bolečine *pl.*
Nachwein *m.* zadnje víno, kaliž, patoke *pl.*
nachweinen jokati po (za) kom.
Nachweis *m.* izkaz, izkazilo.
nachweisen izkazati (-kažem), dokazati, izpričati; *impf.* dokazovati, izpričevati.
Nachweisung *f.* izkaz, izkazílo, dokaz, izpričba.
Nachwelt *f.* potomstvo, zanamstvo, prihodnji rod, potomci *pl.*, zanamci *pl.*, nasledniki *pl.*
nachwerfen vreči (vržem), *impf.* metati (mečem), lučati za kom; jmdm. Prügel — podkrepeliti koga, izpodrepiti ga.

Nachwinter *m.* pozimĕk, pozna zima, spomladanski mrazovi *pl.*

Nachwort *n.* zagovor, pristavĕk piščev, epilog.

Nachwuchs *m.* mladi naraščaj, omladina, izpodrejĕk, porastĕk.

nachwünschen želeti —, voščiti odhodniku na pot, z voščili spremljati ga.

nachzahlen doplačati; *impf.* doplačevati.

nachzählen šteti (štejem) za kom, prešteti, preštevati.

Nachzahlung *f.* doplačilo, doplatĕk.

nachzeichnen risati (rišem) po čem, prerisati, risanje posneti (-snamem).

nachzeigen kazati (kažem) za kom.

nachziehen *tr.* za seboj vleči, — vlačiti; za seboj zvleči, — potegniti; *intr.* iti (grem) —, hoditi —, potovati —, pomikati se za kom, slediti mu.

Nachzucht *f.* zadnja zalega, izpodrejĕk.

Nachzug *m.* zadnja vojska, zadnje čete *pl.*, zaplečje, zaostajalci *pl.*

Nachzügler *m.* zaostajalĕc, utrujenĕc, upehanĕc, marodér, zadnjik.

Nacken *m.* tilnik, zatilnik, tilĕc, zatilĕk, šija, šijnjĕk.

Nackenmuskel *m.* zatilna mišica, šijna mišica.

nackt nag, gol, ogoljen; ganz — (splitter—) golonag; — werden goliti se, (leviti se); ogoliti se, (oleviti se); —e Stelle goljava, goličava, (am Körper) nagĕc; —er Weizen golica; —er Hügel gladĕk grič, gol grič, golovĕc; —e Alpen goličave *pl.*; *fig.* gol, čist; —e Wahrheit gola istina, čista resnica.

nacktbeinig golokrak, golonog; bos, bosonog.

nackthäutig golokožĕn.

Nackthäutige *m.* golokožĕc.

Nacktheit *f.* nagota, nagost, golost.

Nacktschnecke *f.* slinar, slug, sluga, lazar, polžica.

Nadel *f.* igla; *dem.* iglica; (Näh—) šivanka; (Steck—) bucika, medenka; (Haar—) igla-vlásnica; (Baum—, Tangel) igla, bocĕk.

Nadelbaum *m.* iglasto drevo, bockovĕc.

Nadelbüchse *f.* iglenica, iglenik, iglar.

Nadelfabrik *f.* iglarnica.

Nadelfisch *m.* igla, šilo, šivánkica.

nadelförmig iglast, šilast.

Nadelgeld *n.* iglarina, priboljšĕk.

Nadelholz *n.* šilovje, jelovina, bórovina, smrékovina; (—gehölz) črn gozd, črn les, smrečje; ein mit — bewachsenes Gebirge črni vrh, črna gora, jelóvica.

Nadelkraut *n.* češlika, češlikovina.

nadeln z iglo pripeti (-pnem), z buciko pritrditi; *impf.* z iglo pripenjati, z buciko pritrjevati.

Nadelöhr *n.* šivankno uho (ušesa).

Nadelspitze *f.* bodica igelna.

Nadelstich *m.* ubod z iglo, ubodĕc s šivanko.

Nadelstreu *f.* smrečje za nastiljo, smrekova stelja.

Nadelwald *m.* črni les, črni gozd, jelov les, jelóvica.

Nadir *m.* podnožišče, nadir.

Nadler *m.* iglar, šivankar, izdelovalĕc igel, izdelovalĕc šivank.

Nadlerhandwerk *n.* iglarija, iglarstvo.

Nagel *m.* (an den Fingern u. Zehen) nóhĕt, nógĕt, krempelj (-ljna); (beim Blumenblatte) žĕbica; (v. Eisen) žrebĕlj, čavĕlj; (von Holz) klin, klinĕc, cvek; (Joch—) pregljej; (Achs—, Rad—) osník, lunĕk, zasnik, zákolič, zamózka; (Sparr—) mozník; (Schuh—) črevljarski cvek; auf den — hängen na klin (kol, kljuko) obesiti, zanemariti.

Nagelbohrer *m.* svederc, žebník, žrebeljnik.

nagelfest z žreblji pribit, — pritrjen, — prikovan.

Nagelgeschwür *n.* zanohtnica, zagnida.

Nagelhammer *m.* (Nagelschmiede *f.*) žrebljarnica, fužina za žreblje.

Nagelhandel *m.* žrebljarija, žrebljarstvo, kupčija z žreblji.

Nagelkrämer *m.* žrebljar; —in *f.* žrebljarica; — sein žrebljariti.

nageln z žreblji (klini) pribiti (-bijem), — pritrditi; *impf.* z žreblji (klini) pribijati, — pritrjevati; (die Stiefel —) podkovati (črevlje).

nagelneu čisto nov, popolnoma nov, do zadnjega žreblja nov.

Nagelschmied *m.* žrebljár.

Nagelwurzel *f.* s. Nagelgeschwür.

nagen glodati (-am u. glojem), gruditi, grizti, škrnjati, škrbljati.

Nager *m.* glodalěc, grizěc, glodáč.
Nagethier *n.* glodalěc, glodalka.
Näh= šivalni.
nahe *adi.* bližěn, blizěk; *adv.* blizu.
Nähe *f.* bližina, bližava, bližnost, blizost; (Umgegend) obližje, sosedstvo.
nahen bližati se, približevati se; *pf.* približati se.
nähen šivati, šiti (šijem); sešiti.
Nähen *n.* šivanje, šivo.
näher *adi.* bližji, bližnji; *adv.* bliže; des näheren natančneje, bolj na tanko, (bolj na drobno).
Näher *m.* šivalěc.
Näherei *f.* s. Nähen.
Näherin *f.* šivilja.
nähern bližati; približati, primakniti; *impf.* približevati, primikati; sich — bližati se; približati se.
Näherung *f.* bližanje, približevanje; Näherungs= približni.
Näherungsbruch *m.* približni ulomĕk.
näherungsweise *adv.* približno.
Nähkörbchen *n.* jerbašćěk za šivanje.
Nähmaschine *f.* šivalnica, šivalni stroj.
Nähnadel *f.* šivanka.
Nähpolster *m.* blazinica za šivanke.
nähren rediti, živiti, hraniti, gojiti, živež (hrano) komu dajati; *fig.* kuhati, gojiti, podžigati; sich — živiti se s čim, živeti ob čem.
Nährer *m.* hranitelj, rednik, reditelj, rejník; —in *f.* redníca, hraniteljica, rejníca, dojka.
nahrhaft redilěn, hranilěn, téčěn.
Nahrhaftigkeit *f.* redílnost, tečnost.
Nährkraft *f.* redilnost, redilna moč (-í).
nahrlos neredilěn, netečěn, brez cene.
Nährmutter *f.* rejnica, rednica.
Nährstand *m.* redilni stan, delavni stan, ki živež prideluje.
Nährstoff *m.* redilo, živílo, hranivo, redilna snov (-i).
Nahrung *f.* hrana, živež, jed (-í), jestvilo, jedilo, jestivo, živilo; (Unterhalt) živež, kruh, zaslužěk.
Nahrungsmangel *m.* pomankanje —, nedostatěk živeža, stradanje.
Nahrungsmittel *n.* živež, hrana, redilo, živilo, jestivo.
Nahrungssaft *m.* mlečni sok, redilni sok, življenjski sok.
Nahrungssorge *f.* skrb (-í) za živež, skrb za hrano, skrb za kruh.
Nahrungsstoff *m.* živílo, hranívo.
Nährvater *m.* redník, rejník, krušni oče (-ta), hranitelj.
Nähschule *f.* učilnica za šivanje.
Nähseide *f.* šivna svila, sukana svila.
Naht *f.* šiv, šěv (švà); (im Schiffbau) sklad; die umgekehrte — obrta.
Nähterei *f.* šivanje, šivo, šivarija.
Nähterin *f.* šivilja, švelja.
Nähtisch *m.* šivalna miza.
Nähzeug *n.* šivalna oprava.
Nähzimmer *n.* šivalna izba, šiválnica.
Nähzwirn *m.* sukaněc, šivalna nit (-i).
naiv priprost, prostosrčěn, prostodušěn, naívěn, nedolžěn, odkritosrčěn.
Naivität (u. Naivetät) *f.* priprostost, prostosrčnost, naívnost, nedolžnost, prostodušnost, odkritosrčnost.
Najade *f.* vila povodkinja, najada.
Name *m.* imé (-na); (Tauf—) krstno ime; (Zu—) priimĕk; (Vulgär—) pridevĕk, vzdev, vzdevĕk; (Ruf) glas, slava, imenitost; den —n ändern preimeniti se, prekrstiti se; wie ist dein — kako ti je imé? kako se zoveš? in Gottes —n v božjem imenu; einen —n haben biti (sem) na glasu, slovéti (-im).
Namenbüchlein *n.* abecednik, abecedar.
Namendeutung *f.* razlaganje imen, tolmačenje imen.
Namenliste *f.* imeník.
namenlos brezíměn, breziméněn, brez imena, neimenovan, brezimenski; (unbekannt) neznan, neslavěn, nízěk, priprost; (unaussprechlich) neizrekljiv, neizrečen, neznanski; *adv.* neznano, neznansko, neizmerno, neverjetno, neizrečeno, neizrečensko, neizrekljivo, zelò.
Namenlosigkeit *f.* brezimnost.
Namenregister *n.* imeník.
namens (mit Namen) z imenom, po imenu.
Namensbruder *m.* soimeněc, žensév (-a).
Namensfertigung *f.* podpis.
Namensfest *n.* (Namenstag *m.*) god (-ú), imendan, slávnica, slávinja.
Namenstagsgeschenk *n.* vezilo.
Namensunterfertiger *m.* podpisalěc, podpisěc, podpisnik.

namentlich po imenu, z imenom, na ime, imenoma; (insbesondere) posebno, osobito.

namhaft (beträchtlich, ansehnlich) znamenit, nemajhĕn, znatĕn, precejšĕn; (berühmt) sloveč, imenitĕn; — machen imenovati, po imenu povedati (-vem); (bekannt geben) javiti.

Namhaftmachung *f.* imenovanje; (Bekanntgebung) objavljenje, objava, razodetĕv, naznanilo.

nämlich *adv.* namreč, to je; (ebenderselbe) isti, ravno tisti, ravno ta.

Nämlichkeit *f.* istost.

Napf *m.* lončĕk, piskerc, torilo.

Napfschnecke *f.* prilepĕk.

Naphtha *n.* kameneno olje, nafta.

Narbe *f.* proga, brazgotina, ob-, zarastĕk, obrúnĕk, obraselĕn, obraslek (-selka); (am Blütenstempel) brazda; (an Hülsenfrüchten) oko (očesa), léčica, nohĕt; (am Leder) hrapa; (an d. Thür) linga.

narben *intr.* zaraščati se, celiti se; *tr.* (ein Fell —) kožo garati, drgniti, guliti (dlako).

Narbenseite *f.* lice (kože).

narbig progast, brazgotinast, obrunkast; hrapav.

Narcisse *f.* narcis.

Narde *f.* narda.

Narkose *f.* omama, omota, omamljenje, omotica, omračenje zavesti.

Narkotikum *n.* mamilo, omamilo.

narkotisch omamĕn, omamljív, omótĕn, omotičĕn.

narkotisieren omamiti, onesvestiti, omotiti, spraviti v nezavest, zavest omračiti.

Narr *m.* neumnež, norĕc, bedak, bebĕc, trap, šutĕc, nespametnik, budalo, blazník, glupĕc; (Possenreißer) glumĕc, glumáč, burkež, šaljivĕc, pavliha; *dem.* norčĕk; ein — sein noreti (-ím); ein — werden ob-, znoreti, ob pamet priti (pridem), pamet izgubiti; einen zum —en haben imeti (imam) koga za norca (bebca), bebca delati iz koga, norčevati se ž njim.

narren *intr.* noreti (-ím), norce briti (brijem), šaliti se, neumnosti uganjati; *tr.* za norca imeti (imam) koga, šale zbijati, šaliti se, norčevati se s kom, za nos voditi ga, trapiti ga.

Narrengeschwätz *n.* neumne kvante *pl.*

Narrenhaus *n.* bláznica, noriščnica.

Narrenkappe *f.* glumska kapa.

Narrenposse *f.* burka, norčija; —n treiben burke uganjati, šale zbijati, norce briti.

Narrenseil *n.* am — führen za nos voditi, mamiti, za norca imeti koga, šaliti (norčevati) se iz njega.

Narrheit *f.* nespamet (-i), neumnost, norčija, norost, traparija, burka, gluma, šala.

Närrin *f.* noríca, neumnica, blazníca, trapica.

närrisch nor, blazĕn, neumĕn, nespametĕn, budalast, norčav; (spaßhaft) smešĕn, šaljív, burkast.

Narwal *m.* jednozobĕc, jednorožĕc, samorog, narval, rogozob.

Nasal (Nasallaut) *m.* nosnik, hohník; Nasal- nosni, hohnivi.

Näschen *n.* nosĕk.

naschen sladkosnedati, lizati (ližem); sladkosned biti (sem); polizati, posladkati se s čim.

Näscher *m.* sladkosnedež, sladkosnedĕc, laskrnik, lizalĕc.

Näscherei *f.* lizanje, sladkosnedost; *pl.* die —en s. Naschwerk.

Näscherin *f.* sladkosneda.

naschhaft sladkosned, poslastĕn, sladkosnedĕn, oblizljív.

Naschhaftigkeit *f.* sladkosnedost, sladkosnednost.

Naschkatze *f.* sladkosneda; lizalĕc, lizalka.

Naschwerk *n.* sladkarija, sladčica; (gew. *pl.*).

Nase *f.* nos; *dem.* nosĕk; (b. Thieren) smrčĕk; durch die — reden nosljati, hohnjati; die — rümpfen nos vihati, mrdati z nosom; bei der — herumführen za nos voditi; einem etw. unter die — reiben zasoliti jo komu; einem eine — drehen nalĕgati koga, opehariti ga; jmdm. e. — geben ošteti (-štejem) —, okarati koga; e. — bekommen naleteti, po nosu dobiti, oštet —, ozmerjan biti (sem), oditi z dolgim nosom.

näseln nosljati, hohnjati; (schnoppern) vohati, vohljati, njuhati.

Nasen- nosni.
Nasenbein *n.* nosna kost (-í), nósnica.
Nasenbluten *n.* krvavenje iz nosa; er hat — kri mu teče iz nosa.
Nasengeschwür *n.* nosna ugnída.
Nasenhöhle *f.* nosníca.
Nasenknorpel *m.* nosni hrustanĕc.
Nasenlaut *m.* nosnik, hohník.
Nasenloch *n.* nozdrv (-i), nosníca; *pl.* die Nasenlöcher nozdrvì (*gen.* nozdrvíj), nosníce.
Nasenscheidewand *f.* hrípĕlj.
Nasenschleim *m.* smrkĕlj, vôzgĕr. [ca.
Nasenspitze *f.* konĕc nosa, nosova búti-
Nasenstüber *m.* nosobrc, nosoštrk.
Naserümpfer *m.* mrdavĕc.
naseweis (spürkundig) tenkega nosú; (vorwitzig) radovedĕn, sničav, vedečĕn, zvedljiv, zvedav; (vorlaut) preglasăn, slutvomodĕr, jezičĕn.
Naseweisheit *f.* sničavost, radovednost; slepo —, puhlo modrijanstvo, slutvomodrijanstvo.
Nashorn *n.* nosorog, nosorožĕc.
nasig nosat.
Näsling *m.* (= Nase *f.* *Chondrostoma nasus*) podust (-i), podustĕv, podlask, drstnica; *(Abramis vimba)* ogríca, dvrst (-i).
nass mokĕr; (feucht) mokrotĕn, vlažĕn; —es Wetter mokrotno —, deževno vreme (-na), moča; —er Boden mokra —, močirna tla (tal) *pl.*, mlačina; —es Holz surova drva *pl.*; —er Bruder (Nassauer *m.*) mokri bratĕc, pijančĕk; — machen močiti, z-, namočiti; — werden zmočiti se.
Nass *n.* mokrina, tekočina.
Nässe *f.* mokrota, mokrina, moča; vlaga, vlažnost. [prší.
nässeln mokrotĕn biti (sem); es nässelt
nassen (nass sein) mokĕr biti (sem); (Nässe von sich geben) močiti, mokriti, promakati; d. Wunde nasst iz rane teče.
nässen močiti; (weidm.) scati (ščim u. ščijem).
nasskalt mokrohladĕn.
nässlich mokrotĕn, vlažĕn, rosĕn.
Nation *f.* narod, rod.
national narodĕn; National- narodni.
Nationalbank *f.* narodna (nacijonalna) banka.
Nationale *m.* narodnjak, domorodĕc, domoljub, narodoljub; *f.* narodnjakinja.
Nationale *n.* rodopis, rodovnica.
Nationalgarde *f.* narodna straža.
Nationalgardist *m.* narodni stražnik, narodobranĕc.
Nationalinstitut *n.* narodna naprava, narodni zavod.
nationalisieren po-, udomačiti, po-, unaroditi. [narod.
Nationalität *f.* narodnost; (Nation)
Nationallied *n.* narodna pesĕn (-i).
Nationalökonomie *f.* narodno gospodarstvo. [stveni.
nationalökonomisch narodnogospodar-
Nationalpartei *f.* narodna stranka.
Nationalstolz *m.* narodni ponos.
Nationaltracht *f.* narodna —, domača noša.
Nationalversammlung *f.* narodni zbor, narodna skupščina.
Nativität *f.* (Horoskop) stanje zvezd o rojstvu; prerokovanje iz zvezd; jemandem die — stellen iz zvezd komu prerokovati osodo; iz stanja zvezd povedati, kaj da mu je usojeno.
Natrium *n.* natrij.
Natron *n.* natron, soda, solik.
Natter *f.* *(coluber)* gož, vož, ož, belouška; kača; *(vipera)* gad; Natter- kačji, gadji, gadov.
Natterbiss *m.* gadji —, kačji pik, gadov ugriz.
Natterbrut *f.* (Natterngezüchte *n.*) kačja —, gadja zalega.
Natterkopf *m.* *(Echium vulgare)* gadovĕc, lepotíca, medvedov rep.
Nattermilch *f.* *(Scorzonera humilis)* kačja smrt (-i).
Natterwurz *f.* *(Polygonum bistorta)* gadji —, kačji koren. [jezik.
Natterzunge *f.* *(Ophioglossum)* kačji
Natur *f.* narava, priroda, stvarnica; natura; (Naturell) nrav (-i), čud (-i); (Eigenschaft) svojstvo, lastnost, kakovost, kakošnost; (Wesen) bistvo; Natur- naravni, prirodni, naturni.
Naturalien *pl.* prirodnine *pl.*, pridelki *pl.*
Naturaliencabinet *n.* zbirka prirodnin.
Naturalismus *m.* naturalizĕm, umoverje.

Naturalist *m.* samouk; *(phil.)* naturalist, umoverèc.

Naturalleistung *f.* dajanje v blagu, — v pridelkih (a ne v denarji).

Naturalwohnung *f.* stanovanje, odkazan stan (a ne stanarina).

Naturanlage *f.* prirojena zmožnost, prirodni dar, prirojeno svojstvo, naravna nadarjenost.

Naturbeschreiber *m.* prirodopisèc.

Naturbeschreibung *f.* prirodopis, prirodopisje.

Naturdichter *m.* rojen pesnik, samouk [pesnik.

Naturell *n.* narav (-i), čud (-i), prirojenost.

Naturereignis *n.* naravni dogodèk, prirodni —, naturni prigodèk.

Naturerscheinung *f.* naravna prikazèn (-i), naturni prikazèk, prirodni pojav.

Naturerzeugnis *n.* prirodni proizvod, naravni —, naturni pridelèk, prirodnina.

Naturfehler *m.* naravna napaka, prirojena hiba.

Naturforscher *m.* prirodoslovèc.

Naturforschung *f.* prirodoslovje.

naturgemäß naravi primerèn, naravèn, ponaturèn. [pisje.

Naturgeschichte *f.* prirodopis, prirodo-

naturgeschichtlich prirodopisèn.

Naturgesetz *n.* prirodni zakon, naturna postava, zakon prirode (narave).

Naturkenner *m.* prirodoznanèc.

Naturkraft *f.* prirodna moč (-i), naravna sila, moč prirode.

Naturkunde *f.* prirodoznanstvo.

Naturkundige *m.* s. Naturkenner.

Naturlehre *f.* prirodoslovje, fizika.

natürlich prirodèn, naravèn, naturèn; prirojen, vrojen; (**nicht künstlich**) samorodèn, samorasèl, nenarejen, naravèn; (**einfach**) priprost, nezavit, neumetèn, domač; —**es Kind** nezakonsko dete; —**es Haar** svoji lasjé; *adv.* kajpada, seveda.

Natürlichkeit *f.* prirojenost, naturnost, samorodnost, samoobsebnost; priprostost.

Naturmensch *m.* priprost —, neomikan človek, sin narave. [red.

Naturordnung *f.* prirodni —, naravni

Naturproduct *n.* prirodnina, prirodni pridelèk, prirodèk.

Naturrecht *n.* naravno —, naturno pravo; prirojeno pravo.

Naturreich *n.* prirodstvo, stvarstvo.

Naturselbstdruck *m.* naravni samotisk.

Natursystem *n.* prirodopisna sestava.

Naturtrieb *m.* naravni —, prirojeni nagon.

Naturvolk *n.* neomikano —, divje ljudstvo (brez državnih naredèb).

naturwidrig protinaravèn, protinaturèn, nenaravèn, nenaturèn, naravi nasprotèn.

Naturwissenschaft *f.* prirodoznanstvo.

naturwissenschaftlich prirodoznanstven, prirodoznanski.

naturwüchsig samorodèn, samorasèl, samosevèn.

Naturzweck *m.* naravni —, naturni namen.

Nautik *f.* brodarstvo, navtika.

Nautiker *m.* brodar, mornar, navtik, pomorèc.

nautisch brodarski, mornarski, navtiški, pomorski.

Navigation *f.* brodarstvo, mornarstvo, pomorska vožnja.

Nebel *m.* megla; *dem.* meglica; Nebel= megleni.

Nebelbild *n.* meglenasta podoba, zračna slika.

nebelblau sinji.

Nebeldunst *m.* tenka megla.

Nebelfleck *m.* meglica, meglenina.

nebelig meglén, meglovit.

Nebelkrähe *f.* siva vrana.

Nebelmeer *n.* megleno morje.

nebeln megliti se; **es nebelt** megla pada, megla se kadi, megleno je.

Nebelregen *m.* (Nebelreißen *n.*) pršenje, mokra megla, prhavica.

nebelreißen pršeti (-ím), mrciniti.

neben *praep.* zraven, poleg, kraj, pri; (**knapp an**) tik; (**daneben in gerader Richtung**) póred, vštric; (**nahe**) blizo; in **Zusammensetzungen**: (= **mit**) so-; (*opp.* **Haupt**=) stranski, drugotèn, nebistven.

Nebenabsicht *f.* postranski namèn.

Nebenaccidenzien *pl.* postranski dohodki, prihodki od drugod, postranščina, stranski zaslužèk.

Nebenaltar *m.* stranski —, mali oltar.

nebenan *adv.* zraven, blizo.

Nebenausgaben *pl.* postranski stroški [*pl.*

Nebenbegriff *m.* postranski pojěm.

nebenbei *adv.* vrhu tega, zraven.

Nebenbeschäftigung *f.* postransko opravilo, postranski posěl (opravěk).

Nebenblatt *n.* palist, prilistěk.

Nebenbruder *m.* sobrat, brat.

Nebenbuhler *m.* soljubovnik, soljuběc; (Rival) těkměc; —in *f.* soljubovnica, soljubica; tekmica.

Nebenbuhlerschaft *f.* tekmovanje.

Nebenchrist *m.* sokristjan.

Nebendach *n.* pristrešje, prikrov.

nebeneinander *adv.* jeděn poleg drugega, drug poleg drugega, vzpored.

Nebeneinkünfte *pl.* stranski dohodki *pl.*, pripadki *pl.*

Nebenerbe *m.* sodedič.

Nebenfach *n.* stranski predal; *fig.* stranski predmet.

Nebenfluss *m.* dotok, pritok.

Nebenfrage *f.* postransko vprašanje.

Nebengebäude *n.* prizidje, priziděk.

Nebengebirge *n.* stransko pogorje.

Nebengebür *f.* drugotna pristojbina, pristranska davščina.

Nebengefälle *n.* stranski pripadki *pl.*

Nebengemach *n.* stranska izba od. soba.

Nebengeschäft *n.* stranski posěl, postranski opravěk.

Nebengeschmack *m.* slaj, slad; — haben cikati.

Nebengrund *m.* drugotni razlog, manj tehtni vzrok.

Nebenhandel *m.* stranska kupčija.

Nebenhaus *n.* bližnja —, sosedna hiša.

nebenher *adv.* (nebenhin) mimogredé, gredóč, pri priliki, spotoma; pri tem, zraven, ob jednem.

Nebeninstitut *n.* podružna naprava, podružni zavod.

Nebenkind *n.* postranski otrok, nezakonsko dete.

Nebenkirche *f.* (Filiale) podružnica.

Nebenknecht *m.* mali hlapěc; (Mitknecht) sohlapěc.

Nebenlehrer *m.* stranski učitelj.

Nebenleistung *f.* postranska dolžnost.

Nebenlinie *f.* postranska črta; (genealog.) stranski rod.

Nebenmann *m.* vštričnik, sosed.

Nebenmensch *m.* bližnji, bližnjik.

Nebenniere *f.* soobist (-i), ribica, male ledice *pl.*

Nebenperson *f.* postranska oseba.

Nebenpfarre *f.* pódfara.

Nebenplanet *m.* sopremičnica.

Nebenrechnung *f.* stranski —, poseběn račun.

Nebenrolle *f.* postranska naloga, postranska uloga, manj važna uloga.

Nebensache *f.* postranska reč (-i), postranščina, neznatna —; manj tehtna reč (-i), malenkost.

Nebensatz *m.* odvisni stavěk, stranski stavěk, podredjeni stavěk.

Nebenschoss *m.* odrastěk, odraslek (odraselka).

Nebensonne *f.* pasolnce, drugo —, slepo solnce, prisolnce.

Nebenstern *m.* manjša zvezda, zvezda druge vrste.

Nebenstraße *f.* stranska cesta.

Nebenthür *f.* stranske —, male duri (-ij) *pl.*

Nebenumstand *m.* drugotna okolnost, stranska okolščina.

Nebenursache *f.* drugotni vzrok.

Nebenverdienst *m.* postranski prislužěk.

Nebenwinkel *m.* sokot.

Nebenwohner *m.* vštričnik, vzporednoměc.

Nebenwort *n.* prislov.

Nebenzimmer *n.* stranska izba od. soba.

Nebenzweck *m.* (Nebenziel *n.*) poseběn cilj, pristranski naměn.

nebst *praep.* s, z, s — vred, s — vkup; — mir z menoj vred.

necken nagajati komu, dražiti, zbadati koga, zadevati se ob koga.

Necker *m.* nagajivěc, dražilěc.

Neckerei *f.* nagajanje, draženje, zbadanje.

Neckerin *f.* nagajivka, dražilka.

neckisch nagajív, dražljív, zabavljív.

Neffe *m.* stričnik; (Brudersohn) bratraněc; (Schwestersohn) sestraněc, sestrič; netjak; (Enkel) vnuk.

Negation *f.* (Verneinung) zanikanje, odrekanje; (Verneinungswörtchen) nikalnica, zanikalna besedica.

negativ (verneinend) nikalěn, zanikalěn, odrekovalěn, zanikujoč; protivěn; (*opp.* positiv) negativěn.

Neger *m.* zamorěc, črněc; —**in** *f.* zamorka, zamorkinja, črnka.

negieren odreči, zanikati; *impf.* odrekovati, zanikavati, tajiti, trditi da ne.

Negligé *n.* (negližé) domača jutranja obleka, jutranja oprava za doma.

negligieren zanemarjati.

Negociant *m.* kupčevalěc, trgověc.

Negociation *f.* pogajanje.

negociieren pogajati se, kupčevati.

nehmen vzeti (vzamem), *impf.* jemati (-ljem); (an—, sich auslegen) razlagati, tolmačiti, razumeti, šteti (štejem); übel — zameriti, za zlo vzeti (jemati); Anfang — pri-, začeti (-čnem) se; *impf.* pri-, začenjati se; Ende — končati se; in Augenschein — ogledati (si), *impf.* ogledovati; bei der Hand — za roko prijeti (primem); Abschied — slovo jemati, poslavljati se; *pf.* slovo vzeti, posloviti se; d. Flucht — po-, ubegniti; Platz — sesti (sedem), usesti se; eine Frau — ženiti se; oženiti se; einen Mann — možiti se; omožiti se, udati se; in Empfang — prejeti (prejmem), sprejeti; *impf.* prejemati (-jemljem); sich die Mühe — prizadeti (-denem) si, potruditi se; *impf.* truditi se, prizadevati si; sich die Freiheit — usloboditi se, predrzniti se; sich inacht — varovati se, biti (sem) oprezěn; einen Dienst — v službo stopiti; Schaden — škodo trpeti, pokvariti se; Unterricht — učiti se; das Wort — poprijeti —, povzeti besedo; (Speise, Trank zu sich —) po-, zaužiti; *impf.* po-, zauživati; in die Arbeit — lotiti se (česa); theilnehmen udeležiti se; udeleževati se; überhand— za-, razpasti se, razmnožiti se; wunder— začudenost vzbuditi; es nimmt mich wunder čudim se.

Nehmen *n.* jemanje, vzetje.

Nehmer *m.* jemalěc.

Nehrung *f.* obmorska nižava, poloj; zemeljska kosa.

Neid *m.* zavist (-i), nevoščljivost, nenavist (-i), zavidnost.

neiden zavidljiv —, nevoščljiv biti (sem).

Neider *m.* zavistnik, zavidljivěc, nevoščljivěc; —**in** *f.* zavistnica, zavidljivka, nevoščljivka.

Neidhart *m.* grd zavistnik.

neidisch zavidljiv, zaviděn, zavistěn, nevoščljiv.

neidlos nezavidljiv, nezavistěn.

Neidnagel *m.* nohtni zadirěk, sovražnik.

neidsüchtig poln zavisti, poln nevoščljivosti.

Neige *f.* upadanje, pojemanje, koněc; auf die (zur) — gehen potékati, pri kraji biti (sem), pojémati, koncu bližati se; auf der — sein na malem biti (sem); (der Bodensatz der Flüssigkeit) ostaněk, počépina, gošča, potôčki *pl.*

neigen nagniti, nakloniti, pripogniti; *impf.* nagibati (-gibljem), naklanjati, pripogibati; sich — nagniti se, prikloniti se; *impf.* priklanjati se; (abgedacht sein) nagibati se, prevaliti se, nagnen biti (sem), viseti; die Sonne neigt sich solnce se (k zatonu) nagiblje, — zahaja, dan se nagiblje.

Neigung *f.* nagibanje, naklanjanje; nagib, naklon; (Abhang) položnost, visenje, navdolnost, brežnost, pôlog, strmost, vkrebrica, vzbrdica; (Hang) nagnenje, nagnenost, naklonjenost, veselje; Neigungs= nagibni.

Neigungswinkel *m.* naklonski kot.

nein ne, na', na'a; ist der Bruder hier? nein! ali je brat tu? ni ga! willst du? nein! hočeš li? nečem! hast du gesehen? nein! ali si videl? nisem!

Nekrolog *m.* osmrtnica, životopis umrlega (rajnkega).

Nekromant *m.* zaklinjalěc duhov, zarotovalěc mrličev, nekromant.

Nektar *m.* nektar, pijača bogov, nebeška pijača.

Nelke *f.* klinčěk, nagelj, tromár; Nelken= klinčkov.

Nemesis *f.* maščevalna roka, osoda maščevalka.

Nennart *f.* nedoločni naklon, nedoločnik.

nennen imenovati, zvati (zovem), klicati (kličem); sich — imenovati se, klicali se, zvati se; wie nennt er sich? kako mu je ime? kako mu pravijo? Duschan genannt der Gewaltige Dušan imenovan (nazvan) Silni, — s priimkom Silni.

Nennen *n.* imenovanje.

nennenswert spomina vreděn.

Nenner *m.* imenovalěc.

Nennfall *m.* imenovalnik.

Nennwert *m.* pisana —, imenovana vrednost.

Nennwort *n.* imé (-na); samostalnik.

Neolog *m.* novotar, novinar, novoverěc.

Neologismus *m.* nova —, novoskovana beseda, novínka, skovanka, neologizěm.

Nepotismus *m.* nepotizěm.

Nereide *f.* nereida, morska deklica, morska vila, pomorkinja.

nergeln godrnjati, mrmrati.

Nerv *m.* živěc, čutnica; (Sehne) žila, kita; *(bot.)* žilica; Nerven- živčni.

Nervenfaser *f.* živčno vlakno.

Nervenfieber *n.* vročinska bolezěn (-i), vročnica, mačúh, legar.

Nervengeflecht *n.* živčni pletež.

Nervenknoten *m.* živčni —, čutniški ozěl.

Nervenkrankheit *f.* bolezěn (-i) v živcih (čutnicah), bolni živci *pl.*, bolne čutnice *pl.*

Nervenmark *n.* živčna meča.

Nervenschlag *m.* živčni mrtvoud.

Nervenschwäche *f.* slabost živcev (čutnic), slabe čutnice.

nervenstärkend živce krepilěn, živce poživilěn.

Nervensystem *n.* živčevje.

nervig močnih čutnic, krepkih živcev, žilav, žilnat, mišičav; *fig.* čvrst, jedrnat, jak, krepěk.

nervös čutniški, nervni, živčni; (mit gr. Nervenreizbarkeit behaftet) razdražljiv, nervozěn.

Nessel *f.* (Brenn— *urtica*) kopriva, kropiva, ožarnica, žgavica; (Taub— *lamium*) mrtva —, gluha —, mrzla kopriva.

Nesselausschlag *m.* žara osípa, oprišč, pupénčine *pl.*, izpahki *pl.*, opah; er hat den — bekommen opahnilo se mu je.

Nesselfalter *m. (Vanessa urticae)* koprivar, rūjavěc.

Nesselgewächs *n.* koprivnica.

Nesselstrauch *m.* koprivje, koprivovina, koprive *pl.*

Nesseltuch *n.* koprivno platno, mezlan, mūšlin.

Nest *n.* gnezdo; *dem.* gnezdice; (*fig.* Lager) leglo, ležišče, lož.

Nestei *n.* pôlog, podložěk.

Nestel *f.* zaponka, zaponěc, kopčica.

Nestflüchter *m.* (Pippel) mahověc, kebčěk.

Nesthäkchen *n.* (das letzte Kind in einer Ehe) postružnik.

Nesthocker *m.* (Atzvogel) golič, kilavěc.

Nestling *m.* negoděn mladič, golič, gnezdnik.

nett ličěn, snažěn, čeděn, čist, okusěn, brhěk, zal.

Nettigkeit *f.* ličnost, snažnost, okusnost, brhkost, čednost, čistost.

netto čisto, brez stroškov; brez tare, čiste vage.

Nettobetrag *m.* čisti zneseěk.

Nettoertrag *m.* čisti dohoděk, čisti dobičěk.

Nettogewicht *n.* čista teža.

Nettogewinn *m.* čisti dobičěk.

Netz *n.* mreža; *dem.* mrežica; (Fischreuse) vrš, vrša, sak; *(omentum)* pečica, rečica; ein — stellen mrežo nastaviti, — razpeti (-pnem); *impf.* mrežo nastavljati, — razpenjati; mit einem — überziehen premrežiti, omrežiti; Netz- mrežni, mrežasti.

netzartig mrežast.

netzen močiti, mokriti, rositi, vlažiti, škropiti; pomočiti, poškropiti, orositi, obliti (-lijem).

Netzflügler *m.* mrežokrilěc.

netzförmig mrežast.

Netzgarn *n.* sak.

Netzhaut *f.* mrežnica.

Netzwerk *n.* mrežje, mreževina, omrežje.

neu nov; aufs neue (von neuem) na novo, iz nova, vnovič, zopet (spet); — machen ob-, pre-, ponoviti; — werden ob-, ponoviti se; in Zusammensetzungen novo-.

neubacken novopečen, ravno pečen, po peki.

Neubekehrte *m.* spreobrneněc, novokrščeněc.

Neubruch *m.* novina, krčevina, laz.

neudeutsch novonemški.

Neue *m.* novak, noviněc; *f.* novinka; *n.* novost, novina, nova reč (-í).

neuerdings *adv.* znova, zopet, vnovič.

Neuerer *m.* novotar.

Neuerung *f.* novotarjenje, novotarija, vpeljavanje novih rečij, prenavljanje, popravljanje; (neue Sache) novost, nova naprava, novina; —en anfangen novotariti.

Neuerungssucht *f.* novotarstvo, vnetost za nove naprave, veselje do novostij, novoljubje.
neuerungssüchtig novin željĕn, pohlepĕn po novotarijah, novoljubĕn.
neugeboren novorojen; preporojen.
Neugeborene *m.* novorojenĕc; *f.* novorojenka.
Neugeburt *f.* (Wiedergeburt) preporod, preporoditĕv, obnova, obnovljenje.
Neugetaufte *m.* novokrščenĕc; *f.* novokrščenka.
Neugier *f.* (Neugierde *f.*) radovednost, védečnost, zvedljivost, zvedavost, sničavost.
neugierig radovedĕn, vedečĕn, zvedljiv, zvedav, sničav.
neugläubig novoverski, novoverĕn.
Neugläubige *m.* novoverĕc, novovernik; *f.* novoverka.
Neuheit *f.* novost, novica, novota.
Neuigkeit *f.* novica, novost.
Neuigkeitskrämer *m.* novičar, raznaševalĕc novic. [letni.
Neujahr *n.* novo leto; Neujahrs= novo-
Neujahrsbuch *n.* novoletnik.
Neujahrsfest *n.* novoletnica.
Neujahrsgeschenk *n.* novoletno darilo, koleda, darilo za novo leto.
Neujahrslied *n.* kolednica.
Neujahrswunsch *m.* voščilo za novo leto, novoletno voščilo.
neulich *adv.* óni dan, nedavno, onkrat, zadnjič, pred nedavnim, one dní, v kratkem, pred kratkim; *adi.* ondanji.
Neuling *m.* novinĕc, novak, mlad začetnik.
neumodisch po novi šegi, po novem kroji, novošegĕn, novomodĕn.
Neumond *m.* mlaj, mlada luna, mlad —, nov mesec, novolunje.
neun devet.
Neunauge *n.* *(Petromyzon fluviatilis)* piškúr, kačelica.
Neuner *m.* devetka, devetica.
neunerlei deveter.
neunfach (neunfältig) deveterĕn, deveternat; *adv.* devetkrat.
neunhundert devet sto.
neunhundertste devetstoti.
neunjährig devetletĕn.
neunmal devetkrat.
neunmalig devetkratĕn.
neunpfündig devetfuntĕn.
neuntägig devetdnevĕn.
neuntausend devet tisoč.
neunte deveti.
neuntehalb poldeveti.
Neuntel *n.* devetina.
neuntens devetič, v deveto.
Neuntödter *m.* srakoper.
neunzehn devetnajst.
Neunzehner *m.* devetnajstica, devetnajstka.
neunzehnte devetnajsti.
Neunzehntel *n.* devetnajstinka.
neunzehntens devetnajstič.
neunzig devetdeset.
Neunziger *m.* (Ziffer) devetdesetica, devetdesetka; (90 Jahre alt) devetdesetak, devetdesetletnik, starčĕk v 90 letih.
neunzigmal devetdesetkrat.
neunzigste devetdeseti.
Neunzigstel *n.* devetdesetinka.
neunzigtausend devetdeset tisoč.
neustädtisch novomestĕn.
neutestamentlich novega zakona, nove zaveze.
neutral nepristran, nepristranski, neutralĕn, nad strankama.
neutralisieren preprečiti (ustaviti) pristop k jedni ali drugi stranki, izobčiti (osebiti) od strankarstva; (d. Wirkung von etw. aufheben) učinĕk z nasprotnim učinkom uničiti, učinĕk z učinkom izravniti (izjednačiti), z nasprotnimi učinki zagladiti, neutralizirati. [nost.
Neutralität *f.* nepristranost, neutral-
Neutralsalz *n.* nevtralna sol (-í).
Neutrum *n.* srednji spol.
neuverjüngt pomlajen, prerojen.
neuverlobt novozaročen.
neuvermählt novoporočen.
Neuvermählte *m.* novoporočenĕc, novooženjenĕc; *f.* novoporočenka, novoudana, novoomožena, mlada žena.
Neuzeit *f.* novi vek, sedajni (denašnji) vek (čas), nova doba.
Neurologie *f.* živceslovje.
Nerus *m.* zveza.
nicht ne; ich bin — nisem; ich habe — nimam; ich will — nečem, nočem; durchaus — nikakor ne, po nobeni

ceni, kratko ni malo ne; — wahr? jeli, jelida, jelite; ne li? — einmal niti ne; in Zusammensetzungen ne-.

Nichtachtung *f*. nečislanje, nespoštovanje, zaničevanje, preziranje; (Unvorsichtigkeit) neprevidnost, preziranje.

Nichtanerkennung *f*. nepriznanje, neodobravanje.

Nichtchrist *m*. nekristjan.

Nichte *f*. (Brudertochter) bratranka, bratana; (Schwestertochter) sestričina, sestrana; netjaka, netjakinja.

Nichterscheinen *n*. neprihod.

Nichtgebrauch *m*. neporaba.

nichtig ničěn, ničev, prazěn, puhěl, neveljavěn, ničémurěn, ničevěn; — machen uničiti, razveljaviti, ovreči (-vržem); — werden izgubiti veljavo, priti (pridem) ob veljavo; für — erklären izreči, da kaj ne velja.

Nichtigkeit *f*. ničnost, ničevost, neveljavnost; ničemurnost, praznota, puhlost.

Nichtigkeitsbeschwerde *f*. pritožba zavoljo ničnosti, — za uničenje.

Nichtigkeitsgrund *m*. razlog ničnosti.

Nichtkenner *m*. neznalěc, neizvedeněc, neizkušeněc, neveščak.

Nichtkenntnis *f*. neznanje, nevednost.

Nichtleiter *m*. neprevodnik, slab elektrovod, slab prevodnik elektrike.

nichts nič (*gen*. ničesa[r]), nobena reč (-í).

nichtsdestoweniger *adv*. nič manje, ravno tako, pri vsem tem, vendar.

Nichtsein *n*. nebit (-i), nebitje, nebitnost.

nichtsnutz(ig) malopriděn, malovreděn, nič prida, brezkoristěn, neporaběn, nepridiprav, malodôberěn.

nichtssagend brez pomena, brez cene (važnosti), nepomenljiv, nevažěn.

Nichtsthuer *m*. postopač, pohajkovalěc, lenuh.

Nichtsthuerei *f*. postopanje, pohajkovanje, posedanje, brezposelnost, lenoba.

Nichtswisser *m*. nevednež, puhloglavěc.

nichtswürdig (nichtswert) nič vreděn, nevreděn, malovreděn, nič prida, zanikarěn.

Nichtswürdigkeit *f*. malovrednost, malopridnost, zanikarnost.

Nichtvorhandensein *n*. s. Nichtsein.

Nichtwissen *n*. nevednost, nepoznanje.

Nickel *m*. nikelj.

Nickelkies *m*. nikljev kršěc.

nicken kimati (-am u. kimljem); (beifällig —) prikimati; (schlummernd —) kinkati, dremati (dremljem); (m. den Augen —) migniti, namigniti, pomigniti, namižikati.

Nicker *m*. kimalěc, kinkež.

nie *adv*. nikoli, nikdar, nobenkrat.

nieder *adj*. (niedrig) nizěk, majhěn; (d. Würde nach) nizěk, mal, neznatěn, neplemenit; der —e Adel mala gospoda; (moralisch) neplemenit, malovreděn, nesraměn, poděl; *adv*. dol, navdol.

niederbeugen pri-, upogniti; *impf*. u-, pripogibati (-gibljem).

niederbrennen *tr*. požgati (-žgem), popaliti, upepeliti; požigati; *intr*. pogoreti, zgoreti, do tal pogoreti.

niederbücken sich pripogniti se, prikloniti se; *impf*. pripogibati (-bljem) se, priklanjati se.

niederdrücken tlačiti, pritiskati; potlačiti, pritisniti; (unterdr.) zatreti (-trem u. -tarem), zadušiti, ugonobiti; *impf*. tlačiti, zatirati.

niederfahren *intr*. spustiti se (navzdol), *impf*. spuščati se (navzdol).

niederfallen pasti (padem), telebiti; (auf die Knie) pasti na kolena, poklekniti; (zusammensinken) zgruditi se, sčeniti se; *impf*. padati; poklekati, poklekovati.

niederfällen posekati, podreti (-derem); *impf*. posekovati, podirati.

Niedergang *m*. zahod, zapad, zaton.

niedergehen (v. d. Sonne) zaiti (-idem), zatoniti, iti v zaton; *impf*. zahajati, zapadati.

niedergeschlagen pobit, otožěn, klavern, žalostěn.

Niedergeschlagenheit *f*. pobitost, otožnost, klavernost, žalost.

niederhauen (Bäume) posekati, podreti (-derem); *impf*. sekati, podirati; (hinschlachten) pobiti (-bijem), pomoriti, posekati, potolči (-tolčem), poklati (-koljem); *impf*. pobijati, moriti, sekati, klati.

niederhocken počeniti, počepniti, ničati, zgoziti se, sčeniti se; *impf.* počepati. [kovati.

niederknien pokleknniti, *impf.* pokle-

niederkommen poroditi, poviti (-jem).

Niederkunft *f.* porod.

Niederlage *f.* (Magazin) zaloga, sklad, skladišče, shramba; (im Kriege) poboj, polom, poraz, popolno uničenje; eine — beibringen pobiti (-bijem), potolči, poraziti, uničiti.

Niederlagsgebür *f.* skladnina.

Niederland *n.* nižava, nižina, nizka planjava, dolenji kraji *pl.*; die —e Nizozemsko.

Niederländer *m.* dolenjĕc, dolinĕc (*opp.* Oberländer gorenjĕc, pogorĕc, gorjanĕc); Nizozemĕc.

niederlassen spustiti (navdol), *impf.* spuščati (navdol), sich — (sich niedersetzen) usesti (usedem) se, sesti; (den Wohnsitz aufschlagen) naseliti se, nastaniti se, udomiti se.

Niederlassung *f.* naselba, naselitĕv, nastanjenje, naselbina.

niederlegen po-, odložiti, posaditi; *impf.* polagati, pokladati, posajati; (eine Last) zdeti (zdenem), razprtati; *impf.* zdevati; (ein Amt) odpovedati (-vem) se —, odreči se službi, ostaviti službo; sich — leči (ležem), uleči se; *impf.* legati, ulegati se; sich öfters — polégati.

Niederlegung *f.* polaganje, odložitĕv; (eines Amtes) odpoved (-i), ostavka.

niedermähen pokositi.

niedermetzeln pomoriti, posekati, pomesariti, poklati (-koljem).

niederreißen podreti (-derem), razvaliti, razdreti, razrušiti, porušiti, razdejati (-denem), poraziti; *impf.* podirati, rušiti, razdevati.

niederrennen v diru podreti (-derem), pogaziti, podirjastiti, polomiti na tla, polomastiti.

niedersäbeln posekati, posablati, pomahati s sablo.

niederschießen po-, ustreliti.

Niederschlag *m.* (Bodensatz) usedlina, gošča, kaliž; (atmosphärischer —) izpodnebna moča, padavina; (in d. Musik) udar, pomah.

niederschlagen potolči, pobiti (-bijem), udariti, podreti (-derem), polomastiti; *impf.* pobijati, podirati; (die Augen) pobesiti, *impf.* pobešati; (dämpfen) umanjšati, potolažiti, pomiriti, ublažiti; (unterdrücken) ustaviti, potlačiti, zadušiti, konĕc storiti; (den Beweis) [dokaz] pobiti (-bijem), ovreči (ovržem), izpodbiti; (entmuthigen) pobiti, užaliti, užalostiti, potreti (-tarem), uplašiti; sich — oboriti se.

niederschmettern ob tla treščiti, ob tla telebiti.

niederschreiben zapisati (-pišem).

niedersenken navzdol spustiti; pogrezniti, potopiti; *impf.* navzdol spuščati, pogrezati, potapljati.

niedersetzen posaditi, na tla postaviti, položiti, na tla dejati (denem); *impf.* posajati, na tla devati (postavljati), pokladati; eine Commission — postaviti —, odrediti odbor, sestaviti komisijo; sich — sesti (sedem), usesti se; *impf.* sedati.

niedersinken pogrezniti se, utoniti, utopiti se; *impf.* pogrezati se, utapljati se; (zusammensinken) zgruditi se, omedléti; (einsinken) vdreti (vderem) se; *impf.* vdirati se; (v. d. Sonne) nagniti se v zaton, zaiti (-idem), zatoniti; *impf.* zahajati, za goro pomikati se, zapadati.

niedersitzen sesti (sedem), usesti se, posaditi se; *impf.* sedati, usedati se.

niederstämmig nizkega debla, nizĕk, pritlikav.

niederstampfen poteptati, pohoditi.

niederständig nizĕk.

niederstechen prebosti (-bodem), predreti (-derem), presuniti, zaklati (-koljem); *impf.* prebadati, predirati.

niederstellen postaviti, položiti, posaditi; *impf.* postavljati, pokladati, posajati.

niederstoßen podreti (-derem), pobiti (-bijem), pahniti, suniti, polomastiti; s. niederstechen.

niederstrecken zvrniti, podreti (-derem), obaliti, zvaliti na tla, povaliti, pobiti (-bijem), vreči (vržem) na tla.

niederstürzen *tr.* prekucniti, pahniti, zvrniti, porušiti, zvaliti, strmoglaviti;

intr. prekucniti se, pasti (padem), zvrniti se, porušiti se, zrušiti se, utrgati se, strmoglaviti se.

Niedertakt *m.* udar, pomah.

niedertauchen *tr.* potopiti, pogrezniti; *impf.* potapljati, pogrezati; *intr.* potopiti se, pogrezniti se; *impf.* potapljati se, pogrezati se.

niederträchtig zavržen, nesraměn, poděl, malopriděn, zanikarěn, malovreděn, zaničevanja vreděn, zaničljív.

Niederträchtige *m.* zavrženěc, malopridnež, nesramnež, nesramnik, zanikarnež, malovrednež, grdež; *f.* zavrženica, malopridnica, nesramnica, malovrednica.

Niederträchtigkeit *f.* zavrženost, malopridnost, zanikarnost, podlost, nesramnost, malovrednost.

niedertreten pohoditi, poteptati, pogaziti, pomandrati. [nizěk svet.

Niederung *f.* nižava, nižina, dolina,

Niederungssee *m.* nižinsko jezero.

niederwärts navdol, navzdol, navniz, dol, k tlom.

niederwerfen vreči (vržem), zvrniti, telebiti; *impf.* metati (mečem) [na tla, dol]; sich — pasti (padem), spustiti se na kolena.

niederziehen potegniti, zvleči (dol, na tla); *impf.* vleči (dol, k tlom).

Niederzieher *m.* (Muskel) nizteznica.

niedlich zal, brhěk, ličěn, čeděn; droběn, dróbecěn, majhěn.

Niedlichkeit *f.* zalost, ličnost, brhkost.

niedrig nizěk; pritličěn, pritlešěn, majhěn; *fig.* nizěk, mal; —er Adel nižja —, mala gospoda; —er Preis nizka cena, doběr kup; —e Stimme globok glas; (gemein) prost, priprost.

Niedrigkeit *f.* nizkost; pritličnost, pritlešnost; (d. Standes) naznatnost, priprostost. [krat.

niemals *adv.* nikoli, nikdar, noben-

niemand nihče, nikdo, noběděn; noben; —em gehörig nikogar, nikogaršěn, ničij.

Niere *f.* ledvica, obist (-i), možěk; *coll.* ledja *pl.*; Nieren- ledvični, obistni.

Nierenbecken *n.* obistna kotanja.

Nierenbraten *m.* ledvična —, obistna pečenka.

Nierenentzündung *f.* vnética ledvic, vnetje obisti.

nierenförmig ledvičast.

Nierenkelch *m.* obistna čášica.

Nierenstein *m.* ledvični kamen.

Nierensucht *f.* ledvična —, obistna bolezěn (-i).

nieseln (fein regnen) pršéti und pršati (-ím).

niesen kihniti, *impf.* kihati.

Niesen *n.* kihanje, kihávica; kihljej.

Nieser *m.* kihač, kihalěc.

Niesesucht *f.* kihavica, kihavost.

nießbar užitěn.

Nießbrauch *m.* užitěk, uživanje.

nießbrauchen uživati.

Nießbraucher *m.* uživalěc, uživač.

Nieswurz *f.* *(Helleborus)* têloh, tálog (talôga), tálovnica, smrtnica, sprež, kurice *pl.*, zavlačni koren.

Niet *n.* ščeněc, zakovica, žrebělj (prikrivljen in zakovan).

Niete *f.* (Los, das nichts gewinnt) nička, praznica.

nieten zakovati, zagvozditi, zanetati, pribiti (-bijem).

nietfest pribit, prikovan.

Niftel *f.* s. Nichte.

nihil ad rem ne spada k stvari, nebistven, postranski.

Nihilist *m.* nihilist, vsezanikovalěc.

Nikotin *n.* nikotin, tabakovina, duhanovina.

Nilpferd *n.* povodnji (nilski) konj.

Nimbus *m.* svetlost, sijanje, lesk, obsij, obstret (-i).

nimmer *adv.* nikdar, nikoli; (niemals mehr) nič več, nikdar več, nikoli več.

nimmermehr *adv.* nikdar ne, nikakor ne, po nobeni ceni, kratko ni malo ne.

nimmermüde neutruděn.

nimmersatt nenasitěn, nikdar sit, nenasičen.

Nimmersatt *m.* netečnik, požeruh, nenasit, netek, sama lakota; er ist ein — nima dna, ni nikdar sit, ni mu mogoče dovolj nategniti (ni ga mogoče nasititi).

Nimmerstag *m.* *(kalendae Graecae)* dan ki ga ni; am — kedar bo v petěk nedelja, o svetem „nikoli“.

Nipp *m.* srkljej, srebljej.

nippen srkati, srkljati, srebati; srkti, srebniti; (kosten) okusiti, z ustcami se dotakniti.
Nippflut *f.* nizka plima, plitva plima.
nippweise srkljaje.
nirgends *adv.* nikjer, nikoder, v nonem kraji; — hin nikamor; von — r od nikod, od nikoder; — sonst (jer drugej, nikjer drugod. [leva.
Nische *f.* dolblina v zid, slepo okno,
Niss *f.* (= Nisse *f.*) gnida.
nissig gnidav.
nisten gnezditi, gnezdo znašati, ezdo delati (zidati).
Niveau *n.* (spr. *nivó*) vodoravno po-je, gladina (višina) vodna, razina.
nivellieren razati, meriti, zravnavati, dkati, nivelirati.
Nivellierwage *f.* ravnilo, razalo, razulja, elirna vaga.
Nix *m.* povodni mož, orkljič.
Nixe *f.* povodna deklica, nimfa, vila odkinja, rusaljka.
nobel žlahtĕn, plemenit; visok, imeĕn; pristojĕn; razborit; — thun oko —, imenitno nositi se, žlahtno podo posnemati.
Noblesse *f.* plemstvo, gospoda, plemeniki *pl.*; (vornehmes Wesen) visot, imenitnost, mogočnost, važnost.
noch *adv.* še (šče); weder — noch ne ne, ni — ni, niti — niti. [van.
nochmalig ponovljen, zopetĕn, opeto-
nochmals *adv.* še jedenkrat (enkrat), et, spet, vnovič, znova, v drugo, gič.
Nocke *f.* (= Nocken *m.*) knedelj (-ljna), delje, štrukelje, cmok.
Noetik *f.* noetika, nauk o spoznavanji, znavoslovje.
nolens volens hoté ali nehote, rad nerad, hočeš-nočeš, zlepa ali zgrda.
Nomade *m.* nenaseljenĕe, nestalnik, ĕe, prepotujoč pastir; Nomaden aseljenci, nestalniki, kočujoč (po h in šatorih bivajoč) narod, paski narod, kočarji *pl.*
nomadisch kočarski, kočujoč, pastirski.
nomadisieren kočevati, nestalno zdaj zdaj tam po kočah ali pod šatori ti, vedno seliti se, klatežno potopo zemlji.

Nomen *n.* ime (imena).
Nomenclatur *f.* imenik, kazalo.
Nominalwert *m.* imenovana vrednost.
Nominativ *m.* imenovalnik, imenovalni sklon, nominativ.
nominell imenski, imenĕn, po imenu.
Nonchalance *f.* malomarnost, neskrbnost, nebriga, vnémarnost.
nonchalant malomarĕn, nepobrižĕn.
Nonne *f.* nuna, redovnica, mnihinja; Nonnen= nunski.
Nonnenkloster *n.* ženski —, deviški —, nunski samostan.
non plus ultra *adv.* nad vse; das — sein biti (sem) nad vse, vse nadkriliti, vse prekositi.
Nonsens *m.* nesmisĕl (-i).
Nord *m.* (= Norden *m.*) sever; severna —, polnočna stran (-i), polnoč (-i); Nord= severni (polnočni).
nordisch severĕn.
Nordland *n.* severni kraji *pl.*, severne dežele *pl.*, sever.
Nordländer *m.* prebivalĕe severnih krajev, stanovnik severnih dežel; die — severni narodi, severna plemena.
nördlich severĕn, polnočĕn, proti severu —, na severu ležeč.
Nordlicht *n.* severna luč (-i), polnočni žar, severno sijanje.
Nordnordost *m.* severoseverovzhod.
Nordnordwest *m.* severoseverozahod.
Nordost *m.* severovzhod.
nordöstlich severovzhodĕn, severnovzhodĕn.
Nordpol *m.* severni tečaj.
Nordseite *f.* severna stran (-i).
Nordvolk *n.* severno ljudstvo.
nordwärts *adv.* proti severu, na severno stran.
Nordwest *m.* severozahod.
nordwestlich severozahodĕn, severozapadĕn, severnozahodĕn.
Nordwind *m.* sever, severni vetĕr.
Norm *f.* pravilo, vodilo.
normal pravilĕn, po pravilu, pravšĕn, normalĕn.
Normale *n.* pravilo, pravilnik; propis.
Normaliensammlung *f.* zbirka pravil.
Normaljahr *n.* pravilno leto.
Normalmaß *n.* pravilna —, normalna mera.

Normalschule *f.* vzgledna —, normalna šola, normalka.

Normalschulfond *m.* zaloga za normalne šole, normalnošolski zaklad.

Normatag *m.* véliki praznik, tihi dan (dneva).

normieren podati pravilo, urediti, uravnati, določiti.

normwidrig nepravilěn, nepravšěn.

Norne *f.* norna, sojenica.

notabene pomni, vedi, ne pozabi! hrani v spominu!

Notabene *n.* opomnja, opazka.

Notabeln *pl.* veljaki, imenitniki; boljarji, velikaši.

Notabilität *f.* znamenitost, imenitnost; s. Notabeln.

Notar *m.* beležnik, notar.

Notariat *n.* beležništvo, notarstvo; Notariats- beležniški, notarski.

Notariatsgebür *f.* beležnina, beležniška pristojbina, notarsko plačilo.

Notariatskammer *f.* notarska zbornica, beležniška komora.

Notariatsordnung *f.* beležniški zakon, beležniški red.

Notariatsprüfung *f.* beležniški —, notarski izpit.

Notaten *pl.* zapiski, zabeležki, zaznamenila.

Note *f.* (Anmerkung) opomnja, opomba, opazka, pristavěk; (Bank—) bankověc; (Dienstschreiben) službeno pismo, dopis; (kl. Rechnung) računski izpisěk, račun; (in d. Musik) nota, sekirica.

Notenemission *f.* izdajanje bankovcev.

Notenpapier *n.* notni papir, papir za note.

Notenschreiber *m.* prepisovalěc not.

Notenumlauf *m.* promet bankovcev, novčni promet.

Notenwechsel *m.* vzajemno dopisovanje.

Noth *f.* potreba, nuja; *fig.* sila, nadloga; (Armut) revščina, pomankanje; (Verlegenheit) zadrega, stiska; zur — za silo; Jammer und — joj prejoj; mit genauer — komaj, toliko da še, ravno da še, jedva, tesno; es hat keine — ni sile; — u. Plage preglavica; (Gefahr) nevarnost, opasnost, pogibel (-i).

noth sein (— thun) treba biti (sem), potreba biti (česa).

Noth- za silo, zasilěn; začasěn.

Nothbrücke *f.* zasilni most, most za silo.

Nothdamm *m.* začasni jez, jez za silo.

Nothdurft *f.* potreba, potrebnost, potrebščina; seine — verrichten svojo potrebo opraviti, iti (grem) k svoji potrebi; *impf.* svojo potrebo opravljati.

nothdürftig *adi.* potreběn, revěn, borěn, pičěl, oskuděn; *adv.* komaj, pičlo, toliko da, tesno.

Nothdürftigkeit *f.* oskudnost, uboštvo, siromaštvo, potrebščina.

Nothfall *m.* sila, potreba; im — kedar bode (bi bilo) potreba, v sili, v potrebi.

nothgedrungen prisiljen, primoran, v sili.

Nothgeschrei *n.* vpitje na pomaganje.

Nothhelfer *m.* pomočnik v sili; —in *f.* pomočnica v sili.

Nothhilfe *f.* pomoč (-i) v sili.

nöthig potreběn; — haben potrebovati; — sein treba biti (sem); es ist — treba je, potreba je, potrebno je.

nöthigen siliti, nuditi, morati, naganjati; prisiliti, primorati, prinuditi, nagnati (-ženem).

nöthigenfalls *adv.* če je —, če bo —, če bi bilo treba, kedar bo (bi bilo) treba.

Nöthigung *f.* moranje, siljenje, sila.

nothleidend nadložěn, potreběn, beděn, revěn, siromašěn.

Nothleidende *m.* ubožěc, siromak, revež, potrebnik.

Nothpfennig *m.* prihranjeni denar, denar za silo in potrebo; als — zurücklegen za hujše čase dejati (denem) na stran, prihraniti za silo in potrebo.

Nothschuß *m.* strel v sili.

Nothstand *m.* stiska, nuja, nadloga, sila.

Nothtaufe *f.* krst v sili.

Nothwehr *f.* bran v sili, prisiljena obramba.

nothwendig potreběn; nujěn; schlechterdings- — neogibno — neobhodno potreběn.

Nothwendigkeit *f.* potrebnost, potreba, neobhodnost, neogibnost; nuja, nujnost.

Nothzucht *f.* po-, nasilstvo, pohotno nasilje, posilno sramodejstvo, posilno oskrunjenje.

nothzüchtigen posiliti, po sili oskruniti, siloma devištvo oropati.

Nothzüchtiger *m.* posilnik, posilĕn oskrunjevalĕc, posilĕn sramodejĕc.

Notification *f.* na-, oznanilo, razglas, napoved (-i).

notificieren naznaniti, napovedati (-vém), navestiti, dojaviti, razglasiti; *impf.* naznanjati, napovedovati, razglašati.

notieren zapisati (-pišem), zaznámenjati, zabeležiti; *impf.* zapisovati, beležiti, zabeleževati, zaznamenovati.

Notiz *f.* (Vermerk) zapisĕk, zabeležĕk, zaznamenilo; (Kenntnis) naznanilo; — **nehmen** vzeti (vzamem) na znanje; **keine** — **nehmen** ne zmeniti se za kaj, pustiti v némar.

Notizenbuch *n.* beležnica, zapisnik, zapisne bukvice *pl.*, zapiski *pl.*, zabeležki *pl.*

notorisch občeznan, splošnoznan, povsodi znan, vsem znan, javĕn.

Novelle *f.* (Neuigkeit) novica; (kleine Erzählung) novela, pripovedka, povestica, povest (-i); (Nachtragsverordng.) dodatĕk k zakonu, novela.

Novellist *m.* (Novellenschreiber) pripovednik, spisovalĕc povestij, novelist.

November *m.* listopad, novembĕr.

Novize *m.* novinĕc (samostanski), novic; *f.* novinka (samostanska), novica.

Noviziat *n.* novinstvo, novaštvo (samostansko), poskusno leto v samostanih, novicijat.

Nu *n.* hip, trenotĕk, trenotje; im — kakor bi trenil, kakor bi pihnil, na mah, v hipu, v trenotku.

Nuance *f.* odsenčnost, oséna; majhna (neznatna) razlika, tenĕk razločĕk, prehod iz barve v barvo.

nuancieren odsenčiti, oséniti; raznolično preminjati.

nuanciert raznoličĕn, mnogovrstĕn, spreminčast.

nüchtern tešč; *adv.* na tešče; (nicht betrunken) trezĕn, trezav, trezĕk; — **werden** strezniti se, strézovati se; — **machen** strezniti, strézovati; — **sein** trezĕn biti (sem); (gehaltlos) prazĕn, jalov, suh, suhoparĕn, puhĕl.

Nüchternheit *f.* (Mäßigkeit) treznost, zmernost, trezavost; (Gehaltlosigkeit) praznost, puhlost, jalovost, suhoparnost.

Nudel *f.* (*pl.* Nudeln) rezanci *pl.*, nudeljni *pl.*; (Germ—) kipnenki *pl.*, kipneni krapi *pl.*; (Stopf—) osvalĕk, svalĕk.

Nudelbrett *n.* razvaljalnica, mlinčanica, deska za rezance.

Nudelteig *m.* testo za rezance.

Null *f.* ničla.

null und nichtig ničĕn, neveljavĕn, brez veljave; — — — **erklären** ovreči (-vržem), razveljaviti, za neveljavno proglasiti, podreti (-derem).

Nullität *f.* ničnost, neveljavnost.

Nullitätsbeschwerde *f.* pritožba zavoljo ničnosti, pritožba za ovržbo, — za uničenje.

Numerale *n.* števnik, števno imé (imena).

numerieren s številkami zaznamenovati, z broji obeležiti, numerirati.

numerisch številĕn, po številu.

Numero *n.* številka, broj.

Numismatik *f.* penezoslovje, penezoznanstvo, numismátika.

Numismatiker *m.* penezoslovĕc, penezoznanĕc, numismatik.

numismatisch penezoslovĕn, penezoznanski, numismatiški.

Nummer *f.* številka, broj, čislo.

nun *adv.* zdaj, sedaj; **von** — **an** od zdaj, odsihdob, odsihmal, posihmal, odslej za naprej, v prihodnje; *conj.* tedaj, pa, pak, torej; *interj.* no! — **und nimmermehr** celo nikdar več ne, nikdar in nikoli.

nunmehr *adv.* že, uže, sedaj, ravnokar.

nunmehrig sedanji.

Nuntius *m.* poslanĕc (papežev), nuncij.

nur *adv.* le, samo.

Nuss *f.* (*pl.* Nüsse) oreh; *dem.* orešĕk, orešič; (Hasel—) lešnik; (Stein—) koščak; (am Gewehr) zob, vretenica; Nuss- orehov. [(-ésa).

Nussbaum *m.* oreh, orehovo drevo

nussbaumen orehov, iz orehovega lesa, iz orehovine.

Nussbaumholz *n.* orehov les, orehovina.

Nusshäpel *f.* oblatovlje, oblak, oblakovina, robkovina, robčevina.

Nussheher *m.* (—häher, —beißer) lešnikar, orehar, šoga, šoja.

Nussholz *n.* s. Nussbaumholz.

Nufskern *m.* orehovo jederce, — jedro, bura.
Nufsknacker *m.* klešče za orehe.
Nufssattel *m.* jarěm, pretin, kobilica, kozolěc, prêgrad.
Nufsschale *f.* orehova lupina.
Nufsstaude *f.* (—strauch *m.*) leska, leskov grm, leščevje.
Nüster *f.* nozdrva, nozdrv (-i), nozdra, nosnica.
Nuth *f.* draga, roja, žleb, žlebič.
Nuthhobel *m.* dražnik, strug.
nutz (nütz) koristěn, uporaběn, hasnív; nichts — za nič, za nebeno rabo, neporaběn.
Nutzanwendung *f.* uporaba, obračanje v prid, ukoristitěv.
nutzbar koristěn, poraběn, porabljiv.
Nutzbarkeit *f.* koristnost, porabnost.
Nutzberechnung *f.* preudarěk dobička, proračun koristi.
nutzbringend koristěn, pridonosěn.
Nutzen *m.* korist (-i), prid, hasěk; (Gewinn) dobičěk; (Nutzung) užitěk; sich etw. zunutze machen okoristiti se s čim, obrniti si kaj v korist (v prid).
nützen (nutzen) *tr.* (= benutzen) rabiti, v prid obračati, uživati; porabiti, v prid obrniti, užiti (užijem); *intr.* (zum Nutzen gereichen) koristiti, pridovati, priditi, v prid biti (sem), služiti, hasniti, korist donašati.
Nutzgenufs *m.* uživanje.
Nutzgewächs *n.* koristna —, porabna —, užitna rastlina.
Nutzholz *n.* les, gradivo (*opp.* Brennholz drva *pl.*).
nützlich koristěn, hasnovit, poraběn; — sein koristiti.
Nützlichkeit *f.* koristnost, hasnovitost, rabnost; korist (-i), hasěn (-i).
nutzlos nekoristěn, brez koristi, brez prida, brezkoristěn, neporaběn; —e Arbeit thun prazno slamo mlatiti.
Nutzlosigkeit *f.* nekoristnost, brezkoristnost.
Nutzniefser *m.* uživalěc, uživač; —in *f.* uživalka.
Nutzniefsung *f.* uživanje, užitěk; poraba, raba.
Nutzniefsungsrecht *n.* pravica uživanja, pravica do užitka.
nutzreich prekoristěn, izdatěn.
Nutzung *f.* raba, poraba, uživanje, užitěk.
Nymphe *f.* nimfa, vila, rojenica, žalikžena.

O.

O *interj.* o! oh! oj!
Oase *f.* zelenica (v puščavi), oaza.
ob *praep.* (über) nad, vrh; (wegen) zavoljo, zarad, zbog; *conj.* ali, -li, če, ako; als — kakor da.
Obacht *f.* pozor, pazka, pažnja; — geben paziti, gledati, pozorěn biti (sem) na kaj; imeti (imám) kaj na (v) skrbi.
obbenannt (obbesagt) zgoraj imenovan, gori omenjen, poprej naštet.
Obdach *n.* streha, krov, podstrešje; (Quartier) stanišče, prenočišče; (Zufluchtsort) pribežališče, zavetišče; — geben pod streho vzeti (vzamem) koga, sprejeti (sprejmem) ga pod streho.
obdachlos brez strehe, brez stanišča.
Obducent *m.* razdevalěc —, razparalěc — ogledovalěc mrliča.
obducieren mrliča razparati, mrtveca odpreti; *impf.* mrliča odpirati.
Obduction *f.* odprtje (razparanje) mrtvega trupla, notranji pregled mrliča; razdevanje mrtveca, obdukcija.
Obductionsbefund *m.* poročilo o pregledu mrliča, izvestje o razparanji mrtveca, obdukcijsko izvestje.
Obedienz *f.* poslušnost, pokorščina, pokornost.
Obelisk *m.* obelisk, slop.
oben *adv.* gori, zgoraj, na vrhu, po vrhu; bis — do vrha.
obenan *adv.* na prvem mestu, spredaj; bis — do vrha.
obenauf *adv.* gori, na vrhu; — sein biti (sem) na konji.
obenaus wollen visoko meriti, — leteti, previsoko siliti.
obendrein *adv.* vrhu, še, povrhu; (noch überdies) vrhu tega, razun tega.
obenhin *adv.* po vrhu, povrhoma, površno, nenatančno, vihravo.

ober *praep.* (über) nad.
Ober- višji, vikši, nad-; (dem Orte nach) gornji, zgornji, gorenji.
Oberabtheilung *f.* višji razred.
Oberadmiral *m.* glavni poveljnik brodovju, glavni pomorski vojvoda, véliki admiral.
Oberälteste *m.* starosta, nadstarejšina.
Oberamt *n.* višji urad.
Oberarm *m.* nadlakět, nadkomolěc, ame (-na), rama, nadlehti *pl.*
Oberarmbein *n.* nadlehtnica.
Oberärmel *m.* zgornji rokav.
Oberarzt *m.* višji zdravnik, nadzdravnik.
Oberaufseher *m.* višji nadglednik, lavni nadzornik.
Oberaufsicht *f.* višje nadgledstvo, avno nadzorstvo, glavni nadzor.
Oberbalken *m.* gorenje bruno.
Oberbau *m.* górenje zidanje, delo hu zemlje.
Oberbaumeister *m.* višji stavbinski ojstěr.
Oberbefehl *m.* najvišje poveljstvo, hovno zapovedništvo, glavno poveljstvo, nadpoveljstvo.
Oberbefehlshaber *m.* najvišji poveljk, vrhovni vojskovodja, glavni zavednik.
Oberbehörde *f.* višje oblastvo, višja sposka, — oblast (-i).
Oberbein *n.* morska kost (-i), mrtva kost.
Oberbischof *m.* nadškof, nadvladika.
Oberboden *m.* najvišje nadstropje, podešje, petěr.
Oberclasse *f.* višji razred.
Obercommandant *m.* s. Oberbefehlshaber.
Obercommando *n.* s. Oberbefehl.
Oberdeck *n.* górenji pod, górenje nadopje.
obere (der, die, das) gornji, zgornji, ni, górěnji; (der Würde nach) višji, lnji.
Oberer *m.* predstojnik, poglavar, naik; *n.* ovrššk, vrh.
Obereigenthümer *m.* nadvlastnik.
Obereinnehmer *m.* višji pobirač; višji zar.
Oberfeldherr *m.* véliki vojskovodja, vodja, nadpoveljnik.
Oberfinanzrath *m.* višji finančni svelěc; finančni nadsvétnik.

Oberfläche *f.* površina, površje; lice.
oberflächlich *adi.* površěn, plitěv; *adv.* površno, povrhoma, vihravo, mimogredé, nenatančno, plitvo, ne natanko, po vrhu.
Oberflächlichkeit *f.* površnost, vihravost, plitvost.
Oberforstmeister *m.* véliki gozdnar, — logar, nadgozdnar, nadlogar.
Oberfuß *m.* nart, plesno, nadstopalo.
Obergebiss *n.* zgornji zobje *pl.*
Obergericht *n.* višje sodišče, nadsodišče, nadsodnija.
obergerichtlich nadsodiški, nadsodnijski.
Obergerichtsrath *m.* svetovalěc višjega sodišča, svétnik nadsodišča.
Obergeschoss *n.* zgornja hiša, górenja izba, zgórnjica.
Obergespan *m.* véliki župan, nadžupan.
Obergewalt *f.* višja oblast (-i), vrhovna oblast, nadoblast.
Obergewand *n.* zgornja obleka, vrhno oblačilo.
oberhalb *adv.* zgoraj; *praep.* vrhu, nad.
Oberhand *f.* zapestje; *fig.* premoč (-i), preteżnost, prednost, predstvo; die — gewinnen preobladati, užugati, zmagati, nadvladati, priti (pridem) na vrh; die — haben biti (sem) prvi, biti na vrhu, prevladovati; *triv.* zvoněc nositi.
Oberhaupt *n.* glava, (po)glavar, načelnik; (Staats—) vladar.
Oberhaus *n.* górenja hiša, górnjica; (im Parlamente) gornja zbornica, gosposka zbornica.
Oberhaut *f.* gornja kóžica, tenčica.
Oberherr *m.* nadoblastnik, vrhovni gospodar; *fig.* vladar.
oberherrlich nadoblastniški; vladarski.
Oberherrschaft *f.* najvišja oblast (-i), vrhovno gospodstvo, nadvlada, nadvladarstvo.
Oberhirt *m.* višji pastir, vrhovni pastir.
Oberhofmarschall *m.* véliki dvorski maršal.
Oberhoheit *f.* prevzvišenost, veličanstvo; visokost.
Oberholz *n.* vrhovina; visoko drevje, dorasli les.
Oberin *f.* (Priorin) prednica, predstojnica, glavarica.
oberirdisch nadzemeljski, nadzemni.

Oberjäger *m.* nadlověc.
Oberkammerherr *m.* nadkomornik.
Oberkiefer *m.* zgornja čeljust (-i).
Oberkleid *n.* vrhno oblačilo, zgornja obleka, krilo.
Oberknecht *m.* prvi —, véliki hlapěc.
Oberkörper *m.* gornje truplo, život.
Oberland *n.* gorenjsko, górenji kraji *pl.*
Oberländer *m.* gorenjěc, gorjaněc; —in *f.* gorenjka, gorjanka.
Oberlandesgericht *n.* višje deželno sodišče, deželno nadsodišče, deželna nadsodnija.
Oberlandesgerichtsrath *m.* deželnega nadsodišča svetovalěc, deželne nadsodnije svétnik.
oberländisch gorenjski, gorjanski.
Oberlauf *m.* zgornji tok.
Oberleder *n.* nadplat, oglav, urbas.
Oberlehrer *m.* nadučitelj, prvi učitelj.
Oberlieutenant *m.* nadporočnik, nadlajtnant.
Oberlippe *f.* gornja ustnica.
Oberofficier *m.* nadčastnik, nadoficir.
Oberösterreich *n.* Górenja Avstrija, górenji Avstrijani *pl.*, górenje Avstrijsko.
Oberpostamt *n.* glavna —, vélika pošta.
Oberpostverwalter *m.* glavni upravitelj pošt, poštni nadupravitelj.
Oberpostverwaltung *f.* glavno upraviteljstvo pošt, poštno nadupraviteljstvo.
Oberpriester *m.* véliki duhověn. [pan.
Oberrichter *m.* višji sodnik; véliki žu-
Oberrock *m.* gornja —, vrhna suknja, plašč, ogrinjalo.
Obers *n.* smetana. [nadrek.
Obersatz *m.* prvi stavěk, nadstavěk,
Oberschatzmeister *m.* glavni blagajnik, véliki zakladnik.
Oberschenk *m.* véliki točaj.
Oberschenkel *m.* stegno.
Oberschenkelbein *n.* stegnenica.
oberschlächtig (v. Wasser) nadkolesěn, z vrha padajoč; —es Rad kolo na korce, suhotěc.
Oberschulrath *m.* višji šolski svèt, višje šolsko svetništvo; (Person) višji šolski svétnik od. svetovalěc.
Oberschwelle *f.* preklada, nadpražje, nádurje.
Oberseite *f.* zgornja stran (-í).
Obersitz *m.* prvi sedež, prvo mesto.
oberst *adj.* (—e der, die, das) najzgornji, najvišji; *adv.* zuoberst zgoraj, največ, prav na vrhu.
Oberst *m.* polkovnik.
Oberstaatsanwalt *m.* višji državni pravdnik; državni nadpravdnik.
Oberstallmeister *m.* višji konjar, nadkonjar.
oberständig nadrasěl, nadcvétěn.
Obersthofkämmerer *m.* najvišji dvorski komornik, dvorni nadkomornik.
Obersthofmarschall *m.* najvišji dvorski maršal, dvorni nadmaršál.
Obersthofmarschallamt *n.* najvišje dvorsko maršalstvo, dvorno nadmaršalstvo.
Obersthofmeister *m.* najvišji dvornik, najvišji dvorni mojstěr.
Obersthofrichter *m.* najvišji dvorski sodnik.
Oberstküchenmeister *m.* najvišji kuhar.
Oberstlieutenant *m.* podpolkovnik.
Oberststallmeister *m.* najvišji konjar, vrhovni nadkonjar.
Oberstwachtmeister *m.* tisočnik, četnik.
Obertheil *m.* gornji del, vrh.
Obervormund *m.* nadvarůh.
Obervormundschaft *f.* nadvarstvo.
obervormundschaftlich nadvarstven.
Obervorsteher *m.* prvi —, najvišji predstojnik, glavni načelnik.
oberwähnt zgoraj omenjen, poprej imenovan. [vrhu.
oberwärts *adv.* navzgor, kvišku, k
Oberwelt *f.* ta svet.
Oberwundarzt *m.* višji ranocelnik.
obgenannt gori imenovan, — omenjen.
obgleich da-si, dasiravno, dasitudi, če ravno, če tudi, akoravno, akotudi, če prav.
Obhut *f.* varstvo, skrb (-í), pazka, čuvanje, zavetje, bramba.
obig zgornji, gori naveden, prej omenjen, poprejšěn; aus —em iz navedenega.
Object *n.* predmet, stvar (-i), reč (-i); (gramm.) dopolnilo, objekt. [věn.
objectiv predmetěn, stvarěn, objekti-
Objectivität *f.* predmetnost, objektivnost.
Objectivlinse *f.* leča predmetnica.
Objectsatz *m.* predmetni stavěk, dopolnilni stavěk.

Oblate *f.* oblat, oblatĕk, mlinĕc.
Oblatenbäcker *m.* óblatar.
obliegen (sich befleißigen) pečati se s čim, v skrbi iméti (imám) kaj, čemu streči (strežem), prizadevati si za kaj, ukvarjati se s čim; *impers.* es liegt mir ob dolžĕn sem, moja dolžnost je, moje opravilo je, obvezan sem, služba me veže.
Obliegenheit *f.* dolžnost, naloga, obvezanost; posĕl, opravilo.
obligat za-, obvezan, dolžĕn; —er Lehrgegenstand predpisan —, zapovedan —, obligatĕn učni predmet (nauk).
Obligation *f.* obveza, prevzeta dolžnost; (Schuldschein) dolžno pismo, dolžni list, obveznica, obligacija.
obligatorisch obvezujoč, vezalĕn.
obligieren obvezati, zavezati (-vežem); sich — zavezati se, obljubiti.
Obligo *n.* obvezanost; ohne mein — brez moje zavezanosti, nezavezujoč sebe, brez omejitve svoje svobode; im — sein dolžan biti (sem), zavezan biti.
Obmann *m.* prvomestnik, starejšina, starosta, predstojnik; predsednik.
Obrigkeit *f.* oblastvo, gosposka, poglavarstvo, oblast (-i), oblastniki *pl.*
obrigkeitlich oblastven, gosposkin, oblastnijski, poglavarstven; mit —er Bewilligung z dovoljenjem oblastva, s privolitvijo gosposke.
obschon s. obgleich.
obschweben (bevorstehen) nastajati, bližati se.
obscön nespodobĕn, nesramĕn, umazan, sramodejstven.
Obscönität *f.* nespodobnost, nesramnost, sramodejstvo.
obscur temĕn, temotĕn, mračĕn; *fig.* nepoznan, malo znan, obskurĕn.
Obscurant *m.* mračnjak.
Obsequien *pl.* bilje *pl.*
Observanz *f.* običaj, stara navada.
Observation *f.* opazovanje.
Observationsarmee *f.* pazeča četa, opazovalna vojska, prežalni oddelĕk, opazovalci *pl.*, prežeča armada.
Observatorium *n.* zvezdarnica, observatorij.
observieren (beobachten) opazovati, motriti; (befolgen) držati (-ím) se česa, ravnati se po čem.
obsiegen premagati, zmagati, nadvladati; (im Proceſs) dobiti pravdo; (von der Meinung) obveljati.
Obsistenz *f.* nasprotovanje, odpòr, upòr, upiranje, zoperstavljanje.
obsolet zastarel.
Obsorge *f.* skrb (-í).
Obst *n.* ovočje, sadje; Obst= sadni.
Obstart *f.* vrsta sadja.
Obstbaum *m.* sadno —, sadonosno drevo (-esa), cepljeno drevo.
Obstbaumschule *f.* sadišče ovočnih dreves, drevesna šola, drevesnica.
Obstbaumzucht *f.* sadjarstvo, ovočarstvo, sadjereja.
Obstdarre *f.* sušilnica za sadje.
Obsternte *f.* branje —, obiranje sadja.
Obstesser *m.* sadjejedĕc.
Obstessig *m.* sadni kis, — jesih, sadjevĕc, kis iz ovočja, sadni ócĕt.
Obstgarten *m.* sadni vrt, sadovnjak.
Obsthandel *m.* kupčija s sadjem, trgovina z ovočjem, prekupovanje sadja.
Obsthändler *m.* sadjar, prekupovalĕc sadja, branjevĕc.
Obsthändlerin *f.* sadjarica, branjarica, branjevka.
obstinat trdovratĕn, svojeglav, nepogljiv, stanovitĕn.
Obstjahr *n.* sadjerodno leto, létina za sadje.
Obstkern *m.* pĕška, pĕčka, pĕčĕk, pèlĕk, pleka.
Obstkorb *m.* košara, cajna, jerbas.
Obstlese *f.* obiranje —, trganje —, trgatĕv sadja.
Obstmangel *m.* pomanjkanje sadja.
Obstmarkt *m.* sadni trg.
Obstmost *m.* sadni mošt, sadjevĕc, jabolkovĕc, jabolčnica.
Obstpresse *f.* stiskalnica za sadje.
obstreich sadovit, sadorodĕn, ovočja rodovitĕn, sadnat.
Obstschnitz *m.* krhĕlj, krhljič.
Obststiel *m.* rep, recelj, pecelj.
Obstwein *m.* sadjevĕc, jabolkovĕc, hruškovĕc, jabolčnica.
Obstzeit *f.* čas sadja; zur — ko je sadje zrelo.
Obstzucht *f.* sadjarstvo, ovočarstvo, sadjereja.
obwalten (herrschen) vladati, gospodovati; (vorhanden sein) biti (sem), na-

hajati se, obstati (-stojim); es waltet kein Zweifel ob ni dvombe, ni dvomiti, ni dvojiti.

obwaltend sedanji, obstoječ.

obwohl (obzwar) s. obgleich.

Occident *m.* večer, zahod, zapad.

Occidentale *m.* zapadnik, prebivalěc zapadnih krajev. [čerěn.

occidentalisch zapaděn, zahoděn, ve-

Occupation *f.* prisvojitěv, prilastitěv, osvojenje, usvojitěv; zavzetje, zasedba, okupacija.

Occupationsarmee *f.* posedna vojska, okupacijska armada.

occupieren zavzeti (-vzamem), zasesti (-sedem), pri-, usvojiti si, prilastiti si, polastiti se; (zu schaffen geben) opraviti dajati, z delom obkladati.

occupiert z delom obložen; — sein imeti (imám) vse polno dela, imeti opravka s čim, pečati se s čim, imeti posla čez glavo.

Ocean *m.* véliko morje, ocean, svetovno morje.

Ochlokratie *f.* vlada proste druhali, prostovladje, ohlokracija.

Ochs *m.* (Ochse *m.*, *pl.* die —en) vol; *dem.* volěk, volič, voliček; ein junger — juněc; Ochsen= volovski, volovji.

ochsen pojati se, goniti se, loviti se, pomišljati se, treti (tarem) se; (wieder—) potirati se.

Ochsenauge *n.* volovsko oko (očesa); (in der Kochkunst) na maslu zakrkneno jajce.

ochsenäugig debelook, debelogled.

Ochsenbremse *f.* goveji obad, volovski brencelj (-na).

ochsendumm govedast, bikast, neuměn kakor vol (kot govedo), zabit kakor bĭk.

Ochsenfleisch *n.* volovje meso, volovina.

ochsenhaft volovski, bikast; *fig.* telebast, štorast, neukretěn, neotesan.

Ochsenhandel *m.* kupčija z voli.

Ochsenhändler *m.* kupčevalěc z voli, goveji prekúpěc.

Ochsenhaut *f.* volovska koža, volovina.

Ochsenherde *f.* goveja čreda, nuta, čreda volov.

Ochsenhirt *m.* volar, volovski pastir; — sein volariti, voli pasti. [liček.

Ochsenkalb *n.* junček, biček, teléc, te-

Ochsenknecht *m.* volár; — sein volariti.

Ochsenkopf *m.* volovska glava.

Ochsenmist *m.* volovjek, goveji gnoj.

Ochsenstall *m.* volovji hlev, volovják.

Ochsentreiber *m.* poganjač. [vica.

Ochsenziemer *m.* volovska žila, biko-

Ochsenzunge *f.* volovski —, goveji jezik.

Ocker *m.* okra, zemeljska rumenica.

ockergelb rumen kakor okra, okrožolt.

Octav *n.* osmerka, osminka; Octav= v osmerki, osminski, oktavni.

Octave *f.* ósmica, oktava.

Octavformat *n.* s. Octav. [tok.

October *m.* oktoběr, kozoprsk, vino-

Octroi *n.* (Verzehrungssteuer) námet.

octroyieren nametniti; usiliti, oktrojirati; po svoji neomejeni oblasti podeliti (ustavo n. pr.).

Ocularlinse *f.* leča priočnica.

Ocularzeuge *m.* samoviděc, očividěc.

oculieren s popkom cepiti.

Oculist *m.* zdravnik za oči, okolečnik.

Ode *f.* visoka pesěm (-i), oda.

öde pust, puščoběn, prazěn, zapuščen, samotěn, gol, neobdelan.

Öde *f.* pustinja, puščava, goljava, goličava, baréd; (Einsamkeit) samota, samija, samotěn kraj.

Odem *m.* sapa, dih.

Ödém *m.* vodeničěn otôk, vodenična oteklina.

oder ali. [turica.

Odermennig *f.* *(Agrimonia)* tresílka,

odiös sovražěn, nenavistěn, mrzěk.

Ofen *m.* peč (-í); *dem.* pečica; (Oberofen) skril (-i); (Hoch—) plavž, topilnica; (Ziegel—) opečnica; (Kalk—) apnenica; (Darr—) sušilnica; Hinter— zapeček; Ofen= pečni.

Ofenbank *f.* klop (-í) okoli peči.

Ofengabel *f.* burklje *pl.*

Ofengeländer *n.* čelešnik.

Ofengesims *n.* pečni okvir, pečna polica, pečni obziděk.

Ofengestübe *n.* pečni omet, zazidávina.

Ofenheizer *m.* kurilěc.

Ofenherd *m.* pečno ognjišče.

Ofenkachel *f.* pečnica, kahla.

Ofenkrücke *f.* greblja, krevlja, popéček.

Ofenloch *n.* (Ofenmündung *f.*) istéje *pl.*, ístje (ístij) *pl.*, ístniki *pl.*, ustje, žěkno, žvôkno, žrelo.

Ofenplatte *f.* pečna plošča, pečno teme (-na).

Ofenröhre *f.* pečna cev (-i).

Ofenschaufel *f.* véslica; (für d. Brot) lopar.

Ofenschirm *m.* pečni zaslonjač, pečno okrilje, — zaslonilo.

Ofensetzer *m.* pečar.

Ofensitz *m.* zapeček.

Ofensitzer *m.* zapečkar.

Ofenthür *f.* pečna vrata *pl.*, pečni pokrov.

Ofenwisch *m.* pométalnica, omelo.

offen odprt, otvorjen; (nicht verschlossen) odklenen, nezaklenen; (nicht zugedeckt) odkrit, razkrit, nepokrit; (öffentlich) očít, očitěn, javěn; (freimüthig) odkritosrčěn, prostodušěn, iskren; —e Brust razgaljene —, gole —, nage prsi *pl.*; —er Brief nezapečaten list, odprto pismo; —e See široko morje, prostrano morje; —e Gegend prost kraj, plano, planjava; —e Wunde nezaceljena —, krvaveča rana; auf —er Straße očitno na ulici, na javni cesti; —e Frage nerešeno vprašanje, nedognana stvar (-i); ein —er Kopf bistra glava; *adv.* (offenherzig) odkrito, odkritosrčno, naravnost, brez ovinkov; es steht dir — dovoljeno ti je, prosto ti je, smeš.

offenbar očit, očitěn, javěn; (einleuchtend) očitěn, jasěn, razviděn, očividěn; — werden razodeti (-denem) se, odkriti (-krijem) se, zvedeti se; *impf.* razodevati se.

offenbaren razodeti (-denem), odkriti (-krijem), objaviti, povedati (-vem), razglasiti, obelodaniti; *impf.* razodevati, odkrivati, objavljati, razglašati.

Offenbarung *f.* razodetje, razodenje, odkritje, objavljenje; razodevanje, odkrivanje, naznanjanje.

Offenheit *f.* odprtost, odkritost; s. Offenherzigkeit.

offenherzig odkritosrčěn, ravnodušěn, iskren, prostodušěn; kar mu je na srci, to mu je na jeziku.

Offenherzigkeit *f.* odkritosrčnost, ravnodušnost, iskrenost, prostosrčnost.

offenkundig občeznan, sploh znan, vsem znan.

offensiv napaděn.

Offensive *f.* napad, napadni boj; die — ergreifen začeti (-čnem) napadati, vojsko začeti, napasti (-padem).

öffentlich očít, očítěn, javěn, vpričo ljudij; —e Blätter časniki, časopisi; —e Bücher javne knjige; —e Anstalt javěn zavod, javna naprava; —e Straße obča cesta; —e Feilbietung obča dražba; —es Gebäude državno —, mestno —, občinsko poslopje; *adv.* očitno, javno, vpričo ljudij, pred vsem svetom.

Öffentlichkeit *f.* javnost, očitnost.

offerieren ponuditi, *impf.* ponujati.

Offerte *f.* ponudba.

Offertweg *m.* podana ponudba.

Official *m.* oficijal.

Officiant *m.* služabnik, mali uradnik, oficijant.

officiell *adi.* uraděn, služben, oficijelěn; *adv.* uradno, službeno, uradoma, oficijelno.

Officier *m.* častnik, oficir; Officiers- častniški, oficirski.

Officin *f.* delarnica, delavnica; (Buchdruckerei) tiskarna, tiskarnica; (Apotheke) lekarna, lekarnica; (Barbierstube) brivnica.

officinell zdravilěn, lekovit, lekarski.

officiös uraděn, oficijozěn.

Officium *n.* (Offiz *n.*) opravilo.

öffnen odpreti, otvoriti; *impf.* odpirati; (aufriegeln) odkleniti, odpahniti; *impf.* odklepati (-klepljem u. -klepam); (aufbinden) razvezati (-vežem), *impf.* razvezovati; (entkorken) odmašiti; (den Brief) odpečatiti; (den Mund) ziniti, *impf.* zevati; (die Augen) spregledati; (einem die Augen —) posvetiti komu, spametovati ga; (den Leichnam) razparati; (die Wunde) predreti (-derem), *impf.* predirati; sich — (v. d. Blume) razcvesti se, razviti (-vijem) se; (v. d. Wunde) predreti se, prepustiti se.

Öffnung *f.* (Handlung) odpiranje, odklepanje, otvarjanje; (Geöffnetsein) odprtje; keine — haben zaprt —, zapečen —, zamašen biti (sem); (= Loch) odprtina, odprtija, predor; (in d. Mauer) luknja, lina, okno; (e. Zaunes) vrzel (-i).

oft *adv.* mnogokrat, često, čestokrat, velikrat, pogosto, dostikrat, večkrat, dokajkrat; wie — kolikokrat, kolikrat;

so — tolikokrat, tolikrat; sehr — prav mnogokrat, prav pogosto; nicht gar — malokedaj, redkokedaj.

öfter *adi.* večkratěn, dostikratěn, čest, pogostěn; *adv.* češče, bolj pogosto, večkrat.

oftmalig mnogokratěn, dostikratěn, čest, pogostěn.

oftmals *adv.* dostikrat, velikrat, često, večkrat, mnogokrat.

Oheim *m.* (Ohm *m.*) (väterlicherseits) očetov brat, strijc; (mütterlicherseits) materin brat, ujěc; Oheim= strijčev, ujčev.

ohne *praep.* brez, bez; — Unterlass neprenehoma, neprestano.

ohnedem (ohnedies, ohnehin) brez tega, razun tega, vrh tega, že tako, tako ali tako.

ohnegleichen brez primere, da ga ní para, da nikoli (nikjer) takega, se ne dá primerjati.

ohneweiters brez ovinkov, brez obotavljanja, kar, kar naravnost.

Ohnmacht *f.* nemoč (-i), nemočica, slabost; (Bewusstlosigkeit) nezavest (-i), nesvestica, omamica, omotica, omedlevica; in — fallen odmedleti, izgubiti zavest, onesvestiti se; obnemoči (-morem), zgruditi se.

ohnmächtig obnemogěl, slab; (bewusstlos) nezaveděn, omamljen; — werden omedleti, izgubiti zavest; obnemoči (-morem), omagati, oslabeti.

oho *interi.* ohó!

Ohr *n.* uho (ušesa); *dem.* ušesce; (—läppchen) uhelj; bei den —en ziehen uhati, uhljati; es ist mir zu —en gekommen slišal sem, zvedel sem, povedali so mi; er findet offene —en bei dir rad ga poslušaš; Ohren= ušesni.

Ohrenblasen *n.* podpihovanje, šuntanje, opravljanje.

Ohrenbläser *m.* podpihovalěc, šuntar, opravljivěc; —in *f.* podpihovalka, opravljivka.

Ohrenbrausen *n.* šumenje po ušesih.

Ohrendiener *m.* prilizovalěc, licemerěc.

Ohrenfluss *m.* ušesni tok; er hat den — teče mu iz ušes.

Ohrengellen *n.* bučanje po ušesih.

Ohrenkrankheit *f.* ušesna bolezěn (-i).

Ohrensausen *n.* šum —, šumenje po ušesih, ušesni hruš.

Ohrenschmalz *n.* ušesna smola, ušesno maslo, — blato.

Ohrenschmerz *m.* bolečina v ušesih, uhobolje.

Ohrenzeuge *m.* samoslišěc, priča na uho; er ist — slišal je na svoje uho.

Ohreule *f.* úharica, bubuj, uhata sova.

Ohrfeige *f.* zaúšnica, pljuska, brluzga, klofuta, cmok.

ohrfeigen zaúhniti, brluzgniti, klofiti, klofutniti; *impf.* za uho biti (bijem), brluzgati, klofutati.

Ohrfinger *m.* meziněc.

Ohrgehänge *n.* naúšnica, uhán, ušesni obôděc, menína.

Ohrkauz *m.* úharica, uhasta sova.

Ohrläppchen *n.* ušesce, úhvica, úhelj.

Ohrmuschel *f.* úhelj.

Ohrring *m.* naušnica, uhan, ušesni obôděc, menína.

Ohrtrompete *f.* ušesna troblja.

Ohrwurm *m.* *(Forficula auricularia)* strígalica, škárjica, struglja, stréharica, kléščarica, uholàz.

ohrzerreißend nepreslišěn.

Ökonom *m.* gospodar, kmetovalěc.

Ökonomie *f.* gospodarstvo, kmetija; varčno ravnanje, varčevanje.

ökonomisch gospodarstven, gospodarski; varčěn, v gospodarstvu natančěn.

ökonomisieren gospodariti; varčno ravnati, varčevati, štediti.

Oktaeder *n.* oktaéděr, osmérěc.

ökumenisch občěn, splošěn, vesoljěn.

Öl *n.* olje; Öl= oljnat.

Ölbaum *m.* oljka, maslina, oliva, ólika.

ölbäumen oljkěn, oljkov, maslinov, olječn.

Ölbeere *f.* maslina, oljčna jagoda, oliva.

Ölberg *m.* oljska gora.

Oleander *m.* oleanděr.

Oleaster *m.* divja oljka, oleastěr.

ölen oljiti, z oljem mazati (mažem), z oljem polivati; naoljiti, z oljem pomazati, — politi (-lijem).

Ölfarbe *f.* oljnata barva.

ölfarben oljnatobarven, na olji barvan.

Ölfass *n.* sodčěk za olje, bačva.

Ölflasche *f.* sklenica za olje.

Ölgarten *m.* oljnik, maslinjak, olívnik.

Ölgemälde *n.* oljnata slika, podoba v ljnatih barvah. [oljarstvo.
Ölhandel *m.* kupčija z oljem, oljarija,
Ölhändler *m.* kupčevalěc z oljem, oljar.
ölicht oljast, olju podoběn, kakor olje.
ölig oljěn, oljnat, oljev.
Oligarchie *f.* vlada nemnogih, vlada ekoličine, oligarhija.
Olive *f.* maslina, oliva.
Ölkuchen *m.* oljčne tropinje *pl.*, nógce *pl.*, prga.
Öllampe *f.* óljenica, oljnata svetilnica.
Ölmalerei *f.* slikarstvo z oljnatimi ırvami, oljnata slikarija.
Ölmühle *f.* stope za olje, oljarnica.
Ölpflanze *f.* oljevita rastlina, oljnata stlina.
Ölpresse *f.* stiskalnica za olje.
Ölung *f.* mazanje z oljem, oljenje; : **letzte** — sveto olje, sveto poslednje je; **die letzte — ertheilen** v sveto olje jati (denem), *impf.* v sv. olje devati evljem). [bogov.
Olymp *m.* olimp, bivališče grških
Olympiade *f.* olimpijada, čveteroletje.
Ölzweig *m.* oljkova vejica, oljčna adika.
Omelette *f.* jajčnik, cvrtnik, oměleta.
ominös zlokoběn, ominozěn.
Onanie *f.* samoskrumba, onanija.
Onanist *m.* samoskruněc, onanist.
Onomatopoie *f.* jednakozvočje, sličnosje, onomatopojija.
Ontologie *f.* bistvoslovje, ontologija.
Onyx *m.* óniks.
Opal *m.* opal.
Oper *f.* spévoigra, ópera.
Operat *n.* izdelěk, delo, spis, sestavěk.
Operateur *m.* operatér, ranorezěc.
Operation *f.* započetje, podjetje, ravje; operácija; (**chirurg.**) rezanje —, nanje bolnih udov, operácija.
Operette *f.* spevoigrica, opereta.
operieren ravnati, delati, vršiti; urg.) rezati (režem), operirati.
Operngucker *m.* gledališko kukalo.
Opernhaus *n.* operno gledališče, opera.
Opernsänger *m.* operni pevěc, spevoěc; —**in** *f.* operna pevka, spevoka.
Opfer *n.* žrtva, darilo, daritěv; dar; r= darilni.
Opferaltar *m.* darilnik, žrtvenik.
Opferer *m.* darovalěc, žrtvovalěc.
Opfergabe *f.* dar, daritveni prínos.
Opfergang *m.* prílog.
Opfergefäß *n.* darilnica, žrtvenica.
Opferhaus *n.* darovalnica.
Opfermahl *n.* žrtva.
opfern žrtvovati, darovati, v dar prinesti; na altar priložiti; (**etwas aufgeben**) odreči se, odpovedati se čemu.
Opferpriester *m.* darovalěc, žrěc, darovalni svečenik, — duhovnik.
Opferstock *m.* skrinjica za darila, darílnica, skladnica. [žrtva.
Opferthier *n.* darílno živínče (-ta),
Opfertisch *m.* darilna miza, darilnik, žrtvenik.
Opferung *f.* daritěv, darovanje.
opferwillig požrtvovalěn, pripravljen žrtvovati, radodarěn.
Opferwilligkeit *f.* požrtvovalnost, radodarnost. [očij.
Ophthalmie *f.* očesna vnética, vnetje
Ophthalmologie *f.* nauk o očesi, okoslovje, vidoslovje, oftalmologija.
Opium *n.* ópij, drem̄ěk, makověc.
Opponent *m.* nasprotnik, protivnik, zopernik, ugovarjalěc.
opponieren nasprotovati, ugovarjati, upirati se, protiviti se.
opportun pripravěn, prikladěn, pravočasěn, ugoděn, priročěn.
Opportunität *f.* pravočasnost, ugodna prilika, ugodna okolščina, udobnost.
Opposition *f.* nasprotovanje, ugovarjanje, opozicija; (**Gegenpartei**) nasprotna stranka, nasprotniki *pl.*, protivladna stranka.
oppositionell nasprotovalěn, opozicijonalěn, protivladěn. [optativ.
Optativ *m.* želelni naklon, želelnik,
Optik *f.* optika.
Optiker *m.* optik; (**Brillenmacher**) očalar, naočnikar. [mat.
Optimat *m.* boljar, plemenitaš, opti-
Optimismus *m.* nauk o najboljšem svetu, optimizěm. [mist.
Optimist *m.* pristaš optimizma, opti-
optisch óptičěn, óptiški.
Orakel *n.* proročišče, orakelj (-na).
Orakelspruch *m.* božji izrek, prorokovanje.

Orange *f.* pomaranča, naranča.
Orangenbaum *m.* pomarančno drevo (drevesa).
orangenfarben pomarančast, pomarančne barve.
Orangengarten *m.* pomarančnik.
Orangerie *f.* pomarančnica.
Orangutang *m.* orangutan.
oratorisch govorniški.
Oratorium *n.* molitvenica, bogomolnica; (Singstück) oratorij.
Orchester *n.* godčevski zbor, glasbeni zbor, orkestĕr.
Ordalien *pl.* božje sodbe v ognji ali v vodi, ordalije *pl.*
Orden *m.* red; Ritter— viteški red; Ordens= redovni, redovniški.
Ordensband *n.* redovni trak.
Ordensbruder *m.* redovnik, mĕnih.
Ordensfrau *f.* redovnica.
Ordensgeistliche *m.* redovni duhovnik, redovnik, mĕnih, samostanĕc.
Ordensgeistlichkeit *f.* redovna duhovščina, redovništvo, redovniki *pl.*, mĕnihi *pl.*, samostanci *pl.*
Ordensgelübde *n.* redovniška —, mĕniška obljuba, samostanska zaveza.
Ordensgenoss *m.* član reda, soredovnik.
Ordenskreuz *n.* križĕc reda.
Ordensmeister *m.* mojstĕr viteškega reda, načelnik reda.
Ordensperson *f.* redovnik, mĕnih, samostanĕc.
Ordensregel *f.* pravilo —, zakon reda.
Ordensritter *m.* vitez reda.
Ordensschwester *f.* redovnica, nuna.
Ordenszeichen *n.* znamenje reda.
ordentlich *adi.* redĕn, pravilĕn; (förmlich) pravi; (gewöhnlich) navadĕn, običajĕn; *adv.* redno, po redu, redoma; kakor je treba, kakor je prav, pošteno, kakor gre.
Ordentlichkeit *f.* rednost, pravilnost.
Ordinalia *pl.* vrstilni števniki *pl.*
ordinär navadĕn, priprost, slab; zadnji.
Ordinariat *n.* škofijstvo, duhovno poglavarstvo, škofijski urad, ordinarijat.
Ordinarius *m.* razredni učitelj, razrednik.
Ordinate *f.* rédnica. [nica.
Ordinatenachse *f.* os rédnica, črta réd-
Ordination *f.* (theol.) duhovno posvečevanje, podelitĕv duhovskih redov; (ärztl.) zapisovanje zdravil, zdravniško uredovanje, ordinacija.
ordinieren (theol.) duhovne rede deliti, posvečevati; — podeliti, posvetiti; (ärztl.) zdravilo zapisati (-pišem), naročiti kako naj se z bolnikom ravná; *impf.* zdravila zapisovati, ordinirati.
ordnen v red devati, urejati, vrstiti, razpostavljati po redu, uravnavati; urediti, v red dejati (dem u. denem), raz-, zvrstiti, po redu razpostaviti, uravnati; (classificieren) razrediti.
Ordner *m.* urejevalĕc, uravnovalĕc, redar, redítelj; vodja, ravnatelj.
Ordnung *f.* red; (Reihe) vrsta; (das Ordnen) razredba, razvrstitĕv, urejanje, uravnavanje, razpostavljanje; der — nach po redu, po vrsti, redoma, zaporedoma; in — bringen urediti; in — stellen uvrstiti; in — halten v redu iméti (imám), vĕrdevati; auf — halten držati se reda, biti (sem) prijatelj reda; zur — rufen pozvati (-zovem) k redu, posvariti; Ordnungs= redni.
Ordnungsaufsicht *f.* redarstvo.
Ordnungsliebe *f.* redoljubnost, rednost, ljubezĕn (-i) do reda.
ordnungsliebend redoljubĕn, redĕn.
ordnungslos brez reda, brezredĕn, razvrt, razdejan.
Ordnungslosigkeit *f.* brezredje, nerednost, razdejanost, zmešnjava.
ordnungsmäßig redĕn.
Ordnungsruf *m.* poziv k redu, svarilo, posvarilo.
Ordnungssinn *m.* čutstvo (razum) za red, nagnenje (ljubezĕn) do reda, redoljubje, rednost.
Ordnungsstrafe *f.* kazĕn (-i) zaradi nereda, redovna glôba.
ordnungswidrig redu nasprotĕn, neredĕn, protiredĕn. [števnik.
Ordnungszahl *f.* vrstni —, vrstilni
Ordonnanz *f.* raznaševalĕc povelj (ukazov), ordonanca; auf — sein raznašati povelja (ukaze).
Ordonnanzreiter *m.* vojaški pismonoša, raznaševalĕc službenih pisem.
Ordre *f.* povelje, ukaz, zapoved (-i); (bei Wechseln) zaukaz.

Oreade *f.* vila pogorkinja, gorska vila.
Organ *n.* ustroj, organ; (Werkzeug) orodje, sredstvo; (des Körpers) ud; (Stimme) glas, grlo; (Stellvertreter) namestnik, postavljeněc; ämtliche —e uradniki, uradne osebe; (Blatt einer Partei) glasilo.
Organisation *f.* ustroj, ustrojba, uredba, uravnava, organizacija.
organisch organski, ustrojěn, živ.
organisieren urediti, osnovati, ustrojiti, uravnati; *impf.* urejati, uravnavati.
Organisierung *f.* uredba, osnova, ustroj, uravnava; Organisierungs- uravnavěn, osnovalěn, uredben, ustrojben.
Organismus *m.* ustroj, sestava organov, organizěm, ustrojstvo.
Organist *m.* orglar, organist, orglalěc.
Orgel *f.* orgle *pl.*; — spielen órglati, orgle prebirati; Orgel- orgelni.
Orgelbau *m.* orglarstvo, sestavljanje orgěl, izdelovanje orgěl.
Orgelbauer *m.* orglar, orglarski mojstěr, izdelovalěc orgěl.
orgeln órglati, orgle prebirati; (aufspielen) zaorglati.
Orgelpedal *n.* orgelni podnožniki *pl.*
Orgelpfeife *f.* piščal (-i) v orglah.
Orgelspiel *n.* orglanje.
Orgelspieler *m.* s. Organist.
Orgien *pl.* ponočne gostije, nesramne veselice, órgije *pl.*
Orient *m.* vzhod, iztok, jutro; jutrova dežela, orijent.
Orientale *m.* prebivalěc jutrovih dežel, iztočnik, orijentalěc. [talni.
orientalisch vzhodni, iztočni, orijen-
Orientalist *m.* poznavalěc vzhodnih (orijentalnih) jezikov, poznavalěc iztočnih narodov, orijentalist.
orientieren sich spoznati (-znam) se, zavedati se kako da leže v kakem kraji straní sveta, orijentirati se.
Original *n.* izvirno delo, prvotnik, original; (Urschrift) izvirni —, prvotni spis, prvopis, mática; Original- prvotni, izvirni, originalni.
Originalausgabe *f.* prvotna izdaja, originalno (izvirno) izdanje.
Originalität *f.* prvotnost, izvirnost, originalnost, samorodnost.
Originaltext *m.* prvopis.
originell prvotěn, izvirěn, prvopisěn, originalěn, samoroděn.
Orion *m.* rímščice *pl.*, rímske palice *pl.*, Orijon zvezda, páličnice *pl.*
Orkan *m.* silěn vihar, nevihta, piš, burja, orkan. [lišp.
Ornament *n.* okras, lepotičje, díka,
Ornat *m.* mašna obleka, — oprava, ornat.
Ornitholog *m.* ptičeslověc, učeni poznavalěc ptičev, ornitolog.
Ornithologie *f.* ptičeslovje, ptičeznanstvo, ornitologija, nauk od ptic, prirodopisje ptičev.
ornithologisch ptičeslověn, ptičeznanski, ornitologičěn.
Orograph *m.* goropisěc, orograf.
Orographie *f.* goropis, goropisje, orografija.
Ort *m.* mesto, kraj, prostor.
orthodox pravoverěn, pravoslavěn, staroverěn, ortodoksěn.
Orthoepie *f.* nauk o pravilnem izgovarjanji besed, ortoepija.
orthoepisch pravorečěn.
Orthographie *f.* pravopis, pravopisje, ortografija.
orthographisch pravopisěn.
orthopädisch behandeln komu pohabljene ude uravnati.
örtlich *adi.* mestěn, krajěn, krajevěn; *adv.* po nekatera (nektera) mesta, po nekaterih (nekterih) krajih. [heit.
Örtlichkeit *f.* s. Ort u. Ortsbeschaffen-
Ortolan *m.* vrtni strnad, vrtnik.
Orts- mestni, krajni, krajevni.
Ortsangabe *f.* naznanilo kraja.
Ortsbehörde *f.* domača gosposka, krajno oblastvo.
Ortsbeschaffenheit *f.* kakovost —, lastnost —, posebnost kakega kraja.
Ortsbeschreibung *f.* popis kakega kraja, krajepis.
Ortschaft *f.* mesto; selo, selišče.
Ortsgemeinde *f.* selska občina, soseska.
Ortsobrigkeit *f.* s. Ortsbehörde.
Ortspolizei *f.* krajna policija, krajno redarstvo. [čutilo.
Ortssinn *m.* mestno —, mestokazno
ortsüblich v kakem kraji navaděn.
Ortsveränderung *f.* premenitěv prebivališča, preselitěv, premeščenje.

Ortsvorstand *m.* krajni predstojnik, župan.
Öse *f.* (Öhr *n.*) uho (ušesa), luknja, tuljava, ušesce, luknjica; (Heftel—) babica, zapončna samica.
Ost *m.* (Osten) vzhod, iztok, jutro; Ost= vzhodni, iztočni.
ostensibel na videz, pokazĕn, na oko, navidezĕn.
Ostentation *f.* kazanje, bahanje, razkazovanje, bahaštvo, baharija, hvalisanje.
Osteologie *f.* kostoslovje, nauk o kostéh, osteologija.
Oster= velikonočni.
Osterabend *m.* vélika sobota, velikonočna sobota.
Osterbrot *n.* velikonočni kruh, presnĕc (-senca), velikonočni kolač.
Osterei *n.* pirŭh, pisanica, pisanka.
Osterfest *n.* velikonočni praznik, velika noč (-í), vuzĕm.
Osterlamm *n.* velikonočno jagnje (-eta).
österlich velikonočĕn, vuzemski.
Osterlied *n.* velikonočna pesĕm (-i).
Osterluzei *f.* *(Aristolochia)* kôčka, jabolčnik.
Ostermesse *f.* velikonočni sĕmĕnj.
Ostermontag *m.* velikonočni ponedeljĕk. [nice *pl.*
Ostern *pl.* velika noč (-í), vuzĕm, lét-
Osterpalme *f.* (vrbove) mačice *pl.*
Ostersonntag *m.* velikonočna —, vélika nedelja.
Osterzeit *f.* velikonočni čas, velika noč (-í).
Ostgrenze *f.* vzhodna —, iztočna meja.
östlich vzhodĕn, iztočĕn, jutrov.
Ostnordost *m.* vzhodoseverovzhod.
Ostpunkt *m.* vzhodišče.
Ostracismus *m.* črepna sodba, črepinjska sodba, ostracizĕm.
Ostsüdost *m.* vzhodojugovzhod.
ostwärts proti vzhodu, proti jutru, na iztok.
Ostwind *m.* vzhodnik, jutrnik, zdolĕc, vzhodni vetĕr.
Otter *f.* vidra; (Viper) gad, modras.
Ottermütze *f.* vidrova kapa, vidrovka.
Otterngezücht *n.* gadja —, kačja zalega.
Ottomane *m.* (Osmane *m.*) Turĕk.
Ottomane *f.* divan, otomana.
Ouverture *f.* uvodna godba, uvódnica, uvertura.
oval obĕl, jajčast, podolgast, ovalĕn.
Ovation *f.* ovacija.
Oxyd *n.* okis, oksid, okisanĕc.
Oxydation *f.* okisanje, oksidacija.
oxydieren okisati, oksidirati.
Oxygen *n.* kisík, kislĕc (-selca).
Ozon *n.* ozon.

P.

Paar *n.* dvójica, par, dvoje; ein — Ochsen jarĕm volov; ein — Worte nekoliko besed, dve-tri besede; ein — werden vzeti (vzamem) se; zu —en treiben ugnati (-ženem), ustrahovati, v strah prijeti (primem), ukrotiti, ukloniti, upogniti, spokoriti, premagati, v kozji rog ugnati.
paar skupaj spadajoč, jednega para; diese Handschuhe sind nicht — te rokavici ne greste vkup, — nista par; — oder unpaar spielen igrati se lih ali sodĕv.
paaren jediniti, družiti, pariti; zjediniti, združiti, spariti, udvojiti; sich — pariti se, družiti se; spariti se, združiti se.
Paarung *f.* parjenje, druženje.
paarweise *adv.* po dva, po dve, po dva in dva, sparoma.
Pacht *m.* u. *f.* zakup; najèm u. nájĕm; Pacht= zakupni, najemni.
Pachtanschlag *m.* zacenjenje zakupnine.
Pachtcontract *m.* zakupna pogodba.
pachten v zakup (v najem) vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).
Pächter *m.* zakupnik, najemnik; —in *f.* zakupnica, najemnica.
Pachtgeld *n.* zakupnina, zakupščina; najemnina, najemščina.
Pachtgrund *m.* zakupno —, zakupljeno zemljišče.
Pachtgut *n.* v zakup vzeto posestvo.
Pachtschilling *m.* s. Pachtgeld.

Pachtvertrag *m.* s. Pachtcontract.
pachtweise *adv.* zakupno, v zakup; überlassen v zakup dati (dam), v jèm prepustiti; *impf.* v zakup da-i, — prepuščati.
Pachtzins *m.* s. Pachtgeld.
pacificieren umiriti, mir narediti; *pf.* miriti, mir delati.
Pack *m.* u. *n.* (Bündel) svežěnj, cula, ezěk, butara; (Gesindel) drŭhal (-i), s (-i), smeti *pl.*, glota, svojat (-i); ck= povezni.
packen (ergreifen) za-, zgrabiti, po-ti (-padem), prijeti (primem); *impf.* padati, prijemati (-am u. -jemljem); ammenlegen) z-, vložiti, spraviti; *f.* vlagati, vkladati, skladati, sprav-i; (aufladen) naložiti, natovoriti; *f.* nalagati, nakladati; sich — po-ti (-berem) se, spraviti se, pobrati ita; *impf.* spravljati se, pobirati se; e dich *(apage)* izgúbi se, odlazi, eri se, spravi se!
acken *n.* nakladanje, vlaganje.
acker *m.* nakladalěc, nakladač, alěc.
ackknecht *m.* s. Packer.
ackleinwand *f.* debelo platno, zavojno no, platno za zavijanje.
ackpapier *n.* debeli papir, papir za janje.
ackpferd *n.* tovorni konj.
acksattel *m.* tovorno sedlo.
ackträger *m.* prenašalěc prtljage.
ackwagen *m.* tovorni voz.
ct *m.* (*pl.* Pacte und Pacten) po-a, dogovor; die Ehepacten ženito-ska pogodba, ženitovánjsko pismo.
ctieren pogoditi se, poravnati se, voriti se; *impf.* pogajati se, po-vati se, dogovarjati se.
dagog *m.* odgojitelj, odgojevatelj, gog.
dagogik *f.* odgojiteljstvo, vzgoje-, pedagogika, nauk o odgoji.
agogisch odgojiteljski, pedagogi-vzgojěn; vzgojeslověn.
agogium *n.* odgojiteljski zavod, jišče, pedagogij.
e *m.* blagič, plemčič, páž.
ina *f.* stran (-í), plat (-í).
paginieren straní s števílkami zaznamenovati, paginirati.
Pagode *f.* pagoda.
pah *interi.* pa!
Pair *m.* per, veljak, magnat.
Paket *n.* zavoj, zvezěk, culica.
Paladin *m.* mnogoskušen vitez.
Palais *n.* palača, veličastno poslopje.
Paläographie *f.* staropísemstvo, znanje starinskega pisma, paleografija.
paläographisch staropisěn, paleografijski.
Paläontologie *f.* nauk o predpotopnem svetu, nauk o okameninah, nauk o pradobi sveta, paleontologija.
Palast *m.* gosposko poslopje, grad, palača, dvor.
Palatin *m.* nadvornik, palatin.
Palatine *f.* ovratnik iz kožuhovine.
Paletot *m.* vrhna suknja, haljica, haljak.
Palette *f.* paleta, deščica za barve, slikarska ploščica.
Palladium *n.* svetinja, paladij.
Pallasch *m.* palaš, dolg bojni meč.
Palliativ *n.* hladilěn —, mirilěn pomočěk, hladilo, mirilo, tolažilo, blažilo, olajšilo, krepilo.
Pallisade *f.* kol, palisada; *coll.* kolje; ein mit —n umgebener Ort obkop s palisadami, ostrog.
pallisadieren s koli ograditi, okoliti.
Pallium *n.* ogrinjalo, plašč, plaščěk.
Palm= palmov. [(drevesa).
Palmbaum *m.* palma, palmovo drevo
Palmbusch *m.* cvetnonedeljska butara, presněc (-senca), gŭbánica, cvétověc.
Palme *f.* palma, palmovo drevo (-esa); *fig.* zmaga.
Palmenhain *m.* palmovnik, palmov gozd, palmovje.
Palmkätzchen *n.* máčica, ábraněk.
Palmöl *n.* palmovo olje.
Palmsonntag *m.* cvetna nedelja, oljčna nedelja.
Palmweide *f.* rakita, íva.
Palmweihe *f.* blagoslov oljke, — butar, — lesa, lesěn blagoslov.
Palmwoche *f.* cvetni teděn.
Palmzweig *m.* palmova véjica, oljkova mladika.
Pamphlet *n.* sramotilěn spis, pamflet.

Pan *m.* pastirski bog, Pan, Volos, Veles.

Panacee *f.* zdravilo za vsako bolezěn, splošno zdravilo.

Pandekten *pl.* zbirka rimskih zakonov, pandekte *pl.*

Pandur *m.* orožnik, pandur.

Panegyriker *m.* hvalilěc, poveličevalěc, hvalopisěc, proslavljalěc.

Panegyrikus *m.* pohvalěn —, povelićevalěn —, proslavljalěn govor; hvalospev, hvalopis. [barjak.

Panier *n.* bandero, prapor, zastava,

Panik *f.* (panischer Schrecken *m.*) velik strah, slepa bojazěn (-i), strah in trepet.

Panorama *n.* svetozor, panorama.

panschen (pantschen) drozgati, brluzgati, brozgati, mešati, čobodrati; zbrozgati, spolovšati.

Pansen *m.* (Panzen, Wanst *m.*) vamp.

Panslavismus *m.* vseslovanstvo, panslavizěm.

Panslavist *m.* vseslovan, panslavist.

panslavistisch vseslovanski, panslavističěn.

Pantalons *pl.* dolge hlače *pl.*, dopétnice *pl.*, dopetače *pl.*

Pantheismus *m.* vseboštvo, panteizěm.

Pantheon *n.* svetišče vsem bogovom posvečeno, panteon.

Panther *m.* panter, pard.

Pantoffel *m.* šlebeděr, škrpèt, šlapa, šolěn, čerapa; er ist unter dem — žena hlače nosi.

Pantoffelheld *m.* mevža, nič možá, šlapa; er ist ein — pleše kakor mu žena gode, žena ga ima v oblasti.

Pantoffelholz *n.* plutovina, probkovina.

Pantomime *f.* pantomima.

Pantomimik *f.* izurjenost v izražanji občutkov s kretanjem, kretoslovje, pantomimika.

Pantsch *m.* (Pantsche *f.*) godlja, čobodra, brozga, bruzgalica.

Panzer *m.* oklop, oklopje, oprsnik, oklep, prsobran.

Panzerhandschuh *m.* železna rokavica.

Panzerhemd *n.* železna srajca.

panzern oklopiti, z oklopom odeti (odenem), — obleči.

Panzerreiter *m.* oklopnik.

Panzerschiff *n.* ladja oklopnica.

Panzerthier *n.* pasaněc.

Päonie *f.* (Pfingstrose) potónika.

Papa *m.* átej, tátej, óčka.

Papagei *m.* pápiga.

papageienmäßig kakor pápiga.

Paperhans *m.* blebetavěc, blebetač, žlobudralo.

Paperliese *f.* blebetulja.

papern s. plaudern.

Papier *n.* papír; zu — bringen zapisati (-pišem); —e *pl.* papirji *pl.*, pisma *pl.*

Papierblatt *n.* list papirja, papir; *dem.* papirčěk.

papieren *adi.* papirěn, papirnat.

Papierfabrik *f.* papirnica, tovarna za izdelovanje papirja.

Papierhandel *m.* kupčija s papirjem.

Papierladen *m.* prodajalnica papirja.

Papierlumpen *pl.* cunje *(pl.)* za papir.

Papiermaché *n.* papirna masa, papirno testo.

Papiermühle *f.* papirnica.

Papierschere *f.* škarje *(pl.)* za papir.

Papierstaude *f.* papir, papirnata rastlina.

Papierwespe *f.* mala osa. [víca.

Papille *f.* brbončica, brbóněc, brada-

Papillote *f.* ovojčěk lás, svítěk las, polžěk.

Papismus *m.* papeževstvo, papizěm.

Papist *m.* papeževěc, papist.

papistisch papeževski, papističěn.

Papparbeit *f.* zlepljenina, lepilo.

Pappe *f.* lep, klej, pòp; (Brei) močnik.

Pappel *f.* topol, topol (-i), jagned; (Zitter—) trepetlika; Pappel= topolov, jagnedov; trepetlikov.

Pappelbaum *m.* s. Pappel.

Pappelholz *n.* topolov —, jagnedov —, trepetlikov les; topolovina, jagnedovina, trepetlikovina.

Pappelrose *f.* slez, slezina.

Pappelwald *m.* topolov —, jagnedov gozd, topoljěk.

pappen (kleistern) lepiti, klejiti, popati; (essen) papati.

Pappendeckel *m.* debeli sklejeni papir, lepenka.

Pappenmacher *m.* lepenkar.

pappig meheěk kakor močnik, klejast, popast.

Papst *m.* papež.
päpstlich papežev, papeški.
Papstthum *n.* papeštvo.
Parabel *f.* parabola; (Gleichniß) prika, priča, prispodoba, parabola.
parabolisch priličĕn, v priči, prispobĕn, paraboličĕn.
parabolisieren govoriti v prilikah, ızati v pričah.
Parachronismus *m.* pomota v času, .soslovna pomota, letoštevĕn pogrek, parahronizĕm.
Parade *f.* kras, velikolepje, parada, iščoba; in — v praznični (bliščeči) ıravi. [rajski.
Paradies *n.* raj, paradiž; Paradies=
Paradiesapfel *m.* rajsko jabelko.
paradiesisch rajski; nebeško lep, pre-), prekrasĕn.
Paradiesvogel *m.* rajska ptica, rájčica.
Paradigma *n.* primer, zgled, paragma; vzorĕc, obrazĕc.
paradieren nesti se, razkazovati se, piriti se, košatiti se; odlikovati se, radirati. [dóksĕn.
parador čudĕn, nepričakovan, para-
Paradoxon *n.* čudĕn izrek, pretirana litĕv, parádokson.
Paragraph *m.* odstavĕk, paragraf.
parallel vzporedĕn, vštríčĕn, paralelĕn.
Parallele *f.* (Linie) vzporednica, vštriča, paralelna črta; (Vergleich) prirjanje; in — stellen primerjati.
Parallelismus *m.* vzporednost, vštričst, paralelnost.
Parallelkette *f.* vzporedno pogorje.
Parallelkreis *m.* vzporedni krog, vzponik.
Parallellinie *f.* s. Parallele.
Parallelogramm *n.* vzporednik, paragram. [ralogizĕm.
Paralogismus *m.* nápačĕn sklep, pa-
Paralyse *f.* (Paralysis) mrtvud, kap , kaplja.
paralysieren oslabiti, moč vzeti (vzam), silo prestreči (-strežem).
paralytisch mrtvudĕn.
Parameter *m.* parametĕr.
Parapet *n.* prsobran na nasipih, brana streha, prislon, parapet.
Paraphe *m.* podpis imena, podpisna za, imenovka, parafa.
paraphieren napraviti podpisno potezo, pristaviti imenovko, parafirati.
Paraphrase *f.* opis, opisava, parafraza.
paraphrasieren opisati (-pišem), parafrazirati.
Paraphrast *m.* opisovalĕc, razlagalĕc, parafrast.
Parapluie *n.* dežnik.
Parasit *m.* pojeduh, skledoliz, šeškar, voglár, trotar; (Schmarotzerpflanze) zajedalka.
parasitisch zajedav, zajedalĕn.
Parasol *n.* solnčnik.
parat pripravljen, gotov. [lež.
Parcelle *f.* oddelĕk, kos, parcela, de-
parcellieren na male kose razdeliti, razkosati.
Pärchen *n.* parčĕk.
Pardel *m.* (Parder) s. Panther.
Pardon *m.* milost, odpuščenje, oprostitĕv, prizanesenje, pardon.
pardonnieren pomilostiti koga, odpustiti, prizanesti mu, pardonirati.
Pare *n.* istopis.
Parenthese *f.* vložen od. vrinen stavĕk, medstavĕk, vmetĕk, parenteza.
Parere *n.* mnenje.
parforce *adv.* s silo, siloma, po sili, na vsak način.
Parforcejagd *f.* gonja.
Parfum *m.* dišava, vonjava, parfém.
Parfumeur *m.* dišavar, parfimér.
parfumieren z vonjavo napolniti, z dišavo naduti (-dmèm), parfimirati.
parieren (gehorchen) slušati, ubogati, pokorĕn biti (sem), poslušĕn biti; (in der Fechtkunst) prestreči (-strežem) udarĕc, odbiti (-bijem), odvrniti ga; *impf.* odbijati, odvračati.
Parität *f.* jednakost.
Park *m.* angleški vrt, gaj, park; (Thiergarten) zverinjak.
Parket *n.* vložena tla *pl.*, parket.
parketieren vkladati, ploščati, parketirati. [parlament.
Parlament *n.* državniška zbornica,
Parlamentär *m.* sovražnikov poslanĕc, posredovalĕc, ugovarjalĕc mirú, pogajalĕc, parlamentér.
parlamentarisch zborniški, parlamentaričĕn; —e Ordnung red ki je v zbornicah običajĕn, parlamentarični red.

parlamentieren dogovarjati se, pogajati se (s sovražnikom). [zbornice.
Parlamentsmitglied *n.* član (zbora)
Parlamentswahl *f.* volitěv poslanca, volitěv za zbornico.
Parmesankäse *m.* parmezanski sir, parmezaněc.
Parnaß *m.* Parnas.
Parochie *f.* fara, župnija, duhovnija.
Parochial- farni, župni, župnijski.
Parodie *f.* parodija, na smešno obrnena pesěm (-i).
parodieren (pesěm) smešno predelati, na šalo (na smešno) obrniti, parodirati.
Parole *f.* geslo, glasilo, parola.
Paronomasie *f.* jednakoglasje, sličnorečje, paronomazija.
paronym sroděn.
Paroxysmus *m.* nastop —, napad mrzlice, mrázenje, paroksizěm.
Part *m.* del, delež.
Partei *f.* stranka; (Miets—) gost, gostač; — **nehmen** potegniti s kom, pristopiti h komu, pridružiti se mu, stopiti na njegovo stran; — **halten** s kom vleči, na njegovi strani stati (stojim), s kom držati (-ím), biti (sem) zanj.
Parteieifer *m.* strankarsko prizadevanje, strankarstvo, strankarska vnetost (gorečnost).
Parteiführer *m.* kolovodja —, vodja —, glavar stranke, glava.
Parteigänger *m.* privrženěc stranke, pristraněc, pristaš.
Parteigenoss *m.* sostraněc, tovariš.
parteiisch pristran, pristranski.
Parteilichkeit *f.* pristranost; **sich —en zu Schulden kommen lassen** pristrano postopati.
parteilos nepristran, nepristranski, nobenostran, na nobeno plat.
Parteilosigkeit *f.* nepristranost.
Parteinahme *f.* pristop k jedni ali drugi stranki, nagibanje na kako stran.
Parteisucht *f.* strankarstvo, nesložnost, nagnenost do razporov.
parteisüchtig strankarski, vnet za strankarstvo, zdráhljiv, razdirljív.
Parteiung *f.* razprtija, razpor, razdor, zdraha, razpad na razne stranke.
Parteiwuth *f.* strankarska razdraženost, razkačenost (besnost) strank.
Parterre *n.* pritličje, prizemlje, partér; pri tleh.
Partezettel *m.* mrtvaški —, pogrebni list, osmrtnica.
Partial- delěn; **partiale Sonnenfinsterniß** delni solněni mrk.
Particip *n.* deležnik, deležni naklon, particip.
participieren udeležiti se, deležěn biti (sem), delež dobiti.
particulär delěn; poseběn, posaměn, posamezěn, partikularěn (ne splošěn).
Particulare *n.* nadroběn izkazěk (izkazilo), natančěn razkazěk.
particularisieren na drobno razkazati (-kažem), posamezno našteti (-štejem).
Particulier *m.* zasebnik, samosvojěc.
Partie *f.* partija; (Theil) del, kos, nekaj; (Rolle) naloga, uloga; (Spiel) igra; (Lustfahrt) izlet; (lustige Gesellschaft) vesela družba, zabavna tovaršija; (Heirat) možitěv, ženitěv; **eine gute — machen** dobro se omožiti, bogato se oženiti.
partieenweise *adv.* v oddelkih.
Partikel *f.* delčěk, koščěk, droběc; (gramm.) členěk, členěc, partíkula.
Partisan *m.* s. Parteigänger.
Partisane *f.* helebarda, partizana.
partitiv delěn, delilěn; delitven, partitivěn.
Partitur *f.* partitura, cela skladba muzikalna, vsi glasovi.
Partner *m.* deležnik.
Parvenü *m.* noviněc, povišaněc.
Parze *f.* rojenica, sojenica; Parka, boginja usode, usoda.
Pascha *m.* paša.
paschen (schmuggeln) skrivaj —, kontrebant nositi, tihotapsko prenašati prepovedano blago.
Pascher *m.* tihotapěc, kontrebantar.
Pascherei *f.* tihotapstvo, kontrebant.
Pasquill *n.* sramotilěn spis, psovka, paskvil.
Pasquillant *m.* pisalěc zasramovalnih spisov, sramotilěc, paskvilant.
Pass *m.* (*pl.* Pässe) prehod, prelaz, pot; Eng— klaněc, soteska; Reise— popotni list, popotna izkaznica.
pass ugoděn, všečěn, pravenski.
Passage *f.* prehod, pot.

Passagier *m.* potnik, popotnik.
Passagiergut *n.* roba popotnikov, prtljaga.
Passamt *n.* urad za izdavanje popotnih listov.
Passah *n.* židovska velika noč (-í), praznik angeljevega mimohoda.
Passant *m.* s. Passagier; *en passant* mimo gredé, spotoma.
Passatwind *m.* pasat, pasatni vetĕr.
Passe *f.* (Passen *n.*) preža, pažnja, prežanje; auf der — stehen prežati (-ím).
passen (warten) paziti, streči (strežem), prežati (-ím), čakati; (angemessen sein) prilegati se, podajati se, prav biti (sem), dobro stati (stojim); (sich geziemen) spodobiti se, spodobĕn biti (sem); zusammen — ujemati se, stikati se, zlagati se, skladati se; das passt nicht hieher to ne spada (gre) sem, to tukaj ni umestno.
passend primerĕn, prikladĕn, pristojĕn, priležĕn, priličĕn, prav, spodobĕn, umestĕn.
Passepoil *n.* ozĕk obrobĕk, obšív.
passepoilieren obrobiti, obšiti (-šijem).
Passer *m.* čakalĕc, prežalĕc.
Passgang *m.* kljus, pasji hod.
Passgänger *m.* kljusač, konj s pasjim hodom.
passierbar prehodĕn.
passieren skozi iti (grem), skozi potovati; (geschehen) zgoditi se, pripetiti se, primeriti se, naključiti se; (bewilligen) dovoliti, dopustiti; es passiert še velja, naj še bode, za silo. [list.
Passierschein *m.* prehodni list, popotni
Passierung *f.* prestop.
Passion *f.* trpljenje; (Leidenschaft) strast (-i); er hat — mika ga, žéne ga, veseli ga; das ist meine — to je moje veselje, za to ves gorim, za to sem navdušen.
passioniert strastĕn.
Passionsgeschichte *f.* zgodbe *(pl.)* Kristusovega trpljenja. [tedĕn.
Passionswoche *f.* véliki tedĕn, križevi
passiv trpĕn; *(mercant.)* dolžĕn.
Passivform *f.* trpna oblika.
Passivität *f.* trpnost.
Passivschuld *f.* dolg.
Passivstand *m.* dolgovi *pl.*
Passivum *n.* trpna oblika, trpni položaj, pasivum. [bĕn.
passlich primerĕn, pristojĕn, spodo-
passlos brez popotnega lista.
Pasta *f.* pasta, vlit kamen (gips itd.), vlitnina.
Pastell *m.* u. *n.* suha barva, pastelj.
Pastellmalerei *f.* slikanje s suhimi barvami, pasteljna malarija.
Pastete *f.* pašteta, testenica.
Pastetenbäcker *m.* paštetar, testeničar.
Pastor *m.* duhovni pastir, luteranski župnik, pridigar, pastor.
Pastoraltheologie *f.* duhovno pastirstvo, pastírsko bogoslovje.
Pastorat *n.* pastorstvo.
Patene *f.* božja skledica, patena.
Patent *n.* odprto pismo; ukaz, povelje; pooblastilni —, dovolilni list, patent.
patentieren dati pravico, podeliti oblast, pooblastiti, patentirati.
patentwidrig patentu nasprotĕn.
Pater *m.* duhovni oče (-eta), redovnik, patĕr.
Paternoster *n.* očenaš; (Rosenkranz) molĕk, brojenice *pl.*
Pathe *m.* botĕr, kum; *f.* botra, kuma.
Pathengeld *n.* kumščina, botrov dar.
Pathenschaft *f.* botrstvo, kumstvo.
pathetisch krepĕk, strastĕn, ognjevit, strastljiv, tehtovit, važĕn, patetičĕn.
Pathologie *f.* boloslovje, patologija.
pathologisch boloznanski, boloslovĕn, patologičĕn.
Pathos *n.* gorečnost, važnost, strastljivost, pátos.
Patient *m.* bolnik; —in *f.* bolníca.
Patres *pl.* očetje *pl.*
Patriarch *m.* očak, patriarh.
patriarchalisch patriarhalĕn.
Patricier *m.* mestni plemič, patricij.
patricisch plemenit, patricijski.
patrimonial dedĕn, patrimonijalĕn.
Patrimonium *n.* dedina po očetu, očevina, patrimonij.
Patriot *m.* domoljub, rodoljub, domorodĕc, patrijot.
Patriotin *f.* rodoljubka, domorodkinja, patrijotinja.
patriotisch domorodĕn, domoljubĕn, rodoljubĕn, patrijotičĕn.

pausieren [illegible]

Pause *f.* prestanek, prenehljej; (im Reden) prenehljej; (im Reden) odmor, pavza; (im Singen) odtih, pavza.

pausen površno obrisati, hitro narisati.

pausieren prestati (-stanem), prenehati, prejenjati, pavzirati; (im Reden) pretihniti *impf.* premolkniti; (im Singen) preglasniti; (im Läuten) prenehavati.

Pavian *m.* pávijan.

Pavillon *m.* stebrovna hladnica, stebrenik, paviljon.

Pech *n.* smola; mit — bestreichen pozasmoliti; **Pech**= smolni, smolnat; **pechartig** smolast, smoli podoben.

Pechbrenner *m.* smolár.

Pechbrennerei *f.* (Beschäftigung) smolarstvo, kuhanje smole; (Hütte) smolarnica; sich mit — beschäftigen smolariti, smolo kuhati.

Pechdraht *m.* dreta.

Pechfackel *f.* smolnata bakla.

Pechhandel *m.* smolarija; — betreiben [illegible] smolo kupčevati.

[illegible]

Pegel *m.* vodomer.
pegeln globokost vode meriti.
Pein *f.* muka (moka), bol, bolečina; stiska, bridkost, težava.
Peingericht *n.* zaglavno sodišče.
peinigen mučiti, trapiti, trpinčiti; treti (tarem), stiskati, pestiti.
Peiniger *m.* mučitelj, mučilěc, trinog, rabelj. [čenje.
Peinigung *f.* mučitěv, mučenje, trpin-
peinlich mučěn; mučilěn, trapilěn; (schmerzhaft) težěk, briděk; (criminell) zaglavěn; —es Gericht krvosodnje oblastvo, zaglavno (krvavo) sodišče.
Peinlichkeit *f.* mučnost, bridkost.
Peitsche *f.* bič, korobač.
peitschen bičati, šibati, tepsti (tepem), biti (bijem), švigati.
Peitschenhieb *m.* udarěc z bičem.
Peitschenstiel *m.* bičevnik, koprivověc.
Peitscher *m.* bičar, bičevalěc.
Pele-mele *n.* mešanica, zmešanina.
Pelikan *m.* (Vogel) nesit, pelikan; (chirurg. Instr.) klešče *pl.*
Peloton *n.* oddelěk vojakov.
Pelotonfeuer *n.* streljanje v oddelkih, množěn strel, p'loton.
Pelz *m.* kožuh; *dem.* kožušěk; (Haut) koža, meh, krzno, runo; Pelz- kožuhov, kožušni.
pelzen (belzen, pfropfen) cepiti.
Pelzer *m.* (Pfropfer) cepilěc; (Kürschner) kožuhar, krznar.
Pelzfutter *n.* kosmata podloga, pódlaka od krzna.
Pelzhandel *m.* kožuharstvo, kupčija s kožuhovino, kožuharija.
Pelzhändler *m.* kožuhar, krznar; —in kožuharica, krznarica.
Pelzhandschuh *m.* kosmata —, krznena kavica, rokavica od krzna, — od kohovine.
pelzig kosmat.
Pelzjacke *f.* kožuh, kožuščěk. [pavka).
Pelzkirsche *f.* cepljenka, cépljenica, (hru-
Pelzkragen *m.* kosmat ovratnik, krznen ovratnik iz kožuhovine (krzna).
Pelzmotte *f.* molj v kožuhovini.
Pelzmütze *f.* kosmata kapa.
Pelzrock *m.* kožuh.
Pelzschuh *m.* s kožuhovino podložěn velj, kosmata čižma.
Pelzwerk *n.* kožuhovina, kosmata roba, krzno, krznenina.
Pendant *m.* nasprotna podoba, prikladěn nasprotěk, pendant; jednačica.
Pendel *n.* nihalo, mahalo, perpendikelj (-na), nepokoj.
Pendeluhr *f.* ura na nihalo.
penetrant (durchdringend, v. Geruch) hud, močěn, penetrantěn.
Pennal *n.* peresni tul, peresnica.
Pension *f.* doslužba, zasluženi pokoj, penzija; (Gehalt) doslužnina, pokojnina, penzija.
Pensionär *m.* dosluženěc.
Pensionat *n.* odgojilnica, odgojevalni zavod, odgojevališče, penzijonat.
pensionieren dejati (denem) v zasluženi pokoj, dati pokojnino, penzijonirati.
Pensionist *m.* dosluženěc, penzijonist.
Pensionsverbot *n.* obustava pokojnine, sistiranje doslužnine.
Pensum *n.* (*pl.* Pensa) odmerjeno delo, naloženo opravilo, naloga, penzum.
Pentagon *n.* peterokotnik.
Pentameter *m.* petomer, peterostopni verz, pentámetěr. [*pl.*
Pentateuch *m.* petere Mojzesove bukve
pereat naj pogine, naj propade, naj (ga) vrag vzame.
peremptorisch nepreložěn, zadnji, nepodaljšljiv; —e Frist zadnji —, poslednji obrok.
perennierend večletěn, trpežěn, stanovitěn, dolgotrajěn.
perfect dovršen, popoln, perfektěn; (vergangen) pretekěl; *adv.* popolnoma, prav dobro, perfektno.
perfectionieren spopolniti, dovršiti.
Perfectum *n.* pretekli čas, perfekt.
perfid nezvest, veroloměn, izdajěn, perfiděn.
Perfidie *f.* nezvestoba, verolomnost, izdajstvo, perfidija.
Pergament *n.* pergamén, koženíca.
pergamenten pergamenast, pergamentěn.
Pergamentmacher *m.* pergamenar.
Perhorrescenz *f.* od-, zavržba. [žem).
perhorrescieren od-, iz-, zavreči (-vr-
Perigon *n.* cvetno ogrinjalo, cvetni obod, ocvetje, perigon.
Perihelium *n.* prisolnčje.

Patriotismus *m.* rodoljubje, domoljubje, domorodstvo, domoljubnost, patrijotizĕm.
Patristik *f.* nauk o cerkvenih očakih, patristika.
Patrocinium *n.* praznik farnega pomočnika, proščenje, patrocinij.
Patron *m.* zavetnik, varŭh, branitelj, zaščitnik, zagovornik; priprošnjík, priporočnik, patron; (Gönner) podpornik, dobrotnik; ein langsamer — dúdalo, žužnjalo, počasnež.
Patronat *n.* zavetništvo, patronstvo, cerkveno varstvo.
Patrone *f.* (Modell) tvorilo, kalup; vzorĕc, obrazĕc, vzórnica; (Pulverladung) naboj, patrona.
Patronin *f.* zavetnica, priprošnjica, priporočnica, patrona; podpornica, dobrotnica.
Patrontasche *f.* torba za patrone, nabojnjača.
Patrouille *f.* obhodna nočna straža, patrola.
patrouillieren hoditi na ogled po stražah, ogledujoč obhajati straže, patrolirati.
patsch *interj.* pljusk, čòf, štrbunk, cmòk, tlèsk.
Patsch *m.* pljuska, plòsk.
Patsche *f.* (Koth) čobodra, plojdra, brozga, blato; *fig.* stiska, zadrega.
patschen pljuskati, tleskati, ploskati; pljusniti, tleskniti; (im Koth) broditi, brljuzgati, čofotati.
patschfüßig ploskonog.
patzen čĕčkati, mazati (mažem).
Patzer *m.* čĕčkar, mazač.
Patzerei *f.* čĕčkarija, mazarija.
patzig (batzig) napihnen, ošabĕn; — thun košatiti se, šeperiti se, usajati se.
Pauke *f.* kotli *pl.*, bóbnica, pavka; *med.* tvor v dimljah, dimljača, pavke *pl.*
pauken na bobnice biti (bijem), bobnati.
Paukenschläger *m.* bobnar.
Pauperismus *m.* uboštvo, siromaštvo, obubožanje.
Pauschal- povprečni, počezni.
Pauschale *n.* povprečna vsota, povprečnina, brez proračuna na roko odšteti denar, počez odmerjen denar, pavšal.
pauschalieren počez odmeriti, povprečno odšteti (-štejem).
pauschaliter počez, povprek.
Pause *f.* prestanĕk, prenehljej; (im Verse) odmor, pavza; (im Reden) premolk; (im Singen) oddih, pavza.
pausen površno očrtati, hitro narisati.
pausieren prestati (-stanem), prenehati, prejenjati, pavzirati; (im Reden) premolkniti; (im Singen) pretihniti; (im Läuten) preglasniti; *impf.* prejenjevati, prenehavati.
Pavian *m.* pávijan.
Pavillon *m.* stebrovna hladnica, stebrenik, paviljon.
Pech *n.* smola; mit — bestreichen po-, o-, zasmoliti; Pech- smolni, smolnati.
pechartig smolast, smoli podobĕn.
Pechbrenner *m.* smolár.
Pechbrennerei *f.* (Beschäftigung) smolarstvo, kuhanje smole; (Hütte) smolarna, smolarnica; sich mit — beschäftigen smolariti, smolo kuhati.
Pechdraht *m.* dreta.
Pechfackel *f.* smolnata bakla, smólnica.
Pechhandel *m.* smolarija, smolarstvo, kupčija s smolo; d. — betreiben smolariti, s smolo kupčevati.
pechicht smolast, smoli podobĕn.
pechig smolĕn, smolnat, osmoljen; — machen osmoliti.
Pechkranz *m.* smolĕn venĕc, smolnjak, venĕc osmoljenĕc.
Pechmeste *f.* kolomaznica, kolomaz, smolnjak.
Pechnelke *f.* *(Lychnis viscaria)* smolničica, prilepača, popádnica.
Pechöl *n.* smolno olje, smólovĕc.
Pechsieder *m.* s. Pechbrenner.
Pechtanne *f.* smreka.
Pechwerg *n.* smoljenina.
pecuniär dĕnarĕn, novčĕn.
Pedal *n.* podnožnik, podnožnica, nogálnica, pedal.
Pedant *m.* sitnež, pretiran natančnež, pedant.
Pedanterie *f.* pretirana natančnost, pedanterija.
pedantisch pretirano natančĕn, neumestno sitĕn, pedantičĕn.
Pedell *m.* šolski služabnik, pedel.
Pegasus *m.* pegaz, krilat konj.

Pegel *m.* vodomer.
pegeln globokost vode meriti.
Pein *f.* muka (moka), bol, bolečina; ...ska, bridkost, težava.
Peingericht *n.* zaglavno sodišče.
peinigen mučiti, trapiti, trpinčiti; ...ti (tarem), stiskati, pestiti.
Peiniger *m.* mučitelj, mučilec, trinog, ...elj. [čenje.
Peinigung *f.* mučitev, mučenje, trpin-
peinlich mučen; mučilen, trapilen; ...)merzhaft) težek, bridek; (criminell) ...glaven; —es Gericht krvosodnje ...lastvo, zaglavno (krvavo) sodišče.
Peinlichkeit *f.* mučnost, bridkost.
Peitsche *f.* bič, korobač.
peitschen bičati, šibati, tepsti (tepem), ...i (bijem), švigati.
Peitschenhieb *m.* udarec z bičem.
Peitschenstiel *m.* bičevnik, koprivovec.
Peitscher *m.* bičar, bičevalec.
Pele-mele *n.* mešanica, zmešanina.
Pelikan *m.* (Vogel) nesit, pelikan; ...irurg. Instr.) klešče *pl.*
Peloton *n.* oddelek vojakov.
Pelotonfeuer *n.* streljanje v oddelkih, ...ožen strel, p'loton.
Pelz *m.* kožuh; *dem.* kožušek; (Haut) ...a, meh, krzno, runo; Pelz- kožu-...*r*, kožušni.
...elzen (belzen, pfropfen) cepiti.
Pelzer *m.* (Pfropfer) cepilec; (Kürsch-...) kožuhar, krznar.
Pelzfutter *n.* kosmata podloga, pód-...ka od krzna.
Pelzhandel *m.* kožuharstvo, kupčija s ...uhovino, kožuharija.
Pelzhändler *m.* kožuhar, krznar; —in ...kožuharica, krznarica.
Pelzhandschuh *m.* kosmata —, krznena ...avica, rokavica od krzna, — od ko-...uovine.
...elzig kosmat.
...elzjacke *f.* kožuh, kožušček. [pavka).
...elzkirsche *f.* cepljenka, cépljenica, (hru-
...elzkragen *m.* kosmat ovratnik, krznen ovratnik iz kožuhovine (krzna).
...elzmotte *f.* molj v kožuhovini.
...elzmütze *f.* kosmata kapa.
...elzrock *m.* kožuh.
...elzschuh *m.* s kožuhovino podložen ...velj, kosmata čižma.

Pelzwerk *n.* kožuhovina, kosmata roba, krzno, krznenina.
Pendant *m.* nasprotna podoba, pri-kladen nasprotek, pendant; jednačica.
Pendel *n.* nihalo, mahalo, perpendi-kelj (-na), nepokoj.
Pendeluhr *f.* ura na nihalo.
penetrant (durchdringend, v. Geruch) hud, močen, penetranten.
Pennal *n.* peresni tul, peresnica.
Pension *f.* doslužba, zasluženi pokoj, penzija; (Gehalt) doslužnina, pokoj-nina, penzija.
Pensionär *m.* dosluženec.
Pensionat *n.* odgojilnica, odgojevalni zavod, odgojevališče, penzijonat.
pensionieren dejati (denem) v zasluženi pokoj, dati pokojnino, penzijonirati.
Pensionist *m.* dosluženec, penzijonist.
Pensionsverbot *n.* obustava pokojnine, sistiranje doslužnine.
Pensum *n.* (*pl.* Pensa) odmerjeno delo, naloženo opravilo, naloga, penzum.
Pentagon *n.* peterokotnik.
Pentameter *m.* petomer, peterostopni verz, pentámeter. [*pl.*
Pentateuch *m.* petere Mojzesove bukve
pereat naj pogine, naj propade, naj (ga) vrag vzame.
peremptorisch nepreložen, zadnji, ne-podaljšljiv; —e Frist zadnji —, po-slednji obrok.
perennierend večleten, trpežen, sta-noviten, dolgotrajen.
perfect dovršen, popoln, perfekten; (vergangen) pretekel; *adv.* popolnoma, prav dobro, perfektno.
perfectionieren spopolniti, dovršiti.
Perfectum *n.* pretekli čas, perfekt.
perfid nezvest, verolomen, izdajen, perfiden.
Perfidie *f.* nezvestoba, verolomnost, izdajstvo, perfidija.
Pergament *n.* pergamén, koženíca.
pergamenten pergamenast, perga-menten.
Pergamentmacher *m.* pergamenar.
Perhorrescenz *f.* od-, zavržba. [žem).
perhorrescieren od-, iz-, zavreči (-vr-
Perigon *n.* cvetno ogrinjalo, cvetni obod, ocvetje, perigon.
Perihelium *n.* prisolnčje.

Perimeter *m.* obod, okrožje, perimetĕr.
Periode *f.* perijoda; doba, čas; (gr.) sestávije, perijoda.
periodisch občasĕn, obdobĕn, rokóvĕn, perijodičĕn, ob gotovih časih se ponavljajoč.
Peripatetiker *m.* peripatetik.
Peripetie *f.* prevrat, peripetija.
Peripherie *f.* obod, periferija.
peripherisch obodĕn, periferičĕn.
Periphrase *f.* opis, opisava, perifraza.
periphrastisch opísĕn, opisovalĕn, perifrastičĕn.
Perkal *m.* (Stoff) perkal, neka tenka bombažasta tkanina.
Perle *f.* biser; Perlen= biserni.
perlen mozeti (-ím), iskriti se, biseriti se, iskre spuščati, mehurce (brbunce) delati. [biserov.
Perlenfischerei *f.* iskanje —, nabiranje
perlenreich bisernat, bogat biserov.
Perlenschnur *f.* niz biserov.
Perlenstickerei *f.* vezenje z biseri.
Perlgeschmeide *n.* biserno lepotičje.
Perlgras *n.* *(Melica nutans)* strdenka, medena trava.
Perlhuhn *n.* *(Numida meleagris)* pegat; pegatka.
Perlmuschel *f.* bisernica.
Perlmutter *f.* biserna matica, sedev.
Perlmutterfalter *m.* *(Argynnis)* bisernik, sedevica.
Perlschrift *f.* najdrobnejše pismo, najmanjši tisk.
Perlstein *m.* bisernik.
permanent stanovitĕn, neprestan, permanentĕn. [nentnost.
Permanenz *f.* stanovitnost, perma-
Permission *f.* dovolitĕv, dovoljenje, dopust, dopustilo, dopustitĕv.
permutieren izpremestiti, *impf.* premeščati.
Permutieren *n.* premeščanje.
Perpendikel *m.* nihalo (prostoviseče), olovnica (Bleiloth).
perpendiculär prostovisеč, navpičĕn.
perpetuierlich neprenehljiv, neprestan, vedĕn.
Perpetuum mobile *n.* obrtalo, neprestano vrtelo, nepostoj.
perplex osupĕl, prepaden, preplašen, zmešan.
Perron *m.* kamenit povíšĕk, mostovž, peron. [persiflaža.
Persiflage *f.* zasmeh, zasmehovanje,
persiflieren zasmehovati, persiflirati.
persisch perzijski, perzijanski.
Person *f.* oseba; *(meton.)* glava; (Wuchs) rast (-i), postava; klein von — majhne postave; eine schöne — lepe rasti.
Personal= osebni, personalni.
Personale *n.* osebje, družina, ljudje *pl.*
Personalien *pl.* osebne stvari, — zadeve, osebnosti *pl.*
Personalstand *m.* število oseb, osebje.
Personalunion *f.* osebna zveza, osebno jedinstvo.
Personalzulage *f.* osebni priboljšĕk, personalna doklada, primečĕk na osebo.
Personen= osebni, — oseb.
Personenbeschreibung *f.* popis oseb, osebno popisovanje.
Personensteuer *f.* osebni davĕk, davĕk od osebe (glave), glavnina.
Personenverwechslung *f.* pomota v osebi, zamenjava oseb.
Personenzug *m.* osebni vlak.
Personification *f.* poosebljenje, poosebitĕv, personifikacija. [rati.
personificieren poosebiti, personifici-
personificiert poosebljen, živ.
persönlich osebĕn.
Persönlichkeit *f.* osebnost.
Perspectiv *n.* daljnogled, daljnovid, kukalnik, perspektiv.
Perspective *f.* perspektiva, daljnoglednost. [vĕn.
perspectivisch daljnovidĕn, perspekti-
Pertinentien *pl.* vse zraven spadajoče, postranske reči, pripadki, pritikline *pl.*
Perücke *f.* vlasulja, baroka.
Perückenmacher *m.* vlasuljar, barokar, izdelovalĕc vlasulj.
Pessimismus *m.* črnovidnost, temnogledost, pesimízĕm.
Pessimist *m.* črnovidĕc, temnogledĕc, pesimist.
pessimistisch črnogled, pesimističĕn.
Pest *f.* kuga, pomor; Pest= kužni, pomorni.
pestartig kužĕn, nalezljív, otrovĕn.
Pestbeule *f.* kužna bula, dimljača, odimalka.

Pestgeruch *m.* kužni smrad. [hiša.
Pesthaus *n.* bólnica za kužne, kužna
Pestilenz *f.* s. Pest.
pestkrank na kugi bolěn, kužěn. [puh.
Pestwurz *f.* *(Petasites officinalis)* re-
Petarde *f.* petarda.
Petent *m.* prosilěc, petent. [lěc.
Petersblume *f.* *(Melampyrum)* črní-
Petersilie *f.* peteršilj, peršun.
Peterspfennig *m.* papežev děnar, davi za sv. očeta.
Petit *f.* (Petitschrift) droběn tisk, obno pismo.
Petition *f.* prošnja, peticija.
Petrefact *n.* okamenina. [kapúr.
Petroleum *n.* kámeno olje, petrolej,
Petschaft *n.* pečat, pečatnik.
petschieren pečatiti; zapečatiti.
Petschierstöckel *n.* pečatnik.
Petschierwachs *n.* pečatni vosěk.
Pfad *m.* steza, pot, tir; *dem.* stezica.
pfadlos brez steze, brezpotěn, neděn.
Pfaffe *m.* far, pop; Pfaffen- farški, povski.
Pfaffenbaum *m.* *(Evonymus)* kapčea, kapčevje, farške kapice *pl.*, kozji snèc (presěnca).
Pfaffenthum *n.* farštvo, popovstvo.
pfäffisch farški, popovski.
Pfahl *m.* kol; *dem.* kolěc, količ, kok; *coll.* kolje.
Pfahlbaute *f.* (Pfahlbau *m.*) stavba ivbina) na koléh, zgradba na kólih.
Pfahlbrücke *f.* most na koléh, lesén st.
pfählen s koli graditi, kole zasajati, zabijati; s koli ogradati, obkoliti, zabiti (-bijem), — zasaditi; s jem ograjati; (auf e. Pfahl spießen) kol nabosti (-bodem), — nasaditi, natakniti; *impf.* nabadati, natikati kol).
Pfahlgraben *m.* okoljen jarěk, rov.
Pfahlramme *f.* ověn.
Pfahlrohr *n.* *(Arundo donax)* trsíka, eníka.
Pfahlwerk *n.* kolje, koli *pl.*
Pfahlwurm *m.* živi sveděr.
Pfahlwurzel *f.* srčna korenina.
Pfaidler *m.* platnar, prodajalěc prténe, prodajalěc stare prtenine, starinar.

Pfalz *f.* palača, dvor; (Gebiet) palatinstvo.
Pfalzgraf *m.* nadvornik, falegrof.
pfalzgräflich nadvorniški, falški.
Pfalzgrafschaft *f.* nadvorništvo, palatinstvo.
Pfand *n.* zastava, zastavilo, zálog, založnina; (gerichtl. —) zarubljeno blago; zum — geben zastaviti, v zastavo dati, založiti; ein — einlösen zastavo rešiti, zálog odkupiti; ein — verfallen lassen zálog izgubiti, zastave ne odkupiti; Pfand- zastavni, založni.
Pfandauslösung *f.* rešitěv zastave, odkup založnine.
pfandbar rubljív, zarubljiv, zaruběn.
Pfandbesitz *m.* posest (-i) zastave, — založnine.
Pfandbrief *m.* zastavni list, založno pismo, zastavnica, založnica. [ljeněc.
Pfandbürge *m.* (Geisel) talnik, zastav-
Pfandcapital *n.* zastavna glavnica, založena glavnica.
pfänden rubiti; zarubiti, v zastavo vzeti (vzamem). [(-i).
Pfänden *n.* rubljenje, rubež, rubežěn
Pfänder *m.* rubilěc; (Feldhüter) polják, poljski čuvaj, podár.
Pfänderecht *n.* pravica do rubila, — do rubljenja, — rubiti.
Pfänderspiel *n.* igra v zastave, igra na zaloge.
Pfandgeber *m.* zastavljalěc, založitelj, zastavodalěc.
Pfandgläubiger *m.* upnik na zastavo, zastavni upnik.
Pfandhaus *n.* (Pfandleihanstalt *f.*) zastavljalnica.
Pfandinhaber *m.* imetnik zastave, lastník založnine, zastavoiměc.
Pfandnehmer *m.* prejemnik zastave, zastavojemnik. [pravo.
Pfandrecht *n.* zastavno —, založno
Pfandschein *m.* s. Pfandbrief. [nina.
Pfandschilling *m.* zastavščina, odkup-
Pfandschuldner *m.* zastavni —, založni dolžnik, založnik zastave.
Pfandstück *n.* zastavljena —, zarubljena reč (-í).
Pfändung *f.* rubljenje, rubilo, rubež, rubežěn (-i), zarubitěv; (Object) zarubljeno blago, zarubnina.

Pfändungsbewilligung *f.* dovolitěv rubljenja.

Pfändungskosten *pl.* rubežni stroški *pl.*, rubilni stroški *pl.*

Pfändungstaxe *f.* rubežnina. [nik.

Pfändungsverzeichnis *n.* rubilni zapis-

Pfandverschreibung *f.* zastavni zapis, zastavno pismo.

Pfandvertrag *m.* zastavna (založna) pogodba.

pfandweise zastavno, v zastavi, v zálogu; kot zastavo, kot zálog.

Pfanne *f.* pončv, ponva; *dem.* ponvica; (Zünd—) prašníca; (Dach— = Hohlziegel) žlebnik, koréc.

Pfannenkuchen *m.* cvrtník, cvrtnjak.

Pfannenschmied *m.* ponvar. [ljanski.

Pfarr- farni, župni, župníjski, žup-

Pfarramt *n.* farni —, župnijski urad.

Pfarrbeneficium *n.* župnikovi dohodki *pl.*, župnina.

Pfarrbezirk *m.* župnijski okraj, fara, župnija. [(-í).

Pfarrdorf *n.* župnijska —, farna vas

Pfarre *f.* fara, župnija, duhovnija, plebanija, župa. [nuš.

Pfarrer *m.* župnik, fajmoštěr, pleba-

Pfarrgemeinde *f.* farna srenja, župnijska soseska, fara, župnija.

Pfarrhaus *n.* župnijska hiša, župljansko poslopje, farovž.

Pfarrkind *n.* župljàn, faran, farman.

Pfarrkirche *f.* župljanska cerkěv, farna cerkěv.

Pfarrleute *pl.* župljani, fármani *pl.*

Pfarrsiegel *n.* farni pečat.

Pfarrsprengel *m.* župnijski okraj, fara, župnija; in unserem — pod našim zvonom.

Pfarrwiese *f.* fárovški travnik, župnijski travnik.

Pfarrzehent *m.* (Pfarrzehnt) farna desetina, bira.

Pfau *m.* pav; Pfauen- pavov, pavji.

pfauchen pihati, puhati.

Pfauenauge *n.* pavlinčěk.

Pfauenhenne *f.* pávica, pavovka.

Pfeffer *m.* popěr; spanischer — turški popěr, poprika.

Pfefferbüchse *f.* popernica, štúpnica.

Pfefferkorn *n.* poprovo zrno, poprovo zrnce.

Pfefferkuchen *m.* popěrnik, mali kruhěk, strdênica.

Pfefferkuchenbäcker *m.* strdêničar, lectar; er ist auch ein — mali kruhěk peče.

Pfefferminze *f.* *(Mentha piperita)* poprova meta.

pfeffern póprati, s poprom potresati, štupati; opóprati, s poprom potresti, poštupati. [sićica.

Pfefferschwamm *m.* *(Cantharellus)* le-

Pfefferstoff *m.* poprovina. [věc.

Pfefferstrauch *m.* poprov grm, popro-

Pfeifchen *n.* piščalka; pípica, lulica, fájfica.

Pfeife *f.* piščal (-i), svirala; cev (-í); (Tabak—) pipa, lula, fajfa.

pfeifen žvižgati, zvizdati; zažvižgati; (an d. Fingern) brlizgati; zabrlizgati, zabrlizniti; (auf d. Flöte) piskati, svirati; (von d. Vögeln) gostoleti (-ím), žvrgoleti.

Pfeifen *n.* piskanje, žvižganje.

Pfeifenbrenner *m.* pipar, lular.

Pfeifenkern *m.* pisěk, pilěk, čep v piščali.

Pfeifenrohr *n.* cev (-i), cevka, tulěc.

Pfeifer *m.* piskalěc, piskač, sviralěc; (mit d. Munde) žvižgalěc.

Pfeil *m.* pušica, strelica.

pfeilartig pušičast, streličast.

Pfeilbogen *m.* lok.

Pfeiler *m.* slop, steběr, opora; (Thürpfosten) stožér, podboj.

pfeilförmig pušičast, strelast.

Pfeilnaht *f.* strelni šěv.

pfeilschnell hitěr kakor strela.

Pfeilschütze *m.* lokostrelěc, strelěc.

Pfennig *m.* vinar, belič.

Pfennigfuchser *m.* stiskač, pilakar, skopuh.

Pferch *m.* (Gehege) obor, pletena ograda, tamar; (Viehmist) govno, gnoj.

pferchen tamariti, obore staviti; gnojiti; (zusammendrängen) segnati (-ženem), stlačiti, nažokati.

Pferd *n.* konj; *dem.* konjič, konjičěk; aufs — steigen konja zasesti (-sedem), — zajezditi, na konja sesti; vom — steigen razsesti, razjahati, s konja stopiti; elendes — kleka, kljusa, kljuse (-eta); Mutter— kobila; schwarzes — vraněc; weißes — belěc; graues —

vĕc, sirĕc; braunes — r(u)javĕc; lbes — plavĕc; unverschnittenes — ebĕc, pastuh; verschnittenes — reuĕc, skopljenĕc; Pferde- konjski.

Pferdearbeit *f.* delo s konji; *fig.* konjko delo, težko delo.

Pferdearzt *m.* konjski zdravnik.

Pferdeassentierung *f.* konjski nabor.

Pferdebeschlag *m.* kovanje —, podkonje konj.

Pferdebürste *f.* konjska ščet (-i), — tača.

Pferdedecke *f.* konjska plahta, čabraka.

Pferdedieb *m.* konjski tat.

Pferdefleisch *n.* konjsko meso, konjina.

Pferdefliege *f.* konjska muha, podpnica, podrépna muha.

Pferdefohlen *n.* žrebè (-eta), žrebičĕk.

Pferdegeschirr *n.* konjska oprava.

Pferdegurt *m.* podprog, podpas, podoga.

Pferdehaar *n.* konjska dlaka; (am alse) griva; (im Schweife) žíma.

Pferdehandel *m.* kupčija s konji, njarstvo; den — treiben s konji upčevati, konjariti.

pferdehären žimnat, žimĕn.

Pferdehirt *m.* konjski pastir, konjar.

Pferdehuf *m.* konjsko kopito.

Pferdeknecht *m.* konjski hlapĕc, konjar, njuh.

Pferdekraft *f.* konjska moč (-í), — sila.

Pferdekrankheit *f.* konjska bolezĕn (-i).

Pferdeleine *f.* vajet, povodĕc, voj, vojka.

Pferdemähne *f.* konjska griva.

Pferdemarkt *m.* konjski semĕnj, — ĕm; (Platz) konjsko sejmišče.

Pferdeminze *f.* konjska meta.

Pferdemist *m.* konjščĕk, konjski gnoj.

Pferderennen *n.* konjski dir; (Wettit) konjska tekma, dirka.

Pferdesattel *m.* (konjsko) sedlo.

Pferdeschinder *m.* konjedírĕc.

Pferdeschwanz *m.* konjski rep.

Pferdeschwemme *f.* kopanje konj, konj kopel (-i).

Pferdestall *m.* konjušnica, konjak, jski hlev.

Pferdezucht *f.* konjereja, konjarstvo.

Pfiff *m.* žvižg; (mit d. Pfeife) pisk; en — thun zažvižgati, zabrlizgati, iskati.

Pfifferling *m.* lisičica; keinen — wert ne piškavega oreha vredĕn, ne cempera vredĕn.

pfiffig premeten, prebrisan, prekanjen, zvit, zvijačĕn.

Pfiffigkeit *f.* premetenost, zvitost.

Pfiffikus *m.* premetenĕc, prekanjenĕc, zvita buča, zvitorepĕc.

Pfingst- binkoštni.

Pfingstblume *f.* *(paeonia)* potónika.

Pfingsten *pl.* dúhovo (-ega), binkošti *pl.*

Pfingstfeiertag *m.* binkoštni praznik.

Pfirsich *m.* breskĕv, breskva; (Kerngeher) kalanka, krojenica, plátenica; (Härtling) kostenica, koščenica; Pfirsich- breskov, breskvin.

Pfirsichbaum *m.* breskovo drevo (-esa), breskĕv, breskva.

Pfirsichblüte *f.* breskov cvet.

Pfirsichkern *m.* breskova koščica.

Pflänzchen *n.* rastlinica; (Setzling) sajenica, sadika, présad.

Pflanze *f.* rastlina, zel (-i), zelišče; *coll.* rastlinje, rastlinstvo, bilje, zélinje; (von selbst gewachsen) samorasla zel, samosevka; einjährige — jednoletnica; perennierende — večletnica; Pflanzen- rastlinski, zeliščni.

pflanzen saditi; v-, u-, zasaditi; *impf.* v-, zasajati.

Pflanzenanatomie *f.* rastlinska anatomija.

Pflanzenbeet *n.* greda, gredica, presadnik.

Pflanzenbeschreibung *f.* rastlinopis, rastlinopisje.

Pflanzenbuch *n.* rastlinske bukve *pl.*, rastlinoznanska knjiga.

Pflanzenchemie *f.* rastlinska kemija.

Pflanzenesser *m.* rastlinojedĕc.

pflanzenfressend rastlinojedĕn; —es Thier rastlinojedka.

Pflanzenforscher *m.* rastlinoslovĕc, rastlinoznanĕc, rastlinar.

Pflanzengeographie *f.* stanoslovje rastlin, rastlinska geografija.

Pflanzengeologie *f.* nauk o prabilji, pradobno rastlinoslovje.

Pflanzenkunde *f.* rastlinoslovje, rastlinoznanstvo.

Pflanzenlaus *f.* zelna —, rastlinska uš (-í).

Pflanzenleben *n.* rastlinsko življenje.

Pflanzenlehre *f.* rastlinoznanstvo, botanika.

Pflanzenreich *n.* rastlinstvo.

pflanzenreich bogat rastlín, biljevit, travnat.

Pflanzensaft *m.* rastlinski sok.

Pflanzenversteinerung *f.* okamenela rastlina, rastlinska okamenina.

Pflanzer *m.* sadilěc, zasajalěc; (Colonist) naseljeněc, naselnik.

Pflanzerin *f.* sadilka, zasajalka; (Colonistin) nasélnica.

Pflanzgarten *m.* sadišče, sadovnik, presadnik; (f. Bäume) drevesnica.

Pflänzling *m.* divjak, presad.

Pflanzschule *f.* sadišče; s. Pflanzgarten.

Pflanzstadt *f.* naselbina.

Pflanzung *f.* (das Pflanzen) sajenje, zasajanje, saditěv; (Colonie) naselbina, naselitěv, selo.

Pflaster *n.* obliž, prilepěk, oblaga, flaštěr; (Estrich) tlak, kamenita tla *pl.*, pomost.

Pflasterer *m.* pokladalěc kamenitih tal, tlakar, pomoščevalěc.

Pflasterkäfer *m.* španska muha, priščnjak.

pflastern prilepiti flaštěr, obližati; (die Straße —) tlak delati, — pokladati, mostiti; pomostiti.

Pflasterstein *m.* kamen za tlak, ploča.

Pflastertreter *m.* postopač, pohajkovalěc.

Pflasterung *f.* pokladanje tlaka, pomoščevanje.

Pflaume *f.* sliva; (Zwetschke) češplja; Pflaumen- slivov, češpljev.

Pflaumenbaum *m.* s. Pflaume.

Pflaumengarten *m.* slivnjak.

Pflaumenhändler *m.* slivar, češpljev prekupěc.

Pflaumenholz *n.* slivovina, češpljevina, slivov les.

Pflaumenkern *m.* slivova koščica, češpljeva pěčka.

Pflaumenmus *n.* češpljevěc, češpljeva (slivova) čežana.

Pflaumkuchen *m.* češpljeva (slivova) potica, slivovnik.

Pflege *f.* skrb (-í), oskrbovanje, goja, varstvo; (Erziehung) izreja, reja, odgoja; (— des Kranken) postrežba; (— des Viehes) vardéva, vardevanje; (— der Künste u. Wissenschaften) gojitěv —, negovanje (ved in umetnostij).

pflegebefohlen skrbi izročen, v varstvo prepuščen.

Pflegebefohlene *m.* oskrbovaněc, gojeněc, varovaněc; *f.* oskrbovanka, varovanka, gojenka.

Pflegeeltern *pl.* krušni stáriši *pl.*, hranitelji *pl.*, redniki *pl.*

Pflegegericht *n.* varstveno sodišče.

Pflegekind *n.* rejeněc, rejenčěk; (weibl.) rejenka.

Pflegekosten *pl.* stroški za rejo.

pflegelos brez postrežbe.

Pflegemutter *f.* rednica, krušna mati (matere).

pflegen skrbeti (-im) za kaj, na skrbi —, pod varstvom imeti (-am); (verwalten) oskrbovati, upravljati; (den Kranken) streči (strežem); (zärtlich) negovati; (erziehen) rediti, gojiti; izrediti, odgojiti; (das Vieh) vardevati, opravljati; *pf.* vardejati (vardenem); (cultivieren) gojiti, negovati, mikati, likati; (gewohnt sein) navado imeti (imam), navajen biti (sem) (gewöhnl. mittelst der iterativen und frequentativen Verba od. mittelst des adverbiellen navadno od. rad — z. B.: ich pflege zu tragen nosim, nosevam; ich pflege zu treiben gonim, gonevam; ich pflege früh aufzustehen navadno zgodaj vstanem, zgodaj vstajam; er pflegt lange zu schlafen rad dolgo spi); Rath — posvetovati se; der Ruhe — počivati; Umgang — pečati se, pajdašiti se, družiti se s kom; Unterhandlungen — pogajati se, dogovarjati se; Verhandlungen — razpravljati, obravnavati.

Pfleger *m.* skrbnik, varůh; strežnik, strežaj; upravnik, oskrbnik; gojítelj, negovatelj.

Pflegerin *f.* oskrbnica, strežnica, strežajka; gojiteljica.

Pflegesohn *m.* rejeněc, rejenčěk, hranjeněc.

Pflegetochter *f.* rejenka, hranjenica.

Pflegevater *m.* rednik, krušni oče (-ta), hranitelj.

pfleglich *adv.* kakor dobro oskrbovanje zahteva, skrbno.

Pflegling *m.* s. Pflegekind.

Pflegschaft *f.* varstvo, skrbstvo.

pflegschaftlich varstven, skrbstven. [(-i).
Pflegschaftsbehörde *f.* varstvena oblast.
Pflicht *f.* dolžnost, obvezanost; (Abgabe) davščina, odrajtovilo; Pflicht- dolžnostni, po dolžnosti.
pflichtbeflissen (pflichteifrig) vnet za svoje dolžnosti, goreč v izpolnjevanji dolžnostij, prizadevěn, skrběn, vestěn.
Pflichtbruch *m.* prekršenje dolžnosti.
Pflichterfüllung *f.* spolnjevanje dolžnostij.
Pflichtexemplar *n.* dolžni iztisk, zapovedani iztis, cenzuri pristojni iztis.
pflichtfrei odvezan, prost dolžnosti, oproščen —, prost davščine, prost tlake, neobdačen.
Pflichtgebot *n.* zapoved dolžnosti, velevanje dolžnosti.
Pflichtgefühl *n.* čut dolžnosti.
pflichtig dolžěn, obvezan; podložěn.
Pflichtleistung *f.* spolnitěv dolžnosti.
pflichtmäßig po dolžnosti, dolžnosti primerěn, dolžnostěn. [sti.
pflichtschuldig dolžěn; *adv.* po dolžno-
Pflichttheil *m.* dolžni delež, pripadajoči del.
pflichttreu zvest v izvrševanji dolžnostij, vestěn.
Pflichttreue *f.* zvesto spolnjevanje dolžnostij.
pflichtvergessen nemarěn v izvrševanji dolžnostij, dolžnosti zanemarjajoč, malovestěn.
Pflichtvergessenheit *f.* zanemarjanje dolžnostij, brezvestnost.
Pflichtverletzung *f.* prekršěk (prestopěk, prelom) dolžnosti.
pflichtwidrig *adi.* dolžnosti nasprotěn, dolžnosti protivěn; *adv.* proti dolžnosti, zoper dolžnost.
Pflock *m.* kolčěk, trkělj, panj, čok.
pflöcken na-, prikolčiti, s kolčki (klinci) pritvrditi.
pflücken trgati, brati (berem), nabirati; utrgati, natrgati, nabrati; (rupfen) puliti, pipati (pipljem), ruvati (rujem), skubsti; izpuliti, izpipati, iz-, poruvati, oskubsti (-skubem).
Pflücker *m.* trgalěc, trgač; (Rupfer) pulilěc, skuběc.
Pflug *m.* plug, oralo, oralno drevo (-esa); das ist meine Egge u. — to me preživí, s tem se živím; Pflug- plužni, oralni. [gredelj (-ljna).
Pflugbalken *m.* (—**baum** *m.*) gredělj u.
pflügbar orěn.
Pflugeisen *n.* črtalo.
pflügen orati (orjem), plužiti; raz-, preorati, zorati.
Pflügen *n.* oranje, oral (-i).
Pflüger *m.* oratar, orač, orataj, ratar.
Pfluggestell *n.* krstan, kristan.
Pflughaupt *n.* oplaz, plaz.
Pflugkehre *f.* obračilo.
Pflugkrümme *f.* ročica.
Pflugland *n.* orna zemlja, órnica.
Pflugmesser *n.* črtalo.
Pflugnarbe *f.* klešče *pl.*; die — halten klešče držati, kleščariti.
Pflugrad *n.* plužno kolesce, plužno kolce, plužno; die Pflugräder kolca *pl.*, plužnice *pl.*, plužniki *pl.*
Pflugreute *f.* ótika, vrklja.
Pflugschar *f.* lémež, ralo.
Pflugscharbein *n.* ralo.
Pflugscharre *f.* s. Pflugreute.
Pflugsterze *f.* ročica, ročaj.
Pflugstöckchen *n.* kozolěc.
Pflugstürze *f.* s. Pflugsterze.
Pflugvieh *n.* plužna živina, svež (-i).
Pflugwende *f.* obračilo, obračanje; vzare *pl.*, vzrati *pl.*
Pflugzeit *f.* čas (doba) oranja, oranje.
Pfortader *f.* vratnica.
Pförtchen *n.* vrática *pl.*, dúrice *pl.*
Pforte *f.* vrata *pl.*, duri *pl.*; die ottomanische — visoka porta; Pforten- vratni.
Pförtner *m.* vratar; (anat.) desno ustje želodčevo, vratar.
Pförtnerin *f.* vratarica.
Pfosten *m.* podboj; (Pfeiler) stèběr.
Pfötchen *n.* šapica, tačica.
Pfote *f.* šapa, taca.
Pfriem *m.* (Pfrieme *f.*, Pfriemen *m.*) šilo, bodilo; (spitzig zulaufendes Feldbeet) zakliněk, rep.
pfriemenförmig šilast, klinast.
Pfriemengras *n.* *(spartium)* kovilje.
Pfropf *m.* (Pfropfen, Stöpsel *m.*) zamašěk, zamaša, čep, zátič, zátika, zámah, zátik.
pfropfen (stopfen) gatiti, mašiti, phati, žokati; nagatiti, namašati, naphati,

natreati, napolniti, natlačiti, nažokati; die Flasche — zamašiti, začepiti; (Bäume veredeln) cepiti; in den Spalt — cepiti v sklad; in die Kerbe — v zarezo od. v žleb cepiti; in die Rinde — za kožo (skorjo) od. za lub cepiti.

Pfropfen *n.* cepljenje, cepitěv; mašenje, mašitěv.

Pfropfer *m.* cepilěc; mašilěc.

Pfropfmesser *n.* cepílo, cepilnik, cepilni nož.

Pfropfreis *n.* cep, cepič, cepíka.

Pfropfwachs *n.* cepilni vosěk.

Pfropfwerkzeug *n.* cepilo, cepilno orodje. [čepovlek.

Pfropfzieher *m.* odmašěk, odčepilnik,

Pfründe *f.* nadarbina, prebenda, duhovnija s stanovitnimi dohodki, župnija.

pfründen ustanoviti prebendo, podeliti duhovniji dohodkov, založiti jo.

Pfründenertrag *m.* dohodki prebende, dohodki nadarbine.

Pfründler *m.* preskrbovaněc, ubožěc, uživalěc milostinje.

Pfründner *m.* nadarbinar, prebendar, duhovnik nadarjenik.

Pfuhl *m.* kal, kaluža, mlakuža, muža, mlaka, močvirje, luža.

Pfühl *m.* blazina, vzglavje, podzglavje, vajšnica.

pfuhlen duh imeti (imam) po kaluži, zaudariti po mlakuži, po mlaki smrdeti (-ím).

pfuhlig kalužěn, mlakužěn.

Pfuhlschnepfe *f.* kozica.

pfui *interj.* pej (fej), pej te bodi!

Pfund *n.* funt; Pfund- funtni.

Pfundbirn *f.* funtnica. [(sem).

pfunden funt tehtati, funt težěk biti

Pfünder *m.* funtnik, funt težěk.

Pfundgewicht *n.* funtna teža.

pfündig funtěn, funt težěk.

Pfundleder *n.* podplatno usnje, podplatnik, funtno usnje, gropa.

pfundweise *adv.* na funte, po funtu.

pfuschen brez znanja delati, šušmariti, pačiti, krpucati, skazo delati, rokodelstvo kvariti.

Pfuscher *m.* šušmar, slepar, mojsterskaza, neizkušeněc v rokodelstvu, neizurjen samouk; (Curpfuscher) mazač, ozdravljuh, doktorskaza.

Pfuscherei *f.* šušmarija, šušmarstvo; krparija, skvarjeno delo.

Pfuscherin *f.* šušmarica; mazačka, ozdravljuhinja. [vršěn.

pfuscherhaft šušmarski, krparski, po-

Pfütze *f.* mlaka, mlakuža, luža, muža, kal, kaluža, lokva.

Pfützenwasser *n.* lužnica, mlakužnica.

pfützig lužěn, lužnat, kalužěn, kalužnat.

Phaethon *m.* fáeton, lahka kočija, dvokolica.

Phalanx *f.* stisnen bojni red, klin, falanga.

Phanerogame *f.* (*pl.* Phanerogamen) vidnoplodnica, javnocvetka.

Phänomen *n.* pojav, prikazěk, prikazěn (-i), fenomen.

Phantasie *f.* domišljija, umišljava, obrazotvornost, vobraznost; mečta, fantazija; (Erdichtung) izmislěk, umišljena reč (-i), sanje *pl.*

Phantasiegebilde *n.* umislěk; das ist ein — ta je prazna.

phantasiereich domišljiv, umišljiv, žive domišljije *(gen. qual.)*.

phantasieren umišljati si, sanjariti; (irre reden) blesti (bledem), blazniti, zmedeno govoriti, fantazirati.

Phantasma *n.* privid, prikazěk.

Phantast *m.* sanjar, sanjač, sanjavěc, prenapetež, fantast.

Phantasterei *f.* sanjarija.

phantastisch sanjarski, fantastičěn.

Phantom *n.* privid, prividěk, prazne sanje *pl.*

Pharisäer *m.* farizej, farizejěc, svetohliněc; *fig.* licemer, licemerěc, licemernik. [licemerski.

pharisäisch farizejski, svetohlinski;

Pharisäismus *m.* farizejstvo, svetohlinstvo; licemerstvo.

Pharmaceut *m.* lekarnik, lekoslověc, farmacevt.

Pharmaceutik *f.* lekarništvo, farmacevtika, zdravilarstvo, lekoslovje.

pharmaceutisch lekarski, lekarniški, zdravilarski, farmacevtiški.

Pharmakologie *f.* lekoznanstvo, zdraviloznanstvo, farmakologija.

Phase *f.* mena, sprememba svetlobe, faza; doba, stópinja; prikazěn, oblika.

Philanthrop *m.* člověkoljub, ljudomil.
Philanthropie *f.* člověkoljubje. [mil.
philanthropisch člověkoljuběn, ljudo-
philharmonisch godboljuběn, glasboljuběn, filharmoničěn.
Philister *m.* filistěr, plebejěc.
Philolog *m.* jezikoslověc, jezikoznaněc, filolog.
Philologie *f.* jezikoslovje, jezikoznanstvo, filologija.
philologisch jezikosloven, jezikoznanski, filologičěn.
Philosoph *m.* modroslověc, modroznaněc, modrijan, filozof.
Philosophie *f.* modroslovje, modroznanstvo, modrijanstvo, filozofija.
philosophieren modrovati, umstvovati, filozofirati.
philosophisch modroslověn, modroznanski, filozofiški, filozofičěn.
Phiole *f.* dolgovratna sklenica, buča.
Phlegma *n.* hladnokrvnost, flegma.
Phlegmatiker *m.* hladnokrvnik, flegmatik, počasnež.
phlegmatisch hladnokrvěn, flegmatičěn, počasěn.
Phonetik *f.* glasoslovje, fonetika.
phonetisch glasoslověn, glasověn, fonetičěn.
Phönix *m.* samolet, fenis.
Phosphor *m.* fosfor; Phosphor= fosforni, fósforov.
Phosphorescenz *f.* svetlikanje, fosforescenca.
phosphorescieren svetlikati (se), svétiti se, fosforescirati.
Phosphorsäure *f.* fosforova kislina.
Photograph *m.* svetlopisěc, fotograf.
Photographie *f.* svetlopis, fotografija.
photographisch svetlopisěn, fotograficěn. [fotometěr.
Photometer *n.* svetlobomér, svitomér,
Phrase *f.* izrek, izraz, fraza; *fig.* prazna beseda, puhloslovje.
Phrasendrescher *m.* govorěc praznih besed, čeljustač, puhloslověc, čvekač.
Phrasendrescherei *f.* prazno besedičenje, puhloslovje, čeljustanje.
Phraseologie *f.* izrazoslovje, frazeologija, zbirka izrekov. [gičěn.
phraseologisch izrazoslověn, frazeolo-
Physicus *m.* okrajni zdravnik, fizikus.
Physik *f.* prirodoslovje, prirodoznanstvo, fizika.
physikalisch prirodoslověn, fizikalěn; fizikaličěn.
Physikat *n.* služba okrajnega zdravnika, fizikat.
Physiker *m.* prirodoslověc, fizik.
Physiognom *m.* liceslověc, fizijognom.
Physiognomie *f.* lice, obličje, obraz, podoba, fizijognomija.
Physiognomik *f.* liceslovje, obrazoznanstvo, fizijognomika.
physiognomisch liceslověn, obrazoznanski, fizijognomičěn.
Physiolog *m.* životoslověc, fizijolog.
Physiologie *f.* životoslovje, fizijologija.
physiologisch životoslověn, fizijologičěn, fizijologijski.
physisch naravěn, priroděn, natorěn; prirodoslověn, prirodoznanski, fizičěn, fiziški; —e Großjährigkeit naravna —, prava polnoletnost; —e Kraft telesna moč (-i).
Phytograph *m.* rastlinopisěc, fitograf.
Phytographie *f.* rastlinopisje, biljepis, fitografija.
Phytolithen *pl.* rastlinske okamenine, okamenele rastline *pl.*
piano *adv.* lahno, tiho, polahno, lagano, piano. [forte.
Pianoforte *n.* klavír, glasovir, piano-
Piarist *m.* pijarist.
Piaster *m.* pijastěr.
pichen smoliti; zasmoliti, s smolo zamazati (-mažem).
Pick *m.* pik, kèc, kljùc, kljùn.
Picke *f.* cepín, pikon, cempin, trnokop, kramp, motika.
Pickelhäring *m.* (—hering) *fig.* šaljivěc, glumač, pavliha, smešnik.
Pickelhaube *f.* čelada (od kovine), šlem.
picken kljuniti, kavsniti; *impf.* kljuvati, kavsati, s kljunom trkati.
Pickling *m.* slanik.
Picknick *n.* skladna gostija, skupěn obed, piknik.
Pièce *f.* točka, komad. [stavěk.
Piedestal *n.* stojalo, podnožje, pod-
piep *interj.* piv, pip, čivk, pit, čiv!
Piep *m.* čivk; einen — hören lassen čivkniti, začivkati.
piepen (piepsen) čivkati, čivkljati.

Piephahn *m.* petelinček; (weinerliches Kind) njérga, cmérda.

Piephuhn *n.* puta, cipa.

Pietät *f.* pobožnost, ljubezěn (-i), udanost, prisrčnost, spoštovanje, pijetéta.

Pietismus *m.* pobožnost, svetost, bogomolstvo.

Pietist *m.* pobožnež, pijetist.

piff, paff! *interj.* pik, pok!

Pigment *n.* barvilo.

Pik *m.* (im Kartenspiel) zelje, pik; einen — auf jemanden haben jezo (piko) imeti (imam) na koga, gorěk biti (sem) komu, nameriti na koga.

pikant rezěk, rezěn, ostěr, pikantěn, slan, zbodljív, ostroumčn.

Pikanterie *f.* pikanje, zbadanje, skrivno sovraštvo, pikanterija.

Pike *f.* kopje, sulica, drog; von der — auf (an) od najnižje stopinje, prav od začetka, od prostaka.

Pikenträger *m.* kopjanik, suličnik.

Piket *n.* pikét, taborska straža.

pikieren pikati, zbadati, dražiti; sich auf etw. — v glavo si vbiti kaj.

pikiert užaljen, razžaljen; — sein zameriti.

Pilaster *m.* steběr, stolp.

Pilger *m.* potnik, popotnik; (Wallfahrer) romar, božjepotnik; Pilger- romarski, božjepotni.

Pilgerfahrt *f.* romanje, božja pot (-i).

Pilgerin *f.* popotnica; romarica, božjepotnica.

pilgern popotovati, potovati; (wallfahrten) romati, na božjo pot iti (grem), — hoditi.

Pilgerschaft *f.* popotovanje; (Wallfahrt) romanje, božja pot (-i).

Pilgersmann *m.* romar, božjepotnik.

Pilgerstab *m.* romarska palica.

Pilgrim *m.* (*pl.* Pilgrime) s. Pilgersmann.

Pille *f.* svalěk, kroglica, pilna.

Pilot *m.* krmar, vodník na morji izveden, vešč brodnik, pilot.

Pilz *m.* glíva, glibanja, goba.

pilzartig glívast, gobast.

Pilzling *m.* užitni goban, jurji.

Pimpernelle *f.* strašnica, bedreněc.

Pimpernuss *f.* klokěc, kločěk, sodělj.

Pimpernussstrauch *m.* kločičevje, klokočina, kločičevěc.

Pinguin *m.* tolstnica, pingvin.

Pinie *f.* pinija, pažulěk; (Frucht) pinjola, pinela.

Piniole *f.* pinjola, pinela.

Pinne *f.* cvek, klin, kliněc.

Pinsel *m.* čopič; (einfältiger Mensch) tepěc, beběc, prismoda.

Pinselei *f.* mazanina, slaba malarija.

pinseln s čopičem delati, mazati.

Pinselstrich *m.* poteza s čopičem.

Pinte *f.* pinta.

Pinzette *f.* pinceta, ščepěc, procepčič.

Pionnier *m.* okopnik, rovokop, pijonir; Pionnier- okopniški, pijonirski.

Pionniercorps *n.* okopniški —, pijonirski oddělěk, okopniki *pl.*, pijonirji *pl.*, rovokopi *pl.*

Pips *m.* pika; den — reißen piko odreti (-derem).

Pirat *m.* gusar, korzar, morski ropar.

Piratenschiff *n.* gusarska ladija, roparska ladija.

Pirol *m.* vuga, kobílar, štokavěc.

Pisang *m.* rajska smokva, muza, banan.

Pisse *f.* scanje, scalnica, sèč, mokrica.

pissen scati (ščim u. ščijem), mokriti; (in der Kindersprache) curati; *pf.* po-, uscati se, pocurati se; *iter.* po-, uščivati se.

Pisser *m.* uscanè (-eta), uscaněc; —in *f.* uscanka, ščíja, ščijca.

Pistazie *f.* s. Pimpernuss.

Pistil *n.* (bot.) plódnica, pestič.

Pistole *f.* samokres, pištola.

Pistolenschuss *m.* strel iz samokresa.

pittoresk slikovit, prekrasěn.

Plakat *n.* oglas, nabito oznanilo, na oglih prilepljen razglas.

Plache *f.* planjava, planota.

placieren na-, umestiti, postaviti, položiti, dejati (denem), nastaniti; sich — nastaniti se, usesti (-sedem) se.

placken (plagen) pestiti, mučiti, zatirati, vicati, trpinčiti, stiskati, tlačiti, treti (tarem); sich — ubijati se, gnati (ženem) se, ubadati se, truditi se, mučiti se.

Plackerei *f.* nadloga, stiska; tlačenje, zatiranje; trud in ubadanje.

Plafond *m.* strop; (Deckengemälde) nastropna slikarija.

Plage *f.* muka, težava, nadloga, beda, nuja, stiska; šiba, kazĕn (-i), ujima.

Plagegeist *m.* mučitelj, stiskalĕc, živa nadloga, nadležnik.

plagen mučiti, trapiti, vicati, nadlegovati, sukati (sučem), preglavico delati, pestiti, hudo imeti (imám), trpinčiti, zatirati, stiskati, tlačiti, moriti; sich — truditi se, ubijati se, vicati se, ubadati se, imeti skrb in preglavico.

Plager *m.* nadlegovalĕc, mučitelj, zatiralĕc, stiskalĕc.

Plagge *f.* ruša, rúšina, drn; barsko mahovje.

Plagiat *n.* pisateljska tatvina, književna kraja, prepisovanje, plagijat.

Plagiator *m.* književni tat, ki duševne proizvode drugih za svoje prodaja, pisatelj-prepisovalĕc, prepisun, plagijator.

Plaid *m.* ogrinjača, ogrinjalka, plet.

plaidieren pred sodiščem obravnavati, pred sodniki razpravljati, — zagovarjati, — braniti.

Plaidoyer *n.* razprava pred sodiščem, zagovor pred sodniki.

Plan *m.* črtež, načrt, osnova, osnutĕk; krajepisna mapa, plan; (Absicht) namera, nakana, naklep; meine Pläne sind gescheitert izpodletelo mi je, naklepi so se mi razbili; Pläne schmieden naklepe snovati (kovati); (ebener Platz) ravnica, raván (-i), planjava.

plan rávĕn, plan; *fig.* odprt, očitĕn, jasĕn.

planconcav ravnojamast, plankonkavĕn.

planconvex ravnoizbočen, plankonveksĕn.

planen (ebnen) izravnavati; (Pläne schmieden) naklepe snovati, nameravati.

Planet *m.* premičnica, planet, zvezda obhodnica.

Planetenbahn *f.* pot premičnic.

Planetensystem *n.* sestava premičnic.

plangemäß po osnovi, po načrtu.

planieren ravnati, gladiti; izravnati, ugladiti, planirati.

Planiglob *m.* planiglob, planikrogla.

Planimetrie *f.* planomerstvo, ploskomerje, planimetrija.

Planke *f.* deska, planka; (Bretterwand) paž, opaž, ograja iz desák.

plänkeln postreljavati, streljavkati, prestrelke delati, z raztresenim streljanjem sovražnika begati.

Plänkeln *n.* postreljavanje, streljavkanje, prestrelki *pl.*, raztreseno streljanje.

Plankenreihe *f.* tinj, planke *pl.*

Plänkler *m.* lahkooborožen strelĕc, streljavkar; *pl.* raztreseni strelci.

planlos brez osnove, brez namere, brez načrta, brez črteža, lahkomiseln, nepremišljen.

Planlosigkeit *f.* brezosnovnost, brezčrtežnost, lahkomiselno ravnanje, nepremišljenost.

planmäßig premišljen, namerjen, preračunjen; po osnovi, po načrtu.

Planmäßigkeit *f.* premišljenost, preračunjena osnova.

Plantage *f.* naselbina z nasadi, plantaža.

Planzeichnen *n.* risanje črtežev.

Plapperer *m.* blebetavĕc, žlobudralo.

plapperhaft blebetav, žlobudrav.

Plapperhaftigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost.

plappern blebetati, žlobudrati, čvekati, čenčati, klepetati (-pečem), kvasiti.

Plärrauge *n.* krmežljavo od. brlavo oko (očesa).

plärräugig krmežljav, brlav.

plärren vekati, dreti (derem) se, cmeriti se.

Plärrmaul *n.* vekalo, vekavt; cmera, vekulja.

Plastik *f.* kipotvorstvo, plástika.

plastisch kipotvorĕn, živoupodobljen, plastičĕn, plastiški.

Platane *f.* platana, laški javor.

Plateau *n.* gorska planota, visoka raván (-i).

Platin *n.* plátina.

platonisch platonski, platoničĕn.

plätschern pljuskati, čopotati (po vodi); šumljati, čopljati, žuboreti.

platt *adi.* ploščat, plošnat; *fig.* prost, nizĕk; —e Stirn nizko čelo; —e Wahrheit čista od. gola resnica; —er Mensch prostak, vsakdanjež, kmetavs, zarobljenĕc; *adv.* naravnost, brez ovinkov.

plattdeutsch doljnonemški, prostonemški.

plattdrücken splóščiti.

Platte *f.* plošča, ploča; (Fläche) planota, ravan (-i); (Glatze) pleša; (am Nagel) glava, glavica.

Plätte *f.* (plattes Boot) plitvica, plitka, brod, plav.

Plätteisen *n.* gladež, likalo, likalnik.

plätten ploščiti, valjati, gladiti, ravnati, likati; po-, zravnati, pogladiti, zlikati. [grahorica.

Platterbse *f.* *(Lathyrus)* ploščati grah,

platterdings *adv.* do cela, do dobra, popolnoma, uprav.

Plattfisch *m.* *(Pleuronectes)* ploča, kambala.

Plattfuß *m.* podplat, stopalo; (der Plattfüßige) ravnodilěc, ploskonožěc.

plattfüßig ploskonog, ploskonožěn.

Plattgerste *f.* dvovrstni ječmen, ploščěc.

Plattheit *f.* plošnatost, ploskost; *fig.* priprostost, nizkost, prostaštvo; **lauter —en sprechen** prostaško govoriti, vsakdanjega govorjenja biti (sem).

platthufig s plošnatim kopitom, ploskokopitěn.

plattieren srebriti; posrebriti, s sreberno pločevino prevleči, platirati.

Plattkopf *m.* ploskoglavěc; *fig.* butěc, praznoglavěc, puhloglavěc, topoglavěc.

plattköpfig ploskoglav; *fig.* butast, puhloglav, topoglav.

Plattnase *f.* plošnat —, potlačen nos.

Plattner *m.* ploščilěc; likalěc, gladilěc.

plattschlagen ploščiti, tanjiti; sploščiti, stanjiti.

Plattstein *m.* ploča, škrilja; **mit —en belegen** popločati.

Platz *m.* (Ort) mesto, kraj; (Raum) prostor; **Markt—** trg, sejmišče, tržišče; **Kampf—** bojišče; **Tanz—** plesišče u. s. w.; **ein fester —** tvrdnjava; **kahler —** goljava; **Platz-** mestni.

platz *interj.* plosk, plesk, tresk!

Platzbüchse *f.* pokalnica.

Plätzchen *n.* mestice, prostorčěk.

Platzcommandant *m.* poveljnik posadnih čet, poveljnik na stražišči, plackomandant.

Platzcommando *n.* poveljstvo na stražišči, plackomanda.

platzen plosknuti, plesknuti, pljusnuti, štrbunknuti; *impf.* ploskati, čofotati, prasketati; (zerspringen) razpočiti, počiti, raz-, pokniti, razleteti se, razprati (-porjem) se, zazijati, reguiti.

Platzer *m.* plosk, plesk, štrbunk.

platzgreifen polastiti se prostora, vkoreniniti se, vgnezditi se; veljavo zadobiti, obveljati.

platzmachen umakniti se, prostor narediti; *impf.* umikati se, prostor delati; **platz gemacht** s poti! na stran! umakni(te) se! v kraj!

Platzmajor *m.* major na stražišči, placmajor.

platznehmen sesti (sedem), usesti se; **nehmen Sie platz** izvolite sesti, račite usesti se.

Platzpulver *n.* pokalni smodnik.

Platzregen *m.* nalív, ploha.

Platztratte *f.* mestna menica.

Plauderei *f.* blebetanje, žlobudranje, brbljanje, gobezdanje.

Plauderer *m.* blebetavěc, žlobudralo, jezičnik, brbljavěc.

plauderhaft blebetav, žlobudrav, gostobeseděn, jezičěn, brbljav.

Plauderhaftigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost, klevetavost, jezičnost, gostobesednost. [klevetulja.

Plauderin *f.* blebetulja, klevetalka,

plaudern blebetati, klevetati, čeljustati, ragljati, žlobudrati.

Plaudertasche *f.* blebetalo, raglja, klepetěc, klepetulja.

plauschen klepetati (-am u. klepečem), česnjati, ragljati, blebetati, gobezdati, brbljati, kvasiti, čenčati.

Plauscher *m.* s. Plauderer.

plausibel hvalevreděn, priličěn, ugoděn, sprejeměn, prijetěn. [bejěc.

Plebejer *m.* prostak, nežlahtnik, ple-

plebejisch prostaški, prostonaroděn, plebejski.

Plebs *f.* prosto ljudstvo, nižji stanovi, plebejci *pl.*

Plejaden *pl.* gostosevci *pl.*, gostožirci *pl.*, rimščice *pl.*

Plenarsitzung *f.* celokupni zbor, popolna seja.

Plenarversammlung *f.* popolna skupščina, polni zbor.

Plenipotenz *f.* neomejena (polna) moč (-i), polnomočje.

Pleonasmus *m*. nepotrebno izobilje v govoru, pleonazĕm.
Plombe *f*. svinčeni zalivĕk, svinčeno mašilo, plomba.
plombieren s svincem zaliti (-lijem), — zatakniti, — zamašiti, zasvinčiti, zaoloviti, plombirati.
plötzlich *adi*. nagĕl, nenadĕn, nepričakovan; *adv*. naglo, nanagloma, hipoma, na mah, mahoma, iznenada, na enkrat, nenadoma; als — kar.
Pluderhosen *pl*. široke hlače *pl*., brgeše *pl*.
pludern mahadrati, preohlapĕn biti (sem).
plump okorĕn, neukretĕn, nerodĕn, neustorĕn, nepripravĕn, odročĕn, nespretĕn, štorast, neotesan, štorkljast, zavaljen, trlépĕn.
Plumpe *m*. okornež, štorkljež, nerodnež, neukretnež, neotesanĕc, teleban, trlèp; *f*. štorklja, nerodnica, neotesanka.
plumpen pljusniti, pljunkniti, štrbunkniti, telebniti; *impf*. pljuskati, pljunkati, štrbunkati, telebati.
Plumpheit *f*. okornost, neukretnost, nerodnost, nespretnost, netrlepnost, neotesanost.
plumps *interi*. pljusk, pljunk, štrbunk!
Plumpsack *m*. robĕc v korobač spleten, korobač iz zvite rute.
Plunder *m*. šara, starina, ropotija; cape, cunje *pl*.
Plünderer *m*. plenitelj, plenilĕc, ropar, grabežljivĕc.
plündern pleniti, ropati, grabiti, siloma jemati (jemljem); o-, popleniti, oropati, ugrabiti, siloma vzeti (vzamem).
Plündern *n*. plenitĕv, ropanje.
Plünderung *f*. plenjenje, ropanje, plen, plenitĕv, rop, grabež.
Plünderungssucht *f*. ropaželjnost, grabežljivost.
plünderungssüchtig ropaželjĕn, roparski, grabežljiv, grabljiv.
Plunze *f*. krvava klobasa, krvavica, mulica.
Plural *m*. množno število, množina.
Pluralität *f*. množnost, množstvo, večina, množina.
plus več.
Plus *n*. prebitĕk, preostanĕk.
Plüsch *m*. redĕk baržun, pliš.
Plusquamperfect *n*. predpretekli čas, predpreteklost.
Plutzer *m*. tikvast vrč, bučnica, stučka.
Pluviale *n*. véliki mašni plašč.
Pöbel *m*. prosti narod, nižje ljudstvo; (Gesindel) drhál (-i), žlota.
pöbelhaft prostaški, neolikan, neotesan.
Pöbelhaftigkeit *f*. prostaštvo, neotesanost, neolikanost.
Pöbelhaufe *m*. drhal (-i), žlota.
Pöbelherrschaft *f*. vlada proste drhali, drhalska vlada.
Pöbelsprache *f*. prostaški jezik; drhalska govoríca, primojduševski jezik.
Poche *f*. tolkač, tolkalnica.
pochen trkati, klepati (klepljem), tolči, razbijati; potrkati, potolči; auf etw. — ustiti se, košatiti se, šopiriti se, bahati, ponašati se s čim; junačiti se; zanašati se na kaj; Erz— pŭháti (pham u. pšèm), tolči (tolčem), drobiti, gruščiti rudo.
Pocher *m*. (im Pochwerk) pŭhač, delavĕc v rudniških stopah.
Pochmühle *f*. (Pochwerk *n*.) rudniške stope *pl*.
Pocke *f*. osépnica, koza, rujna.
Pockengrube *f*. (—narbe *f*.) brazgotina od osepnice, pika, jamica, hrapa.
pockengrübig (—narbig) pikast, osepničast, hrapav, kozav.
Pockenimpfung *f*. stavljenje —, cepljenje kôz.
pockig osepničav, kozičav.
pocullieren popívati, pijančevati.
Podagra *n*. protín, pútika, podgrom, kostenica, pokóstnica, podagra.
podagrisch protinast, podgromast.
Podagrist *m*. kostobolnik, podagrist.
Podium *n*. most, odĕr.
Poem *n*. pesĕn(m) (-i).
Poesie *f*. pesništvo, poezija.
Poet *m*. pesnik, poet.
Poetaster *m*. pesmar, pevče (-eta), pesmarčĕk, poetastĕr.
Poeterei *f*. pesmarija, pesmarstvo.
Poetik *f*. nauk o pesništvu, pesmoslovje, poetika.
Poetiker *m*. pesmoslovĕc.
poetisch pesniški, poetičĕn.

poetisieren pesmi skladati, pesmariti, pesnikovati.

Pointe *f.* konica, ost (-i), óstrica, bodĕc, želo; *fig.* glavna misĕl (-i).

pointieren (milit.) obrniti, nastaviti, naperiti top.

Pokal *m.* kupa, véliki kozarĕc, bokal.

Pökel *m.* razsol, solomurja, slanomur, slanica; Pökel= nasoljen, osoljen, slan.

Pökelfleisch *n.* nasoljeno meso.

Pökelhäring (—hering) *m.* slaník.

pökeln na-, po-, razsoliti; v razsol dejati (denem), v solomurjo vložiti.

Pol *m.* tečaj, pol; Polar= tečajni, polarni.

Polarbär *m.* severni —, beli medved.

Polarisation *f.* polarizacija, polarizovanje, polariziranje.

polarisieren obračati se k tečaju, polarizovati, polarizirati.

Polarkreis *m.* tečajnik, polarni krog.

Polarlicht *n.* severna luč (svetloba), severni sij, burjava.

Polarstern *m.* severna zvezda, severnica, burovž.

Polarstrom *m.* tečajni tok. [meta.

Polei *m.* *(pulegium)* polaj, drobna

Polemik *f.* učeni prepír, znanstvena pravda, boj s peresom, polemika.

Polemiker *m.* prepiralĕc, pravdar, polemik.

polemisch prepirĕn, polemičĕn.

polemisieren prepirati se, prickati se, boriti se s peresom, učeno pravdati se, polemizovati, polemizirati.

Polenta *f.* mešta (iz phanega žita), polenta.

Polier= likalni, loščilni, gladilni.

Poliereisen *n.* likalo, gladilo.

polieren likati, gladiti, loščiti, polírati, svetliti; zlikati, ugladiti, osvetliti, zloščiti, spolírati.

Polierer *m.* likalĕc, gladilĕc, loščilĕc; (b. Maurern) zidarski nadglednik, polír.

Polierstock *m.* gladilka, gladilo.

poliert zlikan, uglajen, poliran.

Politesse *f.* uglajenost, udvornost, uljudnost, olikanost.

Politik *f.* državništvo, politika.

Politiker *m.* državnik, politik; *fig.* prekanjenĕc, zvitorepĕc.

politisch državniški, političĕn; *fig.* prekanjen, zvit, presukan, premeten.

politisieren o političnih vprašanjih se razgovarjati, politične zadeve pretresavati, politikovati, politizirati.

Politur *f.* gladčina, lik, lesk; *fig.* uglajenost, olikanost.

Polizei *f.* policija, redarstvo; Polizei= policijski, redarstveni. [urad.

Polizeiamt *n.* policijski (redarstveni)

Polizeiaufsicht *f.* policijski nádzor, redarstvena pazka, policijsko nadzorstvo (nadgledstvo).

Polizeicommissär *m.* policijski komisar, redarstveni poverjenik.

Polizeicommissariat *n.* policijsko komisarstvo, redarstveno poverjeništvo.

Polizeidirection *f.* policijsko ravnateljstvo, redarstveno vodstvo.

Polizeidirector *m.* policijski ravnatelj, redarstveni vodja. [stven.

polizeilich policijski, redarski, redar-

Polizeimann *m.* redar, policaj, policist.

Polizeiordnung *f.* policijski red, redarstveni zakon.

Polizeispion *m.* skrivni policist, vohún, ovadúh. [pĕk.

Polizeiübertretung *f.* policijski presto-

Polizeiverordnung *f.* policijski ukaz, redarstvena naredba.

Polizeiwesen *n.* policijstvo, redarstvo, policijske reči *pl.*

polizeiwidrig proti policijskemu redu, redarstvenemu redu nasprotĕn.

Polizze *f.* zavarovalno pismo, protipis, zagotovilnica, polica.

Pöller *m.* možnar, topič.

Pollmehl *n.* srednja moka.

Pollution *f.* prolitje semena v spanji, semenotok v sanjah, polúcija.

Polonaise *f.* poljski ples, polonéza.

polonisieren popoljačiti, polonizirati.

Polster *m.* blazina, podzglavje; (im Wasserbau) podstava.

polstern blaziniti; o-, podblaziniti; s perjem natlačiti, z žimo napolniti.

Polsterstuhl *m.* oblazinjen stol.

Polsterüberzug *m.* prevlaka blazine.

Polterabend *m.* večer pred poroko, predporočni večer.

Polterer *m.* ropotač, ropotalĕc, razbijalĕc, razgrajalĕc, razsajalĕc.

Poltergeist *m.* strah, strašilo, pošast (-i).
polterhaft ropotav.
Polterkammer *f.* shramba za ropotijo, hram za staro šaro.
poltern ropotati (-am u. ropočem), razbijati, treskati, šunděr delati, udelovati, razgrajati, razsajati.
Poltern *n.* ropot, ropotanje, šunděr, razgrajanje.
Polternuſs *f.* ropotěc, klopotěc.
Poltron *m.* junak ropotulja, bahač, širokoustnež.
Polyandrie *f.* mnogomoštvo.
polychromatiſch mnogobarven, polihromatičěn.
Polyeder *n.* mnogoplošnik, polieděr.
polyedriſch mnogoplošěn, mnogostén, poliedričěn.
Polygamie *f.* mnogoženstvo, poligamija.
polyglott mnogojezičěn, v več jezikih.
Polygon *n.* mnogokotnik, poligon.
Polygraph *m.* mnogopisěc.
Polyhiſtor *m.* mnogoznalěc, vseizvedeněc, v mnogih strokah veščak, polihistor.
Polyp *m.* mnogonožěc, hobótnica, polip.
polypetal mnogolist, mnogolistěn.
Polyſyllabum *n.* mnogozložnica.
Polyſyndeton *n.* mnogovezje, čestovezje, polisindeton.
Polytechnik *f.* (Polytechnicum *n.*) politéhnika, politehnična šola.
polytechniſch politehniški, politehničěn.
Polytheismus *m.* mnogoboštvo, češčenje mnogih bogov, politeizěm.
Polytheiſt *m.* mnogobožnik, častilěc mnogih bogov, malikovalěc, politeist.
polytheiſtiſch mnogobožěn, malikovalěn, politeističěn.
Pomade *f.* mazilo za lase, pomada.
Pomeranze *f.* pomoranča, naranča; Pomeranzen= pomorančni, narančni.
Pomeranzenbaum *m.* pomorančno drevo (-esa), pomoranča.
Pomeranzengeiſt *m.* pomorančevěc.
Pomeranzenſchale *f.* pomorančna lupina, pomorančěn olupěk.
Pomolog *m.* sadjerejěc, ovočar, pomolog.
Pomologie *f.* sadjereja, sadjarstvo, ovočarstvo, pomologija.
pomologiſch sadjarski, ovočarski, sadjerejski, pomologičěn.
Pomp *m.* slovesěn sprevod, veličastje, bliščoba, velikolepje, gizda, pompa.
pomphaft (pompös) veličastěn, sijajěn, krasěn, velikolepěn, pompozěn, gizdav.
Pönale *n.* kazěn (-i), globa.
Ponderabilien *pl.* težnine *pl.*
Pönitenz *f.* pokora, kazěn (-i).
Pontificale *n.* pontifikal, škofovski obrednik.
Pontificalien *pl.* škofovska oprava, — obleka.
Pontificat *n.* nadsvečeništvo, papeštvo.
Ponton *n.* ladija-mostovnica, mostověn čoln, ponton.
Pontonier *m.* graditelj mostov, premostitelj, vojaški mostar, pontonir.
Pontoniercorps *n.* graditelji mostov, vojaški mostarji, pontonirji *pl.*
Pony *m.* konjičěk, poni.
Popanz *m.* strašilo, bavbav.
Pope *m.* pop; Popen= popovski.
populär priprost, prostonaroděn, lahkoumevěn, narodu mil, ljudstvu priljubljen; (leutſelig) pri-, uljuděn, prijazěn; domač, popularěn; — werden prostemu narodu se prikupiti, — se priljubiti.
populariſieren prostemu ljudstvu umevno napraviti, udomačiti, popularizirati.
Popularität *f.* u-, priljudnost, prijaznost; udomačenost, priljubljenost, popularnost.
Population *f.* prebivalstvo, prebivalci *pl.*
Por *m.* luk, porej, por.
Pore *f.* luknjica, znojnica; preboj.
porös luknjičav, luknjičast, porozěn.
Poroſität *f.* luknjičavost, poroznost, poroziteta.
Porphyr *m.* porfir.
Portal *n.* vrata *pl.*, pročelje, portal.
Porteepee *n.* čop pri sablji, portepej.
Portefeuille *n.* listnica; *fig.* opravilstvo, področje; portfelj; Miniſter ohne — izvanreděn ministěr, ministěr brez posebnega področja (brez portfelja).
Portemonnaie *n.* mošnja denarnica.
Porteur *m.* nosěc, nosilěc.
Portier *m.* vratar, portir.
Portion *f.* kos, del, delež, porcija.
Porto *n.* poštarina, poštnina, porto.
portofrei prost poštarine (poštnine), brez poštarine.

Portofreiheit *f.* oproščenost od poštarine, prostost od poštnine.

Porträt *n.* (*pl.* Porträte) Portrait *n.* (*pl.* Portraits) obraz, slika, podoba, portret.

porträtieren slikati; naslikati, portretirati.

Porträtmaler *m.* obrazar, slikar obrazov, portretni slikar.

Porträtmalerei *f.* obrazna slikarija, obrazarstvo.

Porträtmalerin *f.* obrazarica, slikarica obrazov, portretna slikarica.

Porzellan *n.* porcelan; Porzellan- (porzellanen) porcelanast.

Porzellanerde *f.* porcelanovica.

Porzellangut *n.* porcelanovina.

Porzellanhändler *m.* porcelanar.

Porzellanniederlage *f.* zaloga porcelanovine.

Porzellanware *f.* porcelanovina, porcelanasto blago.

Posamentier *m.* pasar, podkitar, pozamentir.

Posaune *f.* troba, tromba, trobenta; in die — blasen zatrobiti, zatrobentati; *fig.* raznesti, razglasiti, raztrobiti.

posaunen trobiti, trobentati; zatrobiti, zatrobentati.

Posaunenbläser *m.* trobentar, trobĕc, trobentač.

Posaunenregister *n.* piščali v orglah s trobentnim glasom.

Posaunenton *m.* trobentni glas, glas [trombe.

Position *f.* lega, položaj, pozicija.

positiv *adi.* postavljen, ustanovljen; pozitivĕn, stalĕn, trdĕn, gotov; (bejahend) trdilĕn; —e Antwort od-, določĕn odgovor; *adv.* za gotovo, za trdno.

Positiv *m.* nasebnik, pozitiv.

Positiv *n.* órglice *pl.*

posito *adv.* postavimo, recimo, vzemimo, denimo da, na primer.

Positur *f.* položaj, pozitura; sich in — setzen postaviti se, ustopiti se.

Posse *f.* šala, burka, norčija; (Theaterstück) gluma, smešna igra, burka, komedija; —n reißen (treiben) burke (šale) zbijati, norce briti (brijem), norčije uganjati, — plesti (pletem).

Possen *m.* kljubest (-i), nagajanje; einen — spielen nagoditi; nagajati; ponagajati, komu jedno napresti (-predem), — narediti; zum — navlašč, navkljub.

possenhaft burkast, šaljiv, smešĕn, zabavljív, godčevski, norčav.

Possenmacher *m.* (—reißer) šaljivĕc, burkež, smešnik, norčĕk, glumač, pavliha.

Possenreißerei *f.* norčevanje, šale, burke, norčije *pl.*

Possenspiel *n.* burka, gluma, smešna [igra.

Possenstück *n.* smešnica, burka. [vĕn.

possessiv svojilĕn, prilastilĕn, posesi-

Possessivpronomen *n.* svojilĕn zaímĕk, posestno zaime (-na), posesivĕn zaímĕk.

Possessor *m.* posestnik, lastnik, gospodar.

possierlich smešĕn, šegav, šaljiv.

Possierlichkeit *f.* smešnost, šaljivost, šegavost.

Post *f.* pošta; (Nachricht) glas, naznanilo, vest (-i), poročilo; Post- poštni.

Postament *n.* stojalo, podstavĕk, podnožje, stalo, postament.

Postamt *n.* poštni urad, pošta.

Postarbeit *f.* nujno delo, delo ki priganja, — za katero se mudi.

Postbeamte *m.* poštni uradnik.

Postbote *m.* pismonosĕc, listonoša, poštni sel.

Postchaise *f.* poštna kočija, poštni voz.

Posten *m.* mesto (odkazano), stojišče; (Wache) straža; (Wachplatz) stražišče; (Amt) služba, stópinja, mesto; (Geldbetrag) svota, znesĕk.

Postenlauf *m.* hod pošt; der — ist offen pošte gredo (brez ovire).

poste restante *adv.* naj na pošti ostane (počaka), poste restante.

Postexpeditor *m.* poštni odpravitelj.

Postexpedition *f.* poštno odpravništvo, — odpraviteljstvo.

post festum *adv.* po slovesnosti, [prepozno.

postfrei poštarine (poštnine) prost.

Postgeld *n.* poštarina, poštnina.

Posthalter *m.* poštar.

Posthaus *n.* poštna hiša, pošta.

Posthorn *n.* postiljonski (poštarski) [rog.

postieren postaviti, postirati.

Postille *f.* postila.

Postillon *m.* postiljon, poštni hlapĕc, poštni kočijaž, voznik pošte.

Postkalesche *f.* poštna kočija, poštni voz.
Postknecht *m.* poštni hlapěc.
Postkutsche *f.* s. Postkalesche. [rica.
Postmeister *m.* poštar; —in *f.* pošta-
Postnachnahme *f.* poštno povzetje.
Posto *n.* stojišče; — fassen stojišče zavzeti (-vzamem), postaviti se, ustopiti se; osvojiti si mesto, posesti (-sedem) —, polastiti se kraja.
Postordnung *f.* poštni red.
Postpferd *n.* poštni konj.
Postporto *n.* poštarina, poštnina.
Postrecepisse *n.* poštna prejemnica, poštnoprejemni list, recepis.
Postreise *f.* potovanje s pošto.
Postrittgeld *n.* poštna jezdnina.
Postsäule *f.* miljni stebĕr, miljekaz, miljnik.
Postscript *n.* pripisěk, dostavěk.
Poststation *f.* poštna postaja, — štácija.
Poststraße *f.* vélika —, poštna cesta.
Posttag *m.* poštni dan (dneva).
Posttaxe *f.* poštna taksa.
Postulant *m.* zahtevalěc, terjalěc.
Postulat *n.* zahteva, terjatěv, zahtevěk, postulat.
Postverbindung *f.* poštna zveza.
Postverkehr *m.* poštno občenje.
Postverwalter *m.* poštni upravitelj, poštni oskrbnik.
Postverwaltung *f.* uprava pošt, poštno upraviteljstvo.
Postwagen *m.* poštni voz.
Postwechsel *m.* poštna izmena, preprega poštnih konj.
Postwesen *n.* poštarstvo, poštne zadeve, poštna opravila.
Postzug *m.* poštni vlak.
Potentat *m.* mogočnik, vladalěc, vladar, imenitnik, mogotěc, potentat.
Potenz *f.* moč (-í), oblast (-i); (arithm.) vzmnož (-i), potenca. [potencirati.
potenzieren vzmnožiti; vzmnoževati,
Potpourri *n.* zmes (-i), potpuri.
Pottasche *f.* pepelík, lugasta sol (-í), potošelj.
Pottaschsieder *m.* pepelar.
Pottaschsiederei *f.* pepelarnica.
Pottfisch *m.* (Pottwal *m.*) glavač.
Pottweide *f.* bela vrba.
potz *interj.* — tausend de-te! de-te šencaj! de-te šembraj! raca na vodi! kosmata kapa! bùs te plentaj! ti para plentana! [piška.
Poularde *f.* spitan piščaněc, tolsta
poussieren pospeševati, podpirati, pomagati; s svojim pokroviteljstvom koga povzdigniti, do uglednosti povišati.
präambulieren v-, napeljavati, pripravljati, uvod igrati.
Präambulum *n.* predigra, uvod.
Präbende *f.* prebenda, duhovnija.
Präcedens *n.* (*pl.* Präcedentien) predidoči slučaj, bivši dogoděk.
Pracht *f.* krasota, bliščoba, dika, sijajnost, veličastvo, veličje, velikolepje; Pracht- prekrasni, blišćeči, sijajni, prelepi, gizdavi.
Prachtaufzug *m.* sijajni —, veličastni —, svečanostni sprevod.
Prachtausgabe *f.* sijajno izdanje, krasna izdava, dična oprava knjige.
Prachtexemplar *n.* krasni izvod, velelepi eksemplar.
Prachtgebäude *n.* velelepa zgradba, krasno poslopje, veličastno zidanje.
prächtig krasěn, sijajěn, bliščeč, dičěn, gizdav, sprelep.
Prachtliebe *f.* krasoljubje, gizdavost.
prachtliebend krasoljuběn, bliščoboljubiv, gizdav, šopirěn.
prachtvoll prekrasěn, sijajěn.
Prachtwerk *n.* prekrasno (sijajno) delo; sijajna knjiga; dičěn umotvor.
Präcipitat *n.* usedlina, kaliž.
präcipitieren na dno spraviti, usedlino napraviti; *fig.* prenagliti, strmoglaviti.
präcise točěn, natančěn, precizěn, določěn; (gedrängt) jedrnat; *adv.* točno, na tanko.
präcisieren na tanko določiti, precizirati.
Präcision *f.* točnost, natančnost; (Bündigkeit) jedrnatost, jasnost, precizija.
präcludieren zakleniti, izključiti.
präclusiv zadnji, neprelóžěn, nepodaljšljív.
Präclusivfrist *f.* zapadna doba, zapadni rok, neprevložni (zadnji) obrok.
Prädestination *f.* predodredba, predodločba, vnapredno določilo, predestinacija.

prädestinieren pred odmeriti, pred nameniti, predodrediti, vnapred določiti, predestinirati.

Prädicant *m.* pridigar, propovednik, cerkveni govornik.

Prädicat *n.* (gramm.) povedĕk, predikat; (Titel) pridevĕk, naslov.

prädicativ dopovedĕn, dopovedkov, predikativĕn.

prädicieren povedati (-vem), prisoditi, prideti (-denem); *impf.* prisojati, pridevati.

prädominieren nad-, prevladovati, imeti (imam) premoč; omàh dobiti.

Präexistenz *f.* predbivanje, preeksistenca.

Präfect *m.* predstojnik, načelnik, ravnatelj, prefekt.

Präfix *n.* predponka, sprednica.

prägen vtisniti; vtiskovati, kovati; in's Gedächtnis — vtisniti si v spomin (v glavo), zapomniti si.

Präger *m.* novcekovĕc.

Pragmatik *f.* pragmatika.

pragmatisch pragmatičĕn, pragmatiški.

prägnant jedrnat, pomembĕn, tehtovit, določĕn, pregnantĕn.

Prägnanz *f.* jedrnatost, pregnantnost, pregnanca.

Prägung *f.* kov; kovanje.

prahlen bahati se, šopiriti se, hvaliti (hvalisati) se, ustiti se, širokoustiti, hlastati, veličiti se, povzdigovati se.

Prahler *m.* bahač, širokoustnež, bahalĕc, hlastalĕc.

Prahlerei *f.* baharija, bahanje, bahavost, bahaštvo, samohvalnost.

Prahlerin *f.* bahalka, širokoustnica.

prahlerisch bahav, bahaški, šopirĕn, samohvalĕn, širokoustĕn, hlastav; gizdav, nečimern.

Prahlhans *m.* s. Prahler.

Prahlsucht *f.* bahavost, šopirnost, hlastavost.

prahlsüchtig bahav, šopirĕn, hlastav.

Prairie *f.* travnata planjava, prerija.

präjudicieren predsoditi, naprej soditi, prejudicirati; (nachtheilig sein) biti (sem) na škodo, škodovati.

Präjudiz *n.* predsodĕk, prenagla sodba; škoda.

prakticieren vaditi se, uriti se, pripravljati se, prakticirati; delati, izvrševati.

Praktik *f.* vaja, izvrševanje, praktika; vajenost, izurjenost, praktičnost; die —en zvijače, spletke *pl.*

praktikabel porábĕn, priprávĕn.

Praktikant *m.* vajenĕc, praktikant.

Praktiker *m.* izkušenĕc, veščak, praktik.

praktisch dejanski, izvrševalĕn, praktiški; porábĕn, praktičĕn.

Prälat *m.* prelat.

Prälatur *f.* prelatstvo, prelatura.

Prälegat *n.* predzapis, predvolilo.

Präliminare *n.* proračun, računski načrt.

Präliminarien *pl.* načrt mirovnih pogojev, podstavni dogovori.

Prall *m.* odskok, odboj, odlet.

prall napet, nategnen.

prallen (an—) trčiti, butniti, treščiti; (ab—) odskočiti, odleteti, odbiti se.

präludieren uvod igrati, preludirati.

Präludium *n.* predigra, uvod, preludij.

Prämiant *m.* obdarjenĕc, obdarovanĕc, premijant.

Prämie *f.* darilo, nagrada, premija; (Assecuranz—) zavárščina.

prämiieren obdariti, obdarovati, nagraditi, premijirati.

Prämisse *f.* prednji stavĕk, prorek, premisa.

Prämium *n.* darilo, nagrada, premij.

Prämonstratenser *m.* premonstratenĕc, belorizĕc.

prangen bliščati (-im) se, lesketati (-am u. leskečem) se; dičiti se, ponašati se, skazovati se.

Pranger *m.* sramotni stebĕr, sramotni odĕr, sramotišče.

Pränotant *m.* predznamovalĕc, prenotant.

Pränotat *m.* predznamovanĕc, prenotat.

Pränotation *f.* predznamovanje, predznamba, prenotacija; Pränotations= predznambĕni, prenotacijski.

pränumerando *adv.* naprej plačevaje.

Pränumerant *m.* predplačnik, predplatitelj, naročnik, prenumerant.

Pränumeration *f.* predplačilo, naročba, naročilo, prenumeracija.

Pränumerationsbetrag *m.* predplačilni znesĕk, naročnina.

pränumerieren predplačati, naročiti se na kaj, prenumerirati.

präoccupieren prehiteti koga pri zasedanji, prej zasesti (-sedem), prej polastiti se.

Präparand *m.* (učiteljski) pripravnik, preparand.

Präparandie *f.* (učiteljska) pripravnica, pripravnišče, preparandija.

Präparat *n.* pripravĕk, prigotovĕk, preparat.

Präparation *f.* priprava, preparacija.

präparieren pripraviti, prigotoviti, postrojiti; *impf.* pripravljati, preparirati.

Präponderanz *f.* preteža, pretežnost.

Präposition *f.* predlog, razmernik, prepozicija; Präpositional- predložni, prepozicijonalĕn.

Präpotenz *f.* prémoč (-i), prepotenca, prevlada.

Prärogativ *n.* predpravica, prednost.

Präsens *n.* sedanji čas, sedanjik.

Präsent *n.* dar, darilo, podarĕk, vezilo, prezent.

Präsentant *m.* predlagalĕc, predložitelj, prezentant.

Präsentation *f.* predaja, izročitĕv; (zu einer Stelle) predlog, priporočitĕv, priporočilo, nasvet; (eines Wechsels) predočba; prezentacija.

Präsentationsfrist *f.* rok za predočbo, prezentacijski obrok.

Präsentationsrecht *n.* pravica predlaganja, pravo nasvetovanja.

Präsentatum *n.* dan vložbe in tekoče število, vloženo, prezentirano.

präsentieren predati, izročiti, vložiti; *impf.* izročevati, vlagati; (zu einem Amte) predložiti, nasvetovati, priporočiti; *impf.* predlagati, priporočati; (den Wechsel) predočiti, predložiti, prezentirati; (das Gewehr) čast skazati (skažem), predstaviti orožje, prezentirati; präsentiert! daj(te) čast! sich — pokazati se, biti (sem) na pogled.

Präsentierteller *m.* ponudilni krožnik, predajalni pladĕnj.

Präsenzliste *f.* imenik navzočih, popis prisotnih.

Präservativ *n.* branilo, čuvalo, varovalo, obvarovalĕn lek, branilĕn pripomočĕk, preservativ.

Präses *m.* predsednik.

Präsident *m.* predsednik, prvosednik, prezident.

Präsidentschaft *f.* prvosedstvo, predsedstvo.

präsidieren predsedovati, biti (sem) predsednik, prezidirati.

Präsidium *n.* predsedstvo, predsedništvo, prezidij.

prasseln pokljati, pokati, prasketati (-am u. praskečem).

Prasseln *n.* pokljanje, prasket, prasketanje.

prassen razkošno —, razuzdano —, nezmerno —, potratno in zapravljivo živeti, trebuhu streči (strežem), tratiti, zapravljati.

Prasser *m.* požrešnik, požeruh, potratnik, zapravljivĕc, raztočnik; —in *f.* požrešnica, požeruhinja, potratnica, zapravljivka.

präsumieren misliti si kaj naprej, soditi, sumiti, domnevati, presumirati.

Präsumption *f.* prej umišljena dozdeva, sumnja, presumcija, domnevanje.

präsumptiv dozdevĕn, presumtivĕn, domnevĕn.

Prätendent *m.* prisvojevalĕc oblasti, tekmec za vladarstvo, pretendent.

prätendieren svojiti si, prisvajati si, lastiti se česa, prilaščevati si kaj, kot svoje terjati (zahtevati), pretendirati.

Prätension *f.* terjanje, zahtevanje, pretenzija, terjatĕv, zahteva; drznost, brezobzirnost, oholost; ohne — ponižĕn, skromĕn.

prätentiös prevzetĕn, oblastĕn, drzĕn, pretencijozĕn.

präterieren preskočiti.

Präteritum *n.* pretekli —, minoli čas, preteklost, preteritum.

Prätext *m.* pretveza, (prazĕn) izgovor.

Prätor *m.* pretor.

Prätur *f.* pretorstvo, pretura.

Pratze *f.* šapa.

prävenieren prehiteti (-im), prestreči (-strežem), pretéči.

präventiv preodvratĕn, predodvračalĕn, preventivĕn.

Präventivmaßregel *f.* preodvratna (preventivna) naredba.

Praxis *f.* dejanje, izvrševanje, vaja, praksa, skušnja; (Gewohnheit) običaj, navada.

preciös (geziert) pretirano ličěn, prisiljen, napačno nežěn.

predigen propovedati, propovedovati, pridigati, pridigovati; (ermahnen) opominjati.

Prediger *m.* propovednik, pridigar; Prediger- pridigarski, propovedniški.

Predigt *f.* propoved (-i), pridiga, cerkveni govor; (Straf—) opomín, posvarilo; jmdm. eine — halten živo posvariti, opominjati, pokarati.

Predigtamt *n.* pridigarstvo, propovedništvo.

Predigtentwurf *m.* načrt propovedi, osnova pridige.

Predigtsammlung *f.* zbirka propovedij, zbirka cerkvenih govorov (pridig).

Predigtstuhl *m.* propovednica, prižnica, leca.

Preference *f.* preferansa.

Preis *m.* cena, kup; zu welchem — po čem, v kakšen kup, po kateri ceni; der genaueste — najnižja cena, najboljši (najzadnji) kup; um einen geringeren — bolj po ceni, ceneje, boljši kup; um jeden — po vsaki ceni, na vsak način, naj velja kar hoče; um keinen — po nobeni ceni, na noben način, nikakor ne, za vse na svetu ne; den — festsetzen zaceniti, ceno postaviti; vom — ablassen popustiti, odjenjati, prijenjati; den — überschreiten ceno preskočiti; d. — steigt cena gre kvišku od. raste; der — ist gestiegen cena je poskočila; der — fällt cena jenjuje od. se niža (pada); (Belohnung) plačilo, darilo, nágrada; (Lob u. Ehre) čast in slava, čast in hvala.

Preisaufgabe *f.* naloga z razpisanim darilom, razpisana —, nagradna naloga.

Preisausschreibung *f.* razpis darila, — nagrade.

Preisbewerber *m.* tekmovalěc za nagrado, natecalěc za razpisano darilo.

Preisbewerbung *f.* tekmovanje (poganjanje) za nagrado, natecanje za razpisano darilo.

Preiscourant *m.* cenik, cenilnik, cenovnik (kupčijski).

Preiselbeere *f.* brusnica, tičja črnica.

preisen slaviti, poveličevati, hvaliti in častiti, slavo peti (pojem), preslavljati; glücklich — za srečnega imeti (imam) od. čislati, blagrovati.

Preisen *n.* poveličevanje, preslavljanje.

Preiser *m.* hvalilěc, slavitelj, poveličevalěc, preslavljalěc.

Preisfrage *f.* nagradno vprašanje, vprašanje z razpisanim darilom.

preisgeben prepustiti (izročiti) na plenjenje, izpostaviti; *impf.* prepuščati, izpostavljati (opasnemu položaju).

Preisgebung *f.* prepustitěv, izročitěv v pogin, izpostavljenje v nevarnost.

Preisliste *f.* s. Preiscourant.

Preisrichter *m.* sodnik o razpisanih darilih, prisoděc nagrade, razsojevalěc pogojenih vprašanj.

Preisschrift *f.* za razpisano darilo těkmajoč spis, spis za natečaj, těkmajoča razprava; gekrönte — obdarjeni spis, nagrajena razprava, sestavěk kateremu so prisodili (prvo) darilo (nagrado).

Preisstück *n.* obdarjena (nagrajena) igra.

Preistarif *m.* ceník, cenovník, ustanovljena cena.

preiswürdig (seines Pr. w.) vreděn; (des ausgeschr. Pr. w.) darila (nagrade) vreděn, hvalevreděn.

Preiswürdigkeit *f.* vrednost; hvalevrednost, vrednost darila.

Preiszuerkennung *f.* prisoja darila, prisodba nagrade, nagrajenje.

prekär dvoměn, dvomljiv, negotov.

prellen pre-, ukaniti, prevariti, oslepariti, ociganiti, ogoljufati.

Preller *m.* goljuf, slepar; (prallender Schlag) plèsk, udarěc; (Abprall) odskok, odboj.

Prellerei *f.* prevara, goljufija, sleparija.

Prellerin *f.* goljufica, sleparica.

Premier *m.* prvi (ministěr).

Presbyter *m.* svečenik, duhovnik, prezbitěr.

Presbyterianer *m.* prezbiterijan, prezbiterijaněc.

Presbyterium *n.* svečeniški oddelěk (prostor), prezbiterij.

pressant nujěn, neodlóžěn, presantěn; es ist nicht — ni sile, ne mudi se.

pressbar stisljiv, stlačljiv; die Luft ist — zrak se da (se more) stisniti.

Pressbarkeit *f.* stisljivost.

Preſſe *f.* tlačilnica, stiskalnica, tiskalo, preša; (Buchdruck) tisk, natis; unter die — geben dati tiskati, dati v natis (v tisk); ſich unter der — befinden biti (sem) v tisku (v natisu), tiskati se.

preſſen stiskati, tlačiti, měčkati, prešati, ožemati; *pf.* stisniti, ožeti (ožmem); (hart zuſetzen) pestiti, priganjati, siliti, kliniti (koga).

Preſſer *m.* stiskalěc, tlačilěc.

Preſsfreiheit *f.* tiskovna svoboda, svoboda tiska; svobodni tisk.

Preſsgericht *n.* sodišče v tiskovnih zadevah, sodišče za prestopke tiskovnega zakona.

Preſsgeſetz *n.* tiskovni zakon, postava o tiskovinah. [drožje *pl.*

Preſshefe *f.* (Preſsgerm) stisnene

preſſieren nuditi, siliti; es preſſiert sila je, nujno je, mudi se, ne da se odlašati (odložiti); preſſiert ſein imeti (imam) opravila čez in čez, imeti čez glavo opraviti.

Preſskufe *f.* kad (-i), krnica.

Preſsmaſchine *f.* ſ. Preſſe.

Preſsſchraube *f.* vreteno, vretenica.

Preſsübertretung *f.* prestopěk tiskovnega zakona, prekršěk tiskovne postave.

Preſszeug *n.* tiskalo, tiskalno orodje, tiskalna priprava. [vara.

Preſtige *n.* sleparstvo, sleparija, pre-

pretios dragocen, žlahtěn.

Pretioſen *pl.* dragocenosti *pl.*, dragotine *pl.*

Pricke *f.* ost (-i), ostěn; (Fiſch *Petromyzon*) piškur.

prickeln *tr.* bockati, zbadati; *intr.* skeleti, ščemeti, rezati (režem).

prickelnd (pikant) rezěk, rezěn.

Prieſter *m.* svečenik, duhovnik, mašnik; der hohe — véliki duhovnik; Prieſter= svečeniški, duhovski, duhovni, mašniški.

Prieſteramt *n.* svečeništvo, duhovstvo, duhovska služba, mašništvo.

Prieſterhaus *n.* duhovno semenišče, bogoslovnica.

Prieſterherrſchaft *f.* duhovska vlada, vlada duhovščine.

Prieſterin *f.* svečenica, duhovnica.

prieſterlich duhovski, mašniški, mašnikov, svečeniški.

Prieſterorden *m.* duhovni red.

Prieſterrock *m.* duhovska obleka.

Prieſterſchaft *f.* duhovščina, duhovstvo, duhovništvo, duhovniki *pl.*, svečeništvo, svečeniki *pl.*

Prieſterſtand *m.* duhovski stan, mašniški stan, duhovstvo.

Prieſterthum *n.* duhovstvo, duhovništvo, svečeništvo.

Prieſterweihe *f.* mašnikovo posvečenje (posvečevanje), posvečenje v mašnika, rokopolaganje (-pokladanje); die — ertheilen v mašnika posvetiti.

Prima *f.* prvi razred, prima. [dona.

Primadonna *f.* prva pevkinja, prima-

Primaner *m.* učeněc prvega razreda, primaněc.

primär prvotěn, prvi.

Primararzt *m.* (Primarius *m.*) prvi zdravnik, primarij.

Primas *m.* (*pl.* Primaten) prvak med nadškofi, prvostolnik, primas.

Primat *n.* prvaštvo med nadškofi, prvostolništvo, primat; (Vorrang überhaupt) prvenstvo.

Primawechſel *m.* prva menica.

Prime *f.* (in der Muſik) prvi glas, prva stópinja; (beim Fechten) prvi ustop; prvica.

Primel *f.* trobentica, jaglec (jagelca), jeglič. [prost.

primitiv prvotěn, primitivěn, pri-

Primiz *f.* nova maša, primica.

Primogenitur *f.* prvorojenstvo, primogenitura.

Primſenkäſe *m.* brinzověc, brinzov sir.

Primzahl *f.* praštevilo, prvotno število, prvinsko število.

Princip *n.* (*pl.* Principien) princip; (Urgrund) začeték, izvor; (Grundſatz) načelo, glavno vodilo, podstavna misěl (-); zakon.

Principal *m.* gospodar, prednik, predstojnik, principal.

Principat *n.* predstvo, prvenstvo, prvaštvo, principat. [cipijelěn.

principiell načelěn, podstavěn, prin-

Prinz *m.* knez, princ; kaiſerlicher — cesarjevič, carjevič; königl. — kraljevič; fürſtlicher — kneževič.

Prinzeſſin *f.* kneginja, princezinja; cesarična, carevna; kraljična, králjevna.

Prior *m*. prednik, prijor, predstojnik samostana; **Prior**= prijorski.

Priorat *n*. prijorstvo, samostansko predstojništvo. [mostana.

Priorin *f*. prednica, predstojnica sa-

Priorität *f*. predstvo, prednost, prijoriteta.

prioritätisch predstven, prijoritetěn.

Prise *f*. ščepěc; (erbeutetes Schiff) zajeta —, zaplenjena ladija.

Prisma *n*. prizma.

prismatisch prizmatičěn.

Pritsche *f*. (Patsche, Klatschbrett) pleskavica, plaska, lopata, tolkača; (hölzerne Lagerstätte) pograd, ležišče na deskah, pričua.

pritscheln (po vodi) pleskati, tleskati, brluzgati.

privat zaseběn, zasoběn, samosvojěn, privatěn; (geheim) tajěn.

Privatangelegenheit *f*. zasebna zadeva, privatna stvar (-i).

Privatbrief *m*. privatno pismo.

Privatdocent *m*. privatni docent, privatdocent.

Private *m*. zasebnik; *f*. zasebnica.

Privateigenthum *n*. zasebna last (-i), zasebna (privatna) svojina.

Privatier *m*. zasebnik. [za-se.

privatim *adv*. natihoma, med seboj,

Privatinteresse *n*. osebna korist (-i).

privatisieren za-se živeti (-im), osebovati, privatizirati.

Privatist *m*. privatni učeněc, privatist.

privativ izključěn, privativěn.

Privatleben *n*. zasebno —, privatno —, domače življenje.

Privatlectüre *f*. domače berilo, privatno čitanje.

Privatmann *m*. s. Privatier.

Privatperson *f*. s. Private.

Privatrecht *n*. zasebno pravo.

privatrechtlich zasebnopravěn. [(-i).

Privatsache *f*. zasebna (privatna) reč

Privatschuldverschreibung *f*. zasebna dolžnica, osobinsko dolžno pismo.

Privatschule *f*. zasebna učilnica, privatna šola.

Privatunterricht *m*. domači pouk, privatno poučevanje.

Privatvergnügen *n*. privatno veselje, svoja zabava.

Privatvermögen *n*. zasebno —, privatno —, osobinsko premoženje (— imovina). [stvo.

Privatwirtschaft *f*. zasebno gospodar-

Privatzeugnis *n*. zasebniško izpričevalo, privatna svedočba, privatno potrdilo.

Privet *n*. stranišče.

Privileg *n*. **Privilegium** *n*. (*pl*. Privilegien) svoboščina, predpravica, privilegij u. privilegija. [ščin.

Privilegieninhaber *m*. imetnik svobo-

Privilegienurkunde *f*. listina o svoboščinah, potrdilno pismo o predpravicah.

privilegieren podeliti predpravico (svoboščino), dati (dam) privilegij, privilegirati.

privilegiert samopravěn, s predpravicami obdarjen, privilegiran.

pro und contra *adv*. za in zoper, za in proti.

probabel verjetěn.

Probabilität *f*. verjetnost.

probat po skušnjah potrjen, skušen, dokazan, pripoznan.

Probe *f*. skušnja, poskušnja, poskus; (Beweis) dokaz; (Muster) ogled, obrazěc; auf die — stellen skušati; **Probe**= poskusni, za poskušnjo.

Probearbeit *f*. delo na poskušnjo.

Probeblatt *n*. ogledni list, list na ogled.

Probebogen *m*. pola na ogled, ogledna pola.

Probedruck *m*. tisk na poskušnjo.

Probefahrt *f*. poskusna vožnja.

probehältig po skušnji potrjen, preizkušen; (v. Wechsel) trděn, v redu.

Probejahr *n*. poskusno leto, leto poskušnje.

Probelection *f*. poskusno predavanje.

Probepredigt *f*. pridiga na poskušnjo, poskusna propoved (-i).

Probeschrift *f*. pisanje na ogled, lepopisěn poskus.

Probestück *n*. obrazěc, ogleděk, izvod (komad) na ogled, poskusěk.

Probevorlesung *f*. s. Probelection. [ba.

Probezeit *f*. čas poskušnje, poskusna do-

Probier= poskusni.

probieren iz-, po-, skusiti; *impf*. iz-, po-, skušati, preizkušati.

Probierer *m.* poskušalĕc, preizkušalĕc.
Probierstein *m.* zlatarska oslica, pre-
usni kamen.
Problem *n.* vprašanje, zastavica, na-
a, problem.
problematisch negotov, dvomĕn, pro-
matičĕn.
Procedur *f.* ravnanje, ravnava, po-
panje, procedura.
Procent *n.* odstotĕk, procent; (Ge-
nn) dobičĕk.
procentual odstotĕn, procentuvalĕn.
Process *m.* pravda, pravdanje, tožba,
por; (chem.) postopanje; proces;
— anhängig machen tožbo začeti
nem), tožbo vzdigniti zoper koga,
nati (-ženem) pravdo do sodišča;
machen na tožbo dejati (-denem);
führen pravdati se, tožiti se, toža-
se; durch — verlieren zapravdati,
ožariti; durch — erhalten iztožiti,
ožbo dobiti, izpravdati; Process-
vdni, pravdanjski.
Processacten *pl.* pravdni spisi, prav-
jska pisma.
Processführer *m.* pravdar.
processieren pravdati se, tožiti se,
riti se, procesirati.
Procession *f.* obhod (cerkveni), spre-
, procésija.
Processkosten *pl.* pravdni stroški.
Processordnung *f.* pravdni red, — za-
, sodni red.
Processsache *f.* pravdna reč (-i), —
va.
processsüchtig pravdljiv, prepirljiv,
darski; er ist sehr — velik pravdar
ch bin nicht — ne strežem na tožbo.
Processverfahren *n.* pravdna ravnava,
rava (ravnava) pravde.
Proclamation *f.* pro-, razglas, oklic,
lasilo, proklamacija.
proclamieren proglasiti, razglasiti,
ati (-kličem), proklamirati; *impf.*
lašati, oklicevati.
Procura *f.* (Vollmacht) pooblastilo,
močje; (Besorgungsgebür) uprav-

Procuration *f.* oskrbovanje, uprav-
, prokuracija.
Procurator *m.* pooblaščenĕc, zastop-
oskrbnik, upravitelj, prokurator.

Procuratur *f.* oskrbništvo, upravitelj-
stvo, prokuratura.
procurieren oskrbovati, upravljati.
Producent *m.* pri-, izdelovalĕc; (Vor-
zeiger der Urkunde) pokazalĕc; pro-
ducent.
producieren pri-, izdelovati; (eine Ur-
kunde) pokazati (-kažem); producírati;
sich — pokazati se, nastopiti; razkazo-
vati se, javno kazati se, producirati se.
Product *n.* izdelĕk, proizvod; pri-
delĕk, obrodĕk, sad, sadež, plod; (Er-
gebnis) učinĕk, nasledĕk; (in der Ma-
thematik) zmnožĕk, znesĕk, produkt.
Production *f.* (von Urproducten) pri-
delovanje, dobivanje; (von Kunstpro-
ducten) izdelovanje, izgotavljanje;
(theatr.) predstava, produkcija.
Productionscapital *n.* glavnica za pri-
delovanje, denarji za izdelovanje.
Productionskosten *pl.* stroški pridelo-
vanja, stroški za izdelovanje.
productiv plodĕn, rodovitĕn, plodo-
vit, produktivĕn.
Productivität *f.* plodnost, plodovitost,
rodovitnost, produktivnost. [fanĕn.
profan neposvečen; posvetĕn, pro-
Profanation *f.* oskrunjenje, oskrunje-
vanje, profanacija.
Profangeschichte *f.* posvetna —, pro-
fanna zgodovina.
profanieren oskruniti, profanirati.
Profess *f.* obljuba (samostanska).
Profession *f.* rokodelstvo, posĕl, obrt-
nija; was ist er von — s čim se peča,
kaj je njegov posĕl? [nist.
Professionist *m.* rokodelĕc, profesijo-
Professor *m.* profesor, učitelj.
Professorencollegium *n.* učiteljski (pro-
fesorski) zbor, zbor profesorjev.
Professur *f.* profesorstvo, profesorska
služba, učiteljska stólica, profesura.
Profil *n.* postranska podoba, prerezni
načrt, profil.
Profit *m.* dobičĕk, korist (-i), profit.
profitabel dobičĕk donašajoč, koristĕn.
profitieren dobičĕk narediti, pridobiti,
profitirati; *impf.* dobičĕk delati, —
imeti (imam), pridobivati.
Profoß *m.* vojaški jetničar, vojni tam-
ničar, profos.
Prognose *f.* napoved (-i), prognoza.

Prognostikon *n.* prorokovanje; ein — stellen prorokovati.

prognostisch napovedĕn, prorokovalĕn.

prognostizieren napovedati (-povem); napovedovati, prorokovati, prognosticirati.

Programm *n.* program, črtež; razglasilĕn spis; (Schul—) šolsko poročilo, šolski letopis, šolsko izvestje.

Progression *f.* napredovanje; (arithm.) postopovanje, progresija, postopica.

Progressist *m.* napredovalĕc, naprednjak, progresist.

progressiv *adi.* napredovalĕn, napredujoč; progresivĕn, postopĕn; *adv.* postopice, postopno, progresivno.

prohibieren zabraniti, prepovedati (-vem); *impf.* braniti, ovirati, prepovedovati.

prohibitiv zabranilĕn, zabranjujoč, prepovedovalĕn, prohibitivĕn.

Prohibitivsystem *n.* zabranilne naredbe proti tuji trgovini, prohibitivna sistema.

Project *n.* projekt; načrt, osnova; namera, nakana; nasvet, predlog.

projectieren načrt narediti, projektirati; snovati, nameravati; nasvetovati.

Projectil *n.* zalučen strel, vržen naboj, hitalo.

Projection *f.* vzmet, projekcija; Projections- vzmetni, projekcijski.

Projectionslehre *f.* vzmetoslovje, nauk o projekciji.

Prolegomena *pl.* predgovor.

Proletariat *n.* siromaštvo, siromašniki *pl.*, proletarijat.

Proletarier *m.* siromak, siromašnik.

Prolog *m.* predgovor, uvod, prolog.

Prolongation *f.* podaljšanje, odlog, prolongacija.

Prolongationsgebür *f.* preložnina.

prolongieren podaljšati, odložiti, preložiti, prolongirati.

Promemoria *n.* spomenica, spisane prošnje *pl.*

Promenade *f.* šetališče, sprehajališče, sprehod, promenada.

promenieren sprehajati se, šetati, šetati se, promenirati.

Promesse *f.* promesa.

Promotion *f.* povišanje, povzdignenje, imenovanje za doktorja, promocija.

promovieren *tr.* povišati, povzdigniti, imenovati za doktorja (doktorjem), podeliti doktorstvo; *intr.* postati (-stanem) doktor; promovirati.

prompt *adi.* ročĕn, promptĕn, hitĕr; (pünktlich) točĕn, natančĕn; *adv.* urno, ročno, točno, brez pomude, na tanko.

Promulgation *f.* razglas, objavljenje, proglašenje, promulgacija.

promulgieren razglasiti, oznaniti, objaviti, proglasiti; *impf.* proglašati, razglašati, promulgirati.

Pronomen *n.* zaimé (-na), zaimĕk, pronomen.

pronominal zaimenski, zaimenĕn.

prononciert ostro izražen, odločĕn, očitĕn.

Pronunciation *f.* izreka, izgovarjanje, prednašanje, pronuncijácija.

Propädeutik *f.* pripravljalni náuk, propedévtika, uvodni nauk, uvod.

propädeutisch pripravljalĕn, propedévtičĕn.

Propaganda *f.* razširjanje, propaganda; — machen širiti, razširjati, iskati privržencev.

Prophet *m.* prorok; (Wahrsager) vedeževalĕc, napovedovalĕc, prorokovalĕc; Propheten- proroški.

Prophetin *f.* prorókinja; (Wahrsagerin) vedeževalka, napovedovalka, prorokovalka.

prophetisch proroški, prorokovalĕn.

prophezeien prorokovati, napovedati (-vem), vedeževati, napovedovati.

Prophezeiung *f.* prorokovanje; napovedovanje, vedeževanje.

prophylaktisch obvarovalĕn, odvračalĕn, profilaktičĕn.

Proponent *m.* predlagalĕc, proponent.

proponieren predložiti, nasvetovati, predlagati, proponirati.

Proportion *f.* razmera, razmerje; sorazmerje, proporcija.

proportional razmerĕn, proporcijonalĕn.

Proportionale *f.* sorazmernica.

proportioniert razmerĕn, proporcijoniran; (ebenmäßig) ravnomerĕn, somerĕn, skladomerĕn; — sein ujemati se.

Proposition *f.* nasvet, predlog.

Propst *m.* prošt.

Propstei *f.* proštija.

Prorector *m.* namestni ravnatelj, prorektor.

Prorogation *f.* podaljšanje, prelog.

prorogieren podaljšati, preložiti.

Prosa *f.* proza, nevezana beseda, prosti govor.

Prosaiker *m.* prozaik, pisatelj v nevezani besedi.

prosaisch nevezan, prozaičĕn, prozaiški, v prozi. [proscenij.

Proscenium *n.* ospredje pozorišča,

proscribieren izobčiti, iz-, prognati (-ženem), preklicati (-kličem), proskribirati.

Proscribierte *m.* izobčenĕc, izgnanĕc, proskribiranĕc.

Proscription *f.* izobčenje, prognanstvo, proskripcija.

Proscriptionsliste *f.* imenik izobčencev, imenik proskribirancev.

Proselyt *m.* spreobrnenĕc, novoverĕc, proselit; —en machen spreobračati, nabirati novih verskih pristašev.

Proselytenmacher *m.* spreobračevalĕc, nabiralĕc novovernikov. [gaj!

prosit *interi.* na zdravje! Bog poma-

Prosodie *f.* zlogomerje, prozodija.

Prosodik *f.* nauk o zlogomerji, prozodika.

prosodisch zlogomerĕn, prozodičĕn.

Prospect *m.* po-, razgled.

prosperieren uspevati, rasti, ugodno se razvijati, napredovati, prosperirati.

prostituieren postaviti v zasmeh, osramotiti.

Prostitution *f.* osramočenje; izpostavljenje, blodništvo, prostitucija.

Protection *f.* zaščita, pokroviteljstvo, varstvo, obramba, protekcija.

Protector *m.* zaščitnik, pokrovitelj, zavetnik, zagovornik, protektor.

Protectorat *n.* pokroviteljstvo, zavetništvo, varstvo, protektorat.

Protectorin *f.* pokroviteljica, zaščitnica, zavetnica.

Protegé *m.* ljubljenĕc; zaščičenĕc.

protegieren ščititi, varovati, braniti, zagovarjati; vleči se, potegovati se, poganjati se za koga.

Protest *m.* odpòr, upor, protest.

Protestant *m.* protestant, luteranĕc; —in *f.* protestantinja, luteranka.

protestantisch protestantski, luteranski.

Protestation *f.* ugovarjanje, upiranje, ugovor.

protestieren upreti se, ustaviti se; *impf.* upirati se, ustavljati se, protiviti se, ugovarjati, protestirati.

Protokoll *n.* zapisnik, protokol.

protokollarisch zapisniški; —e Aufnahme izpraševanje na zapisnik, sestavljanje zapisnika.

protokollieren za-, vpisati (-pišem) v zapisnik, zabeléžiti, protokolirati; *impf.* zapisovati.

Protokollführer *m.* (Protokollist) zapisnikar, zapisovalĕc, protokolist.

Protokollführung *f.* zapisovanje.

Protokollsnummer *f.* število (vložnega) zapisnika.

Prototyp *m.* u. *n.* pralik, prototip.

protzen kujati se.

protzig kujav.

Protzwagen *m.* kola za topove, topničarski voz.

Provenienz *f.* (Herkunft) proizhajanje, prihod; (Ertrag) prihodĕk, dobičĕk.

Proverbium *n.* pregovor, rek.

Proviant *m.* živež, hrana, zaloga živeža, provijant; Proviant= živežni, provijantni.

Proviantmeister *m.* preskrbljevalĕc živeža, provijantmojstĕr. [veža.

Proviantwesen *n.* preskrbljevanje ži-

Provinz *f.* pokrajina, dežela, provincija.

Provinzial *m.* provincijalni poglavar samostanov, provincijal.

Provinzialismus *m.* beseda v kaki pokrajini navadna, le v kakem kraji (ne splošno) udomačen izraz, provincijalizĕm.

provinziell pokrajinski, provincijalĕn.

Provision *f.* (Vorrath) zaloga; živež; (Besorgungsgebür) opravnina, preskrbnina, provizija.

Provisor *m.* oskrbnik, upravnik, provizor.

Provisorialverfügung *f.* začasna odredba.

provisorisch začasĕn, provizoričĕn.

Provisorium *n.* začasna naredba.

Provocation *f.* izzivanje, poziv na boj; (Veranlassung) provzročitĕv.

provocieren izzvati (-zovem), pozvati na boj; *impf.* izzivati, vabiti na boj; *triv.* klicati (kličem) na korajžo; (heraufbeschwören) provzročiti.

Provocierung *f.* s. Provocation.

prüde prenapeto moděr, pust, presiljeno krepostěn.

Prüderie *f.* pretiravana krepostnost, premodrost, puščoba.

prüfen skusiti, izkusiti, poskusiti; *impf.* skušati, izkušati, poskušati; (d. Schüler —) izprašati, izpitati; *impf.* izpraševati; (untersuchen) preiskati (-iščem), pregledati; *impf.* preiskovati, pregledovati; (einen Vorschlag —) razmotriti predlog, pretehtati, preudariti, premisliti, pretresti, dejati (denem) na cedilo; *impf.* pretehtovati, preudarjati, pretresovati; geprüft preizkušen, izprašan, izpitan, potrjen.

Prüfer *m.* izpraševalěc, preskuševalěc.

Prüfling *m.* izpraševaněc, preskuševaněc.

Prüfstein *m.* s. Probierstein.

Prüfung *f.* skušanje, preizkušanje, skušnja; (Examen) skušnja, izpit, izpraševanje; (Untersuchung) preiskovanje, preiskava; pretresovanje, pretres, pretehtovanje; presoja, pregled; Prüfungs- izpraševalni, izpitni.

Prüfungscandidat *m.* izpitni kandidat, izpraševaněc.

Prüfungscommission *f.* izpraševalna komisija, izpitni odbor.

Prüfungsgegenstand *m.* predmet izpita, izpitni predmet.

Prüfungsprotokoll *n.* izpitni zapisnik.

Prüfungssaal *m.* sobana za skušnjo, izpitna dvorana, izpraševalnica.

Prüfungstag *m.* dan skušnje, izpitni dan (dneva).

Prüfungstaxe *f.* skušnjina, izpitnina, odredbina za izpraševanje.

Prüfungszeugnis *n.* izpitno spričevalo, izpitna svedočba, spričevalo o skušnji.

Prügel *m.* krepel (-i), krepelěc; skleščěk, okleščěk; (Schlag) udarěc.

Prügelei *f.* pretep, tepež, poboj.

prügeln tepsti (tepem), biti (bijem), pretepati, nabijati, klestiti, tolči, šeškati, bunkati, mlatiti; o-, pretepsti, nabiti, pre-, oklestiti, našeškati, nabunkati, otolči, namlatiti.

Prügelstrafe *f.* šibanje, bičanje.

Prügler *m.* pretepalěc, pretepač.

Prunk *m.* bliščoba, gizda, velikolepje, bliščečnost; Prunk- bliščeč, bliščoběn, gizdav.

prunken bliščati (-im), bliščati se, svetiti se, lesketati (-am u. leskečem) se; ponašati se, prevzetovati.

Prunken *n.* ponašanje, prevzetovanje, veličevanje, gizdavost.

Prunker *m.* prevzetovalěc, gizdalin.

prunkhaft bliščeč, sijajěn, velikolepěn, gizdav; nagizdan.

prunkliebend bliščoboljuběn, gizdav, šopirěn.

prunklos priprost, skroměn.

Prunksucht *f.* gizdavost, veličevanje, prevzetija, šopirnost.

prunksüchtig gizdav, prevzetovalěn, šopirěn.

Psalm *m.* psalěm.

psalmen psalme peti (pojem) **oder** prepevati.

Psalmist *m.* (Psalmsänger *m.*) pevěc psalmov, psalmist.

Psalter *m.* (Psalmbuch *n.*) knjiga psalmov, psaltěr; (Blättermagen) devetogŭb, šestoguběc, prebiralnik, prisežnik.

Pseudo- lažni, krivi, nepravi, goljufni, podvrženi, slutvo-.

pseudonym pod izmišljenim (tujim) imenom, lažnoimenski, slutvoimenski, psevdoniměn.

Pseudophilosoph *m.* slutvomodrijan, modrijan po imenu.

Pseudoprophet *m.* lažnivi **oder** krivi prorok.

pst *interj.* pst! bst!

Psyche *f.* duša, duh.

Psychiater *m.* zdravnik duha, zdravnik umobolnosti, psihijatěr

Psychiatrie *f.* zdravljenje duha, ozdravljanje umobolnosti, psihijatrija.

psychisch duševěn, dušěn.

Psycholog *m.* dušeslověc, psiholog.

Psychologie *f.* dušeslovje, psihologija.

psychologisch dušesloven, psihologičěn.

Publication *f.* pro-, razglašenje, razglas, razglasilo, oklic, oznanilo, publikacija.

publicieren pro-, razglasiti, oklicati (-kličem), objaviti, oznaniti, publicirati; *impf.* razglašati, oznanjati, oklicevati.
Publicist *m.* časnikar, novinar, publicist.
Publicistik *f.* časnikarstvo, novinarstvo, publicistika.
Publicität *f.* očitnost, javnost.
Publicum *n.* občinstvo, množica, narod, zbrani svet.
publik očít, očitěn, javěn.
Pud *n.* pud.
Pudding *m.* (engl. Mehlspeise) puding.
Pudel *m.* koděr, kodrast pěs; (Fehler) pomota, (debel) pogrešěk.
Pudelmütze *f.* kosmata kapa, kučma.
pudeln *tr.* grdo ravnati s kom, ravnati z njim kakor s psom; *intr.* pomoto napraviti; (wackeln) opotekati se, gugati se.
pudelnärrisch smešěn, prismojen.
pudelnass mokěr kakor miš.
Puder *m.* moka za lase, puděr.
puderig z moko potresen, opudran, napudran.
pudern s pudrom potresti, napudrati; *impf.* s pudrom potresati, pudrati.
puff *interi.* lòp! bùmf! bùf! trèsk!
Puff *m.* udar, udarěc, suněk, sunljej, dregljej, bunka.
Puffärmel *m.* široki rokav, nabrani rokav, nabušěk.
puffen suvati (sujem), bunkati, dregati, butati, lopati; nabunkati, napūháti, otolči; dregniti, butniti, lopiti, bunkniti.
Puls *m.* trip, utrip, udar; der — geht žila utriplje od. bije od. tolče.
Pulsader *f.* cíplja, žila utripalnica.
pulsieren tripati (tripljem), utripati, biti (bijem). [bitje žile.
Pulsschlag *m.* utripanje žile, bilo od.
Pult *n.* (pisalni) podstavěc, pult.
Pulver *n.* prah, prašěk; (Schieß—) strelni prah, smodnik.
Pulverbeutel *m.* (—büchse *f.*) prašnik, prahovnica.
Pulverdampf *m.* dim (megla, čad) od strelnega prahu, smodnikov dim.
Pulverfabrik *f.* tovarna za smodnik, smodnikarna, stope *(pl.)* za smodnik.
Pulverfass *n.* sod za smodnik.
Pulverhorn *n.* rog za smodnik, práhovnica.
pulverig v prah stolčen, phan, zmlet, zdrobljen.
pulverisieren streti (starem) v prah, stolči, somleti (-meljem), someti (somanem). [nišče.
Pulverkammer *f.* smodnišnica; smod-
Pulverkorn *n.* zrno smodnika oder strelnega praha.
Pulvermagazin *n.* hranišče strelnega prahu, zaloga smodnika, shramba od. skladišče za smodnik.
Pulvermühle *f.* s. Pulverfabrik.
Pulverthurm *m.* zidanica za strelni prah, smodnišnica.
Pulvertonne *f.* s. Pulverfass. [rota.
Pulververschwörung *f.* razstrelna za-
Pumpe *f.* sesalka, črepalnica, pumpa.
pumpen črpati, črepati, na sesalko vleči, pumpati.
pumpern ropotati (-am u. ropočem).
Pumpernickel *m.* rěženjak, kruh iz phane rěžì (iz pire), rěžén hleb; (Spassvogel) burkež, šaljivěc, pavliha.
Punkt *m.* (Punctum *n.*) pika, točka; *dem.* pičica; (Stich) ubod, uboděc, ubodljej; (Artikel) člen, členěk, točka, odstavěk; (Umstand) reč (-i), zadeva; auf dem — stehen biti (sem) na tem, nameravati, kaniti, pripravljen od. namenjen biti; — sechs Uhr natanko ob šestih, točno (ravno) ob šestih, ko ura šest odbije; — für — beantworten na vsako točko odgovoriti, nobene točke ne izpustiti, vse do pičice vedeti (vem); der höchste — vršac, vrhuněc.
punktieren pike delati; pike narediti, s pikami zaznamenati, na-, opikati, punktirati.
pünktlich *adi.* natančěn, točěn; *adv.* na tanko, za las, točno; skrbno.
Pünktlichkeit *f.* natančnost, točnost.
Punktthierchen *n.* *(Monas)* živa pika, monada.
punktweise *adv.* točka za točko, stavěk za stavkom, posamič po točkah.
Punsch *m.* punš, punč.
punschen punčevati, punš piti (pijem).
Pupillar- sirotinski, pupilarni.
Pupillargelder *pl.* sirotinski denarji *pl.*, pupilarno premoženje.

pupillarmäßig sirotinski, pupilarĕn; —e Sicherheit pupilarna varnost.

Pupillarrechnung *f.* račun o sirotinskem premoženji; račun o gospodarstvu s pupilarnimi denarji.

Pupillarsubstitution *f.* postavljanje naslednika mladoletniku.

Pupillarvermögen *n.* sirotinsko oder pupilarno premoženje.

Pupille *m.* maloletna (mladoletna, nedoletna) sirota, nedorasĕl varvanĕc.

Pupille *f.* (weibl. Mündel) mladoletnica; (im Auge) zenica, punčica.

Pupillencollegium *n.* varstveno sodišče, nadstojništvo sirot.

Pupillenrath *m.* varstveni svétnik, oskrbnik sirot.

Puppe *f.* púnica, púnčika; (bei Insecten) zapredĕk, mešič.

puppen s púnčkami igrati (se); sich — zapredati se.

Puppenmacher *m.* izdelovalĕc púnčik.

Puppenräuber *m.* *(Calosoma sycophanta)* moškatnik, otimač.

Puppenspiel *n.* igranje s púnčkami, igrača, otročarija.

pur čist, samočist, nezmešan; —e Wahrheit gola resnica; —es Gold čisto od. suho zlato; —er Neid sama zavist (-i), gola nevoščljivost.

Purganz *f.* čistilo, mečilo, čistilĕn lek.

Purgier- čistilĕn, mečilĕn.

purgieren *tr.* čistiti; iz-, očistiti; *intr.* čistiti se, dristo imeti (imam), dristati.

Purgiermittel *n.* čistilo, mečilo.

Purgierpille *f.* čistilni osvalĕk.

Purification *f.* čiščenje, čistitĕv.

purificieren čistiti, očiščevati; o-, izčistiti; purificirati.

Purismus *m.* trebljenje jezika, prenapeta skrb za čistost jezika, čistogovornost, purizĕm.

Purist *m.* trebilĕc (čistilĕc) jezika, čistogovornik, jezikotrebĕc, purist.

Puritaner *m.* puritan, puritanĕc.

Puritát *f.* čistost, prečistota.

Purpur *m.* škrlat, bagĕr; Purpur- bagreni, škrlatni.

pupurbekleidet v škrlatni obleki, s škrlatom ogrnen, v škrlatu oblečen.

Purpurfarbe *f.* škrlatna barva, bagĕr.

purpurfarben škrlatast, bagren.

Purpurfärber *m.* bagrnik.

Purpurmantel *m.* škrlatni plašč.

Purpurmuschel *f.* škrlatnik.

purpurn škrlatĕn, bagren.

purpurroth škrlatnorŭdeč, škrlatast.

Purpurröthe *f.* škrlatna r(u)dečina, bagrenina, škrlatnina.

Purpurschnecke *f.* škrlatnik, bagrenka, bagrena školjka.

Purpurstoff *m.* škrlatovina, bagrovina.

purzeln prekucniti se, prekopicniti se; *impf.* prekucevati se, prekopicevati se.

Pustel *f.* mozolj, mozoljčĕk, spuščaj, spŭhlina, búljica.

Pustelausschlag *m.* óspice *pl.*, búljice *pl.*, mozoljasta spŭhlina; ich habe einen — bekommen opahnilo se mi je.

pusten hukati (v roko).

Pute *f.* pura.

Puter *m.* (Puterhahn od. Truthahn) puran, purman.

Putsch *m.* vstaja, buna, kramola, poskus prekucije, poskušen prevrat.

Putz *m.* lepotičje, nakit, lišp, okras, ures, okrasje, kinč.

Putzdocke *f.* našopirjenka, šopirnica, gizdavka; (auch von männl. Personen) gizdalin, našopirjenĕc.

putzen čistiti, snažiti, čediti, likati, svetliti; očediti, očistiti, osnažiti, osvetliti, zlikati; (schmücken) lišpati, lepotičiti, krasiti, kititi; nališpati, olepotičiti, nakititi, okrasiti, našopiriti; (die Kerze —) utrniti, usekniti; *impf.* utrinjati, usekovati; (Bäume —) trebiti, klestiti; o-, pretrebiti, oklestiti; *fig.* jmdn. — karati, zmerjati, oštevati, obirati; izkarati, ozmerjati, ošteti (-štejem); (in einer Kritik) šibati, bičati, kresati (krešem), podajati (koga).

Putzer *m.* čistilĕc, snažitelj; (Verweis) ukor, karanje, graja.

Putzerin *f.* snažiteljica.

Putzhandel *m.* kupčija z lepotičjem.

Putzhändler *m.* lepotninar, kupčevalĕc z lepotičjem, prodajalĕc lišpa.

Putzhändlerin *f.* lepotninarica, prodajalka lepotičja.

Putzhandlung *f.* prodajalnica lišpnega blaga, lepotninarnica.

Putzhans *m*. gizdalin, našopirjeněc.
Putzmacherin *f*. lepotninarica.
Putzsucht *f*. gizdavost, šopirnost, lišpavost.
putzsüchtig gizdav, šopirěn, lišpav.
Putzware *f*. lepotnina, lepotičje, lepotija, lišp.
pyramidal piramidast, piljast, piramiděn, piramidalěn.
Pyramide *f*. koničast steběr, pilj, piramida.
pyramidenförmig s. pyramidal.
Pyramidenpappel *f*. laški topol, jagned.
Pyrenäen *pl*. Pireneji *pl*., pirenejsko pogorje.
Pyrometer *n*. ognjemer.
Pyrotechnik *f*. ognjarstvo.
Pythia *f*. Pitija; vedeževalka.

Q.

Quabbe *f*. podvratnik, naděr.
quabbelig drgečoč, tresoč se, mastěn, tolst, debel da se trese.
quabbeln drgetati (drgečem), tresti se, zibati (zibljem) se.
quackelhaft otročji, vrtoglav, motovílast.
quackeln (wackeln) klamoteriti, motoviliti, gugati (gugljem) se; (unvernünftig reden) klobasati, čeljustati, nepremišljeno in otročje govoriti.
Quackler *m*. vrtoglavěc, motovilež, vetrast kričač, čeljustač.
Quacksalber *m*. mazáč, ozdravljúh, vračúh; —**in** *f*. ozdravljúhinja, mážarica, mazílarica, vračúhinja.
Quader *f*. četveroogeln kamen, rezan (obsekan) kamen, kamnena ploča; štirjaški kamen.
Quadermauer *f*. zid iz sekanega (rezanega) kamena.
Quadragesima *f*. prva postna —, pepelnična nedelja.
Quadrant *m*. četvrtnik, kvadrant.
Quadrat *n*. kvadrat, štiriják, četveroogelnik (jednakostrani, pravokotni); Quadrat- kvadratni, štirijaški.
Quadratfuß *m*. kvadratni črevělj, štirijaški črevělj.
Quadratklafter *f*. kvadratni sežěnj, štirijaški sežěnj.
Quadratmeile *f*. kvadratna milja, štirijaška milja.
Quadratmeter *n*. kvadratni metěr, štirijaški metěr.
Quadratur *f*. kvadratura.
Quadratwurzel *f*. kvadratni koren, kvadratna prvina.
Quadratzoll *m*. kvadratni (štirijaški) [paléc.
Quadriennium *n*. četiriletje, doba štirih let, štiri leta.
quadrieren kvadrirati, povišati na drugo potenco (stópinjo); (eine Fläche) na štiri ogle narediti, spraviti na lik kvadrata (štirijaka); das quadriert nicht to se ne prilikuje, to se ne prilega.
quadrilinguis četverojezičěn.
Quadrille *f*. četvorka, kadrilja.
quadrupel četverěn.
Quadrupelallianz *f*. četverozvezje, zveza med štirimi, zveza četvorice, četverna zveza.
Quadruplum *n*. četvórina.
Quai *m*. nabrežje.
quak *interj*. kvak!
Quak *m*. kvakanje, regljanje.
quaken regljati, kvakati, regetati (regečem), kreketati.
Quaken *n*. regljanje, kvakanje.
quäken bevskati, lajati.
Quäker *m*. bevskalěc (lesjak); (Zitterer) kveker.
Qual *f*. muka, bolečina, trpljenje; (des Gemüthes) britkost, težava, bolest (-i).
quälen mučiti, trpinčiti, trapiti, sukati (sučem), treti (tarem), pestiti, stiskati.
Quäler *m*. mučítelj, zatiralěc.
Quälerei *f*. mučenje, trpinčenje, zatiranje.
Quälerin *f*. mučiteljica, zatiralka.
Quälgeist *m*. nadlegovalěc, mučitelj, zloběn vrag.
Qualification *f*. prikladnost, sposobnost, pripravnost.
Qualificationsausweis *m*. spričevalo sposobnosti, izkaz prikladnosti.

Qualificationstabelle *f.* razpreglednica sposobnosti, razkaz porabnosti (porabljivosti).

qualificieren pripravno (sposobno za kaj) narediti, za prikladno (sposobno) spoznati kaj, prirediti, priravnati, usposobiti; sich — sposobnost zadobiti, prikladĕn (sposobĕn) biti (sem).

qualificiert pripravĕn, prikladĕn, sposobĕn, zmožĕn, uporábĕn, porabljív.

Qualität *f.* kakošnost, kakovost; notranja vrednost, dobrota; vrsta, sorta.

qualitativ *adi.* u. *adv.* z ozírom na kakošnost (na notranjo vrednost), po kakovosti, kvalitativĕn.

Qualle *f.* morski klobúk, osípni —.

Qualm *m.* hlap, gost dím, čad, sopar; zaduh, omotičĕn in zaduhĕl zrak.

qualmen hlapeti, kaditi se, pariti se; z dimom napolniti, zakaditi, zadimiti.

qualmig dimĕn, zakajen, soparĕn, zadimljen.

Quandelcanal *m.* vrata (pri kôpi, oglénici) *n. pl.*

Quandelraum *m.* srce (pri kôpi).

Quandelstange *f.* prócep.

Quantität *f.* kólikost; (Menge) množina; (in der Metrik) mera, zlogomerje, obsežnost zloga.

quantitativ *adi.* u. *adv.* z ozirom na kólikost (na množino), po kólikosti, kvantitativĕn.

quantitierend časomerĕn, zlogomerĕn.

Quantum *n.* količina, množína, veličina, število, množtvo.

Quappe *f.* menĕk.

Quarantäne *f.* osébljenje (odločitĕv) sumne ladije [za 40 dnij], kvarantena, kontumácija; — halten biti (sem) osébljen (odločen, da nihče ne pride blizu), biti v kvaranteni.

Quark *m.* (Topfen) skuta, žmítĕk; (Koth) blato, govno; (Plunder) šara, ropotija, reč brez cene (brez vrednosti), malenkostna stvar (-i); in jedem — rühren v vsak nič nos vtakniti (vtikati).

quarkig skutast, žmitkast, sirnat.

Quarkkäse *m.* skuta, ožemčĕk, présen sir.

quarren cmeriti se, kremžiti se, vekati, kisati se.

Quart *n.* četrt (-i), četvrt (-i), četrtina, četrtnica, četrtínka; (Format) četverka.

Quartal *n.* četrtletje, trije meseci, kvatre *pl.*, Quartal= četrtletni.

quartaliter *adv.* vsake kvatre, vsako četrtletje, vsake tri mesece; četrtletno.

Quartaner *m.* učenĕc četrtega razreda (leta).

Quartbogen *m.* (—format *n.*) četverka.

Quarte *f.* četrtica; *(mus.)* četrta stópinja, kvarta; (in der Fechtkunst) četrti mahljej.

Quartett *n.* čveteroglasna skladba, čveterospev, kvartet.

Quartier *n.* stan, stanišče, stanovališče; (Aufenthaltsort) bivališče, prebivališče, stanovišče, stanovanje; (Herberge) prenočišče, ostajališče; — nehmen nastaniti se, ostati (ostanem), prenočiti; in — stehen stanovati, bivati, nastanjen biti (sem).

Quartierbeitrag *m.* doplačilo k stanovnini, priboljšĕk za stanovanje.

Quartiergeld *n.* stanarina, stanovnina.

Quartiermeister *m.* vojaški stanovniščnik, kvartirmojstĕr.

Quartierträger *m.* gospodar stana, stanodajalĕc.

Quartierzinsclasse *f.* stanarinski razred.

Quarz *m.* kremenjak, kremen.

quarzig kremenat.

Quarzit *m.* kremenovĕc.

Quarzsteinart *f.* kremenina.

quasi *adv.* (gleichsam) tako rekoč, nekako, dejal bi, kakor da, kot da; na pol.

Quasigelehrte *m.* učenjak-polovičar, napol-učenjak.

Quaste *f.* čop, šop, kita.

Quästion *f.* vprašanje.

quästionieren izpraševati.

Quästionsschreiben *n.* pismeno vprašanje.

Quästor *m.* kvestor.

Quatember *m.* četrtletje, kvatre *pl.*; Quatember= četrtletni, kvaterni.

Quatemberfasten *pl.* kvaterni post, kvaterni postni dnevi *pl.*

Quatembertag *m.* kvaterni dan (dne u. dneva).

Quaterne *f.* četvornica, kvaterna.

Juebbe *f.* ozibi *pl.*, tresoča močvirna
n. pl.
Juecke *f.* (Queckengras *n.*) pirnica,
ka, boréd; Quecken- pírnični, pirični.
Juecksilber *n.* živo srebro; Quecksilber-
ga srebra.
uecksilberauflösung *f.* raztopnina ži-
a srebra.
uecksilberborax *m.* burnokislo živo
ro.
uecksilbern živosrébern, od živega
ra. [ostava.
ueder *n.* obšív, obrobĕk; (b. Schuhen)
uell *m.* studenĕc, vrelĕc, vir, izvír,
), mrzlec (-zelca); *dem.* studenčĕk,
čĕk, izvírĕk.
uelle *f.* s. Quell.
ellen *intr.* vreti, izvirati, kipeti,
ati, teči (tečem) iz ...., curljati
.; privreti, priteči, uliti (-lijem)
anschwellen) napiti (-pijem) se, na-
i se, namočiti se, razbuhniti se,
ti (-pnem) se, zabrekniti, narasti;
f. napijati se, napenjati se, nara-
; *tr.* (schwellen machen) namočiti,
f. namakati.
ellengebiet *n.* virje.
ellenland *n.* povirje. [slovje.
ellenlehre *f.* nauk o izvirih, viro-
ellenmäßig *adv.* po virih.
ellenreich studenčnat, vrelovit, bo-
a vrelcih.
ellenstudium *n.* pretehtovanje (pre-
vanje, preiskovanje) zgodovinskih
, učenje po virih, proučevanje
.
ellgrund *m.* virje, povirje, izvira-
studenčine *pl.*
ellnymphe *f.* (po)vodna vila, po-
nja.
llsalz *n.* studenčna sol (-í).
llsee *m.* studenčno jezero.
llwasser *n.* studenčnica, vróčnica;
oda.
ndel *m.* materna dušica, materni
, máčešica.
ndelwolle *f.* dušična predenica.
ntchen *n.* (Quentlein *n.*) kvintelj
, kvintelje.
' *adj.* prečĕn, vprečĕn, poprečĕn,
n; *adv.* vprek, navprek, počez,
no; na križ, križem.

Queraxt *f.* dvorezna sekira.
Querbalken *m.* prečni tram, poprečno bruno, prečnik, osečnik.
Querband *n.* prečna vez (-i).
Querdurchschnitt *m.* poprečni presek, poprečni prerez.
Quere *f.* vpréčina, poprečnost; in die — poprek, počez; einem in d. — kommen biti (sem) komu na poti, skaziti mu, zmesti (zmedem) mu kaj; es geht mir alles der — vse mi gre napak (narobe); ins Kreuz u. in die — vse križem, vse vprek.
querfeldein *adv.* preko polja; *fig.* brez reda, križem, vse vprek; (unerwartet) iz nenada, nenadoma.
Querflöte *f.* postranska piščal (-i), postránica.
Querfortsatz *m.* prečni odrastĕk, prečni podaljšĕk.
Querfrage *f.* postransko vprašanje.
Querfurche *f.* poprečna brazda.
Quergasse *f.* stranska úlica, poprečna úlica, stranske ulice *pl.*
Quergraben *m.* poprečni rov, — jarĕk.
Querholz *n.* poprečni les, prečnik, préčnica; (— an der Thüre) zásova; (an Schlitten) blazína; (am Rechen) čeljust (-i); (Querhölzchen am Joche) zátika.
Querlage *f.* poprečni položaj, poprekost, poprečna lega.
Querlatte *f.* preklja.
Querlauf *m.* poprečĕn tek.
Querleiste *f.* poprečna letvica, popréčnica.
Querlinie *f.* prečna črta, préčnica.
Querprofil *n.* poprečni presèk, poprečni črtež. [zatik.
Querriegel *m.* zásova, prečni zapah,
Quersack *m.* bisaga, vreča-čezramnica.
Querschlag *m.* prekòp.
Querschnitt *m.* poprečĕn prerez (prerezĕk), — presèk.
Querspalte *f.* poprečna razpoka.
Querstange *f.* poprečĕn drog, préčnica; (beim Dachstuhl) škarje *pl.*; (bei den Wagnern) oplen; (beim Rebengeländer) streljalĕc.
Querstraße *f.* prečna cesta, križempot
Querstrich *m.* prečna poteza (črta) popréčnica.

34

Querthal *n*. poprečna dolina, dolina-prečnica, preseka.
querüber *adv*. vprek, poprek.
Querwand *f*. prečna stena, pregraja, prepažba, prégrada.
Querwind *m*. stranski vetĕr, vetĕr iz strani; krivĕc.
Quetsche *f*. stiska, tesnoba.
quetschen mŭčkati, gnesti (gnetem), mlinčiti, stiskati, tlačiti, treti (tarem); zmŭčkati, zmlinčiti, stisniti, stlačiti, streti; sich den Finger — prst si priščeniti (pretisniti, uščeniti).
Quetscher *m*. mŭčkalĕc, tlačilĕc, tlačitelj, stiskalĕc.
Quetschung *f*. zmŭčkanje, zmlinčenje, strtje; (Quetschwunde) zmŭčkanina, zmlinčenina, otiska, odirĕk, otolkljej.
Queue *f*. (Billardstock, *frz*. spr. Kö) biljardna pálica, kê.
quick vesel, živ, čvrst.
Quickborn *m*. živi studenĕc, živa voda.
Quickerz *n*. živa ruda, živo srebro.
Quicksand *m*. svišč.
Quiek *m*. cvil, cvič, cviljenje, vik.
quieken (quieksen) cviliti, cvičati, kričati; zacviliti, zacvičati, cikniti.
Quiescent *m*. počivalĕc, upokojenĕc, umirovljenĕc. [čitnína.
Quiescentengehalt *m*. pokojnína, po-
Quiescenz *f*. počitĕk, pokoj.
quiescieren *intr*. počivati, v pokoji živeti; *tr*. v počitĕk dejati (denem), umiroviti.
Quiescierung *f*. začasni pokoj.
quietschen s. quieken.

Quinquagesima *f*. pustna —, tolsta nedelja. [let, pet let.
Quinquennium *n*. petletje, doba petih
Quinta *f*. peti razred.
Quintaner *m*. učenĕc petega razreda.
Quinte *f*. petica; *(mus.)* peta stópinja, kvinta; (in der Fechtkunst) peti mahljej; die —n zvijače *pl*., spletke *pl*.
Quintessenz *f*. cvet, jedro, jezgra.
Quintett *n*. peterospev, kvintet, peteroglasno petje.
Quirl *m*. raztrepalnica, motìč, motovčĕk, vretence, žvrkla, dideldajčĕk.
quirlen raztepsti (-tepem), razmotiti. umesti (-metem), pomešati, raztrepati; *impf*. raztepati (-tepljem), mesti, mešati, trepati (-trepljem).
quitt bòt *(indecl.)*, prost, oproščen, rešen; — werden pobotati se, poravnati se; (sich entledigen) iznebiti se, odkrižati se.
Quitte *f*. kútina.
Quittenapfel *m*. kútinar.
Quittenbirn *f*. kútinica. [vĕc.
Quittensaft *m*. sok od kutin, kútino-
quittieren (den Empfang bescheinigen) prejem potrditi, pobotnico dati (dam), prejemni list napisati (-pišem); (abdanken) službi odpovedati (-vem) se, odreči se, službo pustiti (ostaviti), iz službe izstopiti.
Quittung *f*. pobotni list, pobotnica.
Quittungsstempel *m*. kolĕk za pobotnico.
Quodlibet *n*. zmes (-i), vsakega nekaj.
Quote *f*. del, delež. [cijent.
Quotient *m*. količnik, razštevĕc, kvo-

R.

Rabatt *m*. rabat, popustĕk; — geben, rabattieren popustiti, *impf*. popuščati.
Rabatte *f*. oslec, zaslec, obšiv, obšivĕk.
Rabbiner *m*. rabin, rabinĕc.
rabbinisch rabinski.
Rabe *m*. vran, krokar, kavran, gavran; Raben- vranji, krokarjev, krokarski.
Rabenaas *n*. mrha, mrlina, mrcina.
Rabeneltern *pl*. brezsrčni stariši *pl*., nečloveški roditelji *pl*.
Rabengekrächze *n*. krok, krokanje, krokot, krokotanje.

Rabenhaar *n*. črni lasje *pl*., vranji lasje *pl*.
Rabenmutter *f*. brezsrčna —, brezdušna mati (matere).
rabenschwarz vranji, črn kakor vran, — krokar.
Rabenvater *m*. brezsrčni —, brezdušni oče (očeta).
rabiat divji, razkačĕn.
Rabisch *m*. rováš, roš. [list.
Rabulist *m*. jezičnik; zvijačnik, rabu-
Rabulisterei *f*. zvijaštvo.

Race *f.* (Rasse) (v. Menschen) pleme
-ena); *(zool.)* pasma, pasmina.
Rach- maščevalni, maščevalski.
Rache *f.* osveta, mest (-i), maščeanje; — **nehmen** maščevati se, metiti se; zmaščevati se, namaščevati
, osvetiti se, znositi se nad kom.
Rachedurst *m.* maščevalnost, osvetoljnost.
Racheengel *m.* maščevalni angelj.
Rachegedanke *m.* misěl na maščevanje.
Rachegericht *n.* maščevalna sodba.
Rachegöttin *f.* boginja maščevalka.
Rachelust *f.* maščevalnost, osvetljivost, hlepnost po osveti.
rächen *tr.* maščevati, mestiti; **sich** — aščevati se, mestiti se; zmaščevati , znositi se nad kom, osvetiti se.
Rachen *m.* žrelo, golt, goltaněc; (Abund) prepad, brezno.
Rachenblätter *pl. (bot.)* zijalke *pl.*
rachenförmig *(bot.)* zijalast.
Rächer *m.* maščevalěc, mestitelj, osvet; —**in** *f.* maščevalka, osvetnica.
rächerisch maščevalěn, maščevalski.
Racheschwert *n.* maščevalni meč, meč ete.
Rachgier *f.* maščevalnost, osvetljivost, penenje po maščevanji.
achgierig maščevalěn, osvetljiv, osveeljěn.
achgierigkeit *f.* maščevalnost.
achsucht *f.* s. Rachgier.
achsüchtig s. rachgierig. [ubijanje.
ackerei *f.* trud, upora, ubadanje,
ackern **sich** ubijati se, truditi se, dati se, upirati se.
ad *n.* kolo (kolesa); (Kreis) kolo; (an der Welle) kolo na vratilu; rzelbaum) kolobeněc, kozolěc.
adachse *f.* os (-i), podos (-i), pod(-i).
adarm *m.* motoroga.
dbrechen (radebrechen), **eine Sprache** omiti, hrestati, slabo govoriti.
adbüchse *f.* pesto, pušica.
ädchen *n.* kolesce, kolce, kolčice.
adhaue *f.* motika, rovnica, kopača.
deln sukati (sučem) se, v kroge grem).
idelsführer *m.* kolovodja, glavar, lnik, podpihovalěc.

Raden *m.* kokalj, kokelj.
Radensieb *n.* sodilno rešeto.
Rader *m.* kolár.
Räder *m.* (Sieb) reta, rejta, rehta; *dem.* retica; (Person) rehtalěc, retalěc.
räderig kolesast, kolesnat.
rädern (einen Verbrecher) s kolesom treti (terem, tarem); streti; (überfahren) povoziti, zmečkati; *impf.* považati, zmečkavati.
Räderwerk *n.* kolesa *pl.*, kolesje, kolesovje.
Radfelge *f.* platišče; (in der Mühle) lopate *pl.*, krog, oplat.
radförmig kolesast. [kolesnica.
Radgeleise *n.* kolovoz, kolovoznik,
Radhemmung *f.* zavora.
radical korenit, radikalěn. [lečba.
Radicalcur *f.* temeljit lek, temeljita
Radicale *m.* radikalěc, razvratnik.
Radicale *n.* korenika, radikal.
Radicalismus *m.* radikalizěm, razvratništvo.
radicieren koren potezati, koreniti.
Radies *m.* redkěv.
Radieschen *n.* redkvica.
Radier- strgalni. [ostrgati.
radieren strgati, strugati (z nožičem);
Radiermesser *n.* strgalni nož.
Radius *m.* (Strahl) žarěk; (Halbmesser) polumer, radij; *(— vector)* (črta prevodnica).
Radix *f.* koren, korenina.
Radkranz *m.* kolesni obod, platišče.
Radmacher *m.* kolar, kolesar.
Radmantel *m.* široki plašč, kolobár.
Radnagel *m.* zakolěk, zákolič, zásnik (zaosnik), luněk, pešělj, zamózka.
Radschiene *f.* šina.
Radschuh *m.* cokla, črevelj, podvora.
Radspeiche *f.* prečka, špriklja.
Radsperre *f.* zavora, zavor, zavornica, zavera, zavernica. [meja.
Radspur *f.* kolovòz, kolesnica, kolo-
Radwelle *f.* kolesna os (-i), podvoz (-i), vreteno, vratilo; (in der Mühle) preslica.
Radzahn *m.* palěc, zoběc.
Raffel *f.* s. Flachsraufe. [drgati.
raffeln smukati, grebenati (lan),
raffen grabiti; pograbiti, pobrati (-berem).

Raffholz *n*. suhljad (-i), lomača, vrhovina, dračje, pobirki *pl*.
Raffinade *f*. prečiščanje, čiščenje (sladkorja), prečiščeni sladkor.
Raffinement *n*. prebrisanost, prekanjenost, presukanost, premetenost.
Raffinerie *f*. čistilnica, rafinerija.
raffinieren čistiti, variti (sladkor); prečistiti, očistiti, prevariti; *impf*. prečiščati, prevarjati.
Raffineur *m*. čistilěc, prečiščevalěc.
raffiniert *fig*. premeten, zvit, prekanjen, presukan.
Raffinierte *m*. premeteněc, prekanjeněc; *f*. premetenka, prekanjenka.
Raffiniertheit *f*. premetenost, prekanjenost, zvitost.
Raffzahn *m*. prednji zob, popadnik.
ragen moleti, štrleti, strmeti, stršati (-ím), kipeti.
Ragewurzel *f*. kukověc, cepetěc.
Ragout *n*. meseni primesěk v juhi.
Rahe *f*. rahno, rajna.
Rahesegel *n*. jadro na rajni.
Rahestange *f*. rahnica. [škrlup.
Rahm *m*. smetana, smetena, vrhnje,
Rahmen *m*. oklep, okvir, obkrajěc.
rahmen (Milch) posneti (-snamem), *impf*. posnemati; ein Bild — dejati (denem) sliko v okvir, okviriti.
Rahmlöffel *m*. posnemalnica, posnemalka, posnemača.
Rahmsuppe *f*. juha s smetano, juha od smetane.
Raigras *n*. ovsnica.
Rain *m*. meja, omejek, rob; (zwischen Äckern) griva, zvrati *pl*.
Rainblümchen *n*. marjetica. [se.
rainen mejiti, mejičiti, držati (-ím)
Rainfarren *m*. vratič.
Rainstein *m*. mejnik.
Rainweide *f*. kalina, zimolez, kostanjičevje. [nost.
Raison *f*. razum, pamet (-i), razum-
raisonnabel pametěn, pravičěn, velikodušěn, darežljiv.
Raisonnement *n*. umovanje, razsojevanje; (verächtl.) modrovanje.
raisonnieren umovati; razsojati, razkladati, besedovati; (verächtlich) modrovati.
Rait- računski.
raiten s. rechnen.
Raja *m*. *f*. kristijan —, kristijanka pri Turkih, raja.
Rakete *f*. raketa, raketelj (-ljna); Raketen- raketni.
Raketenmacher *m*. raketar.
Ralle *f*. mokoš, mlakoš, kosěc.
rallen razsajati, razbijati.
Rammblock *m*. zabijač, ověn.
Rammbock *m*. ověn.
rammeln *tr*. kole zabijati; *intr*. goniti se, pojati se; s. brunften.
Rammelzeit *f*. gonitba, pojanje; s. Brunft.
rammen s. rammeln.
Rammklotz *m*. s. Rammblock.
Rand *m*. kraj, rob; (des Ackers) obmejěk, obmet; obroněk; (e. Gefäßes) rob, obroběk; (des Hutes) okrajěk, prikrajěk, krajevci *pl*.; Rand- krajni, obkrajni, mejni, obrobni, oklepni.
Randaugenfalter *m*. okrajčnik.
Randbemerkung *f*. opazka obkrajnica, obkrajni pristavěk.
rändern robiti, obrobiti, zarobiti; *impf*. zarobljevati.
Randgebirge *n*. obkrajno —, oklepno gorovje.
Randglosse *f*. s. Randbemerkung.
Randschicht *f*. krajna vrsta od. plast.
Randschrift *f*. napis na (po) robu, porobni napis.
Ranft *m*. kraj, krajěc, rob.
Rang *m*. (Ordnung) red, vrsta; ein Staat ersten —es država prvega reda; (Würde, Ordnung) čín; (d. Ausdruckes) dostojnost; (Amt) dostojanstvo, dostojna čast (-í); (Grad) častna stopnja, dostojanstvo; (Vorrang) prvenstvo, prednost, prvo mesto; e. Mann von — mož imenitnega stanu; den — ablaufen koga preteči, prehiteti oder prekositi.
Rangbestimmung *f*. določba dostojanstva, — častne stopnje, ustanovitěv čina.
Range *m*. (ne)poredněž, razposajeněc.
rangieren po činu urediti, v red dejati (denem), razvrstiti, porazvrstiti; *impf*. urejati, v red devati, urejevati, razvrščevati; sich untereinander — vrstiti se, urediti se.
Rangliste *f*. činovnica.

Rangordnung *f.* činovni red; dostojanstveni red.
Rangstreit *m.* prepir zastran prednosti v časti oder dostojanstvu, prepir za predstvo od. prvenstvo.
Rangstufe *f.* častna stopnja, stopnja dostojanstva.
Rangsucht *f.* častiželjnost, častilakomnost.
rangsüchtig častiželjěn, častilakoměn.
rank vit(ěk), taněk, teněk, šiběk, šviglast.
Ranke *f.* vitica, oponěc, ročica, prsteněc, ovijača.
Ränke *pl.* spletke *pl.*, zvijače *pl.*, kovarstvo, lest (-í); — schmieden zvijače plesti (pletem), spletke delati.
ranken sich viti (vijem) se, ovijati se, oprijemati se, opletati se, popenjati se, plaziti se.
Rankenfüße *pl.* vitičaste noge *pl.*
Rankenfüßler *m.* vitičnjak.
Rankengewächs *n.* ovijalka, pletenica.
Ränkeschmied *m.* kovar, spletkar, zvijačnik.
ränkesüchtig, —voll kovarěn, zvijaški, presukan, poln zvijač in spletěk, zvit kakor grča.
Ranunkel *f.* zlatica.
Ranzen *m.* torba, bisaga, krnír, roněc.
ranzen *intr.* goniti se, pojati se; po žaltovem dišati (-ím); *tr.* razrivati, razkopavati; sich — klatiti se, vlačiti se okoli.
ranzig žarěk, žarkov, žaltav.
Rapé *m.* debeli tobak.
rapid nagěl, deroč, rapiděn.
Rapier *n.* topi meč, rapir.
Rappe *m.* vraněc, vrani konj, murěc.
Rappe *f.* mahovnica.
Rappel *m.* vrtoglavica, vrtoglavost; *f.* klopotěc, klopotulja, klepetěc.
rappelig vrtoglav, vrtoglavěn.
Rappelkopf *m.* vrtoglavěc.
rappelköpfig vrtoglav; (vom Pferde) uporěn.
rappeln mešati se —, vrteti se komu v glavi.
Rapport *m.* poročilo, sporočilo, naznanilo, glas, navestilo.
rapportieren sporočiti, naznaniti, navestiti; *impf.* sporočati, sporočevati, naznanjati.
Raps, Reps *m.* ogeršica, oljnato seme (semena).
rapsen hlastati, hapati, šavsati; *pf.* hlastniti, hapniti, šavsniti.
Rapunzel *f.* *(Camp. ranunculus)* motovilěc, motavilěc, ležnjačič.
Rapunzelsalat *m.* motovilěc, repušěc.
rar *adi.* reděk; *fig.* lep, zal, všeč, poseběn, izvrstěn, brhěk.
Rarität *f.* redkost, redka reč (-í), rariteta.
rasch *adi.* hitěr, urěn, brz, brzěn, jadern; *fig.* nagěl; (feurig) iskěr, čil, živ; *adv.* hitro, urno, brž, jaderno, pohitoč.
Rasch *m.* raš, raševina.
räsch *adi.* rod, krepěk; rezěn, trpěk, zagoltěn.
rascheln šumeti, šumljati, šumotiti, šumotljati.
Raschheit *f.* hitrost, hitrica, urnost; naglica, naglost, roćnost.
Rasen *m.* ruša, rušina, drn; *coll.* drnje, drnina, trznja; — stechen rušine rezati; (Flur) trata, tratina, ledina, zelenina; (kurzhalmiges Gras) múrava, gosta trava.
rasen besneti, besnovati, vihrati, razgrajati, razsajati, udelavati, divjati, noreti, razbijati; togotiti se, srditi se.
Rasenbank *f.* rušnata klop (-í).
Raseneisenstein *m.* drnověc.
rasend *adi.* beseň; (wüthend) stekěl; *fig.* prehud, presilěn, prekomerěn.
Rasenmeister *m.* s. Wasenmeister.
Rasenplatz *m.* trata, loka, drnišče.
Rasenstecher *m.* drnar, drnorezěc.
Rasenstück *n.* drn, rušina.
Rasenteppich *m.* zelena preproga, zelena trata.
Raser *m.* razsajalěc, razgrajalěc, besni od. divji človek, besnik.
Raserei *f.* besnost, besnoča, divjanje, razgrajanje, norost, norija; (wilder Zorn) togota, jarost, steklost.
Raserin *f.* razsajalka, besnica.
rasig drnat, drnovit, rušinat, travnat, travěn, tratnat.
rasieren briti (-brijem); obriti; *fig.* razrušiti, podreti (-derem); *impf.* podirati.
Rasiermesser *n.* britěv.
Raspel *f.* strugalo, strugača, stružnik, pila (za les).

raspeln strugati, piliti.
Rassel *f.* ropotčc, klopotčc, klopotulja, ropotulja, klepetčc, klepetača.
rasseln rožljati, roštati, rovštati; (v. Wagen) ropotati (-am und ropočem), škrtati, drdrati; (v. d. Schlüsseln) škrabotljati, rožljati; (v. Waffen) brenketati (-ečem).
Rasseln *n.* rožljanje, ropot, brenket.
Rast *f.* počitěk, počiněk, odmor, oddihljej, pokoj; ohne — u. Ruhe brez miru in pokoja.
Rastelbinder *m.* loncevez, loncevezčc, piskrovéz.
rasten počivati; počiti (-čijem) se, odpočiti se, počiniti, oddahniti se; *impf.* odpočivati.
rastlos *adi.* neprestan, neumorěn, preven, neugnan; *adv.* brez počitka, neumorno, brez postanka, neutrudoma, brez prenehljeja.
rastrieren črtati.
Raststation *f.* postaja, počivališče, odmorišče.
Raststunde *f.* ura počitka, odmor.
Rasttag *m.* dan (dneva) počitka, — odmora.
Rate *f.* obrok, del.
ratenweise *adv.* na obroke, na dele.
Rath *m.* svèt, sovet; (Berathschlagung) posvet, posvetovanje; (Collegium) svetovalstvo; (Person) svètnik, svetovalčc; — halten posvetovati se s kom, pogovarjati se; zu —e ziehen za svèt vprašati, *impf.* — vpraševati; mit — und That z besedo in z dejanjem; — geben svetovati; nasvetovati, svet dati (dam); — schaffen pomoči (-morem), pomagati, v okom priti (pridem).
rathen ugibati (-bljem), uganovati, preudarjati, pretehtovati, gádati; uganiti; (Rath geben) svetovati; svèt dati (dam); (Rath schaffen) pomoči (-morem), pomagati; ich weiß mir nicht zu — ne morem (vem) si pomoči, — pomagati.
Rather *m.* ugibalčc, uganovalčc; s. a. Rathgeber.
Rathgeber *m.* svetovalčc, svètnik; —in *f.* svetovalka.
Rathhaus *n.* svetovalnica, mestna zbornica.
räthlich s. rathsam.
rathlos brez sveta, brez pomoči; kdor si ne ve ne svetovati ne pomoči.
Raths= svetovalski, svetniški.
rathsam kar je (se more) svetovati, svetěn, koristěn, pametěn, doběr; es ist nicht — ni svetovati.
rathsbedürftig sveta potreběn.
Rathsbeschluss *m.* sklep svetovalstva, sklep mestnega (občinskega) zbora.
Rathschlag *m.* svèt; (Anschlag) naklep.
rathschlagen posvetovati se, preudarjati; bei sich — preudarjati, premišljevati.
Rathschläger *m.* s. Rathgeber.
Rathscollegium *n.* svetovalstvo.
Rathsdiener *m.* svetniški sluga, svetovalniški služabnik.
Räthsel *n.* uganka, zastavica, zagonetka; ein — auflösen odgonetati, zastavico ugibati od. uganovati; uganiti; ein — aufgeben uganko zastaviti, zagonetati.
räthselhaft zagoneten, uganki podoběn, kakor uganka; čuděn, skrivěn.
räthseln zagonetati, uganko zastaviti; *impf.* uganko zastavljati.
Rathsherr *m.* svètnik, svetovalčc.
rathsherrlich svetovalski, svetniški.
Rathsmitglied *n.* svètnik, odbornik.
Rathsperson *f.* svètnik, svetovalska oseba.
Rathspersonale *n.* osobje svetovalstva.
Rathsprotokoll *n.* svetovalstveni zapisnik, zbornični zapisnik.
Rathsprotokollist *m.* zapisovalčc svetovalstvenega zapisnika, zborni zapisovalčc.
Rathssaal *m.* svetovalnica, zbornica.
Rathssitzung *f.* seja svetovalstva, zborova seja, svetniška seja.
Rathsspruch *m.* razsodba svetovalstva.
Rathsstube *f.* s. Rathssaal.
Rathsversammlung *f.* seja svetovalstva, zbor svetovalski.
Rathswahl *f.* izbor svetovalcev oder odbornikov.
Rathszimmer *n.* s. Rathssaal.
Ratification *f.* pritrdilo, pritrditěv, pritrdba.
Ratificationsurkunde *f.* pritrdilno pismo, pritrdnica.

ratificieren pritrditi, potrditi, odobriti; *impf.* pritrjevati, potrjevati, odobravati.

Ration *f.* odmerěk, obrok. [stvo.

Rationalismus *m.* racijonalizěm, um-

Rationalist *m.* umstvenik, racijonalist.

rationell uměn, umověn, umstven; racijonalěn; *(math.)* razložěn.

Ratsche *f.* ropotača, ropotulja, restalnica, škrgala; *fig.* s. Plauscherin.

ratschen ropotačiti; (mit der Stimme bei der Aussprache des „R" schnarren) pogrkovati; s. plauschen.

Ratte *f.* podgana; Ratten- podganji.

Rattenfalle *f.* past za podgane.

Rattenfänger *m.* podganolověc.

Rattengift *n.* mišnica.

Rattenkoth *m.* podganjěk.

Rattenschwanz *m.* podganji rep; (Pferdekrankh.) molj, tenka kita, lás.

Raub *m.* rop, tolovajstvo, grabež, lupež; (die Sache) rop, plen; Raub- tolovajski, razbojniški, roparski.

Raubanfall *m.* razbojniški napad.

raubbegierig roparski, grabežljiv.

Raubbeine *pl. (zool.)* noge za grabež (grabulje *pl.*). [ropnica.

Raubbiene *f.* roparica, navratnica,

rauben ropati, pleniti, po sili jemati (-mljem), lupežiti; uropati, upleniti, ugrabiti; (alles —) poropati, popleniti, pograbiti; (stehlen) krasti (kradem), izmikati; ukrasti, izmakniti, odvzeti (-vzamem); die Ruhe — ob mir pripraviti, — spraviti.

raubend plenéč; roparski, tolovajski, grabežljiv.

Räuber *m.* ropar, tolovaj, razbojnik, lupežnik; Räuber- roparski, tolovajski, razbojniški, lupežni.

Räuberbande *f.* razbojniška četa, roparska druhal (-i), roparsko krdelo.

Räuberei *f.* roparstvo, tolovajstvo, razbojstvo, lupeštvo.

Räuberhauptmann *m.* roparski od. tolovajski glavar.

Räuberhöhle *f.* roparska od. tolovajska jama, skrivališče razbojnikov.

Räuberin *f.* roparica, razbojnica.

räuberisch roparski, tolovajski, razbojěn, grabežljiv, lupežěn. [nje.

Räuberunwesen *n.* roparsko razgraja-

Raubfisch *m.* roparska riba, riba roparica.

Raubfliege *f.* grabežnica. [nost.

Raubgier *f.* grabežljivost, ropaželj-

raubgierig grabežljiv, ropaželjěn.

Raubgut *n.* rop, plen, ugrabljena roba.

Raubkäfer *m.* hrošč grabljivěc.

Raubkrieg *m.* roparska vojska.

Raubmord *m.* razbojni umor.

Raubnest *n.* tolovajsko gnezdo.

Raubschiff *n.* razbojniška ladija, ladija gusarica.

Raubschütz *m.* tatinski lověc, zverinski tat, zverokraděc. [država.

Raubstaat *m.* razbojniška (gusarska)

Raubsucht *f.* grabežljivost; razbojnost.

Raubthier *n.* zver (-í), zgrabljiva zverina.

Raubvogel *m.* ujeda, ropna tica, tica roparica.

Raubwild *n.* zverjad (-i). [hod.

Raubzug *m.* četovanje, razbojniški po-

Rauch *m.* dim, čad; voll — diměn, dimnat, zakajen.

rauch kosmat, dlakav, dlakast, sršljiv, resat. [nog.

rauchbeinig kosmatonog, kosmatih

rauchen *tr.* kaditi, puhati; *intr.* kaditi se, dimiti se; (v. Heu) kopiti se, kaditi se; ein wenig —, zu — anfangen pokaditi se.

Rauchen *n.* kaja, kajenje.

Raucher *m.* tobakar, kadilěc.

Räucherer *m.* sušilěc.

räucherig diměn, okajen, ukajen.

Räucherkammer *f.* sušilnica, dimnica.

räuchern kaditi; pokaditi; (Fleisch) sušiti, voditi; (zu viel —) prevoditi, prekaditi; geräuchertes Fleisch povojeno meso, prekajeno —, suho meso.

Räucherpfanne *f.* kadilnica, kadilna ponvica.

Räucherpulver *n.* kaja.

Räucherung *f.* kajenje, kaja.

Räucherwerk *n.* kadivo, kadilo.

Räucherwurst *f.* prekajena klobasa.

Rauchfang *m.* dimnik.

Rauchfangkehrer *m.* dimnikar. [stvo.

Rauchfangkehrergewerbe *n.* dimničar-

rauchfarben dimnast, čadovit; — werden čadeti; očadeti; ein —er Ochs čadež, čadin, diměc; (Kuh) čada, dima.

Rauchfaſs *n.* kadilnica, kadilnik.
Rauchfleiſch *n.* suho —, povojeno —, prekajeno meso, vojenina.
rauchhaarig kosmat.
rauchhändig kosmatorók.
Rauchhandel *m.* kupčija s kožuhovino od. krznom. [jen.
rauchig dimĕn, dimnat, čadovit, uka-
Rauchkammer *f.* dimnica, sušilnica.
Rauchleder *n.* kožuhovina, irhovina, krzno.
Rauchloch *n.* leva; *fig.* beznica, luknja.
Rauchopfer *n.* kadilni dar, žgalščina.
Rauchquarz *m.* čadavĕc.
Rauchſäule *f.* dimni stebĕr.
Rauchſchwalbe *f.* domača lastovica.
Rauchſtube *f.* dimnica.
Rauchtabak *m.* tobak, duhan. [krzno.
Rauchware *f.* kožuhovina, kosmatina,
Rauchwerk *n.* kadilo, žgaja, krzno.
Rauchwerker *m.* krznár.
Rauchzimmer *n.* ſ. Rauchſtube.
Rauchzug *m.* dimovod.
Raude *f.* krasta, prhaj, prhljaj, srab.
Räude *f.* srab (svrab), garje *pl.*, prhljaj.
räudig krastav, svrabljiv, prhljav; garjev. [garjevka.
Räudige *m.* garjevĕc, krastavĕc; *f.*
Räudigkeit *f.* krastavost, srabljivost, garjevost. [svadljivĕc.
Raufbold *m.* pretepáč, tepežnik, rován,
Raufdegen *m.* bojni meč; ſ. Raufbold.
Raufel *f.* smukalnica, drzej, drzalnica; (im Stall) gare *pl.*, jasli *pl. f.*
raufen *tr.* puliti, pipati (-pljem), rovati (rujem); izpuliti, popipati, izdreti (-derem), potrgati; (ein Huhn) skubsti; oskubsti, opipati; *intr.* tepsti se, trgati se, puliti se, mikastiti se, metati (mečem) se; bei d. Haaren — lasati se.
Raufer *m.* ſ. Raufbold.
Rauferei *f.* tepež, pretep, tepežnja, puljavica, boj; eine — anfangen sprijeti (sprimem) se, spopasti (-padem) se.
Raufhandel *m.* ſ. Rauferei.
raufſüchtig tepežljiv, ruvalĕn.
Raufzange *f.* velike klešče *pl.*
rauh (runzelig) grb, grbav, grbast, zgrbljen; (nicht glatt) sršljiv, hrapav, grapav, drapav; (v. Geſchmack) raskav (vraskav), gorjup, ostĕr, rezĕk; (vom Hals) hripav, kosmat, braskljav, ohripĕl; (v. Stil) okorĕn, rod; (v. Winde) ostĕr; (v. Klima) ostĕr, mrzĕl, neprijetĕn, neugodĕn; (roh) surov, neotesan, zarobljen; (v. Papier) runjav, resast; (v. d. Zähnen) skominast; *fig.* surov, okrutĕn, neusmiljen; (von d. Stimme) promolkĕl, hripav, zagrljen; —e Unebenheiten hrapotine *pl.*, hrape *pl.*
rauhbeinig srhonog, kosmatonog, kosmatih nog.
rauhblätterig srholistĕn, hrapavolistĕn, kosmatolistĕn; die —e Pflanze srholistnica.
Rauheis *n.* srež.
Rauhfärber *m.* irhar.
Rauhheit *f.* hrapavost, ohriplost; rodost, okornost; ostrost; neugodnost; surovost; (Unebenheit) hrapotina, hrapa.
Rauhigkeit *f.* ſ. Rauchheit.
Rauhreif *m.* ivje, inje, imĕc (imca).
Rauhweizen *m.* resica, resulja, osinka, kosmatica.
Rauke *f.* vodna kreša.
Raum *m.* prostor, prostranstvo; (leerer —) praznina, prazĕn prostor, praznota, pustota; (der innere —) notrina, notranjščina, notranjost; (Stelle) mesto; — einnehmen zaleči (-ležem), *impf.* zalegati; — geben mesto dati čemu.
räumen spraviti, s poti spraviti, izpod rok spraviti; *impf.* — spravljati, pospravljati; das Zimmer — prazniti; izprazniti, *impf.* izpraznjevati; (d. Platz verlaſſen) pustiti, popustiti, zapustiti; *impf.* puščati, popuščati; (d. Unreine wegſchaffen) trebiti; iztrebiti, potrebiti; (v. Tiſche) z mize spraviti, *impf.* — spravljati; das Feld — umakniti se, *impf.* umikati se; die Wohnung — seliti se; preseliti se, *impf.* preseljevati se; einem etwas — komu kaj pustiti, *impf.* — puščati; aus dem Wege — izpod nog spraviti, odpraviti, odstraniti.
Räumer *m.* trebilĕc, kidalĕc; (Werkzeug) trebilo, čistilo.
Raumgebilde *n.* prostorni tvor.
Raumgröße *f.* prostorna količina.
Rauminhalt *m.* prostornina; ſ. Körperinhalt.
räumlich prostorĕn, glede na prostor; — zeitlich prostorno-časĕn.

Räumlichkeit *f.* prostornost.
Räumung *f.* trebljenje, izpraznjenje.
raunen ščebljati, šepetati.
raunzen cmeriti, cmrdati se, kisati se.
Raupe *f.* gosenica; Raupen- goseniĉni, goseniĉji.
raupen gosenice obrati (-berem), *impf.* — obirati.
Raupenbrut *f.* goseničje gnezdo.
raupig goseničav, goseničĕn.
Rausch *m.* pijanost, vinjenost; **einen — haben** pijan od. vinjen biti (sem); **einen — bekommen** upijaniti se, opiti (-pijem) se; *impf.* opivati se; **kleinen — haben** v glavi imeti (imam) ga, muho imeti.
rauschen šumeti, šumotati (-očem), vršeti, hruščati (-im), bučati (-im), hrumeti, hrupeti, šušteti; (v. Schweinen) bukati se, (-am u. bučem).
Rauschen *n.* šum, šumenje, vršenje, hrušč, hrup.
rauschend šumeč, vršeč, hrumeč, šumĕn.
Rauschgold *n.* loš, lošč.
rauschig pijan, vinjen, opit.
räuspern sich hrkati, hrakati, kašljati; odhrkati se, izhrkati se, odkašljati se.
Räuspern *n.* hrkanje, hrk, hrkavost.
Raute *f.* ruta, rutica, kupa; (Rhombus) romb.
rautenförmig kupast.
Rautenmuskel *m.* kupasta mišica.
Rayon *m.* obmestje; trdnjavski okoliš, okrožje.
Reaction *f.* reakcija, nasprotno —, odbojno delovanje, oddelovanje, protidejstvo, vzvratno delovanje; *fig.* nazadnjaštvo, starokopitstvo.
reactionär reakcijonarĕn, protidejĕn, starokopitĕn.
Reactionär *m.* reakcijonar, nazadnják, starokopitnež.
reactivieren obnoviti, *impf.* obnavljati; zopet v življenje poklicati (-čem), zopet ustanoviti, postaviti, vpeljati.
Reactivierung *f.* obnova, vpeljava.
Reagentien *pl.* reagencije, izkušala *pl.*
Reagenz-Papier *n.* izkusni od. izkušalni papir.
reagieren *intr.* oddelovati, odbojno —, vzvratno delovati.
reagierend vzvratno delujoč.
real realĕn, stvarĕn; s. wirklich, wesentlich.
Realact *m.* delo zastran nepremičnega posestva.
Realbesitz *m.* realno posestvo.
Realexecution *f.* realna eksekucija, izvršba glede na nepremično posestvo.
Realgeld *n.* kovani denar.
Realgrund *m.* prvotĕk, stvarni vzrok.
realisieren s. verwirklichen.
Realismus *m.* realizĕm.
Realität *f.* stvarnost, soštvo; s. Wirklichkeit; (unbewegliches Besitzthum) nepremičnina (nepokretnina), posestvo, kmetija.
Realitätenbesitzer *m.* posestnik, zemljak; —in *f.* posestnica.
Realmethode *f.* razložna —, pragmatična metoda, realna metoda.
Realschule *f.* realka.
Realschüler *m.* realĕc.
Realunion *f.* stvarno jedinstvo, jedinstvo po vladi.
Realwert *m.* stvarna vrednost.
Reambulation *f.* navod.
reassumieren povzeti (-vzamem); *impf.* povzemati.
Rebe *f.* trta, vinska trta, loza, trs; *coll.* trsje; (Rebenzweig) rozga, loza, mladika; **wilde** — vinika, trta samosevka; (Waldrebe) srobot, srobotina, srabot, srabota; —n senken grobati, grebeničiti; **die — blüht** (ohne Frucht) trs se živiči; (Beeren ansetzend) trs se viniči.
Rebell *m.* upornik, vstajnik, puntar, vstaš.
rebellieren puntati se, puntariti se, kramoliti; spuntati se, upreti se.
Rebellion *f.* punt, kramola; upor, vstaja.
rebellisch puntarski, vstajĕn.
Reben- vinski, trsov, trtni, lozov.
rebenartig trsast, lozast.
Rebenauge *n.* oko (očesa), vinski popĕk.
Rebenbeschneidung *f.* rez (-i), rezatĕv, obrezatĕv.
Rebenbinder *m.* vezač; —in *f.* vezalka, vezačica.
Rebenblatt *n.* trsni list, vinsko pero (-esa); *coll.* trsno listje, vinsko perje.
Rebengeländer *n.* brajda.
Rebenhügel *m.* vinska gorica.

Rebenlaub *n.* trsno listje.
Rebenmesser *n.* vinjek, reznik, vinorez, noraz, kosir, krivěc.
Rebenpfahl *m.* kol, količ. [vit.
rebenreich vinoroděn, trtonosěn, trso-
Rebensaft *m.* trtna solza; *fig.* vinska kapljica.
Rebenschoſs *m.* rozga, rozgva.
Rebenschule *f.* trtno sadišče, loznik.
Rebenspitze *f. coll.* rezje, rožje.
Rebensproſs *m.* trtna mladika, rozga.
Rebenstecher *m.* *(Rhynchites betuleti)* trtijón, trtín, trtoviněc, zavijalěc.
Rebenstock *m.* trs, trta, vinska trta.
Rebenzweig *m.* rozga, reznica, vitica.
Rebhuhn *n.* jereb; (Weibchen) jerebica.
Rebhühnerschnepfe *f.* jerebičasti kljunač.
Rebland *n.* vinorodna dežela. [(-í).
Reblaus *f.* trtna —, vinogradska uš
Rebus *m.* rebus.
Recapitulation *f.* ponovitěv, kratěk povzetěk od. pregled, rekapitulacija.
recapitulieren ob kratkem ponoviti, *impf.* — ponavljati.
Recension *f.* ocena, presoja, recenzija.
Recensent *m.* presodnik, presojevalěc, recenzent.
Recepisse *n.* primka, prejemni list.
Rechen *m.* grablje *pl.*, zobače *pl.*; (Teichen) grablje *pl.*; rešetka; (Kleider—) obešalo.
rechen grabiti; pograbiti; *impf.* pograbljevati.
Rechenbohrer *m.* grabeljnik.
Rechenbrett *n.* poštevalnica.
Rechenbuch *n.* računica, računske bukve *pl.* [v štetji.
Rechenfehler *m.* pogrešěk od. pomota
Rechenkunst *f.* računstvo, aritmetika.
Rechenschaft *f.* obračun, obrajt; *fig.* odgovor; zur — ziehen na odgovor poklicati (-kličem); — ablegen odgovor dati, *impf.* — dajati, zagovarjati se.
Rechenstift *m.* klinčěk. [ka.
Rechentafel *f.* računska tablica, — des-
Rechenunterricht *m.* poduk v računstvu.
Rechenzahn *m.* zob (pri grabljah).
Recher *m.* grabljáč, grabljič.
rechnen računiti, računati, številiti, čisliti, rajtati; auf etwas — zanesti se —, *impf.* zanašati se na kaj; im Kopfe — računiti na pamet; unter die Freunde — med prijatelje šteti; ich rechne mir zu einer Ehre v čast si štejem.
Rechnen *n.* računanje, rajtanje.
Rechner *m.* računar, števílar; —in *f.* računarica.
Rechnung *f.* račun, (rajtenga), števílba; — legen račun dati (dam), — položiti, *impf.* — polagati; laufende — tekoči račun; belegte — dokazan račun; —en abschließen račune skleniti, — završiti, *impf.* — završavati; — halten obračuniti, pobotati, *impf.* pobotovati; auf meine — na moj račun, na moje stroške; in die — nehmen všteti (-štejem), *impf.* vštevati; — tragen na kaj ozir jemati (-mljem), gledati na kaj; Rechnungs- računski, računarski.
Rechnungsabschluſs *m.* računski sklep.
Rechnungsamt *n.* računski urad.
Rechnungsanstand *m.* računski nedostatěk.
Rechnungsart *f.* računski način.
Rechnungsbeamte *m.* računski uradnik, računar.
Rechnungsbeispiel *n.* računski vzgled.
Rechnungsbemängelung *f.* očitanje pomankljivosti v računu.
Rechnungsbetrag *m.* znesěk računa.
Rechnungserledigung *f.* rešilo računa.
Rechnungsextract *m.* računski izpisěk.
Rechnungsfach *n.* računstvo.
Rechnungsfehler *m.* računski pogrešěk.
Rechnungsführer *m.* računar, računovodja.
Rechnungsführung *f.* računovodstvo.
Rechnungsleger *m.* računodajalěc, polagatelj računa.
Rechnungslegung *f.* obračun.
Rechnungsmangel *m.* računski nedostatěk, pomankljej.
Rechnungsrath *m.* računski svèt; (Person) računski svetovalěc, — svètnik.
Rechnungsrest *m.* računski ostaněk.
Rechnungsrevident *m.* računski preglednik, — pregledovalěc.
Rechnungsrevision *f.* pregled računov.
Rechnungstaxe *f.* računovina.
Rechnungsverständige *m.* zvedeněc —, veščak v računih.
Rechnungsvortheil *m.* prikrajšěk.

nungswesen *n.* računstvo.
nungswissenschaft *f.* računarstvo.
nungszweig *m.* računski predelěk.
t *adi.* pravi; (echt) pristěn, ro-
(gelegen, angemessen) priležěn,
n; zu —er Zeit o pravem času;
prav, z. B. prav imaš; thue —
po pravici; (sehr) prav, zelo; die
and desna roka, desnica; —er
na pravi, na pravo, na desni,
sno; — Linie ravna črta; es ist
—es ni nič kaj posebnega.
ht *n.* pravica, pravo; (Inbegriff
Rechtes) pravstvo; (über etwas)
(-i), moč (-í); zu etwas — haben
o do česa imeti (imam); mit —
ravici; zu — bestehend pravno
ěn; was —ens ist kar je prav,
ostava veleva; — geben potrditi,
liti; *impf.* potrjevati (komu); das
r Erstgeburt prvorodstvo. [nica.
hte *f.* desna od. prava roka, des-
hteck *n.* pravokotnik.
teckig pravokotěn.
ten prepirati se, pričkati se, pre-
ti se, svaditi se.
tfertigen pravičiti; opravičiti;
. opravičevati, zagovarjati; sich —
ičiti se, očistiti se; *impf.* opra-
ati se, zagovarjati se, izgovarjati
mit etwas) izpričati se, *impf.* iz-
vati se.
htfertigung *f.* zagovor, opravičba,
ičevanje, izgovor.
htfertigungsschrift *f.* zagovorni od.
ičevalni spis, obrana.
htgläubig pravoverěn.
chtgläubige *m.* pravoverěc, pravo-
k; *f.* pravoverka, pravovernica.
chtgläubigkeit *f.* pravovernost, pra-
stvo.
chthaber *m.* pravdač, svojeglavěc.
hthaberisch pravdačljiv, svojeglav,
glavěn; uporěn.
htläufig pravopotěn.
htlich pravěn, postavěn; (gerichtlich)
ı; (gerecht) pravičěn, pošten, vrl.
chtlichkeit *f.* pravičnost, poštenost,
t.
chtliebe *f.* pravicoljubje, pravoljubje.
htliebend pravoljuběn, pravico-
n.

rechtlinig ravnočrtěn.
rechtlos nepostavěn, brezpravěn, nepravičěn.
Rechtlosigkeit *f.* nepostavnost, brezpravnost.
rechtmäßig postavěn, zakonit, prav, po pravici. [tost.
Rechtmäßigkeit *f.* postavnost, zakoni-
rechts *adv.* na desno, na pravo; na desni, na pravi.
Rechts= pravni, postavni, zakoniti.
Rechtsangelegenheit *f.* pravna stvar (-í).
Rechtsanspruch *m.* pravica do česa.
Rechtsbehelf *m.* pravni pomočěk.
Rechtsbehörde *f.* sodna oblast (-i).
Rechtsbeistand *m.* pravoznanski pomočnik, odvetnik.
rechtsbeständig postavěn, zakonit, po postavi veljavěn.
Rechtsbuch *n.* zakonik. [praveděn.
rechtschaffen pošten, vrl, pravičěn,
Rechtschaffenheit *f.* poštenost, pravičnost, pravost.
Rechtschreibung *f.* pravopis.
rechtseitig pravostran, pravostranski.
Rechtseitigkeit *f.* pravostranost.
rechtserfahren pravoveděn, veščak v pravu.
Rechtsfall *m.* pravni slučaj.
Rechtsfolge *f.* pravni nasleděk.
Rechtsforderung *f.* pravna terjatěv, pravno zahtevanje.
Rechtsfrage *f.* pravno prašanje.
Rechtsfreund *m.* pravoljub; s. auch Advocat. [hod.
Rechtsgang *m.* pravda, pravdni tek od.
Rechtsgebrauch *m.* pravdni običaj.
Rechtsgefühl *n.* pravni čut.
Rechtsgelehrsamkeit *f.* pravoznanstvo, pravoslovje.
rechtsgelehrt učen od. zveden v pravoznanstvu, vešč pravu.
Rechtsgelehrte *m.* pravoznaněc.
Rechtsgeschäft *n.* pravno opravilo.
Rechtsgeschichte *f.* zgodovina od. povest pravoznanstva.
rechtsgiltig pravoveljavěn, veljavěn po postavah, po zakonu.
Rechtsgiltigkeit *f.* pravoveljavnost.
Rechtsgleichheit *f.* jednakost pred postavo. [vzrok.
Rechtsgrund *m.* pravni razlog, pravni

Rechtsgrundsatz *m.* pravno načelo.
Rechtsinstitut *n.* pravna ustanova.
Rechtskniff *m.* pravdna zvijača.
Rechtskosten *pl.* pravdni —, sodni stroški *pl.*
Rechtskraft *f.* pravna moč (-í), pravna veljavnost.
rechtskräftig pravokrepěn, pravoveljavěn, pravomočěn.
Rechtskunde *f.* pravoznanstvo.
rechtskundig zveden —, vešč v postavah, pravoveděn.
Rechtslehre *f.* pravoznanstvo, pravoslovje, pravništvo.
Rechtslehrer *m.* pravoslovni učitelj, učitelj prava.
Rechtsmittel *n.* pravno sredstvo.
Rechtsnachfolger *m.* pravni naslednik.
Rechtsobject *n.* pravni predmet. [stvo.
Rechtspflege *f.* pravosodje, pravosod-
Rechtspraktikant *m.* sodni —, pravosodni praktikant.
Rechtsprechung *f.* pravosodje; (Orthoepie) prava izreka besed.
Rechtsprincip *n.* pravno načelo.
Rechtssache *f.* pravda, pravna reč (-í); — außer Streitsachen razprava o neprepirnih stvareh.
Rechtsschutz *m.* pravno oder postavno varstvo, postavna zaslomba.
Rechtssphäre *f.* pravno —, sodbeno področje.
Rechtssprache *f.* pravoznanski govor.
Rechtsspruch *m.* pravni izrek, razsodba.
Rechtsstaat *m.* pravna država.
Rechtsstand *m.* podsodnost. [soděn.
rechtsständig sodišču podložěn, pod-
Rechtsstreit *m.* und Rechtsstreitigkeit *f.* pravda, pravni prepir od. razpor.
Rechtsstudium *n.* pravoslovje, pravoslovni uk.
Rechtstag *m.* pravdni dan.
Rechtstitel *m.* pravno ime (imena).
Rechtsurkunde *f.* pravno pismo, pravna listina. [lěn.
rechtsverbindlich pravěn, pravnoveza-
Rechtsverbindlichkeit *f.* pravna obveza.
Rechtsverdrehung *f.* izpačivanje zakona.
Rechtsverfahren *n.* pravno ravnanje, pravosodstvo, pravosodno postopanje.
Rechtsverfassung *f.* sodna uravnava od. uredba.
Rechtsverhältnis *n.* pravno razmerje, pravni odnošaj.
Rechtsverhandlung *f.* sodna obravnava.
Rechtsverletzung *f.* prestop pravice.
Rechtsvermuthung *f.* pravni domnevěk.
rechtsverständig s. rechtsgelehrt.
Rechtsverwahrung *f.* pravni ugovor.
Rechtsvorbehalt *m.* pravni pridržěk.
Rechtsvorsicht *f.* pravna pozornost.
Rechtsweg *m.* pravdni pot, pravda.
rechtswidrig nepostavěn, protipravěn, nezakonit, krivičěn.
Rechtswidrigkeit *f.* protipravnost, protizakonitost, nepostavnost. [močjo.
rechtswirksam pravomočěn, s pravno
Rechtswirkung *f.* pravni učiněk, — nasleděk.
Rechtswissenschaft *f.* pravoznanstvo, pravoslovje.
rechtswissenschaftlich pravoznanski, pravosloven.
Rechtszug *m.* utok, pritožba pri višjem oblastvu.
Rechtszustand *m.* pravni stan.
rechtwinkelig pravokotěn.
rechtzeitig *adi.* pravočasěn, občasěn; *adv.* o pravem času, o pravi dobi.
Recidiv *n.* povratěk bolezni. [leti.
recidiv werden na novo (z nova) zbo-
Recipient *m.* recipijent, sprejemnik; (Vorlage) podstavka.
reciprok vzajeměn, znamenit. [tost.
Reciprocität *f.* vzajemnost, znameni-
Recitativ *n.* recitativ.
recitieren pročitati, recitovati.
Reck *n.* (Turnapparat) drog.
Recke *m.* junak, vitez.
Recke *f.* teza, pretezalnica.
recken tezati; stegniti, iztegniti, raztegniti; *impf.* stegovati, iztegovati, raztegovati, raztezati, iztezati; sich — lecati se, pretegovati se; zlekniti se, pretegniti se; (herausstrecken) moliti; pomoliti; *impf.* pomaljati.
Reclamant *m.* ugovornik.
Reclamation *f.* reklamacija, pritožba, ugovor; (Widerruf) oporeka, preklic; Reclamations= reklamacijski, pritožbni.
Reclamationsfrist *f.* doba za ugovor, — za pritožbo.
Reclame *f.* reklama, priporočilni razglas.

mieren pritožiti se zastran česa, pritoževati se zastran česa, kaj (widerrufen) oporeči, prekli- ličem); *impf.* oporekati, opo- i, preklicovati.
gnition *f.* priznanje.
nofcieren razgledovati, pozve- ozvedavati.
gnofcierung *f.* razgledba, razgle- , pozvedba.
mmandation *f.* priporočitěv, pri- , priporočilo, priporočevanje.
mmandationsfchreiben *n.* priporo- ismo.
mmandieren priporočiti, *impf.* pri- i, priporočevati, rekomandirati.
mmandiert priporočen.
ftruction *f.* prenaprava.
ftruieren prenapraviti.
ftructionsbau *m.* prezidava. [lěč.
valefcent *m.* prebolnik, okreva-
valefcenz *f.* okrevanje, ozdravi- lrava.
ation *f.* počitěk, opočitěk.
ationsgeld *n.* denar za razveselje- [rekrut.
t *m.* vojaški noviněc, novak,
ieren vojake nabirati, novačiti; ake jemati (jemljem), — vzeti n). [ba.
tierung *f.* vojaški nabor, rekrut-
ierungsflüchtig ubežěn, kdor jaškim naborom uteče. [něc.
tierungsflüchtige *m.* vojaški begu-
ierungspflichtig vojaškemu na- dvržen.
ierungsvorfchrift *f.* predpis o n naboru.
cation *f.* poprava, izprava, rek- ; Rectifications- popravni.
ieren popraviti, uravnati (In- *impf.* popravljati, uravnovati; izpraviti, izpremiti, poizpre- *pf.* izpravljati; *(chem.)* preči- *f.* prečiščevati, novič prekapiti.
m. ravnatelj, rektor.
t *n.* ravnateljstvo, rektorstvo.
ent *m.* pritožnik. [joč.
nt *(math.)* povratěn, povraču-
eren pritožiti se, pritožbo ulo- urirati; *impf.* pritoževati se.
m. pritožba, priziv.

Recursrecht *n.* pritožno pravo, pravica priziva.
Redacteur *m.* urednik, redaktor.
Redaction *f.* uredništvo, radakcija; (Handlung) uredovanje.
Rede *f.* govor, govorica, beseda; (Sprache) jezik; gebundene —, ungebundene — vezana —, nevezana beseda; — und Antwort odgovor, odvet; (Gerücht) govorica, pravoč, glas; (geistl.) ogovor, pridiga; (Gespräch) razgovor, pogovor, pomeněk; — stehen odgovor dati, *impf.* — dajati, odgovarjati; der — nicht wert škoda besed; ni vredno, da bi se govorilo; Rede- govorni.
Redefigur *f.* govorna podoba, — slika.
Redefreiheit *f.* svoboda govora.
Redefügung *f.* skladba —, vez (-í) besedij.
Redekunst *f.* govorstvo, govorništvo; zgovornost.
Redekünstler *m.* s. Redner.
redelustig zgovorěn, besedljiv, gostobeseděn.
reden govoriti, besediti, besedovati, kramljati, meniti se, pomenkovati se; (in Kärnt.) marnovati, golčati; (dummes Zeug) klobasati, kvasiti, govoričiti; durch die Nase — nosljati, hohnjati; ins Gewissen — živo prigovarjati; zu — anfangen izpregovoriti; zu Ende — dogovoriti; in den Wind — bob v steno metati (mečem).
redend govoreč; *fig.* živ; —e Künste slovesne umetnosti *pl.*; —es Wappen samogovoreč grb.
Redensart *f.* reklo (altslov.), rek, fraza; (im nachtheiligen Sinne) besede, prazne besede *pl.*
redescheu molčečěn, malobeseděn.
Redetheil *m.* del govora, besedni razpol, besedno pleme.
Redeton *m.* priglas.
Redeübung *f.* vaja v govorjenji, vežbanje v govoru. [besed.
Redeverbindung *f.* vez (-í) od. skladba
Redevortrag *m.* govor.
Redeweise *f.* način govorjenja; (grammatik.) način, naklon.
Redewendung *f.* zasuk oder obrat v govorjenji, govorni obrat.

Redewerkzeug *n.* govorilo, besedilo.
Redezimmer *n.* govorilnica.
redigieren urediti, v red dejati (denem), prirediti za tisk; *impf.* urejevati, v red devati, za tisk prirejevati.
redlich pošten, pravičěn, vrl, praveděn.
Redliche *m.* poštenjak. [pravičnost.
Redlichkeit *f.* poštenost, pravednost,
Redner *m.* govornik.
Rednerbühne *f.* govorniški oděr, govorišče; (in d. Kirche) leca, prižnica. [dar.
Rednergabe *f.* dar besede, govorniški
Rednerin *f.* govornica.
rednerisch govorniški, besedniški.
Rednerkunst *f.* s. Redekunst.
Rednerstil *m.* govorniški slog.
Redoute *f.* reduta, maškarada.
redselig zgovorěn, zgovorljiv, razgovorěn, besedljiv, pogoríčěn, gostobeseděn. [nost.
Redseligkeit *f.* zgovornost, razgovor-
Reduction *f.* zmanjšanje, zmanjšatěv, znižanje; zvod, zvajanje, prevod, prevajanje, redukcija.
Reductionstabelle *f.* prevodna tablica.
Reductionszahl *f.* menitelj.
reducieren (vermindern) zmanjšati, znižati; *impf.* zmanjševati, maliti, zniževati; (das Heer) zmanjšati, *impf.* zmanjševati; *(math.)* zvesti (zvedem), prevesti; *impf.* zvajati, prevajati; (im Gegensatz zu resolvieren) debeliti, skrčiti.
Reducieren *n.* debeljenje.
reel stvarěn, rečěn, bistvén; s. real.
Refectorium *n.* obednica.
Referat *n.* poročilo, referat.
Referent *m.* poročevalěc, referent.
referieren poročati; navestiti, naznaniti; *impf.* navestovati, naznanjati.
Reff *n.* krošnja; (in der Schiffahrt) jaderce, malo jadro.
reffen jadra speti, *impf.* — spenjati.
Reffträger *m.* krošnjar.
reflectieren ozirati se na kaj, paziti na kaj; ozreti se na kaj, pomisliti kaj; (erwägen) premisliti, *impf.* premišljati, razmišljati, pretehtati; *(phys.)* odbiti, *impf.* odbijati; (von Lichtstrahlen) odsevati.
Reflector *m.* reflektor, odbijalnik.
Reflex *m.* odsev, odsij, refleks; s. Abglanz.
Reflexion *f.* refleksija; *(phys.)* odboj, odraz, odsev; (Erwägung) premišljevanje, pretehtovanje, preudarěk.
Reflexionsebene *f.* odbojna ravnina.
Reflexionslicht *n.* odsevna —, odbita svetloba, odsvit.
Reflexionsvermögen *n.* premiselnost, premišljivost; *(phys.)* odbojnost.
Reflexionswinkel *m.* odbojni —, odsevni kot.
reflexiv povratni, povračalni, refleksivni.
Reform *f.* (Umbildung) preobrazba; (Umänderung) prenaredba; (Verbesserung) poprava; (— der Kirche) preustrojitěv (cerkve).
Reformator *m.* preobrazovalěc, popravljalěc, prenarejalěc, reformator.
Reformation *f.* reformacija, preustrojitěv (cerkve).
reformieren preobraziti, preustrojiti; *impf.* preobraževati; (verbessern) popraviti, *impf.* popravljati; (umändern) prenarediti, preravnati, presukati (-sučem); *impf.* prenarejati, preravnavati; (erneuern) prenoviti, *impf.* prenavljati.
Reformierte *m.* reformiraněc, reformat, preobraženěc.
Refosco *m.* refoško —, črno vino.
Refraction *f.* lom —, lomitěv luči, refrakcija.
Refractor *m.* refraktor, lučeloměc.
Refrain *m.* pripev(ěk), dopev(ěk); refrén.
refusieren odbiti, odkloniti; *impf.* odbijati, odklanjati.
Regal *n.* polica; (in d. Orgel) regal.
Regale *n.* vladarska pravica, kronska pravica.
Regalfolio *n.* vélika pola.
regalieren podariti, *impf.* podarjevati.
rege živ, živahěn, čil, gibčěn, giběk, skočěn; *fig.* bistěr; s. regsam.
Rege *f.* živost, živahnost.
Regel *f.* pravilo, vodilo, ravnilo; in der — po navadi, v obče, praviloma, navadno; — de tri tristavka, regeldetrija.
Regeler, Regler *m.* ravnalěc.
regellos nepravilěn, nereděn, neporeděn, neredověn. [nost.
Regellosigkeit *f.* nepravilnost, nered-

regelmäßig *adj.* pravilěn, prav, po pravilu, reděn, redověn; *adv.* pravilno, praviloma.

Regelmäßigkeit *f.* pravilnost, rednost.

regeln urediti, v red dejati (dem u. denem), uravnati; *impf.* urejevati, v red devati, uravnavati.

regelrecht *adj.* pravilěn; *adv.* po pravilu, po redu.

Regelung *f.* uredba, uravnava.

regelwidrig nepravilěn, protireděn, neredověn.

Regelwidrigkeit *f.* nepravilnost.

regen gibati (-bljem), meziti, mikati; ganiti, zmeziti; sich — gibati se, meziti se, premikati se; ganiti se; (vom Gefühl) oglašati se, buditi se; *pf.* vzbuditi se, oglasiti se.

Regen *m.* dež; anhaltender — deževje, prelijalice *pl.*; (Staub—) pršavica, pršenje; (Platz—) ploha, naliv; (Strich—) pojelica; der — hat aufgehört prevedrélo je, zvedrilo se je; Regen= deževni.

Regenbach *m.* bujica, hudournik.

Regenbogen *m.* doga, mavrica, božji stol, božji lok, vederna, vedernica.

Regenbogenhaut *f.* dožica, mavrična kožica.

regendicht nepremočěn, nepremočljiv, ne prepuščajoč.

Regeneration *f.* prerod.

Regenerator *m.* *(phys.)* regenerator, obnavljač, prerodilěc.

regenerieren preroditi, prenoviti; *impf.* prerajati, prenavljati.

regenfrei brezdežěn, veděr.

Regengestirn *n.* deževnice *pl.*

Regengewölk *n.* deževni —, mokri oblak, oblačica.

Regenguſs *m.* lijak, naliv.

regenlos s. regenfrei. [plašč.

Regenmantel *m.* plašč zoper dež, dežni

Regenmeſſer *m.* dežjemer.

Regenpfeifer *m.* deževnik.

Regenrinne *f.* žleb, žlot.

Regenschauer *m.* pojelica. [rela.

Regenschirm *m.* dežnik, omrela, ma-

Regenstrom *m.* naliv, hudournik, sušěc.

Regent *m.* vladar, vladnik, regent; —in *f.* vladarica, regentinja.

Regentschaft *f.* vladarstvo, vlada.

Regentuch *n.* rakno, dežni ogrtač.

Regenwaſſer *n.* deževnica; kapnica.

Regenwetter *n.* deževno vreme (-ena), polija, deževje; das — unter einem Baume abwarten pod drevesom vedriti.

Regenwind *m.* mokrec, mokož.

Regenwolke *f.* deževni od. mokri oblak, oblačica.

Regenwurm *m.* glista, deževnik.

Regenzeichen *n.* znamenje dežja.

Regenzeit *f.* deževni čas, deževanje.

Regenzone *f.* deževni pas.

Regesten *pl.* regesti *pl.*, izpiski oder posnetki iz listin.

Regheit *f.* živost, gibčnost, skočnost; bistrost.

Regie *f.* uprava, oskrbstvo, oskrbovanje; Regie= upravni.

Regiekosten *pl.* upravni stroški *pl.*

regieren vladati, kraljevati, carovati; gospodovati; (lenken) voditi, ravnati; (im Hause) gospodariti; (von Frauen) gospodinjiti.

Regieren *n.* vladanje, vlada.

Regierer *m.* vladnik, vladar, gospodovalěc, oblastovalěc.

Regierte *m.* podložnik, podanik.

Regierung *f.* vlada; (Herrschaft eines Fürsten) vladarstvo, vladanje, cesarjevanje, kraljevanje u. s. w.; Regierungs= vladni, vladarski. [stva.

Regierungsantritt *m.* nastop vladar-

Regierungsblatt *n.* vladni list.

Regierungserlaſs *m.* vladni ukaz.

Regierungsform *f.* način vladanja.

Regierungskunst *f.* vladoznanstvo.

regierungslos brezvladěn; —er Zustand brezvladje.

Regierungsnachfolger *m.* naslednik v vladarstvu.

Regierungsrath *m.* vladni svètnik od. svetovalěc.

Regierungsrecht *n.* vladarska pravica.

Regierungszeitung *f.* vladni časnik.

Regime *n.* s. Regierung.

Regiment *n.* polk, regiment; (Regime) vlada, uprava; Regiments= polkovni, regimentni.

Regimentsarzt *m.* polkovni zdravnik.

Regimentsbezirk *m.* polkovni okraj.

Regimentscommandant *m.* polkovni poveljnik.

Regimentsinhaber *m.* vlastnik polka, — regimenta.
Regimentsschule *f.* polkovna šola. [bor.
Regimentstambour *m.* polkovni tam-
Regisseur *m.* režiser, prireduik (igre).
Register *n.* popis, kazalo, spisĕk; (Namensverzeichn.) imenik; (in d. Orgel) registĕr; (öffentl. Buch) očitne knjige *pl.*
Registrator *m.* upisovalĕc, registrator.
Registratur *f.* registratura, spisovnik.
registrieren vpisati (-pišem), zapisati; *impf.* vpisovati.
Reglement *n.* pravilo, red; pravilnik.
reglementsmäßig pravilĕn, po pravilih.
regnen dežiti, deževati; es regnet dež gre; (tröpfeln) škropiti, kapljati, nakapljevati; (fein —) pršeti; (gießen) ulivati, z nalivom deževati; es regnet dež lije.
regnerisch deževĕn, pršiv. [čilo.
Regress *m.* odškodba; (Ersatz) povra-
regressieren odškodbo pri kom iskati (iščem), odškodbo od koga terjati.
regressiv nazadĕn, nazadujoč.
regsam živ, gibčĕn, gibĕk, obrtĕn; čil, iskĕr; *fig.* bistĕr.
Regsamkeit *f.* živost, čilost, gibčnost; bistrost; živodušnost.
regulär pravilĕn, redĕn.
Regulativ *n.* pravilo, vodilo.
Regulator *m.* ravnalĕc, uravnovatelj, regulator.
regulieren urediti, uravnati, v red dejati (denem); *impf.* urejevati, uravnavati, v red devati.
Regulierung *f.* uravnava, uredba.
Regulierungsverfahren *n.* uredbeno postopanje, način uravnavanja. [notje.
Regung *f.* gib, gibljej, zgibljej, ga-
regungslos negibĕn, negibljiv; neobčutĕn.
Reh *n.* srna; srnjak, srnĕc; Reh- srnji.
rehabilitieren v poprejšnji stan postaviti, v prejšnji stan dejati (denem); *impf.* — devati.
Rehbock *m.* srnjak, srnĕc.
Rehböcklein *n.* srnče (-eta).
Rehbraten *m.* pečena srnina.
rehfarben srnast. [meso.
Rehfleisch *n.* srnina, srnovina, srnje
Rehgeiß *f.* srna.
Rehhaar *n.* srnja dlaka.
Rehhaut *f.* srnja koža.
Rehkalb *n.* srnče (-eta).
Rehleder *n.* srnje usnje.
Rehwild *n.* srnjad (-i), srne *pl.*
Reib- strgalni, drgalni.
Reibe *f.* strgalo, drgalo.
Reibehölzchen *n.* klinčĕk, žigica.
Reibeisen *n.* strgača, strgalnik.
reiben treti (tarem, terem), guliti; meti (manem, menem), strgati; streti, zmeti; (am Reibeisen) strgati (zribati); (durch hin- u. herbewegen) drgati; (v. Schuhen) žuliti; ožuliti; (kratzen) praskati, čohati, drgastiti; sich — čohati se, drgati se, guliti se.
Reiber *m.* drgač, strgalĕc; (Werkzeug) drgalo, drgalnik, strgalnik.
Reibersand *m.* drobni pesĕk.
Reibung *f.* *(mech.)* trenje, tor, drgnenje, strganje; metĕv; *fig.* prepir, razprtija, razpor.
Reibungscoefficient *m.* koeficijent trenja.
Reibungselektricität *f.* elektrika vzbujena s trenjem (drganjem).
Reibungsfläche *f.* ploskĕv drgnenica.
Reibungsgesetz *n.* zakon o trenji.
Reibungsmesser *m.* toromer.
Reibungstafel *f.* kazalo trenja, trenjsko kazalo. [kot.
Reibungswinkel *m.* kot trenja, trenjski
reich bogat; (vermöglich) premožĕn, imovit, imetĕn; (viel) obilĕn.
Reich *n.* država (cesarstvo, kraljestvo); Thier— živalstvo; Pflanzen— rastlinstvo; Mineral— rudninstvo; Natur— prirodno kraljestvo, glavni razdel prirodnin.
Reiche *m.* bogatin, bogatinĕc, bogataš.
reichen *intr.* seči (sežem), *impf.* segati, prožiti se, držati (-im), iti (grem), razprostirati se; (überreichen etw.) moleti, štrleti; (ausreichen) dosta biti (je); (v. der Zeit) trpeti, trajati; *tr.* dajati, deliti; podati, podeliti; *impf.* podajati, podeljevati; das Abendmahl — obhajati —, prevideti —, pričestiti koga.
Reichgabel *f.* podajalnik, podajač.
reichhaltig obilĕn, bogat, zdatĕn; (v. Getreide) plenjav, zrnat.
Reichhaltigkeit *f.* obilnost, obilica, obilje, bogastvo.

reichlich *adi.* obilĕn, obil, bogat; *adv.* ilno, bogato.
Reichs= državni.
Reichsacht *f.* prognanstvo, izgon.
Reichsadel *m.* državno plemstvo.
Reichsangelegenheit *f.* državna zadeva, reč (-í). [naprava.
Reichsanstalt *f.* državni zavod, državna
Reichsapfel *m.* državno jabelko.
Reichsarchiv *n.* državni arkiv, državna ;marnica.
Reichsarmee *f.* državna armada.
Reichsbaute *f.* državna stavba, državna ıdnja.
Reichsbeamte *m.* državni uradnik.
Reichsbürger *m.* državljan.
Reichsbürgerschaft *f.* državljanstvo.
Reichscredit *m.* državni zaúp, — kredit.
Reichsdomänen *pl.* državna od. kron- ı posestva.
Reichsfürst *m.* državni knez.
Reichsgericht *n.* državno sodišče.
Reichsgesetz *n.* državna postava, dr- ni zakon.
Reichsgesetzblatt *n.* državni zakonik.
Reichsgesetzsammlung *f.* zbirka držav- . postav od. zakonov.
Reichsgewalt *f.* državna oblast (-i).
Reichsgrundgesetz *n.* državni osnovni on. [stvo.
Reichshaushalt *m.* državno gospodar-
Reichsinstitut *n.* državni zavod, dr- na naprava.
Reichskleinodien *pl.* državne svetinje, dragocenosti.
Reichslehen *n.* državni fevd od. najem.
Reichsminister *m.* državni ministĕr.
Reichsministerium *n.* državno mini- ·stvo.
Reichsmonopol *n.* državni monopol, ıvno samotrštvo; državni samokup, ıvna samoprodaja.
Reichspost *f.* državna pošta.
Reichsrath *m.* državni zbor; (Person) ıvni poslanĕc.
Reichsschatz *m.* državni zaklad. [list.
Reichsschatzschein *m.* državno-zakladni
Reichssiegel *m.* državni pečat.
Reichstag *m.* državni zbor; Reichstags= ıvnozborski, državnozborĕn.
Reichstäglich državno - zborĕn.
Reichstagsmitglied *n.* državni poslanĕc.
Reichstagspräsident *m.* prvosednik državnega zbora. [zbora.
Reichstagssitzung *f.* seja državnega
Reichsthaler *m.* nemški tolar od. cekín.
reichsunmittelbar neposrednjedržavĕn.
Reichsverfassung *f.* državna ustava.
reichsverfassungsmäßig po državni ustavi.
Reichsversammlung *f.* državni zbor.
Reichsvertretung *f.* državni zastop, državno zastopstvo.
Reichsverwaltung *f.* državna uprava.
Reichsverweser *m.* državni upravnik.
Reichswährung *f.* denarna veljava v (kaki) državi.
Reichswappen *m.* državni grb.
Reichszweck *m.* državni namen.
Reichthum *m.* bogastvo, bogatija, obilnost, obilica.
Reichwerkzeug *n.* podajalnik, podajáč.
Reif *m.* slana, mraz; (an Bäumen) inje, ivje; (an Mauern) srež; (Faß—) obroč; (Seil) vrv (-í); (um den Mond) kolobar, obstret (-i).
reif zrel, godĕn; — werden zoreti; dozoreti; *impf.* prizarjati, dozorevati; —es Alter moška leta *pl.*; —es Holz dorasli les.
Reife *f.* zrelost, zrelina, godnost, god (-i), zoritĕv, zor, dozor.
reifen *intr.* zoreti, goditi se; dozoreti, prizoreti; *impf.* dozorevati; *tr.* zoriti, goditi; sezoriti; es reift slana je, slana pada.
Reifeprüfung *f.* zrelostni izpit.
Reifholz *n.* les za obroče, obroči *pl.*
reiflich *adi.* natančĕn, korenit; *adv.* na tanko, dobro, kakor je treba. [nik.
Reifmesser *n.* obročnik, rezilnik, orež-
Reifrock *m.* krinolina.
Reifschneider *m.* obročar.
Reifzange *f.* natezilnik, natezalnik.
Reifzieher *m.* lisica, natezača.
Reigen, Reihen *m.* kolo, raj.
Reihe *f.* vrsta, red (-i), redica, rida; *dem.* vrstica; (b. d. Feldarbeit) postat (-i), jan; der — nach po vrsti, zapored, zaporedoma, zvrstoma; an die — kommen na vrsto od. na met priti (pridem)
reihen vrstiti; zvrstiti, razvrstiti, porazvrstiti, po vrsti razstaviti; *impf.* zvrščevati, razvrščevati, po vrsti raz-

stavljati; (fädeln) nizati; nanizati, nabrati (-berem); *impf.* nabirati.

Reihenfolge *f.* red, poredje; in — redoma, po redu.

Reihenglied *n.* člen vrste od. niza.

Reihenvorstellungen *pl.* vrste pomislij, nanizane pomisli.

reihenweise *adv.* vrstoma, redoma, po vrsti, po redu.

Reiher *m.* čaplja; Reiher- čapljin.

Reiherfeder *f.* čapljino pero (peresa).

Reihergras *n.* pahovka, ovsulja, ovsnica.

reihig (in Zusammensetzgn.) vrstni.

reihweise s. reihenweise. [glasje.

Reim *m.* stik, srok, rima; sklad; so-

reimen *intr.* stikati se, rimati se; ujemati se, skladati se; *fig.* vezati (vežem) se, sklepati se; (sich geziemen) spodobiti se; *tr.* (Reime machen) rimovati, stihotvoriti; gereimt rimovan (ritmovan); skladno ubran.

Reimer *m.* stihotvorĕc.

Reimerei *f.* stihotvorstvo.

reimlos brez rime, nerimovan; neskladĕn.

rein čist; (v. Gold) čist, samočist, suh; (gereinigt) očiščen; (sauber) čedĕn, snažĕn, ličĕn; (ungeschmückt) prost, priprost; (unvermischt) gol; (v. Himmel) jasĕn, vedĕr, čist; —e Wahrheit gola od. prava resnica; jemanden — sprechen koga za nedolžnega spoznati; — schreiben čedno pisati (pišem); ins Reine schreiben na čisto prepisati; — nichts prav nič; čisto nič, celo nič; im —en sein na čistem biti s čim; — machen s. reinigen.

Reine *f.* s. Reinheit.

Reineke *m.* lisjak. [nesĕk.

Reinertrag *m.* čisti dohodĕk, čisti do-

Reinertragsberechnung *f.* preračun čistega doneska.

Reinette *f.* kosmač, renetka.

Reinheit *f.* čistota, čistost; (d. Himmels) jasnost, vedrina; (Unschuld) nedolžnost; s. Reinlichkeit.

reinigen čistiti; očistiti, prečistiti, izčistiti; *impf.* očiščati, prečiščati; (v. Schmutze) čediti, snažiti; očediti, osnažiti; (im Wasser) oprati (-perem), sprati; *impf.* spirati; (von unreinem Inhalte) trebiti; iztrebiti; (das Getreide) veti, vejati (vejem); (mit dem Sieb) soditi, vrhati, obravnovati, občinjati; (durch Schwingen) plati (poljem); den Stall — gnoj izkidati iz hleva; (Gläser) oplakniti, izplakniti; *impf.* oplakovati; sich v. Verdachte — pravičiti se; opravičiti se; *impf.* opravičevati se, zagovarjati se, izgovarjati se.

Reiniger *m.* čistilĕc, prečiščevalĕc, trebilĕc ꝛc.

Reinigkeit *f.* čistost, čistota.

Reinigung *f.* čistitĕv, očiščevanje, čišča, snaženje, trebljenje.

Reinigungsmittel *n.* čistilo, mečilo.

Reinigungsort *m.* očiščališče; (d. Seelen) vice *pl.*

reinlich čedĕn, snažĕn, čist, čistotĕn.

Reinlichkeit *f.* snaga, snažnost, čistota.

Reinlichkeitspolizei *f.* policija zastran snažnosti.

Reinschrift *f.* čisti prepis.

Reis *m.* riž, laško pšeno; Reis- rižev.

Reis *n.* mladika, odraslĕk, odrastĕk, prot, protĕc, šiba, šibica; (z. Binden) trta, vitra; *coll.* mladje, dračje, protje, šibje, trtje; (v. Reben) rezje, rožje; (Birkenreiser) brezje, metličje.

Reisbrei *m.* riževa kaša.

Reisbündel *n.* butara (protja, šibja ꝛc.).

Reise *f.* pot (-a u. -i), potovanje; auf der — potovaje *(adv.)*, med potom, na poti, med potjo; glückliche — srečno! srečno pot! — machen, auf der — sein potovati; eine — antreten na pot iti (idem), na pot se podati, odriniti, napotiti se; Reise- potni, popotni.

Reisebeschreiber *m.* potopisĕc.

Reisebeschreibung *f.* opis pota, potopis.

Reisebündel *n.* potna cula, — torba.

reisefertig pripravljen za pot, k odhodu gotov. [drug.

Reisegefährte *m.* sopotnik, popotni

Reisegefährtin *f.* sopotnica, popotna družica, sopotovalka.

Reisegefolge *n.* spremstvo.

Reisegeld *n.* popotnina, potni denar.

Reisegepäck *n.* prtljaga, popotna roba.

Reisegesellschaft *f.* potna tovaršija.

Reisekarte *f.* potna mapa, zemljevid za popotnike.

Reisekleidung *f.* popotna obleka.

Reisekoffer *m.* popotni kovčeg.
Reisekosten *pl.* potni stroški *pl.*
reiselustig potoljub(ĕn).
Reisemantel *m.* potni plašč.
reisemüde upehan, shojen, hojetrudĕn.
reisen potovati, hoditi.
Reisen *n.* potovanje.
reisend potujoč, popotĕn.
Reisende *m.* popotnik, potnik, potovalĕc; *f.* popotnica, potnica, potovalka.
Reisepass *m.* potni list, potno pismo, potovnica.
Reisesack *m.*, —tasche *f.* potna torba, krnir. [nica.
Reiseurkunde *f.* popotno pismo, potov-
Reisezehrung *f.* brašno, potni živež.
Reiseziel *f.* konĕc potovanja.
Reisfeld *n.* rižišče.
Reisholz *n.* rožje, hrast (-i), hrašča, dračje, hlóža, praščje, suhljad (-i), lomača.
Reisig *n.* rožje, dračje, hloža.
Reisige *m.* jezdec, konjik.
Reisstroh *n.* riževica, riževa slama.
Reißaus nehmen popihati jo, popihniti jo, pete umekniti, potegniti jo, odkuriti.
Reißblei *n.* svinčnik, olovka, risalnik.
Reißbrett *n.* risalna deska, risalnica.
reißen *tr.* trgati; utrgati, pretrgati, raztrgati, razčesniti; (im Gliede) trgati, lomiti; (im Unterleibe) trgati, grizti; Possen — šale zbijati od. briti (brijem), burke uganjati; Holz — drva cepiti, — klati (koljem); (ausreißen) puliti, pukati (pučem), pipati (-pljem); izpuliti, izpukati, izdreti (-derem); *impf.* izdirati; aus der Erde — iz zemlje izrovati (-rujem); *intr.* trgati se, reskati; pretrgati se, utrgati se, reskniti; *impf.* utrgovati se; sich — um etwas puliti se, trgati se; *fig.* poganjati se.
Reißen *n.* trganje, grizenje, rovanje.
reißend deroč, prodĕk; —e Thiere deroče —, zgrabljive živali; die Ware geht — ab vlak je za blago, pulijo se za blago.
Reißer *m.* trgalĕc, trgač.
Reißfeder *f.* risalnik, risalno pero (peresa).
Reißkohle *f.* risalni ogĕl.
Reißmaß *n.* pleščet.
Reißzahn *m.* derač.
Reißzeug *n.* risalno orodje, risalo.
Reiste *f.* povesmo, pest (-í).
Reit- jezdni. [dišče.
Reitbahn *f.* jezdarnica, jahalnica, jez-
reitbar jezdĕn, jahalĕn, za ježo.
Reitbursche *m.* jezdni hlapĕc.
Reitel *m.* povirĕk.
reiten jezditi, jezdariti, jahati (-am u. -šem); geritten kommen prijezditi; wohin — odjezditi.
Reiten *n.* ježa, jahanje.
Reiter *m.* jezdec, jezdar, jahač, jahalĕc; (Soldat) konjik, konjenik; Reiter- jezdarski, konjiški.
Reiter *f.* (Sieb) rešeto, redeseja.
Reiterei *f.* konjica, konjištvo.
Reiterin *f.* jezdarica, jahalka.
reitern presevati, rešetati, soditi.
Reiterregiment *n.* konjiški polk.
Reitersack *m.* vreče *pl.*
Reitgerte *f.* bič, korobač.
Reitgurt *m.* podproga, podprsnik.
Reitknecht *m.* jezdni hlapĕc, konjski hlapĕc, konjar.
Reitkunst *f.* jezdarstvo.
reitlings *adv.* kobalj, okobelj, kakor bi jezdil, jezdéč. [za ježo.
Reitpferd *n.* jezdni (ježni) konj, konj
Reitplatz *m.* jezdišče.
Reitpost *f.* jezdna pošta.
Reitsattel *m.* sedlo.
Reitschule *f.* jezdarnica, jahalnica.
Reitstiefel *m.* jezdni škorĕnj.
Reitzeug *n.* jezdna roba od. priprava.
Reiz *m.* mik; mikalo, vabilo; (Trieb) nagon, podnet, spodbadĕk; (Zauberreiz) bajilo; (Liebreiz) milina, mičnost, dragost; (Eindruck) dojĕm.
reizbar dražljiv, vzdrážĕn; čutljiv, občutljiv. [čutljivost.
Reizbarkeit *f.* dražljivost, vzdražnost;
reizen mikati, vabiti, mično biti za koga; (wecken) buditi, gibati (-bljem); vzbuditi, obuditi, ganiti; *impf.* vzbujati, obujati; (Nerven) dražiti; (zum Zorne) dražiti, srditi, kačiti; razdražiti, razsrditi, razkačiti; (hetzen) ščuvati (ščujem), hujskati, dražiti.
reizend mičĕn, mikalĕn, dragostĕn, ljubezniv; (pikant) rezĕk, dražljiv.

Reizmittel *n.* dražilo, vabilo, mikalo.
reizvoll prelep, prezal, brhěk. [lijež.
Rekel *m.* neokretnež, teleban, štork-
rekelhaft neokrétěn. [Beziehung.
Relation *f.* s. Bericht, Verhältnis und
relativ relativěn, odnosěn, oziralěn, primerěn; —e Stimmenmehrheit relativna (odnosna) —, podpolovična večina glasov.
Relativheit *f.* ozirnost.
Relativsatz *m.* ozirni (odnosni) stav(ěk).
Relator *m.* poročevalěc.
relegieren s. verbannen.
Relief *n.* relief, pridvig, pridvižna ploskorezba; Bas— nizki pridvig, nizkodvižna rezba; Haut— visoki pridvig, visokodvižna rezba.
Religion *f.* vera, verstvo, bogoverje; (Frömmigkeit) pobožnost; d. — ändern preveriti se, k drugi veri prestopiti; Religions= verski. [veri.
Religionsänderung *f.* prestop k drugi
Religionsbekenntnis *n.* vera, veroizpoved (-i), spoznavanje vere.
Religionsdienst *m.* verska služba.
Religionsedict *n.* verski edikt.
Religionseifer *m.* vnetost za vero.
Religionsfond *m.* verski zaklad.
Religionsfreiheit *f.* verska svoboda.
Religionsgenoss *m.* sovernik, istoverěc.
Religionsgeschichte *f.* zgodovina svete vere.
Religionsgesellschaft *f.* versko društvo.
Religionslehre *f.* veronauk; veroznanstvo.
Religionspartei *f.* verska stranka.
Religionssecte *f.* razkolništvo, verska sekta. [razkol.
Religionsspaltung *f.* verski razdor, —
Religionsstifter *m.* ustanovnik vere.
Religionsstörung *f.* motitěv vere. [por.
Religionsstreit *m.* verski prepir, — raz-
Religionsübung *f.* božja služba, bogočastje, bogoslužje.
Religionsunterricht *m.* verski nauk, verozakonski pouk.
Religionsverfolgung *f.* preganjanje zavoljo vere.
Religionsverschiedenheit *f.* raznoverje.
Religionswahrheit *f.* verska resnica.
Religionswissenschaft *f.* s. Religionslehre.
Religionszwang *m.* versko posilstvo.
religiös pobožěn, nabožěn, bogaboječ, bogabojěn; (d. Religion betreffend) verski; svet.
Religiosität *f.* pobožnost, bogaboječnost, bogabojnost.
Reliquie *f.* ostaněk; —n *pl.* svetinje —, kosti —, ostanki kakega svetnika ali svetnice.
reluieren rešiti, odkupiti; *impf.* reševati; v denarje premeniti.
Reluition *f.* rešitěv, odkup; premenitěv v denarje.
Remedium *n.* pomočěk, zdravilo, lek.
Reminiscenz *f.* spominěk, spomin.
Remise *f.* kolnica, klanica.
Remittenda *pl.* povratine, bukve, ki se nazaj pošiljajo; nazaj poslane knjige.
remittieren nazaj poslati (pošljem), *impf.* — pošiljati.
Remittierung *f.* pošiljava nazaj, vrnitěv.
Remonte *f.* dopolnitěv kônj, izbor vojaških konj.
Remontierungscommission *f.* komisija —, poverjenstvo za dopolnitěv vojaških konj.
removieren odpraviti; odstaviti; *impf.* odpravljati, odstavljati.
Remotion *f.* odprava, odstava.
Remuneration *f.* nagrada, priboljšěk, remuneracija.
remunerieren s. belohnen.
Renaissancestil *m.* preporodni od. renesančni slog. [sestaněk.
Rendezvous *n.* dogovorjen shod, —
Renegat *m.* odpadnik, odstopnik.
Renette *f.* kosmač, renetka.
Renhirsch *m.* severni jelen.
renitent uporěn; — sein upirati se, ustavljati se.
Renitenz *f.* upor.
renken sich stegati se, lecati se; *pf.* stegniti se, zlekniti se.
Rennbahn *f.* tekalnica, tekališče, dirjališče, drajna.
rennen *intr.* dirjati; udreti (-derem u. -drem); (zu Fuß) teči, tekati, bežati (-im), gnati (ženem) se; (ins Verderben) riti (rijem), leteti; (flüchtig sein) bežati, bezljati, bezikati; (gerannt kommen) pridirjati; *tr.* podreti (derem), povaliti, zvrniti.

Rennen *n.* dir, beg, tek, dirka.
Renner *m.* jahalěc, jahač, tekalěc.
Rennplatz *m.* tekališče, dirjališče.
Rennspieß *m.* sulica, oščep.
Renommage *f.* hvastavost, bahaštvo.
Renommee *n.* sloves, sloveče ime (-na), glas; im — sein sloveti, na glasu biti (sem).
renommiert sloveč, slavěn, glasovit.
Renommist *m.* hvastač; svadljivěc, rovan.
Renovation *f.* obnova, obnovitěv.
renovieren obnoviti, prenoviti; *impf.* obnavljati.
rentabel kar se splača, kar donaša lep dobičěk, dobičěk donašajoč. [nica.
Rentamt *n.* prihodni urad, prihodar-
Rente *f.* prihod, dohoděk, renta; (Zins) obrest (-i).
Renthier *n.* severni jelen.
Renthierflechte *f.* jelenověc.
Renthierkuh *f.* severna košuta.
Renthierzucht *f.* reja severnih jelenov.
Rentier *m.* kdor od obrestij svojega premoženja živi, prihodnjak.
rentieren nesti, donašati, dobičěk dajati (dajem); sich — izplačati se; *impf.* izplačevati se.
Rentmeister *m.* dohodarnik, dohodarstvenik.
Rentverwalter *m.* oskrbnik prihodkov.
Renuntiation *f.* odpoved (-i), odstop.
Reorganisation *f.* preuredba, preustroj, preuravnava, reorganizacija.
reorganisieren preurediti, preustrojiti, preuravnati; *impf.* preurejati, preustrojevati, preuravnovati.
reparabel poprávěn.
Reparatur *f.* poprava, popravilo.
Reparaturskosten *pl.* stroški za popravo, popravilni stroški.
reparieren popraviti, prenarediti; *impf.* popravljati, prenarejati.
repartieren porazdeliti med —; razpisati na —; deliti med —.
Repartition *f.* porazdelba, porazdelitěv; Repartitions- razdelni, porazdelni.
Repartitionsschlüssel *m.* ključ za razdelbo.
Repertoire *n.* razvrstitěv igrokazov; repertoar.
Repertorium *n.* iskalnik, repertorij.
Repetent *m.* repetent, ponavljalěc.
repetieren ponoviti; *impf.* ponavljati, repetirati.
Repetiergewehr *n.* puška repetirka.
Repetieruhr *f.* ura repetirka.
Repetition *f.* s. Wiederholung.
Replik *f.* replika, protiodgovor, tožnikov odgovor.
Repositorium *n.* polica.
Repräsentant *m.* zastopnik, reprezentant, namestnik; (Gesandter) poslaněc.
Repräsentanz *f.* zastop(anje), zastopstvo, zastopništvo. [valěn.
repräsentativ zastopovalěn, namesto-
Repräsentativ-Verfassung *f.* zastopstvena ustava.
Repräsentation *f.* zastop(anje), zastopovanje, namestovanje.
repräsentieren zastopati, zastopovati, namestovati; (darstellen) kazati (-žem), predstavljati. [sredstva *pl.*
Repressalien *pl.* odbojna sila, odporna
repressiv odvračalěn, zaustavěn, represivěn. [ba.
Repressivmaßregel *f.* odvračalna nared-
Reprobation *f.* zavrnitěv, reprobacija.
reprobieren ovreči (-vržem), ne potrditi, zavrniti.
reproducieren ponoviti, obnoviti; *impf.* ponavljati, obnavljati; na novo pokazati (-žem), *impf.* — pokazovati.
Reproduction *f.* ponova, ponavljanje; obnova; *(zool.)* nadorastanje, reprodukcija.
Reproductionskraft *f.* ponovljivost; podrastljivost; (Fähigkeit, reproduciert zu werden) ponovnost. [věn.
reproductiv ponavljalěn, reprodukti-
Reptil *n.* plazilěc, gomaz (-i); *coll.* golazěn (-i), lézavčina.
Republik *f.* ljudovlada, republika.
Republikaner *m.* republikaněc; —in *f.* republikanka.
republikanisch republikanski.
Repuls *m.* s. Abweisung.
repulsiv odbojěn, odganjalěn.
Repulsivkraft *f.* odbojnost, odpornost.
Requiem *n.* črna maša, bile *pl.*
requirieren koga za kaj poprositi; poiskati, izslediti; *impf.* izsledovati.
Requisit *n.*, Requisiten *pl.* potrebščine, potrebne rečí *pl. f.*

Requisition *f.* zaprošnja, iskanje, izsledba.

Requisitionsschreiben *n.* zaprosno pismo; iskanica (serbokr.).

resch rezěn, krhěk.

Reskript *n.* reskript, najvišji odpis.

Reseda *f.* reseda, resedica; kataněc.

Reservat *n.* pridržaj, pridržěk; pogoj; Reservat= pridržni, pogojni.

Reservatpunkt *m.* pridržni članěk.

Reserve *f.* zaloga; (milit.) reserva, založna vojska.

Reservefond *m.* založni zaklad, zaloga, reservni zaklad. [*pl.*

Reservefondgelder *pl.* založni denarji

Reservetruppen *pl.* s. Reserve.

reservieren prihraniti, pridržati (-držim); *impf.* prihranjevati, pridrževati; založiti.

Reservoir *n.* s. Wasserbehälter.

Resident *m.* rezident; odposlaněc.

Residenz *f.* stolica, prestolno mesto; Residenz= stolni, prestolni.

residieren stolovati, sedež imeti (imam), stanovati.

Residuum *n.* ostaněk.

Resignation *f.* odpoved (-i), odreka; odstop; (Selbstverleugnung) udanost, trpljivost, resignacija.

resignieren odreči se od. odpovedati (-vem) se službi, odstopiti; *impf.* odrekovati se.

resigniert odvažěn, udan, na vse pripravljen, brezupěn.

Resistenz *f.* upor.

resolut odločěn, srčěn, odvažěn, s trdnim sklepom.

Resolution *f.* sklep; odlok; odvažnost, odločnost. [schließen.

resolvieren *(math.)* drobiti; s. be=

Resolvieren *n.* drobljenje.

Resonanz *f.* odmev, resonanca, donenje.

Resonanzboden *m.* odmevnik; resonančno dno.

resonieren doneti, odglas dajati.

Respect *m.* (Ansehen) veljava, ugled; (Ehrfurcht) čislanje, spoštovanje; mit — z dovoljenjem, z oproščenjem.

respectabel spoštovan, čislan, veljavěn; znamenit.

respectieren čislati, v čislih imeti (imam), spoštovati, častiti.

respective *adv.* z ozirom, oziroma, kolikor se tiče, kar se tiče. [zornik.

Respicient *m.* ogledník, ogleda, nad-

Respiration *f.* dihanje, sopenje.

Respirationsorgan *n.* dihalo, sopilo.

respirieren s. athmen.

Respiro *m.* oddah, odmor; prelog —, odlog plačilnega obroka.

respondieren odgovarjati, odpevati.

Ressort *n.* uradni oddelěk, uradniško področje.

ressortieren spadati od. segati pod —.

Ressource *f.* meščanska beseda, resursa.

Rest *m.* ostaněk, prebitěk (Überschuss); im — bleiben dolžěn ostati (-stanem), *impf.* — ostajati; den — geben ubiti (-bijem), ugonobiti; als — bleiben ostati (-stanem), *impf.* ostajati.

Restant *m.* dolžnik.

Restaurateur *m.* gostilničar.

Restauration *f.* gostilna, gostilnica, krčma, restavracija.

restieren ostati (ostanem), preostati; *impf.* ostajati.

restituieren povrniti, *impf.* povračati; v prejšnji stan postaviti, *impf.* — postavljati.

Restitution *f.* povračilo; postavljenje v prejšnji stan.

Resultat *n.* posleděk; koněc; izid; uspeh; (der Rechnung) zneséк.

resultieren slediti iz —, izhajati iz —; iziti (-idem), nastopiti.

resultierend nasleděn, nastopěn.

Resultierende *f.* poslednjica. [gled.

Resume *n.* povzeměk, posnetěk, pre-

resumieren povzeti (-vzamem), *impf.* povzemati. [nje.

Retardation *f.* zadrževanje; zaostaja-

retardieren *tr.* zadrževati; *intr.* zaostajati, zakesnevati.

Retention *f.* zadržba, zastava; Retentions= pridržni, zastavni.

Retirade *f.* umik, umikanje, ustop; s. Abort.

retirieren umakniti se, ustopiti; *impf.* umikati se, ustopati.

Retorte *f.* prekapnica, retorta.

retour *adv.* nazaj, nazad; Retour= povratni, nazadni.

retournieren vrniti, nazaj poslati (-šljem); *impf.* vračati, nazaj pošiljati.

Retourrecepisse *n.* povratnica, povratna ...ejemnica.
Retraite *f.* s. Rückzug.
retrograd nazaj idoč, nazadĕn, nazajoč; —er Mensch nazadnjak.
retten oteti (otmem), rešiti, odrešiti; ...aviti, spasiti, obvarovati; (befreien) ...oboditi, oprostiti; (helfen) pomoči ...norem) od. pomagati komu; *impf.* ...evati, otimati, reševati, hraniti; ...ttelst d. Flucht sich — ubežati (-im), ...egniti, uiti (-idem).
rettend rešnji, rešni.
Retter *m.* rešitelj, rešnik, odrešnik, ...avitelj, spasitelj; —in *f.* rešiteljica, rešnica.
Rettig *m.* retkĕv; Rettig= retkevni, ...tkov.
Rettigfeld *n.* retkvišče.
Rettung *f.* rešitĕv, otetĕv, spasenje, ...ramba, osvoboditĕv, oprostitĕv; Ret=...ngs= rešni, rešnji.
Rettungsanstalt *f.* für verwahrloste ...nder pribežališče ubogim in zapu...enim otrokom, zavetišče.
rettungslos izgubljen, neizbávĕn.
Rettungsmittel *n.* pomočĕk, izbavilo, ...asilo.
Rettungsversuch *m.* poskušnja rešitve.
Reue *f.* kes, kesanje, kajanje, obžalo...nje; — empfinden kesati se česa, žal ...ti komu česa, kajati se, obžalovati; ...esati se; — und Leid kes in žal.
reuelos neskesan, trdovratĕn.
reuen kesati se; skesati se; es reut ...ich žal mi je, kajam se.
reuevoll skesan, spokorĕn.
Reuige *m.* spokornik, skesanĕc; *f.* ...okornica, skesanka.
reumüthig skesan, spokorĕn.
Reumüthigkeit *f.* skesanost, spokor[nost.
Reunion *f.* shod.
Reuse *f.* vrša, sàk.
reussieren s. glücken, gelingen.
Reut *n.* rovt, laz, krčevina, novina, ...ubež, trebež.
Reute *f.* rovnica, kopača, motika; ...m Pfluge) otka, otika.
reuten krčiti, rovati (rujem); iz...čiti, izrovati.
Reuthaue *f.* s. Reute.
Revanche *f.* maščevanje, osveta; vra[čilo.
revanchieren sich maščevati se, povrniti komu kaj, z jednako mero meriti; odmeriti, osvetiti se.
Reveille *f.* budnica, jutranje bobnanje.
Reverenz *f.* priklon, poklon; — machen pokloniti se, *impf.* poklanjati se.
Revers *m.* zavezno pismo, revers; (d. Münze) na robe (stran), naličje.
Revident *m.* pregledovalĕc, preglednik.
revidieren pregledati, *impf.* pregledovati; popregledati.
Revier *n.* okraj, okoliš, okolica.
Revierjäger *m.* okrajni lovĕc.
Revision *f.* pregled, presoja; Revisions= pregledni, popregledni.
Revisionsinstanz *f.* presodnija.
Revisor *m.* preglednik, pregledovalĕc.
Revolte, Revolution *f.* vstaja, punt, prekucija, kramola, revolucija, prevrat.
revoltieren puntati se, vstajati zoper —; spuntati se, pobuniti se.
Revolutionär *m.* vstajnik, puntar, prevratnik; Revolutions= puntarski, prekucijski, prevratni.
Revolver *m.* samokres, brzokres, re[volver.
Revue *f.* pregledba; — halten pregledati vojsko.
Rhabarber *f.* rabarbara, revĕnj.
Rhachitis *f.* krvica.
Rhapsodie *f.* odlomĕk pesni, rapso[dija.
rhapsodisch *adv.* v odlomkih.
Rhede *f.* ladijišče, pristanišče.
rheden ladijo za odhod pristrojiti, *impf.* — pristrojevati.
Rheder *m.* lastnik ladije, brodnik.
Rhederei *f.* brodarsko društvo.
Rhetor *m.* govornik, retor.
Rhetorik *f.* govorništvo, govorstvo, retorika.
rhetorisch retoričĕn.
Rheuma *n.* nahod, skrnina, kostenica.
Rheumatismus *m.* revmatizĕm, skrnina.
rheumatisch revmatičĕn, skrninast.
Rhinesmus *m.* hohnjanje; (Laut) hohnik.
Rhinoceros *n.* nosorog, nosorožĕc.
Rhododendron *n.* sleč.
Rhomboid *n.* romboid.
Rhombus *m.* romb.
rhytmisch ritmičĕn, ritemski, umerjen, ubran.

Rhytmus *m.* ritĕm, umer; ubranost.
Ribesel, Ribes *m.* grozdičje sv. Ivana.
Richtbeil *n.* rabeljnova sekira.
Richtblei *n.* svinčnica.
richten (bereiten) pripraviti, prirediti, prigotoviti, pristrojiti; *impf.* pripravljati, prirejevati, prigotavljati; (in Ordnung bringen) uravnati, urediti; *impf.* uravnovati, urejevati; (auferlegen) napraviti, narediti; *impf.* napravljati, narejati; (gerade machen) ravnati; *pf.* zravnati; (wohin lenken) nameriti, naperiti, obrniti; *impf.* namerjati, obračati; (Urtheil fällen) soditi, sojevati; razsoditi, sodbo izreči; **sich nach etwas** — ravnati se; (d. Augen) upreti, *impf.* upirati; **sich auf die Füße** — vstati (-stanem), skolehati; **gegen jem. eine Klage** — tožbo podati zoper koga, tožiti koga; **die Kanonen** — topove nameriti, — naperiti; **sich in die Höhe** — vzkloniti se, vzdigniti se; **zugrunde** — ugonobiti, uničiti.
Richter *m.* sodnik; s. Kritiker.
Richteramt *n.* sodni urad, sodstvo, sodništvo.
Richteramtsprüfung *f.* preskušnja od. izpit za sodni urad.
Richterin *f.* sodnica.
richterlich sodĕn, sodniški.
Richterschwert *n.* sodni meč.
Richterspruch *m.* sodni izrek, razsodba.
Richterstube *f.* sodilnica.
Richterstuhl *m.* sodišče, sodni stol, sodba; **vor Gottes** — pred božjo sodbo od. pred božjim stolom.
Richthaus *n.* sodilnica.
Richtholz *n.* ravnilo.
richtig *adi.* prav, pravotĕn, pravičĕn; (gesetzlich) postavĕn; (fehlerfrei) pravilĕn, brez pogreškov; (fertig) gotov, dognan, narejen; —e **Abschrift** natančni prepis; *adv.* res, zares, v istini, se ve da; (recht) prav, dobro.
Richtigkeit *f.* pravost, pravota, pravičnost; pravilnost; **in — bringen** v red spraviti, v red dejati (denem), uravnati; **es hat seine** — res je tako.
Richtkorn *n.* muha.
Richtmaß *n.* merilo, ravnilo.
Richtplatz *m.* morišče.
Richtpunkt *m.* mer (-i).
Richtscheit *n.* ravnilo, merilo.
Richtschnur *f.* merilna vrv (-i); *fig.* pravilo.
Richtschwert *n.* rabeljnov meč.
Richtstätte *f.* s. Richtplatz.
Richtung *f.* mer (-i), smer (-i); **in gerader** — na ravnost, na pravĕc; **in nördlicher** — proti severu; **d. — nehmen** nameriti se, kreniti; upotiti se, vrezati (vrežem) jo; **die — geben** upotiti, obrniti, zasukati (-sučem); **eine — haben** meriti, držati (-ím) kam; **eine andere — annehmen** drugam ukreniti; **in einer** — v jedno mer.
Richtungslinie *f.* (črta) ravnateljica, namernica.
Richtwage *f.* prebesnica.
riechbar vonljiv, vonjav.
riechen *intr.* dišati (-ím), vonjati, duh imeti (imam); zadišati; (übel) smrdeti; *tr.* vohati, duhati, njuhati; povohati, poduhati, ponjuhati, ovohati, obvohati, zavohati.
riechend dišeč, vonjav, lepodišeč, dišavĕn; (übel—) smrdeč, smrdljiv.
Riechessenz *f.* vonjalo, dišavina, vonjavina.
Riechfläschchen *n.* vonjalna skleničica.
Riechkraft *f.* vonjavost; (das Vermögen, den Geruch zu empfinden) njuhalnost.
Riechstoff *m.* dišava, vonjava.
Riechwasser *n.* vonjava voda.
Riedgras *n.* ostrica, viš, muhič, šaš, kravina.
Riedkamm *m.* brdo.
Riedrohr *n.* rogoz, rogozina.
Riegel *m.* zapah, predpah, pah, zatik, zasunĕk; (Hebebaum) vod, navor; **unter — und Schloss** pod ključem od. pod zaklepom.
riegelfest zataknen.
Riegelschloss *n.* ključavnica.
Riemen *m.* remen, jermen; *coll.* remenje, jermenje.
Riemenschuh *m.* opanka, čižma.
Riemenwerk *n.* remenje, jermenje.
Riemer *m.* jermenar, remenar.
Riemerhandwerk *n.* jermenarstvo, remenarstvo.
Riemerin *f.* jermenarica, remenarka.
Riemerzeug *n.* s. Riemenwerk.

Ries *n*. ris, sklad.
Riese *m*. velikan, orjak, oběr, hrust, gorostas.
Riese *f*. drča, drza, drasta, riža; (Schnee—) plaz.
Riesel *f*. pega.
rieseln crljati, curljati, šumljati, šumotljati, žamoriti, mrléti (mrléjem); (vom Regen) pršeti; (v. Schnee) golomraziti, mršeti, sodra od. babje pšeno gre; (v. Gefühl) mrščati (-im); premrščati. [žamor.
Rieseln *n*. šumljanje, šumotljanje,
Riesen- velikanski, orjaški, gorostasni.
Riesenameise *f*. velika mravlja, mravljiněc.
riesenförmig velikanski, gorostasěn.
Riesengeschlecht *n*. rod velikanov.
riesengroß velikanski, gorostasěn, ramen, ogroměn.
Riesengröße *f*. velikanstvo, gorostasnost, ogromnost. [osa.
Riesenholzwespe *f*. velikanska lesna
Riesenmuschel *f*. velikanska školjka.
Riesenschlange *f*. velikanska kača.
Riesenschildkröte *f*. velikanska morska želva.
Riesenstaat *m*. ogromna od. velikanska država.
Riesentrespe *f*. repulja, veliki glistnik.
Riesenwerk *n*. velikansko delo, velikanstvo.
Riesin *f*. velikanka.
Riesling *m*. žolta grahovina.
Riet *n*. rogoz (-i); trst, loč, bič, biček; *coll*. rogozovina, trstje, ločje, bičje.
Rietdach *n*. štorija, rogoznica.
Rietkamm *m*. greben, obnìt (-i).
Riff *n*. greben, kleč; prag, čer (-í), peč (-í).
Riffe, Riffel *f*. drzej, drzalo, drzalica, greblo, rihělj.
Riffelbaum *m*. drzalnik, greblišče.
riffeln drzati, drhlati, ogrebati.
rigid tog.
Rigole *f*. odtočič, odtočni rov.
rigolen preroviti, rov kopati (-pljem), rov izkopati.
rigoros ostěr, preostěr, strog. [izpit.
Rigorosum *n*. stroga skušnja, strogi
Rille *f*. žlebič, stružica; *(bot.)* brazda.
Rimesse *f*. rimesa, poslana menica.

Rind *n*. govedo, brav; *coll*. goved (-i), goveja živina.
Rindbrühe *f*. goveja juha (župa), polivka.
Rindchen *n*. skorjica, korica.
Rinde *f*. skorja, skora; (Pflanzen—) lub; *coll*. lubje, koža; (Schorf) krasta; (Schnee—) sren; (Milchhaut) škrlup, škralup, povrhnje, smetana.
rindenartig skorjast; lubast; hrastast.
Rindenkörbchen *n*. kozolj, kozoljěc, skorjič, skorjčěk.
Rinderherde *f*. goveja čreda, goved (-i), nuta. [volar.
Rinderhirt *m*. goveji pastir, govedar,
rindern goveji, govedski.
Rinderseuche *f*. goveja kuga.
Rinderstall *m*. goveji hlev, volovjak.
Rinderfleisch *n*. goveje meso, govedina.
Rindgrün *n*. viš.
rindig skorjav, skorjat; hrastav.
Rinds- goveji.
Rindsblase *f*. goveji mehur.
Rindsbraten *m*. pečena govedina, goveja pečenka.
Rindshaar *n*. dlaka.
Rindshaut *f*. goveja koža. [kopf.
Rindskopf *m*. goveja glava; s. Dumm-
Rindsleder *n*. goveje usnje, govedina, bravina, kravina.
Rindvieh *n*. goved (-i), govedina, goveja od. rogata živina, goveje blago, goveda *pl*.
Rindviehzucht *f*. govedarstvo, reja goveje živine.
Ring *m*. prstan; (Ehering) vernik; (an d. Kette) klep, sklep, oklep; (Kreis) kolobar, kolut, krog, kolce, obstret, obstretina; obroč, obročěk; (Reif) obód (obvód); (v. Eisen) železěn oboděc; (am Baume) letnica, letina; (Ohr—) uhan, uhaněc; (der Gliederthiere) obročast člen od. členěk. [čast.
ringartig okrogel, obročast, kolobar-
Ringdrossel *f*. komatar.
Ringel *n*. prstaněc; krožěc, oboděc.
Ringelknorpel *m*. kolobarčasti hrustaněc.
Ringelkraut *n*. mesečěk.
ringeln *intr*. viti (vijem) se, zvijati se, krožiti se, krogliti se; *tr*. krožiti, krogliti; zakrogliti.

Ringelnatter *f.* belouška.
Ringelraupe *f.* srebernica, prstenica.
Ringelreihen, Ringelreigen *m.* kolo.
Ringelspiel *n.* obrtalo, vrtiljak.
Ringelspinner *m.* prsteničar.
Ringeltanz *m.* kolo.
Ringeltaube *f.* grivar, grivnik.
ringen *intr.* boriti se, skušati se; (im Zweikampf) močévati se; (nach etwas) dihteti, gnati (ženem) se, streči (strežem), poganjati se; (m. d. Tode) umirati; *tr.* (die Wäsche) ožeti (-žmem), izžeti; *impf.* ožemati, ožimati, izžemati, prežemati, žmikati; (mit den Händen) roke si lomiti, rokoboriti se.
Ringen *n.* borba, boritěv.
Ringer *m.* borěc, rokoborěc, borilěc; —in *f.* borilka.
Ringfinger *m.* prstaněc. [last.
ringförmig krogěl, okrogěl, okrog-
Ringlein *n.* s. Ringel.
Ringmauer *f.* obzidje, ograda.
Ringplatz *m.* borišče.
rings, ringsherum, ringsumher *adv.* okrog, krog in krog, okoli in okoli.
Ringwechsel *m.* prstenovanje.
Rinken *m.* okov, obroč, rink
rinnäugig krmežljav, bolnook.
Rinne *f.* žleb; (Dach) žlot; (Gerinne) rake *pl.*, struga.
rinnen teči; (kleinweise) cureti, curljati, mozeti, kapljati, cediti se; die Kerze rinnt sveča se oceja; das Gefäß rinnt posoda ne drží vode, posoda pušča (teče); — machen točiti; Thränen — ihm aus den Augen solze mu tekó, solze mu oči zalivajo, solze toči od. preliva.
mrene.
Rippengegend *f.* rebra *pl.*, rebrovje, ogrodje.
Rippenquallen *pl.* rebraši *pl.*
rinnenförmig žlebast, žlebovit.
Rinnenholz *n.* žlebovina.
Rinnenzirkel *m.* otrnik. [klaněc.
Rinnsal *n.* struga, korito, cemun,
Rinsel *n.* sirilo, sirišče.
Rippe *f.* rebro; (an d. Blättern) žilica; Rippen- reberni.
Rippenfell *n.* oprsna mrena, rebernica.
Rippenfellentzündung *f.* vnetica oprsne mrene.

Rippenstoß *m.* suněk pod rebra.
Rippenweichgegend *f.* podrebrije, lakotnica.
rippig rebrat, rebernat.
rippsrapps *adv.* v kobelj, v kolobar.
Risico *n.* poskus; nevarnost.
riskieren poskusiti, *impf.* poskušati.
Rispe *f.* lat, vlat, latina; *coll.* latje, vlatje, vlatovje; Rispen- latni, vlatovni.
rispen latovati, latiti, v lat od. latje iti (grem).
Rispengras *n.* tratnica, latnata trava.
Riss *m.* razpor, pretrg; (an einem festen Körper) poč (-i), razpoka, poklina, razpoklina, razsedlina, špranja; zijalka; reža, rega; prepad; (an der Hand) praska; (im Gesichte) brazgotina; (Aufriss) načrt, obris; *(geogr.)* izobrazba.
rissig razpokěl, razpokan, raztrgan.
Rist *m.* nart, plesno; (an der Hand) zapestje; (d. Pferde) greben, kom, šija.
Ritt *m.* ježa, jezd, jahanja, dirěk.
Ritter *m.* vitez; (Reiter) jahalěc, jezdec, konjenik; Ritter- viteški.
Ritterakademie *f.* viteška akademija.
Rinterehre *f.* viteška čast (-i).
ritterlich viteški; (tapfer) junaški, hraběr, moški.
Ritterorden *m.* viteški red.
Ritterschaft *f.* viteštvo, plemstvo.
Ritterschlag *m.* viteženje; — ertheilen poviteziti, imenovati vitezom.
Ritterspiel *n.* viteška igra.
Ritterspron *m.* viteška ostroga; (Pflanze) ostrožica, svalnik.
Ritterstand *m.*, Ritterthum *n.* viteštvo, viteški stan.
Rittgeld *n.* jezdnina, ježnina.
Rittmeister *m.* konjeniški stotnik.
Rituale *n.* obredna knjiga, obrednik.
Ritus *m.* obred.
Ritz *m.*, Ritze *f.* rega, razpora, poč (-i), ráza, razpoka, razpoklina; (Kratzer) praska, draska, oprasljej.
ritzen praskati, raziti; prasniti, oprasniti, obraziti, odrsniti.
Rival *m.* tekmec.
rivalisieren tekmovati, tekmati, poskušati se za predstvo.
Rivalität *f.* tekmanje, tekmovanje.
Rivole *f.* rebulja.

Robat *f.* s. Robot.
Robbe *m.* tulěnj, morski pěs.
Robbenfang *m.* lov morskih psov.
Robinie *f.* robinija, akacija.
Robot *f.* tlaka, robota; Robot= robotni, tlakovni.
Robotablösung *f.* odkup tlake od. robote.
roboten robotati, tlačaniti, tlako delati, — dajati.
Roboter *m.* tlačan, robotnik.
Robotgeld *n.* tlakovina, robotnina; robotna dan (-í).
Robottag *m.* dan tlake od. robote.
robust korenjaški, hrust.
Roche *m.* plošnatica, skat, *pl.* skati; (im Schachspiel) stolpič.
röcheln hropsti, hrópati (-pljem), hripati, grgrati.
Röcheln *n.* hropót, hropanje, grgot, grgranje.
röchelnd hripav, grgrav.
Rock *m.* suknja; (langer —) halja, suknja dopetača; (Weiber—) krilo, jopa, janka; (Bauern—) jopič.
Röckchen *n.* suknjica; krilce, jopica.
Rocken *m.* preslica; (Kunkel) koželj; (der Flachs am Rocken) kodelja, kodelj (-i); s. Roggen.
Rockschoß *m.* škric, krilo.
Rocktasche *f.* žep v suknji.
Rococo *m.*, *n.* rokoko.
Rococostil *m.* šarovit slog.
Rode *f.*, Rodeland *n.* (Gereut) laz, trebež, črt, krčevina, novina.
roden trebiti, laze delati, krčiti, repiti, črtiti.
Rodung *f.* izkrčitěv.
Rogen *m.* ikra.
Roger *m.* ikernik, jajčnik.
Roggen *m.* rž (-í), žito; Roggen= ržen.
Roggenacker *m.* ržišče.
Roggenblume *f.* s. Kornblume.
Roggenbrot *n.* rženi kruh, rženjak.
Roggenmehl *n.* ržena moka.
Roggenstroh *n.* ržena slama, rženica.
Roggentrespe *f.* norski ověs, stoklas (-i), stoklasa.
roh surov; (frisch) presěn; (v. Sitten) surov, zarobljen, grob; (wild) divji, neukročen; (unbearbeitet) neobdelan; neomikan, rod; —er Mensch surovež, zarobljeněc.
Roharbeit *f.* surovo delo.
Roheisen *n.* surovo železo, grodelj.
Roheit *f.* surovost, surovstvo; zarobljenost; divjost; zagovednost, neotesanost.
Rohr *n.* cev (-í), tul; (Flinte) puška; (gezogenes) risanica; (Gewächs) trst, trstika, rogoz; *coll.* trstje, trstovina, rogozovina; (spanisches) trstověc.
Rohrbein *n.* cevka, cevčica.
Rohrdach *n.* štorija, rogoznica.
Rohrdommel *f.* plazka, bukač.
Röhre *f.* cev (-í), tul, tuljava; *dem.* cevka, tulěc; (in die Erde) rov, s. Mine; (am Stiefel) golenica.
Röhrenblumen *pl.* cevocvetke *pl.*
röhrenblütige Pflanzen *pl.* *(Tubiliflorae)* cevnice *pl.*
röhrenförmig cevnat, cevěn.
Röhrenleitung *f.* cevni vodovòd.
Röhrenpilz *m.* gobánj.
Röhrenweite *f.* zev ceví.
Rohrflöte *f.* trstna piščal (-i), dudla.
Rohrhuhn *n.* liska, tukalica.
rohricht trstast.
röhricht cevast.
Röhricht *n.* trstje, rója.
rohrig trstovit.
röhrig cevnat, cevěn.
Rohrkolben *m.* trstika, rogoz, svečnik.
Rohrpalme *f.* trstinasta palma.
Rohrpfeife *f.* s. Rohrflöte.
Rohrschilf *n.* trstje, trstičje, rogozina.
Rohrstock *m.* trstověc.
Rohrstuhl *m.* stol od trstja, trstni stol.
Rohschlacke *f.* žlindra.
Rohschwefel *m.* kosmato žveplo.
Rohstoff *m.* surovina, surova plodina.
Rohzucker *m.* nepreščiščeni slador; prekmorski slador.
Rollbaum *m.* vreteno.
Rolle *f.* škripěc; kolotura; žlebato kolesce, paránjěk; (Walze) valj, valjěc; (zusammengerolltes Ding) zvitěk; (Liste) spisěk, imenik; (d. Schauspielers) uloga, oseba; seine — gut spielen dobro se vesti (vedem); eine große — spielen imenitěn —, znamenit —, veljavěn biti (sem); mnogo veljati.
rollen *tr.* valiti, valjati, kotati, kotaliti, takati (-čem), takljati, trkoliti; *intr.* točiti se, takati se, kotati se,

kotaliti se, koturati; (mangen) likati, valjati; (kräuseln) sukati (sučem), kodriti, kodrati; (v. Wagen) drdrati, ropotati (-am u. -očem); (vom Donner) treskati, grmeti, bobneti; (v. d. Thränen) dreti (derem), liti (lijem), cediti se; sich — kodrati se, kodriti se; das —de Material kolotočno blago; —de Bewegung takanje.

Rollentabak *m.* prédeni tobak, tobak v klobasah, — v zavitkih.

Rollenzug *m.* koloturnik.

Roller *m.* valjalĕc.

Rollhügel *m.* obrtĕc.

rollig melinast, drčĕn, sipljiv.

Rollkammer *f.* likalnica, valjalnica.

Rollkuchen *m.* povitica, potica, povitnjak.

Rollmaus *f.* polh.

Rollmuskel *m.* vrtiljka.

Rollofen *m.* vozna peč (-í). [salce.

Rollrüssel *m.* zmotano od. zvito se-

Rollscheibe *f.* škripĕc, škrpĕc.

Rollschwanzaffe *m.* zvitorepka, cvilež.

Rollstein *m.* oblíca.

Rollstuhl *m.* stol na kolescih.

Rollvorhang *m.* zagrinjalo —, zastor na valjcih.

Rollwagen *m.* otroški vozičĕk.

Roman *m.* roman.

romanenhaft romanski.

Romanenheld *m.* junak romana, junak v romanu. [romanopisĕc.

Romanschreiber *m.* pisatelj romanov,

Romantik *f.* romantika. [čarobĕn.

romantisch romantičĕn; (bezaubernd)

Romanze *f.* romanca.

Römer *m.* Rimĕc, Rimljan, Rimljanĕc.

Römerzinszahl *f.* rimsko število, indikcija, indikt.

römisch rimski.

Ronde *f.* s. Runde.

Rondeau *n.* okrožna pesĕm (-i).

Rondel *n.* okroglišče, okroglina.

Rorate *f.* zornica, svitnica.

rosa s. rosenfarben.

Rose *f.* roža; *dem.* rožica; Garten— vrtnica, goščavka, ščipĕk; (Rothlauf) šena; Rosen= rožni, rožasti, r(u)deči.

Rosenantlitz *n.* r(u)deče lice.

Rosenapfel *m.* srbóvka, sarabitka, srboritka.

rosenartig rožast.

Rosenblattlaus *f.* rožna ušica.

Rosenblüte *f.* rožni cvet.

Rosenbusch *m.* rožni grm, roževĕc.

Rosenduft *m.* rožni vonj, — duh.

Rosenessenz *f.* roževina. [bojĕn.

rosenfarben, rosenfarbig rožnat, rožno-

rosenfingerig rožnoprstĕn.

Rosengarten *m.* rožni vrt, rožičnjak.

Rosenkäfer *m.* zlatokrilĕc, zlata minica.

Rosenknospe *f.* popĕk, popĕc, popica.

Rosenkranz *m.* rožni venĕc, molĕk, kronica, čislo.

Rosenmädchen *n.* rožarica.

Rosenmonat *m.* rožnik, rožni cvet.

Rosenöl *n.* rožno olje.

Rosenquarz *m.* roževĕc.

rosenreich rožnat.

rosenroth rožast, r(u)deč kakor roža.

Rosenspinner *m.* rožni prejĕc.

Rosenstrauch *m.* roževĕc, rožni grm.

Rosenstrauß *m.* rožna kitica, rožni šopĕk. [lic.

rosenwangig r(u)dečeličĕn, čvetočih

Rosenwasser *n.* rožna voda, roževica.

Rosenzeit *f.* rožni cvet; *fig.* doba cvetočih let, mlada leta *pl.*

Rosette *f.* rožica.

rosicht rožast.

rosig rožnat, rožĕn.

Rosine *f.* rozina, grozdinka, grzdóvlje (grozdovlje); *coll.* suho grozdje.

Rosmarin *m.* rožmarin; Rosmarin= rožmarinov.

Rosmarinapfel *m.* rožmarinĕc, rožmarinovĕc.

Rosmarinöl *n.* rožmarinovo olje.

Rosmarinwasser *n.* rožmarinova voda.

Rosmarinzweig *m.* rožmarinova vejica.

Rosoglio *m.* rozolija, rozolj.

Rosogliohändler *m.* rozoljar.

Ross *n.* konj; Ross= konjski.

Rossegel *m.* konjska pijavica.

Rössel *n.* konjič. [skok.

Rösselsprung *m.* skakalnica, konjičev

rossen goniti se, pojati se, orliti se.

Rossfleisch *n.* konjsko meso.

Rosshaar *n.* žima, konjska dlaka.

Rosshandel *m.* kupčija s konji, konjarstvo; den — betreiben konjariti.

Rosshändler *m.* konjar, kupčevalĕc s konji.

rosshären žimnat, žiměn.
Rossherde *f.* čreda konj, konjska čreda.
Rosshuf *m.* konjsko kopito.
Rosskäfer *m.* govnač, govnobrběc.
Rosskamm *m.* konjsko česalo.
Rosskastanie *f.* divji kostanj.
Rossmähne *f.* griva.
Rossmarkt *m.* konjski seměnj, konjski sejěm.
Rossminze *f.* konjska meta.
Rossmist *m.* konjski gnoj, konjščěk.
Rosspappel *f.* divji selzenověc.
Rosspflaume *f.* štrboncelj (-celjna), konjščica.
Rossschweif *m.* konjski rep.
Rossstall *m.* konjski hlev, konjak, konjska staja.
Rosszaum *m.* brzda, uzda, žvala.
Rosszucht *f.* konjereja, konjska reja.
Rost *m.* rja; (am Getreide) snet (-í), pikěc, smod, rja; (am Herde) rešetka; (Gitter) rešetka, mreža.
Rostbraten *m.* pržolica, prženica, bržola, buržole *pl.*
rostbraun rjav, rjast.
rosten rjaveti, rujaveti.
rösten pražiti, pržiti, cvreti; opražiti, ocvreti; *impf.* ocvirati; (Flachs) goditi, maditi, mladiti, rositi; zgoditi, zmaditi, zrositi; (am Roste) peči; (trocknen) sušiti.
rostfarben rjav, rjavkast, rjast.
Rostfliege *f.* podrepnica.
rostig rjav, zarjavel, rjast; — werden rjaveti, zarjaveti.
Rostofen *m.* žgalnica.
Rotation *f.* vrtenje, vrtnja; sukanje; kolotèk, rotacija.
—**Rotationsmaschine** *f.* vrtiljka, okretulja.
rotativ, rotatorisch okretěn, kolovratěn, vrtilěn.
roth r(u)deč, črlen, altslov. rumen; (vom Haar) rdeč, ros, rus; —e Rübe pesa; —er Wein rdeče (črno) vino; —e Ruhr griža, krva; —e Tinte rdečilo; (schamroth) zardel, zapekěl; schamroth werden rdeti, rdečiti se, (rumeneti); zardeti, pordeti, rdečica spreleti (koga); *impf.* zardévati.
Roth *n.* rdečica, rdečina.
rothäugig rdečeok.
rothbackig rdečeličěn.
Rothbart *m.* rdeča brada; (Person) rdečebraděc.
rothblütig rdečekrvěn, rdečekrvnat; (v. d. Blüte) rdečecvetěn.
rothbraun pirhast; —er Ochs pirh; —e Kuh pirha.
rothbrüchig razbeljen.
Rothbuche *f.* bukěv.
Röthe *f.* rdečica, rdečina; (am Himmel) zarja, zora, žar.
Rotheisenerz *n.* rusi železověc, rdeči —.
Röthel *m.* rusa kreda; rdeči črtnik.
rötheln s. masern.
röthen rdečiti; pordečiti; (v. d. Sonne) žariti; ožariti; *impf.* ožarjati; sich — rdeti, (rumeneti); (v. Himmel) žariti se, žareti.
rothfarbig rdeč.
Rothfink *m.* s. Buchfink.
Rothfuchs *m.* rjavěc.
rothfüßig rdečenog, rdečih nog.
rothgeschnäbelt rdečekljun.
Rothgießer *m.* medar.
Rothglut *f.* rdeči žar, žar od. razbeljenost do rdečine.
rothhaarig rdečelas, rdečelasat, ros.
Rothkehlchen *n.* taščica, strižěc, orešica.
Rothkohle *f.* krbin.
Rothkopf *m.* rdeča od. rosa glava.
rothköpfig rdečeglav, rosoglav.
Rothkupfererz *n.* rdeči bakrověc.
Rothlauf *m.* ušén, šen (pšen), peráčěc, pereč ogěnj.
röthlich rdečkast, zardel, ros; pirhast.
Röthling *m.* pogorelčěk, črnjevka; (Schwamm) turěk; (Wein) rujno vino.
Rothschimmel *m.* serěc.
Rothschwanz *m.* ilovščica, brojica, črnjevka, rdečerepka.
Rothspecht *m.* s. Buntspecht.
Rothtanne *f.* smreka.
rothwangig rdečeličěn.
Rothwild *n.* jeleni in košute *pl.*
Rothwurst *f.* krvava klobasa, krvavica.
Rotte *f.* truma, krdelo, tropa, trop, četa; (Gesindel) drhal (-i).
rotten sich zbirati se, skupljati se; puntati se.
Rottmeister *m.* desetnik.
Rotz *m.* smrkělj, vozgěr; — bei Pferden konjska smrkavost.
Rotzbube *m.* smrkavěc, smrkolin, mezgec.

rotzen smrkati, smrkav biti (sem).
rotzig smrkav, smrkljiv, vozgriv.
Rotzlöffel *m.* s. Rotzbube.
Roue *m.* lahkoživěc.
Rouleau *n.* zagrinjalo na valjcih, [zastiralo.
Route *f.* pot, smer (-i).
Routine *f.* ročnost, okretnost, veščina; vajenost, zvedenost.
routiniert vešč, vajen, zveden.
royal kraljev, kraljevski.
Royalist *m.* kraljevěc, kraljev pristaš.
Rübe *f.* repa; *dem.* repica; gebratene — smojka, pečenica; sauere —n sekanica; geriebene —n ribanica; rothe — pesa, rona; gelbe — koren; *coll.* korenje.
Rubel *m.* rubělj.
Rüben- repni.
Rübenacker *m.*, —feld *n.* repišče.
Rübenbeet *n.* repna leha.
rübenförmig, rübenartig repast.
Rübengrube *f.* repna jama, bednjica.
Rübenkraut *n.* metenica, nat (-i), repno perje, natje, višča.
Rübenmangold *n.* navadna pesa.
Rübenschäler *pl.* repni olupki *pl.*
Rübenwasser *n.* repnica.
Rübenweißling *m.* repni belin.
Rubin *m.* rubin.
Rubinglas *n.* rubinovo steklo.
Rubinring *m.* prstan z rubinom.
Rubinsäure *f.* rubinova kislina.
Rubrik *f.* razpredel(ěk), rubrika, stolpěc; die —en ausfüllen popisati razpredelke.
rubricieren razpredeliti, razpredelke napraviti, *impf.* — napravljati, razpredeljevati.
ruchbar glasovit, razvpit; razglašen; — werden razglasiti se, razvedeti (-vem) se, razsloveti; — machen razglasiti, razsloviti.
Ruchbarkeit *f.* razglašenost.
Ruchgras *n.* rosulja, dišeča trava, vonjavka.
ruchlos brezbožěn, malopriděn, malovreděn, zanikarěn.
Ruchlosigkeit *f.* brezbožnost, malopridnost, zanikarnost.
Ruck *m.* potis, potisěk, pomik, potegljej; einen — thun pomakniti, potisniti; in einem — na mah, mahoma.
Rückanfall *m.* povratni pripad. [pis.
Rückantwort *f.* vzvratni odgovor, od-
Rückblick *m.* ozir, ogled; einen — thun ozreti se, pogledati v —.
Rückbürge *m.* porokov namestnik.
Rückempfang *m.* vzvratni prejem.
rücken *tr.* makniti, pomakniti, ganiti, poriniti; *impf.* mikati, gibati (gibljem), rivati, pomikati; (näher —) primakniti, *impf.* primikati; *intr.* pomakniti se, umakniti se, primakniti se, ganiti se; *impf.* pomikati se, umikati se, primikati se; ins Feld — na boj oditi (-idem), vzdigniti se; *impf.* na boj odhajati, vzdigovati se; in ein Land — planiti v deželo, pridreti (-derem) v deželo; näher — bližati se; približati se, *impf.* približevati se; er rückt nicht von der Stelle ne premakne se, ne gane se.
Rücken *m.* hrbět, hrbtišče; (d. Berges) sleme (-ena), greben; (d. Messers) rob; auf dem — tragen oprtiv nositi; auf den — nehmen oprtiti si; auf dem — liegen vznak ležati (-ím); Rücken- hrbtni.
Rückenader *f.* hrbtna žila.
Rückenblatt *n.* lopatka.
Rückendarre *f.* hrbtna sušica.
Rückenfläche *f.* hrbtišče.
Rückenhalt *m.* zaslomba; podpora, pomoč (-i).
Rückenlehne *f.* naslon, naslonilo.
Rückenmark *n.* hrbtenjača, (hrbtni mozěg).
Rückenmarksauszehrung *f.* hrbtna sušica, sušica hrbtnega mozga.
Rückenmuskel *m.* hrbtna mišica.
Rückenriemen *m.* hrbtni jermen, pohrbtnik.
Rückenschlag *m.* udarěc po hrbtu.
rückenschlägig nazaděn.
Rückenschmerz *m.* bolečina v hrbtu.
Rückenseite *f.* rob, hrbět.
Rückenstück *n.* hrbtovina, šinjakovina.
Rückentheil *m.* zaděk, odzaděk.
Rückenwirbel *m.* hrbtni vretenci *pl.*, hrbtni sklop.
Rücker *m.* pomikalěc, potiskalěc.
Rückerinnerung *f.* spomin.
Rückersatz *m.* povračilo, povrnilo, povrnitěv, povračba.

Rückfahrt *f.* vrnitěv.

Rückfall *m.* povrnitěv (v greh od. zločinstvo); povratěk; (der Krankheit) povrnitěv bolezni; (im Lehenswesen) povratni pripad.

Rückfracht *f.* vzvratno od. povratno [blago.

Rückfrage *f.* popraševanje; — halten popraševati, opraševati.

Rückgabe *f.* vračilo, povračilo, vrni- [těv.

Rückgang *m.* nazadovanje; povratěk, vrnitěv, hoja nazaj; am — nazaj gredé; *fig.* rakova pot.

rückgängig nazaj gredoč, nazadujoč, nazaděn; —er Kauf razkup; — machen preklicati (-ičem), oporeči, nazaj vzeti (vzamem); — werden razdreti (-derem) se.

Rückgrat *n.* hrbtenica, hrbtaněc, hrbtišče; Rückgrats- hrbtančev.

Rückhalt *m.* pridržěk; zaplečje, zaslomba, zaščita; ohne — odkritosrčno, na ravnost.

rückhaltlos *adi.* odkrit, odkritosrčěn; *adv.* na ravnost, odkritosrčno. [kup.

Rückkauf *m.* nazadni oder povratni

Rückkehr, Rückkunft *f.* povrat, vrnitěv; bei meiner — ko se vrnem, ko se povrnem, ko nazaj pridem.

rückläufig protipotěn; s. retrograd u. rückgängig.

rücklings *adv.* znak, vznak, navzrit (nazrt, nazdrt), ritenski, vznic, v nic.

Rückmarsch *m.* povratěk, domuhod, nazadna hoja.

Rücknahme *f.* povzetje; preklic.

Rückreise *f.* potovanje nazaj, vrnitěv, povratěk.

Rückschlag *m.* (des Donners) vodena strela; s. Rückwirkung.

Rückschluss *m.* vrnitěv priloge; mit — der Beilagen priloge se vračajo, s prilogami. [govor.

Rückschreiben *n.* odpis, pismeni od-

Rückschritt *m.* nazaděk; *fig.* rakova pot.

Rückseite *f.* zadnja stran, naličje, narobna stran (-í); die — eines Schriftstückes hrbět.

Rücksicht *f.* ozir, pogled; in — gledé na —, z ozirom na —, zavoljo —; in gewisser — po jedni strani, nekako, po nekakem; ohne — auf Vortheil ne gledé na korist; — nehmen auf etwas ozirati se na kaj, gledati na kaj, marati za kaj; ozreti se na kaj.

rücksichtlich *adv.* gledé, gledé na —, z ozirom na —.

rücksichtslos *adi.* brezozirěn; *adv.* brez ozira na —, ne gledé na —.

Rücksichtslosigkeit *f.* brezozirnost.

Rücksichtsnahme *f.* ozir na kaj; mit — auf oziraje se na —.

rücksichtsvoll *adi.* ozirěn, ozirljiv.

rücksichtswürdig ozira vreděn.

Rücksprache *f.* pogovor, pomeněk, posvet, posvetovanje zastran česa; — pflegen pogovoriti se, dogovoriti se, pomeniti se; *impf.* pogovarjati se, meniti se, pomenkovati se.

Rückstand *m.* zaostaněk, nedoplatěk; im —e sein dolžěn biti (sem), na dolgu ostati (-stanem); *impf.* — ostajati.

rückständig zaostal; nedoplačan, dolžěn, na dolgu.

Rückstoß *m.* odboj, odudar.

Rückstrahl *m.* odsev.

Rücktritt *m.* odstop. [na.

Rückverwandlung *f.* vzvratna preme-

rückwärts *adv.* nazaj, nazad, zadi, zadej; von — od zadej, odzad; — gehen ritenski —, navzrit od. zadnjiški iti (grem), rakovo pot iti.

Rückwechsel *m.* vzvratna menica.

Rückweg *m.* vrnitěv, pot nazaj; am — nazaj gredé.

rückwirken vzvratno delovati; s. zurückwirken u. reagieren. [lujoč.

rückwirkend vzvratno od. nazadno de-

Rückwirkung *f.* vzvratno od. nazadno delovanje od. dejstvovanje; s. Reaction.

rückzahlen poplačati, povrniti; *impf.* poplačevati. [vračilo.

Rückzahlung *f.* vzvratno plačilo, po-

Rückzug *m.* vrnitěv, povratěk; umik.

Rüde *m.* pěs; (Fuchs) lisjak. [kita.

Rudel *n.* trop, tropa, roj, četa, čreda;

Ruder *n.* veslo; (Steuer—) krmilo.

Rudera *pl.* razvaline *pl.*, sipine *pl.*

Ruderbank *f.* veslarska klop (-í).

Ruderer *m.* veslar, veslač, veslalěc.

Ruderfüßler *m.* veslonožěc, plavutonožěc.

rudern veslati, veslariti.

Ruderschiff *n.* ladija veslarica.

Ruderwanze *f.* veslalka, hrbtoplovka.

Ruderwerk *n.* vesla *pl.*

Ruf *m.* klic; poklic, pozov, poziv; (Schrei) krik, krič; (Urtheil) glas; (Einladung) vabilo, povabilo; im guten — stehen sluti (slujem u. slovem), sloveti, v dobrem glasu biti (sem); im üblen —e stehen slabo sluti, razvpit biti.

rufen *tr.* klicati (-čem), zvati (zovem); poklicati, pozvati; *impf.* klicevati; *intr.* vpiti (vpijem), zakričati, vzklikniti; ins Gedächtnis — opomniti; (laden) vabiti.

Rufer *m.* klicalĕc, klicar, zvalĕc.

Ruffall *m.* zvalnik.

Rüge *f.* ukor, graja; (Warnung) svarilo; (Strafe) kazĕn (-i), pokora.

rügen ukoriti, koriti, grajati; (warnen) svariti, karati; posvariti, pokarati; (strafen) kazniti, kaznovati.

Ruhe *f.* pokoj, mir; (Stille) tihota, tišina; (Rast) počitĕk, počinĕk; der — pflegen počivati, počiti (se).

Ruhebank *f.* počivališče.

Ruhebett *n.* počivalnica.

Ruhegehalt *m.* pokojnina, doslužnina.

Ruhekissen *n.* podzglavje, vzglavje, blazinica.

ruhelos nepokojĕn, nemirĕn, brez pokoja.

ruhen počivati, mirovati; počiti (-čijem), počiniti, odpočiti se; *fig.* spati (spim), ležati (ležim). [čivaj.

Ruheort, Ruheplatz *m.* počivališče, po-

Ruhepunkt *m.* (Bewegungspunkt) oporišče, podporišče; (Pause) prestanĕk; f. Ruheplatz.

Ruhestand *m.* f. Ruhe.

Ruhestifter *m.* miritelj.

Ruhestörer *m.* nepokojnež, motilĕc miru od. pokoja.

Ruhestunde *f.* ura počitka, odmor.

Ruhezeit *f.* čas počitka, odmor.

ruhig pokojĕn, mirĕn, tih; —es Gewissen mirna vest (-i); ruhig! tiho! molči! — werden upokojiti se, umiriti se, utešiti se.

Ruhm *m.* slava, dika, hvala; ohne — zu melden ne da bi se hvalil.

Ruhmbegier *f.* slavoljubje.

ruhmbegierig slavoljúb, slavoljubĕn.

rühmen slaviti, hvaliti, dičiti, veličati; poslaviti, razslaviti, poveličati, pohvaliti; *impf.* razslavljati, poveličevati, povikševati, povzdigovati; sich — hvaliti se, ponašati se, veličati se.

rühmlich slavĕn, slavit; sloveč, slave vredĕn.

Rühmlichkeit *f.* slavnost, dičnost.

ruhmlos brezslavĕn, neslavĕn, nesloveč.

ruhmredig samohvalĕn, bahav, **hvalisav**, bahaški, hvastav, širokoustĕn.

Ruhmredigkeit *f.* samohvalnost, **hvalisanje**, bahavost, baharija.

Ruhmsucht *f.* slavoljubje, slavohlepje, slavohlepnost, hvastanje.

ruhmsüchtig slavohlepĕn. [dičĕn.

ruhmvoll preslavĕn, mnogoslavĕn,

ruhmwürdig slave od. hvale vredĕn.

Ruhr *f.* drista, driska, hitrica; **rothe** — griža, krva, krvavica.

ruhrkrank grižav.

rührbar ganljiv, genljiv.

rühren *tr.* ganiti, makniti, premakniti, kreniti; *impf.* gibati, premikati; (kreisförmig in Bewegung setzen) mesti (metem), mesiti, mešati; (das Herz) ganiti, omečiti; prevzeti (-vzamem), obiti (-idem); ich war gerührt milo se mi je storilo, v srce me je zabolelo, v srce mi je seglo; (v. Blitze) zadeti (-denem); (v. Schlage) udariti; Butter — mesti (metem); d. Trommel — bobnati; kein Glied — ne ganiti se, ne zmeziti se; (in Bewegung bringen) majati, gugati (-ljem); zmajati, omajati, ogugati; *intr.* (herrühren) izhajati, prihajati; sich — gibati (gibljem) se, meziti se; ganiti se; rühre dich gani se, makni se, premakni se.

rührend ganljiv, genljiv, mil, milobĕn.

Rührfass *n.* metilnica, pinja.

rührig gibčĕn, ročĕn, okretĕn; *fig.* prizadevĕn.

Rührigkeit *f.* gibčnost, okretnost; *fig.* prizadevnost.

Ruhrkraut *n.* *(Gnaphalium)* majnica, grižnica.

Rührkübel *m.* f. Rührfass.

Rührlöffel *m.* kuhalnica.

Rührmilch *f.* smetki *pl.*, zmetki *pl.*, metuda, pinjeno mleko, smetenica, smetanka.

Rührstock *m.* medelo, motič (Quirl), motilnica.

Rührung *f.* ganitěv, genotje, ganenje; umiljenje; (Kränkung) žala.

Ruin *m.* poguba, pogin, propast (-i); razval, razsip.

Ruine *f.* razvalina, podrtina, razsipina, groblja, razpadlina, mirišče.

ruinenförmig razvalinast, gradinast.

ruinieren *tr.* uničiti, na nič spraviti od. pripraviti; *impf.* na nič spravljati, uničevati.

Rülps *m.* rig, kolc.

rülpsen kolcati, rigati; **er rülpst** kolca —, riga se mu; kolcniti, rigniti.

Rülpsen *n.* kolcanje, riganje.

Rum *m.* rum.

Rummel *m.* hrup, razbota, ropot; (altes Zeug) ropotija, šara, starovina.

Rumor *m.* hrup, razbota, ramovš, šunděr. [men.

rumoren razbotati, šundrati; s. lär=

Rumpelkammer *f.* shramba za staro šaro.

Rumpelkasten *m.* omara za staro šaro.

rumpeln ropotati (-am u. ropočem); šundrati, razbotati.

Rumpf *m.* trup, čok; (des Baumes) porob, štor, panj; (d. Hemdes) stan; (Gefäß) kozol, kozolj, kozoljěc; (der Mühle) grot.

rümpfen mrdati, mrdo delati, pačiti se; zmrdati se, namrdati se; die Nase — nos vihati od. frkati.

Rumpfnase *f.* mrda; mrdela, mrdalěc.

Rumpfparlament *n.* krn zbor.

rund okrogěl; (kugelrund) oběl; (länglich) jajčast, (štrucast); — herausſagen na ravnost —, brez ovinkov povedati (povem).

Rund *n.* okroglina, oblina.

Rundbaum *m.* vratilo, vreteno.

Rundbogen *m.* krožni oblok.

Rundbogengewölbe *n.* krožni svod, svod na krog.

Runde *f.* krog, kolobar; (Ronde) ponočna straža; in die — v krog, okrog.

runden krogliti; okrogliti, zakrogliti, okroglo narediti.

Rundfläche *f.* okrogla ploskěv. [tunda.

Rundgebäude *n.* okroglo poslopje, ro-

Rundheit *f.* okroglost, oblina.

rundherum *adv.* krog in krog, okoli in okoli.

rundlich okroglast.

Rundschau *f.* obzor, ogled.

Rundschreiben *n.* okrožnica, okrožno pismo, razposlanica. [okoli.

rundum *adv.* krog in krog, okoli in

Rundung *f.* okroglost, okroglina.

rundwangig okrogloličěn.

Rundwürmer *pl.* (črvi) oblotočniki *pl.*

Rune *f.* runa, runska črka; Runen= runski.

Runenschrift *f.* runsko pismo, runske črke *pl.*

Runge *f.* ročica.

Runkelrübe *f.* pesa.

Runse *f.* struga, grapa, drasta, drča.

Runzel *f.* grba, guba, gubanica, ruga, vrapa, vraska.

runzelig grbav, zgrbljen, zgrbančen, zgubančen, vrapav, vraskav; — **werden** grbiti se, gubančiti se, grbančiti se.

runzeln grbiti, grbančiti, gubančiti; zgrbiti, zgrbančiti; (die Stirn) čelo namrščiti, — namrgoditi. [čelo.

Runzelstirn *f.* nabrano od. zgrbljeno

rupfen puliti, pipati (-ljem), pukati (-čem), rvati (rujem); izpuliti, populiti, popipati, izrvati, izdreti (-derem); (Federn) skubsti; oskubsti.

rupfen hoděn, hodničěn; —e Leinwand hodnik, hodnično platno.

Rupfer *m.* skuběc, pulilěc.

Ruß *m.* saje *pl.*, sajina, čad; Ruß= sajav, sajast.

Rüssel *m.* rilěc, hrlěc, rilo, troběc; *dem.* rilčěk.

rüsselförmig rilčast, rilast.

Rüsselkäfer *m.* rilčkar (hrošč). [njak.

Rüsselthier *n.* rilčar, trobčar, hobot-

rußfarbig sajast, čadast.

rußig sajav, sajevit.

russisch ruski.

Rußschabe *f.* strgalo za saje.

rußschwarz črn ko saje.

Rüstbaum *m.* podporno drevo, kobila.

Rüstbrett *n.* odrenica.

rüsten strojiti, pripravljati, prigotavljati; pristrojiti, prigotoviti; (ausrüsten) prevideti, oskrbeti; *impf.* previdovati; (die Soldaten) orožiti, oborožiti; *impf.* orožati, oboroževati; sich — pripraviti se, *impf.* pripravljati se, ravnati se; (z. Fortgehen) odpravljati se.

Rüster *m.* (d. Schusters) županěc, krpa; (Baum) brest, ilmověc, lim, ilěm; (am Pfluge) ročica; Rüster- brestov, ilmov.
Rüsterahorn *m.* žestil.
Rüsterholz *n.* brestovina, ilmovina.
Rüsthaus *n.* orožnica.
rustical kmečki, kmetski, rustikalěn.
rüstig trděn, krepěk, čvrst, čil, korenjaški.
Rüstigkeit *f.* trdnost, čvrstost.
Rüstkammer *f.* orožnica.
Rüstung *f.* oprava, bojno odelo, orožje, bojna oprava.
Rüstzeug *n.* orožje, bojna priprava.
Ruthe *f.* šiba, prot; *dem.* šibica, protěc; (Schwanz) rep; mit —en hauen šibati, šeškati, tepeškati, tepsti; našibati, ošeškati, otepsti.
Ruthenbündel *n.* butarica šib.
ruthenförmig šibast.
Ruthengebüsch *n.* šibje, protje.
Ruthengeflecht *n.* lesa.
Ruthenschlag *m.* udarěc s šibo, tepeška.
Rutsche *f.* drča, polzel (-i); (Bahn) drsa, drsalnica, driča.
rutschen drčati (-im); drkniti, opolzniti, izpoddrkniti; (auf d. Eise) drsati se, dričati se, drkati se.
Rutschfläche *f.* plazalica.
rutschig polzěk, sklizěk, opolzěl.
Rutschlavine *f.* izdrsni —, drsalni plaz.
rütteln tresti, meketati (-am und -čem), gugati (-gljem), drmati; potresti, stresti, zmeketati, zdrmati; *impf.* potresati.
Rüttelstroh *n.* zmétanica, zmetana slama.

S.

Sa! *interj.* hejsa! ju! juhej!
Saal *m.* (die Säle) dvorana; (Ball—, Tanz—) plesalnica; (Bücher—) knjižnica; (Gerichts—) sodilnica.
Saat *f.* sev (-í), setěv, setvina; sejatěv; (Früh—) jarina, jara setěv; (Winter—) ozimina, ozimna setěv.
Saatbestellung *f.* setěv, sejatěv.
Saatenstand *m.* setvina, žita *pl.*
Saatfeld *n.* žitno —, obsejano polje.
Saatkorn *n.* žito za seme, semno žito.
Saatkrähe *f.* poljska vrana,
Saatschnellkäfer *m.* pókalnica.
Saatzeit *f.* setěv, žitna sejatěv; zur — ob setvi.
Sabbath *m.* sobota; Sabbaths- sobotni.
Säbel *m.* sablja.
säbelbeinig krivonog, sabljenog.
säbelförmig sabljast.
Säbelgriff *m.* sabeljski ročaj; serbokr. balčěk.
Säbelhieb *m.* udar s sabljo.
Säbelklinge *f.* sabeljsko rezilo.
säbeln s sabljo mahati, sabljati.
Säbelscheide *f.* nožnica za sabljo, sabeljska nožnica, korice *(pl.)* za sabljo.
Säbelschnäbler *m.* krivokljuněc.
Sach- rečni, stvarni.
Sacharometer *n.* sladomer, saharometěr.
Sachbemerkung *f.* stvarna opazka.
Sachbeziehung *f.* odnos k stvari, stvarni odnos.
sachdienlich doběr v kaki reči.
Sache *f.* reč (-í); (Ding, Geschöpf) stvar (-í); (Geschäft) posěl, delo, opravilo; (Angelegenheit) zadeva; (Gegenstand) predmet; (Streitsache) pravda; *dem.* rečca, stvarca; das ist meine — to je moja dolžnost, — skrb, to je moje opravilo, to se mene tiče, to mene zadeva, ta je moja, to je meni mar; nach Gestalt der — kakor kaže, po videzu; unverrichteter — brez uspeha, nič ni opravil; seine sieben — šila in kopita; die — steht gut reč dobro kaže; das gehört nicht zur — to ne spada v govor; das thut nichts zur — to nič ne dé.
Sachenrecht *n.* pravica do reči.
Sacherklärung *f.* stvarno pojasnilo, stvarno tolmačenje.
sachfällig werden pravdo izgubiti.
Sachführer *m.* s. a. Advocat, Anwalt.
Sachgedächtnis *n.* rečni —, stvarni spomin.
sachgemäß reči primerěn.
Sachgenosse *m.* deležnik.
Sachinhalt *m.* stvarna vsebina, stvarni obseg.
Sachkenner *m.* zvedeněc, veščak.

Sachkenntnis *f.* zvedenost; mit — urtheilen soditi kakor zveden mož.
sachkundig znajden v reči, zveden, veščč komu.
Sachlage *f.* stan reči.
sächlich rečěn, stvarěn; —es Geschlecht srednji spol.
Sächlichkeit *f.* stvarnost, rečnost.
Sachräthsel *n.* stvarna uganka.
Sachregister *n.* kazalo rečij.
sacht *adi.* tih, tihotěn, lahěn, počasěn; *adv.* tiho, lahno, rahlo, počasi, polagoma, po malem.
sachverständig zveden, znajden v reči.
Sachverständige *m.* zvedeněc, veščak.
Sachwalter *m.* zagovornik, zavetnik; oskrbnik, opravnik.
Sachwort *n.* s. Hauptwort.
Sack *m.* vreča, žakělj; *dem.* vrečica, žakljič, culica; (Schlauch) meh; (Kleidersack) žep; (Geldsack) mošnja, *dem.* mošnjica; (Bettel—, Schnapp—) malha; mit — und Pack z vsem svojim, z vso prtljago.
Säckel *m.* mošnja; (Schatz) blagajna, denarnica.
Säckelmeister *m.* blagajnik, denarničar.
sacken v vrečo sipati (-pljem), — devati; vreče natlačiti.
sackförmig vrečast.
Sackgarn *n.* sak.
Sackgasse *f.* slepa ulica, zágata.
Sackgeige *f.* (žepne) goslice *pl.*
Sackkalender *m.* (žepni) koledarčěk.
Sackleinwand *f.* debelo platno za vreče, žakljevina.
Sackpfeife *f.* meh, mešnica; s. Dudelsack.
Sackpfeifer *m.* s. Dudelsackpfeifer.
Sacktuch *n.* roběc, žepna ruta, žepni roběc.
Sackuhr *f.* žepna ura.
Sackzwillich *m.* debeli dvojnik.
Sacrament *n.* zakrament; mit den hl. —en versehen prevideti koga, pričestiti koga; das — des Altars sveto Rešnje telo; — spenden obhajati koga, pričestiti koga.
sacramentalisch svetostěn.
sakramentieren šentovati, preklinjati; s. fluchen.
Sacramentschänder *m.* oskrunjalěc sv. zakramentov.
Sacramentspender *m.* delilěc sv. zakramentov; (des Altarssacramentes) obhajalěc.
Sacrilegium *n.* svetokradež, svetokraja.
Sacristan *m.* cerkovnik, zakristan.
Sacristei *f.* zakristija, žagrad.
Säcular- stoletěn; (weltlich) posvetěn.
Säcularfeier *f.* stoletnica, stoletna slovesnost.
Säcularisation *f.* vzetje cerkvenega posestva; razduhovnjenje.
säcularisieren duhovna ali cerkvena posestva vzeti (vzamem); *impf.* — jemati (-mljem); (einen Geistlichen) razduhovniti.
Säcularjahr *n.* stoletnica.
Säcularstörungen *pl.* stoletni narušaji *pl.*
Säcularveränderung *f.* stoletna izprememba.
Säculum *n.* stoletje, vek.
Sadducäer *m.* saducej.
säebar posevěn; es ist — more se sejati.
Säekorb *m.* sévnica, sevnik, sejača.
Säemann *m.* sevěc, sejalěc, sejač; *f.* sevka, sejalka.
Säemaschine *f.* sejalni stroj, sejalnica.
säen sejati (sejem); nasejati, zasejati, zasevati.
Säen *n.* setěv, sev (-í), sejanje.
Säepflug *m.* sejalnik, razsevalo.
Säer *m.* s. Säemann.
Säetuch *n.* sejalna ruha za seme, sejalnica.
Säezeit *f.* čas setve; zur — ob setvi.
Saffian *m.* safian, turško usnje.
Safran *m.* žefran, šafran; Safran- žefranov.
Safranbaum *m.* žefranověc.
safranfarbig žefranast.
Saft *m.* sok; (im Baume) mezga, mezdra; (Feuchtigkeit) vlaga, tekočina; (künstlich erzeugt) sok, izlečěk; (aus d. Wunde) sokrvica; (milchartig) mlečěk; der Baum steht im — drevo je meževno, — sočno, drevo se meži; Saft- sočni, meževni.
Saftbehälter *m.* sočnik.
saften mežiti se, v mezgi biti (sem).
Saftfaden *m.* sočna nit (-i), sočno vlakence.
Saftfarben *pl.* sočne barve *pl.*
Saftgang *m.* sočnica, mlečnica.
Saftgefäß *n.* sočnica.

saftig sočĕn, sočnat, sokovit; meževĕn, muževĕn; vlažĕn; *fig.* kosmat, umazan.

Saftigkeit *f.* sočnost, sokovitost, meževnost.

saftleer u. —los pust, suh, brezsočĕn, nesokovit; *fig.* suhoparĕn.

Saftlosigkeit *f.* brezsočnost, nesočnost, suhost, puščoba.

Saftmesser *m.* sokomer, mezgomer.

Safträuber *m.* zajedalĕc, zajedalka; sokopija.

saftreich sočnat, sočĕn; vlažĕn.

sagbar izréčĕn, povédĕn.

Sage *f.* pripovedka; pripoved (-i); es geht die — govori se, pravijo, bajó; govorica —, glas se je raznesĕl; s. a. Mythe.

Säge *f.* pila, žaga; *dem.* pilica, žagica.

Sägeblock *m.* hlod, krlj, žagovĕc, rkĕlj.

Sägebock *m.* kozača, prebesnica.

Sägefisch *m.* pilar.

sägeförmig zobčast, žagast.

Sägemühle *f.* žaga (na vodi).

Sägemüller *m.* žagar.

sagen reči, povedati (-vem), deti (dejem); *impf.* rekati, praviti; Dank — zahvaliti se; *impf.* zahvaljevati se, zahváljati se; kein Wörtchen — ne ziniti, ne črhniti, ne krkniti; ins Gesicht — iz oči v oči povedati; etwas Unangenehmes — zasoliti, zabeliti; ich werde — porečem; sozu— tako rekóč; man sagt pravijo, govoré, pré, bajó, bajé; — lassen poročiti, veleti, ukazati (-kažem); *impf.* poročati, velevati, ukazovati; lass dir — daj si dopovedati; es hat nichts zu — nič ne dé, nič nima v sebi, to nič ne zaleže; ich sage dir jaz ti pravim.

sägen žagati, rezati (režem), piliti.

Sagenforscher *m.* preiskovalĕc —, presojevalĕc pripovedĕk in pravljic.

Sagenforschung *f.* preiskovanje —, presojevanje pripovedĕk in pravljic.

Sagenzeit *f.* prazgodovinski čas, starodavni oder bajeslovni čas, bajeslovna doba.

Sager *m.* pripovedovalĕc. [garica.

Säger *m.* žagar, žagalĕc; —in *f.* žá-

Sägespäne *m. pl.* žágovina, piljevina; mrve (mrv), piljenica.

Sägewerk *n.* žaga.

Sagewort *n.* s. Zeitwort.

Sagobaum *m.* sagovo drevó, sagovĕc.

Sagopalme *f.* sagova palma.

Sahlband *n.* okrajĕk, krájevina, krajĕc (im Bergbau); (am Pfluge) gož (-i); *dem.* gožca.

Sahlweide *f.* *(salix caprea)* iva, máčkovĕc; *(salix pratensis)* rakita.

Sahne *f.* smetana, vrhnje; s. Rahm.

Sahnkelle *f.* posnemača; obiračka (kroat.).

Saison *f.* letna doba; (Theater—) gledišĉna doba.

Saite *f.* struna; *dem.* strunica; — stimmen strune ubrati (-berem); *impf.* — ubirati; —n aufziehen strune navezati (-vežem), — naviti (-vijem); die — springt struna poči, — poka; die — tönt struna poje, — brenka; Drahtsaite žica.

Saiteninstrument *n.* gosli *pl. f.*

Saitenklang *m.* brenk, brenkot.

Saitenmacher *m.* strunar.

Saitenspiel *n.* godba —, igra na strune, brenkanje na strune.

Saitensteg *m.* kobilica.

saitig strunat.

Salamander *m.* močerad.

Salami *m. f.* salama.

Salär *n.* letna plača.

Salat *m.* salata.

Salatkopf *m.* salatna glava.

Salbader *m.* kvasač, žvrga, žlobodralo.

Salbaderei *f.* kvašenje, žlobodranje.

salbadern kvasiti, žlobodrati; otrobe vezati (vežem); s. quacksalbern.

Salbe *f.* mazilo, maža, maz (-í); mašt (-i) (Ledersalbe).

Salbei *m.* kadulja, žajbelj, kuš (-a); Salbei- žajbeljnov.

salben maziliti, mazati (mažem); pomaziliti, pomazati; der Gesalbte maziljenĕc.

Salbenbüchse *f.* mazilnica, pušica za mazilo.

Salbenkrämer *m.* mazilar. [mazalka.

Salber *m.* mazalĕc, mazilĕc; —in *f.*

Salbling *m.* zlatóvčica.

Salböl *n.* mazilno olje.

Salbung *f.* maziljenje; mit — predigen živo pripovedovati.

salbungsvoll s. erbaulich.
saldieren račun skleniti, *impf.* — sklepati; (bezahlen) pláčati, *impf.* plačevati.
Saldo *m.* sklep računa; im — bleiben ostati na dolg; per — von der vorigen auf neue Rechnung ostajati od starega za (na) nov račun.
Saldobuch *n.*, Saldoconto *n.* plačilne bukve *pl.*, plačilna knjiga.
Salicylsäure *f.* salicilova kislina.
Saline *f.* solina, solišče.
Salinenschein *m.* solinica.
salinisch solinski.
Salm *m.* losos, zlatovka.
Salmiak *m.* salmijak; Salmiak- salmijakov.
Salmiakgeist *m.* salmijakověc.
Salmling *m.* zlatóvčica.
Salon *m.* dvorana, salon.
Salpeter *m.* solitar; Salpeter- solitrov.
Salpetererde *f.* solitrova zemlja, solitrovka.
salpeterig solitarěn, solitrast.
Salpetersäure *f.* solitarna kislina.
Salpetersieder *m.* solitrar.
Salpetersiederei *f.* solitrarnica.
Salpeterstoff *m.* solitrovina.
Salse *f.* pomaka, omaka.
Salto mortale *n.* smrtni —, vratolomni skok.
salutieren pozdraviti, *impf.* pozdravljati; čast skazati (-žem) komu, *impf.* čast dajati komu.
Salva venia brez zamere, z oproščenjem.
Salve *f.* strel; eine — geben vse puške ali tope sprožiti; (— zur Ehrenbezeugung) ustreliti na čast.
Salz *n.* sol (-í); Salze *pl.* soli *pl.*; (See—) morska sol; (Stein—) kuhinjska sol, slankamen; (Sud—) várjena sol; Salz- solni, solnati.
Salzamt *n.* solni urad.
Salzbereiter *m.* solar.
Salzbereitung *f.* solarstvo.
Salzberg *m.* solna gora, solni hrib.
Salzbergwerk *n.* solni rudnik, solnik.
Salzbrühe *f.* razsol (-i), solna vlaga.
Salzbrunnen *m.* solni studeněc.
Salzbüchse *f.* solnica, solnják.
salzen soliti; osoliti; zuviel — presoliti; gesalzen slan, osoljen.
Salzfass *n.* solnica, solnjak.
Salzflut *f.* slana voda.
Salzgarten *m.* solna gredica.
Salzgefälle *n.* solni dohodki.
Salzgrube *f.* (im Salzbergwerk) solna ruda, solni rudnik, solnīk.
salzhaltig solěn, solnat.
Salzhandel *m.* kupčija s soljo, trgovina s —, solarstvo.
Salzhändler *m.* solar, kupčevalěc s soljo.
Salzhäring *m.* slanik.
Salzhaus *n.* solarna, solarnica.
salzicht solnast, naslán.
salzig slan, solnat.
Salzigkeit *f.* slanost, slanota.
Salzkrystall *m.* solni leděc, solni kristal.
Salzlacke *f.* slana mlaka, rázsol.
Salzladen *m.* prodajalnica soli.
Salzlager *n.* solišče, sloj soli.
Salzmagazin *n.* solarnica.
Salzmarkt *m.* solni trg.
Salzmeer *n.* slano morje.
Salzmesser *m.* solomér; solomerěc.
Salzmonopol *n.* solno samotrštvo.
Salzniederlage *f.* zaloga —, skladnica soli.
Salzpfanne *f.* poněv za sol.
Salzpreis *m.* solna cena.
Salzquelle *f.* slatina, slani studeněc.
salzsauer solnokisěl.
Salzsäure *f.* solna kislina.
Salzsee *m.* slano jezero.
Salzsieder *m.* solinar; (Werkzeug) solovár.
Salzsiederei *f.* solovarnica.
Salzsole *f.*, Salzwasser *n.* slana voda, slanica, slaněc.
Salzstein *m.* solnik.
Salzsteuer *f.* solnina, solnarina, davěk od soli.
Salzstock *m.* solna gruča, solnik.
Salzverkauf, Salzverschleiß *m.* prodaja soli.
Salzwage *f.* solna vaga; solomer.
Salzwerk *n.* solina; s. Salzsiederei.
Salzwesen *n.* solarstvo, solinstvo.
Same *m.* seme (-na); *coll.* semenje; der männliche — moško seme; der — geht auf seme kali; Samen- semenski, semeni.
Samenbaum *m.* semenščák.
Samenbehälter *m.* semenjak.
Samenfluss *m.* semenotok.
Samenfresser *pl.* semenojedke *pl.*

Samengefäß *n.* s. Samenbehälter.
Samengehäuse, Samenhaus *n.* pečkišče.
Samengetreide *n.* žito za seme, semensko žito.
Samengewächs *n.* semenica.
Samenhandel *m.* semenarstvo.
Samenhändler *m.* semenar.
Samenhaut *f.* semenska kožica.
Samenhülle *f.* osemenje, semenik.
Samenkelch *m.* semenska čašica.
Samenkern *m.* jedro.
Samenknospe *f.* semenski popĕk.
Samenkorn *n.* zrno; *coll.* zrnje.
Samenlappen *m.* kalica.
samenlappige Pflanzen kaličnice *pl.*
samenlos brezsemen, brez semena; —e Pflanzen brezkaličnice *pl.*
Samenschale *f.* luska, luskina.
Samenstengel *m.* steblo.
samentragend semen, plodonosĕn.
Sämerei *f.* semenje, semena *pl.*
sämisch irhast; —es Leder irhovina.
Sämischgerber *m.* irhar.
Sammelbüchse *f.* pušica.
Sammelfrucht *f.* birni plod.
Sammelkorn *n.* žitna bira.
Sammellinse *f.* leča zbiralka, izbočena leča.
sammeln brati (berem), zbrati, na-, pobrati, skupiti, znositi; *impf.* zbirati, na-, pobirati, skupljevati, znašati; sich — zbrati se, sniti (snidem) se; *impf.* zbirati se, shajati se; (sich fassen) zavédeti (-vem) se, umiriti se.
Sammeln *n.* branje, nabiranje, ber (-i); (Collecte) bira.
Sammelname *m.* skupno oder zborno ime (-na).
Sammelplatz *m.* zbirališče, shajališče.
Sammelspiegel *m.* zbiralno zrcalo.
Sammelwerk *n.* nabira, zbirka; zmes (-i) (Sammelsurium).
Sammelwort *n.* s. Sammelname.
Sammet, Sammt *m.* žamet, baršun; Sammet-, Sammt- žametov, žametni.
sammetartig žametast, baršunast. [*pl.*
Sammeteinband *m.* žametne platnice
sammeten, sammten žametĕn, baršunov, žametov; *fig.* mehĕk, voljĕn, nežĕn.
sammetweich, sammtweich voljĕn kakor žamet, mehĕk kakor žamet.

Sammler *m.* nabiralĕc, zbiratelj, pobiralĕc, pobiratelj; (gemein) brnjáč, brnjavs, brnjalĕc; —in *f.* nabiralka, zbirateljica; brnjalka.
Sammlung *f.* (d. Handlung) bera, bira; (Weinlese) bratĕv, branje, trgatĕv; (Bettelei) brnja; (das Gesammelte) zbirka, nabira, nabirĕk, zbérščina; (v. Geld) nabor; (phil.) zbrani um, zbranje mislij; Sammlungs- skladni, nabirni.
Sammlungsort *m.* zbirališče, shajališče, shodišče.
sammt *praep. instr.* s (kom) vred, sè —, z —, ž — vred; — u. sonders *adv.* vsi skup, vsi do zadnjega.
sämmtlich sleherni, slednji, vĕs.
Samstag *m.* sobota; Samstags- sobotni.
samstägig sobotni.
samstäglich vsako soboto.
sanct svet; (bei Ortsnamen oft šent; z. B.: St. Veit št. Vid, St. Jakob sv. Jakob). [čevati.
sanctificieren posvetiti, *impf.* posve-
Sanction *f.* potrditĕv, potrdba; pragmatische — pragmatična sankcija. [ti.
sanctionieren potrditi, *impf.* potrjeva-
Sanctuarium *n.* svetišče.
Sand *m.* pesĕk; feiner — svišč, sipa, mel (-i); — in die Augen streuen slepiti —, mamiti koga; — in d. Augen slepilo; Sand- peščen.
Sandale *f.* opanĕk, sandala.
sandartig peščenast.
Sandbank *f.* sipina; prod, klečet, melina, gruštarica. [gora.
Sandberg *m.* peščenik, melnik, peščena
Sandboden *m.* peščenina, zemlja peščenica, peščeni svet; peščena tla, peskovita tla.
Sandbüchse *f.* posipálnica, sípnica.
Sandel *m.* sandal.
Sandelholz *n.* sandalovina.
sanden s peskom posipati (-sipljem), s peskom potresti (-tresem).
Sandfeld *n.* peščeno polje; s. Sandboden.
Sandgrube *f.* peščena jama.
Sandgrund *m.* peščeni svet.
Sandhaufen *m.* kup peska.
Sandhose *f.* peščeni smrk.
Sandhügel *m.* peščeni grič.

sandig peščen, peskovit, peskovitěn, peščevnat, péskovnat.
Sandkapelle *f*. peskarica.
Sandkorn *n*. zrno peska, peščeno zrno.
Sandläufer *m*. tékica.
Sandlawine *f*. peščeni plaz.
Sandmann *m*. peskar.
Sandschwalbe *f*. bregulja. [těc.
Sandstein *m*. peščenják, peščeněc, pli-
Sandufer *n*. peščeni breg, prod.
Sandviper *f*. modras.
sandvoll peščen, peskovit.
Sandwüste *f*. peskovina, peščara, peščevina.
sanft meněk, rahěl, voljěn, nežěn; (Charakter) krotěk, pohlevěn, tih.
Sänfte *f*. nosilnica, nosila *pl*.
Sanftheit *f*. rahlost, voljnost, nežnost; krotkost, pohlevnost.
sanftherzig blagosrčěn, blagega oder krotkega srca. [tigen.
sänftigen krotiti, umiriti; s. besänf-
Sänftigungsmittel *n*. tešilo, mirilo, tolažilo; (Kühlung) hladilo.
Sanftmuth *f*. krotkost, pohlevnost; blagosrčnost, blago srce, krotko srce.
sanftmüthig krotkosrčěn, krotěk; blagosrčěn, blag, pohlevěn, tih.
Sang *m*. petje, prepevanje; pesěm (-i), popevka, spev; s. Gesang.
sangbar pevěn, spevěn.
Sangbarkeit *f*. pevnost, spevnost.
Sangdrossel *f*. drozěg, droz.
Sänger *m*. pevěc; (Vögel) pravi pevci *pl*.; —in *f*. pevka; Sänger= pevski.
Sangfink *m*. ščinkověc.
sanglos nem, gluh, tih.
Sangständchen *n*. podóknica.
Sanguiniker *m*. sangvinik, polnokrvěc, človek lahke krvi.
sanguinisch sangviničěn, lahkokrvěn, polnokrvěn.
Sangweise *f*. napev, melodija.
Sanität *f*. zdravstvo; (Gesundheit) zdravje; Sanitäts= zdravstven. [čilo.
Sanitätsbericht *m*. zdravstveno poro-
Sanitätsbeschau *f*. zdravstveni ogled.
Sanitätscordon *m*. obmejna zdravstvena straža.
Sanitätsorgan *n*. zdravstveni organ.
Sanitätspflege *f*. sanitetna —, zdravstvena oskrba.
Sanitätstruppe *f*. sanitetno —, zdravstveno krdelo.
Sanitätswesen *n*. zdravilstvo.
Sansculotte *m*. goláč, goličnik.
Saphir *m*. safir.
saphirblau safirno višnjev od. moděr, safirěn.
Sappe *f*. podkop, prekóp.
sappen, sappieren podkope delati, kopati, prekopati, podkopati.
Sappeur *m*. podkopnik, sapér.
sapperment *interi*. hentaj, plentaj, dè-tè!
sapphisch sáfičěn. [delji.
Sardelle *f*. sardela; Sardellen= sar-
Sardellenfänger *m*. sardelar.
Sardine *f*. sardina.
Sarg *m*. rakěv, krsta.
Sargtuch *n*. mrtvaški prt.
Sarkasmus *m*. zbadljivost, zasmehljivost, sarkazěm.
sarkastisch zbadljiv, sarkastičěn; zasmehljiv, zasmehovalěn; — sein, — reden zbadati, pikati (koga).
Sarkophag *m*. raka, sarkofag.
Satan *m*. vrag, peklenščak, zlodej, hudoba, hudič, hudir, satan.
satanisch vražji, zlodejev, hudičev, peklenski. [delo.
Satansarbeit *f*. vražje —, ostudno
Satellit *m*. satelit, zvezda družica.
Satire *f*. zabavljica, satira.
satirisch zabavljiv, satiričěn.
Satisfaction *f*. s. Genugthuung.
Satrap *m*. satrap, namestnik.
Satrapie *f*. satrapija.
satt *adi*. sit, nasičen; *adv*. dosti, dosta, do sita, do sitosti, dovolj, zadosti; sich — schlafen naspati (-spim) se; sich — sehen nagledati se; sich — essen najesti (-jém) se; — werden naveličati se, navoljiti se česa.
Sattel *m*. sedlo; (d. Violine) kobilica; (Berg) sedlo; aus dem — heben od. werfen raz konja vreči (vržem); *fig*. prekositi —, izpodriniti koga; einem in den — helfen *fig*. pomoči komu do kruha; fest im — sitzen trdno držati se; *fig*. svest si biti zmage; den — anlegen sedlati, osedlati konja; den — abnehmen razsedlati konja.
Satteldach *n*. dvokapna streha.

Satteldruck *m.* sédno, sádno, otiska.
sattelfest trdno sedeč v sedlu; — in einer Sache doma biti v čem.
sattelförmig sedlast.
Sattelgurt *m.* podprsnica, podproga.
Sattelknopf *m.* spreduje sedlo.
satteln sedlati; osedlati, zasedlati; sich — (zur Prüfung) pripraviti se za.
Sattelpferd *n.* vajetni konj, konj pod sedlom, notranji —, ksebni konj.
Sattelzeug *n.* sedlovje, ježna oprava, ježna priprava.
Sattheit *f.* sitost.
sättig nasítěn, sit.
sättigen sititi, nasititi; (füttern) krmiti; nakrmiti, napasti (-pasem); sich — nasititi se, najesti (-jem) se, napasti (-pasem) se, napokati se (übermäßig); er ist nicht zu — njega ni moč nasititi, ni nikdar sit.
sättigend nasitljiv.
Sättiger *m.* sitilěc.
Sättigkeit *f.* sitost, nasitnost.
Sättigung *f.* sičenje, nasičenje; sitost, nasitba.
Sättigungscapacität *f.* nasitnost.
Sättigungspunkt *m.* sitišče.
Sattler *m.* sedlar, kómatar; Sattler- sedlarski.
Sattlerei *f.* sedlarstvo; die — betreiben sedlariti.
sattsam *adi.* zadostěn, dovoljěn; *adv.* zadosti, dosti, dovolj, do sita.
Sattsamkeit *f.* zadostnost, dovoljnost.
Saturei *f.* šatraj, čoběr.
Satureiöl *n.* šetrajevo olje.
Saturn *m.* Saturn.
Saturnring *m.* Saturnov obroč.
Satyr *m.* satir.
satyrisch satiričěn, posmešljiv.
Satz *m.* stava, zastava; (grammatik.) stavěk, rek; (Composition) skladba; (Boden—) gošča, troskva, kal, mòt (móta), kaliž; (Sprung) skok; (Buchdruck) skladanje, stavba, zlog.
Satzaussage *f.* poved (-i), poveděk.
Satzband *n.* vez (-í), spona.
Satzbildung *f.* skladanje stavkov.
Satzfigur *f.* stavkova podoba.
Satzfolge *f.* stavkova sosledica, — vrsta.
Satzgefüge *n.* podredje.
Satzgläubiger *m.* zastavni upnik.
Satzglied *n.* stavkov člen.
Satzhase *m.* zajka, zajklja.
Satzlehre *f.* stavkoslovje, skladje, skladoslovje.
Satzpost *f.* točka vknjiženega zastavka, vknjiženi zastavěk.
Satzung *f.* postava, zakon; cena, odločena cena; ustanovitěv.
satzungslos brezpostavěn.
Satzungsübertretung *f.* prestopěk postav.
Satzverbindung *f.* priredje.
satzweise *adv.* stavkoma, po stavkih, stavěk za stavkom.
Satzzeichen *n.* ločnica, ločilo, prepona.
Sau *f.* svinja, prasica; männliche — prasěc, prešič; (Tintenklecks) svinja, packa; *fig.* nesnaga, nesnažnica, nečednica; Sau- svinjski.
Saubär *m.* merjasěc.
sauber čeděn, čist, snažěn; (nett) ličěn, brhěk, zal.
Säuberer *m.* čistilěc, čistitelj.
Sauberkeit *f.* čistost, čednost, snažnost, ličnost, brhkota.
säuberlich *adv.* čedno, lično, snažno.
säubern čediti, čistiti, snažiti; (Baum) trebiti; očediti, očistiti, osnažiti, otrebiti; *impf.* očejevati, očiščevati.
Saubohne *f.* bob.
Saubortse *f.* ščetina.
Saubraten *m.* svinjska pečenka, pečena svinjina.
Saubrot *n.* kokorik, volčje jabelko, kozja repica, kržič.
Sauce *f.* omaka; čorba.
Saudistel *f.* škrbiněc, osat, mleč.
sauen svinjati, svinjariti; packati, kacati; *fig.* umazano govoriti.
sauer kisěl; (beschwerlich) težavěn, greněk, gorěk; (Apfel) trpěk, težěk; trudapoln; saurer Wein kislo vino, čvičěk, práskověc; — werden kisati se; okisniti (-kisnem); — machen greniti; ogreniti; —es Gesicht machen kisati se, mrdati se.
Sauerampfer *m.* kislica, kisavěc.
Sauerbrunnen *m.* kisla voda, slatina, kíselica.
Sauerbrunnenflasche *f.* slatinska steklenica.
Sauerdorn *m.* češmin, babkovina.
Sauerdornholz *n.* češminověc; *coll.* češminje.

Säuerei *f.* svinjarija; nesnaga.
sauerfrei brezkisěl.
Sauerkirsche *f.* kisla črešnja, višnja.
Sauerklee *m.* zajčja —, kisla deteljica.
Sauerkraut *n.* kislo zelje; geschnittenes — kvašeno zelje.
Sauerkrautwasser *n.* zelnica.
säuerlich nakisěl, nakisěn, kiselnat; (Wein) rezěn.
Säuerling *m.* (Quelle) slatina; (Getränk) slatina, kisla voda; (Apfel) kislica.
Sauermilch *f.* kislo mleko, sesédeno [mleko.
sauern kisati se; skisati se, okisniti; kvasiti se.
säuern kisati, kvasiti; okisati, pokisati, okvasiti.
Sauerstoff *m.* kisík.
Sauerstoffsäure *f.* kisikova kislina.
Sauersuppe *f.* kisla juha.
Sauerteig *m.* kvas (-a u. -ú); (Germ) drožje, drožice, krovajěc, kvasnice *pl.*
Sauertopf *m.* *fig.* kiseljak, turobnež, čemernež.
Sauerwasser *n.* kisla voda, slátina.
Saufaus *m.* hudi pijaněc, črepuh, črep.
Saufbruder *m.* pitni —, vinski bratěc, vinski brat; pijaněc.
saufen piti (pijem), lokati, žlempati; zu — geben napojiti, *impf.* napajati; sich toll und voll — preopiti se, naliti (-lijem) se ga; preopijati se, pijančevati.
Saufer, Säufer *m.* pijaněc, pivěc, pijančevalěc, žleva, pijaniga.
Sauferei *f.* pijančevanje, pijanstvo, popivanje.
Sauferin *f.* pijanka, pijančevalka.
Saufgelage *n.* s. Sauferei. [janci *pl.*
Saufgesellschaft *f.* pijanska družba, pi-
Sauflust *f.* pijanstvo.
Saufschwester *f.* pitna sestra, pijanka.
Saugader *f.* srkalica (žila); sesalno orodje.
Säugamme *f.* dojnica, dojka, dojica.
saugbar srebljiv, posrebljiv.
Sauge- sesni, sesalni; srebalni.
Saugegel *m.* pijavica, pijavka.
saugen (Milch) sesati, sisati, cizati, cúcati; posesati; (Flüssigkeit) srebati (srebam u. -bljem), srkati; posrkati, posrebati.
säugen dojiti; podojiti.
Sauger *m.* sesalěc; *(phys.)* sesalnik.
Säugerin *f.* dojica, dojnica, dojka, doječa žena.
Säugerüssel *m.* sesalo, sisalo, sesalnik.
Säugethier *n.* dojilka; sesalěc, sesalka; sesalci *pl.*
Saugewarze *f.* sesěk, sisěk, cizěk, prsna bradavica.
Saugheber *m.* natega; nases.
Säugling *m.* dojeněc, dojenčěk, sesalčěk; *f.* dojenka, dojenčica.
Sauglocke *f.*, — läuten klafati, klafariti, kvantati, umazano govoriti.
Saugpumpe *f.* sesalka.
Saugrohr *n.* sesalna cev (-í).
Saugröhre *f.* s. Saugrohr.
Saugrüssel *m.* sesalo.
Saugwerk *n.* sesala *pl.*
Saugwürmer *pl.* (črvi) sesači *pl.*
Saugwurzel *f.* živica, živika.
Sauhaar *n.* ščetina.
Sauhirt *m.* svinjár, svinjski pastir.
Sauigel *m.* svinjski jež; *fig.* svinjar, nesramnež.
säuisch svinjski.
Saujagd *f.* svinjski lov, lov na divje prešiče.
Saukerl *m.* *fig.* svinja, prase (-eta), grdobin.
Saukoben *m.* svinják, svinjski hlev.
Saulache *f.* svinjska mlaka, luža, kaluža.
Säule *f.* steběr, slop, stolp; *dem.* stebrič, stebričěk, stožěk; *fig.* podpora, steběr; *coll.* stebrije, stolpje.
Sauleben *n.* svinjsko —, pasje —, nesramno življenje.
Sauleder *n.* svinjina, svinjevina; *fig.* svinja, mrha, nečistnik, nečistnica, kurba.
Säulen- slopni, steberni.
säulenförmig stebrast, slopovit.
Säulenfuß *m.* steberno podnožje, podstebrije, stojalo, steberna peta.
Säulengang *m.* stebrišče, slopovje, stebrenik.
Säulenhaupt *n.*, —knauf *m.* stebrova glava, nadslopje, vzglavje. [veněc.
Säulenkranz *m.* slopov —, stebrov
Säulenkuppelung *f.* zveza —, stik stebrov; dvostebrije.

Säulenordnung *f.* stebrovje, stolpovje; stolpovni red od. stolpovi *pl.*

Säulenraum *m.* medstebrije, medstolpje.

Säulenreihe *f.* red —, vrsta stebrov; stebrišče, stolpišče.

Säulenstuhl *m.* s. Säulenfuß.

Säulenweite *f.* s. Säulenraum.

Säulenwerk *n.* stebrovje; s. Colonnade.

Saum *m.* rob, krajěc, okrajěc, okrajěk, kraj, obšiv, krajnik (Kopftuch).

Saumagd *f.* svinjarica, svinjska dekla.

saumen tovoriti; otovoriti.

säumen robiti; obrobiti, zarobiti; (zögern) obotavljati se, oprezovati se, muditi se, odlašati, kesneti, odlagati, mečkati.

Säumen *n.* obotava, odlastěk, oprezovanje.

Säumer *m.* obotavljalěc, oprezovalěc, mudljivěc, mečkalěc, kesěn človek; —in *f.* oprezovalka, mudljivka, kesna ženska.

Saumesel *m.* tovorni osěl.

Saumfarn *m.* velika praprot (-i).

Saumflosse *f.* plavuta.

säumig kesěn, obotavěn, oprezovalěn, muděn, mudljiv, počasěn, mečkav.

Säumigkeit *f.* obotavnost, mudnost, kesnota, mudljivost.

Säumnis *n.* obotava, obotavěk, zamuda, pomuda, zamuděk.

Saumochs *m.* tovorni vol.

Saumpferd, —roſs *n.* tovorni konj.

saumselig s. säumig.

Saumseligkeit *f.* s. Säumigkeit.

Saumthier *n.* tovorno živinče (-eta), tovorna živina.

Saumweg *m.* tovorni pot.

Saumutter *f.* prasica, prasna svinja.

Saunest *n.* luknja, brlog, beznica.

Saurach *m.* s. Sauerdorn.

Säure *f.* kislina; kislost, kisloba.

Saus *m.* hrup, hrušč, šum, hrum; in — und Braus leben v vednem hrupu in veselji živeti, razkošno živeti.

Sauschneider *m.* rezar, skapljalěc.

Sauselaut *m.* šumevěc, šumnik.

säuseln šumljati, šumotljati, sapljati, žužljati, žuboreti (-ím).

Säuseln *n.* šumot, šumotljanje.

sausen šumeti, šumotati, bučati (-ím), hruščati (-im), vršeti; (im Ohre) zvoniti, zveneti; (Wind) tuliti.

Sausen *n.* hrušč, šum, šumenje, šumot, vršenje, zvonenje.

Sausewind *m.* vihar, vihra; *fig.* s. Brausekopf.

Saustall *m.* svinjak, svinjski hlev.

Sautreiber *m.* svinjár.

Sautrog *m.* svinjsko korito, kopanja.

scabiös krastav; s. krätzig.

Scabiosa *f.* glaviněc.

Scala *f.* lestvica, stopnica; (Härte—) trdotne gredi *pl.*; s. Tonleiter.

Scalenaräometer *n.* gostomer z lestvico.

scalpieren kožo sneti (snamem) s črepine, *impf.* — snemati.

Scandal *m.* pohujšanje, spotika, grdo dejanje, nespodobnost, soblazěn (-i).

scandalös pohujšljiv, spotikljiv, nespodoběn.

scandalisieren sich spotikati (-čem) se (nad čim), pohujšati se.

scandieren meriti stope, skandovati.

Scapulier *n.* škapulir, naplečnik.

Scarificator *m.* rezar.

Scarpe *f.* podzid, podzidje, oporni zid.

scarpieren podzidati.

scartieren odbrati (-berem), *impf.* odbirati.

Scene *f.* prizor, scena; (Bühne) oděr, igralnica; in die — setzen prirediti za gledišče.

Scenerie *f.* prizorišče, scenerija.

scenisch prizorěn, v prizorih, glediški, sceničěn.

Scepter *m.* žeslo.

Schab- strgalni, strugalni.

Schabe *f.* molj; (Küchen—) ščurěk, žohar.

Schabebaum *m.* stružnik.

Schabeeisen (Schabeisen) *n.*, Schabemesser *n.* skobla, strugla, strugalo, strgača.

schaben strugati, skóbliti; ostrgati (-stržem), ostrugati; (kratzen) praskati, škrabati.

Schaber *m.* (Instrument) strgulja, strgača, strugla; (Person) strgač, strgalěc.

Schabernack *m.* burka, šala; einen — spielen jedno napresti (-predem) komu, *impf.* nagajati.

schabernäckisch nagajiv.

Schaberübchen *n.*, — machen korenčěk strgati (stržem).

Schabewerkzeug *n*. strugalo.
schäbig oskuben; (Rock) oguljen; (krätzig) srabljiv, garjev; *fig*. umazan, skop, grd.
Schablone *f*. kalup; s. Model.
Schabracke *f*. odeja, podsedlica, šabraka.
Schabsel *n*. strugotina, strgotina, stružina, ostružěk.
Schach *n*. šah; — spielen šah igrati; — bieten v okom priti, kljubovati komu.
Schachbrett *n*. šáhovnica.
Schacher *m*. barantija, barantanje, ciganjenje.
Schächer *m*. razbojnik.
Schacherei *f*. s. Schacher.
Schacherer *m*. barantalěc, barantáč.
schachern barantati, baratati, kupčariti, ciganiti.
schachmatt šahmat; (überwunden) užugan; *fig*. upehan, izdelan, oplet.
Schachspiel *n*. s. Schach.
Schachspieler *m*. šahar.
Schachstein *m*. šahovni kamen.
Schacht *m*. (Bergbau) preduh, predor, rudniško okno, rov; einen — abteufen preduh kopati; einen — austonnen preduh obiti (-bijem).
Schachtel *f*. škatla, zaklépnica, sklopnica; *fig*. babura, babše, starka.
Schachteldeckel *m*. pokrov, pokrověc.
Schachtelhalm *m*. *(Equisetum)* preslica.
Schachtelkrämer *m*. škatlar.
Schachtmeister *m*. rovski —, jamski mojstěr.
Schachtofen *m*. peč (-í) na okno.
Schachtstoß *m*. bok.
Schachzug *m*. poteza.
Schade *m*. škoda, kvar, kvara; (Feld—) ujma; (an Geld) izguba, izgubiček; — um ihn škoda za-nj; —n haben na škodi biti (sem), škodo trpeti (trpim), na izgubi biti; —n zufügen škodovati, oškodovati (koga); škodo delati, — storiti (komu); durch —n wird man klug kar škodi, to uči.
Schädel *m*. lobanja (lbanja, glubanja), črepina; dicker — buča, butica; dummer — tikěv.
Schädelstätte *f*. kostišče; morišče.
schaden škoditi, škodo delati, škodovati, v škodo biti (sem).
Schadenersatz *m*. odškodba, povračilo škode; auf — klagen odškodbo terjati.
Schadenfeuer *n*. požar.
Schadenfreude *f*. škodoželjnost, zloradost.
schadenfroh škodožěljěn, zloradostěn.
Schadengeld *n*. odškodnina.
Schadenvergütung *f*. s. Schadenersatz.
schadenverursachend škoděn, škodovaləěn, škodljiv, poškoděn.
schadhaft poškodován, pokvarjen, pohabljen, polomljen, potrupljen.
Schadhaftigkeit *f*. poškodovanost, pokvarjenost.
schädigen s. beschädigen.
schädlich škodljiv, kvarljiv; (ungesund) nezdrav; — gefärbt kvarljivo ošaran; —es Wesen škodljivěc, *f*. škodljivka; —er Raum jalovi prostor.
Schädlichkeit *f*. škodljivost, kvarljivost, kvarnost.
schadlos brezškoděn, brezkvarěn, brez škode; — halten (komu) škodo povrniti (-vrnem), odškoditi, odškodovati; *impf*. škodo povračati.
Schadloshaltung *f*. odškodba, odškodovanje.
Schadlosigkeit *f*. brezškodnost, brezkvarnost.
Schaf *n*. ovca, bica; *dem*. ovčica; brav (-ú), bravka; (Mutterschaf) zmólznica; junges — jarela; *coll*. bravina, drobnica; *fig*. tepěc, glumpěc.
Schafblattern *f*. *pl*. ovčje koze *pl*.; osépnice *pl*.
Schafbock *m*. ověn, mrkač, bravěc, bic, biček, jarěc.
Schafbremse *f*. ovčji obad, ovčji zolj.
Schafdünger *n*. ovčji gnoj, ovčjek.
Schafegel *m*. metljaji *pl*.
Schäfer *m*. ovčár, ovčji pastir; Schäfer= ovčarski.
Schäferei *f*. ovčarija, ovčarstvo; — betreiben ovčariti.
Schäfergedicht *n*. pastirska pesěm (-i).
Schäferhund *m*. ovčarski pěs.
Schäferin *f*. ovčarica, ovčja pastirica.
schäferisch ovčarski, pastirski.
Schäferleben *n*. pastirsko življenje.
Schäfermädchen *n*. ovčarica.
Schäferspiel *n*. pastirska igra; *fig*. ljubovanje.
Schäferstab *m*. pastirska pálica.
Schäferstunde *f*. presrečna ura, ljubovanje, dragovanje.
Schäfertasche *f*. pastirska torba.

Schaff *n.* škaf, kobělj, vedro; (zum Schöpfen) korěc; *dem.* merica, vedrica.

Schaffell *n.* ovčja koža, ovčina.

schaffen storiti, stvoriti, napraviti, učiniti, narediti; *impf.* delati, napravljati, narejati, tvoriti; (erschaffen) ustvariti; stvariti; *impf.* stvarjati; (herschaffen) priskrbeti (-ím), pripraviti; *impf.* priskrbovati, pripravljati; (Kleid) omisliti; (befehlen) veleti, ukazati (-kažem), zapovedati (zapovém); *impf.* velevati, ukazovati, zapovedovati; (leiten) ravnati; viel zu — machen veliko truda prizadeti; viel zu — haben veliko opravkov imeti (-ám); (irgend wohin —) spraviti, *impf.* spravljati; aus dem Hause — odpraviti; sich vom Halse — otresti se koga; sich selbst Recht — sam sebi pravico delati.

schaffend tvorěn, tvorilěn, stvarěn.

Schaffleisch *n.* ovčje meso.

Schaffner *m.* ključár, oskrbnik, hišnik, opravnik; —in *f.* ključarica, oskrbnica, hišnica.

Schaffungskraft *f.* tvorna moč, tvornost.

Schaffutter *n.* ovčja klaja, — krma, — piča; (getrocknete Blätter) hrodelj.

Schafgarbe *f.* rmán.

Schafhaut *f.* ovčja koža, ovčje runo; (Geburtshaut, *Amnion*) plodnik, srajčica.

Schafhäutchen *n.* vodena mrena; ovčja mrenica.

Schafhirt *m.* ovčár, ovčji pastir.

Schafhürde *f.* ovčji stan (-ú), osek, tamar, ograja.

Schafkameel *n.* lama.

Schafkäse *m.* ovčji sir.

Schafkoth *m.* ovčjek.

Schaflaub *n.* hrodelj, plast (-í), veje *pl.*

Schaflecke *f.* lizanje, solilo.

Schafleder *n.* ovčje usnje.

Schafmaul *n.* ovčji gobčc.

Schafmist *m.* ovčji gnoj, ovčjek.

Schafpelz *m.* kožuh.

Schafpocken *pl.* s. Schafblattern.

Schafs- ovčji.

Schafschere *f.* ovčje škarje *pl.*, strižnice *pl.*

Schafscherer *m.* strižěc, strižnik.

Schafschur *f.* strižba, striža.

Schafskleid *n.* ovčja koža.

Schafskopf *m. fig.* butelj, butěc, tepěc, neumnež.

Schafstall *m.* ovčji hlev, ovčnjak, ovčjak.

Schafstand *m.* ovce *pl.*

Schaft *m.* (Baum) deblo; (Pflanze) steblo, betva; (Werkzeug) držaj, držalo, toporišče, ratišče; (Heft) ročaj, ročnik; (Waffe) kopjišče, drog; (Stiefel) golenice, sara; (Webstuhl) žlaje *pl.*; (Feder) tul; (Pfeil) strelišče; (Säule) deblo, trup stebra.

schäften nasaditi, *impf.* nasajati.

Schafvieh *n.* drobnica, ovce *pl.*

Schafweide *f.* ovčji pašnik.

Schafwolle *f.* ovčja volna.

Schafzecke *f.* klop, klešč, čepêr.

Schafzucht *f.* ovčarstvo, reja ovác.

Schaiden *m.* som.

Schakal *m.* šakal.

Schäker *m.* šaljivěc, burkež, glumač, pavliha.

Schäkerei *f.* šala, burka, gluma.

schäkerhaft šaljiv, burkast, nagajiv.

schäkern šaliti se, šale zbijati, burke uganjati.

schal pust; (Speise) neslastěn; (leer) prazěn; (Wort) jalov, puhěl; (Wein) plehěk, plevěk; — werden izpleveti, izvešiti se.

schälbar lupljiv, olúpěn, meževěn.

Schälbe *f.* junica, jalovica.

Schalbrett *n.* krajnik, krajnica.

Schale *f.* (Trink—) čaša, čašica; (Essschale) skledica, skudela; (m. Handhabe) repuljčica; (Äpfel—) kožica, olupěk; (Frucht—) lupina; (grüne Nuss—) auch oblatovlje, robčevina; (harte Frucht—) luskina; (Hirn—) lobanja; (Schildkröten—) čepina, zaklépnica, skorépina; (Schnecken—) hišica; (Baum—) lub, lubad, lubje, skorja; (Hülsen—) robina, robčina; *fig.* lupina, zunajnost.

schälen (Früchte) lupiti; olupiti; (Bäume) májiti, lubiti, goliti, čajiti; omajiti, ogoliti; (mit harter Schale) luščiti, ružiti; oluščiti, oružiti; (Kukuruz) ličkati, likati, kožuhati; sich — lupiti se, majiti se; (Haut) luščiti se; (Schlange) leviti se; (Schnecke) polžiti se; (Krebs) liliti se.

Schalengehäuse *n.* čepina, skorépina, hišica (Schnecke).

Schäler *m.* lupilěc, majilěc.

Schalfrucht *f.* golěc.

Schalheit *f.* neslanost, praznost, jálovost, puhlost.

schalig lupinav, luščinast; —es Gefüge luščina.

Schalk *m.* poniglavěc, prekanjeněc, lisjak, premeteněc, tičěk, potuhneněc.

schalkhaft hudomušěn, premeten, presukan, poniglav, prekanjen, zvit; —e Augen zapeljive oči.

Schalkhaftigkeit *f.*, Schalkheit *f.*, Schalksinn *m.* hudomušnost, premetenost, poniglavost, prekanjenost, zvitost. [kež.

Schalksnarr *m.* glumač, pavliha, bur-

Schall *m.* zvok; (Laut) glas; (Klang) don, žvenk, odmev.

schallleitend zvokovoděn.

Schallleiter *m.* zvokovòd.

schallen glasiti se; (läuten) zvoniti; (klingen) doneti, zveneti; (wiederhallen) odmevati, razlegati se; oglasiti se, zadoneti, zazvoniti.

Schallerreger *m.* zvočilo; budilo zvoka.

Schallgelächter *n.* hohot, grohot.

Schallmesser *m.* zvokomer.

Schallmittel *n.* sredstvo zvoka, zvočilo.

Schalloch *n.* lina; zvočnica, glasnica.

Schallstrahl *m.* zvočni trak.

Schallwelle *f.* zvočni val.

Schallwellensystem *n.* zvočno valovje.

Schalmei *f.* rožnica, žvegla, piščal (-i).

schalmeien piskati, žveglati.

Schalt- prestopěn; vrinen, vmesěn.

schalten ravnati, obračati, gospodovati, vladati.

Schalthiere *pl.* lupinarji *pl.*

Schaltjahr *n.* prestopno leto.

Schaltmonat *m.* prestopni mesec.

Schalttag *m.* prestopni dan (dneva).

Schaltzeile *f.* vmesna vrsta.

Schaluppe *f.* čoln, ladjica.

Schalwage *f.* torilna vaga od. tehtnica, torilnica.

Schalwand *f.* pregrada, tin, prepež.

Scham *f.* sram (-i); (Schande) sramota, srameż, sramežljivost, sramnost; sram (-i); ich empfinde — sram me je; vor — roth werden zardeti, zaripniti (-pnem); Scham- sramni.

Schambein *n.* sramnica.

schämen sich sramovati se, sram biti (sem) česa, sramiti se; schäme dich! sram te bodi!

Schamerröthen *n.* rdečica.

Schamgefühl *n.* sramežljivost.

Schamgegend *f.* osramje, dimle *pl.* [ljiv.

schamhaft sramežljiv, sraměn, sram-

Schamhaftigkeit *f.* sramežljivost, sramnost, sramljiv.

schamlos nesraměn, brezsraměn, nesramežljiv, brez vse srami.

schamroth v lice zagorel, ripeč, zaparjen; ich werde — sram me obide, v lice zapečem, rdečica me oblije.

Schamröthe *f.* rdečica, sram (-i), zardelost.

Schand- sramotni, ostudni.

Schandbalg *m.* pankrt.

Schandbube *m.* smrkolin, malopridnež, zanikarnež.

Schande *f.* sramota, nečast; das ist eine — to je grdo, — sramotno; zu —n werden v sramoto priti (pridem); in — bringen sramotiti; osramotiti koga; zu —n machen poškoditi kaj; sich zu —n arbeiten zdelati se, z delom se pregnati (-ženem).

schänden sramotiti; osramotiti; (entehren) skruniti; oskruniti; grditi; ogrditi, onečastiti, omadeževati.

Schänder *m.* sramotilěc, oskrunjevalěc, skrunilěc. [dež.

Schandfleck *m.* sramota, grdoba, ma-

Schandgebot *n.* ponudba pod nič; sramotna zapoved (-i).

Schandgedicht *n.* nesramna pesěm (-i), nesramna popevka.

Schandgeld *n.* nesramni denar.

Schandhure *f.*, Schandweib *n.* vlačuga, nesramnica, malopridnica. [življenje.

Schandleben *n.* nesramno —, sramotno

schändlich sramotěn, sramotilěn, zasraměn, grdilěn, gnusěn; (Person) grdoběn, nepošten; (Gewerbe) nečist, nesraměn; (That) grd, ostuděn.

Schändlichkeit *f.* sramotnost, ostudnost, gnusoba, nesramnost.

Schandmal *n.* sramotno znamenje.

Schandmaul *n.* nesramni goběc, hudobni —, nesramni jezik; (verleumderisch) opravljiva usta *pl.* [(-eta).

Schandmähre *f.* mrha, kljusa, kljuse

Schandpfahl *m.* sramotni steběr.

Schandrede *f.* nesramni govor; grde —, umazane besede *pl.*

Schandthat *f.* sramotno delo, — dejanje, nesramno delo.

Schändung *f.* sramotitĕv, osramotitĕv, oskrumba, omadeževanje; s. Nothzucht.

Schandweib *n.* s. Schandhure.

Schank *m.* točilnica, pivnica, krčma; s. Ausschank.

Schankwirt *m.* točar, pivničar, krčmar.

Schanzarbeit *f.* okopno delo, delo pri okopih.

Schanze *f.* okop; (Wall) nasip, ograda; obrana, branik; eine — aufwerfen z okopom se utrditi; etwas in die — schlagen tvegati se česa.

Schanzgräber *m.* okopnik, kopač.

Schar *f.* krdelo, truma, tropa, trop, kopa, četa, jata, kup; eine unermessliche — tmá, kakor listja in trave.

Scharbock *m.* kurdej (Krankheit); s. Scorbut.

scharen sich drúžiti se, zbirati se, strinjati se; skupiti se, zbrati (-berem) se, strniti se.

scharenweise *adv.* trumoma, krdeloma, tropoma, v trumah, v tropih.

scharf ostĕr; (beizend) jedĕk; (schneidend) nabrušen, bridĕk; (Getränke) rezĕk, rezĕn; (beißend) skelèč, ripèč; (Wind) ostĕr, hud, mrzĕl; (ätzend) zjedljiv, jedĕk; (Gehör) tenĕk, tanĕk, dobĕr; (Gesicht) bistĕr, dobĕr; (Strafe) hud, težĕk; (Verstand) prebrisan.

Scharfblick *m.* bistri pogled, bistro oko (očesa); bistroumnost, prebrisanost.

scharfblickend ostroók, bistroók.

Schärfe *f.* ostrost; (Sinn) bistrost; (Messer) rez, rezina, ostrina; (Getränke) reznost; (Genauigkeit) natančnost; *fig.* bistrina.

scharfeckig ostrorobat.

schärfen ostriti, brusiti; poostriti, nabrusiti; (Verstand u. *fig.*) bistriti, jasniti; izbistriti; (den Mühlstein, die Sense) klepati (klepljem); poklepati.

scharfkantig ostrorobat, ostrorob.

Scharfrichter *m.* rabelj (-na).

scharfschneidig bridĕk, prebridĕk, ostrorezĕn.

Scharfschütze *m.* strelĕc, izvrstni strelĕc.

scharfsichtig bistrovid, bistrovidĕn, bistroók.

Scharfsichtige *m.* bistrovidĕc.

Scharfsichtigkeit *f.* bistrovidnost.

Scharfsinn *m.* bistri um, bistroumnost, bistra glava, prebrisanost, ostroumje.

scharfsinnig bistroumĕn, bistroglav, prebrisan, ostroumĕn.

Schärfstein *m.* brus, brusni kamen.

Schärfung *f.* ostrenje, brušenje; (Lautschärfung) poostritĕv.

Schärfungszeichen *n.* znak poostritve.

Scharkreuz *n.* križ, v katerem se stikata rudni žili.

Scharlach *m.* škrlat; (Krankh.) škrlatica.

scharlachen, scharlachfarben škrlatĕn, škrlatast.

Scharlachfieber *n.* s. Scharlach.

Scharmützel *n.* praska, poboj, pretep, mali boj.

Schärpe *f.* prepas, preveza.

Scharpie *f.* s. Charpie.

Scharre *f.* strgulja, strugača, struglja, grebljica.

scharren strgati (-gam, -žem), ogrebati; (v. Pferden) kopati (-pljem); (v. Hunden) praskati z nogo; (v. Hühnern) brskati, brcati, razgrebati.

Scharricht *n.* nastržĕk, strgotina, ostružina.

Scharte *f.* škrba, škrbina, škrta; (Narbe) brazgotina, prask; (Einschnitt) zareza; *(Serratula tiretoria)* máčina; *fig.* hiba, pogrešĕk, madež.

schartig škrbast, škrbinast, skrhan; (beim Eisen) pleniv, plenast; — machen krhati; skrhati.

Scharwache *f.* ponočna straža.

scharweise *adv.* s. scharenweise.

Schatten *m.* senca, senčina, tenja; (kühler —) hlad, hladilna senca; (Kernschatten) polna senca; — werfen senco delati; — machen zasloniti, *impf.* zaslanjati; in den — stellen zatemniti, zakrivati; Schatten- senčni, senčnati.

schatten senčiti; (im Schatten sitzen) senčiti se.

Schattenbild *n.* tenja, senčna podoba, senčni obraz; (Trugbild) mamilo, slepilo.

Schattengang *m.* sénčina, zasenčje.

Schattengegend *f.* osoje, osovje, osonja, osonj (-i).

Schattengestalt *f.* senčna podoba, podoba kakor senca; izmišljena podoba.

Schattenkönig *m.* kralj brez moči in vlade.

Schattenlinie *f.* senčna črta, črta senčnica.

Schattenmalerei *f.* slikanje s tenjo.

Schattenprojection *f.* senčna projekcija.

Schattenpunkt *m.* kraj sence.

schattenreich senčĕn, senčnat.

Schattenreich *n.* dežela mrtvih, — rajnikov, — umrlih; (myth.) kraljestvo sence in tmine; krtova dežela.

Schattenriss *m.* senčni obraz, senopis, potenjica, silueta.

Schattenseite *f.* senčna —, temna —, osojna stran; *fig.* hiba, pomankljivost, nedostatĕk.

schattenseitig osojĕn, odsojĕn.

Schattenspiel *n.* senčna igra, igra s senčnimi podobami.

Schattenstrich *m.* debela črta.

Schattenzeiger *m.* tenjekaz.

schattig senčĕn, senčnat; (Ort) osojĕn, hladĕn; (Baum) košat, senčĕn.

schattieren seniti, senčati; oseniti, otenjati; *impf.* otenjevati.

Schattierung *f.* otenjava; senca.

Schatulle *f.* s. Chatouille.

Schatz *m.* (Vorrath) zaloga, zaklad; (kostbares Ding) dragotina, dragota, dragotija, svetinja; (Staats—) državni zaklad, državna blagajnica; (Braut—) dota; (Reichthum) bogastvo; *fig.* (geliebte Person) ljubčĕk, ljubica.

schätzbar cenljiv, cenjen, dragocen; (achtungswert) spoštljiv, spoštovan, čislan; —e Sache dragocena reč (-í).

Schätzchen *n.* ljubčĕk, ljubica, srčice.

schätzen ceniti; (jemd.) čislati, spoštovati, ceniti, v čislih imeti (imam).

schätzenswert spoštovanja vredĕn.

Schätzer *m.* cenilĕc, cenitelj; spoštovalĕc, čestilĕc; —in *f.* čestilka, cenilka.

Schatzgeld *n.* zaklad.

Schatzgräber *m.* kopač zakladov.

Schatzgräberei *f.* kopanje —, iskanje zakladov.

Schatzkammer *f.* zakladnica, blagajnica; riznica.

Schätzmann *m.* cenilĕc, cenitelj.

Schatzmeister *m.* zakladnik, blagajnik.

Schätzpreis *m.* cena, cenilo.

Schatzung *f.* davĕk, davščina, dača (Steuer).

Schätzung *f.* cenitĕv; (Hochachtung) spoštovanje, čislanje; — vornehmen ceniti; — veranlassen vzdigniti cenitĕv.

Schätzungsbetrag *m.* cenjeni znesĕk, cenilo.

Schätzungseid *m.* cenitna prisega.

Schätzungspreis *m.* s. Schätzpreis.

Schätzungsprotokoll *n.* cenitni zapisnik.

Schau *f.* vid; (Beschau) ogled; zur — na ogled; zur — tragen kazati (kažem) —, ponašati se s čim; nur zur — na videz.

Schaub *m.* škopa; (ein Bund) otép.

Schaube *f.* dolg plašč, gaban, gabanica.

Schaubrot *n.* ogledni kruh.

Schaubude *f.* razstavnica.

Schaubühne *f.* gledišče; igralnica, pozorišče.

Schauder *m.* (Grauen) groza; (vor Kälte) drgetĕc; (Gezitter) trepet, stres, zona, mraz; es ergreift mich ein — groza —, zona me spreleti, — obide; *impf.* — spreleta, — obhaja; Schauder- grozni.

schauderhaft grozĕn, grozovit, strašanski, strahovit.

Schauderhaftigkeit *f.* groznost, strahovitost.

schauderlich s. schauderhaft.

schaudern groziti se, tresti se, trepetati, drgetati (-gečem); zgroziti se; es schaudert mich groza me je, zona me obide; *impf.* — obhaja; grozi me, strah me lomi, lasje se mi ježijo.

schaudervoll strašanski, strahovit, prestrašĕn, pregrozĕn, groze poln, strahu poln.

schauen gledati, zreti (zrem); (sehen) videti; (v. Kindern) gledkati; (genau) motriti; pogledati, *impf.* pogledovati; ozreti se, *impf.* ozirati se; schau glej! gledi! poglej! sich satt — nagledati se; streng — z očmi prebosti (-bodem).

Schauer *m.* gledalĕc; (Beschauer) oglednik.

Schauer *m.* (Schauder) strah, zona, mraz, groza, drgetĕc; ein — durchbebte mich groza me je obšla, mraz me je spreletel; (Hagel) toča; (Gewitter) naliv, nevihta, ploha, huda ura; Schauer- grozni, strašanski.

Schauergeschichte *f.* pregrozna povest.

schauerhaft s. schauderhaft.
schauerig grozĕn, strahobĕn.
schauerlich grozĕn, grozovit, strašan, strašanski.
schauern (hageln) toča gre, toča se usiplje; (schaudern) zleniti (-nem) se, zdrzniti se; *impf.* drgetati (drgečem), tresti se; es schauert mir davor groza —, strah me je tega.
Schauernacht *f.* strašna noč (-i).
Schauerthat *f.* strašno —, grozno delo.
schauervoll prestrašĕn, groze poln, grozovit, pregrozĕn, strahobĕn, strašanski.
Schaufel *f.* lopata; *dem.* lopatica; (am Wasserrade, Wurf—) vevnica, vejača; (Brot—) lopar; (Kohlenschaufel) žežĕl, žužlja.
schaufelförmig lopatast.
schaufelig lopatnat, z lopátami.
schaufeln grebsti (grebem), kopati (kopljem); (Schnee —) kidati, ogrebati; (Wasser —) zajemati, črpati.
Schaufelrad *n.* kolo (-esa) na lopate.
Schaufelstiel *m.* lopatišče.
Schaufenster *n.* lina, linica; (b. Kaufmann) razstavno —, ogledno okno; oglеdišče.
Schaufler *m.* kidalĕc, kidáč. [geld.
Schaugebür *f.* glednina; s. Eintritts-
Schaugepränge *n.* naogledni blišč, očitna gizda, veličavje.
Schaugerüst *n.* gledališčni odĕr.
schaugierig radoglеdĕn.
Schauglas *n.* kukalo, kukalnik.
Schaukel *f.* gugalica, gugalnica, jugalnica, zibel (-i), ujčka.
schaukeln gugati (-am, -gljem), jugati, ujčkati, ujcati, zibati (zibljem).
Schaukelsystem *n.* omahljivost, nestanovitnost.
Schaukler *m.* gugalĕc, ujčkalĕc.
Schaulust *f.* radoglednost.
schaulustig radogled.
Schaum *m.* pena; (d. Mundes) slina; mit — bedecken openiti, osliniti.
Schaumcicade *f.* slinarica.
schäumen *intr.* peniti se, pene gnati (ženem); zu — anfangen razpeniti se, vzpeniti se; *tr.* razpeniti, openiti; (d. Fleisch) pene posneti (-snamem).
schäumend peneč, penast, slinav.
Schaumgold *n.* zlata pena.
schaumicht penast, peni podobĕn.
Schaumkelle *f.* penjenica, penjavka, penjača, penovka; posnemalnica (pen).
Schaumünze *f.* spominski penez, kolajna.
Schaumwein *m.* penina.
Schauplatz *m.* pozorišče, torišče; (Theater) gledišče, gledališče; (— d. Begebenheit) dogodišče; (Kriegs—) bojišče; d. — der Handlung ist dejanje se vrši, igra se godi; vom — abtreten odstopiti, (des Lebens) iz tega sveta iti (grem); auf d. — erscheinen prikazati (-kažem) se.
Schauspiel *n.* igra, igrokraz, gledišča igra, drama; (im weiten Sinne) prizor, obraz, podoba.
Schauspieldichter *m.* dramatični pesnik, pisatelj gledišĉnih iger, dramatik; —in *f.* pisateljica gledišĉnih iger.
Schauspieler *m.* gledišĉni igralĕc, glumáč, glumĕc; —in *f.* gledišĉna igralka.
Schauspielhaus *n.* gledališče, gledišče, kazališče.
Schauspielkunst *f.* dramatična —, gledišĉna umetnost.
schauspielmäßig gledišĉĕn.
schaustellen na ogled postaviti, razstáviti; *impf.* na ogled postavljati, razstavljati.
Schausteller *m.* razstavnik, izložnik.
Schaustück *n.* reč na ogled.
schautragen ponašati se, skazovati se s čim, bahati se, šopiriti se (s čim).
Schecke *m.* šarĕc, pisan konj, brezast konj.
Scheckenfalter *m.* pisančĕk.
scheckig šarĕn, pisan, brezast, péstĕr.
scheel (schielend) krivoglеdĕn, škilast; *fig.* nevoščljiv, zavidĕn; *adv.* grdo, po strani, pisano; nevoščljivo, zavidno.
Scheelsucht *f.* krivoglednost; nevoščljivost, zavidnost.
scheelsüchtig grdogled, grdoglеdĕn; nevoščljiv, zavidĕn.
Scheelsüchtigkeit *f.* s. Scheelsucht.
Scheffel *m.* korĕc, mérica.
scheffeln izdajati, plenjati, obilo roditi, (žito plenja).
Scheibe *f.* plošča; (Fenster—) šipa; (Rolle) krožĕc, kolo (-esa), kolče (-ta),

kolut, krog; (Wachs—) sat; (Töpfer—) kolovrat; (Mondscheibe) lice, kolobar; (Schieß—) tarča; (Sonnen—) kolo, krog.

scheibenartig kolčast, kolutast.

Scheibenboden *m.* ležnica.

scheibenförmig kolutast.

Scheibenschießen *n.* streljanje v tarčo.

Scheibenschütz *m.* tarčar, tarčestrelěc.

scheibig krožčast, kroglast.

scheidbar ločljiv, razločěn, razkrójěn.

Scheide *f.* nožnica, nožnice *pl.*, korice *pl.*; (Grenze) meja, predel, pregraja; (Blüten—) tulěc.

Scheideblick *m.* poslednji pogled, poslednji ozir.

Scheidebrief *m.* razporočno —, razvezno pismo; razporoka.

Scheideeck *n.* gorski predel, teme gorskega sedla.

Scheideerz *n.* izbrana ruda.

Scheidegebirge *n.* ločilno —, razmejilno pogorje, mejilna gorstva *pl.*

Scheidegruß *m.* slovesni pozdrav; pozdrav pri odhodu.

Scheidekunst *f.* ločba, kemija.

Scheidelinie *f.* mejna črta, ločilnica.

Scheidemauer *f.* mejni zid.

Scheidemünze *f.* drobiž, drobni denar, drobni nověc.

scheiden *tr.* ločiti, deliti; razločiti, razdeliti, razdružiti, razdvojiti, razpoloviti, razpolovičiti; *impf.* razločevati, razdeljevati; (chemisch) krojiti; razkrojevati; (das Gute v. Schlechten) odbrati (-berem), prebrati; *impf.* prebirati; (ein Ehepaar) ločiti, razvezati (-vežem), razporočiti; *impf.* razvezovati, razporočevati; wir sind geschiedene Leute mi smo vsaksebi, smo ločeni, smo narazen; sich — ločiti se; razdvojiti se, razpoloviti se; *intr.* ločiti se; razločiti se, raziti (-idem) se; *impf.* razhajati se; (Abschied nehmen) posloviti se, slovo vzeti (vzamem), razstati (-stanem) se; von der Welt — preseliti se v večnost, umreti; *impf.* preseljevati se —, umirati.

Scheidepunkt *m.* razhajališče, ločilna točka.

Scheider *m.* delilěc, delitelj; (Abschiednehmer) ločilěc, ločitelj; (Ausleser) odbiralěc; —in *f.* deliteljica; ločilka; odbiralka.

Scheidespruch *m.* razsodba, razsod.

Scheidestunde *f.* ura ločitve, ura slovesa; *fig.* smrtna —, poslednja ura.

Scheidewand *f.* pregraja, pregrada, pretin, ločilna stena, prepažba.

Scheidewasser *n.* (voda) ločnica.

Scheideweg *m.* razpotje, razcestje, križpot.

Scheidung *f.* (Trennung) ločitěv, delitěv, razdelitěv; (chemische —) krojitěv, razkrojitěv, ločba; (Ehe—) razporoka, razporočitěv, razveza; (Abschied) odhod, razhod.

Schein *m.* (Licht) svit, svetloba; (Glanz) sij, žar, blišč, lesk; (Vollmond) ščip, polna luna; (Anschein) dozdevěk, videz, podoba; zum — na videz; nach dem —e po vidu; (zum —e) na oko; (Document) spričevalo, list, pismo; *(phys.)* sijanje, svetloba; (Gesichtstäuschung) privid; Schein- videzni, dozdevni, lažnjiv, na videz, na oko, slutvo-.

scheinbar *adi.* videzěn, dozdevěn; prividěn; *adv.* na oko, na videz.

Scheinbarkeit *f.* videznost, dozdevnost.

Scheinbeere *f.* pajagoda.

Scheinchrist *m.* hinavski kristijan.

Scheinding *n.* izmišljena reč (-í).

Scheinehre *f.* izmišljena —, dozdevna —, puhla čast (-í).

scheinen sijati (sijem), svetiti; svetiti se; (glänzen) lesketati (leskečem) se; warm — prigrevati, pripekati; (dünken) zdeti se, dozdevati se, videti se; es scheint kaže se; er will fromm — pobožnega se dela; mir scheint es zdi se mi, pozdeva se mi.

Scheinfreund *m.* hinavski prijatelj.

Scheinfrucht *f.* nepravi plod.

Scheinglück *n.* dozdevna —, domišljena [sreča.

Scheingröße *f.* dozdevna —, domišljena velikost.

Scheinhandlung *f.* videzno dejanje, delo na oko.

scheinheilig licemerěn, svetohlinski, hinavski, svetopét, svet na oko.

Scheinheilige *m.* licemer, hinavěc, svetohliněc; *f.* hinavka.

Scheinheiligkeit *f.* svetohlinstvo, licemerstvo, hinavska pobožnost.

scheinkrank na videz bolán.
Scheinleben *n.* životarstvo; ein — führen životariti.
Scheintod *m.* dozdevna —, domenjena smrt (-i), zamrtnost. [mrtěv.
scheintodt zamrtěn, mrtvičěn, kakor
Scheintodte *m.* zamrtnik.
Scheinübel *n.* dozdevno zlo.
Scheinvertrag *m.* navidezna pogodba.
Scheinwesen *n.* dozdévnost, umišljeno bistvo.
Scheiße *f.* driska, driskavica, hitrica.
scheißen srati (serjem); posrati se.
Scheißer *m.* osraněc, posraněc.
Scheißhaus *n.* s. Abort; stranišče.
Scheit *n.* poleno, kálanica, razkójěk (razkoljěk); *dem.* polence; (Halb—) plat (-i).
Scheitel *m.* teme (-na); (Berg) vrh, teme, sleme (-na), vršac; (Dreieck) vrh kota; (— der Ellipse) teme pakroga; *fig.* glava; von d. Fußsohle bis zum — od glave do nog.
Scheitelbein *n.* kost témenica.
Scheiteleck *n.* sovršni kot od. ogěl.
Scheitelgleichung *f.* (der Parabel) temenska —, glavna jednačba parabole.
Scheitellinie *f.* navpična črta, navpičnica. [čiti.
scheiteln razčesati (-šem); lase pre-
Scheitelpunkt *m.* temenišče, nadglavišče, vršnik; zenit. [kalěn.
scheitelrecht navpičěn, pokončěn, verti-
Scheitelwinkel *m.* sovršni kot.
Scheiterhaufen *m.* grmada, gromada, lomača.
scheitern razbiti (-bijem) se; (Schiff) zdrobiti se; zlomiti se, streti (sterem u. starem) se; razkrušiti se, razkršiti se; (nicht gelingen) spodleteti, izpodrkniti; Holz — drva cepiti. [*pl.*
Scheitholz *n.* poleno, polena *pl.*, drva
Schelfe *f.* (Äpfel—) lupina, olupěk; (Bohne u. dgl.) luščina, robina, robčina; (Nuß—) robina.
Schelle *f.* kragulja, kraguljěc, kraguljčěk; škrgèt, škrgetěc; zvončěk; (Maulschelle) zaušnica, klofuta; (Hand—, Fußschelle) lisice *pl.*, okovi *pl.*
schellen žvenkljati, zvončkati, cingljati, kraguljiti, škrgetati (-gečem); ein wenig — pozvončkati.
Schellenband *n.* ovratnik z zvončki.
Schellenkappe *f.* s. Narrenkappe.
Schellenkranz *m.* kragulje *pl.*, kraguljěc.
Schellfisch *m.* vahnja.
Schellhengst *m.* pastúh, žreběc, celak.
Schellkraut *n.* *(Chelidonium maius)* krvavi mlečěk, rosopas; *(Ch. minus)* bradavičnik.
Schellwurzel *f.* s. Schellkraut.
Schelm *m.* zreli ptič, prekánjeněc, goljuf, slepar; malopridnež; armer —! revež! uboga reva!
schelmen slepariti, goljufati; okaniti, oslepariti, ociganiti.
Schelmerei *f.* zvijača, sleparija; vragolija; prekanjenost, zvijačnost, lokavstvo.
schelmisch goljufěn, zvit, lokav; premetěn, presukan; ukanljiv; — lächeln v pest (-í) se smejati (-em), múzati se.
Schelmstreich *m.*, Schelmstück *n.* zvijača; s. Schelmerei. [pismo.
Scheltbrief *m.* ozmerjalno —, očitalno
Schelte *f.* psovka, kletvica; okreg.
schelten zmerjati, psovati, kregati, karati; ozmerjati, opsovati, okregati, okarati; obrati (-berem), ošteti (-štejem); *impf.* obirati; (fluchen) kleti (kolnem), hudičevati, rentačiti.
Schelter *m.* zmerjalěc, psovalěc, obiralěc, preklinjalěc; —in *f.* zmerjalka, psovalka, obiralka, preklinjalka.
Scheltwort *n.* kletvica, kletvina.
Schema *n.* načrt; (Formular) obraz, obrazěc; (Plan) črtež, obris.
schematisch v obrazcih, v obrisu.
Schematismus *m.* imenik.
Schemel *m.* podnožnik, podnožje, pručica; (b. Webestuhl) nogálnica.
Schemen *m.* s. Schattenbild.
Schenk *m.* točáj, točár, krčmár.
Schenke *f.* pivnica, krčma.
Schenkel *m.* krak, bedro; (Ober—) stegno; (Unter—) krača; (Unterschenkelbein) golenica, piščal (-i); Schenkel- bédrni, stegenski.
Schenkelarterie *f.* bedrna odvodnica.
Schenkelbein *n.* bédrna kost (-í), piščal (-i), stegno, kost stégnenica. [kila.
Schenkelbruch *m.* zlomljeno stegno;
Schenkelgelenk *n.* kolkov sklep, sklep stegna.

Schenkelhöhle *f.* kolkova šiška.
schenkelig stegnat, bédrnat.
Schenkelnerv *m.* bédrni živěc.
schenken darovati; podariti, pokloniti, v dar dati, podeliti; (Wein) točiti, krčmariti; (einschenken) natočiti, naliti (-lijem); (nachsehen) prizanesti, odpustiti; *impf.* prizanašati.
Schenker *m.* darovalěc, darilěc, delilěc.
Schenkgerechtigkeit *f.* krčmarska pravica.
Schenkkeller *m.* klet (-í).
Schenkung *f.* daritěv, darilo, dar, poklon.
Schenkungsbrief *m.* darilno pismo.
Schenkungsurkunde *f.* darovnica.
Schenkungsvertrag *m.* darilna pogodba.
Schenkwirt *m.* krčmár, točar, gostilničar; —in *f.* krčmarica.
Scher- strižni.
Scherbe *f.* črepina, čepina, črep, črepinja; in —en zerfallen na kosce razbiti (-bijem) se.
Scherbengericht *n.* sodba s črepinami, ostracizěm.
Schere *f.* škarje *pl.*; (im Meere) skalina, škrbina, pečina; (des Krebses) ščipalnica, klešče; (Kloben) škarje, škrpěc.
scheren striči (strižem); ostriči; (Bart —) briti (brijem); obriti; *fig.* odirati, žuliti, dreti (derem); sich mit etwas — pečati se, ukvarjati se, ubijati se, upirati se; sich um etwas — mar biti česa; scher' dich! poberi se!
Scheren *n.* striža, strižba.
scherenförmig škarjast.
Scherenschleifer *m.* brusač, brusěc, nožebrusěc.
Scherer *m.* strižěc, strigalěc; (Bart—) brilěc; —in *f.* strižica, strigalka.
Schererei *f.* nadlega, neprilika, trud.
Scherflein *n.* troha, mrva, betvo; trohica, mrvica, prilog; sein — beitragen po svoji moči pripomoči.
Schergarn *n.* snutěk, osnova.
Scherge *m.* birič.
Schergenamt *n.* biriška služba, biriško opravilo.
Scherkäfer *m.* kleščar, klešman.
Schermaus *f.* krtica, krtěk, voluhar.
Schermesser *n.* britěv.
Schermühle *f.* snovalo, navijalo.
Scherung *f.* striža, strižba, striž (-i).
Scherwenzel *m.* *fig.* lizun.
scherwenzeln, scharwenzeln ponujati se, sladkariti se, sliniti se.
Scherz *m.* šala, gluma, burka, norčija; (kleiner —) pošalica; — machen s. scherzen; — bei Seite brez šale; er versteht keinen — z njim se ni šaliti; im — smehoma, v šali; im — sagen pošaliti se; — treiben mit jemd. norčevati se s kom, šaliti se s kom; Scherz- šaljivi.
scherzen šaliti se, šale briti (brijem); pošaliti se; (lustig sein) veseliti se, radovati se.
Scherzer *m.* šaljivěc.
Scherzgedicht *n.* šaljiva pesěm (-i), smešnica.
scherzhaft šaljiv, šalěn, smešěn, glumljiv.
Scherzhaftigkeit *f.* šaljivost, smešnost.
Scherzlaune *f.* šaljivost, veselost.
scherzlaunig šaljiv.
scherzliebend radošalěn, šaloljuběn.
Scherzmacher *m.* šaljivěc, glumáč.
Scherzrede *f.* šaljive besede *pl.*, šaljivi govor.
scherzweise *adv.* v šali, smehoma, za smeh.
Scherzwort *n.* pošalica, šalica.
scheu plah, plašěn, plašljiv, bojèč, bojazljiv, zbegan; — machen plašiti, strašiti; preplašiti, splašiti.
Scheu *f.* plahota, plašnost, bojazěn (-i), boječnost, strah; ohne Scham u. — brez sramú in strahu; heilige — sveti strah.
Scheuche *f.* strašilo, plašilo.
scheuchen plašiti; splašiti, spoditi.
scheuen bati (bojim) se, plašiti oder strašiti se česa; (meiden) ogibati (-gibljem) se, umikati se; (sich hüten) varovati se česa; er scheut die Arbeit delo mu preseda, dela ga je strah; gebrannte Kinder — das Feuer kogar je kača pičila, boji se zvite vrvi; Licht — svetlobo sovražiti; er scheut sich ne upa se, ne drzne se; das Pferd scheut konj se plaši.
Scheuer *f.* kozolěc, stog; (Heu—) senica, svisli *pl. f.*; (Dresch—) skeděnj, gumno; (Barn) parna; (Wagen—) kolarnica, kolnica; (Ziegel—) opečnica.
scheuern drgati, drgniti; (sich — an den Bäumen) drgati, čohati se; (reinigen) čistiti, čediti, pospravljati.

Scheune *f.* skedĕnj; s. Scheuer.
Scheunegerüst *n.* odĕr.
Scheuntenne *f.* gumno, gumnišče.
Scheusal *n.* gnusoba, grdoba, spaka, strašilo; pošast (-i).
scheußlich ostudĕn, gnusobĕn, strašĕn, pošastĕn, grozovit. [nost.
Scheußlichkeit *f.* ostudnost, gnusob-
Scheve *f.* pezder, pazdér; *coll.* pezdirje, terinje.
Schichte *f.* plast (-i), pôla, sklad, nasad; (Reihe) vrsta, red (-i), rida; (Lage) lega; (— Arbeiter im Weingarten) postat (-i); (Tag—, Nacht—) obdanica, obnočnica.
schichten deliti, odločiti, odbirati; (reihen) vrstiti, náditi, náspi devati (devljem); zvrstiti; pospraviti; (Holz) skládati, zlagati; zložiti drva.
schichtenähnlich pločast.
Schichtenende *n.* glava od. izhod sklada.
Schichtengebirge *n.* skladovito gorovje.
Schichtenkopf *m.* glava sklada.
Schichter *m.* skladalĕc, zlagač.
Schichtholz *n.* zložena drva *pl.*, drva v skladalnici.
Schichtung *f.* skladovitost, slojevitost.
Schichtungsfläche *f.* skladovna ploska.
Schichtungskluft *f.* razsedlina skladov, — nasadov.
schichtweise *adv.* vrstoma, redoma, skladoma; náspi, vznasad; plast na plast.
Schichtwolke *f.* oblak plastnik, nasad.
schicken poslati (pošljem), *impf.* pošiljati; (irgendwohin —) odpraviti, poslati; Gott schickt Bog nakloni, — obrne; *impf.* naklanjati, obračati; sich — spodobiti se, pristojati se, primerĕn biti (sem); (in etwas) privaditi se česa, udati se v kaj; (zusammenpassen) prilegati se, skladati se, ujemati se, vezati (vežem) se, stikati se; (sich rüsten) odpravljati se.
Schicker *m.* pošiljalĕc, pošiljatelj; —in *f.* pošiljalka.
schicklich pristojĕn, spodobĕn, priličĕn, primerĕn, dobĕr, prikladĕn.
Schicklichkeit *f.* pristojnost, spodobnost, priličnost, prikladnost.
Schicksal *n.* osoda, usoda; (Ereigniß) naključba, namerĕk, pripetljej.
Schicksalsgöttin *f.* sojenica, rojenica.
Schickung *f.* nagoda, sreča, božja volja; pošiljatĕv.
schiebbar pomíčĕn.
schieben riniti, pomikati, suvati, porivati; poriniti, suniti, potisniti; (in den Ofen —) vsaditi, *impf.* vsajati; (b. Seite —) odriniti, odmakniti, odstraniti; *impf.* odmikati; (die Schuld auf jmd. —) zvračati; zvrniti; (Kegel —) kegljati; zatóčiti; (auf die lange Bank —) odlagati, odložiti, zatezovati.
Schieber *m.* porivalĕc, potiskáč; pomikovalĕc; razdeljevalnik; (Brot—) lopar; (Kohlen—) lopatica, veslica; (Riegel) zapah, zatik, zatika, zapornica, zapor, zatvornica; (Stöpsel) zamašĕk.
Schiebkarren *m.* tačka, samokolnica, toliga, samotežnica.
Schiebsack *m.* malha, žep.
Schiebthür *f.* premíčne duri *pl. f.*
Schiebtruhe *f.* cize *pl.* [sodišče.
Schiedsgericht *n.* razsodišče, izbrano
Schiedsrichter *m.* razsojevalĕc, razsodnik; posrednik, pogajalĕc.
schiedsrichterlich razsodĕn, razsodnji.
Schiedsspruch *m.* razsodĕk, razsodba, razsoja.
Schiedstein *m.* kamen mejnik.
schief poševĕn, položĕn, kos, nagnen, visĕč (Säule); (geneigt) naklonjen; —e Linie poševna —, kosa črta; *adv.* pošev, napošèv; (gebogen) zvežen, vegast, kriv; in —er Richtung pošev, napošev, po strani; — ansehen po strani —, grdo —, krivo pogledati; — denken napačno misliti; — deuten krivo tolmačiti; die Sache geht — reč slabo kaže, gre rakovo pot; — machen vežiti; zvežiti; —e Ebene strmina.
schiefbeinig krivonog, švedrast, krevljast.
Schiefe *f.* poševost, poševica, oced, položnost, krivina, naklonjenost, nagnenost.
Schiefer *m.* platič, plena; (Kopf) lusk, luskina; (Mineral) skriljevĕc, škrlo.
Schieferdach *n.* skriljnata streha.
Schiefergebirge *n.* skriljavo gorovje.
schieferig škriljnat; skriljav, pleniv; (—e Structur) skriljavi slog od. sestav.

Schieferkohle *f*. plenasti premog.
schiefern sich krojiti, platiti, luščiti se; skriljiti se.
Schieferplatte *f*. skrilj, skriljna plošča.
Schieferstein *m*. skriljevĕc.
Schiefertafel *f*. skriljna ploščica.
Schieferthon *m*. laporjeva glina, gomôla.
Schieferung *f*. skriljavost.
Schiefheit *f*. poševnost, položnost, povežnost; *fig*. napčnost.
schiefmäulig krivoust.
schiefrund podolgasto okrogĕl. [tĕn.
schiefwinkelig kosokotĕn, poševnoko-
Schiefzähner *m*. kosozòb.
Schiel *m*. smuč.
schiel s. scheel.
schieläugig prekast, škilast, krivoglèd.
Schieläugige *m*. krivogledĕc, škilĕc.
schielen škilati, križem gledati, po strani gledati.
Schieler *m*. krivoglèd, krivogledĕc.
Schienbein *n*. golén (-i), golenica; (d. kleinere hintere Bein, *fibula*) piščal (-i); Schienbein- golenični.
Schienbeinfläche *f*. golenična plošča.
Schienbeingeschwulst *f*. golenični otók.
Schienbeinschlagader *f*. žila privodnica golenična.
Schiene *f*. šina; ploščinja, deščica.
schienen okovati (okujem); okavati.
Schienennagel *m*. šinjak.
schier *adv*. skoraj, malo da ne, toliko da ne; blizo; (schon) že.
schier čist, sam, gol. [rašiti.
schieren pospešiti, spodbosti (-bodem);
Schierling *m*. (Garten—) mala trobelika, pasji peteršilj; (gefleckter —) pikasti mišjek; (Wasser—) velika trobelika; Schierlings- trobelični.
Schierlingsbecher *m*. kupa trobelikovca.
Schierlingsgift *n*. trobelični strup.
Schieß- strelni.
Schießbahn *f*. streljana.
Schießbaumwolle *f*. strelna pavolja, strelni bombaž.
Schießbedarf *m*. strelivo.
Schießbogen *m*. strelni lok, samostrel.
Schieße *f*. lopar.
schießen *tr*. streliti; ustreliti; *impf*. streljati; (losdrücken) sprožiti; blind — brez krogle —, v zrak streljati; fehl — ne zadeti (-denem); einen Bock — zmotiti se, ne zadeti; eine Bresche — zid razvaliti, — prestreliti, — prebiti (-bijem); nach der Scheibe — v tarčo streljati; Geld zusammen — denar zložiti; *impf*. — zlagati, — skladati; Brot in den Ofen — kruh vsaditi, *impf*. — vsajati; kruh v peč devati (devljem); *intr*. šiniti, švigniti; *impf*. švigati, smukati; das Blut schießt kri se pocedi, — sikne, — se ulije; die Thränen — solze oblijó; den Zügel — lassen odjenjati, popustiti; *impf*. popuščati; (v. Pflanzen, Bäumen) pognati (-ženem), *impf*. poganjati, naglo rasti (rastem); in Samen — seme nastavljati; (v. Mais) pŭhati, izmetati se; (von d. Ähren) v klasje iti (grem); ožititi se; (mit dem Gewehre) streliti; ustreliti; *impf*. streljati, pokati; das Gewehr schießt gut puška dobro nese.
Schießen *n*. streljanje, pokanje.
Schießer *m*. streljalĕc, strelĕc.
Schießgeld *n*. strelščina.
Schießgewehr *n*. strelilo, puška.
Schießhaus *n*., —stätte *f*., —platz *m*. strelišče.
Schießinstruction *f*. strelno poučilo.
Schießprügel *m*. pihalnik.
Schießpulver *n*. smodnik, strelni prah.
Schießscharte *f*. puškarica.
Schießscheibe *f*. tarča.
Schießwaffe *f*. strelno orožje.
Schießwerkzeug *n*. strelilo.
Schiff *n*. čoln; (großes Fahrzeug) ladija, barka; das — scheitert ladija se razbije; (— des Webers) snovalnica, čolnĕk, čolnič; (Kirchenschiff) ladija, osredje cerkve, sredina; (— des Buchdruckers) ladjica, straniščnica; Schiff- ladijski.
schiffbar plovĕn, brodĕn, ladijenosĕn, brodonosĕn; vozĕn.
Schiffbarkeit *f*. plovnost, brodnost.
Schiffbarmachung *f*. urejevanje rek za plovnost.
Schiffbau *m*. tesanje ladij.
Schiffbauer *m*. ladijedelĕc.
Schiffbauholz *n*. les za ladije.
Schiffbaukunst *f*. tesarstvo ladij.
Schiffbruch *m*. brodolom, razbitje ladije; *fig*. vélika izguba.

schiffbrüchig brodoloměn, ladijeloměn; — **werden** ladija se je razbila, — razsula, — potopila.
Schiffbrüchige *m.* potopljeněc.
Schiffbrücke *f.* most na čolnih, most na korabih, most na ladijah; (Fähre) brod.
Schiffchen *n.* ladjica, čoln.
schiffen pluti (plovem), voziti se, ladjati.
Schiffer *m.* mornár, brodár, brodnik, čolnár, plověc; Schiffer- mornarski, brodarski.
Schiffahrer *m.* brodár.
Schiffahrt *f.* plovstvo, brodarstvo, mornarstvo; vožnja po morji, — po rekah; pomorstvo; Schiffahrts- plovstven, brodarstven.
Schiffahrtsgesellschaft *f.* plovstvena —, brodarstvena družba.
Schiffahrtsvertrag *m.* plovstvena pogodba.
schifförmig čolnast, ladiji podoběn.
Schiffmühle *f.* mlin na ladijah.
Schiffrose *f.* s. Windrose.
Schiffs- ladijski.
Schiffsboden *m.* ladijsko dno.
Schiffscapitän *m.* ladijski poveljnik.
Schiffsflagge *f.* ladijski prapor, ladijsko bandero.
Schiffsfracht *f.* ladijski naklad, vklada, tovor; brodska vozarina.
Schiffsherr *m.* ladijski gospodar.
Schiffsleute *pl.*, Schiffsmannschaft *f.* mornarji *pl.*
Schiffspartner *m.* deležnik ladije.
Schiffspatron *m.* ladijski gospodar, ladijski svetník.
Schiffsraum *m.* podpalubje.
Schiffsrheder *m.* ladijski lastnik, lastnik broda.
Schiffsschnabel *m.* ladijski nos, ladijski riléc.
Schiffssoldat *m.* namorski vojščak.
Schiffsvolk *n.* mornarji *pl.*
Schiffswerfte *f.* ladjenica, brodarnica.
Schild *m.* ščit; (Wappen) grb; (Schutz) bramba, okrilje, zaslomba, zaščitje, zavetje; (im —e führen) naklepati, snovati (snujem), namerjati; Schild- ščitni.
Schild *n.* kazálo, izvéséк.
Schildbürger *m.* abotnež.
Schildchen *n.* ščitěk.
Schilderei *f.* opís, opisovanje.
Schilderer *m.* opisovalěc.
Schilderhaus *n.* stražnica.
schildern opisati (-pišem), slikati.
Schilderung *f.* opis, opisovanje; slika, obraz.
schildförmig ščitast, ščitu podoběn.
Schildführer *m.* ščitonoša, oproda.
Schildhahn *m.* ruševěc; škarjevěc.
Schildknappe *m.* oproda, ščitonoséc.
Schildknorpel *m.* ščitasti hrustaněc.
Schildkröte *f.* želva, kornjača; (Sumpfschildkröte) ponga; Schildkröten- želvni.
Schildkrötenschale *f.* želvna črepina.
Schildlaus *f.* škrlátnica, košeniljka; črvěc.
Schildpatt *n.* želvovina.
Schildwache *f.* straža; — **stehen** na straži biti (sem), na straži stati (stojím), stražiti.
Schildwächter *m.* stražnik, stražár.
Schildwanze *f.* pisani škratelj.
Schildzapfen *m.* čep, čepěk.
Schilf *n.* *(Arundo)* trst, trstika, mečičěk; *coll.* trstje; *(Scirpus)* sit, loč (-i), ločěk, rogoz; *coll.* sitje, ločje, rogozina; s. Binse.
schilfartig trstikast, rogozast.
schilfbewachsen trstnat, ločnat, bičnat.
Schilfdecke *f.* štorija, rogoznica.
Schilfflechte, Schilfmatte *f.* rogoznica, rogozovina.
Schilfgras *n.* srpica.
schilfig trstnat, trstovit, ločnat.
Schilfmeer *n.* rdeče morje (in d. Bibel).
Schilfrohr *n.* trstika, trst, mečičěk; trstikověc.
Schillerfalter *m.* izpreminalčěk.
Schillerglanz *m.* izpreminjasti lesk.
schillerig izpreminjast, izpreminjav.
schillern izpreminjati se, barvo prelivati.
schillernd izpreminjast.
Schillerspath *m.* izpreminjalěc.
Schillerthier *n.* barvoměněc, izpreminjalčěk.
Schillerwein *m.* rdečkasto vino.
Schilling *m.* penez, šiling; (mit der Ruthe) šeškanje, tepenje; **einen — geben** otepsti (-tepem), našeškati.
Schimmel *m.* plesěn (-i), plesnoba, plesnivěc, plés, plesnjeněc; (am Wein)

bersa; (Geruch nach —) zatuhlina; (am Käse) prš; (Ansatz zum —) oprh; (ein weißes Pferd) belěc, sivěc; (Eisen—) serěc, zelenko.

schimmelig plesnjev, plesniv; (— werden) plesniti, prhneti.

Schimmelkraut *n.* griževěc.

schimmeln plésneti (plésnejem), prhneti; splesneti, oprhniti.

Schimmelpilz *m.* plesěn (-i).

Schimmer *m.* lesk, leskota, blesk, blesket, blišč, bliščoba, sij; (schwacher —) mrlenje, brlenje, pribleščěk; *fig.* iskrica.

schimmern lesketati (-etam, -ečem) se, svetlikati se, blesteti, blisketati (-etam, -ečem) se, bliskati se, bliščati (-ščim), migljati; (schwach —) mrleti.

schimmernd blišćeč, bliščóběn, leskotěn, leskèč, sijajěn, migljajoč; (—er Glanz) leskotna sijajnost.

Schimpf *m.* (Schande) sramota, nečast; (Beschimpfung) zasramovanje, osramočenje, psovanje; (Schimpfwort) psovka; einen — anthun ogrditi, osramotiti; das ist ein — für ihn to mu dela nečast in sramoto; Schimpf= sramotilni.

schimpfen psovati, zmerjati, zasramovati, grditi, z grdimi besedami pitati; ozmerjati, ogrditi, opsovati.

Schimpfen *n.* psovanje, zmerjanje.

Schimpfer *m.* psovalěc, zmerjalěc, zasramovalěc;—in *f.* psovalka, zmerjalka.

Schimpfgedicht *n.* sramotilna pesěm (-i), zabavljica.

schimpflich sramotěn, sramotilěn, nečastěn, zasramovalěn; auf eine —e Art nesramno, grdo.

Schimpfname *m.* psovka, nadevěk, vzdevěk, sramotilno ime (-na).

Schimpfrede *f.* grde besede *pl.*, psovačina.

Schimpfwort *n.* s. Schimpfname.

Schindaas *n.* mrha, mrhovina, mrcina, crklina, mrlina.

Schindanger *m.* mrhovišče, odirališče.

Schindel *m.* skodla, deska; *dem.* skodlica, deščica.

Schindeldach *n.* streha iz deščic, — iz skodel.

Schindeldecker *m.* krověc.

Schindelmacher *m.* skodlar.

Schindelmesser *n.* strug.

Schindelnagel *m.* strešnik.

Schindelstamm *m.* deblo za skodle.

schinden dreti (derem), guliti, iz kože devati; odreti, oguliti, iz kože dejati (denem); sich — odreti se; *fig.* krvavo se truditi; einen Menschen — zatirati, tlačiti, pritiskati, pestiti.

Schinder *m.* oderúh; (Abdecker) konjedèr, konjedérěc, konjedirěc, mrhar, živodèr; Schinder= konjedirski.

Schinderei *f.* konjedirstvo; *fig.* odrtija, zatiranje; (Ort) konjedirnica.

Schindermähre *f.* mrha, kleka, gura, kljuse (-ta).

Schinken *m.* gnjat (-i); (Vorderschinken) pleče (-ta), krača; Schinken= gnjatni.

Schinkenbein *n.* gnjatnica.

Schinkenhändler *m.* kraćman.

Schirm *m.* varstvo, bramba, zaščita, pokroviteljstvo; okrilje; (Lichtschirm) senčilo, senčnik; (span. Wand) zaslon, zaslonilo; (Regen—) dežnik.

Schirmdach *n.* pristreščěk, podstreščěk, pristrešje; (b. Hut) strehica, oboděc.

schirmen braniti, varovati, hraniti, zaslanjati, zagovarjati; obraniti, zasloniti, obvarovati.

Schirmer *m.* varûh, branitelj, zaščitnik, pokrovitelj, zavetnik.

Schirmherr *m.* zavetnik, pokrovitelj.

Schirmling *m.* varovaněc, hranjeněc.

Schirmpalme *f.* ščitasta palma.

Schirmvogt *m.* zavetnik.

Schirmwerk *n.* trdnjava, branilo.

schirren obúzdati, zaúzdati.

Schisma *n.* razkol.

Schismatiker *m.* razkolnik.

schismatisch razkolni.

schitterig reděk.

schlabbern žlempati, lokati; polokati; (genug —) nažlempati se.

Schlacht *f.* bitva, bitka, boj, poboj; eine — liefern udariti se, póčiti se; *impf.* biti (bijem) se; eine — gewinnen v boji zmagati, v boji zmoči (zmorem); eine — verlieren v bitvi zmagan biti (sem), tepen biti; eine — anbieten sovražnika na boj poklicati (-kličem), — pozvati (-zovem); die — ordnen vojsko urediti, v bojni red vojsko po-

staviti; Schlacht= bojni, bitni, vojskni; klalni.

Schlachtbank *f.* klálnica; (Fleischbank) mesníca, mesarnica; (— d. Menschen) ubijališče, morišče.

schlachtbar klalĕn. [tost.

Schlachtbegier *f.* bojaželjnost, bojevi-

schlachtbegierig bojaželjĕn, bojevit.

Schlachtbeil *n.* mesarica, mesarska sekira.

Schlachtblock *m.* klalna klop (-í), mesarski stol.

schlachten klati (koljem), pobijati; za-, poklati, pobiti (-bijem), zabosti (-bodem).

Schlachten *n.* klanje, pobijanje, morija.

Schlachtengetümmel *n.* bojni hrup, bojna buka.

Schlachtenmaler *m.* slikar bojev.

Schlächter *m.* mesar, pobijalĕc, klalĕc.

Schlächterei *f.* klanje, morija.

Schlächterhandwerk *n.* mesarstvo; das — betreiben mesariti. [klalka.

Schlächterin *f.* mesarica; pobijalka,

Schlachtessen *n.* koline *pl.*

Schlachtfeld *n.* bojišče, borišče, bojno polje; d. — behaupten zmagati v boji.

schlachtfertig na boj pripravljen, — gotov.

Schlachtgetöse u. Schlachtgetümmel *n.* bojni hrup, bojna buka.

Schlachtgott *m.* s. Kriegsgott.

Schlachtlinie *f.* bojna —, vojskna vrsta.

Schlachtmesser *n.* klalni nož.

Schlachtochs *m.* klalni od. pitani vol, vol za zakol. [darilo.

Schlachtopfer *n.* zakol, žrtva; krvavo

Schlachtordnung *f.* bojni red; sich in die — stellen v boj razvrstiti se; (bei den Fleischern) klalni red.

Schlachtpferd *n.* bojni konj.

Schlachtreihe *f.* bojna vrsta, bojni red.

Schlachtruf *m.* bojni klic, klic na boj; bojni krič.

Schlachtstück *n.* živinče za zakol.

Schlachttag *m.* klalni dan; bitve dan (dneva).

Schlachtung *f.* klanje, zakol.

Schlachtvieh *n.* klalna živina; (Mast—) pitana živina.

Schlachtzeug *n.* klalna priprava, mesarsko orodje.

Schlacke *f.* troska, žlindra; (flüssige —) pena; (am Eisen) plena.

schlacken žlindro dati, žlindrav biti (sem); peniti se.

schlackenförmig žlindrast, penast, troskav.

Schlackergans *f.* divja gos (-í).

schlackig žlindrav, žlindrast, plenast, troskav.

Schlaf *m.* spanje, sĕn (sná); spanĕc; (der Glieder—) mrtvica, otrpnost; (im —e) speč; e. Schläfchen thun zadrémati (-dremljem), pospavati, zaspančkati.

Schlafbein *n.* skranjica.

Schläfe *pl.* od. *f.* senci *pl.*, sencè (-cá); senĕc, skranje.

schlafen spati (spím), spavati; zaspati; süß — spančkati, hajati; (ein wenig —) pospati; (schlummern) dremati (dremljem); (genug —) naspati se; sich — legen spat iti (idem); — machen uspati koga.

Schlafen *n.* spanje, spavanje.

Schläfen= senski.

Schläfenbein *n.* skranjica; sencè.

Schläfenmuskel *m.* senska mišica.

Schläfenschlagader *f.* senska žila privodnica.

Schläfer *m.* spalĕc; (Lang—) zaspanĕc, zaspane (-ta), dremalo; —in *f.* spalka, zaspanka.

schläfern *v. impers.* es schläfert mich dremlje se mi, spanĕc me lomi; *v. trans.* uspati (-spím), uspavati.

schlaff ohábĕl, mlahav, ohlápĕn, nenapet; (schwach) slab, oslabljen, medĕl; (welk) vel, védĕl; — machen oslabiti, odpeti (-pnem); *impf.* odpenjati; —e Ohren pobešena —, viseča ušesa; mit —en Ohren klapouh.

Schlaffheit *f.* ohablost, ohlapnost, slabost, velost.

Schlafgast *m.* prenočevalĕc.

Schlafgegend *f.* senci *pl.*, osenčje.

Schlafgeld *n.* prenočnina, spalni denar.

Schlafgemach *n.* spalnica, čumnata.

Schlafgenosse, Schlafgesell *m.* spalni tovariš.

Schlafhaube *f.* nočna kapa; *fig.* zaspáněc, zaležáněc, dremalo; zaspanka, zaležanka.

Schlafhemd *n.* ponočna srajca.

Schlafkamerad *m.* s. Schlafgenosse.
Schlafkrankheit *f.* dremalĕc, dremalnost, zaspanĕc; mrtvičnost.
schlaflos brezsnén, budĕn; nespéč.
Schlaflosigkeit *f.* nespečnost, brezsenost. [nĕc.
Schlaflust *f.* dremalĕc, dremota, spa-
schläfrig zaspan, snén; *fig.* len, počasĕn.
Schläfrigkeit *f.* zaspanost, dremljivost; počasnost.
Schlafrock *m.* ponočna od. hišna suknja.
Schlafsaal *m.* spalnica.
Schlafsessel *m.* spalni stol. [lož.
Schlafstätte *f.* spavališče, počivališče,
Schlafsucht *f.* dremljivost, dremota, zaspanost; (der Glieder) mrtvičnost, mrtvica.
Schlaftrunk *m.* uspavalni popivĕk.
schlaftrunken dremotĕn, močno zaspan.
Schlafzeit *f.* čas spanja.
Schlafzimmer *n.* spalnica, spalna soba.
Schlag *m.* udarĕc, udár, mah, mahljej; (Donner—) strela; (Krach) tresk, pok; (Finger—) plosk, krc; (— der Vögel) gostolenje, žvrgolenje, petje; (— einer Uhr) bitje, udarĕc; mit dem — sechs ravno ob šestih, kedar šest odbije; (der — des Herzens) trip; (Art) vrsta, pleme (-na), pasma, baža; (Kutschenschlag) vratica; (Holz—) trebež, seč (-i), sečnja, frata; (Gepräge d. Münze) kov; (Fallthüre) zatvornica, zapornica; (Zaunthüre) lesa; —fluss mrtvoúd, kap (-i); einen — versetzen udrihniti, lopiti, primazati (-mažem); Leute eines —es ljudje jednakega plemena; nach dem alten —e po starem kopitu; das Herz thut viele Schläge srce gosto polje, — triplje; Schicksals— šiba božja.
Schlagader *f.* odvodnica.
Schlaganfall *m.* napad mrtvouda, mrtvoud ga je udaril.
schlagartig mrtvoúdĕn.
schlagbar sečĕn. [grada.
Schlagbaum *m.* zapora, préčnica, pre-
schlagbereit s. schlagfertig.
Schlageisen *n.* (des Maurers) rovnica, motika; (Thiere zu fangen) progla; razbijač.
Schlägel *m.* kij, bèt, kijĕc, tolkač, tolkalnica; (zum Weichschlagen) trepača; (Zapfen) zamašĕk, čèp; (bei Thieren) stegno, bedro; (b. Schweinen) gnjat (-i).
Schlägelmilch *f.* pinjenica.
schlagen *tr.* biti (bijem), tepsti (tepem), tolči (tolčem); (schlachten) klati (koljem); udariti; (an d. Thüre) trkati; Wurzeln — korenine pognati (-ženem), vkoreniniti se; d. Trommel — bobnati; (d. Feind) zmagati, premagati; todt— ubiti (-bijem); (Nagel) zabiti; an die Brust — trkati —, tolči se na prsi; Lärm — šundĕr —, hrup zagnati (-ženem); Brücke — most narediti, — postaviti; Lager — utaboriti se; Saiten — brenkati, strune prebirati; d. Arme in einander — križem roke deti (denem); Holz — drva sekati; Feuer — ogĕnj ukresati (-krešem); (Münzen) kovati (kujem); an das Kreuz — na križ razpeti (-pnem); etw. um sich — zaviti se v kaj; etw. in den Wind — zanemariti, ne zmeniti se; Ball — žogo biti (bijem); Knoten — zavozlati; mit Worten — z besedo zavrniti, — pobiti; m. Händen — bunkati, butati; (m. d. Prügel) udariti, oplesti (-pletem); *impf.* udarjati, opletati; (m. d. Ruthe) švrkniti, krcniti; sich — tepsti (tepem) se, bojevati se; sich mit Sorgen — ubijati se s skrbmi; sich zu einer Partei — pritegniti komu, pridružiti se h komu; *intr.* (v. der Ader, dem Herzen) biti (bijem), tripati (tripljem); (v. d. Uhr) biti; (mit Flügeln) fofotati; (v. Vögeln) gostoléti, žvrgoléti, prepelévati; die Flamme schlägt in die Höhe plamen švigne kvišku, *impf.* — šviga; der Donner schlug in das Haus treščilo je v hišo; die Arznei schlägt nicht an zdravilo ne pomaga; die Wellen schlagen an das Schiff valovi bijejo —, butajo ob ladijo, valovi zaganjajo se v ladijo.
Schlagen *n.* tepenje, bitje, udrihanje.
schlagend prepričevalĕn, očividĕn; —es Wetter treskava sapa, treskavi plin.
Schläger *m.* pretepalĕc, pretepáč; s. Schlägel.
Schlägerei *f.* pretèp, tepèž, pobòj.
Schlagfalle *f.* past (-i), progla.
Schlagfeder *f.* (Schlossfeder) peró (-esa), vzmet (-i).

schlagfertig pripravljen —, gotov na boj; hitěr.
Schlagfluss *m.* mrtvoud, kap (-i), kaplja.
Schlaggewicht *n.* utéž (-i), utežje.
Schlagholz *n.* sečni —, dorastli les.
Schlaglicht *n.* polna svetloba, izrazna luč (-i).
Schlaguhr *f.* bijoča ura.
Schlagweite *f.* sežaj; (b. Funken) iskro- [dalja.
Schlagwerk *n.* bilo.
Schlagwort *n.* napovedna od. začetna beseda; geslo.
Schlagzeit *f.* lesosečni čas.
Schlamm *m.* blato, glen; grez, kal, kaluža, mlakuža; *fig.* blato, nesnaga.
Schlammbad *n.* lužna kopel (-i), blatna kopel (-i).
schlämmen čistiti, opirati, oplakovati; (Teich) trebiti.
schlammig blatěn, blatnat, kalužěn, mlakužěn, mužnat.
Schlammpfütze *f.* kaluža, mlakuža, [muža.
Schlammvulcan *m.* lužebljuvna gora, lužebljuvnik.
Schlampe *f.* žlempa; *fig.* vlačuga, umazanka, cafuta.
schlampen žlempati, lokati (ločem), lockati, hlastati, cmokljati.
schlampend angelangen pricokljati.
Schlamper *m.* cmokljač, žlempač.
Schlange *f.* kača, *dem.* kačica; (Viper) gad; (Drache) zmij; die — häutet sich kača se levi.
schlängeln sich izvijati se, viti (vijem) [se.
Schlangen- kačji, gadji.
Schlangenart *f.* kačje pleme (-ena), gadji rod; nach — po kačje.
Schlangenbalg *m.* kačji lev, kačji olilěk.
Schlangenbiss *m.* kačji pik, kačji ugriz.
Schlangenbrut *f.* kačja od. gadja zalega, kačji zarod.
schlangenförmig kriv, zavit; vijugast.
Schlangengang *m.* kačasti pot, vijugasti pot.
Schlangengift *n.* kačji strup.
Schlangenhaut *f.* kačja koža, kačji meh, kačji olilěk, oblén.
Schlangenkraut *n.* kačnik; kačji koren.
Schlangennest *n.* kačje gnezdo.
Schlangenstich *m.* kačji pik.
Schlangentödter *m.* gadomorěc.
Schlangenwurz *f.* kačji koren.
Schlangenzahn *m.* kačji zob.
schlank teněk, taněk, vitěk, slok, šiběk; (biegsam) giběk, gibčěn.
Schlankel *m.* poredněž, potepin.
schlankeln pohajkovati, klatiti se, vlačiti se, potikati se.
schlankfüßig tenkonòg, vitonòg.
Schlankheit *f.* tenkost, vitkost, gibkost.
schlapp s. schlaff.
Schlappe *f.* brluzga, udarěc; *fig.* izguba, škoda; s. Niederlage.
schlappohrig klapoúh, klapoušěn.
Schlappschuh *m.* šlebeděr, šlebedra.
Schlaraffe *m.* lenuh, poležuh, postopač, brezskrbnik.
Schlaraffenland *n.* raj postopačev; dežela, kjer ljudem pečena piščeta v usta leté.
Schlaraffenleben *n.* leno —, brezskrbno življenje, pohajkovanje.
schlau prebrisan, zvit, presukan, prekanjen, zvijačěn, premetén.
Schlauch *m.* meh; (Röhre) cev (-í).
schlauchen otrebiti; trebiti, čistiti.
Schlauchröhre *f.* pretočna cev (-í).
Schlauchspritze *f.* brizgalnica s prteno cevjo.
Schlauchthier *n.* mehověc.
Schlaue *f.* lupina, robina, ružina, ruž [(-i).
Schlauheit *f.* zvitost, prekanjenost.
Schlaukopf *m.* prekanjeněc, zvitorepěc, zvijačnik.
Schlausinn *m.* s. Schlauheit.
schlecht slab, malopriděn, izprijen, lagoděn; (schlicht) prost; (niedrigen Wertes) malovreděn; (arm) ubožěn, siromašěn; ein —es Buch knjižura; eine —e Besoldung, ein —er Gehalt majhna plača; ein —es Kleid capa; —e Zeiten trdi —, hudi časi; —e Gewohnheit napačna navada, razvada; eine —e Handlung hudo dejanje; —er Kerl malopridnež, zanikarnež, hudobnež; —es Wetter grdo vreme (-na); sich — kleiden siromaško —, revno se nositi; —en Kauf machen okupiti se.
schlechterdings *adv.* vsekakor, po vsem, do cela, po vsaki ceni.
schlechthin *adv.* naravnost.
Schlechtigkeit *f.* malopridnost, malovrednost, izprijenost.

schlechtweg *adv.* zgolj, naravnost.
schlecken lizati (ližem), oblizovati, mlaskati; genug — nalizati se.
Schlecker *m.* sladkosnedëc, kočljivëc, obliznenëc.
Schleckerei *f.* sladkarija.
schleckerhaft sladkosned, kočljiv.
Schleckermaul *n.* s. Schlecker.
schleh skominast, oskomën; — werden skomina mi je, skominiti se.
Schlehdorn *m.* črni trn, trnoljica; trnovëc.
Schlehe *f.* trnulja, trnoljica, oparnica; Schlehen- trnov, trnjev.
Schlehenstrauch *m.* trnovëc, trnjevëc.
Schleich- pokotni.
schleichen lezti, laziti, plaziti se, muzati se; prilezti, priplaziti se, zmúzati se; spähend — šutati; (um etw. —) oblezti, oblaziti; (leise —) vleči (vlečem) se, tapati; (im Finstern —) tavati; schleichend herankommen pritavati, prikrasti (-kradem) se, pritapati; (auf vieren —) komarati; prikomarati; (gebückt —) huliti se; prikrasti (-kradem) se; sich davon — izmuzniti, izmuzati, odlezti.
schleichend lazéč; —e Thiere golazën (-i); —e Krankheit skrivna bolezën (-i).
Schleicher *m.* prihuljenëc, potuhnenëc, tihotapëc, tukëc.
Schleichgut *n.* tihotapska roba.
Schleichhandel *m.* kupčija s prepovedanim blagom; tihotapska kupčija; — treiben potuhno —, utihotapljeno blago prenašati.
Schleichhändler *m.* tihotapëc; —in *f.* tihotapka.
Schleichweg *m.* ovinëk, stranski pot; tajni pot.
Schleier *m.* tančica, pajčelan; prestiralo, zavoj; den — nehmen v samostan iti (grem).
Schleieraffe *m.* oprežnica.
Schleiereule *f.* pegasta sova.
Schleierflor *m.* tančica, pajčelan.
Schleif- brusni.
Schleifbahn *f.* drsalnica, drkalnica, dričalnica.
Schleife *f.* trak, prevoza; (Schlinge) petlja, zanka, vlačica; (kl. Schlitten) vlače *pl.*, smuke *pl.*, samotežke *pl.*; (— des Schleifers) brusilnica.
schleifen brusiti, ostriti; nabrusiti, poostriti; (schleppen) vleči (vlečem), vlačiti; (glätten) likati, gladiti; olikati, ogladiti; (eine Festung —) razdejati (-denem), razrušiti, razvaliti; (d. Kleid schleift) se vleče; (auf d. Eise —) drsati se, drkati se; geschliffen nabrušen, oglajen, olikan; *fig.* omikan, otesán.
Schleifer *m.* brusilëc, brusëc; (am Eise) drsalëc, drkalëc; —in *f.* brusarka; drsalka.
Schleifhandwerk *n.* brusarstvo.
Schleifmühle *f.* brusni mlin, brusilnica.
Schleifstein *m.* brus, brusník, brusni kamen.
Schleifung *f.* razdevanje, podiranje.
Schleifwerkzeug *n.* brusilo.
Schleihe *f.* linj, linjak, rúska.
Schleim *m.* sliz (-i), sluz (-i), slez; žleza; (Speichel) slina; (Rotz) smrkëlj; Schleim- slizni, sluzni.
schleimartig slizast, sluzast.
schleimen sliz delati, sluzeti (-im).
Schleimfieber *n.* slizna vročnica.
Schleimfluss *m.* slizotòk.
Schleimhaut *f.* sluznica; slizna mrena.
schleimig slizav, slizëk, sluzën.
Schleimschichte *f.* sluznica.
Schleimstoff *m.* slizëc, sluzëc, slezovina.
Schleimthier *n.* sluznjak, sliznjak.
Schleiße *f.* treska, trska, trščica.
schleißen (Kleid) odrgniti se, oguliti se; (spalten) cepiti, klati (koljem), dreti (derem); (Federn) skubsti, pukati.
Schleißer *m.* skubëc, pukalëc.
schleißig zlizan, oguljen.
schlemmen požreševati, nezmerno pojedati in popivati.
Schlemmer *m.* požrešnik.
Schlendergang *m.* lena hoja; pohajkovanje; kinkava hoja (Steierm.).
schlendern leno hoditi; pohajkovati, plaziti se, opletati.
Schlendrian *m.* *fig.* staro kopito; stara navada, stara šega; dem — folgen po starem kopitu delati.
Schlengel *m.* zadrga, zanka.
schlenkern *intr.* kinkati; (m. d. Füßen) bingljati; (mit d. Armen) mahati; *tr.* metati (mečem), lučati, zadegati.
Schleppe *f.* (Schlepp) rep, pomet; vlek, vlak.

schleppen *tr.* vlačiti, drpaliti, vleči (vlečem); (wohin) privleči; (bis zur Müdigkeit) navlačiti; *intr.* vleči se, pometati.

Schleppenträger *m.* vlekonosĕc.

Schleppkleid *n.* obleka z repom, obleka z vlekom.

Schleppnetz *n.* draga.

Schleppsack *m.* malha, torba.

Schleppschiff *n.* vlečena ladija.

Schlepptau *n.* vrv (-i), vlačilna vrv; ins — nehmen na sé otvezti.

Schleuder *f.* prača, lučanka, lučalnica, ščipalka.

Schleuderer *m.* pračar, lučalĕc.

schleudern lučati, metati (mečem); vreči (vržem), zagnati (-ženem), zalučati, zakrepeliti; (m. d. Waren) pod nič dajati, v lastno škodo prodajati.

schleunig *adi.* hitĕr, nagĕl, urĕn, spešĕn, brz, jadern; *adv.* nagloma, brž, prec, pri tej priči.

Schleunigkeit *f.* spešnost, urnost.

Schleuse *f.* zatvornica, zapor; (an d. Mühle) rake *pl.*; žleb, splav.

Schlich *m.* skrivna pot, stranska pot, ovinĕk, smuk; (Versteck) skrivališče; (Kunstgriff) zvijača; (in Bergwerken) mél (-i).

schlicht priprost, preprost; (eben) ravĕn, gladĕk; (Haar) nekodrast; der —e Menschenverstand zdrava pamet (-i), prirojeni razum; prostodušĕn.

Schlichtart *f.* široška, bradlja, bezjača.

Schlichte *f.* tkalski klej.

schlichten ravnati, vrstiti, zlagati, ličiti; zravnati, zvrstiti, zložiti; (Holz) skladati, zlagati; (behauen) tesati (tešem); obtesati; porezati (-režem); (bei Gerbern) strgati; ostrgati; *fig.* (Streit) razsoditi, poravnati, pomiriti.

Schlichthobel *m.* ličnik.

Schlichtmeißel *m.* likalnik.

Schlichtung *f.* sprava, poravnava, pomirjenje.

Schlick *m.* glen, sliz (-i), muzĕlj.

Schlickboden *m.* ozibi *pl.*, grezovina, grez (-i).

Schlickgrund *m.* grezovina, grez (-i).

Schlief *m.* svalĕk.

schliefen lezti, laziti, muziti se, vlačiti se, plaziti se.

schliefig svalkast, nezapečén.

schließbar zapórĕn, zaklepalĕn.

Schließe *f.* zaponka, iglica; (Schleuse) zatvornica; (an den Büchern) zapenĕc; (an der Thüre) zátika.

schließen zapreti, zatvoriti, pripreti; *impf.* zapirati, pripirati; (mit dem Schlosse) zakleniti, *impf.* zaklepati; (in Ketten) vkleniti, vkovati; *impf.* vklepati; (beenden) končati, dokončati, dovršiti, dognati (-ženem), skleniti; *impf.* sklepati, končevati; in sich — obseči (-sežem), *impf.* obsegati; Vertrag — pogoditi se, pogodbo skleniti; Frieden — pomiriti se, mir skleniti; Augen — zamežati (-mežim), oči zatisniti; in die Arme — objeti (objamem), *impf.* objemati; (philosoph.) skleniti, zaključiti; *impf.* sklepati, soditi; (eine Versammlung) razpustiti, skleniti; *impf.* razpuščati; (Protokoll) skleniti, *impf.* sklepati; sich — zapreti se, zakleniti se; *impf.* zapirati se, zaklepati se; strniti se, *impf.* strinjati se; die Wunde schließt sich rana se zaceli.

Schließer *m.* zapiralĕc; ključar.

Schließfrucht *f.* rožka.

schließlich *adi.* zadnji, poslednji; *adv.* končno, naposled, na zadnje, poslednjič.

Schließmuskel *m.* zapornica.

Schließnagel *m.* zapah, zatik.

Schließungsdraht *m.* polarna žica.

Schliff *m.* ubrus, obrusĕk; *fig.* lik, olika.

Schliffflächen *pl.* obrušene ploskve *pl.*

schlimm hud, hudobĕn, škodljiv; (streng) ostĕr, osorĕn; es geht ihm — slaba se mu godi, sila mu prede; (schlecht) grd, hud; —e Augen bolne —, boleče oči; —er Finger prst boli; —er werden hujšati se, hujši prihajati.

Schlingbaum *m.* dobrovítovina.

Schlinge *f.* nastava, zadrga, zanka, progla; (Masche) petlja, svitĕk; (am Seile) oko (očesa); krotovica; in —n fangen v zadrge loviti.

Schlingel *m.* nemarnež, zanikarnik, malopridnež, štorklja.

schlingelhaft zanikarĕn, malopridĕn, štorkljast.

schlingen lokati (ločem); (Speisen) žreti, goltati; *impf.* požirati; sich satt

— nažreti se, nasrebati se; er kann nicht — požirati ne more; (mit einer Schlinge) zadrgniti, zavezati (-vežem); *impf.* zadrgovati; sich — viti (vijem) se, motati se, vijugati se; oviti se, omotati se, okleniti se, oprijeti (-primem) se; *impf.* oklepati se, oprijemati se.

Schlinger *m.* požeruh, požrešnik, goltalěc; ovijalěc.

Schlingfaden *m.* vitica, ročica.

Schlinggewächs *n.*, —**kraut** *n.* ovijalka.

Schlingpflanze *f.* plezalka.

Schlitten *m.* sani *f. pl.*, smuči *f. pl.*, vlake *pl.*; (Hand—) samotežnice *pl.*, samotežke *pl.*; — fahren sanjkati, saninkati, smicati se.

Schlittenbahn *f.* saniněc, saninjak.

Schlittenfahrt *f.* sánjkanje.

Schlittschuh *m.* drkalica; krplja; — fahren drkati se, drsati se.

Schlittschuhfahrer *m.* drsalěc, drčalěc.

Schlitz *m.* razpor, razpora, razporěk; (in Stein) prereza, reža; (an d. Feder) precép, razcep, razcepěk.

schlitzen parati, porjati (porjem); razpárati, prerezati (-režem); (spalten) cepiti, klati (koljem), kalati; razcepiti, razklati.

schlitzig z razporkom; razporjan, precepljen.

Schloss *n.* ključavnica; (Anhänge—) žabica; unter — und Riegel pod ključem, pod zaklepom; (Burg) grad, grajščina; (Castell) trdnjava; Schloss- grajski, grajščinski.

Schlossberg *m.* hrib z gradom, grad.

Schlossbewohner *m.* grajski človek.

Schloße *f.* toča; es fallen —n toča gre, — se usiplje.

schloßen, es schloßt toča gre.

Schlosser *m.* ključavničar.

Schlosserhandwerk *n.* ključavničarstvo.

Schlossgarten *m.* grajski vrt.

Schlosshauptmann *m.* grajski poveljnik, gradnik.

Schlosskapelle *f.* grajska kapelica.

Schlossnagel *m.* svornik.

Schlossplatz *m.* predgradje, dvorišče.

Schlossvogt *m.* grajski oskrbnik.

Schlosswache *f.* grajska straža.

Schlosszahn *m.* sklepni zoběc.

Schlot *m.* dimnik.

Schlotter *m.* glen.

Schlotterapfel *m.* klopotěc, ropotěc.

schlotterig mahadrav, klopotav, ohlapěn.

schlottern drgetati (-gečem), cepetati; tresti (tresem) se; mahedrati; opletati se; mahati.

schlotternd tresonòg.

Schlotterohr *n.* klapouha žival (-i).

Schlucht *f.* (Kluft) prepad, globel (-i); (Hohlweg) klaněc; tokáva, jarěk; deběr, zijati *pl. f.*, grapa.

schluchzen kolcati, skomukati, hlipati; hlipa od. kolca se mi; (weinen) ihteti (ihtim) se, cmeriti se; er kann vor — nicht reden beseda se mu trga.

Schluchzen *n.* kolcanje, hlipavica; ihtenje, jok.

Schluchzer *m.* kolcalěc.

Schluck *m.* požir, požirěk, pogoltljej; srkljej, posrebljej; in einem — na jeden dušěk; einen — thun goltniti, srkniti, srebniti.

schlucken goltniti, požreti, použiti (-žijem); *impf.* goltati, požirati; (Flüssiges) srkniti, posrkati, srebniti, posrebati (-srebljem, -srebam); (genug) nagoltati se, nasrebati se.

Schlucker *m. fig.* ein armer — ubožěc, siromak, ubog trpin, revež.

Schluft *f.* s. Schlucht.

Schlummer *m.* dremotěc, dremež, drem, dremota; *fig.* smrt (-i).

Schlummerer *m.* dremalěc; dremalo.

schlummerig dremotěn, dremav, dremljiv.

schlummerlos s. schlaflos.

schlummern dremati (dremljem, -am), pospavati; genug — nadremati se.

Schlummersucht *f.* dremavica; dremljivost.

Schlund *m.* golt, goltaněc, grtaněc, grlo, požirák; (Rachen) žrelo; *(bot.)* grlo; (d. Geflügels) golžún; (Abgrund) posed, prepad, brezdno; (Wasser) tomún, krnica, požiralka; Schlund- goltni.

Schlundblasenfische *pl.* oddušnikarice *pl.*

Schlundkopf *m.* golt.

Schlundröhre *f.* ješčnik, požirák.

Schlupf *m.* smuk.

schlüpfen, schlupfen smukniti, šiniti, puhniti; *impf.* smukati, puhati; (aus

d. Hand) zdrkniti, izpolzniti se; (durch eine Öffnung) splaziti se, zmuzniti se skoz.

ſchlüpferig polzěk, spolzěk, opolzěl, sklizěk; (Rede) kosmat, pohujšljiv, umazan.

Schlupfweſpe *f.* najezdnik.

Schlupfwinkel *m.* zakotěk, zakotje, skrivališče.

Schlurf *m.* srkljej, srebljej.

ſchlürfen srkati (-kam, -čem), srebati (-bljem), lokati (-čem), lockati; posrkati, posrebati, polokati.

Schlürfer *m.* srkalěc, srebalěc.

Schluſs *m.* koněc, sklep, dovršěk, zvršěk, svrha; (Schließen) zaprtje, zaklep, koněc; (Syllogismus) sklep, zaključěk, silogizěm; (Entſchluſs) sklep, odločěk, določěk; (Urtheil) razsoděk; — der Debatte završěk razgovora; am Schluſſe koněc; Schluſs= končni, poslednji.

Schluſsact *m.* poslednje dejanje.

Schluſsart *f.* vrsta zaključevanja, način sklepanja, — zaključevanja.

Schluſsbein *n.* kolěk, boderna kost (-í).

Schluſsbericht *m.* končno poročilo.

Schlüſſel *m.* ključ; ključěk.

Schlüſſelbein *n.* ključnica.

Schlüſſelblume *f.* trobéntica, jeglič, jagolnica, brkončica. [*pl.*

Schlüſſelbund *m.* zvezěk ključev, ključi

Schlüſſelverwahrer *m.* ključar.

Schluſserkenntnis *f.* končni razsoděk, završni razsod.

Schluſsfaſſung *f.* sklep, ukrep, določba.

Schluſsfigur *f.* način zaključevanja.

Schluſsfolge *f.* posleděk.

Schluſsgebet *n.* zadnja molitěv.

Schluſsgedanke *m.* poslednja misěl (-i).

ſchlüſſig končni, sklepni.

Schluſskette *f.* sklepovna vrsta, zaključna vrsta.

Schluſskraft *f.* razsodnost.

Schluſsprüfung *f.* vélika skušnja.

Schluſspunkt *m.* pika.

Schluſsrechnung *f.* obračun, končni račun, sklepni račun.

Schluſsrede *f.* završni govor.

ſchluſsrichtig dosleděn.

Schluſsſatz *m.* zaključěk, izvod.

Schluſsſtein *m.* zagvozda, sklepnik.

Schluſsvermögen *n.* razsodnost.

Schluſsvertheidigung *f.* končni zagovor.

Schluſsweiſe *f.* način zaključevanja.

Schluſszeichen *n.* končaj.

Schmach *f.* sramota, psovanje, zasramba, poroga.

ſchmachbedeckt osramočen, zasramovan, psovan.

ſchmachten (Hunger) medleti (-ím), omagovati; (Durſt) zevati; (Brot) stradati; (ſich ſehnen) koprneti (-ím), hrepeneti.

ſchmächtig droběn, meděl, taněk, šiběk, prežet.

Schmächtigkeit *f.* drobnost, šibkost, šibkota.

ſchmachvoll sramotilěn, sramotěn, nesraměn.

ſchmackhaft slastěn, vkusěn, tekovit.

Schmackhaftigkeit *f.* slast (-i), tek, slastnost, vkusnost, tekovitost.

Schmäh= sramotilni.

Schmähbrief *m.* sramotilno pismo.

ſchmähen sramotiti, zasramovati, grditi; (ſchelten) zmerjati, psovati (psujem), obirati; (tadeln) grajati, oštevati, očitati komu kaj.

Schmäher *m.* zasramovalěc, psovalěc, obiralěc, grajalěc; —in *f.* zasramovalka, psovalka.

Schmähgedicht *n.* sramotilna pesěm (-i).

ſchmählich *adi.* sramotěn; *adv.* grdo, sramotno, zaničljivo.

Schmährede *f.* zasramovanje, psovka, sramotilne besede *pl.*, sramotilěn govor.

Schmähſucht *f.* sramotilnost, jezičnost, opravljivost, obrekovalnost.

ſchmähſüchtig obrekljiv, opravljiv, sramotilěn, psovalěn.

Schmähung *f.* sramotitěv, zasramba, zasramovanje, graja, obiranje.

Schmähwort *n.* sramotilna —, obrekovalna beseda, psovka. [běn.

ſchmal ozěk, tesěn; (fein, dünn) dro-

ſchmalblätterig ozkolist.

ſchmalbrüſtig ozkoprs.

Schmäle *f.* ozkost, ožina, tankost, tesnota.

ſchmälen godrnjati, kričati (-čím), gobezdati, kregati se.

ſchmälern (ſchmäler machen) ožiti; poožiti; (enger machen) tesniti; stes-

niti; (geringer machen) kratiti, manjšati, krajšati; *impf.* prikratiti, zmanjšati; d. Ehre — obrekovati koga, čast kratiti komu.

Schmalhans *m.* stradač, stradalěc, trpin.

Schmalkäfer *m.* ozkokrilěc.

Schmalkopf *m.* ozkoglavěc.

Schmalnase *f.* ozkonósa opica.

Schmalte *f.* smalta.

Schmalvieh *n.* drobnica.

Schmalz *n.* maslo; (Thierfett) salo, mast (-í); zabel (-i), zabela; Schmalz- maslén.

Schmalzbirn *f.* maslenka.

schmalzen beliti, zabeljevati; zabeliti; začiniti, *impf.* začinjati.

Schmalzkübel *m.* deža, maslovnjak.

Schmalzmus *n.* maselnik, morka, tropinje, troska.

Schmant *m.* (Milchrahm) smetana; (in Salzwerken) pena.

schmarotzen zastónj jesti (jem) in piti (pijem); (bei Hochzeiten) prežati, oglariti, zaplečevati; prisliniti se.

Schmarotzer *m.* prislinjeněc; (b. Hochzeiten) oglar, šeškar, kobilčar, prežar; lizun; (Thier) zajedalěc.

Schmarotzerpflanze *f.* zajedalka.

Schmarre *f.* brazgotina, obrastlěk, proga; s. Narbe.

Schmarren *m.* (eine Mehlspeise) praženi žganci.

Schmatz *m.* cmok, mlask; *fig.* poljuběk.

Schmatze *f.* panj, paroběk, štor.

schmatzen cmokati, mlaskati; cmokniti.

Schmatzer *m.* cmokalěč, mlaskalěc.

Schmauch *m.* dim, čad, smod.

schmauchen kaditi se, puhati, čaditi se; Tabak — puhati, kaditi, tobak piti (pijem); ein wenig — pokaditi.

schmäuchen (Bienen) bučelam kaditi, z dimom preganjati bučele; (Fleisch) meso kaditi, okajati, prekajati, sušiti, voditi.

Schmaucher *m.* kadilěc.

schmauchig zakajen, dimnat.

Schmauchstube *f.* čadnica, dimnica, kadilnica.

Schmaus *m.* pojedina, obéd, gostija, pir, godovanje.

Schmausbruder *m.* gostovalěc, gostnik.

schmausen gostiti se, gostovati se, pasti (pasem) se; (Namensfest) godovati; (Hochzeit) pirovati.

Schmauser *m.* lahkoživěc, dobrojeděc, ritopáš; —in *f.* lahkoživka.

Schmauserei *f.* gostija.

schmecken (hinsichtlich d. Geschmackes) dišati (-ím), tekniti, prileči (-ležem) se; die Speise schmeckt jed diši, — se prileže; es schmeckt süß, bitter sladko, grenko je; der Wein schmeckt mir vino se mi prilega, — mi je všeč; nach etwas — po čem dišati, duh imeti (imám), slast imeti po čem, cikati na kaj; (kosten) pokusiti, vardeti; *impf.* pokušati, vardevati; nicht — können einen anderen ne more prestati, — videti; er soll auch — naj izkusi tudi on; d. Arbeit will ihm nicht — delo mu smrdi; ich lasse mir wohl — dobro jem.

Schmecker *m.* (s. Leckermaul) pokuševalěc.

Schmeichelei *f.* prilizovanje, laskanje, dobrikanje; lepa beseda; e. — sagen kaj lepega reči.

schmeichelhaft (Person) prikupljiv, prilizljiv, dobrikav, laskav.

Schmeichelhaftigkeit *f.* priliznenost, laskavost, prilizljivost.

schmeicheln (v. Hunde) pes se raduje; (vom Menschen) prilizovati se, sladiti se, sladkati se, dobrikati se, laskati se, omiljati se, prikupovati se; prikupiti se, prilizniti se; s. a. streicheln.

Schmeichelrede *f.* priliznene besede *pl.*; sladke —, laskave besede *pl.*

Schmeichelwort *n.* laskava beseda.

Schmeichelzunge *f.* sladěk jezik, medena usta *pl.*

Schmeichler *m.* prilizovalěc, lizún, laskatelj, dobrikavěc, sladkáč; —in *f.* prilizovalka.

schmeichlerisch priliznen, laskav, prilizovalski.

schmeidig droběn, teněk, strunast.

schmeißen s. werfen.

Schmeißfliege *f.* zapljunkarica.

Schmelz *m.* (Glasur) lošč, lesk; (der Zähne) sklenina.

schmelzbar taločn, topljiv, raztopljiv, raztalěn.

Schmelzbarkeit *f.* talnost, raztopljivost.

Schmelzbutter *f.* maslo, razpuščeno maslo.
schmelzen *tr.* topiti, taliti, plaviti, tajati; raztopiti, razpustiti, raztajati; *impf.* raztapljati, razpuščati; (emaillieren) leščiti, loščiti, stekliti; polosčiti, postekliti; *intr.* (flüssig werden) topiti se; raztopiti se; (Erz) taliti se; (Eis) tajati se; (Schnee) kopneti; skopneti.
Schmelzer *m.* plavĕc, topilĕc, raztapljalĕc.
Schmelzerei *f.* s. Schmelzhütte.
Schmelzfarbe *f.* kovinska barva.
Schmelzglas *n.* stekleno loščilo.
Schmelzhaus *n.* s. Schmelzhütte.
Schmelzhütte *f.* topilnica, talilnica; plavilnica, plavež (plavž).
Schmelzherd *m.* tališče, topišče.
Schmelzkunst *f.* plavstvo, topilstvo.
Schmelzofen *m.* plavež, topilna peč (-í).
Schmelzprocess *m.* talitĕv, plavitĕv.
Schmelzpunkt *m.* tališče.
Schmelzschupper *m.* sklenoluska.
Schmelztemperatur *f.* tališče.
Schmelztiegel *m.* topilnik, topilni lonĕc.
Schmelzwerk *n.* topilnica, pretapljalnica.
Schmelzwerkzeug *n.* topilno orodje.
Schmer *n.* mast (-í), salo, tolšča; (Wagen—) kolomáz (-i); (aus Pech) smolnjak.
Schmerbauch *m.* trebušnik, trebušnjak.
Schmergel *m.* s. Schmirgel.
Schmerhändler *m.* salár.
Schmerle *f.* smrkež.
Schmerz *m.* (Leibes—) bolečina, bolest (-i), bol (-í); ein heftiger — huda bolečina; ich empfinde — boli me; (des Gemüthes) žalost, bridkost, žal, tuga, toga; mit —en erwarten težko pričakovati; der — lässt nach bolečina odlega; der — hat nachgelassen odleglo mi je.
schmerzen boleti, trapiti, peči; (recht —) razboleti se; *fig.* žal biti komu.
Schmerzengeld *n.* plačilo za prestane bolečine.
schmerzenstillend bolotažĕn, bolečino olajšujoč.
schmerzhaft bolèč, boléstĕn, skelèč; (moralisch) žalostĕn, bridĕk; —e Krankheit huda —, bridka bolezĕn (-i).
schmerzlich s. schmerzhaft.
schmerzlos brez bolečin, brezbolestĕn.
schmerzvoll poln bolečin, prežálostĕn.
Schmetterling *m.* metúlj, motovilĕc; (Nacht—) veša; *fig.* veternik, nestanovitnež, metúlj.
schmetterlingsartig metuljast.
Schmetterlingsblüte *f.* metuljasti cvet.
Schmetterlingsblütler *pl.* metuljnice, stročnice *pl.*
schmettern hruščati (-ščim), hrumeti, treskati, šklefetati (-tam, -ečem); zatreskati, zahruščati; (Trompete) bučati (-čím), doneti; zadoneti; (Vogel) žvrgoleti, gostoleti. [leč.
schmetternd hrumĕn, hruméč; gosto-
Schmied *m.* kovač; Schmied- kovaški.
schmiedbar kovĕn, koválĕn.
Schmiede *f.* kovačnica. [nakov.
Schmiedeambofs *m.* nakovalo, naklo,
Schmiedearbeit *f.* kovaško delo.
Schmiedeeisen *n.* kovno železo.
Schmiedehandwerk *n.* kovaštvo.
Schmiedemeister *m.* kovaški mojstĕr.
schmieden kovati (kujem); Verse — pesmariti; (Ränke) snovati (snujem), plesti (pletem), naklepati.
Schmiedesinter *m.* okújine *pl.*
Schmiedezange *f.* kovaške klešče *pl.*
Schmiedin *f.* kovačica.
Schmiege *f.* kljuka, ogelnica.
schmiegen (von Werkleuten) ukloniti, upogniti, nagniti; *impf.* uklanjati, upogibati (-gibljem), nagibati; sich — viti (vijem) se, ovijati se, oklepati se, oprijemati se; sich in einen Winkel — stisniti se, skljúčiti se; *fig.* ravnati se po kogar volji.
schmiegsam vitĕk, gibĕk, gibčĕn, voljĕn; s. nachgiebig.
Schmiele *f.* ostrica, paholka. [nina.
Schmieralien *pl.* čečkarija; podkup-
Schmierarzt *m.* mazáč.
Schmierbauch *m.* s. Schmerbauch.
Schmierbrand *m.* smrdljiva snet (-i).
Schmierbüchse *f.* posoda za kolomáz, kolomaznica.
Schmiere *f.* mazilo, maža; mast (-í).
schmieren mazati (mažem), maziliti, mazariti; namázati, pomaziliti; (schlecht schreiben) čečkati, mazati (mažem); (bestechen) podkupiti.

Schmierer *m.* mazáč, mazalěc.
Schmiererei *f.* čečkarija; mazaštvo.
Schmierhändler *m.* kolomazar.
schmierig mastěn, umazan; sich — machen umazati se; —er Mensch umazaněc.
Schmierkäse *m.* s. Quark.
Schmiermittel *n.* mazilo.
Schmiersalbe *f.* maža, mazilo.
Schminkbüchse *f.* lepotićnica.
Schminke *f.* lepotilo, rumenilo; lepšava; lepotíca.
schminken lepotiti, lepotičiti; sich roth — rdečíti se, rumeniti se; sich weiß — beliti se.
Schminkerei *f.* lepotičenje.
Schmirgel *m.* gladilni —, likalni kamen, smirěk.
schmirgeln žaréti, žaltoveti.
Schmiss *m.* švrk, mah, mahljej, lučaj.
Schmitz *m.* švrk, šleněk, udar; einen — geben šleniti koga, švrkniti, kreniti.
Schmitze *f.* (Ende der Peitsche) pokalnik, lesk.
schmitzen švrkati; švrkniti, šleniti, kreniti.
Schmolle *f.* (Brot) sredica, skorja.
schmollen kujati se, gnévati se; skujati se, udrgoriti se, šobo napeti (-pnem).
Schmoller *m.* kujalěc.
schmollig kujav, gnevav.
Schmorbraten *m.* dušeno meso, opr-ženo meso.
schmoren *tr.* čmažiti, pržiti, pariti, cvreti (cvrem); opariti, očmažiti; *intr.* pariti se, pržiti se.
schmuck brhěk, zal, čeděn, krasěn.
Schmuck *m.* kras, lišp, lepotija; lepotina, lepotičje; serbokr. nakit; (Putz) gizda; (—sache) dragotina, lepotina.
schmücken lepotiti, lepšati, zaljšati, krasiti, gizdati; olepotiti, okrasiti, ogizdati; kititi; nakititi.
Schmuckfeder *f.* lišpno pero (peresa), nakitno pero.
Schmuckgegenstand *m.* gizdovina. [nar.
Schmuckhändler *m.* lepotinar, dragoti-
Schmuckkästchen *n.* škrinjica za lepotine.
Schmuckkette *f.* lišpna verížica, nakitna verížica.
schmucklos priprost, prost; neozaljšan.
Schmucksache *f.* lepotina, dragotija.
Schmuckware *f.* s. Schmuckwerk.
Schmuckwerk *n.* lepotina, dragotina; dragotinje.
Schmuckwort *n.* ukrasna beseda.
Schmudel *m.* nesnaga.
schmudeln brazdati, svinjati; obrazdati, osvinjati.
Schmuggelei *f.* s. Schleichhandel.
schmuggeln s prepovedano robo kupčevati, tihotapiti.
Schmuggler *m.* tihotapěc; s. Schleichhändler.
schmunzeln múzati se, muziti se; namuzniti (-znem) se, smehljati se.
schmunzelnd muzav, smehljaje se, namuznivši se.
Schmutz *m.* nesnaga, skvrna, kalja, nečistota.
Schmutzärmel *m.* rokavěc.
schmutzen brazdati, skvrniti; umazati (-žem), zamazati, ogrditi, povaljati.
schmutzig umazan, zamazan, grd, obrazdan, nečeděn, skvrn; (im Gesichte) breškast, ubrečkán; (geizig) skop, umazan, skoporit.
Schmutzigkeit *f.* umazanost.
Schmutzrede *f.* nesramno —, kosmato —, umazano govorjenje. [list.
Schmutztitel *m.* vnanji —, namestni
schmutzvoll ves umázan.
Schnabel *m.* kljun; *dem.* kljunčěk; *fig.* goběc, jezik; (Schiffs—) rilěc, nos.
schnabelartig kljunat.
Schnäbelei *f.* poljubovanje, lizanje.
schnabelförmig kljunast.
schnäbeln sich ljubkovati.
Schnabelkräuter *pl.* kljunarice *pl.*
Schnabelthier *n.* kljunaš.
Schnack *m.* šala, burka; (Geschwätz) prazno klepetanje.
schnacken burke uganjati; klepetati, blebetati.
Schnake *f.* komar; (Schlange) belouška; (lustiger Einfall) šala, burka, gluma. [pavliha.
Schnakenmacher *m.* glumáč, šaljivěc,
schnakisch šaljiv, burkast, smešěn.
Schnalle *f.* zapona, zaponěc, kopča, penklja; (Klinke) kljuka.
schnallen zapeti (-pnem), zakopčati, zapenkljati; *impf.* zapenjati, kopčati, penkljati.

Schnalz *m.* mlask, lusk, dlesk, pok.
schnalzen luskati, mlaskati, dleskati, pokati; lusknuti, mlasniti, pokniti.
Schnalzer *m.* mlaskalěc, mlaskáč, dleskalěc; s. Schnalz.
Schnalzerpeitsche *f.* pokača. [šavs!
schnapp! *interj.* čap! hlast! hap!
Schnappe *f.* padnica.
schnappen hlápniti, hlástniti, šápniti, šávsniti, zíniti; *impf.* hlapati, hlastati, šapati, šavsati; (nach Luft) hliptati, zevati; *fig.* koprneti (-nim).
Schnapper *m.* hlastáč, hlastalěc; (Sache) prožljej.
Schnäpper *m.* puščalo.
Schnappfeder *f.* prožina, vzmet (-i).
Schnapphahn *m.* s. Schnapper.
Schnappmesser *n.* sklepěc, (sključek in Steierm.), zaklepčěk; brítvica.
Schnappsack *m.* malha, torba.
Schnaps *m.* žganje, žganjica.
Schnapsbruder *m.* žganjepivěc, žganjar.
Schnapsbude *f.* žganjarna. [riti.
schnapsen žganje piti (pijem), žganja-
Schnapstrinker *m.* žganjepivěc.
schnarchen smrčati (-ím), hrčati (-ím), hrguliti, hrliti, hropati (-pljem), drnohati; zasmrčati, hrkniti; (mit rauher Stimme sprechen) rohneti (-ím).
schnarchend smrčav, hrkav, hrapav, drnohav.
Schnarcher *m.* smrčalo, smrčin, smrčalěc, hrkalěc; —in *f.* smrčinka.
Schnarre *f.* klopotěc, klopotulja, ropotača.
schnarren škripati (-pljem), hreščati (-ím), škrgútati; (b. d. Aussprache des „R") grkati, pogrkovati; zaškripati.
schnarrend škripav, škrgutav, škripajc.
Schnarrer *m.* škripalěc.
Schnarrheuschrecke *f.* škrebetaljka.
Schnarrwerk *n.* brundalo.
Schnatterei *f.* s. Plauderei.
Schnatterer *m.* s. Plauderer.
schnattern gagati, gogotati (-očem); žlobodrati, klobasati, klepetati (-am, -ečem).
schnauben sopihati, pihati (-am, -šem), sršeti; hrepeneti, dihteti. [pihati.
schnaufen hrkati, puhati; (vor Zorn)
Schnauzbart *m.* brki *pl.*, muštaci *pl.* u. brke *pl.*, muštace *pl.*, mustače *pl.*
Schnauze *f.* goběc, smrčěk; (Rüssel) rilěc, hrlěc; *dem.* gobčěk, rilčěk.
Schnecke *f.* polž; (Weibchen) polževka; trbonožěc; *fig.* slinověc, slinar, biba; Schnecken- polžji, polžev.
schnecken lezti (lezem) kakor polž.
schneckenartig, schneckenförmig polžast, po polževo zavit.
Schneckengang *m.* polžev hod; zavita pot (-i).
Schneckenhaus *n.* polžnica, polževa hiša, kopanja.
Schneckenhorn *n.* tipalnica, polžje tipalo; zaviti rog.
Schneckenklee *m.* laška detelja; (gemeiner —) meteljka, nemška detelja.
Schneckenlinie *f.* zavita črta, zavoj.
Schneckenpost *f.* polžev tek.
Schneckenschale *f.* Schneckenhaus.
Schneckenstiege, Schneckentreppe *f.* zavite —, zasukane —, polžaste stopnice *pl.*; okrogle stopnice *pl.*
Schneckenweg *m.* zavita pot; pot na zavoje.
Schnee *m.* sneg; *dem.* snežěk, snežič; (Firn—) zeleni sneg; (gefrorene Schneekruste) sren, srež; der — fällt sneg gre; der — fällt ein wenig sneg naletuje; ein Schneegestöber metež; d. — schmilzt sneg kopni; Schnee- snežni.
Schneeammer *m.* strnad.
Schneebahn *f.* tir; (für Fußgeher) gaz (-í), gaža.
Schneeball *m.* snežena kepa; *(Viburnum opulus)* kozja pogáčica, brogovita (dobrovita); —en werfen kepati se.
schneebedeckt zasnežen, zameten, s snegom pokrit.
Schneeberg *m.* snežnik, snežna gora.
Schneeblume *f.* snežnica.
Schneedecke *f.* sren, srež.
Schneefall *m.* sneg, zamet.
Schneefeld *n.* snežišče.
Schneefink *m.* s. Bergfink.
Schneeflocke *f.* snežinka; snežnice *pl.*; omraznica.
schneefrei kopěn; —e Stelle kopnica, prekopnja.
Schneegans *f.* snežna gos (-í).
Schneegefilde *n.* snežina; snežišče.
Schneegestöber *n.* metež, metenje, metavica, metelica.

Schneeglöckchen *n.* zvonček, dremalka.
Schneegrenze *f.* s. Schneelinie.
Schneehase *m.* planinski zajčc.
schneehaarig belolas. [laska.
Schneehaarige *m.* belolasčc; *f.* belo-
Schneehaufen *m.* zamet, kup snega; (vom Dache herabgefallen) ogrebovnik.
Schneehuhn *n.* snežna jerebica.
schneeicht snegast.
schneeig snežčn, snežnat.
Schneekäfer *m.* snežénka.
Schneekruste *f.* sren, srenčc, skrapa.
Schneelavine *f.* snežni plaz.
Schneelinie *f.* ločnica večnega snega; snežna črta.
schneelos s. schneefrei.
Schneeluft *f.* snežna sapa.
Schneemann *m.* snežák, sneženi mož.
Schneemeise *f.* plazica.
Schneemilch *f.* sneg, spenjeni belják.
Schneepflug *m.* oralo za sneg, snežno oralo.
schneereich snežnat.
Schneeregion *f.* snežni predel.
Schneerinde *f.* s. Schneekruste.
Schneeschichte *f.* plast (-í) —, lega snega, snežna plast.
Schneeschuh *m.* krplje (krpelj) *pl.*
Schneestaub *m.* drobni sneg.
Schneeverwehung *f.* zamet.
Schneewasser *n.* snežnica.
schneeweiß snežnobel.
Schneewetter *n.* snežno vreme (-ena).
Schneewolke *f.* snežni oblak, snežéni oblak.
schneidbar rezljiv, rezálčn.
Schneide *f.* réz, ostrina, ostrica; (Säure) reznost; die — verlieren skrhati se.
Schneidebank *f.* rezilni stol, rezilnik, kobila. [sekalce.
Schneideeisen *n.* rezilo, rezalo; sekalo,
schneideln klestiti, trebiti; oklestiti, obsekati, iztrebiti.
Schneidemesser *n.* rezni nož, rezák, rezilnik.
Schneidemühle *f.* žaga.
schneiden (mit d. Messer) rezati (režem); vrezati, odrezati, uteti (-tnem); krojiti; (Schere) striči (strižem); (Sichel) žeti (žanjem); požeti; (Sense) seči (sečem), kositi; pokositi, poseči; (Axt) sékati; odsékati; (Rasiermesser) briti (brijem); obriti; Thiere — kopiti; skopiti; mit schlechtem Messer — škrtati; Gesichter — pačiti se; es schneidet im Bauche reže —, grize —, kolje me.
schneidend režoč, grizóč; (Worte) zbadljiv, ostčr; (Kälte) hud; (Wind) vetčr brije.
Schneider *m.* (Kleidermacher) krojač; (sonst) rezčc, rezalčc; Schneider- krojaški.
Schneiderei *f.* krojaštvo, šivarsto.
Schneidergeselle *m.* krojaški pomagáč.
Schneiderin *f.* krojačica, šivilja; rezalka.
schneidern krojačiti, šivariti. [nica.
Schneiderwerkstätte *f.* krojačnica, šivar-
Schneidewerkzeug *n.* rezalo, rezilo; sekalo.
Schneidezahn *m.* prednji zob; sékalčc.
schneidig rezčn, ostčr; bridčk.
schneien, es schneit sneg gre, sneži, sneg pada, sneg naletuje; snežuje.
schnell *adi.* nagčl, hitčr, určn, brzčn, brz, roččn, jadern; *adv.* naglo, hitro, urno, brž.
Schnelle *f.* náglica, naglost, hitrost, urnost, ročnost, brzina, brzost.
schnellen *tr.* brcniti, brsniti; štrkniti; *impf.* brcati, brskati, štrkati; *intr.* švigniti, puhniti, odskočiti, odleteti; *impf.* švigati, puhati, odskakovati; m. d. Finger — luskati, pokati s prstom.
Schneller *m.* brsk, brc; (am Gewehr) jeziččk.
Schnellfahrer *m.* brzovoznik.
schnellfließend bistčr; brzotók.
schnellfüßig iskčr, hitrih nog, brzonog.
schnellgläubig lahkoverčn.
Schnelligkeit *f.* s. Schnelle. [kalica.
Schnellkäfer *m.* pokalica, kovač, ska-
Schnelläufer *m.* tekálčc, brzotèk, tekún.
Schnellpost *f.* nagla pošta, brzovoz.
Schnellritt *m.* nagla ježa.
Schnellschiff *n.* brzica. [pisčc.
Schnellschreiber *m.* hitropisčc, naglo-
Schnellschrift *f.* hitropis, naglopis.
Schnellschritt *m.* hitri korak.
Schnellsieder *m.* brzovár.
Schnellwage *f.* vaga na štedčr, prezmenica.
Schnellzug *m.* brzovlak.
Schnepfe *f.* kljunač; (Wald—) sluka (sloka); Schnepfen- kljunačev.

Schnepfenjagd *f.* lov na kljunače.
Schneppe *f.* čop, petlja; (an d. Kanne) nos, grlo.
schneuzen usekniti, *impf.* usekovati; (das Licht) utrniti, usekniti; *impf.* utrinjati; sich — usékniti se, *impf.* usekovati se.
Schneuzer *m.* usekovalĕc; (Lichtputze) utrinjalĕc.
Schneuztuch *n.* robĕc, usekovalnik.
Schnickschnack *m.* burke *pl.*, blebetanje, klepetanje.
Schnippchen *n.* brc, lusk, dlesk.
schnippisch jezičĕn, jezikav, besedljiv, odlajiv.
Schnitt *m.* sek, rez, rezanje; (Durchschnitt) prerez, prereza; (im Weinberg) rezatĕv, rezitĕv; (im Felde) žetĕv; (Gewinn) dobičĕk; (Zuschnitt) kroj; (am Buche) obreza; (Brot) ukrojĕk, urezĕk, urézanica; (an d. Feder) razcep; (Muster) kolomér.
Schnitte *f.* odrezan kos; in —n schneiden razkosati; (Obst—) krhĕlj.
Schnitter *m.* žanjĕc.
Schnitterfest *n.* dožetvina, dožetnica; (das Brot) dožetnik.
Schnitterin *f.* žanjica, ženjica.
Schnitterlohn *m.* žetnina.
Schnittermahl *n.* dožetnica, požinka.
Schnittfläche *f.* sečna ploskĕv.
Schnitthandel *m.* kupčija s krojnim blagom; kupčija na vatĕl, kupčija na drobno.
Schnitthandlung *f.* prodajalnica krojnega blaga.
Schnitthobel *m.* obrezilnik.
Schnittholz *n.* rožje; (abgeschnittene Reben) rezje, rožje.
Schnittlauch *m.* drobnjak.
Schnittling *m.* (Rebe) reznica; (Reis) cep, cepič, mladika.
Schnittmesser *n.* rezilnik; (Rebenmesser) reznik, noraz, vinjak.
Schnittöffnung *f.* prerez, prerézĕk, razreza.
Schnittware *f.* krojno blago; blago na vatĕl; láketno blago.
Schnittwarenhandel *m.*, —handlung *f.* s. Schnitthandel, —handlung.
Schnittwunde *f.* ureza, urezĕk.
Schnittzeit *f.* žetĕv.
Schnittzwiebel *m.* s. Schnittlauch.
Schnitz *m.* koščĕk, kosĕc; (Apfel—) krhĕlj, krhljič.
Schnitzarbeit *f.* rezba; rezbarsko delo.
Schnitzbank *f.* rezilnica, rezilni stol.
Schnitzel *n.* odrezĕk, zrezĕk.
schnitzeln rezljati; izrezljati.
schnitzen izrezovati, rezati.
Schnitzer *m.* rezbar, podobar; (Messer) rezilnik; (Fehler) pomota, pogrešĕk, hiba; einen — machen urezati se; zmotiti se.
Schnitzerei *f.* rezbarstvo.
Schnitzerin *f.* rezbarica.
Schnitzkunst *f.* rezbarstvo.
Schnitzler *m.* rezljalĕc.
Schnitzwerk *n.* rezba, rezbarski izdelĕk; dolbenina.
schnöde (eitel) ničemurĕn; (gering) malopridĕn, revĕn, uborĕn; (verächtlich) *adv.* zaničljivo, prezirno; —r Mensch odurni —, mrzki človek.
Schnödigkeit *f.* odurnost, ogavnost; ničemurnost.
schnopern, schnoppern vohati.
Schnörkel *m.* prepletka, zavita črta; čirečare *pl.*; zavitina, rezlina.
schnörkeln rezljati, prepletati.
schnüffeln vohati; (durch die Nase reden) hohnjati, nosljati.
Schnüffler *m.* vohún; hohnjáč.
Schnupfen *m.* nahod; — haben nahodĕn biti (sem); kih, kihavica, kihálka.
schnupfen njuhati; serbokr. šmrkati.
Schnupfer *m.* njuhálĕc.
Schnupftabak *m.* drobni tobak, tobak za nos.
Schnupftuch *n.* robĕc za nos, žepni robĕc, ruta.
Schnuppe *f.* utrínĕk.
Schnur *f.* motvoz; vrvca, prevoza; zadrguljica; eine — Perlen biseri na trak, niz biserov; über die — hauen iz ojnic stopiti, čez mero segati (sežem); mit Schnüren besetzen obšiti (-šijem) z vrvcami.
Schnurassel *f.* gostonoga, železna kačica, oskoruš, smrdečíca.
Schnürband *n.* zatezalni trak, zateznica.
Schnürboden *m.* vrvišče.
Schnürbrust *f.* zatezljivi modrec, zateznik, modrec na zadrguljico.

ſchnüren zadrgniti, zategniti; (anreihen) nabrati (-berem), nanizati na trak; *impf.* nabirati, nizati; ſich — povojiti se, zadrgavati se; *fig.* guliti, plehtariti, skubsti (skubem); oplehtariti, oguliti, oskubsti.

ſchnurgerade ravĕn, povrstĕn.

Schnürhaken *m.* zaponka, kopča.

Schnürleib *m.* zateznik, zatezljivi stan; ſ. Schnürbruſt.

Schnürnadel *f.* zateznična igla.

Schnurrbart *m.* brki *pl.*, muštaci *pl.*, muštace *pl.*, mustače *pl.*

ſchnurrbärtig brkast.

Schnurre *f.* renčalo, volk, brunda; ſ. Schnauze; (luſtige Erzählung) smešnica, kratkočasnica.

ſchnurren (Käfer) brenčati (-ím), brčati (-ím), brndati, brneti (brním); (Katze) presti (predem), gosti (godem); (überhaupt v. Thieren) renčati (-čím), drnjati, godrnjati.

ſchnurrend brenčav; godrnjav.

Schnürriemen *m.* jermenĕc, jermen.

ſchnurrig šaljiv, smešĕn.

Schnurrigkeit *f.* smešnost, šaljivost.

Schnürſchuh *m.* opanka, mestva; čižma.

ſchnurſtracks *adv.* na ravnost, ravno, premo.

Schober *m.* (Haufe Heu) kup, kopica, navĕl (Steierm.), stog, vrščáj, lonica; (Garben) stavĕk, razstavka; (60 Garben) kopa.

ſchobern stavkati, v stavke devati; (vom Heu) kopice ravnati, — delati, v kupe devati, stoge delati.

Schoberſtock *m.* ostrv (-í), stožnica, stožina, stožje, stežje.

Schock *n.* šestdeset (Eier); kopa, kup, množina; (Vögel) krdelo, vršelo, trop.

ſchocken butare delati; das Getreide ſchockt žito plenja, žito polni.

Schockgetreide *n.* žito v stavkah.

Schockholz *n.* hosta, vejevje, vrhovina.

Schofel *m.* odbirĕk, izvržĕk.

ſchofel, ſchofelig revĕn, slab, izvržen; kukavĕn.

Schofelware *f.* slaba roba, izmečĕk.

Schöffe *m.* ſ. Schöppe.

Schokolade *f.* čokolada; ſ. Chocolade.

Scholaſter *m.* učenik.

ſcholaſtiſch škólastičĕn.

Scholiaſt *m.* razlagalĕc starih knjig.

Scholien *pl.* pristavki *pl.*, dostavki *pl.*; opombe *pl.*

Scholle *f.* gruda, gruča, kepa, gleba; *fig.* domača zemlja; (Eis—) ledena plošča; (am Acker) odorĕk, kepa.

ſchollig grudat, kepat.

Schöllkraut *n.* krvavi mlečnik.

ſchon *adv.* že, uže, vre.

ſchön lep, zal, krasĕn, brhĕk, ličĕn; — ſtehen prileči (-ležem) se; (Jüngling) čedĕn, zal; (Stimme) prijetĕn; —es Geſchlecht lepi —, nežni spol; —e Welt omikani svet; —e Seele blaga duša; —e Summe lep denar; — thun božati koga, dobrikati se, prilizovati se komu.

ſchönäugig lepoòk.

ſchönblätterig lepolist.

Schöndruck *m.* natis na lice, natis na prvo stran.

Schöne *n.* lepota, krasota.

Schöne *f.* krasotica, lepotica.

ſchonen varovati, gledati na kaj; (nachſehen) prizanesti, zanesti; *impf.* prizanašati, zanašati.

ſchonend prizanesljiv, prizanašálĕn.

Schoner *m.* varovalĕc; prizanašalĕc.

Schönfärber *m.* barvar na svetlo od. na lepo, krasilĕc.

Schöngeiſt *m.* lepoznanĕc, krasoumĕc, krasotnik.

ſchöngeiſtig krasoumĕn, lepoznanski.

ſchöngelehrt krasoslovĕn, leposlovĕn; lepoznanski.

Schönheit *f.* lepota, krasota.

Schönheitsgefühl *n.* lepočutje, krasočut, čut od. čuvstvo lepote.

Schönheitsmittel *n.* lepotilo, krasilo.

Schönheitsſinn *m.* ſ. Schönheitsgefühl.

Schönheitswaſſer *n.* lepotična voda.

Schönſchreibebuch *n.* lepopisna knjiga, pisanka.

Schönſchreibekunſt *f.* lepopisje, krasopisje.

Schönſchreiber *m.* lepopisĕc, krasopisĕc.

Schönthuer *m.* prilizovalĕc, dobrikalĕc.

Schönthuerei *f.* prilizovanje, dobrikanje.

Schonung *f.* varovanje, prizanesba, prizanesljivost, usmiljenost; ohne — nemilo.

Schonungsfläche *f.* zareji odločen kraj.

schonungslos *adv.* brez usmiljenja; neusmiljeno, nemilo.
schönwangig lepoličěn.
Schopf *m.* kopa, čop; *dem.* kopica, čopěk; (Baum) vrh, vršič; einem den — beuteln lasati koga.
schopfartig kopast, čopast.
Schöpfbrunnen *m.* s. Brunnen.
Schöpfeimer *m.* vedro, vedrica, vedrce; (kleiner) korěc, polnik.
schöpfen črpati (-pljem), črepati, zajemati; polniti; počrepati, zajeti (zajmem); Athem — sapo v sé potegniti, zasopsti (-sopem); *impf.* sopsti; frische Luft — čisti zrak uživati; Muth — osrčiti se; er schöpft Verdacht sum se mu vzbudi; Urtheil — skleniti, sodbo storiti, razsoditi; Trost — potolažiti se; Nutzen — okoristiti se; der Kahn schöpft voda sili v čoln; d. Falke schöpft sokol pije; (schaffen) s. schaffen.
Schöpfer *m.* (Werkzeug) korěc, zajemnik, polnik; (Person) zajemalěc; (Erschaffer) stvarnik, stvaritelj; (Urheber) ustanovnik, začetnik, osnovatelj.
Schöpferhand *f.* roka stvarnica.
Schöpferin *f.* zajemalka, črepalka; ustanovnica.
schöpferisch tvorěn, stvoriteljěn.
Schöpferkraft *f.* tvornost, stvoriteljnost; samotvornost.
Schöpfgefäß *n.*, —geschirr *n.* črpalo, zajemalo; kalalo.
Schöpfgelte *f.* (zajemalna) golida, korěc, kablica.
Schopfhenne *f.* čopa, čopka. [nica.
Schöpflöffel *m.* zajemnica, zajemal-
Schöpfrad *n.* kolo s korci, samotežno kolo (-esa).
Schöpfschaufel *f.* plavnica.
Schöpfung *f.* (Erschaffung) stvaritěv; svet, stvarstvo, stvari *pl. f.*; vor der — des Urtheils predno se sodba izreče; (poet.) umotvor.
Schöpfungsgeschichte *f.* povestnica stvarjenja, zgodovina stvaritve sveta.
Schöpfwerk *n.* črpalo.
Schöppe *m.* sodni prisednik, prisežni mož; (Richter) sodnik.
Schoppen *m.* kolnica, klanica, lopa; (Gefäß) polič, bokal.
Schöps *m.* skopěc, brav, bravěc, koštrun; *fig.* cepěc, bedák; Schöpsen- skopčev, koštrunov.
Schöpsenbraten *m.* pečena skopčevina.
Schöpsenfleisch *n.* skopčevina, bravina, koštrunovo meso.
Schorf *m.* krasta, škorljup, skrlup.
Schornstein *m.* dimnik.
Schornsteinfeger *m.* dimnikar, strugar (Steierm.).
Schoss *m.* (Zweig) mladika, odrastlěk; (Rebe—) rozga, mladje.
Schoß *m.* krilo, naročje, lono, kolena *pl.*; im —e der Erde v krilu zemlje, v zemlji; im —e der Familie med svojimi; dem Glücke im —e sitzen ljubljeněc sreče biti (sem); die Hände in den — legen roke križem držati (-ím), poleniti se.
schossen poganjati, hobatati, stebliti.
Schoßhund *m.* kužěk, naročni pěs.
Schoßkind *n.* ljubčěk, ljubljeněc, srčěk, milčěk, pestovaněc.
Schössling *m.* mladika; rozga.
Schossrebe *f.* mladica, mladika, rozga.
schossreich poln mladik.
Schötchen *n.* luščěk; stročěk.
Schote *f.* lusk, luska, luščina, kozulja; (Hülse) strok; *coll.* stročje.
schotenartig luskast, strokast.
Schotenerbsen *pl.* grah v stročji.
schotenhabend stročnat.
Schotenklee *m.* turška detelja.
Schotenpflanze *f.* lusknica.
schotig lusknat, stročnat.
Schotten *m.* sirotka, skuta.
Schotter *m.* prod, gramoz, grušěc, grupež, brebir, sip; die —bank gruščarica.
schotterig prodnat, prodovit.
schottern cesto posuti (-spem u. -sujem), navoziti cesto; *impf.* posipati, navažati.
schraffieren črtkati; mrežkati.
Schraffierung *f.* črtkanje; črtke *pl.*
schräg *adi.* poprečěn, poševěn, kriv; *adv.* na pošev, poprek, povprek, prek.
Schräge *f.* poprečnost, poševnost.
Schragen *m.* kobila, kozača, kozěl, stol.
Schramme *f.* praska, proga, brazgotina.
schrammen prasniti, oprasniti; *impf.* praskati.

schrammig progav, brazgotinast.

Schrank *m*. omara, skrinja.

Schranke *f*. ograja, ograda, zagraja; (Grenze) meja; (Zoll—) carinska pregrada, prečnica, šranga; in den —n erscheinen na borišče priti (pridem); in seinen —n bleiben mere držati (-ím) se; keine —n kennen mere ne vedeti (vém).

schränken *tr*. križem devati; einen Platz — graditi; *intr*. (im Gehen) šepati, petlje delati, opotekaje se iti (grem). [neugnan.

schrankenlos neograjen, neomejen,

Schrankenlosigkeit *f*. brezmejnost, neoméjenost. [lizovalěc.

Schranze *m*. (Hofschranze) lizun, pri-

Schraube *f*. vijak; Schrauben= vijakov.

schrauben viti (vijem); privijati, vintati; priviti; geschraubt sprechen zavito —, zasukano govoriti.

Schraubenbohrer *m*. sveděr za vijake.

schraubenförmig vijakast.

Schraubengang *m*. zavoj; vit (-i).

Schraubenlinie *f*. zavojnica. [žmek.

Schraubenmutter *f*. vijakova matica;

Schraubenspindel *f*. vijakovo vreteno.

Schraubenzieher *m*. dleto, dletce.

Schraubstock *m*. primaž, precép z vijakom.

Schreck *m*. (Spalt) razpoka, poka, poč, reža; s. Schrecken.

schreckbar strašljiv, boječ.

Schreckbild *n*. strašilo, strah, plašilo.

Schrecken *m*. strah, strahota, bojazěn; groza, zona; in — gerathen prestrašiti se, ustrašiti se; ich gerieth in — strah me je spreletel, — prevzel; — einjagen koga ostrašiti; vor — zusammenfahren stresniti se, strahu se stresti; in — setzen prestrašiti, ostrašiti, v strah pripraviti.

schrecken *tr*. ustrašiti, ostrašiti, prestrašiti, preplašiti, splašiti; *impf*. strašiti, plašiti koga, strah komu delati; mit Drohungen — groziti —, žugati komu; *intr*. plašiti se, ustrašiti se.

Schreckensherrschaft *f*. grozovlada. [nog.

Schreckensmann *m*. grozovitnež, tri-

Schreckensnacht *f*. strašna —, grozna noč (-i). [kraj.

Schreckensort *m*. strašno mesto, strašni

Schreckenstag *m*. strašni —, grozni dan (dneva).

Schreckensthat *f*. grozodejstvo.

schreckensvoll pregrozěn, prestrašěn.

Schreckenswort *n*. strašna —, grozna beseda.

schreckhaft strašěn, strahotěn; (scheu) strašljiv, plašěn, plašljiv, boječ.

schrecklich *adi*. strašěn, strahoběn, strahotěn, strahovit, strašanski, grozěn, grozovit; *adv*. grozno, strašno.

Schrecklichkeit *f*. strašnost, strahovitost, grozovitost.

Schreckling *m*. strašljivěc, plašljivěc.

Schrecknis *n*. strahoba, strahota.

Schreckschuss *m*. prazni strel, strašilni strel; *fig*. prazni strah.

Schrei *m*. klik, krik, vzklik, vrisk, krič; einen — thun krikniti, zakričati (-čím), vzklikniti.

Schreib= pisalni, pisni.

Schreibapparat *m*. (Telegr.) prijemalo; pisalni stroj.

Schreibart *f*. slog; pisava. [*pl*.

Schreibbedarf *m*. pisalne potrebščine

Schreibbuch *n*. pisne bukve *pl*.

schreiben pisati (pišem), zapisovati; zapisati; Antwort — odpisati, *impf*. odpisovati; (schlecht) čečkati, slabo pisati; er schreibt sich piše se, pišejo ga; Werk — spisovati; spisati.

Schreiben *n*. pisanje; (Brief) pismo, list; (Zuschrift) dopis. [pisar.

Schreiber *m*. pisalěc, pisěc, pisatelj;

Schreiberei *f*. pisarstvo, pisanje, pisarjenje, pisarija.

Schreiberin *f*. pisateljica; pisarica.

Schreiberlohn *m*. pisarina.

Schreibesucht *f*. pisavost.

Schreibfeder *f*. pisno pero (-esa).

Schreibfehler *m*. pisna pomota, pogreškě v pisanji.

Schreibgebür *f*. pisnina, pisarina; (Abschreib—) prepisnina.

Schreibgeschäft *n*. pisarija; pisarsko delo, pisarski posěl. [sivo.

Schreibgeräthe *n*. pisalna priprava, pi-

Schreibgriffel *m*. pisalo.

Schreibheft *n*. pisanka.

Schreibkunde *f*. lepopis, lepopisje.

Schreibkunst *f*. pisna umetnost.

Schreibkürzung *f*. kratica.

Schreibmaschine *f.* samopisni stroj, samopisnica.
Schreibmaterialien *pl.* s. Schreibbedarf.
Schreibmesser *n.* s. Federmesser.
Schreibpapier *n.* pisni —, pisalni papir.
Schreibpult *n.* pisalnik, pisalni podstavěc.
Schreibschule *f.* učilnica za pisanje, pisalna šola.
schreibselig radopisěn, mnogopisěn.
Schreibstube *f.* pisarnica.
Schreibtafel *f.* pisna deščica, — deska, pisalna tabla.
Schreibtelegraph *m.* pisalni brzojav.
Schreibtisch *m.* pisna —, pisalna miza.
Schreibübung *f.* vaja v pisanji.
Schreibunterricht *m.* poduk v pisanji.
Schreibweise *f.* pisava.
schreibwidrig nepravilěn.
Schreibzeug *n.* pisalo, pisivo.
Schreibzimmer *n.* pisalnica.
schreien vpiti (vpijem), kričati (-ím); zavpiti, zakričati, vzklikniti, glas zagnati (-ženem); (aus vollem Halse —) dreti (derem) se, praščati (-ím); (vom Kind) vekati, vreščati (-ím); (Kuckuck) kukati, kokucati; (Eule) skovikati; (Rabe) krokati, krakati; (Elster) regetati (-gečem); (Henne) kokodakati.
Schreien *n.* vpitje; krič, vek, vekanje.
schreiend vpijoč, kričeč; —e Farben prežive (kričéče) barve; —e Ungerechtigkeit očita krivica.
Schreier *m.* kričáj, kričalo; kričáč, vekáč.
Schreihals *m.* s. Schreier.
Schreimaul *n.* s. Schreier.
Schrein *m.* skrinja; *dem.* skrinjica.
Schreiner *m.* skrinjar, mizar; Schreiner- mizarski, skrinjarski.
schreiten stopati, korakati, koračiti; (verächtlich) krevsati, koracati; zum Werke — dela se lotiti, dela se poprijeti (-primem), delo pričeti (-čnem); *impf.* poprijemati, pričenjati.
Schrift *f.* pismo, spis, spisěk; (Handlung) pisanje; (Aufsatz) sestavěk; (Lettern) pismena *pl.*, pismenke *pl.*, črke *pl.*; (Proceß—) pravdni spis; Schrift- spisovni, pisméni.
Schriftenthum *n.* pismenstvo; slovstvo, književnost.
Schriftführer *m.* zapisovalěc, perovodja; zapisnikar.
Schriftgebrauch *m.* pismeni običaj.
Schriftgelehrte *m.* pismouk, književnik, pismoznaněc.
Schriftgießer *m.* črkolivěc.
Schriftgießerei *f.* črkolivnica.
Schrifthalter *m.* pismodržěc.
Schriftkasten *m.* pismovnjak.
Schriftkunde *f.* pismenost.
schriftlich pismen, pisan. [pismu.
schriftmäßig *adv.* književski; po sv.
Schriftsatz *m.* stavba, slog.
Schriftschneider *m.* črkorezěc.
Schriftschrank *m.* omara za pisma.
Schriftsetzer *m.* črkostavěc, stavěc.
Schriftsprache *f.* književni jezik, pismeni jezik.
Schriftsteller *m.* pisatelj, knjigopisěc, pisěc; — sein knjige pisati.
Schriftstellerei *f.* pisarija; pisateljstvo.
schriftstellerisch pisateljski.
Schriftstück *n.* spis, spisěk.
Schriftverfälschung *f.* ponareja pisem.
Schriftwechsel *m.* dopisovanje, dopisava.
Schriftwesen *n.* pismenstvo.
Schriftzeichen *n.* črka, pismenka, pismena *pl.*
Schriftzug *m.* potèg, poteza v pisanji.
schrillen čvrčati (-ím), škripati (škripljem).
Schritt *m.* stopinja, korak, stopaj, stop; (Gang) hod, hoja; im — v stop; — für — *adv.* korákoma, malo po malo; kleine —e machen koracati, drobnéti; mit schnellem — kommen prispešiti, priteči (-tečem); schrittmäßig *adv.* korakoma, zlágoma; — halten v stop hoditi; *fig.* den ersten — thun začeti (-čnem) kaj; einen gefährlichen — thun nevarne reči lotiti se; allen —en und Tritten nachgehen za petami biti (sem) komu, stopinje pobirati.
Schrittmesser *m.* stopomèr.
schrittweise *adv.* korakoma, stopoma, po stopinjah, od stopinje do stopinje.
Schrittweite *f.* korača.
schroff ostěr, osorěn, robat; (steil) strm, strmenit, prepaděn. [strměc.
Schroffe *f.* ostrost, osornost; strmina,
Schroffheit *f.* s. Schroffe.
Schröpfe *f.* podkošnja, podžetva.

schröpfen rožiče staviti; (Getreide) podžeti (-žanjem), podkositi; (Bäume) narezati (-režem), *impf*. narezovati; *fig*. odreti (-derem), *impf*. odirati, guliti, goljufati.

Schröpfen *n*. puščanje z rožiči.

Schröpfkopf *m*. rožič, kupica, rog.

Schröpfzeug *n*. priprava za stavljenje rožičev od. kupic.

Schrot *n*. u. *m*. drobni sviněc, šibra, svinčena zrna *pl*., sékanci *pl*.; (Tuchende) odrezěk, urezěk, kos, konci *pl*., krajevina; (Baumstamm) paroběk, hlod, čok, panj, krl; (bei Münzen) težina, robělj; Mann von altem — und Korn poštenjak, mož stare korenine, — starih navad; (Stein—) šibre; (Schieß—) sviněc, šprih.

Schrotaxt *f*. kladnica, drevnica, robilnica.

Schrotbeutel *m*. mošnja za sviněc.

Schrotbüchse *f*. risanica za drobni sviněc, ptičarica.

Schroteisen *n*. nastavěc; krivěc.

schroten drobiti; razdrobiti.

Schröter *m*. (Werkzeug) sekalce; (Käfer) rogáč; (Person) rezáč, žagar, sekáč.

Schrothobel *m*. kosmáč, skobělj, spahálnik.

Schrotkäfer *m*. rogáč.

Schrotmehl *n*. debela moka.

Schrotmühle *f*. mlin za debelo moko.

Schrotsäge *f*. košnica, robilnica.

Schrotwage *f*. grebljica.

Schrotzahn *m*. sprednji zob.

Schrumpf *m*. skrčba, skrčitěv; (Falte) grba; (durch Eintrocknen) usušěk; (Runzel) guba, gubanica.

schrumpfen krčiti se, mrščiti se; skrčiti se; (Haut) grbiti se, grbančiti se, gubati se; zgrbiti se, zgubati se; die Pflaumen — slive se gubijo; die Milch schrumpft mleko se seséda.

schrumpfig skrčen; zgrbljen, zgubančen, nagrbljen, stisnen.

Schrunde *f*. razpoka; (an der Hand) razpoklina; (an der Lippe) grba, razzeba; (in der Wand) reža.

schrunden razpočiti se, razsesti (-sedem) se, razpokati se.

schrundig razpokěl, opokěl, razpokan, regnen.

Schub *m*. (Kugel) zatòč, toč; einen — thun zatočiti; (beim Zahnen) den ersten — thun prve zobe poganjati; (Fortschaffen einer Sache) potisk, premik; einen — geben suniti, pahniti; (Fortschaffen einer Person) odgòn; (Brot) vsaja, vsád; in — setzen na odgon dati; (Lade) predal, predalčěk.

Schuber *m*. zatik.

Schubfenster *n*. zatikalno okno.

Schubfuhrenlohn *m*. odgonska voznina.

Schubkarren *m*. samokolnica, tačka, vlak; (mit zwei Rädern) dvokolnica, gare *pl*.

Schublade *f*. predal, predalčěk; (im Tische) miznica.

Schübling *m*. odgnaněc, odgonjeněc.

Schubstation *f*. odgonska postaja.

Schubvorspann *m*. odgonska priprega.

Schubwesen *n*. odgonstvo.

schubweise *adv*. poganjajòč, potiskajòč, pěhajòč.

schüchtern plah, plašěn, plašljiv, boječ; strašljiv, bojazljiv.

Schüchternheit *f*. plahota, plašnost, boječnost, bojazljivost.

Schuft *m*. malovredněž, zanikarněž, malopridněž; capin.

schuftig malopriděn; (armselig) beraški, capinski.

Schuh *m*. črevělj, čevělj, postol, šolěn; (hölzern) coklja; Paar — čevlji *pl*.; *dem*. čreveljčěk; — anziehen obuti (-ujem); — ausziehen sezuti; ohne — bos; jmd. etwas in die —e schieben podtakniti komu kaj, *impf*. podtikati —; (als Längenmaß) čevělj; (eiserner Beschlag) žok; (am Blasebalg) grlo.

Schuhabsatz *m*. opetnica, opetěk, peta.

Schuhahle *f*. šilo.

Schuhband *n*. remen, remeněc, jermen.

Schuhdraht *m*. dreta, drm, drmik.

Schuheisen *n*. dereze *pl*.

Schuhfetzen *m*. onuče *pl*., onuča, nuča.

Schuhfleck *m*. župáněc, krpa, náda, vstáva, mešina.

Schuhflicker *m*. krpar, krpucar.

Schuhmacher *m*. čevljar, črevljar; —in *f*. čevljarica, črevljarica.

Schuhmacherei *f*. črevljarija.

Schuhmacherhandwerk *n*. črevljarstvo.

Schuhmarkt *m*. črevljarski trg.

Schuhmaß *n.* črevljarska mera.
Schuhnagel *m.* žrebělj.
Schuhriemen *m.* remen, jermen, žuváje *pl. f.*
Schuhschmier *f.* črevljarsko voščilo.
Schuhschwärze *f.* črnilo.
Schuhsohle *f.* podplat.
Schuhwichse *f.* voščilo.
Schuhwerk *n.* obuválo, ubútalo, obúča, obutal (-i), obútěv.
Schul= šolski, učilniški.
Schulamt *n.* učiteljska služba, šolska služba, učiteljstvo.
Schulangelegenheit *f.* šolska zadeva.
Schulanstalt *f.* učilišče, šola, šolski zavod. [loga.
Schularbeit *f.* šolsko delo; šolska na-
Schulaufseher *m.* šolski nadzornik.
Schulaufsicht *f.* šolsko nadzorništvo.
Schulbildung *f.* šolski podùk, šolska omika.
Schulbuch *n.* šolska knjiga, šolske bukve *pl.* [knjig.
Schulbücherverlag *m.* zaloga šolskih
Schulbücherverschleiß *m.* prodaja šolskih knjig.
Schuld *f.* (Geld) dolg; (Pflicht) dolžnost; (Unrecht) krivica, krivda; (Ursache) vzrok; —**en machen** zadolžiti se, *impf.* dolge delati; —**en eintreiben** dolge terjati; — izterjati; **in —en gerathen** v dolge zakopati se, — zabresti (-bredem); **wer hat die —?** kdo je kriv? **einem die — zuschieben** kriviti, dolžiti koga; **sich zu —en kommen lassen** zakriviti, pregrešiti se s čim, zagrešiti.
schuld kriv.
schuldbefleckt kriv.
Schuldbetrag *m.* dolg, dolžni zeněk.
schuldbewusst svest si krivice.
Schuldbrief *m.* dolžno pismo, dolžni list; obveznica.
Schuldbürge *m.* porok zaradi dolgov.
schulden dolžěn biti (sem), dolgovati.
Schuldenarrest *m.* zapor zavoljo dolgov.
schuldenfrei brez dolga; — **machen** dolgov iznebiti, razdolžiti.
Schuldenlast *f.* zadolženost; dolgovi *pl.*
Schuldenmasse *f.* skupni —, ves zeněk dolgov. [log.
Schuldentilgungsfond *m.* razdolžni za-
Schuldentilgungscasse *f.* razdolžna denarnica, — blagajnica. [gov.
Schuldenwesen *n.* zadeve zastran dol-
Schuldforderung *f.* terjatěv, dolg.
schuldfrei nekriv, nedolžěn.
Schuldiener *m.* šolski sluga. [služba.
Schuldienst *m.* šolska —, učiteljska
schuldig dolžěn; — **sein** dolžěn biti (sem), dolgovati; **viel** — zadolžèn; **du bist schuldig zu u. s. w.** ti imaš storiti, tvoja dolžnost je ....; (**eines Vergehens** —) kriv; **sich** — **machen** okriviti se, krivega se storiti; **des Todes** — **sein** smrti zapasti (-padem). [ženěc.
Schuldige *m.* dolžnik; krivěc, obdol-
Schuldigkeit *f.* dolžnost.
Schuldklage *f.* tožba za dolg.
schuldlos nedolžěn, nekriv.
Schuldlosigkeit *f.* nedolžnost.
Schuldner *m.* dolžnik; —**in** *f.* dolžnica.
Schuldpost *f.* dolg, postavěk dolga.
Schuldschein *m.* dolžno pismo, dolžni list; obveznica.
Schuldverschreibung *f.* dolžni zapis, zadolžnica.
Schule *f.* šola, škola, učilnica; učilišče; **hohe** — vseučilišče, visoke šole *pl.*; učenci.
schulen učiti, vaditi, uriti, šolati.
Schüler *m.* učeněc, šolar; (**Student**) dijak; *dem.* učenčěk, šolarčěk.
schülerhaft šolarski, dijaški.
Schülerin *f.* učenka, šolarica.
Schulfach *m.* šolstvo; učiteljska stroka.
Schulferien *pl.* šolske počitnice, šolski prazniki *pl.*
Schulfond *m.* šolski zalog.
Schulfreund *m.* šolski prijatelj, — podpornik; (Mitschüler) součeněc.
Schulfuchs *m.* šolnik, šolnikar. [lišče.
Schulgebäude *n.* šolsko poslopje, uči-
Schulgefährte *m.* součeněc.
Schulgehilfe *m.* šolski pomočnik.
Schulgeld *n.* šolnina, učnina. [vilěn.
schulgerecht po šolskih pravilih, pra-
Schulgesetz *n.* šolska postava, šolski zakon.
Schulhaus *n.* šolsko poslopje, šola.
Schulinspector *m.* šolski nadzornik.
Schuljahr *n.* šolsko leto.
Schuljugend *f.* šolska mladež (-i).
Schullehrer *m.* učenik, učitelj; šolnik.

Schullehreramt *n.* učiteljstvo, učiteljska služba.
Schullehrerin *f.* učiteljica.
Schulmann *m.* šolnik, učitelj.
Schulmeister *m.* s. Schullehrer.
Schulmeisterin *f.* učiteljica; šolnikova —, učiteljeva žena.
schulmeistern vesti (vedem) se kakor učitelj; strahovati.
Schulordnung *f.* šolski red.
Schulprüfung *f.* šolska skušnja, šolski izpit.
Schulrath *m. coll.* šolski svèt; *indivîd.* šolski svètnik, — svetovalěc.
Schulrede *f.* šolski govor.
Schulregel *f.* šolsko pravilo, — vodilo.
Schulsache *f.* šolska reč (-í), — zadeva.
Schulstaub *m.* šolski prah.
Schulstrafe *f.* šolska kazěn (-i).
Schulstunde *f.* šolska ura.
Schulter *f.* pleče, pleča *pl.*; rama, rame (-ena); oplečje; Schulter- plečni.
Schulterblatt *n.* lopatica, lopata.
Schulterblech *n.* naraměk.
Schulterbucht *f.* medplečje.
Schultergegend *f.* oplečje.
Schultergräte *f.* lopatični grebén.
Schulterhöhe *f.* lopatična kolčica.
schulterig plečnat, plečast; ramast.
schultern na ramo deti (denem), — dejáti; *impf.* devati; schultert das Gewehr! puško na ramo!
Schultertuch *n.* oglavnica.
Schultheiß *m.* župan.
Schulübung *f.* šolska vadba.
Schulunterricht *m.* šolski podùk.
Schulverfassung *f.* šolska uprava.
Schulwesen *n.* šolstvo, šolske zadeve *pl.*
Schulwissenschaft *f.* šolsko znanstvo.
Schulzeit *f.* šolski —, učni čas.
Schulze *m.* župan.
Schulzeugnis *n.* šolska svedočba, šolsko spričevalo.
Schulzin *f.* županja.
Schulzucht *f.* šolski red in strah.
schummeln vihrati.
Schund *m.* odrtěk; izvržěk.
Schupf *m.* sunljej, dregljej, potisljej.
schupfen dregniti, suniti; *impf.* drezati, suvati; potisniti.
Schuppe *f.* luska, luskina, lupinica, ikra; (Deck—) krovna luska.
schuppen luščiti, lupiti, goliti; olúščiti, olúpiti, ogóliti; sich — luščiti se, lupiti se, leviti se, goliti se; oluščiti se, oleviti se, zleviti se.
schuppenförmig luskinast, luskast.
Schuppenflosser *m.* luskopluta.
schuppenlos brez lusk.
Schuppenpanzer *m.* luskinast oklep.
schuppenreich lusknat, luskinat.
Schuppenreptilie *f.* luskaš.
Schuppenthier *n.* luskavěc.
Schuppenwurz *f.* lusnec, luš.
schuppig luskav, lusknat.
Schuppigkeit *f.* luskavost.
Schur *f.* striža, strižba, strič (-i).
schüren kuriti, netiti, rašiti; podkuriti, podnetiti, podrašiti; *fig.* podpihovati, dražiti.
Schürer *m.* kurilěc; podpihovalěc.
Schurf *m.* rudosledna jama. [rudo.
schürfen iskati (iščem) rudo, slediti
Schürfer *m.* rudosleděc, iskalěc rude.
Schürfgeld *n.* najdnina.
Schürfung *f.* rudosledba, iskanje rude.
Schürhaken *m.* greblja, kopáč, kopača, rašilo, žežělj. [komu.
schurigeln nadlegovati koga, nagajati
Schurke *m.* malopridnež, malovrednež; potepuh, slepar, lopov.
Schurkenstreich *m.* sleparski čin, sleparstvo, lopovščina.
schurkisch malopriděn, malovreděn, sleparski, lopovski.
Schürloch *n.* istéje *pl.*, žèkno.
schurren (von der Katze) presti (predem), gosti (godem).
Schurwolle *f.* strižna volna.
Schurz *m.* krilo.
Schürze *f.* predpasnik, predpas, predprt, opregača.
schürzen podvezati (-vežem), podpasati (-pašem), spodrécati; einen Knoten — zaozlati, vozěl narediti, zadrgniti.
Schürzer *m.* podpasovalěc.
Schurzfell *n.* usnjato krilo, opregača, usnjati predpasnik.
Schurzgürtel *m.* pas, zapregač.
Schürzung *f.* (des Knotens) zaozlaj, zaozlávanje.
Schuss *m.* strel, sprožljej, pok; (Ladung) naboj; (d. Wassers) skok, curěk;

(Lauf) dir, let, tok; (Schössling) odrastlek, mladika; (Mensch) prismoda, vihravěc; einen — thun ustreliti; einen — bekommen ostreljen biti (sem); *fig.* einen — haben prismojen —, zalétel biti (sem); Schuss- strelni.

Schüssel *f.* skleda; (flache) latvica, plitvica; (hölzerne) torilo; eine — umkehren povezniti skledo; *dem.* skledica, skledičica.

Schüsselbrett *n.* sklednik, sklednjak; [polica.

Schüsselflechte *f.* skledičar.

Schüsselgestell *n.* s. Schüsselbrett.

Schüsselschrank *m.* sklednjak, omara za sklede.

Schüsselwage *f.* tehtnica s torili.

schussfertig gotóv od. pripravljen za strel.

schussfest neranljiv, varěn pred stre- [lom.

Schussgeld *n.* strelščina.

schussgerecht ugoděn za strel.

Schusslinie *f.* strelna črta.

Schussweite *f.* streljaj; serbokr. puško- [met.

Schusswunde *f.* strelna rana, prestrél, ostrelba.

Schuster *m.* črevljar, čevljar; Schuster- [črevljarski.

Schusterahle *f.* šilo.

Schusterdraht *m.* dreta.

Schustergarn *n.* preja za dreto.

Schustergeselle *m.* črevljarski pomagalěc, — pomagáč.

Schusterhandwerk *n.* črevljarstvo; das — betreiben črevljariti.

Schusterin *f.* črevljarica.

Schusterjunge *m.* črevljarski učeněc.

Schusterkneif *m.* krivěc.

Schusterleisten *m.* kopito.

schustern črevljariti, črevlje delati.

Schusterwerkstätte *f.* črevljarnica.

Schusterwerkzeug *n.* črevljarsko orodje.

Schutt *m.* sip (-i), sipina, razsip, groblja, razmet, razval; (Trümmer) razvaline *pl.*, podrtine *pl.*

Schüttboden *m.* žitnica, kašča.

Schüttdamm *m.* nasip.

Schütte *f.* zasip, zagreb, gromada; (Stroh) otép; (Dachstroh) škopnik.

Schüttelkopf *m.* tresoglav.

schütteln tresti, majati, gugati, mikati; stresti, zmajati; (stark) zmikastiti; (mit d. Kopfe) kimati, odkimovati, majati.

schütten sipati (sipljem), suti (spem u. sujem); usuti, nasipati; (Flüssiges) liti (lijem); uliti, izliti; in etwas — vsuti v, vliti, vsipati; (vom Getreide) plenjati, plen imeti (imám); sich — sesesti se, sesiriti se.

schütter reděk; (vom Kamme) redkozòb; —e Stelle izredčina; — machen izredčiti.

schütterbärtig redkobràd.

schütterhaarig redkolàs.

Schütterkeit *f.* redkost, redčina.

schüttern stresti; *impf.* stresati, potresati.

Schüttgabel *f.* vile *pl.*

Schutthalde *f.* prodovina, groblja; grič, láberje.

Schutthaufen *m.* groblja, grobljišče.

Schuttkarren *m.* samokolnica, tolige *pl.*

Schüttkasten *m.* žitnica, kašča.

Schuttlawine *f.* sipki plaz.

Schüttler *m.* majalěc, stresalěc.

Schüttplatz *m.* sipališče.

Schüttung *f.* sipanje; zajéz.

Schutz *m.* varstvo, bramba; zavetje, zaščita, zaslomba, obrana, okrilje; (im Wasserbau) zatvórnica, zapórnica.

Schutzbefohlene *m.* varovaněc; *f.* varovanka.

Schutzblattern *pl.* cepljene koze *pl.*, vimenice *pl.*

Schutzbrett *n.* zapórnica, zatvórnica, zastávnica.

Schutzbrief *m.* zaščitno pismo.

Schutz- und Trutzbündnis *n.* zveza za boj in odboj, zveza bojna in odbojna.

Schütze *m.* strelěc; (des Webers) čolnič, snoválnica; (Sternbild) strelěc; Schützen- strelski.

schützen varovati, čuvati, ščititi, braniti, zaslánjati; (vertreten) zastopati; okovarjati; obvarovati, zaščititi, obraniti, zasloniti, okovariti.

Schützenbruderschaft *f.* strelska družba.

Schützencylinder *m.* valjast zapor.

Schutzengel *m.* angelj varuh.

Schützengesellschaft *f.* strelska družba, strelci *pl.*

Schützenhaus *n.* strelišče.

Schützer *m.* varuh, čuvar, čuvaj; zavetnik, zastopnik.

Schützenwesen *n.* strelstvo.

Schutzgeist *m.* duh zaščitnik, — varuh.
Schutzgeld *n.* zaščitnina.
Schutzgeleite *n.* varni —, svobodni sprevod.
Schutzgenosse *m.* sovarovaněc, sobranjenik.
Schutzgott *m.* Bog zaščitnik, — varuh.
Schutzheilige *m.* svetnik varuh, — zaščitnik, — pomočnik, patron; *f.* svetnica zaščitnica, — pomočnica, patrona.
Schutzherr *m.* varuh, zaščitnik, zavetnik.
Schutzherrschaft *f.* varstvo, okrilje.
Schützling *m.* varovaněc, branjeněc.
schutzlos zapuščen, brez zavetja, brez obrane.
Schutzlosigkeit *f.* zapúščenost.
Schutzmann *m.* zaščitnik, braniléc, stražnik.
Schutzmauer *f.* paž, medzidje, branik; *fig.* zaščita, obramba.
Schutzmittel *n.* branilo.
Schutzort *m.* pribežališče; (windsicher) zatišje, zavetje.
Schutzpocken *pl.* s. Schutzblattern.
Schutzpockenimpfung *f.* cepljenje kóz, stavljenje osépnic.
Schutzrede *f.* zagovor.
Schutzredner *m.* zagovornik, zavetnik, zagovarjaléc.
Schutzwache *f.* sprevodna straža.
Schutzwaffe *f.* branilo, branilno orožje.
Schutzwehr *f.* jez; *fig.* obrana, zaslomba, zaščita, zaklon.
Schutzzoll *m.* zaščitna carina.
Schutzzollsystem *n.* zaščitno carinstvo.
schwabbeln čopotati, ploskotati, žlempetati (-ečem).
Schwabe *m.* ščurěk, žohar.
schwach slab, nemočěn, obnemogěl, meděl; nevečěn, malovečěn, nebogljén; (Licht) brleč, meděl, mižav; —er Beweis slab —, laběk dokaz; —er Wein lahko vino; der Feind ist zu — je premalo sovražnika; —e Stimme tih glas; —e Farbe medla barva; (dünn) teněk, šiběk; — werden slabeti; oslabeti; — brennen brleti, mrlíhati; meine Feder ist zu — moje pero je preokorno; — sprechen tiho govoriti.
Schwäche *f.* slabost, slabota, nemoč (-i); malovečnost, onemoglost.
schwächen slabiti, slabotiti, slabšati; oslabiti, oslabotiti, oslabšati.
schwachgläubig slaboverěn, maloverěn.
Schwachheit *f.* slabota, slabotnost; slabost.
schwachherzig slabosrčěn.
Schwachherzigkeit *f.* slabosrčnost.
Schwachkopf *m.* bedák, beběc, tepěc, budalo, trap.
schwachköpfig slaboumčn, bedast, budalast, topoglav.
Schwachköpfigkeit *f.* slaboumnost, topoglavost, slaboumje.
schwächlich slabotěn, nebogljen; (krank) bolehěn, bolehav; mlahav.
Schwächlichkeit *f.* slabotnost, nebogljenost; mlahavost.
Schwächling *m.* slaběc, slabotnik.
schwachsichtig slabovidčn, brljàv.
Schwachsichtige *m.* slaboviděc, brljavěc.
Schwachsinn *m.* slaboumnost, slaboumje.
schwachsinnig slaboumčn; kesnoglàv.
Schwächung *f.* oslaba; slabotnost.
Schwaden *m.* (Dunst) sopar, puh, čad; (Reihe beim Mähen) red, redica, plast (-í); (Schwanz) repěk.
Schwadengrütze *f.* jagliči *pl.*, jegliči *pl.*
Schwadron *f.* s. Escadron.
schwadronieren blebetati (-ečem), klepetati (-ečem).
Schwager *m.* svak (Mann d. Schwester); dever (Bruder des Mannes); šurják (Bruder der Frau).
Schwägerin *f.* svákinja, svast (-i); zelva (zava, zeva, zavična, zalvična) (Schwester d. Mannes); jetrva (Frau d. Bruders).
schwägerlich svaški.
schwägern svačiti se; posvačiti se.
Schwägerschaft *f.* svaštvo, svaščina, svojščina, prirod.
Schwäher *m.* s. Schwiegervater.
Schwalbe *f.* lastovica, lastovka; Schwalben- lastovičji, lastovični.
Schwalbenbeerstrauch *m.* kalinje, tršlika.
Schwalbenkoth *m.* lastovičjek, lastovjek.
Schwalbenschwanz *m.* (Schmetterling) lastovičar.
Schwalg *m.* šviga.
Schwall *m.* puh; slap; (Wasser—) naval; roj; (Menschen—) gneča, pritisk.
Schwamm *m.* goba, gliva; *dem.* gobica, glivica.
schwammartig gobast, glivast.

Schwämmchen *n.* gobica.
schwammicht gobast, glivast.
schwammig gobat.
Schwammsammler *m.* gobar.
Schwammspinner *m.* góbověc.
Schwammstein *m.* gobověc.
Schwammsuppe *f.* juha z gobami.
Schwan *m.* labód, lebed; Schwan- labodji.
schwanen s. ahnen.
Schwanengesang *m.* labódova pesěn (-i), labodje petje; *fig.* poslednja pesěn.
Schwanenhals *m.* labodji vrat; *fig.* prebeli vrat.
schwanenweiß bel kakor sneg, prebél.
Schwang *m.* s. Schwung; (Gebrauch) navada.
schwanger noseča, nosna, v drugem stanu, samodruga; (Chemie) napolnjen, navzét, napojen; (Luft) soparěn, težěk; — werden zanositi, spočeti (-čnem); — gehen noseča biti (sem), nositi; *fig.* nakanjati, namerjati.
schwängern nosečo storiti; spečati; wer hat sie geschwängert? od koga ima otroka? (bei Thieren) ubrejiti, uplemeniti; (chem.) napolniti, napojiti, navdati; *impf.* napolnjevati, napajati.
Schwangerschaft *f.* nosečnost, noseči stan.
schwank šiběk, teněk, vitěk, šviglast.
Schwank *m.* burka, šala, gluma; sméšnica.
schwanken májati se, gugati (-gljem) se, kolebati, zibati (zibljem), végati se; (im Gehen) loviti se, omahovati; (Knie) utripati (-pljem), uklekovati se, ušibovati se; (unentschlossen sein) obotávljati se, omahovati; — machen zazibati, zamajati, zagugati.
schwankend majav, gugav, kolebav; (unentschlossen) omahljiv; (ungewiss) negotov, dvouměn, dvomljiv.
Schwankmacher *m.* šaljivěc, glumáč, burkež.
Schwanz *m.* rep; *dem.* repič, repěk; mit — versehen repát.
schwänzeln z repičem mahati, lizati (ližem) se; *fig.* prilizovati se, dobrikati se.
schwänzen *intr.* z repom mahati; (müssig gehen) potépati se, klátiti se; (Schule) šolo zamuditi, iz šole izostati (-nem); *tr.* (das Pferd) podrepiti, rep podvezati (-vežem).
Schwanzfeder *f.* repno pero (-esa).
Schwanzflosse *f.* repna plavuta.
schwanzlos brezrép.
Schwanzlurche *pl.* repati krkoni *pl.*
Schwanzmeise *f.* mlinarčěk, dolgorepka.
Schwanzriemen *m.* podrépnica, podrepni remen.
Schwanzstern *m.* repatica.
Schwanzstück *n.* rep; repina.
schwapp! *interj.* čop! plesk! plosk!
Schwär *m.*, —en *m.*, —e *f.* tvor, tur, ulje (-esa), vred; gnojni mehur.
schwären gnojiti se; ognojiti se, prisaditi se, pribrati (-berem) se, razgnojiti se.
Schwarm *m.* roj, (in Kärnt. mladič); (Schar) tropa, trop, truma, vršelo.
schwärmen rojiti; rojiti se; (herum—) klátiti se, skítati se, kolovratiti; (mit Geräusch) hrupeti, vršeti; (bei Nacht) ponočevati, vasovati; (phantasieren) blesti (bledem), blazniti, sanjariti.
Schwärmer *m.* sanjač, sanjalěc, prenapetnež, zaneseněc; (im Feuerwerk) švigalěc; (Herumstreicher) potepiněc, rojilěc, skitalěc; (Nacht—) ponočnjak.
Schwärmerei *f.* sanjarstvo; prenapetost, zanesenost; ponočevalstvo.
schwärmerisch sanjav, sanjarski; prenapetih mislij.
Schwärmezeit *f.* rojni čas.
Schwarte *f.* tolsta koža, bradina (Istr.); krajnik, krajěc.
schwarz črn; (Pferd) vran; —es Pferd vraněc; —e Kuh mavra, čada, črnka; — machen črniti; počrniti; — werden črneti; —er Sonntag tiha nedelja; (vom Ruß) sajast; (v. Rauch) okajen, zakajen; (v. d. Sonne) zagorel; —e Gedanken hudobne misli.
schwarzäugig črnoòk, črnih očij.
Schwarzbart *m.* črnobraděk.
schwarzbärtig črnobràd.
Schwarzbeere *f.* borovnica.
Schwarzbeerstrauch *m.* borovničevje.
schwarzblau črnomoděr.
Schwarzbleierz *n.* črni svinčeněc.
schwarzbraun črnorjav.
Schwarzbrot *n.* črni kruh.

Schwarzdorn *m.* trnóljica, črni trn.
Schwarzdrossel *f.* kos.
Schwarze *n.* črno, črnina.
Schwarze *m.* črnjúh; (Teufel) vrag, hudič; (Neger) zamorěc, črněc.
Schwärze *f.* črnota, črnoba; (Körper) črnina; (Mittel) črnilo.
schwärzen črniti; počrniti, začrniti; (trübe machen) temniti, mračiti; omračiti, otemniti; *fig.* mraziti; omraziti.
Schwärzer *m.* črnilěc; (Schmuggler) tihotapěc.
Schwarzerle *f.* črna jelša.
Schwarzfärber *m.* barvar na črno.
schwarzflügelig črnokríl.
Schwarzflügler *m.* črnokrilěc.
schwarzfüßig črnonòg, črnih nog.
schwarzgelb črnorumen, črnožolt.
schwarzgestreift pasast, črnoprogast.
schwarzgrau temnosív.
schwarzhaarig črnolàs, temnolàs.
Schwarzholz *n.* s. Nadelholz.
Schwarzkäfer *m.* črnjúh.
Schwarzkehlchen *n.* pogorelčěk, pogorelěc, črnjevka.
Schwarzkopf *m.* črna glava; (Person) črnoglavěc.
schwarzköpfig črnoglàv.
Schwarzkümmel *m.* zamorska kumina.
Schwarzkünstler *m.* s. Zauberer.
schwärzlich črnkast, črníkast, začrnél; (Gesicht) zagorél, zagorelkast, črnomanjast.
Schwärzlichkeit *f.* začrnelost, zagorelost.
Schwarzplättchen *n.* črnoglavka, kovačěk.
Schwarzrock *m.* črna suknja; (Person) črnosuknjež.
schwarzroth kostanjast, temnordèč.
schwarzscheckig marogast, grahast.
schwarzschnabelig črnokljún.
schwarzschwänzig črnorèp.
Schwarzseher *m.* črnoviděc.
Schwarzspecht *m.* črna žolna.
Schwarzsucht *f.* črnivost, črnica.
Schwarzwald *m.* črni gozd.
Schwarzwurz *f.* črni korén, kozja smrt (-i).
schwarzzähnig črnozòb.
schwatzen govoričiti, gobezdati, žlobudrati, klepetati (-ečem), klobasati, kvasiti.

Schwätzer *m.* blebetálěc, blebetáč, brbra; žlobúdra, žlobudralo; klepetálěc, kvasáč, klobasáč.
Schwätzerei *f.* blebet, blebetanje, brbránje, žlobudranje.
Schwätzerin *f.* blebetálka, klepetúlja, žlobodrálka.
schwatzhaft blebetàv, klepetàv, žlobudràv, brbràv.
Schwatzhaftigkeit *f.* blebetavost, žlobudravost.
Schwatzsucht *f.* s. Schwatzhaftigkeit.
Schwebe *f.* visenje; in der — sein viseti; es ist noch in der — še ni dognano, še teče.
schweben plávati, nositi se, vznášati se, zibati (zibljem) se; unbeweglich — viseti; (zwischen Furcht und Hoffnung) omahovati (med strahom in upom); es schwebt mir vor den Augen prav pred očmi mi je, očitno mi je; —de Verhandlung še nedognana obravnava; —de Staatsschuld nezaloženi državni dolg; schwebend viseč; vodoravěn.
Schwebebaum *m.* gréd.
Schwebfliege *f.* trepetalka.
Schwefel *m.* žveplo, sera; Schwefel- žvepléni.
schwefelartig žveplenast.
Schwefelauflösung *f.* žveplena raztopina.
Schwefelbad *n.* žveplena kopel (-i), žveplene toplice *pl.*
Schwefelblume *f.* žvepleni cvet.
Schwefeldioxyd *n.* žveplov dvokís.
Schwefelerz *n.* žveplena ruda, žveplenica.
Schwefelfaden *m.* žveplenka, žvepleni klinčěk.
schwefelgelb žveplenast, žveplenoruměn.
Schwefelgeruch *m.* žvepleni duh, duh po žveplu.
Schwefelgrube *f.* žveplenica.
schwefelhaltig, schwefelig žveplén; —e Säure žveplena sokislina.
Schwefelhölzchen *n.* žvepleni klinčěk.
Schwefelkies *m.* železni kršěc.
Schwefelkohlenstoff *m.* ogljikov sulfid.
Schwefelmetall *n.* žveplena kovina.
schwefelreich žveplenat.
Schwefelsalz *n.* žveplena sol (-i).
schwefelsauer žveplenokisěl.
Schwefelsäure *f.* žveplena kislina.

Schwefelwasser *n.* žveplena voda.
Schwefelwasserstoff *m.* vodikov sulfid.
Schwefelwasserstoffgas *n.* žvepleni vodík.
Schweif *m.* rep; *dem.* repěk, repič, repičěk; (am Kleid) vlek, vlak; (des Kometen) rep, metla.
schweifen *intr.* klatiti se, motati se, króžiti, pohájati, vláčiti se; *tr.* (im Wasser) plákati; oplákniti, opláhniti, spláhniti.
schweifig -rep; z. B. langschweifig dolgorèp.
Schweifrahmen *m.* napenjalo.
Schweifstern *m.* repata zvezda, repatica.
Schweifstück *n.* repina.
schweigen molčati (-čím); (verstummen) umólkniti, obmólkniti, utihniti; (auf kurze Zeit) pomolčati; schweige! molči! tiho! jezik za zobe!
Schweigen *n.* molk, molčanje; zum — bringen sapo zapreti komu, jezik zavezati (-vežem).
schweigend *adi.* molčèč; *adv.* molčé.
schweigsam molčljiv, molčečěn, molčèč.
Schweigsamkeit *f.* molčéčnost, zamolčljivost.
Schwein *n.* svinja, prasica; (männl.) prešič, prasěc; prase (-eta); (Klecks) svinja; Schwein- svinjski.
Schweinbär *m.* merjasěc, meresěc.
Schweinbraten *m.* svinjska pečenka, pečena svinjina.
schweinen svinjski.
Schweinerei *f.* svinjarija, svinjarstvo.
Schweinfett *n.* salo, svinjska mast (-í).
Schweinfleisch *n.* svinjsko mesó, svinjina, prešičevina.
Schweinhändler *m.* svinjár.
Schweinhaut *f.* svinjska koža.
Schweinhirt *m.* svinjár, svinjski pastir.
Schweinigel *m.* prešičji od. rilčasti jež.
schweinisch svinjski, svinjarski.
Schweinkoben *m.* s. Schweinstall.
Schweinkoth *m.* svinjščěk, svinjek.
Schweinmutter *f.* prasica.
Schweinsborste *f.* ščetina.
Schweinsbrot *n.* *(Cyclamen)* soldatěk, kokorik, krvavi lisěc.
Schweinschneider *m.* rezár, rezalěc.
Schweinskopf *m.* svinjska glava.
Schweinsmagen *m.* svinjski želoděc.
Schweinstall *m.* svinják, svinjski hlev; Sommer— kolét; Winter— kôtěc.
Schweintrog *m.* korito.
Schweinzucht *f.* svinjereja.
Schweinzüchter *m.* svinjerejěc.
Schweinzunge *f.* svinjski jezik.
Schweiß *m.* pot, znoj; im —e sein potiti se; in — kommen spotiti se; Schweiß- potni, znojni.
Schweißbad *n.* potilna kopel (-i), znojna kopel.
schweißbar zvarěn, varěk.
schweißdicht neprepotěn.
Schweißdrüse *f.* znojnica.
schweißen *tr.* (Eisen) variti, zvariti; *intr.* (Mensch) potiti se; (weidmänn.) krvaveti.
Schweißer *m.* varilěc.
schweißig potěn, znojěn.
Schweißloch *n.* potnica, potna luknjica.
Schweißmittel *n.* potilo, zdravilo za pot.
schweißtreibend kar pot žene, potilěn.
Schweißtropfen *m.* potna sraga, potna kaplja.
Schweißtuch *n.* potni roběc, potna ruta.
Schweißung *f.* zvar.
Schweizerei *f.* s. Meierei.
Schweizerkäse *m.* švicarski sir.
schwelen *intr.* tleti; *tr.* paliti, žgati (žgem).
schwelgen (schlemmen) požreševati, zapravljati, žreti; (vergeuden) tratiti, razsipati (-sipljem).
Schwelger *m.* razkošnik, požrešnik, zapravljivěc; razuzdaněc.
Schwelgerei *f.* razkošje, požrešnost, zapravljivost, razsipnost, nasladno življenje.
Schwelgerin *f.* razkošnica, požrešnica; zapravljivka.
schwelgerisch razkošěn, požrešěn; zapravljiv, razsipěn, razuzdan.
Schwelle *f.* prag; (der Brücke) blazina.
schwellen *intr.* (vom Leib) oteči, nabuhniti, obrékniti; *impf.* otekati; geschwollen zapuhěl, otekěl, zabrekěl; (Wasser) rasti, naraščati, kipeti, napenjati se; *tr.* napeti (-pnem), *impf.* napenjati; (das Wasser —) vodo zajeziti, — zagraditi; (im Wasser —) razmočiti, *impf.* razmakati; der Muth schwellt die Brust srčnost širi prsi.
Schweller *m.* prag.

Schwemm= plavni.
Schwemme *f.* kopališče, kópanje.
schwemmen pláviti, goniti, nesti; napláviti, nanesti; (ab—) oplakniti, splahniti; *impf.* oplakovati.
Schwemmerde *f.* naplavina, nanosina.
Schwemmort *m.* kopališče.
Schwengel *m.* kembelj (-na), klepěc, camělj; (beim Brunnen) ročnik, vaga.
schwenken vihteti, sukati (sučem), máhati, kriliti; sich — zasukati se, zavrteti se, kreniti, obrniti se; *impf.* obračati se, kretati se.
Schwenkung *f.* obrat, okret.
schwer *(phys.)* težěn, težěk, težák, (auch žmetěn in Steierm.); (gewichtig) bremenit, tehtěn; (beschwerlich) težavěn; (wichtig) važěn; (lästig) težák, nadležěn; —e Zeiten hudi časi; —e Strafe ostra —, huda kazěn (-i); —e Zunge okorěn jezik; —e Sünde velik greh; —es Geld lep denar; — werden zu Muthe užaliti se, inako se storiti; — hören nagluh biti (sem); — *adv.* težko, téžkoma. [ljiv.
schwerathmig nadušěn, nadušljiv, sip-
Schwerathmigkeit *f.* nadušnost, sipljivost.
Schwere *f.* teža; *(phys.)* težnost; (Schwierigkeit) težava, težkota, težavnost, težkoča; (Wichtigkeit) važnost, tehtnost; (Strenge) ostrost. [nina.
Schwerebene *f.* težiščna ploskěv, rav-
schweren s. beschweren.
schwerfällig neokretěn; nespretěn, okorěn. [nost.
Schwerfälligkeit *f.* neokornost, okor-
schwerfüßig okornih nog, težkonòg.
schwerherzig otožěn, težkega srcá.
schwerhörig naglúh, priglúh.
schwerköpfig trdoglàv.
Schwerkraft *f.* težnost.
schwerlich *adv.* težko, jáveljne, težko da, jedva (serbokr.).
Schwerlinie *f.* težiščnica.
schwerlos breztežěn.
Schwermuth *f.* otožnost, turobnost, klávernost.
schwermüthig otožěn, turoběn, težkomiseln, pobit, klavern.
Schwerpunkt *m.* težišče.
Schwerspat *m.* težěc.

Schwert *n.* meč.
Schwertel *m.* sábljanica, deveta srajčica, mečěk.
Schwertfeger *m.* mečar, sabljar.
schwertförmig mečast, meču podoběn.
Schwertfortsatz *m.* konica.
Schwerthieb *m.* udarěc z mečem.
Schwertlilie *f.* perunika; plutnik.
Schwertorden *m.* red mečenoscev.
Schwertscheide *f.* mečeva nožnica.
Schwertschlag *m.* udár z mečem; ohne — brez maha z mečem, ne potegnivši meča.
Schwertstreich *m.* udarěc z mečem.
Schwertträger *m.* mečenosěc.
Schwester *f.* sestra; barmherzige — milosrčna sestra, milosrdnica; (Bundes—) posestrima; *dem.* sestrica, sestrička; Schwester= sestrín.
Schwesterbund *m.* posestrimstvo. [ski.
schwesterlich sestern, séstrski, sestrin-
Schwesterschaft *f.* séstrstvo; posestrimstvo.
Schwestersohn *m.* sestrič, séstrnik.
Schwestertochter *f.* sestríčna, séstrnica.
Schwibbogen *m.* oblók, obók, svod.
Schwiegereltern *pl.* (Eltern d. Mannes in Bezug auf d. Frau) sveker, svekrva; moževi stariši *pl.*; (Eltern der Frau u. s. w.) tast, tašča; ženini stariši *pl.*
Schwiegermutter *f.* svekrva; tašča.
Schwiegersohn *m.* zet.
Schwiegertochter *f.* snaha, sneha, sinovlja (žena).
Schwiegervater *m.* sveker, tast.
Schwiele *f.* žulj, ožuljěk; (Hitzbläschen) mozólj, mozóljěc; (am Fuße) otiska; — bekommen otiščati (-im) se, ožuliti se.
schwielig žuljav, žuljnat, ožuljen.
schwierig težavěn, težkotěn, težěk.
Schwierigkeit *f.* težava, težavnost; (Hinderniß) ovira, zavirěk, napotěk.
Schwimmanstalt *f.* kopališče, plavališče.
schwimmen plavati, pluti (plujem u. plovem); preplavati, prepluti; (fließen) teči, liti (lijem), cediti se.
Schwimmer *m.* plavar, plavěc.
Schwimmfeder *f.* plavuta, plavút (-i), plutva.
Schwimmfuß *m.* noga plavka.
Schwimmfüßler *m.* plitvonožěc.
Schwimmhaut *f.* plavna koža, — kožica.

Schwimmhosen *pl.* plavne hlače *pl.*
Schwimmkäfer *m.* potapljalĕc, kozák.
Schwimmeister *m.* plavarski mojstĕr.
Schwimmplatz *m.* plavališče, kopališče.
Schwimmschule *f.* plavarnica.
Schwimmvogel *m.* plovĕc.
Schwinde *f.* lišáj.
Schwindel *m.* omotica, omót (-i), omotičnost, vrtoglavica; *fig.* sleparija.
Schwindelei *f.* sleparsko dejanje, sleparstvo; vrtoglavo početje.
Schwindelgeist *m.* vrtoglavost, vihravost; sleparija. [tĕn.
schwindelig vrtoglav, omotičĕn, omo-
Schwindelkopf *m.* s. Schwindler.
schwindeln *intr.* (Schwindeleien machen) slepariti; *intr.* u. *impers.* v glavi se vrteti, glava se mi moti, omótica se me prijéma.
schwindelsüchtig omótičav; vrtoglav.
schwinden giniti, gubiti se; zginiti, miniti, zibniti, preiti (-idem), preteči, poteči; *impf.* pojemati, potekati; (abnehmen) sušiti se, hujšati, slabeti.
Schwindler *m.* vrtoglavĕc, vihravĕc; slepár, slepilĕc.
Schwindsucht *f.* sušica, jetika, dera.
schwindsüchtig sušičĕn, jetičĕn.
Schwinge *f.* krilo, perot (-i), perotnica; (Futter—) pletenica; (b. Wagen) polica; (Schaukel) gugalnica; ujčkalnica; (in der Mühle) tresilnica.
Schwingelkraut *n.* bilnica, kostreba.
schwingen *tr.* mahati, majati, vihteti, sukati (sučem); trepati (s čim); (Getreide) plati (poljem), veti (vejem), prevevati; (Flachs) trepati, otrepati, otresati; *intr.* der Pendel schwingt nihati se; die Saite schwingt tresti (tresem) se; sich — splavati, popeti (-pnem) se, povznesti se, vzdigniti se, švigniti, buhniti; *impf.* popenjati se, vzdigovati se; (aufs Pferd) vzpeti se, skočiti, zagnati (-ženem) se, zavihteti se; (schaukeln) kolebati se, gugati se, guncati se, ujčkati se.
Schwingung *f.* zámah, zámašaj; (Pendel—) nihaj; (Ton—) tres, tresáj; (fortschreitende —) postopno tresanje; (stehende —) stoječe tresanje; (allgemein) máhanje, utrépanje.
Schwingungsaxe *f.* os (-í) nihaja.
Schwingungsdauer *f.* čas nihaja.
Schwingungshindernis *n.* ovira nihaja.
Schwingungsintensität *f.* jakost nihaja.
Schwingungspunkt *m.* nihališče, tresišče.
Schwingungsweite *f.* rázmah.
schwipps! *interj.* plesk! tresk!
schwirren brneti, brenčati (-ím); čvrčati (-ím), cvrkati.
schwirrend brenčeč, brneč, cvrkav.
Schwitz *m.* s. Schweiß.
Schwitzbad *n.* znojna kopel (-i).
schwitzen potiti se, znojiti se; pot me poliva; — machen potiti, razpotiti, uznojiti.
Schwitzen *n.* znojenje, potitĕv.
schwitzig potĕn, mokĕr od pota, znojĕn.
Schwitzmittel *n.* potilo.
schwören priseči (-sežem), zapriseči; zarotiti se, zakleti (-kolnem) se; *impf.* prisegati, zaklinjati se; — lassen zapriseči, v prisego vzeti (vzamem); *impf.* zapriségati, zaprisegovati; (bei der Seele) pridušiti se, *impf.* pridušati se. [zaklinjalĕc.
Schwörer *m.* prisegalĕc, prisegovalĕc,
schwül soparĕn, soparičĕn, otóhĕl, zagatĕn; — sein pariti se.
Schwüle *f.* sopárica, spárica, spar, otohlica, kúhalica.
Schwulst *f.* spuhlina; (Geschwulst) otók, oteklina; (Bombast) nadutost, šopirnost.
schwulstig nabuhĕl; napuhnen; nadut.
Schwülstigkeit *f.* nabuhlost, napuhnenost, nadutost.
Schwung *m.* mah, vzmah, zagón, vzlet; (der Seele) povzdig; (stil.) polet, vzlet, povznos; in — bringen povzdigniti; in — kommen razviti (-vijem) se, razcvesti (-cvetem); zavladati, razširiti se; vznesti se; *impf.* vznašati se; in einem — máhom, máhoma, na mah.
Schwungfeder *f.* letalno peró (-esa), letálnica.
schwunghaft živ; vzletĕn.
Schwungkraft *f.* zamašnost, prožnost.
Schwungmaschine *f.* sredobežni stroj, vrtilka.
Schwungrad *n.* zamašnjak; mahalo, mahalnica.
schwungreich vznesen, navdušĕn.

Schwur *m.* prisega, rota; einen — thun zapriseči (-sežem), zarotiti se, zakleti (-kolnem) se.
schwurbrüchig prisegolomĕn, krivoprisežĕn, krivorotĕn.
Schwurgebür *f.* rotnina.
Schwurgericht *n.* porotna sodba; porotna sodnija, porota; Schwurgerichts- porotni.
Schwurgerichtshof *m.* porotno sodišče.
Schwurmann *m.* porotnik.
Schwurplatz *m.* rotišče.
scientifisch s. wissenschaftlich.
Sclave *m.* sužĕnj, sužnik, rob; nevoljnik; (Gefangene) jetnik, ujetnik; *fig.* hlapĕc; Sclaven- sužnji, robski, hlapčevski.
Sclavendienst *m.* hlapčevstvo, sužnost; — verrichten sužnjevati, robovati, hlapčevati.
Sclavenhandel *m.* kupčija s sužnji.
Sclavenhändler *m.* kupčevalĕc s sužnji.
Sclavenjoch *n.* jarĕm sužnosti.
Sclavenmarkt *m.* suženjski trg.
Sclavenschiff *n.* ladija s sužnji.
Sclavenstand *m.* sužnost, suženjstvo, robstvo; sužnji *pl.*
Sclaverei *f.* sužnost, robstvo; in d. — leben sužnjevati, robovati, hlapčevati.
Sclavin *f.* sužnica, sužnja, nevóljnica; jetnica. [ski.
sclavisch suženjski, hlapčevski, tlačan-
scontrieren obračuniti; denarnico pregledati, *impf.* — pregledovati.
Scontrierung *f.* obračún, pregléd.
Scontro *n.* obračún.
Scorbut *m.* kurdej.
Scorpion *m.* ščipalĕc, škorpijon.
scribeln pisariti.
Scribler *m.* pisáč, pisún.
Scropheln (Scrofeln) *pl.* želve (žolve) *pl.*, živice *pl.*; bezgavke *pl.*; brámorji *pl.*
scrophulös (scrofulös) želvast.
Scrupel *m.* dvom, spotika. [stí.
scrupulös prenatančĕn, pretenke ve-
Scrupulosität *f.* tankovestnost, pretenka vest (-í).
Scrutinium *n.* glasoštetje.
Sculptur *f.* s. Bildhauerei.
Secante *f.* črta sečnica; presečnica.
sechs *num.* šest, šestero; um — Uhr ob šestih.
Sechs *f.* šestica, šestka.
sechs- šesto, šestero.
sechsarmig šestoròk, šesteroròk.
Sechseck *n.* šestoogelnik, šestokot.
sechseckig šesterokotĕn.
Sechsender *m.* šesterák, šesternik.
Sechser *m.* šesták, šestica.
sechserlei *num.* šesteri.
sechsfach, sechsfältig šesterĕn, šesternat, šestogúb.
sechsfederig šestoperĕn.
sechsflächig šesteroplosk.
sechsflügelig šesterokril.
sechsfüßig šestonòg, šestonogát.
Sechsfüßler *m.* šestonožĕc; (Hexameter) šestomèr.
sechshundert *num.* šeststo.
sechshundertste *num.* šeststotni.
sechsjährig šestletĕn.
sechsköpfig šestoglàv.
sechslöthig šestlotĕn.
sechsmal *num.* šestkrat, šest potov.
sechsmalig šestkratĕn.
sechsmonatlich šestmesečĕn.
Sechspfünder *m.* šestfuntnik.
sechspfündig šestfuntĕn, šestlibern.
sechsseitig šesterostrán, šestostranski.
sechssilbig šesterozložĕn, šesteroslovčĕn.
sechstausend *num.* šest tisoč.
sechstausendste *num.* šesttisočni.
Sechstel *n.* šestina, šestinka.
sechstens *adv.* šestič.
sechster *num.* šesti.
sechsthalb polušesti.
sechsundzwanzig *num.* šest in dvajset, dvádeset šest.
Sechswochen *pl.* otročja postel (-i), babine *pl.*
Sechswöchnerin *f.* porodnica, otročnica.
sechszähnig šesterozòb.
sechszöllig šest palcev.
sechteln perilo kuhati, žéhtati.
Sechtelschaff *n.* žehtnjak, žehtník.
sechzehn *num.* šestnajst; (Zahl) šestnajstka, šestnajstica.
Sechzehnender *m.* šestnajsterák.
Sechzehner *m.* šestnajsták; šestnajstica.
sechzehnerlei šestnajsteri.
sechzehnfach, sechzehnfältig šestnajsterĕn, šestnajsternat. [ka.
Sechzehntel *n.* šestnajstina, šestnajstin-

Sechzehntelformat *n.* šestnajsterka.
sechzehntens *adv.* šestnajstič.
sechzig *num.* šestdeset.
Sechziger *m.* šestdesetica, šestdesetka; (Person) šestdeseták, šestdesetletni člověk; —in *f.* šestdesetletnica.
sechzigerlei *num.* šestdeseteri.
sechzigfach, sechzigfältig šestdeseterĕn, šestdeseternat.
sechzigjährig šestdesetletĕn.
sechzigmal *adv.* šestdesetkrat.
sechzigste *num.* šestdeseti.
Sechzigstel *n.* šestdesetina, šestdesetinka.
secernieren odločiti, izločiti, oddeliti; *impf.* odločevati.
Secess *m.* odločba, odločitĕv, izločitĕv.
secieren raztelesiti; parati.
Secret *n.* tajnost; skrivni pečat; s. Abort.
Secretär *m.* tajnik; (Schrank) pisalna omara, pisalnik.
Secretariat *n.* tajništvo; tajnikova služba.
Secretion *f.* izločevanje.
Sect *m.* sekt (vino).
Secte *f.* razkol, odcepĕk.
Sectierer *m.* razkolnik, odcepljenĕc.
Section *f.* odsek.
Sectionslinie *f.* črta odsečnica.
Sector *m.* izsek kroga.
Secunda *f.* drugi razred.
Secundaner *m.* drugošolĕc.
Secundant *m.* dvobojni drug, priča.
secundär drugotĕn, drugega reda, drugoredĕn; podružĕn.
Secundawechsel *m.* druga menica.
Secunde *f.* sekunda; hip.
secundieren (Gesang) pripevati, prilágati, prikládati; (Duell) v dvoboji pomagati, — pričati.
Secundogenitur *f.* drugorodstvo.
Sedez *n.*, —format *n.* šestnajsterka.
Sediment *n.* usedlina, gošča, podmást (-í), kal.
Sedimentärformation *f.* skladovita —, sedimentarna tvorba.
Sedimentgestein *n.* usedlina; (krystallinisches —) oborine *pl.*
sedimentieren uleči (-ležem) se, usesti (-sedem) se na dno.
See *m.* jezero; *dem.* jezerce.
See *f.* morje; offene — široko morje, počina; hohe — véliko —, odprto morje.
See- jezerski, jezerni; (Meeres-) morski, pomorski.
Seeanwohner *m.* primorĕc; —in *f.* primorka.
Seearsenal *n.* pomorska orožnica.
Seebach *m.* jezernica.
Seebär *m.* morski medved.
Seebecken *n.* jezerska kotlina.
Seebehörde *f.* morski urad, morska oblast (-i).
Seebett *n.* jezerišče.
Seebinse *f.* srpica, primorska sita.
Seeblume *f.* lokvanj, pljučnik.
Seeboden *m.* dno jezera, jezersko dno.
Seecompass *m.* kompas.
Seedienst *m.* mornarska služba, mornarstvo.
Seefahrer *m.* pomorščak, pomorski brodnik, morski brodár.
Seefahrt *f.* morska vožnja, brodarstvo.
Seefisch *m.* jezerska riba, riba jezernica; morska riba.
Seefracht *f.* morski naklad.
Seefräulein *n.* morska deklica.
Seegebirge *n.* morske od. podmorske gore *pl.*
Seegefecht *n.* pomorska bitka, boj na morji.
Seegegend *f.* morska krajina.
Seegericht *n.* pomorsko sodišče.
Seegras *n.* haluga, morska trava.
Seegrund *m.* morsko dno.
Seehafen *m.* pristan, pristanišče, luka.
Seehandel *m.* pomorska trgovina.
Seehöhe *f.* nadmorska visokost (-i).
Seehund *m.* tulĕnj, morski pĕs.
Seeigel *m.* morski ježĕk.
Seejungfer *f.* morska deklica.
Seekarte *f.* morjevid, morska mapa.
Seekrankheit *f.* morska bolezĕn (-i).
Seekrieg *m.* pomorska vojska.
Seeküste *f.* morski breg, morska obal (-i), morsko obrežje; (Land) primorje, pomorje.
Seeland *n.* primorska dežela.
Seeländer *m.* primorĕc.
seeländisch primorski.
Seele *f.* duša; *dem.* dušica; Seelen- dušni, duševni; zadušni.
Seelenact *m.* čin duše.
Seelenadel *m.* blagodušje, dušna blagóst, — plemenitost.
Seelenamt *n.* črna maša, zadušna maša, bile, zadušnice *pl.*

Seelenangst *f.* dušna bridkost, dušna stiska.

Seelenarzt *m.* dušni zdravnik.

Seelenfriede *m.* dušni mir.

Seelengröße *f.* velikodušje, velikodušnost.

seelengut predobĕr.

Seelenhandel *m.* kupčija z ljudmi.

Seelenheil *n.* zveličanje duš, dušno zveličanje.

Seelenhirt *m.* dušni pastir.

seelenkrank na duši bolan, dušebolĕn.

Seelenkranke *m.* dušebolnik.

Seelenkrankheit *f.* dušna —, duševna bolezĕn (-i).

Seelenkummer *m.* dušna toga.

Seelenleben *n.* duševanje.

Seelenlehre *f.* nauk o duši, dušeznanstvo, dušeslovje.

Seelenleiden *n.* dušno trpljenje.

seelenlos brezdušĕn.

Seelenmesse *f.* črna —, zadušna maša.

Seelennahrung *f.* dušna hrana.

Seelenpein *f.* dušna muka, — stiska.

Seelenplage *f.* dušna muka.

Seelenruhe *f.* dušni pokoj, mir duše; mirna vest (-i). [bolje.

Seelenschmerz *m.* dušna bol (-i), duše-

Seelenschwäche *f.* malodušje.

Seelenspeise *f.* dušna hrana, — paša.

Seelenspiegel *m.* dušno zrcalo. [duše.

Seelenstärke *f.* dušna moč (-i), moč

Seelenstörung *f.* dušni narušaj.

Seelentag *m.* vseh vernih duš dan (dneva).

Seelentrost *m.* dušna tolažba.

seelenvergnügt iz duše vesel.

Seelenverkäufer *m.* ljudotržĕc; prodajalĕc duš.

Seelenvermögen *n.* dušna znanost, dušna moč (-i).

Seelenwanderung *f.* preseljevanje duš.

Seelenwohl *n.* dušni blagor.

Seelenzustand *m.* dušni stan.

Seelöwe *m.* morski lev.

Seelsorge *f.* dušno pastirstvo, dušno skrbništvo. [nik.

Seelsorger *m.* dušni pastir, dušni skrb-

Seeluft *f.* morska sapa. [država.

Seemacht *f.* ladijevje; (Staat) morska

Seemann *m.* pomorščak, mornar.

seemännisch mornarski.

Seemannschaft *f.* pomorščaki *pl.*; mornarji *pl.*

Seemannskunst *f.* pomorska umetnost.

Seemeile *f.* morska milja.

Seeofficier *m.* pomorski častnik.

Seepferdchen *n.* morski konjičĕk.

Seepflanze *f.* morska oder jezerska rastlina.

Seepolyp *m.* hobótnica; osmonožĕc.

Seeraub *m.* pomorski rop; pomorsko roparstvo, gusarstvo.

Seeräuber *m.* pomorski ropar, morski razbojnik, gusar.

seeräuberisch roparski, gusarski.

Seerecht *n.* pomorsko pravo.

seereich jezernat.

Seereisende *m.* pomorski popotnik.

Seerose *f.* s. Seeblume.

Seesalz *n.* morska sol (-í).

Seesalzsäure *f.* morska kislina.

Seeschiff *n.* morska ládija.

Seeschiffahrt *f.* pomorsko plovstvo.

Seeschlacht *f.* pomorska bitka, bitka na morji.

Seeschildkröte *f.* morska želva.

Seeschwalbe *f.* čigra, ribič.

Seesoldat *m.* pomorski vojščak; pomorščák.

Seespiegel *m.* morska gladina.

Seestaat *m.* pomorska država.

Seestadt *f.* primorsko mesto.

Seestern *m.* morska zvezda.

Seestrand *m.* morsko obrežje. [vihar.

Seesturm *m.* morska nevihta, morski

Seetang *m.* morska haljuga.

Seetaube *f.* galeb, tonóvšica.

Seetreffen *n.* bitka na morji, pomorska bitka.

Seetruppen *pl.* pomorska vojska.

Seeufer *n.* morski breg, morska obal (-i), primorje.

Seeunfall *m.* nesreča na morji.

Seeungeheuer *n.* morska pošást (-i), morski velikán.

Seevolk *n.* mornarji, pomorščaki *pl.*

seewärts *adv.* proti morju, k morju.

Seewasser *n.* jezernica.

Seewesen *n.* (Marine) pomorstvo; mornarstvo.

Seewind *m.* mornik, morski vetĕr.

Segel *n.* jadro; mit vollen —n z razpétimi jadri; die — streichen jadra

spustiti; die — einziehen jadra speti (spnem), — zviti; Segel- jaderni.

Segelfalter *m.* jadralěc.

segelfertig gotov —, pripravljen na odhod po morji, z razpetimi jadri.

Segelgarn *n.* preja za jadra.

Segelmacher *m.* jadrar.

segeln jadrati. [jadrnik.

Segelschiff *n.* jadrenica, jadralka,

Segelstange *f.* jadrenica, rajna.

Segeltuch *n.* platno za jadra, jadrovina.

Segelwerk *n.* jadrovje.

Segen *m.* blagoslov, (žegěn); (Wirkung) blagor, blagodár.

segenbringend blagonosěn, dobrotěn, blagodarěn.

segenreich blagovit, blažen.

Segensprechen *n.* blagoslavljanje.

Segenspruch *m.* blagoslov.

Segensverkünder *m.* blagovestnik.

Segler *m.* jadralěc; (Vogel) hudournik, brizga.

segnen blagosloviti, žégnati; *impf.* blagoslavljati; (preisen) blagrovati; (beseligen) blažiti; oblažiti, osrečiti; *impf.* osrečevati.

Segnen *n.* blagoslávljanje. [blažina.

Segnung *f.* blagoslávljenje; blagota,

Seh- vidni.

Sehare *f.* vidna ós (-í).

sehbar viděn, (vidljiv).

sehen videti; (schauen) gledati, zreti; (— lassen) kazati (-žem); pokázati, na ogled postaviti; pokazovati; sich — lassen prikázati se, *impf.* prikazovati se; siehe! glej! lej! poglej! pogledi! sich satt — naglédati se.

Sehen *n.* vid, videnje; das — verlieren obnevídeti.

sehend viděč.

Sehende *m.* viděc.

sehenswürdig ogleda vreděn; znamenit, mikalěn.

Sehenswürdigkeit *f.* znamenitost, mikalnost; ogleda vredna stvar.

Seher *m.* viděc; (Prophet) vedež, vedeževalěc; —in *f.* vedeževalka.

Sehhügel *m.* vidni pomolěk.

Sehkraft *f.* vid.

Sehloch *n.* zenica.

Sehnerv *m.* vidni živěc, vidnik.

Sehne *f.* kita; (am Bogen) tetiva.

sehnen sich hrepeneti, koprneti, hlepeti, želeti česa, tožiti se komu po čem; mreti —, mrtěv biti (sem) za čim, omedlevati, dihteti.

Sehnen *n.* hrepenenje, koprnenje, poželenje.

Sehnenvieleck *n.* tetivni mnogokotnik.

sehnicht kitast, žilast.

sehnig kitnat, žilav, trsěn.

sehnlich željěn, spreželjěn, gorèč, hrepenèč, dihtiv.

Sehnsucht *f.* hrepenenje, koprnenje, goreča želja, hlepenje. [željiv.

sehnsüchtig hrepenèč, koprnèč, po-

sehr *adv.* zeló, jáko, močno, silno, sila, grozno, rameno, šembrano; (Superlativ) pre-; zu — preveč, odveč, čez mero.

Sehrohr *n.* daljnoglèd.

Sehstrahl *m.* vidni žarěk, vidni trak.

Sehweite *f.* dogled.

Sehwinkel *m.* vidni kot.

seicht plitěk, plitěv; —e Stelle plitvina, plitčina.

Seichtheit *f.* plitvost, plitkost; *fig.* puhlost, jálovost.

Seichtling *m.* plitvež.

Seide *f.* svila; (gedrehte —) súkana svila, súkanka; (žida).

Seidel *n.* maslec.

Seidelbast *m.* navadni volčin.

Seideln *pl.* volčini *pl.*

seiden svilén, svilěn, svilnat, (židan).

seidenähnlich svilnast.

Seidenbau *m.* svilarstvo, sviloreja.

Seidenei *n.* svilni mešič.

Seidenfabrik *f.* svilárnica.

Seidenfabrikant *m.* svilar.

Seidenfärber *m.* svilobarvěc. [obleka.

Seidengewand *n.* svilnata od. svilena

Seidengewebe *n.* svilnata tkanina.

Seidenhandel *m.* trgovina —, kupčija s svilo.

Seidenhändler *m.* kupčevalěc s svilo.

Seidenhandlung *f.* prodajálnica svilnate robe.

Seidenhut *m.* svilnati klobuk.

Seidenkleid *n.* sviléna —, svilna obleka.

Seidenmanufactur *f.* izdelovanje svilnate robe.

Seidenraupe *f.* svilna gosenica, svilnica, sviloprejka, svilód.

seidenreich svilovit, svilnat.
Seidenschwanz *m.* pegam. [predĕc.
Seidenspinner *m.* svilni prelĕc, svilo-
Seidenspinnerei *f.* sviloprejnica.
Seidenspinnerin *f.* sviloprejka.
Seidenstoff *m.* svilenina.
Seidentuch *n.* svileni robĕc.
Seidenweber *m.* svilotkalĕc.
Seidenzeug *n.* svilenina.
Seidenzucht *f.* svilarstvo.
Seidenzüchter *m.* svilar, svilorejĕc.
Seife *f.* milo, (žajfa); Seifen= milni.
seifen militi; omiliti, ožajfati.
seifenartig milast. [pena.
Seifenblase *f.* milni mehurĕc, milna
Seifengeist *m.* milovĕc.
Seifenhändler *m.* kupčevalĕc z milom.
Seifensieder *m.* milar, milovár; —in *f.* milarica. [nica.
Seifensiederei *f.* milarnica, milovar-
Seifenwasser *n.* milnica, (žajfnica).
seigen s. seihen.
Seiger *m.* s. Seiher.
seiger *adi.* navpičĕn; *adv.* navpik.
Seigerarbeit *f.* odtápljanje, odločevanje (medí od srebra).
Seigerlinie *f.* navpična črta.
seigern navpik kopati (kopljem); odtapljati; odtopiti.
Seigerschacht *m.* navpična jama, navpični rov.
Seihe *f.* cedivo; izcejĕk; gošča.
seihen cediti; precediti, pretočiti; precejati, pretakati.
Seiher *m.* cedilo, cedilnik; (Person) cednik, cedilĕc, precejevalĕc; —in *f.* cednica, cedilka, precejevalka.
Seiherkorb *m.* cedilnik. [no.
Seihertuch *n.* cedilni prt, cedilno plat-
Seil *n.* vrv (-í); (Strick) konopĕc, konop, vože (-eta).
Seiler *m.* vrvár, vožár; Seiler= vrvarski, vožárski.
Seilerei *f.* vrvarstvo, vožarstvo.
Seilerhandwerk *n.* s. Seilerei.
Seilermeister *m.* s. Seiler.
Seiltänzer *m.* vrvohodĕc, vrvolazĕc, vrvoplesĕc; —in *f.* vrvolazka, plesalka na vrvi.
Seiltänzerkunst *f.* umetnost vrvohoje, — vrvolazbe. [tòk.
Seim *m.* strd (-i); čisti med; samo-
seimen cediti se.
Seimhonig *m.* samotòk, tekoči med.
Sein *n.* bit (-i), bivanje, sostvo.
sein biti (sem), bivati; für sich allein — samovati; nicht sein ne biti; öfters sein bivati; sei nicht böse ne bodi hud! irgendwo — nahajati se; was soll das sein? kaj hoče to, kaj to pomeni? es ist aus mit ihm po njem je; guter Hoffnung sein noseča biti; ich bin des Todes! mrem! es ist aus der Mode ne nosi se več; es ist mir um etwas gre —, prede mi za kaj; willens sein nameniti, misliti; soviel an mir ist kar morem, po svoji moči; Schankwirt, Schuster, Knecht, Hausherr u. s. w. sein krčmariti, čevljariti, hlapčevati, gospodariti u. s. w.
sein *pron. refl.* svoj; (desselben) njegov; seiner Zeit svoje dni; seinetwegen zavoljo —, zaradi njega, za njega delj.
seinig svoj; (desselben) njegov; die Seinigen svojci *pl.*; njegovi.
Seisachtheia *f.* zmanjšanje dolgov.
Seismograph *m.*, Seismometer *m.* potresomér.
seit *coni.* kar, odkar; *praep.* od. [rok.
seitab *adv.* na strani, na samoti, od
seitdem *coni.* odkar.
Seite *f.* stran (-í), strana; plat (-í); (Fläche) ploskĕv; (am Körper) bok; (am Schiff) bok, stena; bei — stran, na stran, spoti; (die schöne — eines Zeuges) lice; Scherz bei — brez šale; von — des Gerichtes od sodnije, od sodišča; an der rechten — anfassen za pravo žilo prijeti (primem); (Partei) stranka; (Theil) del, stran.
Seitel *m.* maslec.
Seiten= stranski, postranski, pobočni.
Seitenangriff *m.* napad od strani.
Seitenansicht *f.* pogled od strani.
Seitenbrett *n.* stranica; krajnik.
Seitenbrücke *f.* primostĕk.
Seitendach *n.* pristrešĕk, pristrešje.
Seitendruck *m.* tlak na stene, — stran.
Seitenfläche *f.* (ploskĕv) postranica, stranica.
Seitengebäude *n.* prizidĕk.
Seitengewehr *n.* sablja, bajonet; pobočno orožje.
Seitenkraft *f.* sila sestavljača.

seitenlang jedno stran dolg.
Seitenlinie *f.* postranska črta; pobočna proga.
Seitenmauer *f.* postranski zid.
Seitennaht *f.* postranski šiv. [dija.
Seitenschiff *n.* (d. Kirche) pokrajna la-
Seitenschlagader *f.* pristranska privodnica.
Seitenschmerz *m.* bolečina v boku.
Seitenschwimmer *pl.* bokoplovke *pl.*
Seitenstechen *n.* bodljaji *pl.*
Seitenstraße *f.* postranska cesta.
Seitenstück *n.* jednačica, drugarica.
Seitentasche *f.* pobočna torba, torbica.
Seitenthal *n.* postranska dolina.
Seitenthür *f.* postranske duri *pl.*
Seitentram *m.* žrd (-í).
Seitentrieb *m.* odrastlek, panoga.
Seitenwand *f.* stranice *pl.*; pobočna stena, osteněk.
Seitenweg *m.* stranski pot, stranska pot, stranpot.
Seitenwinkel *m.* prikotěk.
Seitenzahl *f.* število stranij.
Seitenzimmer *n.* stranska izba.
seither *adv.* od tega časa, od te dobe, odzdaj, odsihmal.
seitherig dozdanji, dosedanji.
seitwann *adv.* od kedaj.
seitwärts *adv.* v kraj, stran, na stran.
selbander *num.* samodrug, sam drugi.
selbdritte *num.* samotretji, sam tretji.
selbe s. derselbe.
selbfünfte *num.* samopeti, sam peti.
selbig isti, tisti.
selbst *pron.* sam; von — sam od sebe; (ohne fremde Hilfe) samotež; (an und für sich) sam na sebi; sich — angehören sam svoj biti (sem); zu sich — kommen k sebi priti (pridem), osvestiti se, zavedeti (-vém) se; *impf.* zavedati se; er ist die Demuth — gola ponižnost ga je; *adv.* celo, tudi, i.
selbst- samo; sebe samega.
Selbstabtödtung *f.* krotitěv samega sebe, — lastnega mesa. [sebe.
Selbstachtung *f.* spoštovanje samega
selbständig samostalěn, samosvoj, samostojěn.
Selbständigkeit *f.* samostalnost, samostojnost.
Selbstanklage *f.* zatožba samega sebe.
Selbstanschauung *f.* smatranje samega sebe, nazor o samem sebi, samozor.
Selbstaufopferung *f.* žrtvovanje samega sebe, samožrtva. [sebe.
Selbstbefleckung *f.* oskrumba samega
Selbstbefruchtung *f.* samoplodba.
Selbstbeherrschung *f.* oblast nad seboj.
selbstberechtigt samsvoj, samovlastěn.
Selbstbestimmung *f.* samoodločba.
Selbstbetrachtung *f.* premišljevanje samega sebe.
selbstbewegend samogiběn.
Selbstbewegung *f.* samogibnost.
selbstbewusst samosvestěn, svestěn samega sebe.
Selbstbewusstsein *n.* samosvest (-i); zum — bringen osamosvestiti koga, osvestiti koga; zum — kommen zavédeti (-vém) se samega sebe.
selbsteigen samovlastěn, samosvoj.
Selbstentleibung *f.* samomòr.
Selbstentzündung *f.* samoužig, samovnetje.
Selbsterhaltung *f.* samoohrana, samoohranjenje.
Selbsterhaltungstrieb *m.* nagon samoohranjenja.
Selbsterkenntnis *f.* spoznavanje samega sebe; spoznanje samega sebe.
selbstgefällig samoljuběn, samoràd, samomil.
Selbstgefälligkeit *f.* samoljubnost, samoljubje, samougodje.
Selbstgefühl *n.* samočutje.
Selbstgelehrte *m.* samoùk.
Selbstgenügsamkeit *f.* samodovoljstvo.
Selbstgeschoss *n.* samostrel.
Selbstgespräch *n.* samogovor.
selbstgewachsen samosevěn, samorašč; —e Pflanze samosevka. [vlada.
Selbstherrschaft *f.* samodrštvo, samo-
Selbstherrscher *m.* samodržěc, samovladar; —in *f.* samovladalka. [moč.
Selbsthilfe *f.* samopomočje, lastna po-
selbstisch sebičěn.
Selbstlaut *m.* samoglasnik, glasnik.
selbstlautig samoglasěn. [těl.
selbstleuchtend samosijajěn, samosve-
Selbstliebe *f.* samoljubje, ljubezěn (-i) do samega sebe.
selbstliebig samoljuběn. [hvala.
Selbstlob *n.* samolastna hvala, samo-

Selbstlober *m.* samohvalĕc. [stvo.
Selbstmord *m.* samomòr, samomor-
Selbstmörder *m.* samomorĕc, samodavljenĕc; —in *f.* samomorka.
selbstmörderisch samomorĕn, samomorski. [vladje.
Selbstregierung *f.* samouprava, samo-
Selbstruhm *m.* lastna hvala, samohvala.
selbstschaffend samotvorĕn.
Selbstschändung *f.* s. Selbstbefleckung.
Selbstschatten *m.* nasebna tenja.
Selbstschau *f.* samozòr.
Selbstschuld *f.* lastna krivnja.
Selbstschutz *m.* samobran.
selbstseiend samobitĕn.
Selbstsucht *f.* sebičnost, samopašnost.
selbstsüchtig sebičĕn, samopridĕn; samopašĕn.
Selbstsüchtige *m.* sebičnik, samopašnik; *f.* sebičnica, samopašnica.
Selbsttäuschung *f.* ukana samega sebe, samoukana.
selbstthätig samodejĕn, samotvorĕn.
Selbstthätigkeit *f.* samodejnost, samodelavnost, samotvornost.
Selbstüberschätzung *f.* samoprecenjanje.
Selbstüberwindung *f.* premaga samega sebe. [mega sebe.
Selbstverleugnung *f.* zatajevanje sa-
selbstverständlich *adi.* samoumĕn, samoumevĕn; *adv.* samoumno.
Selbstverstümmelung *f.* pohabljenje samega sebe. [sebe.
Selbstvertrauen *n.* zaupanje v samega
Selbstverwaltung *f.* samouprava.
selbstwillig samovoljĕn, samohotĕn.
Selbstzersetzung *f.* samorazkroj, samoraztvor.
Selbstzünder *m.* samonét, samožig.
selchen sušiti, vôditi; posušiti, povôditi, prekaditi; *impf.* prekajati, presušati.
Selcher *m.* prekajevalĕc.
Selchfleisch *n.* prevôjeno —, prekajeno —, suho meso. [nica.
Selchkammer *f.* vodilnica, prekajeval-
Selchwurst *f.* posúšena klobasa.
Selen *n.* selen, selenij.
Selenit *m.* selenit, Marijino steklo.
Selenographie *f.* opis lune, selenografija.
Selensäure *f.* selenova kislina.
selig blažen, zveličan; (glücklich) presrečĕn, blagovít; der —e Mann! blagor možu! (verstorben) rajni, pokojni; (— preisen) blagrovati, poveličevati, blagoslávljati; (— machen) zveličati, *impf.* zveličevati.
Selige *m.* nebeščan, zveličanĕc; (Verstorbener) rajni, rajnik, rajnki, pokojnik; *f.* rajna, rajnka, rajnica.
Seligkeit *f.* blaženstvo, blaženost, blagost; (ewige —) zveličanje; (Entzücken) radost, veselje. [vati.
seligmachen zveličati, *impf.* zveliče-
seligmachend zveličalĕn, zveličevalĕn, blažilĕn, oblaževalĕn.
Seligmacher *m.* zveličar, zveličalĕc; oblaževalĕc.
Seligmachung *f.* zveličanje.
seligpreisen s. selig. [ličane.
Seligsprechung *f.* prištetĕv med zve-
Seligwerdung *f.* zveličanje.
Seller, Sellerie *f.* zélena.
selten *adi.* redĕk, poredĕk; (ungewöhnl.) nenavadĕn; *adv.* redko, rédkoma, málokdaj, málokrat.
Seltenheit *f.* redkost, redkota.
seltsam čudĕn, neobičĕn.
Seltsamkeit *f.* čudnost, neobičnost.
Semester *n.* poluletje, tečaj, semestĕr.
semestral poluletni.
Semestralprüfung *f.* poluletna skušnja, poluletni izpit.
Semikolon *n.* s. Strichpunkt.
Seminar *n.* semenišče; (Theologie) duhovno semenišče, bogoslovnica.
Seminarist *m.* semeniščnik; (Theol.) bogoslovĕc.
Semmel *f.* žemlja, žemljička, žulka (Steierm.).
Senat *m.* starejšinstvo, senat; (Ausschuß) odbor.
Senator *m.* starejšina, odbornik.
Senats- starejšinski.
Senatspräsident *m.* odborni predsednik, prvosednik.
Sendbote *m.* sel, poslanĕc; preglednik.
Sendbrief *m.* poslanica, list, poslano pismo.
senden poslati (pošljem), odpraviti, vpotiti; *impf.* pošiljati, odprávljati.
Sender *m.* pošiljalĕc, pošiljatelj.
Sendling *m.* poslanĕc, pošiljanĕc.

Sendung *f.* pošiljatěv, poslatěv; (das Senden) poslanje, odprava, vpotitěv.
Senf *m.* gorčica, gorjušica; Senf- gorčični, gorjušični.
Senfbrühe *f.* gorčična omaka.
Senfkorn *n.* gorčično zrno.
Senfmehl *n.* gorčična moka.
Senfpflaster *n.* gorčični obliž.
Senfteig *m.* gorčično testo.
Senge *f.* žig, požig, palež, smod.
sengen *tr.* paliti, smoditi; požgati (-žgèm), posmoditi, popáliti; *impf.* požigati, posmojati; (v. d. Sonne) pripekati, prigrevati, prižigati; *intr.* žgati se, paliti se, smoditi se.
Sengstätte *f.* požigališče, smodišče.
Senior *m.* starejši, starejšina; senior.
Seniorat *n.* starejšinstvo.
Senkblei *n.* (Sonde) grezilo, vodomèr, vodomerni sviněc.
Senke *f.* nižina, nižava; (Ort zum Versenken) grezina, grez (-í).
Senkel *m.* s. Senkblei; vrv (-í) z grezilno iglo.
Senkelstift *m.* grezilna igla.
senken (in die Tiefe lassen) pogrezniti, v globino spustiti, ponoriti; *impf.* pogrezovati, v globino spuščati; (ins Wasser) potopiti, utopiti, potapljati; (eine Rebe u. s. w.) grobati, grebenčiti; pogrobati, pogrebenčiti; (den Blick) povesiti, *impf.* povešati; (neigen) nagniti, *impf.* nagibati (-gibljem); sich — nagibati se, spuščati se, zniževati se, usedati se; usesti (-sedem) se.
Senker *m.* grebenica; (Person) pogrezovalěc, potapljalěc; grebeničar.
Senkgrube *f.* greznica, stoka.
Senklinie *f.* navpična črta.
senkrecht *adi.* navpičěn, pravokotěn; *adv.* navpik.
Senkung *f.* (des Bodens) usèd; (der Stimme) spuščaj (glasa), znižatěv.
Senne *m.* planšar, planinar; Sennen- planinski.
Sennenalpe *f.* planina.
Senner *m.* s. Senne; — sein planšariti, planovati.
Sennerei *f.* planšarstvo; planšárnica.
Sennerhütte *f.* planšarska koča, — staja.
Sennerin *f.* planšarica.
Sennesbaum *m.* senes.
Sennesblätter *pl.* senesovo perje.
Sensal *m.* mešetar, sensal; — sein mešetariti, mešetovati.
Sensarie *f.* mešetarina.
Sensation *f.* pozornost, vtis, osup, hrup; senzacija; — machen pozornost vzbuditi, vtis narediti, hrup napraviti.
Sense *f.* kosa; *dem.* kosica; Sensen- kosni.
sensenförmig kosast.
Sensenhammer *m.* kosarnica.
Sensenmann *m.* kosák; *fig.* smrt (-i).
Sensenring *m.* kosir, grivna.
Sensenschmied *m.* kosár.
Sensenstein *m.* osla.
Sensenstiel *m.* kosišče, rantišče, ratišče.
sensibel čutljiv, rahločutěn.
Sensibilität *f.* čutljivost, rahločutnost.
Sentenz *f.* rek, izrek, pregovor; (Urtheil) razsoděk, odločěk.
sentimental občutljiv, prečutljiv, sentimentalěn.
Sentimentalität *f.* prečutljivost, mehkočutnost; sentimentalnost.
separabel razlóčěn, oddvójěn.
separat *adi.* odločen, oddeljen; poseběn, sámezěn, posaměn; *adv.* posamič, posebej, posámezi.
Separatfriede *m.* posebni mir, osobit mir.
Separation *f.* s. Trennung.
Separator *m.* ločilěc.
Separatismus *m.* separatizěm, razdruštvo, razdružljivost.
Separatist *m.* razdružnik, odlóčeněc.
separatistisch razdružěn, razdružljiv, samosvoj.
separieren odločiti, razdružiti, oddeliti; *impf.* odločevati, razdruževati, oddeljevati.
Sepia *f.* sepija, plotica.
September *m.* kímověc, septemběr, serbokr. rujan.
Septemviraltafel *f.* septemviralni stol; sod sedmerice.
septentrional s. nördlich.
Septime *f.* sedmica, sedmi glas.
Septuagesima *f.* tretja predpostna nedelja.
Septuaginta *f.* sedemdeseterica.
sequens sledeči, nastopni; *subst.* naslednjik.

Sequester *m.* sekvestĕr, serbokr. zaustava.

Sequestration *f.* sekvestracija. [viti.

sequestrieren sekvestrovati; zausta-

Serail *n.* seraj.

Seraph *m.*, Seraphim *pl.* seraf, serafin.

seraphisch serafinski.

Serenade *f.* serenada, podóknica; petje —, godba pod oknom.

Serenissimus *m.* presvetli.

Sergeant *m.* seržant; s. Feldwebel.

Serie *f.* vrsta, red (-i); serija.

seriös s. ernsthaft.

serös vodén, vodeničast; sokrvĕn.

Serpentin *m.* kačnik, serpentin, gádovĕc.

Serpentine *f.* vijugavica, ključi *pl.*, ridasta cesta.

Serum *n.* voda; sirovatina; sokrvica.

Service *m.* u. *n.* namizje, namizna posoda.

servieren s. bedienen.

Serviette *f.* prtič, obrisača, otirača.

Servitut *f.* služnost, servitut; Servituts= služnostni, servitutni.

servitutsfrei brez služnosti.

Servitutsrecht *n.* pravica do služnosti, pravo na služnost. [mera.

Servitutsverhältnis *n.* služnostna raz-

Sesam *m.* sezam, morsko seme (-na).

Sessel *m.* stol; sedež; Sessel= stolov.

sesshaft naseljen, useljen, nastanjen, osedĕl. [nost.

Sesshaftigkeit *f.* vséljenost, nastanje-

Session *f.* seja, sejna doba. [dišče.

Setze *f.* zasad, nasad, sadišče, zasa-

setzen *tr.* staviti; *phil.* dejati (denem), postaviti; (sitzen machen) posaditi, razposaditi; *impf.* posájati, razposájati; (stehen machen) postáviti, *impf.* postavljati; (liegen machen) položiti, dejati (denem); *impf.* polágati, devati; (eine Frist —) ustanoviti, dati, določiti; *impf.* ustanávljati, dajati (dajem), določevati; (zum Pfande —) zastáviti; zastávljati; (in d. Lotterie —) stáviti; Ziel — konĕc storiti; in Freiheit — izpustiti, *impf.* izpuščati; außer Stand — nemogoče storiti; außer Kraft — preklicati (-kličem), razveljáviti; in Schrecken — preplašiti, prestrašiti, v strah pripraviti; in Verwunderung — osupiti; eine Henne — nasaditi, *impf.* nasajati; (Bäume) saditi, zasaditi, vsaditi; *impf.* zasajati, vsajati; (in Unkosten) stroške delati komu; ins Werk — izpeljati (-peljem); izpeljevati; in Noten — zložiti, *impf.* skladati; in Flammen — zažgati (-žgem), zapaliti; unter Wasser — poplaviti; den Fuß auf etwas — stopiti na kaj; Denkmal — spominek postaviti; *impf.* staviti, postavljati; in ein Amt — službo izročiti komu; ich setze Ehre darein v čast si štejem; sich — sesti (sedem) se, vsesti se; *impf.* sedati se, posedati; sich herum — razposesti se, *impf.* razposedati se; sich in den Kopf — si v glavo vtepsti (-tepem); sich in Gefahr — v nevarnost se podati (-dam), *impf.* podajati; das Schiff hat sich gesetzt ladija je obtičala; (v. d. Flüssigkeit) usedati se, ubrisati (-šem) se; (v. d. Geschwulst) splahniti; sich auseinander — zmeniti se, dogovoriti se, pogoditi se; sich in Marsch — odriniti, na pot kreniti; sich zur Ruhe — v pokoj iti (idem, grem); sich in Gunst — prikupiti se komu, priljubiti se; das Wasser setzt sich voda pada, uteka se; sich zu Pferde — zasesti, zajahati; sich zur Wehre — braniti se, v bran se postaviti; *intr.* (springen) planiti, zagnati (-ženem) se; über den Fluss — reko prepluti, — preplavati; über die Grenze — mejo prestopiti; über den Graben — jarĕk preskočiti; *impers.* es wird Schläge — pretep bo; šiba bo pela; es setzte viel Mühe mnogo je truda stalo; gesetzt, dass recimo, denimo, postavimo.

Setzen *n.* saditĕv, saja.

Setzer *m.* stavĕc, postavljalĕc; (in der Druckerei) črkostavĕc, stavĕc; (Composit.) skladalĕc, skladatelj.

Setzhase *m.* zajka, zajklja.

Setzling *m.*, Setzpflanze *f.* sadika, sajenka; grobenica, reznica.

Setzrebe *f.* reznica, ključ, sajenica.

Setzteich *m.* násadni ribnik.

Setzung *f.* detje; postavka; (Thesis) stavĕk.

Seuche *f.* kuga, kužna bolezĕn (-i). pomor; (Vieh—) živinska kuga; Seuchen= kužni.

Seuchenbezirk *m.* kužni okoliš.
Seuchenstoff *m.* kužnina, kužilo.
seufzen vzdihati, vzdihovati, vzdihávati; vzdíhniti; (stöhnen) ječati (-ím), stokati; nach etw. — vzdihovati po čem.
Seufzer *m.* vzdih, vzdihljej; (Person) vzdihovalěc.
sexagesimal šestdesetinski.
Sexta *f.* šesti razred, šesta šola.
Sextaner *m.* šestošolěc.
Sextant *m.* šesternik.
sexual, sexuell spolni.
Sexualität *f.* spolnost.
Shawl *m.* šal.
Sibilant *m.* sikalěc, sičnik.
Sibylle *f.* šembilja, prorokovalka; die alte — stara babura.
sich *pron.* sebe, se u. s. w.; sebi, si; jeder ist — selbst der Nächste vsak je sebi najbližnji; bei — pri sebi; mit — s seboj; an — sam na sebi; — gehen lassen svojim željam se udati; für — záse; von — od sebe; hier sitzt sichs gut tu je dobro sedeti.
Sichel *f.* srp, srpica; *dem.* srpěk; sich mit der — schneiden užeti (-žanjem) se.
sichelförmig srpast.
sicheln žeti (žanjem); požeti.
Sichelschmied *m.* srpar.
sicher *adi.* varěn, zavetěn, sigurěn; (gesichert) zavarovan, v zavetji; (gewiss) gotov; des Lebens — življenja svest (v svesti); —stellen zavarovati, zagotóviti; zagotávljati; ich bin einer Sache — gotovo vem; sich — wissen ne bati (bojim) se nevarnosti; —es Geleit sprevoditi koga; *adv.* zares, gotovo, za trdno, za gotovo.
Sicherheit *f.* varnost, váršćina, varstvo; (Sorglosigkeit) brezskrbnost; (Schutz) zavetje, zatišje; (Gewissheit) gotovost, zanesljivost; (Pfand) zastava, zalog; (Bürgschaft) poroštvo; Sicherheits- varstveni, varnostni.
Sicherheitsanstalt *f.* zavarovalnica.
Sicherheitsbehörde *f.* redarstvo; varstvena gosposka.
Sicherheitskarte *f.* varni list.
Sicherheitsorgan *n.* varnostni organ.
Sicherheitspfand *n.* zástava, zalog, zastavščina.
Sicherheitsventil *n.* zaklopnica varnica.
Sicherheitswache *f.* varstvena straža, redarji *pl.*
sicherlich *adv.* gotovo, zares, za gotovo.
sichern várovati, čuvati; zavarovati, okováriti; gesichert varěn, zavarován.
Sicherpfahl *m.* kol mejnik.
sicherstellen zagotoviti, zavarovati; *impf.* zagotávljati.
Sichersteller *m.* zavarovalěc, zagotavljalěc.
Sicherstellung *f.* zavarovanje.
Sicherstellungseid *m.* zavarovalna prisega.
Sicherstellungsmittel *n.* zavarovalo, varščina, zavarovalno sredstvo.
Sicherung *f.* zavarovanje.
Sicht *f.* vid, videz; auf — na vid, na pokáz; in — bekommen zagledati.
sichtbar *adi.* viděn, (vidljiv), očit, očitěn; *adv.* vidoma, vidno, očitno.
Sichtbarkeit *f.* vidnost, očitost, vidljivost.
Sichtbarmachung *f.* pokaz, razodenje.
sichten čistiti, prebrati (-berem); *impf.* prebirati, prečiščevati; trebiti, rešetati; pretrebiti, prerešetati; (Getreide) soditi; presóditi, presejati (-sejem), občiniti; *impf.* presojati, presevati.
sichtlich *adi.* viděn, očitěn; *adv.* vidno, očitno, vidoma.
Sichtung *f.* odbira, prebiratěv, prečiščevanje.
sickern solzeti, kapljati, muzeti, curljati; das Fass sickert sod pušča.
siderisch zvezděn.
Siderit *m.* jekleněc, siderit.
sie *pron.* ona; *pl.* oni, one, ona 2c.; (als Anrede nur) vi, vas; (Weibchen) samica.
Sieb *n.* sito; (grob) rešeto, reta; *dem.* sitce, rešetce; (Milch—) cedilo.
siebartig sitast, rešetast.
Siebbein *n.* sitka.
Siebboden *m.* adro.
sieben sóditi, občiniti, presójati, presevati; presóditi.
Sieben *f.* sédmica, sedminka.
sieben *num.* sedem; sedmero.
sieben- sedmero, sedmo.
siebenarmig sedmeroròk, sedmoròk.
siebenblätterig sedmerolist.
Siebener *m.* sedmica, sedmák.
siebenerlei sedmeri.
siebenfach sedmerěn, sedmernat.

siebenfältig sedmerogúb.
siebenfärbig sedmerobarvĕn.
siebenfingerig sedmeroprst.
Siebengestirn *n.* gostosevci *pl.*, gostoživci *pl.*
siebenhäuptig sedmerogláv.
siebenhundert *num.* sedemsto.
siebenjährig sedemletni, sedmeroletni, sedem let star.
Siebenschläfer *m.* polh; (Mensch) zaspanĕc, zaspane (-ta).
siebenseitig sedmerostran.
siebensilbig sedmerozložĕn.
siebentägig sedmerodnevĕn.
siebentausend *num.* sedemtisoč.
siebentel *num.* sedmina.
siebentens *adv.* sedmič.
siebenthalb polusedmi.
siebenundzwanzig *num.* sedemindvajset.
Siebenzahl *f.* sedmica, sedminka.
siebenzig s. siebzig.
siebförmig sitast, situ od. rešetu podobĕn.
Siebmacher *m.* sitár, rešetár.
Siebner *m.* sedmica; (Münze) sedmak.
Siebrand *m.* obód, obvòd.
Siebsetzarbeit *f.* rešetanje rude.
siebsetzen rudo sejati, — rešetati.
siebzehn *num.* sedemnajst.
Siebzehner *m.* sedemnajstica.
siebzehnerlei sedemnajsteri.
siebzehnfach sedemnajsterĕn.
siebzehnfältig sedemnajsternat.
siebzehnjährig sedemnajstletni.
siebzehnmal *adv.* sedemnajstkrat, sedemnajst potov.
Siebzehnte *m.* sédemnajsti.
Siebzehntel *n.* sedemnajstina.
siebzehntens *adv.* sedemnajstič.
siebzig *num.* sédemdeset.
Siebziger *m.* sedemdesetnik, sedemdesetletni starčĕk; —in *f.* sedemdesetletnica.
siebzigerlei sedemdeseteri.
siebzigfach sedemdeseterĕn.
siebzigfältig sedemdeseternat.
siebzigjährig sedemdesetletĕn.
Siebzigste *m.* sedemdeseti.
siech bolehav, bolehĕn, betežĕn, neubogljén.
Sieche *m.* hromôtnik, bolehavĕc.
siechen boléhati, bolehĕn biti (sem); (hin—) hirati.
Siechenhaus *n.* hiralnica.
Siechheit *f.* boléhavost, bolehnost, hiravost.
Siechling *m.* s. Sieche.
Siechthum *n.* s. Siechheit.
Siede *f.* vrenje, vretje.
siedeheiß vrel, vroč.
Siedehitze *f.* vrelina, peklina, vročina vrele vode.
Siedelei *f.* selišče, selo.
siedeln séliti se, preseljevati se.
Siedelung *f.* selitĕv.
sieden *intr.* vreti, vrvrati, kipeti (überlaufen); zavreti, skipeti; noch eine Zeit — povreti; genug — dovreti; recht ins Sieden kommen razvreti; *tr.* (Milch) variti, zvariti; — machen povreti, zavreti, pokuhati, skuhati.
Sieden *n.* vretje, varitĕv.
siedend vrel; —es Wasser krop.
Siedepunkt *m.* vrelišče, varišče.
Sieder *m.* varilĕc, varič.
Siederei *f.* varilnica, varnica.
Siedland *n.* nižava.
Sieg *m.* zmaga, premaga; pobeda; premaganje; den — erfechten premoči (-morem), premagati, zmagati, preobladati; *impf.* zmagovati, premagovati.
Siegel *n.* pečat; (Petschaft) pečatnik; ein — aufdrücken auf etw. pečat udariti, — pritisniti na kaj; unter — legen zapečatiti; die — abnehmen odpečatiti; Brief und — geben pismeno zagotoviti; unter dem — der Verschwiegenheit pod zavezo molčljivosti.
Siegelbewahrer *m.* pečatnikar.
Siegelerde *f.* pečatna glina.
Siegelfälscher *m.* ponarejevalĕc pečatov.
Siegelkunde *f.* nauk o pečatih, pečatarstvo.
Siegellack *n.* pečatni vosĕk.
siegeln pečátiti; zapečátiti.
Siegelring *m.* pečatni prstan.
Siegelstock *m.* pečatnik.
Siegelwachs *n.* pečatni vosĕk.
siegen premoči (-morem), zmagati, premágati, preobládati, predobiti, užugati; *impf.* zmagovati, premagovati; der Antrag siegt nasvet obvelja.
siegend zmagovalĕn, zmagonosĕn.
Sieger *m.* zmagalĕc, premagalĕc, premagovalĕc, preobladalĕc, predobitnik; Sieger- zmagalčev, zmagalski.

Siegerin *f.* zmagalka, zmagovalka.
Siegerkrone *f.* zmagalski venčc.
Sieges- zmagalski, zmagalni.
Siegesaufzug *m.* zmagalni sprevod.
Siegesbogen *m.* slavolòk.
Siegesnachricht *f.* poročilo o zmagi.
siegestrunken zmage prevesél, pijan zmage.
sieggekrönt zmagovalěn.
sieggewohnt zmage navajen.
siegreich zmagovit, zmagonosěn, zmagodobitěn. [viš ga!
sieh! *interj.* glej! lej! poglej! no!
Sieke *f.* (bei den Vögeln) samica.
Siele *f.* komat, povoděc za konje.
siezen vikati, (onikati).
Sigill *n.* s. Siegel.
sigillieren s. siegeln.
Signal *n.* známenje.
Signalement *n.* známenje; (Beschreibung) opis.
Signalfeuer *n.* ogěnj za známenje; kres za známenje; navestilni ogěnj.
signalisieren známenje dati, navestiti.
Signalstange *f.* palina.
Signator *m.* podpisnik.
Signatur *f.* známenje, znamka; (Unterschrift) podpís.
Signification *f.* pomén.
signieren znamenovati; zaznamenovati, zaznamiti; (unterschreiben) podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.
silabieren zlogovati, slovkati, slovkovati.
Silbe *f.* zlog, slovka; betonte — naglašeni zlog.
Silbenmessung *f.* zlogomerje.
Silbenräthsel *n.* zlogovnica.
Silbenstecher *m.* cepidlaka.
Silbenstecherei *f.* cepidlačenje.
Silber *n.* srebro; *dem.* srebrce; gediegenes — čisto —, samorodno srebro; aus — verfertigt srebrn; feines — suho srebro; Silber- srebrni.
Silberader *f.* srebrna žila.
Silberagio *n.* nadavěk na srebro.
Silberarbeiter *m.* srebrár.
Silberauflösung *f.* srebrna raztoplina.
Silberbergwerk *n.* srebrni rudnik, rudnik na srebro.
Silberbeschlag *f.* srebrni okóv.
Silberblende *f.* srebrnata svetlíca.
Silberdraht *m.* srebrna žica; unechter — posrebrena žica.
Silbererz *n.* srebrna ruda.
Silberfaden *m.* srebrna nit (-i).
silberfarben srebrast, srebrnat.
Silberfasan *m.* srebrni tetrév.
silberführend srebronosěn.
Silbergang *m.* srebrna žila.
Silbergehalt *m.* srebrnost.
Silbergeld *n.* srebrni denár.
Silbergeräthe *n.* srebrno posodje, — orodje, srebrnina.
Silberglanz *m.* lesk srebra; argentil, srebrni sijajnik.
Silberglätte *f.* srebrni glaj.
Silbergroschen *m.* srebrni groš.
silberhell čist kakor srebro.
Silberhochzeit *f.* srebrna poroka.
Silberhütte *f.* topilnica za srebro.
Silberklang *m.* čisti —, srebrni glas.
Silberklumpen *m.* kos srebra.
Silberling *m.* srebrnjak.
Silberlösung *f.* srebrna raztoplina.
Silbermünze *f.* srebrni denar, srebrni penez.
silbern srébrn, srebrén.
silbern srebriti; posrebriti, posrebrniti; *impf.* posrebrovati.
Silberpapier *n.* srebrnati papir.
Silberpappel *f.* beli jagned, beli topol.
silberreich srebrnat, srebrovit.
Silberring *m.* srebrni prstan.
Silberservice *m.* u. *n.* srebrno namizje, srebrna posoda.
Silberstab *m.* srebrni prot, srebrna palica.
Silberstoff *m.* srebrovina.
Silberstrich *m.* gospica.
Silberware *f.* srebrnina.
Silberzeug *n.* srebrnina. [siluéta.
Silhouette *f.* senčni obraz, sencepís,
Silicium *n.* kremeněc, silicij.
Silurformation *f.* silurska tvorba.
Simbol *n.* s. Symbol.
Simonie *f.* simonija.
simpel prost, pripróst.
Sims *m.* ziděc, prikrov; (Brett) polica.
Simse *f.* loč, ločnica.
simulieren na videz delati. [doběn.
simultan skupěn, nerazdelěn; isto-
Simultanhaftung *f.* skupni dolg.
Sinecure *f.* služba brez dela.

Sing= pevski; za petje.
Singapparat *m.* pevski stroj.
singbar pevĕn, spevĕn.
Singbarkeit *f.* pevnost, spevnost.
Singcicade *f.* véliki čričĕk, — čvrčĕk.
Singdrossel *f.* drozĕg, droz; cik.
singen peti (pojem), popevati, prepevati; zu — anfangen zapeti; zu Ende — dopeti; genug — napeti se; wechselweise — odpevati si; erbärmlich — kruliti; nach Noten — po sekiricah peti; (Vögel) peti, žvrgoleti, gostoleti, pesmi drobiti.
Singen *n.* petje, prepevanje; durch — gewinnen pripeti (-pojem).
singend pojoč, prepevaje, prepevajóč.
Singlehrer *m.* pevski učitelj.
Singlust *f.* pevoljubje, veselje do petja.
Singmesse *f.* peta maša.
Singrün *n.* zimzelen; popan.
Singspiel *n.* igra s petjem.
Singstimme *f.* pevski glas; *fig.* pevska žila.
Singstunde *f.* pevska ura.
Singular *m.* jednina, jednojnik.
singulär posámezĕn, posamĕn.
Singvogel *m.* ptica pevka, ptič pevĕc; *pl.* ptiči pevci.
Singweise *f.* napev.
Singzirpe *f.* skržat.
sinken pasti (padem), upasti; *impf.* upadati, pojémati; (in eine Flüssigkeit) toniti, utoniti, potopiti se; *impf.* utapljati se; (in weiche Körper) udreti (-derem) se, pogrezniti (se); *impf.* udirati se, pogrezovati se; (zu Boden) zgruditi se, ščeniti se, zgrezniti se; *impf.* ščepati se; das Haus sinkt hiša se useda; in Ohnmacht — omedleti; aufs Knie — poklekniti, *impf.* poklekovati; d. Kopf — lassen glavo nagniti; in einen Schlaf — zaspati (-spím); ich lasse den Muth — srce mi upada; bis in die sinkende Nacht do trde noči.
Sinn *m.* (Organ) čut, čutilo, čuvstvo; (Bewusstsein) zavest (-i), svest (-i); (Wille) volja; (Verstand) um, razum, pamet; (Absicht) misĕl (-i), nakana, namera; (Bedeutung) pomen, smisĕl; (der fleischliche —) poltenost; durch die —e wahrnehmen čutiti; začutiti; anderen —es werden premisliti se; auf seinem —e verharren ostati (ostanem) pri svoji misli; sich aus dem —e schlagen iz glave si izbiti, pozabiti; Böses im —e haben zlo misliti, namerjati; in den — kommen na misĕl priti (pridem), v glavo pasti (padem); eines —es sein jedne misli biti (sem); zu —en kommen zavédeti (-vem) se, *impf.* zavedati se; von —en kommen onesvestiti se, obnoreti, zblazneti; im —e liegen v glavi biti komu, skrbeti koga; feiner — tenĕk čut; froher — veselo srce; hoher — visoke misli; im engern —, weiteren —e v ožjem —, širjem smislu; im —e des Gesetzes po postavi, po besedah zákona.
Sinnbild *n.* podoba, prilika, pripodoba.
sinnbildlich pripodobĕn, prispodobĕn, v priliki.
Sinncäsur *f.* zareza po smislu.
sinnen misliti, razmišljati, premišljevati, preudarjati, pretehtovati; (auf etwas —) namerjati, naklépati, naklepovati, presti (predem); gut gesinnt dobro misleč; auf List — zvijačo snuti (snujem), — kovati (kujem).
Sinnendurst *m.* meseno poželenje, poltenost.
Sinneneindruck *m.* vnanji čutni dojĕm.
sinnenfällig očutĕn, čutom pripadajoč.
Sinnengenuss *m.* telesna —, poltena sla od. slast (-i).
Sinnenlust *f.* mesenost, poltenost, poltena naslada, mesena slast (-i).
Sinnenrausch *m.* omama čutov.
Sinnenreiz *m.* čuvstveno dražilo.
Sinnentaumel *m.* čuvstvena pijanost.
Sinnenverwirrung *f.* čuvstvena zmešnjava, — zblodnjava.
Sinnenwahn *m.* čuvstvena domnéva; čuvstvena zmota.
Sinnenwelt *f.* čutno stvarstvo, telesno stvarstvo, vidni svét.
Sinnesänderung *f.* premislek (premiselka), spremislek.
Sinnesart *f.* mišljava.
Sinnesempfindung *f.* čutilni očut, vnanji očut.
Sinnesorgan *n.* čutilo.
Sinnestäuschung *f.* pričut, obmama čutov; (der Augen) privíd; (d. Gehörs) prisluh.
Sinngedicht *n.* puščica, dovtipni napis.

sinngemäß *adi.* smiseln; *adv.* smislu primerĕn; smisloma.

sinnig umĕn, umetĕn, spremišljen.

sinnlich čutĕn; vidĕn; telesĕn, mesén, polten.

Sinnlichkeit *f.* čutnost, vidnost; telesnost, mesenost, poltenost.

sinnlos brezsmiseln; —es Wort nesmislica; (vernunftlos) brezumĕn, nespametĕn; (bewußtlos) nezavedĕn, nesvestĕn; (empfindungslos) neobčutĕn, neobčutljiv, brezčutĕn; — handeln brez pomiselka ravnati.

Sinnlosigkeit *f.* brezsmiselnost; neobčutnost; nezavednost; nespametnost, brezumnost.

sinnreich smiseln, pomenljiv, umĕn, ostroumĕn, bistroumĕn.

Sinnspruch *m.* rek, modri izrek, pregovor, prislovica.

sinnverwandt sosmiseln, jednoznačĕn.

Sinnverwandtschaft *f.* sosmiselnost, jednoznačnost.

sinnvoll pomenljiv, smiseln.

sintemal *coni.* ker.

Sinter *m.* okuje *pl.*; okujina, okovina, škaja; (Tropfstein) siga, kapnik.

sintern kápati, kapljati, cediti se, curljati, pocejati se.

Sinterwasser *n.* kápnica.

Sinus *m.* sinus, (pristava, lonica).

Sippe *f.* žlahta, sváščina, rodbina; (verächtlich) svojat (-i).

Sippschaft *f.* s. Sippe.

Sirene *f.* sirena, morska déklica.

Sirocco *m.* široko (jug), mornik, vetĕr od morja.

Sirup *m.* sirop, sirup.

sistieren ustaviti, zaustaviti, obustaviti; *impf.* ustávljati, zaustávljati.

Sistierung *f.* ustava, zaustava; die — erfolgt zvršitĕv se ustavi.

Sitte *f.* šega, običaj, navada; Sitten nrav, nrav (-i), nravstvo; von guten — lepega vedenja, spodobnega —, nravnega obnašanja; Sitten= nravstveni, nravni. [zakon.

Sittengesetz *n.* nravstveni —, nravni

Sittenlehre *f.* nravstveni nauk, nauk nravstvenosti.

sittenlos nenravĕn; izpačen, razuzdan.

Sittenlosigkeit *f.* nenravnost, izpačenost.

Sittenreinheit *f.* nravstvena čistost.

Sittenspruch *m.* nravstveni rek, — izrek.

Sittenverderbnis *n.* nravstvena popačenost, poguba nravnosti. [dolžĕn.

sittig nravĕn, čedĕn, nepopačen, ne-

sittlich nravĕn, nravstven, čedĕn, pošten; —er Mensch človek lepih nravov, nravni človek; —es Gefühl nravstveno čuvstvo, čuvstvo nravstvenosti.

Sittlichkeit *f.* nravstvenost, blagonravje, moralnost.

sittsam nravĕn, pošten, sramežljiv.

Sittsamkeit *f.* nravnost, čednost, poštenost, sramežljivost.

Situation *f.* lega, položaj, pologa; situacija.

Situationsplan *m.* načrt položaja.

Situationszeichnen *n.* risanje —, črtanje položaja.

Sitz *m.* sedež, sedalo; (in der Kirche) stol; (Aufenthaltsort) bivališče, stanovališče, prebivališče; (Ort) mesto; d. ersten — geben na prvo mesto posáditi, *impf.* — posajati; den — aufschlagen naséliti se, nastaniti se, nastanoviti se.

Sitzbank *f.* klop (-í); (lange) protina.

Sitzbein *n.* sednica.

sitzen sedeti; ein wenig — posedeti; sich müde — nasedeti se; öfters — posedati; zu lange wo — zasedeti se; — bleiben obsedeti, (von Mädchen) ne omožiti se, (v. Dingen) obtičati; eine Weile — posedeti, posedati; (in der Kindersprache) čičati; (wohnen) bivati, stanovati; im Kerker — zaprt biti (sem); — lassen zapustiti, *impf.* zapuščati; das Schiff sitzt ladija je obtičala; das Brett sitzt deska je pribita; das Kleid sitzt gut obleka se podaja, — se prilega, — se prileže, — dobro stoji.

Sitzen *n.* sedenje, seja; čič.

Sitzer *m.* sedĕc, posedalĕc.

Sitzfleisch *n.*, er hat kein — nerad sedí.

Sitzfüße *pl.* sedilke *pl.*, sedalke *pl.*

Sitzung *f.* seja, zasedanje; Sitzungs= sejni.

Sitzungsprotokoll *n.* sejni zapisnik.

Sitzungssaal *m.* sednica, zbornica.

Sitzungstag *m.* sejni dan (dneva).

Sitzungszimmer *n.* sednica.

Skalde *m.* skald.
Skarnitzel *m.* zavitěk.
Skarnitzelblume *f.* zvitkarica.
Skelet *n.* okostnica, ogrodi *pl.*, ogrodje, kostjak, kostnjak.
Skeletthiere *pl.* vretenčarji *pl.* [zěm.
Skepticismus *m.* dvomljivost, skeptici-
Skeptiker *m.* dvomljivěc, skeptik.
skeptisch dvomljiv, skeptičěn.
Skizze *f.* načrt, črtež, prvi osnutěk, obrisěk.
skizzieren načrtati, načrt osnovati.
Sklerite *pl.* trdci *pl.*
Slave *m.* slovan, slovén.
slavisch slovanski, slovenski.
slavisieren slovaniti; poslovaniti, posloveniti.
Slavist *m.* slavist, poznalěc slovanskih narečij.
Slivovitz *m.* slivověc, slivovka.
Smaragd *m.* smaragd; Smaragd= smaragdni, smaragdov.
so *pron.* ki, kateri; *adv.* tako, takisto; —wie kakor, kot, liki; — groß tolik, takšěn; eben — groß jednolik; *coni.* (wenn) ako, če; — doch če tudi, dasiravno; sodann potlej, potem; sogar celó; solange dokler; sosehr kakorkoli; so wahr mir Gott helfe tako mi Bog pomagaj!
sobald *coni.* brž ko, kakor hitro, čim.
social družaběn, družinski, socijalěn.
Socialist *m.* socijalist.
Sociativ *m.* družilnik.
Societät *f.* družba; bratovščina.
Socke *f.* kopitěc, obújěk; sich auf die — machen kopita pobrati in iti; pobrisati jo.
Sockel *m.* podzid, podnožje.
Soda *f.* soda, pepélnata sol, solajka.
Sodbrennen *n.* zgaga, deravica, rezalica; gorečica, žeravica.
soeben *adv.* ravno kar, prav sedaj.
Sofa *n.* sofa, blazinjak, počivalnica.
sofern *coni.* kolikor, ako.
Soff *m.* pijanstvo; (schlechtes Getränke) čmiga, čobodra, čorba.
sofort *adv.* neutegoma, zdajci, prec, precej, koj.
sogar *adv.* celo, še celo, kaj še.
sogleich *adv.* pri tej priči, takoj, gredoč, spótoma, precej, kar precej.
Sohlband *n.* prag, dno.
Sohle *f.* (am Fuße) podplat, stopal; (unterster Balken) podsek, podloga; (am Flussbett) dno struge; (Schwelle) prag; Sohlen= podplatni. [šiti.
sohlen podšiti (-šijem), podplat pri-
Sohlengänger *m.* podplatar.
Sohlenmuskel *m.* podplatna —, stopalna mišica.
Sohlenschiene *f.* oplat (-i). [usnje.
Sohlleder *n.* podplati *pl.*, podplatno
Sohn *m.* sin; *dem.* siněk, sinčěk, sinko; an —es statt annehmen posinoviti, usinoviti, posiniti; Sohn= sinovski.
söhnbar spravěn, spravljiv.
söhnen s. sühnen.
Sohnskind *n.* vnuk.
Sohnssohn *m.* vnuk, sinověc.
Sohnstochter *f.* vnuka, sinovlja.
Sohnsweib *n.*, Sohnsfrau *f.* snaha.
Soiree *f.* soareja, večerna družba.
sokratisch po Sokratovo, sokratski.
Solarjahr *n.* solněno leto.
Solawechsel *m.* menica samica.
solchenfalls *adv.* v jednakem slučaji, kadar se kaj jednakega primeri.
solcher *pron.* tak, takov, takšěn; auf solche Art tako, takisto.
solchergestalt, solchermaßen *adv.* po takem, na tak način; po tem takem.
solcherlei tákšěn.
Sold *m.* plača, mezda; in eines — treten komu služit iti, v službo stopiti.
Soldat *m.* vojak, vojščak, vojnik, žolnir, soldat; — werden med vojake —, k vojakom iti (grem), v vojaško službo stopiti; (freiwilliger) dobrovoljěc; prostovoljěc; Soldaten= vojaški, vojniški; žolnirski, soldaški.
Soldatendienst *m.* vojaška služba, vojaštvo, vojništvo.
Soldatenfreund *m.* prijatelj vojakov, vojaški prijatelj.
Soldatenlied *n.* vojaška pesěn (-i); serbokr. davorija.
Soldatenmantel *m.* vojaški plašč.
Soldatenrock *m.* vojaška suknja.
Soldatenstand *m.* vojaški stan, vojaštvo, vojaščina; število vojakov.
Soldatenvolk *n.* vojaki, vojščaki *pl.*
Soldateska *f.* vojačina.
soldatisch vojaški, vojniški.

Söldling *m.* najemnik, najetěc, plačaněc.

Söldner *m.* s. Söldling.

Sole *f.* slanica, razsol (-i), slana voda.

solenn svečan.

Solennität *f.* svečanost.

solid trděn, trpèč, trpežěn; (ehrlich) pošten, zanesljiv.

Solidarhaftung *f.* skupna odgovornost; zajedniško jamčenje.

solidarisch *adi.* skupěn, zajedniški, vsi za jednega; *adv.* skupno, zajedno.

Solidarität *f.* skupnost, zajedništvo.

Solidität *f.* trdnost, trpežnost; poštenost, zanesljivost.

Solidum *n.* celoskupnost; in — haften zajedniški porok biti (sem), vsi za jednega, jeden za vse.

solig slaničěn, slan.

Solitär *m.* jediněc, samosiječ.

sollen imeti (imam), treba je, trebati, dolžnost je, dolžěn biti (sem); häufig durch das Präsent mit naj, Conditional od. durch den Imperativ: soll ich gehen? naj grem? was soll ich thun? kaj naj storim? ich weiß nicht, was ich thun soll nevém, kaj bi počel; du sollst nicht stehlen! ne kradi; (zum Ausdrucke der Wahrscheinlichkeit) neki, neki da, pre, bajè, bajè da; er soll krank sein bajè da je bolán.

Sollen *n.* dolžnost, dolg; Soll und Haben dolgovina in imovina.

Söller *m.* mostovž; veža; nadstropje; s. Altan.

Sollicitator *m.* solicitator; oskrbnik, zastopnik.

Solo *n.* samospév, jednospev.

solo *adv.* sam, samcat.

Solöcismus *m.* hiba v govoru.

Solosänger *m.* samopevěc.

Solstitium *n.* kres; (Sonnenwende) solncevrat, solnčni obrat.

Solstitialpunkt *m.* obratišče.

Solution *f.* s. Auflösung.

solvent s. zahlungsfähig.

Solvenz *f.* s. Zahlungsfähigkeit.

somit *adv.* torej, tedaj, po tem takem.

Sommer *m.* leto, poletje; im — po letu; Sommer= poletni, letni.

Sommerabend *m.* poletni večer.

Sommerapfel *m.* zgodnje —, rano jabelko (Steierm.).

Sommeranzug *m.* poletna obleka.

Sommeraufenthalt *m.* poletno bivališče, letovišče.

Sommerbirn *f.* zgodnja hruška, rana hruška.

Sommereiche *f.* dob, poletni hrast.

Sommerfaden *m.* pajčja nit (-i).

Sommerfeld *n.* jaro polje.

Sommerfleck *m.* pega.

sommerfleckig pegav, pegast.

Sommerfrucht *f.* jaro žito, járina.

Sommergetreide *n.* jaro žito, járina.

Sommerglut *f.* pripeka, poletna vročina.

Sommerhaus *n.* letna hiša, letovnik.

Sommerkleid *n.* letno oblačilo; *bot.* letno perje.

Sommerkorn *n.* jara rž (-í), jarica.

Sommerlehne *f.* prisoje, osoje.

sommerlich letěn, poletěn.

Sommerlinde *f.* velikolistna lipa.

Sommerluft *f.* poletni zrak.

Sommermorgen *m.* poletno jutro.

sommern, es sommert leto nastopa, poletje se bliža.

Sommernacht *f.* poletna noč (-í).

Sommerobst *n.* zgodnje —, rano sadje.

Sommerpunkt *m.* letišče.

Sommerrock *m.* poletna suknja.

Sommersaat *f.* jara setěv, járina, jaro žito.

Sommersolstitium *n.* kres, poletni solnčni obrat.

Sommersprosse *f.* pega.

sommersprossig pegav, pegast.

Sommerszeit *f.* letni čas, letna doba; zur — po letu.

Sommerweizen *m.* jara pšenica.

Sommerwohnsitz *m.*, Sommerwohnung *f.* letovišče.

Sommerwurz *f.* véliki poletni korén; kačja glava.

Sommerzeug *n.* lahka tkanina.

Somnambule *f.* s. Nachtwandlerin.

Somnambulismus *m.* snohoja, somnambulizěm.

sonach *adv.* torej, tedaj.

Sonate *f.* sonata, popevka.

Sonde *f.* s. Senkblei.

sonder *praep.* brez, bez.

sonderbar poseběn, čuděn, čudovít, divěn, čudežěn.

Sonderbarkeit *f.* posebnost, čudnost, divnost.

Sondergelüste n. želja po odcepljenji.
Sondergut n. osebno posestvo.
Sonderheit f. posebnost.
Sonderinteresse n. posebna —, sebična korist.
sonderlich *adi*. posebĕn, osobit; *adv*. posebno, osobito.
Sonderling m. čudák, posebnež.
sondern deliti, sebiti, ločiti; oddeliti, odločiti, razdružiti; *impf*. odločevati, oddeljevati, razdruževati; (lesen) odbrati (-berem); *impf*. odbirati.
sondern *coni*. ampak, temuč, temveč, marveč, nego.
Sonderstellung f. osamelo stanje, odcepljenost.
sondieren greziti, vodo meriti.
Sonett n. sonet.
Sonnabend m. sobota.
sonnabends *adv*. v soboto.
Sonne f. solnce; *dem*. solnčice; die — geht auf, — unter solnce vzhaja, — zahaja; die — brennt solnce pripeka; die — zieht Wasser solnce pije vodo; von der — verbrannt ogorel; Sonnen= solnčni.
sonnen sich solnčiti se, na solnci se greti (grejem); (v. Bienen) prašiti se.
Sonnenanbeter m. častilĕc solnca.
Sonnenanbruch m. jutranja zarja, zor, zazor; bei — ko se razsveti, ko solnce posije. [iztok.
Sonnenaufgang m. solnčni vzhod, —
Sonnenbahn f. solnčna pot (-i).
Sonnenbezirk m. osolnčje.
Sonnenblume f. solnčnica.
Sonnencyclus m. solnčni krog, solnčni kolobar.
Sonnenfackel f. lučnica.
Sonnenferne f. odsolnje.
Sonnenfinsternis f. solnčni pomrk, solnčni mrk; bei eintretender — ko solnce mrkne.
Sonnenflecken *pl*. solnčne pege, — priže, — maroge.
Sonnenglanz m. solnčna svetloba.
Sonnenglut f. solnčna pripeka.
sonnenhell svetĕl, jasĕn kakor solnce; očividĕn, očitĕn.
Sonnenhof m. solnčni kolobar.
Sonnenhöhe f. solnčni višĕk, solnčna visokost.
Sonnenjahr n. solnčno leto.
sonnenklar jasĕn kakor solnce, očitĕn.
Sonnenkreis m. solnčni krog.
Sonnenlauf m. solnčni tek, tek solnca.
Sonnenlicht n. svetloba, solnčna svetloba.
sonnenlos brezsolnčĕn; odsojĕn.
Sonnennähe f. prisolnčje, prisolnje
Sonnenniedergang m. zahod.
Sonnenrauch m. sopar, par.
Sonnenregen m. dež s solncem
Sonnenschein m. solnčni sij; solnčni svit; es war — solnce je sijalo.
Sonnenschirm m. solnčnik, senčnik.
Sonnenseite f. prisoje, prisojna stran (-í).
sonnenseitig prisojĕn, vsojĕn.
Sonnenstand m. solnčni stan, solnčno stanišče.
Sonnenstein m. solnčni kamen. [ca.
Sonnenstich m. solnčni zapál, solnčari-
Sonnenstillstand m. solncestaja.
Sonnenstrahl m. žarĕk, solnčni trak.
Sonnensystem n. osolnčje.
Sonnentag m. solnčni dan.
Sonnenthau m. rosika.
Sonnenuhr f. solnčna ura.
Sonnenuntergang m. solnčni zahod, zaton, zapad. [manjast.
sonnenverbrannt zagorel, ogorel, črno-
Sonnenwagen m. solnčni voz.
Sonnenwärme f. solnčna toplina, toplina solnca.
Sonnenwende f. solnčni obrat; kres.
Sonnenwendfeuer n. kres, kresni ogĕnj.
Sonnenwurz f. solnčni korén.
Sonnenzeit f. solnčni čas. [bar.
Sonnenzirkel m. solnčni krog, — kolo-
sonnig solnčĕn, solnčnat, prisojĕn.
sonnseitig prisojĕn, vsojĕn.
Sonntag m. nedelja; Gospodov dan (dneva).
sonntägig nedeljni, nedeljski.
sonntags *adv*. v nedeljo.
Sonntags= nedeljni, nedeljski.
Sonntagsbuchstabe m. nedeljska črka.
Sonntagsfeier f. praznovanje nedelje.
Sonntagsgottesdienst m. nedeljska božja služba.
Sonntagskind n. srečni človek.
Sonntagskleid n. pražnje —, praznično oblačilo.

Sonntagskleidung *f.* pražnja obleka, praznična obleka.
Sonntagsruhe *f.* nedeljski počitĕk.
Sonntagsschule *f.* nedeljska šola.
sonor glasĕn, jasĕn.
sonst *adv.* sicer, inače, drugače, ako ne, razven tega, mimo tega, vrh tega.
sonstig drug, ostal.
Sophisma *n.* lažĕn izvod, varav sklep.
Sophist *m.* sofist, lažnivi modrijan.
Sophisterei *f.* lažno modrijanstvo, zvijaštvo. [stičĕn.
sophistisch modrijanski, zvijaški sofi-
Sorbapfel *m.* oskoruša.
Sorbet *n.* šerbet, hladilna pijača.
Sorge *f.* skrb (-í), briga, mar; — tragen skrbeti; róditi; brigati se za kaj, skrb biti (je) komu za kaj; das macht mir — to me skrbí, skrb me je česa, to me briga; dafür hat er keine —n to ga ne skrbí, to ga ne briga, ni ga skrb, za to mu ni mar; vergebliche — prazna skrb.
sorgen skrbeti, brigati se za kaj, róditi; v skrbi biti (sem) zastran česa; sorge nicht ne skrbi, ne boj se; (sich bemühen) prizadeti si, *impf.* prizadevati si, stárati se.
sorgenfrei brezskrbĕn, neskrbĕn, brezbrižĕn; —er Zustand brezskrbnost.
Sorgenfreie *m.* brezskrbnež, lahkoživĕc.
Sorgenstuhl *m.* ždič, pič.
Sorgfalt *f.* skrbnost, skrbljivost, marnost, prizadevnost, brižnost.
sorgfältig skrbĕn, skrbljiv, prizadevĕn, marljiv, marĕn. [dĕn.
sorglos neskrbĕn, malomarĕn, nero-
Sorglosigkeit *f.* brezskrbnost, malomarnost, nemarnost.
sorgsam skrbljiv, skrbĕn, marljiv.
Sorgsamkeit *f.* skrbljivost, marnost, marljivost.
Sorte *f.* vrsta, šara, baža.
sortieren odbrati (-berem), prebrati; *impf.* odbírati, prebírati.
Sortiment *n.* zaloga, skladišče raznega blaga.
Sortimentshandel *m.*, Sortimentsbuchhandlung *f.* poverno knjigotrštvo.
Sortimentshändler *m.* poverni knjigotržĕc.

Sottise *f.* neumnost, bedaštvo; zabavljica. [nar.
Sou *m.* sold; francoski bakreni de-
Soubrette *f.* hišna, komornica, sobarica.
Souffleur *m.* prišepetač, prišepetalĕc, suflér.
soufflieren prišepetávati; prišepetati.
Souper *n.* večerja.
soupieren večerjati.
Souterrain *n.* podzemlje. [minĕk.
Souvenir *n.* spominsko darilo, spo-
Souverain *m.* samodržĕc, vrhovni vladar, vrhovnik.
Souverainität *f.* samodržnost, vrhovništvo, vrhovnost.
soviel *num.* toliko; *relat. adv.* kolikor; soviel ich weiß kolikor vém.
sovielerlei toliker.
sovielmal *adv.* tolikrat.
sovielte toliki; *(relat.)* koliki.
soweit *adv.* dotle, tako daleč; *(relat.)* dokler, kakor daleč, kolikor.
sowohl — als auch *conj.* i — i, ne samo — ampak tudi; kolikor — toliko.
Spagat *m.* motvoz, vrvca, špaga.
Spähe *f.* preža; paznja; Späh= zvedavni, pazljivi, pazni.
spähen pozvedati, ogledovati, opazovati, motriti; (lauern) prežati (-ím), streči (strežem), oprezovati.
Späher *m.* ogledovalĕc, opazovalĕc; (Spion) ogledúh, prežalĕc. [prežalka.
Späherin *f.* opazovalka, ogledovalka;
Spalier *n.* ograja, brajda; (von Tapeten) zastor, opna.
Spalt *m.*, Spalte *f.* pok, poka, reža, razkol, raza; (Feder) razcép, precép, prereza; (Gebirgs—) razpoka; (Columnen) predelĕk, stolpĕc; (Erd—) razpoklina, razsedlina. [nica.
Spaltart *f.* cepnica, cepilnica, krojil-
spaltbar razkolĕn.
Spaltbarkeit *f.* cepkost, razkolnost.
Spaltel *n.* krhljič, krhĕlj, klojĕc.
spalten klati (koljem), kálati, cépiti, krójiti; razklati, preklati, raz-, precepiti, razkrojiti; sich — cepiti se, kalati se, krojiti se, deliti se; razkalati se, razcepiti se, razdeliti se; — in zwei Theile razplatiti se, razpoliti.
Spaltenhöhle *f.* razpoki podobna jama, razpočnica.

Spalter *m.* cepilec, krojilec. [kolina.
Spaltfläche *f.* razkolna ploskev, raz-
Spaltfrucht *f.* pokovec.
Spaltfuß *m.* razklana noga.
Spalthufer *m.* dvoparkljar.
spaltig razpokan, razpokel, preklan, razcepljen.
Spaltkeil *m.* klin, zagozda, zagvozda.
Spaltmesser *n.* cepilnik, cepilni nož.
Spaltschnäbler *pl.* širokokljuni *pl.*, lastovice *pl.*
Spaltschnitt *m.* precép, razcép; razkol, prekol.
Spaltstück *n.* razkolek.
Spaltung *f.* nesloga, razpor, razprtija, razdor, nesložnost; (Schisma) razkol; razcép.
Spaltungsrichtung *f.* razcepna smer (-í), razkolna mer.
Span *m.* treska, trska, treščica; (Holzspäne) iver, iverek, iverje; odletek, osecek.
Spanbett *n.* posteljnjak, posteljišče.
spänen odstaviti, *impf.* odstavljati.
Spanferkel *n.* odojek, sesno prase (-ta).
Spange *f.* spona, skoba; (Arm—) zapestnica, zarokvica.
Spanhobel *m.* lučni strug.
spanisch španski; (—e Fliege) španska muha; (—e Wand) zaslon; (—es Rohr) trstovec.
Spanleuchter *m.* svečnik, čelešnik.
Spanmaß *n.* obodna mera.
Spann *m.* nart; (Gespann) svez.
Spannbrett *n.* postranica, stranica.
Spanne *f.* ped (-í), peděnj, pedal (-i).
spannen napeti (-pnem), nategniti, razpeti, raztegniti; *impf.* napenjati, nategovati, razpenjati, natezati; (einspannen) vpreči (-žem), zapreči; *impf.* vpregati, vprezati; (den Hahn —) napeti, navreti; mit gespannter Aufmerksamkeit pazljivo; (das Rad) zavreti, *impf.* zavirati; dazu — pripréči (-žem); *impf.* priprezati.
spannend mikalen, zanimiv; natezljiv.
Spanner *m.* napenjalec, naprezač; *(bot.)* pedic.
Spannfeder *f.* pero (-esa), vzmet (-i).
spannhoch ped visok.
spännig vprezen.
Spannkette *f.* zavora, závor.
Spannkraft *f.* razpenjavost, napetost.
Spannagel *m.* svornik, iglica.
Spannrahmen *m.* proje *pl.*
Spannstock *m.* (beim Webestuhl) ôsne (*gen.* osen) *pl.*
Spannstrick *m.* spona.
Spannung *f.* napetost; (elektr.) napón, nateg; (Handlung) napenjanje, natezanje; (zwischen zwei Personen) nesloga, vzkrižnost; in — nesložno; (Mauer—) zveza.
Spannungsmesser *m.* naponomer.
Spannweite *f.* razpetina, stežaj.
Spar- hranilni.
Sparbissen *m.* prihránjeni koščěk, prihranjeni založáj.
Sparbüchse *f.* hranilna puščica.
Sparcassa (-e) *f.* hranilnica.
Sparcassabuch *n.* hranilnična knjiga.
sparen hrániti; prihraniti, prištediti; *impf.* prihranjevati; varčno ravnati, varčno delati.
Sparer *m.* hranilec, varčni človek; —in *f.* hranilka.
Spargel *m.* beluš, špargelj; Spargel- belušev, špargljev.
Spargelerbse *f.* stročja detelja.
Spargelgewächse *pl.* belušnice *pl.*
spargelgrün špargasto zelen.
Spargelstein *m.* špargovec. [blago.
Spargut *n.* prihranek; prihranjeno
Sparherd *m.* štedilno ognjišče.
Sparküche *f.* kuhinja s štedilnim ognjiščem.
Sparkunst *f.* štedljivost, varčnost.
spärlich skop, pičel, redek, sporen.
Sparofen *m.* štedilna peč (-í).
Sparpfennig *m.* prihranjeni —, založeni denár, prišteděk.
Sparren *m.* lemez, škarnica, šperovec, krokva, glaja.
Sparrest *m.* ostajek, prebitek.
Sparrkreuz *n.* lémezni križ.
Sparrwerk *n.* lemezi *pl.*, škarnice *pl.*
sparsam varčen, hranljiv, štedljiv.
Sparsamkeit *f.* varčnost, štedljivost.
Sparsucht *f.* skopost, stisljivost.
sparsüchtig skop, skoporit, stisljiv.
Spaß *m.* šala, burka, gluma; — treiben šaliti se, burke ugánjati; norce briti (brijem); (ohne —) brez šale, zares; das war ein — to je bil smeh!

spassen šaliti se, norčevati se, burke uganjati, šale zbijati. [človek.
Spasser *m*. šaljivěc, glumač, smešěn
Spasserei *f*. norčija.
spasshaft šaljiv, šalěn, smešěn, smešljiv, burkast.
Spasshaftigkeit *f*. šaljivost, smešnost.
Spasslust *f*. šaljivost. [liha.
Spassvogel *m*. glumáč, šaljivěc, pav-
Spat *m*. kalavěc; Feld— živěc; Kalkspat drstěv; Fluss— jedavěc.
spät *adi*. pozěn, kesěn; *adv*. pozno, kesno; — werden pózniti se, noč nastaja, mrači se; zu — kommen zapozniti, zapozniti se, zanočiti se; *impf*. zapoznevati; die Uhr geht zu — ura zakesneva, ura zastaja; im —en Alter v sivi starosti, v poznih letih.
Spätbirn *f*. ozimka.
Späte *f*. poznost, kesnost, kesnota.
Spateisenstein *m*. jekléněc.
Spatel *m*. veslica; lopatica.
spatelförmig lopátičast.
Spaten *m*. lopata.
spätestens *adv*. najpozneje.
Spätfrost *m*. pozni mraz.
Spätgeburt *f*. pozni porod.
Spätherbst *m*. pozna jesen (-i).
Spätheu *n*. otáva; vnuka, otavčič.
Spatium *n*. presleděk, praznina; Spatien *pl*. (in der Buchdruckerei) preklad, pretka.
Spätjahr *n*. jesen (-i), podziměk.
Spätling *m*. poznjak, poznič; (weibl.) poznica; jesenščěk, (weibl.) jesenščica.
Spätobst *n*. pozno —, ozimno sadje.
Spätsommer *m*. pozno leto.
Spatz *m*. vraběc, vrabělj; (Weibchen) vrabčela, vrabčevka, vrabljica; Spatzen- vrabčji, vrablji, vrabljinji.
Spatzennest *n*. vrabčje —, vrabljinje gnezdo.
spazieren izprehájati se, prehájati se, šetati (-am, -čem) se; izprehoditi se; — gehen na izprehod iti (idem, grem); — fahren izprevoziti se, *impf*. izprevažati se; (müssig —) pohajati, postópati, pohajkovati.
Spazierfahrt *f*. izprehodna vožnja, izprevožnja.
Spaziergang *m*. izprehod, sprehod, pohaj.
Spaziergänger *m*. izprehajalěc, sprehalěc, šetalěc; —in *f*. izprehajalka, šetalka.
Spazierort *m*. izprehajališče, šetališče.
Spazierritt *m*. izpreježa.
Spazierstock *m*. izprehodna palica.
Specht *m*. žolna; (Schwarz—) črna žolna; (Grün—) zelena žolna; (Buntspecht) detěl.
Spechtmeise *f*. brglez, plezár.
special specijalěn, poseběn, osebit; podroběn, nadroběn; obširěn.
Specialcommission *f*. posebna komisija, posebno poverjenstvo.
Specialität *f*. posebnost.
Specialkarte *f*. potanki zemljevid.
Specialvollmacht *f*. posebno pooblastilo.
speciell *adi*. poseběn; posámezěn, nadroběn; *adv*. posebej, na drobno.
Species *f*. vrsta. [popis.
Specification *f*. razvrstba; podrobni
specificieren razvrstiti; potanko popisati; *impf*. razvrščati. [sebni lek.
Specificum *n*. posebno zdravilo, po-
specifisch vrstěn; osobit, poseběn, svojstven; primerěn.
Speck *m*. slanina, boh, špeh; Speck- slaninski, špehov.
Speckbirn *f*. špehovica.
Speckhals *m*. debeli vrat.
Speckhändler *m*. slanínar.
speckicht slaninast, špehast.
speckig tolst, tolščěn, mastěn, debel.
Speckkäfer *m*. slanínar; žužúr.
Speckmaus *f*. netopir, mračnik, pirpogačica, pirhpogačica.
Specksau *f*. krmljenka, pitana svinja.
Speckschneider *m*. slaninoréz.
Speckschwarte *f*. slaninska koža.
Speckstein *m*. salověc.
Spectakel *n*. prizor; šunděr, hrup.
spectakulös hrupěn.
Spectralanalyse *f*. spektralna analiza; — razkrojba.
Spectralapparat *m*. šarovni pristroj.
Spectroskop *n*. šarokaz.
Spectrum *n*. šar, spektrum.
Speculant *m*. prometnik, spekulant.
Speculation *f*. promišljava, proumovanje; (kaufmänn.) promet, prometba; spekulacija.
Speculationsgeist *m*. prometnost.

speculativ promišljalěn, proumljiv; (kaufm.) prometěn, prometnostěn; spekulativěn.

speculieren promišljati, proumovati; prometovati; auf etw. — prežati (-ím) na kaj.

spedieren odpraviti, poslati (-šljem), razposlati (-šljem); *impf.* odpravljati, pošiljati, razpošiljati.

Spediteur *m.* odpravnik, speditér.

Spedition *f.* odprava, odprema, razpošiljava; (Ort) odpravljalnica, odpremnica; Speditions- odpravljalni, odpremni.

Speditionscomptoir *n.* odpravljalnica, odpremnica.

Speditionsgebür *f.* odpravnina.

Speditionsgeschäft *n.* odpravništvo.

Speditionsware *f.* odpravno blago, odpremno blago. [ostěn.

Speer *m.* kopje, súlica; (Zacken) ost,

Speerschaft *m.* kopjišče, ratišče.

Speibecken *n.* pljuvalnica, pljuvalnik.

Speiche *f.* prečka, špica; — einlegen naperiti kolo; alle —n napera; (anatom.) koželjnica.

Speichel *m.* slina; (Auswurf) pljuněk.

Speicheldrüse *f.* žleza slinovka, slinavica.

Speichelfluss *m.* slinotòk, slinavost.

Speichellecker *m.* lizún, prilizovalěc.

Speichelstoff *m.* slinoba, slinovina.

Speichen- pestni; koželjni.

Speichenbein *n.* koželjnica.

Speichenring *m.* pestni obroč.

Speicher *m.* žitnica, sipnica, kašča.

speichern správiti v žitnico; *impf.* spravljati v žitnico.

Speick *m.* špajka.

speien pljuvati (pljujem); pljuniti; (Blut) hrkati, bruhati; bruhniti; bljuvati, bljevati (bljujem), kozlati.

Speier *m.* pljuvač, pljuvalěc; bljuvač.

speierlich, es ist mir — davi me, bljuvati se mi hoče.

Speil *m.*, *n.*, Speiler *m.* špila, šibica; serbokr. zaponjač.

speilen našpiliti, *impf.* našpiljati, nabadati.

Speise *f.* jed (-í), jelo; jestvina, jedilo; (Nahrung) hrana, živež, krma; (in der Kindersp r.) papa.

Speisebrei *m.* griz.

Speisefaltenpilz *m.* užitna lisičica.

Speisegast *m.* gost.

Speisegeräth *n.* jedilna priprava.

Speisehaus *n.* gostilna, gostilnica.

Speisekammer *f.* shramba za jedi, jedilna shramba.

Speisekasten *m.* omára za jedila, jedilna omara.

Speisekeller *m.* hram, klet (-i).

Speisemorchel *f.* užitni smrčěk.

speisen *intr.* jesti (jem); obedovati; zu Mittag — južinati, kositi, obedovati; zu Abend — večerjati; ich wünsche wohl gespeist zu haben doběr tek, na zdravje, Bog blagoslovi; *tr.* jesti, uživati; užiti; jemanden — sititi, hraniti, pasti (pasem); nasititi, napasti. [*pl.*

Speiserest *m.* zjedi *pl. f.*, jedni ostanki

Speiseröhre *f.* požiralnik, ješčnik, goltaněc.

Speisesaal *m.* obédnica, jedílnica.

Speiseschrank *m.* omára za jedila.

Speisezettel *m.* jedilni list.

Speisezimmer *n.* s. Speisesaal.

Speisung *f.* nasičenje, hranjenje.

Spelt, Spelz *m.* pira, pirjevica; polžana; Spelt- pirni.

Spelunke *f.* beznica, jama. [osina.

Spelze *f.* pleva, mekina, strok; resa,

Spendage *f.* dar, darilo. [delěk.

Spende *f.* dar, darilo, podarěk, po-

spenden darovati, dariti, deliti; podariti, pokloniti, podeliti; *impf.* poklánjati, podeljevati.

Spenden *n.* delitěv, daritěv, podelitěv, podaritěv.

Spender *m.* darilěc, delilěc, darovalěc; —in *f.* darilka, delilka.

spendsam darljiv, darežljv, radodarěn.

Spengler *m.* klepár.

Spennadel *f.* s. Stecknadel.

Sperber *m.* skôběc, kragulj.

Sperberbaum *m.* skorš, oskorš; brek.

Sperberbeere *f.* oskoruša, oskorušnica, brekulja.

Sperberkraut *n.* strášnica.

Sperling *m.* vraběc, vraběl j; Sperlings- vraběji.

Spermacet *m.* s. Walrath.

sperr trd, rod, pust, suh; —e Zeiten trdi časi.

Sperrbaum *m.* (am Wagen) zavora; s. Schlagbaum.

Sperre *f.* zapéra, zapora, zaprtje; zaklep, zatvor; (gerichtl.) zapečatba, zapečačenje; (Arrest) zápor; (Sistierung) zadržba, ustava, zaustava; (Rad—) závor, zavora; — anlegen zapečatiti.

sperren zapreti (-prem), zatvoriti, zakleniti; *impf.* zapirati, zaklepati; (den Fluss) zajeziti, zagraditi; *impf.* zajezovati, zagrajati; (Handel) ovreti, ustáviti; *impf.* ovirati, ustavljati; (ausspreiten) razpreti, *impf.* razpirati.

Sperrgeld *n.* vratarina.

Sperrholz *n.* zátika.

Sperrkette *f.* zavora, zavórnica.

Sperrleiste *f.* razpora, proj.

Sperrmaul *n.* zijalo, ziják.

Sperrad *n.* ščipa, zapirač.

Sperriegel *m.* zapàh, zatik, zátika.

Sperrstab *m* proj.

Sperrstunde *f.* zatvorna ura, ura zatvorjenja.

Sperrung *f.* zapor, zaprtje.

sperrweit *adv.* na stežaj.

Spesen *pl.* stroški *pl.*, potroški *pl.*

Spezerei *f.* dišavina, dišeče reči *pl.*, kramenija.

Spezereihandel *m.* kupčija z dišavino, — z dišečimi rečmi.

Spezereihändler *m.* dišavinar, trgovĕc z dišavino.

Sphäre *f.* (Kugel) krogla; (Umfang) obseg; okrožje; (Wirkungskreis) področje; (höhere —) nadzemlje, nadzémeljski svet.

sphärisch obĕl, okrogĕl, sferičĕn.

Sphäroid *m.* paoblo, pakrogla, sferoid.

sphäroidisch pakroglast, sferoidĕn.

Sphinx *f.* sfinks.

spicken s slanino pretakniti, preslaniniti; *impf.* s slanino pretikati, slaniniti, špikati.

Spicknadel *f.* pretikalnica, špikalnica.

Spiegel *m.* zrcalo, ogledalo; *dem.* zrcalce, ogledalce; (d. Wassers) gladina, vodena površnina; (bei Vögeln) oko; (ebener —) ravno zrcalo; (sphärischer —) kroglasto zrcalo; (Zerstreuungs—) razmetno zrcalo; Spiegel= zrcalni.

Spiegelbeleg *m.* pozrcálina.

spiegelblank čist kakor zrcalo.

Spiegelfabrik *f.* zrcalnica, izdelovalnica zrcal.

Spiegelfolie *f.* pozrcálina.

Spiegelfechterei *f.* sleparija, sleparstvo.

spiegelglatt pregladĕk, gladĕk ko zrcalo.

Spiegelhandel *m.* zrcalarstvo.

Spiegelhändler *m.* zrcalar.

spiegelhell presvetĕl.

Spiegelmetall *n.* zrcalovina.

spiegeln svetiti se, zrcaliti se, bliščati (-ím) se, lesketati (-am, -ečem) se; sich — gledati se, ogledovati se; an jemnd. razgledovati se, zgledovati se nad kom.

Spiegelrahmen *m.* zrcalni okvir.

spiegelrein prečist, čist kakor zrcalo.

Spiegelrohr *n.* kotozòr.

Spiegelung *f.* zrcaljenje.

Spiegelwand *f.* zrcalna stena.

Spiel *n.* igra; Spiel= igerni.

Spielart *f.* različĕk; način igre.

Spielball *m.* žoga; *fig.* igrača.

Spielbank *f.* igralnica. [igráč.

Spielbruder *m.* igralĕc, kvartopirĕc,

Spieldocke *f.* donda, punica, punčika, čeča.

Spieleinlage *f.* stava, uložĕk v igri.

spielen igrati, igrati se; (Thiere) orsati se; (Blasinstr.) piskati; (Geige) gosti (godem); (Orgel) orglati, orgle prebirati; (Horn) trobiti; (Karten) kvartati; (Kegel) kegljati; zu — anfangen zaigrati, zagosti; genug — naigrati se; spielend wohin kommen prigosti, pritrobiti kam; die Fahne — lassen z zastavo mahati; eine Mine — lassen zažgati (-žgèm); Ball — žogo biti (bijem); m. d. Glocke — pritrkovati; das Stück spielt auf dem Lande dejanje se vrši na kmetih; den Zerstreuten — raztresenega se delati; sich arm — zaigrati; der Diamant spielt demant se leskeče, — preliva; es spielt ins Grüne zelenkasto je, vleče na zeleno; s. schillern.

Spieler *m.* (Schau—) igráč, igralĕc; (Karten—) kvartalĕc; (Flöten—) piskalĕc; (Geigen—) godĕc.

Spielerei *f.* igrača, igračica.

Spielerin *f.* igralka.

Spielgefährte *m.* soigralĕc; vrstnik.

Spielgeld *n.* denar za igro, denar od igre; godbarina.
Spieglück *n.* sreča pri igri.
Spielhaus *n.* igralnica.
Spielkarte *f.* kvarta, karta.
Spielleute *pl.* godci *pl.*
Spielmann *m.* goděc, piskač, troběc.
Spielmarke *f.* znamka za igro.
Spielraum *m.* prostor; polje; (vom Winde) omah.
Spielsache *f.* igrača.
Spielsucht *f.* igrohlepje, igroželjnost.
Spieluhr *f.* ura z godbo.
Spielware *f.* igrača.
spielweise *adv.* igraje, igrajoč.
Spielzeug *n.* igrača.
Spielzimmer *n.* igralnica.
Spier *n.* os (-í), osina; *fig.* troha.
Spiergras *n.* ostrica.
Spierstaude *f.* osladje, oslad; hudičev ogrizěk.
Spieß *m.* ražěnj; (Speer) kopje, sulica; (von Holz) drog.
Spießbock *m.* srnják, špičák.
Spießbürger *m.* priprosti meščan.
spießbürgerlich priprosto-meščanski.
spießen natakniti, nabôsti (-bodem); *impf.* natikati, nabadati.
Spießer *m.* špičák.
Spießgeselle *m.* malopridni tovariš, — pajdaš.
Spießgesellschaft *f.* malopridna družba.
Spießglanz *m.* raztok.
Spießruthe *f.* šiba; —n laufen skoz šibe letati, — teči (tečem).
Spießschaft *m.* ratišče, kopjišče.
Spießstange *f.* ratišče, kopjišče.
Spießträger *m.* suličár, kopjenik.
Spiker *m.* žrebelj, cvek, klin.
Spillbaum *m.* s. Faulbaum; (im Schiffbau) valjar, vreteno.
Spille *f.* vreteno; koželj; *dem.* vretence; (anatom.) s. Speiche.
spillen točiti.
Spillrad *n.* vreteno s palci.
Spinat *m.* špinača.
Spindel *f.* vreteno; (Welle) préslica, vretenica; *dem.* vretence.
Spindelbaum *m.* kozji preslec, kápčevje, trdoleska.
spindelförmig vretenast, vretenu podoběn.
Spinn- prejni, predilni.

Spinne *f.* pajěk, (pavok, pajok), opálěk; *dem.* pajčěk; (langbeinige —) suha južina; Spinnen- pajčji.
spinnefeind smrtno sovražěn.
Spinnefeindschaft *f.* smrtno sovraštvo.
spinnen presti (predem); spresti, napresti.
Spinnen *n.* preja.
Spinnenfeindschaft *f.* sovraštvo do pajkov.
Spinnengewebe *n.* pajčevina, pajčina, pavočina.
Spinnenthier *n.* pajkověc.
Spinner *m.* preléc.
Spinnerei *f.* preja; (Ort) predilnica, prejnica.
Spinnerin *f.* predica, prelja.
Spinnerlohn *m.* prednina.
Spinnermahl *n.* oprédnica.
Spinnhaar *n.* predivo; (fein) ohlanica.
Spinnhaus *n.* predilnica, prejnica.
Spinnmaschine *f.* samopreljka.
Spinnrad *n.* kolovrat; *dem.* kolovratěk.
Spinnrocken *m.* preslica, preslo; (obere Theil) kožélj; (das Flachs daran) kodelja.
Spinnstube *f.* predilnica, prejnica.
Spinnwebenhaut *f.* pajčevinasta mrena.
spinnwebig pajčevinat, pájčinat.
Spint *m.* belina, belotina; (im Brot) svalěk, cmok.
spintig svalkast, cmokast.
spintisieren mozgati, mozgovrtati, dlakocepiti; s. grübeln.
Spintisierer *m.* mozgovrtěc, dlakocèp, izmišljalo.
Spion *m.* ogledúh, vohún, prežalěc.
Spionage *f.* ogleduštvo, vohunstvo.
spionieren ogledovati, pozvedovati, zasledovati.
spiral zavit, vrtelast.
Spirallinie *f.* spiralna črta, zavojita črta.
Spiritual *m.* spiritual, nadzornik v duhovnem semenišči.
Spiritualismus *m.* duhoslovje.
Spiritualität *f.* dušnost.
spirituell dušěn; duhovit, duhápoln.
spirituös s. geistig.
Spiritus *m.* duh, pridíh; (Flüssigkeit) vinski cvet.
Spiritusbrennerei *f.* žganjarna.
Spital *n.* bolnišnica, bólnica; (Armenspital) ubožnica, siromašnica; Spital- bolnišnični, bolnični.

Spitalsverwalter *m.* oskrbnik bolnišnice; oskrbnik siromašnice.
spitz ostĕr, rtast, šiljast; —er Winkel ostĕr kot.
Spitz *m.* kužĕk, špicĕlj.
Spitzbogen *m.* rtast lok, lomljen —, gotski oblok.
Spitzbogenstil *m.* zidava v rtaste obloke.
Spitzbube *m.* malopridnež, neporednež, slepar, goljuf; tat, lopov, cigàn.
Spitzbüberei *f.* goljufija, malopridnost, sleparija, sleparstvo.
Spitzbübin *f.* malopridnica, sleparica; ciganka, tatica.
spitzbübisch sleparski, malopridni, goljufĕn.
Spitze *f.* ost (-í), ostĕn, konica; (Scheitel) vrh; (Spitze der Curve) teme (-na); (Krystall) rt, rogĕlj; (Heeres—) čelo; (Daches—) sleme (-na); (äußerster Theil) konĕc, končina; *fig.* Spitzen *pl.* načelniki, prvaki, glave; an die — sich stellen na čelo se postaviti; etwas auf die — treiben pretirati, presiliti, pretegniti; an der — stehen na čelu stati (stojim), zapovedovati; —n *pl.* (geklöppeltes Gewirk) čipke *pl.*, zobci *pl.*
Spitzel *m.* osleduh, ovadúh, prežálĕc.
spitzen ostriti, šiljiti; poostriti; die Ohren — na uho vleči, uhó nastavljati.
Spitzen= s čipkami, z zobci.
Spitzenband *n.* čipkasti trak.
Spitzenhändler *m.* prodajalĕc čipĕk.
Spitzenkleid *n.* oblačilo s čipkami.
Spitzenklöppelei *f.* kleklanje čipĕk.
Spitzennäherei *f.* šivanje čipĕk.
Spitzentuch *n.* robĕc s čipkami.
spitzfindig premeten, prebrisan, bistroumĕn.
Spitzfindigkeit *f.* premetenost, bistroumnost.
Spitzhammer *m.* oškrd.
Spitzhaue *f.* cepín, pikón, kramp.
Spitzhut *m.* rtasti —, šiljasti klobuk.
spitzig ostĕr, ostroròb, šiljat, rtast; robat; (Worte) zbadljiv, zbodljiv; (v. Winkel) ostĕr.
Spitzkeimer *pl.* jednokaličnice *pl.*
Spitzkopf *m.* šiloglavĕc.
Spitzmaus *f.* rovka, bezgavka, hrčica.
Spitzmesser *n.* ostrinjek.
Spitzname *m.* pridevĕk, priimĕk, vzdevĕk.
Spitznase *f.* kljukasti nos; (Person) kljukonòs.
Spitzsäule *f.* s. Pyramide.
Spitzwinkel *m.* ostĕr kot.
spitzwinkelig ostrokotĕn.
Spitzwort *n.* zbadljiva beseda.
Spitzzahn *m.* deráč, očnjak, kĕl.
Spleiße *f.* okujine *pl.*
spleißen s. schleißen.
splendid s. prächtig.
Splint *m.* belina, belotina, beljava.
Splintkäfer *m.* likar.
Splitter *m.* treska, trska, drobir; (Holz) iver, iverje; pezdir, pezdirje; škindra, ščalja; *fig.* troha, drobĕc, mrvica, cempér.
splitterig treskav, trskast, lómĕn, krhĕk, drobèč, drobirjast; (mineral.) škindrav.
splittern cepiti se, lomiti se, klati (koljem) se, drobiti se.
splitternackt gol in nag, čisto nag.
Splitterrichter *m.* prenatančni sodnik, prerešetalĕc.
Spondeus *m.* spondej.
Sponsalien *pl.* s. Verlöbniß.
spontan *adi.* samovoljĕn, samohotĕn, svojevoljĕn; *adv.* sam od sebe.
Spontaneität *f.* svojevoljnost, samohotje.
sporadisch samotèr, raztresen.
Sporcogewicht *n.* nečista teža, teža z zavojem vred.
Spore *f.* tros; klinčno zrnce.
Sporei *n.* zaprtĕk, klopotĕc.
sporen s. faulen.
Sporenlager *n.* trosišče.
Sporenpflanzen *pl.* trosocvetke *pl.*
Sporenschlauch *m.* trosnik.
Sporenschleuder *f.* poskočĕk.
Sporer *m.* ostrogar.
Sporn *m.* ostroga; *fig.* nagòn, spodbuda (vzpodbuda); die Sporen geben spodbosti (-bodem), *impf.* spodbadati; Sporn= ostrožni.
spornen spodbosti (-bodem), *impf.* spodbádati; *fig.* nagíbati (-gíbljem), gnati (ženem).
Spornmacher *m.* ostrógar.
spornstreichs *adv.* v skok, v dir, skókoma, bliskoma.
Sporntväger *m.* ostrogač, ostrogonosĕc.
Sporteln *pl.* postranski prislužĕk.

Spott *m*. posméh, zasméh, zasramba; (Schande) sramota; — treiben posmehovati, rogati se komu, zasmehovati koga, zasramovati koga, norca delati se iz koga; Spott= zasmehovalni, sramotilni.

spottbillig v mrtěv kup.

Spottdrossel *f*. oponašálěc.

Spöttelei *f*. posmešěk, oponášanje, zbadanje.

spötteln smejati se, posmehovati se, zbadati, oponašati.

spotten rógati se, posmehovati se komu, zasmehovati oder zasramovati koga, norca delati se iz koga, v smeh obráčati, norčevati se s čim.

Spötter *m*. zasmehovalěc, posmehovalěc, zasramovalěc, oponašalěc, rogalěc; zabavljivěc.

Spötterei *f*. zasmehovanje, zasramovanje, roganje, roga.

Spötterin *f*. zasmehovalka, zasramovalka, zabavljivka, rogalica.

Spottgedicht *n*. zabavljica.

Spottgeld *n*. slepa cena; um ein — pod nič.

spöttisch zasmehljiv, pomešljiv, porogljiv.

Spottkauf *m*. kup pod nič.

Spöttler *m*. posmehljivěc, zasmehljivěc, zasramljivěc; —in *f*. zasramljivka.

spöttlich s. spöttisch.

Spottlied *n*. zabavljiva pesěn (-i).

Spottname *m*. vzdevěk, priiměk.

Spottpreis *m*. cena pod nič, slepa cena.

Spottrede *f*. zabavljica.

Spottsucht *f*. zabavljivost, zasmehljivost, porogljivost.

spottsüchtig zabavljiv, zasmehljiv, porogljiv.

Spottvogel *m*. rdečeglavi srakopér.

spottweise *adv*. zasramljivo, posmehljivo, porogljivo.

spottwohlfeil predoběr kup, precén, pod nič.

Sprach= govorni, jezikovni.

Sprache *f*. jezik; slovenische — slovenščina; deutsche — nemščina; griechische — grščina; lateinische — latinščina; die — ist ihm vergangen besedo mu je zaprlo; (Redeweise) govor, govorica; in die slov. — übertragen poslovéniti, prevesti (-vém) v slovenski jezik; zur — bringen besedo sprožiti o čem, v misěl (-i) vzeti (vzamem); heraus mit der — povej, govori.

Spracheigenheit *f*. jezikova lastnost, osobitost jezika.

Sprachenverwirrung *f*. zmeda jezikov.

Sprachfehler *m*. govorna hiba; hiba zoper jezikovna pravila, jezikovna hiba.

Sprachfertigkeit *f*. jezikoročnost, izurjenost v jeziku.

Sprachform *f*. jezikovna oblika.

Sprachforscher *m*. jezikoslověc.

Sprachforschung *f*. jezikoslovstvo.

Sprachgebiet *n*. razsežje jezika, jezikovni okoliš.

Sprachgebrauch *m*. govorni običaj, običaj govorjenja; das ist gegen den — tako se ne govori.

sprachgelehrt jezikoslověn.

Sprachgelehrter *m*. jezikoslověc.

Sprachgesetz *n*. jezikovno pravilo.

Sprachgrenze *f*. jezikovna meja.

Sprachkarte *f*. narodopisni zemljevid.

Sprachkenner *m*. jezikoznaněc, jezikoslověc.

Sprachkunde *f*. jezikoznanstvo, jezikoslovje.

sprachkundig zveden v kakem jeziku, vešč jeziku.

Sprachkunst *f*. s. Sprachkunde.

Sprachkünstler *m*. slovničár.

Sprachlehre *f*. slovnica, gramatika.

Sprachlehrer *m*. slovničár, gramátikar.

sprachlehrlich slovničěn, slovniški, gramatičěn.

sprachlich jezikovni, kar se tiče jezika; glede na jezik.

sprachlos nem, mutast; — werden onemeti.

Sprachmeister *m*. učitelj jezika od. jezikov.

Sprachorgan *n*. govorilo.

Sprachregel *f*. jezikovno pravilo.

Sprachreinheit *f*. jezikovna čistota.

Sprachreiniger *m*. čistilěc jezika.

sprachrichtig *adi*. pravilěn; *adv*. pravilno.

Sprachrichtigkeit *f*. pravilnost jezika.

Sprachrohr *n*. govorilo; govorno trobilo.

Sprachschatz *m*. govorni —, jezikovni zaklad.

Sprachschnitzer *m*. s. Sprachfehler.

Sprachstudien *pl*. jezikovne preiskave *pl*., proučevanje jezika.

Sprachton *m*. govorni naglas.

Sprachtonzeichen *n.* naglasni znak.

Sprachübung *f.* govorna vaja.

Sprachunterricht *m.* poduk v jeziku.

Sprachverbesserer *m.* popravljalĕc jezika.

Sprachvergleichung *f.* primerjanje jezikov, primerjajoče jezikoslovje.

Sprachwerkzeug *n.* govorilo.

sprachwidrig *adi.* nepravilĕn; *adv.* nepravilno.

Sprachwissenschaft *f.* jezikoslovje.

Sprechart *f.* način govorjenja, izréka.

sprechen govoriti; (in Kärnt.) marnjati; (in Steierm.) golčati (golčím); kramljati; (Rede halten) govoriti, besedovati; (aussprechen) izgovoriti, izreči; *impf.* izgovarjati, izrekovati; (erzählen) práviti, pripovedovati, povedovati; kein Wort — ne ziniti, ne črhniti; sprich ein Wort reci, izpregovori; (ein Gebet —) moliti; (ein Urtheil —) razsoditi, sodbo izreči; *impf.* razsojati; heilig — za svetnika razglasiti, *impf.* — razglašati.

Sprechen *n.* govor, govorica.

Sprecher *m.* govornik, besednik; —in *f.* govornica, besednica.

Sprechsaal *m.* govorilnica.

sprechsüchtig govorljiv, gostobesedĕn, golčljiv.

Sprechwerkzeug *n.* govorilo.

Sprechzimmer *n.* govorilnica.

Spreißel *m.* s. Speil.

spreißen, spreiten razpreti, *impf.* razpirati; razprostreti, *impf.* razprostirati; razpeti (-pnem), *impf.* razpenjati.

Spreize *f.* podpora; soha, opirača.

spreizen podpreti, *impf.* podpirati; (die Füße —) razkrečiti; sich — (widersetzen) upirati se, ustavljati se, krčiti se; (sich brüsten) šopiriti se, košatiti se; gespreizt napihnen, košat.

Spreizstange *f.* rázpora.

Spreng- kropilni; strelni.

Sprenge *f.* krópljenje, kropilo.

Sprengel *m.* okraj, okoliš, okolina, oblast; — des Bischofs škofija; — des Pfarrers župa, župnija, fara; Gerichts— sodišče, sodnija.

sprengen (mit Wasser) kropiti, škropiti; pokropiti, poškropiti; (mit trock. Gegenstand) posuti (-spèm u. -sujem), potresti; *impf.* posipati, potresati; (e. Festung) razstreliti, razdejati (-denem), razrušiti; *impf.* razstréljati, razdévati; (Felsen) streljati, lomiti; (Thür) razbiti (-bijem), prebiti; *impf.* razbijati; (Saiten) potrgati; (in d. Luft) raznesti.

Sprenger *m.* kropilĕc.

Sprenggeschoss *n.* razletljivi izstrelĕk.

Sprengkanne *f.* kropilnica, škropilnica.

Sprengkessel *m.* kotlič s kropilno vodo, kropilnica.

Sprengpulver *n.* raznesilni prah, raznesilni smodnik.

Sprengstoff *m.* raznesilo.

Sprengwasser *n.* kropilna voda.

Sprengwedel *m.* kropilo, škropilo.

Sprenkel *m.* prógla, precèp; pika, pega.

sprenkelig grahast, pestĕr, pegast.

sprenkeln kropiti, škropljati.

Spreu *f.* pleva, pleve *pl.*

spreuig plevnat.

Spreukammer *f.* plevnjak.

Spreukasten *m.* plevnik.

Spreusack *m.* plevnica.

Spreustaub *m.* plevni prah.

Sprichwort *n.* prislovica, pregovor; prilika.

sprichwörtlich pregovorĕn, v prislovici, pregovorĕn, prislovičĕn.

Spriegel *m.* obroč, lok, locĕnj.

Sprießel *m.* s. Sprosse.

sprießen gnati (ženem), pogánjati, kliti (klijem), brsteti, kaliti; pognati, prikliti.

Spriet *n.* rogovile *pl.*, razsoha.

Springbock *m.* kozĕl, skakalĕc.

Springbrett *n.* skakálnica, skakalo.

Springbrunnen *m.* vodomèt.

springen skákati (skačem), poskakovati, skakljati; skočiti, poskočiti; (irgend wohin —) smukniti, šiniti, strniti, púhniti; *impf.* smúkati, púhati; (ins Wasser —) skočiti, štrbúnkniti; (in die Höhe —) poskakovati; (zerspringen) počiti, pókniti, razpočiti se, régniti; *impf.* pókati, razpokovati se, régati.

Springer *m.* skakalĕc; (im Schachspiel) konjič; —in *f.* skakalka.

Springfeder *f.* vzmet (-i), prožina.

Springflut *f.* visoka plima.

Springhengst *m.* žrebĕc, celák, pastuh.

Springinsfeld *m.* skakavt, štrkověc, poskočín.
Springkraut *n.* nedotika.
springlustig skakav, skočěn.
Springquelle *f.* vrelěc, vir.
Springzeit *f.* čas za pleme, čas za spuščanje, čas vojenja.
Spritz *m.* štrkljej. [čaljka.
Spritzbüchse *f.* brizglja, síkalica, štr-
Spritze *f.* brizgálnica, gasilna brizglja.
spritzen brizgati, síkati, bezíkati, švrkati, štrkati, škropiti; brizgniti, bezikniti, švrkniti, štrkniti; (Blut) bruhati; bruhniti; (Bier) peniti pivo.
Spritzenmeister *m.* nastojnik nad brizgalnicami.
Spritzer *m.* škropilěc, štrkalěc.
Spritzfisch *m.* prskalěc.
Spritzfleck *m.* štrkuta, štrkotina.
Spritzkanne *f.* škropilnica. [usnje.
Spritzleder *n.* kočijski zastor, zastorno
Spritzmann *m.* brizgač.
Spritzregen *m.* pršavica, pršenje.
Spritzwedel *m.* kropilo, škropilo.
spröde rod, suh, pust, trpěk; (brüchig) krhěk, drobljív; (rauh) hrapav; (ungefällig) osorěn, nepriljuděn; — sein upírati se; *fig.* šopirěn, prevzetovalěn.
Sprödigkeit *f.* rodost, trpkota; krhkost, drobljivost; osornost, nepriljudnost, šopirnost, prevzetnost.
Sproſs *m.*, Sprosse *f.* mladika, mladica, odrastlek, zaciměk; (an d. Leiter) klin, stopnja.
sprossen kliti (klijem), kaliti, brsteti, poganjati, kavljati, v brstje iti (idem u. grem); *fig.* izhajati, izvírati.
Sprosser *m.* véliki slavěc.
Spröſsling *m.* (b. Bäumen) mladika, odrastlek; (bei Menschen) potoměc; mlajši; zarojeněc; s. Sproſs.
Spruch *m.* rek, izrék, pregovor; (Entscheidung) razsoděk, sklep. [kov.
Spruchdichter *m.* skladalěc modrih re-
Spruchrede *f.* govor v modrih rekih.
spruchreich poln lepih rekov in mislij.
spruchweise *adv.* v pregovorih.
Sprudel *m.* vrelěc, vrelo, vir; (Schwall) vrvranje, var, vrenje.
sprudeln vreti, kipeti; gomizljati; zavreti, skipeti; (vom Wasser) vreti, vrvrati, mzeti.
Sprudelquelle *f.* vrelěc, vrelo.
Sprudelstein *m.* vrelověc.
Sprudelwasser *n.* vrelnica, vrelčina.
sprühen *intr.* pršeti; (Funken) iskriti se; iskre se krešejo, — kujejo; *tr.* sipati (-pljem), iskre kresati (-šem), — kovati, — metati (mečem).
Sprung *m.* skok, poskók, skakáj; einen — thun skočiti, poskočiti; (Riſs) poklina, razpoklina, razpoka, poč (-i), reža, razporěk, razsedlina; einen — bekommen počiti, razpočiti se, regniti, razsesti (-sedem) se; auf einen — na smuk; im — skókoma, v skoku.
Sprungbein *n.* skočnica.
sprungfähig za spuščanje pripravěn.
Sprungriemen *m.* podprožni remen; (b. Pferde) nabrzdnica. [na skok.
sprungweise *adv.* skokoma, v skoku,
Sprungweite *f.* doskok, doskočaj.
Spucke *f.* pljuněk, izpljuvěk, pljuvotina; (Auswurf) izmečěk, hrakělj.
spucken pljuvati (pljujem); pljuniti; (auswerfen) hrkati, hrakljati, iz sebe metati (mečem); izmetati.
Spucker *m.* pljuvalěc.
Spucknapf *m.* pljuvalnik, pljuvalnica.
Spuk *m.* hrup, šunděr, razbota, ropòt, polòm; (Gespenst) strah, strašilo, pošast (-i).
spuken strašiti; es spukt ihm im Kopfe v glavi se mu meša.
Spukgeschichte *f.* pripovest o strahovih.
Spule *f.* cev (-í), cevka; vretence.
spulen súkati (sučem); nasúkati.
spülen *tr.* izplakniti, poplahniti; *impf.* plákati, izplakovati; *intr.* plivkati, oblivati, izpirati.
Spülfaſs *n.* pomivnik, pomiják, plavnik, pominjek.
spulförmig cevkast.
Spülgelte *f.* s. Spülfaſs.
Spulgestell *n.* cevnjak.
Spülgosse *f.* liják, lij.
Spülicht *n.* pomije *pl.*
Spulmaschine *f.* sukalo.
Spülnapf *m.* pomivalnik.
Spulrad *n.* sukalnik.
Spülwasser *n.* pomije *pl.*
Spulwurm *m.* navadna glista.
Spund *m.* čep, čepěk, zamašěk, zatič; vranj, veha, pílika.

Spundbohrer *m.* vešnik, vranjak.
Spundbrett *n.* stropnica, podnica.
spunden, spünden začépiti, zamašiti, veho zabiti (-bijem), zavešiti; *impf.* začepovati; (mit Brettern) obiti, *impf.* obijati, pažiti (z deskami); (durch Einsetzung des Bodens) zadniti.
Spundloch *n.* veha, vranj.
Spundnagel *m.* moznik.
Spundzapfen *m.* čep, zamašěk, zatič, vranj, vranjěk, pílika.
Spur *f.* sled (-ú u. -a), trag; (Fuß—) stopinja, stopa, stopáj; (der — nachgehen) za sledom —, po sledu iti (idem u. grem); (des Wagens) tir; (Rad—) kolotečina, kolovoz, kolesnica; (des Schiffes) proga; es ist keine — von ihm ni duha ne sluha.
spüren slediti, vohati, tražiti; zaslediti, ovóhati; *impf.* zasledovati, za sledom iti (idem u. grem).
Spürer *m.* sledúh, vohún.
Spürhund *m.* vohón, vohonski pěs, [vižěl.
spurlos *adv.* brez sledú, brez známenja, da ni ne duha ne sluha.
Spurweite *f.* širina kolotečine, raztečina.
Spute *f.* speh; s. Eile.
sputen sich paščiti se, podvizati se, žuriti se, spešiti se.
Staar *m.* s. Star.
Staat *m.* država; (Kaiserthum) cesarstvo, carstvo; (Königreich) kraljestvo; (Land) dežela, dežel (-i); (Hofstaat) dvor, dvorjaniki *pl.*; (Pracht) leskota, velikolepje, gizda; (Kleid) prekrasna obleka, gizdava oprava.
Staatenbund *m.* sodržavje.
Staatengeschichte *f.* državna povest- [nica.
Staatenkunde *f.* državoznanstvo.
Staatenrecht *n.* mejnárodno pravo.
staatlich državni.
Staats- državni.
Staatsamt *n.* državna služba.
Staatsangehörige *m.* državlján.
Staatsangehörigkeit *f.* državljanstvo.
Staatsangelegenheit *f.* državna zadeva, državna reč (-i).
Staatsanlehen *n.* državno posojilo, državni zajěm.
Staatsanwalt *m.* državni pravdnik; državni zastopnik.
Staatsanwaltschaft *f.* državno pravdništvo.
Staatsanwaltsubstitut *m.* namestnik državnega pravdnika.
Staatsauflage *f.* državni davěk, državni naklad.
Staatsaufwand *m.* državni trošěk, državni stroški *pl.*
Staatsausgabe *f.* državni stroški *pl.*; državni izdatki *pl.*
Staatsbank *f.* državna banka.
Staatsbankerott *m.* državni bankrot, državni propàd.
Staatsbauten *pl.* državne stavbe *pl.*, državne zgradbe *pl.*
Staatsbeamte *m.* državni uradnik; državni činovnik.
Staatsbehörde *f.* državni urad, državna oblast (-i).
Staatsbürger *m.* državlján.
staatsbürgerlich državljanski.
Staatsbürgerschaft *f.* državljanstvo, državljanska pravica.
Staatscassa *f.* državna blagajnica, državna denarnica.
Staatscontrole *f.* državno nadzorstvo, državna kontrola.
Staatscredit *m.* državni up.
Staatsdiener *m.* državni služabnik.
Staatsdienst *m.* državna služba.
Staatseffecten *pl.* državni (vrednostni) papirji *pl.*
Staatseigenthum *n.* državna lastnina, — imovina; das ist — to je državno.
Staatseinkommen *n.* državni dohodki *pl.*
Staatseinnahme *f.* državni dohoděk.
Staatseinrichtung *f.* državna uredba.
Staatserfordernis *n.* državna potreba.
Staatsform *f.* način vladanja.
Staatsgebiet *n.* državno ozemlje, državno področje.
staatsgefährlich državi nevarěn.
Staatsgefälle *n.* državni dohodki *pl.*
Staatsgefängnis *n.* državna ječa.
Staatsgeheimnis *n.* državna skrivnost, državna tajnost.
Staatsgesetz *n.* državna postava, državni zakon.
Staatsgewalt *f.* državna oblast (-i).
staatsgiltig veljavěn v državi, veljavěn za državo; das ist — to velja v državi.

Staatsgläubiger *m.* državni upnik.

Staatsgrundgesetz *n.* državni temeljni zakon. [posestvo.

Staatsgut *n.* državni imetěk, državno

Staatshaushalt *m.* državno gospodarstvo. [čarna.

Staatshengstendepôt *n.* državna žreb-

Staatshoheit *f.* državna vrhovnost.

Staatskanzlei *f.* državna pisarna.

Staatskanzler *m.* državni kancelar.

Staatsklugheit *f.* državniška modrost.

Staatskunst *f.* državništvo.

Staatslehre *f.* državoznanstvo.

Staatslexicon *n.* državoslovni rečnik.

Staatsmann *m.* državnik, politikar.

staatsmännisch državniški.

Staatsminister *m.* državni ministěr.

Staatsmittel *pl.* državni prihodki *pl.*

Staatsmonopol *n.* državno samotrštvo, državna samoprodaja. [ve.

Staatsoberhaupt *n.* vladár, glava drža-

Staatsobligation *f.* državno dolžno pismo; državna obveznica, obligacija.

Staatsökonomie *f.* državno gospodarstvo. [stvo.

Staatsorganismus *m.* državno ustroj-

Staatspapier *n.* državni papír.

Staatsprocurator *m.* s. Staatsanwalt.

Staatsprüfung *f.* državni izpit.

Staatsrath *m.* (Versammlung) državni svèt, državno svetovalstvo; (Person) državni svètnik, — svetovalěc.

Staatsrecht *n.* državno pravo.

staatsrechtlich državnopravěn.

Staatsrechtslehre, Staatsrechtswissenschaft *f.* državno pravoslovje; nauk o državnem pravu, veda državnega prava.

Staatsregel *f.* državno pravilo, državno vodilo.

Staatsregierung *f.* državna vlada.

Staatsreligion *f.* državna vera, državni verozakon.

Staatsrücksicht *f.* državni ozir.

Staatsruder *n.* državno krmilo; am — sein na krmilu biti (sem), vladati.

Staatssache *f.* državna stvar (-í), — zadeva. [blagajnica.

Staatsschatz *m.* državni zaklad; državna

Staatsschein *m.* državni dolžni list.

Staatsschuld *f.* državni dolg.

Staatsschuldentilgungsfond *m.* državna razdolžna záloga.

Staatsschuldverschreibung *f.* državno dolžno pismo.

Staatssecretär *m.* državni tajnik.

Staatssiegel *n.* državni pečat. [nik.

Staatssiegelbewahrer *m.* državni pečat-

Staatsstreich *m.* državno nasilje; prevrat državne vlade.

Staatsumwälzung *f.* državni prevrat, državna prekucija.

Staatsverbrechen *n.* hudodelstvo zoper državo; veleizdaja.

Staatsverfassung *f.* ustava, državna ustava.

Staatsvermögen *n.* državno imetje, državno premoženje.

Staatsversammlung *f.* državni zbor.

Staatsvertrag *m.* državna pogodba.

Staatsverwaltung *f.* državna uprava.

Staatsvoranschlag *m.* državni proračun.

staatswegen, von — *adv.* od države.

Staatswirtschaft *f.* državno gospodarstvo.

Staatswissenschaft *f.* državoznanstvo, državoslovje.

staatswissenschaftlich državoznanstven, državoslověn.

Staatszeugnis *n.* državno spričevalo.

Staatszweck *m.* državni namen, državna svrha.

Stab *m.* pálica, bátina; *dem.* paličica; šiba, šibica, grčavka; (milit.) čelništvo, štab; (phys.) prot; den — brechen über jemd. na smrt koga obsoditi.

Stabeisen *n.* železne šibke *pl.*, kovano železo.

stabil stojěn; stalěn, stanovit.

Stabilerklärung *f.* izrek stanovitnosti, — stalnosti.

Stabilität *f.* stojnost, stalnost.

Stabilitätsfähigkeit *f.* stojljivost.

Stabilitätsformel *f.* izraz stojnosti.

stabillos brez podpore.

Stabs- stabni, štabski.

Stabsarzt *m.* štabni zdravnik. [nik.

Stabsofficier *m.* štabni oficir, — čast-

Stabwurz *f.* *(Artemisia abrotanum)* abarát, božje drevce.

Stachel *m.* boděc, ostěn, bodica; (Bienen—) želo, žalěc; trn, ost, bodalce; *fig.* nagòn.

Stachelbeere *f.* kosmulja, ágras, kosmato grozdičje, — grozdjiče.

Stahlware *f.* jeklenina, jeklovina, jekleno blago.
Stahlwasser *n.* železita voda.
Stake *f.* kol, podajáč.
Staket *n.*, Staketenzaun *m.* plot iz kolov, ograja iz zabitih kolov, plot.
Stalagmit *m.* stoječi kapnik, navzgornik; stalagmit.
Stalaktit *m.* viseči kapnik, navzdolnik.
Stall *m.* hlev; Pferde— konják, konjušnica; staja; Schwein— svinják, svinjski hlev, hlevěc; Schaf— ovčák, ovčjak, ovčji hlev; (d. Ochsen u. Kühe) volovjak, kravjak; Hühner— kurnjak, kurnik; Ziegen— kozjak, kozji hlev; Stall- hlevski, hlevni.
stallen scati (ščím).
Stallgeld *n.* hlevščina.
Stallgeräth *n.* pohlevje.
Stallknecht *m.* konjar, konjúh, konjski hlapěc.
Stallmeister *m.* konjúšnik; nadkonjár.
Stallung *f.* hlev, staja.
Stamm *m.* deblo, panj; (Stengel) steblo; (abgehauener —) parob, paroběk, hlod, čok, klada; (Geschlecht) rod, rodovina, pokolenje; (Volks—) pleme (-ena); (Capital) glavnica, matica; (gramm.) deblo; — des Körpers trup; Stamm- prvotni, izvirni.
Stammbaum *m.* rodovnik, rodoslovno drevo (-esa).
Stammbuch *n.* spominják.
Stammburg *f.* rodni grad.
Stammcapital *n.* glavnica.
Stämmchen *n.* debelce, stebelce.
Stammeigenthum *n.* glavinska lastnina.
stammeln brbljati, brbotati; (stottern) jecati, jecljati.
Stammeln *n.* brbljanje; jecljanje.
stammelnd brbljav, jecljav.
Stammeltern *pl.* prvi stariši *pl.*, pradedje *pl.*
stammen izhajati, biti (sem) rodu; (gramm.) izvirati, izpeljavati se, proizvajati se.
Stammfolge *f.* rodosledje.
Stammform *f.* osnovna oblika.
Stammgast *m.* vsakdanji —, stanovitni gost.
Stammgeld *n.* zakladni denár, glávnica.
Stammgenosse *m.* roják, rodoviněc.
Stammgut *n.* dedina, dedovina, dedinstvo, dedščina.
Stammhalter *m.* zarodnik.
Stammholz *n.* deblovina, hlodovje.
stämmig deblovit, deblat; (Mensch) zastavěn, trščat.
Stammleiter *f.* poglavna lestvica.
Stammler *m.* brbljavěc, jecljavěc; —in *f.* brbljavka, jecljavka.
Stammregister *n.* rodoslovje, rodoslovnik.
Stammschloss *n.* dedinski —, rodni grad.
Stammsilbe *f.* debelski zlog, osnovni zlog.
Stammsitz *m.* dedina; rodna stolica.
Stammtafel *f.* rodovnik.
Stammvater *m.* zarodnik, začetnik rodu.
Stammvermögen *n.* rodovinska imovina, dedinsko premoženje.
stammverwandt soroděn, jednoroděn; der Stammverwandte roják; die — rojákinja.
Stammwort *n.* koreninska beseda, korenina.
Stammzahl *f.* praštevilo, prvo število.
Stampfe *f.* stopa; (Handlung) phanje.
stampfen cepetati (-am, -ečem), tepetati (-am, -ečem), topotati, ob tla butati; peketati, ob tla udarjati; (Hirse) phati (pham, pšem); (im Mörser) tolči (-čem), drobiti; stolči, zdrobiti.
Stampfer *m.* phalěc; (Werkzeug) phaj, pah, tolkáč; —in *f.* phalka.
Stampfgang *m.* stope *pl.*
Stampfmaschine *f.* phalo, phalni stroj.
Stampfmühle *f.* stope *pl.*
Stampfschlägel *m.* s. Stampfer.
Stampfstück *n.* ril.
Stampiglie (Stampille) *f.* štempilja, pečatilo.
Stand *m.* stan, stališ; (Platz) mesto; (Vieh—) število; staja; (Gestell) stojalo, stalo; (Gattung) vrsta, razred; (Verkaufsbude) tržni šator (šotor); Stände *pl.* stanovi *pl.*; festen — haben trdno stati (stojim); guten — haben v dobrih razmerah biti (sem); schweren — haben v mučnem položaji biti; zustande bringen dognati (-ženem), dovršiti, napraviti; der Kauf kommt zustande kup se sklene; der Vergleich kommt zustande pogodijo se, poravnajo se; im —e erhalten v dobrem stanu ohraniti; im —e führen iméti (imám)

Stachelbistel *f.* turěk, gladež.
Stachelborn *m.* trn, ostěn.
Stachelfisch *m.* ježevka.
Stachelflosser *m.* ostropluta.
Stachelfortsatz *m.* trněk.
Stachelhaar *n.* ščetina.
Stachelhäuter *m.* iglokožěc.
stachelig bodeč, ostěr, trnjev, bodljiv.
stacheln spodbosti (-bodem), spodbuditi, *impf.* spodbádati, spodbujati.
Stachelnuss *f.* povodni oreh.
Stachelschwein *n.* ježevěc. [jezik.
Stachelzunge *f.* bodljivi —, zbadljivi
Stade *n.* s. Gestade.
Stadel *m.* skeděnj.
Stadium *n.* stadij, daljava 125 korakov; stopnja; doba, čas.
Stadt *f.* mesto; (Feste) trdnjava, utrjeno mesto; *dem.* mestece (mestice); Stadt= mestni.
Stadtarzt *m.* mestni zdravnik.
Stadtbeamte *m.* mestni uradnik.
Stadtbewohner *m.* meščan, mestjan.
Stadtbezirk *m.* mestni okraj, mestni okoliš; obmestje.
Stadtbrauch *m.* mestna šega.
Stadtbürger *m.* s. Städter. [narnica.
Stadtcasse *f.* mestna blagajnica, — de-
Städtebund *m.* medmestna zveza.
Städter *m.* meščán, mestján; —in *f.* meščanka, mestjanka.
Stadtgebiet *n.* obmestje.
Stadtgenoss *m.* someščán.
Stadtgespräch *n.* pomestna govorica.
Stadtgraben *m.* mestni okòp, — rov.
Stadthauptmann *m.* mestni glavar.
Stadthauptmannschaft *f.* mestno glavarstvo.
Stadthaus *n.* mestna hiša. [mestu.
städtisch mestěn, meščanski, kakor v
stadtkundig po vsem mestu znan, po vsem mestu razvpit.
Stadtleben *n.* mestno življenje.
Stadtmagistrat *m.* mestni magistrat, mestno poglavarstvo, — oblastvo. [je.
Stadtmauer *f.* mestni zid, mestno ozid-
Stadtmiliz *f.* mestna vojaščina.
Stadtphysicus *m.* mestni nadzorni zdravnik.
Stadtrath *m.* (Versammlung) mestni odbor, mestno svetovalstvo; (Person) mestni odbornik, mestni svetovalěc.
Stadtrecht *n.* mestno pravo, mestna pravica.
Stadtschuld *f.* mestni dolg.
Stadtschule *f.* mestna šola.
Stadtschwalbe *f.* *(Hirundo urbica)* domača lastovica, podgorida.
Stadtsiegel *n.* mestni pečat.
Stadttheil *m.* mestni del, del mesta.
Stadtverordnete *m.* mestni odbornik.
Stadtvolk *n.* meščani *pl.*, meščanstvo.
Stadtwache *f.* mestna straža.
Stadtwappen *n.* mestni grb.
Stadtwesen *n.* meščanstvo.
Stadtwundarzt *m.* mestni ranocelnik.
Staffage *f.* stafaža, olepšava.
Staffel *f.* stopnja; s. Sprosse, Stufe. [lo.
Staffelei *f.* podstavěk; slikarsko stoja-
Staffelgebet *n.* pristopna molitěv.
Staffelland *n.* s. Stufenland.
Staffette *f.* štafeta, brzovestnik; (das Schreiben) brzovestnica.
staffieren preskrbeti, opraviti, prevideti; *impf.* preskrbovati, opravljati; (Kleid) olepšati; (Hut) obšiti (-šijem); (mit Gold) pozlatiti.
Staffierung *f.* oprava, olepšava; (Goldstaffierung) pozlačenje.
Stagnation *f.* kalužnost; otrplost, zastaja, onemoglost.
stagnieren kalužiti; zastati (-stanem), otrpniti, onemoči (-morem); *impf.* zastajati, omagovati.
Stahl *m.* jeklo, ocěl; (Feuer—) kresilo; (Wetz—) ognjilo; **gehärteter** — kaljeno jeklo; (Frisch—) surovo jeklo; (Guss—) lito jeklo; Stahl= jekleni, ocelni.
Stahlarbeit *f.* jekleni izdelěk.
Stahlarbeiter *m.* jeklar.
Stahlblech *n.* jeklena plasa, pločevina.
Stahldraht *m.* jeklena žica.
stählen jekliti, kaliti, oceliti; ojekliti; *fig.* ukrepiti.
stählern jeklén, oclén.
Stahlerz *n.* jeklena ruda.
Stahlfabrik *f.* jeklarnica.
Stahlfeder *f.* jekleno pero (-esa).
Stahlhammer *m.* samokòv za jeklo.
Stahlhütte *f.* jeklarnica.
Stahlschneider *m.* jeklorezěc.
Stahlstein *m.* jeklenověc, siderit.
Stahlstich *m.* jeklorez.

Stahlware *f.* jeklenina, jeklovina, jekleno blago.

Stahlwasser *n.* železita voda.

Stake *f.* kol, podajáč.

Staket *n.*, Staketenzaun *m.* plot iz kolov, ograja iz zabitih kolov, plot.

Stalagmit *m.* stoječi kapnik, navzgornik; stalagmit.

Stalaktit *m.* viseči kapnik, navzdolnik.

Stall *m.* hlev; Pferde— konják, konjušnica; staja; Schwein— svinják, svinjski hlev, hlevěc; Schaf— ovčák, ovčjak, ovčji hlev; (d. Ochsen u. Kühe) volovjak, kravjak; Hühner— kurnjak, kurnik; Ziegen— kozjak, kozji hlev; Stall= hlevski, hlevni.

stallen scati (ščím).

Stallgeld *n.* hlevščina.

Stallgeräth *n.* pohlevje.

Stallknecht *m.* konjar, konjúh, konjski hlapěc.

Stallmeister *m.* konjúšnik; nadkonjár.

Stallung *f.* hlev, staja.

Stamm *m.* deblo, panj; (Stengel) steblo; (abgehauener —) parob, paroběk, hlod, čok, klada; (Geschlecht) rod, rodovina, pokolenje; (Volks—) pleme (-ena); (Capital) glavnica, matica; (gramm.) deblo; — des Körpers trup; Stamm= prvotni, izvirni.

Stammbaum *m.* rodovnik, rodoslovno drevo (-esa).

Stammbuch *n.* spominják.

Stammburg *f.* rodni grad.

Stammcapital *n.* glavnica.

Stämmchen *n.* debelce, stebelce.

Stammeigenthum *n.* glavinska lastnina.

stammeln brbljati, brbotati; (stottern) jecati, jecljati.

Stammeln *n.* brbljanje; jecljanje.

stammelnd brbljav, jecljav.

Stammeltern *pl.* prvi stariši *pl.*, pradedje *pl.*

stammen izhajati, biti (sem) rodu; (gramm.) izvirati, izpeljavati se, proizvajati se.

Stammfolge *f.* rodosledje.

Stammform *f.* osnovna oblika.

Stammgast *m.* vsakdanji —, stanovitni gost.

Stammgeld *n.* zakladni denár, glávnica.

Stammgenosse *m.* roják, rodovině.

Stammgut *n.* dedina, dedovina, dedinstvo, dedščina.

Stammhalter *m.* zarodnik.

Stammholz *n.* deblovina, hlodovje.

stämmig deblovit, deblat; (Mensch) zastavěn, trščat.

Stammleiter *f.* poglavna lestvica.

Stammler *m.* brbljavěc, jecljavěc; —in *f.* brbljavka, jecljavka.

Stammregister *n.* rodoslovje, rodoslovnik.

Stammschloss *n.* dedinski —, rodni grad.

Stammsilbe *f.* debelski zlog, osnovni zlog.

Stammsitz *m.* dedina; rodna stolica.

Stammtafel *f.* rodovnik.

Stammvater *m.* zarodnik, začetnik rodu.

Stammvermögen *n.* rodovinska imovina, dedinsko premoženje.

stammverwandt soroděn, jednoroděn; der Stammverwandte roják; die — rojákinja.

Stammwort *n.* koreninska beseda, korenina.

Stammzahl *f.* praštevilo, prvo število.

Stampfe *f.* stopa; (Handlung) phanje.

stampfen cepetati (-am, -ečem), tepetati (-am, -ečem), topotati, ob tla butati; peketati, ob tla udarjati; (Hirse) phati (pham, pšem); (im Mörser) tolči (-čem), drobiti; stolči, zdrobiti.

Stampfer *m.* phalěc; (Werkzeug) phaj, pah, tolkáč; —in *f.* phalka.

Stampfgang *m.* stope *pl.*

Stampfmaschine *f.* phalo, phalni stroj.

Stampfmühle *f.* stope *pl.*

Stampfschlägel *m.* s. Stampfer.

Stampfstück *n.* ril.

Stampiglie (Stampille) *f.* štempilja, pečatilo.

Stand *m.* stan, stališ; (Platz) mesto; (Vieh—) število; staja; (Gestell) stojalo, stalo; (Gattung) vrsta, razred; (Verkaufsbude) tržni šator (šotor); Stände *pl.* stanovi *pl.*; festen — haben trdno stati (stojim); guten — haben v dobrih razmerah biti (sem); schweren — haben v mučnem položaji biti; zustande bringen dognati (-ženem), dovršiti, napraviti; der Kauf kommt zustande kup se sklene; der Vergleich kommt zustande pogodijo se, poravnajo se; im —e erhalten v dobrem stanu ohraniti; im —e führen iméti (imám)

zapisano; im —e sein premoči (-morem), mogoče je komu; außer —e sein ne moči; in den — setzen jmnd. potrebne pomočke komu dati (dám); einen Verbrecher zustande bringen koga ujeti (-jamem), pred sodnika postaviti; mit seinem —e zufrieden sein s svojim stanom zadovoljěn biti; die Sache ist zustande gekommen reč se je napravila; der höchste — des Wassers najvišja voda; — d. Industrie stanje obrtnosti; Bürger— meščanstvo, meščanski stan; Ritter— viteštvo, vitezi; Jungfern— devištvo; Witwen— vdovstvo; Ehe— zákon; lediger — samski stan; e. Mann vom —e mož visokega rodu; Lehr— učiteljski stan, učiteljstvo.

Standarte *f.* praporěc, zastava, bandero.

Standbild *n.* kip, soha.

Ständchen *n.* podóknica.

Ständer *m.* podstavěk, steběr.

Standeserhöhung *f.* povzdiga v višji stan.

Standesherr *m.* plemič, žlahtni gospod, plemenitaš.

Standeskörper *m.* stanovski oddelěk.

standesmäßig primerěn stanu.

Standeswahl *f.* volitěv stanú.

Standeszuständigkeit *f.* stanovska pristojnost.

Ständeunterschied *m.* razločěk —, razlika stanov.

Ständeversammlung *f.* zbor deželskih stanov.

Ständewesen *n.* stanovstvo.

standfähig s. stabil.

Standfestigkeit *f.* stalnost, stojalnost.

Standgeld *n.* mestnina, stojina.

standhaft stanovitěn, stanovit, stalěn; trděn, jak.

Standhaftigkeit *f.* stanovitnost, stalnost; trdnost, jakost.

standhalten vztrajati, dotrajati.

ständig s. beständig.

ständisch stanovski, deželnih stanov; —er Ausschuß stanovski odbor.

Standkerze *f.* sveča stalnica.

Standlager *n.* stanišče.

Standlinie *f.* črta osnovnica, glavna črta.

Standort *m.* stojišče, stanovišče, stajališče; bivališče.

Standpunkt *m.* stališče, motrišče, smatrališče.

Standquartier *n.* stanišče, stanovališče.

Standrecht *n.* preki sod, nagli sod.

standrechtlich *adv.* po prekem —, po naglem sodu.

Standrede *f.* nagrobni govor.

Standriß *m.* načrt, očrtěk, črtež.

Standvogel *m.* stalna ptica.

Stange *f.* drog, ranta, prekla, rajica (Steierm.); (Pfahl) kol; (Wiesbaum) žrd (-í); (Gold—) pálica, šibica; (Hühnerstange) greda, gred (-í); jemandem die — halten potegniti se za koga, zagovarjati koga.

Stängel *m.* s. Stengel.

Stangeneisen *n.* železo v palicah.

stangenförmig rantast, paličast, preklast.

Stangenholz *n.* rante *pl.*, kolje *pl.*, late *pl.*, prekle *pl.*

Stangenschwefel *m.* žveplo v šibicah.

Stangensilber *n.* srebro v šibicah, — v zlitkih.

Stangenzirkel *m.* veliko šestilo.

stänken zbadati, šúntati, ščúvati (ščujem), zabávljati, svajo delati.

Stänker *m.* svadljivěc, zabavljivěc, šuntar, ščuváj; (stinkende Person) smrdljivěc, smrdúh.

Stänkerei *f.* svaja, zdražba, zbadanje; (Gestank) smrad, smradež.

Stänkerin *f.* svadljivka, zabavljivka; smrdulja.

stänkern smraditi; zasmráditi, usmráditi; (stöbern) stikati (-čem), vohati; prestakniti.

Stanniol *n.* stanijol, kositrni list.

stante pede *adv.* na mestu, kar na mestu.

Stapel *m.* kol; (Haufe) gramada (grmada, gromada), kup, zagreb; (Ort) skladišče, sklad, skladališče; (Schiffswerfte) ladijenica, brodarnica; ein Schiff vom — laufen lassen ladijo spustiti na morje.

stapeln koracati; (legen) skladati, zlagati; (unterlegen) podlagati; podložiti.

Stapelgeld *n.* skladnina.

Stapelort *m.* skladišče.

Stapelplatz *m.* skladišče.

Stapelrecht *n.* skladna pravica.

Stapelware *f.* skladno blago.

Stapfe *f.* stopinja, stopáj, trag.

Star *m.* (Vogel) škorěc, skvorěc; (Weibchen) škórčevka; (am Auge) bel

(-í); (schwarzer —) slepota črna; (Maß) star; Star= škorčji.
stark *adj*. močĕn, krepĕk, jak; ramen, čvrst, korenjaški, silĕn; (Kälte) hud, ostĕr; —er Mensch hrust, trščat človek; *adv*. močno, jako, silno; stärker werden močnéti (močnejem).
starkbrüstig prsat, prsnat.
Stärke *f*. moč (-í), sila; krepost, jakost, čvrstost; (Dicke) debelost, debelina; (Mehl—) skrob, krfka.
Stärkemaschine *f*. skrobilo.
stärken krépiti, krepčati, jačiti; okrepiti, okrepčati, pokrépčati, požíviti, ojačiti, potrditi; *impf*. pokrepčevati, oživljati, potrjevati; (Wäsche) skrobiti; poskrobiti.
stärkend krepčalĕn, krepilĕn.
Stärkfabrik *f*. skrobarnica.
starkgebaut zastávĕn, zajétĕn.
starkglänzend sijajĕn.
Stärkhändler *m*. skrobár.
Stärkmehl *n*. skrob, skrobovina, krfka.
Stärkung *f*. okrepa, okrepčava, potrdba, poživljava.
Stärkungsmittel *n*. krepilo, krepčalo.
Stärkwäsche *f*. perilo za skróbljenje.
Starost *m*. starosta, starejšina.
starr tog, okorèl, otrpĕn, premrl, drevén, odrevenel; — werden okreniti; (Körpertheile werden —) otrpniti, premreti (-mrem), odreveneti, okoreti; — ansehen srepo —, strmo gledati, viriti, štrleti; upreti (-prem) —, izbuljiti oči v koga.
starren okrepniti, okreniti; (v. Kälte) dreveneti, premreti, otrpniti, okoreti, skrepeniti; (von Haaren) sršiti se, ščetiniti se, po konci vstajati.
Starrheit *f*. togost, otrplost, okorelost, premrlost.
Starrkopf *m*. trmoglavĕc, trdoglavĕc, svojeglavĕc, trdovratnež; (weibl.) svojeglavka, trmoglavka, trdovratnica.
starrköpfig trmast, trmoglàv, trmoglavĕn, svojeglàv, trdoglàv, trdokorĕn, trdovratĕn.
Starrköpfigkeit *f*. trmoglavost, svojeglavost, trdovratnost.
Starrkrampf *m*. odrevenelost, krč.
Starrsinn *m*. trma, trmoglavje, uporstvo, trdovratnost.
starrsinnig trmast, trdovratĕn.
Starrsucht *f*. mrtvičnost, omrtvelost.
Startin *m*. štrtin, štartin.
stät u. s. w. s. stet.
statarisch postajajòč; počasĕn.
Statik *f*. statika, nauk o jednakotežji.
Station *f*. postaja; (Anstellung) služba, mesto.
stationär stanovit, stalĕn.
stationieren mesto —, službo imeti (imám).
Stationschef *m*. postajni načelnik.
Stationsort, Stationsplatz *m*. postaja; stanovišče, stanišče.
Statist *m*. statist, stojak.
Statistik *f*. statistika, državopis.
Statistiker *m*. državopisĕc, statistik.
statistisch državopisĕn, statističĕn.
Stativ *n*. stalo, stojalo, podstavĕc.
statt *praep*. namesto, mesto; *conj*. ne da bi — še le, ne da — ampak še.
Statt *f*. mesto, torišče; ostanĕk; zustatten kommen prav priti (pridem), na hvalo priti; *impf*. prav hoditi; an Kindes statt na mesto sina, — hčere; za otroka; an Kindes statt nehmen posinoviti, pohčeriti; vonstatten gehen od rok iti (idem, grem), odsédati se, spéšiti se, ročiti se; an meiner — na mojem mestu.
Stätte *f*. mesto, torišče; in Zusammensetzungen meist mit der Silbe -išče gebildet: Brand— pogorišče; Kampf— bojišče; Zufluchts— pribežališče.
stättelos brez ostanka, brez ostaje.
stattfinden vršiti se, goditi se; dovršiti se, zgoditi se; — lassen dopustiti, dovoliti; *impf*. dopuščati, dovoljevati.
stattgeben dopustiti, privoliti; *impf*. dopuščati, privoljevati.
statthaben mogoč biti (sem), dopuščen biti; s. stattfinden.
statthaft umestĕn, pripuščen, postavĕn.
Statthaftigkeit *f*. umestnost, dopuščenost.
Statthalter *m*. cesarski namestnik.
Statthalterei *f*. cesarsko namestništvo.
Statthaltereirath *m*. namestniški svetovalĕc, — svètnik.
stattlich uglédĕn, vznesèn, odličĕn; znatĕn; lep, zal.
Stattlichkeit *f*. brhkota, brhkost.

Statue *f.* kip; soha, slop. [povje.
Statuengruppe *f.* skupina kipov, ki-
statuieren ustanoviti, postáviti; *impf.* postávljati, ustanavljati; ein Exempel — kazniti koga drugim v strah.
Statur *f.* postava, rast (-i), stas.
Status *m.* stan, stanje; sestava, osobje; *status quo* sedanji stan; im *status quo* belassen pustiti, kakor je bilo dosedaj.
Statut *n.* ustanova, zakon; —en *pl.* pravila *pl.*, naredbe *pl.*
Staub *m.* prah; *dem.* prašěk; — machen prašiti; zaprašiti; sich aus dem — machen pobrati (-berem) jo, pobrisati (-brišem) jo, pocediti jo, popihati; (Stäublein Brot) tróhica, mrvica.
staubbedeckt prašěn, zaprašěn.
Staubbesen *m.* omelo, ometlica.
Staubbeutel *m.* prašnica.
Staubblüte *f.* prašni cvet.
Staubbrand *m.* snet (-i).
stauben prašiti se, kaditi se; es staubt prah se dela.
stäuben prašiti, prah delati; oprašiti; s prahom potresti.
Stäuber *m.* ometalo, omelo, ometih.
stäubern izprášiti.
Staubfaden *m.* prašnična nit (-i), prašna nit (-i).
Staubfeder *f.* mah, puh.
Staubfigur *f.* praholik.
Staubgefäß *n.* prašnik.
staubig prašěn, prašiv, prašnat; — werden zaprašiti se, oprašiti se.
Staubkamm *m.* gosti glavnik; gostozobi česalnik, — češělj.
Staubkörnchen *n.* prašno zrnce.
Staublaus *f.* gnida.
Staublavine *f.* suhi —, prašni plaz.
Staublecker *m.* praholizěc, lizávt.
Staubmehl *n.* poliska, mel (-i).
Staubpilz *m.* prašnata gliva.
Staubregen *m.* pršica, pršavica; es fällt — prši. [děc.
Staubschwamm *m.* krvnica, babji pez-
Staubweg *m.* pestič; vrat.
Staubwirbel *m.* vrtiněc.
Stauch *m.* rokavěc; rokavnica.
stauchen (Hanf) sušiti; posušiti; (Fluss) zajeziti, zagraditi; *impf.* zajezovati, zagrájati; (d. Fleisch) vôditi, povôditi, posušiti; (Ware) v sod tlačiti, gatiti.

Staude *f.* grm; *dem.* grmič, grmičěk; *coll.* grmovje, šibje; (schlanker Stamm) šiba, šíbica, pálica.
staudenartig, staudenförmig grmast.
Staudengewächs *n.* grmasta rastlina.
staudig grmat, grmovit.
stauen jeziti; zajeziti; s. stauchen.
staunen strmeti, čuditi se, diviti se; ostrmeti, osupniti, presenètiti se, zavzeti (-vzamem) se, začuditi se; *impf.* zavzémati se.
Staunen *n.* strmenje, čud.
staunenswert prečuděn, preditvěn.
Staupbesen *m.* šiba, tepeška.
Staupe *f.* tepeška, šiba.
stäupen tepsti (-pem), šeškati, šibati.
Stauung *f.* vzpor; zagraja.
Stauwasser *n.* zagatjena voda, zaježena voda, napeta voda.
Stauwerk *n.* zastava.
Stearin *n.* lojěc, lojevina; stearin.
Stearinkerze *f.* stearinska sveča.
Stearinsäure *f.* lojna kislina. [šica.
Stechapfel *m.* kristavěc, svinjska du-
Stechbahn *f.* bodišče, korišče.
stechen bosti (bodem), búcati, zbadati; zbosti, ubosti, bucniti; (v. Bienen, Schlangen) pikati, ujedati; pičiti, pikniti, ujesti (-jem); (Mücken) ščipati (-pljem); ščipniti; (mit Worten) pikati, zbadati; (in Kupfer) rezati (režem), dolbsti, vrezovati; vdolbsti, vrezati; (abstechen) klati (koljem); zaklati, zabosti; (im Kartenspiel) pobiti (-bijem), ubiti; *impf.* pobijati; in d. See — odpluti (-plujem, -plovem), odplavati, odriniti; *impf.* odrivati, odhajati; (in die Nase —) ščemeti, skleti; Silben — dlako cepiti; mit Lanzen — s kopjem bojevati se; d. Sonne sticht solnce peče, — žge, — pripeka. [*pl.*
Stechen *n.* bodenje, grizenje, bodljaji
stechend bodljiv, zbadljiv, boděč; (Geschmack) rezěn, rezěk.
Stecher *m.* klavěc; rezěc, vrezovalěc; (Instrum.) bodalo, boděc.
Stechfliege *f.* obád.
Stechmücke *f.* komár.
Stechpalme *f.* bodeča —, ostrolistna palma, ostrolistnica.
Stechplatz *m.* bodišče.
Stechspaten *m.* bodilj.

Stechvieh *n.* klavna živina.
Stechwaffe *f.* bodalo, bodák.
Stechwinde *f.* *(Smilax aspera)* tetivika.
Steckbrief *m.* iskalni list, zatikalni list; ſerbokr. teralica.
steckbrieflich z iskalnim listom.
Stecken *m.* palica; gorjača, robatica, grčavka, kol.
stecken *intr.* tičati (-čím), vtaknen biti (sem); im Moraſt — vezeti; — bleiben obtičati, vezniti; (im Reden) obtičati, ustavi se govor; zu Hauſe — doma čepeti, — sedeti; die Sache ſteckt reč spi; der Schlüſſel ſteckt ključ tiči; beiſammen — skup biti (sem), — tičati; unter einer Decke — zgovorjen biti; im Halſe — bleiben v grlu obtičati; *tr.* vtakniti, zavezniti; *impf.* vtikati; (auf etwas) natakniti, *impf.* natikati; (aufſpießen) nabosti (-bodem), *impf.* nabádati; (in die Taſche —) mašiti, gatiti; zamašiti, vgatiti, vtakniti; (Bohnen, Erbſen) saditi; in Brand — zažgati (-žgem), zapaliti, zasmoditi; Pfähle — koliti; ins Gefängnis — v ječo zapreti, v luknjo vtakniti; auf die Naſe — (na nos) natakniti, *impf.* natikati; ſich in Schulden — zadolžiti se, dolgove si nakopati (-kopljem).
Steckenpferd *n.* leseni konj; jeder hat ſein — vsak jezdari svojega osla.
Steckenzaun *m.* plot iz kolov.
Steckling *m.* natič, zatìč.
Stecknadel *f.* búcika, igla; kijčika, glavičarica, medenica, poglica, picla.
Stecknetz *n.* mreža zatikača.
Steckreis *n.* natič, mladika.
Steg *m.* brv (-í); mostič; (Weg) steza, hodnik; (an d. Violine) kobilica, sedlo.
Stegreif *m.* stremen; aus d. — zmesta, iznenada, nepripravljeno, brez priprave.
Stehauf *m.* vstajalčĕk.
stehen stati (stojim), stójati, stojévati; im Lichte — zaslanjati luč; die Saaten — gut žita dobro kažejo; — bleiben obstati, postati (-stanem); *impf.* obstajati, postajati; im Wege — na poti biti (sem), ovirati; (im Rufe —) sluti (slujem, slovem), veljati za; (in der Arbeit —) delo imeti (imam) pri kom; müſſig — postavati, postajati; zu Berge — po konci stati, ščetiniti se, ježiti se; — laſſen pri miru pustiti; Schildwache — na straži stati, stražiti; (bürgen) porok biti; auf dem Punkte — nameravati, namenjen biti; (v. Kleidern) podati se, prileči (-žem); — machen ustaviti; in Anſehen — veliko veljati; unter Aufſicht — pod varstvom biti; Rede — odgovor dati, odgovarjati; im Amte — službo opravljati; wie ich gehe und ſtehe kakor sem; das ſteht im Buche to se bere v knjigi; in unſerer Macht ſteht es v naši moči je; er ſteht unter dem Pantoffel žena hlače nosi; wie ſteht es? kako je? kako se imaš? was ſteht zu Dienſten? s čim vam morem postreči? kaj bi radi? er ſteht ſich gut dabei on ima dobičĕk pri tem.
Stehen *n.* stanje.
Stehenbleiben *n.* obstájanje.
stehend stojèč, stalĕn; —es Epitheton stalĕn pridevĕk; in —en Gebrauch kommen ustanoviti se, v rabo priti (pridem).
stehlen krasti (kradĕm), izmikati, zmíkati; ukrasti, izmakniti.
Stehlen *n.* kraja, kradež, tatvina.
Stehler *m.* kradljivĕc, zmikalĕc, tat; —in *f.* kradljivka, tatica.
stehleriſch kradljiv, tatvinski.
Stehlſucht *f.* kradljivost.
Stehmännchen *n.* vstajalčĕk, možicĕlj.
Stehpult *n.* stojni pisalnik.
steif tog, trd, okorél; (unbiegſam) negibčĕn, neokretĕn, okorĕn, drvén; (Kälte) premrl, otrpnel, odrevenel; — werden otrdeti, okreniti, odreveneti; — thun napenjati se; ſerbokr. kočiti se.
Steife *f.* ſ. Steifheit.
steifen krepiti; pokrépiti; (Wäſche) skrobiti; ſich auf etw. — opirati se; (wider etwas) upirati se, protiviti se, ustavljati se.
Steifhals *m.* trdoglavĕc, trmoglavĕc, trdovratnik.
Steifheit *f.* togost, okorelost, okornost, negibčnost, neokretnost; otrpnelost, premrlost.
steifig trm, trmast, trmoglav.
Steifkopf *m.* ſ. Steifhals.
Steifrock *m.* skrobljeno krilo.
Steifſinn *m.* trma, kuja.

Steig *m.* steza; hodnik, pešpot; (im Schnee) gaz (-í); (über d. Zaun) prelaz.

steigbar pristopěn, dohoděn, hoděn.

Steigbaum *m.* vzhodi *pl.*

Steigbügel *m.* stremen. [*pl.*

Steigeisen *n.* zareza, krampež, dereze

steigen (gehen) iti (idem u. grem), hoditi, stopati; stopiti; lezti, laziti, kobacati; (auf d. Baum) plezati, lezti; splézati, vzpeti (-pnem) se, popeti se; *impf.* spénjati se; (vom Wasser) rasti, naraščati, vzdigovati se, nastópati; (im Preise) dražiti se, v ceni rasti; podražiti se, poskočiti; zu Pferd — konja zasesti (-sedem), zajahati (-jaham u. -jašem); vom Pferde — razsesti (-sedem); (empor—) vzdigniti se, vzdigovati se.

steigend rastòč, naraščajòč; vzhoděn; —es Verhältnis rastoča razmera; das Steigende brežina.

Steiger *m.* plezalěc, lezěc, lestvenik.

steigern vikšati, množiti; povikšati, povišati, povéčati, pomnožiti; povikševati, pomnoževati; (Preis) dražiti; podražiti; (gramm.) stópnjati, stopnjevati.

Steigerung *f.* povikševanje, povikšanje; množitěv, pomnožitěv; (gramm.) stopnjatěv, stopnjevanje, primerjatěv; (Auction) dražba.

Steigerungsstufe *f.* stopnja.

Steighöhe *f.* višina brežine; vzdiga.

Steigrad *n.* stopnjato kolo.

Steigriemen *m.* stremenski jermen, remen pri stremenu. [cev.

Steigrohr *n.* stoječa cev (-í), vzvodna

Steigung *f.* naráščanje, vzhod, vzhoja, vzlazěk; (Höhe) vzpòn, vzdig.

steil strm, strmán, strmovit, sprt; navzdrs (navzdol); —er Abhang strměc, strmina, strmol.

Steile, Steilheit *f.* strmina, strmota, strm (-i), strměc.

Steilküste *f.* strmo obrežje.

Steilweg *m.* strmi pot.

Stein *m.* kamen; *dem.* kamenčěk, kámenčič; *coll.* kámenje, kamnje; von — kamnén, kamén, kamnat; (im Obst) koščica, pečka; (Krankheit) kamen, pesěk; (Fels) peč (-i), skala; Stein= kamnén, kamén, kamnat; (v. Steine) kamenit, kámnovit, kameniten, skalovit; (dem Stein ähnlich) kamnast, kámenast.

Steinadler *m.* planinski orěl; lunjež.

steinalt prestar, silno star.

Steinarbeit *f.* kamneni izdelěk, delo iz kamena.

Steinart *f.* kamenina, kamenovina.

Steinauster *f.* kamenica.

Steinbeißer *m.* kačela; jelšnica.

Steinbier *n.* koritnjak.

Steinbirne *f.* presedalka, presédara.

Steinbock *m.* kozoróg, divji kozěl.

Steinboden *m.* kamenita tla; griža.

Steinbrech *m.* kamenokreč, vedno zeleni kreč. [nár.

Steinbrecher *m.* kamenoloměc, kame-

Steinbruch *m.* kamenolóm, kamenárnica, kamenišče.

Steinbrücke *f.* zidani most.

Steinbuche *f.* gaběr, gabrověc; Steinbuchen= gabrov. [les.

Steinbuchenholz *n.* gabrovina, gabrov

Steinbutte *f.* kambala.

Steindrossel *f.* slegúr, kanjuh.

Steindruck *m.* kamenotis, kamenotisk; Steindruck= kamenotisni.

Steindrucker *m.* kamenotiskár.

Steindruckerei *f.* kamenotiskarnica.

Steineiche *f.* graděn, črepinjek.

steinern kamnén, kamén, kamnat, kamenit.

Steinflechte *f.* skalni lišáj.

Steinfrucht *f.* koščičasti plod, koščičnati sad. [nica.

Steinfrüchtler *m.* koščičnica, pečkov-

Steingerölle *n.* prod, proděc, prodovina, svišč, gruščc, gramoz, brebirišče.

Steingewächs *n.* kaména rastlina, kamenoživka.

Steingries *m.* s. Steingerölle.

Steingut *n.* kamenina.

steinguten beloprstén.

Steingeschirr *n.* beloprstena posoda.

steinhart trd kakor kamen.

Steinhauer *m.* kamenosěk, kamenár.

Steinhaufe *m.* groblja, kup kamenja.

Steinhaus *n.* kamenica.

Steinholz *n.* okameneli les.

Steinhuhn *n.* skalni jereb, kotorna.

steinicht kamenast.

steinig kamenit, kamenovit.

steinigen kámenati, kamenovati, s kamenjem posuti (-sujem u. -spèm); *impf.* posipati (-pljem).
Steiniger *m.* kamenalěc.
Steinigung *f.* kamenovanje.
Steinkauz *m.* skovír, čuk.
Steinkenntnis *f.* kamenoznanstvo, rudoznanstvo.
Steinkern *m.* koščica, pečka.
Steinkies *m.* kremeník, kremeníkověc.
Steinklee *m.* medena detelja; orehověc.
Steinklippe *f.* pečina, skalina; čer (-í), čerina, grebén.
Steinkluft *f.* razsedlina, špilja.
Steinkohle *f.* premog.
steinkohlen iz premoga, premogov.
Steinkohlenbergwerk *n.* premogov rudnik, premogárnica.
Steinkohlenknappe *m.* premogár.
Steinkoralle *f.* kamenoživka.
Steinkörper *m.* okamenina, okamenelina.
Steinkunde *f.* kamenoznanstvo, rudoznanstvo.
Steinlager *n.* kamenišče; sloj premoga.
Steinmarder *m.* kuna belica, skalna kuna, domača kuna.
Steinmark *n.* kámeni mozěg.
Steinmasse *f.* kamenovina, kamenina.
Steinmetz *m.* kamenosèk, kamenár, klesar.
Steinmetzwerkstätte *f.* kamenárnica.
Steinnuss *f.* koščak, koščaněc, kosténěc.
Steinobst *n.* koščičasto —, pečkóvnato ovočje.
Steinöl *n.* kaméno olje, nafta.
Steinpech *n.* skalna smola.
Steinpflaster *n.* kameniti tlak, kámnati tlak.
Steinplatte *f.* kaména plošča, skrl (-í).
Steinrabe *m.* klavžar, samotár.
steinreich kámnat, kamnovit; *fig.* prebogat.
Steinreich *n.* rudstvo, rudninstvo, kamenstvo.
Steinröthel *n.* slegúr; rūdéjěc.
Steinsalz *n.* slankamen; kaména sol (-í).
Steinsame *m.* tičje prosó.
Steinschichte *f.* plast (-í) kamenja.
Steinschleifer *m.* kamenobrusěc.
Steinschleuder *f.* prača, frača.
Steinschmatzer *m.* repaljšica, beloritka, podskalar.
Steinschneider *m.* kamenoréz, kamenorezěc.
Steinschneidekunst *f.* kamenorezba.
Steinschreiber *m.* kamenopisěc.
Steinsplitter *m.* brusěc.
Steintaube *f.* divji golob.
Steinwall *m.* nasìp iz kámenja.
Steinweichsel *f.* razblikěc.
Steinwurf *m.* lučáj.
Steinwurzel *f.* sladka korenina, osladič.
Steiß *m.* rit (-i), zádnjica; guza, mrda, mrdanja; Steiß= ritni.
Steißbein *n.* trtica, sednica.
Steißfuß *m.* ponirěk, potapljalčěk, potikalka.
Stellage *f.* polica.
Stelldichein *n.* sestaněk, shod, skrivni shod.
Stelle *f.* mesto; (Ort) kraj; (Behörde) oblast (-i), oblastništvo, gosposka; (Dienst) služba, urad; an Ort und — na mesto; na mestu; auf d. — zdajci, spotoma, pri tej priči, koj, brž.
stellen postaviti, deti (denem), dejati (dem, denem), položiti; *impf.* postávljati, dévati; polágati; pokladati; (hinzu) pristaviti, *impf.* pristavljati; auf freien Fuß — izpustiti, oprostiti; *impf.* izpuščati; vor Gericht — pred sodnika postaviti, — pripeljati (-peljem); eine Frage — vprašati, poprášati, vprašanje zastáviti; in Empfang — med dohodke zapisati (-pišem); *impf.* — zapisovati; richtig — ugotoviti; eine Forderung — terjati, zahtévati; Soldaten — vojake dati; frei — na voljo od. izbiro pustiti; sicher — zavarovati; ich stelle den Fall postavim, dajmo da; (nach d. Leben —) streči (strežem); sich — stópiti, postaviti se; *impf.* postávljati se; sich in Ordnung — razrediti se; (scheinen) delati se, hliniti se, vesti (vedem) se kakor; storiti se, potajiti se; sich persönlich — sam priti (pridem); falls sich einer nicht selbst stellt ako kdo sam ne pride.
stellenweise *adv.* mestoma, po nekaterih mestih, tam pa tam.
Stellfahrt *f.* vožnja z dostávnikom.
stellig stavěn, postavěn.
Stellschraube *f.* naravnalni vijak, vrtež.

Stellung *f.* postava, stan; (Lage) lega, mesto; (milit.) vojaški nabor, novačenje; (vor Gericht) prihod, dohod; (Rang) služba, urad; (der Wörter) stava, razstava.

Stellungsaltersclasse *f.* naborna vrsta.

Stellungscommission *f.* naborna komisija.

stellungspflichtig naborěn; —e Jahre naborna leta. [lěn.

stellvertretend namestěn, namestova-

Stellvertreter *m.* namestnik, namestovalěc; —in *f.* naméstnica.

Stellvertretung *f.* namestovanje, nadomestovanje.

Stellwagen *m.* dostavnik, najemni voz.

Stelze *f.* hodulja, hodaljka, štula; (Krücke) bergla.

Stelzengeher *m.* berglar.

Stelzenvogel *m.* dolgokrak, močvirnik.

Stelzfuß *m.* lesena noga, štula.

Stemmeisen *n.* dleto; *dem.* dletce.

stemmen vpreti, podpreti; *impf.* podpirati; (fällen) podreti (-derem), posekati; *impf.* podirati; (auseinander) razpreti, razklati (-koljem); *impf.* razpirati, kalati; (ein Loch) izdolbsti (izdolbem), dletiti; den Arm — sloneti z roko; nasloniti se z roko; d. Hände in die Seite — podpreti se z rokami, podbočiti se; sich — upreti se, upeti (-pnem) se; *impf.* upirati se, upenjati se.

Stemmer *m.* podpiralěc, podpora; (am Wagen) ročica.

Stemmleiste *f.* ópora, opernica, opirača.

Stempel *m.* (im Mörser) tolkáč, tolkalnik; (in der Stampfe) phaj, pah; (Blüten—) pestič; (am Rade) pesto; (Papier—) kolěk; (bei Metallarbeitern) pečat; (Stampiglie) beležilo; Stempel- kolkov, kolkovàn; štempljan.

Stempelabgabe *f.* kolkovina.

Stempelamt *n.* kolkovni urad.

Stempelblüte *f.* pestični cvet.

Stempelbogen *m.* kolkova pola.

stempelfrei kolka prost, kolku ne podvržen. [kovina.

Stempelgebür *f.*, Stempelgeld *n.* kol-

Stempelgefälle *n.* kolkovni dohoděk.

Stempelgesetz *n.* postava —, zakon o kolku.

Stempelmarke *f.* kolkova znamka.

stempeln kolkovati; udariti pečat na kaj.

Stempelpapier *n.* kolkovani papir.

stempelpflichtig kolku podvržen.

Stempelscala *f.* kolkova lestvica.

Stempelschneider *m.* pečatar.

stempelständig nadploděn.

Stempelträger *m.* pestičnjak, pestičar.

Stempelübertretung *f.* kolkovni prestopěk.

Stempler *m.* kolkovalěc.

Stendelkraut *n.* podlesěk.

Stendelwurz *f.* cepetěc, ceptec.

Stengel *m.* steblo; *dem.* stebelce; (Kraut—) kocěnj; storž; prot; Stengel- stébelni.

stengelig steblikast; protast.

stengeln v steblo iti (idem, grem), stebliti se, stéblati.

Stenograph *m.* tesnopisěc, brzopisěc, stenograf.

Stenographie *f.* tesnopisje, brzopisje, stenografija.

stenographieren hitro pisati (pišem), tesno pisati; brzo pisati.

stenographisch hitropisěn, tesnopisěn, brzopisěn. [stinja.

Steppe *f.* stepa, step (-i); pušča, pu-

steppen prešiti (-šijem), prešivati.

Steppenfluss *m.* stepna reka. [jezero.

Steppensee *m.* stepno —, pustinjsko

Steppenwolf *m.* stepni volk.

Stepper *m.* prešivalěc.

Steppnaht *f.* prešév, prešiv.

Stepprock *m.* prešivana suknjica.

Steppstich *m.* prešiv, bod.

Sterbe- smrtni, mrtvaški.

Sterbebett *n.* smrtna postelja, smrtna postel (-i).

Sterbeblick *m.* smrtni pogled, pogled umirajočega.

Sterbebuch *n.* smrtne bukve *pl.*, knjiga umrlih.

Sterbefall *m.* smrtni slučaj, smrt (-i); Zahl der Sterbefälle število umrlih.

Sterbegebet *n.* molitěv za umirajočega.

Sterbegeld *n.* mrtvaščina.

Sterbegerüst *n.* smrtni oděr.

Sterbeglocke *f.* smrtni zvon, mrtvaški zvon, navčěk (Oberkr.).

Sterbehaus *n.* smrtna hiša.

Sterbehemd *n.* mrliška srajca.

Sterbejahr *n.* smrtno leto, leto smrti.
Sterbelager *n.* s. Sterbebett. [mrtvih.
Sterbeliste *f.* imenik umrlih, kazalo
sterben mreti (mrem, mrjem), umirati; umreti, v Gospodu zaspati (zaspím); dušo izdahniti, dušo pustiti; preseliti se v večnost, ločiti se od sveta; življenje skleniti, smrt storiti; poginiti; an einer Krankheit — za boleznijo umreti; vor Alter — od starosti umreti; eines gewaltsamen Todes — za silo umreti, umorjen biti (sem); eines schrecklichen, schmählichen Todes — strašno —, sramotno smrt storiti.
Sterben *n.* smrt (-i), umiranje; im — liegen umirati.
sterbend umirajoč.
sterbenskrank na smrt bolán (bólen).
Sterbenswörtchen *n.*, kein — kar besédice ne.
Sterbestunde *f.* smrtna ura.
Sterbetag *m.* smrtni dan (dneva).
Sterbezeit *f.* čas smrti; smrtni čas.
Sterbezimmer *n.* smrtna soba.
sterblich umrljiv, umrjoč, smrtĕn.
Sterbliche *m.* smrtnik.
Sterblichkeit *f.* smrtnost; umrlost, umrljivost; (Mortalität) pomiranje.
Sterblichkeitsverhältnis *n.* razmer pomiranja. [rajoče.
Sterbsacrament *n.* zakrament za umi-
Stereographie *f.* telopis, telesopisje.
Stereometrie *f.* telomerstvo, telesomerje.
stereometrisch telesomerĕn.
Stereoskop *n.* telozór; stereoskop.
stereotyp stalĕn, neizpremenjen, stereotipĕn. [celotisk.
Stereotypendruck *m.* stereotipni tisk,
steril s. unfruchtbar.
Sterilität *f.* s. Unfruchtbarkeit.
Sterling *m.* šterling.
Stern *m.* zvezda; *dem.* zvezdica; (Augen—) zenica, punčica, zrklo; (an der Stirn) lisa; seinem —e folgen iti (idem, grem) za svojo srečo; er ist unter keinem glücklichen Sterne geboren nima sreče; in die Sterne erheben v zvezde kovati (kujem) koga; der — schneuzt sich zvezda se utrinja; Stern-zvezdni.
Sternanbeter *m.* zvezdomolĕc.
sternartig zvezdast.
sternbedeckt zvezdnat, zvezdat.
Sternbedeckung *f.* zakritje zvezde.
sternbesäet zvezdnat, ozvezdĕn.
Sternbild *n.* sozvezdje.
Sternblumer *m.* zvezdocvetka.
Sternchen *n.* zvezdica. [ževalĕc.
Sterndeuter *m.* zvezdár, vedež, vede-
Sterndienst *m.* zvezdočastje.
Sternenbahn *f.* zvezdni pot, — tir.
sternenhell zvezdojasĕn, zvezdosvit.
Sternenhimmel *m.* zvezdnato nebo.
Sternenkrone *f.* zvezdni venĕc.
Sternenzelt *n.* zvezdišče, zvezdnato nebo, zvezdovit svod.
sternförmig zvezdast.
Sterngruppe *f.* ozvezdje.
Sterngucker *m.* zvezdogléd, zvezdár.
Sternguckerei *f.* zvezdogledstvo.
sternhell s. sternenhell.
Sternjahr *n.* zvezdno leto.
Sternkarte *f.* zvezdokaz, zvezdovid.
Sternkenner *m.* zvezdoznanĕc.
Sternkenntnis *f.* zvezdoznanstvo, zvezdarstvo.
Sternkoralle *f.* zvézdasta korala.
Sternkraut *n.* zvezdnica.
Sternkreuz *n.* zvezdni križ. [ža.
Sternkreuzorden *m.* red zvezdnega kri-
Sternkunde *f.* zvezdoslovje, zvezdarstvo. [slovĕc.
Sternkundige *m.* zvezdoznanĕc, zvezdo-
sternlos brezzvezdĕn.
sternreich zvezdnat.
Sternschnuppe *f.* zvezdni utrinĕk, zvezdni utrnĕk.
Sternseher *m.* zvezdoglèd.
Sternwarte *f.* zvezdárnica, zvezdárna.
Sternweite *f.* zvezdna daljava.
Sternzeichen *n.* zvezdno známenje.
Sterz *m.*, Sterze *f.* rep; (Pflugsterze) ročica, priroč; rálica; Sterz (Speise) žganci *pl.*; žganjĕk.
sterzen potépati se, skitati se.
stet stalĕn, stanovit, stanovitĕn, trdĕn; neprestán, neprestalĕn, redĕn.
stetig *adj.* uporĕn, kujav; *(mathem.)* neprestan; *adv.* zdržema; —e Größe stalna —, nepretržna količina; — proportioniert stalno sorazmerĕn; — verlängern neprestanoma —, nepretrgoma podaljševati.

Stetigkeit *f.* upornost, kujavost; stalnost, neprestanost, zveznost, nepretržnost.

stets *adv.* vedno, neprestano.

Steuer *f.* dača, davščina, davĕk, dan (-í); directe — neposredni davĕk; indirecte — posredni davĕk; — auflegen davĕk naložiti; — ausschreiben davĕk razpisati (-pišem); — abschreiben odpisati davĕk; (Gabe) milodár, miloščina; Steuer= davčĕn, davkarski.

Steuer *n.* s. Steuerruder.

Steuerabschreibung *f.* odpis davkov.

Steueramt *n.* davkarski urad, davkarstvo.

Steuerausschreibung *f.* razpis davkov.

steuerbar davku podvržen.

Steuerbeamte *m.* davkarski uradnik.

Steuerbezirk *m.* davčni okraj.

Steuerbogen *m.* davčni list.

Steuerbuch *n.* davčna knjiga.

Steuercensus *m.* davčni census.

Steuereinnehmer *m.* davkar.

steuerfrei davka prost, brez davkov.

Steuerfreiheit *f.* prostost davka.

Steuergefälle *n.* dohodĕk iz davkov.

Steuergemeinde *f.* davčna občina.

Steuergulden *m.* davčni goldinar.

Steuerjahr *n.* davčno leto.

Steuerliste *f.* davčni popis.

Steuermann *m.* korman, krmár, krmilar.

steuern (Einhalt thun) odvrniti, ovreti (-vrem), v okom priti (pridem); *impf.* odvráčati, ovirati; (Schiff) krmiti, kormaniti, strúmati, strumljati; zakrmiti; (bei—) priložiti, dati.

Steuernachlafs *m.*, Steuernachsicht *f.* spregled —, odpust na davkih, odpust davka.

Steuernagel *m.* zakolnik, iglica.

Steuerpatent *n.* postava zastran davkov, davčni patent.

Steuerpflicht *f.* davčna dolžnost, davčnost.

steuerpflichtig davku podvržen, obdačen.

Steuerpflichtige *m.* obdačenĕc.

Steuerrepartition *f.* razdelitĕv davkov.

Steuerrückstand *m.* davčni zastanĕk, — zaostanĕk.

Steuerruder *n.* krmilo, kormilo, krma.

Steuersatz *m.* davčni postavĕk.

Steuerschein *m.* davčni list.

Steuersystem *n.* davkarstvo.

Steuerumlegung *f.* s. Steuerrepartition.

Steuerung *f.* krmilo; razdeljevalnik pare, parovòd; zaprečba.

Steuerwesen *n.* davkarstvo.

Steuerzahlung *f.* plačilo davka.

Steuerzuschlag *m.* davčna doklada.

Sthenie *f.* napon.

Stich *m.* zbodljej, zbadljej, bodĕc, bodež; (Insect.) pik, ujed; (Kartenspiel) zasèk, ubitĕk; (beim Gravieren) urezĕk, vrezĕk; (Naht) šiv, ubòd; im — lassen zapustiti, na cedilu pustiti, popustiti; *impf.* zapuščati; — halten držati (držím) se; *fig.* ne uteči komu, ne uiti (-idem); das ist ein — ins Herz to v srce sega, to v srce boli, srce presune; einen — haben prismojen biti (sem); der Wein hat einen — vino cika, na kislo vleče.

Stichbalken *m.* napúšč, trakĕlj.

Stichblatt *n.* ščitĕk; branilo; s. Zielscheibe.

Stichel *m.* dletce, dolbilo.

Stichelei *f.* zbadanje, zbadljive besede *pl.*, pikanje.

sticheln píkati, zbádati; ubádati, drézati, pečkati.

Stichelrede *f.* zabávljica, zbadljive besede *pl.*

Stichelwort *n.* zbadljiva beseda.

stichhalten držati (-žím) se, ne trgati se; *fig.* obveljati.

stichhältig trdĕn, obstojĕn, stanovitĕn; veljavĕn, temeljit.

Stichler *m.* zabavljivĕc, zbadljivĕc.

Stichstelle *f.* zabodálo.

Stichwort *n.* napovedna beseda, napovednica; s. Stichelwort.

Stichwunde *f.* ubodlina, rana od uboda.

sticken *intr.* zadušiti se, zalopniti se; *tr.* dušiti; zadušiti; vezti (vezem).

Sticken *n.* vezenje.

Sticker *m.* vezĕc.

Stickerei *f.* vezilo.

Stickerin *f.* vezilja.

Stickflufs *m.* dušica, zadušica.

Stickgarn *n.* vezivo.

Stickgas *n.* dušĕc.

Stickhusten *m.* zadužni —, zadušljivi kašĕlj.

Stickluft *f.* zadušljivi zrak, dušilna sapa.

Stickmuster *n.* vezilni vzorĕc.
Sticknadel *f.* vezilna igla. [*pl.*
Stickrahmen *m.* vezilni razpon, proje
Stickstoff *m.* dušik.
stickstoffhältig dušičnat.
Stickwerk *n.* s. Stickerei.
Stickwurz *f.* blušĕc.
Stickzeug *n.* vezilna priprava.
stieben *tr.* prašiti, prhati; razpršiti, razpoditi, razgnati (-ženem); *intr.* razprašiti se, razpršiti se, razprhniti se; es stiebt praši se, kadi se; (Regen) prši; Funken — iskre leté.
Stief- nepravi, nepristni, po poli.
Stiefbruder *m.* polubrat, brat po očetu, brat po materi.
Stiefel *m.* škorĕnj, škornja, škornjica, bota, postol; črevĕlj; (Halbstiefel) čižma; (Pumpe) troba, škornja; in —n obut.
Stiefelette *f.* čižme *pl.*
Stiefelhaken *m.* obuváč.
Stiefelholz *n.* les za škornje; kopito.
Stiefelknecht *m.* sezuváč, hlapĕc, zajĕc.
Stiefelleisten *m.* kopito. [vati.
stiefeln *tr.* obuti (-ujem), *impf.* obu-
Stiefelputzer *m.* škornječedĕc. [*pl.*
Stiefelröhre *f.* golenica, škornica, sare
Stiefelschaft *m.* sara, golenica.
Stiefeltern *pl.* očim in mačeha; nepravi stariši *pl.*, nepristni stariši *pl.*
Stiefelwichse *f.* voščilo za črevlje, mazálo za škornje.
Stiefelzieher *m.* hlapĕc, sezuváč. [stra.
Stiefgeschwister *pl.* polubrat, poluse-
Stiefkind *n.* pastorĕk, pastorče (-eta).
Stiefmutter *f.* mačeha, mačuha, pisana mati (-ere).
Stiefmütterchen *n.* sirótica; máčešica.
stiefmütterlich kakor mačeha; mačehĕn.
Stiefschwester *f.* polusestra, po poli sestra, sestra po očetu od. po materi.
Stiefsohn *m.* pastorĕk, pasterĕk.
Stieftochter *f.* pastorka, pasterka.
Stiefvater *m.* očim, očúh, očiman.
stiefväterlich očimski; kakor očim.
Stiege *f.* stopnice *pl.*; gredice *pl.*
Stiegengehäuse *n.* šije *pl.*; stopnišče, gredišče.
Stieglitz *m.* liščĕk; lisĕc, stričevka.
Stiel *m.* ročáj, ročník, držáj, držalo; (am Beil) toporišče; (Rechen—) grabljišče; (der Sense) kosišče; (Messer—) rog; (am Obste) pecĕlj, petĕlj, recĕlj, peteljka; (Stengel) steblo, kocĕnj.
Stieleiche *f.* dob, gnilĕc.
stielen nasaditi; nasajati.
stielig pecljat, péceljnat, recljat; steblat.
stiellos brez peclja od. reclja.
Stier *m.* bik, junĕc.
stier strm, srp, divji; — ansehen srpo gledati.
stieren *intr.* pójati se, goniti se; *tr.* uploditi, ubrejiti.
Stierfleisch *n.* bikovina.
Stierhaut *f.* bikova koža.
Stierkopf *m.* bikoglavĕc, bikač.
Stift *m.* klinĕc, stogla; *dem.* klinčĕk; (mit einem Kopfe) igla, iglica; (am Schnürband) zateznična igla; Blei— svinčnik, svinčnica.
Stift *n.* (Institut) zavod; (Kloster) samostán; (Stiftung) ustanova, zaloga.
stiften ustanoviti, osnovati, utemeljiti, napráviti, vpeljati (-ljem), založiti; *impf.* ustanavljati, utemeljevati, naprávljati, zakladati, zalagati; großen Nutzen — veliko dobrega storiti, — učiniti; ein Bündniß — zvezo skleniti; Frieden — mir skleniti, *impf.* — sklepati; ein Vermächtniß — voliti.
Stifter *m.* ustanovnik, ustanovitelj, utemeljitelj, začetnik, osnovalĕc; založnik; —in *f.* ustanovnica, začetnica, osnovalka; založnica.
stiftisch samostanski, ustanovni.
stiftlich samostanski; ustanovni. [ski.
Stifts- ustanovni, založni; samostan-
Stiftsbrief *m.* ustanovno pismo; založno pismo.
Stiftsdame *f.* kanonisa.
Stiftsfräulein *n.* gospodična v zavodu, zavodna gospodična.
Stiftshütte *f.* snídnica, sveti šator.
Stiftung *f.* ustanovitĕv, založitĕv, utemeljitĕv; (d. gestiftete Sache) ustanova, zaloga; milde — milodarna ustanova.
Stiftungsfeier *f.* obletnica ustanove.
Stiftungsplatz *m.* mesto zavoda; mesto ustanove, ustanovno mesto.
Stiftungstag *m.* dan ustanovitve.
Stiftungsverwaltung *f.* ustanovna uprava.

Stil *m.* slog; (Schreibart) pisava; (Bauart) stavbinski slog; (in bildenden Künsten) sklad, slog; (Kalender) koledár, štetěv; Stil- slogov.

Stilart *f.* vrsta —, način sloga.

Stilett *n.* s. Dolch.

stilisieren zložiti, sestáviti, napísati (-pišem); *impf.* skladati, sestavljati, spisovati.

Stilist *m.* pisalěc, stilist; slogoznaněc.

Stilistik *f.*, Stillehre *f.* nauk o slogu, skladoslovje, slogoslovje.

stilistisch slogoslověn, stilističěn.

Stilübung *f.* vaja v slogu.

Stilus curiae *m.* s. Kanzleistil.

still *adi.* tih, tihotěn; (ruhig) mirěn, pokojěn, pohlevěn; (schweigsam) molčèč, malobeseděn; — stehen postati (-stojim), obstati, ne ganiti se; — halten ne ganiti se; —er Ort zatišje, zavetje; — schweigen molčati (-čím); premolkniti; — werden utíhniti, potíhniti, umólkniti; still! tiho! tiho bodi! molči! halte still! obstoj! postoj! postani! *adv.* tiho, na tihem, natihoma, molčé.

Stille *f.* tihota, tišina, tihost; — d. Seele dušni mir, — pokoj; (Schweigen) molk.

stillen *tr.* tešiti, toliti, miriti, tážiti; utešiti, upokojiti, umiriti, pomiriti, utóliti, utažiti, potažiti; (das Blut) ustáviti, zaustáviti; *impf.* zaustavljati; den Durst — žejo ugasiti, odžejati; (d. Kind) dojiti; podojiti; (d. Schmerzen) pregnati (-ženem); (d. Verlangen) izpolniti; (Zorn) *tr.* potolažiti, ukrotiti; *intr.* potihniti, utihniti, odjenjati.

Stilleben *n.* tiho življenje; (Maler) zatišje, zabit (-i).

Stillschweigen *n.* molk, molčanje; — beobachten molčati (-ím); mit — übergehen zamolčati, ne omeniti.

stillschweigend molčèč, molčé.

Stillstand *m.* prestaněk, prenehljej.

Stillung *f.* potolažba, utešitěv, pomiritěv.

Stillungsmittel *n.* mirilo, tešilo.

Stillwerden *n.* premolk, premolkljej, umolkljej.

Stimmband *n.* glasotvornica.

stimmberechtigt kdor ima pravico glasovati; der St—e glasovalěc.

Stimme *f.* glas; ohne — brez glasú, brezglasěn, nem, mutast; die — erheben, — hören lassen glasiti se; oglasiti se, spregovoriti.

stimmen *intr.* ujemati se, skládati se, zlagati se, ubirati se, ubrano se glasiti, strinjati se, vézati (vežem) se, stikati se; für etw. — glasovati, svoj glas dati komu; svoj glas dajati komu; *tr.* ubrati (-berem), *impf.* ubirati; gut gestimmt ubrán, skladěn; höher — napeti (-pnem); *impf.* napenjati, natézati, nategovati; nieder — odjenjati, popustiti; *impf.* odjenjevati, popúščati; freudig — veseliti; razveseliti, udobrovóljiti.

Stimmeneinhelligkeit *f.* jednoglasnost; mit — jednoglasno.

Stimmeneinheit *f.* jednoglasnost.

Stimmengleichheit *f.* jednakoglasje, jednakost glasov.

Stimmenmehrheit *f.* večina glasov.

Stimmenminderheit *f.* manjšina glasov.

Stimmenzählung *f.* štetje glasov, glasoštetje.

Stimmer *m.* ubiralěc, glasovalěc; (Werkzeug) ključ.

stimmfähig sposoběn za glasovanje, glasovaleň.

Stimmführer *m.* kolovodja, glasovodja.

Stimmgabel *f.* glasbene vilice *pl.*; ubiralo.

Stimmgebung *f.* glasovanje, oddajanje glasov.

Stimmlage *f.* glas.

Stimmlaut *m.* s. Selbstlaut.

Stimmorgan *n.* glasilo.

Stimmrecht *n.* volitvena pravica, pravica glasovanja.

Stimmritze *f.* glasilka.

Stimmumfang *m.* obseg glasa.

Stimmung *f.* (Gemüths—) volja, razpolóžnost, razpoložaj; öffentliche — ubor javnega mišljenja, javno mišljenje; frohe — vesela duša, veselje; (das Stimmen) ubiranje; (Zustand) ubranost.

Stimmzettel *m.* glasovnica, volilni list.

stinken smrdeti; zasmrdeti.

stinkend smrdljiv, smradèč, smrdèč; — machen smraditi; osmraditi, zasmraditi; — werden usmraditi se.

Stinker *m*. smrdljivĕc, smrdúh.
stinkfaul len, da smrdi.
stinkig smrdljiv.
Stinkkäfer *m*. govnjáč, govnovál.
Stinkkalk *m*. smrdĕc, smrdljivi vapnenĕc.
Stinkthier *n*. smrdljivĕc.
Stinkwurz *f*. razhudnik; s. Nachtschatten.
Stipendist *m*. štipendist.
Stipendium *n*. štipendij, ustanova.
Stirn *f*. čelo; *dem*. čelce; Stirn- čelni.
Stirnauswuchs *m*. izrastĕk na čelu.
Stirnband *n*. šapĕlj, parta; načelĕk, ovijača.
Stirnbein *n*. čelo, kost (-í) čelnica.
Stirnblatt *n*. čelni list, načelnják.
Stirngegend *f*. očelje.
Stirnhammer *m*. široko kladivo.
Stirnhieb *m*. udarĕc po čelu.
stirnig čelàt, čelnat.
Stirnseite *f*. čelo, pročelje; sprednja stran (-í).
Stirnzapfen *m*. rožníca.
stöbern *tr*. stíkati, prestakniti; *intr*. prašiti, prašiti se; (vom Schnee) mesti (mete).
Stöberwetter *n*. metež, metenje; vijavica.
Stocher *m*. trebilnik.
stochern *tr*. drégati, drézati, becáti, bezáti, žókati; podrégati, pobecáti, pobezati, požokati; (in d. Nase) brbati; (Zähne) trébiti; iztrebiti.
Stock *m*. palica, batina; *dem*. paličica; (knorrig) gorjača, grčavka, robatica; (Stockwerk) nadstropje; Baum— panj, štor; (behauen) bruno, klada; Zaun— kol, prakol; (Capital) glavnica, istina; Hau— tnalo; Bienen— panj; Licht— svečnik; Hauben— lesena glava; Kühl— hladilna kad (-í); Wein— trta, trs; Wachs— kolačĕk, voščeni svitĕk; Lade— nabijalnik; Fensterstock: (oben) preklada, (unten) plana, (an d. Seiten) podboj; Eiter— stržen; Eier— jajčnik; (im Bergwerk) greda; über — u. Stein na vrat na nos; *fig*. lipov bog.
stockalt prestar.
stockblind čisto slep.
stockdumm glup, gumpast, trapast, preneumĕn.
Stöckel *m*. (an Schuhen) peta, opética; kládica.

stocken *tr*. kóliti, trte koliti, k trtam kole zabijati; *intr*. zastati (-stanem), *impf*. zastajati; (in der Rede) spotikati se, ustavljati se; jezik se zapleta; (gerinnen) okreniti; otrpniti; (dicht werden) gostiti se; sich — obrasti (-rastem) se, zarasti se; *impf*. obraščati se.
stockfinster pretemĕn; tema kakor v peči; —e Nacht trda noč (-í).
Stockfisch *m*. trska; *fig*. bedák, tepĕc, trap.
stockfremd ves neznán, čisto tuj.
Stockhaus *n*. vojaška kaznilnica.
Stockhausarrest *m*. zapòr v vojaški kaznilnici.
stockig preperél, preležán.
Stockleuchter *m*. svečnik.
Stockmeister *m*. ječár.
Stockprügel *pl*. tepenje s palico, palice *pl*., batine *pl*.
Stockraum *m*. trebež, novina, krčevina, laz.
Stockschlag *m*. udar s pálico, batina.
stockstill tih kakor miš.
stocktaub ves gluh, popólnoma gluh.
Stockung *f*. zastaja, zastanĕk, zastoj.
Stockurbar *n*. izvirni urbar.
Stockwache *f*. ječna straža.
Stockwerk *n*. nadstropje.
Stockzahn *m*. kočnik, kotnik.
Stoff *m*. snov (-í), tvarina, tvar (-í); (Grundstoff) prvina; gewebter — tkanina; Kleider— roba, blago; bitterer — grenĕc; Bau— gradivo; (Gelegenheit) prilika.
stofflich snovĕn, tvarĕn.
Stoffname *m*. snovno ime (-na).
Stoffwechsel *m*. presnova, pretvor.
stöhnen ječati (-ím), stokati (-kam, -čem), javkati.
Stöhnen *n*. stok, stókanje, jávkanje.
Stöhner *m*. stokalĕc, ječalĕc.
Stola *f*. štola, nadrámnica, nadprsnica.
Stolagebür *f*. štolnina; plačilo za duhovska opravila.
Stolle *f*. kolač, štruca.
Stollen *m*. podpora, noga, stalo; (im Bergbau) rov.
stollen podpreti (-prem), *impf*. podpirati.
Stollenarbeit *f*. delo v rovu.
Stollenarbeiter *m*. delavĕc v rovu.
Stollenbefahrung *f*. ogled rova.
Stollengerinne *n*. rovni žleb.
Stollenkluft *f*. predor, prepadnja.

Stollenwasser *n*. voda iz rovov.
Stolper *m*. spotikljej.
stolperig spotikljiv, opotikljiv; (Weg) grudast.
stolpern spotakniti se, opotakniti se; *impf*. spotikati se, opotikati se.
Stolprian *m*. klobuštralo, klobuštra.
stolz ponosĕn, ponosit; (im üblen Sinn) ošabĕn, prevzetĕn, ohol, napihnen, gizdav, bahav; — **thun** košatiti se, prevzetovati, šopiriti se, bahati se, širokoustiti se; — **sein auf etwas** ponašati se s čim.
Stolz *m*. (edel) ponos; (üblen Sinnes) napuh, ošabnost, prevzetnost, oholost; (Ruhm) slava; — seiner Familie slava —, veselje svoji rodbini.
Stolze *m*. ošabnež, napihnenĕc, prevzetnež; *f*. ošabnica, napihnenka, prevzetnica.
stolzieren košatiti se, šopiriti se, prevzetovati, napihovati se, bahati se, veličati se.
stopfen *tr*. mašiti, gatiti, phati, žokati; zamašiti, zagatiti, zadélati, zaphati, začepiti; *impf*. zadelovati; (durch Stopfen anfüllen) nabiti (-bijem), *impf*. nabijati; (Pfeife) natlačiti, nagatiti, natrpati; (den Durchfall) ustaviti, zaustaviti, zapreti (-prem); *impf*. zapirati, zaustavljati; (Gans) pitati; (Strumpf) krpati, šivati; sich — gatiti se, zapirati se, mašiti se.
stopfend zaporĕĕn.
Stopfer *m*. mašilĕc, gatilĕc; (Sache) čep, zamašĕk.
Stopfnadel *f*. igla. [strnišče.
Stoppel *f*. strn (-í); strnje, strnina,
Stoppelacker *m*. strnišče.
Stoppelei *f*. krparija, skrpanica.
Stoppelfeld *n*. strnišče.
stoppeln *tr*. lavkati, pabirkovati; (ackern) strnišče orati (orjem); *fig*. krpati, krpucati, pleteničiti; skrpati, spleteničiti.
Stoppelrübe *f*. pozna repa, repa postrnjača (serbokr.).
Stoppelweide *f*. paša po strnišči.
Stoppelwerk *n*. s. Stoppelei.
stoppen s. stopfen.
Stoppler *m*. lavkalĕc, lavkež, pabirkovalĕc; —in *f*. lavkežka, pabirkovalka.
Stöpsel *m*. zamašĕk, zatíč, zatičĕk, pilika, pilka, zámah, zátik.
stöpseln mašiti; zamašiti, zapilkati, zatakniti.
Stöpselzieher *m*. čepovlečĕc. [trov.
Stör *m*. jesetĕr, kečiga; Stör= jese-
Storax *m*. stóraksova smola, žlahtna smola.
Storch *m*. štorkla, štrk, strok, žabogolt, roda; Storch= štorklin, štrkov.
Storchnest *n*. štorklino —, štrkovo gnezdo.
Storchschnabel *m*. *(bot.)* krvomočnica.
stören *tr*. motiti, kaliti; pačiti, rušiti, kaziti, krhati, razdirati; zmótiti, pokaziti; *intr*. brbati, stikati, brklati, drezati; prebrlati, prestakniti; (unter Büchern) riti (rijem), stíkati, premetavati; prestákniti.
störend motilĕn, rušilĕn, motèč, kalèč.
Störenfried *m*. nepokoj, nepokojnež; rogovilež, rogovilĕc.
Störer *m*. motilĕc, kazilĕc, rušilĕc, razdiralĕc.
Störfleisch *n*. jesetrovina.
stornieren s. berichtigen.
störrig uporĕn, trmast, trmogláv, trdovratĕn.
Störrigkeit *f*. upornost, trmoglavnost, trdovratnost.
störrisch s. störrig.
Störung *f*. motenje, motitĕv, motež, narušaj.
Stoß *m*. sun, pah, sunljej, dregljej; *(phys.)* udar; Zusammen— trk; (mit dem Fuß) brca; einen — geben suniti, dregniti, pahniti, brcniti; (Haufe) sklad, skládalnica, kup; Erd— potres, sunĕc; einen — ins Horn thun zatrobiti.
Stoßart *f*. púntaka.
Stoßbank *f*. strug, spahalnik.
Stoßblock *m*. ovĕn.
Stoßdegen *m*. meč z ostrim koncem.
Stößel *m*. tolkáč, tolkalnik, tolkalo; pháj.
stoßen *tr*. suniti, dregniti, pahniti, becniti, žokniti, potisniti, poriniti; *impf*. suvati (sujem), dregati, pháti, becati, žókati, potiskovati, porivati; (mit d. Fuße) brcniti, cebniti, hèbniti, štokniti, udariti; *impf*. brcati, cebati, hebáti, ritati, štokati; (v. Kleinvieh)

trkati; (von Kühen) bosti (bodem); über d. Haufen — razvaliti, prevaliti, prevreči (-vržem), podreti (-derem); *impf.* prevráčati, podírati, razdirati; (in der Stampfe) phati, tolči (tolčem); *intr.* auf einander — udariti se, sprijeti (-primem) se, póčiti se; *impf.* udárjati se, sprijémati se; zusammen — trčiti; *tr.* von sich — zavreči (-vržem), od sebe pahniti; *impf.* zametati, zametovati; *intr.* ins Horn — zatrobiti; vom Lande — odveslati, odjadrati, odriniti, odpeljati se; *impf.* odveslávati, odpeljavati se; ans Land — pristati (-stanem), priveslati, prijádrati; sich an etwas — spotakniti se, udariti se ob kaj; *impf.* spotíkati se, udárjati se; (grenzen) mejiti, naslánjati se, vezati (vežem) se; (vom Wagen) tresti se, cincati, odskakovati; mit dem Kopfe in die Wand — butati —, butniti z glavo ob steno.

Stoßfalke *m.* sokol.

Stoßgebet *n.* kratka pa srčna molitvica.

stößig bodljiv, trkav.

Stoßkraft *f.* udarna sila; odbijalna moč (-í).

Stoßseufzer *m.* vzdihljej.

stoßweise *adv.* potiskajoč, sujoč; *fig.* prenehajoč, od časa do časa.

Stoßwidder *m.* trkáč.

Stoßzahn *m.* čekán, oklo, kĕl (kla).

Stotterer *m.* jecljavĕc.

stottern jecljati, brboriti, čakljati; s. stammeln.

Stottern *n.* jecljanje, čakljanje.

strachs *adv.* naravnost, naravnoč; (sogleich) prec, precej, neutégoma.

Straf- kazenski, kaznovalni.

Strafandrohung *f.* zažuganje kazni; unter — z zažuganjem kazni, s pretnjo kazni.

Strafanstalt *f.* kaznilnica.

Strafantrag *m.* nasvèt kazni; predložena kazĕn, predlog kazni; einen — stellen kazĕn nasvetovati, kazĕn predložiti.

Strafanwendung *f.* kaznjenje, kaznovanje.

Strafausmaß *n.* odmera kazni.

strafbar kazniv, pokorljiv, kazni vredĕn, kazni zapadĕl.

Strafbarkeit *f.* kaznivost, kaznivrednost.

Strafbehörde *f.* kazneča oblast.

Strafdauer *f.* trpež kazni, čas kazni; während der — dokler kazĕn trpi.

Strafe *f.* kazĕn (-i); (Buße) pokora, strah; (Geld—) globa, kazĕn v denarjih; (Körper—) tepež, tepenje; bei — verboten s kaznijo prepovedano; mit — belegen, zur — ziehen kazniti; — nachsehen prizanesti kazĕn, *impf.* prizanašati —; — zuerkennen v kazĕn obsoditi, *impf.* — obsojati; zur — za pokoro.

strafen kázniti, kaznovati, pokoriti, strahovati; (schlagen) šibati, tepsti (tepem), pestiti, krotičiti, biti (bijem), udarjati; (mit Worten) pokarati; (am Leben) s smrtjo kazniti; (an Geld) glóbiti; jmd. Lügen — koga na laž postaviti.

Strafer *m.* kaznovalĕc, strahovalĕc.

Straferkenntnis *n.* kazenska razsodba.

Straferlassung *f.* odpust —, oprost kazni, oproščenje kazni.

Straferleichterung *f.* polajšava kazni.

straff tog, napét, nategnen, strumĕn.

Straffall *m.* pregrešĕk, prestopĕk, kazenski slučaj.

straffällig kazniv; — werden kazni zapasti (-padem).

Straffälligkeit *f.* kaznivost.

straffen nategniti, napeti (-pnem); *impf.* napenjati.

straffhaarig pramenolas.

Strafgeld *n.* globa.

Strafgericht *n.* kázensko sodišče, kazenska sodba.

strafgerichtlich kazenski; in —er Angelegenheit v stvareh kazenske sodbe.

Strafgerichtsbarkeit *f.* kazensko-sodna oblast.

Strafgerichtshof *m.* kázensko sodišče.

Strafgesetz *n.* kázenska postava, kázenski zakon.

Strafgesetzbuch *n.* kázenski zákonik.

Strafgewalt *f.* moč (-i) —, oblast kaznovanja.

Strafgröße *f.* velikost kazni.

Strafhaus *n.* kaznilnica.

sträflich s. strafbar.

Sträflichkeit *f.* s. Strafbarkeit.

Sträfling *m.* kaznjenĕc; (weibl.) kaznjenka.

straflos brez kazni, nekaznjen.
Straflosigkeit *f.* nekáznjenost, brezkaznjenost.
Strafmaß *n.* odmera —, odmerĕk kazni.
Strafmilderung *f.* zlajšava —, polajšava kazni.
Strafmilderungsgrund *m.* polajšĕk kazni.
Strafmittel *n.* kaznilo, pokorilo.
Strafordre *f.* kazenski ukaz, povelje kazniti.
Strafort *m.* pokorišče, kaznovališče.
Strafpredigt *f.* svarilni govor.
Strafprocess *m.* kázenska pravda.
Strafprocessordnung *f.* red kázenske pravde, kázensko-pravdni red.
Strafrecht *n.* kázensko právo, kázenska pravica.
strafrechtlich kaznopravĕn.
Strafrechtspflege *f.* kazensko pravosodje.
Strafrechtsverhandlung *f.* kázenska obravnava.
Strafregister *n.* kazenska razpredelnica.
Strafrichter *m.* kázenski sodnik.
Strafsache *f.* kázenska reč (-í), kázenska zadeva.
Strafsanction *f.* potrditĕv kazni.
Strafsatz *m.* odmerĕk kazni.
Straftabelle *f.* kazensko razkazilo.
Strafurtheil *n.* kázenska sodba, obsodba v kazĕn.
Strafverfahren *n.* kázenska obravnava, kázenska pravda.
Strafverjährung *f.* zastarelost kazni.
Strafvollstreckung *f.* izvršitĕv kazni, izvršba kazni.
Strafvollziehung *f.* izvršitĕv kazni.
strafwürdig kazni vredĕn, kazniv.
Strafwürdigkeit *f.* kazni vrednost, kaznivost.
Strahl *m.* žar, trak, žarĕk; (Wasser—) curĕk; (am Pferdehufe) strela; (Blitz) strela; Strahlen= žarni, žareči.
Strahlblütige *pl.* kolobarnice *pl.*
strahlen žareti, sijati (sijem); svétiti se, bliščati (-ščím) se, lesketati (-ám, -čem), bliskati se, blisketati, migljati; (vom Pferde) scati (ščim).
strählen s. kämmen.
Strahlenbrechung *f.* lom trakov.
strahlend žarèč, bliščèč, žarĕn; —es Antlitz žarno lice; —e Wärme žareča toplota, žar.
Strahlenkranz *m.*, Strahlenkrone *f* žarni venĕc, žarni obsev; obstrét.
strahlig stremenat; žarèč, sijòč.
Strahlkies *m.* stremenovĕc.
Strahlpunkt *m.* tračišče, trakovišče.
Strahlstein *m.* trakavĕc.
Strahlthier *n.* zvezdár.
Strahlung *f.* žarenje; bliščava, sijanje.
Strahlungsvermögen *n.* žarljivost.
Strahlwetter *n.* treskavica.
Strähn *m.*, Strähne *f.* prédeno, štrena, pasmo.
stramm s. straff.
strampeln drobneti; (im Bette) zvérati se, razvérati se, becljati.
strampfen cepetati (-ám, -čem), tapljati.
Strand *m.* morski breg, morsko obrežje; obala; pomorje, obmorje; peskovina, peščina; Strand= pobrežni, obrežni, obmorski.
Strandbewohner *m.* primorĕc.
stranden ob breg trčiti, na skali se razbiti (-bijem), raztrusniti se.
Strandgerechtigkeit *f.* s. Strandrecht.
Strandgut *n.* plavje, plavina, izmetanina.
Strandläufer *m.* prodnik, volar, polojnik.
Strandraum *m.* obrežje, pobrežje.
Strandrecht *n.* obrežna pravica, pravica do obrežne izmetanine.
Strandschnepfe *f.* kozica.
Strandschwalbe *f.* bregulja.
Strandsee *m.* pomorsko jézero.
Strandvogel *m.* obrežni ptič.
Strang *m.* konopĕc, vrv (-í), vôže (-ta), zadrgnica; (am Wagen) podveznica, povéznica.
strangulieren zadáviti, zadrgniti, zadušiti.
Strapaze *f.* težava, trud, muka.
strapazieren múčiti, pestiti, truditi.
Straße *f.* cesta, pot; (Gasse) úlica; (Steig) steza; auf offener — na planem, na plani cesti, na solnci; Straßen= cestni.
Straßenanlegung *f.* zgradba novih cest.
Straßenarbeiter *m.* cestni delavĕc, cestodelĕc.
Straßenbau *m.* zgradba cest, delanje cest.
Straßenbeleuchtung *f.* cestna osvečava.
Straßenbereiter *m.*, Straßeneinräumer *m.* cestni ravnalĕc, cestar.
Straßenbettelei *f.* beračenje po ulicah.

Straßenexcess *m.* ulični izgred.
Straßengraben *m.* cestni rov, cestni jarěk; polóžič, prêvor.
Straßenmaut *f.* cestnina, cestovina.
Straßenmauteinnehmer *m.* cestninar, cestovinar.
Straßenmord *m.* umor na očitni cesti, javni umòr. [cesti.
Straßenraub *m.* razboj —, rop na
Straßenräuber *m.* (cestni) razbojnik, tolováj, ropar.
straßenräuberisch razbojěn, tolovajski, roparski.
Straßensäuberung *f.* čiščenje —, snaženje ceste.
Straßenzoll *m.* s. Straßenmaut.
Strateg *m.* vojnoslověc, strateg.
Strategie *f.* vojnoslovstvo, bojeznanstvo, strategija.
strategisch vojnoslověn, vojnoznanstven, strategičěn.
Straube *f.* kosmatica, kosmatinka, hrapavica.
strauben ježiti se, rod biti (sem).
sträuben *intr.* u. *tr.* šopiriti, ščetiniti, ježiti; sich — ježiti se, ščetiniti se, po konci vstájati, sršiti se, sršéti; (sich widersetzen) upreti se, ustáviti se; *impf.* upirati se, ustávljati se, protíviti se, nasprotovati; braniti se.
straubig zmršen, kuštrav, ščetinast, nasršen, kosmat.
sträubig uporěn.
Straubkopf *m.* zmršeněc, kuštěr, razkuštraněc.
Strauch *m.* grm; *dem.* grmič, grmičěk; *coll.* grmje, grmovje, grmičevje.
Strauchdieb *m.* zavratni tat, tatinski klatež.
straucheln spotakniti se, zdrzniti se, spolzniti (se), izpodpólzniti (se), naopak stópiti; *impf.* spotikati se, polzeti, naopak stópati; *fig.* pregrešiti se.
Strauchen *m.* nahod; kihavka, kihavica.
strauchförmig grmast.
Strauchholz *n.* dračje, hrast (-i), hrašča.
strauchig grmast, grmat, grmovit.
Strauchler *m.* spotikalěc.
Strauchritter *m.* zavratnik.
Strauchwerk *n.* grmovje, grmje, grmičje, dračje.

Strauß *m.* šop, šopěk, povojěk, kita, kitica; (am Kopfe) čop, šop; (Vogel) noj; (Streit, Kampf) ravs, kavs, prepir, boj; Strauß- čopast; nojev.
Straußfeder *f.* nojevo pero (peresa).
Strazze *f.* straca, priročna knjiga, priročnica, prvi zapiski *pl.*
Strebe *f.* (e. Handlung) odpor, upor; (Stütze) opora, podpóra, podpérnica; eine Stütze zur — setzen podpreti, *impf.* podpirati.
Strebebalken *m.* tram. [(-í).
Strebeband *n.* komolěc, poprečna vez
Strebebaum *m.* opornica, opornja.
Strebekraft *f.* osrednja moč (-í).
streben prizadevati si, poganjati se, napenjati se; prizadeti (-denem) si, pognati (-ženem) se, napeti (-pnem) se; nach etw. — gnati se po čem, hoteti (hočem), hrepeneti, iskati (iščem), koprneti, želeti, težiti na kaj; mit Mühe — ubijati se, truditi se; wider etw. — upirati se; upreti se; nach d. Leben — po življenji streči (-žem); nach verbotenen Dingen — seči (sežem) po čem.
Streben *n.* prizadeva, prizadetěv, prizadevěk, prizadetje; trud; pohlep; skrb (-í); težnja; hrepenenje, hlepenje; sinnliches — čutno teženje; vernünftiges — umno teženje. [pora.
Strebepfahl *m.* opora, opornja, pod-
Strebepfeiler *m.* podporni steběr, opornik.
Streber *m.* hlepilěc, težilěc.
strebsam dovzetěn; marljiv; obrtěn, prizadevěn.
Strebsamkeit *f.* dovzetnost, marljivost, obrtnost, prizadevnost.
streckbar raztezěn, raztegljiv, razpenljív; vlačěn.
Streckbarkeit *f.* razteznost; vlačnost; razpenljivost.
Strecke *f.* dalja, daljica, daljina; (Eisenbahn—) proga; eine — Weges kos poti; — Landes del —, kos zemlje; (Werkzeug) tezalnica, tezalo; natezalnik.
strecken raztegniti, razpeti (-pnem), stégniti; *impf.* raztegovati, raztézati, razpenjati; (Hand) pomoliti, prožiti; *impf.* stezati; (Eisen) vleči; d. Waffen —

orožje položiti, udati se; zu Boden — podreti (-derem), povaliti; (Beine) razkrečiti, *impf.* razkrečevati; sich — (erwachend) stegniti se, zlekniti se; *impf.* stegovati se, zlecati se; (sich erstrecken) stegati se, segati; raztégati se, vleči se; der Weg streckt sich pot se vleče.

Strecker *m.* razpenjáč; nateznica.

Streckmuskel *m.* nateznica.

Streckofen *m.* steklarska hladilnica.

Streckware *f.* kovano blago.

Streckwerk *n.* valjalnica.

Streich *m.* udarěc, mah, mahljej; einen — geben udariti, lopiti, oplázniti, osmúkniti; —e bekommen tepen biti (sem); (dummer —) budalost, neumnost, budalaščina; (muthwilliger —) zvito delo; vragolija; prekanjeno dejanje; lustige —e machen smešne praviti, — uganjati.

Streichbaum *m.* ploh, perilnik.

Streichbrett *n.* plužna deska, oplaz.

Streiche *f.* smuga, gladilka, ščetka.

Streicheisen *n.* strugač, golilnik.

streicheln bóžati, gladiti; pobóžati, pogladiti.

streichen *tr.* mazati (mažem); pomazati; (streicheln) gláditi; pogláditi; (wischen) brisati (brišem); obrisati; (wetzen) brúsiti, ostriti; nabrusiti, zostriti; (die Wolle) česati (češem), grebenati, gredašiti, drzati; (Strich ziehen) črtati; podčrtati; (m. d. Ruthe) smúkati, švrkati, šeškati, tepsti (tepem); osmúkati, ošvrkati, ošeškati, otepsti; (aus d. Rechnung) brisati, izbrisovati; izbrísati, prečrtati; (die Segel) jadra spustiti, *impf.* — spuščati; *intr.* (v. Winde) briti (brijem), hlideti, pihati (pišem), vleči; (herumstreichen) skítati se, klátiti se, potepati se, kolovratiti; (v. Fischen) drstiti se.

Streicher *m.* gladilěc, drzalěc.

Streichfisch *m.* ikrača.

Streichgarn *n.* lovna mreža, draga.

Streichhamen *m.* sak.

Streichholz *n.* smugalnik; (b. Getreidemessen) raz. [godalo.

Streichinstrument *n.* godbeno orodje,

Streichmacher *m.* rogovilež, burkež.

Streichmaß *n.* razalna mera.

Streichmusik *f.* godba.

Streichriemen *m.* brusilni jermen, gladilnik, brusilnik.

Streichvogel *m.* s. Zugvogel.

Streichwolle *f.* kratka volna. [nina

Streichwunde *f.* rana od udarca, mah-

Streichzeit *f.* drest, drstenje, mrest (-i), drstni čas.

Streif u. Streifen *m.* proga; plaz, plaza, riža; (Franse) pram; (Stück) kos.

streifen *tr.* opláziti, oplázniti; (mit Verletzung) odrgniti, prasniti, raziti, odreti (-derem); *impf.* oplazovati, odrgovati, odírati; (mit der Ruthe) keniti, kreniti, šleniti; *intr.* dotikati se, zadévati se; (herum—) vlačiti se, stikati, kolovratiti, skitati; (v. der Patrouille) ogledovati, pohajati (na oglede), obhajati; (v. Truppen) četovati; gestreift progast, pasast, prekast; die Schlange streift sich kača se levi.

Streifer *m.* stikalěc, preiskovalěc.

Streiferei *f.* stikanje; ogledni obhod.

streifig progast, pasast, prekast, rižast.

Streifregen *m.* pójelica, prehodni dež; štrkoč (-i).

Streifschuss *m.* ostrel, ostrelěk.

Streifung *f.* preiskovanje, ogledni obhod; četovanje; (der Krystalle) proge *pl.*, maroge *pl.*; —en einleiten pogon dvigniti.

Streifwunde *f.* praska, rážena koža.

Streifzeit *f.* s. Streifung.

Streifzug *m.* preiskovanje, ogledni obhod; četovanje.

Streit *m.* boj, bor; (Zank) prepir, svaja, razpor, spor, razprtija, kreg; in — gerathen spreti se, skregati se; — haben prepirati se, kregati se; gelehrter — učena pravda.

Streitaxt *f.* balta, bojna sekira.

streitbar bojevalěn, vojěn, bojěn, vojaški, bojevit.

Streitbarkeit *f.* bojevalnost, junaštvo; bojevitost.

Streitbegier *f.* bojaželjnost, bojevitost.

streiten bojevati se, biti (bijem) se, boriti se, vojskovati se; (zanken) prepirati se, pričkati se, prekárjati se; (vor Gericht) právdati; (sich messen) skúšati se, poganjati se za kaj; (widerstreiten) upirati se, nasprotovati, nasproti biti (sem).

streitend bojevalěn, vojskovalěn; nasprotovalěn, prepirěn.

Streiter *m.* bojevalěc, borěc, borilěc, vojskovalěc; (Zänker) prepirljivěc, pričkalěc; —in *f.* bojevalka, borilka, prepirljivka.

Streitfrage *f.* prepirno vprašanje; razpor, prepirna reč (-í).

streitführend, streitführende Partei *f.* pravdalěc.

Streitgenoss *m.* soborěc, tovariš v boji.

Streitgier *f.* bojaželjnost, bojevitost.

streitgierig bojaželjěn, bojevit.

Streithandel *m.* pravda, prepir.

streitig prepirěn, sporěn, pravděn; (zweifelhaft) dvoměn, dvomljiv, dvojběn; — werden spreti se, sprijeti (sprimem) se, razpreti (-prem) se; — machen izpodbijati; izpodbiti (-bijem); pravdo začeti s kom za kaj.

Streitigkeit *f.* prepir, razpor, spor; (Zweifel) dvomljivost, dvojbenost.

Streitkeule *f.* kij.

Streitkolben *m.* buzdovan, šestopernica.

Streitkraft *f.* vojna moč (-í), bojna sila.

Streitlust *f.* bojaželjnost, bojevitost, borljivost; prepirljivost.

streitlustig bojaželjěn, bojevit, borljiv, bojahlepěn; prepirljiv.

Streitplatz *m.* bojišče, borišče.

Streitpunkt *m.* sporna točka.

Streitsache *f.* sporna reč (-í).

Streitschrift *f.* sporni spis, pravdni spis.

Streitsucht *f.* prepirljivost, pravdljivost.

streitsüchtig prepirljiv, svadljiv, pravdljiv.

Streitverfahren *n.* obravnava v spornih rečéh.

Streitwaffe *f.* orožje.

Streitwagen *m.* bojna kola.

streng *adi.* strog, ostěr; (unfreundlich) osorěn, srep; (genau) natančěn, ostěr; —er Winter huda zima; —es Leben trdo življenje; —e Ordnung tesěn red; im —en Sinne v pravem pomenu; *adv.* strogo, natanko.

Strenge *f.* strogost, ostrost; osornost, srepota; (Genauigkeit) natančnost.

strengflüssig težkoplavěn, težkotópěn.

Streu *f.* stelja, nastel (-i), nastilo; Laub— listje.

Streubüchse *f.* sipnica, štupnica, sipalnik, pesečnica; Zucker— sladorna sipnica, sladkórnica.

streuen *tr.* suti (spem), sipati (-pljem), trositi; potrositi; *impf.* potrésati; (Streu) stlati (steljem), nastiljati; nastlati (-steljem); (Staub) prhati; prhniti; (Pfeffer) oštupati; (Salz) soliti; osoliti; (Samen) sejati; usejati; das Getreide streuet gut žito daje mnogo slame.

Streugabel *f.* listne vile *pl.*, steljne vile *pl.*

Streuhütte *f.* listják, listnják.

Streupulver *n.* štupa.

Streusand *m.* sipa, sipalo, posipalo.

Streusandbüchse *f.* sipnica, sipalnica.

Streustroh *n.* slama za nastel (-i).

Strich *m.* črta, poteza; (m. d. Hand) poteza, potegljej; (der Vögel) prelet, preletávanje, selitěv, vlak; (Schar) kita, jato, vršelo, trop; (Gegend) stran (-í); dežel (-i), predel, krajina; (von Fischen) drstitěv, drest, drstenje; (Hohlmaß) korěc; (Metall) raza; (Beistrich) vejica; (im Gesicht) prask, proga; (v. Pfluge) brazda; dem Tuch den — geben gladiti, likati.

stricheln črtati, črte delati; prečrtati.

Strichmethode *f.* računanje ob črti.

Strichpunkt *m.* podpičje.

Strichregen *m.* pójelica, pojavica.

Strichtaube *f.* popotni golob, golob selěc.

Strichvogel *m.* ptica selilka, ptica pótnica.

strichweise *adv.* tam pa tam, sem ter tje, po nekaterih straneh.

Strichzeit *f.* ptičja selitěv.

Strick *m.* konòp, konopěc, vož, vože (-ta), vožíněc, vrv (-í); (am Heuwagen) podvéznica, povéznica.

Strickarbeit *f.* pletilo, pletenje.

Strickbeutel *m.* pletena mošnjica.

stricken plesti (pletem), pletévati; splesti, zaplesti.

Stricker *m.* pletěc.

Strickerei *f.* pleténje; pletilo.

Strickerin *f.* pletica, pletilja, pletarica.

Strickflechte *f.* stremen.

Strickgarn *n.* pletivo.

Strickkörbchen *n.* pletilnica, pletarčěk.

Strickmasche *f.* petlja, zanka.

Strickmuster *n.* pletilni vzorěc.

Stricknadel *f.* pletenka, pletilna iglica, pleteničica.
Strickwerk *n.* vrví *pl. f.*, konopje; pletenina, pletovina.
Strickzeug *n.* pletilno orodje, pletilo.
Striegel *m.* čohalo, čohalnik, konjsko česalo.
striegeln čohati, česati (češem); očohati, očesati.
Strieme *f.*, Striemen *m.* proga, plaz, plaza; (Narbe) brazgotina; (im Brot) svalěk; (im Garn) krotovica.
striemig progast, pasast, plazast; brazgotinast; svalkast; krotovičast.
Striezel *m.* krž, kržič, štručěk; (Hochzeitsbrot) pogača.
Strippe *f.* uho (ušesa), stremen, petlja.
strippen uho našiti (-šijem).
strittig prepirěn, preporěn. [šarěk.
Strobel *m.* spletenina, krotovica; če-
Stroh *n.* slama; *dem.* slamica, slamka; Roggen— rženica; Hafer— ovsenica; Erbsen— grahovica; Bohnen— bobovica, bobóvka u. s. w.; Bund Stroh otep slame; Dach— škopa, škopnik; leeres — dreschen prazno slamo mlatiti, bob v steno metati (mečem); Stroh= slamni, slamnati. [iz slame.
Stroharbeit *f.* slamnato delo, izdelěk
Strohband *n.* poreslo, povreslo, poveslo; kita.
Strohbett *n.* slámnica.
Strohboden *m.* svisli *pl.*, oděr.
Strohbund *m.* otèp, škopnik.
Strohdach *n.* slamnata streha. [nica.
Strohdachwinde *f.* vitra, vitrica, krov-
Strohdecke *f.* ponjava, slamnata pletenina, slamnata odeja.
strohern, ströhern slamnat, slaměn; *fig.* pust, pelhěk, neslastěn.
strohgelb slamast, žolt kakor slama.
Strohgewebe *n.* slamni pletež. [bil (-i).
Strohhalm *m.* slamna bilka, slamnata
Strohhut *m.* slamnik.
Strohhutmacher *m.* slamnikar.
Strohhütte *f.* s slamo krita koča.
Strohkopf *m.* tepěc, beběc, tumpěc.
Strohkorb *m.* beděnj, pehar. [košarica.
Strohkörbchen *n.* slamnica, slamnata
Strohkranz *m.* svitěk.
Strohmann *m.* ptičji strah, strašilo; *fig.* reva, trap.
Strohmatte *f.* rogoznica, štorija.
Strohmesser *n.* slamoréznica, slamorezna kosa.
Strohsack *m.* slamnjak, slamnjača, slamnica; (m. Maisstroh gefüllt) lúbnica.
Strohschaube *f.* škopa, škopnik.
Strohschneider *m.* slamorezěc.
Strohteller *m.* slamnati podstavěk.
Strohwisch *m.* slamnata metlica.
Strohwitwe *f.* vdova po živem moži; —r *m.* vdověc po živi ženi.
Strolch *m.* vlačugar, potepáč, klatež, skitalěc.
Strom *m.* velereka, reka, velika voda; (elektrischer) tok; (des Blutes) obtok; Luft— prepih, vlak.
stromab, stromabwärts *adv.* po vodi, niz vodo.
Stromanwohner *m.* obvodnik, potočnik, porečnik, povodnik: Anwohner d. Save, Drau u. dgl. posavěc, podravěc.
stromauf, stromaufwärts, stroman *adv.* proti vodi.
Strombett *n.* struga, korito.
strömen teči, valiti se, pretakati se, dreti (derem); (v. Regen) liti (lijem), curkoma teči.
Stromenge *f.* rečna ožina.
Stromentwicklung *f.* razvoj reke.
Stromgebiet *n.* porečje.
Stromgefälle *n.* pad reke, strměc.
Stromgeschwindigkeit *f.* brzína reke.
Stromkarte *f.* vodokaz, rekokaz.
Stromquadrant *m.* tokomér.
Stromscheide *f.* raztók.
Stromschnelle *f.* brzica.
Stromstärke *f.* jakost toka.
Stromsystem *n.* sorečje.
Stromthal *n.* porečna dolina. [java.
Strömung *f.* tok, val; (reißende) der-
Stromunterbrecher *m.* prekidalo.
Stromwasser *n.* rečna voda, potočnica.
stromweise *adv.* cúrkoma, v curkih.
Stromweite *f.* rečna širina.
Strophe *f.* kitica; odstavěk.
strotzen obilovati, bohoteti, nabrekniti; popoln biti (sem); es strotzt von Fehlern polno je pogreškov; er strotzt von Gelehrsamkeit sama učenost ga je.
strotzend obilěn, bohotěn, prepoln, natlačen; von —er Gesundheit zdrav kakor riba.

Struck *m*. štruk. [(-i).
Structur *f*. sestava, slog; stas, zrast
Strudel *m*. krnica, požiralnik, cmrk, tomún; (Wirbel) vrtiněc, vrtún, svedĕr; (Speise) gibanica, potica (povitica), štrukĕlj.
strudeln vreti (vrem), kipeti, v vrtiněc se gnati (ženem); vrvrati.
Strumpf *m*. nogavica; (Socke) kopitěc; (Stamm) parobĕk, štor, trš.
Strumpfband *n*. podveza, podvezĕk.
Strumpfhose *f*. hlače z nogavicami.
Strumpfstricker *m*. nogavičar.
Strumpfwirker *m*. nogavičar; —**in** *f*. nogavičarica.
Strunk *m*. kocén, storž.
Strupfe *f*. (podčeveljski) hlačni trak, hlačna podpona.
struppig zmršen, razmršen, razkuštran, kuštrav; —e Haare zmršeni —, razkuštrani lasjé.
Stübchen *n*. sobica, izbica; kamrica.
Stube *f*. čumnata, soba, izba; (Behältniß) shramba; Stuben= hišni.
Stubenhocker *m*. zapečnik, zapečkar, zaprtnik; —**in** *f*. zapečnica.
Stubenmädchen *n*. hišna.
Stubenzins *m*. sobarina, plačilo za izbo.
Stüber *m*. poltrák, štibĕr; s. Nasenstüber.
Stuccatur *f*. štukatura.
Stuck *m*. štuk.
Stück *n*. del, kos; *dem*. kosĕc, koščĕk; (Brot) kos, drobljaněc, drobež; (Bruchstück) odlomĕk, drobĕc; (Holz) krepél, krepelĕc, krpĕlj; (Vieh) glava, rep; (Sache) reč (-í); (Leinwand, Tuch) troba; (Schauspiel) igra, igrokáz; von freien —en radovoljno, sam od sebe; in —e gehen razdrobiti se, razkrhniti se, razbiti (-bijem) se.
Stückchen *n*. koščĕk, drobĕlj, drobljaněc, mrvica.
stückeln sestáviti, *impf*. sestávljati; (zer—) drobiti, mrvičiti, mrviti; razdrobiti, razmrviti.
stücken pristaviti, prišíti (-šijem); *impf*. pristavljati, pridelovati.
Stückgießer *m*. topolivĕc.
Stückgießerei *f*. topolivnica.
Stückgut *n*. topovína, bronovina; (Glockengut) zvonovina.
Stückhölzer *pl*. statve *pl*.
stückweise *adv*. po kosu, po koscih, na drobno, kos za kosom.
Stückwerk *n*. krparija, kosovina.
Studel *f*. stop, podstavĕk.
Student *m*. dijak, učeněc; visokošolĕc; študent; Studenten= dijaški.
Studentenstiftung *f*. dijaška ustanova.
Studien *pl*. uki *pl*., nauki *pl*., učenje; misli *pl*. *f*.; (Zeichnungsbl.) vzori *pl*., predloge *pl*.; Studien= naučni, učni, šolski.
Studienabtheilung *f*. razdelĕk ukov; šolski odsèk, — oddelĕk.
Studienfach *n*. učni predel. [loga.
Studienfond *m*. učni zalog, šolska za-
Studienhofcommission *f*. dvorna komisija za šolstvo.
Studienjahr *n*. šolsko leto.
Studienordnung *f*. učni red.
Studienplan *m*. učni načrt. [*pl*.
Studienwesen *n*. šolstvo; učne zadeve
studieren učiti se, šolati se; z duševnim naporom premišljati; (die Rechte —) učiti se prava; jmdn. — lassen v šolo dati, v šolo poslati (pošljem); (nachdenken) misliti, premišljevati; studiert učèn, izšolan.
Studierstube *f*. učna soba.
Studierzimmer *n*. učna soba, učilnica.
Studiosus *m*. dijak; visokošolĕc.
Studium *n*. uk, nauk, učenje; duševni napor.
Stufe *f*. stopnja, stopinja; (Treppenstufe) stopnica; (v. Erz) cok, gruča, kos.
Stufenerz *n*. čista ruda, ruda v celih kosih.
Stufenfolge *f*. zaporednost.
Stufengang *m*. postopnost; (Gradation) stopnjevanje.
Stufenland *n*. stopnjevina; gredje.
Stufenleiter *f*. lestvica.
stufenweise *adv*. od stopnje do stopnje, postopno; stopnjema.
Stuhl *m*. stol, stolica; *dem*. stolčĕk; (Sitz) sedež, sedišče, sedalo, sedališče; (Thron) prestol, stólica; (Betstuhl) klečalo, klečalnica, pruka; (Kirchen—) klop (-í); (Dach—) krov, strešni klobuk; (Glocken—) jarĕm; Beicht— spovednica; Predigt— leca, propovednica; Weber— statve *pl*.; Dengel— kobilica;

(Excremente) blato; (Comitat) županija; Gerichts— sodišče; (Sitz eines hohen Würdenträgers) stólica; auf — gehen k potrebi iti (idem u. grem); er hat einen schweren — zapira —, zapeka se po njem; keinen — haben zapečen biti (sem), zaprt biti; Stuhl- stolov.

Stuhlbehörde *f.* županijska oblast.

Stuhlfeier *f.* praznovanje sedeža sv. Petra. [odpreti, omečiti.

Stuhlgang *m.* potreba; d. — befördern

Stuhlgericht *n.* županijski sod, županijsko sodišče.

Stuhlgestell *n.* kozólci *pl.* [slanjalo.

Stuhllehne *f.* naslonilo, slonilo, na-

Stuhlmacher *m.* stolár.

Stuhlrichter *m.* županijski sodnik.

Stuhlsäule *f.* srčnik, véternik, ključ, menìh.

Stuhlzwang *m.* pripérica, zaprtje.

Stulpe u. Stülpe *f.* zafrkljej, zavihljej, zaviháj; (Hut) okrajěc, krájevěc, streha, obòd.

Stulphut *m.* zavihani klobuk.

Stulpnase *f.* zavihani nos. [*pl.*

Stulpstiefel *m.* podvihani škorěnj, sleci

stülpen pokriti (-krijem), zavezniti; (umkehren) povezniti; (aufschlagen) zavihati (-višem), zavihniti, zafrkniti.

stülpig zavihan, zafrknen.

stumm nem, mutast, mutav, mut; *fig.* brezglasěn; — werden obnemeti, obmúteti; — sein ne govoriti, malih besedij biti (sem).

Stumme *m.* mutěc, neměc; *f.* muta, nema ženska.

Stummel *m.* kratka lula; s. Stumpf.

Stummheit *f.* nemost, mutavost, nemota.

Stümper *m.* šušmar, mojstěr skaza, pačuhar, krpár. [čuharija.

Stümperei *f.* šušmarija, krparija, pa-

stumpf top, tumpast, skrhan; — machen zatopiti, skrhati, okrhati; —e Zähne skomina; —e Zähne haben skomina mi je; skominast; (gestutzt, abgekürzt) okleščen, prirezan; kebast, omuljen, štulast; (eine Kuh mit —en Hörnern) štula, štulavica; — machen okrniti, omúliti, zatopiti; —er Mensch tumpěc, topoglavěc; —er Winkel top kot; —e Sinne slabi —, gluhi počutki; (Geist) opokěl, top; —e Nase ploščnati nos, tumpasti nos.

Stumpf *m.* okršěk, koněc, štula; (Baum—) panj, štor, paroběk, štrkělj, štrcělj, ril; (Fuß—) štula; mit — u. Stiel s korenino, popolnoma.

stumpfen krhati, topiti; okrhati, skrhati, zatopiti; (der Spitze berauben) omuliti, okrniti; (abkürzen) oštuliti; (Bäume) prisekati.

Stumpfheit *f.* topost, topota; (der Zähne) skomina, oskomina; *fig.* topoglavost, opoklost.

stumpfkantig toporòb.

Stumpfkopf *m.* topoglavěc. [nos.

Stumpfnase *f.* plošćnati —, tumpasti

stumpfnasig s plošćnatim nosom.

Stumpfschwanz *m.* kébasti —, kôsi rèp.

stumpfschwänzig kosorèp, kosorepka.

Stumpfsinn *m.* topoglavost, trpoglavost.

stumpfsinnig topoglavěn, trpoglavěn.

Stumpfwinkel *m.* top kot.

stumpfwinkelig topokotěn.

Stunde *f.* ura; *fig.* čas; *dem.* urica; um welche —? obkoréj, obkoré; bis zu welcher —? dokoréj, dokoré; bis zu dieser — dosoréj, dosoré; zur — sedaj, pri tej priči; zu guter — o pravem času; um diese — obsorej; zu jeder — vsak čas; — geben podučevati; Stunden- urni.

Stundengebet *n.* ure *pl.* [ure.

stundenlang *adi.* celourěn; *adv.* cele

Stundenlauf *m.* tek časa.

Stundenrad *n.* urno kolesce. [ure.

Stundenschlag *m.* bitje —, odbijanje

Stundenuhr *f.* ura, ki ne kaže minut.

Stundenzeiger *m.* urni kazalěc. [uro.

stündlich *adi.* vsakourěn; *adv.* vsako

Stupf *m.* boděc; dregljej, becljej.

stupfen drégati, drézati, becáti, bezáti, gnjócati; dregniti, gnjócniti.

Stupfer *m.* dregalěc, drezalěc. [zabit.

stupid neumněn, topoglav, trpoglav,

Stupidität *f.* neumnost, topoglavost.

Sturm *m.* burja, huda ura, nevihta, vihra; (im Kriege) zaskók, naskók, napád, navál, juriš; — laufen naskočiti, napasti (-padem); *impf.* naskakovati, napádati; im — einnehmen z naskokom vzeti (vzamem); (Tumult)

hrup, hrum; — läuten plat zvona biti (bijem); (der Seele) nemir, nepokoj.

sturmbewegt nepokojĕn, nemirĕn, vzburkan.

Sturmbock *m.* ovĕn, stenolom.

stürmen *intr.* vršeti, vrševati, hrumeti, bobneti; (lärmen) hruméti, hrupeti, divjati, vihrati, razsájati, rohnéti; (rennen) vihrati, valiti se; zvihrati; (wohin —) pridreti (-derem), prilomastiti, pridivjati, zvihrati; (v. Winde) besneti; (v. Meere) bučáti (-ím); *tr.* rušiti, lomastiti; porušiti, podreti; podirati; (einen Ort) naskočiti, navaliti; naskakovati.

stürmend viharĕn.

Stürmer *m.* naskakovalĕc.

Sturmflut *f.* visoka plima; razburkano valovje.

Sturmglocke *f.* plat zvona; d. — läuten plat zvona biti (bijem).

Sturmhaken *m.* mačĕk.

Sturmhaube *f.* železna kapa, čelada.

Sturmhut *m.* železni klobuk; (Pflanze) omej.

stürmisch viharĕn, burĕn; razburkan; nagĕl, silĕn; —es Wetter huda ura, nevihta, hudo vreme; —e Sitzung hrupna —, viharna seja. [vica.

Sturmleiter *f.* naskočna —, bojna lest-

sturmlos mirĕn.

Sturmmöve *f.* galeb, piján (-i).

Sturmpetition *f.* silna prošnja; silovita prošnja, — zahteva. [korak.

Sturmschritt *m.* nagli korak, naskočni

Sturmschwalbe *f.* hudournik, hudournica.

Sturmvogel *m.* hudournik. [burja.

Sturmwetter *n.* nevihta, huda ura,

Sturmwind *m.* vihár, piš, polomáj, lomast, strehodér.

Sturmzeug *n.* naskočna priprava.

Sturz *m.* pad, padĕc; (Umsturz) preval, prekuc; (— des Felsens) strmĕc, strmina; (— des Wassers) slap; (Einsturz) udor, razdrtija, razsip; (Deckel) pokrov, pokrovĕc, rena.

Sturzacker *m.* praha.

Sturzbach *m.* skakalĕc, slap.

Stürze *f.* zvračilo; (Deckel) pokrov, rena; (am Pflug) ročica.

Stürzebecher *m.* kupa s pokrovom.

Stürzel *m.* strnišče, ritovje; (am Weinstock) rezje, rožje; (beim Holze) rítina.

stürzen *tr.* zvrniti, prevrniti, prevaliti, prekúcniti, prekopicniti, prevratiti; *impf.* zvračati, prevráčati, prekucevati; (Topf) povezniti, povezovati; (Glas) izprazniti, zvrniti; *impf.* izpraznovati, zvračati; (Getreide) obrniti, pregrebsti (-grebem) z lopato; *impf.* obračati, pregrebati; Acker — podorati (-orjem), *impf.* podarjati; ledino —, praho orati; zu Boden — na tla butiti, — telebiti, — treščiti; einen Ertrunkenen — na glavo postaviti; vom Throne — s prestola vreči (vržem), — pahniti; jmdn. — izpodriniti koga; ins Unglück — v nesrečo pripraviti; *intr.* (fallen) pasti (padem), zvrniti se, prekucniti se, zvaliti se; *impf.* padati, prekucevati se; wohin schnell — puhniti, planiti; heftig zu Boden — telébiti, telébniti, bútniti; in einen Abgrund — strmogláviti se, zgrezniti se, prevaliti se; vom Pferde — s konja pasti; zusammen — zgruditi se, zgruzniti se; sich — zagnati (-ženem) se, zakaditi se, zapoditi se.

Sturzglas *n.* poveznik.

Stute *f.* kobila; Stuten- kobilji.

Stuterei *f.* kobilarna, žrebarnica.

Stutfüllen *n.* žrebica, kobilica.

Stutz *m.* okršĕk, štula; (Gewehr) kratka risanica, kratka risana puška, štuc.

Stutzärmel *m.* rokavĕc.

Stutzbüchse *f.* kratka risanica.

Stütze *f.* podpora, podpérnica; opora, opirališče; *fig.* podpora, zaslomba, varstvo, zavetje.

stutzen *tr.* prisekati, kosorépiti, prikrajšati; *impf.* prisekovati, prikrajševati; gestutzt kosorèp; (Bäume) prisekati, priklestiti; *impf.* prisekovati; das Haar — pristriči (-strižem), prirezati (-režem), okrožiti; *impf.* prirezovati, krožiti; *intr.* ostrmeti, osupniti, zavzeti (-vzamem) se; *impf.* ostrmévati, zavzemati se; (vom Vieh) plašiti se, ustaviti se.

stützen podpreti, *impf.* podpirati; an etwas — opreti, nasloniti; *impf.* opirati, naslanjati; sich — opreti se, *impf.* opirati se; zanesti se, *impf.* zanašati se.

Stutzer *m.* gizdalin, gizdavěc, lišpavěc; (weibl.) gizdalinka.
Stutzglas *n.* nizěk kozarěc.
stutzig osupěl, osupnen, začudivši se; — sein (v. Pferden) ščétiti se.
stützig kujav, trmoglav.
Stützigkeit *f.* kujavost, trmoglavost.
Stützkopf *m.* kújavěc, kujež, trmoglavěc.
Stützleiter *f.* lestvica z oporo.
Stutzohr *n.* koso uho (ušesa); prisekano uho.
Stützpunkt *m.* podporišče, oporišče, opirališče.
Stutzschwanz *m.* kosorepka, kosorepěc.
Suada *f.* zgovornost, sladki jezik.
subaltern nižji, manjši, področni, podčinjeni. [nost.
Subalternatio *f.* področnost, poddruž-
Subalternbeamte *m.* podčinjeni uradnik.
subalternierend poddružěn, področěn.
Subalternofficier *m.* področni častnik.
Subarrendator *m.* podzakupnik, podnajemnik.
Subdiakon *m.* subdijakon.
Subhastation *f.* očitna dražba.
Subject *n.* (Person) oseba; (kaufm.) kupčijski služabnik, lekarski pomočnik; (gramm.) oseběk, podmet. [těn.
subjectiv subjektivěn; oseběn, podme-
Subjectivität *f.* subjektivnost, podmetnost. [stavěk.
Subjectsatz *m.* podmetni —, osebkov
Subjournal *n.* sodnevnik. [taknen.
subjunctiv domnél, domnevěn, pri-
sublim s. erhaben.
Sublimat *n.* prehlapina, razhlap (-i), sublimát.
Sublimation *f.* prehlapovanje. [povati.
sublimieren prehlapiti, *impf.* prehla-
sub littera pod črko.
sublunarisch podmesečěn.
submiss pokorěn, ponižěn.
Submission *f.* ponižnost; s. Demuth.
Subordination *f.* pokórščina, pokorščina, posluš-nost, podložnost; podrejenost.
subordinationswidrig zoper pokorščino (vojaško), uporěn. [nen.
subordinieren podrediti; s. unterord-
subordiniert podrejen, poddružěn.
Suboryd *n.* sokis.

sub rosa *adv.* skrivaj, med nama ostani.
Subscribent *m.* podpisnik, podpisěc.
subscribieren podpisati (-pišem) se —, naročiti se na kaj; *impf.* naročevati se.
Subscription *f.* podpis, naročba.
subsidiarisch pomočěn, pomožěn, podporěn.
Subsidiarrecht *n.* pomočno pravo.
Subsidien *pl.* pomoč (-i). [moč (-i).
Subsidiengeld *n.* podpora, denarna po-
Subsistenz *f.* obstaněk; (Lebensunterhalt) kruh, hrana; (Auskommen) dohoděk; er hat keine — nima živeti.
Subsistenzmittel *n.* življensko sredstvo, živež, dohoděk.
Substantialität *f.* bistvo, bistvenost.
substantiell bistven, bitěn; (nahrhaft) redilěn. [ime (-na).
Substantiv *n.* samostalnik, samostalno
substantivisch samostalěn.
Substanz *f.* bistvo; (Grundwesen) podstat (-i); (Wesen) bitje, bistvo, bitnost; (Kern) jedro.
substituieren namestiti koga s kom, namestnika komu postaviti; *impf.* nameščati, postavljati; (arithm.) zameniti, *impf.* zamenjati.
Substitut *m.* nadomestnik.
Substitution *f.* nadomestitěv, nadomeščenje; (arithm.) zamena, zamenjatěv.
Substitutionsmethode *f.* zamenjalni način.
Substitutserbe *m.* nadomestni dedič.
Substrat *n.* podlog.
subsumieren (folgern) izvajati; s. voraussetzen. [genta.
Subtangente *f.* podtečnica, subtan-
subtil taněk, teněk, droběn.
Subtraction *f.* odštevanje, odbijanje.
Subtrahend *m.* odštevaněc. [lěc.
Subtrahent *m.* zmanjševalěc, odšteva-
subtrahieren odšteti (-štejem), *impf.* odštevati.
Subvention *f.* denarna pomoč (-i), — podpora.
Success *m.* uspeh; s. Erfolg.
Succession *f.* nasledstvo, nasledba.
successiv *adi.* zaporeděn, nasleděn; *adv.* zapored, zaporedoma, po malu, po malem, polagoma.
Successor *m.* naslednik

successorisch prestopajoč (v. Erdbeben).
Succurs *m.* s. Beistand.
Suche *f.* iskanje; d. Hund hat eine gute — pěs dobro sledí, pěs ima doběr nos.
suchen iskati (iščem), tražiti; poiskati; (nachforschen) popraševati, pozvedovati; e. Amt — za službo se vleči, — se poganjati; Händel — rad se prepirati; Rath — za svèt vprášati, *impf.* — vpraševati; Hilfe — pomoči prositi, — poprositi; d. Weite — pete odnesti; gesucht prošen, zaželen; prisiljen.
Sucher *m.* iskalěc; pozvedovalěc.
Sucht *f.* pohlep, strast (-i); fallende — božjast (-i), padavica; (b. d. Murslovenen: véliki beteg); (Krankheit) bolezěn (-i); (Neigung) naklonjenost, nagnenost.
Sud *m.* var, vretje; im — sein vreti (vrem).
Süd *m.* jug, poludne (-va), poludanska stran (-í); Süd- južni, poludanski.
süddeutsch južnonemški.
Sudel *m.* kal, luža, kaluža, kališče, mlaka.
Sudelei *f.* nesnaga, svinjarija, mazarija.
Sudelfleck *m.* madež, packa.
sudelhaft zamazan, nečeděn, nesnažěn.
sudelig umázan.
Sudelkoch *m.* nečedni kuhar; svinjar, packar.
Sudelmagd *f.* nečedna —, umázana dekla.
sudeln packati, svinjati, madeževati; nečedno delati.
Sudelwäsche *f.* nesnažno perilo.
Süden *m.* s. Süd.
Südfrucht *f.* južni pridelěk, južni sadež; Südfrüchte *pl.* južno ovočje.
Südgegend *f.* južna stran (-i), jug; južni kraj.
Sudhütte *f.* solovarnica.
Südkreuz *n.* južni —, poludanski križ.
südländisch južěn, poludněvěn, poludanski.
Sudler *m.* packalěc, mazáč, svinjalěc, nesnažnik, nečednik; —in *f.* nesnažnica, nečednica.
südlich južěn, poludněvěn, poludanski.
Südmeer *n.* južno morje.
Südost *m.* jugovzhòd.
südöstlich jugovzhoděn, južnovzhoděn.
Südostwind *m.* jugovzhodnik.
Südpol *m.* južni tečáj, južnik.
Südpolarland *n.* južnotečajna dežela.
Südpunkt *m.* južišče.
Sudsalz *n.* varjena sol (-í), kuhana sol.
Südsee *f.* s. Südmeer.
Südslave *m.* Jugoslovén, Jugoslovan.
südslavisch judoslovenski, jugoslovanski.
Südsüdost *m.* jugojugovzhod.
südwärts *adv.* proti jugu, proti poludnevu.
Sudwerk *n.* solovarnica, solina.
Südwest *m.* jugozáhod, jugozapad.
südwestlich jugozahoděn, južnozapaděn.
Südwestwind *m.* jugozahodnik.
Südwind *m.* jug, poludnevnik, mornik.
Suffix *n.* pripona, končnica.
Süffling *m.* pijaněc, pijančevalěc.
Suffraganbischof *m.* namestni škof.
Suffragium *n.* volilni glas.
Sühnaltar *m.* spravni oltar, — žrtvenik.
sühnbar spravljiv, pomirljiv; správěn, pomírěn.
Sühne *f.* sprava, pomiritěv; spravilo; poravnava.
sühnen poravnati; pomiriti, spraviti; s. rächen.
Sühnopfer *n.* spravna daritěv.
Sühnung *f.* sprava, pomiritěv.
Sujet *n.* predmet; s. Gegenstand.
Sulfid *n.* žveplec.
Sultan *m.* turški car, sultan; —in *f.* sultanja, sultanka.
Sulz(e) u. Sülze *f.* (s. d. Wild) lizalica; (Salzlake) solina, razsol (-i); s. Sauce u. Gallerte.
sulzen (sülzen) soliti; nasoliti, osoliti; divjačino s soljo vabiti.
sulzig (sülzig) strjen, osoljen, žolčěn.
Summa *f.* s. Summe.
Summand *m.* prištevnik.
summarisch *adj.* kratěk, okrajšan, počezěn; *adv.* počez, ob kratkem; —es Verfahren kratka pravda, okrajšana sodba.
Summarium *n.*, —en *pl.* posnetki *pl.*, spiski *pl.*, skupni zneski *pl.*
Summarverfahren *n.* okrajšana pravda, sumarno postopanje.
Sümmchen *n.* skupičěk.
Summe *f.* vsota; zneseěk.
summen (Bienen) brneti, brenčati (-ím), šumeti; (Wespe) vršeti; (im Ohr) zveneti, šumeti.

Summen *n.* brnenje; šumenje; (in d. Stadt) šum, hrup.
summierbar seštevěn.
summieren sešteti (-štejem), *impf.* seštevati.
Sumpf *m.* močvir, močvirje, močal (-i), močava, močevina, grezi *pl.*, barje, muža (Steierm.); blato, luža; Sumpf= močvirěn, muževěn.
Sumpfbinse *f.* loč (-i), ločěk.
Sumpfboden *m.* močvirna tla *pl.*
Sumpferz *n.* barjevěc.
Sumpffieber *n.* glenovica. [močarina.
Sumpfgegend *f.* močvirje, mečava,
Sumpfgras *n.* mlačina, kisla —, močvirna trava.
Sumpfgrund *m.* močvirje, grezina.
sumpfig močvirěn, močvirnat, podmokěl, mužnat, greznat.
Sumpflache *f.* kaluža, mlakuža.
Sumpflandschaft *f.* močvirje, barje.
Sumpfpflanze *f.* močvirska rastlina, bared.
Sumpftorf *m.* šota.
Sumpfvogel *m.* močvirnik.
Sumpfwasser *n.* blátnica (voda), blatušnica, kalnica.
Sumpfweihe *f.* plešěc.
Sumpfwiese *f.* podmokla senožet (-i), močve *pl.* [(-ím).
sumsen šumeti, šumljati, brenčati
Sund *m.* struga, preliv.
Sünde *f.* greh; (Fehltritt) pregrešěk; (Laster, Übertretung) pregreha; (Unrecht) krivica; eine — begehen grešiti, pregrešiti se, dušo ogrešiti; *impf.* pregreševati se; Sünden= grešni.
Sündenbekenntnis *f.* izpoved (-i), spoved (-i).
Sündenerlass *m.* odveza grehov. [šěk.
Sündenfall *m.* prestopěk, greh, ogre-
sündenfrei brez greha, brezgrešěn.
Sündengeld *n.* krivični denar, pregrešni denar.
Sündenlast *f.* breme (-ena) grehov, teža grehov, grešno breme.
Sündenleben *n.* pregrešno življenje.
sündenlos brezgrešěn, brez greha.
Sündenopfer *n.* daritěv za grehe.
Sündenschuld *f.* grešni dolg, grešna krivda. [za grehe.
Sündenstrafe *f.* pokora —, kazěn (-i)
Sündenthat *f.* grešni čin, grešno delo.
Sündenvergebung *f.* odpuščenje grehov, odpustěk grehov.
Sünder *m.* grešnik; der arme — obsójeněc, k smrti obsojeni hudodelěc; —in *f.* grešnica.
Sündflut *f.* potóp, vesoljni potóp.
sündhaft grešěn, pregrešěn.
Sündhaftigkeit *f.* grešnost.
sündigen grešiti, greh delati; pregrešiti se, ogrešiti se, greh storiti.
Sündiger *m.* grešnik.
sündlich s. sündhaft.
Sündopfer *n.* s. Sündenopfer.
superarbitrieren na novo presoditi, — pregledati; *impf.* na novo presojati, — pregledovati; (Militär) zdravstveno presoditi, — pregledati.
Superarbitrierung *f.* nova presoja, nov pregled; (Militär) zdravstvena presoja, zdravstveni pregled.
superb izvrstěn, krasěn.
superfein vrlo teněk; vrlo ličěn, prefin, izvrstěn, prežlahtěn.
Superintendent *m.* superintendent, višji cerkveni nadzornik.
Superior *m.* starejšina, višji glavár, superior.
superklug premoděr.
Superlativ *m.* tretja stopnja, presežna stopnja.
Supermängel *pl.* poočitki *pl.*, nadočitki *pl.* [nik.
supernumerär nadštevilěn; nadbroj-
Superoxyd *n.* prekis, superoksid.
Superpfändung *f.* nadrubež.
Superpränotation *f.* nadpredznamba.
Superrevision *f.* višji pregled.
Supersatz *m.* nadvknjižba.
Superstition *f.* s. Aberglaube.
Supinum *n.* namenilnik, supin.
Suppe *f.* juha, čorba.
Suppenkraut *n.* zelišče za v juho, jušno zelišče.
Suppenlöffel *m.* žlica za juho.
Suppenschüssel *f.* skleda za juho.
Suppentopf *m.* loněc za juho.
Supplement *n.* dopolněk, dodatěk, dostavěk; Supplement= dopolnilni.
supplementär dopolnilni, dopolnitni.
Supplent *m.* nadomestnik, namestni učitelj.

Supplicant *m.* prositelj, prosilěc.
supplicieren prositi česa (pismeno).
supplieren nadomestiti koga, *impf.* nadomeščati; dopolniti kaj, *impf.* dopolnjevati.
Supplik *f.* prošnja. [setzen.
supponieren domnevati; s. voraus=
Supposition *f.* s. Voraussetzung. [(-i).
Supremat *n.* vrhnja vlada, nadoblast
Suprematie *f.* prvenstvo, nadoblast (-i).
supra *adv.* gori, zgorej.
Surrogat *n.* nadomestěk.
Surrogatkaffee *m.* nadomestěk za kavo.
suspendieren odložiti, *impf.* odlagati, odkladati; (aufheben) ustáviti, zaustáviti; *impf.* ustávljati; (vom Amte) od službe začasno odstaviti, ob službo dejati (denem), *impf.* — devati.
Suspendierte *m.* odstavljeněc.
Suspendierung *f.* začasno odstavljenje od službe.
Suspension *f.* odstava, zaustava.
Suspensum *n.* neodločena stvar (-í); *in suspenso adv.* neodločeno.
süß sladěk; (Speise) slastěn; (angenehm) prijetěn, ljubezniv, mil; —es Brot opresěn kruh; —er Schlaf tiho —, sladko spanje; —er Herr sladkač; — sein sladkati se —, lizati (ližem) se komu; — machen sladiti; posladiti, osladiti; — werden mediti se.
Süßapfel *m.* medičnik. [pečeněc.
Süßbrot *n.* sladčica; opresnik, pre-
Süße *f.* sladkost, sladkota; slad (-í), slaja, slast (-i), sladkoba.
süßeln sladeti; *fig.* sladko govoriti.
süßen sladiti, slájšati; osladiti, oslájšati.
Süßholz *n.* sladič, sladka koreninica.
Süßigkeit *f.* sladkost, sladkota, prijetnost; (Ding) slaščica, sladčica, sladkarija, sladkal (-i).
Süßklee *m.* medena dételja.
süßlich sladkoběn, nasladěn, sladkav, osladěn.
Süßling *m.* sládkavěc, sladkač; prilizovalěc.
Süßmaul *n.* obliznél, sladkosnedež, sladkoustnež; (weibl.) obliznéla, sladkosneda.
Süßstoff *m.* sladkoba, sladica.
Süßteig *m.* opresno testo.
Süßwassergebilde *n.* sladkovodni utvor.
Süßwasserkalk *m.* sladkovodni vapneněc.
Süßwasserpolyp *m.* sladkovodni polip.
Süßwasserschnecke *f.* sladkovodni polž.
Süßwurz *f.* sladič, osladič, sladka korenina, sladki koren.
Sustentation *f.* preživěk, preživljava, izdržavanje; Sustentations= preživljalni.
syllogisieren umstvovati; izvajati.
Syllogismus *m.* razsôd.
Symbol *n.* podoba, znamenje, simbol.
Symmachie *f.* bojna zaveza. [nost.
Symmetrie *f.* sômernost, sômer, sklad-
symmetrisch sômerěn, skladěn, skladoměrěn.
sympathetisch sočutěn.
Sympathie *f.* sočutstvo, sočut.
Symphonie *f.* soglasje, simfonija.
Symptom *n.* znák, známenje, znaměk; prikazěk, primerěk.
Synagoge *f.* zbornica (židovska), mólnica, židovska šola. [istočasje.
Synchronismus *m.* sočasje, istočasnost,
synchronistisch istočasěn, sočasěn.
Syndicat *n.* sodništvo.
Syndicus *m.* sodnik, soděc. [memba.
Synekdoche *f.* sinékdoha, besedna pre-
Synkope *f.* opuščáj, okrajšěk.
Synode *f.* cerkveni zbor; Synodal= cerkvenozborni, sinodalni, cerkvenega zbora.
synonym s. sinnverwandt.
Synopsis *f.* pregled, posnetěk.
syntaktisch skladoslověn, sintaktičěn.
Syntax *f.* skladnja, skladoslovje, sintaksa.
Synthesis *f.* sestava, zveza.
synthetisch sestavěn.
Syphilis *f.* sramna kuga.
syphilitisch sramnokužěn.
Syrup *m.* sirop, sirup.
System *n.* sestáv, sklad, sistém; Gebirgs— gorstvo; Zoll— carinstvo; Nerven— živčevje. [tika.
Systematik *f.* sestavoslovje, sistema-
systematisch sestavěn, skladěn, sistematičěn.
systemisieren ustanoviti, v red spraviti, urediti.
systemisiert ustanovljen.
Systemisierung *f.* ustanovitěv.

T.

Tabagie *f.* tobakarna; beznica.
Tabak *m.* tobak, duhan; Schnupf— drobni tobak, tobak za nos, — za njuhanje; Tabak= tobačni, tobakov.
Tabakbeutel *m.* mošnja —, mehúr —, mehir za tobak.
Tabakbüchse *f.* tobačnica.
Tabakdose *f.* s. Tabakbüchse. [tobak.
Tabakfabrik *f.* tovarna —, fabrika za
Tabakfeld *n.* tobačišče, duhanišče.
Tabakhandel *m.* kupčija s tobakom.
Tabakmonopol *n.* samotrštvo s tobakom, samoprodaja tobaka.
Tabakpfeife *f.* pipa, lula.
Tabakpflanze *f.* tobak, duhan, tobakova zel (-í).
Tabakraucher *m.* tobakar.
Tabaktrafik *f.* tobakarna, prodajalnica tobaka.
Tabaktrafikant *m.* prodajalĕc tobaka.
Tabakverlag *m.* skladišče za tobak, zaloga tobaka.
Tabatière *f.* s. Tabakbüchse.
tabellarisch razpredélĕn, tabelarĕn.
Tabelle *f.* razpredélnica, tabéla.
Tabernakel *n.* sveto hranišče, tabernakelj (-na).
Tableau *n.* slika, skupina; pregled.
Table d' hôte *f.* skupna miza, skupni obed.
Tabular= zemljeknjižni, zemljiškoknjižni, v zemljiški knjigi vpisan, vknjižen.
Tabulargesuch *n.* (Intabulationsgesuch) prošnja za vpis v zemljiško knjigo, prošnja za vknjiženje, — za vknjižbo; (Extabulationsgesuch) prošnja za izbris iz zemljiške knjige, prošnja za izknjiženje, — za izknjižbo.
Tabulargläubige *m.* vknjiženi —, vpisani upnik.
tabularmäßig vknjižljiv, vpisljiv; zemljeknjižĕn.
Tabularverhältnis *n.* zemljeknjižna razméra.
Tabulett *n.* krošnjarski koš, krošnja.
Tabulettkrämer *m.* krošnjar.
Tachygraph *m.* hitropisĕc.
Tachygraphie *f.* hitropis, hitropisje.

Tadel *m.* graja, grajanje, svarilo; (Fehler) napaka, pregrešĕk, hiba, nedostatnost; s. Makel.
tadelfrei s. tadellos. [vredĕn.
tadelhaft grajalĕn, graje od. očitanja
tadellos brez pogreška, brezhibĕn; brezmadežĕn.
Tadellust *f.* s. Tadelsucht.
tadeln grajati, karati, napake oponašati od. očitati; pograjati, pokarati.
tadelnswert graje vredĕn.
Tadelsucht *f.* grajavost, oponašavost.
tadelsüchtig grajav, oponašalĕn.
Tadler *m.* grajalĕc, očitalĕc, oponašalĕc; svarilĕc; —in *f.* grajalka, svarilka.
Tafel *f.* deska, tabla; *dem.* deščica, tablica; (Tisch) miza; (Glas—) šipa; (Tabelle) razpredelnica; — decken mizo pogrniti, *impf.* — pogrinjati; (Essen) obed, kosilo; große — pojédina, gostí *pl.*
Tafelaufsatz *m.* namizje, mizni okras.
Tafelberg *m.* golič.
Tafelbier *n.* namízno pivo.
Tafeldecker *m.* pogrinjalĕc; (a. Würde) miznik, stolnik.
Tafelebene *f.* goličava (*geogr.*).
Täfelei *f.* s. Tafelwerk.
Tafelgeld *n.* obednína, gostarina.
Tafelgemach *n.* obédnica.
Tafelgeräth *n.* pomizje, namizje, namizna oprava.
Tafelglas *n.* steklena plošča, šipa.
Tafelland *n.* s. Stufenland.
Tafelmeister *m.* nadmiznik, nadstolnik.
Tafelmusik *f.* godba pri obédu.
tafeln obedovati, gostovati se, gostiti se, pirovati.
täfeln (tlak) ukladati, z deskami obíjati, pažiti; z deskami obiti (-bijem), opažiti. [mizo.
Tafelobst *n.* namizno sadje, sadje za na
Tafelöl *n.* zabélno olje, olje za jedí.
Tafelrunde *f.* omizje.
Tafelsaal *m.* obédnica.
Tafelservice *n.* namizje, pomizje, namizna oprava.
Tafeltuch *n.* prt, prtič, krušnica.
Tafelwein *m.* namizno vino. [paž.
Tafelwerk *n.* obòj z deskami, uklad,

Tafelzeug *n*. s. Tafelgeräth.
Taffet *m*. tofet, tofeta; Taffet- tofetov, tofetěn.
Tag *m*. dan od. den (dneva); — werden s. tagen; der — bricht an dan se dela, daní se, svita (se); der — ist angebrochen dan je napočil, dan se je storil; bei —e po dne, po dnevi; am hellen —e pri belem dnevi; den ganzen — ves dan; den ganzen lieben — ves božji dan; in den — hinein tje v en dan, navdán, brez glave; der — neigt sich dan se nagiba od. nagiblje; der — hat sich geneigt dan se je nagnil od. priklonil; an den — kommen zvédeti (zvem) se, na dan od. na svetlo priti (pridem); es liegt am —e očitno od. očividno je, jasno je; — für — dan za dnevom, vsak dan; —s vorher prejšnji dan; d. jüngste — sodni dan; in seinen besten —en v najlepši dobi, v najboljših letih; heutzutage *adv*. dandanes, dandanašnji; in meinen alten —en na stare dni; — und Nacht noč in dan; — läuten jutrnjo u. jutrnje zvoniti, dnevi zvoniti, k dnevu zvoniti; (Versammlung) zbor; Tag- dnevni.
Tagarbeit *f*. vsakdanje delo, vsakdanje opravilo.
Tagarbeiter *m*. težák, dninar.
Tagblatt *n*. dnevnik, dnevni list.
Tagbogen *m*. dnevni lok *(phys.)*.
Tagebuch *n*. (Journal) dnevnik, dnevni zapisnik.
Tagedieb *m*. postopáč, lenúh.
Tagedienst *m*. vsakdanje opravilo; (im Gegensatz z. Nachtdienst) dnevna služba.
Tagefahrt *f*. pravdni od. tožni dan (dneva), rok.
tagelang *adv*. cele dni.
Tageleuchte *f*. dnevno svetilo.
Tagelohn *m*. mezdà, dnína, obdán (-i), obdanja.
tagen daníti se, svitati (se), dan se dela; zdaníti se, razdaníti se, dan se storí; (v. e. Versammlung) zborovati.
Tages- dnevni.
Tagesanbruch *m*. svit, zor, razsvit; mit — s svitom, z dnevom vred, za ranega jutra. [povelje.
Tagesbefehl *m*. dnevno povelje; vojno
Tagesblatt *n*. s. Tagblatt.
Tagescours *m*. dnevna denarna vrednost.
Tagescurs *m*. dnevni tečáj.
Tagesgeschichte *f*. dnevne od. vsakdanje dogodbe (dogodeb) *pl*.
Tagesgrauen *n*. svit, zor.
Tageslänge *f*. dnevna dolgost, dolgost dneva.
Tageslicht *n*. dnevna svetloba, dan (dneva); ans — bringen na svetlo —, na dan spraviti.
Tagesordnung *f*. dnevni red; zur — übergehen preiti (-idem) na dnevni red; das ist heute an der — to je dandanes v navadi.
Tagespresse *f*. (dnevno) časnikarstvo, dnevniki *pl*.
Tageszeit *f*. dan (dneva), dnevni čas.
Tagewerk *n*. dnevno delo od. opravilo; *fig*. delo, dnina.
Tagfahrt *f*. s. Tagefahrt.
Tagfalter *m*. dnevnik.
Taggeld *n*. dnina, dnevnica.
Taggestirn *n*. solnce.
taghell svetěl ko dan.
Taghelle *f*. dnevna svetloba.
tägig dnevěn.
taglebens *adv*. vse žive dni.
täglich *adi*. vsakdanji, vsakdanski; (gewöhnlich) navaděn, vseděnj; *adv*. vsak dan, dan za dnevom.
Taglie *f*. naglavnica, talija; (Rettungstaglie) otetnina, izbavnina.
Taglohn *m*. s. Tagelohn.
Taglöhner *m*. težák, dninar, najemnik, delavěc; —in *f*. težakinja, najémnica, delavka.
Tagpfauenauge *n*. podnevni pavlinček.
Tagsatzung *f*. dan (dneva), rok. [nist.
Tagschreiber *m*. dnevničar; s. a. Diur-
Tag- und Nachtgleiche *f*. jednakonočje.
Tagwache *f*. podnevna straža.
Tagzeit *f*. (Brevier) dnevne ure *pl*.; s. a. Tageszeit.
Taille *f*. rast (-í), stas, postava.
Takel *n*. škripěc, vrví *pl*. *f*. pri ladiji.
takeln (z vrvmi) ladijo oprémiti od. oskrbéti; *impf*. ladijo oprémljati od. oskrbovati.
Takelwerk *n*. vrvi *pl*. *f*. pri ladiji.
Takt *m*. takt, udar, mera; *fig*. premišljenost, razboritost, takt.

taktfest trděn v taktu.
Taktik *f.* taktika.
Taktiker *m.* taktik.
taktlos nepreudarěn, nepremišljen, breztaktěn.
Taktlosigkeit *f.* nepreudarnost, nepremišljenost, breztaktnost.
taktmäßig *adv.* po taktu, po udarcih.
Taktmesser *m.* taktomér, časomér.
taktvoll preudarěn, premišljen, taktěn.
Talar *m.* talár, halja, (suknja) dopetáča.
Talent *n.* glava, dobra od. bistra glava, duševni dar (-a u. -ú), talent.
talentlos slabe glave, kesnoglav, slabega spomina, trde glave.
talentvoll bistroglav, bistrouměn, nadarjen, prebrisan.
Talg *m.* loj; *coll.* lojevina; (Fett) tolšča, salo, mast (-í); Talg- lojev, lojen.
Talgdrüse *f.* lojnica.
talgen lojiti, loj dajati, loj imeti (imam).
talgicht lojast.
talgig lojén, lojnat; sich — machen polojiti se; (v. Brot) cmokast, žveklast.
Talglicht *n.* lojéna od. lojeva sveča, lojenica.
Talgsäure *f.* lojeva kislina.
Talgstoff *m.* lojěc; lojevina.
Talisman *m.* skrivni lek, talisman.
Talk *m.* lojevěc; *fig.* bedák, tepěc, glupěc.
Talken *m.* prga.
Talkerde *f.* lojevica, magnezija.
Talkstein *m.* s. Talk.
Talmud *m.* talmud.
Talon *m.* talón.
Tamarinde *f.* tamarínda.
Tamariske *f.* tamariska, grebenščěk.
Tambour *m.* bobnar, tambur.
Tambourin *n.* bobnič, tamburín; s. Stickrahmen.
Tambourine *f.* s. Tambourin.
Tand *m.* igrača, norčija, šala; *fig.* ničemurnost, ničevost. [auch *pl.*).
Tändelei *f.* norčija, otročarija (beides
Tändeler *m.* s. Tändler.
tändelhaft otročji, šaljiv.
tändeln otročevati, igrati se, norčevati se, otročarije od. norčije uganjati.
Tändelwerk *n.* igrača, otročarija.
Tändler *m.* otročji človek; s. Trödler.
Tang *m.* halúga.
Tangente *f.* dotíčnica, tangenta.
Tangentenboussole *f.* tangentna busola (*phys.*).
Tangentenvieleck *n.* tangentni mnogokotnik.
Tangentialkraft *f.* odsrednost, tangencijalna sila.
Tanne *f.* jel (-i), jela, jelka; (Nadelbaum) hoja, hojka, hvojka.
tannen jelov.
Tannenfink *m.* s. Bergfink.
Tannenhain *m.* jelov gozd, jelovje.
Tannenharz *n.* jelova smola, pilpoh.
Tannenholz *n.* jelovina, jelov les.
Tannenreisig *n.* jelíčevje, jelove veje *pl.*
Tannenwedel *m.* (*Hippúris vulgaris*) smréčica (*bot.*).
Tannenzapfen *m.* jelov češarěk, jelov storž, — čvrž.
Tännling *m.* (*Agaricus deliciosus*) sírovka (*bot.*).
Tante *f.* teta; *dem.* tetka, tetica; (Onkelsfrau) strinja; (Oheimsfrau) ujna.
Tantième *f.* delež dohodkov od. odstotkov.
Tanz *m.* ples, raj.
Tanzbär *m.* medved plesálěc.
Tanzbewilligung *f.* dovoljenje za ples.
Tanzboden *m.* plesišče, rajišče.
tanzen plesati (plešem), rájati, sukati (-am u. -čem) se, vrtiti se; zaplesati, zarajati u. s. w.
Tänzer *m.* plesálěc, plesáč, plesěc, rajalěc; —in *f.* plesálka, rajalka; plesačica (serbokr.).
Tanzfest *n.* ples.
Tanzhaus *n.* plesálnica. [nost.
Tanzkunst *f.* plesárstvo, plesna umet-
Tanzlied *n.* poskóčnica, plésna pesěn (-i).
Tanzlocal *n.* s. Tanzhaus.
Tanzlust *f.* veselje do plesa, plesavost.
tanzlustig plesav, rad plešóč.
Tanzmeister *m.* plesár, učitelj plesu.
Tanzplatz *m.* plesišče, rajíšče. [ples.
Tanzsaal *m.* plesálnica, dvorana za
Tanzschuh *m.* črevělj za ples.
Tanzsucht *f.* plesavost.
tanzsüchtig plesav, rad plešóč.

Tanzunterhaltung *f.* veselica s plesom, plesna veselica.
Tapet *n.* preproga; etw. aufs — bringen sprožiti kaj, omeniti kaj.
Tapete *f.* preproga, opna, tapeta.
tapezieren z opnami od. s preprogami prevleči (-vlečem), tapetovati.
Tapezierer *m.* preprogar, opnar, tapetar.
Tapeziergewerbe *n.* preprogarski —, opnarski obrt.
tapfer hraběr, srčěn, junaški.
Tapferkeit *f.* hrabrost, srčnost, junaštvo.
Tapir *m.* morsko prase (-éta), tapir.
tappen távati, hvátati.
täppisch okorěn, neróděn, štorklast.
Tara *f.* odbítěk na posódo pri téhtanji, tara.
Tarantel *f.* tarántula.
Tarif *m.* cena, ceník, tarífa.
tarifieren ceno postaviti od. odmériti.
tarifmäßig po odmerjeni ceni, po tarífi.
Tarifpost *f.* tarifna številka.
Tarifsatz *m.* tarifni postavěk.
Tarok *m.* (auch *n.*) tarók.
tarokieren tarók igrati, tarokírati.
Tartarus *m.* (Hölle) pekěl; (Unterwelt) podzémlje.
Tartsche *f.* mali ščit, tarča.
Tasche *f.* žep, aržet; (Beutel) mošnja; (Reise—) torba, malha, toboléc; (Maultasche) zaúšnica, brluzga, klofúta, klapoúšnica.
Täschelkraut *n.* kobúlica, plešěc.
Taschen- žepni.
Taschenbuch *n.* žepna knjiga; (Almanach) zabavnik.
Taschendieb *m.* zmikávt.
Taschenformat *n.* žepna oblika.
Taschengeld *n.* denar za male potrebe.
Taschenkalender *m.* koledárčěk, žepni koledár.
Taschenkrebs *m.* *(Platycarcinus pagurus)* rakulja, rákovica, grmáj.
Taschenmesser *n.* nož zaklepálnik, mihěc, brítvica, kostura, pipěc, nožíčevka.
Taschenspiel *n.* glumárstvo, oslépna igra.
Taschenspieler *m.* glumáč.
Taschenspielerkunst *f.* glumarstvo.
Taschentuch *n.* žepni roběc.
Taschenuhr *f.* žepna ura, (ura) žepnica.
Taschenwörterbuch *n.* žepni slovnik, slovarčěk.
Tasse *f.* sklédica, čášica, skodélica.
tassenförmig sklédičast, čašast.
Tastatur *f.* tipalo, prebiralo, tastatura, klavijatura.
tastbar tipljiv, otipljiv.
Taste *f.* tipka.
tasten tipati (tipljem), hvatati, šlatati, pipati; otipati, potipati u. s. w.
Tastenbrett *n.* s. Tastatur.
Taster *m.* tipalěc, šlatalěc, tipač; (Fühlhorn) tipalnica; (Schlüssel) ključ *(phys.)*.
Tasterin *f.* tipalka.
Tastkörperchen *n.* tipalno telésce.
Tastorgan *n.* tipalo.
Tastsinn *m.* tip, otip.
Tate *m.* (in der Kindersprache.) ata, atej.
tätowieren opíkati, z barvami opisati (-pišem), tetovírati; *impf.* opikávati, z barvami opisávati.
Tatzbär *m.* (medved) tacar.
Tatze *f.* šapa, taca; páznohět, párnohět.
Tau *n.* vrv (-i), laněc.
taub gluh; etwas — nagluh; (leer) prazěn; — werden glušéti; oglušeti, ogluhniti; — machen glušiti; oglušiti; —e Nessel mrtva kopríva.
Täubchen *n.* goloběc, golobčěk, golobčič; *fig.* (männl. Individ.) ljubčěk, milčěk; (weibl. Individ.) ljubica.
Taube *m.* glušěc, gluhěc; — *f.* gluha.
Taube *f.* golob; (Weibchen) golobíca; *dem.* goloběc, golobčěk; (Weibch.) golobičica; Tauben- golobji; (speciell vom Weibchen) golobíčji.
Taubenei *n.* golobje jajce.
Taubenfalke *m.* golobičar.
Taubenhändler *m.* golobar.
Taubenhaus *n.* golobnjak, golobínjak.
Taubenkropf *m.* golžún.
Taubenmist *m.* golobjek.
Taubenschlag *m.* golobnjak.
Taubenschwanz *m.* *(Vanessa Io)* ježíčar, bolník.
Taubenzucht *f.* golobarstvo.
Täuber *m.* golob (saměc).
Täuberich *m.* s. Täuber.
Taubhafer *m.* divji ověs, glušěc.
Taubheit *f.* gluhota, gluhost.

Täubin *f.* golobica.
Taubnessel *f.* mrtva od. mrzla kopriva.
taubstumm gluhoném, gluh in mútast.
Taubstumme *m.* gluhonéměc, gluhomútěc. [néme.
Taubstummenanstalt *f.* závod za gluho-
Taubstummenlehrer *m.* učitelj gluhonémih.
tauchen topiti, noriti; potopiti, ponoriti, v vodo pogrezniti; *impf.* potápljati, v vodo pogrezovati.
Tauchente *f.* potapljálka.
Taucher *m.* potapljálěc, vodotop; (Vogel) pandírěk, potapljalěc.
Taucherglocke *f.* potapljálski zvon.
Taucherhuhn *n.* liska.
Taucherschiff *n.* (ladija) podvódnica.
tauen strojiti; ustrojiti.
Tauf= krstni.
Taufact *m.* krst, krstitěv, krščenje, krščevanje.
Taufbuch *n.* krstna knjiga, krstne bukve (bukev) *pl.*
Taufe *f.* krst; (Handlung) krstitěv, krščenje, krščevanje; d. — empfangen krščen biti (sem).
taufen krstiti, *impf.* krščevati.
Täufer *m.* krstitelj, krstnik.
Taufhandlung *f.* s. Taufact.
Taufkessel *m.* krstílnica.
Täufling *m.* krščeněc, krščeník.
Taufmahl *n.* krstítke *pl.*, krstínje *pl.*, botrínja.
Taufname *m.* krstno imé (-na).
Taufpathe *m.* krstni botěr, kum.
Taufpathin *f.* krstna botra, kuma, kúmica.
Taufschein *m.* krstni list, rôjen list.
Taufschmaus *m.* s. Taufmahl.
Taufstein *m.* krstni kamen, krstilnik.
Tauftag *m.* krstni dan (dneva).
Taufwasser *n.* krstna voda. [krstu.
Taufzeuge *m.* krstna priča, priča pri
taugen biti (sem) za kaj, doběr —, prikladěn —, pripravěn —, goděn biti, prileči (-ležem) se, prilégati se, služiti, rabiti, veljati; das taugt nicht to ne veljá; wozu taugt das? čemú je to?
Taugenichts *m.* maloprídnež, zanikarnež, zaníkarnik, nemarnež.
tauglich sposoběn, pripravěn, doběr, goděn, prikladěn, dobělj, prilěžěn.
Tauglichkeit *f.* sposobnost, pripravnost u. s. w.
Taumel *m.* vrtoglavica, vrtoglavost, omáma, omóta.
taumelig vrtoglav, vrtoglavěn, omáměn, omótěn, omotičen, omamljen, opotékljiv; *fig.* pijan.
Taumelkäfer *m.* (*Gyrinus*) máliněc, grebíšica.
Taumellolch *m.* s. Lolch.
taumeln opotékati se, omahovati, klamótati, klamotériti.
Taumler *m.* vrtoglavěc, opotékljivěc; *fig.* pijaněc.
Tausch *m.* mena, menja, menjáva, zaména, zamenjáva, menjatěv.
tauschen méniti, ménjati; zaméniti, zaménjati; *impf.* zamenjávati.
täuschen motiti, várati, mámiti, slepiti; premotiti, prevarati, omamiti, preslepiti, ukániti, zapeljáti (-ám u. -péljem); sich — motiti se, varati se; zmotiti se, ukaniti se, ogoljufati se.
Täuscher *m.* slepilěc, mamilěc, motilěc.
Tauschhandel *m.* kupčija na méno, menjálna kupčíja.
Tauschmittel *n.* menjálo. [zmota.
Täuschung *f.* prevára, omáma, slepílo,
Tauschvertrag *m.* menjálna pogodba.
tauschweise *adv.* po menji, po zaméni.
tausend tisoč, jezéro; ei der — tè-tè, dè-tè.
Tausender *m.* (Zahl) tisočka; (Banknote) tisočák; (milit.) tisočnik.
tausenderlei tisočéri.
tausendfach tisočérěn, tisočérnat.
tausendfältig s. tausendfach.
Tausendfuß *m.* stonóga.
Tausendguldenkraut *n.* zlati grmíček. tavžentroža.
tausendjährig tisočlétěn. [dež.
Tausendkünstler *m.* vseználěc, vsevé-
tausendmal *adv.* tisočkrat.
tausendmalig tisočkratěn.
Tausendschön *n.* mílica, goréča ljubézěn (-i).
tausendste tisoči.
Tausendstel *n.* tisočína, tisočínka.
Tautogramm *n.* istopis, tavtogram.
Tautologie *f.* istoréčje, tavtologíja.
tautologisch istoréčěn, tavtologičěn, tavtološki.

Tauwerk *n.* vrvje, vrví *pl. f.* (na ládiji).
Taxabschreibung *f.* odpis pristojbine od. takse.
Taxamt *n.* pristojbinski urad.
Taxation *f.* cenítěv, precenítěv.
Taxator *m.* cenílěc, cenítelj, taksator.
taxbar pristojbini od. taksi podvržen.
Taxe *f.* pristojbina, odrédbina, taksa.
Taxeinhebung *f.* pobiranje pristojbine od. odredbine.
taxfrei pristojbine od. odredbine prost.
taxieren ceniti; preceniti, ceno postaviti od. določiti.
Taxnachsicht *f.* odpust pristojbine.
Taxnote *f.* list o pristojbini, pristojbinski od. taksni list.
Taxus *m.* tisa; *coll.* tisje.
Technik *f.* téhnika.
Techniker *m.* téhnik.
technisch téhničěn, téhniški.
Technologie *f.* obrtni nauk, tehnologíja.
technologisch tehnologičěn, tehnološki.
Tedeum *n.* zahváljena —, zahvalna pesěn (-i).
Teich *m.* ríbnik, ribnjak.
Teichbinse *f.* močvírski sít.
Teichfisch *m.* riba iz ribnika.
Teichfischerei *f.* ribarstvo v ribniku od. v ribnikih; ribja lov (-í) v ribniku.
Teichhuhn *n.* túkalica. [zobka.
Teichmuschel *f.* jezerska školjka, brez-
Teichrose *f.* pljučnik, blatnik, lokvanj.
Teichwasser *n.* voda iz ribnika.
Teichwirtschaft *f.* ribarstvo v ribniku.
Teig *m.* testo; den — anmachen zamésiti.
teigen mečiti se, mediti se; umečiti se, zmečiti se, zmediti se; (v. Brot) cmokast —, svalkast biti (sem).
teigig testnat, testén.
Teigstück *n.* svalěk.
Teigwerk *n.* testenina.
Teint *m.* polt (-í).
Telegramm *n.* brzojavka, telegram.
Telegraph *m.* brzojav, daljnopis, telegraf; Telegraphen= brzojavni, telegrafski.
Telegraphenamt *n.* brzojavni —, telegrafski urad.
Telegraphenbeschädigung *f.* poškodovanje brzojava [illegible] telegrafa.
Telegraphenlinie *f.* brzojavna —, telegrafska črta.
Telegraphenstation *f.* brzojavna —, telegrafska postája.
Telegraphie *f.* brzojávstvo, daljnopísje, telegrafíja.
telegraphisch brzojavěn, daljnopísěn, telegrafski.
Telephon *n.* telefón. [teleskop.
Teleskop *n.* daljnogled, dalekogled,
teleskopisch dáljnogleděn, teleskopěn, teleskopski.
Teller *m.* krožnik, ploščěk, pladěnj.
Tellereisen *n.* lisíca, lindra, železna past (-í).
tellerförmig ploščat.
Tellerlecker *m.* zapléčnik, zaplečeválěc, slinež, slinolízěc; (namentlich bei Hochzeiten) prežar, kobíličar, voglár; —in *f.* zapléčnica, zaplečevalka, préžarica.
Tellerschnecke *f.* rožénasti svítěk.
Tellerschrank *m.* omára za krožnike od. za ploščke.
Tellertuch *n.* prtič.
Tellur *n.* zemljik, telúr *(min.)*.
tellurisch pozéměn, pozémski.
Tellurium *n.* telúrij.
Tempel *m.* svetišče, tempelj (-na), molilnica; s. a. Kirche; Tempel= tempeljski.
Tempeldiener *m.* cerkvenik, cerkovnik; (Priester) svečeník, duhovnik.
Tempelherr *m.* templjar.
Tempelhof *m.* dvorišče pri svetišči, svetiščno dvorišče.
Tempelorden *m.* templjarski red.
Tempelraub *m.* svetokrája.
Tempelschänder *m.* oskrunjeválěc svetišča od. tempeljna.
Temperament *n.* nrav (-i), čud (-i), kri od. krv (krví), temperament.
Temperatur *f.* toplina, toplota, temperatura.
temperieren s. mäßigen.
Templer *m.* s. Tempelherr.
Tempo *n.* časomérje, mera: a — o pravem času.
temporär časěn, časověn, minljiv.
temporisieren pravega časa od. prave prilike čakati, plašč po vetru obračati; (aufschieben) odlágati, odlášati.

Temposprung *m.* odmérni skok.

Tempus *n.* čas.

Tenakel *n.* držáj, precèp.

Tendenz *f.* naméra, težnja, smotĕr; (Richtung) mer (-i).

Tendenzproceſs *m.* naméma politična pravda.

Tendenzstück *n.* gledališka igra z določeno naméro.

Tender *m.* tender.

Tenne *f.* gumno, gumnišče; (Scheune) skedĕnj.

Tenor *m.* tenór.

Tenorist *m.* tenoríst.

Tension *f.* razpenjavost, napétost *(phys.)*.

Teppich *m.* preproga, prostiráč, šarenica.

Teppichmacher *m.* preprogar, opnar.

Termin *m.* rok, čas, postavljeni dan (dnéva); (Friſt) odlog.

Termination *f.* končnica.

Terminologie *f.* imenstvo, izrazoslovje, terminologija.

terminologiſch imenoslovĕn, izrazoslovĕn, terminologičĕn, terminološki.

Terminrechnung *f.* rokovni račún.

Terminus *m.* izraz.

terminweiſe *adv.* rokovno, na obroke, v obrokih.

Termit *m.*, Termite *f.* bela mravlja, termít.

Terne *f.* trojica, trojina; (in d. Lotterie) terna.

Ternovorſchlag *m.* nasvèt treh prosilcev.

Terpentin *m.* terpentín.

Terpentingeiſt *m.* terpentínovĕc.

Terpentinöl *n.* terpentínovo olje.

Terrain *n.* svét, zemlja, tla (tal) *pl.*, terĕn.

Terrainlehre *f.* nauk o površji zemlje.

Terrainverhältnis *n.* razmérje svetá od. zemlje.

Teraſſe *f.* plast (-í); (Erdſtufe) stopnja, odstavĕk.

Teraſſenland *n.* stopnjevina.

Territorium *n.* zemlja, zemljišče, ozemlje, okraj, teritorij.

terroriſieren strahovati, v strah dévati, z grožnjo strašiti; v strah déti (denem), z grožnjo ostrašiti.

Terrorismus *m.* strahovánje, terorízĕm.

tertiär tretjetvorĕn.

Tertiarier *pl.* bratje in sestre tretjega reda.

Terz *f.* tretjica, terca.

Terzerol *n.* žepni samokres.

Terzett *n.* trispev, tercét.

Teſtament *n.* oporoka, posledna volja, poslednje sporočilo od. volílo, testament; (in d. Bibel) zakon, zaveza, zavet, testament.

teſtamentariſch oporočĕn.

Teſtamentfälſcher *m.* ponarejevalĕc oporoke.

Teſtamentserbe *m.* oporočni dedič.

Teſtamentseröffnung *f.* odprtje od. odpečačenje oporoke.

Teſtamentsexecutor *m.* izvrševalĕc oporoke.

Teſtamentspublication *f.* razglasilo oporoke.

Teſtamentsſchreiber *m.* pisalĕc oporoke.

Teſtamentsvollzieher *m.* ſ. Teſtamentsexecutor.

Teſtamentszeuge *m.* priča od. svedok pri oporoki.

Teſtator *m.* oporočnik, testator.

teſtieren poslednjo voljo sporočiti, oporoko napraviti, voliti; (beſtätigen) potrditi.

Tête *f.* glava, vrh; an der — na čelu.

Tetraeder *n.* četverĕc, tetraédĕr.

Tetragon *n.* četverokot, tetragon.

Tetrameter *m.* tetrametĕr.

Tetrapodie *f.* četverostopje, tetrapodija.

Teufe *f.* ſ. Tiefe.

Teufel *m.* hudič, vrag, zlódej, zlomĕk, hudír, hudník, peklenšček, hudobĕc, bes, malič; ein armer — ubožĕc, revež, borè *(adv.)* trpín, uboga para; ſcher dich zum — poberi se, spravi se mi, vrag te vzemi.

Teufelei *f.* vražje delo, zlódejeva reč (-í), zlódejstvo.

teufeliſch ſ. teufliſch.

teufeln hudíčevati, šentovati, vragovati, zlódejevati.

Teufels- hudíčev, vražji, vragov, zlódejev, zlomkov.

Teufelsbanner *m.* izganjalĕc —, rotilĕc —, zaklinjalĕc hudiča.

Teufelsbeſchwörer *m.* ſ. Teufelsbanner.

Teufelskerl *m.* zlomĕk, hudír, vražji človek.

Teufelsreich *n.* hudíčevo kraljestvo.

Teufelswerk *n.* hudíčevo —, vražje delo.

Teufelszeug *n.* ſ. Teufelei.

teuflisch hudičev, vražji, zlódejev, hudoben.

Text *m.* besedílo, besede *pl.*; (aus einem Buche) rek, tekst.

textieren sestaviti, zložiti; *impf.* sestávljati, zlágati.

Textur *f.* skladnost, stik.

Thal *n.* dol, dolina; *dem.* dolínica, dolěc; (enges —) draga, deběr (-i); (kleines —) odolina; über Berg und — črez hribe in doline.

Thalabhang *m.* reběr (-i), laz.

Thalbecken *n.* dolínski kotěl.

Thalbewohner *m.* dolínar, dolíněc, doljaněc, dolar.

thalein *adv.* v dol, v dolino.

Thalenge *f.* ožína, sotéska.

Thaler *m.* tolar, cekín, zlat.

Thalgebiet *n.* podolje.

Thalgegend *f.* dolina.

Thalgehänge *n.* brežína, reběr (-i), laz.

Thalgrund *m.* globina, dolinska ravníca.

Thalsohle *f.* podolje.

Thalwand *f.* stena.

Thalweg *m.* pot po dolini.

That *f.* dejanje, delo, čin; (Begebenheit) dogodba, dogoděk; in der — res, resníčno, v resnici, po pravíci; auf frischer — pri samem dejanji, pri gorkem delu; mit Rath und — z besedo in dejanjem.

Thatbeschreibung *f.* popis od. opis dejanja.

Thatbestand *m.* učin; den — erheben učin poizvédeti (-vém), *impf.* — poizvedávati.

thatenlos brez slavnih del, brezslavěn.

thatenreich poln slavnih del.

Thäter *m.* storilěc; (der Schuldige) krivěc; ich bin der — jaz sem storil, jaz sem kriv.

Thäterin *f.* storilka; (die Schuldige) kriva, krivka.

Thatform *f.* tvorna oblika.

thätig tvorěn, tvorilěn, dejalěn; (emsig) delavěn, priděn, prizadévěn, marljiv.

Thätigkeit *f.* tvornost, dejalnost; delavnost, prídnost u. s. w.

Thatkraft *f.* dejalnost, prizadevnost; (Energie) krepkost, trdna volja, čilost.

thatkräftig s. energisch.

thätlich (gewaltsam) silěn, posílěn, nasílěn.

Thätlichkeit *f.* síla, sílnost; es kam zu —en prišlo je do tepéža.

Thatort *m.* kraj od. prostor dejanja, učinišče (serbokr.).

Thatsache *f.* dogoděk, resníčni prigoděk, pravo dejanje; resníčna reč (-í); es ist — resníca je.

thatsächlich dejanski, resníčěn, istinit.

Thatumstand *m.* okólnost od. okóliščina dejanja, — dogodka.

Thau *m.* rosa; *fig.* solze *pl.*; — benetzt rosěn, rosnat, porošen.

thauen, es thaut rosí, rosa pada, rosa je; (von gefrorenen Flüssigkeiten) tájati se, taliti se, topiti se, južiti se; otajati se, raztopiti se; (v. Schnee) kopneti; skopneti, prekopneti; *impf.* skopnévati.

thauig rosěn, rosnat, porošen.

Thaumatrop *m.* čarodéjni krožnik, tavmatrop *(phys.)*.

Thaupunkt *m.* rosišče.

Thauregen *m.* piršénje, prhávica, drobni dež.

Thauwetter *n.* odjúga, odjužno od. južno vréme (-éna), odmeklo vreme.

Thauwind *m.* jug, južna sapa.

Theater *n.* gledíšče, gledalíšče, teatěr; Theater- gledíški, gledalíški.

Theatercasse *f.* gledališka blagájna od. kasa.

Theaterdichter *m.* dramátični od. gledališki pisatelj, pisatelj gledaliških íger.

Theaterrepertoir *n.* pregled gledaliških iger, razvrstitěv igrokazov.

Theaterwesen *n.* gledalištvo.

theatralisch gledalíški, teatrálěn.

Thee *m.* čaj.

Theebaum *m.* čájevěc.

Theemaschine *f.* samovár (za čaj).

Theer *m.* u. *n.* kôtran, žgana smola, klej, pegla; (Rad—) kolomáz, smolnjak.

Theerbrenner *m.* kotranar, smolár, kolomazar.

Theerbrennerei *f.* smolárnica.

Theerbüchse *f.* kolomáznica.

theeren kotrániti, smoliti, (s smolo) mazati (mažem); pokotraniti, osmoliti, posmoliti, namazati.

theerig smolnat.

Theestrauch *m.* čájevěc.

Theil *m.* del; (Stück) kos; (Abtheilung) oddélěk; (Antheil) delež; (Partei) stranka; zum — nekaj, nekoliko; der

klagende — tožnik, tožítelj, tožéča stranka; (von weibl. Pers.) tožníca, tožíteljica; d. übriggebliebene — ostáněk, preostaněk, prebítěk; Theil= delni.

theilbar deljiv, razdeljiv, razdélěn.

Theilbarkeit *f.* deljívost.

Theilchen *n.* delěk, delčěk, koščěk.

Theildividend *m.* delski dividend.

theilen deliti, ločiti, krojiti; razdeliti, razločiti, razkrojiti; *impf.* razdeljevati, razločevati, razkrájati; (auf Halbscheid) poloviti; razpoloviti, razpolovičiti; (dividieren) deliti, razštévati; ich theile deine Ansicht nicht nisem tvoje misli; sich — deliti se, cépiti se; razdeliti se, razcepiti se; (v. Bergen) razhájati se.

Theilen *n.* deljenje, delitěv.

Theiler *m.* delilěc, delitelj, razdeljeválěc; —in *f.* delilka, delíteljica, razdeljevalka.

Theilgenosse *m.* sodeležnik, udeležitelj.

Theilgenossenschaft *f.* sodeléžnost; spolovina.

Theilhaber *m.* s. Theilnehmer.

theilhaft s. theilhaftig.

theilhaftig deležěn; — werden udeležiti se, *impf.* udeleževati se; — sein deležěn biti (sem), delež iméti (imám).

Theilhaftigkeit *f.* deléžnost.

Theilhaftmachung *f.* udeléžba.

Theilliste *f.* delni imenik.

Theilnahme *f.* deležnost, udeležba; s. Mitgefühl.

theilnahmslos brez usmiljenja, brez sočutja. [čutěn.

theilnehmend deležěn; usmiljen, so-

Theilnehmer *m.* sodeležnik, udeležitelj; (einer Gemeinschaft) továriš, zadružnik; —in *f.* sodeléžnica, udeležiteljica.

Theilregel *f.* razdélbeno pravilo.

theils *adv.* nekaj, nekoliko, déloma.

Theilung *f.* delítěv, razdelítěv, razdélba.

Theilungskraft *f.* delilnost.

Theilungspunkt *m.* delíšče.

Theilungsverfahren *n.* razdélbeno postópanje.

Theilungsvertrag *m.* razdélbena pogodba.

Theilungszeichen *n.* delílo; (Interpunctionszeichen) ločnica, prepona, ločilo.

theilweise *adv.* nekaj, nekoliko, déloma, v posamičnih delih.

Theke *f.* pisanka, pisni zvezěk, pisna knjižica.

Thema *n.* predmet, stvar (-í); (Aufgabe) naloga; (Stoff) snov (-í), tvarína; (Inhalt) vsebína, sodržaj; (gramm.) osnova.

Theogonie *f.* bogorodje, teogonija.

Theokratie *f.* božja vlada, bogovlada, teokracija.

theokratisch bogovláděn, teokratičěn, teokratski.

Theolog *m.* bogoslóvěc, teológ.

Theologie *f.* bogoslovje, teologíja.

theologisch bogosloven, bogoslovski, teológičěn; —es Seminar duhovno semenišče, bogoslóvnica.

theoretisch teorétičěn.

Theorie *f.* teoríja.

Therapeut *m.* zdravník, terapévt.

Therapie *f.* zdravilstvo, terapíja.

Theresienorden *m.* red Marije Terezije.

Theriak *m.* teriják.

Theriakgeist *m.* terijákověc.

Therme *f.* topli vir; gew. Thermen *pl.* toplice *pl.* [(*phys.*).

Thermoelement *n.* termoelektrični člen

Thermometer *n.* toplomér, gorkoměr, termometěr.

thermometrisch toplomérěn, toplomérski, termométerski.

These *f.* stavěk, rek; (in der Metrik) poniz, šibki od. nenaglašeni del stope.

Thesis *f.* s. These.

theuer drag, dragocén; (wert, lieb) drag, ljub, mil; wie —? po čem? koliko veljá? — machen dražiti; podražiti; zu — kaufen okupiti se.

Theuerste *m.* predragi, preljubi; — *f* predraga, preljuba.

Theuerung *f.* dragínja.

Thier *n.* žívál (-i); *coll.* živád (-i), živádina; (Vieh) živína; (Raub—) zver (-í); *coll.* zverina, zverjád (-i), zverjádina; zahmes — pitoma od. domača žival (-i); wildes — divja žival; *coll.* divjáčina, divjína; (Stück Hausvieh) živínče (-ta), rep; zum — werden požívíniti se, zagovédniti; Thier= živalski; živínski; zverski, zverínski. [děn.

thierähnlich živali podoběn; zagove-

Thierarzneikunde *f.* živinozdravilstvo.

Thierarzneischule *f.* živinozdravniška učílnica, učílnica od. šola za živinozdravníke.

Thierarzt *m.* živinozdravník, zdravnik za živíno.

Thierchen *n.* živalca.

Thierfleisch *n.* živálsko mesó.

Thiergarten *m.* zverinják, obora.

Thiergeschlecht *n.* živalsko pléme (-éna), živalski razpol.

Thierhaar *n.* dlaka.

Thierheilkunde *f.* s. Thierarzneikunde.

thierisch živalski, živinski, zagoveděn; ein —es Leben führen živeti po živínsko od. kakor živina.

Thierkampf *m.* zverinski boj, boj z zvermí.

Thierkreis *m.* zverínski krog.

Thierlehre *f.* nauk o živalstvu.

Thiermensch *m.* živinski člověk, zagovédnež.

Thierquäler *m.* mučítelj živalij.

Thierquälerei *f.* trpínčenje živalij.

Thierreich *n.* živalstvo.

Thierschinder *m.* konjedéréc, konjáč, mrháč.

Thierseele *f.* živalska duša.

Thierstimme *f.* živalski glas.

Thierstück *n.* narisana žival (-i).

Thierwelt *f.* živalstvo.

Thon *m.* glina; il, ílovica; Thon- glinén, prstén.

Thonboden *m.* glinovina, ílověc, ílovnata tla (tal) *pl.*

Thoneisenstein *m.* glinovnati železověc.

Thonerde *f.* glínica, glina, ílovica.

thönern glinén, ilovnat, ilovčěn, prstén, lončén.

Thongeschirr *n.* lončéna posóda.

Thongrube *f.* ílovnica, glinénica, glině́k.

thonig ilnat, ílovnat, glinat.

Thonschiefer *m.* škriljavěc.

Thonstein *m.* glínověc.

Thonware *f.* glinasti izdelěk.

Thonzelle *f.* prsténi piskrěc.

Thor *m.* bedák, ábotnik, nespametnik, neúmnež, glumpěc, gumpěc.

Thor *n.* vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; Garten— vrlína, vrníla; Thor- vratni.

Thorbeschließer *m.* vratár.

Thorflügel *m.* vrátnica.

Thorgeld *n.* vratarína.

Thorglocke *f.* zvoněc nad vrati, hišni zvoněc.

Thorheit *f.* ábota, bedarija, nespámet (-i), nespámetnost, budálost.

thöricht ábotěn, nespámetěn, bedast, neúměn, budálast.

Thörin *f.* ábotnica, nespámetnica, neúmnica.

Thorschließer *m.* s. Thorbeschließer.

Thorschluss *m.* zapor vrât.

Thorsteher *m.* vratár.

Thorwärter *m.* vratár; —in *f.* vrataríca.

Thorwache *f.* straža pri vratih.

thorweit na stežáj odprt.

Thran *m.* ribja mast (-í).

Thräne *f.* solza, sraga; *dem.* solzica; (Tropfen) kaplja; mit —n in den Augen s sólznimi očmí; in —n ausbrechen zjókati se, zajokati, solze zalijó komu oči, solze ga polijó; Thränen- solzni.

thränen solzéti, solziti se, solze prelivati od. točiti.

Thränenbach *m.* potok solz od. solzá.

Thränenbein *n.* solznica.

thränenbenetzt solzěn, s solzámi polít.

Thränendrüse *f.* solzna žleza.

Thränenfistel *f.* solzílka.

Thränenfluss *m.* pretákanje solz od. solzá, jok, solzotók.

Thränengang *m.* solzovod.

Thränengefäß *n.* solznica.

thränenlos brezsólzěn, neobjókan, brez solz od. solzá

Thränenstrom *m.* potok solz od. solzá.

Thränenthal *n.* solzna dolina, dolina solz.

Thron *m.* prestol, tron; Thron- prestolni.

Thronbesteigung *f.* nastop vlade od. vladanja; seit seiner — kar je začel vladati, kar je zasedel prestol.

Thronbewerber *m.* kdor se poganja za prestol, prisojevalěc prestola.

thronen vládati, gospodovati; kraljevati, carovati.

Thronentsagung *f.* odpóved (-i) prestolu.

Thronerbe *m.* cesarjev naslednik, cesárjevič; kraljev naslednik, králjevič.

Thronfolge *f.* naslédstvo, prestolonaslédstvo.

Thronfolger *m.* naslédnik, prestolonaslédnik; —in *f.* naslédnica, prestolonaslédnica.

Thronhimmel *m.* nebo.

Thronrede *f.* prestolni govor.

Thronsaal *m.* prestolna dvorana.

thun délati, činiti; storiti, učiniti, narediti; *impf.* učinjati, naréjati; (beginnen) počéti (-čnem), *impf.* počénjati; (setzen, stellen) dejáti od. deti (denem), postáviti; *impf.* dévati, postávljati; es thut mir leid žal mi je; was ist nun zu — kaj mi je zdaj početi od. storiti? einen Schuss — streliti; eine Bitte — poprositi; gesagt, gethan kakor je rekel, tako je storil; (sich verhalten) délati se, obnášati se, ravnati se; groß — bahati se, napihovati se.

Thun *n.* dejanje, ravnanje, početje, delo; das — und Lassen delo in nedelo, dejanje in nehanje.

Thunfisch *m.* tun.

Thunichtgut *m.* nepridiprav, malopridnež.

thunlich mogoč, možěn; —st größte kar največ more.

Thunlichkeit *f.* mogočnost, možnost; nach — kolikor je mogoče.

Thür *f.* duri od. dveri *pl. f.*; (Thor) vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; bei offener — pri odprtih durih.

Thürangel *f.* tečáj, stožér, stežáj.

Thürband *n.* nasajalo, spôna.

Thürfenster *n.* okno v dverih.

Thürflügel *m.* dvérnica, dúrnica, vrátnica.

Thürfutter *n.* oboj, obkláděk, paž.

Thürgerüst *n.* podboj.

Thürgesims *n.* naddúrna polica.

Thürhaken *m.* s. Thürangel.

Thürhüter *m.* vratár; —in *f.* vrataríca.

Thürklammer *f.* vénge *pl.*

Thürklinke *f.* kljuka.

Thürklopfer *m.* klepálo, klepáj, trkalce (na vratih).

Thurm *m.* stolp, turěn; (Glocken—) zvonik; *dem.* stolpič, turnčěk.

Thürmchen *n.* stolpič, turnčěk.

thürmen kopíčiti, na kupe skládati od. nasípati (-am u. -sípljem), gramáditi; nakopičiti, nasuti (-sujem u. -spem); sich — kipéti, kopíčiti se, kvišku moléti.

Thürmer *m.* čuváj na zvoniku.

Thurmfalke *m.* postólka, mokosévka.

Thurmfenster *n.* lina (v zvoniku).

thurmförmig stolpast.

thurmhoch visok kakor stolp.

thurmig stolpěn, mnogostolpěn.

Thurmknopf *m.* jábelko na zvoníku.

Thurmratsche *f.* drdrač.

Thurmschwalbe *f.* s. Mauerschwalbe.

Thurmuhr *f.* ura na zvoníku, túrnska ura, cerkvéna ura.

Thurmwächter *m.* čuvaj na zvoníku.

Thüröffnung *f.* vrata *pl.*; (im Zaune) vrzel (-i).

Thürpfoste *f.* podbój, pokónčnik, rožáněc, stružáj, stožánje, vangěr, bangar; (beim Hofthor) veréja.

Thürriegel *m.* zapáh, zatík, zásova.

Thürschloss *n.* ključávnica.

Thürschlüssel *m.* ključ od dverij od. od vrat.

Thürschwelle *f.* prag.

Thürsteher *m.* vratár.

Thürstock *m.* s. Thürpfoste.

thürweit na stežáj odprt; *adv.* na stežáj.

Thürwinkel *m.* zadvérje, zadvérnik.

Thymian *m.* máterna dušica.

Thyrsusstab *m.* trsník.

Tiara *f.* pápeževa krona, tiára.

tief globok; (niedrig) nizěk; (v. Farben) zamólkěl, teměn; (vom Schnee) debel, visok; —e Nacht trda noč; (v. Augen) vdrt, vpaděl; (v. Schlaf) trděn; — gekränkt močno od. hudo užaljen.

tiefäugig vpadlih od. vdrtih očíj.

tiefbeschämt hudo osramočen.

Tiefblick *m.* bistri pogled.

Tiefe *f.* globočína, globína; (Eigenschaft) globokost; (grundlose —) brezdno, prepad, globél (-i); (im Wasser) krnica, tolmún; otón, globódnica.

Tiefebene *f.* nižína, nizka raván (-i).

Tiefgang *m.* globoka hoja od. gaz (-í).

tiefgebeugt ves potrt od. pobit.

tiefgehend globokogázěn.

tiefgelehrt zelo učen.

tiefinnig živ, preživ.

Tiefland *n.* nižavje.

tiefliegend nizěk, nizko ležeč.

Tiefsinn *m.* zamíšljenost; globokoúmje, globokomíselnost; globoka misěl (-i).

tiefsinnig zamišljen; globokoúměn, globokomiseln.

Tiefthal *n.* globoka dolína; draga, deběr (-i).

Tiegel *m*. lonĕc, topilnik; (Rain) koza; *dem*. kozica.
Tiger *m*. tigĕr; Tiger= tigrov.
tigerfarbig tígrast.
Tigerkatze *f*. tígrasta mačka.
Tigerweibchen *n*. tígrica, tígrovka.
tilgen pokončati, uníčiti, ugonobiti, zatreti (-trem u. -tarem); *impf*. pokončevati, uničevati, zatírati; (Schuld) poravnati, poplačati, razdolžiti.
Tilgung *f*. pokončanje, pokončevanje, uníčenje; poravnava, razdolžitĕv.
Tilgungsfonds *m*. razdolžni zalog.
Timotheusgras *n*. mačji rep.
Tinctur *f*. mokrína, razmok, tinktúra.
Tinte *f*. tinta; (schwarze) črnilo; (rothe) rdečilo; Tinten= tintni.
Tintenfass *n*. tíntnik, črnílnik.
Tintenfisch *m*. sípa, riba črnica.
Tintenklecks *m*. ceják, štrkljej, madež.
Tintenstein *m*. črnilĕc.
Tirade *f*. krotovíčnica, tiráda.
Tisch *m*. miza; (Essen) obéd; (Gäste) omízje; Tisch= mizni, namizni, pomizni.
Tischblatt *n*. mizna plošča.
Tischdecke *f*. (namizni) prt, krúšnica.
Tischdecker *m*. pogrinjálĕc.
tischen s. auftischen.
Tischgänger *m*. jedĕc.
Tischgast *m*. gost.
Tischgebet *n*. molitĕv pred jedjo, molitĕv po jedi.
Tischgedeck *n*. namizje, pomízje. [jedi.
Tischgenosse *m*. továriš od. drug pri
Tischgeräth *n*. namízna opráva od. posoda.
Tischgesellschaft *f*. omízje, omizna —, obedna družba.
Tischkorb *m*. žličnik, žličnjak.
Tischlade *f*. míznica.
Tischler *m*. mizár, stolár; Tischler= mizárski, stolárski. [stvo.
Tischlerhandwerk *n*. mizárstvo, stolár-
Tischlerin *f*. mizarica.
Tischlerwerkstätte *f*. mizárnica.
Tischschrank *m*. míznica.
Tischtuch *n*. (namizni) prt, krúšnica.
Tischwäsche *f*. namizna prtenina, — oprava, namízno perílo.
Tischwein *m*. namízno vino.
Tischzeit *f*. čas za obed. [oprava.
Tischzeug *n*. namízje, pomizje, namizna
Titel *m*. naslov, imé (-na); (Aufschrift) napis, nadpis; Rechts— pravno ime; unter welchem — s katerim imenom, pod katerim imenom, po katerem pravnem imenu; Titel= nazovni; načelni, naslovni.
Titelblatt *n*. naslovni od. načelni list.
titellos breznaslovĕn, brez naslova.
Titular= nazovni, častni.
Titulatur *f*. častno imenovanje, — nazívanje, titulatura.
titulieren imé od. naslov dati (dam), nazvati (-zovem); *impf*. imé od. naslov dajati, nazívati.
Toast *m*. napítnica, zdravica; einen — ausbringen napiti (-pijem), nazdraviti; —e ausbringen napívati, nazdrávljati.
toben razgrájati, razsájati, divjati, besnéti, rojiti, rohnéti; (tosen) bučati (-ím), bobnéti, šuméti, vršéti; (vom Meere) vréti (vrem), kipéti, búrkati.
Toben *n*. hrup, šundĕr, polom, razsajanje, divjanje; šum, šuménje; vrenje, kipénje. [gota.
Tobsucht *f*. razgrajavost, besnost, to-
tobsüchtig razgrajav, besĕn, togotĕn.
Tochter *f*. hči (hčere); *dem*. hčerka, hčérica; Tochter= hčerin, hčerni.
Tochterkind *n*. hčerin otrok.
Tochterkirche *f*. podrúžna cerkĕv.
Tochtermann *m*. zet.
Tochterpfarre *f*. podrúžnica.
Tochtersprache *f*. jezik, ki izvira iz druzega, z. B. das Italienische ist eine — des Lateinischen italijanščina izvira iz latinščine.
Tod *m*. smrt (-i); (d. Sterben) umretje, umíranje; zum —e verurtheilen na smrt obsoditi; mit dem —e abgehen umreti (-mrem u. -mrjem), v večnost se preseliti; er ist des —es izgubljen je, po njem je; den — anthun umoriti, usmrtiti. [bĕn.
todähnlich kakor smrt, smrti podo-
todbringend smrtĕn, smrtonósĕn.
Todes= smrtni.
Todesangst *f*. strah pred smrtjo.
Todesanzeige *f*. smrtno naznanilo, naznanilo smrti od. o smrti.
Todesart *f*. smrt (-i), način smrti.
Todesbotschaft *f*. sporočilo o smrti.

Todesengel *m.* smrtni angelj, angelj smrti, smrt (-i).
Todeserklärung *f.* proglasitěv od. proglašenje za mrtvega.
Todesfall *m.* s. Todfall.
Todesfurcht *f.* s. Todesangst.
Todesgang *m.* hoja v smrt.
Todesgefahr *f.* smrtna nevárnost.
Todesjahr *n.* leto smrti.
Todeskampf *m.* boj s smrtjo, smrtna težáva.
todesmuthig proti smrti poguměn.
Todesschweiß *m.* smrtni pot od. znoj, smrtne srage *pl.*
Todesstrafe *f.* smrtna kazěn (-i); mit der — belegen na smrt od. v smrt obsoditi. [ura.
Todesstunde *f.* smrtna od. poslédnja
Todestag *m.* dan (dneva) smrti.
Todesursache *f.* vzrok smrti.
Todesurtheil *n.* smrtna obsódba, obsodba na smrt.
Todeswunde *f.* smrtna rana. [slučaj.
Todfall *m.* smrt (-i), umrétje, smrtni
Todfallsaufnahme *f.* zapis za mrlíčem.
Todfeind *m.* zakléti sovražnik.
Todfeindschaft *f.* smrtno od. zakléto sovraštvo.
todkrank na smrt od. za smrt bolěn.
Todsünde *f.* smrtni greh.
todt mrtěv, umrl; — werden umréti (-mrem u. -mrjem); für — halten za mrtvega iméti (imám); — verwunden na smrt od. smrtno raniti.
Todte *m.* mrlič, mrtvec; (der Verstorbene) pokojnik, rajnik.
Todte *n.* mrlína, mrhovína.
tödten smrtíti, ubíjati, moriti; usmrtiti, ubíti (-bijem), umoriti; s. abtödten.
Todten= mrtváški, mrliški.
Todtenacker *m.* pokopališče, grobíšče, grobje, mrtvíšče.
Todtenamt *n.* črna od. zadúšna maša, zadušnica; (nach acht Tagen) osmína, osmi dan (dnéva); (nach einem Jahre) oblétnica.
Todtenanzeige *f.* s. Todesanzeige.
Todtenbahre *f.* mrtvaški oděr; (Tragbahre) nosíla *pl.*
Todtenbegängnis *n.* mrtvaški sprevod, pogreb.
Totenbeschau *f.* mrtvaški od. mrliški ogled, mrtvaško od. mrliško ogledovanje.
Todtenbeschauer *m.* mrliški od. mrtvaški ogledník.
Todtenbett *n.* smrtna postelja, — postel (-i).
todtenblaſs bled kakor smrt. [lih
Todtenbuch *n.* knjiga od. mática umr-
Todtengeläute *n.* zvonjenje mrliču.
Todtengeleite *n.* pogrebni sprevod.
Todtengerippe *n.* s. Skelet.
Todtengeruch *m.* mrtvaški duh, duh po mrtveci.
Todtengerüst *n.* mrtvaški oděr.
Todtengewölbe *n.* grobnica.
Todtenglocke *f.* mrtvaški zvon, navček.
Todtengräber *m.* grobár, mrtvár, grobnik; Todtengräber= grobárski, mrtvárski.
Todtengruft *f.* rakěv; grópnica.
Todtenhügel *m.* gomíla, mogíla.
Todtenkäfer *m.* grobár. [nica.
Todtenkammer *f.* mrtvášnica, krst-
Todtenklage *f.* žalovanje za umrlim.
Todtenkleid *n.* mrtvaška obleka.
Todtenkopf *m.* mrtvaška glava.
Todtenkopfschwärmer *m.* smrtoglávec.
Todtenlied *n.* pogrebna pesěn (-i).
Todtenliste *f.* imenik od. spisěk umrlih.
Todtenmahl *n.* sedmína, karmina.
Todtenmarsch *m.* pogrebni sprevod; (Trauermarsch) pogrébna koráčnica.
Todtenmesse *f.* s. Todtenamt.
Todtenofficium *n.* bile *pl.*
Todtenopfer *n.* zadúšbina, zadúšnica.
Todtenreich *n.* kraljestvo od. dežela mrtvih.
Todtensarg *m.* krsta, rakěv.
Todtenschein *m.* smrtni od. mrtvaški list, mrtvál (-i).
Todtenschlaf *m.* smrtno spanje; (Schlafsucht, Lethargie) mrtvíca.
Todtenschrein *m.* s. Todtensarg.
Todtensonntag *m.* tiha nedelja.
Todtenstille *f.* grobna tihota od. tišina.
Todtenträger *m.* pogréběc, mrtvonósěc.
Todtentuch *n.* rakno, mrlák, mrtvaški prt.
Todtenuhr *f.* kukěc.
Todtenvogel *m.* skovík, pojata, mrtváška ptica.

Todtenzettel *m.* mrtvaški list.
Tödter *m.* morílec, ubijalec; —in *f.* morílka, ubijálka.
todtgeboren mrtev rojen.
tödtlich smrten, smrtonosen.
Todtschlag *m.* ubój, pobój, ubójstvo.
todtschlagen ubíti (-bíjem), pobíti; *impf.* ubíjati, pobíjati.
Todtschläger *m.* ubijálec, pobijálec, ubojnik; —in *f.* ubijálka.
todtschießen ustreliti.
Tödtung *f.* usmrtítev, usmrčenje; (e. Urkunde) uničenje, amortizacija.
Toga *f.* toga.
Toilette *f.* opráva, naprava, toaléta; — machen oprávljati se, naprávljati se.
Toise *f.* francoski sežènj.
tolerant strpljiv, potrpljiv (v verskih zadevah), tolerántěn.
Toleranz *f.* (verska) strpljivost, toleránca.
Toleranzedict *n.* razglas verske strpljivosti.
tolerieren trpéti, prenášati.
toll besěn, divji, zloběn; (v. Thieren) stekěl; (närrisch) nor, noroglav, blazěn; — werden steči (stečem).
tolldreist do besnosti predrzěn.
Tollhaus *n.* bláznica, noríšnica.
Tollhäusler *m.* norec, blazěn (-ega).
Tollheit *f.* besnost, besnoča, zlobnost.
Tollkirsche *f.* *(Atropa belladona)* volčja črešnja od. jágoda, paskvica.
Tollkopf *m.* noroglavec.
tollköpfig noroglàv.
tollkühn predrzěn, nespámetno drzěn.
Tollkühnheit *f.* predrznost.
Tollsucht *f.* togotljivost.
Tollwuth *f.* razkáčenost, jarost, besnost; (von Thieren) steklost.
tollwüthig razkačen, jar, besěn; stekěl.
Tölpel *m.* tepec, tumpec, butec, butelj (-na), durè (-éta), bezjak, šutec, bedák, bebec, štorklež; (Cretin) topoglavec.
Tölpelei *f.* budálost, bedaríja.
tölpelhaft budálast, bedast, butast, bébast, štorklast.
Tomback u. **Tombak** *m.* rdeča med (-í), tombak.
Ton *m.* glas, zvok, ton; (d. Glocke) žvenk; (Accent) naglas, poudárek, akcent; der gute — lepo vedénje, dobri ton; den — angeben prvovati, voditi, prvák biti (sem).
Tonangeber *m.* prvák, vodítelj.
Tonart *f.* glasbena vrsta, način tona.
Tondichter *m.* skladátelj, skladálec.
tönen donéti, zvenéti, bobnéti, glasiti se; (von d. Glocke) peti (pojem), bučati (-ím), donéti.
tönend doneč, zveneč, bučeč.
Tonhöhe *f.* višina tonov.
Tonkunst *f.* glasbena umételnost, glasba.
Tonlehre *f.* nauk o glasbi, glasbeništvo.
Tonleiter *f.* léstvica tonov.
Tonmaß *n.* glasomérje.
Tonmesser *m.* glasomér.
Tonne *f.* kad (-í), sod, bačev; *dem.* sodec, sodček.
Tonnenbirne *f.* tépka.
tonreich zvočěn, glasěn, blagoglasěn.
Tonsatz *m.* skladba.
Tonsetzer *m.* skladátelj, skladálec.
Tonspieler *m.* godec.
Tonstück *n.* skladba.
Tonsur *f.* tonzúra.
Tonzeichen *n.* sekírica, nota.
Topas *m.* topaz.
Topf *m.* lonec, piskěr, grnec; *dem.* lonček, piskrec.
Topfen *m.* skúta, žmítek.
Töpfer *m.* lončár, piskrár; Töpfer- lončárski.
Töpferarbeit *f.* lončársko delo.
Töpfererde *f.* glína, ílovica, lončárski il.
Töpferhandwerk *n.* lončarstvo, lončaríja.
töpfern lončén.
Töpferofen *m.* ožága.
Töpferscheibe *f.* lončárski krog.
Töpferthon *m.* s. Töpfererde.
Töpferware *f.* lončársko blago, lončenína.
Topfkuchen *m.* pečenják.
Topflecker *m.* piskrolízec, sladkosnédež.
Topfschrank *m.* polica (za lonce).
Topik *f.* tópika.
topisch krájevěn.
Topograph *m.* krajepisec, topograf.
Topographie *f.* krajepís, topografija.
topographisch krajepisěn, topografičěn, topografski; —e Beschreibung krajepisni očrt.

topp *interj.* dobro, veljá, mož beséda.
Torf *m.* rupa, šota; **Torf**= šotni.
Torfboden *m.* mahovje, ozíbi *pl.*
Torfbruch *m.* šotíšče.
Torferde *f.* šota, šótnica, sušna zemlja.
Torfgräber *m.* šotar.
Torfgrund *m.* šotišče.
torfig šotnat.
Torfmoor *n.* grez (-i), ozíbi *pl.*
Tornister *m.* telečák, tobólĕc, vojaška torba, torníster.
Torsionsfestigkeit *f.* sukoporna trdnost *(phys.)*.
Torte *f.* torta.
Tortenbäcker *m.* tortar; (Zuckerbäcker) sladčičar.
Tortur *f.* muka; (Instrument) mučílo; s. a. Folter.
tosen vršéti, šuméti, bobnéti, hruti (hrujem), vreti (vrem).
Tosen *n.* vršénje, hrušč, šuménje, šum.
tosend vršèč, šumèč.
total *adj.* popoln, vĕs, skupĕn; celótĕn; *adv.* popólnoma, čisto vse, do čista, iz korenine.
Totalaufwand *m.* vsi potroški *pl.*, vsa potrata.
Totalausweis *m.* skupi izkaz.
Totaleffect *m.* celotni učinĕk.
Totalität *f.* popolnost, skupnost; celóta.
Totalsumme *f.* skupni znesĕk, skupna vsota.
Totalvermögen *n.* vse premožénje.
Touche *f.* škropilo.
Touchebad *n.* škropilna kopel (-i).
Tour *f.* kolobár; obhod; (Reihe) red, vrsta; *fig.* kos.
Tourist *m.* potopísĕc; hribolázĕc, turist.
Tournüre *f.* obrat.
Trab *m.* dír, dírĕk, topot, drnĕc.
Trabant *m.* spremljeválĕc, sprevódnik; (Stern) sprémnica, premíčnica, sopremíčnica.
traben dirjati, v dirĕk jezditi od. jahati, topotáti (-ám u. topóčem).
Traber *m.* dirjalĕc.
Trabritt *m.* dírĕk, dírka, dirja.
Trace *f.* s. Entwurf, Richtung.
Tracht *f.* noša, nošnja; (Façon) kraj; (Last) bréme (-éna), bútara, tovor, narámĕk.
trachten iskati (iščem) česa, potegovati se za kaj, upírati se, hrepenéti, hlepéti, prizadévati si za kaj; nach d. Leben — po življénji streči (strežem).
Trachten *n.* prizadéva, prizadévanje, hrepenénje, hlepénje, trud; sein Dichten und — njegove misli in želje, vse njegovo prizadévanje.
trächtig nosĕn; (von Thieren) brej; —e Kuh telna krava; —e Stute žrebna od. žrebetna kobila; —es Schwein sprasna svinja; — machen obréjiti, ubréjiti; — werden obréjiti se, ubréjiti se.
Trächtigkeit *f.* nosnost, brejost.
Trachyt *m.* trahít.
tracieren (eine Straße) mériti; odmériti, izmériti; s. a. abstecken, entwerfen.
Tract *m.* kos od. del poslopja, hišni oddélĕk.
Tractament *n.* (Schmaus) pojédina, gostaríja, gostí *pl.*
Tractat *m.* pogódba, dogovor; (Unterhandlung) pogájanje, pogovor; (Abhandlung) razprava, spis.
Tracteur *m.* s. Traiteur.
tractieren gostiti, gostovati; pogostiti; *intr.* pogoditi se, dogovoriti se; *impf.* pogájati se, dogovarjati se.
Tradition *f.* ustno izročílo od. sporočílo.
Trafik *f.* prodája, trafíka.
Trafikant *m.* prodajálĕc, trafikánt.
Trag= nosni, prenósni.
Tragaltar *m.* nosni od. prenósni oltár.
Tragant *m.* kozlínĕc, tragant.
Tragarm *m.* naročaj, naročje.
Tragbahre *f.* nosíla *pl.*, nosílnica.
Tragbalken *m.* bruno, brvno, tram; podslómba, podpóra.
Tragband *n.* obrámnica, prerámnica, narámnica, oprt, oprta; (in d. Zimmermannskunst) prekláda.
tragbar nosĕn, prenósĕn; (fruchtbringend) rodovít, rodovitĕn, plodovit, plodĕn, rodĕn.
Tragbaum *m.* oplen; polza.
Tragbett *n.* prenósna postelja.
Trage *f.* nosílo, nosílnica.
träge len, zaníkarĕn, tožljiv, umánj; gingav.
Träge *m.* lenúh, zaníkarnež, tožljivĕc, lenè (-éta); — *f.* lenúhinja, tožljivka.
tragen nesti, nositi; (zu — pflegen) nosévati; ich werde — ponesem; (halten) držati (-ím); (Früchte) roditi, sad

nositi; (v. Thieren) breja biti (sem); — helfen odnášati; (Nutzen) nesti, dajati (dajem), donašati, koristiti, prídovati; (auf den Händen) péstovati; Bedenken — pomišljati se, pomišljevati, oprézovati; (ins Buch) zapísati (-píšem), *impf.* zapisovati; Verlangen — želeti; Rechnung — einer Sache v mar od. v poštev jemati (jemljem) kaj.

Träger *m.* nosěc, nosílěc, nosáč; (Hosen—) obrámnica, oprta, oprtávnica; —in *f.* nosílka.

Tragering *m.* s. Tragring.

Trägerlohn *m.* nosnína.

Tragesel *m.* tovorílěc, továr, samár.

Tragfähigkeit *f.* nosílnost.

Trägheit *f.* lenoba, tožljivost, zaníkarnost; (Beharrungsvermög.) vztrajnost.

Traghimmel *m.* nebó.

Tragiker *m.* tragik.

tragikomisch žalostnosmešěn, tragikomičěn.

tragisch žalostěn, tragičěn.

Tragkorb *m.* oprtávni koš, obramni od. naramni koš, krošnja; (Handkorb) košárnica, canja, jerbaščěk.

Tragkraft *f.* nosílnost.

Tragkranz *m.* svitěk.

Tragöde *m.* igralěc v žaloígrah od. v tragedijah.

Tragödie *f.* žaloígra, tragedija.

Tragpfeiler *m.* podpora, steběr, podslomba.

Tragriemen *m.* narámnica, obrámnica, oprta, oprtávnica, oprtnica.

Tragring *m.* svítěk.

Tragspritze *f.* prenosna brizgálnica.

Tragstange *f.* povérék.

Tragvermögen *n.* nosílnost.

Tragweite *f.* sežáj, nošaj; (Schußweite) streljáj; die Sache hat eine große — reč daleč sega.

Tragwulst *f.* svitěk.

Train *m.* vlak, trên.

trainieren s. hinhalten.

Trainvorschrift *f.* vozni predpis.

Traiteur *m.* gostilničar, traktêr.

Trambaum *m.* bruno, brvno, tram; (viereckig) porézaněc.

Tramp *m.* copot, topot.

Trampel *m.* štorkla, avša.

trampelig okorěn, štorklast, štorast.

trampeln copotáti (-ám u. copóčem), topotáti, ceptáti, ob tla biti (bijem).

Trampelthier *n.* dvogrbi velblód, baktrijánska kaméla.

Tranchée *f.* prekóp, rov.

tranchieren rezati (režem); razrézati, razkrójiti.

Tranchiermesser *n.* véliki nož, rezálnik.

Trank *m.* pijača, pilo, pit (-i); (Trinken) pítje.

Tränke *f.* napoj; (Ort) pojílo, napajališče, korito.

tränken napojiti, piti dati (dam); *impf.* napájati, piti dajati (dajem); (v. Regen) pojíti, močiti; napojiti, namočiti; *impf.* napájati, namakati; (Papier) napustiti, razmočiti; *impf.* napúščati, razmákati.

Tranksteuer *f.* davěk od pijače.

Tränktrog *m.* koríto.

Transaction *f.* poravnava, pogodba, dogovor.

transalpinisch zaplaninski, transalpinski.

transatlantisch prekomorski, zamorski, transatlantski.

transcendent preséžěn.

transferieren prenesti (-nesem), predéti u. predejáti (-denem), premakniti; *impf.* prenášati, predévati, premíkati; (Person) prestáviti, premestiti; *impf.* prestávljati, preméščati; (Versammlg.) preložiti, *impf.* prelágati.

Transferierung *f.* prenos; prestava, premestítěv.

transformieren s. umgestalten.

Transgressiv *m.* prestopni način.

transitiv prehajálěn; —es Zeitwort prehajalni glagol, prehajálnik.

Transito *m.* prevoz, prevožnja.

Transitohandel *m.* prevózna kupčija.

transitorisch prehóděn, začasěn.

Transitozoll *m.* prevoznína.

Translation *f.* prevod, prestava.

Translator *m.* prelagátelj, prestavljálěc, prevajálěc.

translocieren premestiti; *impf.* preméščati, premestovati.

transmontan zagorski, prekogorski.

Transmutation *f.* prestava.

transparent prosévěn, prosójěn.

Transparent *m.* prosévni od. prosojni napis, transparent.

Transport *m.* prevoz, prevožnja; (in d. Rechnung) prenos; Transport= prevozni, prenosni.

transportabel prevózěn, prenosěn.

Transporteur *m.* prenašalěc, kotomér, transportêr.

transportieren prepeljáti (-ám u. -péljem), odpraviti; *impf.* prevážati, prepeljávati, odprávljati; prenesti, *impf.* prenášati.

Transportkosten *pl.* prevoznina, voznina.

Transportmittel *n.* vozílo.

Transposition *f.* prestava, transpozicija.

Transsubstantiation *f.* prememba bistva.

transversal prečěn, popréčěn.

Transversale *f.* préčnica, popréčnica.

Trapez *n.* trapéc.

Trapist *m.* trapíst.

Trapp *m.* sled, stopinja.

Trappe *f.* dróplja.

trappeln drobnéti; ceptáti, copotáti.

Trassant *m.* izdalěc menice, trasánt.

Trassat *m.* trasát.

trassieren menico izdáti (-dam), trasírati.

Tratte *f.* izdana menica, trata.

Traube *f.* grozd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje; (mit bläulich=rothen Beeren) gnêd; (ohne Beeren) ozóběk, ozobán grozd; Dolden— češúlja; —n lesen trgati, brati (berem); Trauben= grozdni; trtni.

traubenartig grozdast.

traubenförmig s. traubenartig.

Traubengeländer *n.* brajda, brajdišče.

Traubenhaut *f.* grózdnica.

Traubenhyacinthe *f.* grozdnati hijacint, hruščica.

Traubenkirsche *f.* čemž, crensa.

Traubenlese *f.* trgatěv, trganje, branje, bendíma.

Traubenleser *m.* bralěc, trgalěc, trgáč; —in *f.* bralka, trgalka.

traubenreich grozdnat.

Traubensaft *m.* vinski sok, maščina; (Wein) vinska kaplja, vino.

Traubenschimmel *m.* trtna plesěn (-i).

Traubenstiel *m.* pecělj.

Traubenstock *m.* trs, vinska trta.

Traubenzucker *m.* grozdni sladór.

traubig grozdnat, grozdàt.

trauen poročiti, venčati; *impf.* poróčati, poročevati; (glauben) zaúpati, vero dati (dam), zanesti (-nesem) se; *impf.* zanášati se, verovati; sich — upati si, drzniti se.

Trauer *f.* žal (-i), žalovanje; žalost; die — anlegen v črno se obleči; Trauer= žalni, žalovalni; črni.

Traueranzug *m.* črna od. žalovalna obleka.

Trauerbotschaft *f.* žalostno naznanilo.

Traueressen *n.* sedmína, karmina.

Trauergedicht *n.* žalostínka.

Trauergeläute *n.* zvonjénje mrliču.

Trauergesang *m.* žalospev, žalostno petje.

Trauergewand *n.* žalna od. črna obléka.

Trauermahl *n.* sedmina, karmina, pogrébščina.

Trauermantel *m.* pogréběc.

Trauermarsch *m.* pogrebna koráčnica.

Trauermesse *f.* črna maša.

Trauermusik *f.* pogrébna od. mrtváška godba.

trauern žalovati, žalostěn biti (sem); (wehklagen) tárnati.

Trauernachricht *f.* žalostno naznanilo od. sporočilo.

Trauerrede *f.* pogrébni govor, nagrobni govor.

Trauerspiel *n.* žaloígra, tragedija.

Trauertag *m.* dan (dneva) žalosti od žalovánja.

Trauerwagen *m.* mrtváški voz.

Trauerweide *f.* vrba žalújka.

Traufe *f.* kap; (Wasser) kapnica; aus dem Regen unter die — z dežja pod kap, iz luže v mlako.

träufeln kápati (-am u. kapljem), kapljati; kaniti; (aus etwas) solzéti, muzéti, rosíti, kániti.

traufen *intr.* kápati (-am u. kapljem);

träufen *tr.* kápati, v kapljah dajati od. vlíjati; kániti.

Traufrinne *f.* žleb.

Traufstein *m.* podkapnik.

Traufwasser *n.* kapnica, strešnica.

Traufwein *m.* podčépina, podčépnica.

Traugebür *f.* poročnina.

traulich prijazěn, odkritosrčěn, domač.

Traulichkeit *f.* prijaznost.

Traum *m.* sěn, sanje *pl.*; einen — haben sanjati se komu.

Traumausleger *m.* s. Traumdeuter.

Traumdeuter *m.* razkladalĕc od. razlagalĕc sanj.
Traumbuch *n.* sanjske bukve *pl.*
träumen sanjati se komu, snívati; *fig.* blesti (bledem).
Träumer *m.* sanjávĕc, sanjáč, sanjár; —in *f.* sanjávka, sanjarica. [ski.
träumerisch sanjav, sanjavski, sanjar-
Traumgesicht *n.* prikazĕn (-i) v sanjah.
Traumwelt *f.* sanjárski svet.
traun *interi.* res, zarés.
traurig žalostĕn, otóžĕn, pobít, klavern; dreselĕn; er wird — milo se mu stori, žalost ga obide; — machen žaliti, v žalost pripravljati; užaliti, užalostiti, v žalost pripraviti. [vernost.
Traurigkeit *f.* žalost, otóžnost, kla-
Trauring *m.* poročni prstan.
Trauschein *m.* poročni list. [srčĕn.
traut premil, preljub, predrag, pre-
Trauung *f.* poróka; Trauungs- poročni, poroški.
Trauungsbuch *n.* poročna knjiga od. mática, poročne bukve *pl.*, knjiga poročénih.
Trauungsschein *m.* s. Trauschein.
Travestie *f.* smešno predélana pesĕn (-i), travestíja.
travestieren pesĕn na smeh predélati, travestovati.
Treber *f.* tropine *pl.*; (v. Malz) mlato; (v. Schmalz) troskva; (v. Getreide) otróbi *pl.*; (v. d. Hirse) mekine *pl.*; (v. d. Heide) luski *pl.*
Trebermost *m.* patoka.
Treff *m.* lop, udarĕc; s. Trèfle.
treffen zadéti (-denem), pogoditi; *impf.* zadévati; eine Wahl — izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* izbírati; Anstalten — priprave delati, priprávljati se; priprave storiti, pripráviti se; (betreffen) tikati (tíčem) se, zadévati, dostajati (-stajem) se; (enträthseln) pogoditi, uganiti; wen trifft die Schuld kdo je kriv; er hat auf ein Haar getroffen še za las ni zgrešil; einen Vergleich — pogoditi se, poravnati se; sich — prigoditi se, primériti se, pripetiti se.
Treffen *n.* bitka, boj; ein — liefern udáriti se, spopásti (-padem) se, sprijeti (sprimem) se.
treffend ugódĕn, priméršn; (betreffend) zadevĕn.
Treffer *m.* (Gewinst) dobitĕk.
trefflich *adi.* izvrstĕn, izbórĕn, jako dobĕr, vrl; *adv.* izvrstno, jako od. prav dobro.
Trefflichkeit *f.* izvrstnost, izbornost.
Trèfle franz. Treff *m.* (beim Kartensp.) želod, tref.
Treibbeet *n.* (greda) grélnica.
Treibeis *n.* srež, ledene škrlí *pl.*
Treibejagd *f.* gonja.
treiben gnati (ženem), goniti, gonjévati, tírati, poditi; (betreiben) delati, pečáti se s čim; (aufschießen) pogánjati, kliti (klijem), brstéti; (ein Rad) goniti, sukati (-am u. sučem); (nöthigen) síliti, nagánjati; Spott — zasmehovati; Scherz — šáliti se; zu Paaren — užúgati, ugnati (-ženem), ukrotiti, v kozji rog vgnati; in die Enge — súkati (sučem), privíjati, pestiti; was treibst du kaj počneš, kaj ongaviš; in die Flucht — v beg zapoditi, razkropiti; (müssig herumgehen) potíkati (-am u. -tíčem) se, potépati se, skítati se, kolovrátiti; Äste — veje odgánjati.
Treiben *n.* dejanje; počétje.
treibend gonílĕn.
Treiber *m.* gonjáč, poganjáč, pogón, pogoníč.
Treiberei *f.* tiščanje, síljenje.
Treibhaus *n.* rastlinják, grélnica.
Treibhauspflanze *f.* rastlina iz rastlinjaka.
Treibherd *m.* pretapljálnica, plavnik.
Treibholz *n.* plavljeni od. plavni les.
Treibjagd *f.* gonja.
Treibling *m.* préslica; (Bienenstock) prekajenĕc.
Treibrad *n.* gonílo, gonílno kolo (kolésa), poganjalĕc.
Treibsand *m.* svížĕc.
Treibstange *f.* poganjálka.
Treibvieh *n.* gnana živína.
Treibweg *m.* stegna.
Treibwelle *f.* prenosno vratilo (*phys.*).
Treibwerk *n.* gonílo, vrtílo.
Trema *n.* trepétĕc, drgétĕc.
Tremulant *m.* trepetálĕc, drgetálĕc.
tremulieren z glasom tresti, — tresljati, glas se komu trese.

tremulierend tresóč, tresav.
trennbar ločljív, krojěn, deljív.
trennen deliti, sebiti, krojiti, ločiti; oddeliti, odsebiti, razkrojiti, odločiti, razločiti; *impf*. odločevati, oddeljevati u. s. w.; (die Naht) párati (páram u. pórjem); razpárati; die Ehe — zakon razvézati (-véžem), razporočiti; *impf*. razvezovati; sich — ločiti se, odločiti se; *impf*. odločevati se; raziti (-idem) se, *impf*. razhájati se; (von d. Naht) párati (param u. pórjem) se; razpárati se.
Trennmesser *n*. razporjálčěk.
Trennung *f*. ločítěv, razločítěv; (Auseinandergehen) razíd, razhod; — d. Ehe razveza zakona od. zakónskih, razporóka, razporóčenje; s. Spaltung.
Trennungspunkt *m*. ločník.
Trennungstag *m*. dan (dneva) ločitve.
Trennungszeichen *n*. ločílo, prepóna.
Trense *f*. s. Schnur.
trepanieren črepínjo vrtati; — prevrtati.
treppab *adv*. po stópnicah dol.
treppauf *adv*. po stópnicah gor.
Treppe *f*. stopnice *pl*., gredice *pl*., gredí *pl*. *f*., stolba.
Treppelweg *m*. vlačílna stezà.
Treppenstufe *f*. stopnica.
Trespe *f*. kostréba, glístnik; (Raden) kókolj; stoklas; *(Lolium)* ljúlika.
trespenartig kostrébast, stoklasast.
Tresse *f*. préma, (zlat od. srebern) trak.
Trester *pl*. tropíne *pl*.
Tresterwein *m*. patoka, kalěc; (ein saurer Wein überhaupt) cvíčěk.
Trete *f*. stopálnica.
treten stópiti, *impf*. stópati; (von Kindern) stópkati; über etwas — prestópiti, prekoráčiti; in d. Weg — pot zastópiti; beiseite — odstópiti, odmákniti se; ins Leben — veljavo od. moč zadobiti, obveljati; die Thränen traten ihm ins Auge solze so mu zalíle oči; Pflaster — pohájkovati, postópati; Trauben — grozdje mestíti, — tlačiti; um jemanden — stópati okoli koga; obstópiti; mit Füßen — z nogami teptáti.
Treter *m*. mestílěc, tlačílěc.
Tretrad *n*. samotéžno koló (-ésa).
Tretschemel *m*. (beim Webestuhl) podnóžnik, nogálnica.

treu zvest, vérěn.
Treubrecher *m*. verolómnik, nezvéstnik, iznevérnik.
Treubruch *m*. verolómstvo, nezvestóba, iznevéra.
treubrüchig verolóměn, nezvest, iznevérěn.
Treue *f*. zvestóba, zvestost, zvest (-i), vera, vérnost; bei meiner — pri moji véri, mož beseda; auf — u. Glauben na vero, na zveste roke.
treuergeben zvesto udán.
treugehorsamst prezvést, prevérěn.
treugesinnt zvest, vernih mislij.
treuherzig odkritosrčěn, prostosrčěn, iskren, zvestega srca.
Treuherzigkeit *f*. odkritosrčnost, iskrenost.
treulich *adv*. zvesto, verno, pošténo.
treulos nezvest, nevérěn; — werden iznevériti se.
Treulose *m*. nezvéstnik, nezvéstnež; — *f*. nezvéstnica.
Treulosigkeit *f*. nezvestóba.
Triangel *m*. s. Dreieck.
triangulieren na trivógelnike mériti.
Trias *f*. trojíca, trojstvo.
Triasformation *f*. tretja tvorba.
tribulieren nadlegovati, nadléžno prositi, glušiti.
Tribun *m*. ljudski zastópnik, tribún.
Tribunal *n*. sodíšče.
Tribüne *f*. oděr, tribúna.
Tribus *f*. vrsta, soséska, tríbua.
Tribut *m*. u. *n*. davěk.
tributpflichtig davku podvržen, podlóžěn.
Trichter *m*. lij, lijěc, livěk, liják, lákoměčk; (großer) lákomnica, lakovnica, lakovnik, loj; (in d. Mühle) grot.
trichterförmig lijast, livkast.
Tricot *n*. tkanke *pl*.
Trieb *m*. nagon, nagib, nagiběk; (Sprößling) mladika, brst (-i), odrástěk, kal (-í), klíca; (des Viehes) gonja; — Ochsen čreda volov.
Triebel *m*. kljuka; (bei d. Böttchern) pogóněc, nabijálnik.
Triebfeder *f*. nagib, nagibljej.
Triebkraft *f*. gonílna moč (-í).
Triebrad *n*. s. Treibrad.
Triebweg *m*. gonja; stegna.
Triebwerk *n*. gonílo.
Triefauge *n*. krmežljívo od. krmežljávo oko (očésa).

triefäugig krmežljív, krmežljáv, krmeljív.

Triefäugige *m.* krmežělj, krmežljávěc, krmelj.

triefen kápati (-am u. kapljem), kapljati, curéti, solzéti, muzéti; (v. Augen) iz očij teči (tečem).

Triel *m.* podvratnik, naděr, ožrélje.

Triennium *n.* triletje, trijénij.

Trifolium *n.* s. Kleeblatt.

Trift *f.* čreda; (Weideplatz) pašnik, spašnik, paša; s. Triebweg; (Brachfeld) ledína.

Triftgeld *n.* pašnína.

Triftgerechtigkeit *f.* pašna pravica.

triftig dovóljěn, tehtěn, važěn, veljavěn.

Triftigkeit *f.* važnost, tehtovítost.

Triftrecht *n.* s. Triftgerechtigkeit.

Triftzeit *f.* čas za pašo.

Trigonometrie *f.* trivogloměrstvo, trigonometríja.

trigonometrisch trivogloměrski, trigonométričěn.

Trilemma *n.* triléma.

Triller *m.* tresljej z glasom.

trillern tresljáti z glasom, glas drobiti; (vom Gesange der Vögel) žvrgoléti, gostoléti.

Trillion *f.* trilijón.

Trilogie *f.* tri igre (iger) *pl.*, trilogija.

Trimeter *m.* trimér, trimetěr.

Trinitarier *m.* trinitár.

Trinität *f.* trojíca.

Trink- pitni.

trinkbar pitěn, pivěn.

trinken piti (píjem); popiti, izpiti; sich voll — napíti se, opiti se, upijániti se; (scherzweise) lúskati, lúkati, žúliti; (unmäßig) žléviti, popívati, žlempati; (v. Kindern) púpati; (mit hohler Hand) lókati; (saugen) sesáti; posesati; (schlürfen) srkati; posrkati.

Trinken *n.* pitje, pit (-i).

Trinker *m.* pívěc; (Säufer) pijáněc; —in *f.* pívka; pijánka.

Trinkgast *m.* pívěc.

Trinkgelage *n.* pitje, pirovanje, popivanje; ein — halten piti (pijem), pirovati, popívati.

Trinkgeld *n.* pivnina.

Trinkgenosse *m.* pivski brat.

Trinkgeschirr *n.* pivna od. pitna posoda, čaša, lagěv.

Trinkglas *n.* kozárěc, kúpica, žmulj, mužólj.

Trinkhaus *n.* pivnica.

Trinklied *n.* zdravíca, vinska pesěn (-i).

Trinkspruch *m.* napítnica, zdravíca.

Trinkstube *f.* pívnica.

Trinksucht *f.* pijánstvo.

Trinkwasser *n.* pítna voda.

Trinkzimmer *n.* s. Trinkstube.

Trinom *n.* tričlen, trinóm.

Trio *n.* trio.

Triole *f.* trijola.

Triolett *n.* trijolét.

Tripelallianz *f.* zveza treh vladárjev, tripelalijanca.

Triplik *f.* triplika.

trippeln drobnéti, stopicati.

Tripper *m.* kapavica.

Tritonshorn *n.* písana troblja.

Tritt *m.* stopnja, stopínja, korak; (Spur) sled; einen — thun stopiti.

Trittbrett *n.* podnóžnik, nogálnica.

Trittschemel *m.* podnóžnik, podnóžnica.

Triumph *m.* slavje, triúmf; (Aufzug) slovesni sprevod, — vhod; (Sieg) slavna zmaga, zmagodobitje.

Triumphator *m.* zmagalěc, triumfator.

Triumphbogen *m.* slavolók.

Triumphgesang *m.* slavospev, zmagodobitna pesěn (-i).

triumphieren veselja poskakovati od. vrískati; (siegen) slavno zmagati od. premagati; *impf.* slavno zmagovati.

Triumphpforte *f.* s. Triumphbogen.

Triumphwagen *m.* zmagalski voz.

Triumphzug *m.* slovesni sprevod.

trivial vsakdanji, vseděnj, navaděn, poúličěn, suróv, trivijalěn.

Trivialität *f.* suróvost, neotesánost, trivijálnost.

Trivialschule *f.* ljudska od. trivijalna šola, — učílnica. [šoli.

Trivialschullehrer *m.* učitelj na ljudski

Trochäus *m.* trohéj.

trocken suh, suhótěn; (ein wenig od. halb) osuhěl, osušěn; (v. Mund) zasuhěl; —es Jahr suho od. sušno leto; —es Land suha od. kopna zemlja; —er Mensch dolgočasněž, dolgočasnik, pustež; —es Reisig suhljád (-i); —e

Stelle sušina, suhotina; — werden s. trocknen; — legen osušiti, *impf.* osuševati. [(-éna).

Trockene *f.* suša, suhóta, suho vreme

Trockene *n.* sušina, suhotina; (Land) suha od. kopna zemlja.

Trockenheit *f.* suša, suhóta.

Trockenlegung *f.* osuševánje, osušenje.

Trockenplatz *m.* sušilo, sušišče.

trocknen *tr.* sušiti; posušiti, osušiti; (abwischen) otreti (-trem), *impf.* otírati; *intr.* sušiti se, sêhniti, sehnéti; posušiti se, osušiti se, osehniti, usehnéti; *impf.* osíhati se. [(-éna).

Trocknis *f.* suša, suhóta, suho vreme

Troddel *m.* (bei d. Webern) konci *pl.*, niti *pl. f.*, abranki *pl.*; (Quaste) čop.

Trödel *m.* starinski trg; (Sachen) starína, stara šara, stara kložnja.

Trödelhandel *m.* starínarstvo, kupčija s starino.

Trödelmarkt *m.* starínski trg.

trödeln starinárití, s staríno od. s staro šaro kupčevati. [potíja.

Trödelwerk *n.* starína, stara šara, ro-

Trödler *m.* starínar, prodajálêc starine; —in *f.* starínarica, prodajálka starine.

Trog *m.* koríto, kopánja; *dem.* korítce; (Backtrog) niške od. ničke *pl.*, kadúnje *pl.*; (im Stalle) žleb.

Trogbaum *m.* deblo za korito.

Trogdeckel *m.* korítnica.

Trokar *m.* ostên, trokar.

Trolle *f.* dónda.

trollen, sich — valiti se, štorklati; trolle dich fort pobéri se, spravi se.

Trombe *f.* s. Wasserhose.

Trommel *f.* bobên; die — rühren bóbnati; zabobnati.

trommelartig bóbnast.

Trommelfell *n.* bobnilo; (im Ohr) bóbnič, ušesna mrénica. [jem).

trommeln bóbnati, na bóbên biti (bi-

Trommeln *n.* bóbnanje.

Trommelschlägel *m.* bóbenski betêc.

Trommelschläger *m.* bóbnar.

Trommler *m.* s. Trommelschläger.

Trompete *f.* trobenta, troba, troblja; (Kinder—) prda; *dem.* trobéntica; die — blasen tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.

trompeten tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.

Trompetenblume *f.* trobéntica.

Trompetenschall *m.* trob, trobljenje, trobéntanje.

Trompeter *m.* trobêc, trobentáč.

Tropf *m.* révišče, siromák, siromáčêk; s. Tölpel.

tropfbar kapljiv, kapên; —e Flüssigkeit kapljiva tekočina.

tropfbarflüssig kapljívo tekóč.

Tropfbarkeit *f.* kapljívost.

Tropfbier *n.* patoka, podčépina.

Tröpfchen *n.* kápljica, kanêc.

tröpfeln kapljati, kápati (-am u. kapljem); (vom Regen) rositi, škropiti, pršéti, štrkati.

Tropfen *m.* kaplja, kanêc, sraga; (Spritzer) štrkotina. [niti.

tropfen kápati (-am u. kapljem); ka-

Tropfenfall *m.* kap. [ljah.

tropfenweise *adv.* po kaplji, po kap-

Tropfregen *m* prhávica, drobni dež.

Tropfstein *m.* kapnik, kapêc, scejeni kamen.

Tropfsteinbildung *f.* kapnína.

Tropfwasser *n.* kapnica.

Tropfwein *m.* podčépina, podčépnica.

Tropfwurz *f.* rdéči kreč.

Trophäe *f.* zmagoslavno od. zmagodobítno známenje, troféja.

tropisch prenesen, tropičên; (in der Geographie) vroč, topêl, tropičên; —e Zone topli od. vroči pas. [trop.

Tropus *m.* prenos, prenosba, podóba,

Troß *m.* druhál (-i), truma; (Gepäck) pratež, prtljága.

Troßpferd *n.* tovórni konj, továr.

Trost *m.* tolažba, tolažilo, utéha, utešilo.

Trostbrief *m.* tolažni od. tolažílni list.

trostbringend tolažên, tolažílên.

Trostbringer *m.* tolažnik, tešitelj.

trösten tolažiti, tešiti; potolažiti, utolažiti, utešiti.

Tröster *m.* tolažnik, tolažitelj, tešitelj, utešitelj; —in *f.* tolažnica, tolažiteljica u. s. w.

Trostgrund *m.* tolažêk, tolažilo.

tröstlich tolažílên, tolažên, utešên.

trostlos nepotolažên, obupên, neutolažen, brez tolažbe, brez utéhe.

Trostlosigkeit *f.* nepotolažnost, obupnost.
trostreich s. tröstlich. [rek.
Trostspruch *m.* tolažni od. tolažilni iz-
Tröstung *f.* tolažitěv, tešitěv, utešitěv.
trostvoll s. tröstlich.
Trostwort *n.* tolažilna beseda.
Trott *m.* s. Trab.
Trottel *m.* s. Tölpel.
trotteln mencáti, drobno hoditi.
trotten ceptáti, topotáti, štorkljati.
Trottoir *n.* pristranski tlak, trotoar.
Trotz *m.* kljubost, kljubovanje, upor, upórnost, trma, trmoglávost, nagajanje, nagajívost; zum — kljubu, vkljub; — bieten kljubovati, kljubu delati, upírati se, ustavljati se.
trotz *adv.* kljubu, vkljub; — seines Reichthums pri vseh svojih denarjih.
trotzen kljubovati, kljubu delati, nagájati; (auf etwas pochen) šopíriti se, somuriti.
Trotzer *m.* kljubováléc, kljúbostnik; —in *f.* kljuboválka, kljúbostnica.
trotzig kljúbostěn, kljuboválěn, kljúbičěn, nagajív, upórěn, trmast, kujav.
Trotzkopf *m.* kljubovalěc, nagajivěc, trmoglavěc, kujavěc; (Käfer) kukěc, trdogláv.
Trotzsinn *m.* kljubljivost, upornost 2c.
Troubadour *m.* trubadúr (francoski pevěc srednjega veka).
trüb motěn, kalěn; (v. Wetter) mižáv, meglén, meglévěn, temáčěn; — werden s. trüben.
trübe s. trüb.
Trübe *f.* mot, motnost, kalnost; mižávost, meglévnost.
trüben motiti, kaliti; zmotiti, skaliti; sich — kaliti se; skaliti se; (v. Wetter) oblačiti se, temáčiti se, temniti se, temnéti; pooblačiti se, otemnéti; *impf.* otemnévati.
Trübnis *f.* s. Betrübnis.
Trübsal *f.* u. *n.* bridkost, žalost, nadloga, težava, reva. [pobít.
trübselig nadlóžěn, revěn, žálostěn,
Trübseligkeit *f.* nadlóžnost.
Trübsinn *m.* otožnost, klavernost, toga.
trübsinnig otožěn, pobít, klavern.
Truchsess *m.* stolnik.
Truchsessamt *n.* stolništvo.

Trud *m.* môra, truta.
Trüffel *f.* gomoljika.
Trüffelhund *m.* gomoljíčar. [himba.
Trug *m.* omáma, prevára, zmotnjáva,
Trugbild *n.* mamílo.
Trugdolde *f.* nepravi kobul.
trügen mámiti, motiti, bégati, slépiti, várati, hiniti; omámiti, premótiti, zbégati, preslépiti, prekániti, prevarati, prehíniti.
Trüger *m.* s. Betrüger.
Trügerei *f.* s. Betrügerei.
trügerisch mamljiv, goljufív, goljúfěn, zapeljív, prevarljiv.
Trugschluss *m.* krívi od. nápačni sklep, — izvóděk.
Trugwerk *n.* slepárstvo, goljufíja.
Truhe *f.* zaboj, skrinja; *dem.* zabojčěk, skrínjica; (Mehltruhe) mévtrga, mútrga.
Trumeau *m.* u. *n.* ogledalo med okni.
Trumm *n.* kos, drobljáněc, drobělj; (im Bergbau) prirastěk; Weber— niti *pl.*
Trümmchen *n.* mrvica, troha.
Trümmer *pl.* razvaline *pl.*, podrtine *pl.*, podrtija, mirje, mirišče.
Trümmergestein *n.* gromáča.
Trumpf *m.* (im Kartensp.) atú (à tout), trumf; *fig.* ostra beseda.
Trunk *m.* požírěk, napítěk, srkljej; (v. Trinken) pitje; (Getränk) pijača, pilo, pit (-i).
trunken vínjen, vinski, piján, opít; *fig.* piján, prevzét.
Trunkenbold *m.* pijaněc.
Trunkenheit *f.* pijanost; der — ergeben sein pijánčevati.
Trunksucht *f.* pijánstvo, pijančevanje, pijančljivost.
Trupp *m.* krdélo, truma, tropa; (v. Vögeln) jato.
Truppe *f.* družba; (milit.) krdélo, četa, odděl ěk vojske.
Truppen *pl.* vojska, armáda, vojaki *pl.*
Truppenabtheilung *f.* odděl ěk vojakov od. vojske.
Truppenkörper *m.* vojaško krdélo.
Truppenrechnungsführer *m.* krdélski računovódja.
Truppentrain *m.* krdélski trên.
truppenweise *adv.* krdéloma, trumoma, v krdélih, v trumah.

Truthahn *m.* purán, purman.
Truthenne *f.* pura, kavra.
Truthühner- purji.
Trutz *m.* s. Trotz; Schutz- u. —bündnis zveza v ohrano in obrano.
Tschaika *f.* čajka.
Tschertak *m.* čardak.
Tuberkel *f.* (gewöhnl. *pl.*) trdíne *pl.*, tuberkule *pl.* [lami.
tuberkulös tuberkulozěn, s tuberku-
Tubus *m.* s. Fernrohr.
Tuch *n.* sukno; s. Schnupftuch, Halstuch rc.; (Gewebe) tkanína; liederliches — zaníkarnež, zanikarnik; Tuch- suknén.
Tuchabschnitz *m.* odstrížěk.
Tüchel *n.* rútica, roběc.
tuchen suknén. [krajci *pl.*
Tuchende *n.* krajěc; *coll.* krájevina,
Tuchet *f.* pérnica, blazína, dunja.
Tuchfabrik *f.* suknárnica, fabrika za sukno.
Tuchhandel *m.* suknárska kupčíja, kupčíja s suknom; den — betreiben suknáriti. [suknom.
Tuchhändler *m.* suknár, kupčeválěc s
Tuchhandlung *f.* suknárnica, prodajálnica suknénega blagá.
Tuchhose *f.* suknéne hlače *pl.*
Tuchladen *m.* s. Tuchhandlung.
Tuchlappen *m.* sukníč, kos sukna.
Tuchmacher *m.* suknár.
Tuchmacherhandwerk *n.* suknarstvo, suknaríja.
Tuchscherer *m.* suknostrížěc.
tüchtig prav, vrl, moški; (tauglich) doběr, sposoběn, priprávěn, zmožěn; (dauerhaft) trděn, krepěk, čvrst.
Tüchtigkeit *f.* vrlost, vrlina; sposobnost, zmožnost; trdnost, čvrstost.
Tuchware *f.* suknenína, suknéno blago.
Tuchweber *m.* suknár, suknotkalěc.
Tücke *f.* hlimba, zvijáča, lokavščina, potúhnenost, potúha.
tückisch lokav, potúhnen, prihúljen, zvijáčěn, zvit, zamolčáv; —er Anfall zalázěn napád.
Tuckmäuser *m.* s. Duckmäuser.
Tuff *m.* grôh.
Tuffstein *m.* lehnják. [jati.
tüfteln muhe loviti, komarje precé-
Tugend *f.* čednost, krepost. [božěn.
tugendhaft čednostěn, krepóstěn, po-
Tugendmittel *n.* pripomoček k čednosti od. h kreposti. [stij.
tugendreich poln čednostij od. krepo-
Tugendweg *m.* pot čednosti od. kreposti.
Tulpe *f.* túlipan; Tulpen- tulipanov.
Tulpenbaum *m.* túlipan.
Tummel *m.* omótica, vrtoglávica; s. Rausch.
tummelig omótičěn.
tummeln dreviti, tírati, poditi, súkati (-am u. sučem); sich — súkati se, preganjati se, poditi se, dreviti se; (eilen) hitéti, speti (spejem), paščiti se.
Tummelplatz *m.* teríšče, toríšče, bojíšče.
Tümpel *m.* tolmún, otón, globódnica, betáč, beríj.
Tumult *m.* vstaja, vstaněk, upor, praska, krámola; (Lärm) hrup, šunděr, lomást (-i). [nik.
Tumultuant *m.* vstajnik, vstaš, upor-
tumultuarisch uporěn; (lärmend) hrupěn.
tumultuieren hrupéti, razgrájati, lomástiti, vzdigovati se.
Tünche *f.* omét, belež, belilo.
tünchen béliti; pobeliti, omêtati (-méčem); *impf.* ometávati.
Tüncher *m.* belilěc.
Tunika *f.* túnika.
Tunke *f.* omáka, polívka.
tunken pomóčiti, omočiti; *impf.* pomákati, omákati.
Tunnel *m.* predòr, prekòp, prerov.
Tupf *m.* s. Tüpfel.
Tüpfel *m.* u. *n.* píka, píknja.
Tüpfelfarn *m.* sladka koreninica.
tüpfelig píkast, grahast.
tüpfeln píkati, pikljati; opíkati, napikati, opikljati, napikljati.
Turban *m.* turban, čalma.
Turbine *f.* turbina *(phys.)*.
Türke *m.* Turěk, Turčin; — werden potúrčiti se; Türken- turški.
Türkenbund *m.* *(Lilium Martagon)* zlati klobúk, zagúlěk.
Türkis *m.* turkis.
türkisch turški.
Turmalin *m.* turmalin.
Turnanstalt *f.* telovádnica.
turnen telo vaditi od. úriti.
Turnen *n.* telovadba, gimnástika.

Turner *m.* telovádĕc, gimnástik.
Turnier *n.* viteška igra, turnír.
turnieren v viteški igri biti (bijem) se od. bojevati se.
Turnierplatz *m.* bojišče za viteške igre.
Turnkunst *f.* telovádstvo, telovádba, telovádna umételjnost. [vrsta.
Turnus *m.* kolobár, povratni vzpored,
Turnverein *m.* telovadno društvo.
Turteltaube *f.* grlica; Turteltauben= grličji.
Tusch *m.* proslavilni zatrob, pozdrav s trobljami, tuš.
Tusche *f.* kitajsko črnilo, tuš. [rati.
tuschen s tušem risati (rišem), tuši-
tutteln s. saugen.
Typen *pl.* (tiskárske) pismenke od. črke *pl.*
typhös na légarji od. na mačúhu bolĕn, vročničĕn.
Typhus *m.* mačúh, legar, golíca, vročínska bolézĕn (-i).
typisch s. bildlich.
Typograph *m.* s. Buchdrucker.
Typographie *f.* tiskárstvo, tiskarska umételjnost, tipografija.
typographisch tiskárski, tipografski, tipografičĕn.
Typus *m.* izraz, tip, oblik; (Charakter) značaj; s. Muster, Vorbild.
Tyrann *m.* trinog, krvolok, samosílnik, grozovítnež, tirán.
Tyrannei *f.* trinoštvo, samosilstvo, tiránstvo.
Tyrannin *f.* samosílnica, krvolóčnica, grozovítnica.
tyrannisch trinoški, samosílĕn, krvolóčĕn, tiránski.
tyrannisieren zatírati, pestíti, trpínčiti, trinoško od. tiransko vladati.

U.

Übel *adi.* zĕl; (böse) hud; (schwach) slab; (unangenehm) neprijetĕn, zopern; es ist mir — težko —, slabo mi prihaja, težko —, slabo mi je, medlo mi je; es ist nicht so — ni tako grdo, — hudo, — slabo; etwas — nehmen zamériti, za zlo vzeti (vzamem); *impf.* zamérjati, — jemati (jemljem); *adv.* zlo, hudo, slabo, težko, neprijetno, zoperno.
Übel *n.* zlo (zlega), hudo (hudega); (Unglück) nesreča, nezgoda; (Schade) škoda, kvar (-i).
Übelbefinden *n.* slabo zdravje; (Schwäche) slabóta.
übelberüchtigt zloglasĕn, slabega imena, na slabem glasu.
übelgelaunt zlovoljĕn, nevoljĕn, nejevoljĕn, čĕmerĕn, slabe volje.
Übelgeruch *m.* smrad, neprijetni duh.
übelgesinnt zlohotĕn, hudovoljĕn, zlomiseln.
Übelkeit *f.* slabóst.
übelklingend zloglasĕn, razglasĕn, neskladĕn.
Übellaune *f.* zla volja, čĕmernost.
übellaunig čĕmerĕn, zlovoljĕn, vnožljív.
übelriechend zópernega duha, smrdéč, smrdljív. [slastĕn.
übelschmeckend zópernega okusa, ne-
Übelsein *n.* težava, težkost; slabost.
Übelstand *m.* neprilika, nepriličnost; (Gebrechen) napaka, hiba; (Hindernis) ovira, zadržĕk.
Übelthat *f.* hudodelstvo, zločinstvo, zlo delo, pregreha.
Übelthäter *m.* hudodelĕc, hudodelnik, zločinĕc, pregréšnik; —in *f.* hudodelka, hudodelnica, zločinka, pregréšnica.
Übelwerden *n.* medloba, medlenje.
Übelwollen *n.* zlohotnost, zlovoljnost, škodoželjnost.
übelwollend zlohotĕn, zlovoljĕn, škodoželjĕn.
üben váditi, vézbati, úriti; priváditi, izvéžbati, izúriti; (lehren) učiti; izučiti; Rache — maščevati se; Recht — pravico delati, — izvrševati, pravice držáti (držím) se; sich — váditi se, véžbati se, úriti se; učiti se.
über *praep.* črez, čez, po; (oberhalb) nad; (infolge) na, po, vsled; (während) pri, v; (in Betreff) o; (zur Bezeichnung d. Richtung) na; (jenseits) onkraj, onostran, prek; — die Hand v nic; —

heute acht Tage danes osem dnij; —s Jahr čez leto dnij; — die Maßen čez mero, čez nemóč; in Zusammensetzg. mit Beiwörtern čez-, nad-, pre-; mit Zeitwörtern pre-, nad-; *adv.* — und — čez in čez, skoz in skoz.

überackern preorati (-orjem), *impf.* preoravati, preárjati.

überall *adv.* povsod (povserod, vseród), povsodi, povsodik; —wo kjerkoli; —woher odkoderkoli; —wohin kamorkoli.

überallher *adv.* od vseh stranij, od vsekod.

überallhin *adv.* na vse strani, vsekam.

überantworten izročiti, predati (-dám); *impf* izróčati, izročevati, predájati (-dájem).

Überantwortung *f.* izročitěv, predája.

überarbeiten predelati, prenarediti; *impf.* predelávati, prenaréjati; sich — presíliti se, pretégniti se, pregnati (-ženem) se.

überaus *adv.* silno, jako, neizmerno, močno, strašno, pre-.

überbacken prepeči (-pečem), *impf.* prepékati; (noch einmal backen) popeči, *impf.* popékati.

Überband *n.* preveza, prevoza, preóza.

Überbau *m.* nadzidje, gornje zidanje, gornjica, gornja hiša.

überbauen prezidati; na kaj zidati od. staviti; postaviti, *impf.* postavljati.

Überbein *n.* morska od. mrtva kost (-í).

überbetten prestlati (-steljem), *impf.* prestíljati.

überbeugen prepogniti, pregeniti.

überbieten (d. Preis) preceniti; (mehr bieten) več ponúditi, *impf.* — ponujati; (übertreffen) prekositi, preteči; *impf.* prekašati, pretékati.

überbinden prevezati (-vežem), *impf.* prevezovati.

überbleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati.

Überbleibsel *n.* ostaněk, preostaněk; (v. Futter) zjedi *pl. f.*, zbrodi *pl. f.*; (Abfall) odpaděk, otreběk.

Überblick *m.* preglèd.

überblicken preglédati, poglédati po —, prezréti (-zrem); *impf.* pregledovati, glédati po —.

Überbot *n.* prevelika ponudba, precenjenje; večja ponudba.

überbringen prinesti, donesti, vročiti; *impf.* prinašati, donašati, vročevati; (hinüberbringen) prenesti, prenositi; *impf.* prenašati.

Überbringer *m.* prinosnik, prinašalěc, donašalěc; —in *f.* prinosnica, donosnica, prinašalka, donašalka.

überbrücken premostiti, *impf.* premostovati.

überbürden preobložiti, preveliko naložiti; *impf.* preoblágati, preveliko nalágati.

Überbürdung *f.* preoblóžba, preveliko breme (-na).

Überdach *n.* nadstrešěk, nadstrešje.

überdachen pokriti (-krijem), streho narediti nad čim; *impf.* pokrivati, streho naréjati nad čim.

überdämmen prejeziti.

überdauern prebiti (-bóm), pretrpéti; *impf.* pretrpévati.

überdecken ogrniti, pregrniti, odéti (odenem); *impf.* ogrinjati, pregrinjati, odévati.

überdenken premisliti, preudáriti, pretéhtati; *impf.* premíšljati, preudarjati, pretehtovati.

überdies *adv.* vrh tega, na to.

überdrucken prenatisniti; ponatisniti; *impf.* prenatiskovati; ponatiskovati.

Überdruss *m.* pristuda, naveličba, navolitěv.

überdrüssig naveličan, sit; — werden naveličati se, navoliti se; ich bin — naveličal od. navolil sem se, pristudilo se mi je, zamrzelo mi je.

Übereifer *m.* prevelika vnetost, — gorečnost, — iskrenost, preveliko prizadevanje.

Übereile *f.* prenáglica, prenáglost.

übereilen prehitéti, pretéči, prestreči (-strežem); *impf.* prehitevati, pretékati; (eine Sache) prenágliti, prenáglo storiti, preveč hitéti pri čem.

Übereilung *f.* prehiténje; prenáglica, prenaglost.

übereinander *adv.* drug nad drugim, jeden nad drugim, drug na drugem; *fig.* vprek, križem; — kommen spreti (sprem) se.

übereinkommen pogoditi se, dogovoriti se, pogovoriti se, zjediniti se.

Übereinkommen *n.* dogovor, pogodba.

Übereinkunft *f.* s. Übereinkommen.

übereinstimmen skládati se, ujémati se, stikati se, strinjati se.

übereinstimmend skladĕn, soglasĕn, jednoglasĕn.

Übereinstimmung *f.* skladnost, složnost, soglasje, jednoglasje.

übereintreffen zjediniti se, steči se, strniti se; *impf.* ujemati se, stikati se, strinjati se.

überessen sich preobjesti (-jem) se, *impf.* preobjedati se.

überfahren *intr.* prepeljati (-peljem u. -peljam) se; *impf.* prepeljávati se, prevážati se; *tr.* prepeljati, prevesti (-vedem); *impf.* prepeljávati, prevážati; (ein Kind) povoziti. [prevoznina.

Überfahrgeld *n.* brodarina, brodnina,

Überfahrschiff *n.* prevozna ladija.

Überfahrt *f.* prepeljanje, prevožnja; (der Ort) brod, brodišče.

Überfahrtsgebür *f.* s. Überfahrgeld.

Überfall *m.* napàd, naskòk, navál.

überfallen napasti (-padem), prijeti (primem), naskočiti (koga), navaliti, planiti, udariti (na koga), lotiti se (koga); (v. Zorne und anderen Leidenschaften) obiti (-idem), prevzeti (-vzamem), preletéti; *impf.* obhájati, prevzémati, spreletávati.

überfein pretanĕk, pretenĕk, tanahĕn.

überfett pretólst, premástĕn.

überfliegen preletéti, *impf.* preletávati; *fig.* Schamröthe überflog ihr Gesicht zardela je, rdečica jo je polila.

überfließen razliti (-lijem) se, *impf.* razlivati se; das Herz fließt mir vor Freude über srcé mi kipí od radosti.

überflügeln prehitéti, nadkriliti, pretéči, preseči (-sežem); *impf.* prehitévati, nadkriljévati, pretékati, preségati; (d. Feind) zajeti (zajmem), prestreči.

Überfluss *m.* obilica, obilje, obilnost, prebitĕk; an allem — haben vsega obilno —, na prebitĕk iméti (imam), z vsem obilovati.

überflüssig (reichlich) obilĕn, prebitečĕn; (unnöthig) odveč, nepotrebĕn; (zuviel) čez nemóč.

Überflut *f.* razlív, poplava, povodĕn (-i).

überfluten razliti (-lijem) se, poplaviti; *impf.* razlivati se (po čem).

Überfracht *f.* prenaklád, presežni naklád.

Überfuhr *f.* s. Überfahrt.

überführen prepeljati (-peljem und -pelján), prevoziti; *impf.* prepeljevati, prevážati; (überzeugen) prepričati (koga česa), dokazati (-kažem) (komu kaj).

Überführer *m.* prevoznik; brodnik, brodnár.

Überfuhrgeld *n.* prevoznina, brodnina. brodarina.

Überfülle *f.* preobilica, preobilje, preobilnost.

überfüllen prepolniti, prenapolniti; *impf.* prepolnjevati, prenapolnjevati; (d. Magen) prepahniti, preobložiti.

überfüttern prenapasti (-pasem), prenakrmiti, prenapitati.

Übergabe *f.* predaja, preoddaja, izročitĕv; (d. Stadt) podaja, udaja; Übergabs- predajni, preoddajni; podajni, udajni.

Übergabsact *m.* preoddajno pismo.

Übergang *m.* prehòd, prestòp; (über d. Zaun) prelaz; Übergangs- prehodni.

Übergangsperiode *f.* prehodna doba.

Übergangspunkt *m.* prehodišče.

Übergangszustand *m.* prehodno stanje.

übergeben predati, preoddati, izročiti; *impf.* predajati, preoddajati, izróčati, izročevati; (eine Schrift) oddati, vložiti; *impf.* oddajati, vlagati.

Übergeber *m.* predajalĕc, preoddajalĕc, izročevalĕc; —in *f.* predajalka, preoddajalka, izročevalka.

übergehen *intr.* preiti (-idem), *impf.* prehájati; (übertreten) prestópiti, pobegniti (h komu); *impf.* prestópati; (d. Sieden) prekipéti; es gingen mir die Augen über zjokal sem se, solze so mi stopile v oči, polile so me solze, na jok mi je šlo, milo se mi je storilo; ins Fleisch — v meso se spremeniti; *tr.* (nicht erwähnen) preskočiti, izpustiti, ne omeniti, v misĕl ne vzeti (vzamem).

übergehend prehodĕn, prehajalen; —es Zeitwort prehodni glagol, prehodnik.

Übergehung *f.* preskòk; mit — preskočivši, ne omenivši.
übergelehrt preučén.
übergeordnet nadredĕn; višji, višje postavljen.
Übergewicht *n.* pretega, preteža, pretežnost; (d. Wage) omàh, premàh; *fig.* — haben močnejši biti (sem), več premoči (-morem); das — bekommen omáhniti, premáhniti; *impf.* omahovati, premahovati.
übergewichtig pretežĕn.
übergießen preliti (-lijem), pretočiti; *impf.* prelívati, pretákati; (begießen) politi, obliti; *impf.* polívati, oblívati.
überglasen posteklеniti.
überglücklich presrečĕn, nezmérno srečĕn.
übergolden pozlatiti, prezlatiti.
übergreifen preseči (-sežem), zaseči (kam, čez kaj); *impf.* preségati, zasegati; (eingreifen) poseči v —, zaletéti se v —, zagnati (-ženem) se v —; *impf.* segati v —, zaletovati se v —, zaganjati se v —.
Übergriff *m.* presèg; posèg, zalèt.
übergroß prevelik, velikanski.
überhalten predrago ceniti; predrago zaceniti, preceniti.
überhandnehmen množiti se, širiti se, ploditi se; pomnožiti se, razširiti se, zaploditi se, zarediti se.
Überhang *m.* prevésa; (beim Hause) napúšč.
überhangen viséti čez kaj od. nad čim, previséti.
überhängen obesiti čez kaj od. nad kaj, prekriti (-krijem), zagrniti, prevleči, opéti (-pnem); *impf.* obešati, prekrivati, zagrinjati, openjati.
überhäufen obsuti (-sujem u. -spèm), preobložiti; *impf.* obsipati (-pljem), obsipavati, preoblagati.
überhaupt *adv.* sploh, v obče; — alles s prosta vse, vse vprek.
überheben prevzdigniti, *impf.* prevzdigovati; jemanden einer Sache — rešiti od. oprostiti koga česa, odvzeti (-vzamem) komu kaj; sich — prevzeti se; *impf.* prevzémati se, preveč domišljati si.
Überhebung *f.* rešenje, oproščenje; prevzetje, napuh.
überheizen prekuriti, preveč zakuriti.
überhobeln prestružiti, preoblati.
überholen s. übertreffen.
überhören preslíšati (-slišim), ne slišati; (den Schüler) zaslišati, *impf.* zaslišеvati.
überhudeln prenágliti, prehiteti.
überhüpfen preskočiti, *impf.* preskakovati.
überirdisch nadzémeljski, nadzemski, nadzemni.
überkämmen prečesati (-češem), *impf.* prečesovati.
überkarg preskóp.
überkauen prežvekati (-žvečem), prežvečiti; *impf.* prežvekovati.
überkaufen sich okúpiti se, preokúpiti se, predrago kupiti; *impf.* okupovati se, preokupovati se, predrago kupovati.
Überkäufer *m.* okúpĕc, preokúpĕc.
überkleben oblépiti, prelépiti.
Überkleid *n.* vrhnja od. zgornja obleka.
überkleiden preobleči, *impf.* preoblačiti; (mit etwas) prevleči.
überklug premódĕr, prepámetĕn.
überkochen prekúhati; (ein wenig) pokúhati.
überkommen (bekommen) dobiti, zadobiti, prejeti (prejmem); (überfallen) spreletéti, obiti (-idem); *impf.* spreletovati, obhajati.
überkrusten *tr.* oskórjiti, oskórjati; *intr.* oskórjiti se, oskórjati se.
Überkunft *f.* prehod, pregáz.
überladen preobložiti, preotovóriti; *impf.* preoblágati; (wohin anders laden) preložiti, pretovóriti; *impf.* prelagati, prekládati.
Überladung *f.* preobložitĕv, preotovoritĕv, preobložba, preotovorba; prelaganje, prekladanje.
Überlage *f.* prekláda.
Überland= onostranski, prekmorski, zamorski.
Überlandpost *f.* prekmorska od. zamorska pošta.
überlassen prepustiti, odstópiti, izročiti; *impf.* prepuščati, izročevati.
Überlasser *m.* prepustnik, izročnik; prepuščevalĕc, izročevalĕc.
Überlast *f.* preobteža, prevelika teža.
überlasten preobtežiti, preobložiti.

überlastig preobtežen, preobložen.
überlästig presitěn, prenadležěn.
Überlauf *m.* navál, napàd, pritísk; (d. oberste Schiffsdeck) gornja paluba.
überlaufen *intr.* (v. Flüssigk.) čez (kaj) teči, plunkati; **die Galle läuft ihm über** žolč mu je zavrel, žolč se mu je izlil; **die Augen laufen mir über** solzé mi v oči stopajo, — silijo; (zum Feinde) pobegniti, uskočiti, prestopiti; (beim Sieden) kipéti; skipéti, čez uiti (-idem); *tr.* (belästigen) nadlegovati, moledovati; (im Laufen übetreffen) preteči, prehiteti; (v. Schauer) spreletéti, obiti; *impf.* spreletovati, obhajati.
Überläufer *m.* uhajalěc, ubéžnik, beguněc, uskòk; —**in** *f.* uhajalka, ubéžnica, begunka.
überlaut *adi.* preglasěn; *adv.* na ves glas, na vse grlo.
überleben preživéti.
Überleder *n.* ogláv.
überlegen preložiti, predejati (-denem); *impf.* prelágati, predévati; (erwägen) preudáriti, premísliti, pretéhtati, presóditi; *impf.* preudárjati, premišljevati, pretehtovati, presójati.
überlegen *adi.* močnejši od. jačji (od koga).
Überlegenheit *f.* večja moč (-í), premoč (-í), preteżnost.
überlegsam preudarljiv, premišljiv, razborit.
Überlegsamkeit *f.* preudarljivost, premišljivost.
überlegt preudarjen, premišljen, premiseln, razborit.
Überlegung *f.* preudarěk, premislěk, presoděk, presoja.
Überlegungsfrist *f.* doba za premislek.
Überlegungskraft *f.* preudarnost, razsodnost, razmiselnost, razbornost.
überlesen prebrati (-berem), prečitati; *impf.* prebirati.
überliefern izročiti, predáti; *impf.* izročevati, predájati.
Überlieferung *f.* izročitěv, izročenje, predája; **d. mündliche** — ustno izročilo.
überlisten zvoditi, prekániti, prevá-riti, zmesti (zmetem), preméstì.
übermachen predélati, prenaréditi; *impf.* predelovati, prenaréjati.

Übermacht *f.* premóč (-í), večja moč (-í), presilje, premnóžica.
übermächtig premočěn, premogočěn, presilěn. [vati.
übermalen preslikati, *impf.* presliko-
übermannen premoči (-morem), premágati, užúgati; *impf.* premagovati, užugovati.
Übermaß *n.* preobilica, preobilje; **im** —**e** čez mero, čez nemóč; **vor** — **der Traurigkeit sterben** (od) prevelike žalosti umreti.
übermäßig preobilěn, čezmerěn, nezmerěn; — **essen** preobjésti (-jém) se, čez mero jesti; — **trinken** preopiti (-pijem) se, *impf.* preopivati se.
übermauern prezidati, premíriti.
übermenschlich nadčloveški, čez človeško moč. [jati.
übermessen preméríti, *impf.* premér-
übermitteln vročiti, poslati (pošljem); *impf.* vročevati, pošiljati.
übermorgen *adv.* po jutrišnjem, po jutrašnjem, po jutrnjem.
übermorgig pojutrišnji, pojutrašnji, pojutrnji, pojutršnji.
Übermuth *m.* prevzetnost; (Muthwillen) razposajenost, srboritost, objestnost.
übermüthig prevzetěn, razposajen, srborit, objestěn; — **werden** prevzeti (-vzamem) se, *impf.* prevzémati se.
Übermüthige *m.* prevzetnež, prevzetnik; razposajeněc, srboritnež; — *f.* prevzetnica; srboritnica, razposajenka.
übernachten *intr.* prenočiti, čez noč ostáti (ostánem); *impf.* prenočevati, čez noč ostájati; *tr.* prenočiti, pod streho vzeti (vzamem); *impf.* prenočevati, pod streho jemati (jemljem).
Übernahme *f.* prevzetěv, prevzetje, prevzema.
Übernahmsprotokoll *n.* zapisnik o prevzetji, prevzemni zapisnik. [mo.
Übernahmsurkunde *f.* prevzemno pis-
übernatürlich čeznaravěn, nadnaravěn.
übernehmen prevzéti (-vzamem), vzprejeti (-prejmem); *impf.* prevzémati, vzprejemati; **sich** — prevzéti se, *impf.* prevzémati se, prevzetovati; (überwältigen) prevzeti, zviti (zvijem), zmoči (zmorem).

Übernehmer *m.* prevzémnik, vzprejémnik; —in *f.* prevzémnica, vzprejémnica.
überordnen postáviti nad koga od. kaj, nadrediti.
Überordnung *f.* nadredba.
überpacken preložiti, predejati (-denem); *impf.* prelágati, predévati.
überputzen prećéditi, polikati.
überragen nadkrilovati kaj, vzdigovati se iznad česa, moléti čez kaj.
überraschen iznenaditi, presenetiti; *impf.* presenečati. [da.
überraschend *adv.* nenadoma, iznena-
Überraschung *f.* iznenadjenje, presenečenje.
überrechnen preračúniti, *impf.* preračunjati.
überreden pregovoriti, *impf.* pregovárjati.
Überredung *f.* pregovarjanje.
Überredungskunst *f.* pregovorljivost.
überreich prebogat, silno bogat.
überreichen podáti, predáti, izročiti, vložiti; *impf.* podájati, predájati, izročevati, vlágati.
Überreicher *m.* izročilěc, vložilěc, podajalěc, predajalěc.
Überreichung *f.* izročitěv, vložba, podája, predája.
überreif prezrél; presmagan.
Überreife *f.* prezrélost, presmáganost.
überreiten prejezditi, prejahati; (ein Kind) pojezditi, pojahati; (d. Wald) objezditi, objahati.
Überreiter *m.* objezdnik, objahalěc.
Überreiz *m.* razdraženje, čezmérno draženje, preveliki mik. [žiti.
überreizen prerazdražiti, preveč dra-
Überrest *m.* (pre)ostaněk, (pre)ostatěk, prebitěk. [nja.
Überrock *m.* povrhnja od. zgornja suk-
überrücken premakniti, *impf.* premikati.
überrücks *adv.* znak, vznak.
überrumpeln zalopiti, zaskočiti, nenadoma napasti (-padem).
übersäen obsejati (-sejem), posejati, nasejati; (zu dicht säen) preobsejati, pregosto sejati.
überschatten obsénčiti, zasenčiti; *impf.* obsenčevati, zasenčevati.
überschätzen precéniti; *impf.* precenjevati, previsoko céniti. [nitěv.
Überschätzung *f.* precenitěv; druga ce-
Überschau *f.* pregled, razgled.
überschauen preglédati, razglédati; *impf.* pregledávati, rasgledávati.
überscheinen obsijati (-sijem), obsvétiti; *impf.* obsévati, obsvitati.
überschicken poslati (pošljem), *impf.* pošiljati.
überschiffen (Waren) na ladiji prepeljati, *impf.* — prepeljevati; (einen Fluss) prebroditi, preploviti.
Überschlag *m.* (d. Kosten) preudarěk, proračún; (an Kleid.) ošív, oslec; (d. Zunge einer Wage) omàh, premàh.
überschlagen *tr.* (bei Kleidern) obšiti (-šijem), zavihati, obložiti; *impf.* obkladati; (eine Stelle im Buche) preskočiti; (d. Beine) prekrižati, križem dejati (denem); *impf.* križem dévati (devam u. devljem); (berechnen) preudáriti, preračúniti; *impf.* preudárjati, preračunjati; *intr.* omáhniti, premáhniti; (sich verändern) prevreči (-vržem) se, *impf.* prevračiti se; (überkippen) prekucniti se, zvrniti se; *impf.* prekucevati se, zvračati se.
überschmieden prekováti (-kujem).
überschmieren pomázati (-mážem), premázati.
überschnappen prehlopniti, prehlopiti se, zahlopiti se.
überschneien osnežiti, zasnežiti, s snegom zamesti (-metem).
überschreiben prepisati (-pišem), *impf.* prepisovati; (oberhalb) nadpisati, *impf.* nadpisovati.
überschreien prevpiti (-pijem), prekričati (-kričim); sich — izvpiti se.
überschreitbar prestopěn, prekoračěn.
überschreiten prestópiti, prekoráčiti; *impf.* prestópati, stopati (čez kaj); (ein Gesetz) prelomiti; (das Maß) preseči (-sežem), *impf.* presezati.
Überschreitung *f.* prestòp, prelòm.
Überschrift *f.* nadpís, napís.
Überschuh *m.* vrhnji črevělj.
Überschuss *m.* prebitěk, preostaněk, presežěk.
überschütten (flüssige Gegenstände) preliti (-lijem), *impf.* prelivati; (trockene

Dinge) presuti (-spèm u. -sujem), *impf.* presipati (-sipam u. -sipljem), presipavati; (verschütten) zasuti, *impf.* zasipati.

überschwemmen popláviti, razliti (-lijem) se po —, nastopiti po —; *impf.* poplavljati, razlivati se po —, nastopiti po —.

Überschwemmung *f.* povodĕn (-i), poplava, nastòp vode.

überschwenglich *adi.* preobilĕn, čezmerĕn, prekomerĕn; *adv.* nezmerno, silno.

überschwimmen preplávati, prepluti (-plujem).

Überschwung *m.* omàh, premàh; (Übermaß) preobilica, preobilje; (mil.) prepasnik, prepasni jermen.

überseeisch prekmorski, zamorski.

übersehbar preglеdĕn.

übersehen preglédati, razglédati; *impf.* pregledovati, razgledovati; (nicht beachten) prezreti, *impf.* prezirati; (ungeahndet lassen) izpregledati, prizanesti; *impf.* izpregledovati, prizanášati.

übersenden poslati (pošljem), *impf.* pošiljati.

Übersender *m.* pošiljalĕc, pošiljatelj.

übersetzen (ein Buch) prestáviti, prevésti (-vedem), preložiti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati; (Bäumchen) presaditi, *impf.* presájati; (von einem Orte auf einen anderen setzen) prestáviti, predejati (-denem), preložiti; *impf.* prestávljati, predévati, prelágati; (springend) preskočiti, skočiti čez kaj; *impf.* preskakovati, skakati (skačem u. skakam) čez kaj; (einen Fluss) preplávati, prepluti (-plujem); prebresti (-bredem), pregaziti; prebroditi, predrožiti, prejádrati; (einen Beamten) preméstiti, prestáviti; *impf.* preméščati, prestávljati.

Übersetzer *m.* prestavljalĕc, prelagatelj, prevoditelj.

Übersetzergebür *f.* prestavnina, prevodnina.

Übersetzerin *f.* prestavljalka, prelagateljica.

Übersetzung *f.* (eines Buches) prestava, prevod; (eines Baumes) presája, presaditĕv; (eines Beamten) premestitĕv, prestava.

Übersicht *f.* preglèd, razglèd.

übersichtlich preglеdĕn.

übersiedeln séliti se; preséliti se, *impf.* preseljevati se.

Übersiedelung *f.* selitĕv, preselitĕv, preseljevanje.

Übersiedelungsbeitrag *m.* donesĕk od. prinesĕk za selitĕv.

Übersiedelungskosten *pl.* stroški selitve od. preseljevanja.

übersieden prekúhati, preváriti, prevreti.

übersiegeln prepečatiti, zapečatiti na kaj.

übersinnlich nadčutĕn, nadtelesĕn.

Übersinnlichkeit *f.* nadčutnost, nadtelesnost.

überspannen prepeti (-pnem), prepreči (-prežem), prevleči; *impf.* prepénjati, preprégati; (zu sehr spannen) prenapéti, prenatégniti; *impf.* prenapénjati, prenatézati.

überspannt prenapét, pretiran.

Überspanntheit *f.* prenapetost, pretiranost.

überspringen skákati (skačem) čez kaj; skočiti čez kaj, preskočiti; *impf.* preskakovati.

überständig zastál, dostál, prestál; (überreif) prezrél; (v. Baume) prestár.

überstehen prebiti (-bodem), prestati (-stojím), pretrpéti.

übersteigen prelézti, prekoráčiti, prestópiti; *impf.* prelezovati, prestópati; (Hindernisse) premágati, v okom priti (pridem); (d. Kräfte) preséči (-sežem), *impf.* preségati, biti (sem) čez —, nad —; (übertreffen) preséči, pretéči, prekositi; *impf.* preségati, pretékati, prekášati.

überstempeln prekolkovati, *impf.* prekolkávati.

überstimmen preglásiti, z večino glasov premoči (-morem); *impf.* preglasovati, z večino glasov premagovati.

überstreichen premázati (-mažem); prepleskati; prebarvati; (m. Kalk) prebéliti, pobéliti.

überströmen razliti (-lijem) se, *impf.* razlivati se; (v. Herzen) kipéti; vzkipéti.

überstürzen sich prekúcniti se, prekopícniti se, zvrniti se; *impf.* prekucevati se, prekopicevati se, zvráčati se; (sich übereilen) prenágliti se.

übertäuben oglušiti, preglušiti.
übertölpeln preslepiti, prevariti.
übertosen prešuméti, prevršéti, prebobnéti.
Übertrag *m*. prenos, prenesěk.
übertragbar preneseěn, prenosěn.
übertragen prenesti, prenositi; *impf*. prenášati; *fig*. izročiti, *impf*. izróčati, izročevati; —er Wirkungskreis izročeno področje; (übersetzen) prestáviti, prevesti (-vedem), preložiti; *impf*. prestávljati, prevájati, prelágati.
Übertragung *f*. prenos, prenositěv, prenašanje; izročanje, izročevanje; prestáva, prevod.
übertreffen preséči (-sežem), pretéči, nadkriliti, prekositi; *impf*. preségati, pretékati, nadkriljevati, prekašati.
übertreiben pretirati, prenapéti (-napnem), presíliti; *impf*. pretiravati, prenapénjati, presiljevati.
Übertreibung *f*. pretiranost, prenapetost.
übertreten prestópiti, prekoráčiti, stópiti čez kaj; *impf*. prestópati, stópati čez kaj; (d. Gesetz) prelómiti, prestópiti, prekršiti; *impf*. prelámati, prestópati.
Übertreter *m*. prestópnik, prelómnik; —in *f*. prostópnica, prelómnica.
Übertretung *f*. prestopěk, prelomък, prekršěk; im —sfalle ko bi postavo prestopil od. prelomil. [siljen.
übertrieben pretiran, prenapét, pre-
Übertritt *m*. prestòp.
übervölkert preljudnat, prenaseljen.
Übervölkerung *f*. preljudnatost, prenaseljenost; pregosto ljudstvo.
übervoll prepoln.
übervortheilen prekániti, prevárití, opeháriti, oplehtáriti.
überwachen stražiti od. čúvati (nad kom), glédati (na koga), nadzorovati (koga).
überwachsen prerasti (-rastem), *impf*. preráščati.
überwältigen premoči (-morem), premágati, zmágati, prevládati; (bezähmen) užúgati, ukrotiti.
überweisen prepričati, dokazati (-kažem); *impf*. prepričevati, dokazovati.
überweißen pobéliti, obéliti.
überwiegen prevagovati, prevladovati, pretegovati.
überwiegend pretežěn, prevladěn; —e Mehrzahl znamenita večina.
überwinden oviti (-vijem), poviti; *impf*. ovijati, povijati; (besiegen) premoči (-morem), premágati, prevládati; *impf*. premagovati, prevladovati.
Überwinder *m*. zmagalěc, premagalěc, premagovalěc.
überwintern prezímiti, *impf*. prezimovati; čez zimo rediti, — prerediti.
Überwinterung *f*. prezimljenje, prezimovanje.
überwuchern razpasti (-pasem) se, razploditi se; *tr*. zamoriti, zajésti (-jém), izpodriniti.
Überwurf *m*. vrhnja suknja od. halja.
Überzahl *f*. presežno število. [vati.
überzahlen prepláčati, *impf*. preplače-
überzählen prešteti (-štejem), prebrojiti; *impf*. preštévati. [odveč.
überzählig nadštevilěn, čezštevilěn.
Überzahlung *f*. preplačilo, preplatěk.
überzeugen prepríčati, prevériti, uvériti, osvedočiti; *impf*. prepričevati, prevérjati, uvérjati.
überzeugend prepričalěn, prepričevalěn.
überzeugt prepričan, preverjen, uverjen.
Überzeugung *f*. prepričanje, preverjenje, osvedočenje.
Überzeugungskraft *f*. prepričevalnost.
überziehen prevléči, *impf*. prevláčiti; mit Krieg — z vojsko napasti (-padem), *impf*. — napádati; sich — preobléči se, *impf*. preobláčiti se; (vom Himmel) obláčiti se; pooblačiti se.
überzuckern posladoriti; presladoriti.
Überzug *m*. prevleka, póvlak, povlaka.
überzwerch *adv*. prek, poprek, povprek, poprečno.
üblich navaděn, óbičěn, običajěn.
Üblichkeit *f*. navada, običáj.
Übligkeit *f*. s. Übelkeit.
übrig ostál, preostál; — bleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf*. ostájati, preostájati.
übrigens *adv*. vrh tega, mimo tega, razven tega, sicer, inače.
Übung *f*. vadba, vaja, vežbanje; aus der — kommen odvaditi se; Übungs- vadbni, vadni.

Übungsplatz *m.* vadišče, vežbališče.

Übungsschule *f.* vadnica.

Übungsschullehrer *m.* vadniški učitelj.

Ufer *n.* breg, obál (-i), obala, obrežje, pobrežje; Ufer= brežni, obrežni, pobrežni.

Uferbewohner *m.* brežán, pobrežán.

Uferbruch *m.* podmol.

Ufergegend *f.* obrežje, pobrežje. [je.

Uferland *n.* porečje, pomorje, primor-

Uferrecht *n.* pobrežna pravica.

Uferschwalbe *f.* bregovnica, bregulja.

uh! *interi.* uj!

Uhlane *m.* ulán, uláněc.

Uhr *f.* ura; um ein — ob jedni; um zwei — ob dveh; um fünf — ob petih; um wie viel — obkoréj, obkoré? wie viel — ist es koliko je ura? koliko je na uri? Uhr= urni.

Uhrband *n.* urni trak, trak za uro.

Uhrdeckel *m.* pokrovčěk od ure.

Uhrfabrik *f.* urárnica.

Uhrfeder *f.* pero (peresa) v uri.

Uhrfutteral *n.* tok za uro.

Uhrgehäuse *n.* okrov od ure, urnica.

Uhrkette *f.* urna veržica. [ski.

Uhrmacher *m.* urar; Uhrmacher= urar-

Uhrmacherkunst *f.* urarstvo. [ure.

Uhrrad *n.* urno kolesce, kolesce od

Uhrschlüssel *m.* ključěk od ure.

Uhrschnur *f.* urna vrvca.

Uhrwerk *n.* urni stroj, urno kolésovje.

Uhrzeiger *m.* urni kazalěc, urno kazalo.

Uhu *m.* vélika úharica, vjer (-i).

Ukas *m.* ukáz.

Ulmbaum *m.*, Ulme *f.* brest, (in Kt.) ilmověc; Ulmen= brestov.

Ulmenholz *n.* brestovina.

Ulmenwald *m.* brestov gozd, brestje, brestovje.

Ultimatum *n.* poslednji izrék, zadnja beseda, ultimatum. [vek.

Ultra *m.* prenapetnež, prenapéti člo-

Ultramarin *n.* ultramarín, višnjeva barva.

Ultramontanismus *m.* ultramontanizěm (nauk o neomejeni papeževi oblasti v cerkvenih zadevah).

um *praep.* (herum) okoli, okrog, krog; (zur Zeit) o, ob, z. B. — wie viel Uhr obkoréj, obkoré? — sechs Uhr ob šestih; (für) za, z. B. Auge — Auge okó za okó; (um etwas) po, z. B. — Wasser schicken po vodé poslati (pošljem); — Gottes Willen za božjo voljo, za božji čas, za Boga; es handelt sich — sein Leben gré mu za življenje, gré mu za glavo; Schade — ihn škoda ga je, škoda za-nj; *conj.* (um zu) da, da bi, z. B. der Mensch lebt nicht — zu essen človek ne živí, da jé; — wie viel — soviel kolikor — toliko, čim bolj — tem bolj; rechts — na desno, na pravo! links — na levo; — und — krog in krog, okoli in okoli; in Zusammensetzungen o-, ob-, pre-, pod-.

umackern preoráti (-orjem), *impf.* preárjati; (eine Pflanze) podoráti, *impf.* podárjati; (rund herum ackern) oboráti, *impf.* obárjati.

umändern prenarediti, predrugáčiti, izpremeniti; *impf.* prenaréjati, izpreminjati.

Umänderung *f.* prenaredba, izpremembа.

umarbeiten predélati, prenaréditi; *impf.* predelovati, prenaréjati.

Umarbeitung *f.* predelava, prenaredba.

umarmen objeti (-jamem), ogrliti; *impf.* objémati; (zärtl.) obimčkati.

Umarmung *f.* objém, objetje, objemanje.

Umbau *m.* pregradba, prestavba, pregraditěv. [zidati.

umbauen pregraditi, prestaviti, pre-

umbehalten na sebi obdržati (-ím), ne sleči.

umbiegen upogniti, zavihati (-viham u. -višem), zavihniti, zafrkniti; *impf.* upogíbati (-bljem), zavihati.

umbilden preobráziti, prepodobiti; *impf.* preobraževati, prepodabljati.

umbinden obvézati (-vežem), ovézati; *impf.* obvezovati, ovezovati; (d. Mantel) ogrniti, *impf.* ogrinjati; (um die Mitte) opásati (-pašem), *impf.* opasovati; (anders binden) prevezati (-vežem), *impf.* prevezovati. [vati.

umblättern prelistati, *impf.* prelisto-

Umblick *m.* ozír, oglèd.

umblicken ozreti se, oglédati se; *impf.* ozirati se, ogledovati se.

umbrausen bučati (-ím), šuméti, vršéti okoli koga.

umbrechen prelomiti, pregeniti; (v. d. Setzern) prevrstiti, *impf.* prevrščati.

umbringen usmrtiti, umoriti, ubiti (-bijem), ob življenje pripraviti; *impf.* moriti, ubijati.

Umbug *m.* pregíb, pregibljej, zagibljej.

umdrehen zasúkati (-sučem), obrniti, zakreniti, zasukniti; *impf.* sukati, obračati, vrtéti; einer Taube den Hals — golobu vrat zaviti (-vijem), *impf.* — zavijati.

Umdrehung *f.* vrtenje, súkanje, obračanje.

Umdruck *m.* prenatisk, prenatiskanje.

umdrucken prenatisniti, drugače natisniti; *impf.* prenatiskovati, drugače tiskati.

umeggen prevlačiti, prebranati.

umfahren (zu Boden fahren) povoziti; (um etwas herumfahren) okoli ... peljati (peljam u. peljem) se, *impf.* — voziti se.

Umfall *m.* paděc, padanje; (d. Viehes) cepanje, crkanje.

umfallen pasti (padem), zvrniti se, prevrniti se, zgruditi se; *impf.* padati, zvračati se; (v. Vieh) pogíniti, cepniti, crkniti; *impf.* cepati, crkati.

Umfang *m.* obség, obséžěk; (e. Stadt) okolica, okoliš, obližje, obmestje; im vollen —e v polni meri, do dobrega, popolnoma.

umfangen obseči (-sežem), *impf.* obségati; (umarmen) objéti (-jamem), *impf.* objémati; mit einer Mauer — obzidati; m. einem Zaune — ograditi.

umfangreich obsežěn, obširěn.

umfassen obseči (-sežem), objeti (-jamem), okleniti; *impf.* obségati, objémati, oklépati, v sebi iméti (imám), držáti (-ím); mit dem Geiste — razuméti; *impf.* razumevati.

umfassend obsežěn, obširěn.

Umfassungsmauer *f.* ozidje, obzidje.

umfliegen obletéti, *impf.* obletávati, obletovati.

umfließen obteči, *impf.* obtékati, okoli teči.

umformen preobráziti, prepodobiti, prenaréditi; *impf.* preobrazovati, prepodabljati, prenaréjati.

Umformung *f.* preobrazba, prenaredba.

Umfrage *f.* popraševanje, pozvedovanje; — halten popraševati, pozvedovati, pozvedávati.

umfrieden ográditi, *impf.* ográjati.

Umgang *m.* (d. Umhergehen) poháјanje; (feierl.) sprevod, procésija; (d. einmalige Umdrehen) zavrtenje, obrát, zasúk; (d. Vermeiden v. etwas) ogibanje, opuščanje; von einer Sache — nehmen ogniti se čemu, opustiti kaj; *impf.* ogibati se česa, opuščati kaj; (d. Verkehren m. Pers.) občevanje, druženje, pajdaštvo, tovaršija, tovarštvo; — mit einem haben občevati, družiti se, pajdašiti se, pečati se, znanje iméti (s kom); sein — ist nicht der beste ni mu družba najboljša, nima najboljših tovarišev od. znancev.

umgänglich uljuděn, priljuděn, družěn.

Umgänglichkeit *f.* uljudnost, priljudnost, družnost.

Umgangssprache *f.* občevalni jezik.

umgarnen omréžiti, v mrežo ujeti (-jamem).

umgeben obdati, obstópiti, obsúti (-spèm u. -sujem), okléniti; *impf.* obdájati, obstópati, obsipati, oklépati; (vom Feinde) obsesti (-sedem), oblečí (-ležem), obkóliti; *impf.* obsédati, oblégati; (m. d. Zaune) ograditi, zagraditi; *impf.* ográjati, zagrájati; (m. d. Mauer) obzidati, *impf.* obzidovati.

Umgebung *f.* okólica, obližje, okrožje; (d. Stadt) obmestje.

Umgegend *f.* s. Umgebung.

umgehen *intr.* (sich drehen) súkati (sučem) se, vrtéti se, obračati se; (zu Ende gehen) dotekati, dospevati, koncu bližati se; mit —der Post s povratno od. s prvo pošto; (umhergehen) okoli iti (idem), — hoditi; mit jemandem — občevati, družiti od. pajdašiti se s kom; mit jemandem gut — dobro s kom ravnati od. postópati; (sich mit etwas beschäftigen) pečáti se od. ravnati s čim; mit einem Plane — namériti, nakániti; *impf.* namérjati, naklépati; *tr.* (um einen, um etwas herumgehen) obiti, obhoditi; *impf.* obhájati; die Grenzen — méje oglédati od. preglédati; *impf.* meje ogledovati od. pregledovati; (Umgang neh-

men) ógniti se, umákniti se, uklóniti se; *impf.* ogíbati se, umíkati se, uklánjati sa.

Umgehung *f.* obhòd; vnemarpuščanje, preziranje; mit — des Gesetzes brez ozira na postavo, ne gledé na postavo, ne držé se postave.

umgekehrt *adi.* nasprotěn; *adv.* narobe, naopak.

umgestalten prestrójiti, preosnovati, preobráziti, prestvárìti, prenaréditi; *impf.* prestvárjati, prenaréjati.

Umgestaltung *f.* prestrojitěv, preosnova, preobraženje.

umgießen preliti (-lijem), *impf.* prelivati; (rundum begießen) obliti, *impf.* oblivati.

umgraben prekopati (-kopljem), razkopati; *impf.* prekopavati, razkopavati; (rundum graben) okopati, *impf.* okopavati.

Umgrabung *f.* prekòp, razkòp, prekopavanje, razkopavanje; okòp, okopavanje.

umgrenzen omejiti, omejíčiti, ograničiti; *impf.* omejevati, ograničevati.

umgürten opásati (-pašem), opéti (-pnem); *impf.* opasovati, opénjati; (anders gürten) prepásati, *impf.* prepasovati.

umhaben nositi, na sebi iméti (imám).

umhacken posékati, podréti (-derem); *impf.* podírati, posekavati; (d. Erde) prekopati (-kópljem), *impf.* prekopavati.

umhalsen s. umarmen.

umhängen ogrniti, *impf.* ogrinjati; den Mantel — zagrniti se od. zaviti (-vijem) se v plašč; (anderswohin hängen) preobesiti, *impf.* preobešati.

Umhängetuch *n.* ogrinjača, zagrinjača.

umhauen s. umhacken.

umhäufeln ogrébsti (-grébem), *impf.* ogrébati.

umher *adv.* okoli, okrog, krog; (in Zusammensetz.) ob-, o-, po-, raz-.

umherblicken ogledovati se od. ozirati se krog sebe.

umherflattern okoli letati po —.

umherführen izprevoditi, *impf.* izprevájati.

umhergehen poháјati, izpreháјati se, okoli hoditi po —.

umherirren bloditi, klátiti se, vláčiti se, skítati se.

umherliegen ležati (-ím) raztreseno, — tam pa tam, raztresen biti (sem).

umherpilgern rómati po svetu, — križem svetá.

umherschauen okoli glédati, ogledovati se od. ozirati se krog sebe.

umherstellen razpostáviti, *impf.* razpostavljati.

umhertreiben sich potépati se, klátiti se, pohajkovati.

umherwandern hoditi po svetu, pohajkovati.

umherziehen klátiti se po svetu, vlačugati se.

umhin *adv.*; ich kann nicht — dieses zu thun ne morem si kaj, ne morem utrpeti od. ne morem se vzdržati, da ne bi tega storil, auch ne morem drugače, nego da to storím.

umhüllen ogrniti, oviti (-vijem), odéti (-denem); *impf.* ogrínjati, ovíjati, odévati. [válo.

Umhüllung *f.* ogrinjálo, ovijálo, ode-

umhüpfen skakljati okoli —; obskakljati, *impf.* obskakljávati.

Umkehr *f.* vrnitěv, povratěk; *fig.* izpreobrnitěv.

umkehren *intr.* vrniti se, povrniti se, nazaj obrniti se; *fig.* izpreobrniti se; *impf.* vračati se, nazaj obračati se; izpreobračati se; *tr.* obrniti, prevrniti; *fig.* izpreobrniti; *impf.* obráčati, prevráčati, prevračevati; izpreobračati; (einen Topf) povézniti; (umwerfen) prevráčati, premetávati.

umkippen *intr.* omahniti, zvrniti se, prevrniti se; *tr.* (einfassen) obrobiti, podrobiti, zarobiti.

umkleiden preobléči, *impf.* preoblačiti; (bekleiden) obleči, *impf.* oblačiti; sich — preobleči se, *impf.* preoblačiti se.

Umkleidung *f.* preoblačenje; oblačenje, obleka.

umkommen poginiti, koněc vzeti (vzamem), smrt storiti, ob življenje priti (pridem); *impf.* pogínjati, koněc jemáti (jémljem); wer mit dem Schwerte umgeht, wird mit d. Schwerte — kdor meč izdira, pod mečem umira.

Umkreis *m.* okróg, obvòd, obòd; (Umfang) obség, okrožje; (Umgebung) okólica; eine Meile im Umkreise jedno miljo na okoli od. v okoliši.

umkreisen okrožiti, obkoliti.

umkriechen oblezti, oblaziti.

umladen preložiti, preklasti (-kladem); *impf.* prelágati, prekládati.

Umladung *f.* prekladanje, prelaganje.

Umlage *f.* (b. Buchdr.) oblóga, obložěk; (Vertheilung d. Steuer) razdelitěv davka; (Steuer) prikláda.

Umlauf *m.* tèk, obtèk, hòd, obhòd; (d. Blutes) obtók, pretók; im —e sein (vom Gelde) biti (je) med ljudmí.

umlaufen *tr.* (im Laufen umwerfen) v teku podreti (-derem) od. prevrniti; *impf.* — podirati od. prevráčati; (herumlaufen) obteči, *impf.* obtékati; *intr.* (um seine Achse) vrteti se, sukati se, obračati se; (im Kreise laufen) okoli teči, okoli tekati; (vergehen) preteči, miniti; es läuft das Gerücht um govorica je, govorica se raznaša.

Umlaufsschreiben *n.* okróžnica.

Umlaufszeit *f.* obhodni čas.

Umlaut *m.* preména glasú.

umlauten glas premeniti, *impf.* glas premenjati.

umlegen položiti, *impf.* polágati; (anders legen) preložiti, *impf.* prelágati; einen Verband — obvezati (-vežem), *impf.* obvezovati; (die Steuer) razdeliti, porazdeliti; *impf.* razdeljevati, porazdeljevati.

umlenken obrniti, zakreniti; *impf.* obráčati; *fig.* prepreči (-prežem), na drugo stran potegniti.

umliegend obližnji, okolni; die —e Gegend okolica.

ummauern obzidati, *impf.* obzidovati.

umnähen obšiti (-šijem), *impf.* obšivati; (anders —) prešiti, *impf.* prešivati.

umnehmen z. B. einen Mantel ogrniti se —, *impf.* ogrinjati se s plaščem.

umpflanzen presaditi, *impf.* presájati; (rundum bepflanzen) obsaditi, *impf.* obsajati.

umpflügen s. umackern.

umprägen prekovati (-kujem), *impf.* prekávati.

umreißen podreti (-derem), porušiti; *impf.* podirati; (umstoßen) prevreči (-vržem), zvrniti, prekúcniti; *impf.* prevráčati, zvračati, prekucevati.

umreiten objézditi, objáhati; (zu Boden reiten) pojézditi, pojáhati.

umrennen leté podreti (-derem), podirjastiti; *impf.* podírati.

umringen obstópiti, obsuti (-sujem u. -spèm), obkoliti; *impf.* obstópati, obsipati.

Umriss *m.* načrt, očrt, obrís.

umrühren méšati; preméšati, razméšati.

umsatteln presedlati, *impf.* presedlávati; *fig.* prepreči (-prežem), misli sprevreči (-vržem), plašč po vetru zasúkati (-súčem).

Umsatz *m.* prodaja, razpečava, promet.

umsäumen obróbiti, zaróbiti.

umschanzen ográditi, utrditi, z obkopi obdati; *impf.* ográjati, utrjevati, z obkopi obdajati.

Umschanzung *f.* obkòp.

Umschanzungslinie *f.* obkópna črta.

umschatten obsénčiti, zasénčiti; *impf.* obsenčevati, zasenčevati.

Umschau *f.* ozír, oglèd.

umschauen sich ozreti se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

umschiffen jádrati od. veslati okoli —; objádrati, obveslati.

Umschlag *m.* prevrát, premémba, preména; (Aufschlag) oslec, zaslec, ošív, zavratěk, ovratěk; (eines Briefes ꝛc.) zavitěk, ovitěk, zavòj, ovòj; (in der Medic.) obvéza, obkladěk.

umschlagen *intr.* prevrniti se, zvrniti se, prekúcniti se; *impf.* prevráčati se, zvračati se, prekucevati se; (sich ändern) preobrniti se, izpremeniti se, predrugáčiti se; *impf.* preobráčati se, izpreminjati se; (v. Wetter) prevreči (-vržem) se, *impf.* prevračati se; (v. Weine) zavréti, zbérsati se, skisati se; (ausarten) popáčiti se, odróditi se; *tr.* zavihati (-viham u. -višem), podvihati, zafrkniti; *impf.* zavihavati, podvihavati, zafrkovati; (Münzen) prekovati (-kujem), *impf.* prekávati; (ein Blatt) obrniti, *impf.* obráčati.

Umschlagsbogen *m.* ovojna od. zavojna [pola.

umschleichen oblézti, obláziti; *impf.* oblezovati.

umschleiern zagrniti, *impf.* zagrinjati.

umschließen obdáti, okléniti; *impf.* obdájati, oklépati.

umschreiben prepisati (-pišem), *impf.* prepisovati; (beschreiben) opísati, očrtati; *impf.* opisovati.

Umschreibung *f.* prepis, prepisovanje; opís, opisovanje.

Umschrift *f.* opís, okolni napís.

umschütten (v. trockenen Dingen) presuti (-sujem u. -spem), *impf.* presípati (-sipam u. -sipljem), presipavati; (von flüssigen Dingen) preliti (-lijem), *impf.* prelivati; (verschütten) razsuti, *impf.* razsipati, razsipavati; razliti, *impf.* razlivati.

umschwärmen rójiti okoli —, obrójiti (koga).

Umschweif *m.* ovíněk; ohne —e naravnost, brez ovinkov.

Umschwung *m.* prevrát, prekúc, prekrét, nagla preména.

umsegeln jádrati od. veslati okoli —.

umsehen sich oglédati se, ozréti se, nazáj poglédati; *impf.* ogledovati se, ozírati se, nazaj pogledovati; sich nach etwas — glédati za čim, skrbéti za kaj; (etwas beischaffen) poiskati (-iščem) od. preskrbeti si kaj.

umsein pretéči, preiti (-idem), miniti.

Umseite *f.* nasprotna stran (-í), narobe stran.

umsetzen prestáviti, predejati (-denem); *impf.* prestávljati, predévati; (umpflanzen) presaditi, *impf.* presájati; (Waren) prodáti, razpečáti; *impf.* prodájati, razpečávati.

Umsicht *f.* previdnost, preudarnost, opreznost.

umsichtig previděn, preudarěn, oprezěn.

umsinken zgrúditi se, zvaliti se, na kup pasti (padem).

umsonst *adv.* zastónj, zamán, brez plačila.

umspannen (d. Pferde) prepreči (-prežem), *impf.* preprégati; (umfassen) obséči (-sežem), preséči (-sežem); *impf.* obségati, preségati.

umspinnen oprésti (-predem), zapresti; *impf.* oprédati, zaprédati.

umspringen mit etwas délati od. ravnati s čim; (springend jmd. umgeben) obskočiti, *impf.* obskakovati (koga); (springend umwerfen) skakáje (skakajoč) podreti (-derem), — prevreči (-vržem); *impf.* skakáje podirati, — prevračati (-koga).

Umstand *m.* okólščina, okólnost; (Sache) stvar (-í), zadéva, stran (-í); (Ereignis) prigoděk, primeřěk, pripetěk; (Eigenschaft) lastnost, svojstvo; (Zustand) stan, stanje; (Bedingung) pogój; (Umschweif) oviněk; (Schwierigkeit) ovira, zadržěk, težava, sitnost; Umstände machen ustávljati se, upirati se, krčiti se, obotavljati se; unter solchen Umständen pri tem takem, v takih okolščinah; nach Umständen po potrebi, kakor potreba nanese; ohne viel Umstände zu machen brez ovinkov, na ravnost; unter allen Umständen na vsak način, vsakakor; in anderen Umständen sein noseča biti (sem), v drugem stanu biti.

umständlich *adi.* natančěn, nadroběn, obširěn; *adv.* natančno, nadrobno, obširno.

Umständlichkeit *f.* natančnost, nadrobnost, obširnost.

Umstandssatz *m.* prislovni od. prirečni stavěk.

Umstandswort *n.* prislov, prirečje.

umstechen prekopáti (-kópljem), prevreči (-vržem); *impf.* prekopávati, premetovati.

umstecken obtakniti, *impf.* obtíkati; (anders stecken) pretakniti, *impf.* pretíkati.

umstehen státi (stojím) okoli —; (v. Vieh) crkniti, poginiti; *impf.* crkati.

umsteigen prestópiti, *impf.* prestópati.

umstellen obstáviti, obstópiti; *impf.* obstávljati, obstópati; (anders stellen) prestáviti, premestiti; *impf.* prestávljati, premeščati.

umstempeln prekolkovati, *impf.* prekolkávati.

umstimmen (ein musikal. Instrument) preubrati (-berem), *impf.* preubírati; (jemanden) pregovoriti, prevériti; *impf.* pregovárjati, prevérjati.

umstoßen zvrniti, podreti (-derem), prevaliti, prekúcniti; *impf.* zvračati,

podírati, preváljati, prekucevati; (ein Testament) ovreči (-vržem), razdreti (-derem), *impf.* razdirati; (einen Beweis) ovreči, zavreči, izpodbiti (-bijem); *impf.* izpodbijati.

umstrahlen obsijati (-sijem), *impf.* obsévati.

umstricken omréžiti, zaplésti (-plétem); *impf.* omreževati, zaplétati.

umströmen obtékati, teči okoli —.

umstülpen zafrkniti, zavihniti.

Umsturz *m.* prevrát, prekúc, prekucija; (einer Mauer) razpád, porušenje.

umstürzen *tr.* prekúcniti, zvrniti; *impf.* prekucevati, zvráčati; (e. Mauer) podreti (-derem), porušiti; *impf.* podirati, rušiti; (d. Topf) povézniti, *impf.* povezovati; *intr.* zvrniti se, prekúcniti se; *impf.* zvráčati se, prekucevati se; (von einer Mauer ꝛc.) podreti se, razpasti (-padem); *impf.* podirati se, razpádati.

Umsturzgedanke *m.* prevratna misĕl (-i).

Umsturzpartei *f.* prevratna stranka.

Umtausch *m.* zaména, zamenjáva.

umtauschen zaménjati, zménjati; *impf.* zamenjevati, zmenjevati.

umthun z. B. einen Mantel ogrniti se —, *impf.* ogrinjati se s plaščem; sich nach etwas — prizadéti (-denem) si, *impf.* prizadévati si za kaj.

Umtrieb *m.* (des Blutes) tòk, pretòk, pretakanje; geheime —e skrivne spletke od. zvijače *pl.*, skrivno početje, skrivno gibanje.

umwachsen prerásti, obrásti, zarásti; *impf.* preráščati, obráščati, zaráščati, (prerastati).

umwachsen *adi.* obrastĕl, zarastĕl; preraščen, obraščen, zaraščen.

umwälzen preváliti, prevreči (-vržem), obaliti, prevrniti; *impf.* preváljati, prevráčati; *fig.* prekúcniti, prevrniti.

Umwälzung *f.* prevalitĕv, prevrnitĕv, preváljanje, prevráčanje; (Revolution) prekucija, prevrát; Umwälzungs- prevratni.

Umwälzungsplan *m.* prevratna osnova.

umwandeln *tr.* premeniti, izpremeniti; *impf.* izpreminjati; *intr.* (umgehen) hoditi okoli. [va.

Umwandlung *f.* preména, izpreminja-

umwechseln preméniti, zaméniti; *impf.* premenjevati, zamenjevati.

Umweg *m.* ovinĕk, daljnica.

umwenden obrniti, *impf.* obráčati.

umwerfen zvrniti, prevrniti; *impf.* zvráčati, prevráčati; (zu Boden werfen) podreti (-derem), na tla vreči (vržem); *impf.* podirati, na tla metati (mečem); (um sich werfen) ogrniti, na se vzeti (vzamem), *impf.* ogrinjati, na se jemati (jemljem); (v. Kaufleuten) na bobĕn priti (pridem), *impf.* — prihajati.

umwickeln, umwinden oviti (-vijem), omotati; *impf.* ovíjati, omotávati; (anders wickeln) previti, premotati; *impf.* prevíjati, premotávati.

umwölken sich oblačiti se; pooblačiti se.

umwölkt oblačĕn, pooblačĕn.

umzäunen ográditi, zagráditi; *impf.* ográjati, zagrájati; umzäunter Weideplatz ográdnica, ograja.

Umzäunung *f.* plot, graja, ograja.

umziehen *tr.* opásati (-pašem), obdáti; *impf.* obdájati; (Kleider) preobleči, *impf.* preoblačiti; (Schuhe) preobuti (-bujem), *impf.* preobúvati; *intr.* preséliti se, *impf.* preseljevati se.

umzingeln obdáti, obkoliti, obsúti (-sujem u. -spem), zajeti (-jamem), obstópiti; *impf.* obdájati, zajemati, obstópati.

Umzingelung *f.* obkoljenje, zajetje.

Umzug *m.* obhòd; (feierl.) sprevod.

un- nur in Zusammensetz. ne-, brez-.

unabänderlich nespremenljív; (grammatik.) nesklonljiv, nepregibĕn.

Unabänderlichkeit *f.* nespremenljivost; nesklonljivost, nepregibnost.

unabhängig neodvisĕn, nezavisĕn.

Unabhängigkeit *f.* neodvisnost, nezavisnost.

unablässig *adi.* neprestán, neprenehljív, neprenehalĕn; *adv.* neprestano, nepreněhoma.

Unablässigkeit *f.* neprestanost, neprenehljivost, neprenehalnost.

unabläßlich neogibno potrebĕn, neizpústĕn, nepogrešĕn.

unablöslich neodkupĕn.

unabsehbar, unabsehlich nepreglеdĕn, nedoglеdĕn.

unabsetzbar neodstávěn; die Richter sind — sodniki se ne morejo odstaviti; (v. Waren) kar se ne more prodáti.
unabsichtlich *adv.* nehoté, nehótoma, ne nalašč.
unabweisbar, unabweislich neodrečěn, neodbitěn, neovržěn. [ljív.
unabwendbar neodvrátěn, neodvrač-
Unabwendbarkeit *f.* neodvratnost, neodvračljivost.
unachtsam nepazljív, neskrbljív, neskrběn, nemarěn.
Unachtsamkeit *f.* nepazljivost, neskrbnost, nemárnost; aus — po nemarnem.
unadelig neplemenít, nežlahtěn.
unähnlich nepodoběn, nesličěn. [nost.
Unähnlichkeit *f.* nepodobnost, neslič-
unangebaut neobdelan; —es Land ledina, celina.
unangefochten neizpodbíjan, nenapadan, nevznemirjan; — lassen pri miru pustiti, ne izpodbijati, ne napadati, ne vznemirjati.
unangemeldet neoglašen, nenapovedan.
unangemessen neprimerěn, nepristojěn.
unangenehm, unannehmlich neprijetěn, nevšečěn, nepriličěn, neugoděn.
Unannehmlichkeit *f.* neprijetnost, nevšečnost, nepriličnost, neugodnost.
unansehnlich neznatěn, neznamenít.
Unansehnlichkeit *f.* neznatnost, neznamenitost.
unanständig nespodoběn, nepristojěn.
Unanständigkeit *f.* nespodobnost, nepristojnost.
unanstößig nespotikljiv, nad čimur se nihče ne more spotikati.
unanwendbar neraběn, nepripravěn.
unappetitlich neslastěn.
Unart *f.* nespodobnost, nepristojnost, grda navada, zaróbljenost. [róbljen.
unartig nespodoběn, nepristojěn, za-
Unartige *m.* nespodobnež, zaróbljeněc; — *f.* nespodóbnica, zaróbljenka.
unartikuliert nerazločěn.
unaufgefordert nepozván, sam od sebe.
unaufgeklärt nerazjasnjen.
unaufgelegt nerazpoložen, slabe volje.
unaufhaltbar, unaufhaltsam neustávěn, neudržěn.
Unaufhaltsamkeit *f.* neustavnost, neudržnost.

unaufhörlich *adi.* neprenehljív, neprestán; *adv.* neprenéhoma, neprestáno.
unauflösbar, unauflöslich nerazvézěn, nerazvezljív, nerazločljív; (nicht schmelzbar) netopljív, neraztópěn.
Unauflöslichkeit *f.* nerazvezljivost, nerazvéznost, nerazločljivost; neraztopnost.
unaufmerksam nepazljív, nepozorěn.
Unaufmerksamkeit *f.* nepazljivost, nepozornost.
unaufrichtig neodkritosrčěn.
unaufschiebbar neodložěn, neprelóžěn, neodkladěn.
unausbleiblich neizostalěn, gotóv.
unausdehnbar neraztezěn.
unausführbar, unausführlich neizpeljív, nedosežěn, nemogóč.
unausgebacken nedopečen.
unausgemacht nerešen, neodločen.
unausgesetzt neprestán, neprenehljív, nepretrgan.
unauslöschlich neizbrisljív, neizbrisěn; neugasljív, neugasěn. [nedopovéděn.
unaussprechlich neizréčěn, neizrečèn,
unausstehlich neznosěn, nestrpěn.
unausweichlich neizogiběn.
unbändig neukrótěn, neukročèn, neugnán; neustrahován; (zügellos) razuzdan, samopašěn. [čěn.
unbarmherzig neusmiljen, nemilosr-
Unbarmherzigkeit *f.* neusmiljenost, nemilosrčnost.
unbärtig golobrad, golobraděn.
Unbau *m.* pušča, golina, ledina. [ščen.
unbeachtet zanemarjen, v nemar pu-
unbebaut neobdelan.
unbedacht, unbedachtsam nepremišljen.
Unbedacht *m.*, Unbedachtsamkeit *f.* nepremišljenost.
unbedeckt nepokrít; (v. Haupte) razogláv, gologláv, odkrít.
unbedenklich nesuměn.
unbedeutend neznatěn, malovažěn, nepomenljív; (unerheblich) majhěn, malovreděn.
unbedingt *adi.* nepogojěn, brezpogojěn; *adv.* brez ugovora, brez izimka.
unbeeidigt nezaprisežen.
unbefangen nepristrán, nezavzét.
Unbefangenheit *f.* nepristranost, nezavzetost.

unbefleckt neomadeževán, neoskrunjen, brezmadežěn.
unbefriedigend nezadostěn.
unbefriedigt nezadovoljěn.
unbefugt brezoblastěn, nepooblaščen, neopravičen.
Unbefugtheit *f.* brezoblastnost, neopravičenost.
unbegreiflich nerazuměn, nedoúměn.
unbegrenzt neomejen, neizmerěn.
unbehaart nekosmat, gol, gladěk.
Unbehagen *n.* neslást (-i), nezadovoljstvo.
unbehaglich nevšečěn, neugoděn, neprijetěn.
Unbehaglichkeit *f.* nevšečnost, neugodnost, neprijetnost.
unbehelligt lassen einen pri miru pustiti koga.
unbeherzt malosrčěn, strašljív.
unbehilflich, **unbeholfen** nespretěn, okorěn.
unbehutsam nepreviděn, nemarěn.
Unbehutsamkeit *f.* neprevidnost, nemarnost.
unbekannt neznán. [znanka.
Unbekannte *m.* neznaněc; — *f.* ne-
Unbekanntschaft *f.* neznanje, neznanost.
unbekümmert brezskrběn, brez skrbí; — sein ne skrbéti, ne v skrbéh biti (sem), nič ne marati za kaj.
unbelaubt brez listja, gol.
unbelebt neživ, neživéč, neživóč.
unbelesen kdor je malo knjig prebral, neizveden —, neiznajden v slovstvu.
unbemerkt neopažen, nezapažen; das ist mir — geblieben tega nisem zapazil od. opazil.
unbemittelt nepremožěn.
unbenannt neimenován, breziměn.
unbenommen nezabranjen, dopuščen; es bleibt dir — nihče ti ne brani, na voljo ti je dano.
unbequem nepriročěn, odročěn, nepriličěn.
Unbequemlichkeit *f.* nepriročnost, odročnost, nepriličnost.
unberathen brez sveta.
unberechenbar nepreračunljiv, neizmerěn.
unberechtigt neopravičěn, brez pravice.
unberedt nezgovorěn, nezgovorljív.
unberichtigt nepopravljen; (unbezahlt) neplačan, nepoplačan.
unberitten nezjahan (v. Pferde); brez konja (v. Menschen).
Unberittene *m.* pešěc, brez konja.
unberufen nepoklican, nepozván.
unberühmt neslavěn, neslovéč.
unbeschadet *praep.* brez škode za —, brez prikrájšanja —, ne kratéč —.
unbescheiden neskroměn, drzěn.
Unbescheidenheit *f.* neskromnost, drznost. [jen.
unbescholten neomadeževán, neoskrun-
Unbescholtenheit *f.* neomadeževanost, neoskrunjenost.
unbeschränkt neomejen, neprikračen.
Unbeschränktheit *f.* neomejenost, neprikračenost.
unbeschreiblich nepopisěn.
unbeschrieben nepopisan, čist.
unbeschuhet bos.
unbesiegbar nepremagljív.
unbesonnen nepremišljen, nespametěn, nepreudarěn.
Unbesonnenheit *f.* nepremišljenost, nespamet (-i), nepreudarnost.
unbesorgt neskrběn, brez skrbí.
unbeständig nestanovitěn, nestalěn, premenljív, omahljív.
Unbeständigkeit *f.* nestanovitnost, nestalnost, premenljivost, omahljivost.
unbestechlich nepodkupěn, nepodmitěn.
unbestimmt nedoločen, nedoločěn, neodločěn, negotóv, nestanovít; —e Redeweise nedoločni naklon, nedoločnik.
Unbestimmtheit *f.* nedoločnost, neodločnost, negotovost, nestanovitnost.
unbestreitbar neovržěn, neizpodbitěn.
unbetont breznáglasěn, nenaglášen.
unbeträchtlich neznatěn, majhěn.
unbewaffnet neoborožen, brez orožja.
unbewandert neizkušen, neizveden, nevešč.
unbeweglich nepremakljív, nepremičěn; (v. Feiertagen) stanovitěn, neprestavěn; —es Gut nepremično blago, nepremičnina. [nepremičnost.
Unbeweglichkeit *f.* nepremakljivost,
unbewohnbar nepripravěn za stanovanje, nenaseljív.
unbewohnt nenaseljen, neobljuden, brez prebivalcev.

unbewußt nezavedĕn, brezzavestĕn; (unbekannt) neznán.
unbezahlbar neizplačljív, nepoplačljív, neizpláčĕn.
unbezähmbar neukrotljív, neukročèn.
unbezeugt neizpričan.
unbezweifelt nedvomĕn, nedvomljiv.
unbezwinglich nepremagljiv, nezmagljiv.
unbiegsam negibĕn, negibčĕn; (gram.) nepregibĕn, nepregibljiv, nesklonljiv.
Unbill *f.* krivica, krivnja, krivda.
unbillig nepravičĕn, krivičĕn; (vom Preise) neprimerĕn.
Unbilligkeit *f.* nepravičnost, krivica; neprimernost.
unbrauchbar nerabĕn, nerabljiv; (unnütz) nekoristĕn, za nič, za nobeno rabo; (untauglich) nesposobĕn.
Unbrauchbarkeit *f.* nerabnost, nerabljivost; nekoristnost; nesposobnost.
unbußfertig nespokorjen, neskesán.
Unbußfertigkeit *f.* nespokorjenost, neskesanost.
Unchrist *m.* nekristijan, nekrščenik.
unchristlich nekrščanski, nekristijanski.
Unchristlichkeit *f.* nekrščanstvo, nekristijanstvo.
Uncialbuchstabe *m.* vélika črka (eig. palĕc velika črka).
unconsequent nedoslеdĕn.
Unconsequenz *f.* nedoslednost.
und *conj.* in, ter, pa.
Undank *m.* nehvaležnost, nezahvalnost.
undankbar nehvaležĕn, nezahvalĕn.
Undankbare *m.* nehvaléžnik, nehvaležnež; — *f.* nehvaléžnica.
Undankbarkeit *f.* nehvaležnost, nezahvalnost.
undenklich nepomnjív, davĕn.
undeutlich nerazločĕn, nejasĕn, nerazumljív.
undichterisch nepesniški, nepoetičĕn.
undienstfertig nepostrežljiv, neposlužljiv.
Unding *n.* nestvar (-i), nestvor, nič, ničica.
unduldsam nepotrpežljiv, nestrpljiv.
Unduldsamkeit *f.* nepotrpežljivost, nestrpljivost.
undurchdringlich neprodirĕn, neprebitĕn.
Undurchdringlichkeit *f.* neprodirnost, neprebitnost.
undurchsichtig neprozórĕn.
Undurchsichtigkeit *f.* neprozórnost.
uneben neravĕn, végast; (rauh) hrapav.
Unebenheit *f.* neravnota; hrapavost.
Unebenmaß *n.* nesomernost, neravnomernost.
unebenmäßig nesomerĕn, neravnomerĕn.
unecht nepristĕn, neprav.
Unechtheit *f.* nepristnost, nepravost.
unedel neplemenít, nežlahtĕn.
unehelich nezákonski.
unehrbar, unehrlich nepošten, nečastĕn.
Unehrbarkeit *f.* nepoštenost, nečastnost.
Unehre *f.* nečast (-i), nepoštenje.
Uneigennutz *m.* nesebičnost, nesamopridnost.
uneigennützig nesebičĕn, nesamopridĕn.
uneinbringlich neizterljiv, nedobitĕn.
Uneinbringlichkeit *f.* neizterljivost, nedobitnost.
uneingedenk nepomljív; — sein ne pomniti česa, pozabiti kaj.
uneingeschränkt neomején, neprikračen.
uneinig neložĕn, nejedín, navzkrižĕn; — werden razpreti se, spreti se.
Uneinigkeit *f.* nesloga, nejedinost, razprtija, razpor, zdražba.
uneins s. uneinig.
unempfänglich neprejemljív, nenavzemljiv, neobčutljiv; er ist für ein gutes Wort — ne prime se ga lepa beseda, ne mara za lepo besedo; (v. weibl. Geschlechte) nespočetljív.
unempfindlich neobčutljiv; *fig.* trd, trdosrčĕn.
unendlich *adj.* neskončĕn, brezkončĕn, neizmérĕn, brezmejĕn, brez konca in kraja; *adv.* silno, neskončno, neizmérno.
unentbehrlich neogibno potrebĕn, neutrpĕn, nepogrešĕn.
Unentbehrlichkeit *f.* neogibna potreba, nepogrešnost.
unentgeltlich brezplačĕn, brez plačila, zastónj.
unenthaltsam nevzdržĕn, nezmérĕn.
Unenthaltsamkeit *f.* nevzdržnost, nezmérnost.
unentschieden nedoločen, nedognán, negotov.
unentschlossen neodločen, dvomljiv.

Unentschlossenheit *f.* neodločenost, dvomljivost.
unerfahren neizkúšen, neizvéden.
Unerfahrenheit *f.* neizkušenost, neizvedenost.
unerforschlich nezasléděn, nedouměn, nedosežěn, neiznajděn.
unerfreulich nevesél, neprijetěn, nerazveselilěn.
unergründlich s. unerforschlich.
unerheblich malovreděn, neznatěn, majhěn.
unerhört neslišan, nikdar ne slišan; neuslišan.
unerklärlich nerazložljiv, nerazložěn, kar se ne dá od. ne more razložiti, — razjasniti.
unerläſslich neodpustěn, neizpregleděn, neogibno od. neobhodno potreběn.
unerlaubt nedopuščen, nedovoljen, prepovedan.
unerledigt nerešen, nedognán.
unermeſslich neizméręn, brezmérěn, neskončěn.
unermüdet *adi.* neutrujen, neupehan; *adv.* neutrúdoma.
unermüdlich neutruděn, neumorěn.
unerquicklich neprijetěn, pust.
unerreichbar nedosežěn, nedostižěn; (dem Auge) nedogleděn.
unersättlich nenasitěn, nikdar ne sit.
unerschöpflich neizčrpěn, neizzajeměn.
unerschrocken neprestrašen, neustrašen, brez strahú.
Unerschrockenheit *f.* neprestrášenost, neustrášenost.
unerschütterlich neomajljív, neomahljív, nepremakljív.
unerschwinglich nedosežěn, česar kdo ne zmore, — ne premore.
unersetzbar, unersetzlich nenadomestěn; nepopravěn.
unersprießlich brezkoristěn.
unersteiglich nedostopěn, nedohoděn; ein —er Berg gora, na ktero ni mogoče priti od. splezati. [prebitěn.
unerträglich neznosěn, nestrpěn, ne-
unerwartet *adi.* nepričakován; *adv.* nenádoma, iznenada.
uneſsbar neužitěn, kar ni za jéd.
unfähig nezmožěn, nesposoběn; (ungeeignet) nepripravěn, neprikladěn.
Unfähigkeit *f.* nezmožnost, nesposobnost; nepripravnost, neprikladnost.
unfahrbar nevózěn; ein —er Weg pot, po kateri se ne more voziti.
Unfall *m.* nezgoda, neprilika, nesreča.
unfehlbar nezmotljiv, nepremotljiv.
Unfehlbarkeit *f.* nezmotljivost, nepremotljivost.
unfern *adv.* ne daleč, ne daleko.
Unflat *m.* nesnaga, gnusoba, skvrnoba; (Koth) blato, lajno.
unflätig nesnažěn, gnusoběn, skvrnoběn; —e Reden umazane —, grde —, klafarske besede, klafanje.
Unfleiß *m.* nemárnost, nemárščina, nemarljivost.
unfleißig nemarěn, nemarljiv.
unfolgſam neubogljiv, nepokorěn, neposlušěn. [neż.
Unfolgſame *m.* neubogljivěc, nepokór-
Unfolgſamkeit *f.* neubogljivost, nepokórščina, nepokornost, neposlušnost.
Unform *f.* spačena oblika, spaka, nestvor.
unförmlich neličěn, spačen, nikomur ne podoběn.
unfrankiert neplačan, nefrankován.
unfreundlich neprijazěn, nepriljuděn; (v. Wetter) neprijetěn, neugoděn.
Unfreundlichkeit *f.* neprijaznost, nepriljudnost; neprijetnost, neugodnost.
unfreundſchaftlich neprijateljski.
Unfriede *m.* nemir, nepokoj, zdražba, razprtija.
unfriedlich nemirěn, nepokojěn.
unfruchtbar nerodovitěn, nerodovit, neploděn; (v. Korn) gluh; (v. Vieh) jalov; eine —e Kuh jalovica, jálovka.
Unfruchtbarkeit *f.* nerodovitnost, neplodnost; jálovost.
Unfug *m.* nered, nerednost, nepristojnost; — treiben nespodobno rogoviliti, razuzdano ravnati.
ungangbar nehoděn, neuhojen; (v. Gelde) neveljavěn; (vom Wort) nenavaděn.
ungaſtlich negostoljuběn, nepogostljiv, nepostrežljiv.
ungeachtet *adi.* nečislan, necenjen; *praep.* brez ozira, ne gledé na —; *coni.* če tudi, da si tudi, če ravno, da si ravno, če prav.

ungeahndet nekaznjen, nekaznovan; etwas — hingehen lassen brez kazni pustiti kaj, ne kazniti česa.
ungeaicht nepreizkušen.
ungebaut neobdelan; —es Land celina; eine —e Wiese ledina.
ungeberdig pačljív; sich — stellen pačiti se, repenčiti se.
ungebildet neolikan, neomikan, neizobražen, neotesan.
ungebräuchlich nenavadĕn. [nost.
Ungebür *f*. nespodobnost, nepristoj-
ungebürlich nespodobĕn, nepristojĕn; — sich benehmen razvedati se, razvirati se, zlecati se.
ungebunden nezvezan, nevezan; *fig*. razuzdan.
Ungebundenheit *f*. razuzdanost.
ungedeihlich netečĕn, neprebavĕn.
ungedruckt nenatisnen, netiskan.
Ungeduld *f*. nepotrpežljivost, nevztrpljivost, nestrpnost, neučakljivost.
ungeduldig nepotrpežljiv, nevztrpljiv, nestrpĕn, neučakljiv.
ungefähr *adi*. nenadĕn, naključĕn, slučajĕn; *adv*. nenadoma, po nameri; (beiläufig) blizo, okoli, pri.
Ungefähr *n*. naključje, naključba, namera, namerĕk.
ungefällig (v. Personen) nepostrežljiv, neustrežljív; (v. Sachen) nevšečĕn, nedopadljív, neugodljív.
ungefiedert brez perja, gol.
ungegründet neosnovan, neutemeljen, neutrjen.
ungehalten nedržán, neizpolnjen; (unwillig) srdít, nevoljĕn; — sein zameriti (kaj), čemeriti se, gnevati se, nevoljĕn biti (sem), nasajen biti.
ungeheuchelt nehlinjen, nehinavski.
ungeheuer ogromĕn, velikanski; (fürchterlich) grozĕn, strašĕn, strašanski.
Ungeheuer *n*. pošást (-i), groza; (Drache) zmaj, zmija; (Missgeburt) spaka.
ungehindert *adi*. neoviran, nezadržán, neoprečen; *adv*. brez ovire, brez zadržka, brez zapreke.
ungehobelt neoskobljan, neostrúgan; *fig*. neotesán, neolikan, zarobljen.
ungehofft *adi*. nenadeján, nepričakován; *adv*. nenádoma, iznenada.
ungehörig nepristojĕn, nedostojĕn.
ungehorsam nepokorĕn, neubogljív, neposlušĕn.
Ungehorsam *m*. nepokórščina, nepokornost, neubogljivost, neposlušnost.
ungeistlich neduhovĕn, neduhovski.
ungekocht nekuhan, surov. [ravski.
ungekünstelt priprost, nepričinjen, na-
ungeladen nepovabljen, nepozvan; (v. Gewehr) nenabít, prazĕn; (v. Wagen) neobložen, prazĕn.
ungeläufig nenavadĕn, neobičajĕn.
Ungeld *n*. dávščina, dávĕk, dác.
ungelegen neprilíčĕn, neprileżĕn, neugodĕn; — sein od. fallen napotje delati, nadležĕn biti, nadlegovati; es ist mir jetzt — zdaj mi ne kaže, mi ni na roko.
Ungelegenheit *f*. neprilika, nezgoda, nadléga, nadléžnost.
ungelehrig nenaúčĕn, nepodúčĕn.
ungelehrt neučĕn, neúk.
ungelenk, ungelenkig okorĕn, neokretĕn, negibčĕn, nespretĕn.
Ungelenkigkeit *f*. okornost, neokretnost, negibčnost, nespretnost.
Ungemach *n*. nezgoda, nadloga, neprilika. [priličĕn.
ungemächlich neugodĕn, nadložĕn, ne-
ungemein *adi*. nenavadĕn, neobičĕn; (vorzüglich) izvrstĕn, posebĕn; *adv*. silno, jako, zeló.
ungenannt brezimĕn, neimenován.
ungenau nenatančĕn, površĕn.
Ungenauigkeit *f*. nenatančnost, površnost.
ungenießbar neužitĕn, nejedčĕn, neješčĕn; *fig*. neslán, pust.
ungenügend nezadostĕn, nedovoljĕn.
ungenügsam nezadovoljĕn.
Ungenügsame *m*. nezadovoljnik, nezadovoljnež.
Ungenügsamkeit *f*. nezadovoljnost, nezadovoljstvo, nezadovoljščina.
ungeordnet neurejen.
ungeprüft neizprašan, neizkušen.
ungerade neravĕn; — Zahl liho število.
ungeradstellig (math.) lihomestĕn.
ungerecht nepravičĕn, krivičĕn.
Ungerechtigkeit *f*. nepravičnost, krivičnost; (ungerechte Handlung) nepravica, krivica.

ungereimt neriman, brez rime; *fig.* brezmiseln, neumĕn, neprilične, napačĕn.
Ungereimtheit *f.* brezmiselnost, neumnost, napačnost.
ungern nerád.
ungesalzen neslán, brez solí.
ungesattelt neosedlán.
ungesäuert opresĕn, brezkvasĕn, nekvašĕn.
ungesäumt *adi.* neobrobljen, nezarobljen; (ohne Säumen) *adv.* nemudoma, nemudno, brez pomude od. pomudka.
ungeschickt neokretĕn, nespretĕn, nerodĕn, okorĕn, nepripravĕn.
ungeschlacht neotesán, nerodĕn, surov.
ungeschliffen nenabrušen, neizbrušen; *fig.* neolikan, neomikan, neotesán.
ungeschmack(t) neslastĕn, plehĕk.
ungeschmälert neprikračen, brez prikratbe.
ungeschmeidig negibčĕn, krhĕk, trd.
ungeschminkt neolepotičen, nenamazan; *fig.* čist, istinit, prav.
ungeschoren neostrižen; einen — lassen ne nadlegovati koga, pri miru pustiti koga.
ungesehen nevidĕn.
ungesellig nepriljudĕn, odljudĕn, nedružĕn.
ungesetzlich, ungesetzmäßig nepostavĕn, nezakonít.
ungesittet nenravĕn, nenravít.
ungestaltet spačen, pokvečen, grd.
ungestempelt nekolkován.
ungestört nevznemirjen, nemočen, mirĕn.
ungestraft nekaznjen, nekaznován.
ungestüm silĕn, silovít, viharĕn, burovít, razburkan.
Ungestüm *n.* sila, lomást (-i), navál.
ungesund nezdráv.
ungetheilt nerazdeljen; zur —en Hand nerazdelno, zajednički, jeden za vse, vsi za jednega; *fig.* občĕn, splošĕn, od vseh straníj.
Ungethüm *n.* strašilo, pošast (-i).
ungetreu nezvést, neverĕn.
ungeübt nevajen, neizurjen, neizveden.
ungewiss negotov, nesigurĕn, dvomljív, dvomĕn.
ungewissenhaft brezvestĕn, nevestĕn.
Ungewissenhaftigkeit *f.* brezvestnost, nevestnost.
Ungewissheit *f.* negotovost, nesigurnost, dvomljivost, dvomnost.
Ungewitter *n.* nevihta, vihra, huda ura, hudo vreme (-na).
ungewöhnlich nenavadĕn, neobičajĕn.
ungewohnt nevajen, nenavajen.
Ungeziefer *n.* mrčes, gomazĕn (-i); *coll.* mrčesovina, gomazina, črvovje.
ungeziemend nespodobĕn, nepristojĕn.
ungezogen slabo odgojen, neotesan, zarobljen, nespodobĕn.
Ungezogenheit *f.* slabo vedenje, neotesanost, zarobljenost, nespodobnost.
ungezügelt razuzdan, razbrzdan.
ungezwungen neposiljen, neprimoran, neprisiljen.
ungiltig neveljavĕn, brez veljave; — machen razveljáviti, ob veljavo deti (denem), veljavo (čemu) vzeti (vzamem), preklicati (-kličem), ovreči (-vržem); *impf.* razveljávati, ob veljavo dévati, veljavo jemati (jemljem), preklicevati.
Ungiltigkeit *f.* neveljavnost.
Ungiltigkeitserklärung *f.* izreka neveljavnosti, preklic, ovržba.
Unglaube *m.* nevéra, nevérstvo, nevérnost.
ungläubig nevérĕn.
Ungläubige *m.* nevérnik; — *f.* nevérnica.
unglaublich neverjetĕn; — groß silno velik, čudo velik.
ungleich *adi.* nejednák; (uneben) neravĕn; *adv.* nejednako; (viel) mnogo, jako, veliko.
ungleichartig raznovrstĕn, raznorodĕn.
Ungleichartigkeit *f.* raznovrstnost, raznorodnost.
ungleichfarbig raznobarvĕn, raznobojĕn.
ungleichförmig raznoličĕn, raznopodobĕn.
ungleichgliederig raznočlén.
ungleichhaarig raznolasĕn, raznodlačĕn.
Ungleichheit *f.* nejednakost, neravnost.
ungleichmäßig nerazmerĕn, nejednakomerĕn.
ungleichnamig raznoimenski.
ungleichseitig raznostrán, raznostraničĕn.
ungleichwinkelig raznokotĕn.
ungleichzeitig raznočasĕn, raznodobĕn.
Unglimpf *m.* neuljudnost, osornost, surovost.

unglimpflich neuljudĕn, osorĕn, suróv.

Unglück *n.* nesreča, nezgoda; reva, nadloga.

unglücklich, unglückselig nesrečĕn; revĕn, nadložĕn.

Unglückliche *m.* nesréčnik, nesréčnež; — *f.* nesréčnica.

Unglücksbote *m.* nesrečni sĕl, — poročnik, — vestnik.

Unglücksfall *m.* nesreča, nezgoda, nesrečni prigodĕk.

Unglücksgefährte *m.* tovariš v nesreči.

Unglücksstunde *f.* nesrečna ura.

Unglücksvogel *m.* nesrečna ptica; *fig.* nesrečnik, nesrečnež.

Ungnade *f.* nemilost, zaméra; in — fallen zamériti se komu, v zaméro priti (pridem).

ungnädig nemilostljiv, nemilostĕn.

ungültig s. ungiltig.

Ungunst *f.* neprijaznost, nemilost, neugodnost.

ungünstig neugodĕn, nemíl, neprijazĕn.

ungut nedobĕr, slab, zĕl; etwas für — nehmen zamériti, za zlo vzeti (vzamem); nichts für — brez zamére, ne zameri(te), nič za zlo.

ungütig nedobrotljiv, nemil.

unhaltbar (v. d. Festung) neubranljiv, neobdržĕn, ki se ne dá ubraniti; (v. Versprechen) nedopolniv, ki se ne dá izpolniti; die Stellung des Ministers ist — geworden ministĕr več ne more ostati na svojem mestu; (dauerhaft) netrpežĕn, netrdĕn; (v. Erz) prazĕn, gluh, jalov.

unharmonisch neskladĕn, nesoglasĕn.

Unheil *n.* škoda, kvar, reva, nadloga; (Unglück) nesreča, nezgoda.

unheilbar neozdravĕn, neizvračĕn, neizlečĕn; (v. Wunden) nezaceljív.

Unheilbarkeit *f.* neozdravnost, neizvračnost, neizlečnost; nezaceljivost.

unheilbringend nesrečonosĕn, nezgodonosĕn, pogubonosĕn.

unheilsam nezdráv, škodljiv.

unheilvoll nesrečĕn, pogubĕn.

unheimisch nedomáč, stranski, tuj.

unheimlich nepovoljĕn, neugodĕn; es ist ihm — zu Muthe nekako čudno od. težko mu je pri srci.

unhöflich neuljudĕn, nepriljudĕn.

Unhöflichkeit *f.* neuljudnost, nepriljudnost.

unhold neprijazĕn, nevoščljív, nenaklonjen.

Unhold *m.* grdobín, grdín, neuljudnik.

Unicum *n.* jedinĕc svoje vrste, unikum.

Unierte *m.* zjedinjenĕc, unijat.

Uniform *f.* uniforma, jednolična obleka, jednolična oprava.

uniformieren uniformovati, jednako od. jednolično obleči.

uniformiert uniformován, v uniformi, jednolično oblečen.

Uniformität *f.* s. Gleichförmigkeit.

uninteressant nemičĕn, nemikalĕn.

Union *f.* zveza, družba, društvo.

unisono *adv.* jednoglasno.

Unitarier *m.* unitarĕc.

universal, universell splošĕn, občĕn, vesoljĕn.

Universalerbe *m.* dedič vse zapuščine.

Universalerbin *f.* dedična vse zapuščine, blagovnica.

Universallexikon *n.* vseobčni slovár.

Universalmedicin *f.* vseobčno zdravilo, zdravilo za vse bolezni.

Universität *f.* vseučilišče, visoke šole *pl.*, univerza; Universitäts- vseučiliščni, visokošolski.

Universitätsbildung *f.* vseučiliščna omika, — izobraženost.

Universitätsgebäude *n.* vseučiliščno poslopje, vseučilišče.

Universitätskanzlei *f.* vseučiliščna pisárnica.

Universitätsmatrikel *f.* vseučiliščna mática.

Universitätsprofessor *m.* vseučiliščni profésor.

Universitätsrector *m.* vseučiliščni rektor.

Universitätsreform *f.* vseučiliščna preustrojba.

Universitätsstudium *n.* vseučiliščno učenje; Universitätsstudien *pl.* vseučiliščni nauki *pl.*

Universitätszeugnis *n.* vseučiliščno spričevalo.

Universum *n.* vesoljni svet, vesoljnost.

Unke *f.* pubič, urh; kut, múkavĕc, smúkalica.

unkennbar, unkenntlich nepoznatĕn.

Unkenntlichkeit *f.* nepoznatnost; bis zur — tako da ni bilo poznati.

Unkenntnis *f.* nevednost, neznanost, neznanje.
unkeusch nečist; — leben nečistovati, nečisto živéti. [nica.
Unkeusche *m.* nečistnik; — *f.* nečist-
Unkeuschheit *f.* nečistost, nečistota.
unklar z. B. vom Wasser nečist, motěn, kalěn; *fig.* nejasěn, nerazločěn.
unklug nespámetěn, nerazuměn; —er Weise po nespámetnem, po neumnem.
unkörperlich netelesěn, breztelesěn.
Unkosten *pl.* stroški *pl.*, troški *pl.*; auf — eines anderen v škodo drugega.
Unkraut *n.* plevél, glota, drač u. dračje (St.), kokolj; — verdirbt nicht kopriva ne pozebe.
unkriegerisch nevojaški.
Unkunde *f.* neznanje, nevednost.
unkundig neveděn, nevéšč; — sein ne znáti (znám), ne védeti (vém); den Unkundigen spielen delati se kakor bi ne znal.
unlängst *adv.* ondan, onkrat, nedavno, ni dolgo temu kar —, pred kratkim.
unlauter nečist; neodkritosrčěn.
Unlauterkeit *f.* nečistost, nečistota; neodkritosrčnost.
unleidlich neznosěn, neprenesěn, nepretrpěn, neprebitěn.
unlesbar, **unleserlich** nečítěn, kar se ne dá brati od. čitati.
unleugbar neutajěn, nezatajěn, kar se ne dá utajiti od. zatajiti.
unleutselig nepriljuděn, neuljuděn.
unlieb neljúb, nedrág.
unlieblich neljuběk, neljubeznív.
unlöblich neslavěn, nevreděn hvale.
Unlust *f.* neveselje, neračenje, mržnja.
unlustig nevesél, mrzěk.
unmanierlich nespodoběn, nepristojěn.
Unmanierlichkeit *f.* nespodobnost, nepristojnost. [žast.
unmännlich nemoški, nemožát, mev-
Unmännlichkeit *f.* nemoštvo, nemožatost.
Unmaß *n.* neméra, nezméra. [ponižěn.
unmaßgeblich nemerodajěn, skroměn,
unmäßig *adi.* nezméręn, brezméręn, črezméręn; *adv.* silno, neznano, nenavadno.
Unmäßige *m.* nezmérnik, nezmérnež; — nezmérnica.

Unmäßigkeit *f.* nezmérnost, brezmérnost, netreznost.
Unmensch *m.* nečlovek, živina ne človek, divják, grozovitnež.
unmenschlich nečloveški, živinski, divjaški, grozovitěn.
Unmenschlichkeit *f.* nečlovečnost, grozovitnost. [čutěn.
unmerklich neznatěn, neopazěn, ne-
unmessbar neizméręn, nepreméręn.
Unmilde *f.* nemilost.
unmittelbar neposrednji, naravnostěn; (nächste) bližnji, prvi, glavni.
unmöglich nemogóč, nemožěn, kar ni mogoče od. možno. [nost.
Unmöglichkeit *f.* nemogočost, nemož-
unmoralisch nenravěn, nenravít, nemoraličěn, razuzdan.
unmündig nedorastěl, nedoletěn, maloletěn, nezrel.
Unmündigkeit *f.* nedorastlost, nedoletnost, maloletnost.
Unmuth *m.* nevolja, nejevolja, gnev
unmuthig nevoljěn, nejevoljěn, gněvěn.
unmuthsvoll ves nevoljen od. gněvěn.
Unmutter *f.* nemati (-matere).
unmütterlich nematerinski, nematerěn, materi neprimerěn.
unnachahmbar, **unnachahmlich** neposneměn, kar se ne dá posnemati.
unnachgiebig neodjenljiv, neprizanesljiv.
unnachsichtlich neprizanesljiv, brezmilostěn, brez milosti od. prizanašbe.
unnahbar nepristopěn.
unnatürlich *adi.* nenaravěn, neprirojen; *adv.* črez nemoč, brez mére; neznano, strašno.
Unnatürlichkeit *f.* nenaravnost, neprirojenost.
unnennbar neizrečen, nedopoveděn.
unnöthig nepotreběn, odveč; —er Weise po nepotrebnem.
unnütz nekoristěn, brezkoristěn, nepotreběn, neraběn; eine —e Arbeit thun prazno slamo mlatiti.
unobligat neobligatěn, nepredpisan, nezapovedan. [pačěn.
unordentlich nereděn, neporeděn, ná-
Unordnung *f.* neréd, zmeda, razvláka; alles ist in — vse je razvlěčeno od. raztreseno.

unorganisch neorganski, neživóč.
unorganisiert neurejen, neuravnán.
unorthographisch nepravopisěn, krivopisěn.
unpaarig lih, neparěn.
unparteiisch, **unparteilich** nepristrán, nepristranski.
Unparteilichkeit *f*. nepristranost.
unpassend neprimerěn, nepriličěn, nepristojěn.
unpässlich ne prav zdrav, malo bolan, slab; er ist — ni mu (prav) dobro, ne počuti se dobro.
Unpässlichkeit *f*. slabost.
unpatriotisch nedomoljuběn, nerodoljuběn, nedomoroděn.
unpersönlich brezoseběn, neoseběn.
unpoliert nepolikan, neuglajen.
unpolitisch nepolitičěn; (unklug) nemoděr, malo moděr.
unproportioniert nerazmerěn, brezrazmerěn.
Unrath *m*. nesnaga; (Kehricht) smetí (-ij) *pl*.; — machen smetiti; nasmetiti, zasmetiti. [nevarěn.
unrathsam kar se ne more svetovati,
unrecht *adi*. npráv, nápačěn; (ungerecht) nepravičěn, krivičěn; *adv*. ne prav, napak; po krivem, po krivici.
Unrecht *n*. krivica, krivda, krivično dejanje.
unrechtmäßig nepostavěn, nepravičěn, krivičěn.
Unrechtmäßigkeit *f*. nepostavnost, nepravičnost, krivičnost.
unredlich nepošten. [nje.
Unredlichkeit *f*. nepoštenost, nepošte-
unregelmäßig nepravilěn, nereděn.
Unregelmäßigkeit *f*. nepravilnost, nerednost.
unreif nezrél, negoděn, golén; (v. d. Leibesfrucht) nedonošen; —e Frucht nezrél sad, goleněc.
Unreife *f*. nezrelost, negodnost.
unrein, **unreinlich** nečeděn, nečist, nesnažěn, umazan; (v. Getreide) smetljiv, neprečiščen.
Unreinlichkeit *f*. nečednost, nečistost, nesnažnost, nesnaga; smetljivost.
unrettbar nerešljiv, neréšěn.
unrichtig *adi*. npráv, nápačěn; *adv*. neprav, napak, naopak.
Unrichtigkeit *f*. napaka, pomota.
unritterlich neviteški.
Unruhe *f*. nepokoj, nemír; (Lärm) hrup, šunděr; (Aufruhr) vstaněk, vstaja, punt.
Unruhestifter *m*. nepokojnež, nemirnež; vstajnik, puntar.
unruhig nepokojěn, nemirěn.
unrühmlich neslavěn.
uns *pron. dat*. nam, *dual*. nama; *acc*. nas, *dual*. naju.
unsäglich nedopovéděn, neizréčěn.
unsanft nerahěl, nevoljěn, nemeh ěk; er sagte ihm kein —es Wort ni mu je rekel ostre —, trde —, žal besede.
unsauber nesnažěn, nečeděn, umazan.
Unsauberkeit *f*. nesnažnost, nesnaga, nečednost, umazanost.
unschädlich neškodljiv, nekvarljiv; —es Ding nedolžna reč; — machen s poti spraviti.
unschätzbar neprecenljiv, necenjen; (vorzüglich) izbran, izvrstěn.
Unschätzbarkeit *f*. neprecenljivost.
unscheinbar neznatěn, neznamenít; (keinen Schein habend) nesvetěl, teměn, bled.
Unscheinbarkeit *f*. neznatnost, neznamenitost; temnost, bledost.
unschicklich, **unschicksam** nepristojěn, nespodoběn; neprimerěn, nepriličěn, nepripravěn.
Unschicklichkeit *f*. nepristojnost, nespodobnost; neprimernost, nepriličnost, nepripravnost.
unschiffbar neplověn, nebroděn.
unschlachtig s. ungeschlacht.
Unschlitt *n*. loj; Unschlitt= lojén, lojev.
Unschlittkerze *f*. lojéna sveča, lojenica.
unschlüssig neodločěn, omahljiv, brez trdnega sklepa; — sein omahovati, ne znati kaj bi, ne znati bi li.
Unschlüssigkeit *f*. neodločnost, omahljivost. [pleh ěk.
unschmackhaft neslastěn, neokusěn,
Unschmackhaftigkeit *f*. neslast (-i), neslastnost, neokusnost.
Unschuld *f*. nedolžnost; (Keuschheit) čistost, čistota.
unschuldig nedolžěn, čist; (eines Verbrechens) nekrív; —er Kinder Tag tepežni dan, pametva, otépnica, šapavica,

šapelica; —er Weise po nedolžnem, po krivem; an etwas — sein nad čim nedolžen biti (sem), pri čem ne biti kriv, ne iméti (imám) krivnje od. krivde; (nicht schadend) neškodljív.

Unschuldigerklärung *f.* spoznanje za nedolžnega od. nekrivega; razsodba, da je kdo nekriv, — nedolžěn, izjava nedolžnosti. [pogled.

Unschuldsmiene *f.* nedolžni obraz, —

unschuldsvoll ves nedolžěn.

unschwer netežěk, lahěk.

unselbständig nesamostalěn.

Unselbständigkeit *f.* nesamostalnost.

unselig nesrečěn, neblažen.

Unseligkeit *f.* nesrečnost, neblaženost.

unser *pron. pers.* nas, *dual.* naju; *pron. posses.* naš, *dual.* najin; (in Beziehung auf d. Subject d. Satzes) svoj; —einer, —eins mi, nas jeden, jeden izmed nas; es sind — vier štirje smo; —sgleichen naš vrstnik, naša vrstnica.

unserig, unsrig naš.

Unserige, Unsrige *m.* našiněc.

unserthalben, unsertwegen, unsertwillen zavoljo nas, radi nas, zarad nas, zastran nas.

unsicher ne varěn, nevarěn; (ungewiss) negotóv, nezanesljív, nezanésěn.

Unsicherheit *f.* nevarnost; negotovost, nezanesljivost, nezanesnost.

unsichtbar neviděn.

Unsichtbarkeit *f.* nevidnost. [ábota.

Unsinn *m.* nesmisěl (-i), neumnost,

unsinnig nesmiseln, brezmiseln, neuměn, brezuměn, budalast, nor.

Unsitte *f.* grda —, napačna navada.

unsittlich nenravěn, nenravít, zlonravěn, slabega zadržanja.

Unsittlichkeit *f.* nenravnost, nenravitost, zlonravje.

unstatthaft nedovoljen, nedopuščen.

Unstatthaftigkeit *f.* nedovoljenost, nedopuščenost.

unsterblich neumrjóč, neumrljív, brezsmrtěn; (ewig) večěn, neminljív, neugasljív.

Unsterblichkeit *f.* neumrjočnost, neumrljivost, brezsmrtnost; večnost, neminljivost, neugasljivost.

Unstern *m.* nesrečna zvezda, nesrečno naključje, nesreča.

unstet nestalěn, nestanovít, opotèč; ein —er Mensch nestanovitnež, veternják.

Unstetigkeit *f.* nestalnost, nestanovitost, nestanovitnost.

unstrafbar, unsträflich nekaznív, nekrív, nedolžěn. [nost.

Unsträflichkeit *f.* nekaznivost, nedolž-

unstreitig nedvoměn, nedvojběn, kar se ne dá izpodbijati, — tajiti.

unstudiert neučèn, neúk, neizšolan.

untadelhaft, **untadelig** brez graje, brez madeža, negrajěn, brezmadežěn.

Untadelhaftigkeit *f.* brezgrajnost, brezmadežnost.

untauglich nesposoběn, nepripravěn, neprikladěn.

Untauglichkeit *f.* nesposobnost, nepripravnost, nepriklodnost.

unten *adv.* doli, dolej, zdolej, spodi, spodej; nach — dol, navdol, spod, vniz; von — odzdoli, odzdolej, odspodej; — am doli pod, vznožji; von — weg izpod, spod, z. B. von — weg hauen izpodsekati, von — weg beißen izpodgrizniti. [tje.

untenhin *adv.* odspodej tje, odzdoli

unter *praep.* pod; (unter etwas hervor) izpod od. spod česa, z. B. — der Bank hervorziehen spod klopí potegniti; (zwischen) med; (aus der Mitte) izmed, z. B. einer — ihnen jeden izmed njih; (mit) s, z, z. B. — der Bedingung s tem pogojem; — dem Namen po imeni; — dem 2. dieses Monates drugega dné tega meseca; eine Person — 20 Jahren oseba ki še nima 20 let od. ki še ni 20 let stara; — einem ob jednem, h krati; — Kaiser Franz Josef za cesarja Franca Jožefa; — der Hand zustecken skrivaj dati (dám); etwas — den Händen haben delati od. v delu iméti (imám) kaj; — vier Augen med nama, brez prič; — den Waffen sein pod orožjem od. v orožji biti (sem); — Schloss u. Riegel pod ključem; — die Soldaten gehen k vojakom iti (grem); jemandem — die Augen treten (kommen) komu pred oči stopiti (priti); jemandem etwas — die Nase reiben pod nos podrobiti od. očitati komu kaj; (in Zstzg.) pod-, nižji.

Unterabtheilung *f.* nižji —, spodnji oddelěk.
unterackern podorati (-orjem), *impf.* podoravati.
Unteradmiral *m.* podadmiral.
Unteramt *n.* nižji —, podrejeni urád.
Unterarm *m.* podlakět, podlehti.
Unterärmel *m.* spodnji —, dolnji rokáv.
Unterart *f.* nižji razpol, nižja vrsta.
Unterarzt *m.* podzdravník.
Unteraufseher *m.* podnadzornik.
Unteraugengegend *f.* podočje.
Unteraugenlid *n.* dolnja trepalnica.
Unterbalken *m.* spodnji tram.
Unterband *n.* podveza.
Unterbau *m.* podzidje, podstava, podziděk, podstavěk; (im Bergb.) podkòp.
Unterbauch *m.* podtrebuh, dolnji del trebuha.
Unterbauchgegend *f.* podtrebušje.
unterbauen podzidati, *impf.* podzidavati; (unterhöhlen) podkopáti (-kopljem), *impf.* podkopovati.
Unterbeamte *m.* nižji uradnik.
Unterbefehlshaber *m.* podpoveljnik.
Unterbegriff *m.* prvi pojěm, podrejeni pojěm.
Unterbehörde *f.* nižje oblastvo, — oblastništvo, nižja gosposka.
Unterbeinkleid *n.* spodnje hlače *pl.*, spodnjice *pl.*, gate *pl.*
Unterbett *n.* blazina.
Unterbezirk *m.* podokraj.
unterbinden podvezati (-vežem), *impf.* podvezovati; (die Nabelschnur) zavezati, *impf.* zavezovati.
Unterbindung *f.* podvez, podvezovanje.
unterbleiben zaostati (-ostanem), ne zgoditi se, opustiti se; *impf.* zaostajati, opuščati se.
unterbrechen pretrgati, prenehati, prekiniti, ustaviti, zaustaviti; *impf.* ustavljati, zaustavljati; jemanden im Reden — besedo prestriči (-strižem), v besedo seči (sežem) komu; *impf.* v besedo segati komu.
Unterbrechung *f.* prenehljej, pretrg, prestaněk; ustava, zaustava, zaustavljenje; ohne — neprenehoma, v jedno mér, neprestano, nepretrgoma.
unterbreiten podgrniti, *impf.* podgrinjati; (ein Gesuch) predložiti, *impf.* predlágati.
unterbringen nastániti, pod streho spraviti; *impf.* pod streho spravljati; seine Kinder gut — otroke dobro preskrbéti, dobrim ljudém izročiti; einen Bedienten bei jemandem — službo preskrbeti strežaju pri kom; (Capital) naložiti, *impf.* nalágati.
Unterbrustgegend *f.* podprsje.
Unterburg *f.* podgradje.
Unterdach *n.* podstrešěk, podstrešje, spodnja streha.
unterdes, unterdessen *adv.* med tem, tačas.
Unterdiacon *m.* poddijakon.
Unterdialect *m.* podnarečje.
unterdrücken (jemanden) stiskati, tláčiti, zatirávati; (etwas) zatréti (-tarem), zadušiti, udušiti, potlačiti; *impf.* zatiravati; (den Zorn) požreti (-žerem), *impf.* požirati, ne kazati (kažem); (eine Schrift) utajiti, skriti (skrijem); *impf.* utajevati, skrivati; (vernichten) ugonobiti, zamoriti; *impf.* ugonabljati.
Unterdrücker *m.* zatiralěc, stiskalěc, tlačitelj.
Unterdrückung *f.* zatiratěv, tlačitěv, zatiranje, tlačenje, stiskanje.
untere (der, die, das) dolnji, zdolnji, dolenji, spodnji; (niedere) nižji, spodnji.
untereinander *adv.* med seboj, skup; (durcheinander) vse vprek.
unterfangen sich drzniti se, predrzniti se, upati si u. se.
unterfertigen podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.
Unterfertigung *f.* podpís; podpisovanje.
unterfeuern podkúriti, podnétiti, podpáliti; *impf.* podkúrjati, podpáljati.
Unterfläche *f.* spodnja plat (-i), spodnja ploska.
unterfressen podjesti (-jém), izpodjesti; *impf.* podjedati, izpodjedati.
Unterfuß *m.* spodnji del noge, spodnja noga, stopalo.
Unterfutter *n.* pód(v)laka, podšěv, podstava, podloga; (bei Zimmerl.) podboj.
unterfuttern podšiti (-šijem), podstaviti, podložiti, podvleči; *impf.* podšivati, podstavljati, podlagati.
Untergang *m.* (der Sonne) zahod, zaton, zapad; (Verfall) razpad, pogín, koněc; — der Welt koněc svetá.

Untergattung *f.* podpleme (-na).
Untergebäude *n.* podzidje, spodnje zidanje, spodnji od. dolnji del poslopja.
untergeben podložěn, podvržen.
Untergebene *m.* podložnik, podanik.
Untergebirge *n.* podgorje.
Untergebiss *n.* spodnji zobje, spodnje ozobje.
untergehen (v. Himmelskörpern) zaiti (-idem), v zaton iti (grem); *impf.* zahajati; (im Wasser) potopiti se, pogrezniti (se), utoniti; *impf.* potapljati se, pogrezovati se; (zugrunde gehen) propasti (-padem), *impf.* propadati; (v. Menschen) koněc biti (je) koga, giniti; poginiti.
Untergehilfe *m.* podpomočnik.
Untergehölz *n.* s. Unterholz.
Untergemach *n.* spodnja soba, — izba.
Untergemeinde *f.* podobčina.
untergeordnet podrejen; —e Behörde nižja oblást (-i).
Untergericht *n.* nižje sodišče.
Untergerinne *n.* dolnji žleb.
Untergeschoss *n.* pritlični del hiše, stan pri tleh.
Untergespann *m.* podžupán. [vozá.
Untergestell *n.* podstavěk, spodnji del
Untergewand *n.* spodnja obleka.
untergießen podliti (-lijem), *impf.* podlivati.
untergraben podkopati (-kopljem), izpodkopati; *impf.* podkopavati, izpodkopavati; *fig.* omajati, podreti (-derem).
Untergräber *m.* izpodkopovalěc.
Untergrabung *f.* izpodkopovanje.
Untergras *n.* otava.
untergreifen podseči (-sežem), *impf.* podsegati.
Untergurt *m.* podprog, podpas.
untergürten podpreči (-prežem), podpasati (-pašem); *impf.* podprezati, podpasovati.
Unterhaar *n.* spodnji lasjé *pl.*
unterhalb *praep.* pod, doli za; *adv.* spodej, zdolej.
Unterhals *m.* (bei Ochsen) naděr.
Unterhalt *m.* živež, žitěk, hrana; (bei den Thieren) reja, krma, piča, klaja; (der Güter) vzdržanje, ohramba.
unterhalten (z. B. ein Gefäß) podstaviti, *impf.* podstavljati; (aufrecht erhalten) ohraniti, obdržati (-držím); *impf.* ohranjevati, obdrževati; Liebe — ljubezěn iméti (imám) od. gojiti; das Feuer — skrbeti da ogěnj ne ugasne; ein Gespräch — pogovarjati se, pomenkovati se; einen Briefwechsel — pisma si pisati (pišem) drug drugemu; (jemandem seinen Unterhalt geben) rediti, živiti, preživljati, skrbeti za —, zalágati, zakládati; (jemandes Geiste eine angenehme Beschäftigung gewähren) komu kratěk čas delati od. čas kratiti, zabavati koga, razveseljevati; sich — kratkočasiti se, kratěk čas si délati, dobre od. židane volje biti (sem), razveseljevati se.
unterhaltend zabavěn, kratkočasěn.
Unterhaltskosten *pl.* stroški za vzdrževanje, preživnina.
Unterhaltsrevers *m.* obvéznica za preživljanje od. vzdrževanje.
Unterhaltung *f.* veselica, zabava, razveseljevanje; (Erhaltung) vzdrževanje, ohramba.
Unterhaltungsblatt *n.* zabavni list, zabavnik.
Unterhaltungsgabe *f.* dar (-ú) druge zabavati od. razveseljevati. [kosten.
Unterhaltungskosten *pl.* s. Unterhalts-
unterhandeln pogájati se, dogovárjati se; (als Mäkler) mešetovati, mešetariti, posredovati.
Unterhändler *m.* pogajalěc; mešetar, posredovalěc.
Unterhandlung *f.* pogajanje, dogovarjanje; mešetovanje, posredovanje.
Unterhandlungskunst *f.* umetnost pogajati se od. dogovarjati se.
Unterhaus *n.* spodnja hiša; (im Parlamente) zbornica poslancev.
Unterhaut *f.* podkožica.
Unterhautzellgewebe *n.* mezdra. [ča.
Unterhemd *n.* spodnja srajca od. roba-
unterhöhlen izpodriti (-rijem), izpodvrtati, izpodvotliti, izpodkopati (-kopam u. -kopljem).
Unterholz *n.* podráščina, hosta.
Unterhosen *pl.* svítice *pl.*, spodnjice *pl.*, spodnje hlače *pl.*, gače *pl.*, gate *pl.*, brgéše *pl.*
unterirdisch podzémeljski, podzéměn.
Unterjäger *m.* (milit.) podlověc.

unterjochen podjármiti, pod se od. pod jarem správiti, podvreči (-vržem) si; *impf.* podvračati, pod se od. pod jarem správljati.
Unterjocher *m.* podjarmitelj.
Unterjochung *f.* podjarmljenje.
Unterkämmerer *m.* podkomornik, podključár.
Unterkanzler *m.* podkancelár.
Unterkauf *m.* mešetarjenje; (Vorkauf) prekúpovanje.
Unterkäufer *m.* mešetar; prekupěc, prekupovalěc.
Unterkehle *f.* s. Unterkinn.
Unterkiefer *m.* spodnja čeljúst (-i).
Unterkinn *n.* podbraděk.
Unterkleid *n.* spodnja obleka, spodnje oblačilo; (der Frauen) gozěc.
Unterkohlrabi *m.*, Unterkohlrübe *f.* podzémeljska koleraba, podzémljica.
unterkommen (Dienst finden) službo najti (najdem) od. dobiti, mesto dobiti, v službo priti (pridem); (Obdach finden) pod streho priti (-dem), streho dobiti; *(impers.)* pod roke priti (pride).
Unterkommen *n.*, Unterkunft *f.* služba, mesto; stan, stanovanje, streha; jemandem — geben koga pod streho vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).
Unterlage *f.* podloga, podklada, podstava.
Unterland *n.* dolenjsko (-ega), dolenja stran (-í).
Unterländer *m.* dolenjěc, dolanjěc.
Unterlänge *f.* spodnja od. dolnja dolžina.
Unterlass *m.* prenehljej, prestaněk; ohne — neprenehoma, nepretrgoma, neprestano.
unterlassen opustiti, pustiti; *impf.* opuščati, puščati; auch ne storiti, ne izpolniti.
Unterlasser *m.* opustnik, zamudnik.
Unterlassung *f.* opuščenje, opuščanje, zamuda, zamuděk.
Unterlassungssünde *f.* opustni greh, zamuda dobrih del.
Unterlauf *m.* dolnji tek; (d. Schiffes) dolnja paluba.
unterlaufen letéti od. teči pod kaj; (vorkommen) primériti se, pripetiti se, naključiti se, zgoditi se; die Haut ist mit Blut — kri je pod kožo zasedla od. podplúla.
unterlaufen *adi.* (mit Blut) podplút, zaséden, s krvjó zalít.
unterlegen podložiti, *impf.* podlágati, podkládati; (einen anderen Sinn) podtakniti, dati (dam); *impf.* podtíkati, dajati; Pferde — konje prepreči (-prežem) od. menjati; *impf.* konje preprezati od. menjavati.
Unterlehrer *m.* podučitelj.
Unterleib *m.* trebuh.
Unterleibskrankheit *f.* trebušna bolezěn (-i).
unterliegen podleči (-ležem), podležati (-ím), obnemoči (-morem); *impf.* podlegati, obnemagati; (einem Gerichte) podvržen od. podložen biti (sem); im Processe — pravdo izgubiti; der Strafe — kazni zapasti (-padem); es unterliegt keinem Zweifel ni dvomljivo od. sumno, o tem ni dvoma od. suma.
Unterlieutenant *m.* podporočnik.
Unterlippe *f.* spodnja ústnica.
untermauern podzidati, *impf.* podzidovati.
untermengen zméšati, priméšati od. podméšati (jedno drugemu).
unterminieren podkopati (-kopljem), izpodkopati; *impf.* izpodkopavati.
unternähen podšiti (-šijem), *impf.* podšivati.
unternehmen podvzeti (-vzamem), početi (-čnem), započeti, lotiti se (česa), poprijeti (-primem) se (česa); *impf.* podvzémati, počénjati, započenjati, poprijémati se (česa); eine Reise — na pot odpraviti se.
Unternehmen *n.* podvzetje, podjetje, početje, započetje, započetba.
unternehmend podvzetěn, podjetěn, podvzemljiv.
Unternehmer *m.* podvzetnik, podjetnik; —in *f.* podvzetnica, podjetnica.
Unternehmung *f.* s. Unternehmen.
Unternehmungsgeist *m.* podvzetnost, podjetnost, podvzemljivost.
unternehmungslustig podvzetěn, podjetěn.
Unterofficier *m.* podčastnik.
unterordnen podrediti, poddrúžiti, (pod koga) postáviti; *impf.* podréjati, poddruževati.
Unterordnung *f.* podredba, poddružitěv.

Unterpfand *n.* zastava; etwas als — geben zastáviti, *impf.* zastávljati kaj.
unterreden sich pogovárjati se, pomenkovati se, méniti se, kramljati.
Unterredung *f.* pogovor, pomenĕk, pomenkovanje, kramljanje.
Unterricht *m.* uk, nauk, podúk, podučevanje; jemandem — ertheilen učiti od. podučevati koga (v čem).
unterrichten učiti; podučiti, *impf.* podučevati; (in Kenntnis setzen) sporočiti (komú kaj), vedeti dati, na znanje dati; *impf.* sporočevati, na znanje dajati; ich bin von allem unterrichtet vse vem, vse mi je znano.
Unterrichts= učni, naučni.
Unterrichtsanstalt *f.* učilišče, učilnica.
Unterrichtsgeld *n.* učnina.
Unterrichtsminister *m.* naučni ministĕr.
Unterrichtsministerium *n.* naučno ministerstvo, ministerstvo za uk.
Unterrichtsordnung *f.* učni red, učni zakon.
Unterrichtssprache *f.* učni jezik.
Unterrichtswesen *n.* šolstvo, šolske zadeve *pl.*
Unterrock *m.* spodnja suknja; (d. Weiber) spodnja janka, podrášnik; indra.
untersagen prepovédati (-vém), zabraniti; *impf.* prepovedati, zabranjevati.
Untersagung *f.* prepoved (-i).
Untersalpetersäure *f.* duščeva okislina.
Untersatz *m.* podstava, podstavĕk; (in der Logik) podrék.
Untersaum *m.* podmet, podrob.
unterschätzen premalo ceniti, prezirati.
unterscheiden lóčiti; razlóčiti, *impf.* razločevati; sich — lóčiti se, razločevati se, razlikovati se.
unterscheidend razločilĕn, razločevalĕn.
Unterscheidung *f.* razločitĕv, razločba, razločevanje.
Unterscheidungskraft *f.* razločevalnost, razločilna moč (-í).
Unterscheidungszeichen *n.* ločilno známenje, ločilo, ločilnica, ločnica.
Unterscheidungszeichenlehre *f.* naúk o ločilih od. ločilnicah.
Unterschenkel *m.* krača.
unterschieben podlóžiti, podstáviti; *impf.* podlágati, podkládati, podstávljati; (etwas Unechtes an die Stelle des Echten setzen) podtakniti, podvreči (-vržem); *impf.* podtíkati, podmetávati; ein untergeschobenes Kind) podvrženĕc, podtaknenĕc; podvrženka, podtaknenka.
Unterschied *m.* razločĕk, razlika; ohne — des Standes ne gledé na stan, brez ozira na stan.
unterschiedlich različĕn, razĕn, raznotér, mnogotér.
unterschlächtig (v. Rade) lopatĕn, podlivĕn, na lopate; —es Wasser podkolesna voda; —e Mühle mlin s kolesi na lopate.
unterschlagen izpodmekniti (-maknem), zatajiti, za se pridržati (-ím); *impf.* izpodmikati, zatajevati, za se pridrževati; jemandem ein Bein — nogo komu izpodbiti (-bijem) od. podstaviti; *impf.* izpodbijati, podstávljati.
Unterschleif *m.* potuha; kok; — geben potuho dajati; kotáčiti, potakati (-tačem).
unterschreiben podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.
Unterschreiber *m.* podpisĕc, podpisnik, podpisovalĕc.
Unterschrift *f.* podpís.
Unterschule *f.* nižja šola.
unterseeisch podmorski.
untersenken potopiti, pogrezniti; *impf.* potapljati, pogrezovati.
untersetzt trščàt, čokàt.
Untersetztheit *f.* trščatost, čokatost.
untersinken utoniti, utopiti se, pogrézniti (se); *impf.* utápljati se, pogrezovati se.
unterspicken podslaniniti, s slanino nabuckati. [rati
unterspreizen podpreti, *impf.* podpirati
Unterstaatssecretär *m.* državni podtajnik.
Unterstadt *f.* dolnje od. spodnje mesto.
Unterstand *m.* stan, stanišče; jemandem — geben koga na stanišče vzeti (vzamem), *impf.* — jemati (jemljem).
Unterstandgeber *m.* stanodajalĕc.
unterständig podrastĕl. [vališča.
unterstandslos brez stana od. stanounterste (der, die, das) najnižji, najbolj spodnji.
unterstehen z. B. einem Gerichte spadati od. biti (sem) pod kako sodišče;

(unter ein Obdach treten) stópiti pod streho, vedriti; sich — drzniti se, predrzniti se.

unterstehend podložěn, podvržen, podružěn, spadajóč.

Unterstelle *f.* nižje mesto, nižja služba.

unterstellen podstáviti, *impf.* podstávljati; podvreči (-vržem), podtekniti; *impf.* podtíkati.

unterstreichen podčrtati, *impf.* podčrtovati.

unterstreuen nastlati (-steljem) živini, podstlati pod živino; *impf.* nastiljati, podstiljati.

Unterstufe *f.* spodnja stopnja.

unterstützen podpreti, pomoči (-morem), potegniti od. pognati (-ženem) se za koga; *impf.* podpirati, pomágati, potegovati —, potezati —, poganjati se za koga, na pomoč biti (sem) komú, na roko iti (grem) komú; (bekräftigen) trditi; potrditi, *impf.* potrjevati; mit Geld — z denarji zalágati od. zakládati (koga).

Unterstützer *m.* podpornik, pomočnik; —in *f.* podpornica, pomočnica.

Unterstützung *f.* podpora, pomoč (-i), pripomóč (-i), zaslomba; Unterstützungs= podporni, pomočni.

Unterstützungscasse *f.* podporna blagajna, — denarnica.

Unterstützungsfond *m.* podporna záloga od. základa.

Unterstützungspunkt *m.* podporišče.

untersuchen preiskati (-iščem), preglédati; *impf.* preiskávati, preiskovati, pregledovati; (erheben) pozvédeti (-zvém), *impf.* pozvédati, pozvedovati; (prüfen) izprášati, preskúsiti; *impf.* izpraševati, preskúšati.

Untersucher *m.* preiskovalěc, pregledovalěc; pozvedovalěc; izpraševalěc.

Untersuchung *f.* preiskava, preiskovanje, pregledovanje; pozvedovanje; izpraševanje; Untersuchungs= preiskovalni, pregledovalni; pozvedovalni; izpraševalni. [sodišče.

Untersuchungsgericht *n.* preiskovalno

Untersuchungskosten *pl.* preiskovalni stroški *pl.*, stroški preiskave.

Untersuchungsrichter *m.* preiskovalni sodnik.

Untersuchungsverfahren *n.* preiskovalno postopanje, ravnanje pri preiskavi.

untertags *adv.* po dnevu.

untertauchen *tr.* potopiti, pogrôziti, pondreti; *impf.* potápljati, pogrezovati, pondirati; *intr.* vtopiti se, pogrezniti (se), ponikniti, pondreti se; *impf.* vtápljati se, pogrezovati se, pondirati se. [valěc.

Untertaucher *m.* potapljálěc, pogrezo-

unterthan podložěn, podvržen.

Unterthan *m.* podložnik, podanik, podvrženěc.

unterthänig podložěn; (als Ausdruck der Höflichkeit) ponižěn; (gehorsam) pokorěn.

Unterthänigkeit *f.* podložnost; ponižnost; pokornost.

Unterthansverhältnis *n.* podložništvo, razmérje podložniško.

Untertheil *m.* spodnji del, — koněc.

unterwachsen podrasti, prerásti; *impf.* podráščati, preráščati (prerastati).

unterwärts *adv.* dol, navzdol, navzpod, v niz.

unterwaschen izpodprati (-perem), izpodriti (-rijem), izpodmleti (-meljem), izpodkopati (-kopljem); *impf.* izpodpirati, izpodkopavati.

Unterwasser *n.* dolnja voda.

unterwegs *adv.* med potjo, med potom, medpótoma, po poti; — sein potovati, popotovati.

unterweisen učiti; podučiti, napeljati; *impf.* podučevati, napeljevati.

Unterweisung *f.* učenje, podúk, podučevanje, napeljevanje.

Unterwelt *f.* podzemelje, podzemeljski svet, zdolnji svet.

unterwerfen podvreči (-vržem), pod svojo oblást od. pod sé správiti; *impf.* pod svojo oblást od. pod sé správljati.

unterwölben oblok napraviti (pod čim).

unterworfen podvržen, podložěn.

unterwühlen izpodriti (-rijem), izpodmleti (-meljem), izpodrvati (-rujem); *impf.* izpodríjati.

unterwürfig podložěn, pokorěn, v čigar oblásti, sužěnj.

Unterwürfigkeit *f.* podložnost, pokornost, sužnost.

unterzeichnen podznamiti, *impf.* podznamovati; (unterschreiben) podpisati (-pišem), *impf.* podpisovati.

Unterzeichner *m.* podpisalĕc, podpisovalĕc. [nĕc.

Unterzeichnete *m.* podpisani, podpisa-

unterziehen *tr.* z. B. den Wagen unter das Dach potégniti voz pod streho; (v. Kleidungsstücken) pod kaj obléči od. obúti (-bujem); *impf.* — oblačiti, obúvati; Futter — unter ein Kleid obléko podvléči od. podložiti, *impf.* podlágati, podkládati; das Haus mit einer Schwelle — nov prag pri hiši napráviti; ein Gebäude mit einer Mauer — poslopje podzidati, *impf.* podzidovati; sich — lotiti se (česa), podvreči (-vržem) se (čemu), na sé vzeti (vzamem) kaj; *impf.* na sé jemati (jemljem) kaj.

Unterziehhosen *pl.* s. Unterhosen.

Unterzug *m.* podvléka, podvláka; (mont.) podpóra.

unterzünden podnétiti, podkúriti, podžgati (-žgém), podpáliti; *impf.* podnétati, podžigati.

Unthat *f.* zločín, zločinstvo.

unthätig nedelavĕn.

Unthätigkeit *f.* nedelavnost.

untheilbar nerazdelĕn, nerazdeljív, neločív.

Untheilbarkeit *f.* nerazdelnost, nerazdeljivost, neločivost.

untheilhaft nedeležĕn, brezdeležĕn.

Untheilhaftigkeit *f.* nedeležnost, brezdeležnost.

Unthier *n.* zvér (-í), zverina.

unthunlich nemogóč, kar se ne dá storiti, kar se ne more zgoditi.

untief neglobok, plitĕk, plitĕv.

Untiefe *f.* plitvina, plitčina, prétek (-téka); plitvost, plitkost.

untilgbar neizbrisĕn, neodpravĕn, kar se izbrisati od. odpraviti ne more.

untragbar nenosĕn, neprenesĕn; (unfruchtbar) nerodovitĕn, nerodovít, nerôdĕn; (v. Vieh) jalov.

untrennbar nerazdelĕn, nerazločĕn, nerazkrojĕn, nerazdružĕn.

Untrennbarkeit *f.* nerazdelnost, nerazločnost, nerazkrojnost, nerazdružnost.

untreu nezvést, neverĕn; — werden iznevériti se.

Untreue *f.* nezvestoba, nevernost.

untrinkbar nepitĕn.

untröstlich neutolážĕn, nepotolážĕn.

Untröstlichkeit *f.* neutoláznost, nepotolažnost.

untrüglich neprekanljiv, nezapeljiv, nelažljiv, negoljufív.

Untrüglichkeit *f.* neprekanljivost, nelažljivost ꝛc.

untüchtig nespretĕn, nepripravĕn; (unfähig) nezmožĕn, nesposobĕn.

Untüchtigkeit *f.* nespretnost, nepripravnost; nezmožnost, nesposobnost.

Untugend *f.* napaka, razvada, slaba navada. [lĕn.

unübergehend neprehodĕn, neprehaja-

unüberlegt *adi.* nepremišljen, nepreudarjen; *adv.* nepremišljeno, brez premiselka, brez preudarka.

Unüberlegtheit *f.* nepremišljenost, nepreudarjenost.

unübersehbar nepreglédĕn, nedoglédĕn, neprezírĕn.

unübersetzbar neprestávĕn, neprevédĕn, neprelóžĕn; nepreplávĕn, neprebrédĕn, nepregázĕn.

unübersteigbar, unübersteiglich neprestópĕn, neprelázĕn, nepremagljív. [sĕn.

unübertrefflich nepresežĕn, nepreko-

unübertroffen nepremagan, neprekošen, nepresežen.

unüberwindlich nepremagljív, nezmagljív.

unüblich nenavadĕn. [hodno.

unumgänglich *adv.* neogibno, neob-

unumschränkt neomejen, neograjen; samovladĕn, samooblastĕn.

unumstößlich neovržĕn, neizpodbitĕn.

unumwunden *adv.* naravnóst, brez vseh ovinkov.

ununterbrochen *adi.* nepretrgan, neprenehljív, neprejenljiv; *adv.* nepretrgoma, neprenehoma, nepresledoma, zdržema, v jedno mér.

unveränderlich nepremenljív, neizpremenljív.

Unveränderlichkeit *f.* nepremenljivost, neizpremenljivost. [menjen.

unverändert nepremenjen, neizpre-

unverantwortlich (v. Pers.) neodgovorĕn; eine —e Handlung nezagovorno od. neodpustno dejanje.

unveräußerlich neoddatěn, neprodatěn.

Unveräußerlichkeit *f.* neoddatnost, neprodatnost.

unverbesserlich nepoboljšljiv, nepopravěn.

Unverbesserlichkeit *f.* nepoboljšljivost, nepopravnost.

unverblümt *adv.*, *fig.* naravnost, brez vseh ovinkov.

unverbrennbar nezgorljív, kar zgoréti ne more. [trjen.

unverbrieft nepisan, pismeno nepo-

unverbrüchlich neprelomljiv, neprelóměn, neomajljív, svet, trděn.

unverbürgt nezajamčen, nespričan, neosigurjen, negotóv.

unverdächtig nesuměn, nesumljív.

unverdaulich neprebavěn.

Unverdaulichkeit *f.* neprebavnost.

unverdient nezaslužen; —**erweise** *adv.* po nedolžnem.

unverdorben nepopačen, nepokažen, nepokvarjen.

Unverdorbenheit *f.* nepopačenost ꝛc.

unverdrossen neutrudljív, neumorěn.

Unverdrossenheit *f.* neutrudljivost, neumornost.

unverehelicht (v. Mannspersonen) neoženjen; (v. Weibspersonen) neomožena, neudána.

unvereinbar, unvereinbarlich nezdrúžěn, nezjedinljív.

Unvereinbarkeit *f.* nezdružnost, nezjedinljivost. [pristěn.

unverfälscht nepopačen, neskažen,

Unverfälschheit *f.* nepopačenost, neskaženost, pristnost. [čěn.

unvergänglich neminljív, vekovít, ve-

Unvergänglichkeit *f.* neminljivost, vekovitost, večnost.

unvergeblich neodpústěn.

unvergesslich nepozáběn, nepozabljív.

Unvergesslichkeit *f.* nepozábnost, nepozabljivost.

unvergleichlich neprimerěn, neprispodóběn; ein —er Mann mož komur ni para od. komur ni jednakega.

unverhältnismäßig nerazmerěn, neprimerěn, brez razmérja, brez primére.

unverhofft *adi.* nenaděn, nepričakován; *adv.* nenádoma, iznenada.

unverhohlen netajěn, neskrít, očít.

unverjährt nezastaran.

unverkäuflich neprodatěn.

unverkennbar očitěn, očividěn.

unverlässlich nezanesěn, nezanesljiv.

unverletzbar, unverletzlich neoskrunljiv, nežaljiv, neranljiv, nepovréděn.

unverletzt neoskrunjen, nežaljen, neranjen, neoškodován, nepovredjen.

unverlierbar neizguběn.

unvermeidlich neogiběn, neizogiběn.

unvermerkt neopažen, nezapažen.

Unvermögen *n.* nemóč (-i), nezmožnost; nepremožnost.

unvermögend nezmožěn; nepremožěn.

unvermuthet nepričakován, nenaděn.

unvernehmlich nerazlóčěn, nerazúměn.

Unvernehmlichkeit *f.* nerazločnost, nerazumnost.

Unvernunft *f.* neúm, brezumje, neumnost, nespamet (-i), nespametnost.

unvernünftig neúměn, brezúměn, nespámetěn.

unverrichtet neopravljen; —er Dinge zurückkehren s praznimi rokami od. nič ne opravivši vrniti se.

unverschämt nesraměn, brezsraměn.

Unverschämtheit *f.* nesramnost, brezsramnost.

unverschuldet nezaslužen; (ohne Schulden) nezadolžen; —erweise po nedolžnem.

unversehens *adv.* neprevidoma, iz nenada, nagloma.

unversehrt nepoškodován, neranjen, neoskrunjen.

unversichert nezavarován.

unversiegbar neusahljiv, neizčrpěn.

Unversiegbarkeit *f.* neusahljivost, neizčrpnost.

unversöhnlich nespravěn, neutolažěn.

Unversöhnlichkeit *f.* nespravnost, neutolažnost.

unversorgt neoskrbljen, nepreskrbljen.

Unverstand *m.* nespamet (-i), brezumje.

unverständlich nerazumljiv, neumevěn, nedoúměn.

unverträglich nesložěn, nestrpěn, nespravěn.

Unverträglichkeit *f.* nesložnost, nestrpnost, nespravnost. [ma.

unverweilt *adv.* nemudno, nemudo-

unverwelklich nevenljiv, nezvenljiv, neovenljiv; *fig.* večěn, stanovitěn, neminljiv.
unverwendbar neporaběn.
unverwerflich nezavržěn.
unverweslich nestrohljiv.
unverwundbar neranljiv.
unverwüstlich nerazrúšěn.
unverzagt neustrašen, neprestrašen, neplašěn, srčěn.
Unverzagtheit *f.* neustrašenost, neplašnost, srčnost. [sěn.
unverzeihlich neodpustěn, neprizane-
unverzehrt nepoužit, nesneden.
unverzüglich *adv.* neutégoma, nemúdoma, brez odloga, brez odlaska (odlastka), brž, pri tej priči.
unvollendet nedokončán, nedovršen; — lassen ne dokončati, ne dovršiti, ne dodelati, ne dognati (-ženem).
unvollkommen *adi.* nepopóln; *adv.* nepopolnoma.
Unvollkommenheit *f.* nepopolnost.
unvollständig nepopóln, nedovršen, nedokončán, nedodelan.
Unvollständigkeit *f.* nepopólnost, nedovršenost.
unvorbereitet nepripravljen.
unvorgesehen, unvorhergesehen *adi.* nenaděn, neumišljen; *adv.* nenádoma.
unvorsätzlich *adi.* nenamišljen, nenakanjen; *adv.* nehoté, ne nalašč, ne s premiselkom.
unvorsichtig nepreviděn, nepazěn, neprezěn; —erweise po neprevidnem.
Unvorsichtige *m.* neprevidnež. [nost.
Unvorsichtigkeit *f.* neprevidnost, nepaz-
unvortheilhaft nekoristěn, neugoděn; er hat eine —e Meinung von dir ne misli dobro od. ugodno o tebi.
unwahr neresničěn, neistinit.
Unwahrheit *f.* neresnica, neistinitost.
unwahrscheinlich neverjetěn.
Unwahrscheinlichkeit *f.* neverjetnost.
unwegsam brezpotěn, nehoděn, nedohoděn, neprehoděn.
unweiblich neženski, ženski neprimerěn od. nepristojěn.
unweit *praep.* ne daleč od, blizo.
Unwesen *n.* razsájanje, razgrájanje, rogoviljenje; sein — treiben razsájati, razgrájati, rogoviliti.
unwesentlich nebistvén.
Unwetter *n.* grdo vréme (-na), nevréme, nevihta.
unwichtig nevažěn, malovažěn, neimenitěn.
unwiderlegbar, unwiderleglich neovržěn, nespodbitěn, kar se ovreči ne dá.
unwiderruflich nepreklicěn, neoporečěn.
unwiderstehlich nepremagljiv, komur se ne more ustáviti od. upréti.
Unwille *m.* nevolja, nejevolja, hudovoljnost. [voljěn.
unwillig nevoljěn, nejevoljěn, hudo-
unwillkürlich *adi.* nehotéč, nehotěn, nerad; *adv.* nehoté, proti volji svoji.
unwirksam neizdatěn, kar ne izdá, kar ne pomaga.
unwirtbar, unwirtlich negóstěn, brezljúděn, brezljudnat.
unwirtschaftlich nevarčěn, zapravljív.
unwissend *adi.* neveděn, nevešč; *adv.* nevedoma, po nevednosti.
Unwissende *m.* nevednež.
Unwissenheit *f.* nevednost, neznanje.
unwissenschaftlich neznanstven.
unwissentlich *adv.* nevédoma, ponevédoma, nevedóč, iz nevednosti.
Unwohlsein *n.* slabost, bolehnost.
unwürdig nevreděn; (unanständig) nedostojěn, nepristojěn.
Unzahl *f.* brezštevilna množica od. množina, neznano veliko število; eine — Leute silna množica od. silno število ljudij, brez števila ljudij.
unzählbar, unzählig brezštevilěn, nebrojěn, nepreštét. [nost.
Unzählbarkeit *f.* brezštevilnost, nebroj-
unzähmbar neukrótěn, neukročèn.
unzärtlich neljubezniv, nemíl.
Unze *f.* unca, uncija; *(felis onca)* onsa, jaguar.
Unzeit *f.* neugodni čas, nepravi čas, nečas; zur — ne o pravem času.
unzeitig negoděn, nezrél; —e Geburt negodni porod, spláv; ein — Geborner negodnik, negodnják, negodè; —e Frucht goléněc.
Unzeitigkeit *f.* negodnost, nezrelost.
unzerbrechlich nezloměn, nerazbitěn.
unzergänglich (im Wasser nicht auflöslich) neraztopěn, neraztajěn.

unzerlegbar nerazložěn, nerazdelěn.
unzerstörbar neporúšěn, nerazrúšěn.
unzertrennlich nerazločěn, nerazdružěn.
Unzucht *f.* nečistost, sramodejstvo, spohót (-i), spohotnost; — treiben nečistovati, nečisto živéti.
unzüchtig nečist, nesraměn, spohotěn.
Unzüchtigkeit *f.* nečistost, nesramnost, spohotnost, poltenost.
unzufrieden nezadovoljěn.
Unzufriedenheit *f.* nezadovoljnost, nezadovoljstvo.
unzugänglich nepristopěn; den Lastern —es Herz pregreham zaprto od. nepodvrženo srce; dem Winde —er Ort zatišje, zavetje.
Unzugänglichkeit *f.* nepristopnost.
unzukömmlich nápačěn; nespodoběn, nepriličěn.
Unzukömmlichkeit *f.* napaka, neprilika, nespodobnost.
unzulänglich nedostatěn, nezadostěn, nedovoljěn; premajhěn, premál; prekratěk; preozěk.
Unzulänglichkeit *f.* nedostatnost, nezadostnost, nedovoljnost.
unzulässig nepripustěn, nedopustěn, nedovoljen.
Unzulässigkeit *f.* nepripustnost, nedopustnost, nedovoljenost.
unzureichend s. unzulänglich.
unzuständig nepristojěn.
Unzuständigkeit *f.* nepristojnost.
unzuverlässig nezanesěn, nezanesljiv.
Unzuverlässigkeit *f.* nezanesnost, nezanesljivost.
unzweckmäßig neprimerěn, nepriličěn.
Unzweckmäßigkeit *f.* neprimernost, nepriličnost.
unzweideutig nedvouměn, nedvoznačěn, jasěn, očitěn.
unzweifelhaft nedvoměn, nedvomljiv.
üppig brstěn, bujěn, bohotěn.
Üppigkeit *f.* brstnost, bujnost, bohotnost.
Ur *m.* tur; Ur= (in Zusammensetzg.) pra-, pre-, prvotni, prvobitni.
Urahn *m.* praded, praotěc.
uralt prastár, starodavěn, davěn.
Uran *m.* (Metall) urán.
Uranfang *m.* prvi začetěk.
Uranus *m.* Urán.

urbar orěn, obdelan; —er Boden oranica; ein ungebautes Stück Landes — machen celino krčiti od. obdelovati.
Urbar *n.* urbár; Urbarial= urbárski.
Urbedeutung *f.* prvotni pomén.
Urbeginn *m.* prvi začetěk.
Urbestandtheil *m.* prvotni od. prvinski del, prvina.
Urbewohner *m.* prvi naselnik od. prebivalěc, prvoselěc.
Urbild *n.* prva od. izvirna podoba, izvirnik.
Urbildung *f.* pratvorba.
Ureltern *pl.* predstariši *pl.*, pradedje *pl.*, prédniki *pl.* [kinja.
Urenkel *m.* pravnúk; —in *f.* pravnú-
Urgebilde *n.* prvotna tvorba. [rovje.
Urgebirge *n.* pragorovje, prvotno go-
Urgeschichte *f.* pradobna od. prvotna zgodovina, najstarejša zgodovina.
Urgestein *n.* prvotno kamenje.
urgieren (auf etwas dringen) priganjati (k čemu), nagánjati od. siliti (na kaj); (den Schuldner) terjati, privijati.
Urgroßeltern *pl.* praroditelji *pl.*
Urgroßmutter *f.* prabábica, stare matere mati.
Urgroßvater *m.* pradéd.
Urgrund *m.* prvi od. prvotni vzrok.
Urheber *m.* začetnik, početnik, vzročnik; (Schöpfer) stvarnik; —in *f.* začetnica, početnica.
Urheberschaft *f.* začetništvo, početništvo. [voda.
Urin *m.* scálnica, scalína, sěč (-i),
Uringang *m.* scálnik, scalni žleb.
urinieren scati (ščim); oscati se.
Urinstein *m.* kamen v mehurji.
Urkraft *f.* prvotna od. izvirna moč (-í).
Urkunde *f.* listina, pismo; Urkunden= pisemski, lístovni.
Urkundenbuch *n.* pismenik, listovnik.
Urkundenlehre *f.* nauk o (starih) pismih od. listinah.
Urkundensammlung *f.* zbirka od. nabíra (starih) pisem od. listin.
Urkundenstempel *m.* kolek za pisma od. listine. [nah.
urkundlich *adv.* po pismih, po listi-
Urlaub *m.* dopúst.
Urlauber *m.* dopústnik.

Urne *f.* ročka, žara, urna; (Aschenkrug) pepelnik, pepelnják.
urnenförmig ročkast, žarast; pepelniku podobĕn.
urplötzlich *adv.* ko bi trenil, v hipu, kot blisk, bliskoma. [delĕk.
Urproduct *n.* surovi od. zemski pri-
Urproduction *f.* dobivanje surovih od. zemskih pridelkov.
Urquell *m.* prvi vir od. izvír, prvi začetĕk.
Ursache *f.* vzrok; — sein vzrok od. kriv biti (sem).
ursächlich vzročĕn.
Urschrift *f.* prvi od. izvirni spis, prvopís, izvirno pismo.
Ursitz *m.* prvi sedež, prasedež.
Ursprache *f.* prajezik, prvotni od. izvirni jezik.
Ursprung *m.* izvir, izvirĕk; (Anfang) začetĕk, početĕk, postanĕk, korenina.
ursprünglich izvirĕn; začetĕn, početĕn, prvotĕn. [šče.
Ursprungsort *m.* izvirališče, izhajali-
Urstoff *m.* prvina, prvotna snov (-í).
Ursulinerin *f.* uršulinka.
Urtheil *n.* razsodba, razsodĕk, sodba; (verurtheilendes) obsodba, obsodĕk; ein — fällen razsoditi, sodbo storiti; — skleniti, — izreči; *impf.* razsojevati, sodbo delati, — sklepati; das — vollziehen sodbo izvršiti, *impf.* izvrševati; (in d. Philos.) razsód, razsodĕk; (Meinung) misĕl (-i), mnenje.
urtheilen sóditi; razsóditi, sodbo skleniti od. storiti; *impf.* razsojevati, sodbo sklepati od. delati.
Urtheilsabschrift *f.* prepis razsodbe.
urtheilsfähig razsodĕn; zmožĕn svojo misĕl izreči o čem.
Urtheilskraft *f.* razsodnost.
Urtheilsspruch *m.* razsodĕk, razsodba.
Urtheilsvollstreckung *f.* izvršba razsodbe.
Urthier *n.* praživál (-i).
Urgroßmutter *f.* praprabába, druga prabába. [pradéd.
Ururgroßvater *m.* prapradéd, drugi
Urvolk *n.* prvotni národ.
Urwahl *f.* prva od. prvotna volitĕv.
Urwald *m.* pragózd, nikdar ne sekani gozd.
Urwelt *f.* prvi svet, predpotopni svet.
urweltlich prvosvetni, predpotopni.
Urwesen *n.* prvo bitje.
urwüchsig samorastĕl.
Urzeit *f.* starodavnost, starodavni čas, pravék, prvi časi *pl.*
Usance *f.* običáj, naváda.
Uso *n.* naváda; Wechsel *à uso* menica po navádi.
Usurpator *m.* nepostavni polastitelj od. prisvojitelj (zlasti prestola), usurpator.
usurpieren nepostavno polastiti se (česa), nepostavno prisvojiti si (kaj).
Utensilien *pl.* potrebščine *pl.*, pohištvo, hišno orodje. [žela.
Utopien *n.* deveta od. izmišljena de-
Utraquist *m.* utrakvíst.

V.

Vacant prazĕn, izpraznjen.
Vacanz *f.* praznóta, prazno mesto; (Ferien) *pl.* počitnice *pl.*, počitne *pl.*
Vaccination *f.* s. Impfung.
vaccinieren s. impfen.
vacieren brez službe biti (sem).
vacierend brezslúžben, brez službe, brezpóseln. [ščina.
Vadium *n.* vložnína, váršćina, jám-
vag dvojljiv, negotov, neodločĕn.
Vagabund *m.* potepúh, potepín, potepinĕc, klátež, vlačúgar, skitalĕc.
vagabundieren potépati se, klátiti se, vlačiti se, skítati se.
Valentinskrankheit *f.* (Fallsucht) pádavica; er wird von der — befallen bóžje ga meče.
Valet *n.* razhódnja.
Valuta *f.* vrednóta, veljáva.
Vampyr *m.* vampír, krvosès.
variabel izpremenljiv, premenljiv.
Variable *f.* premenljivka, premenljiva količína.
Variante *f.* razlika, izpremenĕk, raznotína (v rokopisih).
Variation *f.* preména.
Varietät *f.* s. Verschiedenheit.
variieren s. abwechseln.

Vasall *m.* fevdni podlóžnik, vazál.
Vase *f.* (umetna) posóda, váza.
Vater *m.* óče (očéta), oča, otĕc; *fig.* roditelj; (in der Kinderspr.) átej, tátej, tatĕk; (Vorfahre) očák, prednik; **Vater**= očétov, óčin; očétovski.
Vaterbruder *m.* stric.
Väterchen *n.* očka.
Vaterhaus *n.* rojstna od. očinska hiša.
Vaterland *n.* domovína, očetnjáva, očevína; (Heimat) domačija.
vaterländisch domorodĕn, domovínski, domàč.
Vaterlandsfreund *m.* domoljúb, domorodĕc.
Vaterlandskunde *f.* domoznánstvo.
Vaterlandsliebe *f.* domoljubje, domoródno čutje.
väterlich očétovski; očétov, óčin; d. —e Erbe očínstvo.
vaterlos brez očeta.
Vatermord *m.* očetomór.
Vatermörder *m.* očetomorĕc, ubijalĕc lastnega očeta; —in *f.* očetomorilka.
Vaterschaft *f.* očétovstvo.
Vaterschwester *f.* teta.
Vatersegen *m.* očetov od. óčin blagoslóv.
Vaterstadt *f.* rojstno od. rodno mesto.
Vaterstelle *f.* očetovo mesto; — vertreten za očeta (komu) biti (sem), očeta namestovati.
Vaterunser *n.* očenáš, Gospodova molitĕv.
Vaudeville *n.* (sprva) národna pesĕn (-i); kratka veseloigra s petjem.
Vegetabilien *pl.* rastlinje, rastlinstvo.
vegetabilisch rastlinski.
Vegetation *f.* rast (-í), rašča; rastlínstvo.
Vegetationsgrenzen *pl.* meje *(pl.)* rastlinstva.
vegetieren rasti (rastem), živéti kot rastlina; *fig.* životáriti.
Veilchen *n.* vijólica, vijóla, ljúbica.
veilchenblau vijoličĕn, vijólične barve.
Veitstanz *m.* bolezĕn (-i) sv. Vida, vidovica.
Vene *f.* (žila) dovodnica.
Venenblut *n.* otemnéla kri (krví).
Venerie *f.* (Lustseuche) francozi *pl.*, kršlji *pl.*, nesrámna bolezĕn (-i).
venerisch na sramu bolĕn, nesramno bolĕn.
venös črnokrvĕn.
Ventil *n.* zaklópnica, zaklópka.
Ventilation *f.* prevetrovanje.
Ventilator *m.* vetrílo.
ventilieren prevetriti, *impf.* prevetrovati; *fig.* pretrésati.
Ventilluftpumpe *f.* sesálka z zaklopnicami.
Venus *f.* Vénera; Živa, Lada; (Morgenstern) daníca, jútranjica; (Abendstern) večérnica.
ver= (in Zusammensetzg.) za-, po-; pre-; s-, z-; iz-, od-, o-.
verabfolgen izročiti, vróčiti, predati; *impf.* izróčati, vročevati, predájati.
verabreden sich dogovoriti se, zgovoriti se, zmeniti se, domeniti se; *impf.* do-, zgovárjati se.
verabredetermaßen *adv.* po dogovóru.
Verabredung *f.* dogovor, zmenĕk.
verabreichen podati (-dam), izročiti, razdati med —; *impf.* podajati, izročevati, razdajati med —.
verabsäumen zamuditi, zanemáriti, opustiti; *impf.* zamujevati, zanemárjati, opúščati; das Verabsäumte zamujéno.
verabscheuen odúriti; *impf.* odurjávati (kaj); (ekeln) mrzeti —, gnúsiti se —, studiti se komu kaj.
verabscheuenswert odurĕn, gnusĕn, mrzĕk.
verabschieden posloviti, odsloviti, slovó komu dati (dam); *impf.* poslávljati; (e. Soldaten) odpustiti; (Truppen) razpustiti, *impf.* razpúščati.
verachten zaničevati, zamétati (-métam, -méčem), zametovati; zasmehovati.
Verächter *m.* zaničevalĕc, zasmehovalĕc.
verächtlich zaničljiv; zaničevalĕn.
Verachtung *f.* zaničevanje, zasmehovanje.
verachtungswürdig zaničljiv.
veralten zastaréti, ostareti.
veraltet zastarél, ostarél.
veränderlich premenljiv, izpremenljiv (spremenljiv); nestanovitĕn.
verändern premeniti, preménjati, izpremeniti (spremeniti), predrugáčiti, preináčiti, izpreobrniti, preongáviti; *impf.* preminjati, izpreminjevati, izpreobráčati, preongávljati.

Veränderung *f.* preména, izpreména, izpremémba, izpreminjáva.

Veranlagung *f.* der Steuer priredba davka.

veranlassen povzročiti, napeljati (-peljem), povod dati (komu), napotiti (koga); *impf.* povzročevati, napeljevati; das Nöthige — potrebno učiniti, — ukreníti.

Veranlassung *f.* povzročitěv, povod, vzrok.

veranschaulichen predočiti, ponazoriti; *impf.* predočevati.

veranschlagen ceniti; precéniti.

veranstalten na-, pripráviti, na-, prirediti, učiniti; *impf.* na-, pripravljati, na-, prirejevati.

Veranstaltung *f.* prirédba, prireditěv, na-, pripráva.

verantworten odgovor dati (dam), *impf.* odgovorěn biti (sem), odgovárjati —, odgovor dajati (dájem) za kaj; — sich zagovarjati se, pravíčiti se, opravičevati se.

verantwortlich odgovorěn.

Verantwortlichkeit *f.* odgovornost.

Verantwortung *f.* odgóvor, zagóvor; zur — ziehen na odgovor poklicati (-kličem).

verarbeiten podelati, *impf.* podelovati; unnütz — potratiti; *fig.* einen — obdelati koga, *impf.* obdelovati koga.

Verarbeitung *f.* podeláva, podelovanje; potráta; obdelávanje.

verargen za zlo vzeti (vzamem), zamériti; *impf.* za zlo jemati (jemljem), v zlo šteti (štejem), zamérjati.

verarmen u-, obóžati, obubóžati.

Verarmung *f.* ubóžanje, obubóžanje.

verausgaben izdati (-dam), potrošiti, potrósiti, razdati; *impf.* izdajati, trositi, razdajati.

Verausgabung *f.* izdaja, razdaja, potrošěk.

veräußerlich prodajěn, oddajěn.

veräußern prodati (-dam), razpečati; oddati, iznebiti se (česa); *impf.* prodajati, razpečavati, oddajati.

Veräußerung *f.* prodája, razpečanje; oddaja.

verbacken zapeči (-pečem); *adi.* zapečěn, zapekěl.

verbal glágolěn.

Verbale *n.* glágolnik, glagolno ime (iména).

Verband *m.* obvéza, prevéznica.

verbannen izgnáti (-žénem), prognati, iztírati; *impf.* izgánjati, progánjati, iztirávati.

Verbannte *m.* iz-, prognaněc.

Verbannung *f.* prognánstvo, izgòn.

verbauen zazídati, zadélati.

verbeißen požreti (-žrem), pogóltniti; *impf.* požirati; sich — zagrizti (-grizem) se, zagrizniti se.

verbergen skriti (skrijem), prikriti, utajíti; *impf.* skrivati, prikrivati; sich — skriti se, *impf.* skrivati se; verborgen halten skrivati.

verbesserlich popravěn, popravljiv, poboljšljiv, zboljšljiv.

verbessern popráviti, zboljšati, poboljšati; *impf.* poprávljati, z-, poboljševati.

Verbesserung *f.* poprava, popravěk, zboljšěk, zboljšava.

verbeugen sich pri-, pokloniti se; *impf.* pri-, poklánjati se.

Verbeugung *f.* priklòn, poklòn.

verbiegen preganiti, zvežiti, skriviti; *impf.* pregibati, vežiti, kriviti.

verbieten prepovédati (-vém), zabraniti; *impf.* prepovédati (-vedam), prepovedovati, zabranjevati.

verbinden vezati (vežem), družiti, jediniti, stikati, sklepati, zlagati; zvezati, združiti, zjediniti, skleniti, zložiti; (d. Augen) zavezati (-vežem), *impf.* zavezovati; (d. Kopf) povezati, *impf.* povezovati; (e. Wunde) obézati (obéžem), obvezati; *impf.* obezovati; (eine Wunde frisch —) previti (-vijem), *impf.* previjati; sich — zavezati se, v zvezo stopiti, združiti se, skleniti se; *impf.* zavezovati se, v zvezo stópati, združevati se, sklépati se; *(chem.)* spojíti se, *impf.* spájati se; (ehelich) oženíti se, omožiti se, v zákon stopiti, vzeti (vzamem) se, udati (-dam) se.

verbindend vezoč.

verbindlich vezalěn, vezěn, zavezěn, obvezěn; das ist für mich nicht — to me ne veže; (pass.) zavézan, dolžan; (höfl.) uslužěn.

Verbindlichkeit *f.* obvéznost, zavéza, zaveznost, dolžnost; (höfl.) uslužnost.

Verbindung *f.* vezánje, povezovanje; zveza, združba, zjedinjenje, sestava; *(chem.)* spojína, spájanje; Verbindungs- zvezni, spojni, zavezni.

Verbindungsbahn *f.* spojna od. zvezna železnica.

Verbindungslinie *f.* (črta) véznica.

Verbindungsmittel *n.* vezilo, spojilo.

Verbindungspunkt *m.* *(math.)* vezišče.

Verbindungszeichen *n.* vezáj.

verbittern greniti, pelíniti; ogreniti, ugreniti, opeliniti.

verbleiben ostati (-stanem), *impf.* ostájati.

Verbleiben *n.* ostája.

verblenden slepiti, mámiti; o-, za-, preslepiti, omámiti, premámiti.

Verblendung *f.* zaslepljenost, slepost; slepilo, omáma, mamílo.

verblichen mrtěv, pokojni.

Verblichene *m.* pokojnik.

verblüfft osupěl, osúpnen, zbegan, preplašen.

verblühen ocvesti (-cvétem), ocveteti; *impf.* ocvétati.

verblümt *adv.* po cvetki, v priliki, v podobi.

verbluten izkrvavéti, vsa kri mu poteče, vso kri preliti (-lijem); *fig.* ugonóbiti se, obnemoči (-morem); eine Wunde — lassen pustiti rano dokrvavéti; die Sache hat sich verblutet reč je zaspála, — se je pozabila, — je utíhnila.

verborgen skrit, skrivěn; im —en skriváj, skrivši, skrívoma, na skrivnem, skrivé; (d. Ort) skrivališče; — halten skrivati kaj; sich — halten skrivati se.

Verbot *n.* prepóved (-i); zabrana; e. — auf etw. legen zabraniti; Verbots- prepovedni.

Verbotsgesuch *n.* prošnja za prepoved.

verbotswidrig zoper prepoved.

verbrämen obrobiti, obšiti (-šijem).

Verbrauch *m.* porába, poraběk, užitěk, potrošěk.

verbrauchbar poraběn, porabljiv, potrošěn.

verbrauchen porabiti, upotrebiti, potrošiti, obrniti za kaj; *impf.* porábljati, upotrebovati, obráčati za kaj; (Eßwaren) použiti (-žijem), pojesti (-jém); (v. Maurer) pozídati; (v. Papier) popísati (-pišem).

Verbrauchs- porabni, potrošni.

Verbrauchsabgabe *f.* porabnina, potrošnina, užitnina.

Verbrechen *n.* hudodelstvo, zločinstvo, zločín.

verbrechen etwas pregrešiti se, ogrešiti se s čim, okrivíčiti se, kako postavo prelomiti; was habe ich verbrochen s čim sem se pregrešil od. zadólžil, kaj sem zakrivil.

Verbrecher *m.* hudodelěc, hudodelnik, zločiněc; —in *f.* hudodelka, hudodelnica, zločinka.

verbrecherisch hudodelski, hudodelěn, zločinski; —e That hudodélstvo.

verbreiten širiti; razširiti, razprostrániti, razprostréti (-strem); *impf.* razširjati, razprostírati; (eine Nachricht) razglasiti, raznesti (-nesem); *impf.* razglašati, raznašati; sich — (durch Fortpflanzung) razmnožiti se, razploditi se, zarediti se; *impf.* razmnoževati se, razplojevati se; (v. d. Stimme) razlégniti se, *impf.* razlégati se; (v. Schmerzen) razboléti se; (von der Krankheit) razpasti (-pase) se, razlezti (-leze) se; prijémati (-jémlje) se; das ist wenig verbreitet to je malo znano, to se redko nahaja, to je malo prišlo med ljudi.

Verbreiter *m.* širitelj, razširjalěc; razglasitelj, razglaševalěc, raznašalěc.

Verbreitung *f.* razširjatev, razširjanje.

verbrennen *intr.* zgoréti, pogoréti, dogoréti; *impf.* zgorévati; *tr.* sežgati (-žgem), požgati, spáliti; *impf.* sežígati, požígati, paliti; (v. Wind) osmoditi; (v. d. Sonne) opáliti; (v. Brot) prepéči (-pečem); sich — spéči (spéčem) se, ožgati se, osmoditi se; *fig.* naletéti, opáriti se; v. d. Sonne verbrannt ogorel, zagorel, opáljen.

verbrennlich (z)gorljiv.

Verbrennlichkeit *f.* (z)gorljivost.

Verbrennung *f.* (z)gorenje, sežíg, sežíganje.

Verbrennungsproduct *n.* zgorelína, izgorína.

Verbrennungspunkt *m*. zapališče.
Verbrennungstemperatur *f*. toplina gorénja.
verbrettern obiti (-bíjem), opážiti, odéskati.
Verbretterung *f*. oboj, opaž.
verbriefen s pismom potrditi, *impf*. — potrjevati; sich — s pismom se zavezati (-véžem).
verbringen (verschwenden) zapráviti, potrátiti; *impf*. zapravljati; die Zeit — preživéti.
verbrüdern sich bratiti se; pobrátiti se.
Verbrüderung *f*. pobratimstvo; (Bruderschaft) bratovščina.
verbrühen zapáriti, opáriti, popáriti (s kropom).
Verbrühung *f*. zapára.
verbrüten skalíti.
verbuchen vknjižiti, *impf*. vknjiževati.
Verbum *n*. glágol.
verbunden zjedinjen; zavézan, obvezan; s. verbinden.
verbünden sich jedíniti se, drúžiti se; zjediniti se, združiti se, zavezati (-véžem) se.
Verbündete *m*. zavéznik; — *f*. zavéznica.
verbürgen pórok biti (sem) za kaj, porokovati, jámčiti; zajámčiti.
Verbürger *m*. pórok.
Verdacht *m*. sum, sumnja; im —e haben jemd. na sumu od. slutu imeti (imám) koga, sum letí na koga, na koga sumiti, sumníčiti koga.
verdächtig sumĕn, sumljiv, sumnjiv.
verdächtigen s. Verdacht haben.
verdächtigend gern sumežljiv.
Verdächtigung *f*. sumničenje.
Verdachtsgrund *m*. razlog sumnje, sumljej.
verdammen obsoditi; pogubiti; *impf*. obsójati, pogúbljati; (theol.) prekleti (-kolnem), preklícati (-kličem); *impf*. preklinjati, preklicávati; (verwerfen) zavreči (-vržem), izvreči.
Verdammnis *f*. obsodba, obsoja; (theol.) prekletstvo, poguba, pogubljenje.
verdammt obsojen, preklét; (Verwünschung) ich will — sein strela naj me ubije.
Verdammte *m*. pogúbljeněc; prekletnik; — *f*. pogubljenka; prekletnica.
Verdammung *f*. s. Verdammnis.
Verdammungsurtheil *n*. obsodba.
verdampfen izpuhtéti, izhlapéti, izpariti se; *impf*. izpuhtévati, izhlapévati.
verdämpfen izpáriti.
Verdämpfung *f*. hlapenje, izpárjanje.
Verdampfungsfähigkeit *f*. hlapljívost.
verdanken zahvaliti, *impf*. hvalo védeti (vem), zahváljati; das habe ich ihm zu — za to se imam njemu zahvalíti; *fig*. temu je on kriv.
verdauen prebaviti, použiti (-žijem); *impf*. prebávljati.
verdaulich prebavĕn.
Verdauung *f*. prebáva, prebavljenje, prebavljanje; Verdauungs- prebavni.
Verdauungsorgan *n*., —werkzeug *n*. prebavílo, prebavljálo.
Verdauungssystem *n*. prebávje.
Verdeck *n*. krov, palúba.
verdeckbar pokrívĕn.
verdecken pokriti (-krijem), prikriti, zagrniti; *impf*. po-, prikrivati, zagrinjati; die Wahrheit — resnico prekriti.
Verdeckung *f*. *(astr.)* Occultation zakritje, okultacija.
verderben *tr*. kvariti, kaziti; pokvariti, izkaziti, izpriditi, pohabiti; (sittlich) izpriditi, popačiti; *impf*. izprijati, izprijevati, pačiti; (zerstören) ugonobiti, pokončati, zatreti (-trem, -tarem), porušiti, razdejati (-dém, -dénem); *impf*. ugonábljati, pokončevati, zatirati, razdévati; (ins Verderben stürzen) pogubiti, upropastiti (koga); *impf*. pogubljati, pogubljevati; (d. Magen) pohabiti, pokváriti; (die Freude) izkaliti, ogreniti, skrhati; *intr*. kaziti se, kvariti se; izkaziti se, pokvariti se, popáčiti se; (sittlich) popačiti se, propasti (-padem); (v. Wein) izpriditi se, zbèrsati se; (v. Bier) skisati se; (zugrunde gehen) poginiti, konĕc vzeti (vzamem).
Verderben *n*. (Handlung) pačenje, kaženje, kvar, kvara, izkaza, poguba, nesreča.
verderblich pogubĕn, pogíbelĕn, pogubonosĕn, kvarĕn, škodljiv.
Verderbnis *n*., Verderbtheit *f*. izprijenost, popáčenost.
verdeutlichen po-, ob-, razjasniti; *impf*. po-, razjasnjevati.

verdeutschen ponémčiti, v nemški jezik prevesti (-vedem); *impf.* ponemčevati, v nemški jezik prevájati.

verdichten *tr.* zgostíti; *impf.* zgóščati, zgoščevati; *intr.* zgostiti se, zagostiti se; *impf.* zgoščevati se; (von Wolken) sprijeti (sprimem) se, zgostiti se; *impf.* sprijemati (sprijemam, sprijemljem) se, zgoščevati se.

Verdichtungsmittel *n.* gostilo. [nikov).

Verdict *n.* razsod, razsodĕk (porot-

verdienen služiti; prislužiti; (durch Arbeit) pridelati, pridobiti; *impf.* pridelovati, pridobivati; (als Landmann) prikmetovati; (als Drescher) primlatiti; (als Hausherr) prigospodariti 2c.

Verdienst *m.* zaslužĕk, prislužĕk, dobiček, zasluženo plačilo.

Verdienst *n.* zaslúga; ein Mann von —en zaslužni mož; Verdienst- zaslužni.

Verdienstkreuz *n.* zaslužni križĕc, križĕc za zasluge.

verdienstlich zaslužĕn. [služkov.

verdienstlos brez zaslužka, brez za-

Verdienstmedaille *f.* zaslužna svetinja, kolanja.

Verdienstorden *m.* zaslužni red.

verdingen sich v službo stopiti, zadati (zadám) se. [čiti.

verdolmetschen tolmáčiti; pretolma-

verdoppeln podvojíti, *impf.* podvájati; (die Schritte) podvizati se, pospéšiti (korake).

Verdoppelung *f.* po-, udvojba, podvojitĕv.

Verdoppelungszeichen *n.* udvojáj, znak podvojitve.

verdorben spáčen, popačen, izprijen, pokvarjen, skažèn, pohabljen.

Verdorbenheit *f.* s-, popačenost, izprijenost, pokvarjenost, pohabljenost.

verdorren sehniti, veniti, sušiti se; usehniti, posušiti se, zveniti.

verdrängen izpodriniti, odriniti, odtisniti; *impf.* izpodrivati, odrivati; (b. Essen) zajédati.

verdrehen zasukati (-sukam, -sučem), zviti (zvijem); prevrniti; *impf.* zasukávati, zvíjati; prevráčati; (den Arm) izviniti, izpahniti; (d. Wahrheit 2c.) izkrhati, napak obrniti; *impf.* krhati, izpre-, izvračati; (d. Kopf) zmćšati.

verdreifachen potrojiti, utrojiti; *impf.* trojiti, potrojevati.

verdrießen mrzi mi, pod nos se mi kadi; zamrzí mi, zagrení mi, pokadi se mi; laß dich nicht — ne bodi ti žal.

verdrießlich zlovoljĕn, čĕmerĕn, zamerčĕn; e. — machen ozlovoljiti koga.

Verdrießlichkeit *f.* zlovoljnost, čĕmernost, vnožljivost.

Verdruß *m.* neprijetnost, zamera, zdražba, sitnost.

verduften izpuhtéti, izdišati se, iz-, razvonjati se.

verdummen *tr.* bébiti; izbebiti; poneumiti; *intr.* poneumiti se, bebĕc od. neumnež postati (-stanem).

verdunkeln temníti; o-, po-, zatemniti, omračiti, zamegliti; sich — potemnevati, temnéti, temniti se, mračiti se; oblačíti se; o-, potemnéti, omračiti se; pooblačiti se.

verdunkelt potemnél, temĕn.

Verdunkelung *f.* mrak, pómrak; *(phil.)* potemnélost, temnóst.

verdünnen *tr.* tánjšati, tenčíti; raztanjšati; rédčiti; razréditi, izrédčiti; *intr.* stánjšati se, izrédčiti se; verdünnte Luft redĕk zrak.

Verdünnung *f.* tánjšanje, stanjšava; izredčenje.

verdunsten s. verdampfen.

verdursten zažéjati se, žeje umreti (-mrem, -mrjem); *impf.* žeje umirati.

verdüstern *tr.* omračiti, otemniti; *impf.* temniti; *intr.* omračiti se, otemneti; *impf.* temneti.

verdutzt osupĕl, osúpnen, zbegan.

veredeln plemenititi, blažiti, žlahtniti; oplemenititi, oblažiti, požlahtnuti; *impf.* oblaževáti, požlahtnovati, pitomiti; veredelt (durch Cultur) pitovĕn, pitan, pitom.

verehelichen ženiti; oženiti; (v. Mädchen) možiti; omožiti, udáti (-dám); *impf.* udájati; sich — ženiti se; oženiti se; možiti se; omožiti se, udati se.

Verehelichung *f.* ženitĕv, možitĕv, udája. [póved (-i).

Verehelichungsverbot *n.* ženitvena pre-

verehren častiti, spoštovati, čislati; počastiti; (schenken) darovati, podariti, pokloniti.

verehrenswert, verehrenswürdig častítljiv, častit, spoštljiv.

Verehrer *m.* častilĕc, spoštovalĕc; ljubimĕc.

Verehrung *f.* češčénje, spoštovanje, čast (-i); (Geschenk) dar, poklón.

verehrungswert s. verehrenswert.

Verein *m.* društvo, družba.

vereinbar, vereinbarlich družĕn, družljiv, zjedinljiv.

vereinbaren s. vereinigen.

vereinen jediniti, družiti, vezati (vežem), strinjati, sklepati, stíkati, spájati; zjediniti, združiti, zvezati, strniti, skleniti, spojiti; sich — jediniti se, družiti se ꝛc.; mit vereinten Kräften z združenimi močmí.

vereinfachen jednoviti, upróščati; ujednóviti, upróstiti.

Vereinfachung *f.* uprostítĕv.

vereinigen jediniti, družiti; zjediniti, ujediniti; s. vereinen.

Vereinigung *f.* združba, združitĕv, zjedinjenje.

Vereinigungsort *m.* shajališče.

Vereinigungspunkt *m.* zjedinišče; stikalnik.

Vereins= društveni, družbeni.

Vereinsmitglied *n.* društvenik.

Vereinsthaler *m.* zvezni tólar.

Vereinswährung *f.* zvezna veljáva.

vereinzeln razjediniti, razposámiti.

vereinzelt *adi.* jedinít, pojedín, posámĕn, posamezĕn, samotežĕn; *adv.* posámez, posámič.

vereiteln obrezuspéšiti, uničiti, ovréti (-vrem), izpodnesti (-nesem), podkopati (-kopljem), pokazíti; *impf.* ovirati, izpodnášati; dein Plan wurde vereitelt izpodletélo (ti) je; (die Freude) kaliti, krhati; izkáliti, izkrhati.

Vereitelung *f.* uničenje, ovržba.

verenden poginiti, *impf.* pogínjati.

verengen zóžiti, zaóžiti, stesniti; *impf.* ožiti, zoževati, tesniti; sich — zožiti se, stisniti se, skrčiti se; *impf.* ožiti se, zoževati se, stiskati se, tesniti se.

Verengung *f.* zožénje, tesnina, soteska.

vererben (einem etwas als Erbgut hinterlassen) komu kaj po smrti zapustiti, zapustiti (kot dedščino).

verewigen ovéčiti, ovekovečiti, na veke poslaviti.

verfahren (mit jemd.) s kom postópati, — ravnati, — délati, — nositi se; (irrefahren) zavozíti.

Verfahren *n.* postópanje, postópĕk, ravnánje; (rechtl.) pravno postópanje, pravda.

verfalben orumenéti, porumenéti.

Verfall *m.* propád, propadanje; (des Hauses) podrtija; in — kommen propasti (-padem), opéšati, omágati, onemóči (-morem); *impf.* propádati, péšati, omagovati, rakovo pot iti (gremì, giniti; (Einbuße) izgúba, škoda.

verfallen propásti (-pádem), *impf.* propádati, hírati; razpasti (-padem), razrušiti se, podreti (-drem, -derem) se; *impf.* razpádati, podirati se, rušiti se; (in etw.) pasti, pogrezniti se, zabresti (-bredem); *impf.* pádati, pogrezovati se; (anheimfallen) zapásti, v izgubo iti (idem u. grem); in Krankheit — oboléti, zboléti; in Armut — obubóžati, obóžati; (Einfall haben) domísliti se —, spomniti se česa, na misel kaj pride; *impf.* na misel kaj prihája; (verfließen) potéči (-téčem), *impf.* potékati; *adi.* propadĕl, zapadĕl (prozapál); potekĕl.

Verfallstag *m.* plačilni —, zapádni dan (dneva).

Verfallszeit *f.* plačilna —, zapadna doba od. obrok.

verfälschen popáčiti, pokváriti; (Urkunde) ponarediti, *impf.* ponarejati.

Verfälscher *m.* ponarejalĕc, kvaritelj.

Verfälschung *f.* kvarjenje, ponaredba.

verfänglich zaplétĕn, zapletljív; zvijačĕn, zvitorép, zvit.

verfassen spisati (-pišem), napisati, sestáviti, izdélati, zložiti; *impf.* spisovati, sestavljati, izdelovati, skládati, uprávljati.

Verfasser *m.* pisatelj, pisĕc, skladatelj, uprávnik; —in *f.* pisateljica, skladateljica.

Verfassung *f.* spisatĕv, spisáva, sestáva; (Constitution) ustáva, ustav, upráva; Verfassungs= ustavni, upravni.

Verfassungsausschuss *m.* ustavni —, upravni odsèk od. odbòr.

verfassungsmäßig ustavěn, upravěn.

Verfassungsurkunde *f.* ustavno od. upravno pismo.

verfassungswidrig protiustavěn, protiupravěn.

verfaulen gniti (gnijem), trohneti, peréti; zgniti, segniti, strohneti, speréti.

verfechten braniti, potegovati se od. pogánjati se za kaj, zagovárjati; s. vertheidigen.

Verfechter *m.* zagovornik; s. Vertheidiger.

verfehlen zgrešiti; das Ziel — zgrešiti, ne pogoditi; den Weg — zaiti (-ídem s pota); ich werde nicht — zu berichten ne bom opustil poróčati od. jáviti, gotóvo od. zanésno poročam od. javim.

verfeinden razpreti (-prem), oneprijatéljiti, oneprijázniti; sich — spreti (sprem) se (s kom), zamériti se.

verfeinern tanjšati; stanjšati; *fig.* gláditi, líkati; ogladiti, olikati, omikati.

Verfeinerung *f.* stánjšanje; uglájenost, omikanost.

verfertigen narediti, izdélati, napráviti, izgotoviti, storiti; *impf.* naréjati, izdelovati, naprávljati, izgotávljati.

Verfertiger *m.* izdelovalĕc; s. Erzeuger.

Verfertigung *f.* izdelovánje, izdeláva; s. Erzeugung.

verfinstern temniti, mračiti; zatemniti, pomračiti; sich — temnéti, mračiti se; otemnéti, pomračiti se; (von Gestirnen) mrkniti; (v. Himmel) oblačiti se; pooblačiti se.

Verfinsterung *f.* mrak, pomrak, mrknenje.

verflachen sploščiti.

Verflachung *f.* des Wissens, verflachtes Wissen površnost, površno znanje.

verflechten zaplesti (-pletem), preplesti; *impf.* za-, preplétati.

Verflechtung *f.* spletež.

verfliegen razkaditi se, izpuhteti, izhlapeti, izpáriti se, izkaditi se, razgubiti se; *impf.* raz-, izkajati se, izpuhtevati, izhlapevati, gubiti se; (v. Gerüchen) raz-, izdišati (-diším) se; (v. d. Zeit) miniti, preiti (-idem), uteči (-tečem), preteči, zbežati (-bežím); *impf.* miniti, teči, hiteti; *fig.* razkaditi se, o-, uhladiti se, umiriti se, upasti (-padem), potolažiti se; sich — (irre —, zu weit fliegen) za-, razletéti se; *impf.* zaletovati se.

verfließen u-, preteči; *impf.* utékati se, pretekati; (v. d. Zeit) s. verfliegen.

verflossen pretekĕl, miníl, pretečén.

verfluchen prekléti (-kólnem), *impf.* preklinjati.

Verfluchte *m.* prekletnik; — *f.* preklétnica.

verflüchtigen sich s. verdampfen.

Verfluss *m.* preték; nach — eines Jahres čez leto; vor — dreier Wochen pred tremi tedni.

Verfolg *m.* nastop, nastopěk.

verfolgen preganjati, podíti, tirati, pójati, gnati (ženem) se za kom *(intr.)*, dreti (derem) za kom *(intr.)*; d. Feind — sovražnika podíti, drviti, pritiskati za sovražnikom *(intr.)*, na pete mu biti (bijem) *(intr.)*, zasledovati ga; ein Wild — goniti —, zasledovati zver; den Weg — svoj pot iti (idem, grem); die Spur — slediti, po sledu iti, sledú se držáti (držím); den Rechtsweg — pravnim potom; einen Gedanken — slediti misel.

Verfolger *m.* preganjalĕc, zasledovalĕc, zatiralĕc.

Verfolgung *f.* pregánjanje, zasledovanje, preganjatĕv, zatira.

verfrachten na vozu dalje poslati (pošljem), *impf.* — pošiljati.

verfrieren zamrzniti, zmrzniti; *impf.* zamrzovati, zmrzovati.

verfroren zmrzĕl.

verfrüht prezgodnji, prenagljen.

verfügbar razpolóžĕn, priprávljen, premestljiv.

Verfügbarkeit *f.* razpoložnost, premestljivost.

verfügen narediti (kaj s čim od. zastran česa), odrediti; *impf.* razpolágati; napráviti, naročiti, zaukazati (-kažem); *impf.* naprávljati, naročati, zaukazovati; sich — napótiti se, napráviti se, podáti (-dam) se.

Verfügung *f.* narédba, odrédba; zaukáz, povélje, naročilo; es steht zu deiner — na razpoláganje ti je, stoji ti na voljo, zapovedúj.

verführbar razvožĕn, razpeljiv.

verführen razvoziti, *impf.* razvážati; (irreführen) zapeljáti (-péljem), zvodíti, zavésti (-védem); *impf.* zapeljevati, zvájati, zavájati.

Verführer *m.* zapeljivěc, zvodnik, zavodnik; —in *f.* zapeljivka.

verführerisch zapeljiv, zavoděn, zavodljiv, zvodljiv, zamamljiv.

Verführung *f.* zapeljanje, zapeljáva, zapeljevánje, zavedba.

verfüttern klasti (kladem), pokladati; poklasti, pokrmiti; (durchs Futter verderben) preopasti (-pasem), prepasti, pre-, zakrmiti.

vergaffen sich zatelebati se, zazijati se, zaglédati se. [opelíniti.

vergällen greniti, kaliti; ogreníti,

vergangen pretekěl, minil, prešěl, prejšnji; —es Jahr lani, lansko leto.

Vergangenheit *f.* preteklost, pretekli čas, minilost, préšlost.

vergänglich minljiv, begóč, preminljiv, nestalěn, nestanovitěn.

Vergänglichkeit *f.* minljivost, nestalnost, nestanovitnost.

vergarnen zamréžiti, zamotati, v mrežo uloviti.

vergeben prizanesti, odpustiti, spreglédati; *impf.* prizanašati, odpuščati, spregledávati; (abtreten) prepustiti, odstopiti; *impf.* prepuščati, odstópati; (von sich geben) oddáti (-dam), *impf.* oddájati; (ein Amt) podeliti, dati (dam); *impf.* podeljevati, dajáti (dájem); s. vergiften.

vergebens *adv.* zastónj, zabádavo, zamán, brezuspéšno, brez uspeha.

vergeblich odpustěn, prizanesěn, odpustljiv, prizanesljiv; *adv.* s. vergebens; (umsonst) prazěn, brezkoristěn, zastónjski, zamán, ničev, ničevěn; —e Mühe aufwenden prazno slamo mlatiti, pšenico po ledu sejati (sejem), bob v steno metati (méčem).

Vergeblichkeit *f.* ničevnost, ničnost, praznost.

Vergebung *f.* odpuščenje, odpuščanje, odpust, prizanesba; (einer Stelle) podelitěv; s. Vergiftung.

vergegenwärtigen pred oči postaviti, predóčiti; *impf.* pred oči postavljati, predočevati.

vergehen *intr.* miniti, preiti (-idem), pre-, poteči (-tečem), jénjati, néhati, ponehati, preminiti; *impf.* minjévati, prehájati, pre-, potékati, ponehávati, preminjevati; (v. e. Geschwulst) splahniti; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti; vor Durst — žeje onemóči (-morem), — omágati, — umreti (-mrem, -mrjem); *impf.* žeje omagovati, — mreti (mrem), — giniti; vor Freude — skoprnéti (od) veselja; *tr.* prehoditi ves čas, s hojo pregnati (-ženem); (beim Kartenspiel) zadelíti; sich — pregrešiti se; (irre gehen) zaiti (-idem), zabloditi, zagáziti, zagrešiti se. [zmota.

Vergehen *n.* prestopěk, pregrešěk,

vergeistigen oduhóviti.

vergelten vrniti, povrniti, popláčati; *impf.* vráčati, vračevati, povračati, povračevati.

Vergeltung *f.* plačilo, vračilo, povračilo, povračba.

vergessen zábiti, pozábiti, zaboráviti; *impf.* pozábljati, pozabljevati, zaborávljati; sich — spozábiti se, zapozábiti se.

Vergessenheit *f.* pozába; in — kommen pozábiti se; in — bringen izbrisati (-brišem) iz spomina, pozabiti.

vergesslich pozáběn, pozabljiv.

Vergesslichkeit *f.* pozabnost, pozabljivost; aus — pozabič, pozabivši, pozabljivši.

vergeuden zapráviti, potrátiti, iztrátiti, pognáti (-ženem), razsipati (-sipam, -sipljem); *impf.* zaprávljati, trátiti, razsipováti.

Vergewaltigung *f.* sila, preoblást (-i).

vergewissern zagotoviti, zatrditi; *impf.* zagotávljati, zatrjevati.

vergießen preliti (-lijem), *impf.* prelivati, prelijati; (Thränen) točiti, *impf.* pretákati; (verschütten) razliti, izliti; *impf.* razlivati, razlijati.

vergiften ostrúpiti, zastrúpiti, trovati; (durch Gift tödten) zavdati (-dam), otrovati; *impf.* zavdájati; *fig.* okúžiti, *impf.* okuževati. [vanka.

Vergiftete *m.* otrovaněc; — *f.* otro-

Vergiftung *f.* zavdája, zavdánje, otrovánje, ostrupljenje.

Vergissmeinnicht *n.* potóčnica, mačje oči *pl.*

verglasen *tr.* stekliti; postekliti, o-, postekleniti; *intr.* stekleneti; osteklenéti, ostekléti, postekliti se.

Vergleich *m.* pri(s)podoba, priméra, prilika; im —e zu v primeri k —, proti —; (Ausgleich) nagódba, poravnáva; (Vertrag) pogódba.

vergleichbar prispodobĕn, primerĕn.

vergleichen primériti, pri(s)podobiti; *impf.* pri(s)podábljati; (versöhnen) správiti, pobógati, pobótati, pomíriti; *impf.* správljati, bótati, pomírjati; sich — dogovoriti se, pogoditi se, poravnáti se; spraviti se, pobógati se, pobótati se, pomiriti se; *impf.* dogovárjati se, pogájati se; spravljati se, pomirjati se.

Vergleichs= poravnálni.

Vergleichsprotokoll *n.* poravnalni zapisnik.

Vergleichung *f.* pri(s)podabljanje, primerjatĕv, primerjáva, prispodobitĕv.

Vergleichungsgrad *m.*, —stufe *f.* primerjalna stopnja.

Vergleichungspunkt *m.* srednji člen pri(s)podobe, pri(s)podobíšče. [méroma.

vergleichungsweise *adv.* primerjaje, pri-

verglühen dožariti.

Vergnügen *f.* vesélje, rádost, zabáva.

vergnügen sich veseliti se, radovati se, zabávati se.

vergnügt vesél, radostĕn, dobrovoljĕn, dobre volje.

Vergnügung *f.* veselíca, zabáva.

vergnügungssüchtig zabavoljubĕn.

vergolden pozlatiti, *impf.* pozlačevati.

Vergolder *m.* zlatár, pozlatár, pozlačevalĕc.

Vergoldung *f.* pozláta.

vergönnen privoščiti, priželéti; *impf.* privoščevati; es war mir nicht vergönnt ni mi bilo dopuščeno, — usójeno.

vergöttern obóžiti, med bogove uvrstiti od. prišteti (-štejem); *impf.* obožávati, med bogove uvrščevati od. prištevati.

Vergötterung *f.* obožávanje.

vergraben zakopáti (-kópljem), zagrebsti (-grebem); *impf.* zakopovati, zagrébati.

vergreifen (d. Ware) razpopasti (-padem); die Ware ist vergriffen blago je razpečano od. razprodano, — je pošló; sich — seči (sežem) od. zaletéti se v kako pravico; (an jmd.) lotiti se koga; an heiligen Dingen — oskruniti svete reči; an den Gesetzen — prestopiti od. prelomiti postave.

vergrößern vééati, vékšati, veličiti, veličati; povéčati, povekšati, poveličiti, poveličati; *impf.* povečávati, povekševati, poveličevati; (erweitern) razširiti, *impf.* razširjati, razširjevati; (vermehren) pomnožiti, vzmnožiti; *impf.* množiti, pomnoževati; sich — narásti (-rástem), zrasti; *impf.* naraščati, narastati.

Vergrößerung *f.* večáva, povečáva, povéčanje, povekšáva; razširjatĕv; vzmnožba; Vergrößerungs= večajoči, večalni, vekšalni, povekševalni.

Vergrößerungsform *f.* večajoča oblika.

Vergrößerungsglas *n.* večálo.

vergüten povrniti, škodo poravnati, — nadomestiti; *impf.* povračati, škodo poravnati, — nadoméščati.

Vergütung *f.* povračilo, odména; (Belohnung) nagráda.

Verhaft *m.* zapòr.

Verhaftsbefehl *m.* povelje koga zapreti.

verhaften zapréti (-prem), v zapor od. ječo dejati (dem, denem), — vtakniti; *impf.* zapirati, v zapor devati (devam, devljem).

Verhaftete *m.* jetnik, ujetnik; — *f.* jetnica, ujétnica.

verhallen razdoneti, izgubiti se; *impf.* razdonévati, izgubljati se, pojemati (-jemam, -jemljem).

verhalten (zu etw.) mórati, síliti; primórati, prisiliti; (verbergen) zatajiti, utajiti, zamolčati (-molčím); *impf.* tajíti, prikrivati; (den Athem) zadržáti (-držím), pridržati; *impf.* pridrževati, dušiti; sich — biti (sem), imeti (imam) se; es verhält sich so táka je; e. Sache verhält sich zur andern wie — reč proti réči je (se imá) kakor —; (sittl.) vesti (védem) se, nosíti se, délati, počéti (-čnem), počénjati.

Verhalten *n.* vedénje, ravnánje.

Verhältnis *n.* razmerje, razmér, razmér (-i); (Beziehung) odnòs, odnošáj, ozir; im —e zu v primeri k —.

Verhältnisexponent *m.* kazalĕc (eksponent) razmera.

Verhältnisglied *n.* člen (razmera).
verhältnismäßig razmerĕn, sorazmerĕn. [mera.
Verhältnisquotient *m.* količnik raz-
Verhältnisrechnung *f.* razmerni račún.
Verhältniswort *n.* razmernik, prédlog.
Verhältniszahl *f.* razmerno od. razmersko število.
Verhaltungslehre *f.* nauk o vedenji.
Verhaltungsregel *f.* pravilo od. vodilo ravnánja, — vedenja.
verhandeln *tr.* razprodati (-prodám), *impf.* razprodájati; obravnávati, razprávljati; *intr.* pogájati se, dogovárjati se.
Verhandlung *f.* obravnáva, razprava, dogovor; razprodaja.
Verhandlungstag *m.* obravnavni dan (dneva), za obravnavo določeni dan.
verhängen zavésiti, zastreti (-strem), zagrniti, zasloniti; *impf.* zavešati, zastírati, zagrinjati, zaslanjati; (über jmd.) nakloniti, pri-, usoditi, umériti; *impf.* naklánjati, pri-, usojati; (Strafe) odločiti, odmeriti, skleniti, izreči (izrečem); *impf.* odločevati, odmérjati, sklépati, izrekati; den Zügel — brzdo spustiti, — popustiti; mit verhängtem Zügel gesprengt kommen na skok —, na splav pridirjati.
Verhängnis *n.* usoda, kob (-i).
verhängnisvoll usodĕn, usodepóln, kobĕn.
verharren vstrájati, stanovitĕn ostati (-stanem), biti (sem) in ostati; *impf.* stanovitĕn ostajati.
verhärten *tr.* strditi, zatrditi; *impf.* s-, zatrjevati; (d. Herz) zakrkniti; (d. Unterleib) zapirati, zapékati; *intr.* otrpniti, zakrkniti; (v. Blut) sesésti (-sedem) se, zgostiti se; (v. Fett) okreniti se, zagúliti se.
verhärtet otrpĕl, otrpnen, opokĕl, trdovratĕn.
Verhärtung *f.* trdína, zatvrdina; (des Herzens) trdovratnost, zakrk, opóklost; (des Unterleibes) zapor, zapeka; (einer Wunde) zagulĕk. [zamotáti.
verhaspeln zatakniti, *impf.* zatíkati;
verhaßt sovražĕn, zópern, mrzĕk, omrzljiv, odurĕn; — machen mráziti; omráziti, pristúditi.
Verhau *m.* zaséka, zasék, pregrája.
verhauen zasekati, z zaséko pregradíti, pot zavaliti od. založiti; *impf.* zasekovati, z zaseko pregraditi.
verheeren opustošiti, razdejati (-denem), pokončati, popléniti, zatreti (-trem); *impf.* pustóšiti, razdévati (-devam, -devljem), pokončevati, pleniti, zatirati.
Verheerung *f.* pustošenje, razdevanje.
verhehlen prikriti (-krijem), pri-, utajiti; *impf.* prikrivati, skrivati, potikati; (d. Wahrheit) zatajiti, zamolčati (-molčím).
verheilen *tr.* celiti; zaceliti; *intr.* celéti; zaceléti, zaceliti se, sceliti se.
verheimlichen s. verhehlen.
verheiraten sich (v. Manne) ženiti se; oženiti se; (v. Weibe) možiti se; omožiti se, udati (-dam) se.
Verheiratung *f.* ženitĕv, oženitĕv, možitĕv, omožitĕv, udája.
verheißen obljubiti, *impf.* obétati (-betam, -bečem).
Verheißung *f.* obljúba, obét.
verhelfen pomoči (-morem), pripomoči, pripomagati.
verherrlichen slaviti, veličati; razslaviti, poveličati; *impf.* razslavljati, poveličevati.
Verherrlicher *m.* slavitelj, proslavitelj.
Verherrlichte *m.* proslávljenĕc.
Verherrlichung *f.* slava, velíčanje, proslávljenje.
verhexen začárati, začiniti, narediti komu.
verhindern ubraniti, ovreti (-vrem), zadržati (-držím), pre-, zaprečiti; *impf.* braniti, ovirati, zadrževati.
Verhinderung *f.* ovira, ovirĕk, zapréka, zadržĕk.
Verhinderungsfall *m.*, im —e če je kdo zadržán, če kdo ne utegne.
Verhinderungsursache *f.* zadržni vzrok.
verhöhnen zasramovati, zasmehovati, oponášati, rogati se komu.
Verhöhnung *f.* zasramba, zasramovanje, zasméh, roganje.
Verhör *m.* zasluh, zaslišanje, izpraševanje.
verhören zaslišati (-slišim), izprašati; *impf.* zasliševati, izpraševati.

Verhörzimmer *n.* zasliševalnica, izpraševalnica.

verhüllen zagrniti, pregrniti, zastreti (-strem), prekriti (-krijem), odeti (-denem), zagáliti; *impf.* za-, pregrinjati, zastirati, prekrivati, odévati; (verheimlichen) prikriti, *impf.* prikrìvati.

verhungern lakote umreti (-mrem, -mrjem), glada poginiti.

verhungert sestradan.

verhunzen pokvariti, izpakedrati, izkaziti.

verhüten preubraniti, ubraniti, odvrniti, obvarovati; *impf.* odvračati.

Verificator *m.* overovatelj.

verificieren ovériti, overóviti.

verirren sich zaiti (-idem), zabloditi, zabresti (-bredem), zagaziti, zatepsti (-tepem) se, izgubiti se; *impf.* zabredati, izgubljati se.

Verirrung *f.* blodnja, zmota, zmotnjáva, pomóta.

verjagen izpoditi, pregnati (-ženem), odgnati, razgnati, spókati; *impf.* razpójati, pre-, od-, razgánjati.

verjähren zastaréti, zastárati se.

verjüngen mladiti; pre-, pomladiti, prenoviti; *impf.* pre-, pomlajevati, prenávljati; *(math.)* omáliti; *(arch.)* zóžiti, *impf.* zoževati; verjüngter Maßstab omáljeno merilo; sich — mladiti se; omladéti, prenoviti se; *impf.* omlajevati, prenávljati se.

Verkauf *m.* prodája; zum — na pródaj; — mit Vorbehalt des Wiederverkaufes prodája na rešilo.

verkaufen prodáti (-dám), razprodati, razpečati; *impf.* prodájati, razprodajati, razpečavati; na pródaj imeti (imám).

Verkäufer *m.* prodajalĕc; —in *f.* prodajalka.

verkäuflich prodajĕn, na pródaj.

Verkaufs- prodájni.

Verkaufsgewölbe *n.*, Verkaufslocale *n.* prodajalnica, štacuna.

Verkaufspreis *m.* kup, cena, prodajna cena.

Verkehr *m.* promét; (Handelsverkehr) trgovina, kupčija; (Umgang) občenje.

verkehren tržiti, trgovati, kupčevati; (umgehen) občiti, občevati, družiti se, shájati se; (fahren) vozíti se, pluti (plovem); s. umkehren.

Verkehrsmittel *n.* pomóčĕk od. sredstvo za kupčijo; občilo.

Verkehrsweg *m.* kupčijski pot.

verkehrt *adj.* prevrnen, zvrnen; (sittl.) naopačĕn, napačĕn, popačen, izprijen; *adv.* naopak, nápak, naróbe.

Verkehrtheit *f.* naopáčnost, napáčnost, popáčenost, izprijenost; obrtica.

Verkehrung *f.* s. Umkehrung.

verkeilen zag(v)ozditi, zakliniti, s klinom zabiti (-bijem); *impf.* — zabijati.

verkennen ne izpoznáti (-znám), zmotiti se nad čim; *impf.* ne izpoznávati.

verketten verížiti, z verígo od. lancem vezati (véžem); zverížiti, — zvezati; *fig.* strniti, stakniti, zjediniti, zvezati; *impf.* strinjati, stikati, jediniti, vezati; gut verkettet dobro vézan, povézan; eng verkettet tesno zvezan, v tesni zvezi, v tesnem stiku.

Verkettung *f.* povéza.

verketzern za krivoverca iméti (imám) od. razglasiti; *impf.* — razglašati, pítati (koga) s krivovercem; (zum Ketzer machen) pokrivovériti.

verkieseln kremeniti se; okremeniti se.

verkitten zalépiti, zamázati (-mažem).

verklagen tožiti; zatožiti.

Verkläger *m.* tožník, zatožnik; —in tožnica.

Verklagte *m.* tóženĕc, zatóženĕc; — *f.* tóženka, zatóženka.

verklären ozáriti, objasniti, ujasniti, razbistriti; *fig.* poveličati, oslaviti, razsláviti, preobráziti, izpremeniti; *impf.* poveličevati, o-, razslavljati, preobraževati, spreminjati.

Verklärung *f.* osláva, oslavitĕv, preobraženje, spremin, izpremenjénje.

verkleiden opážiti, obložiti, prevleči (-vlečem); *impf.* opážiti, opaževati, obkládati; sich — preobleči (-oblečem) se, *impf.* preoblačiti se.

Verkleidung *f.* opážba, obklada; preobléka.

verkleinern mánjšati, máliti, mánjiti, drobíti; po-, umánjšati, umáliti, umanjiti; *fig.* ponižati, na nič dejati (denem); *impf.* poniževati, na nič devati (devam, devljem).

Verkleinerung *f.* manjšatĕv, pomanjšatĕv, pomanjšanje.

Verkleinerungsglas *n.* manjšalo, manjšalno stéklo.

Verkleinerungswort *n.* manjšalka, manjšalna beseda.

verkleistern zaklejiti.

verklingen razdonéti, razbrnéti.

verkneten zagnésti (-gnetem), za-, umésiti.

verknien zaklečáti (-klečím); preklečati.

verknöchern okosteneti, okoščeneti.

verknüpfen s. verbinden.

verkochen *tr.* pokuhati, zakuhati; *intr.* prekuhati se, u-, pokuhati se.

verkohlen *tr.* poogljeniti; *intr.* ogljenéti; izogljeniti se, izógljiti se.

Verkohlung *f.* ogljenitěv.

Verkohlungsprocess *m.* ogljenjenje.

verkommen na nič priti (pridem), izkaziti se, zbógati se.

verkörpern utelésiti, upóltiti; sich — utelésiti se, upoltiti se, poživotiti se, meso postati (-stanem), *impf.* — postájati.

verkosten s. kosten. [hrana.

Verköstigung *f.* prehranitěv; živež,

verkriechen sich razlezti (-lezem) se, porazlezti se; kam lezti; zalezti; skriti (-krijem) se.

verkrümeln drobiti, drobtiniti, mrviti, mrvičiti; zdrobiti, razdrobiti, razmrviti.

verkrümmen kriviti, kljúčiti; skriviti, sključiti.

verkrüppeln ohrométi, zakrnéti, pokvéčiti se.

verkühlen sich prehladiti se, premraziti se; *impf.* prehlájati se.

Verkühlung *f.* prehlád, prehlája.

verkümmern *tr.* greniti, kaliti; zgreniti, izkaliti; *intr.* hujšati (se), hirati; shujšati (se); (v. Durst) zažejati se; (v. Hunger) zaláčniti se.

verkündigen oznaniti, naznaniti, razoznaniti, razglasiti, oklícati (-kličem), napovédati (-vém), objáviti; *impf.* oznánjati, razglášati, oklicevati, napovedovati, objávljati. [klicar.

Verkündiger *m.* oznanjevalěc; glasník,

Verkündigung *f.* oznanilo, oklic, razglasilo, navestílo; Mariens — Marije Device od. Marijino oznanjenje.

Verkündung *f.* objáva, objavljenje.

verkünsteln premójstriti in skaziti, preumetničiti.

verkupfern pobakréniti, obákriti.

verkürzen krátiti, krájšati; prikrátiti, okratiti, skratiti, prikrajšati, skrajšati; *impf.* prikračevati, skrajševati; sich die Zeit — kratek čas si delati, kratkočasiti se; (den Lohn) utrgati, *impf.* utrgávati.

Verkürzung *f.* prikrajšanje, prikratitěv, prikrajšěk. [šáj.

Verkürzungszeichen *n.* kratica, (s)kraj-

verlachen za-, posmehovati se, smejati (smejem) se od. rógati se komu.

verladen naložiti, natovóriti; *impf.* nalágati, nakládati; napak naložiti od. natovóriti.

Verlag *m.* zalóga, zalóžba; izdánje; Verlags= zalóžni. [gárna.

Verlagsbuchhandlung *f.* založna knji-

Verlagskosten *pl.* založni stroški *pl.*

Verlagsrecht *n.* založna pravica.

verlangen zahtévati, hotéti (hóčem), hrepenéti; poželéti, zaželéti; es verlangt mich zu wissen rad bi vedel.

Verlangen *n.* zahtéva; želja, hrepenénje.

verlängern dáljšati; po-, razdáljšati, podolžiti; *impf.* podaljševati. [šava.

Verlängerung *f.* podaljšěk, po-, zdalj-

verlangsamen opočásniti; s. verzögern.

Verlass *m.* zapuščina, ostavščina, zapuščeno blagó od. premožénje.

verlassen zapustiti, pustiti, ostáviti; *impf.* zapúščati, púščati, ostavljati; (unterlassen) opustiti, *impf.* opuščati; sich — zanesti (-nesem) se, zaúpati; *impf.* zanášati se; —er Ort samija; —e Waise samohrána siróta.

Verlassenschaft *f.* s. Verlass.

Verlassenschaftsabhandlung *f.* obravnava zapuščine, zapuščinska obravnava.

Verlassenschaftscurator *m.* oskrbnik zapuščine.

Verlassenschaftsgläubiger *m.* úpnik zapuščine. [masa.

Verlassenschaftsmasse *f.* zapuščinska

Verlassenschaftsvermögen *n.* zapuščeno premoženje od. blagó, zapuščina, ostávščina. [verěn.

verlässlich zanesěn, zanesljiv, zvest,

verlästern ogrditi, opsovati.

Verlaub *m.* dopuščenje, dovoljenje.

verlauben z listjem pokriti (-krijem), — zadélati.

Verlauf *m.* preték; **nach — eines Jahres** ob letu, za leto dnij; **nach — von drei Tagen** čez tri dni; **den — der Sache erzählen** prigodbo natanko **od.** nadróbno povédati (-vém).

verlaufen teči (tečem), hitéti; preteči, miniti; **sich** — razteči se, razbežati (-bežím), razprhniti se, razkropiti se; (**vom Vieh**) razbezljáti; (**irre laufen**) zatéči se, zablodíti, izgubiti se; (**am Billard**) zaletéti se.

verlautbaren razglasiti, oznaniti, na znanje dati (dam), oklícati (-klíčem); *impf.* razglášati, oznánjati, oklicávati.

Verlautbarung *f.* razglás, oznanílo.

verlauten, es verlautet právijo, slišati je, čuje se.

verleben preživéti, prebiti (-bom, -bijem).

verlegen založíti, nekam dejati (dem, denem); *impf.* zalágati, nekam dévati (devam, devljem); (**auf e. andere Zeit, Ort** ꝛc.) preložiti; (**verschieben**) odložiti, *impf.* odlágati, odlášati; (**ein Werk**) založíti, izdati (-dam) na svoj račún; *impf.* zalágati, izdájati; **jmd. den Weg** — komú pot zadélati, — zastáviti, — presékati; **sich auf etwas** — poprijéti (-primem) se česa, lotiti se česa.

verlegen *adi.* zméten, zméden, zmóčen, zmēšan, zbégan, osupĕl, v zadregi; (**durch Liegen**) zaležán, preležán; — **machen** zmesti (-metem, -medem), zmotiti, zméšati.

Verlegenheit *f.* zadrega, stiska; **in — setzen** v zadrégo pripráviti, **s. verlegen machen**; **wir werden in arge — kommen** húda nam bo predla, hudo nas bo pobíralo.

Verleger *m.* zalóžnik; —**in** *f.* zalóžnica.

verleiden priskútiti, pristúditi, omráziti, ogreniti, ogórčati, ogáditi.

verleihen razposoditi; podeliti, dodeliti, podati (-dam), podariti, pokloniti; *impf.* podeljevati, poklánjati.

Verleihung *f.* posojílo; podelitĕv, podaritĕv, poklonitĕv, podája.

Verleihungsrecht *n.* podájna —, podelilna pravíca.

Verleihungstag *m.* dan (dneva) podelitve.

verleiten zapeljáti (-péljem), zvoditi, s pravega pota odvrniti; *impf.* zapeljevati, zvájati, s pravega pota odvráčati.

Verleiter *m.* zapeljivĕc.

Verleitung *f.* **s. Verführung.**

verlernen pozabiti, iz spomina izgubiti; *impf.* pozábljati, iz spomina izgúbljati.

verlesen prebrati (-berem), *impf.* prebírati, brati **od.** čítati pred kom; **sich** — začítati se, zlo čítati.

Verlesliste *f.* bralni iménik.

verletzbar poškodljiv, ranljiv.

verletzen kvariti, vréditi; pokvariti, poškodovati, povréditi, pohabiti; (**verwunden**) raniti; (**d. Recht, Ehre** ꝛc.) skrúniti, kváriti, žaliti; oskrúniti; (**Gesetz**) prestópiti, prelomiti, prekršiti; *impf.* prelámljati; (**Ordnung**) motiti, rušiti.

verletzlich **s. verletzbar.**

Verletzung *f.* poškodovanje, poškodba, kvar, kvara, vred; oskrumba, oskrunitĕv, žalitĕv; prestóp, prestopĕk, prekršĕk, prelóm.

verleugnen tajíti; zatajiti, utajiti; *impf.* zatejevati.

verleumden obrekovati, obrékati, oprávljati, raznašati, obírati, na nič dévati (devam, devljem), grditi, črniti, ogovárjati, obdájati.

Verleumder *m.* obrekovalĕc, opravljivĕc, ogovarjalĕc; —**in** *f.* obrekoválka, opravljívka.

verleumderisch obrekovalĕn, obrekljiv, opravljiv, ogovarjáv, obirav.

Verleumdung *f.* obréka, obrekovanje, opravljanje, obrôk.

Verleumdungssucht *f.* opravljivost.

verlicitieren po dražbi prodati (-dám).

verlieben sich zaljubiti se.

Verliebte *m.* zaljúbljenĕc; — *f.* zaljúbljenka.

verlieren gubiti, trátiti; izgubiti, zapasti (-padem); *impf.* izgúbljati; **den Verstand** — obnoréti, pámet izgubiti; **die Farbe** — obledéti; **den rechten Weg** —, **die Spur** — izgrešiti pravi pot, — pravo sled; **beim Spiele** — zaigráti; **durch schlechte Wirtschaft** — zagospodáriti; **als Wirt, Fuhrmann, Landmann** ꝛc. — zakrčmáriti, zavozá-

riti, zakmetovati 2c.; sich — izgubiti se, razgubiti se, porazgubiti se; (sich **unbemerkt entfernen**) izmúzniti se, natihoma pobrati (-berem) jo; **in Gedanken** — zamísliti se, *impf.* zamíšljati se. [nica.

Verlies *n.* (podzemeljska) ječa, tem-

verloben zaročiti, *impf.* zaróčati.

Verlöbnis *n.* zaróka, zaročitěv.

Verlobte *m.* zaročeněc, zaróčnik; — *f.* zaročénka, zaróčníca. [primámiti.

verlocken zvábiti, privábiti, zvoditi,

verlockend vaběn, vabljív, mikalěn.

Verlockung *f.* vaba, vabílo, zvaba, zvabilo.

verloren izgubljén; zgrešen; — **gehen** izgubiti se, v izgubo iti (grem).

verlöschen *intr.* gasniti, ugásniti; *impf.* ugasovati; *tr.* s. auslöschen.

verlosen žrébati; izžrébati.

Verlosung *f.* žrébanje, izžrébanje.

Verlust *m.* izgúba, izgubičěk, gubitěk; — leiden, — erleiden na izgubi biti (sem), okúpiti se; bei — pod izgubo.

verlustig werden izgubiti; (im Spiele) zaigráti; (im Processe) zaprávdati, zapásti (-padem).

vermachen zadélati, zapháti; *impf.* zadelávati; (im Testam.) voliti; (Speise) beliti; zabéliti, začíniti.

Vermächtnis *n.* volilo.

vermahlen pomléti (-meljem), zmleti.

vermählen sich omóžiti se, v zákon stopiti, udáti (-dam) se; (v. Mann) ženíti se; oženiti se, v zákon stopiti.

Vermählung *f.* poróka; ženitěv, udaja; možitěv.

Vermählungsfeier *f.* svátba. [va).

Vermählungstag *m.* poročni dan (dne-

vermaledeien prekleti (-kolnem), *impf.* preklinjati.

vermauern zazídati, *impf.* zazidovati.

vermehren množiti; pomnožiti, umnožiti; *impf.* po-, umnoževati; véčati; povéčati; sich — raz-, pomnožiti se; zarediti se, za-, razploditi se, razpasti (-pasem) se; *impf.* raz-, pomnoževati se; zaréjati se, za-, razplojevati se; (v. Gewächsen) razrasti (-rastem) se, *impf.* razráščati se.

Vermehrung *f.* množitev. po-, raz-, umnožitěv, umnožáj, razmnož(ba), pomnož(ba); (v. Thieren) razplód; (von Gewächsen) razrást (-i).

vermeiden ogniti se, izogniti se (čemu); *impf.* ogibati (-gibljem) se.

Vermeidung *f.* ogíb; **nach** — ognivši se; bei — weiterer Kosten da ne bo več stroškov.

vermeintlich kakor se je mislilo, kakor se meni (da je); dozdevěn, domnevěn.

vermelden oglásiti, naznaniti; *impf.* oglášati, naznánjati.

vermengen zmešati, poméšati.

vermenschlichen počlovéčiti.

vermessen méríti; izméríti, premeriti; *impf.* iz-, premérjati.

vermessen *adi.* drzěn, predrzěn, drzovít, smel, prezaupěn.

Vermessenheit *f.* drznost, predrznost, drzovítost, smelost, prezaúpnost.

vermessentlich s. vermessen.

Vermesser *m.* merěc, merilěc.

Vermessung *f.* merjenje, izmera.

vermieten v najém dati (dam), *impf.* — dajáti (dájem); sich — s. sich verdingen.

Vermieter *m.* najemodalěc.

vermindern mánjšati, máliti; z-, pománjšati, umáliti.

vermischen s. vermengen. [vít.

vermischt méšan, z-, poméšan, mešo-

vermissen izgrešíti, pogrešíti; *impf.* pogréšati, pogreševati; leicht — lahko utrpéti, *impf.* — utrpévati.

vermitteln posredováti; (Gegensätze) pomíriti, zmíriti.

vermittelst *praep.* s, z, s pomočjó.

Vermittelung *f.* posredovanje, posredništvo.

Vermittler *m.* posredovalěc, posrednik; mešétar; —in *f.* posredovalka, posrédnica.

vermodern trohnéti, prhnéti, gniti (gnijem); strohnéti, sprhneti, zgniti, preperéti. [perél, trhěl.

vermodert trohljèn, (s)trohnél, pre-

vermöge *praep.* po, zaradi, pri; (mit Hilfe) s, z, s pomočjó.

vermögen premóči (-mórem), zmoči, zmožěn biti (sem); (besitzen) iméti (imám), premoči.

Vermögen *n.* (Möglichkeitsgrund) moč (-i), vzmožnost; (zeitl. Güter) imovína,

imétje, iménje, premoženje; (Fähigkeit) zmožnost; (Kraft) moč (-i).

vermögend zmožěn, premožěn, mogóč.

Vermögensbekenntnis *n.* napóved (-i) premoženja.

Vermögenserbin *f.* blagovnica. [nja.

Vermögensobject *n.* predmet premože-

Vermögensstand *m.* stan imetja, vse premoženje.

Vermögensübertragung *f.* imovínski prenós.

Vermögensumstände *pl.* premoženje; premóžnost.

vermöglich imovít, premožěn.

vermorschen f. vermodern.

vermummen ošémiti.

vermuthen meniti, misliti si, pri-, domíšljati se, domnévati.

Vermuthen *n.* domnéva, dozdéva, dozdevěk, misěl (-i); wider alles — nasproti vsaki nadi, vse drugače kakor se je mislilo; allem — nach kakor vse kaže, kakor je podóba.

vermuthlich *adi.* dozdevěn; *adv.* blézo, bajé, prej ko ne, brž ko ne, po vsej priliki.

Vermuthung *f.* dozdéva, dozdevěk, domnévanje; (Verdacht) sumnja.

vernachlässigen zanemáriti, zalenóbiti, z od. v némar pustíti; *impf.* zanemárjati, ne róditi (za kaj).

Vernachlässigte *m.* zanemarjenik; — *f.* zanemárjenica.

Vernachlässigung *f.* zanemárjenje, zanemarjanje, zanemára, némar (-i).

vernageln zabiti (-bijem); (e. Pferd) zakovati; (eine Kanone) zagláviti, zagvozditi.

vernagelt *fig.* zabít, bútast.

vernähen pošiti (-šijem), zašiti; *impf.* zašivati.

vernarben zaceléti, zaceliti se, zarasti (-rastem) se.

vernehmen slišati (slišim); zaslišati, začuti (-čujem); (gerichtlich) zaslišati, izprášati; sich — lassen oglasiti se, izpregovoriti.

vernehmlich slišěn, razločěn, glasěn.

Vernehmlichkeit *f.* slišnost, razločnost.

Vernehmung *f.* zaslišanje.

verneigen sich prikloniti se, *impf.* priklánjati se.

Verneigung *f.* priklòn, poklòn.

verneinen zaníkati, odréči (-rečem); *impf.* zanikávati, odrékati.

verneinend nikálěn, zanikálěn.

Verneinung *f.* níkanje, zaník, zanikanje.

Verneinungswort *n.* nikálnica.

vernichten pokončáti, ukončáti, uníčiti, ugonóbiti, razdejáti (-dénem), porúšiti, strátiti, polomástiti; *impf.* pokončávati, ukončevati, uničevati, ugonábljati, razdévati (-devam, -devljem).

Vernichtung *f.* pokončáva, pokončánje, uničenje; — eines Vertrages ovržba.

Vernunft *f.* pámet (-i), um, razúm; zur — kommen zavédeti (-vém) se, izpametovati se.

Vernünftelei *f.* umstvovanje, umníčenje, modrovánje.

vernünfteln umstvovati, umničiti, modrovati. [znánje.

Vernunfterkenntnis *f.* úmstveno spo-

vernunftgemäß *adv.* po pámeti.

vernünftig pámetěn, uměn, razuměn.

vernunftlos brezuměn, brez úma.

vernunftmäßig uměn, úmstven.

Vernunftmäßigkeit *f.* umstvenost, poúmnost.

veröden opustóšiti, v puščavo spreobrniti; *impf.* pustóšiti, v puščavo spreobráčati.

verödet pust, puščoběn.

veröffentlichen razglasiti, objáviti, na znanje dati (dam); *impf.* razglášati, objávljati, na znanje dajáti (dájem).

verordnen ukázati (-kážem), zaukázati, veléti; *impf.* u-, zaukazovati, velévati; (bestimmen) ustanoviti, *impf.* ustanávljati; (ärztl.) zapisati (-pišem), predpisati, zaukazati; *impf.* za-, predpisovati.

Verordnete *m.* pooblaščeněc.

Verordnung *f.* ukáz, narédba.

Verordnungsblatt *n.* ukazni list.

verordnungsmäßig po ukazu, ukazu primerěn.

Verordnungsweg *m.* ukázni pot; im —e po ukazu.

verpachten v zakúp od. v najém dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem).

verpacken zložiti, *impf.* zlágati; kam správiti od. zamótati; *impf.* kam správljati od. zamotávati.

verpallisadieren obkóliti, s koli ograditi; *impf.* — ográjati.
verpanzern oklópiti.
verpassen zamudíti; zapozniti se; *impf.* zamújati.
verpesten kúžiti; okúžiti; zasmráditi.
verpetschieren pečátiti; zapečátiti.
verpfählen s. verpallisadieren.
verpfänden zastáviti, *impf.* zastávljati.
Verpfändung *f.* zastáva.
verpflanzen zasadíti; presadíti; *impf.* zasájati; presájati.
verpflegen oskrbéti, preskrbeti, z živežem založiti; *impf.* na skrbi iméti (imám), oskrbovati, preskrbljevati, z živežem zalágati od. zakládati.
Verpfleger *m.* oskrbovalěc; hranitelj.
Verpflegs- oskrbovalni, oskrbni.
Verpflegsamt *n.* oskrbovalni urád.
Verpflegscontract *m.* pogódba zastran preskrbovanja, oskrbna pogodba.
Vepflegsmagazin *n.* oskrboválnica.
Verpflegswesen *n.* oskrbovalstvo.
Verpflegung *f.* oskrba, oskrbovanje; postréžba; živež, hrana.
verpflichten dolžnóst komu nalágati, vezati (vežem); zavezati, *impf.* zavezovati; sich — zavézati se, *impf.* zavezovati se.
verpflichtet zavézan, dolžěn; ich bin — veže me dolžnost.
Verpflichtung *f.* zavéza, dolžnost. [ti.
verpfuschen izkazíti, pokváriti, pohabi-
verpichen zasmolíti.
verpönen pod káznijo prepovédati (-vém) od. zabraniti; *impf.* — prepovedovati. [viti.
verprassen potrátiti, zatrátiti, zaprá-
verproviantieren z živežem preskrbéti od. založiti, *impf.* — preskrbovati, — zalágati od. zakládati.
verpuppen sich zabúbiti se, zaprésti (-predem) se; *impf.* zabubovati se, zapredati se.
Verputz *m.* zamáz, zamázěk; belež.
verputzen zamázati (-mážem); pobéliti; s. verschleudern.
verquicken s. amalgamieren.
verrammeln zagraditi, zadélati, zastáviti; *impf.* zagrájati, zadelávati, zastávljati.
Verrath *m.* izdája, izdájstvo.
verrathen izdati (-dam), *impf.* izdájati; (der Obrigkeit) ovádíti, *impf.* ovájati; (zu erkennen geben) razodéti (-denem), *impf.* razodévati (-dévam, -dévljem); der Knabe verräth dečku se zna, — se vidi; er verräth Anlagen kaže nadarjenost. [dúh.
Verräther *m.* izdajalěc, izdájnik; ova-
Verrätherei *f.* izdája, izdajstvo.
Verrätherin *f.* izdajálka, izdájnica.
verrätherisch izdajěn, izdajalěn, izdajálski.
verrauchen pokaditi, izkaditi; s. verdampfen.
verräumen založiti.
verrechnen zaračúniti; v račun vzeti (vzamem); *impf.* zaračunjati, v račun jemati (jemljem); sich — zaračuniti se, ušteti (-štejem) se, zmotiti se v računu; *impf.* zaračunjati se, uštévati se.
Verrechnung *f.* zaračúnjanje.
verrecken crkniti, stegniti se, cépniti, krépniti; crkati, cépati, krépati.
verreden sich zareči (-rečem) se, zagovoriti se.
verreisen oditi (-idem), odriniti, po svetu iti; *impf.* odhájati.
verreißen raztrgati.
verrenken izviniti, izpahniti. [čem).
verrennen zaskočiti, pot preteči (-te-
verrichten opráviti, storíti, dodélati, izvršiti, dogotoviti; *impf.* oprávljati, dodelovati, izvrševati, dogotávljati.
Verrichtung *f.* opravilo, opravěk; delo, dejánje.
verriegeln zatekniti, zapahniti; *impf.* zatikati, zapahovati.
verringern mánjšati; zmánjšati, znížati; *impf.* zmanjševati, zniževati.
verrosten zar(u)javeti.
verrucht preklét, brezbožěn, malopriděn; hudoběn, zěl.
Verruchtheit *f.* malopridnost, hudobija.
verrücken premakniti, premestiti; prestáviti, preložíti, prenesti (-nesem); *impf.* premikati, premeščevati; prestávljati, prelágati, prenášati; (d. Kopf) zmesti (-medem), zmešati.
verrückt zmočen, zméden, prismuknen, zmešan, nor. [noróst.
Verrücktheit *f.* zmédenost, zmešanost,
Verruf *m.* slabi glas.

verrufen, in Verruf bringen ozloglásiti; *adi.* slabega glasú, na slabem glasu, razvpit.

Vers *m.* stih, verz; (in d. Bibel) odstavěk, vrsta; katalektischer — nedomerni od. nepopolni verz; hyperkatalektischer — nadmerni verz; akatalektischer — popolni od. celoviti verz.

versagen (versprechen) obljubiti, *impf.* obétati (-bétam, -béčem); (abschlagen) odreči (-rečem), odpovedati (-vem), ne privoščiti, ukrátiti, prikratiti; *impf.* odrékati, odpovedovati, kratiti; (v. Gewehre) odpovédati; die Füße — mir noge mi odpovedujejo.

versägen zažágati; sežágati, požagati.

Versalbuchstaben *pl.*, Versalien *pl.* (velike) začetne črke od. začétna pismena *pl.*

versalzen zasoliti, presoliti.

versalzen od. versalzt *adi.* preslán, presoljen.

versammeln zbrati (-berem), skúpiti, skup správiti; *impf.* zbírati, skúpljati; sich — zbrati se, *impf.* zbírati se; sniti (snidem) se, *impf.* shájati se.

Versammlung *f.* zbor, skúpščina; shod, sestaněk.

Versammlungshaus *n.*, —locale *n.*, —saal *m.* zbórnica, sestanišče.

Versammlungsort *m.* zborišče.

versanden péščiti se, peščeniti se; s peskom zasúti (-spem, -sujem) se, s-, zapeščeniti se.

Versart *f.* vrsta stihov od. verzov.

Versatz *m.* zastáva.

Versatzamt *n.* zastávnica, zastavljálnica.

Versatzzettel *m.* zastavni list.

versauern kisati se; skísati se.

versaufen zapiti (-pijem), zapijančevati.

versäumen zamuditi, zakasniti; *impf.* zamújati, zakasnjevati; s. vernachlässigen.

Versäumnis *f.* zamúda.

Versbau *m.* stoposkladje, stihotvórje.

verschaffen priskrbéti, dobáviti, pribáviti, (komu k čemu) po- od. pripomoči (-morem) od. pomagati, pripomagati; *impf.* priskrbovati, dobavljati, pribávljati; Geltung — veljavo zadobiti, *impf.* — zadobivati.

verschalen obíti (-bíjem), opážiti; *impf.* obíjati, opážati.

verschallen razzvenéti, pozveneti, glas se porazgubi.

verschämt sramežljiv, sraměn.

Verschämtheit *f.* sramežljivost.

verschanzen sich zagraditi se, z okopom se obdati (-dam), utrditi se; *impf.* zagrajati se, utrjeváti se.

Verschanzung *f.* okóp, utrdba.

verschärfen zostriti, poostriti.

Verschärfung *f.* poostrenje, poostritěv.

verscharren zagrebsti (-grebem), zakopati (-kopljem), zasuti (-spem, -sujem); *impf.* zasípati (-sipljem), zagrebati, zasipávati.

verschauen sich zaglédati se; zatelebáti se.

verscheiden umreti (-mrém, -mrjem), dušo pustiti, ločiti se iz tega svetá.

verschenken podariti; podeliti; razdati (-dam), porazdati; *impf.* podárjati, podeljevati, razdájati.

verscheuchen preplašiti, odpoditi, razpoditi.

verschicken razposlati (-pošljem); *impf.* razpošiljati.

verschiebbar premičěn, premakljiv.

Verschiebbarkeit *f.* premičnost.

verschieben premakniti, *impf.* premikati; (auf e. andere Zeit) odložiti, preložiti; *impf.* odkládati, odlášati.

verschieblich s. verschiebbar.

verschieden različěn, razěn.

verschiedenartig raznovrstěn, raznotér, raznolík.

Verschiedenheit *f.* razlíčnost, raznost.

verschießen postreljati; (v. d. Farbe) obledeti, barvo izgubiti.

verschimmeln plesneti (plésnejem); splesneti.

verschlafen zaspáti (-spím), zaležáti (-ležím), spèč zamuditi; *adi.* zaspán, tožljiv, pospán, dremljiv; e. —er Mensch zaspanče, pospané (-éta), tožljivče.

Verschlag *m.* predél, pregrája; s. Kiste.

verschlagen pozabíti (-bíjem), zabíti; *impf.* pozabíjati, zabíjati; zapážiti, pregraditi, predeliti; *impf.* pregrájati, predeljevati; (wohin —) zanesti (-nesem), zadrvíti, zagnáti (-ženem); *impf.* zanášati, drvíti, zaganjati; den Ball — žogo zavreči (-vržem); d. Pferd — konja zakovati; das verschlägt nichts to nič ne dé; *adi.* zabit, tóp, neúměn; prekánjen, premetén, presúkan, zvit, zvitorèp.

Verschlagenheit *f.* prekánjenost, premeténost, zvítost.
verschlämmen zablátiti.
verschlechtern slabíti, slábšati; poslábšati, izprídití.
verschleiern zagrniti, zakriti (-krijem), zavésiti; *impf.* zagrínjati, zakrivati.
verschleimen zasliziti, zaslíniti.
Verschleimung *f.* zasliženje.
Verschleiß *m.* prodája.
verschleißen *tr.* prodáti (-dam), razprodáti, razpečati; *impf.* prodájati, razprodájati, razpečavati; (verlieren) zapráviti, potrátiti; *impf.* zaprávljati, trátiti; *intr.* zlízati (-ližem) se, ogúliti se, odrgniti se.
Verschleißer *m.* prodajáč, prodajalĕc.
verschleppen raznésti (-nesem), raznositi, razvleči (-vlečem); *impf.* raznášati, razvlačevati; (e. Krankheit) zanésti, zatrosíti.
verschleudern zapráviti, zatrátiti; *impf.* zaprávljati.
verschließbar zaklépĕn, na zatvór.
verschließen zakleniti, *impf.* zaklépati; zapreti (-prem), zatvóriti; *impf.* zapirati.
verschlimmern *tr.* húјšati; izhújšati, pohújšati; *intr.* hujše pritisniti, *impf.* hujše pritiskati.
verschlingen (in einander schlingen) zaplesti (-plétem), preplesti, zapetljati, zamotáti, zazánkati; *impf.* za-, preplétati, krotovíčiti; s. verschlucken.
verschlossen (Charakter) zaprt, tih, malobesedĕn.
verschlucken pogoltniti, požreti (požrem); *impf.* góltati, pogoltováti, požírati.
Verschluss *m.* zapòr, zaklèp, zatvòr, zapirálo; im — haben pod ključem iméti (imám).
verschmachten gíniti, mreti (mrem), medleti, koprneti; obnemoči (-morem), obnemágati, zmedleti, skoprneti, oslabéti; *impf.* zmedlévati, oslabévati.
verschmähen zavreči (-vržem), zavrniti; *impf.* zamétati, zametovati, zaničevati, zavráčati.
verschmelzen raztopiti, pretopiti, stopíti; *impf.* stápljati; *fig.* zliti, *impf.* zlivati se; spláviti; *phil.* auch zmésiti.
Verschmelzung *f.* zmes (-i), zliv.
verschmerzen pretrpeti, prestáti (-stojim, -stánem), preboleti, prenesti (-nesem), ugrešiti, pozabiti; *impf.* pretrpévati, prebolévati, prenášati.
verschmieren po-, izmazati (-mažem); (durch Schmieren verstopfen) zamázati, *impf.* zamazovati. [s. schlau.
verschmitzt prekánjen, premetén, zvit;
Verschmitztheit *f.* prekánjenost, preméténost, zvítost; s. Schlauheit.
verschnappen sich zaskočiti se, zahápniti se; (im Reden) zagovoriti se, zaréči (-rečem) se, neprevidno izblekniti *(tr.)*
verschneiden razrézati (-režem), zrezati; *impf.* razrezovati; sich — urézati se, *impf.* urezovati se.
verschneien zamesti (-metem), zasnežiti, zapasti (-padem); *impf.* zamétati, zapádati.
Verschnittene *m.* skopljenĕc, rézanĕc.
verschnitzeln zrezljati, *impf.* zrezljávati.
verschnupfen ponoslјáti.
verschnupft nahódĕn.
verschollen prešĕl, zazábljen; er ist ganz — ne duha ne sluha ni po njem, nič se ne vé o njem.
verschönern o-, polepšati, ukrasiti, ozáljšati; *impf.* o-, polepšávati, lépšati, ukraševati, krasiti, záljšati.
Verschönerung *f.* lepšáva, o-, polepšáva, ukrašenje; zur — zaradi lépšega, v olepšavo.
verschränken zagraditi, pregraditi, zadélati; *impf.* zagrájati, pregrájati, zadelávati; navzkriž postaviti, — dejati (dénem), križem dejati, prekrižati; *impf.* navzkriž postávljati, — dévati (dévam, dévljem), križem dévati.
verschreiben zapisati (-pišem), *impf.* zapisovati; (durch Schreiben verbrauchen) popisati, *impf.* popisovati; Waren — pisati po blago, naročiti si —, *impf.* naróčati si blagó; sich — zapisati se, zmotiti se v pisánji; (für einen) pismeno zavezati (-vežem) se od. zaporočiti se za koga.
Verschreiber *m.* zapisovalĕc, zavéznik.
Verschreibung *f.* zapís; pismena zaveza; (Obligation) zadolžnica, obligacija.

verschreien razkričati (-kričim), raznesti (-nesem); s. beschreien.

verschroben izprevrnen, narobe, čudēn, napačēn; zavit, zasúkan.

verschrumpfen grbiti se, grbančiti se, ključiti se, krčiti se; zgrbiti se, zgrbánčiti se, skljúčiti se, skrčiti se.

verschulden *tr.* zadolžiti, v dolgove zakopati (-kopljem); *intr.* zadolžiti se; za-, pregrešiti se.

Verschulden *n.* pregrešēk.

verschuldet zadolžēn, v dolgove zakopan, v dolgéh.

verschütten zasúti (-spèm, -sújem), *impf.* zasípati (-sipljem), zasipávati; (Flüssiges) razliti (-lijem), izliti; *impf.* razlivati.

verschwägern sich v svaštvo stopiti, postati (-stanem) komu svak, — pašánog (mož ženine sestre), osváčiti se.

Verschwägerung *f.* svaštvo.

verschweigen zamolčáti (-molčím), zatajiti; *impf.* zamolčávati, zatajevati.

verschwellen oteči (-tečem), zateči, zabúhniti, zabrekniti, obrekniti; *impf.* o-, zatékati.

verschwemmen zatopiti, zapláviti; *impf.* zatápljati, zaplávljati.

verschwenden zapráviti, za-, potrátiti, pognati (-ženem); *impf.* zaprávljati, trátiti, razsipati (-sipljem), pogánjati; (Zeit) trátiti, gubíti, izgubljati.

Verschwender *m.* zapravljivēc, raztóčnik, razsipnik; —in *f.* zapravljivka, raztóčnica, razsipnica.

verschwenderisch zapravljiv, potratēn.

Verschwendung *f.* zapravljivost, potráta.

verschwestern sich posestriti se.

verschwiegen zamolčljiv, molčljiv, molčēč.

Verschwiegenheit *f.* zamolčljivost, zamolčečnost.

verschwimmen (v. Farben) za-, prelívati se, zlivati se, zapláviti se.

verschwinden izginiti, zibniti, izgubiti se; *impf.* giniti, izginjati, izgubljati se.

verschwindend klein predrobēn, neskónčno mal od. majhēn; —er Fluss ponikvenica, ponórnica.

verschwistern posestriti, *impf.* posestrovati.

verschwistert podobēn; s. verwandt.

verschwollen o-, zatekèl, zabuhèl, obrekèl.

verschwommen (v. Farben) zalít, zaplávljen.

verschwören sich zarotiti se. [rótnik.

Verschwörer *m.*, Verschworene *m.* za-

Verschwörung *f.* zaróta.

versehen pre-, oskrbeti, prevídeti, založiti; *impf.* pre-, oskrbovati, zalágati, zakládati; (d. Dienst) oprávljati; (d. Kranken) prevideti, *impf.* previdovati; (jemandes Stelle) namestovati, zastópati; sich — preglédati se, spregledati se, prezréti (-zrém); (erwarten) dočakovati, nadejáti se, v svesti si biti (sem) česa; (sich versorgen) pre-, oskrbeti se, prevideti se, založiti se; *impf.* pre-, oskrbovati se, zalágati se, zakládati se.

Versehen *n.* spreglèd, pogrešēk, pomóta; aus — po pomóti.

versehren raniti, poškodovati.

verseifen razmiliti.

Versekunst *f.* stihotvórstvo.

Versekünstler *m.*, Versemacher *m.* stihotvorēc.

versenden poslati (pošljem), odpraviti; razposlati; *impf.* pošiljati, odprávljati; razpošiljati.

Versender *m.* pošiljáč, pošiljalēc, razpošiljalēc.

Versendung *f.* pošiljanje; razpošiljava, razpošiljatēv, odprava.

versengen smoditi, páliti; osmoditi, opáliti, zacvrkniti.

versenken pogrézniti, potopiti, utopiti; *impf.* pogrezovati, potápljati; (d. Sarg) spustiti, *impf.* spúščati; sich in Gedanken — zamisliti se, zatopiti se v misli.

versetzen prestáviti, premestiti, preložiti; *impf.* prestávljati, preméščati; (verpfänden) zastáviti, *impf.* zastávljati; (verpflanzen) presaditi, *impf.* presájati; (antworten) od-, zavrniti, odgovoriti; *impf.* od-, zavráčati, odgovárjati; (d. Grenzstein) premakniti, prestáviti; *impf.* premikati, prestavljati; in Schrecken — prestrášiti; einen Schlag — udáriti, lopútniti, pritisniti; einen Streich — prismúkniti; e. Ohrfeige — pljuskniti,

zaúšnico dati (dam), *impf.* pljuskati; e. Stich — zbosti (-bodem); in d. Ruhestand — v pókoj dejati (dem, denem), upokojíti, umiróviti; in die Nothwendigkeit — mórati, síliti; primórati, prisíliti.

Versetzung *f.* prestava, premestitěv, preméstba; presádba; zastáva; *(phil.)* preména.

Versetzungsprüfung *f.* premestni izpit.

verseufzen prestókati, prezdihovati.

Versfuß *m.* stopa, stópica.

versichern zagotóviti, uvériti, zatrditi; *impf.* zagotávljati, uvérjati, zatrjevati; (assecurieren) zavarováti.

versichert zagotovljen; zavarován.

Versicherte *m.* zavarovaněc.

Versicherung *f.* zagotóvljenje, zagotovilo; zavarovánje.

Versicherungsanstalt *f.* zavarovaluica.

Versicherungsbetrag *m.*, —prämie *f.* zavarovalnína.

Versicherungsgesellschaft *f.* zavarovalna [družba.

versiegeln pečátiti; zapečatiti, pečát pritísniti na kaj.

versiegen presahniti, *impf.* presihati; usahniti, posušiti se; *impf.* usihati.

versificieren verze od. stihe delati od. tvóriti, pesmáriti. [vati.

versilbern posrebriti, *impf.* posrebro-

versinken pogrezniti se, poníkniti, utoniti; *impf.* pogrezati se, ponicevati, utápljati se; ins Unglück — v nesrečo zabresti (-bredem), — pogrezniti (se).

versinnen sich zamísliti se, *impf.* zamíšljati se.

versinnlichen nazórno stvoriti: s. veranschaulichen.

Version *f.* prestáva, tolmáčenje; *fig.* govoríca.

versitzen zasedéti, presedéti.

Verskunst *f.* s. Versekunst.

Verskünstler *m.* s. Versekünstler.

Versmaß *n.* mera verzom od. stihom; stihomerstvo.

versöhnen správiti, po-, zmíriti, sprijatéljiti, sprijázniti; *impf.* správljati, pomírjati; (den Zorn ꝛc.) tolažiti, tóliti; potolažiti, utóliti. [rítelj.

Versöhner *m.* správnik, tolažnik, mi-

versöhnlich spravljiv, potolažljiv, pomirljiv.

Versöhnopfer *n.* spravni dar.

Versöhnung *f.* správa, potolážba, pomirjenje.

versorgen oskrbéti, preskrbéti, prevídeti; *impf.* oskrbovati, preskrbljevati, previdovati.

Versorger *m.* oskrbovatelj. [vánje.

Versorgung *f.* oskrbljenje, preskrblje-

Versorgungsanstalt *f.* oskrbovalnica, preskrbljevalnica, ubóžnica.

Versorgungsgenüsse *pl.* preskrbnina.

verspäten *tr.* zapozniti, zakasniti, zamuditi, ustáviti, zadržati (-držim); *intr.* od. sich — zapozniti se, zapozneti, zakasniti se, zamuditi se; *impf.* zapoznovati se, zamújati se; (nachts) zanočiti se.

Verspätung *f.* zamúda, zakasnjenje.

versperren zapréti (-prém), *impf.* zapírati; zagraditi, *impf.* zagrájati.

Versperren *n.* zapòr, zaprtje.

verspielen zaigráti, (v igri) izgubiti; *impf.* (v igri) izgúbljati.

verspotten sramotíti, zasramovati, zasmehovati, oponášati, rógati se (komu).

Verspottung *f.* sramočenje, sramotitěv, zasrámba, róganje.

versprechen obljúbiti; obétati (-bétam, -béčem), ljubiti; sich — zareči (-rečem) se, zagovoriti se; (mit einer Person) zaročiti se; ich verspreche mir viel von ihm dosti pričakujem od. nadejam se od. obétam si od njega, mnogo obeta.

Versprechen *n.* obljúba, obét, obétanje.

versprechend kazěn, obetěn.

Versprecher *m.* obétalěc, obétnik.

Versprechung *f.* s. Versprechen.

versprengen razkropiti, razkaditi, razprhniti, razplašiti.

verspünden zavéhati, z veho zabiti (-bijem).

verspüren čutiti; začutiti.

verstampfen razbiti (-bijem), raztolči (-tolčem); (mit d. Stampfe) postópati, razstópati.

Verstand *m.* razúm, um; (Vernunft) pámet (-i); (Sinn der Rede) pomen, smisěl (-i); (Einsicht) sprevídnost, razúmnost; (Urtheilskraft) razsodnost; e. Mann von — razuměn mož; des —es berauben obrezúmiti; zu —e kommen spametovati se.

Verstandesbegriff *m.* razuměk.
Verstandesschärfe *f.* bistroúmje, ostroúmje.
verstandesschwach slaboúměn.
Verstandesschwäche *f.* slaboúmje.
Verstandeswesen *n.* razumno bitje.
verständig razúměn, pámetěn, razborit; spreviděn; razsoděn.
Verständige *m.* razúmnik.
verständigen seznániti (koga s čim), dopovédati (-vém), razložiti (komu kaj), podučiti (koga v čem); *impf.* seznánjati, dopovedovati, razlagati, podučevati; (melden) poročiti, naznaniti, obvéstiti; sich — porazuméti (-úmem) se, sporazuméti se, pobógati se, dogovoriti se, zmeniti se, pogoditi se.
Verständigkeit *f.* razúmnost, razborítost.
Verständigung *f.* poročílo, naznanílo, obvestílo; sporazúm, dogovor.
verständlich razuměn, razumljiv, uméven, razločěn, razgovetěn (serb.).
Verständlichkeit *f.* razumljivost, umévnost, razgovétnost.
verstandlos nerazuměn, brezuměn.
Verständnis *n.* razumnost, blagorazumje, razumévanje, razuméva, razumevěk; (Eintracht) složnost, sprava; zum besseren — da se bolje razúme; mit richtigem — stvar prav razumejóč.
verstandreich prerazúměn.
verstärken ojáčiti, ukrepiti, podkrepiti; *impf.* ojačevati, u-, podkrépljati; po-, raz-, umnožiti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati.
Verstärkung *f.* ojáčenje, ukrepljenje; pomnožitěv.
Verstärkungstruppen *pl.* pomóčne čete *pl.*, pomočna vojska.
verstauchen zviniti, izpahniti, izmakniti.
verstechen zašiti (-šijem), zavrpati (serbokr.).
Versteck *n.* skrivališče.
verstecken skriti (-krijem), poskriti, zakriti; *impf.* s-, po-, zakrivati.
Versteckenspiel *n.* skrivalica; Verstecken spielen kotínati, skriválico igrati.
verstehen uméti (úmem, uméjem), razuméti (-úmem), razumévati, znati (znam), védeti (vem); er versteht keinen Spaß z njim se ni šáliti od. norčevati; sich — porazuméti se, zmeniti se, dogovoriti se; (auf etwas) uméti, znati; (zu etwas) odločíti se, lotíti se; das versteht sich to se ve, se ve da, to se razúme.
versteigen sich kam zalezti (-lezem); previsoko speti (-pnem) se, popéti se, mero prestopiti.
versteigern po dražbi prodati (-dam), *impf.* — prodájati.
Versteigerung *f.* dražba, licitácija; Versteigerungs= drážbeni.
versteinern okamenéti.
versteinert okamenél.
Versteinerung *f.* (Eigenschaft) okamenélost; (Petrefact) okamenína, okamenelína; (Process) kamenénje, okamenénje.
verstellen založíti, zastáviti; *impf.* zalágati, zastávljati; (überstellen) preložíti, prestáviti, preméstiti; *impf.* prelágati, prestávljati, preméščati; sich — pretvóriti se, *impf.* pretvárjati se; potúhniti se, potajíti se; *impf.* potajevati se, hlíniti se, húliti se, delati se; (verunstalten) skremžiti, nagrditi.
verstellt pretvorěn; hinavski, potúhnen, prihúljen.
Verstellte *m.* s. Heuchler.
Verstellung *f.* pretvára; hinávščina, potája, potúha.
Verstellungskunst *f.* pretvórnost, hlinjívost, potájnost, potúhnenost.
verstimmen razglasiti, izkazíti, pokaziti; *impf.* razglaševati, kaziti; *fig.* ozlovóljiti, *impf.* ozlovoljeváti.
verstimmt razglašěn, neubrán; *fig.* ozlovóljen, čěmerěn, turóběn.
Verstimmung *f.* zla volja, čěmernost, turóbnost.
verstocken *intr.* zakrkniti, otrpniti, odrevenéti, okamenéti; *impf.* otrpnjévati; *tr.* o-, zatrditi; *impf.* o-, zatrjevati.
verstockt trdovrát, trdovratěn, otrpěl, otrpnen, trdokorěn, odrevenél.
Verstocktheit *f.* trdovratnost, otrplost.
verstohlen skrivěn, tatínski; —erweise skrivaj, skrivši, skrívoma; —erweise kommen prikrasti (-kradem) se.
verstopfen mašíti, gátiti; zamašiti, zagátiti; zadélati, zapahniti; *impf.* zagáčati; (v. Speisen) zapréti (-prem),

zapêči; *impf.* zapírati, zapékati; (die Röhre) začépniti, zatakniti; *impf.* začepovati, zatikati; sich — (v. Wasser) zagostiti se, zagólsniti.

verstopfend, —e Speisen zapórčne jedí.

verstopft (v. Körper) zaprt, zapečèn, zabúhěl.

Verstopfung *f.* gata, gáčenje, zagatitěv; (v. Körper) telesni zapor, zapéka.

verstorben rajni, rajnik; d. —e Bruder rájnik brat; d. —e Mutter rájnica mati (mátere); der V—e pokojnik.

Verstoß *m.* pogrešěk, zagrešěk, pomóta, hiba.

verstoßen *intr.* pregrešiti se, zmotíti se; *impf.* pregreševati se; *tr.* zavréči (-vržem), zapodíti, odpáhniti, odgnati (-ženem), iz hiše páhniti od. súniti.

verstreichen *tr.* zamázati (-mažem), zalépiti; *impf.* zamazovati; (m. Pech) zasmoliti; *intr.* pretéči (-téčem), miniti; *impf.* po-, pretékati, hiteti.

verstrichen pretekěl, miníl.

verstricken zaplésti (-pletem), zahomotáti; *impf.* zaplétati, zahomátati; (alles Garn —) poplésti; d. ganzen Tag — ves dan preplesti; sich — zaplésti se, uplésti se.

verströmen prelíti (-lijem), pretočiti; *impf.* prelivati, pretákati.

verstümmeln okrniti, pohrómiti, pokvéčiti; *impf.* krniti, okrnjevati, pohrámljati.

verstümmelt okrnjen, krn.

verstummen obnemeti, onemeti, besedo izgubiti; (plötzlich aufhören zu reden) ob-, umolkniti, obmolčáti (-molčim); u-, potihniti.

Versuch *m.* poskús, poskúšnja; —e machen poskúsiti.

versuchen poskúsiti, skusiti; *impf.* poskúšati; (v. Speisen) okúsiti, pokúsiti; *impf.* o-, pokúšati; (zum Bösen) izkúšati, zapeljevati.

Versucher *m.* skušnjavěc, zapeljivěc.

Versuchsstation *f.* izkušavališče.

versuchsweise *adv.* za poskušnjo, poskúsoma.

Versuchung *f.* skušnjáva, napást (-i).

versumpfen zamočviriti, zamlakúžiti.

versündigen sich pregrešiti se, ogrešiti se s čim; *impf.* ogreševati se.

versunken in — vtopljén v —.

versüßen sladiti, slájšati; posladiti, osladiti, poslájšati; *impf.* osladovati, poslajševati; (zu süß machen) presladiti, *impf.* preslájati.

versweise *adv.* stihoma, vrstoma.

vertagen odložiti, preložiti; *impf.* odkládati, prelágati.

Vertagung *f.* odlóg, prelog. [šáliti.

vertändeln zatratiti, zanorčevati, za-

vertanzen zaplesáti (-plésem), zarájati; (die Nacht hindurch) preplesati.

vertauschen zameniti, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (heimlich) podmeniti.

Vertauschung *f.* zaména.

verteufelt vražji, zlodji, presnét.

vertheidigen braniti; obraniti; (mit Worten) zagovárjati, potegovati se od. pogánjati se za koga.

Vertheidiger *m.* zagovórnik.

Vertheidigung *f.* bramba, obramba, obrána; Vertheidigungs- obrámbeni, branilni.

Vertheidigungsrede *f.* zagovor, obrámbena beseda, govor v obrano.

Vertheidigungsschrift *f.* zagovorni spis, branjenica.

vertheilen deliti; raz-, porazdeliti; *impf.* raz-, porazdeljevati; (d. Munition) razdáti (-dám), porazdati; *impf.* razdávati, razdájati.

Vertheilung *f.* delitěv, razdelitěv, razdélba.

vertheuern dražiti; zdražiti, podražiti, podrájšati; *impf.* z-, podraževati.

Vertheuerung *f.* podrážba.

verthieren poživiniti, zagovédniti.

verthun zapráviti, zatrátiti, potrátiti, potrositi; *impf.* zaprávljati, potróšati; (aus Dummheit) zanorčevati; (a. Überklugheit) zamodrovati.

vertical navpičěn, vertikalěn.

Verticallinie *f.* navpičnica.

Verticalscheitellinie *f.* témenska navpíčnica.

vertiefen vglóbiti (se), vtopiti se v —; sich — vglobiti se; in Gedanken — zamísliti se, v misli se vtopiti.

vertieft, —es Bild vrézana podóba.

Vertiefung *f.* vglobljenje, glob (-í), globél (-i), globenica, globína, zaglóbje, jama, draga, podanja, kotanja.

vertilgen zatréti (-trem), zamoriti, uničiti, pogubiti, pokončati; *impf.* zatirati, uničevati, pogúbljati, pokončevati.

Vertilger *m.* zatiralěc, pokončevalěc.

Vertrag *m.* pogódba; dogóvor; einen — eingehen pogoditi se; dogovoriti se.

vertragen (verschleppen) zanesti (-nesem), zanosíti; *impf.* zanášati; (nach verschiedenen Seiten) raznesti, razvleči (-vlečem), razvlačiti; *impf.* raznášati, razvlačevati; (ertragen) prenesti, prebiti (-bom, -bijem), pretrpéti; *impf.* prenášati, prestájati, pretrpévati; sich — pogájati se; zlágati se, v složnosti živéti, za ljubo se iméti (imám).

verträglich pogodljív, pogoděn; *phil. (congruens)* skladěn; složěn, spravěn, mirovít.

Verträglichkeit *f.* složnost, spravnost.

Vertrags= pogódbeni; dogovórni.

vertragsmäßig pogóജěn, pogodbi primerěn; *adv.* pogójema, po pogodbi.

Vertragspflicht *f.* dolžnost po pogodbi prevzéta.

vertrauen zaúpati, zanesti (-nesem) se (na koga); *impf.* zaupovati, zanášati se; (übergeben) izročiti, zaúpati; *impf.* izróčati.

Vertrauen *n.* zaúpanje, up, vera.

Vertrauensmann *m.* zaúpni mož, zaúpnik, povérjenik.

Vertrauensvotum *n.* zaúpna izjáva.

vertrauenswürdig zaneseň, zaupěn, zanesljiv, zaúpanja vreděn.

vertraulich zaupljiv, poverljiv; skrivěn, tajěn; —e Sitzung tajna seja.

Vertraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljivost.

vertraut verěn, zanesljiv; (mit etw.) izveden, vešč.

Vertraute *m.* zaúpnik, povérnik; — *f.* zaúpnica, povernica.

Vertrautheit *f.* vernost, zanesljivost; izvédenost.

vertreiben pregnati (-ženem), iz-, zagnati, spodíti, zapoditi, pretirati, prepoditi, prepójati, spókati; *impf.* preganjati; (Krankheit) ozdraviti; zaceliti.

vertreten pohoditi, razhoditi, zateptáti; (jemanden) zastópiti, *impf.* zastópati; (an Stelle) namestovati; (den Weg) zastópiti, zaskóčiti.

Vertreter *m.* zastópnik; (Stellvertret.) naméstnik, namestovalěc.

Vertretung *f.* zastóp, zastópstvo; namestovánje; in — des Vorstehers namestováje predstójnika.

Vertretungsbehörde *f.* zastopniško oblástvo.

Vertrieb *m.* s. Absatz.

Vertriebene *m.* prognaněc, izgnaněc; — *f.* prognánka.

vertrinken zapiti (-pijem), *impf.* zapivati.

vertrocknen usahniti, posahniti; *impf.* usihati.

vertrösten tolažiti s čim, tešiti s čim, komu úpanje délati, komu kaj obetati (obetam, obečem).

vertuschen prikriti (-krijem), utajíti, zamolčati (-molčim); *impf.* prikrivati.

verübeln za zlo vzeti (vzamem), zamériti; *impf.* za zlo jemati (jemljem), zamérjati; húditi se, hudovati se (nad kom).

verübelnd, gern — zamerljiv.

verüben storiti, učiniti, zakriviti.

verunehren onečástiti, obrezčastiti, v nečást pripráviti, osramotiti; *impf.* onečastovati, nečast delati, sramotiti.

Verunehrung *f.* onečaščenje, sramočénje, sramóta.

verunreinigen s. entzweien.

verunglimpfen s. verleumden.

verunglücken ponesréčiti se, nesreča se komu pripetí, nesrečěn postati (-stanem).

verunreinigen gnúsiti, grditi, skrúniti; ognúsiti, zagrditi, onesnažiti, onečístiti.

verunstalten pačiti, grditi, kaziti; spačiti, nagrditi, izkaziti, spakedrati.

veruntreuen poneveriti, izneveriti; *fig.* ukrásti (-krádem), izmákniti; *impf.* ponevérjati, iznevérjati; izmikati (-mikam, -mičem).

Veruntreuung *f.* poneverjenje, iznevéra.

verursachen povzročiti, učiniti; *impf.* povzročevati, učinjati.

verurtheilen obsóditi, *impf.* obsójati, obsojeváti; zum Tode — na smrt od. k smrti obsoditi.

Verurtheilte *m.* obsójeněc; — *f.* obsójenka.

Verurtheilung *f.* obsódba, obsója.

vervielfachen množiti; mnogovrstno storiti.
vervielfältigen razmnožiti, umnožiti; *impf.* raz-, umnoževati.
Vervielfältigung *f.* razmnožba.
vervollkommnen spopolniti, dovršiti; *impf.* spopolnjevati, dovrševati.
Vervollkommnung *f.* spopolnitěv, udovršba. [dovršljiv.
vervollkommnungsfähig spopolnjiv,
Vervollkommnungsfähigkeit *f.* spopolnjívost, dovršnost.
vervollständigen popolniti, *impf.* popolnjeváti.
verwachsen zarasti (-rastem), obrasti; *impf.* za-, obráščati, (zarastati); (zusammenwachsen) zrasti, prerasti; *impf.* zraščati, (zrastati); *adi.* za-, obrastěl; zaraščen; (buckelig) grbav.
Verwachsungsfläche *f.* *(min.)* složna ploskěv.
verwahren hraniti, varovati, čúvati; shraniti, obvarovati, okováriti; (verschließen) zapreti (-prem), pripreti; jmd. etwas zu — geben shraniti kaj pri kom; sich — ograditi se, zabraniti se; *impf.* ográjati se, zabranjevati se.
verwahrlosen zanemáriti, v nemar pustiti; *impf.* zanemárjati, v nemar púščati.
Verwahrung *f.* varstvo, skrb (-í); ográda (proti čemu), zabrána; in — haben hraniti; in — geben s. zu verwahren geben; — einlegen s. protestieren.
verwaisen osirotéti, osaméti.
verwaist osiróčen, osámljen, sirotěn, osirotel.
verwalten oskrbovati, upravljati, ravnati; (d. Reich) kraljevati; (das Haus) gospodariti; (ein Amt) opravljati, upravljati.
Verwalter *m.* oskrbnik, uprávnik; —in *f.* oskrbnica, upravíteljica.
Verwaltung *f.* oskrbovanje, upráva; Verwaltungs= upravni.
Verwaltungsbehörde *f.* uprávna oblast (-i), upravno oblastvo.
Verwaltungsjahr *n.* upravno leto. [*pl.*
Verwaltungskosten *pl.* upravni stroški
Verwaltungssystem *n.* uprávstvo.
verwandeln izpremeníti, premeniti, pretvóriti, izpreobrniti, izprevrniti, preongaviti, prestváriti, preobraziti; *impf.* preminjati, pretvárjati, prestvárjati, preobrážati. [tvórnik.
Verwandler *m.* (Transformator) pre-
Verwandlung *f.* ména, preména, pretvor, spremémba; *(zool.)* preobrázba, preobraževanje.
Verwandlungszahl *f.* s. Verwandler.
verwandt sorodčn, v rodu, v žlahti.
Verwandte *m.* soródnik, žlahtnik; — *f.* sorodnica, žlahtnica.
Verwandtschaft *f.* sorodstvo, sorodništvo, rod (die Verwandten *coll.*); *(chem.)* soródnost: einfache — prosta —, doppelte — dvojna —, prädisponierende — pripremna —.
verwandtschaftlich sorodovinski, rodovinski, po rodu, po žlahti. [stva).
Verwandtschaftsgrad *m.* koléno (sorod-
Verwandtschaftskraft *f.* *(chem.)* sorodljivost, sorodnost.
verwarnen svariti; posvariti.
Verwarnung *f.* posvarilo.
verwaschen zapráti (-pérem); *adi.* razmít; (im Gegens. zu markig zamít, vel); (verwässert) vodén, zavodénjen.
verweben zatkati (-tkam, -tkem); preplesti (-pletem), *impf.* preplétati.
verwechseln zameniti, premeniti; *impf.* zaménjati, zamenjávati, preménjati; (aus Irrthum) zmotiti se, zmesniti se.
Verwechselung *f.* zaména, zamenjáva, preména. [smel.
verwegen drzěn, predrzěn, drzovít,
Verwegenheit *f.* drznost, predrznost, smélost.
verwehen *intr.* potihniti, pojenjati, vleči (-ležem) se; *tr.* spihniti, od-, razpihniti, razveti (-vejem), razmesti (-metem), raznesti (-nesem); (mit Schnee) zamesti (-metem); (e. Schiff) za-, odnesti (-nesem).
verwehren braniti; u-, zabraniti; *impf.* u-, zabranjevati.
Verwehung *f.* razpihovanje; zamèt.
verweichlichen mehkúžiti; omehkúžiti.
Verweichlichung *f.* mehkužnost.
verweigern odbiti (-bijem), odreči (-rečem), ne dovoliti, ne dopustiti; *impf.* odbijati, odrékati, ne dovoljevati, ne dopúščati.

Verweigerung *f.* odbitěv, odreka.

verweilen muditi se, báviti se; pomuditi se, počásiti se (pri čem), postati (-stojím), zabaviti se (okoli česa).

Verweis *m.* svar, svarilo, ukór, káranje; einen — geben posvariti, pokárati.

verweisen (komu kam) pokazati (-kážem), vpótiti od. napótiti, odpraviti od. posláti (póšljem) (koga kam); (verbannen) izgnati (-ženem), prognati, iztírati; (zuweisen) odkazati, *impf.* odkazovati; (Verweis geben) svariti, kárati, grájati; posvariti, pokarati, pográjati.

Verweisung *f.* odkáz, v-, napotitěv, odpráva; prognanstvo, iztiranje; Verweisungs- odkazni, odpravni.

Verweisungserkenntnis *n.* odkazni od. odpravni sklep.

Verweisungsurtheil *n.* odkazni razsoděk.

verwelken veniti, vedniti; oveniti, zvédniti.

verwelklich venljiv.

verwelkt vel, veděl, uvél, ovenél.

verwendbar raběn, poraběn, porabljiv; sposoběn, pripravěn.

Verwendbarkeit *f.* porábnost; sposóbnost, priprávnost.

verwenden (wegwenden) odvrniti, *impf.* odvráčati; (verbrauchen) upotrébiti, porabiti, obrniti; *impf.* upotrebljevati, upotrebljávati, porábljati, obráčati; (aufwenden) potrošiti; Fleiß auf etwas — prizadévati si za kaj, ukvárjati se s čim; sich — (für jemnd.) pognáti (-ženem) se, potegniti se, potruditi se; *impf.* poganjati se, potegovati se, govoriti, truditi se (za koga); sich — lassen služiti, rabiti.

Verwendung *f.* (Wegwendung) odvráčanje; (Verbrauch) porába, porabnost, upotrebljávanje; (Fleiß) prizadevnost; (— für jmd.) zagóvor; (Dienst) služba; bei einem Amte in — stehen služiti pri kakem uradu.

verwerfen založiti, zagnesti (-gnetem); (Worte einer Rede) prevreči (-vržem); (auseinander werfen) razvreči, razmetáti (-méčem), razlúčati, razhitati; (v. den Maurern) ometáti (-mečem); (als untauglich wegwerfen) zavreči; *impf.* zamétati (-metam, -mečem), zametávati; (ein Gesuch) odbiti (-bijem), odreči (-rečem).

verwerfend, gerne — zamétčěn.

verwerflich zavržljiv, zaničljiv.

verwerten ponóvčiti (v denár správiti) kaj; na korist od. v prid obrniti; uporábiti; *impf.* ponovčevati; na korist od. v prid obráčati; uporábljati.

verwesen trohnéti, gniti (gnijem); strohneti, zgniti.

Verweser *m.* uprávnik, upravitelj; naméstnik.

verweslich trohljiv, strohljiv, prhljiv.

Verweslichkeit *f.* trohljivost, prhljivost.

Verwesung *f.* trohnóba, gnilóba.

verwickeln zaplesti (-pletem), zamótati, zahomotati, zapéti (-pnem); *impf.* zaplétati, zamotávati, zapénjati; (zusammendrehen) krotičiti, krotovíčiti.

verwickelt zapletèn, zamotán.

Verwickelung *f.* zaplét, zapletěk, homatija, zmotnjáva; (im Garn) krotovica.

Verwiesene *m.* prognaněc, izgnaněc; — *f.* prognánka.

verwildern zdivjati, podivjáti, zagovédniti, poživiniti se; oduriti se, oduréti.

verwildert zdivján, dívji, zagoveděn, odurél, udúrěn.

Verwilderte *m.* divják, odúrnež, zagovednež.

verwinden (verschmerzen) preboléti, pretrpeti, pozabiti.

verwirken potkati (-tkam u. -tkem); zapásti (-padem), izgubiti; zakriviti, pregrešiti se; d. Leben — smrt zaslužiti.

verwirklichen uresničiti, obistiniti, ostvariti, oživotvoriti; *impf.* uresničevati, ostvárjati, oživotvárjati.

verwirren mótiti, bégati; zmotiti, zbegati, zmesti (-medem), zbloditi, zbroditi, znerediti, zmešati; (d. Haar) skuštrati, razkuštrati; (d. Garn) zmeštráti; s. verwickeln.

verwirrt zmóčen, zmeden, zméšan.

Verwirrung *f.* zmešnjava, zbroja, zméda.

verwirtschaften zagospodáriti; zagospodinjiti.

verwischen zamázati (-mažem), zabrísati (-brišem); zagláditi.

verwittern preperéti, sprhnéti, razpasti (-padem), izvétriti se.

verwittert preperél, sprhnél; —er Sandstein soldan. [lost.

Verwitterung *f.* preperélost, sprhné-

Verwitterungsprocess *m.* preperevánje.

Verwitterungsproduct *n.* prhlenína.

verwitwen obvdovéti (-véjem), vdověc od. vdova postati (-stanem).

verwitwet obvdovél, vdov.

verwöhnen razváditi, *impf.* razvájati.

Verwöhnung *f.* razváda, razvaja.

verworfen zametán; ometán; zavržen, malopridĕn. [pridnost.

Verworfenheit *f.* zavrženost, malo-

verworren pomešan, zamotán; zmeden, zbégan, zmóčen.

Verworrenheit *f.* zmédenost, zmešnjava, zmeda, zmotnjava.

verwundbar ranljiv.

verwunden raniti.

verwundern sich začuditi se; zavzeti (-vzamem) se, ostrméti, osúpniti; *impf.* čuditi se, zavzémati se, ostrmévati.

Verwunderung *f.* (za)čudenje, (začujenje), zavzetje, udivljenje; in — setzen zadíviti (koga). [ka.

Verwundete *m.* ránjenĕc; — *f.* ranjen-

Verwundung *f.* ranitĕv, ranjenje.

verwünschen prekleti (-kolnem), prokleti; *impf.* preklínjati, pogubljevati.

verwünscht proklét, preklícan; (verzaubert) začáran, uklét.

verwüsten pustóšiti; opustóšiti, opustótiti, razrúšiti, razdejáti (-denem), razvaliti, pokončati, polomástiti; *impf.* rušiti, razdévati, končevati, pokončevati.

Verwüster *m.* pustóšnik, pokončevalĕc.

Verwüstung *f.* pustóšenje, pokončevanje, razvál.

verzagen obúpati, izgubiti srce, srce komu upade; *impf.* obupovati, izgubljevati srce, srce komu upada.

verzagt obúpan; obúpĕn, obupljiv, plah, plašljiv. [plašljivost.

Verzagtheit *f.* obúpanost; obúpnost,

verzählen sich uštéti (-štejem) se, zaštéti se, preštéti se.

verzapfen začépiti.

verzärteln razmázati (-mažem), raznéžiti; mehkúžiti; omehkúžiti, pomehkužiti.

verzärtelt nežljáv, razmázan, razvajen, pomehkužen; ein —es Kind razmàz.

verzaubern začárati, ukléti (-kólnem), narediti (komu), začiniti.

verzäunen zagradíti, *impf.* zagrájati.

Verzäunung *f.* ográja, plot.

verzehren použiti (-žijem), zaužiti, pozaužiti; *impf.* použivati; (v. Kost) izjésti (-jém). [nina.

Verzehrungssteuer *f.* užitnina, potroš-

Verzehrungssteueräquivalent *n.* namestĕk za potrošnino.

Verzehrungssteuerzuschlag *m.* doklada k užitnini.

verzeichnen (fehlerhaft zeichn.) zarisati (-rišem), nápak narisati; (aufzeichnen) zapisati (-pišem), popisati, zaznámnjati, zaznamovati; *impf.* zarisávati, napak narisovati; za-, popisovati.

Verzeichnis *n.* popis; spisĕk; zaznamĕk; Namensverzeichnis imének.

verzeihen odpustiti; prizanesti (-nesem), spreglédati; *impf.* odpuščati; prizanašati, spregledovati.

verzeihlich odpustĕn, prizanesĕn.

Verzeihung *f.* odpuščenje, prizanesba, spregled.

verzerren nategniti, spačiti; *impf.* natezati, nategovati, pačiti; (d. Gesicht) zategniti (obraz), spačiti se, zmrdniti se; *impf.* zategovati, pačiti; (weinend) krémžiti se; skrémžiti se.

verzetteln raztrositi, *impf.* raztrošati.

Verzicht *m.* odreka, odpóved (-i); — leisten s. verzichten; Verzicht- odpóvedni.

verzichten odreči (-rečem) se, odpovedati (-vem) se, vzdati (-dam) se; *impf.* odrékati se, odpovedovati se.

Verzichtleistung *f.* s. Verzicht.

verziehen pretégniti, zatégniti; *impf.* pre-, zategovati, zatézati; den Mund od. das Gesicht — s. verzerren; (verzögern) odlášati, odlágati; ein Kind — otroka razmaziti od. popáčiti, potuho mu dati (dam); sich — razvleči (-vlečem) se; vleči (vlečem) se, zategovati se; (v. Brettern) zvreči (-vržem) se, skriviti se, zvežiti se; (vorüberziehen) preiti (-ídem), preminiti, izgubiti se.

verzieren lepotičiti, lepšati, krasiti; olepotičiti, olépšati, ukrasiti, nakititi.

Verzierung *f.* ukrás, nakít.

verzinnen pokositeriti, pociniti.
verzinsen obresti dati (dam), *impf.* — dajati (dájem).
verzinslich obrestĕn.
verzögern zatézati, zakasniti; zadržávati, pozniti, muditi, odlášati, odkládati; sich — vleči (vleče) se.
verzögert (v. der Geschwindigkeit) pojemalĕn.
Verzögerung *f.* zatézanje, kasnjenje, zamúda.
Verzögerungszinsen *pl.* zamudne obresti
verzollen ocaríniti, plačati carino.
verzücken zamakniti, *impf.* zamíkati.
verzuckern presladiti, *impf.* preslajati.
Verzug *m.* odlóg; Verzugs- zamudni.
Verzugszinsen *pl.* s. Verzögerungszins.
verzweifeln obúpati, zdvojiti; *impf.* obupovati.
verzweifelt obúpan; obupĕn, brezupĕn.
Verzweiflung *f.* obúp, obúpnost; Verzweiflungs- obúpni.
verzweiflungsvoll obúpĕn, obupljiv.
verzweigen sich razrasti (-rastem) se, raziti (-idem), razdeliti se, razprostreti (-strem) se, razširiti se; *impf.* razráščati se, razhájati se, razprostirati se, širiti se, razširjati se, prožiti se.
Verzweigung *f.* razrást (-i), razšir, razširjenost.
Vesica *f.* mehúr.
Vesicatorium *n.* mehúrjevĕc, priščilo.
Vesper *f.* večer, podvečer(je); (Gottesdienst) večernice *pl.*
Vesperbrot *n.* málica, mala júžina; zavečernja.
Vesta *f.* Vesta.
Vestalin *f.* vestálka.
Vestibulum *n.* s. Vorhof.
Veteran *m.* doslužene̊c, dosluženi voják; *fig.* starína; veterán.
veterinär živinozdravílski.
Veterinär *m.* živinozdravník.
Veterinärschule *f.* živinozdravilnica.
Vettel *f.* vlačúga, nečístnica; (altes Weib) bábnica, bábišče, babšé (-éta).
Vetter *m.* stric; (mütterlicherseits) újĕc; (Neffe) strićnik.
veratorisch nagajív.
verieren nagájati komu, súkati (sučem), pestíti koga.
Vexierspiegel *m.* slepílno od. mamilno zrcálo.
Viaduct *m.* cestovód, vijadúkt.
Viaticum *n.* brešno, popótnica.
Vibration *f.* tres; tresávost.
vibrieren tresti (tresem) se.
Vicar *m.* vikár, naméstnik.
Vicariat *n.* vikárstvo.
vice- pod-, namestni.
Viceadmiral *m.* podadmirál.
Vicebürgermeister *m.* podžupán, županov namestnik.
Vicedirector *m.* podravnatelj.
Vicedom *m.* naméstnik.
Vicekönig *m.* kraljev namestnik.
Vicepräsident *m.* podpredsédnik.
Victualien *pl.* živež, jestívo, hrana.
Victualienhandel *m.* kupčíja z živežem, branjárstvo.
Victualienhändler *m.* bránjevĕc, branjar.
vide glej, poglej.
vidimieren povériti, *impf.* povérjati, poverjevati.
Vidimierung *f.* poverilo.
Vieh *n.* živína, blagó; (Thier) živál (-i), živád (-i), živálda; živínče (-eta); (Klein—) dróbnica; (Rind—) govedo; *coll.* govéd (-i), govéja živina; fünf Stück — pet glav, pet repov; Vieh- živinski.
Vieharzneikunde *f.* živinozdravilstvo.
Viehbeschau *f.* ogléd živine.
Viehbeschauordnung *f.* živinogledni red.
Viehbremse *f.* goveji brencĕlj.
Viehfutter *n.* živinska klaja, — krma, — píča.
Viehhändler *m.* živinski kupĕc od. kupčevalĕc.
Viehhirt *m.* govedar, pastír.
Viehhürde *f.* tamar, osék.
viehisch živinski.
Viehkrankheit *f.* živinska bolezĕn (-i).
Viehmagd *f.* kravaríca.
Viehmarkt *m.* živinski semĕnj od. sé-jĕm.
Viehpass *m.* živinski potni list.
Viehschade *m.* škoda pri živini.
Viehseuche *f.* živínska kuga.
Viehstall *m.* hlev (volovják, kravják, ovčják etc.).
Viehstand *m.* živina, zástava; (Ort) staje *pl.*
Viehtrieb *m.* gonja, stegna.
Viehtrift *f.* pášnik, spášnik.
Viehweide *f.* paša.

Viehzucht *f.* živinoréja.
Viehzüchter *m.* živinorejěc.
viel *adi.* mnog, mnogotér; *adv.* mnogo, veliko; wie— *(interr.)* kóliko, *(rel.)* kolikor; ſo— tóliko; (in Zſtzg.) mnogo-.
vielachſig mnogoòs.
vieladerig mnogožílat, žílnat.
vielarmig mnogoròk.
vielartig mnogovrstěn.
vieläſtig véjnat, gostovejěn.
vielblätterig mnogolíst, mnogolistěn.
vieldeutig mnogoznačěn, mnogopomenljiv.
Vieleck *n.* mnogokótnik.
vieleckig mnogokotěn. [izučèn.
vielerfahren preizkušen, veleizkušen,
vielerlei mnogotér, mnogovrstěn, raznotér; auf — Weiſe mnogotérno; wie — kolikér; ſo — tolikér.
vielfach mnogokratěn; —e Zahl množina.
Vielfache *n.* mnogokrátnik.
vielfältig mnogoterěn, mnogotérnat; mnogogúb.
vielfarbig mnogobárven, mnogobójěn, písan.
Vielflach *n.* mnogoplóščnik.
vielförmig mnogolìk, mnogoličěn.
Vielfraß *m.* požerúh, nenasít, neték, netéčnik.
vielfüßig mnogonòg, mnogonožěn.
vielgeliebt preljúb, predrág, preljúbljen.
vielgeprieſen mnogocenjen, preslavěn.
vielgetreu prezvést.
vielgliederig mnogočlén. [(-í).
Vielheit *f.* množtvo, mnogost, množ
Vielhufer *m.* mnogopárkljar.
vieljährig mnogoletěn, večletěn.
vielkantig mnogoròb.
vielleicht *adv.* morda, morebiti, nemára.
vielmal, **vielmals** *adv.* mnogokrat, velíkrat, velíkokrat, dostikrat, večkrat.
vielmalig mnogokratěn, večkratěn.
vielmehr *adv.* marveč, temveč, tem bolj, toliko bolj, toliko več.
vielſagend znamenít, pomenít.
Vielſchreiber *m.* mnogopisěc; (verächtl.) pisún. [ski.
vielſeitig mnogostrán, mnogostrán-
Vielſeitigkeit *f.* mnogostránost.
vielſilbig mnogozložěn.
vieltheilig mnogodelěn. [čěn.
vielvermögend premožěn; premogo-
vielverſprechend obetěn, kazěn.
Vielweiberei *f.* mnogoženstvo. [pa.
vielweniger *adv.* tóliko manj; nikar
vielwiſſend mnogoveděn.
Vielwiſſer *m.* védež, vedoměc, vedovina, mnogoznalěc.
Vielwiſſerei *f.* mnogoznalstvo.
Vielzahl *f.* množnik, množina.
vielzählig množěn.
vier štirje, štiri od. četveri; četvero; (in Zuſammenſetzg.) četvero-; zu —en po štirje; die Vier od. der Vierer četvérica, četvérka, štérka.
vierbeinig ſ. vierfüßig.
vierblätterig četverolíst.
Viereck *n.* četverokótnik.
viereckig četverokotěn.
viererlei četveri. [nat.
vierfach, **vierfältig** četverěn, četvér-
vierflächig četveroplósk.
Vierfüßer *m.* četveronožěc.
vierfüßig četveronòg, četveronožěn.
Viergeſpann *n.* četvér (-i), četvérka.
Vierhänder *pl.* *(zool.)* četveroroke *pl.*
vierhändig četveroròk.
Vierhügelplatte *f.* četverobrdje.
vierhundert štiri sto.
vierhundertmal štiri stókrat.
vierhundertſte štiristóti.
vierkantig četveroròb.
vierköpfig četveroglàv.
Vierling *m.* (mit dreien zugleich geboren) četvérčěk; (ein Ganzes aus vier Einheiten beſtehend) četvrták; (d. vierte Theil eines Ganzen) četrt (-i), četrtina, četrtínka; (der vierte Theil eines öſterreichiſchen Metzens) polóvnik; (zwei ſolche Vierlinge) mérnik.
viermächtig četveromočěn.
viermal štirikrat, štiri pote.
viermalig štirikratěn.
viermonatlich četveroméſečěn.
vierräderig četverokolesěn, na štiri kolésa. [ski.
vierſeitig četverostrán, četverostrán-
vierſilbig četverozložěn.
vierſitzig na štiri sedála, na štiri sedeže.

Vierspanner *m.* četverovpréžnik.
vierspännig četverovpréžen.
vierstimmig četveroglasen.
viertägig četverodnevĕn, štiridánski.
viertausend štiri tisoč od. jézer.
viertausendste štiritísočni.
vierte četrti, četvrti.
Viertel *n.* četrt (-i), četrtína, četrtinka; Mondes— krajĕc.
Viertelbauer *m.* četrtnják.
Viertelbogen *m.* s. Quadrant.
Viertelhube *f.* četrtinsko zemljišče.
Vierteljahr *n.* četrtletje, četrt leta.
vierteljährig četrtletĕn.
Vierteljahrschrift *f.* četrtlétnik.
Viertelkreis *m.* četrtnik.
Viertelstunde *f.* četrt ure.
viertens *adv.* četrtič, v četrto.
vierthalb polčetrti.
viertheilen razčetrtiti.
viertheilig četverodelĕn.
vierwöchentlich četverotédenski, štiritedenski, štirinedeljĕn, na štiri tedne.
vierzehn štirinájst; (Vierzehnzahl) štirinajstíca, štirinajstérka.
vierzehnjährig štirinajstletĕn.
vierzehnte štirinájsti.
Vierzehntel *n.* štirinajstína.
vierzehntens *adv.* štirinájstič.
vierzeilig četverovrstĕn.
Vierzeiten *pl.* kvatre *pl.*
vierzig štirideset.
Vierziger *m.* štiridesetnik, štiridesetletni človek.
vierzigjährig štiridesetletĕn.
vierzigste štirideséti.
Vierzigstel *n.* štiridesetína.
vierzigstens *adv.* štiridesétič.
vierzöllig štiripalčĕn, štiri palce.
Vigilie *f.* nočna straža. [mrtvih.
Vigilien *pl.* bile *pl.*, molitve *(pl.)* po
Vignette *f.* vinjéta, obrazĕk.
Villa *f.* vila, selski dvorĕc.
vinculieren s pridržkom zadólžnico zavezáti (-vézem), vinkulirati. [jati.
vindicieren kaj kot svoje nazaj ter-
Viole *f.* vijóla, vijólica; (Gefäß) posóda, tikĕv.
violett vijóličĕn, vijólast.
Violine *f.* vijolína, gosli *pl.*
Violinspieler *m.* goslar.
Violoncell *n.* vijolončél.

Viper *f.* gad; (Sand—) modras, pódskal; Viper- gádji.
Viperloch *n.* gádina.
Virtuose *m.* glasbeni umetnik, izvrstnik, virtuóz. [tuóznost.
Virtuosität *f.* izvrstnost, izvrščina, vir-
vis-à-vis nasproti, iz očij v oči.
Vision *f.* prikazĕn (-i), prividĕk.
Visier *n.* naličnik; (am Gewehr) múha.
visieren mériti.
Visierer *m.* merĕc, merilĕc.
Visierstab *m.* sodomérka.
Visitation *f.* ogléd. [valĕc.
Visitator *m.* ogléda, oglédnik, ogledo-
Visite *f.* poset, obísk, pohod, obiskovanje.
Visitenkarte *f.* vizítnica, posetnica.
visitieren preglédati, preiskati (preiščem); *impf.* pregledovati, preiskávati.
vista na pokáz; Wechsel à — menica na pokáz. [talĕn.
vital tičóč se življenja (samega), vi-
Vitalempfindung *f.* vitalni občút.
Vitalsinn *m.* živótno čutílo.
Vitriol *m.* u. *n.* galíca, vitrijól.
vitriolartig galičast.
Vitriolerz *n.* galičnják.
vitriolhältig galíčav.
Vitriolöl *n.* hud(íčev)o olje.
Vitriolsäure *f.* galična kislina.
Vitriolwasser *n.* galíčnica.
Vlies *n.* runo.
vlieshaarig runolás.
Vocabel *f.* beséda, slovka.
Vocabularium *n.* s. Wörterbuch.
Vocal *m.* samoglasnik, vokál.
Vocalismus *m.* samoglasna sestáva, vokalízĕm.
vocallos brez samoglásnikov.
Vocalmusik *f.* petje, pevstvo. [kov.
Vocalwechsel *m.* menjava samoglásni-
Vocativ *m.* zválnik, vókativ.
Vogel *m.* ptica, ptič; *dem.* ptičica, ptičĕk, tičĕk, tičica; (Männchen) samĕc; (Weibchen) samíca; Vogel- ptičji.
Vogelbauer *n.* s. Vogelhaus.
Vogelbeerbaum *m.* jerebíka.
Vogeldeuter *m.* ptičegledĕc. [prosó.
Vogeldunst *m.* ptičji svinĕc, svinčéno
Vogelfang *m.* lov (-í), ptičji lov.
Vogelfänger *m.* ptičar.
Vogelflug *m.* ptičji let.

vogelfrei (geächtet) preklícan.

Vogelgarn *n.* mreža.

Vogelgesang *m.* ptičje petje. [gajba.

Vogelhaus *n.* kletka, tičnik, tičnica,

Vogelkoth *m.* ptíčjek.

Vogelleim *m.* ptičji lep od. lím.

Vogelmist *m.* s. Vogelkoth.

Vogelnest *n.* ptičje gnezdo.

Vogelperspective *f.* odzgornja (ptičja) perspektiva od. uóčba.

Vogelpfeife *f.* piskalo.

Vogelscheuche *f.* ptičje strašilo.

Vogelschlag *m.* past (-i), zapádka, žerjál (-i), progla, podpésica.

Vogelschlinge *f.* zádrga, zanka, progla.

Vogelschrot *m.* u. *n.* šibre *pl.*

Vogelsteller *m.* ptičar. [lítěv.

Vogelstrich *m.* ptičji prelét; ptičja se-

Vogt *m.* vojd; (Kloster—) zavétnik; (Statthalter) naméstnik; (Amtmann) uprávnik, oskrbník; (Schloss—) dvorski kastelán.

Vogtei *f.* vojdstvo; zavetništvo; namestništvo; upravništvo, oskrbništvo.

Volk *n.* ljudstvo, ljud; (Nation) národ.

volkarm maloljuděn, brezljuděn.

Völkerbund *m.* zveza národov.

Völkerkunde *f.* (Ethnographie) narodopís, narodopisje; (Ethnologie) narodoznanstvo.

Völkerrecht *n.* mednárodno od. sonárodno pravo.

völkerrechtlich narodopravěn.

völkerreich ljudnat.

Völkerschaft *f.* národ. [rodov.

Völkerwanderung *f.* preseljevanje ná-

volkreich s. völkerreich.

Volks- ljudski, národni.

Volksaufklärung *f.*, Volksbildung *f.* národna omíka.

Volksblatt *n.* list za prosto ljudstvo, ljudski list.

Volkscharakter *m.* národni značáj, národna naráv (-i).

Volksdichter *m.* národni pésnik.

Volksdichtigkeit *f.* gostost ljudske naselítve, ljúdnost.

Volksfest *n.* národna svečánost, ljudska veselíca.

Volksgebrauch *m.* národni običáj, ljudska šega.

Volksgeist *m.* národni duh.

Volksherrschaft *f.* ljudovláda.

Volkskrieg *m.* národna od. črna vojska.

Volksküche *f.* ljudska kuhinja.

Volkslied *n.* národna pesěm (-i).

Volksmann *m.* národov ljúbljeněc.

Volksmärchen *n.* národna pravljica.

volksmäßig ljudski, národěn.

Volksmenge *f.* množtvo ljudstva; ljudstvo.

Volkssage *f.* národna pripovedka.

Volksschätzung *f.*, —zählung *f.* popís ljudstva.

Volksschule *f.* ljudska šola od. učílnica.

Volkssprache *f.* národni jézik.

Volksstamm *m.* pléme (-éna) (narodno).

Volksthum *n.* národnost.

volksthümlich národěn, ljudski.

Volkstracht *f.* národna nóša. [shod.

Volksversammlung *f.* tábor, národni

Volksversammlungsplatz *m.* taboríšče.

Volksvertreter *m.* národov zastópnik.

Volksvertretung *f.* národov zastóp, narodno zastopništvo.

Volkswesen *n.* narodstvo. [stvo.

Volkswirtschaft *f.* národno gospodar-

Volkszahl *f.* s. Volksmenge.

Volkszählung *f.* s. Volksschätzung.

voll poln; (bis oben) kopát; nicht ganz — naván; (vollständig) popóln; cel, věs; aus —em Munde na vsa usta; aus —em Herzen iz vsega srca; — Blüte gibat.

vollauf *adv.* do vrha, do sita, na prebitěk.

vollblütig polnokrvěn, krvnat.

Vollblütigkeit *f.* polnokrvnost.

Vollblutstute *f.* čistokrvna kobila.

vollbringen dovršiti, zvršiti, dokončati, doprinesti (-nesem), dognati (-ženem); *impf.* do-, zvrševati, dokončevati, doprinášati.

Vollbringung *f.* dovršitěv, zvršitěv, dovršba.

vollbrüstig prsat.

vollbürtig pravi, pristnoroděn, polnoroděn; —er Bruder pravi od. pristni brat. [ródnost.

Vollbürtigkeit *f.* polnoródnost, pristno-

vollbusig polnih neder, prsat.

vollenden dokončáti, dovršiti, dodélati, dogotovíti; *impf.* dokončevati, dovrševati, dodelovati, dogotávljati.

vollendet dovršen, dodélan, dogotovljen; *fig.* popóln, dovršen.
vollends *adv.* popolnoma, do cela, do čista, do čistega, do konca, do kraja, dokončno.
Vollendung *f.* dokončanje, dovršitěv; *fig.* popolnost, dovršenost.
Völlerei *f.* samogoltnost, samopášnost, požréšnost.
vollführen izpeljati (-péljem), *impf.* izpeljevati; s. vollbringen.
Vollgehalt *m.* polna plača.
Vollgenuſs *m.* popolni užitěk, popolno uživanje.
Vollgewalt *f.* polna oblast (-i).
vollgiltig polnoveljavěn; doběr in trděn.
Vollgiltigkeit *f.* polnoveljavnost.
vollhaltig obsežěn.
Vollheit *f.* polnost, polnota.
Vollhengst *m.* celák.
völlig *adi.* popóln, poln; *adv.* celo, popólnoma, do čísta, do vrha.
volljährig polnoletěn, doletěn.
Volljährigkeit *f.* polnolétnost.
vollkommen *adi.* sovršen, dovršen, popoln; *adv.* zvrhoma, popólnoma, čisto, do čista.
Vollkommenheit *f.* sovršenost, dovršenost, popolnost.
vollkörnig jeklén, zrnat.
Vollkraft *f.* polna moč (-í).
vollkräftig polnomočěn.
volleibig životěn.
Vollmacht *f.* polna oblast (-i); pooblastilo.
Vollmachtsgeber *m.* pooblastilěc.
Vollmachtsnehmer *m.* pooblaščeněc.
Vollmaß *n.* polna mera.
Vollmond *m.* ščèp, polna luna; učep.
vollständig poln, popoln.
Vollständigkeit *f.* popolnost.
vollstrecken dopolniti, dovršiti, zvršiti, opraviti, izpeljati (-peljem); *impf.* dopolnjevati, do-, zvrševati, izpeljevati.
Vollstrecker *m.* zvrševalěc.
Vollstreckung *f.* dopolnitěv, zvršba.
Vollstreckungsclausel *f.* pristavěk zvršbe.
vollwichtig polnotežěn, dotežěn, tehtěn, poln.
vollzählig polnoštevěn, polnoštevilěn, popoln, cel.
vollziehbar zvršěn, zvršljiv, dopolnjiv.
vollziehen zvršiti, dopolniti, izpeljati (-peljem); *impf.* zvrševati, dopolnjevati.
vollziehend zvrševalěn.
Vollzieher *m.* zvrševalěc.
Vollzug *m.* zvršitěv, zvršba, zvršetěk.
Vollzugsverordnung *f.* zvršitvena naredba.
Vollzugsvorschrift *f.* zvršitveni ukaz.
Volontär *m.* dobrovoljěc.
Volta-Säule *f.* Vóltin steběr.
Voltige *f.* umetni skok.
Voltigeur *m.* umetni skakalěc, voltižér.
voltigieren umetno skakati (skačem).
Volumen *n.* prostornina, telesnina.
Volummeter, Volumenometer *n.* obimomér.
voluminös obimovít, obsežěn.
von *praep.* od; (vom Orte weg) od, raz, s, z; iz; — wegen zaradi, zbog, zavóljo; — dannen od tod; — innen od znotraj; — welcher Zeit an odkléj; — nun an odsléj, od seh dob, od ob. po seh mal; es ist — gestern abends sinóčno je; einer — uns jeden od ob. izmed nas; — Grund aus temeljito; — Herzen gern iz srca rad, prav rad; — neuem iz nova; — rechtswegen po pravu, pravoma, po pravici; — amtswegen uradno, službeno; — schönem Wuchse lepe rasti; blau — Augen modrih očij, modroòk; ein Mann — Verdiensten, — Ehren, — Vermögen, — Stande zaslužen, poštén, premožen, odličen mož; eine Menge — Briefen množina pisem; ein Freund — mir moj prijatelj; — Brot leben ob kruhu živeti; — etw. sprechen o čem govoriti.
vonnöthen *adv.* treba; — haben treba biti (je) komu česa.
vor *praep.* pred; (aus, wegen) od; — der Zeit prevred; — einem Jahre lani, lansko leto; — zwei Jahren predlanskim; das ist mir — allem lieb to mi je nad vse (ljubo); *adv.* prej, pred, popréd.
Vorabend *m.* predvečer; delopúst.
Vorahne *m.* praded.
voralters *adv.* nékdaj.
voran *adv.* spred, sprédaj; (vorwärts) napréj.
vorangehen prednjačiti (komu).

vorangehend naprejšnji.
Voranschlag *m.* próračun; den — entwerfen proračun izdelati. [java.
Voranzeige *f.* naprejšnje oznanilo, pro-
Vorarbeit *f.* osnovno od. pričetno delo, priprema, priredba.
voraus *adv.* spredaj, napréd, popréd; zum — zanaprej, prej.
vorausbedenken popred premisliti, *impf.* — premišljevati.
vorausbestimmen popred odločiti od. ustanoviti; *impf.* popred odločevati od. ustanavljati. [čati.
vorausbezahlen naprej od. popred pla-
Vorausbezahlung *f.* predplata, predplačilo.
vorauseilen naprej hiteti.
voraussagen naprej povédati (-vém), *impf.* naprej pripovédati, prerokovati.
vorausschicken popred od. naprej posláti (póšljem), *impf.* — pošiljati.
voraussetzen vzeti (vzamem), *impf.* vzémati, misliti si, domnévati si, domišljevati si; dies vorausgesetzt če je taka, če bo to.
Voraussetzung *f.* domnéva, pogoj; unter der — pod pridržkom da, s tem pogojem. [vidno.
voraussichtlich *adv.* prevídoma, pred-
vorauszahlen s. vorausbezahlen.
Vorbau *m.* predzidje.
vorbauen predzidati; (verhüten) preubraniti, pred odvrniti; *impf.* preubranjevati, pred odvračati.
Vorbedacht *m.* premíslek; nakana; m. — s premiselkom, navlašč, nalašč, hótoma, hoté; ohne — nehoté, nehótoma.
vorbedächtig premišljen, previděn, oprezěn.
Vorbedeutung *f.* známenje, predznamenje; slútnja.
Vorbedingung *f.* pogoj.
Vorbegriff *m.* prvi pojěm.
Vorbehalt *m.* pridržěk, pridržáj, izvzetěk.
vorbehalten pridržati (-držím) si, izvzeti (-vzamem) si; *impf.* pridrževati si, izvzemati si; izgovoriti si.
vorbehaltlich *adv.* s pridržkom.
vorbei *adv.* mimo; tik; es ist — proč je, po njem je.
vorbeigehen mimo iti (grem).
vorbeisein preteči (-tečem), preiti (-idem), miniti.
vorbereiten pripráviti, priprémiti; *impf.* pripravljati, pripremljati.
Vorbereitung *f.* priprava, pripravljanje, pripréma; Vorbereitungs- pripravljalni.
Vorbereitungsschule *f.* pripravljalna šola, pripravljalnica.
Vorbereitungswissenschaft *f.* pripravljalna veda.
Vorberge *pl.* predgorje; podgorje.
Vorbericht *m.* naprejšnje oznanilo; predgovor.
Vorbescheid *m.* poklíc od. pozív pred gosposko.
vorbescheiden pred gosposko poklicati (-kličem) od. pozvati (-zovem).
vorbeten (naprej) moliti.
Vorbeter *m.* molilěc, predmolilěc.
vorbeugen odvrniti, ubraniti, preubraniti, zabraniti, v okom priti (pridem) čemu, ogniti se čemu; *impf.* odvračati, ubranjevati, ogibati (-gibljem) se.
Vorbild *n.* vzgled, vzor.
vorbildlich vzgleděn, vzorěn.
Vorbildung *f.* prva omika.
Vorbitte *f.* predprošnja, prošnja za —.
vorbitten prosíti za koga.
Vorbote *m.* naznanjevalěc, napovedovalěc, napovednik; (ein lebloser —) napoved (-i), znamenje.
vorbringen izreči (-rečem), razložiti; *impf.* govoríti, razlágati.
Vorburg *f.* predgrádje. [pušč.
Vordach *n.* pristrešěk, pristrešje, na-
vorder prednji, sprednji.
Vorderarm *m.* podlahti *pl.*, predramje.
Vorderbrust *f.* predprsje.
Vorderfuß *m.* prednja noga.
Vordergestell *n.* plužje, plužne *pl.*, plužniki *pl.*, plužna *pl.*
Vorderglied *n.* prednji od. prvi člen; (milit.) prva vrsta.
Vordergliedmaßen *pl.* prednji udje *pl.*
Vordergrund *m.* predje, ospredje, prednja stran (-í).
vorderhand *adv.* za zdaj.
Vorderhand *f.* zapéstje, šaka (serbokr.).
Vorderhaupt *n.* (Scheitel) téme (-ena).
Vorderhaus *n.* sprednja hiša; predurje.
Vordermann *m.* prédnik.

Vordersatz *m.* prorek.
Vorderseite *f.* pročélje, čelo.
Vordersitz *m.* sprednji sedež.
vorderste najprednji.
Vordertheil *n.* sprednĕk; (des Schiffes) kljun.
Vorderzahn *m.* prednják.
vordringen naprej dreti (derem) od. siliti, prodirati, napredovati.
voreilen požuriti se; pohiteti (naprej); (zuvorkommen) prehiteti, pretéči (-tečem); *impf.* prehitevati, pretékati; (sich übereilen) prenagliti se.
voreilig prenagĕl.
Voreiligkeit *f.* prenaglost.
Voreingenommenheit *f.* (vorgefasste Meinung) prevzétost, preusvojeno mnenje.
Voreltern *pl.* praroditelji *pl.*
vorempfinden predčútiti, že pred čutiti.
Vorempfindung *f.* predčútje; s. Ahnung.
vorenthalten pridržati (-držím), zadržati, skrátiti, u-, pritrgati; *impf.* pri-, zadrževati, kratiti, u-, pritrgovati.
Vorerinnerung *f.* napominjanje, napomena.
vorerst *adv.* najpred, najprej, najpreje, najprvo, pred vsem drugim.
vorerwähnt pred imenovan, gori omenjen, napominan.
vorerzählen práviti, pripovédati, pripovedováti.
Vorfahr *m.* prédnik.
vorfahren (im Fahren zuvorkommen) prehitéti, pretéči (-tečem); **der Wagen ist vorgefahren** voz se je pripeljal; **er fuhr vor und die Anderen nach** on se je prvi vozil, a ostali za njim.
Vorfall *m.* slučáj, pripetljej, primerljej, naključba.
vorfallen pasti (padem) pred kaj, naprej pasti; (sich ereignen) prigoditi, pripetiti se, primeriti se, naključiti se; *impf.* pripetovati se, primerjati se, naključati se.
Vorfallenheit *f.* prigóda, zgoda.
Vorfasten- predpóstni.
vorfinden najti (najdem), *impf.* nahajati.
Vorflut *f.* začetĕk plime, prva plima.
vorfordern pozvati (-zovem) od. povabiti pred sé (pred sodišče); *impf.* pozivati, povábljati —.
Vorforderung *f.* poziv, povabilo.
Vorfrage *f.* prvotno od. prvo vprašanje.
vorführen privesti (-vedem), dovesti, pripeljati (-peljem) pred koga; *impf.* pripeljavati.
Vorführung *f.* dovòd, pripeljánje; skazovanje.
Vorführungsbefehl *m.* povelje, da se kdo pri-, dovede od. pripelje.
Vorgang *m.* postopĕk; (Verlauf) tek; (Ereignis) dogodljej, dogodba.
Vorgänger *m.* prédnik, predhodnik, vodnik.
vorgängig prednji, predhodĕn.
vorgeben položiti, dejati (dem u. denem) od. dati (dam) pred koga; *impf.* pokládati, devati (devam u. devljem), dajati (dajem); (vorausgeben) naprej dati; prvi dati; (angeben) trditi; **eine Krankheit —** delati se bolnega, izmisliti si bolezĕn.
Vorgebirge *n.* (Cap) nos, rt.
vorgeblich namišljen.
vorgefasst domišljen, umišljen; **eine —e Meinung** s. Voreingenommenheit.
Vorgefühl *n.* predčútje.
vorgehen naprej iti (idem u. grem); napredovati; (übertreffen) preiti (-idem), pretéči (-tečem), prehiteti, preseči (-sežem); *impf.* pretekati, presegati; (geschehen) zgoditi se, dovršiti se; *impf.* goditi se, vršiti se; (verfahren) postopati.
Vorgehen *n.* počétje; postópanje.
vorgehend prejšnji, predhodĕn.
vorgenannt gori imenovan.
vorgeschichtlich predzgodovinski.
Vorgeschmack *m.* predkus.
Vorgesetzte *m.* predstójnik.
vorgestern *adv.* predvčeraj, pred včerajšnjim, pred včeranjim; **— abends** pred sinočnjim.
Vorgiebel *m.* nastrešĕk, pričelje.
vorgreifen prvi od. poprej seči (sežem), predseči; *impf.* predsezati v —; vplétati se v —, poségati v —, vtikati (-tičem) se, vrivati se v —.
vorhaben na misli od. v mislih iméti (imám), misel koga biti (je), namenjen od. nakanjen biti (sem), misliti, meniti, naklépati, namérjati; (vor sich) pred seboj imeti (imám).
Vorhaben *n.* misĕl (-i), namera, nakana, naklép.

Vorhalle *f.* veža, predddurje.
vorhalten pred koga kaj držati (-ím); (ein Vergehen) očitati, oponašati.
Vorhand *f.* prednja roka; (Vorrang) prednost, prvenstvo; die — haben (im Kartensp.) prvi biti (sem).
vorhanden pričujoč, gotov, pri rókah.
Vorhang *m.* zastor, zavesa, zagrinjalo.
vorhängen zastréti (-strem), zavesiti, obesiti pred kaj; *impf.* zastirati, zavešati, obešati pred kaj. [žabica.
Vorhängschloſs *n.* viseča ključavnica,
Vorhaus *n.* ſ. Vorhalle.
vorher *adv.* pred, popred, prej, poprej, pred tem; kurz — otódi, ravnokar, málo prej.
vorherbestimmen naprej od. popred odločiti, *impf.* — odlóčati.
vorherempfinden že prej občutiti.
vorhergehend prejšnji, predhoděn.
vorherig prejšnji, poprejšnji.
vorherrſchen nadvládati, premagovati; (überwiegen) pretézati; d. Ebene herrſcht vor največ je ravnega svetá.
vorherrſchend pretežěn. [prerokovati.
vorherſagen pred povédati (povém);
Vorherſagung *f.* prerokovanje.
vorherſehen prevideti.
Vorherſehung *f.* previdnost.
vorherverkündigen popred naznaniti, *impf.* — naznánjati.
vorherwiſſen poprej védeti (vem).
vorhin *adv.* ſ. vorher.
vorhinein *adv.* ſ. voraus.
Vorhof *m.* preddvor, pridvor; (im Ohr) pridvorěk, naton.
Vorhölle *f.* predpekěl.
Vorhut *f.* (na)prednja straža.
vorig prejšnji, poprejšnji; —es Jahr lani, lansko leto, preteklo leto.
Vorjahr *n.* lansko od. preteklo leto.
vorjährig lanski.
Vorkammer *f.* des Herzens srčni pridvor, predsrdje.
Vorkauf *m.* prekup.
Vorkäufer *m.* prekupěc.
vorkehren napraviti, pripraviti, potrebno preskrbéti; *impf.* na-, pripravljati, potrebno preskrbljevati.
Vorkehrung *f.* priprava, naredba.
Vorkenntnis *f.* pripravljálno znanje, osnovna vednost.
Vorkirche *f.* lopa.
vorkommen koga prehitéti od. preteči (-tečem); *impf.* prehitati, pretekati; (ſich ereignen) prigoditi se, primeriti se, pripetiti se; *impf.* primerjati se; (ſich vorfinden) nahajati se, biti (sem), bivati, dobiti se, dobivati se.
Vorkommnis *n.* prigoda, prigoděk.
vorladen povabiti, poklicati (-kličem) od. pozvati (-zovem) pred koga; *impf.* povabljati, pozivati. [zivni.
Vorladung *f.* poziv; Vorladungs- po-
Vorlage *f.* predloga; *(chem.)* (Aufſangegefäß) kápalica.
Vorland *n.* (Deichbau) predzemlje.
vorlängſt *adv.* nedavno, pred kratkim.
Vorlaſs *m.* samotòk, samomaščina.
vorlaſſen pred koga pustiti, *impf.* — púščati.
Vorlauf *m.* ſ. Vorlaſs.
vorlaufen koga pretéči (-tečem).
Vorläufer *m.* predhodnik, spredník.
vorläufig predhoděn, predbežěn; sprednji, poprejšnji; (vorbereitend) pripravljalěn; (zeitweilig) začasěn; *adv.* popréd, poprej, začasno, za sedaj.
vorlaut preglasěn; brzorék, prenagěl v govoru, brzoustěn; predrzěn; — ſein segati (komu) v besedo.
Vorleben *n.* dosedanje od. poprejšnje življenje.
Vorlegeblatt *n.* predlóga, vzorěc.
Vorlegelöffel *m.* vélika žlica.
vorlegen predložiti, pred koga položiti; *impf.* predlagati, — polagati; (das Futter —) klasti (kladem), pokládati; eine Frage — vprašanje zastáviti.
Vorleger *m.* predlagalěc, predložitelj.
Vorlegeſchloſs *n.* žabica, viseča ključavnica, lokét.
vorleſen brati (berem) od. čitati komu kaj; pročitati.
Vorleſer *m.* bralěc, čitalěc, čitatelj, predčitatelj.
Vorleſung *f.* branje, čitanje; (Lection) uk, lekcija, predavanje; — halten predavati.
vorletzte predzadnji, predposlednji.
vorleuchten svetiti; mit gutem Beiſpiele — doběr vzgled dajati (dajem), komu v doběr vzgled biti (sem).

vorlieb *adv.* za ljubo.

Vorliebe *f.* posebna ljubezĕn (-i); pristrastje; mit — sich womit beschäftigen posebno rad se s čim pečati.

vorliegen ležati (-ím) od. biti (sem) pred čim.

vorliegend pred (nami) ležéč, pričujoč, navzóč; der —e Fall sedanji od. ta slučaj.

vorlügen komu lagati (lažem); nalagati komu kaj.

vormachen kaj pred čim napraviti, *impf.* — napravljati; zagraditi, zadélati; (als Muster —) komu kaj pokazati (-kažem), pokazati kako se dela; jemd. Possen — šale uganjati s kom; jemd. einen blauen Dunst — slepiti koga s čim, mamiti ga.

Vormagen *m.* prednji želodĕc, želodčič.

vormalig nekdanji, nekdajšnji, poprejšnji, bivši.

vormals *adv.* nekdaj; prej, poprej.

Vormann *m.* prednik.

Vormauer *f.* predzidje.

Vormerkbuch *n.* beležna knjiga; ins — eintragen v beležno knjigo zaznamenati, zapisati (-pišem), zabeležiti; *impf.* — zaznamenávati, zapisávati, zabeleževati.

vormerken zabeležiti, zaznamenati, zapisati (-pišem); *impf.* beležiti, zaznamenavati, zapisavati.

Vormerkung *f.* belėžba, zabeleženje, zaznamenilo, zaznamĕk; Vormerkungs= beležni, zabeležni, zaznámni.

Vormittag *m.* predpoludne (-dneva), dopoludne, dopoldne, dopoldan.

vormittägig pred-, dopoldanji, predpoldnevĕn.

vormittags *adv.* (des Vormittags) dopoldne, predpoldnem.

Vormittagsbrot *n.* predjúžnik, mala júžina, predpóldnica.

Vormittagsgottesdienst *m.* dopoldanja služba božja.

Vormitternacht *f.* predpolnočje.

vormitternächtig podpolnočĕn.

vormitternachts *adv.* pred polnočjo.

Vormund *m.* váruh, skrbnik, jerob; jemanden als — erwählen, — bestellen komu váruha odbrati (-berem), — postáviti.

Vormundschaft *f.* varstvo.

vormundschaftlich várstven.

Vormundschafts= varstveni.

Vormundschaftsangelegenheit *f.* varstvena od. sirotinska zadeva.

Vormundschaftsgelder *pl.* varstveni od. sirotinski denarji.

vorn, vorne *adv.* spred, spredej; von — od spredej, spredej; von — anfangen od kraja začeti (-čnem); von — her že od začetka, že v začetku; nach — zu k prednjemu koncu.

vornächtig sinočĕn.

Vornahme *f.* začetĕk, začetje, oprávа; — einer Prüfung izpitovanje; — einer Untersuchung preiskavanje; — des Zeugenverhöres zaslišavanje prič; s. das Vornehmen.

Vorname *m.* imé (-éna), krstno imé.

vornehm imenitĕn, odličĕn, plemenit, blagorodĕn; gosposki; ein —er Mann imenítnik, plemenitnik; —e Leute velika gospoda *coll.*; — thun imenítiti se, imenitno (moško, gosposko) se nosíti od. držati (-ím); (im üblen Sinne) bahati se, šopiriti se; das Vornehmste dabei ist poglavitna reč pri tem je.

vornehmen začeti (-čnem), opraviti; eine Schürze — predpásati (-pašem) se; eine Untersuchung — preiskati (-iščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati; Zeugen — priče zaslišati (-slišim), *impf.* — zasliševati; (befragen) izprašati, izpitati; *impf.* izpraševati, izpitovati; sich — nameniti se, nakaniti, skleniti.

Vornehmen *n.* namera, nakana, sklep; s. Vornahme.

vornehmlich *adi.* izvrstĕn, osobit; *adv.* osobito, posebno, zlasti.

Vornehmthuerei *f.*, Vornehmthun *n.* bahanje, šopirjenje.

vorneigen (sich) nakloniti (se), pripogniti (se).

Vorplatz *m.* (vor einem Hause) predhišje; prednje mesto.

Vorposten *m.* predstraža, prednja straža.

Vorprüfung *f.* predskušnja.

Vorrang *m.* prednost, predstvo; den — haben prednost imeti (imam) od. prednji biti (sem).

Vorrath *m.* zalóga; (Menge) obilica, [množina.

vorräthig gotov, v zalogi; **das —e Geld** kar je denarja; **alles —e Getreide verkaufen** vse žito, kar ga je, prodati (-dam), vso žitno zalogo prodati; **es ist nichts mehr —** ni nič več, vse je pošlo **od.** poteklo.

Vorrecht *n.* predpravica, prednost.

Vorrede *f.* predgovor.

Vorredner *m.* predgovornik.

Vorreife *f.* preranost.

vorreifen prerano dozoreti, *impf.* — dozorevati.

vorreiten jezditi pred kom; (**ihm im Reiten zuvorkommen**) prejezditi koga.

Vorreiter *m.* predjezdec.

vorrichten pripraviti, napraviti, pristrojiti; *impf.* pri-, napravljati, pristrojevati.

Vorrichtung *f.* priprava, naprava.

vorrücken *intr.* naprej pomakniti se, *impf.* pomikati (-mikam **od.** -mičem) se; napredovati; *tr.* pri-, pomakniti; *impf.* pri-, pomikati; **s. vorwerfen**; **vorgerücktes Alter** visoka starost; **im vorgerückten Alter** na stare dni, v visoki starosti.

vorrufen pred se poklicati (-kličem), pozvati (-zovem); *impf.* pozivati.

Vorrufung *f.* pozív.

vorsagen narekovati.

Vorsatz *m.* sklep, trdna misel (-i); (**böser**) nakana, naklep; (**gramm.** = **Vordersatz**) prorek; **einen — fassen** skleniti, *impf.* sklepati; **seinen — ändern** premisliti se, *impf.* premišljati se; **mit —** nalašč, navlašč.

vorsätzlich *adi.* umišljen, nakanjen, premišljen, s premiselkom; *adv.* hótoma, védoma, nalašč, s premiselkom.

Vorschau *f.* prvi ogled.

vorschauen gledati, štrleti, moleti izpod **od.** iznad česa.

Vorschein *m.*, **zum — kommen** prikazati (-kažem) se, pokazati se, na svetlo **od.** na dan priti (pridem); *impf.* prikazovati se, na svetlo **od.** na dan spraviti, obelodaniti.

vorschieben pred kaj poriniti, *impf.* — porivati; **den Riegel —** zapahniti, z zapahom zapreti (-prem); *impf.* zapahovati, z zapahom zapirati; **d. Stiefel —** poddélati.

vorschießen *intr.* švigniti, šiniti, púhniti; *impf.* švigati (izpod česa); (**von Pflanzen**) pognati (-ženem), *impf.* pogánjati; *tr.* (**Geld —**) založiti koga z denarjem, *impf.* zakladati —.

Vorschlag *m.* predlog, nasvèt; **einen — machen** predlágati, nasvetovati; *(mus.)* prednotka; **s. Verschlag.**

vorschlagen *intr.* (**v. d. Wage**) premahniti; *impf.* premahovati, prevagovati; *tr.* predlagati, nasvetovati.

Vorschmack *m.* duh, dušec, oslast.

vorschreiben predpisati (-pišem), *impf.* predpisovati; zapovedati (-vem), ukazati (-kažem), veleti; *impf.* zapovedovati, ukazovati, velévati; (**im Buche**) zapisati, zaznamovati; *impf.* zapisovati.

vorschreitend postopěn, progresivěn; (**fortschrittlich**) napredujoč, napreděn.

Vorschrift *f.* predpis; (**Gebot**) zapoved (-i), ukaz, povélje.

vorschriftsmäßig po predpisu, po zapovedi, povelju primerěn.

vorschriftswidrig proti predpisu, — zapovedi, ukazu nasprotěn.

Vorschub *m.* speh; (**Unterstützung**) pomoč (-i), pripomoč (-i), podpora; **— leisten** pripomoči (-morem), pomágati, podpirati; (**b. Unterschleif**) potuho dati (dam), *impf.* — dajati (dajem).

vorschuhen poddélati, okápiti, ogláviti, podšiti (-šijem), podstrojiti.

Vorschuhung *f.* oglavje, podšiv.

Vorschule *f.* pripravljalnica, osnovna šola.

Vorschufs *m.* prvi strel; (**Most**) samotòk, samomaščina; (**Vorrath**) zalóga; (**Vorzahlung**) predplača, predujém; **Vorschufs-** založni.

Vorschufscasse *f.* zalóžnica, posojilnica.

Vorschufsgelder *pl.* založni denarji *pl.*

vorschufsweise *adv.* predplačno.

vorschützen v bran držati (držim), braniti se —, zaslánjati se s čim; *fig.* izgovárjati se s čim, izgovore delati.

vorsehen prevideti, preskrbeti, oskrbeti; **sich —** varovati se, paziti; (**mit etwas**) preskrbeti se, privideti se; *impf.* preskrbovati se **od.** preskrbljevati se.

Vorsehung *f.* previdnost.

vorsetzen pred koga postaviti, predpostaviti; *impf.* — postavljati, pred-

postavljati od. predstavljati; sich — skleniti, namériti se, nameniti se.

Vorsetzung *f*. predstava.

Vorsicht *f*. previdnost, opreznost; — Gottes previdnost božja.

vorsichtig previděn, oprezěn.

vorsichtshalber *adv*. iz previdnosti; zaradi večje varnosti.

Vorsichtsmaßregel *f*. oprezna naredba.

Vorsilbe *f*. predpónka; prednji zlog.

vorsingen peti (pojem), predpevati; zapeti komu.

Vorsitz *m*. predsedstvo, prvo mesto; den — führen predsedovati, predsednik biti (sem). [führen.

vorsitzen pred kom sedeti; s. Vorsitz

Vorsitzende *m*. predsednik.

Vorsommer *m*. predpoletje, predletje.

Vorsorge *f*. skrb (-í).

Vorspann *m*. u. *f*. pripréga, prevòj, doprega, sprema; auf — gehen na spremo iti (-idem), *impf*. — hoditi.

vorspannen pripreči (-prežem), *impf*. pripregati, priprezati; s. einspannen.

Vorspannehmer *m*. priprežni najemnik.

Vorspanner *m*. pripréžnik.

Vorspanns= priprežni.

vorspiegeln koga mamiti od. slepiti, z obljubami pitati.

Vorspiel *n*. predigra.

vorspielen zaigrati; (mit einer Flöte) zapiskati; (mit der Violine) zagosti (-godem).

vorsprechen narekovati; (für jmdn.) zagovarjati koga; (sich melden) oglasiti se, zglasiti se.

vorspringen skakati (skačem) pred kom; (vorwärtsspringen) naprej skočiti; *fig*. (vorragen) izpod —, iznad česa moléti od. štrleti; e. —der Winkel napuščen kot.

Vorsprung *m*. napredнji skok, skok naprej; einen — vor jemd. gewinnen prehiteti —, preteči (-tečem) —, preseči (-sežem) koga; (vorspringende Theile) jezik, krmol, krmulja, umol, rilec; (beim Hause) napušč, izstop; — des Bienenstockes jezik, polica; (Vorragung) štrlina; (eines Berges) čelo; (das aus den Garben von selbst ausfallende Getreide) osipěk; *fig*. prednost, predstvo.

Vorstadt *f*. predmestje.

vorstädtisch predmestěn.

Vorstand *m*. predstójnik, glavar, načélnik; (Würde) predstojništvo, glavárstvo.

Vorstandsstellvertreter *m*. predstojnikov od. glavarjev namestnik.

vorstechen večji biti (sem), odlikovati se pred kom; (hervorstechen) v oči biti (bijem), — bosti (bodem).

vorstecken pred kaj vtakniti, *impf*. — vtikati; sich — nakániti, skleniti.

Vorstecknadel *f*. búcika, naprsna igla.

Vorstecknagel *m*. osnik, vojnik, luněk; oplenék; igla, iglica, svornik.

vorstehen predstojnik od. načelnik biti (sem), načelovati.

Vorsteher *m*. s. Vorstand.

Vorsteherin *f*. predstojnica, načelnica, glavarica.

Vorstehhund *m*. ptičar.

Vorstellbarkeit *f*. pomíselnost.

vorstellen pred koga kaj postaviti, *impf*. — postavljati; jmd. etwas — predstaviti komu kaj, predložiti, dejati (denem) kaj pred koga; *impf*. predstavljati, predlagati; pred oči postaviti, predóčiti, opomniti; *impf*. pred oči staviti, predočevati, opominjati; e. Fremden seinen Bekannten — tujca predstaviti svojim znancem; jmd. dem Könige — voditi koga pred kralja; jmd. den Nutzen einer Sache — dokazovati od. razlagati komu korist česa; (repräsentieren) namestovati; (Einwendungen machen) ugovarjati; sich — predstaviti se; (sich denken) pomisliti, *impf*. pomišljati kaj, misliti si, predočevati si kaj; dies stellt sich auf gleiche Weise vor to se jednako kaže; ich stelle mir die Sache so vor to reč si tako mislim; das hätte ich mir nie vorgestellt tega bi si ne bil nikoli mislil od. nadejal; stelle es ihm deutlich vor razločno mu povej.

Vorstellung *f*. predstáva; (Gedanke) misěl (-i), pomisěl (-i), predstava, predóčba; (Theater—) predstava, gledišćna igra; (Erinnerung) spomin.

Vorstellungskraft *f*. pomislivost.

Vorstellungskreis *m*. s. Ideenkreis.

Vorstoß *m*. napustěk.

vorstoßen (vorwärtsstoßen) potisniti, poriniti, naprej pahniti; *impf.* potiskati, porivati; (unvermuthet begegnen) naletéti na koga; (b. d. Schneidern) obrobiti, obšiti (-šijem) s čim (ki ima drugo barvo).

vorstrecken pomoliti, naprej stegniti; *impf.* pomáljati, naprej stezati; (leihen) za nekaj časa posoditi, *impf.* — posójati, — posojevati, založiti koga s čim.

Vorstudium *n.* pripravljalni od. osnovni [uk.

Vortänzer *m.* kolovodja, prvi plesalěc.

Vortheil *m.* prid, korist (-i), hasěn (-i), hasěk; (Gewinn) dobičěk, obrest (-i); — bringen koristiti, hasniti, pridíti, pridovati, ugajati, goditi; auf seinen — sehen vodo obračati na svoj mlin; seinem Feinde d. — abgewinnen od. ablaufen sovražnika prekositi od. prehiteti.

vortheilhaft koristěn, hasnovít, hasniv, prospešěn; — bekannt na dobrem glasu.

vorthun (eine Schürze) predpasati (-pašem), *impf.* predpasovati; d. Riegel — zatakniti, zapahniti; *impf.* zatikati, zapahovati.

Vorthür *f.* vnanje od. prednje duri *pl.*

Vortrab *m.* prednja četa od. straža, predvoj.

Vortrag *m.* govor, besedovanje; ein akademischer — predávanje; einen — halten predávati; einen guten — haben dobro predavati; (im Singen) dobro peti (pojem) od. pevati; (im Lehren) predavanje, učba.

vortragen nesti (nesem), nositi pred kom; einem e. Laterne — svetiti komu; (lehren) učiti, predavati, razlágati, razkládati; (e. Tonstück) izvesti (-vedem), *impf.* izvajati, igrati, gosti (godem), piskati u. s. w. [nost.

Vortragskunst *f.* govorništvo, govor-

vortrefflich izvrstěn, izborěn.

Vortrefflichkeit *f.* izvrstnost, izbornost.

vortreten naprej stopiti; (vor jmd. treten) pred koga stopiti; izmed srede stopiti.

Vortritt *m.* prédnost; sie kamen unter — des Großvaters prišli so z dedom na čelu.

Vortuch *n.* predpás, predpásnik, zastor.

vorüben provéžbati.

vorüber *adv.* mimo.

vorübergehen preiti (-idem), mimo iti; miniti, preteči (-tečem); *impf.* prehajati, mimo hoditi; minjevati.

vorübergehend *adi.* mimogredóč; začasěn; *adv.* mimogredé; začasno.

Vorübung *f.* provežba.

Voruntersuchung *f.* začetna preiskava.

Vorurtheil *n.* predsoděk.

vorurtheilsfrei brez predsodkov.

Vorvater *m.* ded.

vorvorjährig predlánski.

vorvorletzte predpredzadnji.

Vorwahl *f.* prva volitěv.

vorwalten premoči (-morem), *impf.* premagovati, predstvoriti, zvoněc nositi, gospodariti.

Vorwand *m.* pretvéza, izgóvor; unter dem —e izgovarjaje se, z izgovorom; unter dem —e der Freundschaft pod plaščem prijateljstva; einen — nehmen izgovarjati se s čim.

Vorwand *f.* pročélje, prednji zid.

vorwärts *adv.* naprej, dalje.

vorwärtsbringen unapréditi kaj, naprej spraviti.

vorwärtsgehen napredovati.

vorweg *adv.* izpred (koga).

vorwegkaufen prekupiti, *impf.* prekupovati. [pl.

Vorwehen *pl.* popadki *pl.*, predbolesti

vorweinen jokati (jokam od. jočem) pred kom.

vorweisen pokázati (-kažem), *impf.* pokazovati.

Vorweiser *m.* pokazovalěc.

Vorwelt *f.* prasvet, predpotopni svet.

vorweltlich prasvetěn, predpotopěn.

vorwenden s. vorschützen.

vorwerfen vreči (vržem), *impf.* metati (méčem) pred koga; (vorrücken) očitati, oponášati, predbacívati.

Vorwerk *n.* pristava; (mil.) prednja gradba; vnanje ozidje.

vorwiegen pretegovati, premagovati, prevagovati.

Vorwissen *n.* znanje, vednost; ohne mein — brez moje vednosti od. mojega znanja.

Vorwitz *m.* radovednost, sničavost.

vorwitzig radoveděn, sničav.

Vorwort *n.* predgovor; (gramm.) predlog; (Verhältniswort) razmérnik.

Vorwurf *m.* oponòs, ukòr, očitěk; s. a. Gegenstand.

vorwurfsvoll oponosěn.

vorzählen šteti (štejem); prešteti, *impf.* preštevati komu kaj.

Vorzeichen *n.* predznak; znamenje.

vorzeichnen narísati (-rišem) komu kaj; (bestimmen) označiti, naznačiti.

vorzeigen pokazati (-kažem), *impf.* pokazovati.

Vorzeiger *m.* pokazovalěc.

Vorzeit *f.* starodavnost.

vorzeiten *adv.* svoje dni, njega dni, nekdaj. [prerán.

vorzeitig (vor der Zeit) prezgodnji,

vorzeitlich starodavěn.

vorziehen (hervorziehen) izvleči (-vlečem); den Vorhang — zastréti (-trem) z zastorom; (höher schätzen) čemu prednost dati (dam) pred drugim, *impf.* — dajati (dajem); kaj bolj ceniti od. čislati od drugega, kaj nad kaj staviti.

Vorzimmer *n.* prednja soba.

Vorzug *m.* prednost, prvstvo; seine Vorzüge njegove vrline; mit — z odliko, z najboljšim uspehom; — haben prekositi koga, odlikovati se pred drugimi.

vorzüglich *adi.* odličěn, izborěn; poseběn; *adv.* odlično; posebno, sosebno, izvlasti, zlasti.

Vorzüglichkeit *f.* odličnost, izbornost.

Vorzugsclasse *f.* odlični red.

Vorzugsschüler *m.* odličnjak.

vorzugsweise *adv.* posebno, sosebno.

votieren glasovati.

Votierung *f.* glasovanje.

Votiv *n.* obljuba, zaobljuba.

Votivkirche *f.* votivna od. zaobljubna cerkěv.

Votum *n.* glas (-ú).

Vulcan *m.* ognjenik, vulkan.

vulcanisch ognjeniški, ognjebljuvěn, vulkanski.

vulcanisieren vulkanizovati, razpáliti.

Vulgata *f.* od papeža potrjeni prevod sv. pisma, vulgata.

vulgo *adv.* po domače, običnо.

W.

Wabe *f.* sat; *coll.* satovje.

wach buděn, vzbujen, vzdramljen; (wachend) bdeč, čujoč; — sein bdeti, čuti (čujem); — werden buditi se, dramiti se; vzbuditi se, vzdramiti se.

Wach= stražni.

Wachcorps *n.* stražarstvo, stražni zbor.

Wachdienst *m.* straža, stražitěv, straženje.

Wache *f.* straža; — halten na straži biti (sem), stražiti; auf die — ziehen na stražo iti (idem u. grem); —n ausstellen postaviti stražo; — ablösen izmeniti stražo.

wachen bdeti, čuti (čujem), čuvati; (über etwas) bdeti, čuti nad čim, paziti na kaj, kaj na skrbi imeti (imám); die ganze Nacht — vso noč prečuti; s. bewachen.

Wachen *n.* bdenje, čuvanje.

Wachfeuer *n.* stražni ogěnj.

Wachgeld *n.* stražnina.

wachhabend stražěn, na straži.

Wachhaus *n.* stražnica, stražarnica.

Wachholder *m.* brin, brina; in Kärnt. smrlin, smolověc; *coll.* brinje, smolje; Wachholder= brinov, brinjev.

Wachholderbeere *f.* brinovica, brinova jagoda.

Wachholderbranntwein *m.* brinověc, brinjevěc; borovička.

Wachholderdrossel *f.* borovnjak, brinovka, branjug.

Wachmeister *m.* s. Wachtmeister.

Wachparade *f.* ogled straže, stražna parada.

Wachposten *m.* (Person) straža; (Ort) stražišče.

Wachs *n.* vosěk; aus — voščén; mit — überziehen povoščiti; Wachs= voščev, voščén.

Wachsabdruck *m.* voščev odtisk, voščeva tiskanica.

wachsam pazěn, pazljiv, čuvit, skrběn, stražljiv.

Wachsamkeit *f.* pazljivost, čuvitost.

wachsartig vosku podobĕn, voskovit.
Wachsbleiche *f.* voščeno belilo.
Wachsblume *f.* voščeni cvet.
wachsen rasti (rastem u. rasem); dorasti; ein wenig — porasti; zrasti; (auseinander) razrasti; *impf.* razrastati; (sich mehren) množiti se, širiti se; razmnožiti se, razširiti se; gewachsen sein kos od. zagomĕc komu biti (sem).
Wachsen *n.* rast (-i), rastenje.
wachsend rastĕn, rašč, raščav.
wächsern voščen, od voska.
Wachsfabrik *f.* voščarnica. [bakla.
Wachsfackel *f.* voščena plamenica od.
Wachsfarbe *f.* voščena barva. [nica.
Wachskerze *f.* voščena sveča, vošče-
Wachsleinwand *f.* povoščeno platno.
Wachslicht *n.* s. Wachskerze.
Wachspflaume *f.* rumena sliva.
Wachsstock *m.* voščenica, voščev svitĕk.
Wachsthum *n.* rast (-i), rašča, rastilo.
Wachstube *f.* stražarnica.
Wachtel *f.* prepelica; podpodàk, podpodánka, podpodica, podprda; Wachtel= prepeličji.
Wachtelhund *m.* prepeličar. [star.
Wachtelkönig *m.* prdalĕc, kosĕc, hra-
Wachtelschlag *m.* prepelevanje (pet pedí). [let.
Wachtelstrich *m.* prepeličji let od. pre-
Wachtelweizen *m.* *(Melampyrum nemorosum)* višnjavĕc; *(Mel. arvense)* poljski črnivĕc.
Wächter *m.* stražar, stražnik, čuvaj, čuvar, varuh; —in *f.* stražarica, čuvarica, čuvajka.
Wachtmeister *m.* nadstražnik, stražmeštĕr. [šče.
Wachtthurm *m.* stražni stolp, straži-
wackelig majav, gugav, hlipav, tresoč.
Wackelkopf *m.* tresoglavĕc.
wackeln majati se, zibati (-bljem) se, gugati (-gljem) se, hlipati se; (beim Gehen) omahovati, opotekati se.
wacker vrl, jak, korenjaški.
Wade *f.* meča, litka, lidke *pl.*
Wadenbein *n.* piščal (-i).
Wadenmuskel *m.* mečna mišica, riba.
Waffe *f.* orožje; (Vertheidigungsmittel) branilo; Waffen= orožni; vojni, bojni.
Waffenbruder *m.* sobojnik, soborĕc.
Waffenbündnis *n.* vojna zaveza.
Waffendienst *m.* vojaška služba, vojaške vaje *pl.*
waffenfähig sposobĕn za orožje.
Waffengeklirr *n.* rožljanje z orožjem.
Waffengeräth *n.* orožje.
Waffengewalt *f.* bojna od. vojna sila.
Waffenglück *n.* vojna od. bojna sreča.
Waffenkammer *f.* orožnica. [hrup.
Waffenlärm *m.* hrup orožja, orožni
waffenlos brez orožja, brezorožĕn.
Waffenpass *m.* orožni list.
Waffenpatent *n.* orožni patent.
Waffenplatz *m.* bojišče, orožišče.
Waffenrock *m.* vojna suknja.
Waffenruhe *f.* premirje.
Waffenruhm *m.* vojna slava. [orožja.
Waffenschmied *m.* orožar, izdelovalĕc
Waffenstillstand *m.* premirje.
Waffenträger *m.* oproda.
Waffenübung *f.* vojaška vaja.
waffnen orožiti; oborožiti.
Wagamt *n.* vagarnica, mestna vaga.
wägbar vagljiv, tehtljiv. [vaga.
Wage *f.* vaga, tehtnica; (am Wagen)
Wagebalken *m.* prečka, gredelnica.
Wagehals *m.* predrznež, predrzni človek.
Wagemacher *m.* vagar, tehtničar.
Wagen *m.* voz; (Kutsche) kočija; (Leiter—) kola *pl.*; *dem.* vozĕk, vozičĕk; als Sternbild s. Bär.
wagen tvegati, vagati; tvegati se, drzniti se, upati se.
wägen vagati, tehtati; zvagati.
Wagenachse *f.* os (-í), podvoz (-i).
Wagenbaum *m.* svora, sora, razvora.
Wagendeichsel *f.* oje (ojesa), ojnice *pl.*
Wagengeld *n.* voznina.
Wagengeleise *n.* kolovoz, kolovoznik, kolotečina, kolomaja.
Wagenkipfe *f.* ročica.
Wagenleiter *f.* lestvica, lojtra, lojtrnica; (das Paar) lojtre *pl.*
Wagenlenker *m.* voznik, kočijaš.
Wagennagel *m.* osnik, rednik, zaosĕk.
Wagenrad *n.* vozno kolo (-esa).
Wagenremise *f.* klonica, kolnica, kolarnica.
Wagenschere *f.* gredanica, škarnje *pl.*
Wagenschmiere *f.* kolomaz.
Wagensperre *f.* zavóra, zavórnica.
Wagensterze *f.* svornica, repica.

Wagentrain *m.* vozovlak, vozovi *pl.*
Wagestück *n.* vagana reč (-i).
Waggon *m.* vagon, železnocestni voz.
Wagner *m.* kolár; Wagner- kolarski.
Wagnerhandwerk *n.* kolarstvo; — betreiben kolariti.
Wagnerin *f.* kolarica.
Wagnerstuhl *m.* kolovrta.
Wagnis *n.* odvaga, odvažnost, odvažno od. pogumno delo, nevarščina.
wagrecht horicontalĕn, vodoravĕn, ravnotežĕn, neprevesĕn.
Wagschale *f.* važnica.
Wahl *f.* volitĕv, izbor; aus freier — dragovoljno; die — steht ihm frei na voljo mu je; eine — treffen voliti; izvoliti; Wahl- volilni, izborni, volitveni.
Wahlact *m.* volitĕv; (Schriftstück) volitveni spis.
Wahlausschreibung *f.* razpis volitve.
wählbar izvoljiv, kdor more izvoljen biti.
Wählbarkeit *f.* izvoljivost, zmožnost voljen biti (sem).
wahlberechtigt kdor ima pravico voliti, upravičen voliti.
Wahlberechtigte *m.* upravičeni volilĕc.
Wahlbesprechung *f.* dogovor o volitvi.
Wahlbezirk *m.* volitveni okraj.
Wahlbruder *m.* pobratim. [bratstvo.
Wahlbruderschaft *f.* pobratimstvo, po-
Wahlcertificat *n.* volitveno potrdilo.
wählen voliti; izvoliti, izbrati (-berem); *impf.* izbirati.
Wähler *m.* volilĕc; —in *f.* volilka.
Wählerclasse *f.* volilski razred.
wählerisch izbirčĕn, količljiv.
Wählerliste *f.* volilski imenik.
wahlfähig s. wählbar.
Wahlfürst *m.* izborni knez. [vina.
Wahlfürstenthum *n.* izborna kneže-
Wahlgesetz *n.* volilni zakon, volilna postava.
Wahlhandlung *f.* volitĕv, izbiranje.
Wahlkörper *m.* volilni zbor.
Wahlliste *f.* imenik volilcev.
Wahlmann *m.* volilĕc.
Wahlort *m.* volitveni kraj, volišče.
Wahlperiode *f.* volilna doba.
Wahlplatz *m.* bojišče, bojevališče.
Wahlprotokoll *n.* volilni od. volitveni zapisnik.
Wahlrecht *n.* (actives) pravica izbora od. volitve, volilna pravica; (passives) pravica izvoljivosti, pravica izvoljen biti.
Wahlreich *n.* izborna država.
Wahlschwester *f.* posestrima.
Wahlspruch *m.* poslovica, geslo.
Wahlstimme *f.* glas (-ú).
Wahltag *m.* dan volitve, volilni dan (dneva). [litvi.
Wahlumtriebe *pl.* spletke *(pl.)* pri vo-
Wahlurne *f.* volitvena posoda.
Wahlversammlung *f.* volilni zbor, shod volilcev. [nost.
Wahlverwandtschaft *f.* izborna sorod-
Wahlzettel *m.* volitveni list.
Wahlzimmer *n.* volilnica.
Wahn *m.* blodnja, blodna misĕl (-i); dozdevĕk, domišljava.
wähnen meniti, domišljati si, krivo od. napak soditi.
Wahngebilde *n.* blodnotvorje.
Wahnglaube *m.* prazna vera.
Wahnsinn *m.* blodnja, blodnomislije, brezumje; blaznost.
wahnsinnig blodnomiseln, brezumĕn; blazĕn, zmešane pameti.
Wahnsinnige *m.* brezumnik; — *f.* brezumnica. [nenost.
Wahnwitz *m.* prismojenost, prismuk-
wahnwitzig prismojen, prismuknen.
wahr *adi.* prav, resničĕn, istin, istinit; (treu) zvest, verĕn; *adv.* res, zares; für— res da; nicht — kaj ne? ali ne? für — halten verovati, verjeti (verjamem); — sprechen resnico govoriti; so — mir Gott helfe tako mi Bog pomagaj! tako mi Boga!
wahren hraniti, varovati.
währen trpeti, trajati, biti (sem).
während *praep.* za, o, ob; — des Krieges ob vojski; — der Regierung Maria Theresias za Marijo Terezijo; — der Mahlzeit med obedom; *coni.* dokler, med tem ko; *adi.* trpèč, trajajoč, trpežĕn.
wahrhaft prav; (wahr) resničĕn, istin, istinit.
wahrhaftig *adi.* resničĕn, zaresĕn, prav, pravcat; *adv.* resnično, zares, res.
Wahrhaftigkeit *f.* resničnost, istinitost.
Wahrheit *f.* resnica, istina.

Wahrheitsfreund *m.* resnicoljub.
wahrheitsliebend resnicoljubĕn.
Wahrheitssinn *m.* čustvo resnice od. istine.
wahrlich *adv.* resnično, zares, v resnici, po pravici. [pazljiv.
wahrnehmbar zaznatĕn, dočutĕn, za-
wahrnehmen zaznati, *impf.* zaznavati; čutiti; začutiti; (m. den Augen) videti; zagledati, zazreti; (erkennen) spoznati, sprevideti, uvideti, zapaziti.
Wahrnehmung *f.* zazna(va)nje, čutenje, sprevidenje.
Wahrnehmungsvermögen *n.* zaznatnost, dočutnost.
wahrsagen vedeževati, veščevati; vražariti; s. prophezeien.
Wahrsager *m.* vedež, vedeževalĕc, veščĕc, vražar; —in *f.* vedeževalka, vražarica. [valstvo.
Wahrsagerei *f.* vedeževanje, vedeže-
wahrscheinlich *adi.* verjetĕn, verljiv; *adv.* verjetno, brž ko ne, bržda, nemara, menda, bržčas, boje; es ist — podoba je, da —. [ljivost.
Wahrscheinlichkeit *f.* verjetnost, ver-
Wahrscheinlichkeitsrechnung *f.* račun verjetnosti.
Wahrspruch *m.* izrek —, razsod porotnikov.
Wahrung *f.* varstvo, obvarovanje.
Währung *f.* veljava, vrednota, čislo.
Wahrzeichen *n.* znamenje.
Waid *m.* (Färbepflanze) *(Isatis tinctoria)* oblajst; Waid= oblajstov.
Waid= (für Jagd) s. Weid=.
Waise *f.* sirota, sirotica; *m.* sirotĕk, sirotej; — werden osiroteti, stariše izgubiti, osameti; Waisen= sirotinski, sirotinji.
Waisenbuch *n.* sirotinske bukve *pl.*
Waisengeld *n.* sirotinski denarji *pl.*
Waisenhaus *n.* sirotišnica, sirotišče.
Waisenkind *n.* sirota. [ženje.
Waisenvermögen *n.* sirotinsko premo-
Wald *m.* gozd, les, loza; (dichter) hosta, šuma; (Hain) log; (Culturwald) gaj; (Eichen—) dobrava; Wald= gozdni.
Waldamt *n.* gozdni urad.
Waldbereiter *m.* logar, gozdar. [nĕc.
Waldbewohner *m.* pogozdnik, gorja-
Waldbiene *f.* divja bučela.
Waldbirn *f.* drobnica.
Waldblöße *f.* laz.
Waldbrand *m.* gozdni požár.
Waldcultur *f.* gozdarstvo, šumarstv
Walddieb *m.* gozdni tat.
waldein *adv.* v les, v gozd.
Walderbse *f.* grahor.
wälderreich gozdnat, lesnat.
Waldesel *m.* divji osĕl. [kr
Waldfrevel *m.* gozdna škoda, le
Waldfrevler *m.* gozdni tat.
Waldgegend *f.* gozdnata krajina.
Waldgesetz *n.* gozdni zakon, goz postava.
Waldgrund *m.* gozdno zemljišče
Waldhorn *n.* lovski rog.
Waldhuhn *n.* divja kura.
Waldhüter *m.* gozdni čuvaj. [sovr
waldig gozdnat, gozdĕn, lesnat, l
Waldlerche *f.* gozdni škrjanĕc.
Waldmeister *m.* nadlogar; (Pflan prvenĕc, dišeča perla, strašnica.
Waldmensch *m.* divji mož.
Waldnymphe *f.* gozdna vila. [r
Waldrebe *f.* srobot, vezela; *coll*
Waldrecht *n.* gozdna pravica, dr ščina.
Waldschaden *m.* škoda v lesu, goz poškodba.
Waldschlag *m.* drvosèk.
Waldschlucht *f.* s. Schlucht.
Waldschnepfe *f.* kljunač, sloka.
Waldstreu *f.* stelja, stelivo, listje
Waldtaube *f.* divji golob, griv grivar.
Waldteufel *m.* gozdni hudir.
Waldthier *n.* gozdna žival (-i).
Waldung *f.* lesovje, lesovina.
Waldweg *m.* gozdni pot.
Waldwiese *f.* senožet (-i). [st
Waldwirtschaft *f.* gozdarstvo, šum
Waldzins *m.* gozdnina.
Walfisch *m.* kit.
Walfischfang *m.* kitolòv, lov kit
Walfischfänger *m.* kitolovĕc.
Walke *f.* valjalnica, stopa. [te
walken valjati; povaljati; (bei
Walker *m.* valjalĕc.
Walkererde *f.* suknarsko ilo.
Walkmühle *f.* s. Walke.
Wall *m.* okòp, nasìp, zasìp.
Wallach *m.* (Pferd) skopljenĕc

wallen kipeti, vreti, jeriti se; (reisen) romati, potovati.
Waller *m*. (Fahrer) romar, božjepotnik, potnik; —in *f*. romarica, potnica.
Wallfahrt *f*. božja od. romarska pot (-i), romanje.
wallfahrten romati, na božjo pot iti (idem u. grem), na božji poti biti (sem).
Wallfahrtskirche *f*. romarska cerkēv.
Wallfahrtsort *m*. božja pot, mesto božje milosti.
Wallung *f*. valovanje.
Walm *m*. krnica, vrtinēc; (die schiefe Richtung eines Daches an der schmalen Seite) kič, kačka.
Walnuss *f*. laški orēh.
Walrath *m*. kitova (ribja) tolšča od. mast (-í).
Walross *n*. mrož.
Walwurz *f*. gabez, svalnik.
wälsch s. welsch.
walten vladati, gospodovati, oblastovati, upravljati, gospodariti, ravnati (s čim), voditi.
Walter *m*. ravnalēc, gospodar, vladar; s. Sachwalter.
Walze *f*. valj, valjēc, valjar.
walzen valjati; povaljati, zvaljati.
wälzen valiti, valjati, kotati, kotaliti, točiti, takati; (um etwas herum) sukati (sučem); (im Kothe) kalužati; die Schuld auf jmd. — kaj na koga zvrniti, *impf*. — zvračati, koga dolžiti.
Wälzen *n*. valjanje.
walzenförmig valjast.
Walzer *m*. okrogli ples, valčēk.
Walzwerk *n*. valjarna, valjalnica.
Wamme *f*. ožrelje, podgrlje, podvratnik, nadēr.
Wams *n*. podsuknjič, kamižola, zobunēc, jopič.
Wand *f*. stena; s. Seite; spanische — zaslonjalo.
Wandbekleidung *f*. oboj, opona.
Wandel *m*. (Lebenswandel) življenje; vedenje, ravnanje; dejanje, delo; s. Wechsel.
wandelbar spremenljiv, nestalēn, nestanovitēn.
Wandelbarkeit *f*. spremenljivost, nestanovitnost.
Wandelgrund *m*. premenjevalno zemljišče.
wandeln iti (idem u. grem), hoditi, šetati, izprehajati se.
Wandelstern *m*. s. Planet.
Wanderbuch *n*. potna knjižica, potne bukvice *pl*.
Wanderbündel *n*. popotna cula.
Wanderer *m*. popotnik, potnik, popotovalēc; —in *f*. popotnica, popotovalka.
Wanderfalke *m*. sokol selilēc, selilni sokol.
Wandergeselle *m*. sopotnik, popotni tovariš.
wandern potovati, popotovati, hoditi; (siedeln) seliti se; preseliti se.
Wanderratte *f*. siva podgana.
Wanderschaft *f*. potovanje, popotovanje, pot po svetu.
Wandersmann *m*. popotnik, potnik.
Wanderstab *m*. popotna palica, romarska palica.
Wandertaube *f*. golob selilēc, selilni golob.
Wanderung *f*. potovanje, popotovanje, pot po svetu.
Wandervogel *m*. selilna ptica, ptica selilka.
Wanderzeit *f*. čas potovanja.
wandfest k steni pribit.
Wandgemälde *n*. slika na zidu, nazidna slika.
Wandkalender *m*. stenski koledar, viseči koledar.
Wandlaus *f*. stenica.
Wandler *m*. šetalēc.
Wandleuchter *m*. obzidni svečnik.
Wandlung *f*. povzdigovanje; s. Conjugation.
Wandschrank *m*. vzidna omara.
Wanduhr *f*. stenska ura.
Wange *f*. lice; Wangen- licni.
Wangengrübchen *n*. jamica na lici; licna jamica.
Wangenröthe *f*. rdečica.
Wangenscheibe *f*. stranica, postranica.
wankelhaft, —müthig omahljiv, nestanovitēn.
Wankelmuth *m*., —sinn *m*. omahljivost, nestanovitnost.
wanken omahovati; (beim Gehen) opletati, šepati, kinkati; (v. Kräften) pešati.
wankend majav, omahljiv, šepav.

wann *adv.* kedaj, kdaj; *relat.* kadar; dann und — včasi, časi; — immer kadar koli.
Wanne *f.* kad (-í), banja; nične *pl.*
wannen *adv.*, von — odkod, odkoder.
Wanst *m.* trebuh; vamp. [past.
wanstig trebušĕn, trebušnat; vam-
Wanze *f.* stenica; Wanzen= stenični.
Wanzenkraut *n.* steničnik.
wanzig steničav.
Wappen *n.* grb; einen Adler im — führen orla v grbu imeti (imám); Wappen= grbovni.
Wappenamt *n.* grbovni urad.
Wappenbild *n.* podoba v grbu. [nik.
Wappenbuch *n.* knjiga grbov, grbov-
Wappenfeld *n.* polje na grbu.
Wappenkunde *f.* grboslovje, grboznanstvo, heraldika.
Wappenkundige *m.* grboznanĕc.
Wappenschild *m.* ščit z grbom, grbovni ščit. [zĕc.
Wappenschneider *m.* grborez, grbore-
Wappenverleihung *f.* podelitĕv grba.
wappnen orožiti; oborožiti.
Ware *f.* blago, roba, tovor; kurze — drobno blago, drobnina; grüne — zelenjad (-i), zelenjava, zelenina; hölzerne — lesenina, lesovina.
Warenabsatz *m.* razprodaja blaga.
Warenartikel *m.* blago.
Warenausfuhr *f.* izvoz blaga.
Warenbeschau *f.* ogled blaga.
Wareneinfuhr *f.* uvoz blaga.
Warenhalle *f.* dvorana za blago, prodajalnica.
Warenkunde *f.* poznavanje blaga.
Warenlager *n.* zaloga blaga, skladišče blaga.
Warenpreis *m.* cena blaga.
Warentausch *m.* zamenjava blaga.
Warentransport *m.* prevoz blaga.
Warenversendung *f.* razpošiljava blaga.
Warenverzeichnis *n.* popis —, kazalo blaga.
Warenvorrath *m.* zaloga blaga.
Warenzoll *m.* carina, (uvoznina, izvoznina, prevoznina).
warm topĕl, gorĕk; (heiß) vroč, vrel; (lau) mlačĕn, morĕn; *fig.* goreč, iskrén.
Warmbad *n.* toplice *pl.*
Warmbecken *n.* grevnica.
warmblütig tople —, vroče krv, toplokrvĕn.
Wärme *f.* toplota, gorkota; (Hitze) vročina; freie — prosta toplota; *fig.* gorečnost, vnetost.
Wärmeäquator *m.* toplotni polutnik.
Wärmecapacität *f.* navzetnost za toploto.
Wärmeeinheit *f.* toplotna jednica.
Wärmeempfindung *f.* očut toplote.
wärmeerzeugend toplorodĕn.
Wärmeflasche *f.* grevnica.
Wärmegrad *m.* stopnja toplote.
Wärmeleiter *m.* prevodnik toplote.
Wärmeleitung *f.* prevod od. prevajanje toplote. [toplot
Wärmemenge *f.* množina od. količin
Wärmemesser *m.* toplomér.
wärmen greti (grejem), ogrevati; segreti, ogreti; sich — greti se, pregrevati se.
Wärmequelle *f.* izvir toplote. [toplina
Wärmestoff *m.* toplorod, toplotvor.
Wärmestrahl *m.* toplotni trak.
Wärmestrahlung *f.* žarjenje toplote.
Wärmevertheilung *f.* podelba toplote
warnen opomeniti, opomniti, posvariti; *impf.* opominjati; (verweisend) svariti.
warnend opominjalĕn, svarilĕn.
Warner *m.* opominjalĕc, svarilĕc.
Warnung *f.* opomin, opomnitĕv, svaritĕv, svarilo, posvarilo; Warnungs= svarilni.
Warnungszeichen *n.* svarilo.
Warte *f.* stražnica, stražni stolp, ogledovalnica.
Wartegeld *n.* strežnina, čakarina.
warten *intr.* čakati, počakovati; počakati; warte! počakaj! čakaj no! stoj! *tr.* (pflegen) streči (strežem).
Warten *n.* čakanje.
Warteort *m.* čakališče.
Wärter *m.* strežnik, strežaj; strež- —in *f.* strežnica, strežajka.
Wartesaal *m.* čakalnica.
warum *adv.* *(interr.)* zakaj? čemu? *(relat.)* zakar, zaradi česar.
Warze *f.* bradavica; *dem.* bradavičica; (Brustwarze) sesĕk, zizĕk, prsna bradavica; Warzen= bradavični.
warzenförmig bradavičast.

Warzenkraut *n.* bradavičnik.
warzig bradavičĕn, bradavičnat.
was *pron.* kaj? *relat.* kar; (warum) zakaj; — für ein kak, kakov, kakošĕn; — immer kar koli.
Wasch= perilni, umivalni.
Waschbär *m.* jamajski medved.
Waschbecken *n.* umivalnica, medenica.
Waschbleuel *m.* trepka, pralĕc, perača, perilnik.
Waschbrett *n.* žmulja, perilnik.
Wäsche *f.* perilo, robje; pranje.
waschen prati (perem); izprati, oprati; *impf.* izpirati, opirati; (durch Lauge reinigen) žehtati, lužiti; (Hände, Tische 2c.) pomiti (-mijem), omiti, umiti; *impf.* pomivati 2c.; *fig.* ošteti (-štejem), *impf.* oštevati.
Wäscher *m.* perilĕc, peričnik; —in *f.* perica, perilja, pralja.
Wäscherei *f.* pranje; Gold— zlatopralnica.
Waschgold *n.* prano zlato.
Waschkammer *f.* perilnica, pralnica.
Waschkorb *m.* koš —, jerbas za perilo.
Waschkübel *m.* bedĕnj za perilo.
Waschlappen *m.* perilna cunja, capa.
Waschlauge *f.* lug.
Waschmittel *n.* milo.
Waschplatz *m.* perišče, prališče.
Waschschwamm *m.* umivalna goba.
Waschtrog *m.* perilnjak.
Waschung *f.* umivanje, kopanje, pranje.
Waschwasser *n.* umivalica; operina, voda za pranje.
Waschweib *n.* perica.
Waschwerk *n.* perilo; rudopralnica.
Waschzeug *n.* perilo, robje.
Wasen *m.* drn, ruša, rušina; *coll.* drnovje.
Wasenmeister *m.* konjedirĕc (konjederĕc), kožederĕc.
Wasenmeisterordnung *f.* kožedirski ustav.
Wasser *n.* voda; *dem.* vodica; zu — werden zvodeneti; zu — und zu Land po (na) vodi in po (na) suhem; bei — u. Brot ob vodi in kruhu; Quellen— studenčnica; Bach— potočnica; Schnee=wasser snežnica; Regen— deževnica; (zur Bewässerung) tratnica; Trauf— kapnica 2c. mittelst -ica; Wasser= vodni, povodni; (wässerig) vodeni.

Wasserableitung *f.* odvod vode, vodoodvod.
Wasseramsel *f.* povodni kos.
Wasserader *f.* vodna žila.
Wasserarm *m.* rokav, panoga.
wasserarm brezvodĕn, malovodĕn, suhotĕn.
Wasserarmuth *f.* brezvodje, pomanjkanje vode.
Wasserbau *m.* delo na vodi, vodna stavba.
Wasserbaukunst *f.* vodogradstvo.
Wasserbecken *n.* jašĕk, vodnjak.
Wasserbehälter *m.* vodnjak, vodoshramba.
Wasserbeschreibung *f.* vodopis.
Wasserbett *n.* struga, pretoka, korito.
Wasserbildung *f.* vodni nasad.
Wasserblase *f.* vodeni puhor, vodeni mehurĕc.
Wasserbruch *m.* vodni predor.
Wasserbrühe *f.* plodra, požlepica.
Wassercanal *m.* vodotòk.
Wasserdamm *m.* jez.
wasserdicht nepremočĕn, kar vode ne prepušča, nepremočljiv.
Wasserdruck *m.* tlak vode, vodni tisk; (auf Banknoten) vodno znamenje.
Wassereimer *m.* vedro, vedrica, škaf, lodrica, banka.
Wasserfaden *m.* vodna nit (-i).
Wasserfahrt *f.* vožnja po vodi.
Wasserfall *m.* slap, sopôt; skočilo, skočidalo; (klein) skakalĕc.
Wasserfang *m.* vodnjak, zavod.
Wasserfänger *m.* (am Mühlr.) škvarĕc.
Wasserfarbe *f.* vodna barva.
Wasserfass *n.* vedro, škaf.
Wasserflasche *f.* vrč —, steklenica za vodo.
Wasserfläche *f.* vodno površje.
Wasserflut *f.* poplavica, razliv, zatòp; (Überschwemmung) povodĕn (-i), potòp.
Wasserfräulein *n.* povodna deklica.
wasserfrei brezvodĕn.
Wasserfrosch *m.* zelena žaba, rujht.
Wasserfurche *f.* jarĕk, draga, zdražnica.
Wassergalle *f.* zamók, podmók, močál, mokrina; necela mavrica.
Wassergebiet *n.* povodje, porečje, pomorje.
Wassergeflügel *n.* povodne ptice *pl.*
Wassergelte *f.* golida, korĕc, kablica, zajemalčĕk.
Wassergewächs *n.* povodna rastlina.

Wasserglas *n*. kozarěc, čaša, kupica.
Wassergraben *m*. jarěk, draga; rov, roje *f*. *pl*., prekòp.
Wassergrenze *f*. vodna meja.
Wassergrube *f*. rupa, kál, lokěv.
Wasserheilanstalt *f*. vodozdravilnica.
Wasserheilkunde *f*. vodozdravilstvo.
wasserhell vodočist.
Wasserhöhe *f*. visokost vode. [smrk.
Wasserhose *f*. vodena troba, morski
Wasserhuhn *n*. liska.
wässerig vodén; *fig*. slab, medël.
Wasserjungfrau *f*. kačji pastir; gospica.
Wasserkäfer *m*. povodnjak.
Wasserkanne *f*. golida.
Wasserkraft *f*. vodna sila.
Wasserkresse *f*. vodna kreša.
Wasserkunst *f*. vodomèt.
Wasserlache *f*. lokěv, tonja; kaluža.
Wasserlauf *m*. tek vode.
Wasserläufer *m*. drsalěc, mlinar, kosěc.
Wasserleitung *f*. vodovòd; (Kunst) vodovodstvo.
Wasserlinse *f*. okrak, okrijěk.
wasserlos brezvoděn.
Wassermangel *m*. s. Wasserarmut.
Wassermann *m*. povodni mož; *(astr.)* vodolej, vodár.
Wassermasse *f*. vodovje.
Wassermelone *f*. vodena od. grška dinja, lubenica.
Wassermenge *f*. množina vode.
Wassermesser *m*. vodomèr.
Wassermessung *f*. vodomerstvo.
Wassermolch *m*. močerad, pupěk.
Wassermühle *f*. mlin ob vodi.
wässern *tr*. napojiti, *impf*. napajati; (einweichen) namočiti, *impf*. močiti, namakati; *intr*. sline cediti.
Wassernetz *n*. vodno pomrežje.
Wassernixe *f*. povodna vila, povodkinja.
Wassernoth *f*. s. Wassermangel u. Überschwemmung.
Wasserordnung *f*. vodni red.
Wasserotter *f*. belouška, beloušnica.
Wasserpflanze *f*. vodna od. povodna rastlina. [voda.
Wasserprobe *f*. skušnja z vodo, božja
Wasserpunkt *m*. vodišče, dovodje.
wasserrecht vodoraven, horicontalěn.
Wasserrecht *n*. pravica do vode; d. — haben vodo na pravici iméti (imám).

wasserreich vodnat.
Wasserrinne *f*. žleb.
Wassersack *m*. stok.
Wassersäulmaschine *f*. vodni samotlak.
Wasserschaden *m*. ujma po vodi, škoda od vode.
Wasserscheide *f*. razvodje, raztočje.
wasserscheu stekěl.
Wasserscheu *f*. steklina.
Wasserschierling *m*. velika trobelika.
Wasserschlacht *f*. bitka na morji.
Wasserschlange *f*. povodna kača, vodenica, belouška, beloušnica.
Wasserschlauch *m*. meh za vodo.
Wasserschlund *m*. požiralnik, požiralka, zijalka.
Wasserschöpfer *m*. korěc.
Wasserschuss *m*. vodenica. [lja
Wasserschwalbe *f*. bregovnica, bregu-
Wasserschwein *n*. vodni prasěc, tapir.
Wassersperre *f*. oparnost, an — leid*end* oparěn.
Wasserspiegel *m*. vodna gladina, vodno zrcalo.
Wasserspritze *f*. s. Spritze.
Wasserstadt *f*. privodno mesto.
Wasserstand *m*. višina vode.
Wasserstern *m*. žabji las.
Wasserstoff *m*. vodik, vodeněc.
Wasserstrahl *m*. vodeni trak od. curěk
Wasserstrudel *m*. s. Strudel.
Wasserstraße *f*. pot po vodi, vodna pot
Wassersucht *f*. vodenica, vodeničnost.
wassersüchtig vodeničěn.
Wassersuppe *f*. vodena juha.
Wassersystem *n*. vodje. [(-i)
Wasserthier *n*. vodna od. povodna živ
Wassertiefe *f*. globina vode.
Wasserträger *m*. vodonosěc, vodár
Wassertrog *m*. korito. [kaplj
Wassertropfen *m*. kaplja vode, vod
Wassertrunk *m*. požirěk —, napi vode. [pajan
Wässerung *f*. močenje; polivanje;
Wasservogel *m*. povodna ptica. darica.
Wasserwage *f*. vaga vodoravnosti, li
Wasserwechsel *m*. vodna premena.
Wasserwehr *n*. jez, zajezje.
Wasserweihe *f*. posvečevanje —. svečenje vode.
Wasserwerk *n*. vodno delo.

Wasserwirbel *m.* sukalnik, vrtinèc.
Wasserzeichen *n.* vodno znamenje.
Wasserzersetzung *f.* ločba —, raztvorba vode.
Wasserzoll *m.* vodnina.
waten bresti (bredem); (im Schnee) gaziti; (im Kothwasser) čofotati, cokljati, škorlati.
watscheln kobacati, racati.
watschelnass do polti mokĕr, mokĕr kakor miš.
Watte *f.* vata, podmetĕk.
Wattefabrikant *m.* vatar.
wattieren z vato podvleči, *impf.* — podvlačiti, vatirati.
Wau *m.* katančc.
Wauwau *m.* strašilo.
Webe *f.* peča, trobela platna.
weben tkati (tkam, tkèm); natkati, stkati; (v. d. Spinne) presti (predem).
Weben *n.* tkanje.
Weber *m.* tkalĕc; —in *f.* tkalja, tkalica, tkalčica; Weber- tkalski.
Weberdistel *f.* tkalska ščetica.
Weberei *f.* tkalstvo; tkaja, tkanje.
Webereinschlag *m.* utĕk, vôtĕk.
Webergehänge *n.* ničavnice *pl.*
Webergeld *n.* tkalščina.
Weberhandwerk *n.* tkarija, tkalstvo.
Weberkarde *f.* s. Weberdistel.
Weberknecht *m.* suha južina, kosèc.
Weberkunst *f.* tkalstvo.
Weberrolle *f.* škripèc, snovalo.
Weberschemel *m.*, **—tritte** *pl.* podnožnik, stopalnik, podnožnice *pl.*
Weberschiff *n.* snovalnica, čolnák.
Weberspule *f.* cev (-í), cevka.
Weberstrecker *m.* ostna *pl.*, krosna *pl.*, proji *pl.*
Weberstuhl *m.* statve *pl.*
Weberzettel *m.* osnova, snutĕk, osnutĕk.
Wechsel *m.* mena, menitĕv, menjava; premena, premenjava, sprememba, spreminjatĕv; (Tausch) menja, zamenjava; (Jahreszeiten) vrstitĕv; (der Pferde) preprega; (Wechselbrief) menica; gezogener — potegnena menica; ausgestellter — izdana menica; Wechsel- menični; vzajemni.
Wechselabschrift *f.* prepis menice.
Wechselaussteller *m.* izdatelj menice, izdajatelj menice.
Wechselbalg *m.* podvrženčc, podvržĕk, zmenè (-eta), podvrženo dete (-eta).
Wechselbank *f.* menilnica, menična banka.
Wechselbegriff *m.* zamenit —, vzajemĕn pojĕm.
Wechselbeziehung *f.* vzajemna dotika.
Wechselbrief *m.* menica.
wechselfähig zmožĕn od. sposobĕn izdavati menice.
Wechselfieber *n.* prenehovalna mrzlica, trešljika.
Wechselgesang *m.* odpevanje.
Wechselgeschäft *n.* menično opravilo, menični posĕl.
Wechselgespräch *n.* pogovor, pomenĕk, dogovor.
Wechselgrund *m.* spolovinsko zemljišče.
Wechselhandel *m.* kupčija od. trgovina z menicami.
Wechselhaus *n.* menjalnica.
Wechselinhaber *m.* lastnik menice.
Wechselkleid *n.* preobleka.
Wechselkunde *f.* znanstvo meničnih rečij.
wechselkundig izveden od. vešč v menicah.
wechseln *intr.* meniti se, menjati se; vrstiti se, črediti se, izpreminjati se; premeniti se, izpremeniti se; *tr.* (Geld) meniti, menjati, zmenjavati; zmeniti, zmenjati; (ändern) meniti, izpreminjati; premeniti, izpremeniti; (d. Kleid) preobleči se, *impf.* preoblačiti se; (Schuhe) preobuti (-bujem) se, *impf.* preobuvati se; Briefe — dopisovati si; (Pferde) prepreči (-prežem), *impf.* preprezati; Wort — besedovati, pogovarjati se, meniti se; (bei d. Getreidesaat) kolobariti.
wechselnd premenljiv, spremenljiv.
Wechselordnung *f.* menični red.
Wechselpflicht *f.* vzajemna dolžnost.
Wechselrecht *n.* menično pravo, menična pravica.
wechselrechtlich meničnopravĕn.
Wechselschuld *f.* menični dolg.
wechselseitig vzajemĕn, zamenit.
Wechselseitigkeit *f.* vzajemnost.
Wechselstube *f.* menilnica, menjalnica.
Wechselung *f.* menjanje, menjatĕv.
Wechselverkehr *m.* vzajemna kupčija od. trgovina; s. Wechselhandel.

wechselvoll premenljiv.
wechselweise *adv.* vzajemno, vzajmice, po izmeni, premenjevalno; drug drugemu, jeden drugemu, zdaj jeden zdaj drugi.
Wechselwesen *n.* menične zadeve.
Wechselwinkel *m.* izmenični kot.
Wechselwirkung *f.* vzajemodejstvo, vzajemno delovanje.
Wechselwirtschaft *f.* čredilno gospodarstvo, premenjevalno gospodarstvo.
Wechselzahlung *f.* menično plačilo.
Wechsler *m.* menjalěc, menitelj.
wecken buditi, vzbujati, dramiti; vzbuditi, vzdramiti, predramiti.
Wecker *m.* budilěc, buditelj; (Werkzeug) budilo; (Weckruf) dramilo.
Weckuhr *f.* ura z budilom.
Wedel *m.* mahalo, mahalnik, mahalec; Fliegen— muhalnik, muhalnica; (Schweif) rep.
wedeln mahljati, pahljati, migljati.
weder *conj.* ne, ni, niti; — **ich noch** er ne (ni, niti) jaz, ne (ni, niti) on.
weg *adv.* proč, (v, na) stran, spoti, v kraj; in Zusammensetzg. od-, u-, po-; — sein ne biti (nisem) prisotěn, — pričujoč; (zu Ende gehen) poteči, poiti (-idem); (verschwinden) izginiti.
Weg *m.* pot (-a u. -i); (Straße) cesta; (Fußweg) steza; (Bahn) tir, gaz (-i); (Umweg) oviněk; (Mittel) sredstvo, pomoček; **auf trockenem —, nassem —** suhim —, mokrim pôtem; **im —e stehen** na poti biti (sem), napotje delati, nasprotovati; **einen Tag —es** dan hodá; **zu —e bringen** storiti, opraviti, učiniti; **in den — treten** pot komu zastopiti; **aller —e** povsod; **—e haben** ohodke —, pota imeti (imám); **unterwegs** *adv.* med potjo, spotoma, med potom, gredoč, gredé; **im —e Rechtens** po pravdi, s pravdo; **in kurzem —e** na kratko, naravnost; **auf welchem —e** kod; **auf diesem —e** tod. [vati.
wegarbeiten dodelati, *impf.* dodelo-
wegbegeben sich oditi (-idem), *impf.* odhajati.
wegbleiben ne priti (pridem).
Wege- cestni, potni.
Wegebau *m.* naprava potov **od.** cest.
Wegedistel *f.* ošlak.
Wegegeld *n.* cestnina.
Wegelagerer *m.* potni zasednik, zavratni razbojnik.
wegemüde shojen, spehan, upehan.
wegen *praep.* zavolj, zavoljo, zastran, zaradi, radi, zbog, vpričo.
Wegerich *m.* trpotěc, pripotěc, žilnjěk.
Wegescheide *f.* razpotje, razkrižje, križpotje, razcestje. [dati.
wegessen pojesti (-jém), *impf.* pojé-
Wegetritt *m.* truskavěc, muljava.
Wegewarte *f.* *(Cychorium intybus)* potrošnik, divji regrat, ledrik.
Wegezehrung *f.* brašno, popotnica.
wegfahren odpeljati (-peljem) se, *impf.* odpeljevati se.
Wegfahrt *f.* s. Abfahrt.
Wegfall *m.* odpad, odpaděk. [padati.
wegfallen odpasti (-padem), *impf.* od-
wegfangen poloviti, poujeti (-jamem); *impf.* polavljati.
wegfliegen odleteti, odfrčati (-frčim); *impf.* odlétati, odletávati.
wegfließen odteči, *impf.* odtekati.
Wegflug *m.* odlèt.
wegfressen požreti.
wegführen odpeljati (-peljem), odvesti (-vedem); *impf.* odpeljevati.
Weggang *m.* odhòd.
weggeben oddati, *impf.* oddajati.
weggehen oditi (-idem), *impf.* odhajati.
Weggehen *n.* odhòd.
weghauen odsekati, *impf.* odsekavati.
wegjagen odgnati (-ženem), pregnati, odpoditi; *impf.* odganjati.
wegkommen oditi (-idem), *impf.* odhajati.
wegkönnen proč moči (morem), od doma moči.
wegkriechen odlezti, odlaziti.
weglassen od sebe pustiti, spustiti; *impf.* spuščati; (auslassen) izpustiti, *impf.* izpuščati.
weglegen odložiti, na stran **od.** proč položiti, iz rok deti; *impf.* — devati.
Wegmaß *n.* potna mera.
Wegmaut *f.* cestnina.
Wegmauteinnehmer *m.* cestninar.
wegmessen odmeriti, *impf.* odmerjati.
Wegmesser *m.* cestomèr, potomèr.
Wegnahme *f.* odjetje, odvzetje, odvzema.

wegnehmen odvzeti (-vzamem), proč vzeti; *impf.* odvzemati.

wegräumen spraviti izpod nog od. s pota, pospraviti, proč spraviti, odpraviti, odstraniti; *impf.* pospravljati, odpravljati.

Wegräumer *m.* cestar; pospravljalěc.

Wegräumung *f.* odprava; pospravljanje.

Wegreise *f.* odhòd.

wegreißen odtrgati, odlomiti, odčesniti, odčehniti, odkrhniti; *impf.* odtrgovati.

wegrennen oddirjati, dirjati kam odkod.

wegrollen odvaliti, odvaljati, odkotati.

wegrücken *tr.* odmakniti, odriniti; *impf.* odmikati, odrivati; *intr.* odmakniti se.

wegsam prehodĕn, dohodĕn.

wegschaffen odpraviti, odstraniti, spraviti iz —; *impf.* odpravljati.

wegschaufeln odkidati.

Wegscheide *f.* s. Wegescheide.

wegschicken poslati (pošljem) kam, odpraviti; *impf.* pošiljati.

wegschieben odriniti, na stran pomakniti; *impf.* odrivati.

wegschießen odstreliti.

wegschlagen odbiti (-bijem), odtrupiti, odkrhniti; *impf.* odbijati.

wegschleichen izmuzniti se, pete odnesti.

wegschleppen proč vleči, odvleči (kam odkod).

wegschmeißen zavreči (-vržem), zagnati (-ženem), kam zadegati.

wegschneiden odrezati (-režem), *impf.* odrezovati; (mit der Schere) odstriči (-strižem).

wegschütten od-, izliti (-lijem); *impf.* od-, izlivati; (Körner) odsuti (-spem u. -sujem); *impf.* odsipati (-sipljem).

wegschwemmen odplaviti, odplahniti, odnesti; *impf.* odnašati, odplavljati.

wegsetzen proč posaditi od. položiti; *impf.* — posajati.

wegstellen proč postaviti, odstaviti; *impf.* — postavljati, odstavljati.

wegstoßen proč suniti, pahniti od sebe; odriniti; *impf.* proč suvati, pahati, odrivati.

wegthun proč od. od sebe dejati (denem), na stran dejati; *impf.* — devati.

wegtragen odnesti, *impf.* odnašati.

wegtreiben odgnati (-ženem), odpoditi; *impf.* odganjati.

wegtrinken popiti (-pijem), odpiti, izpiti; *impf.* popivati 2c.

Wegwart *m.* s. Wegewarte.

Wegweiser *m.* vodnik, voditelj, kaži pot; —in *f.* vodnica, voditeljica.

wegwerfen zavreči (-vržem), na stran vreči; *impf.* zamétati, zametovati.

weh *adi.* boleč, bolĕn; — thun boleti (prst me boli); bolečine narejati komu; es thut mir — boli me, žal mi je; *interi.* gorje! joj!

Weh *n.* reva, nadloga, gorje (nur im Nom.); (Schmerz) bolečina, bol (-i), bolest (-i); die —en *pl.* porodne bolečine od. težave *pl.*, pobolečki *pl.*, popadki *pl.*

wehen veti (vejem), pihati (pišem), vleči, hlideti; (kalt) briti (brijem); (v. d. Fahne) vihrati.

Wehfrau *f.* babica.

Wehklage *f.* tarnanje, javĕk, jok.

wehklagen tarnati, javkati.

wehleidig mehĕk, preobčutljiv.

Wehmuth *f.* žaloba, užaljenje, užala, otožnost.

wehmüthig žalobĕn, užaljen, prežaljen, otožĕn; mil.

Wehr *f.* bran (-i), bramba, obramba; sich zur — stellen v bran se postaviti, upreti se; *impf.* v bran postavljati se, braniti se, upirati se.

Wehr *n.* jez, zajezje, zagraja, gat.

wehren braniti, ne dopuščati, zabranjevati; zabraniti, ne dopustiti; sich — braniti se.

Wehrgehänge *n.* prepas za orožje.

Wehrgesetz *n.* vojinski zakon.

wehrhaft vojevit, sposobĕn za orožje.

Wehrhaftigkeit *f.* vojevitost, sposobnost za orožje.

Wehrkraft *f.* vojna moč (-i).

wehrlos brez orožja, neoborožèn; brezorožĕn.

Wehrmann *m.* brambovĕc, bojnik.

Wehrpflicht *f.* vojna dolžnost.

Wehrstand *m.* vojaški stan, vojevalstvo.

Weib *n.* ženska; žena; (Eheweib) žena, soproga; (altes) stara žena, ženka, starka, baba.

Weibchen *n.* ženica; (bei Thieren) samica.

Weiber= ženski.

Weiberarbeit *f.* žensko delo.
Weiberbrusthemd *n.* rokavci *pl.*
Weiberfeind *m.* sovražnik ženstva.
weiberhaft babji.
Weibernarr *m.* babjek, babež, ženščak.
Weiberregiment *n.* žensko gospodarstvo.
Weiberrock *m.* ženska suknja; janka, kikla; (weißer —) zobuněc.
Weiberthränen *pl.* ženske solze *pl.*
Weibervolk *n.* ženstvo.
Weiberzopf *m.* pranč (pramenič).
weibisch babji.
weiblich ženski.
Weiblichkeit *f.* ženstvo.
Weibsbild *n.* ženska; (ungeschicktes) donda.
Weibsperson *f.* ženska.
Weibsvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*
weich mehak, meh ěk; (zart) rahěl, voljěn; s. weichlich; — machen mečiti, mehčati, mladiti; omečiti, omehčati; — werden mecati, zmehneti (zmehnejem), omekšati se, omečiti se.
Weichbild *n.* obmestje.
Weiche *f.* mehkota, mehkost, mehkoča, mehkoba; (b. Thieren) lakotnica; (an Eisenbahnen) ogibališče.
weichen *intr.* umakniti se, odjenjati, odstopiti, ogniti (ognem) se, umikati se, ogibati (-gibljem) se, odjenjevati; (v. Preis) padati, jenjevati; *tr.* mečiti, mehčati; (im Wasser) močiti, namakati; namočiti.
Weichflosser *pl.* mehkoplute *pl.*
weichhaarig mehkolás.
Weichheit *f.* mehkota, mehkoba, mehkost.
weichherzig mehkosrčěn, usmiljen.
Weichland *n.* močvir, močarina, ozibi *pl.*
weichlich mehěk, mehkotěn, mehkoběn; židěk; (verzärtelt) mehkužěn, prerahěl.
Weichlichkeit *f.* mehkužnost, mehkota, mehkobnost.
Weichling *m.* mehkužnik; lahkoživěc.
Weichselbaum *m.*, —kirsche *f.* višnja; Weichselbaum- višnjev.
weichselfarben višnjev.
Weichselwasser *n.* višnjevica.
Weichselwein *m.* višnjevěc.
Weichthier *n.* mehkužěc.
Weid- pašni; lovski.

Weide *f.* paša, pašnja, muljava; (Ort) pašnik, spašnik; (für das Auge) paša; (Baum) vrba.
Weidegeld *n.* paševina, pašnina.
Weideland *n.* pašniki *pl.*, pašni svet.
weiden *tr.* pasti (pasem), paševati; (Hirt sein) čredovati, pastirovati; (für Schafe) ovčariti; kozariti, volariti; genug — napasti; *intr.* pasti se, muliti.
Weiden- vrbov; weidenartige Pflanze vrbnica.
Weidenbaum *m.* vrbověc.
Weidengebüsch *n.* vrbovje, vrbina.
Weidenholz *n.* vrbovina.
Weidenkorb *m.* jerbas.
Weidenröschen *n.* vrbověc.
Weideplatz *m.* pašnik, pasišče, paštev (paštena), muljava.
Weiderecht *n.* pašna pravica, pravica do paše.
Weiderich *m.* krvenka, zvinjek, čibrije, vrbověc.
Weideschade *m.* popaša.
Weidezins *m.* pašnina, paševina.
Weidknecht *m.* lovski hlapěc.
Weidling *m.* latvica; medenica.
Weidmann *m.* lověc.
weidmännisch lovski.
Weidwerk *n.* lov, lovstvo.
Weife *f.* motovilo; s. Haspel.
weigern s. verweigern; sich — braniti se, upirati se, ustavljati se, krčiti se, obotavljati se; ukrčiti se.
Weigerung *f.* upor; im —sfalle ko bi se branil od. upiral.
Weihbild *n.* posvečena podoba.
Weihbischof *m.* namestni škof, škofov namestnik.
Weihbrunnen *m.* blagoslovljena voda.
Weihe *f.* posvečenje, posvečevanje, posvetilo; (Eigenschaft) posvečenost; (Weih *m.*) kanja, kanjuh, srakolič, sokolič.
weihen posvetiti, blagosloviti; *impf.* posvečevati, blagoslavljati.
Weiher *m.* ribnik, ribnjak, kal; (Person) posvečevalěc.
Weihkessel *m.* kropilni kamen, kotel z blagoslovljeno vodo, kropilnica.
Weihnachten *pl.* božič, božični prazniki *pl.*
weihnachtlich božični.
Weihnachtsabend *m.* sveti večer, božični večer, badnji večer, badnjak.

Weihnachtsbrot *n.* poprtnik, poprtnjak, božičnik, stalnik.
Weihnachtslied *n.* božična pesĕm (-i), božičnica.
Weihnachtstag *m.* sveti dan (dneva), božični dan.
Weihnachtszeit *f.* božič, božični čas.
Weihrauch *m.* kadilo.
Weihrauchfass *n.* kadilnica.
Weihwasser *n.* blagoslovljena voda.
Weihwedel *m.* škropilo, škropilnik.
weil *coni.* ker, zato ker.
weiland *adi.* rajnik, rajnki, nekdanji, bivši; *adv.* nekdaj.
Weile *f.* doba, čas, rošnja, pomuda.
weilen biti (sem), bivati, baviti se, muditi se.
Weiler *m.* selo, selišče.
Wein *m.* vino; *dem.* vince, vinčice; rother — rdeče vino; saurer — cviček, griževĕc; zavrelica, zavrelka; Wein- vinski.
Weinbau *m.* vinstvo, vinogradarstvo.
Weinbauer *m.* vinogradnik.
Weinbeere *f.* vinska jagoda.
Weinberg *m.* vinska gorica od. gora, vinograd, nograd.
Weinbirn *f.* vinica, vinska hruška, vinogradovka.
weinen jokati (jokam u. jočem), jokati se, plakati, solze točiti od. pretakati; cmeriti se.
Weinen *n.* jok, plač, jokanje.
weinerlich jokav, na jok se držeč, cmerav.
Weinessig *m.* vinski ocĕt od. jesih.
Weinessigfabrik *f.* octarnica.
Weinfass *n.* vinski sod.
Weingarten *m.* vinograd, nograd.
Weingartenbesitzer *m.* vinogradĕc.
Weingartenordnung *f.* vinogradski zakon.
Weingebirge *n.* vinska gorica.
Weingegend *f.* vinski kraj od. predel.
Weingeist *m.* vinski cvet.
Weingeländer *n.* brajda.
Weingesenke *n.* vlačenica, grebenica, grobanica.
Weinglas *n.* kupica, kozarĕc.
Weingrille *f.* čričĕk, črnbel.
Weinhandel *m.* kupčija z vinom, vinotrštvo.
Weinhändler *m.* vinotržĕc.
Weinhefe *f.* vinsko drožje, vinske droži *pl.*
Weinhülse *f.* mehenica, mešina, mešič.
weinig vinski.
Weinkrug *m.* vrč za vino, ročka, kržol.
Weinland *n.* vinska od. vinorodna dežela.
Weinlaub *n.* trtno listje, vinsko perje.
Weinlese *f.* trgatĕv, ber (-i), bratĕv, branje.
Weinleser *m.* trgalĕc, berač.
Weinmesser *m.* vinomèr.
Weinmonat *m.* vinotok.
Weinpfahl *m.* kol.
Weinpresse *f.* vinska stiskalnica, — tlačilnica.
Weinprobe *f.* vinska poskušnja.
Weinranke *f.* rozga.
Weinrebe *f.* vinska trta, loza.
weinreich obilĕn vina, vinorodĕn.
Weinsäure *f.* srešna kislina.
Weinschädling *m.* češmin, češminovĕc.
Weinschank *m.* vinotoč, krčma.
Weinschlauch *m.* vinski meh.
Weinsetzling *m.* s. Weingesenke.
Weinstein *m.* sreš, vinski kamen, birsa.
Weinstock *m.* vinska trta, trs; *coll.* vinsko trsje.
Weintraube *f.* grozd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje.
Weintreber *f.* tropine *pl.*
Weintrinker *m.* vinopivĕc.
Weinwuchs *m.* vinstvo, vinski pridelĕk.
Weinzins *m.* davĕk od vina, vinščina.
weise modĕr, razumĕn, preudarĕn, pametĕn; — werden zmodriti se, umodriti se, spametovati se.
Weise *m.* modrijan, modrec.
Weise *f.* način; (Gewohnheit) navada, šega, običaj; (Redeweise) način; (Arie) napev, viža; auf diese — tako, ovako; auf gleiche — jednako, prav tako, takisto; auf andere — inako, inače, drugače; auf mancherlei — marsikako, mnogotero; auf keine — nikako, po nikakem od. nikakoršnem, v noben kup, po nobeni ceni; in gesetzlicher — po postavi, po zakonu; ungerechter — po krivičnem; heimlicher — skrivaj, skrivši.
Weisel *m.* matica, mačica, kraljica.
weisen kazati (kažem); pokazovati; pokazati.

Weiser *m.* kazalĕc, kažipot; s. Weisel.
weiserlos brez matice.
Weisheit *f.* modrost, izprevidenost, razumnost, preudarnost; (Kenntnis) znanost, učenost; Weisheits- modrostni.
Weisheitslehre *f.* modroslovje, modroznanstvo.
weislich pametĕn, razumĕn.
weiß bel; — machen beliti; pobeliti; sich — machen pravičiti se; opravičiti se.
Weiß *n.* belilo, belo, belina, beljava; (im Ei) beljak; Weiß- belo-, beli.
weissagen prerokovati, prorokovati, veščevati.
Weissager *m.* prorok, prerok, prorokovalĕc, veščĕc, naveščevalĕc; —in *f.* prorokinja, veščica.
Weissagung *f.* prorokovanje.
weißarmig beloramĕn.
weißbacken iz bele moke.
Weißbart *m.* belobradĕc.
weißbärtig belobrád, belobradat.
Weißbinder *m.* bednar, škafar, sodar.
weißblätterig belolist.
Weißblech *n.* kositĕr, bela pločevina.
Weißbuche *f.* gabĕr, gabrovĕc.
Weißbuchenholz *n.* gabrovina.
Weißbuchenwald *m.* gabrovje.
Weißdorn *m.* glog, glogovĕc, beli trn; *coll.* glogovje, gložje.
Weißdornbeere *f.* glogulja, glogova jagoda, gloginja, medvedova hruška.
Weiße *m.* belĕc; — *f.* belina, belota, beloba, beljava; — *n.* (im Auge) belmo; (im Ei) beljak.
weißen beliti; pobeliti.
Weißerle *f.* bela jelša od. olša.
Weißfisch *m.* belica, beljuga, klin.
Weißföhre *f.* bor.
Weißfluss *m.* belotòk.
weißfüßig belonòg. [vina.
weißgar irhast; —es Leder irh, irho-
Weißgerber *m.* irhar.
weißglühend razbeljen.
weißgrau sivkast, sér.
weißhaarig belolás, belolasat.
weißhalsig belovrat.
Weißkalk *m.* belež.
Weißkopf *m.* beloglavĕc, sêrĕc.
weißköpfig beloglav, sér.
Weißleder *n.* irh, irhovina.
weißlich belkast.
Weißling *m.* belin, belinĕc, belĕc.
Weißmehl *n.* bela moka. [nino.
Weißnäherin *f.* šivilja za belo prte-
Weißschwanz *m.* belorepka.
Weißspießglanz *m.* belotĕc.
Weißstein *m.* belak (kamen).
Weißtanne *f.* s. Tanne.
weißwollig belorun.
Weißwurz *f.* šmarnica, bela bramorka.
weißzahnig belozòb.
Weißzeug *n.* prtenina, perilo, platnina.
Weisung *f.* povelje, ukaz, napotĕk.
weit *adi.* daljĕn, dalĕk, oddaljen, odročĕn; (v. Kleid) ohlapĕn, omašĕn, oplavĕn, preširok; (geräumig) prostorĕn, prostran, širok, obširĕn, širĕn; (vom Haarkamm) redĕk, redkozòb; *adv.* daleč, daleko; (viel) mnogo, veliko; in so — toliko; bei —em nicht nikakor ne, kratko in malo ne.
weitästig vejnat, širokovejĕn.
weitaus *adv.* mnogo, nad vse.
weitberühmt daleko slovèč.
Weite *f.* dalja, daljava, daljina; (v. Raume) prostranost, prostranstvo, prostornost; das — suchen uteči, šila in kopita pobrati (-berem).
weiten sich širiti se; raztezati se, zevati, daljšati se; razprostraniti se; razširiti se, raztegniti se.
weiter *adi.* dalji, nadaljšnji, nadaljnji; *adv.* dalje, delj, dlje; und so — in tako dalje od. naprej; — befördern odpraviti, *impf.* odpravljati, dalje pošiljati.
weiters *adv.*, ohne — vsekako, koj, precej, zdajci, brez obotavljanja.
Weiterung *f.* nadaljšnica, nasledĕk.
weitgreifend razsežĕn.
weither *adv.* od daleč.
weithin *adv.* daleč, daleč tje.
weitläufig obširĕn, razširĕn, raztezĕn, prostorĕn; (eingehend) natančĕn, določĕn; (v. Schreiben) raztezĕn, obširĕn.
Weitläufigkeit *f.* razteznost, obširnost, natančnost.
weitschichtig daljĕn.
weitschweifig obširĕn, raztezĕn. [nost.
Weitschweifigkeit *f.* obširnost, raztez-
weitsehend dalekovidĕn, daljnovidĕn.
weittragend daljnonosĕn.
Weitung *f.* širina, prostranstvo.

Weizen *m.* pšenica; (rauher —) resnica, resulja, osinka, kosmatica; (glatter —) golica; (türkischer —) turšica, koruza, debelača, sirěk; Weizen= pšenični.
Weizenacker *m.*, —feld *n.* pšeničišče, pšenična njiva.
Weizenboden *m.* tla za pšenico.
Weizenbrot *n.* pšenični kruh, pšeničjak, beli kruh, pogača.
Weizenmehl *n.* pšenična moka.
Weizenstroh *n.* pšenična slama, pšeničnica.
welcher *pron. relat.* kateri, kteri, ki, koji; *pron. interr.* kateri, kteri; welch ein kak, kakov, kakošěn; um — Zeit obkorej; — immer kteri koli, kdor koli.
welcherlei kakov, kakošěn, kakšěn; *relat.* kakoršěn.
welk vel, veděl, suh, usehěl, usahěl.
welken veniti, vedniti, sušiti se; zveniti, poveniti, posušiti se.
Wellbank *f.* blazina.
Wellbaum *m.* vratilo, vreteno.
Welle *f.* val; vratilo; —n schlagen valiti, valove delati od. gnati (ženem).
Wellenberg *m.* valovni vrh, vrh vala.
Wellenbewegung *f.* valovanje.
wellenförmig valovit, valast.
Wellenlehre *f.* nauk o valovih.
Wellenlinie *f.* črta valovita, valjavica.
Wellenmeer *n.* valovito morje.
Wellenschlag *m.* valovitěv.
Wellenthal *n.* valovni dol.
Wellentritt *m.* podnožnik.
Wellrad *n.* kolo na vretenu od. vratilu.
Wels *m.* som; Wels= somov.
welsch laški, vlaški, italijanski; —e Nuß laški orěh; —e Sprache laščina.
Welschland *n.* laška dežela.
Welsfleisch *n.* somovina.
Welt *f.* svet; (Erde) zemlja; (Leute) svet, ljudje; die schöne — lepi spol; der ganzen christlichen — po vsem krščanem svetu; Welt= svetovni, svetni, posvetni.
Weltachse *f.* os (-í) sveta.
Weltall *n.* vesmir, vesvoljni od. vesoljni svet, sosvetje, vesmirni svet.
Weltanschauung *f.* nazor o svetu.
Weltära *f.* leta od stvarjenja sveta.
Weltausstellung *f.* svetovna razstava.
Weltbeherrscher *m.* svetovlad.
weltbekannt znan po vsem svetu.
weltberühmt preslavěn, svetoslavěn.
Weltbezwinger *m.* vsedobitnik, premagalěc (obvladalěc) vsega sveta.
Weltbürger *m.* svetovlján.
Weltehre *f.* posvetna čast (-í).
Welterschaffer *m.* stvarnik svetá.
Weltgebäude *n.* svet, vesmir.
Weltgegend *f.* stran (-í) svetá.
Weltgeistliche *m.* posvetni duhovnik.
Weltgeistlichkeit *f.* posvetna duhovščina.
Weltgeräusch *n.* posvetni hrup.
Weltgericht *n.* vesoljna sodba; sodni dan.
Weltgeschichte *f.* občna zgodovina, povestnica sveta.
weltgeschichtlich zgodovinski, povestni.
Weltgürtel *m.* zemeljski pas; s. Zone.
Welthandel *m.* mednarodna kupčija, svetovna trgovina.
Weltherrschaft *f.* svetovlada, gospodovanje vsemu svetu, svetovna oblast (-i).
Weltkarte *f.* svetovíd.
Weltkind *n.* posvetnež, svetovnik.
Weltkreis *m.* zemski krog, vesoljni svet.
Weltlauf *m.* tek sveta.
weltlich svetověn; posvetěn, svetěn.
Weltmann *m.* posvetnež, posvetni modrijan.
Weltmeer *n.* ocean, vesoljno morje, obzemeljsko morje.
Weltordnung *f.* uredba sveta, svetovna uredba.
Weltpol *m.* svetovni tečáj.
Weltpriester *m.* s. Weltgeistliche.
Weltraum *m.* vsemirje, svetovno prostranstvo, svetovni prostor.
Weltreich *n.* svetovna država.
Weltreise *f.* potovanje okoli sveta.
Weltschau *f.* svetozór.
Weltschmerz *m.* svetožalje.
Weltstellung *f.* stanje od. mesto v svetu.
Weltstürmer *m.* svetoborěc.
Weltsystem *n.* osvetje, svetovje.
Welttheil *m.* del sveta.
Weltton *m.* posvetna od. gospodska šega.
Weltumsegelung *f.* oplovljenje sveta.
Weltuntergang *m.* koněc od. razpad sveta.
Weltweise *m.* modrijan.

Weltweisheit *f.* posvetna modrost, posvetno modrijanstvo.
Weltwunder *n.* čudež celega sveta, svetovni čudež.
Wende *m.* Slovenĕc.
Wende *f.* obrat, okret.
Wendehals *m.* vrtoglavka, vijeglavka.
Wendekreis *m.* povratnik (rakov, kozorožčev).
Wendeltreppe *f.* polžaste stopnice *pl.*
wenden obrniti, *impf.* obračati; (lenken) ravnati, obračati; sich — obračati se, sukati (sučem) se; obrniti se, zasukniti se, zasukati se, kreniti; (vom Wetter) sprevreči (-vržem) se, spreobrniti se, spremeniti se; *impf.* sprevračati se; an jemanden — obrniti se, priteči, zateči se.
Wendepflug *m.* ralo.
Wendepunkt *m. hist.* prekret; *astr.* obratišče.
Wender *m.* ražĕnj.
Wendung *f.* obrat, obrnitĕv, okret; obračilo; (Änderung) sprememba, premena; eine — nach links machen na levo kreniti, — obrniti se.
wenig *num. ind.* malo, troha, trošica, betva, mrva; mal, majhĕn; malokdo, malokteri; — Zeit malo časa; in —en Tagen čez malo dnij od. v malo dneh; mit —en Worten z malo besedami; von — leben ob malem živeti od. se živiti; ein — nekaj, malo; so — als tako malo kakor; —er manj, menj; nicht —er ne manj; je —er desto kolikor manj, toliko; nichts desto —er pri vsem tem, vendar le.
Wenigkeit *f.* malenkost, malota, majhenost, malica, troha, betva.
wenigstens *adv.* vsaj, najmanj, končema, barem.
wenn *coni.* ako, če, ko, da; (wann) ko, kadar; als — kakor bi; — auch dasi, dasi tudi, če prav, če ravno, ako tudi, če tudi, makar, akoprem, premda; — doch da bi le, če bi le, da bi vsaj.
wer *pron.* kdo; *(relat.)* kdor; — immer kdor koli.
Werbebezirk *m.* naborni okraj.
Werbebezirkscommando *n.* poveljstvo nabornega okraja. [cĕv.
Werbeliste *f.* imenik vojaških novin-
werben (Mädchen) snubiti, v snuboke iti (idem u. grem), prositi; zasnubiti; (Soldaten) vojake nabirati, novačiti, v vojake jemati (-ljem); vzeti (vzamem).
Werbeofficier *m.* naborni častnik.
Werbeplatz *m.* naborni kraj, nabirališče.
Werber *m.* snubač, snubĕc, snubok; (milit.) nabiralĕc.
Werbung *f.* snubitĕv, snubljenje; (mil.) vojaški nabor.
werden postati (-stanem), *impf.* postajati, prihajati; (anfangen) začeti (-čnem) se, *impf.* začenjati se; übel — težko prihajati; besser — boljšati se; poboljšati se; arm — ubožati, obubožati; licht — daniti se, svetliti se; razdaniti se 2c.
Werder *m.* nasíp, zasíp, namet; sipina; otočĕk.
werfen *tr.* vreči (vržem), zalučiti, zadegati, zakrepeliti; *impf.* metati (mečem), lučati; (zu Boden) treščiti, telebiti; (Mist) kidati; pokidati; (Schneeballen) kepati se; *intr.* (von Thieren) storiti, vreči (vržem), omladiti se, skotiti; oteliti se, okoziti se, ojagniti se, oprasiti se 2c.; sich — in ein anderes Kleid preobleči se, *impf.* preoblačiti se; (v. Holz) vežiti se, zvijati se; zvežiti se, vreči se, zviti se.
Werfer *m.* metalĕc, lučalĕc. [nica.
Werfte *f.* ladjarnica, korabnica, brodar-
Werg *n.* tulje *pl.*, tuljava, ogreb, otre *pl.*, potirki *pl.*, zadnje predivo.
Werggarn *n.* hodna od. hodnična preja.
Wergleinwand *f.* hodnik, hodnično platno.
Werk *n.* delo; dejanje, čin; izdelĕk, rokotvor; (Buch) spis, knjiga; (Bergwerk) rudnik; (Wall) okop, nasíp; die Hand ans — legen dela se lotiti od. poprijeti (-primem).
Werkbiene *f.* delavna bučela, delavka.
Werkbrett *n.* dilja, deska.
Werkeldreher *m.* pocestni orglar.
Werkführer *m.* delovodja, poslovodja.
Werkgeräth *n.* s. Werkzeug.
Werkholz *n.* les za razne izdelke.
Werkleute *pl.* delavci *pl.*, težaki *pl.*
werklos brezdelĕn, nedelavĕn.
Werkmeister *m.* s. Werkführer.

Werkstätte *f.* delavnica; (d. Schmiedes) kovačnica; (des Schneiders) šivarnica; (des Wagners) kolarnica 2c.
Werktag *m.* delavnik, vsednji dan.
Werktagskleidung *f.* vsednja obleka.
werkthätig delavěn, delotvorěn.
Werkthätigkeit *f.* delavnost, delotvornost.
Werkverständige *m.* izvedeněc, veščak.
Werkzeug *n.* orodje; priprava; *fig.* sredstvo.
Wermut *m.* *(Artemisia Absynthium)* pelin; Wermut- pelinov.
wermutbitter greněk kakor pelin.
Wermuttrank *m.*, —wein *m.* pelinověc, pelinkověc.
Werre *f.* bramor; podjed.
Werste *f.* vrsta.
wert vreděn; (theuer) drag, ljub; (geschätzt) čislan, cenjen; — sein veljati, vreděn biti (sem), za kaj biti.
Wert *m.* vrednost, vrednota, veljava; (Preis) cena, kup; (Nutzen) prid, korist (-i); eine Sache von — draga reč; ist nicht ohne — ni brez cene od. brez prida; hoher — visoka cena; auf etw. — legen čislati od. ceniti kaj.
wertarm malovreděn, brez posebnega prida.
Werthaltung *f.* čislanje.
wertlos brez cene, brezcén, ničev.
Wertlosigkeit *f.* brezcenost.
Wertmaßstab *m.* merilo vrednosti.
Wertmesser *m.* cenomer.
Wertpapiere *pl.* vrednostni papirji *pl.*
wertschätzen čislati, v čislih imeti (imam), ceniti, spoštovati.
Wertschätzung *f.* čislanje, spoštovanje.
Wertstempel *m.* vrednostni kolěk.
wertvoll dragocén.
Wertzunahme *f.* rast (-i) vrednosti.
Werwolf *m.* volkodlak.
Wesen *n.* bitje; bitnost, bistvo; (d. Betragen) nrav (-i); vedenje, obnašanje; (Kriegswesen) vojaštvo; (Schulwesen) šolstvo.
Wesenheit *f.* bitnost, bistvo, bistvenost.
wesentlich bitěn, bistven, glavěn.
Wesentliche *n.* bistvo, jedro.
Wespe *f.* osa, osiněc; Wespen- osji, osinji.
Wespennest *n.* osinjek, osir.
Wespenstich *m.* osji pik.
West *m.* (Wind) zahodni vetěr, zahodnik, zapadnjak, krivěc, podsolněnik; West- zahodni, zapadni.
Westcontinent *m.* zahodna celina.
Weste *f.* oprsnik, telovnik, brezrokavnjak.
Westen *m.* zahod, zapad; večer.
Westküste *f.* zahodni breg, zahodno obrežje.
Westland *n.* zahodne dežele *pl.*, zahodna zemlja, zahodni svet.
westlich zahoděn, zapaděn, večerěn.
Westpunkt *m.* zapadišče, zahodišče.
Westseite *f.* zahodna stran (-í).
westwärts *adv.* proti zahodu, — zapadu od. večeru.
Westwelt *f.* zahodni svet.
Westwind *m.* s. West.
Wette *f.* stava, vadlja; obklada (serb.); eine — eingehen staviti; es gilt eine — stavim; um die — streiten izkušati se.
Wetteifer *m.* tekma.
wetteifern tekmovati, kosati se, izkušati se.
wetten staviti, vadljati.
Wetter *n.* vreme (-ena), povetrije; schlagendes — sapa treskava; schönes — lepo vreme; schlechtes — slabo od. grdo vreme: (Überlauf) pojelica, pojavica; (Gewitter) nevihta, hudo vreme, neura; (Donnerwetter) grmenje, grom; es wird schönes — vedri se, vremeni se, jasni se.
Wetterableiter *m.* strelovòd.
Wetteranzeiger *m.* vremenokàz.
Wetterbach *m.* hudournik.
Wetterdach *n.* pristreše̋k, nadstreše̋k.
Wetterfahne *f.* veternica; petelin (na strehi).
Wettergewölk *n.* hudourni oblak.
Wetterglas *n.* vremenik.
Wetterkunde *f.* vremenoznanstvo.
wetterlaunisch nestanovitěn.
Wetterläuten *n.* zvonjenje hudi uri.
Wetterleuchten *n.* bliskavica, zarnice *pl.*, drnice *pl.*
wetterleuchten bliskati se; zarnice od. drnice igrajo.
Wetterloch *n.* preduh.
wettern grméti, treskati, vihariti; *fig.* razsajati, razbijati, razgrajati.

Wetterprophet *m.* vremenski prorok.
Wetterschaden *m.* škoda po hudem vremenu, ujma.
Wetterschlag *m.* toča, pobitje.
Wetterstrahl *m.* strela.
Wettertanne *f.* vedrenica.
wetterwendisch nestanovitěn.
Wetterwolke *f.* hudourni oblak.
Wetterzeiger *m.* vremenik.
Wettgeld *n.* stava.
Wettgesang *m.* nadpevanje.
Wettkampf *m.* tekmovalni boj, poskusni bor.
Wettkämpfer *m.* borilěc, tekměc.
Wettlauf *m.* tek za stavo, pretekanje.
wettlaufen za stavo teči.
Wettläufer *m.* tekalěc za stavo.
Wettrennen *n.* dir, dirka.
Wettstreit *m.* tekma.
wetzen brusiti; nabrusiti; (reiben) drgati, drgniti; die Zunge — jezikovati, jezikljati, jezik brusiti.
Wetzer *m.* brusěc, brusilěc.
Wetzkiste *f.* vodir, oselnik, šapun.
Wetzschiefer *m.* brusnik.
Wetzstein *m.* brus; osla.
Wichse *f.* voščilo; črnilo za črevlje.
wichsen voščiti, svetliti, mazati (mažem); povoščiti, namazati (da se sveti).
Wichsleinwand *f.* povoščeno platno.
Wicht *m.* malovrednež; armer — siromak, ubožěc; smotlaka. [škrat.
Wichtelmännchen *n.* malič, skrkljič,
wichtig važěn, znamenit(ěn); imenitěn; tehtovit; —e Sache velika reč; — thun šopiriti se, košatiti se, šćeperiti se.
Wichtigkeit *f.* važnost, znamenitost, tehtnost, imenitnost; Sache von — važna reč (-í).
Wichtigthuerei *f.* šopirnost.
Wicke *f.* grašica, grahorica.
Wickel *m.* svalěk, povitěk, svitěk.
Wickelband *n.* povoj; plenica, pelenica.
Wickelkind *n.* pelenčěk, dete v povoji.
wickeln viti (vijem), motati, zavijati; zaviti, zamotati; (um etwas) oviti, *impf.* ovijati; (zusammen—) zviti, *impf.* zvijati.
Wickelschnur *f.* povoj.
Wickenacker *m.* grahorišče.
Wickler *m.* zavijač.
Widder *m.* ověn; mrkač; (Ziegenbock) kozěl, trkač, praz; Widder= ovnov.
wider *praep.* zoper, proti, nasproti; (in Zusammensetzg.) pre-, proti.
Widerdruck *m.* protitlak, odbòj, odpòr.
widereinander *adv.* jeděn proti drugemu, drug zoper drugega.
widerfahren dogoditi se, prigoditi se, primeriti se, pripetiti se, naključiti se; *impf.* primerjati se, goditi se; — lassen skazati (-kažem), storiti; *impf.* skazovati.
Widerhaken *m.* (an der Angel) zalast (-í), zazoběk; kljuka.
Widerklage *f.* nasprotna tožba.
Widerkläger *m.* nasprotni tožnik.
Widerlage *f.* opora.
widerlegen opovreči (-vržem), ovreči, izpodbiti (-bijem), spodbiti; *impf.* izpodbijati.
Widerlegung *f.* opovržba, ovrg, ovržba.
widerlich zopern; neugoděn, neprijetěn, netečěn.
Widerlichkeit *f.* zopernost.
widern mrzi od. studi se mi.
widernatürlich protinaravěn.
Widerpart *m.* nasprotnik, zopernik, protivnik. [távati.
widerrathen odsvetovati, *impf.* odsve-
widerrechtlich brezpravěn, pravici nasprotěn.
Widerrechtlichkeit *f.* brezpravnost.
Widerrede *f.* ugovor; upor.
widerreden ugovarjati; jezikovati; gobezdati.
Widerrist *m.* vihěr.
Widerruf *m.* oporek, preklic.
widerrufen oporeči, preklicati (-kličem); *impf.* oporekati, preklicevati.
widerruflich oporečěn; preklicljiv.
Widerrufsurkunde *f.* preklicevalna listina.
Widersacher *m.* s. Widerpart.
Widerschein *m.* odsev, odsvit, odsij, odsevanje.
widerscheinen odsevati, odsvitati, svetlobo odbijati.
widersetzen sich ustaviti se, upreti se, postaviti se, protiviti se, zoperstaviti se; *impf.* ustavljati se, upirati se, nasprotovati, postavljati se, zoperstavljati se.

widersetzlich uporěn, protivěn, narotljiv.
Widersetzlichkeit *f.* uporstvo, upornost, otivnost, nasprotljivost.
Widersinn *m.* nasprotni pomen; nemost, nespamet (-i).
widersinnig razumu protivěn od. na-otěn, brezuměn, nespametěn.
widerspenstig uporěn; trmoglav.
Widerspenstige *m.* upornik, trmoglavěc.
Widerspenstigkeit *f.* upornost, trmovost, nepokornost.
Widerspiel *n.* nasprotje.
widersprechen ugovarjati, oporekati; rati se; pobijati, podirati; oporeči, eti se, pobiti, podreti; (leugnen) tajiti.
widersprechend protislověn, prekověn; nasprotěn, navzkrižěn.
Widerspruch *m.* ugovor, protislovje, koslovje.
Widerspruchsgeist *m.* nasprotljivost.
Widerstand *m.* upor, odpor, odboj; — ten upirati se, protiviti se, v bran viti se.
Widerstandsfähigkeit *f.* odpornost.
Widerstandskraft *f.* odporna sila, odljivost.
widerstehen upreti se, ustaviti se; *pf.* upirati se, ustavljati se, protise; (v. Speisen) upirati se, preati, studiti se, mrzeti; upreti se, studiti se.
widerstreben upirati se, nasprotovati, niti se, protiviti se, prečiti se.
Widerstreit *m.* odpor, upor, opreka, protje.
widerstreiten upirati se, v opreki od. oru biti (sem), nasprotovati, ne nati se, o čim navzkriž biti.
widerstreitend nasprotěn, protivěn, zkrižěn.
widerwärtig zopern, ostuděn, nadn, pust, sitěn; —es Ding naskuta.
Widerwärtigkeit *f.* zopernost, prekost, ivnost, nadležnost.
Widerwille *m.* nevolja, nepovoljnost, ost, nevšečnost; mit — z nejevoljo, d.
widerwillig nevoljěn, nejevoljěn.
widmen odmeniti; posvetiti, v dar liti; *impf.* odmenjati, posvečevati, vati.

Widmer *m.* posvečevalěc.
Widmung *f.* odmemba; posveta, posvetilo; (Stiftung) zadušbina, ustanova.
Widmungsbrief *m.* dariluo pismo, ustanovni list. [list.
Widmungskarte *f.* (milit.) vojnoslužni
widrig nasprotěn, protivěn, odporěn; (unangenehm) zopern, oskutěn, prenaskutěn.
widrigenfalls *adv.* sicer, inače, inako, drugače, v nasprotnem slučaju.
Widrigkeit *f.* protivnost, zopernost.
wie *adv.* kako? kak? — **groß** kolik, kolikošěn? — **theuer** po čem? — **weit** kako daleč, doklej? —**viel** koliko? —**vielte** kateri? koliki? — **denn das** kako pa to? —**so** kako? *conj.* kakor, kakti; wie viel — so viel kolikor — toliko; wie oft — so oft kolikorkrat — tolikokrat; — immer kakorkoli.
Wiede *f.* trta, vitra.
Wiedehopf *m.* vdeb, vdob, smrdokavra.
wieder *adv.* zopet, spet, opet, iz nova, znova, vnovič, drugoč, še enkrat.
Wiederabdruck *m.* nov natisk od. natis, ponatis.
Wiederauffindung *f.* najdba, najdenje.
wiederaufleben znova oživeti.
Wiederaufnahme *f.* obnova.
wiederaufwärmen pogreti (-grejem), *impf.* pogrevati.
wiederbekommen zopet dobiti, zadobiti; *impf.* zadobivati.
wiederberufen zopet poklicati (-čem).
wiederbesetzen zopet zasesti (-sedem), *impf.* zasedati; (Stelle) službo zopet podeliti.
wiedereinbringen zopet privesti (-vedem); vnovič vložiti, *impf.* — vlagati.
wiedereinsetzen postaviti v poprejšnji stan.
Wiedereinsetzung *f.* postavljenje v poprejšnji stan.
wiedereintreten zopet vstopiti, *impf.* — vstopati.
wiedererinnern sich znova spomniti se, opomniti se; *impf.* znova spominjati se.
wiedererkennen znova spoznati, *impf.* — spoznavati.
wiedererlangen zopet zadobiti, *impf.* — zadobivati.

Wiedererlangung *f.* zopetna pridobitěv.
Wiederersatz *m.* povračilo.
wiedererstatten zopet povrniti, *impf.* povračati.
Wiedergabe *f.* povračilo; s. Reproduction.
wiedergebären preroditi, preporoditi; *impf.* prerojevati.
wiedergeben vrniti, nazaj dati; *impf.* vračati, nazaj dajati.
Wiedergeburt *f.* preporod.
wiedergenesen preboleti, ozdraveti.
Wiedergenesene *m.* ozdravljeněc.
Wiedergenesung *f.* prebolenje.
Wiederhall *m.* odmev, jek, odzív, malik.
wiederhallen odmevati, odzivati se, odglašati se, razlegati se, óriti se, odjekniti.
wiederherstellen povrniti, popraviti, ponoviti; *impf.* popravljati; e. Kranken — ozdraviti, izlečiti; *impf.* ozdravljati, lečiti.
Wiederherstellung *f.* poprava, obnova; ozdravljanje; nach seiner — ko ozdravi.
wiederholen ob-, ponoviti; *impf.* ponavljati, opetovati.
wiederholentlich *adv.* večkrat, opetovano, češče.
Wiederholer *m.* ponavljalěc.
Wiederholung *f.* ponavljanje, ponovitěv, opetovanje, ponavljava; Wiederholungs- ponavljalni; im —sfalle če bi se to drugi pot (zopet) zgodilo, če bi se to ponavljalo (ponovilo).
Wiederholungsprüfung *f.* ponavljalna skušnja, ponavljalni od. popravljalni izpit.
Wiederholungsschule *f.* ponavljalna šola, ponavljalnica.
Wiederholungszeichen *n.* ponavljáj.
wiederkäuen prežvekati, prežvekovati.
Wiederkäuer *m.* prežvekovalěc, prežvekalěc, preživáč; —in *f.* prežvekovalka.
Wiederkauf *m.* odkup, rešilo; auf — veräußern na odkup od. na rešilo prodati.
wiederkaufen odkupiti, rešiti, zopet (nazaj) kupiti.
Wiederkäufer *m.* odkupnik, rešilěc.
wiederkäuflich odkupěn.
Wiederkaufsrecht *n.* pravo odkupa, odkupna pravica.
Wiederkaufsvertrag *m.* rešilna pogodba, rešilno pismo, pogodba na rešilo.
Wiederkehr *f.* vrnitěv, povratěk.
wiederkehren vrniti se, povrniti se, nazaj priti (pridem); ponoviti se; *impf.* vračati se, povračati se, nazaj prihajati; ponavljati se.
wiederkommen zopet priti (pridem), povrniti se.
Wiederkunft *f.* vrnitěv, povratěk.
wiederschallen s. wiederhallen.
wiedersehen zopet videti.
Wiedertaufe *f.* prekrst, prekrščevanje.
wiedertaufen prekrstiti, znova krstiti; *impf.* prekrščevati.
Wiedertäufer *m.* prekrstnik, dvokrstnik, prekrščevalěc, prekrščeněc.
wiederum *adv.* zopet, spet, znova.
wiederverehelichen sich v drugo poročiti se, znova omožiti (resp. oženiti) se.
wiedervereinigen zopet združiti, znova zjediniti.
Wiedervereinigung *f.* ponovljeno zjedinjenje, obnovitěv združenja.
wiedervergelten povrniti, plačati; *impf.* povračati, plačevati. [čevalěc.
Wiedervergelter *m.* povračnik, povra-
Wiedervergeltung *f.* vračilo, povračilo, povračevanje; Wiedervergeltungs- vračilni, povračilni.
Wiederwuchs *m.* mladje, izpodrastek, izpodrejěk, omlada.
Wiege *f.* zibel (-i), kolevka; *dem.* zibelka, zibka, zibelčica.
Wiegemesser *m.* sekač, sekalěc, sekljačěk, sekljač.
wiegen (schaukeln) zibati (zibljem), gugati, kolebati, ljuljati; (wägen) tehtati, vagati.
Wiegenband *n.* trak povezač.
Wiegenlied *n.* pesmica pri zibeli, zibalka, uspavanka, aja-tutaja!
Wiegenmädchen *n.* pestunja, pestunica.
wiehern rezgetati (-am u. rezgečem), hrzati (-am u. hržem), rzati.
Wiehern *n.* rezget, hrzanje.
Wiesbaum *m.* žrd (-i); mit d. — befestigen požrditi, povezati (-vežem); *impf.* povezovati.
Wiese *f.* travnik, senožet (-i), košnina, košenica, seča, senokošnja; (Trift) trata, livada.

Wiesel *n.* podlasica, lasica, gránoslek.
Wiesen= travniški, senožetni.
Wiesenampfer *m.* kislica.
Wiesenbau *m.* obdelovanje travnikov.
Wiesenbocksbart *m.* travniška solnčnica, kozja brada.
Wiesenflur *f.* trata, livada.
Wiesenfuchsschwanz *m.* lesičji rep.
Wiesenfurche *f.* prékopa, jarěk, draga.
Wiesengras *n.* senožetna trava, travnišnica.
Wiesenknopf *m.* kampanélica.
Wiesenküchenschelle *f.* kosmatiněc.
Wiesenland *n.* košenina.
Wiesensalbei *m.* *(Salvia pratensis)* bábkovina.
Wiesenschwingel *m.* kostreba, bilnica.
Wieswachs *m.* košenina, senožet (-i).
wiewohl *conj.* akoravno, čeravno, akopram, četudi, dasi, dasiravno, čeprav.
wild divji; (erzürnt) jar, srdit, razkačen; (ausgelassen) razuzdan, samopašěn, neugnan; (grausam) grozovit, grozovitěn, srep, ljut; (roh) surov, neotesan; (öde) pust, neobdelan; (v. Gewächs) samorašč, samoseven, samorasěl; —er Spargel bilúš; —er Apfelbaum lesnika; —er Birnbaum drobníca; —es Thier zver (-i), zverina; — werden zdivjati, podivjati, obdivjati.
Wild *n.* divjina, divjačina, divjad (-i); zverina, zverjad (-i).
Wildbach *m.* hudournik, sušěc, bújica.
Wildbahn *f.* lovska záseka; (in der Fuhrmannssprache) pricestje.
Wildbann *m.* lovišče; lovska pravica.
Wildbraten *m.* pečena divjačina.
Wildbret *n.* divjina, divjačina.
Wilddieb *m.* zverinski tat, tatinski strelěc, divji lověc.
Wilddieberei *f.* tatinski lov.
Wilde *m.* divjak; — *f.* divjakinja.
Wildfahre *f.* gaz (-i).
Wildfang *m.* lov; (Wildling) divjak, zagovednež, neotesaněc, surovež.
wildfremd popolnoma tuj, tuj in neznan.
Wildfrevel *m.* zverinski kradež, lovni prekršěk.
wildgewachsen samorastěl, samosevěn; —e Pflanze samosevka.
Wildhafer *m.* divji ověs.
Wildheit *f.* divjost, surovost, neotesanost.
Wildlager *n.* brlog, lož, jazbina.
Wildling *m.* divjak; surovež, zagovednež, neotesaněc.
Wildmeister *m.* zverinski nadglednik.
Wildnis *f.* puščava, pustina, divji kraj.
Wildschongesetz *n.* zakon o varstvu divjačine.
Wildschonzeit *f.* prepovedani lovski čas.
Wildschur *f.* volčji kožuh, volčja šuba (šavba), kosmata volčina.
Wildschütz *m.* s. Wilddieb.
Wildschwein *n.* divja svinja.
Wildstand *m.* brlog, staja, leža.
wildwachsend samosevěn, samosevski, samorastěl; —e Pflanze samosevka; *m.* samosevěc.
Wille *m.* volja; aus freiem —n prostovoljno, dobrovoljno, sam rad, neprisiljen; wider —n nehoté, nerad, nehotoma; mit —n nalašč; um — willen zaradi, zavoljo; um Gottes willen za božjo voljo, za Boga! letzter — poslednja volja, zadnja volitěv, oporoka; (Einwilligung) privoljenje.
willenlos brezvoljěn, brez svoje volje, nesamovoljěn.
willens sein pri volji biti (sem), hoteti (hočem), misliti, nameravati, kániti, namenjen biti; ich bin — volja (misěl) me je.
Willensäußerung *f.* razodenje svoje volje.
Willenserklärung *f.* izrečenje poslednje volje.
Willensfreiheit *f.* svobodna (prosta) volja.
Willenskraft *f.* volja.
willfahren izpolniti komu voljo, storiti mu po volji (po všeči), ugoditi, ustreči (-strežem); *impf.* ugajati, ustrezati.
willfährig ugodljiv, ustrežljiv, uslužljiv, voljan, ustrežěn.
Willfährigkeit *f.* ustrežljivost, ugodljivost, voljnost, ustrežnost.
willig *adj.* voljěn, radovoljěn, dobrovoljěn, pripravljen, rad; poslušěn; *adv.* drage volje, rad.
willigen privóliti.
Willigkeit *f.* voljnost, dragovoljnost.
Willkommbecher *m.* dobrodošlica.

willkommen dobro došel (došli)! Bog te (vas) sprimi! pozdravljen(i)! — **heißen** bogosprijeti, pozdraviti z „Bog te sprimi"; **er ist überall** — povsodi ga z veseljem sprejemajo (pozdravljajo), povsodi ga imajo radi.

Willkommen *m.* u. *n.* bogosprimĕk, veseli sprejem, dobrodošlica.

Willkommtrunk *m.* zdravica, dobrodošlica, nazdravica o prihodu.

Willkür *f.* samovolja, samovoljnost, svojevoljnost, samovoljstvo. [danje.

Willkürherrschaft *f.* samovoljno vla-

willkürlich samovoljĕn, samohotĕn, svojevoljĕn; poljubĕn.

wimmeln mrgoleti, gomzeti, gomizljati, gomáziti, vrveti.

Wimmer *m.* u. *f.* (**Knorr im Holze**) grča, brga; (**Schwiele**) zagnanĕc; (**Hitzblatter**) ogorĕc, mozolj, prišč.

wimmerig grčav, mozoljast.

Wimmerling *m.* ječalo, cmérda.

wimmern ječati (-ím), javkati, tarnati, cviliti.

Wimpel *m.* zastava, bandero, prapor (na ladiji). [trepalnica.

Wimper *f.* veko, véjica, osemci *pl.*,

wimpern trepati (trepljem), mežikati; treniti, migniti (z obrvmi).

Wind *m.* vetĕr, sapa; (**gelinder**) vetrič, vetrec, sápica, hlad; (**heftiger**) burja, piš; **dem —e ausgesetzt** na vetru; — **machen** pahati, pahljati, hladiti; (**prahlen**) bahati se, ustiti se; (— **von etw. bekommen**) ovohati, oslediti, zapaziti, začutiti; **er wird von —en geplagt** vetrovi ga nadlegujejo, napenja ga.

Windbeutel *m.* bahač, vetrenjak, fufla.

Windbruch *m.* polom od vetra.

Windbüchse *f.* puška vetrenjača, vetrovka.

Winde *f.* (**Haspel**) motovilo; (**Göpel**) vitĕl, vinta, navoj; *(Convolvulus)* slak.

Windebaum *m.* stožér.

Windei *n.* zaprtĕk, klopotĕc.

Windel *f.* plenica, plena.

Windelkind *n.* pelenčĕk, dete v plenicah (v povojih).

windeln poviti (-vijem), *impf.* povijati (v plenice).

winden viti (vijem), motati; (**Kränze**) viti, plesti (pletem); (**die Hände**) roke lomiti; (**drehen**) vrteti, sukati (-am u. sučem); (**Lasten in die Höhe**) z vitlom vzdigovati, vintati, navijati; **sich** — viti se, zvijati se.

Windfackel *f.* bakla.

Windfahne *f.* veternica.

Windfall *m.* (**Windbruch**) polom od vetra, podrtija po vetru, od vetra polomljeno drevje, polomki *pl.*, polomljenina.

Windfang *m.* sapnik, veternik.

Windfege *f.* žitna čistilnica na vetĕr, vevĕc na sapo.

Windgott *m.* Eol, bog vetrov.

Windharfe *f.* Eolova harpa.

Windhose *f.* veterni stolp, peščena tromba.

Windhund *m.* hrt, ogar. [vetren.

windig vetern, vetrovĕn, vetrovit,

Windkolik *f.* madron, kolika od zaprtih vetrov, napenjanje.

windleicht lahĕk kakor vetĕr.

Windlicht *n.* bakla, plamenica.

Windling *m.* *(Convolvulus)* slak.

Windloch *n.* preduh, odušnik, sapnica.

Windmachen *n.* bahanje.

Windmacher *m.* bahač, bahavĕc, ustež, hvastalĕc, širokoustnež. [mér.

Windmesser *m.* (**Anemometer**) vetro-

Windmühle *f.* mlin na sapo (na vetĕr), veterni mlin; veternica, veternjača; (**Vogelscheuche**) klepetĕc, ropotĕc. [sapo.

Windofen *m.* veterna peč (-í), peč na

Windpocke *f.* divja óspica.

Windrad *n.* kolce na dušniku, mlinĕk.

Windriss *m.* polom v gozdu, od vetra polomljeno drevje, polomast (-i).

Windröschen *n.* *(Anemone nemorosa)* véternica, travnica, velikonočnica.

Windrose *f.* vetrovnica, sévernica.

Windsbraut *f.* vihar, vihra, piš.

windschief zvežen, nakrivljen.

Windschirm *m.* zavetje, zatišje, zaklon od vetra.

Windschlag *m.* s. **Windfall**.

windschnell hitĕr kakor vetĕr.

Windseite *f.* stran od katere vetĕr vleče; **auf der** — na vetru, proti vetru obrnen.

windsicher zavetĕn, zatišĕn; —**er Ort** zavetje, zatišje, kraj skrit pred vetrom (od vetra zaklonjen).

Windspiel *n.* hrt.
windstill brezvetern, tih, zavetĕn, zatišĕn.
Windstille *f.* brezvetrije, tišina.
Windstoß *m.* vihar, nevihta; es kommt ein — vetĕr pritegne, vihar zabuči.
Windstrich *m.* vlak vetra, prepih; dem — ausgesetzt na burji, na vetru; (in der Schneewehe) zbris. [vihta.
Windsturm *m.* piš, vihar, burja, ne-
Windsucht *f.* *(Tympanitis)* bobĕn, trebušna napihnenost.
windtreibend vetrove odganjajoč; —es Mittel sredstvo zoper vetrove.
windtrocken na vetru posušen.
Windung *f.* ovinĕk, zavinĕk.
windwärts *adv.* proti vetru.
Windwehe *f.* zamet.
Windwirbel *m.* veterni vrtinĕc.
Windzug *m.* prepih, spih.
Wink *m.* migljej, mig, namig; einen — geben po-, namigniti, pokimati; (m. den Augen) pomežikati, namežikati.
Winkel *m.* kot, ogĕl; (ein entlegener) zakotje, zakotĕk, zakraj, zamak; Winkel= zakotni, skrivni.
Winkeldruckerei *f.* zakotna tiskarna.
Winkelehe *f.* skrivni zakon, divji zakon, zakotna ženitĕv.
Winkeleisen *n.* ogelnik, ogelnica.
Winkelgasse *f.* zakotna úlica, zágata.
Winkelgrad *m.* kotna stópinja.
Winkelhaken *m.* (b. den Setzern) vrstomer; ogelnik, kljuka.
winkelig oglat, na ogle.
Winkelmaß *n.* oglomer, ogelnik.
Winkelmesser *m.* oglomer, kotomer.
Winkelmessung *f.* kotomerstvo, oglomerstvo.
winkelrecht pravokotĕn, s pravim kotom (oglom).
Winkelschreiber *m.* zakotni pisar, pravdoskaza.
Winkelschule *f.* zakotna šola, skrivna učilnica.
Winkelversammlung *f.* skrivni shod, zakotno zborovanje.
Winkelzirkel *m.* kotomerno šestilo.
Winkelzug *m.* zvijača, prazĕn izgovor; *pl.* zvijanje s. Ränke.
winken migniti, pomigniti; (nickend) kimniti, pokimati; (mit den Augen) pomežikati, pomežikniti; (m. d. Hand) mahniti, namahniti; *impf.* migati; kimati (-am u. -ljem); mežikati, mahati.
Winken *n.* miganje, kimanje.
Winker *m.* migalĕc, kimalĕc.
Winselaffe *m.* cvilež, jokava ópica.
Winseler *m.* cvilĕc, cvilež, cmérda.
winseln cviliti, javkati, cvičati (-ím), ječati, cmevkati, cmeriti se.
Winseln *n.* cvil, cviljenje, cmevkanje.
Winter *m.* zima; im — po zimi; den — zubringen zimovati, prezimovati; prezimiti; Winter= zimski, pozimski; (von der Saat) ozimni, ozimi.
Winterabend *m.* zimski večer.
Winterapfel *m.* ozimnik, ozimka.
Winteraufenthalt *m.* zimovanje, prezimovanje; (Ort) zimovišče, prezimovališče, zimovnik.
Winterbirn *f.* ozímka, ozímica.
Wintereiche *f.* gradĕn, črepinjek.
Winterfrucht *f.* ozimno žito, ozímina, zimnina, ozmina.
Wintergerste *f.* ozímni ječmen.
Wintergetreide *n.* s. Winterfrucht.
Wintergrün *n.* *(vinca)* zímzelen, zimostraž; *(hedera)* beršlin.
Winterhaar *n.* ozímna dlaka.
Winterhafer *m.* ozími ovĕs.
Winterkälte *f.* zimski mraz.
Winterkleid *n.* zímska obleka.
Winterlager *n.* zimovišče, zimovnik.
Winterlehne *f.* (des Berges) osojna stran (-í), osoje *pl.*, osojnica.
Winterlein *m.* ozímni lan, ozími lan, ozímĕc, turščak.
winterlich zimski.
Wintermonat *m.* grudĕn, prosinĕc.
wintern zimovati; es wintert zima nastopa, zima se bliža, na zimo gre.
Winternacht *f.* zimska (pozimska) noč (-i).
Winterobst *n.* zimsko sadje, ozímci *pl.*, ozimke *pl.* [rastlina.
Winterpflanze *f.* pozímna od. ozímna
Winterquartier *n.* zimovišče, zimovnik, prezimovališče.
Winterrock *m.* zimska suknja.
Wintersaat *f.* ozimna setĕv, ozimina.
Winterschlaf *m.* zimsko spanje; — halten zimo prespati (-ím), *impf.* prespavati.

Winterseite *f.* severna stran (-i).
Wintersonnenwende *f.* zimski solnovrat, zimski solněni obrat.
Wintertag *m.* zimski (pozimski) dan (dneva).
Winterung *f.* prezimovanje.
Wintervorrath *m.* zaloga za zimo.
Winterweizen *m.* ozimna pšenica.
Winterzeit *f.* zimski čas, zimska doba, zima.
Winzer *m.* gornik, vinogradnik; —**in** *f.* vinogradnica.
Winzerlied *n.* vinogradnikova pesěm (-i), pesěm o trgatvi.
Winzermesser *n.* vinjek, kosir, nóraz, reznik, krivěc.
winzig majcen, majčken, droběn.
Wipfel *m.* vrh; *dem.* vršič, vršiček; *coll.* vrhovina, vrhovje, vršičje.
wipfeln razvršiti, drevesu vrh prirezati (-režem), — prisekati; *impf.* drevju vrhove prirezovati, — prisekovati.
Wippe *f.* (Kippe, Gleichgewichtsgrenze) prevračišče, pretreslica; (b. Drechsler) vitra; (Kolben) ročica; (Schaukel) gúncalica, gugálnica, ujčkalnica; Kippe u. — obrezovanje cekinov.
wippen ujčkati, guncati; kippen und — denar (po zlati vagi) obrezovati.
wir *pron.* mi (*f.* me); *(dual)* midva (*f.* medve).
Wirbel *m.* vrtiněc, vrtača; (am Kopfe) vrh glave, teme; (Spindel) vreteno; (Schwindel) vrtoglávica, omótica; (an der Geige) kolěk, klinčěk, škrněk; (am Fenster) kljuka; *(anat.)* vreteněc, sklep; — von Geschäften sila opravil, posla čez glavo; — schlagen bobnati. [(-i).
Wirbelbein *n.* vretence, sklepna kost
Wirbelbogen *m.* gombéla.
Wirbelgeist *m.* vrtoglavěc.
wirbelig vrtinčast; (schwindelig) vrtoglav, omotičěn.
Wirbelknochen *m.* vretence.
Wirbelkörper *m.* ploščěk.
wirbeln vrteti se, sukati (sučem) se, viti (vijem) se; (auf d. Trommel) drobiti na boběn, brčati, bobnati; (trillern) žvrgoleti, drobiti, gostoleti.
Wirbelsäule *f.* hrbtenica.
Wirbelsturm *m.* vrtuna, hud vihar.
Wirbelsucht *f.* vrtoglavost, vrtoglavica.
wirbelsüchtig vrtoglav.
Wirbelthier *n.* hrbteničnik.
Wirbelwind *m.* vihar, piš.
Wirkeisen *n.* (Wirkmesser bei den Hufschmieden) podrezilnik, kopitnjek.
wirken delati, činiti, tvoriti, dejstvovati, delovati; učiniti, storiti; (kneten) mesiti, gnesti (gnetem); zamesiti, umesiti; (den Huf ausschneiden) rezati (režem), strugati; (weben) tkati (tkem), na statvah delati; (Strümpfe) plesti (pletem).
wirkend delavěn, dejalěn, tvorěn.
Wirker *m.* delavěc; (Weber) tkalěc; nogavičar.
wirklich *adj.* resničěn, istinit, dejanski; (bei Titeln) pravi; *adv.* v resnici, zares, za gotovo, v istini, v ozbilji; — machen obistiniti, učiniti, izvršiti, uresničiti.
Wirklichkeit *f.* resničnost, istinitost, istina; (Sein) bitnost; (That) dejanje; zur — werden obistiniti se, uresničiti se.
wirksam delavěn, dejalěn; (ausgiebig) izdatěn, krepěk, močěn; (nützlich) koristěn, doběr; (giltig) veljavěn.
Wirksamkeit *f.* delavnost, dejalnost; izdatnost; veljavnost, veljava, moč (-i); in — treten veljavo (moč) zadobiti; in — sein moč iméti (imám), veljati; außer — treten veljavo izgubiti, ob veljavo priti (pridem); außer — setzen veljavo (moč) vzeti (vzamem), ob veljavo dejati (denem u. dem), razveljaviti.
Wirkstuhl *m.* nogavičarske statve *pl.*
Wirkung *f.* učiněk, uspeh, posleděk; (Geltung) moč (-i), veljava; ohne — sein nič ne izdati, nič ne pomagati, biti (sem) zastonj; das Mittel hat eine gute — zdravilo pomaga. [láva.
Wirkungsart *f.* način delovanja, de-
Wirkungskreis *m.* delokrog, področje; übertragener — izročen delokrog, preneseno (poverjeno) področje.
wirkungslos brez uspeha, brez učinka, neuspešěn, zastonj.
wirr zméden, zmešan; zahomotan.
Wirrbund *n.* svežěnj slame, otèp.
Wirren *pl.* homatije *pl.*, zmešnjave *pl.*, spletke *pl.*, zmedarije *pl.*

wirren zmesti (zmedem), zmešati, zahomotati, zaplesti (-pletem), zamotati. [*pl.*

Wirrgarn *n.* zmedena preja, zamotki

Wirrkopf *m.* zmešana glava, vrtoglavěc, zmedeněc.

Wirrsal *n.* homatija, zmešnjava, zmotnjava, zmedarija. [stelja.

Wirrstroh *n.* zmedena slama, slamna

Wirrwarr *m.* kolobocija, zmeda, nered, kodrčija.

wirsch osorěn, mrmrav, neprijazěn.

Wirt *m.* krčmar, gostilničar, oštir; (Hauswirt) gospodar.

Wirtel *m.* vreteno, vretence.

Wirtin *f.* krčmarica, gostilničarica, oštirka; (Hauswirtin) gospodinja.

wirtlich vabljiv, gostoljuběn, prijetěn, s. wirtschaftlich.

Wirtschaft *f.* gospodarstvo, (d. Wirtin) gospodinjstvo; (Haus—) hiševanje; (Land—) kmetovanje, kmetija; (Gast—) krčmarstvo, gostilničarstvo; *(euphem.)* was ist das für eine — kakšěn nered je to; — führen (als Wirt) gospodariti, (als Wirtin) gospodinjiti, (als Landm.) kmetovati, (als Hauswirt) hiševati.

wirtschaften gospodariti, gospodinjiti, hiševati.

Wirtschafter *m.* gospodar, hišnik; —in f. gospodinja, ključarica.

wirtschaftlich gospodarěn, gospodarski; (sparsam) varčěn, štedljiv. [stveni.

Wirtschafts= gospodarski, gospodar-

Wirtschaftsamt *n.* gospodarstveni od. gospodarski urad.

Wirtschaftsbetrieb *m.* gospodarjenje.

Wirtschaftserträgnis *n.* dohoděk od gospodarstva, pridelěk, prigospodarěk.

Wirtschaftsgebäude *n.* gospodarsko poslopje.

Wirtschaftsgeräthe *n.* gospodarsko od. kmetijsko orodje.

Wirtshaus *n.* krčma, gostilnica, pivnica; Wirtshaus= krčmarski. [ničar.

Wirtshausbesitzer *m.* krčmar, gostil-

Wisch *m.* omelo; *dem.* omelce, metla; (beschriebenes Papier) čečkarija.

wischen *intr.* (entwischen) smukniti, muzniti se; *tr.* (abwischen) brisati (brišem), ométati, otirati; obrisati, oteti, omesti (ometem).

Wischer *m.* brisač, brisalěc, otirač; (Geräthe) brisalo, otiralo; (Verweis) ukor, graja; einen — ertheilen omiti (-mijem), ošteti (-štejem) koga.

Wischlappen *m.* brisalka, brisla, cunja.

Wischtuch *n.* brisalo, brisalka, otirača.

Wischwasch *n.* u. *m.* neumno žlobudranje, prazne besede *pl.*

Wisent *m.* divji vol.

Wismut *n.* u. *m.* bizmut; Wismut= bizmutni, bizmutov.

wispeln (wispern) šepetati (-am u. šepečem), čebljati.

Wissbegier(de) *f.* radovednost, vedoželjnost, zvedavost, vedčnost.

wissbegierig radoveděn, vedoželjěn, zvedav, vedčěn. [věc.

Wissbegierige *m.* radovednež, zvedlji-

Wisselei *f.* polovično znanje, površna vednost.

wissen vedeti (vem), znati; zu — thun naznaniti, na znanje dati, povedati (-vem), javiti; wisse vedi, znaj.

Wissen *n.* védenje, ved (-i), znanje, vednost; ohne mein — brez moje vednosti; meines —s kolikor jaz vem, kolikor je meni znano; nach bestem — kakor (kdo) najbolje vé in zna.

wissend *adi.* vedoč; *adv.* védoma.

Wissenschaft *f.* vednost, veda, znanost, znanje, znanstvo; učenost; Akademie der —en akademija znanosti, znanstvena (znanostna) akademija.

wissenschaftlich znanstven, vednostěn, učen, znanostěn.

Wissenschaftlichkeit *f.* znanstvenost.

Wissenschaftslehre *f.* vedoslovje, znanstvoslovje.

wissenswert znanja vreděn, vreděn da se vé.

Wissenszweig *m.* predel znanosti, znanstvena stroka; znanost.

wissentlich vedoč, vedoma, namenjen, s preudarkom, navlašč.

Wisser *m.* veděc, vedež, znalěc.

Wissgier *f.* (Wisslust) s. Wissbegier.

wisslustig radoveděn.

Witfrau *f.* s. Witwe.

wittern *intr.* vremeniti, nevihtovati, grmeti; *tr.* (spürend wahrnehmen) vohati, duhati, čutiti, slediti; za-, iz-, ovohati, za-, osślediti.

Witterung *f.* vreme (-ena); schlechte — grdo vreme; (Spürsinn) voh, duh.

Witterungskunde *f.* vremenoznanstvo.

Witterungsverhältnisse *pl.* vremenstvo.

Witthum *n.* vdovščina; vdovstvo.

Witwe *f.* vdova; *dem.* vdovica; — werden ovdoveti; Witwen= vdovski, vdovji.

Witwengehalt *m.* vdovščina, vdovska [plača.

Witwengesellschaft *f.* vdovska oskrbovalnica, vdovsko društvo, društvo za preskrbovanje vdov.

Witwenschaft *f.* (—stand *m.*) vdovstvo; in — leben vdovstvovati.

Witwer *m.* vdověc.

Witz *m.* bistroumnost, dovtipnost, bistroumje; dovtip.

Witzbold *m.* šegavěc, bistroumnež, dovtipnež, šaljivěc.

witzeln dovtipne opombe delati, šegavo zbadati koga.

witzig šegav, dovtipěn, bistrouměn, prebrisan, znajden.

witzigen spametiti, spametovati, zmodriti, zučiti.

Witzkopf *m.* prebrisaněc, bistroumnež.

Witzling *m.* dovtipolověc, šaljivěc.

witzlos brez solí, brez bistroumja.

witzreich bistrouměn, zeló dovtipěn, poln dovtipnosti.

wo *(interr.)* kje? (— herum) kodi, kod; *(relat.)* kjer; koder; — immer kjerkoli, koderkoli; *(indefin.)* nekje, nekod; von — *(interr.)* odkod? *(relat.)* odkoder; *(indefin.)* odnekod; *coni.* ako, če, akoli.

wobei pri čemer (čemur).

Woche *f.* teděn; auf die — prihodnji teděn; zweimal in der — dvakrat na teděn; Wochen= tedenski.

Wochen *pl.* otročja postelja; in die — kommen poroditi, poviti (-vijem), biti (sem) na porodu; in den — sterben na porodu umreti. [*pl.*, porod.

Wochenbett *n.* otročja postelja, bábine

Wochenblatt *n.* tednik.

Wochenkind *n.* novorojenčěk, novorojenčič, novorojeněc.

wochenlang *adv.* po cele tedne, po več tednov.

Wochenlohn *m.* tedenska plača, tedenski zaslužěk, tednina.

Wochenmarkt *m.* tržni dan (dneva u. dné), tedenski sejěm.

Wochenschrift *f.* s. Wochenblatt.

Wochentag *m.* delavnik, dan v tednu.

wöchentlich *adi.* tedenski; *adv.* vsak teděn; dreimal — trikrat na teděn, trikrat v tednu.

Wöchner *m.* tednar; — sein svoj teděn iméti (imám).

Wöchnerin *f.* otróčnica, poródnica, obródnica, postéljnica.

Wocken *m.* préslica, koželj.

wodurch (durch welches Mittel *interr.*) s čim? po čem? *(relat.)* s čimer (čimur), po čemer.

wofern *coni.* če, ako.

wofür *(interr.)* za kaj? čemu? *(relat.)* za kar.

Woge *f.* val.

wogegen *(interr.)* proti čemu? zoper kaj? *(relat.)* proti čemur, zoper kar.

wogen valiti se, valove gnati (ženem), zibati se.

wogenartig valovit.

Wogendrang *m.* naval valov, kipenje (butanje) valov.

Wogengebrause *n.* (—geräusch, —getöse) šum valov, šumenje —, hrumenje —, bobnenje valov.

wogig valovit. [koder.

woher *(interr.)* od kod? *(relat.)* od-

wohin *(interr.)* kam? kamo? *(relat.)* kamor.

wohl *adv.* (recht) dobro, prav; — bekomme es na zdravje; lebe — z Bogom! srečno! zdrav ostani! weißt du — ali veš? anti veš? veš li? (ja) kajpada, seveda, tjada, dro; *(interi.)* blagor! dobro! — dir blagor tebi (ti); *(coni.)* pa, pač; heute nicht, morgen — danes ne, jutri pa (pač); das ist — nicht viel to pač ni veliko.

Wohl *n.* blagor, blaženstvo; (Glück) sreča; (Gesundheit) zdravje; das allgemeine — obćni blagor, splošna korist (-i).

wohlachtbar spoštovan, mnogočislan.

wohlan *interi.* nu, le, nuj(te), hajdi(te), na noge, kvišku, pokonci!

wohlansehnlich viděn, očitěn, znamenit. [nost.

Wohlanstand *m.* spodobnost, dostoj-

wohlanständig spodobĕn, dostojĕn.
Wohlanständigkeit *f.* s. Wohlanstand.
wohlauf sein biti (sem) zdrav in vesel, biti dobre (židane) volje.
wohlausgerüstet z dobro opravo, z vsem potrebnim dobro preskrbljen.
wohlbedacht dobro premišljen, pretehtan in preudarjen.
wohlbedächtig oprezĕn in previdĕn.
Wohlbefinden *n.* zdravje.
wohlbehalten čvrst in zdrav, dobro ohranjen, nepokvarjen.
wohlbekannt dobro znan.
wohlbekommen tekniti, prileči (-ležem) se, goditi, ugajati; wohl bekomme es na zdravje! Bog pomagaj!
wohlberedt zgovorĕn.
wohledel prežlahtĕn, plemenit, blagorodĕn.
wohlerfahren vrlo vešč, dobro izkušen.
Wohlergehen *n.* sreča, blagostanje.
wohlerhalten v dobrem stanji, neoslabljen, nepohabljen.
wohlerwogen s. wohlbedacht.
wohlerzogen dobro vzrejen.
Wohlfahrt *f.* sreča, blagostanje, blaženstvo.
wohlfeil cen, po ceni, dobĕr kup; —er cenejši, bolj po ceni, boljši kup; zu — preceno; — werden poceniti se.
Wohlfeilheit *f.* cenost, dobĕr kup.
wohlgebaut (—gebildet) lepo zrastĕl, čedne postave, lepega stasa.
wohlgeboren blagorodĕn; Ew. — blagorodni gospod, Vaše blagorodje.
wohlgefallen všeč biti (sem), po všeči biti, dopasti (-padem), dopadati, ugajati, po godu biti.
Wohlgefallen *n.* dopadenje, radost, veselje; — an etw. haben veseliti se, radovati se (česa).
wohlgefällig všeč, dopadljiv, prijetĕn.
Wohlgefühl *n.* ugodni počutki *pl.*, ugajanje.
wohlgelaunt dobre (židane) volje, vesel, dobrovoljĕn.
wohlgelegen pripravĕn, zložĕn.
wohlgemeint dobrohotĕn.
wohlgemuth dobre volje, vesel, dobrovoljĕn.
Wohlgemuth *m.* *(Origanum)* dobra misĕl (-i).
wohlgenährt dobro rejen, debel.
wohlgeneigt blagonaklonjen.
wohlgeordnet dobro urejen, dobro uravnan.
Wohlgeruch *m.* vonjava, prijetĕn duh, blagovonj.
Wohlgeschmack *m.* slastnost, prijetĕn okus, blagovkusnost.
wohlgesinnt dobromisleč, blagohotĕn.
wohlgesittet blagonravĕn, nravĕn, čednega obnašanja, lepega zadržanja, spodobnega vedenja.
Wohlgestalt *f.* čedna postava, lepota, lepoličnost.
wohlgestaltet čedne postave, brhke rasti, lepega stasa, lepolik, brhĕk.
wohlgewogen blagonaklonjen, prijazĕn.
Wohlgewogenheit *f.* blagonaklonjenost.
wohlhabend premožĕn, imovit.
Wohlhabenheit *f.* premožnost, imovitost.
wohlig ugodĕn, prijetĕn, blagougodĕn.
Wohlklang *m.* blagoglasje, miloglasnost, prijetni glas.
wohlklingend miloglasĕn, blagoglasĕn.
Wohllaut *m.* ubrani glas, blagoglasje.
Wohlleben *n.* lahko in dobro življenje, razkošje, lahkoživnost.
Wohlmeinen *n.* dobrohotnost.
wohlmeinend dobrohotĕn, dobromisleč.
Wohlredenheit *f.* blagorečje, lepogovornost, zgovornost, lepa beseda.
Wohlredner *m.* lepogovornik, lepobesednik.
wohlriechend dišèč, blagodišeč, blagovonjav.
wohlschmeckend slastĕn, vkusĕn, blagovkusĕn.
Wohlschmecker *m.* sladkosnedež, razkošnik, dobrojedĕc.
Wohlsein *n.* zdravje; zum — na zdravje! (als Zuruf dem Niesenden) Bog pomagaj! auf jemandes — trinken komu na zdravje napiti (-pijem), *impf.* — napijati.
Wohlstand *m.* blagostanje, sreča, blagovitost, premožnost.
Wohlthat *f.* dobrota, dobro delo; jemandem eine — erweisen storiti komu dobro, dobroto izkazati.
Wohlthäter *m.* dobrotnik, dobrodelnik; —in *f.* dobrotnica, dobrodelnica.
wohlthätig dobrotĕn, dobrotljiv, dobrodelĕn, blagotvorĕn, blagodarĕn.

Wohlthätigkeit *f.* dobrotljivost, dobrodelnost, dobrotnost; Wohlthätigkeits- dobrodelni, dobrotni, dobrotvorni.

Wohlthätigkeitsanstalt *f.* dobrodelni zavod, dobrotna naprava.

Wohlthätigkeitsverein *m.* dobrodelno društvo, dobrotvorna družba.

Wohlthätigkeitszweck *m.* dobrodelni namen, dobrotna namera.

wohlthun dobro storiti; dobro delati, blagotvoriti; (nützlich sein) koristiti; (angenehm sein) dobro deti u. dejati (dem, dejem u. denem) goditi, ugajati; sich — ugajati si, streči (strežem) si, privoščiti si, gostiti se.

Wohlthun *n.* izkazovanje dobrot, izvrševanje dobrih del, dobrotvorstvo.

wohlverdient dobro zaslužen; (v. Personen) velezaslužěn.

Wohlverhalten *n.* spodobno vedenje, lepo obnašanje, čedno zadržanje.

Wohlverhaltungszeugnis *n.* spričevalo o lepem vedenji.

Wohlverlei *m.* u. *n.* *(Arnica montana)* brdnja, kokovičnik, sv. Antona roža, árnika.

wohlverstanden *adv.* namreč, da veš (da veste).

wohlverstehen dobro razumeti, — razumevati.

wohlverwahrt dobro shranjen, dobro spravljen.

wohlweislich *adv.* prav modro, z dobrim preudarkom (premiselkom).

wohlwissend dobro vedoč, dobro vedé.

wohlwollen dobro hoteti (hočem), dobro želeti.

Wohlwollen *n.* dobrohotnost, dobrovoljnost, naklonjenost, blagovolje.

wohlwollend dobrohotěn, blagovoljěn, naklonjen, nagnen.

wohlziemend spodoběn, dostojěn.

wohnbar za stanovanje pripravěn.

Wohnbarkeit *f.* pripravnost za stanovanje.

wohnen stanovati, bivati, prebivati, imeti (imám) svoj stan, biti (sem) stanoma, domovati.

Wohngebäude *n.* hiša, dom, pohištvo.

wohnhaft stanujoč, prebivajoč, stanoma; — sein prebivati; sich — niederlassen nastaniti se, naseliti se.

Wohnhaus *n.* hiša, dom.

Wohnort *m.* (—platz, —sitz) bivališče, prebivališče, stanovališče; seinen — ändern preseliti se.

Wohnpartei *f.* najemnik, gostač; (weibl.) najemnica, góstija.

Wohnstube *f.* stanica, soba.

Wohnung *f.* stan, stanovanje, stanišče, stanovališče, bivališče; — nehmen nastaniti se.

Wohnungsaufkündigung *f.* odpóved (-i) stanovanja.

Wohnungsveränderung *f.* preselitěv.

Wohnzimmer *n.* stanica, soba, izba.

Wojwode *m.* vójvoda.

Wojwodschaft *f.* vojvodina, vojvodstvo.

wölben v oblok zidati, oblokati, obokati.

Wölbung *f.* oblòk, obòk, svod.

Wolf *m.* volk; *dem.* volčič; (am Lichte) tat; (Rammblock) ověn; (Hautentzündung) volk; (vom Ritt) sedno, sadno; sich einen — gehen odrgniti si kožo pri hoji, dobiti volka; sich einen — reiten odrgniti si kožo pri ježi (pri jahanji), dobiti sadno (sedno).

Wolfbeere *f.* norica.

Wolfeisen *n.* skopěc za volkove.

wölfen kotiti; skotiti, mlade imeti.

wolfgrau siv kakor volk, volčje barve.

Wolfgrube *f.* volčja jama.

Wölfin *f.* volkulja, volčica.

wölfisch *adi.* volčji; *adv.* po volčje.

Wolfluchs *m.* navadni ris.

Wolfmensch *m.* volkodlak.

Wolfs- volčji. [volčina.

Wolfsbalg *m.* volčja koža, volčji meh,

Wolfsbart *m.* (Bocksbart *Tragopogon*) kozja brada.

Wolfsbrut *f.* volčad (-i), volčje leglo.

Wolfsfarbe *f.* volčja barva, sivost.

Wolfsgebiss *n.* volčji zobje *pl.*; (für hartmäulige Pferde) trda uzda, volčja žvala.

Wolfsgeheul *n.* volčje tuljenje.

Wolfshaar *n.* volčja dlaka.

Wolfshaut *f.* volčja koža, volčji meh, volčina.

Wolfshunger *m.* volčji (pasji) glad.

Wolfsmilch *f.* *(Euphorbia cyparissias)* mlečěk; *(Euphorbia esula)* kolesnik, mlečni drenik.

Wolfsmilchschwärmer *m. (Sphinx euphorbiae)* mlečkovi večernik.
Wolfspelz *m.* volčji kožuh, volčja šuba, kosmata volčina, volčura.
Wolfsschlucht *f.* volčji brlog.
Wolke *f.* oblak; *dem.* oblačěk, oblačič; die Sonne geht hinter die — solnce gre v zástavo.
wölken oblačiti, mračiti; sich — oblačiti se, mračiti se; pooblačiti se, zmračiti se.
wolkenan *adv.* (k) nebu pod oblake, v oblake, kvišku.
wolkenartig oblakovit.
wolkenbekleidet z oblaki zagrnen, z oblaki opasan.
wolkenbeladen naoblačen.
Wolkenberg *m.* zástava.
Wolkenbruch *m.* ploha, nalív; es ist ein — gefallen oblak se je utrgal.
Wolkendampf *m.* čad.
wolkenerzeugend oblakorodĕn.
wolkenfrei (—leer, —los) brezoblačĕn, vedĕr, jasĕn.
Wolkensammler *m.* zganjalĕc oblakov.
wolkig oblačĕn.
Woll- volnen, volnast, volnat.
Wollarbeit *f.* volnarija.
Wollarbeiter *m.* volnar.
Wollblume *f. (Verbascum thapsus)* lučnik, divín.
Wolle *f.* volna; (Vlies) runo.
wollen *adi.* volnén, volnat.
wollen *vb.* hoteti (hočem u. čem); nicht — ne hoteti (nočem u. nečem); (vorhaben) kaniti, namerávati, misliti, volja (misĕl) me je; Gott wolle Bog daj! Bog hotel! ich wollte lieber jaz bi rajši.
Wollen *n.* hotenje, volja.
Wollenfärberei *f.* barvanje volne (volnine).
Wollenkleid *n.* volnena (volnata) obleka.
Wollenware *f.* volnina, volneno blago, volnata roba.
Wollenzeug *n.* s. Wollenware.
Wollgarn *n.* volnena preja.
Wollgras *n. (Eriophorum)* suhopernik.
Wollhaar *n.* volnasti lasje *pl.*
wollhaarig volnolas.
Wollhandel *m.* kupčija z volno, volnarija; — betreiben volnariti, z volno kupčevati.
Wollhändler *m.* kupčevalĕc z volno, volnar.
wollig volnat, volnast.
Wollkamm *m.* greben za volno, grebeše *pl.*
Wollkämmer *m.* gredešalĕc.
Wollkrämpel *f.* s. Wollkamm.
Wollkraut *n.* s. Wollblume.
Wollmarkt *m.* volneni semĕnj.
Wollpelz *m.* volneno krzno; kožuh, šuba.
Wollsammt *m.* volneni baršun (žamet).
Wollschere *f.* ovčje škarje *pl.*, volnostriške škarje *pl.*
Wollscherer *m.* volnostrižĕc.
Wollschur *f.* striža, striženje volne.
Wollspinner *m.* volnopredĕc.
Wollspinnerei *f.* predilnica za volno, volnoprednica.
Wollspinnerin *f.* volnopredica, volnoprejka.
Wollust *f.* razkošnost, sla, naslada, nasladnost, pohot, pohotnost; (Entzücken) radost, veselje.
Wollustdiener *m.* pohotnik, hotljivĕc, nečistnik.
wollüstig pohotĕn, pohotljiv, nasladĕn, razkošĕn.
Wollüstling *m.* hotljivĕc, nasladnež, nasladnik, pohotnik, nečistnik.
Wollustschwester *f.* pohotnica, nečistnica, hotljivka.
Wollvieh *n.* strižno blago, ovce *pl.*
Wollwäsche *f.* volneno pranje od. perilo.
Wollzeug *n.* volnena roba, volnina.
womit *(interr.)* s čim? *(relat.)* s čimer (čimur).
womöglich če (ako) mogoče.
wonach *(interr.)* po čem? *(relat.)* po čemer.
woneben *(interr.)* poleg česa? *(relat.)* poleg česar.
Wonne *f.* radost, veselje, slast (-i), razkošje.
Wonnebecher *m.* čaša razkošja, kupa radosti.
Wonneblick *m.* razkošĕn (sladĕk) pogled.
Wonnemonat *m.* majnik, cvetni mesĕc.
wonnevoll poln radosti, radostĕn, razkošĕn.
Wonnezeit *f.* preveseli (razkošni) čas, radostna doba.
wonnig (wonniglich) prevesel, preradostĕn, razkošĕn, rajski.

woran *(interr.)* na čem? po čem? *(relat.)* na čemer, pri čemer (čemur).

worauf *(interr.)* na čem? na kaj? *(relat.)* na čemer (čemur), na kar.

woraus *(interr.)* iz česa? *(relat.)* iz česar.

worein *(interr.)* v kaj? *(relat.)* v kar.

Worfel *f.* vevnica, vejalnica, vejača.

worfeln veti (vejem), vejati; zveti, zvejati; noch einmal — preveti, prevejati; der geworfelte Getreidehaufen vršáj.

Worfeln *n.* vejanje, vejatěv, vetěv.

Worfler *m.* vevěc, vejalěc.

Worfschaufel *f.* s. Worfel.

Worftenne *f.* vejališče, gumno, gumnišče, skeděnj, pod.

worin *(interr.)* v čem? *(relat.)* v čemer (čemur).

wornach s. wonach.

Wort *n.* beseda, slovo; ein Mann von — mož beseda; fremdes — tuja beseda, tujka; (Ausdruck) izraz; das — führen govoriti; das große — führen v vsem imeti (imám) prvo besedo, zvoněc nositi; einem das — reden zagovarjati koga; — für — po besedah, od besede do besede; ins — fallen besedo presekati, seči (sežem) v besedo; (das Versprechen) obljuba; nicht — halten besedo snesti (sném); sein — geben obljubiti, obetati, besedo dati; —e wechseln zbesediti se, prepirati se; zu — kommen lassen v besedo pustiti; kein — sagen ne žugniti, ne črhniti, ne ziniti; unnütze —e verlieren prazne besede razdirati; Wort- besedni.

Wortabkürzung *f.* okrajšanje besede, skrajševanje besed (besedij).

Wortableitung *f.* izpeljava (izpeljevanje) besede, izvod (izvajanje) besed (besedij).

wortarm revěn v besedah.

Wortbildung *f.* slovotvorje, tvorítěv besed.

wortbrüchig besedoloměn; — sein ne držati dane besede, skujati se.

Wörterbuch *n.* slovnik, slovar, besednjak, rečnik, besedíšče.

Wörterbuchschreiber *m.* spisovatelj slovarja, slovnikar.

Worterklärer *m.* razlagalěc besed.

Worterklärung *f.* razlaganje besed, besedna razlaga.

Wortfall *m.* sklon, padež.

Wortfamilie *f.* besedna rodovina.

wortfest mož-beseda, trděn v obljubi.

Wortfolge *f.* besedni red, razporedba od. razvrstitěv besed.

Wortforschung *f.* besedoslovje, znanstveno izvajanje besed.

Wortfügung *f.* skladnja, vezava (vezanje) besed, slovoskladje.

Wortführer *m.* govornik, besednik.

Wortfülle *f.* obilica (obilnost) besed.

Wortgattung *f.* besedno pleme (-ena), besedni razpol. [besed.

Wortgebrauch *m.* besedna raba, raba

Wortgezänk *n.* prepir za gole besede, sporekovanje, pričkanje, prekarjanje.

Wortgrübelei *f.* tuhtanje besed, razglabanje besed.

Wortgrübler *m.* pretuhtovalěc (preiskovalěc) besed, razglabalěc besed po koreninah.

wortkarg kratkih besedíj, malobeseděn; — sein malo govoriti.

Wortklauber *m.* prebiralěc besedíj, cepidlaka.

Wortkram *m.* prazne besede *pl.*

Wortkunde *f.* znanje besed, besedoznanstvo, besedoslovje.

Wortlaut *m.* besede *pl.*; nach dem — po besedah.

wörtlich *adi.* dosloven; *adv.* po besedi, od besede do besede.

wortlos brezbeseděn, nem, molčeč; ne črhnivši besede.

Wortmacher *m.* besedokujež, izmišljevalěc novih besed.

Wortmacherei *f.* kovanje novih besed (novínk).

Worträthsel *n.* besedna zastavica.

Wortregister *n.* kazalo besedij.

wortreich bogat v besedah, mnogobeseděn, besednat, besedovit.

Wortreichthum *m.* bogastvo (obilnost) v besedah, mnogobesednost, besedovitost.

Wortschwall *m.* prazne besede *pl.*, puhlo besedovanje, prazno mnogobesedje.

wortselig zgovorěn, radogovorěn.

Wortsinn *m.* besedni pomen, smisěl (-i) besed.

Wortspiel *n.* igra z besedami.
Wortstellung *f.* razpostavljanje —, razvrstitěv —, razporedba besed, besedostavje.
Wortstreit *m.* s. Wortgezänk.
Worttausch *m.* pomenkovanje. [glas.
Wortton *m.* besedni naglas, — pri-
Wortverdreher *m.* sprevračevalěc (zavijač) besed, zvijačnik.
Wortwechsel *m.* prepír, príčkanje, prekarjanje; in einen — gerathen zbesediti se, sporeči se; in einem — begriffen sein prepirati se, príčkati se, prekarjati se.
Wortwurzel *f.* koren besede, korenika.
Wortzusammensetzung *f.* sestava besed, besedna sestava.
worüber *(interr.)* o čem? od česa? čez kaj? *(relat.)* o čemer, od česar, čez kar.
worunter *(interr.)* pod čim? *(relat.)* pod čimer (čimur).
wovon *(interr.)* od česa? o čem? *(relat.)* od česar, o čemer.
wovor *(interr.)* pred čim? *(relat.)* pred čimer.
wozu *(interr.)* čemu? zakaj? po kaj? *(relat.)* k čemur, za kar.
wrack razbit, podrt, raztrušnen, razdejan, neraběn.
Wrack *n.* podrtine *(pl.)* ladije, razbit brod, podrta (razbita) ladija, kosi od. ostanki *(pl.)* razbite ladije.
Wucher *m.* (unerlaubte Zinsen) prevelike od. prenapete obresti *pl.*; (unehrenhaftes Zinsgeschäft) odrtija, oderuštvo, lihva; — treiben previsoke obresti jemati (jemljem), na prevelike obresti posójati, lihvovati, lihvariti.
Wucherblume *f.* *(Chrysanthemum leucanthemum)* ivánjščica, dekliški hlapčěk, pekel-vice, volovsko oko, vélika smrdéla. [jenje.
Wucherei *f.* odrtija, oderuštvo, lihvar-
Wucherer *m.* oderuh, odrtnik, lihvar.
Wuchergesetz *n.* zakon o oderuštvu, postava zaradi odrtije, oderuški (lihvarski) zakon.
Wucherin *f.* oderuhinja, lihvarica.
wucherisch oderuški, lihvarski.
wuchern (in üppigem Wachsthum sich ausbreiten) hobotno razraščati se, bujno rasti, hitro zarejati se, preveč množiti se; (Wucher treiben) lihvariti, lihvovati, krivičnih (previsokih) obrestij iskati (iščem), odirati.
Wucherpflanze *f.* bujnorastoča rastlina, hobotnica.
Wuchersucht *f.* oderuštvo, lihvarstvo.
Wucherzins *m.* previsoka (prevelika) obrest (-i).
Wuchs *m.* rast (-í); im vollsten —e stehen najbolj rasti; (Form u. Gestalt des Leibes) rast, vzrast, stas, postava; einen schönen — haben biti (sem) lepe rasti, — lepega stasa, — lepe postave, — lepo vzrastěl.
wüchsig rastoč; rasljiv.
Wucht *f.* teža, preteža, breme (-na).
wuchten *intr.* (mit Wucht lasten) težiti, zeló težěk biti (sem); *tr.* (in d. Hand —) tehtati, težkati; potehtati, potežkati.
wuchtig težěk, težkotěn.
wühlen riti (rijem), rovati (rujem); brbati, brskati, razgrebati; (die Gemüther aufrühren) ščuvati, šuntati, dražiti, motiti javni red, rovariti.
Wühler *m.* rovar, šuntar, ščuvalěc.
Wühlerei *f.* rovarstvo.
Wühlmaus *f.* krtica, rovka.
Wuhne *f.* (Loch im Eis) okno, oduška.
Wulst *m.* okrogla napeta stvar, klobasa, svitěk, žmula; (am Dreschflegel) voža, goža, gož (-i). [last.
wulstig nabuhěl, nadut, napet, žmu-
Wulstlippe *f.* napeta (debela) ustnica.
Wund *m.* svitěk.
wund ranjen; odrt, oguljen, ožuljen; (vom Liegen) séšnast, sednast.
Wundarzneikunde *f.* ranocelstvo, kirurgija.
Wundarzt *m.* ranocelnik, ranocelěc, kirurg.
wundärztlich ranocelski, kirurgijski.
Wundbalsam *m.* celilni balzam, celilno mazilo, celilo.
Wunde *f.* rana; (vom Liegen) sedno, sadno; eine offene — odprta (krvaveča, živa) rana; eine vernarbte — zaceljena rana.
wundenfrei brez ran, neranjen, cel.
Wundenmal *n.* znamenje rane, rana.
wundenvoll z ranami obložen, poln ran.

Wunder *n.* čudo (čuda u. čudesa), čudež; — **wirken** čudeže delati.
wunderbar čudȇn, prečudȇn, čudežȇn, čudovit, divȇn.
Wunderbaum *m.* *(Ricinus)* kloščevina, kleščevina.
Wunderbild *n.* čudodelna podoba, čudotvorna slika.
Wunderbrunnen *m.* čudodelni studenȇc.
Wunderding *n.* prečudna reč (-í).
Wundergeschichte *f.* čudna zgodba.
wundergroß čuda velik, za čudo velik, čudovito velik.
wunderhold čudomil.
Wunderkind *n.* čudovito dete, čudȇn otrok.
wunderklein majcȇn, majčken, mičken.
wunderlich čudȇn, čudežȇn, čudovit.
wunderlieblich čudomil, preljubezniv.
Wundermann *m.* čudežnik, čudodelȇc.
wundern sich čuditi se, diviti se; začuditi se; **ich kann mich nicht genug** — ne morem se načuditi.
wundernehmen, es nimmt mich wunder čudim se, čudno se mi zdi.
wundersam čudovit, čudovitȇn, čudežȇn.
wunderschön čuda lep, čudovito lep, sprelep, prekrasȇn.
Wunderschönheit *f.* čudovita lepota.
wunderselten silno redȇk, neizrečeno redȇk, veleredȇk.
Wunderspiegel *m.* čudežno (čarodejno) zrcalo.
Wunderstab *m.* čudodelna palica.
Wunderthat *f.* čudež, čudodelstvo.
Wunderthäter *m.* čudodelnik, čudodelȇc, čudotvorȇc; —**in** *f.* čudodelnica, čudodelka, čudodejka.
wunderthätig čudodelȇn, čudotvorȇn, čudodelski.
Wunderthier *n.* čudna žival (-i).
wundervoll čudapoln, čudovit, prečudȇn, predivȇn.
Wunderwasser *n.* čudodejna voda.
Wunderwerk *n.* čudež, čudovito delo.
Wunderzeichen *n.* čudežno znamenje, čudo, čudež.
Wundfieber *n.* mrzlica od rane.
wundfüßig ranjenih (bolnih) nog, bolnonog, ranjen na nogah.
wundgelegen senast, preležan.
Wundklee *m.* *(Anthyllis vulneraria)* ranjek, uročnik.
Wundmal *n.* s. Wundenmal.
Wundpflaster *n.* obliž za rane.
Wunsch *m.* želja, želenje; (Gratulation) voščitȇv, voščilo, voščenje; **nach** — po godi, po všeči, po volji, povoljno; **sehnlichster** — živa želja.
Wunschart *f.* želevni naklon, želevnik.
wünschbar kar se more poželeti.
Wünschelhut *m.* čudodelni klobuk.
Wünschelruthe *f.* čarodejna šibica.
wünschen želeti; po-, zaželeti; (jemandem) voščiti; privoščiti; **Glück** — srečo voščiti, čestitati.
wünschenswert zaželèn; **es ist** — želeti je.
Wünscher *m.* voščilȇc, voščitelj.
Würde *f.* čast (-í), dostojnost, dostojanstvo; **männliche** — moštvo; **unter seiner** — **halten** smatrati kaj za sebi nedostojno, imeti za nevredno sebe.
Würdenträger *m.* dostojanstvenik, visok uradnik.
würdevoll dostojanstven, častitljiv, velikovažȇn.
würdig vredȇn, dostojȇn; — **sein** biti (sem) vredȇn, zaslužiti.
würdigen (**würdig erachten**) vrednega (vredno) šteti (štejem), — smatrati, — spoznati, — imeti (imám), — ceniti, — čislati; **er würdigte mich kaum seines Blickes** komaj da me je pogledal; **sie würdigte ihn nicht einmal e. Blickes** še pogledala ga ni, še ozrla se ni nanj; (**Würde verleihen**) častiti, poviševati; počastiti, povzdigniti; (**taxieren**) ceniti; oceniti; (**erwägen**) pretehtati, premisliti, preudariti.
Würdigkeit *f.* vrednost, dostojnost.
Würdigung *f.* ocena, ocenitȇv; spoštovanje, čislanje.
Wurf *m.* lučaj, hitȇc; met, vržȇk, vrgljaj; **einen** — **thun** vreči (vržem), zagnati (-ženem); **in den** — **kommen** priti (pridem) na met, zadeti (-denem) na koga, nameriti se nanj, naleteti nanj; (**bei Thieren**) gnezdo, leglo.
Wurfangel *f.* trnȇk, ôdica.
Wurfanker *m.* mali mačȇk, malo sidro.
Würfel *m.* kocka.
Würfelbein *n.* kockasta kost (-i), kocka, vrtelka.
würfelförmig *adj.* kockast; *adv.* na kocke.

würfelig kockast; kockovan.
würfeln kockati, kockovati, v kocke igrati.
Würfelspiel *n.* kockanje, igra v kocke.
Wurfgarn *n.* metalna mreža, mreža métnica.
Wurfgeschoss *n.* metalno orodje, metalo, metalnica; zalučěk, vržen strel.
Wurfkraft *f.* metna sila.
Wurfkreisel *m.* volk, brnklica.
Wurfschaufel *f.* vevnica, vejača.
Wurfspieß *m.* kopje, sulica.
wurfweise *adv.* metaje, lučaje.
Wurfweite *f.* domet, lučaj.
würgen daviti, dušiti; zadaviti, zadušiti, vrat zadrgniti.
Würgen *n.* davljenje.
Würgengel *m.* smrtni angelj, angelj morije.
Würgeplatz *m.* morišče.
Würger *m.* davilěc, morilěc, ubijalěc; *(Lanius)* srakoper.
würgerisch morilěn, morilski.
Wurm *m.* črv; *dem.* črvič, črvičěk; (im Eingeweide) glista; (im Holz) kukěc, lésni črv; (Marotte) muha.
wurmartig črvast, glistast, črvu podoběn.
Würmchen *n.* črvič, črvičěk.
wurmen peči, grizti, žgati (žgem); črvičiti; das wurmt ihn to mu gre (hodi) po glavi.
Wurmfarn *m.* *(Tanacetum vulgare)* vratič, lopatka, glistnica.
Wurmfieber *n.* glistna mrzlica.
wurmförmig s. wurmartig.
Wurmfortsatz *m.* slepič.
Wurmfraß *m.* črvojedina, črvotočina.
wurmfräßig črvojeděn, črvotočěn.
wurmig črvív; (v. Obst) piškav, črvív.
wurmkrank glistav.
Wurmkrankheit *f.* gliste *pl.*, glistavost; črvivost.
Wurmkraut *n.* glistnik, črvivěc.
Wurmmehl *n.* črvojedina.
Wurmpulver *n.* prašěk zoper gliste.
Wurmsame *m.* s. Rainfarn.
Wurmstich *m.* črvina, črvojédina.
wurmstichig črviv, piškav, črvojeděn.
Wurmsucht *f.* glistavost.
Wurst *f.* klobasa; *dem.* klobásica; (Blut—) krvava klobasa, krvavica, múlica; (Leber—) jeterna klobasa, jéternica.
Wurstbügel *m.* rožič, basalnik.
Würstel *n.* klobásica.
Wurstfülle *f.* nadeva, bulja; (für Blutwürste) godla.
Wurstfüller *m.* klobasar.
Wurstlippe *f.* napeta ustnica.
Wurstsuppe *f.* juha s klobasami; (Metzelsuppe) godla.
Würzbüchse *f.* pušica za dišave, dišavnica.
Würze *f.* dišava; začimba, obela, obel (-i), zabéla; *fig.* sladilo, slajšava, slast (-i).
Wurzel *f.* koren, korenina, korenika; (gramm.) koren, korenika; (arithm.) koren; *dem.* koreninica, korenčěk; *coll.* korenje, koreninčije; — fassen (treiben, schlagen) korenine pognati (-ženem), ukoreniniti se, prijeti (primem) se; *impf.* korenine poganjati; mit der — ausrotten izkoreniniti, s korenino izdreti (izpuliti, izruvati, iztrebiti); Wurzel= korenski, koreninski.
wurzelartig korenast, koreninast.
Wurzelausziehen *n.* razkorenjevanje, proizvajanje korena.
Wurzelblatt *n.* list iz korena.
Wurzelexponent *m.* izložnik korena.
Wurzelgewächs *n.* korenje, korenjača; korenska rastlina.
wurzelig korenat, koreninat, korenit.
wurzellos brez korena, brezkorenski.
Wurzelmann *m.* koreninar, koreninčar, zeliščar, nabiralěc koreninic.
wurzeln (Wurzel fassen) korenine gnati (ženem), korenine poganjati, korenje dobivati, koreniti (se), koreniniti se; korenine pognati, prijeti (primem) se, ukoreniniti se, ukoreniti se; (— gefasst haben) korenine imeti (imám), ukoreninjen biti (sem); (nach Wurzeln wühlen) riti (rijem) za koreninami, koreninic iskati (iščem).
Wurzelranke *f.* korenska rozga, pritlešna loza.
wurzelreich korenat, koreninat, korenit.
Wurzelsilbe *f.* korenski zlog, korenika.
Wurzelstock *m.* korenika.
Wurzelwerk *n.* korenje, koreninje.
Wurzelwort *n.* korenka, prvotna beseda.
würzen začiniti, zabeliti, z dišavo potresti; *impf.* začinjati, beliti; *fig.* sladiti, slajšati.

würzhaft (würzig) dišavěn, dišèč; začinjen, vkusěn.
Würzkrämer *m.* dišavar.
Würznagel *m.* (Würznelke *f.*) klinčeva žebíca.
Würzwein *m.* dišavno vino.
wuschen smukniti, šiniti.
Wust *m.* (Schmutz) nesnaga, blato, smetí *pl.*, kup nesnage; (Wirrwarr) zmes (-í), šara, ropotija, kodrčija.
wüst pust, puščoběn, pustotěn, zapuščen; —es Land nenaseljena (neobljudena) pokrajina, neobdelan svet, puščava, pustotina; —es Leben divje —, razuzdano —, samopašno življenje; (chaotisch) zmeden, razrit, razmetan.
Wüstacker *m.* ledina, celina, prelog.
Wüste *f.* puščava, pustinja, pustotina.
wüsten *tr.* pustošiti; opustošiti; *intr.* (wild wirtschaften) tratiti, trošiti, razsipati (-sipljem), zapravljati.
Wüstenei *f.* pustinja, puščava, pustota.
Wüstheit *f.* pustost, pustota, divjost.
Wüstling *m.* samopašnik, razuzdaněc, strastnik, razsipnik; (wilder Mensch) divjak, neotesaněc, podivjaněc.
Wüstung *f.* krčevina, ledina, puščava.
Wuth *f.* togota, besnost, jarost, divji srd, gnev; (der Hunde) steklost, steklina; in — gerathen raztogotiti se, razjariti se, razkačiti se, razsrditi se, zbesneti.
wüthen besneti, divjati, razsajati, razgrajati, togotiti se, rohneti, groziti se, razjarjen (razkačen) biti.
wüthend besěn, divji, razkačen, razjarjen; (v. Hund) vzteků̈l, steků̈l; — machen razsrditi, razkačiti, razjariti, raztogotiti; — werden razsrditi se, raztogotiti se, zbesnéti; (vom Hund) vzteči; — anfallen drahniti na koga, besno ga napasti (-padem).
wuthentbrannt razkačen, razsrjen, razdražen, razjarjen, jar, togotěn.
Wüther *m.* besnik, divji razsajalěc.
Wütherei *f.* besnenje, divjanje, besno počenjanje (razgrajanje).
Wütherich *m.* krvolok, krvoločnik, trinog, samosilnik, grozovitnež.
wüthig s. wüthend.
wuthschäumend (wuthschnaubend) penèč se od jeze, penast od jeze, srd pihaje, srd děhtèč.

X.

Xanthippe *f.* Ksantipa; (Hausdrache) huda žena; *triv.* vrag od babe.
Xenelasie *f.* izgnanje od. iztiranje tujcev.
Xenie *f.* pogostinski dar, pogostinka; (Sinngedicht) nadpis, pšica, ksenija.
Xenomanie *f.* tujčevanje, tujeljubje.
Xyloglyptik *f.* lesodolbstvo, lesodolbna umetalnost, rezbarstvo.
Xylograph *m.* lesorez, lesorezěc, rezbar, rezljar.
Xylographie *f.* lesorezba, rezljanje, rezljarija; (Holzschnitt) lesorez.
xylographisch lesorezěn.

Y.

Yamswurzel *f.* *(Discorea alata)* jam.
Ypsiloïde *f.* zaklinski šiv črepinje, zaklinski stik na globanji, ypsiloida.
Ypsilon *n.* črka y, goli y, ypsīlon.
Ysop *m.* izop.

Z.

Zacke *f.* rogěl, rogělj, rog, zob, nos, zoběc, gača; (am Baumast) rogovila, zob; (Eis—) kruncelj, ledena sveča; (am Hirschgeweih) parog, parožič.
zacken zobčati, na zobce rezljati; nazobčati; gezackt nazobčan.
zackig zobčast, rogljat, rogljast; (ästig) vejnat, rogovilast.

zagen plašiti se, bati (bojím) se, pogum
.gubiti, ne upati si (se), obupávati.

Zager *m.* plašljivěc, strašljivěc, malo-
.ıšnik.

zaghaft plašljiv, bojazljiv, strašljiv,
alosrčěn, plašěn, boječ, malodušěn.

Zaghaftigkeit *f.* plašljivost, bojazlji-
›st, malosrčnost, strašljivost, malo-
ıšnost.

zähe ulôčěn, vláčěn, žilav, zatégěl,
lěn, trpéžěn; *fig.* trd, skop, stisnen.

Zäheit *f.* (Zähigkeit) ulôčnost, žila-
st, trdnost; *fig.* stisnenost, skopost.

Zahl *f.* število, čislo, broj; Zahl=
›vilni. [urad.

Zahlamt *n.* izplačevalnica, plačilni

zahlbar izpláčěn; ist — se ima (mora)
ıčati.

zählbar števěn, številěn, brojěn; ist
se more (dá) šteti od. prešteti, se
brojiti od. izbrojiti.

zahlen platiti, plačati, poplačati;
pf. plačevati.

zählen šteti (štejem), brojiti, števi-
; pre-, sešteti, prebrojiti.

Zählen *n.* štetje, števénje, štetěv.

Zahlenlehre *f.* številoslovje, številstvo,
unstvo.

Zahlenordnung *f.* (Zahlenturnus *m.*)
vilni red, številna vrsta.

Zahler *m.* plačnik; plačevalěc.

Zähler *m.* števěc, števnik, brojitelj.

Zahlerin *f.* plačnica; plačevalka.

Zahlfigur *f.* števílka.

Zahllos neštevilěn, brezštevilěn, ne-
et, brez števila, nebrojěn.

Zahllosigkeit *f.* brezštevilnost; (Un=
) těmà.

Zahlmeister *m.* izplačevalěc.

Zahlreich množěn, mnogoštevilěn,
ěn, mnogobrojěn, številěn; bogat.

Zahltag *m.* plačilni dan (dneva), dan
ila.

Zahlung *f.* plačilo, plača, platež; (d.
len) plačevanje; die —en einstellen
viti plačevanje, nehati plačevati,
lačevati; Zahlungs= plačilni, pla-
i.

Zählung *f.* štetje, števénje, štetěv.

Zahlungsanweisung *f.* plačilna na-
ica. [námet.

Zahlungsauflage *f.* plačilni nálog, —

Zahlungsauftrag *m.* plačilni ukaz.

Zahlungsbogen *m.* plačilna pola, pla-
čilni list, izplačilnica.

zahlungsfähig zmožěn plačati; er ist
— more plačati.

zahlungsflüchtig zavoljo dolžnega pla-
čila ubežěn.

Zahlungsfrist *f.* plačilni (ob)rok.

zahlungsunfähig nezmožěn plačati;
er ist — ne more plačati.

Zahlungszeit *f.* čas plačila. [nost.

Zahlwert *m.* številna (brojna) vred-

Zahlwort *n.* števnik, številnik, brojnik.

Zahlzeichen *n.* številno znamenje, šte-
vilka.

zahm krotěk; ukročen, udomačen,
domač, privajen; pitom, pitověn (pi-
toměn); — werden privaditi se, kro-
těk (domač) postati (-stanem), udo-
mačiti se.

zähmbar ukrotljiv.

zähmen krotiti; ukrotiti, privaditi,
udomačiti; (Leidenschaften —) brzdati,
uzdati, vladati.

Zähmer *m.* krotitelj, krotilěc.

Zahn *m.* zob; *dem.* zoběk, zoběc, zob-
čěk; Zähne wechseln nove (druge) zobe
dobiti; *fig.* er hat lange Zähne skomina
ga (se mu), ima skomino (u. *pl.*); Zahn=
zobni, zobo-.

zahnarm redkozòb; —es Thier redko-
zobnik.

Zahnarzt *m.* zobozdravnik, zobolečnik,
zobni zdravnik, zdravnik za zobe.

Zahnbrasse *f.* (besser: —brassen *m.*)
(Dentex vulgaris) zobátěc.

Zahnbürste *f.* ščetka (ščetica) za zobe.

Zähneknirschen *n.* škripanje z zobmi.

zahnen (Zähne bekommen) zobe do-
bivati, zobiti se.

zähnen (mit Zähnen versehen) zobe
delati, zobiti, zobčati; nazobčati.

Zahnfäule *f.* gniloba zob, zobna
prhlina.

Zahnfleisch *n.* zéberna, zóberne *pl.*,
zóbernice *pl.*, dlésna *n. pl.*, dlesno.

zahnförmig zobast.

Zahngeschwür *n.* zazóbica, skula.

Zahnhöhle *f.* zobna jamica, zobišče;
luknja v zobu.

Zahnkeim *m.* zobova klica.

Zahnkrone *f.* zobov (zobni) veněc.

Zahnlaut *m.* zobnik.
Zahnlehre *f.* zoboslovje.
zahnlos brezzòb, brezzoběn, brez zób.
Zahnlücke *f.* škrba, škrbina.
zahnlückig škrb, škrbast, škrbozob, škrbav.
Zahnlückige *m.* škrběc, škrbozobnik; — *f.* škrbozobnica.
Zahnmittel *n.* zdravilo (lek) za zobe.
Zahnnerv *m.* zobni živěc, zobna čutnica.
Zahnpulver *n.* zobni prah (prašěk).
Zahnrad *n.* zobato kolo (kolesa).
Zahnschmelz *m.* zobna sklenina.
Zahnschmerz *m.* zoboból, zobna bolečina; ich habe — zobjé me bolé.
Zahnstocher *m.* zobotreběc, trebilnik za zobe, bodkalo.
Zahnsubstanz *f.* zobovina.
Zahnwechsel *m.* dobivanje novih (drugih) zób, izmena zób.
Zahnweh *n.* s. Zahnschmerz.
Zahnwurz *f.* konopnica.
Zahnzange *f.* zobne klešče *pl.*
Zähre *f.* solza.
Zange *f.* klešče *pl.*; *dem.* kleščice *pl.*
zangenförmig kleščast.
Zangenkäfer *m.* (Schröter, *Lucanus cervus*) kleščar, klešman.
Zank *m.* prepir, svaja, ravs in kavs, kreg, prićkanje; einen — anfangen sporeči se, spreti se, razsvaditi se.
Zankapfel *m.* vzrok razprtije od. prepira, spotikljej, zadévica.
zanken prepirati se, svaditi se, svajati se, kregati se, prićkati se, ravsati se, kavsati se, ujedati se, besediti se.
Zänker *m.* prepirljivěc, svadljivěc, prepiralěc.
Zänkerei *f.* prepiranje, prepir, kreganje, ravsanje, ravs in kavs, prićkanje.
Zänkerin *f.* prepirljivka, svadljivka.
zänkisch prepirljiv, prepirěn, svadljiv.
Zankstifter *m.* zdrahljivěc, dražilěc, zavadljivěc.
Zanksucht *f.* prepirljivost, svadljivost.
zanksüchtig s. zänkisch.
Zäpfchen *n.* jezičěk (mali).
Zapfen *m.* (Pfropf) čèp, čepěk, čepiněc, pilěk, zátič; (an Nadelbäumen) storž, češarěk; (Eis—) kruněc, ledena sveča.
zapfen točiti (po malem).
Zapfenbaum *m.* storžnjak.
Zapfenbier *n.* podčépina.
Zapfenbohrer *m.* čepnik.
zapfenförmig čepast; storžast.
Zapfenkraut *n.* *(uvularia)* vratnu naglist. [drožnà
Zapfenloch *n.* čepova luknja, čepnic
Zapfenstreich *m.* mirozov.
Zapfenwein *m.* podčépina.
Zapfer *m.* točilěc, točáj, krčmar.
zappeln drgetati (-am u. drgečem, utripati (-tripljem), trepetati (-am u. trepečem), mezgetati; (m. den Füßen cěpětáti, brcati; *triv.* mencoritití.
Zappeln *n.* drget, drgetanje; cěp cěpětanje.
Zappler *m.* cěpětalo; *triv.* mencorit
Zar *m.* car, cesar.
Zarge *f.* obòd, okrajěc, okvir, (händelsüchtiges Weib) prepirljivka.
zart nežěn, teněk, raheľ; meh šiběk; (schwach) slab, slabotěn; (fl droběn, majčkěn.
Zärtelkind *n.* miljenčěk, ljubčěk, r vajenčěk, negovančěk.
zärteln milovati, ljubkati, nego nežno ravnati s kom.
zartfühlend nežnočutěn, rahločut čutljiv, mehkočutěn.
Zartgefühl *n.* rahločutnost, čutlji nežnočutje. [mili
Zartheit *f.* nežnost, rahlost, mehk
zartherzig nežnosrčěn, rahlosrčěn, milosrčěn, blagosrčěn.
zärtlich mil, nežěn, prisrčěn, bl raheľ, blagosrčěn; — thun mili božati, srčkati, ljubkati; nego milovati.
Zärtlichkeit *f.* nežnosrčnost; (Zär thun *n.*) negovanje, ljubkanje, milj
Zärtling *m.* mehkužnež, mehku s. a. Zärtelkind.
Zaser *f.* vlakno, nitka.
zaserig vlaknast, nitkast.
zasern nitkati, pukati.
Zauber *m.* čar, začaranje, urok copernija; den — lösen odtvoriti delati (komu); (Anmuth) milina lota, čarobnost, bajilo; Zauber rovni, čarodelni, čarobni, čarod bajalni.
Zauberbann *m.* za-, ukletje.

Zauberbuch *n.* črne bukve *pl.*, čarodejska knjiga, kolomón.

Zauberei *f.* čaranje, copernija.

Zauberer *m.* čarovnik, čarodej, čarodelnik, copernik.

Zauberin *f.* čarovnica, čarodejka, copernica.

zauberisch čarověn, čarovniški, bajalěn, čarodejěn, čarodejski; (reizend) mičěn, čaroběn, milóběn, prekrasěn.

Zauberkraft *f.* čarodelna moč (-í).

Zauberkraut *n.* čarodelno zelišče.

Zauberkunst *f.* čarovništvo, čarodejstvo.

Zauberlaterne *f.* čarodelna svetilnica.

Zaubermittel *n.* bajilo.

zaubern čarati, čarovati, coprati; začarati, narediti, nagoditi.

Zauberspruch *m.* čarodejne besede *pl.*, bajalne besede *pl.*, zagóvor, urok.

Zaubertrank *m.* čarovna pijača.

Zauberwelt *f.* čarobni svet.

Zauberwerk *n.* čarodejstvo, čari *pl.*

Zauderer *m.* obotavljalěc, obotavljivěc, odkladalěc, odlašalěc, omahljivěc, žužnja, žužnjalo, měčkálo.

zauderhaft obotavljiv, žúžnjast, měčkav.

Zauderhaftigkeit *f.* obotavljivost, měčkavost; obotavljanje.

zaudern obotavljati se, očajati se, omecávati, žužnjati, měčkati; omahovati, odlašati, odkladati.

Zaum *m.* uzda, vájet, voj, brzda, žvala; **im — halten** uzdati, brzdati, strahovati, krotiti.

zäumen uzdati, brzdati; obuzdati, obrzdati, uzdo natakniti.

Zaumgebiss *n.* žvala.

zaumlos neobuzdan; razuzdan, razbrzdan.

Zaun *m.* plot, ograja, meja; (**lebendiger —**) živa meja, séč (-i), žívica.

zäunen graditi, plot delati; o-, pre-, zagraditi, plot narediti.

Zaungerte *f.* prot.

Zaunkirsche *f.* *(Lonicera xylosteum)* volčja črešnja; zimoléz.

Zaunkönig *m.* stržěk, palčěk, kraljič, strežič, kraljičěk.

Zaunlücke *f.* vrzel (-i).

Zaunpfahl *m.* kol.

Zaunring *m.* roč, trta.

Zaunrübe *f.* *(Bryonia dioica)* blušěc, bilúšěn.

Zaunruthe *f.* s. Zaungerte.

Zaunschlüpfer *m.* s. Zaunkönig.

Zaunthür *f.* lesa, laz (-i), vrnile *pl.*

zausen rovati (rujem), puliti, pukati, pipati (pipljem), čupati, skubsti (skubem), drapati; (**bei den Haaren**) lasati; zlasati, razkuštrati.

Zebaoth Zebaot, Gospod vojnih trum.

Zebra *n.* cebra, zebra.

Zechbruder *m.* vinski bratěc, pravi pijančěk.

Zeche *f.* (Innung) ceh, delavska družba; (im Bergw.) zadružni rudnik; (Reihe) vrsta, red; (Kosten d. Gelages) zapitěk.

zechen popivati, pijančevati.

Zecher *m.* pivěc; pijaněc; **—in** *f.* pivka; pijanka.

zechfrei jmdn. **halten** plačati (plačevati) za koga.

Zechgelage *n.* popivanje, pijančevanje; pijača, gostíja.

Zechine *f.* cekin, laški zlatnik.

Zechmeister *m.* načelnik ceha, cehmojstěr.

Zechschuld *f.* na dolgu ostali zapitěk.

Zecke *f.* (Zeck *m.*) klop, klòšč, kloštir, laščěc (laščecà); (Schaf—) čepêr.

Zehe *f.* prst (na nogi); **die große —** palěc (na nogi).

Zehenspitze *f.* koněc prsta; **auf d. —n** po prstih.

Zehent *m.* (auch Zehnt) desetina.

zehentbar desetini podvržen, desetinski.

zehentberechtigt upravičen desetino pobirati, imajoč pravico do desetine.

Zehentberechtigung *f.* desetinska pravica, pravica do desetine.

zehenten (decimieren) desetiti; (**den Zehent auflegen**) desetino nalagati **od.** nakladati, desetiniti, desetini podvreči (-vržem), desetino jemati (jemljem) **od.** pobirati; (**den Zehent entrichten**) desetino dajati **od.** odrajtovati (plačevati), desetariti.

zehentfrei desetine prost.

Zehentfrohne *f.* desetinska tlaka **od.** robota.

Zehentherr *m.* gospodar desetine, desetinar, desetničar.

Zehenthold *m.* desetinski podložnik, desetinĕc.
zehentpflichtig desetini podvržen, pod desetino, dolžĕn desetino odrajtovati.
Zehentrecht *n.* s. Zehentberechtigung.
zehn *num.* deset.
Zehn *f.* (Zehner *m.*) desetica, desetka.
zehnerlei deseteri.
zehnfach (—fältig) deseterĕn, deseternat, deseterogub, desetkratĕn.
Zehngulden-Banknote *f.* deseták.
zehnjährig desetletĕn.
Zehnkreuzerstück *n.* desetica.
zehnmal desetkrat, deset potov.
zehnmalig desetkratĕn.
Zehnpfünder *m.* desetfuntnik.
zehnpfündig desetfuntĕn.
zehntägig desetdnevĕn.
zehntausend deset tisoč.
zehnte *num. ord.* deseti.
Zehntel *n.* desetina, desetinka.
zehntens desetič.
zehnthalb poldeset, devet in pol.
zehren (leben) živiti (hraniti) se, jesti in piti (jem in pijem), trošiti; zajesti, zapiti, potrošiti; (mager machen) sušiti, jemati (jemljem), pobirati. [trošilĕc.
Zehrer *m.* jedĕc, pivĕc, porživalĕc,
Zehrfieber *n.* súšica.
zehrfrei s. zechfrei.
Zehrgeld *n.* (—pfennig *m.*) popotnica, potrošnina, hranarina.
Zehrung *f.* (Unterhalt) živež, hrana; (Zehrgeld s. oben).
Zeichen *n.* znamenje, znak, beleg; (Marke) znamka.
Zeichen- risarski.
Zeichenbrett *n.* risarska deska.
Zeichenbuch *n.* risarska knjiga, risanka.
Zeichendeuter *m.* vedeževalĕc, razlagalĕc predznamenj, tolmač čudežnih prikaznij.
Zeichendeuterei *f.* vedeževanje, prerokovanje iz predznamenj, razlaganje čudežnih prikaznij.
Zeichendeuterin *f.* vedeževalka.
Zeichenfeder *f.* risarsko pero (peresa), risalnik, črtnik.
Zeichenkreide *f.* risarska (črna) kreda.
Zeichenkunst *f.* risarstvo, črtarstvo.
Zeichenlehre *f.* znakoslovje. [črtar.
Zeichenmeister *m.* učitelj risanja, risar,
Zeichenpapier *n.* papir za risanje, risarski papir.
Zeichenschule *f.* risarska šola, šola za risanje.
Zeichensprache *f.* govorjenje z znamenji, sporazumevanje z migljeji in kretanjem.
Zeichenstift *m.* risalnik, črtnik, risalce.
Zeichentisch *m.* risarska (črtarska) miza.
zeichnen risati (rišem), črtati; ob-, narisati, načrtati; (bezeichnen) zaznámenati, zaznámenovati, označiti; *impf.* známenati, známenovati; (unterschreiben) podpisati (-pišem).
Zeichnen *n.* risanje, črtanje.
Zeichner *m.* risar, črtar; —in *f.* risarica, črtarica.
Zeichnung *f.* naris, risarija, risanje, na-, obrisĕk, načrt, črtež.
Zeichnungssaal *m.* soba za risanje, risalna dvorana, risalnica, risarna.
Zeidelmeister *m.* čĕbelar, bčĕelar.
Zeidelmesser *n.* podrezilnik.
zeideln podrezati (-režem); *impf.* podrezovati. [bčĕele.
Zeidelweide *f.* čĕbelna paša, paša za
Zeidelzins *m.* čĕbelnina, bčĕelarina.
Zeidler *m.* s. Zeidelmeister.
Zeigefinger *m.* kazalĕc.
zeigen kazati (kažem); po-, razkazati.
Zeiger *m.* kazalĕc, pokazovalĕc; (an der Uhr) kazalo, kazalnik.
zeihen dolžíti, kriviti, krivdo zvračati na koga, očitati; obdolžiti, okriviti, krivdo zvrniti na koga. [dica.
Zeile *f.* vrsta, red; *dem.* vrstica, re-
zeilenweise vrstoma, redoma, vrsta za vrstjo, red za redom, po vrstah.
Zeilenweiser *m.* vrstni kazalnik, vrstna kazalka.
Zeisel *f.* (Zeist *m.*) suslik.
Zeiselbär *m.* medved-kosmatinĕc.
Zeisig *m.* čižĕk, cizĕk; *fig.* razuzdanĕc, zapravljivĕc.
Zeit *f.* čas, doba, vreme (-ena); (festl.) god; (Muße) lazno, prost (prazĕn) čas; um welche — obkorej? um diese — osorej, obsorej; von welcher — an odklej? von dieser — an odslej; bis zu welcher — doklej? bis zu dieser — doslej, dosorej; vor langer — davno, davnej; vor der — prerano, prezgodaj,

prenaglo, prehitro, prevred; von — zu — (zuzeiten, inzeiten) včasi, tedaj pa tedaj, včasih, tu pa tam; derzeit sedaj; beizeiten za časa, zgodaj; vorzeiten (seinerzeit) nekdaj, svoje dni; zu gleicher — hkrati, ob jednem, vse kmalu; ich habe keine — ne utegnem, ni mi lazno.

Zeitabschnitt *m.* doba, razdobje.

Zeitalter *n.* vek, doba.

Zeitdauer *f.* čas, doba, trajanje.

Zeitfolge *f.* s. Chronologie.

Zeitgeist *m.* duh časa.

zeitgemäß času (okolščinam) primerěn (pristojěn).

Zeitgenosse *m.* (so)vrstnik, sočasnik.

Zeitgenossin *f.* (so)vrstnica, sočasnica.

zeither (seither) ta čas, do zdaj.

zeitig *adi.* (früh) zgoděn, ran; (reif) dozorel, zrel; *adv.* o pravem času, za časa, zgodaj, za rana, pri godi, za goda.

zeitigen *tr.* goditi, zoriti; zgoditi, dozoriti; *intr.* goditi se, zoriti se, zoréti, dozorevati; ugoditi se, dozoreti.

Zeitigung *f.* zoritěv, dozorevanje, gojenje.

Zeitkunde *f.* časoslovje, časoznanstvo.

Zeitlang *f.*, eine — (auch: eine Zeit lang) nekaj časa, nekoliko časa, donéklej.

Zeitlauf *m.* tek časa.

Zeitläufte *pl.* (auch: Zeitläufe) časi *pl.*

zeitlebens svoj živ dan, svoje žive dni *pl.*, celo življenje, do smrti.

zeitlich časěn; (früh) zgoděn; (irdisch) posvetěn, minljiv, za ta svet; d. Zeitliche segnen temu svetu slovó dati, vse posvetno zapustiti.

Zeitlichkeit *f.* časnost; posvetne reči *pl.*

Zeitlose *f.* *(Colchicum autumnale)* podlésěk; očúm, močúněc, ušivka.

Zeitmangel *m.* pomankanje časa, skopo odmerjen čas, skopost časa.

Zeitmaß *n.* (in der Prosodie) časomerje, mera.

Zeitmesser *m.* časomér, kronometěr.

Zeitperiode *f.* doba, vek.

zeitraubend muděn, zamuděn, počasěn, kasěn. [dobje.

Zeitraum *m.* čas, občasje, doba, raz-

Zeitrechnung *f.* štetje let, preračunanje časa, časoslovje; s. Chronologie.

Zeitschrift *f.* časopis, časnik.

Zeittafel *f.* časoslovno kazalo.

Zeitumstand *m.* položaj časa, okolnost; *pl.* razmere časa.

Zeitung *f.* (Nachricht) novica, glas, poročilo; (Zeitschrift) novine *pl.*, novice *pl.*, glasilo, glasnik, časopis, časnik.

Zeitungsartikel *m.* novinski članěk, časniški sestavěk.

Zeitungsbureau *n.* novinarnica, časnikarska pisarna.

Zeitungsexpedition *f.* odpravništvo novin, razpošiljalnica časopisa, ekspedicija časnika.

Zeitungsnachricht *f.* novinsko poročilo, časopisno naznanilo.

Zeitungsredacteur *m.* urednik novin od. časopisa.

Zeitungsschreiber *m.* novinar, časnikar, novičar.

Zeitungsträger *m.* raznašalěc novin, raznaševalěc časnika; (Postenträger) klepetěc, novičar, zdrahljivěc.

Zeitungswesen *n.* novinarstvo, časnikarstvo, novičarstvo.

Zeitverhältnis *n.* časovno razmerje.

Zeitverlust *m.* izguba časa, izgubljeni čas, potrata časa; ohne — brez pomude, brez odlašanja.

Zeitversäumnis *f.* zamuda časa, dangubitěv.

Zeitvertreib *m.* kratěk čas, zabava.

zeitvertreibend kratkočasěn, zabavěn.

Zeitvertreiber *m.* kratkočasnik, kratkočasnež, zabavnik.

zeitweilig *adi.* začasěn, tačasěn; *adv.* ta čas, za ta čas, začasno.

zeitweise včasi, včasih, časi, časih, tu pa tam.

Zeitwort *n.* glagol. [golěn.

zeitwörtlich glagolski; glagolov; gla-

Zellbruder *m.* samotar.

Zelle *f.* sóbica, célica, stanica, ízbica; (in der Wabe) lončěk, piskěrc; (am Rad) korěc; *(bot.)* staníca.

zellenförmig staníčast.

Zellengewebe *n.* staničasta pletenina od. tkanina, staničevina.

Zellenpflanze *f.* brezcevna rastlina.

Zellenrad *n.* kolo na korce.

Zellhaut *f.* stanična mrenica.

zellig staničav.

Zellkern *m.* stanično jedro.

Zellstoff *m.* staničnina, vlaknina.
Zelot *m.* gorečnik, gorečnež, prenapetež, zelot.
Zelt *m.* (wiegender Gang eines Reitthieres) zibanje, pasji hod, mimohod; das Pferd geht im — konj se ziblje, konj podaja, ima pasji (petelinov) hod.
Zelt *n.* šator, šotor, stan.
Zelten *m.* kolačěk, strdén mliněc.
Zelter *m.* (Paßgänger) konj z zibajočim (pasjim od. petelinovim) hodom, konj za ježo, jezdni konj.
Zeltflasche *f.* vojaška sklenica od. lagěv.
Zeltlager *n.* šatorišče, šotorišče, stanišče.
Zeltwagen *m.* voz s šatorsko opravo; pokrit voz.
Zenith *m.* nadglavišče, zenit, nadtemenišče, nadtemenska točka. [nik.
Zeolith *m.* (Sprudelstein) zeolit, vrel-
Zephyr *m.* zahodni vetěr, večernik; prijetěn hlad, sapica, vetrič; zefir.
zer- raz-; z-, s-, pre-.
zerarbeiten razdelati, razdejati (-denem); sich — zdelati se, ugonobiti se.
zerbeißen raz-, pre-, zgrizti, raz-, pregrizniti.
zerbersten razpočiti se, raznesti se.
zerbrechen *tr.* lomiti; raz-, pre-, po-, zlomiti, razbiti (-bijem), streti (strem u. starem), raztrupati; sich den Kopf — béliti od. lomiti si glavo; *intr.* raz-, ubiti se, streti se. [hěk.
zerbrechlich razlomljív, razlóměn, kr-
Zerbrechlichkeit *f.* razlomljivost, razlomnost, krhkost.
zerbröckeln drobiti, mrviti; raz-, zdrobiti, raz-, zmrviti.
zerdreschen raz-, premlatiti.
zerdrücken mečkati, stiskati, mučkati, tlačiti; raz-, zmečkati, stisniti, stlačiti; zdruzniti.
zerfahren raz-, zvoziti, z vozom razgaziti, s koli utreti (-tarem).
zerfahren *adi.* raz-, zvožen, utrt; *fig.* raztresen, nesložěn, razvrt, razdrt, razdejan.
Zerfahrenheit *f.* raztresenost, razmišljenost; nesložnost.
Zerfall *m.* razpad, razsip.
zerfallen razpasti (-padem), razsuti (-sujem) se, razvaliti se, podreti (-derem) se, razrušiti se; *impf.* razpadati, podirati se, rušiti se; (getheilt sein) deliti se, ločiti se, krojiti se.
Zerfallenheit *f.* razpadlost.
zerfeilen raz-, prepiliti.
zerfetzen razdrapati, raztrgati.
zerfleischen mesariti; razmesariti, razmrcvariti, raztrgati.
zerfließen (zergehen) topiti se, taliti se, tajati se; raztopiti se, stajati se, razpustiti se, razliti se; (v. Schnee) kopneti; skopneti.
zerfressen razjesti (-jem), razgrizti; *impf.* razjedati.
Zergliederer *m.* razdevalěc, razparalěc, raztelesovalěc, anatom.
zergliedern raztelesiti, razuditi, razparati; (einen Satz) razložiti, razbrati (-berem); *impf.* razlagati, razbirati, razkladati.
Zergliederung *f.* raztelesba, razdevanje na ude; (des Satzes) razlaganje, razbiranje, razbor.
zerhacken (zerhauen) razsekati, sesékati; razsekávati.
zerkauen razzvečiti, prezvečiti; *fig.* premleti (-meljem), premlévati, prenatanko razlagati.
zerklüften razpočiti, razsesti se.
Zerklüftung *f.* razpoka, razsedlina.
zerknicken po-, zlomiti, zmečkati.
zerknirscht skrušen, strt, potrt, pobit.
Zerknirschung *f.* skrušenost, potrtost, skesanost.
zerknistern razpršiti se.
zerkratzen razpraskati.
zerlassen razpustiti, raztopiti; *impf.* razpuščati, raztapljati; (in Fett) razcvreti.
zerlegen razložiti, razstaviti; *impf.* razkladati, razstavljati; *(chem.)* krojiti; razkrojiti; (tranchieren) razrezati (-režem), razsekati, razkosati.
zerlumpt raztrgan, razcapan, razdrapan, capast.
zermahlen raz-, semleti (-meljem).
zermalmen zmeti (-manem), razdrobiti, streti (-tarem), razmečkati, razmlinčiti.
zernagen razglodati, zgrizti.
zerpflücken raztrgati, razčupati.
zerplatzen razpóčiti se.

zerquetschen mečkati, druzgati, mlinčiti; zmečkáti, zdruzniti, zmlinčiti, streti (-tarem).

zerraufen razkuštrati, razmršiti, zdrahati, razkodrati.

zerrauft razkuštran, zmršen, tršast.

Zerrbild *n.* nespodoba, spaka, nakaza.

zerreiben treti (tarem), meti (manem); streti, zmeti.

zerreißen *tr.* trgati; pre-, raz-, strgati, razčesniti; *intr.* trgati se; pre-, raz-, utrgati se.

zerren vlačiti, tirati (sem ter tje).

zerrinnen topiti se; raztopiti se, razpustiti se; (v. Schnee) kopneti, skopneti.

zerrütten razgugati, razmajati, pretresti; die Gesundheit — zdravje izpodkopati, zdravje rušiti.

Zerrüttung *f.* zmešnjava, zmotnjava, zmeda, nered.

zerschellen razbiti (-bijem) se, razkršiti se, raztreščiti se.

zerschießen razstreliti.

zerschlagen razbiti (-bijem), raztolči; sich — razbiti se; (v. Kauf, v. d. Heirat ꝛc.) razdreti (-derem) se, razvreči (-vržem) se.

zerschmelzen *tr.* topiti, taliti; raztopiti, raztaliti; *intr.* topiti se, tajati se, taliti se; raztajati se, razpustiti se, raztopiti se; (v. Schnee) kopnéti; skopneti.

zerschmettern raztreskati, razbiti (-bijem), raztrupati.

zerschneiden pre-, razrezati (-režem), razkrojiti; (mit der Schere) raz-, prestriči (-strižem).

zersetzbar raztvorĕn, razkrojĕn, raztvorljiv, razkrojljiv.

zersetzen *(chem.)* raztvoriti, razkrojiti, razločiti; *impf.* raztvarjati, razkrajati; sich — raztvarjati se, razkrajati se; raztvoriti se, razkrojiti se.

Zersetzung *f.* krojitĕv, razkroj, raztvorba; razpàd. [krojilo.

Zersetzungsmittel *n.* raztvorilo, raz-

Zersetzungsproduct *n.* raztvorbina, razkrójina. [razcepiti.

zerspalten raz-, preklati (-koljem),

zersplittern razcepkati, razdrobiti, razmrviti; d. Zeit — potratiti, zapraviti.

zersprengen razgnati (-ženem), razstreliti, razvreči (-vržem), raznesti; (eine Schar) razpoditi, razpršiti, razkropiti, raztirati, razkaditi, razprašiti.

zerspringen počiti, pokniti, regniti, razpočiti se, razleteti se.

zerstampfen razpĕháti, raztolči; (mit Füßen) razteptati, razgaziti, razmandrati.

zerstäuben razprašíti, razpršiti.

zerstieben razprašíti se, razkaditi se, razpršiti se, razprhniti (-se).

zerstörbar razrúšĕn, raz-, porušljiv.

zerstören po-, razrušiti, razvaliti, razdejati (-denem), razdreti (-derem), razsuti (-sujem), razgraditi, razsaditi, podreti; *impf.* rušiti, razdevati, raz-, podirati, razgrajati; (vernichten) pokončati, uničiti; *impf.* pokončevati, uničevati.

Zerstörer *m.* raz-, podiralĕc, rušilĕc; pokončevalĕc, uničevalĕc.

Zerstörung *f.* razdor, razrušenje, porušitĕv; podiranje, rušenje, razdevanje, pokončávanje.

Zerstörungswuth *f.* pokončevalnost, uničevalnost, uničevalna strast (-í).

zerstoßen raztolči, razpĕhati, streti (-tarem), razmeti (-manem).

zerstreuen raztresti, razsuti (-sujem), raznesti, raztrositi, razmetáti (-mečem); *impf.* raztresati, razsipati, raznašati, razmetovati; (den Feind —) razkropiti, razpoditi, raztirati, razgnati (-ženem), raztepsti (-tepem); sich — razkropiti se, razbegniti (se), razgubiti se, razpršiti se; *fig.* razmisliti se, razvedriti se, zabaviti se, kratĕk čas si napraviti.

zerstreut raztresen, razmišljen, zbegan v mislih; (v. Lichtstrahlen) razmetan, razsut. [nĕc.

Zerstreute *m.* razmišljenĕc, raztrese-

Zerstreuung *f.* (Zerstreutheit) raztresenost, razmišljenost; (Aufheiterung) zabava, veselje, veselica, razveseljevanje; (des Lichtes) razmet, razsev, razsipanje; Zerstreuungs- razmetni, razmetalni, razsipalni, raztrosni.

Zerstreuungslinse *f.* razmetna leča, leča razmetnica, razsevna leča, razsevka.

Zerstreuungspunkt *m.* razmetišče, razsevališče.

Zerstreuungsspiegel *m.* razmetno zrcalo, razsevno zrcalo.

Zerstreuungssucht *f.* nagnenje do razveseljevanja, zabavoljubje, razuzdanost.

Zerstreuungsvermögen *n.* razmetnost, razsevnost.

zerstückeln razkosati, razsekati na kose, razdrobiti.

zertheilen razdeliti, razločiti; *impf.* razdeljevati; (die Wolken) razgnati (-ženem), razpihati (-am u. -pišem), razpoditi; *impf.* razganjati; (e. Geschwulst) razplaviti, razločiti, razgnati; (in zwei Theile) razpoloviti, razpolovičiti; sich — razdeliti se, raziti (-idem) se, razkrojiti se; *impf.* razkrajati se, razhajati se; (v. d. Geschwulst) splahniti, *impf.* splahovati.

zertrennbar razločěn, razdelěn, razločljív.

zertrennen razločiti, narazěn spraviti; (ein Kleid) parati, porjati (porjem); razparati, razporjati.

zertreten teptati, mandrati; po-, razteptati, razmandrati, pohoditi, po-, razgaziti, streti (-tarem) z nogo.

zertrümmern razvaliti, razdreti (-derem), po-, razrušiti, razdrobiti, razbiti (-bijem).

zerwerfen razvreči (-vržem), razmetáti (-mečem); *impf.* razmetávati, razmétati; sich — raz-, spreti se, skregati se.

zerwühlen razriti (-rijem), razbrskati, razkopati (-kopljem), razgrebsti (-grebem); *impf.* razrivati, razkopavati.

Zerwürfnis *n.* razpor, razdor, razprtija, nesložnost.

zerzausen raz-, skuštrati, skodernati, razčupati, z-, razmršiti, razdrahati, razcapudrati, razkocati.

zerzaust s-, razkuštran, kuštrast, tršast, z-, razmršen, razdrahan, razcapudran, razkocán.

zerzupfen pukati, kósmati, cěfrati; razpukati, razkósmati, razcěfrati.

zeter *interi.* joj prejoj! pomagajte!

Zetergeschrei *n.* klic na pomagaje, silno vpitje, vik in krik, kričanje na vse pretege; ein — erheben kvisk in vrisk od. vik in krik zagnati (-ženem).

zetern na vse pretege vpiti (vpijem), na vso moč kričati, dreti (derem) se, udelovati.

Zettel *m.* list, listěk; (Banknote) bánkověc; (bei Webern) osnutěk, osnova, snutěk.

Zettelbank *f.* bankovnica, banka ki bankovce izdaja.

Zettelbaum *m.* snovalno vratilo, snovalo.

Zettelchen *n.* listič.

Zettelende *n.* konci *pl.*, abranki *pl.*, zavrnki *pl.*, krajnik, ureznik.

Zettelgarn *n.* osnova, snutěk.

zetteln snovati.

Zettelrad *n.* tkalsko motovilo, snovalnik.

Zettelträger *m.* listonoséc, raznaševalěc listov.

Zeug *m.* u. *n.* (Stoff) tvarina, snov (-í), roba, blago; (Gewebe) tkanina; (leinen) platnina, prtenina; (b. Bäcker) kvas; (Geräthe) priprava, orodje; (Ding) reč (-í), stvar (-í); altes — starina, stara razvlaka, šara in ropotija; liederliches — druhal (-i), lopovi *pl.*, potepuhi *pl.*, zanikarneži *pl.*; dummes (albernes) — neslanosti *pl.*, norčarije *pl.*, neumnosti *pl.*, kvante *pl.*; dummes — reden kvasiti, čvekati, čenčati.

Zeugamt *n.* urad za bojno pripravo.

Zeugbaum *m.* vratilo.

Zeugdruck *m.* tiskanje tkanin, tkaninotisk.

Zeuge *m.* priča, svedòk; pričevalěc; falscher — kriva priča, krivopričnik.

Zeugefall *m. (genetivus)* rodilnik, genetiv.

zeugen (erzeugen) roditi, ploditi; zaroditi, zaploditi; (Zeugnis geben) pričati, svedočiti, pričevati, dokazovati; izpričati, dokazati (-kažem), osvedočiti.

zeugen *adi.* od tkanine, tkaninski.

Zeugenaussage *f.* izpoved (-i) svedokov, besede (izpovedba) prič.

Zeugenbeweis *m.* dokaz s svedoki, dokaz po pričah.

Zeugeneid *m.* prisega svedokov od. prič.

zeugenfrei brez priče, na samem.

Zeugenführer *m.* dovodnik prič.

zeugenlos brez prič od. svedokov.

Zeugenschaft *f.* pričevanje, svedočenje.

Zeugenverhör *n.* (—vernehmung *f.*) zaslišanje prič, izpraševanje svedokov.

Zeuger *m.* roditelj, rodnik.

Zeughaus *n.* orodnica, orodišče, klanica; (für Kriegsgeräthschaften) vojaška opravnica, orožnica, orožarna.

Zeugmeister *m.* nadzornik orožnice, cajgmojstĕr.
Zeugnis *n.* (*pl.* Zeugnisse) spričevalo, svedôčba; — geben pričati, pričevati.
Zeugschmied *m.* ročni kovač, izdelovalĕc železnega orodja.
Zeugung *f.* roditĕv, zarod.
Zeugungsglied *n.* rodilo, plodilo.
Zeugungskraft *f.* rodilna moč (-í), rodilnost.
Zeugungsorgane *pl.* rodila *pl.*, plodila [*pl.*
Zeugungsvermögen *n.* plodilna (rodilna) zmožnost.
Zeus *m.* Zevs, Zen; (slav.) Perún.
Zibetkatze *f.* cibetka.
zick nakisĕn, kiselkast, okisĕl.
Zickelfleisch *n.* kozlétina.
Zicklein *n.* kozlè (-éta), kozlič, kozli-[čĕk.
zickzack *adv.* križem, sem pa tje, siksak.
Zieche *f.* (Überzug) na-, prevlaka.
Ziege *f.* koza; *dem.* kozica.
Ziegel *m.* opeka; (Dach—) strešnik, strešna opeka.
Ziegelbrenner *m.* opekar.
Ziegelbrennerei *f.* opekarnica.
Ziegeldach *n.* streha z opeko krita, ceglasta streha.
Ziegelerde *f.* ilovica od. glina za opeko, opekovina.
Ziegelhütte *f.* s. Ziegelbrennerei.
Ziegelofen *m.* opekarska peč (-í), opéčnica.
Ziegelstein *m.* s. Ziegel.
Ziegen= kozji.
Ziegenbart *m.* kozja brada.
Ziegenbock *m.* kozĕl; prč, cap.
Ziegenbockfleisch *n.* kozlovina; prčevi-[na.
Ziegenfell *n.* kozja koža, kozlina.
Ziegenfleisch *n.* kozje meso, kozjevina, kozličevina.
ziegenfüßig kozonòg.
Ziegenfüßler *m.* kozonožĕc.
Ziegengemecker *n.* meket, meketanje.
Ziegenhirt *m.* kozar, kozji pastir.
Ziegenhürde *f.* kozara.
Ziegenkäse *m.* kozji sir, ožemčič.
Ziegenkoth *m.* kozjek, kozji bobki *pl.*
Ziegenlamm *n.* kozlè (-éta), kozličĕk.
Ziegenleder *n.* strojena kozlina.
Ziegenmelker *m.* *(Caprimulgus)* kozodoj, podhujka, lêgen (legéna), ležetrudnik.
Ziegenmilch *f.* kozje mleko.
Ziegenstall *m.* kozji hlev, kozjak, kozara.
Ziegenwolle *f.* kozja volna od. dlaka.
Ziegenzucht *f.* kozarstvo.
Zieger *m.* s. Ziegenkäse.
Ziegler *m.* opekar, ceglar.
Ziehbrunnen *m.* šterna na vago.
Ziehe *f.* reja, iz-, odreja, iz-, odgoja, vzrejanje.
Zieheltern *pl.* redniki *pl.*, hranitelji *pl.*, vzrejevalci *pl.*, gojitelji *pl.*
ziehen *tr.* vleči; vlačiti, potegovati, potezati; zvleči, potegniti; die Aufmerksamkeit an sich — pozornost náse obrniti (*impf.* obračati); das Schwert — meč potegniti od. izdreti (-derem); vor Gericht — pred sodišče pozvati (-zovem), — poklicati (-kličem), — postaviti; auf seine Seite — dobiti na svojo stran; zur Tafel — povabiti; zur Strafe — kazniti, kaznovati; in die Länge — odlašati, zavlačiti; zu Rathe — za svet vprašati, posvetovati se s kom; Nutzen — korist imeti (imám); ins Lächerliche — na smešno stran obrniti, *impf.* — obračati; zur Verantwortung — na odgovor pozvati (-zovem); (halten und erziehen) rediti, gojiti; odrediti, od-, izgojiti; *intr.* (sich fortbewegen) iti (grem), potovati; oditi, potegniti jo; aus dem Lande — iz-, preseliti se; sich — vleči se, razprostirati se.
Zieher *m.* vlačilĕc, potegovalĕc; (Werkzeug) natezalnik.
Ziehgeld *n.* odgojnina, réjščina.
Ziehkind *n.* rejenĕc, rejenčĕk; rejenka, rejenčica.
Ziehkraft *f.* vlečnost, privlačnost.
Ziehloch *n.* žrelo.
Ziehmaschine *f.* vlačilni stroj.
Ziehmutter *f.* rednica, hraniteljica, odgojevalka, krušna mati (matere).
Ziehpflaster *n.* mehurnik, omušičnik.
Ziehrad *n.* kolovrat, vreteno.
Ziehseil *n.* vlačilna vrv (-í).
Ziehsohn *m.* rejenĕc.
Ziehtochter *f.* rejenka.
Ziehung *f.* vlečenje, potezanje; (das Losen) vzdigovanje srečk, srečkanje, žrebanje.

Ziehungsliste *f.* kazalo vzdignenih srečk, razpregledunica izžrebanih števil.

Ziehungstag *m.* dan srečkanja, dan žrebanja.

Ziehvater *m.* rednik, hranitelj, odgojevalěc, krušni oče (očeta).

Ziehweg *m.* vlačilna steza, vlačilna pot (-i).

Ziehwerk *n.* vlačilo, vlačilno orodje.

Ziel *n.* cilj, koněc, namen, namemba, namera, smotěr.

zielen mériti; na-, pomériti; *fig.* naklepati, namérjati; —des Zeitwort prehodni glagol, prehodnik.

Zieler *m.* merilěc, ciljar; kazalěc.

ziellos brez cilja, brez gotovega smotra, brez posebne namere; —es Zeitwort neprehodni glagol, neprehodnik.

Zielpunkt *m.* cilj.

Zielscheibe *f.* tarča; — d. Witzes predmet šal in dovtipov.

ziemen spodobiti se, spodoběn biti (sem), pristovati, pristojati se.

Ziemer *m.* (Krammetsvogel) brínovka, smólnica; (Rückenstück) hrbtaněc, hrbtovina; (Ochsenziemer) volovska žila, bikovica, bikověc, ušíb.

ziemlich *adv.* precej, še dosti, prilično; *adi.* precejšěn, priličěn, precej velik. [nik.

Zieraffe *m.* gizdalin, gizdavěc, šopir-

Zierat *m.* lepotija, lepšava, okras, ures, kinč, nakit.

Zierbaum *m.* lepôtno drevó (-ésa); Zierbäume *pl.* lepôtno drévje.

Zierde *f.* (Zier *f.*) dika, kras, lepšava, lišp, lepotilo, kinč.

zierdelos brez lepotije, prost nakita, nenakičen.

zieren lepotiti, lepšati, krasiti, kinčati, kititi, lišpati, zaljšati; olepšati, okrasiti, nakititi, okinčati, ozaljšati; sich — (affectieren) delati se, pačiti se, prenavljati se, prisiljeno se vesti (vedem).

Ziererei *f.* pačenje, prenavljanje, neslano vedenje, gizdalinstvo.

Ziergarten *m.* vrt za zabavo, perivoj, cvetnjak.

Zierkunst *f.* olepševalstvo, olepševalna umetnost (-i).

zierlich dičěn, lep, mičěn, čeděn, zal.

Zierlichkeit *f.* dičnost, lepota, mičnost.

Zierpflanze *f.* lepotna rastlina, cvetlica krasotica.

Zierpuppe *f.* gizdalin, gizdavěc; (weibl.) gizdavka, našopirjenka.

Zieselmaus *f.* *(Spermophilus)* mišglodalka, polh; *(Mus citellus)* suslik.

Ziffer *f.* številka, število.

Zifferblatt *n.* kazalnik, cifrenica.

ziffermäßig po številkah, s številkami.

Zifferschrift *f.* pisanje s številkami, tajno pismo.

Ziffersumme *f.* seštevěk številk.

Zigeuner *m.* cigan; *fig.* plášar, plašúr, slepar, rokovnjač; —in *f.* ciganka; *fig.* plášarica.

zigeunerisch ciganski. [jek.

Zigeunerkraut *n.* *(Lycopodium)* lisič-

Zigeunerleben *n.* ciganjenje, ciganstvo, cigansko življenje. [pati se.

zigeunern ciganiti, vlačiti se, pote-

Zigeunersprache *f.* cigánščina, ciganski jezik.

Zigeunervolk *n.* cigani od. ciganje *pl.*

Zigeunerweib *n.* ciganka.

Zimmer *n.* soba, izba, stanica; Zimmer= sobni, izbni; (Zimmermanns=) tesarski.

Zimmerarbeit *f.* tesarsko delo. [vanje,

Zimmerarrest *m.* zapor v sobi, sobo-

Zimmeraxt *f.* tesarska sekira.

Zimmerbalken *m.* greda, tram.

Zimmerdecke *f.* strop v sobi, petro.

Zimmereinrichtung *f.* sobna oprava, posobje, pohišje.

Zimmergesell *m.* tesarski pomagač.

Zimmerhandwerk *n.* tesarstvo.

Zimmerherr *m.* (Zimmermieter) gostač, najemnik sobe.

Zimmerhof *m.* tesarsko torišče, tesališče, tesarnica.

Zimmerholz *n.* les, tesarski les, hlodi *pl.*, bruna *pl.*

Zimmermaler *m.* sobni slikar.

Zimmermann *m.* tesar, tesač.

Zimmermannskunst *f.* tesarstvo.

Zimmermannslade *f.* tesarska skrinjica, truga, plenkača.

Zimmermeister *m.* tesarski mojstěr.

zimmern tesati (tešem); obtesati, stesati, narediti.

Zimmernagel *m.* klin, mozník.
Zimmerplatz *m.* s. Zimmerhof.
Zimmerputzer *m.* čistilěc sob, voščílěc sobnih tal.
Zimmerthür *f.* sobne dúri *pl.*
Zimmerwichser *m.* s. Zimmerputzer.
Zimmet *m.* (Zimmt) sladka skorjica, cimet.
Zimmetbaum *m.* cimetovo drevo (-esa), drevo sladke skorje, cimetověc.
Zimmetrinde *f.* sladka skorja.
zimperlich presiljeno sramežljiv.
Zimperlichkeit *f.* pretirana sramežljivost.
Zink *n.* cink, ciněk; Zink= cinkov.
Zinkblende *f.* cinkova svetlica od. slepotica. [vršac.
Zinke *f.* rogěl, zob; (des Berges) rt.
Zinken *m.* (Zinke *f.*) ukrivljena troba, zavita trobenta, róžnica.
Zinkenbläser *m.* troběc, kornetist.
Zinkerz *n.* cinkova ruda, cinkovica.
Zinkplatte *f.* cinkova plošča. [beloba.
Zinkweiß *n.* cinkovo belilo, cinkova
Zinn *n.* kositěr, cin; Zinn= kositerni, cinov, kositernast.
Zinnauflösung *f.* razpuščeni od. raztopljeni kositěr.
Zinnbergwerk *n.* kositernik, rudnik na kositěr.
Zinne *f.* vrh, sleme (-ena), zobčast nadziděk, kresta.
zinnen kositren, cinast.
Zinnerz *n.* kositrověc, kositerna ruda.
Zinngeschirr *n.* kositerno od. cinasto posodje.
Zinngießer *m.* olovar, kositrar, cinjar.
Zinngießerei *f.* olovarstvo, kositrarstvo; olovarnica, kositrarnica.
Zinngras *n.* *(Equisetum)* préslica, préslička, hvošč. [kositěr.
Zinngrube *f.* kositernik, rudnik na
zinnhaltig kositrovit, cinovit.
Zinnober *m.* cinoběr, rumenica.
Zinnplatte *f.* kositerna plošča.
Zinnstein *m.* kositrověc. [nina.
Zinnware *f.* kositerna roba, kositre-
Zins *m.* obrest (-i); dača, davščina; (Haus—) stanarina, najemščina, gostaščina; (Pacht—) nájěm u. najěm, najmovina, zakupnina, zakúpščina; Zins= obrestni, najemni, zakupni.
zinsbar davku podvržen, dačni.
Zinsbekenntnis *n.* izpoved o najmarini.
Zinsen *pl.* s. Interessen.
zinsen (eintragen) nesti, donašati; (entrichten) najmovino plačevati. [stih.
Zinsenausstand *m.* zastaněk na obre-
Zinsenbezug *m.* dobivanje obresti.
Zinsenertrag *m.* dohoděk od obrestij.
Zinsfassion *f.* napoved najemščine.
zinsfrei neobdačen, dače prost; najemščine prost.
Zinsfuß *m.* obrestna mera.
zinspflichtig dači (davku) podvržen.
Zinssteuer *f.* najmarina; obrestnina.
Zinszahl *f.* rimsko število, indikcija.
Zipfel *m.* rogělj, koněc.
zipfelig rogljat.
Zipperlein *n.* s. Gicht, Podagra.
Zirbeldrüse *f.* češerika.
Zirbelkiefer *f.* limba, cemprin.
Zirbelnuss *f.* *(Pinus cembra)* pinija, limba; *(Nux picea)* limbov oreh.
Zirkel *m.* (Kreis) kolobar, okrog, kolo, obód; (Werkzeug) šestilo, šestar.
Zirkelbogen *m.* ukrožen obok, okrožěn obod. [dast.
zirkelförmig okrožěn, okrogěl, obo-
Zirkellinie *f.* okrožna črta, króžnica, obódnica, kolobar.
zirkeln šestiliti, šestariti, s šestilom (šestarjem) meriti.
zirkelrund popolnoma okrogěl.
Zirkelschenkel *m.* šestilni krak.
Zirkelschmied *m.* šestílar.
Zirkelschnitt *m.* krožni urezěk.
Zirpe *f.* cvrčěk, čričěk, žrikověc.
zirpen (v. Heimchen) ščrkati, cvrčati (-ím), škrleti, škripati (-pljem), cvrkati; (v. Vögeln) ščrleti, cíkati, čivkati.
Zirpen *n.* cvrkot, cvrčanje, ščrk, ščrkanje.
zischeln šušljati, susati, sušljati, šepetati, ščebljati.
zischen sikati (sikam u. sičem), zvizdati, žvižgati, psikati. [danje.
Zischen *n.* psik, zvizd, sikanje, zviz-
Zischer *m.* sikalěc, zvizdalěc.
Zischlaut *m.* sikalěc, sičnik.
Zisererbse *f.* *(cicer arietinum)* čičerka, cizara.
Zither *f.* citre *pl.*; — spielen citrati, igrati na citre.

Zitherspieler *m.* (—schläger) citralěc, citraš, citrar.
Zitteraal *m.* *(Gymnotus electricus)* električna jegulja, električni ogor.
Zitterer *m.* trepetalěc, drgetalěc, drgetalo. [jásika.
Zitterespe *f.* *(Populus tremula)* ósika,
Zittergras *n.* *(Briza)* migalica, Marijini lasci *pl.*, solzice Marije device.
Zittermal *n.* lišaj.
zittern tresti se, trepetati (-am u. trepečem), drgetati (-am u. drgečem).
Zittern *n.* trepet, drget, tresavica, trepetanje, drgetanje.
zitternd tresoč (se), drgetav; (mit d. Kopfe) tresoglav; (mit d. Hand) tresoròk; —es Erdreich ozibi *pl.*, tresečina.
Zitterpappel *f.* *(Populus tremula)* trepetlika, ósika, jásika.
Zitterroche *m.* *(Torpedo)* električni škat, trnjača.
Zitterwels *m.* *(Silurus electricus)* električni som, otripni som.
Zitz *m.* (feiner bunter Kattun) cic.
Zitze *f.* (auch: Zitz *m.*) sěs, sěsěk, sěsěc, cizěk, bradavičica na dojilih.
zitzen sěsáti, cuzati, zizati. [bolji.
Zobel *m.* sobol; Zobel= sobolov, so-
Zobelfänger *m.* sobolar.
Zobelfell *n.* sobolovina, sobolova koža.
Zobelmütze *f.* sobolovka, sobolova kapa.
Zobelpelz *m.* sobolov kožuh; sobolovina.
Zodiacallicht *n.* zodiakalno sijanje, odsoj zverinskega kroga.
Zodiacus *m.* zverinski krog, zodiak.
Zofe *f.* hišina, sobarica.
Zögerer *m.* obotavljalěc, odlašalěc, odkladalěc.
zögern obotavljati se, odlašati, odkladati, zatézovati, očajati se, muditi se.
Zögerung *f.* obotavljanje, odlašanje, odkladanje, očajanje, pomuda.
Zögling *m.* rejeněc, gojeněc; (weibl.) rejenka, gojenka.
Zoll *m.* (Maß) palěc; (Abgabe) mitnina, carina, còl; Einfuhr— uvoznina; Durchfuhr— prevoznina; Ausfuhr— izvoznina 2c. mittelst -ina; Zoll= mitninski, carinski, colni. [na.
Zollamt *n.* mitninski urad, mitninar-
zollämtlich mitninarski.
zollang palěc dolg.
Zollansatz *m.* mitninski nastavěk.
Zollaufseher *m.* mitninski od. carinski nadzornik.
Zollausschluss *m.* colni izjeměk.
zollbar mitnini podvržen.
Zollbeamte *m.* mitninski od. colni uradnik, mitninar, colnar.
Zolleinnehmer *m.* pobiralěc mitnine, mitar, colnar, mitninar.
zollen (entrichten) dati, plačati, opraviti; *impf.* dajati, plačevati, opravljati; Achtung — v čislih imeti (imám), čislati, spoštovati; Dank — zahvaliti se, zahvalnost skazovati.
Zollerhöhung *f.* povišanje mitnine, zvišanje cola.
Zollermäßigung *f.* znižanje mitnine, zmanjšanje carine od. cola.
zollfrei mitnine prost, carini ne podvržen, brezcolěn; Gedanken sind — misli so svobodne.
Zollfreiheit *f.* oproščenje od mitnine, brezcolnost.
Zollgebiet *n.* mitninsko področje, mitninišče.
Zollgebür *f.* mitninska od. carinska pristojbina, col. [stava.
Zollgesetz *n.* carinski zakon, colna po-
Zollgewicht *n.* mitninski utež, colna vaga.
Zollgrenze *f.* mitninska od. carinska od. colna meja.
Zollhaus *n.* mitnica, mitninarna.
zollig palěc dolg, palěc debel, palěc širok.
Zollinie *f.* s. Zollgrenze.
Zollmaß *n.* mera na palce.
Zöllner *m.* mitar, colnar, mitninar.
Zollordnung *f.* mitninski od. carinski zakon, colni red.
Zollpächter *m.* zakupnik mitnine.
zollpflichtig mitnini podvržen.
Zollpfund *n.* colni funt.
Zollsatz *m.* mitninski nastavěk, colni cenik.
Zollschranke *f.* mitninska zavora, colna pregraja.
Zollstab *m.* colno merilo, pošét.
Zollstätte *f.* mitninišče, colnišče, mitninarnica.
Zolltarif *m.* mitninski postavěk, colna tarifa.

Zollverein *m.* mitninarska zveza, colno društvo.

Zollverfahren *n.* mitninarsko postopanje, colno ravnanje, carinjenje, colovanje.

Zollverwaltung *f.* uprava mitnine.

Zollvorschrift *f.* predpis o mitnini, mitninski od. carinski od. colni predpis.

Zollwesen *n.* mitninstvo, carinstvo.

Zone *f.* pas; gemäßigte — zmerni pas; heiße — vroči pas; kalte — mrzli pas.

Zoographie *f.* popís živalij, živalopisje.

Zoolog *m.* živaloslovĕc, životinjar, zoolog.

Zoologie *f.* živalstvo, živaloslovje, zoologija.

zoologisch živaloslovĕn, zoologičĕn.

Zoophyten *pl.* živalske rastline; zoofit.

Zootomie *f.* paranje od. raztelesovanje živih živalij, zootomija.

Zopf *m.* kita, pletenica; čužka, svilen trak; čòp.

zopfähnlich kitast, čopast.

Zopfband *n.* vpletĕk, oplétalnica.

zopfen kito plesti (pletem), lase splétati.

Zopfhaar *n.* dolgi lasjé *pl.*, spletalni lasjé *pl.*

zöpfig s kito, pleteničav.

zöpfisch (altmodisch) starošégĕn, starokopitĕn; pedantičĕn.

Zopftheil *m.* prámen.

Zorn *m.* jeza, srd, gnev, jad; heftiger — togota, ihta, ljutost, srditost; in — bringen raz-, ujeziti, razsrditi, razhuditi, razkačiti, raztogotiti; in — gerathen (kommen) u-, razjeziti se, razhuditi se, razsrditi se, razljutiti se, raztogotiti se; jemandes — beschwichtigen jezo potolažiti, udobrihati koga; sein — hat sich gelegt jeza ga je minila, potolažil se je.

Zornblick *m.* jezĕn od. srdit pogled.

zornentbrannt (—entflammt) razjarjen, razpaljen, od jeze razvnet, razkačen, ljuto razsrjen.

zornig jezĕn, srdit, ljut, togotĕn, razkačen, razjarjen, razsrjen, hud; — werden u-, razjeziti se, razsrditi se, razljutiti se; *impers.* jeza me popade; — sein jeziti se, srditi se, togotiti se; *impers.* jeza me grabi (popada); *triv.* (Groll hegen) piko imeti (imám).

zornmüthig jezav, jeznorit, togotĕn.

Zornmüthige *m.* jézavĕc, jeznoritnež, togotnik, togotnež; — *f.* togótnica, *triv.* jeznoritnica.

Zornmüthigkeit *f.* togotnost, jeznoritnost, srditost.

zornschnaubend jezĕn kot gad, razkačen.

Zornsinn *m.* s. Zornmüthigkeit.

Zornwuth *f.* razjarjenost, razkačenost, jarost, togota.

Zote *f.* umazana —, kosmata —, sramotna —, grda —, klafarska beseda, kvanta; —n reißen kosmato od. nesramno govoriti, klafati, klobasati, kvantati, debele brusiti, nespodobne opombe delati.

zoten s. Zoten reißen.

Zotenlied *n.* nesramna —, umazana —, kosmata —, klafarska pesĕm (-i).

Zotenreißer *m.* klafač, kvantač, kvasač, klobasač, nesramnik.

Zotenreißerei *f.* klafarija, kvante *pl.*, klobasanje, nesramno govorjenje.

Zotenreißerin *f.* ženska nespodobnega govorjenja, nesramnica.

zotig nesramĕn, nespodobĕn, debel, opolzĕl, kosmat, umazan.

Zotte *f.* kosĕm, kosmič, kosmatina, kodra, kodĕr, runo; (im Dünndarm) résica; (an Kleidern) cunja, capa, candra.

Zottelbär *m.* kosmati medved, kuštrasti medved, medved-kosmatinĕc.

zottelig kuštrast, kodrast, kosmat, zmršen.

zotteln (schwerfällig gehen) kocati, koracati.

zottenfüßig kosmatonòg.

zotticht kosmatinast, cunjast.

zottig kosmat, kocast, kodrast, kuštrast, kodrav, kuštrav; (zerrissen) raztrgan, razdrapan, capast, razcapan; — machen razkuštrati, razkodrati.

zu *praep.* k, h; (hinein) v; (auf) na; (bis zu) do; (bei) pri; (für) za; (zur Zeit) o, ob; za; (je) po; — Fuß peš; — Pferde jež, na konji; — Hause domá; Gasthof —r Post gostilnica pri pošti; Kaffeehaus —m Elefanten kavarna pri slonu; — Mittag o poldne; — Ostern o veliki noči; — hunderten

po sto, na stotine; —m Beispiel na primer; *adv.* proti; auf mich — proti meni; (das Maß übersteigend) pre-; — groß prevelik; — klein premajhěn; — kalt premraz; (in Zusammensetzgn.) (= hinzu) pri-, (= ver) za; die Thür ist — duri so zaprte; *interj.* le: schlag — le udari; nur — le le, le daj, le no; Glück — Bog daj srečo.

zuackern zaorati (-orjem), priorati; *impf.* prioravati.

zuaddieren prišteti (-štejem), *impf.* prištevati.

Zubau *m.* priziděk.

zubauen (hinzubauen) prizidati, *impf.* prizidávati, prizidováti; (verbauen) zazidati, *impf.* zazidováti, zazidávati.

zubeißen prigrizniti. [(-i).

Zuber *m.* čěběr, bačěv u. bačva, kàd

zubereiten pripraviti, prigotoviti, priravnati, pristrojiti; *impf.* pripravljati, prigotavljati.

Zubereitung *f.* priprava, pripravljanje, pripravěk.

zuberge stehen kvišku od. pokonci stati (stojím), sršati u. sršéti (-ím).

zubessern priboljšati, zboljšati.

Zubesserung *f.* priboljšěk, zboljšěk.

zubetten (v. d. Bienen) zalepiti, zadelati.

zubinden zavezati (-vežem), *impf.* zavezovati.

zubleiben zaprt ostati.

zublinzeln po-, naměžikniti komu, z očmi namigniti.

zubringen do-, prinesti; *impf.* pri-, donašati; die Zeit — prebiti (-bom), preživeti; schlafend — prespati (-spim); die Nacht — prenočiti, *impf.* nočiti, prenočevati; den Winter — zimo preživeti, *impf.* zimovati, prezimovati; gut die Zeit — čas dobro obrniti, *impf.* obračati; einem ein Glas — napiti (-pijem), *impf.* napivati u. napijati.

Zubringer *m.* pri-, donašalěc, donosnik; (Angeber) ovadnik, ovadúh; (Kuppler) podvôdnik; (Unterhändler) mešetar; —in *f.* do-, prinašalka; ovadúhinja; podvôdnica.

Zubuße *f.* pridatěk, dodatěk, privržěk, priplatěk, doplača, pri-, doplačilo; (Aufwand) stroški *pl.*, potrošěk, zalóžljej.

zubüßen pri-, dodati, pri-, doplačati, privreči (-vržem); potrošiti.

Zucht *f.* (das Aufziehen) reja, odreja, gojitěv, vzgajanje; (sittliche Erziehung) vzgoja, nravnost, sramežljivost, čut za poštenje; (Disciplin) red, strah, pokorščina; in — halten v strahu imeti (imám), ostro imeti od. držati, strahovati, ne puščati svoje volje komu, strogo vzgojevati ga; der — entwachsen šibi odrasti; schlechte — razuzdanost, preveč prostosti; in Züchten sramežljivo, pošteno, spodobno, nravno; (Fortpflanzung d. Thiere) pleme (-ena), plod, razplod; (aufgezogene Thiere) prireděk u. prirejěk; (Race) pleme, pasmina; (am Pfluge) grédeljnica, gredánjica, plužna veriga, gožva; Zucht- plemenski, za pleme.

züchten rediti, odrejati, ravnati, gojiti, vzgajati.

Züchter *m.* rednik, vzgojevalěc.

Zuchtgebiet *n.* plemenski okoliš.

zuchtgewohnt strahú od. reda vajen, strogo vzgojen.

Zuchthaus *n.* kaznilnica, pokorilnica, strahovalnica, prisilna delavnica, popravnica.

Zuchthäusler *m.* kaznjeněc, pokorjeněc, strahovaněc, jetnik.

Zuchthengst *m.* žreběc za pleme, pastúh, celak.

züchtig sramežljiv, spodobnega vedenja, lepega obnašanja, nravěn, pošten; (keusch) čist, nepokvarjen.

züchtigen pokoriti, strahovati, krotiti, kazniti, kaznovati; (mit Worten) svariti, karati, kregati; pokarati, posvariti, okregati; (m. d. Ruthe) šeškati, tepsti (tepem); našeškati, otepsti.

Züchtiger *m.* strahovalěc, pokorilěc, kaznovalěc; —in *f.* strahovalka, kaznovalka.

Züchtigkeit *f.* sramežljivost, čistost, poštenost.

züchtiglich s. züchtig.

Züchtigung *f.* kazěn (-i), pokora, šiba; strahovanje, kaznovanje. [pleme.

Zuchtkuh *f.* plemenska krava, krava za

Züchtling *m.* s. Zuchthäusler.

zuchtlos razuzdan, nesraměn, brez strahú, nespodoběn, nečist.

Zuchtlosigkeit *f.* razuzdanost, brezsramnost; nered.

Zuchtmeister *m.* strahovalěc.

Zuchtochs *m.* juněc za pleme, bik, plemenjak, plemenski juněc.

Zuchtruthe *f.* šiba strahovalka.

Zuchtsau *f.* (Zuchtschwein *n.*) svinja za pleme, plemenska svinja, plemenjača.

Zuchtschaf *n.* plemenska ovca.

Zuchtstier *m.* s. Zuchtochs.

Zuchtstute *f.* kobila za pleme.

zuchttauglich prikladěn za pleme, plemenski.

Zuchtvieh *n.* živina za pleme, plemenska živina.

Zuchtwidder *m.* ověn za pleme, plemenski ověn.

zuchtwillig ubogljiv, voljan, poslušěn, poslušljiv.

Zuck *m.* trgnotje, trzáj, zganotje, drhtáj, utrípljej; einen — thun zganiti se, zmeziti se, treniti, zmigniti.

zucken zganiti, zganiti se, zmigniti, trgniti, treniti, zmeziti se, zadrgetati; *impf.* migati, tripati, utripati (-am u. -tripljem), meziti se, drgetati (-am u. drgečem); (v. Blitz) švigniti, *impf.* švigati; die Achsel — z ramo migati, komizgati; z ramo (s pleči) zganiti, skomizgati.

zücken (das Schwert) meč potegniti, izdreti (iz nožnice), posmukniti, zavihteti; mit gezücktem Schwerte z golim mečem.

Zucker *m.* cukěr, sladkor, slador; Zucker- cukreni, sladkorni; cukrov, sladkorjev.

Zuckerbäcker *m.* slaščičar, sladčičar.

Zuckerbäckerei *f.* (Ort) slaščičarnica; (Gewerbe) slaščičarstvo; (Zuckerwerk) cukrenina, slaščice *pl.*

Zuckerbäckerin *f.* slaščičarica.

Zuckerbirne *f.* cúkrenica, cukrénka, médenka, médenčnica, sladkórnica.

Zuckerbüchse *f.* sladkornica, sladornica.

Zuckererbse *f.* sladki (cukreni) grah.

Zuckerfabrik *f.* cukrarna, cukrarnica, sladkornica.

Zuckergehalt *m.* cukrovina.

zuckerhaltig cukrovit, sladkornat, kar ima cukra v sebi.

Zuckerhandel *m.* trgovina s cukrom.

Zuckerkand *m.* ledeněc, kristalnati slador.

Zuckermaul *n.* cukrolizěc, sladkosnedež.

zuckern cukrati, sladkoriti; posladoriti, ocukrati.

zuckern *adj.* cukren, sladorěn.

Zuckernascher *m.* s. Zuckermaul.

Zuckerpapier *n.* papir za sladkor.

Zuckerproduction *f.* pridelovanje cukra, — sladora.

Zuckerraffinerie *f.* čistilnica cukra, — sladora.

Zuckerrohr *n.* cukrov trst, cukrova trstika, sladkorověc.

Zuckersieder *m.* cukrar, cukrovar, sladovar.

Zuckersiederei *f.* cukrarna, cukrarnica, sladovarnica.

Zuckerstoff *m.* cukrovina, sladovina, sladkorovina.

zuckersüß presladěk, sladěk kakor sladkor.

Zuckerwasser *n.* cukrana voda, sladkorna voda.

Zuckerwerk *n.* cukrenina, sladkarija, slaščica (gew. *pl.*).

Zuckerworte *pl.* sladke od. medene besede *pl.*

Zuckerwurzel *f.* sladki koren.

Zuckung *f.* trganje, zvijavica, krč, drgetanje.

zudämmen zajeziti, zagraditi.

zudecken za-, pogrniti, po-, zakriti (-krijem), odeti (-denem); (mit Umstürzung eines Körpers) po-, zavezniti; *impf.* za-, pogrinjati, po-, zakrivati, odevati.

zudem *adv.* vrhu tega, razven tega.

zudenken jmdm. etwas nameniti.

Zudrang *m.* pritisk, naval.

zudrehen za-, usukati, u-, zasukniti.

zudringlich vrinljiv, vsiljiv, silěn, nadležěn, neprilíčěn, netečěn, sitěn.

Zudringlichkeit *f.* vsiljivost, nadležnost, sitnost.

Zudringling *m.* vsiljivěc, sitnež, nadležnik, nadležněž.

zudrücken zatisniti, pritisniti.

zueigen geben v last dati, podariti.

zueignen (widmen, dedicieren) posvetiti, pokloniti, podariti; *impf.* posvečevati, poklanjati; sich — lastiti si, svojiti si, lastiti se česa; prilastiti si, polastiti se, pri-, osvojiti si; *impf.* prisvojevati si.

zueignend svojilěn.

Zueignung *f.* osvojitěv, prilastitěv; (Widmung) posvečenje, posvetilo.

zuerkennen prisoditi, *impf.* prisojati, prisojevati; die Todesstrafe — na smrt obsoditi.

Zuerkenntnis *n.* prisodba, prisoděk.

zuerst *adv.* najprvo, najpred, najprej, pred vsem drugim, na prvem mestu; prvič, prvikrat, sprva.

zufahren *tr.* pripeljati, dovoziti; *impf.* pripeljevati, dovažati; *intr.* hitro voziti, gnati (ženem), pognati; fahre zu! poženi! vozi!

Zufahrt *f.* dovožnja, pripeljáj.

Zufall *m.* prigoděk, slučaj, naključje, naključěk, naključba, primérljej; durch einen günstigen — po sreči, po naključbi; durch einen ungünstigen — po nesreči.

zufallen pripasti (-padem); (v. Deckel) zaklopiti se, zapreti se, zakleniti se; (v. d. Augen) zatisniti se, skupaj pasti.

zufällig *adi.* slučajěn, prigoděn, nenaděn, nepričakovan; *adv.* po naključbi, slučajno, iz nenada, nenadoma.

zufälligerweise *adv.* naključno, po naključbi, slučajno.

Zufälligkeit *f.* slučajnost, prigodnost, naključje, nenadnost.

zufertigen poslati (pošljem), odpraviti; *impf.* pošiljati, odpravljati.

zufließen do-, pritekati, teči proti čemu.

Zuflucht *f.* pribežališče, utočišče, zavetje; — nehmen pribežati, utêči se h komu, zateči se, iskati zavetja.

Zufluchtsort *m.* (Zufluchtsstätte *f.*) s. Zuflucht.

Zuflug *m.* prilet, dolet.

Zufluſs *m.* pritòk, dotòk; (an Mitteln) prihodki *pl.*, pripomočki *pl.*, sredstva *pl.*

zuflüstern pošepětati, pošepniti.

zufolge *praep.* po, poleg, vsled.

zufrieden zadovoljěn, dovoljěn; — stellen zadovoljiti koga, zadostiti mu.

Zufriedenheit *f.* zadovoljnost, zadovoljstvo, dovoljnost.

zufrieren zamrzniti, zmrzniti; *impf.* zamrzovati.

zufügen prizadeti (-denem), provzročiti, storiti, učiniti, narediti; *impf.* prizadevati, činiti, delati; jemandem Schlimmes — nahuditi.

Zufuhr *f.* pri-, dovoz, do-, privožnja, pri-, dovažanje; die — abschneiden dovoz zapreti, dovažanje preprečiti od. ustaviti; Zufuhr- dovozěn, dovaževalěn.

zuführen pripeljati (-peljem), do-, privesti (-vedem), pri-, dovoziti; *impf.* pripeljevati, voziti, pri-, dovažati, dovaževati.

Zuführer *m.* dovoznik, privoznik, dovažalěc, dovaževalěc.

Zufuhrschiff *n.* dovozna ladija, dovaževalěn brod.

Zuführung *f.* privòd, dovòd.

zufüllen napolniti; (e. Graben) zasuti (-sujem); (dazugießen) priliti (-lijem), doliti, dopolniti; *impf.* pri-, dolivati.

Zug *m.* vlak, vlačenje, potezanje; (m. der Feder) potégljej, poteza, črta; (v. Zugvieh) zaprega, vprega, plug, jarěm, svez; (beim Trinken) dušěk, požirěk, požír; (Athemzug) dih, dihljej, dušěk, sópljej; (Luft—, Wind—) prepih; hier ist ein starker — tukaj zelo vleče, tukaj je močěn prepíh; (ziehende Menge) sprevod, vlak, truma; (v. Vögeln) tropa, trop, vršelo, kita, rajda, jata, krdelo; (Eisenbahn—) vlak, vozovlak; (milit.) četa, odděléк, krdelo, vod ($^1/_4$ stotnije); (des Charakters) lastnost, svojstvo; (Werkzeug) škripěc, vlak; im —e sein v razpravi biti (sem), v delu biti, teči, obravnavati se; in Zügen liegen umirati, pojemati, s smrtjo se boriti, biti (sem) v zadnjih dihljejih; Züge läuten klenkati, mrliču zvoniti.

Zugabe *f.* dodatěk, pridatěk, pridavěk, privržěk, pri-, namečěk, nadavěk, prikladěk, priklada, doklada; (Legierung) primes.

Zugang *m.* dohod, pristop, vhod; vrata (odprta) *pl.*

zugänglich pristopěn, dostopěn, dohoděn, odprt, prost.

Zugameise *f.* mravlja debeloglavka.

Zugarm *m.* motoroga.

Zugband *n.* vez (-í), skoba.

Zugbaum *m.* vreteno, žerjav.

Zugbrücke *f.* vzdigljivi most, vzdižni most.

zugeben pridati, dodati, pridejati (-denem), privreči (-vržem), pri-, na-

nakniti; *impf.* dodajati, pridajati, nanikati; (zugestehen) pripustiti, dopustiti, do-, privoliti, udati se; zugegeben, dass naj velja, naj bo, recimo da.

Zugebräu *n.* privarěk.

zugedacht odmenjen, namenjen, prisojen, odmerjen.

zugegen *adj.* prisotěn, pričujoč, nazoč, navzočěn; *adv.* vpričo, napričo, poleg, zraven.

zugehen (auf etw.) iti (idem, grem) proti čemu, prihajati; (sich schließen lassen) zapreti se, zapeti (-pnem) se; (geschehen) goditi se, biti (sem); es gieng sehr hitzig zu hud boj je bil, srdito (hudo) so se dajali; es geht lustig zu vse je veselo, dobre volje so; es gieng nicht natürlich zu ni bilo samo na sebi.

Zugehör *n.* pristojne potrebščine *pl.*, cela priprava, pripadajoča oprema; das Haus sammt allem — hiša z vsem, kar k njej spada od. kar se je drží.

zugehören spadati k čemu, pristojati, pripadati; biti (sem) čegavo; das gehört mir (dir, uns, dem Nachbar, der Schwester) zu to je moje (tvoje, naše, sosedovo, sestrino).

zugehörig pristojěn, pripadajoč, lastěn; ihm — njegov, ihr — njen, euch — vaš, dem Oheim — stričev, der Tante — tetin.

Zügel *m.* uzda, brzda, vajet, povoděc.

zügellos neuzdan, razuzdan, razbrzdan, samopašěn, svojevoljěn.

Zügellosigkeit *f.* razuzdanost, samopašnost, samovoljnost, nepokorščina.

zügeln uzdati, brzdati; za-, obuzdati, obrzdati; *fig.* krotiti, zadrževati, trdo od. strogo imeti (imám).

Zugemüse *n.* zelenje, prikuha.

Zügenglocke *f.* navčěk, mrtvaški zvon, klenkaločěc.

zugesellen pridružiti, pridati; *impf.* pridruževati, pridajati.

zugespitzt zaostren, rtast, špičast.

Zugeständnis *n.* privoljenje, dovoljenje, do-, privolitěv, dopust.

zugestehen privoliti, dovoliti, do-, pripustiti; *impf.* pri-, dopuščati, dovoljevati; priznati; zugestanden dass denimo da, recimo da.

zugethan udan, privržen, naklonjen.

zugewähren pripisati (-pišem) komu, *impf.* pripisovati.

Zugfestigkeit *f.* trgoporna trdnost.

Zugfisch *m.* riba selilka, prehodna riba.

Zugführer *m.* vodník, načelnik vôda.

Zuggarn *n.* vlak.

Zuggraben *m.* odtočni jarěk, odtok, zdrážnica, odvod, odvodni žleb.

zugießen (hinzugießen) priliti (-lijem), doliti; *impf.* do-, prilivati; (gießend verschließen) zaliti, zatopiti, zakapati.

Zugkraft *f.* poteznost, dovlačnost.

zugleich *adv.* vred, zajedno, skupaj, vkup, hkrati, ob jednem, na enkrat, sovred.

zugleichen zaravnati, zagladiti, zadelati, zalikati.

Zugloch *n.* dušěk, odušěk.

Zugluft *f.* prepih, sapa.

Zugnetz *n.* s. Zuggarn.

Zugochs *m.* uprežni vol, vozni vol.

Zugpflaster *n.* mehurnik, priščilo, mozoljnik, omušičnik.

zugraben zakopati (-kopljem), zagrebsti (-grebem); *impf.* zakopavati, zagrebati.

Zugrad *n.* samotežno kolo (-esa).

Zugraupe *f.* (Processionsspinner) sprevodni prelěc.

zugreifen poprijeti (-primem), poseči (-sežem), popasti (-padem), lotiti se; *impf.* poprijemati, popadati, posegati.

zugrunde *adv.* v (na, pod) nič, po zlu; — gehen koněc vzeti (vzamem), po zlu iti (grem), na nič priti (pridem), poginiti, pogubiti se; — richten uničiti, pogubiti, ugonobiti, ukončati, zatreti (-trem u. -tarem).

Zugrunderichten *n.* pokončevanje, uničevanje, zatiranje.

Zugschnur *f.* zadrga, zadrguza.

Zugseil *n.* vrv (-i), konopěc za potezanje.

Zugthier *n.* uprežna žival (-i), vozno živinče.

zugürten opasati (-pašem).

zugute halten ne za zlo vzeti (vzamem), ne zameriti, spregledati.

Zugvieh *n.* uprežna od. vozna živina, svez (-i).

Zugvogel *m.* ptica selilka, ptič selilěc, selěc, selilna ptica, prehajalka.

Zugwagen *m.* voz.

zugweise *adv.* trumoma, v tropih.
Zugwind *m.* s. Zugluft.
Zugwinde *f.* vitěl.
zuhaben (zuhalten) zaprto imeti (-ám), zaprto tiščati (-ščim); die Augen — mižati; die Hand — pest tiščati; sein Versprechen zuhalten mož-beseda biti (sem).
zuhacken (zuhauen) obsekati, prisekati, obtesati (-tešem); *impf.* pri-, obsekovati, obtesavati.
zuhaken (zuhäkeln) zapeti (-pnem), zapentljati, zakopčati. [stirati.
zuhängen zavesiti, zastreti; *impf.* za-
zuhauf *adv.* na kupe, kupoma.
zuhefteln s. zuhaken.
zuheilen *tr.* zaceliti, izceliti, zalečiti; *intr.* zaceliti se, zazdraviti se; *impf.* celiti se, zdraviti se.
zuheiraten (v. Manne) priženiti se; (v. d. Frau) primožiti se.
zuherzen nehmen vzeti (vzamem) si k srcu, ganen biti (sem), vznemiriti se; — gehen do srca seči (sežem), pretresti, ganiti, vznemiriti, izpodbuditi.
zuhinterst najzadnji, najposlednji.
zuhöchst najvíše.
zuhorchen na ušesa vleči, ušesa nastavljati, poslušati, posluške vtepavati.
zuhören poslušati.
Zuhörer *m.* poslušalěc, slušatelj; —in *f.* poslušalka, slušateljica. [teljstvo.
Zuhörerschaft *f.* poslušalci *pl.*, sluša-
zuhüllen odeti (-denem), pokriti (-krijem), zagrniti.
zujauchzen ukati, vriskati (komu nasproti); zaukati, zavriskati (dóšlemu).
zukaufen prikupiti, dokupiti; *impf.* dokupovati, prikupovati.
zukehren (zuwenden) obrniti, *impf.* obračati (proti); (zufegen) zamesti (-métem).
zukeilen zagvozditi, s klinom zabiti (-bijem), zakliniti.
zukitten zaklejiti, zalepiti, zamazati (-mažem).
zuklappen zaškrpniti, zaklopniti.
zuklatschen ploskati, tléskati (komu na pohvalo), s ploskanjem odobravati.
zukleben (zukleistern) zalepiti, zaklejiti.
zuknöpfen zapeti (-pnem), *impf.* zapenjati.
zuknüpfen zavezati (-vežem), zavozlati, zadrgniti.
zukommen doiti (doídem u. dójdem), priti (pridem), dospeti; *impf.* pri-, dohajati; (dem Rechte nach gehören) iti (grem), spodobiti se, pristojati (-stojim); (der Pflicht gemäß sein) dolžnost biti (sem), spodobiti se, pristojati (-stojim); — lassen napraviti da kedo kaj dobí, nakloniti, privoščiti, dodeliti. [běn.
zukommend pristojěn, dolžěn, spodo-
zukorken zamašiti.
Zukost *f.* prijed (-i), prigrizěk, prikuha.
Zukunft *f.* prihodnost, bodočnost; für die — v prihodnje, zanaprej, odslej, vprihodnjič.
zukünftig *adi.* prihodnji, bodoč; *adv.* vprihodnjič, poslej, vbodoče.
zulächeln smehljati se komu; nasmehljati se.
Zulage *f.* pridavěk, priklad, pri-, namečěk, privržěk, priboljšěk, doplača.
zulangen seči (sežem), poseči; *impf.* segati po čem; (bei Tische) zajeti (zajmem), *impf.* zajemati (-am u. -mljem); (hinreichen) dosti biti (sem), zadostovati.
zulänglich *adi.* zadostěn, dovoljěn; *adv.* dosti, zadosti, dovolj. [nost.
Zulänglichkeit *f.* dovoljnost, zadost-
zulassen pripustiti, dopustiti, dovoliti; *impf.* do-, pripuščati, ne braniti; (verschlossen lassen) zaprto pustiti, ne odpreti.
zulässig dopustěn, dopustljiv; dopuščen, dovoljen.
Zulässigkeit *f.* dopustnost, dopustljivost; dopuščenost, dovoljenost; nach — po mogočosti, kolikor bode dovoljeno.
Zulassung *f.* dopuščenje, dovoljenje.
Zulauf *m.* pritek, naval, prival, pritisk, pririv; es entstand ein großer — von Leuten veliko ljudij je privrelo (velika množica se je stekla).
zulaufen teči (proti komu), priteči; spitzig — zašiljeno od. šilasto od. priostreno od. ošpičeno biti (sem); končevati se.
zulegen priložiti, pridejati, privreči (-vržem), primakniti; *impf.* prilagati, prikladati, pridodajati.
zulehnen prisloniti, *impf.* prislanjati; die Thür — pripreti, *impf.* pripirati-

zuleid(e) na krivico, naklјub; etw. — thun kaj žalega prizadeti (-denem), krivico storiti, razžaliti.

zuletzt *adv.* na zadnje, naposled, končno; zadnjič, poslednjič.

zulieb(e) na ljubo, za ljubav, na veselje, zavoljo.

zulöthen zapojiti, zalotati.

Zulp *m.* sesulja, cúlica, cúcelj.

zum = zu dem s. zu.

zumachen (die Thür) zapreti, zatvoriti; *impf.* zapirati; (den Brief) zložiti, zapečatiti; *impf.* zlagati; (den Rock) zapeti (-pnem), *impf.* zapenjati; (die Augen) zamižati (-ím); (ein Loch) zadelati, zamašiti, zakriti (-krijem).

zumal *adv.* posebno, sosebno, zlasti, osobito.

Zumaß *n.* primerěk, primečěk.

zumauern zazidati, *impf.* zazidavati.

zumeist *adv.* najbolj, največ, ponajveč, večji del, zlasti, osobito.

zumengen primesiti, primešati.

zumessen odmeriti, nameriti (komu kaj); (beimessen) pripisati (-pišem), primeriti; *impf.* pripisovati, primerjati.

zumindest *adv.* najmanj, vsaj, barem.

zumischen s. zumengen.

zumitteln vročiti, izročiti, predati; *impf.* vročevati, predajati.

zumuthe sein pri srci biti (sem).

zumuthen iskati česa pri kom, misliti da je pri kom kaj dobiti, nadejati se česa pri kom, zahtevati kaj od koga; (ansinnen) misliti kaj o kom, komu kaj pripisovati, primerjati, prisojevati; (übles) imeti (imám) na sumu, podtikati; podtakniti.

Zumuthung *f.* pričakovanje, zahtevanje, domišljevanje; domnevanje, umnja.

zunächst *adv.* najbliže; (chronolog.) najpred, najpopred, najprvo.

zunahe treten dotakniti se česa, zadeti (-denem) se ob kaj, krivico storiti, razžaliti, poškodovati; *impf.* zadevati se ob kaj, krivico delati, žaliti, škodovati, komu pravico kratiti; ohne Ihr — — zu wollen ne zameri, s tvojim dovoljenjem, brez zamere.

zunähen zašiti (-šijem), sešiti, zavati.

Zunahme *f.* rast (-i), prirastěk, naraščáj, raz-, pomnožitěv, razploditěv, naraščanje; *(fig.)* napredovanje, napreděk.

Zuname *m.* priiměk u. priměk, prìdevěk; Peter mit dem —n der Große Peter imenovan (od. nazvan) Véliki.

Zünd= vžigalni, netilni.

zündbar vnemljiv, vnetljiv, zapaljiv, užigljiv; etw. ist — se rado vname.

Zündbarkeit *f.* vnemljivost, užigljivost, zapaljivost.

zünden *tr.* vneti (vnamem), u-, zažgati (-žgem), zapaliti, zanetiti, vz-, razplameniti; *impf.* u-, zažigati, netiti, vnemati; *intr.* vneti se, užgati se; *impf.* vnemati se, užigati se.

Zunder *m.* netilo, podnetěk; (Feuerschwamm) trod, žvag; *fig.* podžígljej.

Zünder *m.* zažigalěc, užigalěc; (Werkzeug) za-, užigalo, užigalnik.

Zunderschwamm *m.* kresilna goba, trod, žvag.

Zündfaden *m.* netilna nit (-i), nit prižigalnica.

Zündhölzchen *n.* užigalica, (užigalni) klinčěk, žveplenica, biglica, žigica, šibica.

Zündhütchen *n.* (strelna) kapica.

Zündkraft *f.* netilnost.

Zündkraut *n.* s. Zündpulver.

Zündloch *n.* užigalna luknja, zažigalnica.

Zündmaschine *f.* samoužíg.

Zündmaterie *f.* s. Zündstoff.

Zündmittel *n.* s. Zunder.

Zündnadelgewehr *n.* puška iglenica, puška na iglo.

Zündpfanne *f.* prašnica, ponvica.

Zündpulver *n.* strelni prah, smodnik; naprašnik, podprášljej.

Zündpunkt *m.* zažigalnik, netilnik, netišče, zapališče.

Zündschwamm *m.* s. Zunderschwamm.

Zündstoff *m.* netivo, netilna roba.

Zündzeug *n.* kresilo, ognjilo.

zunehmen rasti, naraščati, narastati, vekšati se; narasti, povekšati se; (an Zahl) množiti se; pomnožiti se; (an Kraft) jačiti se, krepčati se, močnéti (močnejem); ojačiti se, okrepiti se, okrepčati se, k moči priti (pridem), opomoči (-morem) si; (an Länge) dalj-

šati se; podaljšati se; (an Dicke) debeliti se; odebeliti se; (an Breite) širiti se; razširiti se; (sich vermehren) ploditi se, množiti se; razploditi se, razmnožiti se; (fetter werden) rediti se; obrediti se; (beim Stricken) pribrati (-berem), prinabrati; *impf.* pribirati, prinabirati; (von der Krankheit) hujšati se, huje pritiskati; an Alter — starati se; postarati se.

zunehmend rastoč; bei —en Jahren pri letih, pod starost.

zuneigen nagniti, nakloniti; *impf.* nagibati (-gibljem), naklanjati.

Zuneigung *f.* naklonjenost, nagnenje, prijazěn (-i).

Zunft *f.* ceh, ceha, družba; bratovščina, skupščina; Zunft- cehovni, družbni.

Zunftälteste *m.* cehovni starejšina.

Zunftaufnahme *f.* sprejem v ceh, sprejetje v ceh.

zunftgemäß cehověn, po cehu.

Zunftgenoss *m.* cehovnik, cehověc, družbenik, tovariš.

zünftig cehověn, družben.

Zunftlade *f.* cehovna skládnica.

Zünftler *m.* s. Zunftgenoss.

Zunftmeister *m.* cehmoštěr, cehovni starejšina.

Zunftrecht *n.* cehovno pravo.

Zunftverfassung *f.* cehovna uredba.

Zunftvermögen *n.* cehovo premoženje.

zunftweise *adv.* po cehih.

Zunftwesen *n.* cehovstvo, cehovske zadeve *pl.*

zunftwidrig cehovnim postavam nasprotěn.

Zunge *f.* jezik; *dem.* jeziček; (in der Pfeife) lopatica, jeziček.

Züngelblatt *n.* jezičkova ploščica.

Züngelchen (Zünglein) *n.* (am Gewehre) trněk; (an d. Wage) jeziček, kazalce.

züngeln z jezikom gibati (gibljem), jezljati.

Zungen- jezikov, jezični.

Zungenbein *n.* podjezična kost (-í).

Zungenblütler *pl.* jezičnice *pl.*

Zungendrescher *m.* jezičnik, jezikávěc, čeljustáč; —in *f.* jezičnica, jezikulja, klepetulja.

zungenfertig zgovorěn, gladke govorice, urnega jezika, spretěn v govorjenji; er ist — ima vedno pravo besedo na jeziku.

Zungenfertigkeit *f.* zgovornost, spretnost v govorjenji, gladka beseda.

zungenförmig jezikast, jeziku podoběn.

zungengewandt s. zungenfertig.

Zungenheld *m.* bahač, širokoustnež.

Zungenkrebs *m.* rak na jeziku, sajevěc.

Zungenlaut *m.* jezikověc, jezični soglasnik.

Zungenpfeife *f.* piščal (-i) z jezičkom.

Zungenschaber *m.* strgulja za jezik.

Zungenschnalzen *n.* dleskanje, mlaskanje z jezikom; mlask, dlesk.

Zungenspitze *f.* koněc jezika.

Zungenwarze *f.* jezična bradavica.

Züngler *m.* oblizáč, oblizalěc, sladkosnedež.

zunichte *adv.* v (na) nič; — machen uničiti, porušiti, razbiti (-bijem), pokvariti; — werden razbiti se, propasti (-padem), na nič priti (pridem). [kimati.

zunicken kimniti, pokimniti, po-, pri-

zunieten zakovati, zanétati.

zunütz(e), sich etw. — machen v prid (na korist) obrniti si kaj, okoristiti se s čim, v svoj prid porabiti.

zuoberst *adv.* najzgoraj, najnavrhu.

zuordnen s. zuweisen.

zupfeifen zažvižgati, zabrlizgati.

zupfen pukati, skubsti (skubem), pipati, puliti, čupati; oskubsti, o-, populiti; (bei den Haaren) vleči, cukati; potegniti, pocukniti.

Zupfer *m.* skuběc, pukalěc, pulilěc.

zupflügen zaorati (-orjem), podorati.

Zupfseide *f.* pukana od. puljena svila.

zupichen zasmoliti.

zurathe halten dobro gospodariti, varčevati, štediti, v dobrem redu imeti (imám), skrb imeti za kaj.

Zurathehaltung *f.* dobro gospodarjenje, štedenje, varčevanje.

zurathen nasvetovati; prigovarjati.

zuraunen pošepniti na uho, na tihem povedati (-vem), potajno pošepetati.

zurechnen prišteti (-štejem), priračuniti; *impf.* prištevati; (imputieren) v krivico všteti, na rovaš pripisati (-pišem), zameriti, za zlo vzeti (vzamem); *impf.* za zlo jemati (jemljem), v krivico šteti (vštevati).

Zurechnung *f.* prištevanje, prištetëv; (Imputierung) pripisovanje v zlo, zamera.

zurechnungsfähig zmožën preudarka, pri pameti, odgovorën za svoja dejanja, pri zavesti, zavestën, pametën, ki vé kaj dela.

Zurechnungsfähigkeit *f.* zmožnost preudarka, pametnost, zavestnost u. zavednost.

zurecht *adv.* prav, na pravem mestu; —legen (—stellen) na pravo mesto postaviti, uravnati, v red spraviti, urediti; *impf.* uravnavati, v red spravljati, urejati; —kommen prav od. o pravem času priti (pridem); —machen pripraviti, prirediti, prigotoviti; *impf.* pri-, napravljati, prirejati, prigotavljati; —weisen pravi pot pokazati (-kažem), prav napotiti, na pravi pot pripeljati; (belehren) učiti, svariti; poučiti, posvariti, zavrniti, navrniti, pokarati; sich —finden iznajti (-najdem) se v čem, stvar razumeti, razgledati in razumeti.

Zurechtweisung *f.* opomin, poučilo, posvarilo, posvaritëv, karanje, zavračanje.

Zurede *f.* prigovarjanje, nagovarjanje, spodbuda, spodbujanje; (Tröstung) tolažba.

zureden prigovarjati, nagovarjati, spodbujati; (trösten) tolažiti, na srce govoriti.

zureichen *tr.* pomoliti, podati; *impf.* moliti, podajati; *intr.* zadostën biti (sem), zadostovati.

zureichend (hinlänglich) zadostën, doveljën.

zureiten jezditi proti komu; prijezditi.

zurichten pripraviti, prirediti, prigotoviti, pristrojiti; *impf.* pripravljati, prirejati, prigotavljati; (beschmutzen) umazati (-mažem), udelati, zdelati; übel — grdo zdelati, strašno pobiti (-bijem); sich — podelati se.

Zurichtung *f.* priprava, priredba.

zuriegeln zapahniti, s pahom zapreti.

zürnen jeziti se, srditi se, hud od. jezën biti (sem), hudovati se, togotiti se, gnevati se; anfangen zu — u-, razjeziti se, razsrditi se.

zürnend jezën, hud, ljut.

zurück *adv.* nazaj; (als Zuruf) umakni(te) se!

zurückbegeben sich vrniti se, povrniti se; *impf.* vračati se.

zurückbegehren nazaj terjati, nazaj zahtevati, nazaj hoteti (hočem).

zurückbehalten pridržati (-ím), zadržati, domá prihraniti; *impf.* pri-, zadrževati.

zurückbekommen nazaj dobiti, *impf.* nazaj dobivati.

zurückberufen nazaj poklicati (-kličem), nazaj pozvati (-zovem), opozvati.

zurückbezahlen nazaj plačati, vrniti; *impf.* vračati.

zurückbiegen zavihati, zapogniti.

zurückbleiben zaostati (-stanem), *impf.* zaostajati.

zurückblicken ozreti se, ogledati se; *impf.* ozirati se.

zurückbringen nazaj prinesti, nazaj pripraviti, vrniti; *impf.* nazaj prinašati, vračati.

zurückdenken pomisliti na kaj, spomniti se česa; *impf.* spominjati se.

zurückdrängen nazaj tiščati (-ím), odbijati, odganjati, odvračati; nazaj potisniti, odbiti (-bijem), odgnati (-ženem), odvrniti.

zurückdrehen odviti (-vijem), odsukati (-sučem), odmotati; *impf.* odvijati, odsukávati, odmotávati.

zurücken *tr.* primakniti, *impf.* primikati; *intr.* primakniti se, *impf.* primikati se.

zurückerhalten nazaj dobiti, zopet dobiti; *impf.* nazaj dobivati.

Zurückerlag *m.* zavračilo tožbe.

zurückerobern zopet od. na novo prisvojiti, zopet pribojevati.

zurückerstatten vrniti, *impf.* vračati.

zurückfahren nazaj peljati se, nazaj voziti se, vračati se z vozom; (vor Schrecken) od straha zganiti se, odskočiti.

zurückfallen nazaj pasti (-padem); (rücklings) vznak pasti; (von Strahlen) odsevati.

zurückfordern s. zurückbegehren.

zurückführen nazaj peljati; nazaj pripeljati, nazaj privesti (-vedem); (reducieren) preobrniti.

zurückführend (reflexiv) povratĕn, povračalĕn.

Zurückgabe *f*. vračilo, vrnilo, povračilo, povrnitĕv.

Zurückgang *m*. vrnitĕv, vračanje.

zurückgeben nazaj dati, vrniti, povrniti; *impf*. nazaj dajati, vračati, vračevati.

zurückgehen nazaj iti (idem u. grem), vračati se; (weichen) umikati se; umakniti se; (rückgängig werden) razdreti (-derem) se, razbiti (-bijem) se, razvreči (-vržem) se, pokaziti se; (schlechter werden) rakovo pot iti, ritinsko iti, pod zlo iti, pešati, kaziti se; opešati, pokaziti se; (geringer werden) manjšati se, nižati se; zmanjšati se, znižati se.

zurückgezogen sam zase, samotĕn, oddaljen, osamljen, odljudĕn.

Zurückgezogenheit *f*. osamljenost, oddaljenost, zatišje, odljudnost.

zurückglänzen odsvitati, odsevati.

zurückgrüßen odzdraviti, pozdrav vrniti; *impf*. odzdravljati, pozdrave vračati.

zurückhallen odmevati.

zurückhalten zadržati (-ím), pridržati, ustaviti, ovreti; zadrževati, ustavljati, ovirati; (mit den Gedanken) skrivati, tajiti, tajno imeti, ne povedati (-vem), ne pustiti v javnost; (im Zaume) krotiti, vladati; sich — zdržati se, *impf*. zdrževati se, zatajevati se.

zurückhaltend zdržĕn; zamolčljiv, previdĕn, oprezĕn, skrit; er ist — ima svoje misli zase, svoje nazore sebi hrani, ne dá do sebe.*

Zurückhaltung *f*. zadrževanje; zdržnost, zamolčljivost, skritost, molčečnost; er spricht mit — pol povė pol zamolči; ohne — sprechen govoriti na vsa usta.

Zurückkehr *f*. vrnitĕv, povrat.

zurückkehren vrniti se, povrniti se; *impf*. (po)vračati se; zur Vernunft — spametovati se.

zurückkehrend povračalĕn, povratĕn.

zurückkommen nazaj priti (pridem), vrniti se; *impf*. nazaj prihajati, vračati se; von seiner Meinung — svoje mnenje premeniti, premisliti se; (sich verschlechtern) opešati, poslabšati se.

Zurückkunft *f*. s. Zurückkehr.

zurücklassen ostaviti, zaostaviti, po-, zapustiti; *impf*. ostavljati, zapuščati.

zurücklegen odložiti, na stran dejati (denem); *impf*. odlagati, odkladati, na stran devati; (aufheben) shraniti, prihraniti, prištediti, privarčevati; (hinter sich lassen: *a*. (eine Strecke) prehoditi, prevoziti, (zu Pferde) prejezditi, (schwimmend) preplavati 2c. durch Zusammensetzung mit pre-; *b*. (einen Zeitraum) preživeti, dopolniti, dovršiti, zvršiti; (ein Befugnis) odreči se, odpovedati se, odložiti.

Zurücknahme *f*. (das Wiedernehmen) nazajvzetje; (Widerruf) preklic, oporeka.

zurücknehmen nazaj vzeti (vzamem), *impf*. nazaj jemati (jemljem); (widerrufen) preklicati (-kličem), oporeči (-rečem); (sein Versprechen —) skujati se, skesati se, ne ostati (ostanem) možbeseda, svojo besedo snesti (snem), besedo nazaj vzeti.

zurückpeitschen z bičem odpoditi nazaj.

zurückprallen odskočiti, odleteti, odbiti (-bijem) se; *impf*. odskakovati, odletovati, odbijati se.

zurückreisen nazaj potovati, vračati se.

zurückrufen nazaj poklicati (-kličem), nazaj pozvati (-zovem); ins Leben — zopet oživiti.

zurückschallen odmevati; odjekniti.

zurückschaudern zgroziti se, strepetati (-am u. strepečem), ostrmeti.

zurückschauen ozreti se, ogledati se; *impf*. ozirati se, ogledovati se.

zurückscheinen odsevati, odsvitati.

zurückscheuchen s strahom odgnati (-ženem), razplašiti, zapoditi.

zurückschicken nazaj poslati (pošljem), *impf*. nazaj pošiljati.

zurückschieben nazaj potisniti, odriniti, odpahniti.

zurückschlagen *tr*. (zurücktreiben) odbiti (-bijem), odpoditi, odgnati (-ženem); (die Kleidung) zavihati, podviti (-vijem); *intr*. (v. Ausschlag) nazaj se pomakniti, nazaj udariti, nazaj stopiti.

zurückschrauben odviti (-vijem).

zurückschrecken *tr*. odstrašiti, odplašiti, prepoditi; *intr*. prestrašiti se, ostrmeti, preplašiti se.

zurückschreiben odpisati (-pišem), pismeno odgovoriti; *impf.* odpisavati, pismeno odgovarjati.
zurücksehen s. zurückschauen.
zurück sein zaostati (-stanem), zanemariti se; *impf.* zaostajati, odzadej ti (sem), zanemarjen biti, ne dohajati.
zurücksenden s. zurückschicken.
zurücksetzen nazaj postaviti, zapostati; *impf.* nazaj postavljati, zapostavlati; *fig.* manj ceniti, prezirati, vnemar iščati, nazaj devati (devljem u. dem), zaničevati, zapostavljati.
Zurücksetzung *f.* nazaj postavljanje od. vanje; *fig.* preziranje, zanemarjanje, ničevanje. [zaj.
zurücksinken omahniti, zgruditi se na-
zurückspringen odskočiti.
zurückstellen s. zurückgeben.
zurückstoßen odriniti, odbiti (-bijem), zaj pahniti.
zurücktreiben odgnati (-ženem), oditi.
zurücktreten odstopiti, umakniti se, jenjati; *impf.* odstopati, umikati se, jenjávati; (vom Wasser) upasti (-pam), uteči (-tečem) se; *impf.* upadati, kati se.
zurückweichen umakniti se; *impf.* ikati (-kam u. -čem) se.
zurückweisen zavrniti, odpraviti; *impf.* račati, odpravljati; (eine Bitte) odi (-rečem), odbiti (-bijem), ne usli-i; auf etw. — opozoriti, opomniti.
zurückwerfen nazaj vreči (vržem); iti (-bijem), od-, zapoditi, zadrev beg.
zurückwirken nazaj vplivati, odbojno stvovati; —de Kraft haben za minolo o veljati, i za preteklost veljati javo imeti).
zurückwirkung *f.* s. Rückwirkung.
zurückzahlen plačati, poplačati, poiti; *impf.* plačevati, povračati.
zurückziehen *tr.* nazaj potegniti, nazaj i (vzamem); *impf.* nazaj vleči (vle-), nazaj jemati (jemljem); sich — kniti se; *impf.* umikati (-am u. čem) se; seine Hand von etw. — gniti svojo pomoč, odreči (odpoti) svojo podporo, zapustiti, na lu pustiti; *intr.* nazaj seliti se, vračati se; nazaj preseliti se, povrniti se.
zurückzwingen primorati (prisiliti) koga da gre nazaj, nazaj priterati.
Zuruf *m.* zaklic, poklic, doziv.
zurufen za-, poklicati (-kličem), dovikniti, zavpiti (-vpijem); *impf.* vpiti na koga, klicati ga, vikati nanj.
zurunden (ein Holz) na okroglo obrezati (-režem), zarobiti, pri-, začeliti, zaóbliti, zokrogliti; (arrondieren) zokrožiti, zložiti, zvezati (zvežem).
zurüsten pripraviti, prirediti, prigotoviti; *impf.* pripravljati, prirejati, prigotavljati.
Zurüstung *f.* priprava, priredba, pripravljanje, prirejanje.
Zusage *f.* obljuba, obet, (dana) beseda.
zusagen (versprechen) obljubiti, besedo dati, obetati u. obečati; (zuträglich sein) prijati, goditi, ugajati, dobro deti (dem u. denem), pogodi biti (sem), po volji biti; (von Speisen) tekniti, v slast iti (idem u. grem).
zusagend prijetěn, ugoděn.
zusammen skup(aj), vkup(aj), v družbi, v drúščini, v tovaršiji; (in Zusammensetzungen) s-, z-.
zusammenballen kepo od. gručo narediti, navrhovatiti.
zusammenbeben zganiti se, zdrzniti se, zdrgetati (-tam u. -gečem), leniti, zgroziti se, strepetati (-tam u. -čem).
zusammenberufen sklicati (skličem), pozvati (-zovem); *impf.* sklicevati, pozivati (-am u. pozivljem).
zusammenbetteln naprositi, sprositi, na-, priberačiti.
zusammenbiegen zviti (-vijem), zganiti, zvihati; *impf.* zvijati, zgibati.
zusammenbinden (vkup) zvezati (-vežem), povezati; *impf.* povezovati.
zusammenbleiben vkup ostati (ostanem).
zusammenbrechen *tr.* polomiti, zlomiti, streti (starem), podreti (-derem); *impf.* podirati, lomiti, treti; *intr.* podreti se, zlomiti se, po-, zrušiti se, na kup pasti (padem); *impf.* podirati se, rušiti se.
zusammenbringen znositi, nanositi, skupaj spraviti, zgrniti, zbrati (-berem),

skupiti; *impf.* znašati, skupaj spravljati, skupljati, zbirati; kleinweise — skavkljati, nakavkljati.

zusammendrückbar stisljív.

Zusammendrückbarkeit *f.* stisljivost.

zusammendrücken stisniti, stlačiti, zdruzniti; *impf.* stiskati.

zusammenfahren *tr.* navoziti, napeljati; *intr.* (vor Schrecken) zganiti se, zdrzniti se, zgrozniti se, lekniti, zdrgetati.

zusammenfallen na kup pasti (padem), zrušiti se, podreti (-derem) se, sèsuti (-sujem u. -spem) se, sèsesti (-sedem) se; *impf.* podirati se, rušiti se, sèsedati se, na kup lezti (lezem); (von Anschwellungen) upasti, splahniti; *impf.* upadati, splahovati, sèsedati se; (sich vereinigen) skupiti se, sèstati (-stanem) se, zjediniti se, strniti se; *impf.* skupljati se, sèstajati se, zjedinjati se, strinjati se.

zusammenfalten nagubati, na-, zgrbančiti, nabrati (-berem); die Hände — roke skleniti, *impf.* — sklepati.

zusammenfassen vkup vzeti (vzamem), obvzeti, obseči (-sežem), poprijeti (-primem); kurz — skupiti, zbrati (-berem), v malo besedah posneti (-snamem) in ponoviti.

zusammenfinden sich sniti (snidem) se, *impf.* shajati se.

zusammenfließen steči (stečem) se, *impf.* stekati se.

Zusammenfluss *m.* stòk, stočišče, sovodĕn (-i); (v. Menschen) shod, nátok, gnječa.

zusammenfügen stakniti, spahniti, sklopiti, zložiti, spojiti; *impf.* stikati, spahovati, zlagati, spajati.

zusammengeben vkup dejati, skupaj dati; ein Brautpaar — poročiti, skleniti; *impf.* poročati.

zusammengehen skupaj iti (grem), skupaj hoditi; (sich zusammenfügen lassen) skleniti se, zapreti se; skladati se, ujemati se; (kleiner werden) uskočiti se, skrčiti se, zmanjšati se, usesti (-sedem) se, upasti (-padem); (b. Backen) upeči (-pečem) se; (b. Kochen) ukuhati se; (beim Trocknen) usušiti se.

zusammengehören skupaj spadati, skupaj iti (grem), biti (sem) par.

zusammengehörig skupaj spadajoč, par; sorodĕn, nerazdružĕn.

Zusammengehörigkeit *f.* nerazdružnost, vkupnost, neločljivost.

zusammengeizen nadrgniti vkup, naskopariti.

zusammengerathen skupaj zadeti (-denem), spreti se; hart — hudo udariti se, hudo spoprijeti (-primem) se s kom.

zusammenhaben skupaj imeti (-ám), nabrano imeti.

zusammenhacken sesékati.

zusammenhalten *tr.* vkup držati (-ím), vzdržavati, ne pustiti razpasti; (vergleichen) držati jedno proti drugemu, primerjati; *intr.* skupaj držati se; (einig sein) skup držati, biti (sem) istih mislij, skladati se, zjedinjevati se s kom.

Zusammenhalten *n.* soglasje, soglasnost, složnost.

Zusammenhang *m.* zveza, nepretrganost, neprenehanost; sklad, stik; ohne — neskladĕn, brez zveze; — haben vezati (vežem) se, skladati se, stikati se, ujemati se, zlagati se, biti (sem) skladĕn.

zusammenhangen v zvezi biti (sem), vkup držati (-ím) se, skladĕn biti, tesno zvezan biti; ujemati se, skladati se.

zusammenhangend v zvezi, zvezan, skladĕn; *adv.* nepretegóma, zdržema, v jedno mer.

zusammenhauen posekati, pobiti (-bijem).

zusammenhäufen kopičiti, na kupe spravljati; nakopičiti, nagrniti, na kup spraviti.

zusammenheften sešiti (-šijem), speti (spnem), stakniti.

zusammenhetzen nadražiti jednega na drugega, zdražbo od. zdraho napraviti.

zusammenjagen segnati (-ženem), *impf.* seganjati, zganjati.

zusammenkaufen skupiti, nakupiti, pokupiti; *impf.* s-, nakupovati.

zusammenkleben *tr.* zlepiti, sklejiti; *intr.* skupaj držati (-ím) se, biti (sem) zlepljen.

zusammenklingen soglasno zveneti; die Gläser — trčiti s kozarci.

zusammenknüpfen speti (spnem), skopčati, zvezati (zvežem).

zusammenkommen sniti (snidem) se, estati (-stanem) se; *impf.* shajati se, estajati se, zbirati se; (von Geld- ummen) nabrati (-berem) se, nanaiti se.

Zusammenkunft *f.* sestaněk, shòd, nidenje.

Zusammenkunftsort *m.* shajališče, zbiališče, sčakovališče.

zusammenlassen pustiti vkup, ne ločiti; Thiere zur Begattung) pripustiti, *impf.* ripuščati. [val.

Zusammenlauf *m.* stekanje, vreva, na-

zusammenlaufen steči (stečem) se; *mpf.* stekati se; (v. Volksmengen) vreti kupaj; privreti, natepsti se, nabrati se.

zusammenläuten vkup zvoniti, vabiti.

zusammenleben družno (v zadrugi) iveti.

Zusammenleben *n.* družno življenje, bče žitje.

zusammenlegen zložiti, *impf.* zlágati, kladati; (zus. falten) zganiti.

zusammenlöthen zvariti, zlotati.

zusammennageln zbiti (-bijem) z žeblji.

zusammennähen sešiti (-šijem).

zusammennehmen vkup vzeti (vzaem), povzeti; *impf.* vkup jemati emljem), povzemati; (auszugsweise) osneti (-snamem), zbrati (zberem); n Kleid — pojeti (-jamem), všiti šijem); sich — vse moči zbrati (zbe-m), vse žile napeti (-pnem), poiuditi se.

zusammenpacken zložiti, *impf.* zlagati, kladati.

zusammenpassen ujemati se, prilegati ., skladati se. [kati.

zusammenpressen stisniti, *impf.* stis-

zusammenraffen pobrati (-berem), poabiti; sich — moči povzeti (-vzamem) , sile zbrati.

zusammenrechnen sešteti (-štejem), rojiti, zračuniti; *impf.* seštevati.

zusammenreiben streti (starem), zmeti manem), zmleti (zmeljem).

zusammenrollen zviti (zvijem), zmoti, svitěk narediti; *impf.* zvijati, notavati.

zusammenrotten sich zbrati (zberem) v tropo, skupiti se v trumo, spunti se, zarotiti se, buno napraviti; *impf.* zbirati se v trope, skupljati se v trume, puntati se, buno napravljati.

Zusammenruf *m.* sklic, sklicanje.

zusammenrufen sklicati (-kličem), sezvati (-zovem); *impf.* sklicevati, sezivati.

zusammenschaffen spraviti skupaj, *impf.* spravljati skupaj.

zusammenscharren zgreniti, z-, nadrgniti skupaj, nagrabiti; *impf.* zgrebati, grabiti, vkup drgniti.

zusammenschießen razstreliti, razrušiti od. razvaliti s strelom; (Geld) zložiti, v sklad dati, sklad napraviti; *impf.* skladati, v sklad dajati.

zusammenschlagen zbiti (zbijem), *impf.* zbijati; (zerschlagen) razbiti, streti (starem), raztrupati; *impf.* razbijati; d. Hände — skleniti, prekrižati, križem dejati (denem); *impf.* sklepati.

zusammenschleppen zvleči, navleči skupaj, navlačiti, nanositi.

zusammenschmelzen *tr.* stopíti, raztopíti, staliti; sevreti; *impf.* topiti, taliti, evreti, raztapljati; *intr.* raz-, stopiti se, raz-, stajati se, raztaliti se; *impf.* topiti se, tajati se, taliti se; (v. Schnee) kopneti, skopneti; (kleiner werden) zmanjšati se, skrčiti se.

zusammenschmieden zvariti.

zusammenschmieren zmazati (zmažem), sčečkati.

zusammenschneiden zrezati (zrežem), sesékati.

zusammenschnüren zategniti, zadrgniti, tesno zvezati (zvežem).

zusammenschrecken (—schaudern) strepetati (-tam u. -čem), prestrašiti se.

zusammenschrumpfen skrkniti, skrčiti se, zgrbiti se, zgrbančiti se.

Zusammenschuss *m.* skl̀ad, skladež.

zusammenschütten (skupaj) sesúti (-sujem), *impf.* sesípati (-sipljem).

zusammenschweißen zvariti.

zusammensetzbar sestavljiv.

zusammensetzen sestaviti, zložiti; *impf.* sestavljati, skladati, zlagati; zusammengesetztes Wort zložena od. sestavljena beseda, zloženka, sestavljenka.

Zusammensetzung *f.* sestava, sestavljanje; sklad, zlaganje.

zusammensinken zrušiti se, zgruditi se.

zusammensparen pribraniti, pri-, naštediti.

zusammen speisen skupaj obedovati.

zusammenstecken *tr.* stakniti, *impf.* stikati; *intr.* skupaj tičati (-ím).

zusammenstellen sestaviti, *impf.* sestavljati.

zusammensteuern zložiti, sklad napraviti, v sklad dati.

zusammenstimmen *intr.* skladati se, ujemati se, zlagati se, biti (sem) v soglasji; *tr.* ubrati (-berem), *impf.* ubirati.

zusammenstimmend soglasĕn, skladĕn.

zusammenstopfen stlačiti, zmašiti.

zusammenstoppeln paberkovati; iz raznih pobirkov sestaviti, skrpati.

Zusammenstoß *m.* udar stvari ob stvar, spor; (feindliches Zusammentreffen) spopad, sprijem; der — erfolgte spopadli so se, spoprijeli so se, udarili so se.

zusammenstoßen *tr.* stolči; (eins ins andere) vkup poriniti, spahniti; (mit den Gläsern) trčiti; *intr.* dotikati se, zadevati se; (aneinander grenzen) mejiti, mejašiti, vezati (vežem) se, držati (-ím) se skupaj; (zusammentreffen) zadeti (-denem) se, udariti skup (na, ob), butiti skup (na, ob), trčiti skup (na, ob); srečati se, strniti se; *impf.* srečevati se, strinjati se.

zusammenströmen steči se, *impf.* stekati se; zgrniti se, *impf.* zgrinjati se, sovrevati.

zusammenstückeln iz koscev zložiti, sestaviti, skrpati; *impf.* iz koscev skladati (zlagati), sestavljati, krpati.

zusammenstürzen podreti (-derem) se, razsuti (-sujem u. -spem) se, razvaliti se, zvrniti se na kup, raz-, porušiti se; *impf.* podirati se, rušiti se, razpadati; (von lebenden Wesen) zgruditi se, pasti (padem) na kolena.

zusammensuchen skupaj poiskati (poíščem).

zusammentragen znesti, nanesti, z-, nanositi; *impf.* znašati, nanašati.

zusammentreffen sniti (snidem) se, sestati (-stanem) se, skupaj zadeti (-denem), naleteti na koga, slučajno nameriti nanj, srečati se; *impf.* shajati se, srečavati se; (übereinstimmen) strniti se, priti (pridem) v sklad; *impf.* strinjati se, ujemati se, vezati (vežem) se, skladati se, zlagati se.

Zusammentreffen *n.* sestanĕk, srečanje; (v. Umständen) slučaj, naključje, sokob.

zusammentreten *tr.* pohoditi, pomendrati, poteptati; *intr.* vkup stopiti, sniti (snidem) se, zbrati (zberem) se, sestati (-stanem) se.

zusammentreiben segnati u. zgnati (-ženem), vkup nadreviti, vkup spoditi; *impf.* seganjati, vkup naganjati, vkup zganjati; (Geld) vkup spraviti, skupiti, nabrati (-berem); *impf.* vkup spravljati, skupljati, nabirati.

Zusammentritt *m.* shod, zbor, sestanĕk.

zusammentrommeln zbobnati, z bobnom sklicati (-kličem); *impf.* z bobnom sklicevati, skup bobnati.

zusammentropfen nakapati se.

zusammenwachsen zrasti se, *impf.* zraščati se.

zusammenweben setkati.

zusammenwehen na kup (vkup) spihati.

zusammenwerfen vkup vreči (vržem), nametati (-mečem); *impf.* vkup metati, na kup lučati; (durch einander) pre-, razvreči, razmetati, podreti (-derem); *impf.* razmetavati, podirati.

zusammenwickeln zviti (-vijem), zmotati; *impf.* zvijati, vkup motati.

zusammenwirken (zus. weben) splesti (spletem), stkati; (mitwirken) vzajemno delovati, skup pritegniti, sodelovati.

zusammenwürfeln iz raznih koscev sestaviti, skrpati.

zusammenzählen sešteti (-štejem), *impf.* seštevati.

zusammenziehbar krčljiv, skrčljiv.

zusammenziehen vkup potegniti, vkup zvleči; *impf.* vkup vleči; (Truppen) zbrati (zberem), skupiti, združiti; *impf.* zbirati, skupljati, združevati; (die Schlinge) zadrgniti, zategniti; *impf.* zategovati; d. Stirne — čelo na-, zgrbančiti u. zgubančiti; (kürzer machen) o-, skrajšati, skrčiti; sich — grbiti se, stiskati se, grbančiti u. gubančiti se; zgrbiti se, zgrbančiti se, nagubančiti se, stisniti se; (krampfhaft) krčiti se; skrčiti se; (von den Wolken) zbirati se, kopičiti se; nakopičiti se.

zusammenziehend zagoltěn, oškrapěl.

Zusatz *m.* dostavěk, dodatěk, doložěk, privržěk, pridavěk; (Legierung) primes (-i), primesěk; **Zusatz**= dodatni; —**frage** dodatno vprašanje.

zuschanden werden v sramoto priti (pridem), na sramoti ostati (ostanem), osramotiti se. [kaj.

zuschanzen jmd. etw. nakloniti komu

zuschärfen zostriti, priostriti, prišpičiti.

zuscharren zagrebsti (-grebem), zasuti (-sujem u. -spem), zakopati (-kopljem); *impf.* zagrebati (-bam u. -bljem), zasipati (-pam u. -pljem), zakopavati.

zuschauen gledati.

Zuschauer *m.* gledalěc; —**in** *f.* gledalka.

Zuschauerraum *m.* prostor za gledalce, gledališče, predel za gledalce.

zuschaufeln zagrebsti (-grebem), zakidati.

zuschicken poslati (pošljem), doposlati; *impf.* pošiljati, dopošiljati.

zuschieben potisniti, zariniti, primakniti, poriniti; den Riegel — zapahniti; den Eid — siliti koga na prisego, gnati (ženem) ga na prisego.

zuschießen priložiti, privreči (-vržem), do-, pridati; *impf.* prilagati, dodajati, pridavati.

Zuschlag *m.* (im Hüttenbau) primes (-i), primesěk; (beim Deichbau) dosip, popravěk; (zur Steuer) naklada, doklada, priklad.

zuschlagen nabijati, udrihati, pretepati, mlatiti, tolči; (die Thüre) zalopiti, zaloputniti; (ein Fass) sod zabiti (-bijem), začepiti; (ein Buch) zapreti; (e. Deich) zajeziti, zamašiti; (im Hüttenbau) primesiti; (Bretter) pribiti, *impf.* pribijati; eine Summe — pri-, došteti (-štejem), privreči (-vržem); (beim Verkauf) podražiti, s ceno poskočiti.

zuschleppen privleči, navleči, navlačiti.

zuschließen zapreti, zakleniti, zaključiti; *impf.* zapirati, zaklepati.

zuschmieren zamazati (-mažem).

zuschnallen zapeti (-pnem).

zuschnappen (m. aufgesperrtem Mund) havsniti, hlastniti; *impf.* hlastati; (v. Deckel) zadleskniti, zaklopiti se, zaklopniti se; (zuspringen) zaskočiti.

zuschneiden krojiti, u-, prirezovati; u-, prikrojiti, pri-, urezati (-režem); glatt — gladko prirezati, pri-, začeliti.

Zuschneider *m.* krojač.

zuschneien zapasti (-padem), zamesti (-metem).

Zuschnitt *m.* kroj, prikroj, prikrojěk, osnova; (Form) oblika; die Sache ist schon im — verdorben stvar je že v spočetku (v osnovi) skažena.

zuschnüren zadrgniti, zategniti.

zuschrauben zaviti (-vijem), priviti, zašravbati.

zuschreiben pripisati (-pišem), *impf.* pripisovati.

Zuschreibung *f.* pripis, pripisovanje.

Zuschrift *f.* dopis, list, pismo, pisanje.

Zuschuss *m.* dodatěk, primečěk, privržěk, pridavěk, priklada.

zuschütten (hinzu—) prisuti (-sujem), *impf.* prisipati (-sipam u. -sipljem); (flüssiges) pri-, doliti (-lijem); *impf.* prilivati, dolijati; (verschütten) zasuti, *impf.* zasipati.

zuschwären z gnojem zalepiti se, zakrmežljati se.

zusehen gledati; sieh zu glej! pazi! varuj se!

zusehends *adv.* vidno, očividno, očitno, vidoma, da je kar videti.

Zuseher *m.* gledalěc.

zusehr *adv.* preveč, čezmerno.

zusein zaprto biti (sem).

zusenden s. zuschicken.

Zusender *m.* pošiljatelj, pošiljalěc.

zusetzen pristaviti, *impf.* pristavljati; (zuthun) pri-, do-, pridodati, privreči (-vržem), pridejati (-denem); *impf.* dodavati, pridevati (-am u. -ljem); (Geld) dolagati, dokladati, doplačevati; (bedrängen) pritiskati, nadlegovati, pestiti, sukati (sučem), privijati, napadati, v stisko (zadrego) spravljati, preganjati, zatirati, zdelovati, mučiti, trdo prijemati koga, biti (sem) mu za petami.

zusichern trdno obljubiti (obetati), zagotoviti; *impf.* zagotavljati.

Zusicherung *f.* zagotovilo, obljuba.

zusiegeln zapečatiti. [kuha.

Zuspeise *f.* prijed (-i), prigrizěk, pri-

zusperren zapreti, *impf.* zapirati.

zuspitzen priostriti, pri-, ošpičiti.

Zusprache *f.* na-, prigovarjanje, tolažba.

zusprechen prigovarjati, nagovarjati, na srce govoriti; Muth — srčnost dajati, osrčevati, hrabriti, bodriti, pogum delati; Trost — tolažiti, tešiti; (zuerkennen) prisoditi, *impf.* prisojevati, prisojati; *intr.* (anreden) na-, ogovoriti; *impf.* na-, ogovarjati; bei jemd. — obiskati (-iščem), posetiti, oglasiti se pri kom, priti pogledat h komu, ostati (ostanem) pri njem; *impf.* obiskovati, oglašati se, zahajati v posete; der Flasche — povabiti se k vinu, rad srkati ga, biti (sem) vinski bratěc.

zusprengen zakaditi se, zaprašiti se (proti), spustiti se v dir, pridirjati (proti čemu).

zuspringen priskočiti, prihiteti; (zuschnappen) zaskočiti (se).

Zuspruch *m.* prigovarjanje, tolažba; (gerichtl.) prisodba; (Besuch) obisk, posèt, pohod; er hat vielen — zelo zahajajo k njemu, dosti obiskovalcev ima; er hat keinen — nič ne zahajajo k njemu, zapuščen je.

zuspünden z veho zabiti (-bijem), začepiti.

Zustand *m.* stan, stanje; im —e der Trunkenheit v pijanosti, pijan; im —e der Nüchternheit v treznosti, trezěn; im —e der Bewußtlosigkeit v nezavesti, nezavestěn.

zustande bringen dovršiti, dokončati, izvesti (-vedem), narediti, učiniti, uresničiti, iz-, dogotoviti; — kommen narediti se, napraviti se, po-, nastati (-stanem), ustanoviti se.

Zustandebringung *f.* izvršba, izvedenje, izpolnitěv.

Zustandekommen *n.* uresničenje; ustanovitěv.

zuständig pristojěn; — sein pristojati (pristojim), pripadati, spadati.

Zuständigkeit *f.* pristojnost.

Zuständigkeitsbehörde *f.* pristojno oblastvo, pristojna gosposka.

zuständlich, —es Zeitwort neprehoděn od. neprehajalěn glagol.

zustatten kommen prav od. ugodno priti (pridem), v prid od. na korist priti, prileči (-ležem) se, prikladno od. ugodno ponesti se.

zustecken (heimlich zukommen lassen) skrivaj priskrbeti, potajno pritakniti, pod roko dati.

zustehen (gebüren) pristojati (-im), iti (grem), spodobiti se; (obliegen) dolžnost je, spodobi se; es steht mir zu imam pravico od. oblast; (gehören) pri-, spadati (pod koga).

zustellen dostaviti, vročiti, predati; *impf.* vróčati, vročevati, dostavljati, predajati (komu kaj).

Zusteller *m.* vročnik, vročevalěc.

Zustellung *f.* vročba, vročevanje, vročitěv, vročilo; Zustellungs- vročilěn, vročitven.

Zustellungsbogen *m.* vročilna od. vročitvena pôla.

Zustellungsbuch *n.* vročilna knjiga.

Zustellungsgebür *f.* vročbarina, vročnina, dostavnina.

Zustellungsnachweis *m.* vročilni izkaz.

Zustellungsschein *m.* vročilni list, dostavnica.

zustimmen pritrditi; pri-, dovoliti; *impf.* pritrjevati; do-, privoljevati.

Zustimmung *f.* pritrditěv; privolitěv, privoljenje.

zustopfen mašiti, gatiti; zamašiti, začepiti, zagatiti, zadelati.

zustoßen poriniti, potisniti, suniti; (widerfahren) pripetiti se, primeriti se, prigoditi se, naključiti se, zadeti (-denem) koga; es ist ihm ein Unglück zugestoßen nesreča ga je zadela.

zuströmen pri-, dotekati.

zustutzen prirezati (-režem), prisekati, pristriči (-strižem); obtesati (-tešem), oklestiti, oškrnjati; (aufputzen) olikati, olepšati, nagizdati.

zutage treten na dan (na svitlo) priti (pridem), pokazati (-kažem) se, v javnost priti.

zuthal *adv.* navzdol, navdol.

Zuthat *f.* primes (-i), primesěk, pridatěk; (bei Speisen) začimba; s. a. Zugehör.

zuthätig prikupljiv, dobrikav, prikupěn, prijazěn, uljuděn, ugodljiv, prizadevěn, postrežljiv.

zutheilen prideliti, oddeliti, odkazati (-kažem), odrediti, odmeriti, odločiti.

zutheil werden v del priti (pridem), kot delež pripasti (-padem), doletéti, zadeti (-denem).

zuthulich s. zuthätig.

Zuthulichkeit *f.* udvornost, uljudnost, prikupnost, prijaznost, ugodljivost, prizadevnost, postrežljivost.

zuthun pridejati (-denem), priložiti; *impf.* pridevati, prilagati; (zumachen) zapreti, *impf.* zapirati; die Augen — oči zatisniti, zamižati (-ím); sich jmdm. — prikupovati se, dobrikati se, laskati se, prilizovati se, postrežljiv biti (sem).

Zuthun *n.* prizadevanje, prizadevěk, trud, sodelovanje, pripomoč (-i); ohne mein — brez mene.

zuthunlich s. zuthätig.

zutragen donesti, prinesti; *impf.* donašati; sich — primeriti se, pri-, do-, zgoditi se, naključiti se, pripetiti se.

Zuträger *m.* donašalěc, donosnik; (Angeber) tožnik, ovadúh.

zuträglich prikladěn, koristěn, dobrodejěn, v prid; der Gesundheit — zdrav, zdravilěn; — sein prijati, goditi, dobro deti (dem u. denem); pridovati.

Zuträglichkeit *f.* koristnost.

zutrauen zaupati, zanesti se u. zanašati se na koga; das hätte ich dir nicht zugetraut tega bi ne bil mislil o tebi, temu bi se ne bil nadejal o tebi.

Zutrauen *n.* zaupanje, zanašanje; d. — hegen upati, nadejati se; im — zanašaje se, nadejaje se.

zutraulich zaupěn, zaupljiv.

Zutraulichkeit *f.* zaupnost, zaupljivost.

zutreffen (geschehen) prigoditi se, primeriti se, pripetiti se; (stimmen) zlagati se, skladati se, ujemati se, vkup iti (grem).

zutreten pristopiti, *impf.* pristopati.

zutrinken napiti (-pijem), nazdraviti; *impf.* napijati, nazdravljati.

Zutrinkformel *f.* napitnica, zdravica.

Zutritt *m.* pristop; freien — haben smeti h komu, imeti (imam) odprta vrata; den — gestatten pustiti koga k sebi (préd se).

zuverlässig zanesljiv, gotov, nedvoměn; (treu) zvest, vestěn.

Zuverlässigkeit *f.* zanesljivost, gotovost; (Treue) vestnost, vernost, zvestoba.

Zuversicht *f.* zaupanje, zanašanje, trdna nada; der — leben trdno se náděјati, popolnoma zanašati se.

zuversichtlich *adi.* poln zaupanja, ves zaupljiv; —e Hoffnung trdno od. živo upanje; *adv.* zanesljivo, gotovo, nedvomno, za gotovo.

zuviel *adv.* preveč, čezmerno; etw. wird mir — navelіčam se česa, preseda mi.

zuvor *adv.* (po)pred, (po)prej.

zuvörderst *adv.* najpoprej, narpred, pred vsem drugim, v prvi vrsti.

zuvorkommen prehiteti, prestreči (-strežem), preteči, prekositi.

zuvorkommend postrežljiv, uslužěn, postrežěn, poslužěn, prijazěn.

Zuvorkommenheit *f.* postrežnost, postrežljivost, u-, poslužnost, prijaznost, ugodljivost.

zuvorthun preteči, prekositi, nadkriliti, premagati, užugati, prehiteti.

Zuwachs *m.* prirastěk, priraščáj; (Vermehrung) umnoženje, pomnožěk; (an Vieh) prireja, prirejěk.

zuwachsen prirasti, umnožiti se; *impf.* priraščati, prirastati; (v. Wunden) zarasti se, zaceliti se; *impf.* zaraščati se.

Zuwage *f.* privaga, priklada, na-, privržěk.

zuwägen odvagati, odmeriti.

zuwälzen pri-, na-, zavaliti (pred od. na kaj); jmd. d. Schuld — krivdo zvaliti od. zvrniti (*impf.* zvračati) na koga.

zuwarten čakati; počakati.

Zuwartung *f.* počak.

zuwege bringen izvesti (-vedem), dovršiti, storiti, učiniti.

zuwehen pihati (proti komu), nasproti pihljati; (v. Schnee = verwehen) zamesti (-metem), zasuti (-sujem); *impf.* zametati, zasipati.

zuweilen *adv.* (v)časi, (v)časih.

zuweisen nakazati (-kažem), odkazati, naložiti, odrediti.

Zuweisung *f.* nakaz, odkaz, nalaganje.

zuweit *adv.* predaleč.

zuwenden obrniti, *impf.* obračati; (zutheil werden lassen) nakloniti, priskrbeti, pridobiti; *impf.* naklanjati, pridobivati.

zuwerfen vreči (vržem), *impf.* metati (mečem), lučati, dometavati; Blicke — pogledovati koga; Küsse — poljubce pošiljati; die Thüre — vrata zaluščiti od. zaloputniti; eine Grube — jamo zasuti (-sujem).

zuwerke gehen ravnati, postopati, počenjati.

zuwickeln zaviti (-vijem), zamotati.

zuwider *praep.* zoper, proti, nasproti; *adi.* nasprotěn, zopern, odurěn, mrzěk, prinaskutěn; — laufen nasprotovati, nasprotěn biti (sem); — werden priskutiti se.

zuwinken na-, pomigniti, pokimati; *impf.* namigavati.

zuzählen prišteti (-štejem), *impf.* priševati; (stückweise herzählen) od-, našteti, *impf.* naštevati.

zuziehen zategniti, zadrgniti; privleči; (jmd. zu etw.) privzeti (-vzamem), poklicati (-kličem), povabiti; *impf.* privzemati; (aufladen) navleči, nakopati (-kopljem), nakloniti, provzročiti; sich eine Krankheit — nakopati si bolezěn, bolezěn stakniti od. skupiti; sich einen Verweis — dobiti ukor, stakniti jo, skupiti jo.

Zuziehung *f.* privzetje; mit — zweier Männer privzemši si od. pridruživši si dva moža; ohne jemands — brez koga, brez čegave pomoči.

Zuzucht *f.* prireja, prirejěk.

Zuzug *m.* pomočna četa, vojaška pomoč (-i). [palo.

Zwackeisen *n.* ščipalne klešče *pl.*, šči-

zwacken ščipati (ščipljem); uščipniti, uščeniti.

Zwang *m.* sila, siljenje, nuja, móranje; aus — po sili, siloma, prisiljen; sich — anthun siliti se; (Stuhl— u. Urin—) tiščanje.

zwängen siliti, s silo delati; prisiliti, s silo zabiti (-bijem), s silo spraviti.

Zwängling *m.* prisiljenče.

zwanglos brez sile, neprisiljen; prost, svoboděn.

Zwangs- posilni.

Zwangsanlehen *n.* (Zwangsanleihe *f.*) posilni zajem, prisiljeno posojilo.

Zwangsarbeitshaus *n.* posilna —, prisilna delavnica, — delarnica.

Zwangscurs *m.* prisilni kurs. [halja.

Zwangsjacke *f.* silovni jopič, oviralna

Zwangsmittel *n.* sila, prisilno sredstvo.

Zwangspass *m.* prisilni popotni list, odkazan pot. [silo.

zwangsweise *adv.* po sili, siloma, s

zwanzig *num.* dvajset; dvajsetero.

Zwanziger *m.* (Zahl) dvajsetka; (Münze) dvajsetica, dvajseterica.

zwanzigerlei dvajseteri.

zwanzigfach (—fältig) dvajseterěn. dvajseternat.

zwanzigjährig dvajsetletěn.

zwanzigmal dvajsetkrat.

zwanzigpfündig dvajsetfuntěn.

zwanzigste *num. ord.* dvajseti.

Zwanzigstel *n.* dvajsetina, dvajsetinka.

zwanzigstens *adv.* dvajsetič, v dvajseto.

zwanzigtägig dvajsetdnevěn.

zwanzigtausend dvajset tisoč.

zwar *adv.* sicer, res da, zares; und — in pa, namreč, in to.

Zweck *m.* namen, namemba, svrha, namera, cilj in koněc; (Nagel) žrebělj, klin, cvèk; *dem.* kliněc, klinčěk.

zweckdienlich namenu primerěn, — prikladěn, koristěn, ugoděn.

zwecklos *adi.* brez namena, brezkoristěn, odveč, neprimerěn; *adv.* zastonj.

zweckmäßig koristěn, pripravěn, prikladěn, primerěn, ugoděn.

Zweckmäßigkeit *f.* primernost, ugodnost, koristnost, prikladnost, pripravnost.

zweckwidrig namenu nasprotěn, neprimerěn, neprikladěn, neugoděn.

Zweckwidrigkeit *f.* neprimernost, neugodnost, neprikladnost.

zwei *num.* dva, dve; dvoje; je — po dva, dva in dva; um — Uhr ob dvéh; (Paar) dvójica; zwei- dvo-. [rok.

zweiarmig dvoraměn; (—händig) dvo-

zweiäugig dvoòk.

zweibeinig dvonòg.

zweiblätterig dvolistěn.

zweideutig dvouměn, dvoplatěn, dvoličěn; negotov, dvomljiv, sumnjiv.

Zweideutigkeit *f.* dvoumnost, dvoumje, negotovost.

zweidrähtig dvožičěn; v dva stremena.

Zweier *m.* dvojka; (Münze) dvojak, dvojača.

zweierlei dvoj, dvojĕn, dvovrstĕn.
zweifach (—fältig) dvojnat, dvostrok, dvogub.
zweifädig dvonitĕn, v dve niti, v dva stremena.
Zweifel *m.* dvom, dvomba, dvojba; sumnja; **ohne** — brez dvoma, brez dvojbe, nedvomno, gotovo, zanesljivo, to je da (tjada); im — sein dvomiti, dvojiti, biti (sem) negotov; in — ziehen dvomiti (dvojiti) o čem; podvomiti; (argwöhnen) sumnjati; allen — benehmen vse dvome razgnati (-ženem).
zweifelhaft dvomĕn, dvomljiv, negotov; sumĕn.
Zweifelhaftigkeit *f.* dvomnost, dvomljivost, negotovost.
zweifellos brez dvoma, nedvomĕn; za gotovo, za trdno.
zweifeln dvomiti, dvojiti; sumnjati.
Zweifelschmeißer *m.* dvomljivĕc, neodločnež, omahljivĕc.
zweifelsohne *adv.* brez dvombe, za gotovo, nedvojbeno.
Zweifelsucht *f.* dvomljivost, omahljivost.
Zweifler *m.* dvomilĕc, dvojilĕc, dvomljivĕc, omahljivĕc.
zweiflügelig dvokril, dvokrilat, dvoperotĕn.
Zweiflügler *m.* dvokrilĕc, dvoperotnik.
zweiförmig dvoličĕn, dvojeobrazĕn.
zweifüßig dvonog, dvonožĕn.
Zweifüßler *m.* dvonožĕc.
Zweig *m.* vejica, grana, mladika, mladica, odrastlek (-stelka), brstika; (der Rebe) rozga; (d. Berges) pánoga, razrastĕk; (Dienstfach) stroka državne službe, predel, oddelĕk; auf keinen grünen — kommen ne opomoči (-morem) si, ne izkopati (-kopljem) se.
Zweigbahn *f.* stranska železnica.
Zweigesang *m.* (Duett) dvospev.
Zweigespann *n.* dvovprega, dvojad (-i).
zweigig vejnat, granat, košat.
zweigipfelig dvovrh.
Zweiglein *n.* vejičica, mladičica.
zweigliederig dvočlen.
Zweigroschenstück *n.* šesták, šestica, dvojača.
Zweiguldenstück *n.* dvoforintnik.
Zweihänder *m.* dvoročĕc.
zweihändig dvorok, dvoročĕn.
zweihängig dvostran, na dve strani viseč, potoglav, vegast.
zweihäuptig dvoglav, dvoglavĕn.
zweihäusig dvodomĕn.
Zweiheit *f.* dvojina, dvojnost.
zweihenkelig dvoročĕn, dvouh.
zweihörnig dvorog.
Zweihufer *m.* dvoparkljar.
zweihufig dvokopitĕn, dvoparkljat.
zweihundert *num.* dvesto.
Zweihundertel *n.* dvestotina.
zweihundertjährig dvestoletĕn.
zweihundertmal dvestokrat.
zweihundertste *num. ord.* dvestoti.
zweijährig dveletĕn, predlanski.
Zweikampf *m.* dvoboj.
Zweikämpfer *m.* dvobojnik.
zweiköpfig dvoglav, dvoglavĕn.
Zweikreuzerstück *n.* dvojak, dvojača.
Zweilaut *m.* dvoglasnik.
zweimächtig dvomočĕn.
zweimal dvakrat, dva pota.
zweimalig dvakratĕn.
Zweimaster *m.* dvojadrenica.
zweimonatlich dvomesečĕn.
Zweipfünder *m.* dvofuntnik.
zweipfündig dvofuntĕn.
zweiräderig dvokolesĕn, dvokolĕn, na dve kolesi; —er Wagen dvokolica, dvokolesnica.
zweireihig dvoredĕn.
zweiruderig na dve vesli.
zweischichtig dvoplastĕn.
zweischneidig dvorezĕn, na dve strani ostĕr, obojestran.
zweiseitig dvostran, na dve strani.
zweisilbig dvozložĕn.
zweisinnig dvoumĕn.
zweisitzig za dva, z dvema sedežema.
Zweispänner *m.* dvovpregnik.
zweispännig dvovpregĕn.
zweispitzig dvortĕn, dvozob.
zweistimmig dvoglasĕn.
zweistöckig v (na) dve nadstropji, z dvema nadstropjema, dvonadstropĕn.
zweistündig dvĕh ur, dve uri trajajoč.
zweitägig dvodnevĕn.
zweitausend *num.* dve tisoč.
zweite *num. ord.* drugi, vtori.
zweitens *adv.* drugič, v drugo.
zweitgeboren drugorojen.
Zweitgeborene *m.* drugorojenĕc, drujĕc; — *f.* drugorojenka.
zweitheilig dvodelĕn.

Zweiweg *m.* razpotje.
Zweiweiberei *f.* dvoženstvo, bigamija.
zweizackig dvorogljat, dvozob.
Zweizahl *f.* dvojina.
Zweizahn *m.* *(Bidens)* dvozob, ušivěc.
zweizeilig dvovrstěn, dvoreděn; —e Gerste plošěěc.
zweizifferig dvoštevilčěn, dvoštevilěn.
zweizüngig dvojezičěn, dvoličěn, neodkritosrčěn, omahljivega značaja.
Zweizüngigkeit *f.* dvojezičnost.
Zweizüngler *m.* dvojezičnik, dvoličnik, na dve plati človek; figamož.
zwerch *adv.* (v)prek, povprek, počez.
Zwerchfell *n.* prepona, prečna mrena; jmd. das — erschüttern spraviti koga v močěn smeh.
Zwerchsack *m.* bisaga, prekramnica.
Zwerg *m.* pritlikavěc, patúš; (Däumling) palčěk; Zwerg= pritlikav, pritličěn.
Zwergbaum *m.* pritlično drevo (-esa), pritlikavěc.
Zwergbirke *f.* nizka od. pritlična breza.
zwerghaft pritlikast, pritlikav, pritličěn.
Zwergin *f.* pritlikavka. [bor.
Zwergkiefer *f.* rušje, košutje, gorski
Zwergpalme *f.* pritlična palma.
Zwergspitzmaus *f.* hrčica, mala rovka.
Zwetsche (Zwetschke) *f.* češplja; sliva; Zwetschken= češpljev, slivov.
Zwetschkenbaum *m.* češplja, sliva, češpljevo drevo (-esa).
Zwetschkenbrantwein *m.* slivověc, slivovica, slivovka. [vovnik.
Zwetschkengarten *m.* češpljev vrt, sli-
Zwetschkenmus *n.* češpljevěc, čežana.
Zwick *m.* vščip, vščipljej.
Zwickel *m.* zaklinčk; (im Kleide) kozica, goloběc, srčěk.
zwicken ščipati (ščipljem); uščipniti, uščeniti; es zwickt mich im Leibe ščiplje —, zavija —, grize —, kolje —, bode —, črviči —, ujeda me po trebuhu; (spiel.) cvikati, cvik igrati.
Zwicker *m.* ščipalěc; (Werkzeug) ščipalnik, ščipalnica; —in *f.* ščipalka.
zwickern mežikati, pomežikavati.
Zwickmühle *f.* cigalica.
Zwickzange *f.* ščipalne klešče *pl.*, ščipalnice *pl.*, ščipala *pl.*

Zwieback *m.* prepečeněc, suhor, presušeněc.
Zwiebel *f.* čebula, čebul, luk; Zwiebel= čebulov, lukov.
zwiebelartig čebulast.
Zwiebelbau *m.* čebularstvo, pridelovanje čebule, lukarija.
Zwiebelbauer *m.* lukar, čebular, pridelovalěc čebule.
Zwiebelgewächs *n.* čebulnica.
Zwiebelhändler *m.* čebular.
zwiebeln čebuliti, s čebulo začinjati; začebuliti, s čebulo začiniti; *fig.* pestiti koga.
Zwiebelwurzel *f.* gomoljica.
Zwiebrache *f.* drugo oranje, praha, druga kop (-i).
zwiebrachen v drugo orati (orjem), prašiti, praho orati.
zwiefach dvojěn, dvojnat.
Zwiegespräch *n.* dvogovor.
Zwielicht *n.* somrak, mrak.
Zwiesel *m.* rázsoha, rogovila, gača, kobalja.
Zwieselarm *m.* trabje.
zwieselig rázsohast, rogovilast, roguljast, precepljen, kobaljast.
zwieseln precepiti, razcepiti, razsóšiti.
Zwiespalt *m.* razpor, razdor, razprtija, razprtje, razpra, svada, nesloga, neskladnost, nejedinost, nesložnost.
Zwietracht *f.* s. Zwiespalt.
zwieträchtig prepirljiv, svadljiv, razdorěn, nesložěn.
Zwietrachtgeist *m.* prepirljivost, svadljivost, nesložnost.
Zwietrachtsame *m.* seme razprtije, vzrok nesloge. [lih.
Zwilch (Zwillich) *m.* dvotkanina, cvi-
zwilchen dvotkaninski, cvilihast.
Zwillichweber *m.* tkalěc dvotkanine, cvilihar.
Zwilling *m.* dvojčěk, dvojčič, bliznec (blizenca), dvojče (dvojčeta).
Zwillingsapfel *m.* (—birn *f.* 2c.) zraščena (zrastla) jabolka, zraslica.
Zwillingsbruder *m.* s. Zwilling.
Zwillingsgestirn *n.* ozvezdje dvojčkov.
Zwillingskind *n.* dvojčěk, dvojče (-eta).
Zwillingsschwester *f.* dvojka, bliznica.
Zwillingsstrom *m.* sotočnica, sovodnica.
Zwingburg *f.* višegrad, silni grad.

Zwinge *f.* (Leim—) spona, svora; (Stock—) okov, okovanje.
zwingen siliti, morati, nuditi, pri-, naganjati; pri-, posiliti, primorati, nagnati (-ženem), prinuditi.
Zwinger *m.* ograda, velika železna kletka; pesjak, pasji obor; (Person) silnik, samosilnik. [trinog.
Zwingherr *m.* nasilnik, samosilnik,
Zwirl *m.* vrtelj, vrteljěc; vreteno.
Zwirlbohrer *m.* vrteljčni sveděr.
Zwirn *m.* sukaněc, koněc, nit (-i), cvirn.
zwirnen *adi.* sukančev, konǒnat, cvirnat; *verb.* sukati (sučem); po-, sesukati; (von der Katze) presti (predem), dromljati.
Zwirnfaden *m.* koněc, nit (-i).
Zwirnknäuel *m.* klopčič sukanca.
Zwirnrad *n.* sukalnik, kolovrat za sukaněc.
Zwirnseide *f.* sukana svila.
Zwirnstrumpf *m.* cvirnata nogavica.
Zwirnwickel *m.* naviták.
Zwirnwinde *f.* motovilo za sukaněc.
zwischen *praep.* med, mej; *adv.* vmes; (in Zusammensetzungen) med-, vmesni.
Zwischenact *m.* prestaněk od. presleděk med dvema dejanjema. [stavba.
Zwischenbau *m.* medziděk; vmesna
Zwischenbehörde *f.* vmesno oblastvo, srednji urad.
Zwischendeck *n.* podpalubje.
Zwischenereignis *n.* (—fall *m.*) vmesni dogoděk.
Zwischenfrage *f.* vmesno od. postransko vprašanje. [spev.
Zwischengesang *m.* vmesno petje, med-
Zwischenhandel *m.* prekupovanje, posrednja kupčija od. trgovina.
wischenhändler *m.* prekupěc, posrednik, posredovalni trgověc.
Zwischenknochen *m.* vmesna kost (-í).
Zwischenmauer *f.* medzidje, vmesni zid, pretin, presteněk.
Zwischenmuskel *m.* mejkostna mišica.
Zwischenort *m.* osredje, vmesje.
Zwischenpunkt *m.* vmesnik; vmesni členěk.
Zwischenraum *m.* prostor med —, medsredje, razdalja, presleděk; (v. d. Zeit) medčasje; ein leerer — praznota, praznina, prazno; ein lichter — spreumljej, osvestljej, jasna doba, veděr trenotěk.
Zwischenrede *f.* seganje v besedo, presekavanje govora.
zwischenreden vmes govoriti, v besedo segati, govor presekavati, se v govor vmešavati; v besedo seči (sežem), govor prestriči (-strižem), vmešati se.
Zwischenregent *m.* medvladar, začasni vladar.
Zwischenregierung *f.* medvladje, začasna vlada.
Zwischensatz *m.* medstavěk, srednji od. vmesni stavěk, vmetěk.
Zwischenspiel *n.* medigra, vmesna igra.
Zwischenstück *n.* srednji kos, vložěk, vkladěk.
Zwischenstunde *f.* vmesna od. srednja ura; medurje, presleděk med urama.
Zwischenträger *m.* posredovalěc.
Zwischenverkehr *m.* meddeželna kupčija, vzajemni promet.
Zwischenwand *f.* medstenje, pretin, pregradna stena.
Zwischenweite *f.* razdalja, razstoj.
Zwischenwort *n.* vmetěk, medmet.
Zwischenzaun *m.* pregradni plot.
Zwischenzeile *f.* vmesna vrsta.
Zwischenzeit *f.* medčasje; in der — ta čas, med tem (časom).
Zwischenzellstoff *m.* mejstaničnina.
Zwischenzoll *m.* meddeželna mitnina, meddeželni col.
Zwischenzollinie *f.* meddeželna mitninska poteza od. črta, meddeželna colna meja.
Zwist *m.* razpor, svaja, razprtija, razprtje, zdraha, zdražba, rázpra; in — gerathen spreti se, svaditi se, navzkriž priti (pridem) s kom; — stiften drahati, zdrahe od. zdražbe delati, razprtije napravljati.
zwisten prepirati se, klati (koljem) se, v razporu biti (sem), biti navzkriž s kom.
zwistig svadljiv, zdražljiv, prepirljiv.
Zwistigkeit *f.* svadljivost, prepirljivost; razpor, razprtija.
zwitschern črčati u. čvrčati (-ím), čvrkljati, šŕrléti, žvrgoléti, gostoléti, ščegljati, ščebljati, drobeliti, gostožiliti; (v. Grillen) cvrčati, čríčati, škripati

.ripljem); wie die Alten sungen, so - die Jungen takisto mladiči ščrlé, kakor jih starci učé.

Zwitter *m.* dvospolnik, obojěc, obojak, polutan, mešaněc, hermafrodit.

Zwitterblume *f.* dvospolna cvetlica, dvospolnica.

Zwitterding *n.* obojče (-eta).

Zwitteresel *m.* mézěg.

Zwittergrundsatz *m.* dvostrano vodilo, polovičarsko načelo.

zwitterhaft dvospolěn, mešan, dvostran, polovičarski. [čarstvo.

Zwitterwesen *n.* dvospolnost; polovi-

zwölf *num.* dvanajst, dvanajstero; — Personen dvanajsterica; um — Uhr ob dvanajstih.

Zwölfeck *n.* dvanajsterokotnik, dvanajsterokotje.

zwölfeckig dvanajsterokotěn.

Zwölfer *m.* dvanajsták; (die Zwölf) dvanajstica, dvanajstka.

zwölferlei dvanajsteri.

zwölffach (zwölffältig) dvanajstera, dvanajsternat, dvanajsterostrok. dvanajsterogub.

Zwölffingerdarm *m.* dvanajstnik.

zwölffüßig dvanajsteronòg, dvanajsteronožěn.

zwölfjährig dvanajstletěn.

zwölfmal dvanajstkrat.

zwölfmalig dvanajstkratěn.

zwölfpfündig dvanajstfuntěn.

zwölfseitig dvanajsterostran.

zwölftägig dvanajstdneveñ.

zwölfte *num. ord.* dvanajsti.

Zwölftel *n.* dvanajstina, dvanajstinka

zwölftens dvanajstič.

zwölftheilig dvanajstdelěn.

Zwölfzahl *f.* dvanajstica, dvanajsterka

Zymom *n.* kvas (-a u. -ú).

Zythos *m.* pívo, ol, ječmeněc.

Zythotechnik *f.* pivovarska umetalnost. olarska izvedenost.

Verzeichnis einiger geographischer Namen.

Abbazia Opatija, Sv. Jakob pri morji.

Abessynien Abesinija.

Achen Ahěn, Cahe *pl.*

Adelsberg Postojna.

Adrianopel Drenopolje.

Adriatisches Meer Jadransko od. Adrijansko od. Adrijatsko morje.

Affriach Javorje *pl.*

Afrika Afrika; Afrikaner Afrikaněc, Afričan; Afrikanerin Afrikanka, Afričanka; afrikanisch afriški, afrikanski.

Ägäisches Meer Egejsko morje.

Ägypten Egipět; Ägyptier Egipčan; Ägyptierin Egipčanka; ägyptisch egiptovski.

Agram Zágreb; Agramer Zágrebčan; Agramerin Zagrebčanka; *adi.* zagrebški.

Aich Dob.

Albanien Albanija, Arnavtsko; Albanese Albaněc, Arnavt, Arbanas; Albaneserin Albanka, Arnavtka; albanesisch albanski, arnavtski.

Albona Labin.

Alexandrien Aleksandrija.

Algier Algerija, Algir.

Alpen Planina.

Altenburg Stari grad.

Altlak Stara Loka.

Altstadt Staro mesto.

Altvater Véliki Praded.

Amerika Amerika; Amerikaner Amerikaněc; Amerikanerin Amerikanka; amerikanisch amériški, amerikanski.

Amselfeld Kosovo (polje).

Anatolien Anatolija, Natolija, Mala Azija.

Ancona Jakin.

Andalusien Andaluzija.

Antignano Tinjan.

Antivari Bar.

Aquilea Oglej.

Arabien Arabija.

Arbe Rab.

Arch Raka.

Archipel Arhipelag.

Armenien Armenija.

Arndorf Varpa ves.

Arnfels Arvež.

Arnoldstein Podkloštěr.
Asien Azija.
Asp Zásip.
Aßling Jesenice *pl.*
Athen Atene *pl.*
Athos Svéta gora.
Atlantischer Ocean Atlantsko morje.
Ätna Etna.
Auen Loška vas; Log.
Auersperg Turjak.
Augsdorf Jugova vas, Logaves.
Auschwitz Osvetim.
Auspitz Gostopeč.
Außig Ustje (nad Labo).
Austerlitz Slavkov.
Australien Avstralija.
Azowisches Meer Azovsko od. Suroško morje.

Babylon Babilon.
Bachergebirge Pohorje.
Baden Badensko.
Baiern Bavarsko, Bavarija, Pársko.
Baireuth Barut.
Banat Banat; *adi.* banaški.
Bärenthal Závrh.
Bautzen Búdišin.
Belgien Belgija.
Belgrad Beli grad.
Beringstraße Béringov preliv.
Berlin Berolin.
Bersetz Beršěc.
Billichgraz Polhov graděc.
Birkendorf Podbrezje.
Birnbaumer Wald Hrúšica.
Bischoflak Škofja Loka.
Bleiburg Pliberk.
Bocche di Cattaro Boke Kotorske *pl.*
Bodenbach Podmokli *pl.*
Bogliuno Boljún.
Böhmen Češko.
Böhmerwald Šúmava.
Böhmisch-Leipa Češka Lipa.
Bologna Bolonja.
Bordeaux Bordó.
Bosnien Bosna.
Bozen Bolzan.
Brandenburg Branibor.
Braunau Brúnov.
Braunschweig Brunšvik; *adi.* brunšviški.
Bregenz Brégnica.
Breisach Breze *pl.*
Breisgau Brizgov.
Breitenau Zálog.
Bremen Brema.
Brescia Brešija.
Breslau Vratislav, Vratislava.
Bretagne Bretanjsko.
Britannien Britanija, Britansko.
Brückl Zamostěc.
Bründl Studeněc.
Brünn Brno.
Brunndorf Studeněc.
Brüssel Bruselj.
Buccari Bakěr.
Budweis Budejevice *pl.*
Bukarest Bukreš.
Bulgarien Bolgarija, Bolgarsko.
Bunzlau Boleslav.

Canal la Manche Kanal la manš, Rokav.
Capland Kaplandija.
Capodistria Kopěr.
Carlopago Bag.
Carthago Kartagina; **Carthager** Kartažan, Kartaginěc.
Castelnuovo Novi grad.
Castua Kastva.
Cattaro Kotor.
Chersano Kršan.
Cherso Cres.
China Kitaj, Kitajsko; **Chinese** Kitajěc; **chinesisch** kitajski.
Chrudim Hrudim.
Cilli Celje; **Cillier** Celjan; *adi.* celjski.
Cividale Čedad.
Constantinopel Cárigrad.
Cooksstraße Kukov preliv.
Corfu Krf.
Corgnale Lokva.
Cormons Kormin.
Curzola Korčula.
Cypern Cipěr.
Czaslau Časlava.
Czernowitz Černovice *pl.*

Dalmatien Dalmacija; **Dalmatiner** Dalmatiněc.
Dänemark Dansko; **Däne** Daněc.
Danzig Gdansko.
Dessau Desov.
Deutschau Nemška Loka.
Deutschdorf Nemška vas.
Deutschland Nemčija, Nemško, Nemci *pl.*

Deutschlandsberg Lonč.
Deutschrut Nemške Rovte *pl.*
Diakovar Djákovo.
Dnieper Dnepĕr.
Dniester Dnestĕr.
Döbernig Doberniče *pl.*
Donatiberg Rogaška gora.
Donau Donava, Dunav.
Dornegg Trnovo.
Dorpat Derpĕt.
Drachenburg Kozje.
Drau Drava.
Dresden Draždane *pl.*
Dulcigno Odsinj.
Dupplach Duplje *pl.*
Durazzo Drač.
Dürnbach Suha vas.

Ebenthal (Kr.) Polom; (Krnt.) Žrelĕc.
Eberndorf Doberla ves.
Eberstein Svinĕc.
Ebro Ebĕr.
Eger Heb.
Egg Brdo.
Ehrenhausen Arnož.
Eibenschitz Ivančice *pl.*
Eibiswald Ivnica.
Eisack Izaka.
Eisenach Izenak.
Eisenhof Železnica.
Eismeer Ledeno morje.
Eisnern Železniki *pl.*
Elbe Laba.
Elsaß Alzacija.
Emmersdorf Šmrče *pl.* (Smerce).
England Anglija, Angleško; **Engländer** Anglež; *adi.* angleški.
Ens Aniža.
Eperies Prešov.
Ephesus Efez.
Erlachstein Jelšane *pl.*, Jelšovĕc.
Erlau Jagĕr.
Erzgebirge Rudne gore *pl.*
Esseg Osek.
Etsch Adiža.
Europa Evropa; **Europäer** Evropĕc, Evropejĕc; *adi.* evropski, evropejski.

Feistritz Bistrica.
Feldkirchen Trg.
Ferlach Borovlje *pl.*
Fernigg Bernik.
Feßnitz Bésnica.
Feuchting Bitinje *pl.*
Feuerland Ognjena zemlja.
Fianona Plomin. [čine pl.
Fichtelgebirge Smrečnice *pl.*, Smre-
Finische Halbinsel Finski od. Čudonski polotok.
Fiume Reka.
Flattach Blata *pl.*
Flednig Smlednik.
Flitsch Bovĕc.
Florenz Florenca.
Franken Frankónija.
Frankfurt Frankobrod, Frankfurt.
Frankreich Francija, Francosko.
Franz Vranjsko.
Franzdorf Borovnica. [dei-
Franz-Josefs-Land Franc-Jožef-
Freiburg Frajburg, Pribor.
Freienthurn Podbrežje.
Fresach Breze *pl.*
Fresen Brezje.
Freudenthal Bistra.
Friaul Furlansko, Furlanija.
Friedau Ormuž.
Friesach Breže *pl.*
Frohnleiten Ketina.
Fünfkirchen Pečuh.

Gail Zila.
Galizien Galicija.
Gallenfels Golnik.
Gallenstein Podpeč.
Gallien Galija.
Gamling Gameljni *pl.*
Garonne Garona.
Gemona Glimona.
Genf Geneva.
Genua Génova.
Gereut Rovte *pl.*
Gerlachstein Kolovĕc.
Glanfluss Glinica.
Glatz Kladsko.
Glogau Glógova.
Glognitz Glógnica.
Gmünd Sovódenj.
Gnesen Gnezno.
Gonobitz Konjice *pl.*
Göriach Gorje *pl.*
Görtschach Goričane *pl.*
Görz Gorica; **Görzer** Goričan; *adi.* goriški.

Gottesthal Skočidol.
Gottschee Kočevje.
Gradiska Gradiška, Gradišče.
Grafenbrunn Knežak.
Grafenstein Grabštenj.
Gran Ostrogon.
Graz Gradèc; Grazer Gračan; *adi.* graški.
Greulach Škrljevo.
Griechenland Grecija, Grško.
Griffen Grebinj.
Grönland Grenlandija (zelena dežela).
Großbritannien Vélika Britanija.
Großgallenberg Šmarna gora.
Großglockner Véliki Zvonar.
Großwardein Véliki Váradin.
Güns Kisèk.
Gurk Krka; —feld Krško.
Gurnitz Podkrnos.
Gutenwerth Hrvaški brod.

Hallerstein Kočja vas.
Haselbach Léskovèc, Leskóvica.
Hebrus Márica.
Heidenschaft Ajdovščina.
Heilenstein Polzela.
Hellas Hélada.
Hermannstadt Sibinj.
Herrenhut Ohranov.
Hilzeneck Lésno brdo.
Hinter-Indien Zadnja Indija.
Hirtenberg Topolo(vo).
Hochenegg Vojnik.
Höflein Predvor.
Holland Holandija, Holandsko.
Holstein Holštin, Holštinsko.
Hönigstein Mirna peč.
Hopfenbach Hmeljnik.
Hörberg Podsreda.
Hornbühl Rog.
Hottemasch Hotemaže *pl.*
Hradisch Gradišče.
Hühnerdorf Kurja vas.
Hülben Voklo.

Idria Idrija.
Iggdorf Iška vas.
Iglau Iglava.
Illyrien Ilirija, Ilirsko.
Ilmensee Ilmensko jezero.
Innsbruck Inomost, Inšpruk.
Irland Irsko, Irija, Irlandija.
Island Izlandija, Izlandsko.
Isonzo Soča.
Istrien Istra, Istrija, Istrsko.
Italien Italija, Laško, Italijansko; Italiener Lah; Italienerin Láhinja; italienisch laški, italijanski.

Jägerndorf Krnov.
Jahring Jarenina.
Japan Japonsko, Japonija; Japanese Japonèc.
Jassy Jaš.
Jauchen Ihan.
Jaunthal Junska dolina.
Jerusalem Jeruzalem.
Jitschin Jičin.
Joachimsthal Jáhimov.
Josefstadt Jozefov.
Judäa Judeja.
Jütland Jutlandija.

Kaier Kovor.
Kaltenbrunn Fužine *pl.*
Kaltenfeld Studeno; Mrzlo polje.
Kamtschadale Kamčadalèc; *adi.* kamčadalski.
Kanisza Kaniža.
Kanker Kokra.
Kapos Kapušane *pl.*
Karavanken Karavanke, Grintovci *pl.*
Karfreit Koborid.
Karlovitz Karlovci *pl.*; Karlovica.
Karlsbad Karlovi vari *pl.*
Karlstadt Karlovèc.
Karnervellach Koroška Bela.
Kärnten Koroško, Gorotán; Kärntner Korošèc; Kärntnerin Korošica; *adi.* koroški.
Karpathen Karpati *pl.*
Karst Kras; *adi.* kraški; Karstbewohner Krašovèc.
Kaschau Košice *pl.*
Kaspisches Meer Hvalinsko morje.
Kerndorf Mlaka.
Kerschbach Češnjevèc.
Kerschdorf Češnjica.
Kerschstetten Češnjice *pl.*
Kirchenstaat Papeževa dežela.
Kirchheim Cerkno; *adi.* cerkljanski.
Klagenfurt Celovèc; Klagenfurter Celovčan; *adi.* celovški.
Klattau Klatov.

Klausenburg Kološ.
Kleinasien Mala Azija, Natolija.
Kleinlak Mala Loka.
Kolin Kolin.
Köln Kolónija.
Kolos Haloze *pl.*
Komorn Komarno.
Komotau Homutov.
Königgrätz Kraljevi graděc.
Königinhof Kraljičini gew. Kraljevi dvor; *adi.* kraljedvorski.
Königsberg Kraljevěc.
Kopenhagen Kodanj.
Kopreinig Koprivnik.
Kopreinitz Koprivnica.
Koralpe Golověc.
Kötsch Hojčje.
Kragujewatz Kragujevěc.
Krain Kranjsko; Krainer Kranjěc; Krainerin Kranjica; *adi.* kranjski.
Krainburg Kranj.
Krakau Krakov.
Kranichsfeld Račje.
Krappfeld Grobniško polje.
Kraxen Krašnja.
Kremnitz Krémnica.
Kremsier Krómeriž.
Kreuz Križevci *pl.*
Kroatien Hrvatska, Hrvaško, Hrovaško; Kroate Hrvat, Hrovat.
Kroisenegg Rakovnik.
Kronau Kranjska gora.
Kronstadt Bráševo.
Kropp Kropa.
Krumau Krumlov.
Küllenberg Kilovče *pl.*
Kulmberg Hum (Holm).
Kulpa Kolpa.
Küstenland Primorje, Primorsko.
Kuttenberg Kutna gora; *adi.* kutnogorski.

Laas Lož.
Lacedämonien Lacedemon.
Laibach Ljubljana; (Fluss) Ljubljanica; Laibacher Ljubljaněc, Ljubljančan; Laibacherin Ljubljanka, Ljubljančanka; *adi.* ljubljanski.
Lak Loka.
Landstraß Kostanjevica.
Lappland Lapónija, Laponsko; Lappländer Laponěc.
Laserbach Loški potok.
Lateiner Latiněc.
Latschach Loče *pl.*
Laufen Ljubno.
Lausanne Lozana.
Lausitz Lužice *pl.*, Lužica.
Lavant Labod.
Lavantthal Labodska dolina.
Lech Lika.
Lees Lesce *pl.*
Leibnitz Lipnica.
Leipzig Lipsko.
Leitha Litava.
Leitmeritz Litomerice *pl.*
Leitomischel Litomíšělj.
Lemberg Lvov.
Lengenfeld Dovje.
Leoben Ljubno.
Lesina Hvar.
Leutschach Luče *pl.*, Lučane *pl.*
Leutschau Levoča.
Leyden Lugdan.
Libanon Liban, Libanon.
Licca Lika.
Lichtenwald Sévnica.
Limbach Lendava.
Linz Liněc.
Lisignano Lužnjan.
Lissa Vis.
Lissabon Lizbona.
Lithauen Litva, Litvansko.
Litorale Primorje.
Littai Litija.
Livland Livonija.
Livorno Livorěn.
Lodomerien Vladimirija, Vladimirsko.
Loibl Ljubèlj.
Loire Loara.
Loitsch Logatěc.
Lombardei Lombardija, Lombarško.
Lothringen Lotaringija.
Lübeck Ljubek, Búkověc.
Luegg Predjama.
Lurnfeld Turje.
Luscharienberg Sv. Višarje *pl.*
Lussin grande Lošínj.
Lustthal Dol.
Luttenberg Ljutomer, Lotmerk.
Lützen Lužin.
Lyon Lijon, Lugdun.

Maas Moza.
Madeira Madejra.
Magdeburg Devin.
Maglern Medgorje.
Magyar Madžar.
Mähren Moravsko.
Mährenfels Lipoglav.
Maichau Mihovo.
Mailand Milán.
Main Men, Majna, Mogan.
Mainz Moguncija.
Malborget Naborjet.
Malgern Mala gora.
Mannsburg Méngĕš.
Mantua Mántova.
Marburg Maribor.
March Morava.
Maria Elend Podgorjani *pl.*
Maria Gail Sv. Marija na Zili.
Maria Saal Gospasveta.
Maria Stift Sv. Marija na gori.
Maria-Theresienopel Sobotica.
Maria Wörth Sv. Marija na otoku.
Mariazell Marijino Celje.
Marmora-Meer Belo morje.
Marseille Marzilj.
Masern Grčarice *pl.*
Matschach Mače *pl.*
Mautersdorf Matenja vas.
Mauthdorf Muta.
Maxau Makole *pl.*
Mecca Meka.
Meißen Mišĕnj.
Meleta Mlet.
Merseburg Mézibor.
Mexiko Mehika, Mejika.
Michelstetten Velésalo (Velésovo).
Mincio Minčij.
Minkendorf Mekine *pl.*
Mitrovitz Mitrovica.
Mitterburg Pazin.
Mohacz Mohač.
Moldau Veltava; (Land) Multansko.
Monfalcone Tržič.
Monte maggiore Učka gora.
Montenegro Črna gora, Črnogorsko; Montenegriner Črnogorĕc.
Montpreis Planina.
Moosburg Blátograd.
Moräutsch Moravče *pl.*
Mosel Mozela.
Moskau Moskva.
Möttling Metlika.
Möttnig Motnik.
München Monákovo, Mnihov.
Mur Mura.
Murinsel Medjimurje.
Mürz Murica.

Nabresina Nabrežina.
Naklas Naklo.
Narenta Neretva.
Nassenfeld Mokro polje.
Nassenfuß Mokronog.
Neapel Neapolj.
Neiring Mirna.
Neograd Novi grad.
Nesselthal Koprivnik.
Neudegg Mirna.
Neudorf Zavrh.
Neuhaus Doberna.
Neukirchen Nova cerkĕv.
Neul Nevlje *pl.*
Neumarktl Tržič.
Neusatz Novi sad.
Neu-Seeland Nova Zelandija.
Neusiedler-See Neždersko jezero.
Neusohl Banjska Bistrica.
Neustadtl Novo mesto, Rudolfovo; Neustadtler Novomeščan; *adj.* novomeški.
Neuthal Špitalič.
Neutra Nitra.
Newfoundland Njufondlend (novonajdena dežela).
Newyork Novi Jork, (Njujork).
Niederdorf Dolenja vas.
Niederlande Nizozemsko.
Nikolsburg Mikulov.
Nordsee Severno od. Nemško morje.
Norwegen Norveško, Norvegija.
Nowgorod Novgorod (Novi grad).
Nürnberg Norimberk.
Nussdorf Orehĕk; Orehovica.

Oberburg Gornji grad.
Oberfeld Vrhpolje.
Oberlaibach Vrhnika.
Obervellach Gorenji Belani *pl.*
Oblak Bloke *pl.*
Ödenburg Šopronj.
Ödengradez Pusti Gradĕc.
Oder Odra.
Ofen Búdim, Búda.

Olmütz Olomuc.
Oppa Opava.
Oppeln Opolje.
Orleans Orlean.
Orſowa Oršova, Ršava.
Oſſiach Osoje *pl.*
Oſterberg Sostro.
Öſterreich Avstrija, Avstrijsko, Avstrijansko; Öſterreicher Avstrijĕc, Avstrijan, Avstrijanĕc; *adi.* avstrijski, avstrijanski.
Oſterwitz Ostrovica.
Oſtſee Balt, Baltiško morje.
Ottmanach Otmanje *pl.*

Padua Pádova.
Paläſtina Palestina.
Palermo Palerĕm.
Pancsova (Pantſchowa) Pančova.
Pardubitz Pardubice *pl.*
Parenzo Poreč; *adi.* poreški.
Paris Pariz; Pariſer Parižan; *adi.* pariški.
Paſſarowitz Požarevĕc.
Paſſau Pasov.
Pavia Pavija.
Pedena Pičan, Pičĕm.
Perſien Perzija.
Peru Peruvija.
Peſt Pešta.
Petersburg Petrograd (Peterburg).
Peterwardein Petrovaradin.
Pettau Ptuj.
Pfalz Palatinat (Palacija).
Philippopel Plovdiv.
Phönizien Fenicija; Phönizier Feničan; *adi.* feniški.
Piacenza Piačenca.
Piautzbühel Pijava gorica.
Piave Plava.
Piemont Piemont, Piemonteško.
Pilſen Plzĕnj.
Pinguente Bolzet, Buzet.
Pirano Piran.
Piſek Pisĕk.
Piſino ſ. Mitterburg.
Plattenſee Blatno od. Blatensko jezero.
Po Pad.
Poggersdorf Popča vas.
Poik Pivka.
Pola Pulj.
Polen Poljsko; Pole Poljak.
Pölland Poljane *pl.*
Pölling Polnik.
Polſtrau Središče.
Pöltſchach Poličane *pl.*
Pommern Pomoransko.
Ponigl Pónikva.
Pörtſchach Poreče *pl.*
Portugal Portugalija, Portugalsko.
Poſchega Požega.
Poſen Poznanj, Poznanjsko.
Potsdam Potsdam, Podstupim.
Prag Praga; Prager Pražan; *adi.* praški.
Prasberg Mozirje.
Preißeck Presek.
Preſsburg Požun.
Preußen Prúsija, Prusko; Preuß[e] Prus[...]
Prewald Razdrto.
Proßnitz Prostejev.
Przemysl Premisĕl.
Pulsgau Poljskava.
Puſſarnitz Požarnica.
Puſterthal Pústriška dolina.
Pyrenäen Pireneje *pl.*, Pirenejsko pogorje.

Quarnero Kvarnerski zaliv.
Quisca Kumsko.

Raab Raba.
Radkersburg Radgona.
Radmannsdorf Radólica.
Raguſa Dubrovnik.
Rakonitz Rakonice *pl.*, Rakonik.
Rann Bréžice *pl.*
Ratſchach Rateče *pl.*
Raudnitz Róvdnica.
Regen Rezna.
Regensburg Rezno, Ratisbona.
Reichenberg Liberce *pl.*
Reifnitz Ribnica.
Reppnach Repnje *pl.*
Reſia Rezija.
Rhein Ren, Rajna.
Rhone Rodan.
Rieg Kočevska Reka.
Rieſengebirge Krkonoši *pl.*, Krkonoške gore.
Riſano Rižana.
Rodokendorf Radohova vas.
Rohitſch Rogatĕc; *adi.* rogaški.
Rom Rim; Römer Rimĕc, Rimljan; *adi.* rimski.

Rosenthal Rožna dolina.
Rossegg Rožek.
Rostock Róstok.
Rothwein Radovna.
Rottenbühel Črnelo.
Roveredo Rovered.
Rovigno Rovínj.
Rudolfswert s. Neustadtl.
Rügen Rujana.
Rumänien Rumunsko.
Rumelien Rumelija.
Ruprechtshof Rupreči vrh.
Rußland Rusija, Rusko; Russe Rus.

Saale Zala.
Saatz Žatěc.
Sabatberg Sveta sobota, Bukovi vrh.
Sachsen Saksonsko, Saksonija.
Sachsenfeld Žalěc.
Safnitz Žabnica (Krain).
Sagor Zagorje.
Saidschitz Zaječice *pl.*
Saifnitz Žabnice *pl.* (Kärnten).
Sairach Žiri *pl.*
Saldenhofen Vozenica.
Salerno Salern.
Salloch Zálog.
Salona Solin.
Salzburg Salcburg, Solnograd.
Sann Savinja.
Saracene Saracén.
Sardinien Sardinija, Sardinsko.
Sattnitz Sóteska; Osójnica.
Sauritsch Závršje.
Save Sava.
Saveanwohner Posavěc.
Savenstein Boštanj.
Savethal Posavje.
Savoyen Savoje; Savoyarde Savojěc.
Scardona Skradin.
Scharding Šarnica.
Scharfenberg Svibno, Sviběnj.
Schelde Skalda.
Schemnitz Ščavnica.
Scheraunitz Žirovnica.
Scherendorf Črneča vas.
Scheuern Širje *pl.*
Schistowa Svištov.
Schlackau Slavkov.
Schleinitz Slivnica.
Schlesien Sileško, Sleško, Šlezija; Schlesier Šlezák; *adi.* sleško.
Schneeberg Snežnik.
Schneekoppe Snežka.
Schönberg Žumberk.
Schönbrunn Vrzdeněc.
Schönstein Šoštanj.
Schottland Škócija.
Schumla Šuměn.
Schütt Podrtje; Šuta.
Schüttinsel Čalokez.
Schwaben Švabsko, Švábija.
Schwarzenbach Črni potok, Črna.
Schwarzenberg Črni vrh.
Schwarzwald Črni les.
Schweden Švedsko, Švedija.
Schweiz Švica, Švicarsko; Švajca, Švajcarsko.
Schwerz Zvirče *pl.*
Sebenico Šibenik.
Seebach Zapoge *pl.*
Seedorf Jezero.
Seine Sena.
Seisenberg Žužemberk.
Seitzdorf Žiče *pl.*
Semlin Zemun.
Semendria Smederevo.
Semering Sémernik.
Senosetsch Senožeče *pl.*
Serbien Srbija, Srbsko.
Servola Škeděn.
Sesana Sežana.
Sevilla Sevilja.
Sibirien Sibirija, Sibirsko.
Sichelburg Žumberk.
Sicheldorf Žetinci *pl.*
Siebenbürgen Erdeljsko, Sedmograško.
Siegersdorf Žiganja vas.
Silistria Silistrija.
Sissek Sisěk.
Sittersdorf Šetara (Žitara) vas.
Sittich Zatičina.
Sizilien Sicilija.
Skalitz Skálica.
Skandinavien Skandinavija.
Skutari Skaděr.
Slavonien Slavonija, Slavonsko.
Sluin Slunj.
Smyrna Smirna.
Sophia Sreděc, Sofija.
Spalato Splet.
Spanien Španija, Špansko.
Spree Spreva.
Stadelhofen Gumno.

St. Ägyd Šent Il.
Stainz Ščavnica.
St. Barthelmä Šentjernej.
St. Cruce-Inseln Sv. Kriški otoki, Sv. Kriško otočje.
St. Daniel Štanjel.
Steiermark Štajersko, Štirsko; Steierer Štajerěc; *adi.* štajerski.
Stein Kamnik.
Steinamanger Sobótica, Sobotišče.
Steinbrück Zidani most.
Steinbühel Kamna gorica; (bei Stein) Záperce.
Stephansdorf Štepanja vas.
St. Georgen Šenčur.
St. Kanzian Škocjan.
St. Marein Šmarje.
Stockendorf Stojanski vrh; Planina.
St. Peter Šempetěr.
Straßburg Štrasburg; Brodnica.
Strymon Struma.
Stuhlweißenburg Stolni Beligrad.
St. Veit Šentvid.
Suchen Draga.
Südsee Južno morje.
Suetschach Sveče *pl.*
Sulzbach Solčava, Sučava.
Syrakus Sirakúz.
Syrmien Srem.
Szalatna Slatina.
Szegedin Ségedin.
Szobotist Sobotišče.

Tainach Tinje *pl.*
Tajo Taho.
Tarvis Terbiž.
Tasmanien Tazmanija.
Taurus Tavěr.
Temes Tamiš.
Temeswar Temešvar.
Tersain Terzin, Terzina.
Teschen Tešín.
Tetschen Dečín.
Theiß Tisa.
Themse Temza.
Theresienstadt Terezín.
Thermopylä Termopile *pl.*
Thessalonich Solún.
Thorn Torún.
Thrazien Trácija.
Thüringen Turingija.
Tiber Tibera.
Ticino Tičin.
Tiefenthal Vrbovče; Gl[redacted]
Tigris Tigěr.
Tilsit Tilža.
Tirol Tirolsko, Tirole *pl.*
Tiszolcz Tisověc.
Tolmein Tolmin, T'min.
Töplitz Toplice.
Toulon Tulon.
Toulouse Tuluza.
Transalpinisch zaplaninski.
Trapezunt Trebizond.
Trautenau Trutnov.
Treffen Trebno.
Trentschin Trenčin.
Treviso Treviž.
Triebau Tribova.
Trient Trident.
Trier Trevir.
Triest Trst; Triestiner Tržačan, (Tr- žan); *adi.* tržaški.
Trifail Trbovlje *pl.*
Triglau Triglav.
Tripoli Tripolj.
Troppau Opava, Tropava.
Tschakathurn Čakověc.
Tschaplach Čeplje *pl.*
Tschernembl Črnomělj.
Tschernutsch Črnuče *pl.*
Tschitsche Čič.
Tschubar Čaběr.
Tuchein Tuhinj.
Tüffer Laško, Laški trg.
Tunis Tunizija.
Türkei Turčija, Turško; Türke Tur[k] *adi.* turški.
Tybein (Duino) Devin.
Tyrnau Trnava.
Tyrus Tir.

Udine Viděm.
Ukraine Ukrajina.
Ulrichsberg Šenturška gora.
Ungarn Ogersko; Ungar Ogěr; *adi.* ógerski.
Unterbergen Pódgora.
Unterdeutschau Nemška Loka.
Unterwalden Podlesje.
Unterwarmberg Topla reběr.
Unz Uněc.
Upsala Upsala.
Uskokengebirge Gorjanci *pl.*

Veglia Krk.
Veitsberg Šentviška gora.
Velden Vrba (Velden).
Veldes Bled.
Vellach Bela.
Venedig Benetke *pl.*
Vereinigte Staaten Zjedinjene države [*pl.*
Veröze Verovitica.
Versailles Verzélj, Verzalj.
Vesuv Vezuv.
Vicenza Vičenca.
Vigaun Bégunje *pl.*
Viktring Vetrinj.
Villach Belak.
Villacheralpe Dobrač.
Vinkovze Vinkovci *pl.*
Visignano Vižinjan.
Völkermarkt Velikověc, Vélkověc.
Volosko Volovsko.
Vorarlberg Predarelsko.
Vorau Borova.
Vorder-Indien Prédnja Indija.

Waag Vag.
Wagram Ogrun.
Waitsch Vič.
Waizen Vacov.
Wallachei Valahija, Valaško.
Waltendorf Bavta vas.
Warasdin Varaždin.
Warschau Varšava.
Watsch Vače *pl.*
Weichsel Visla.
Weichselburg Višnja gora.
Weimar Vojmir.
Weinbühel Vinja gorica.
Weinitz Vínica.
Weißenfels Bela peč.
Weißenstein Zagraděc.
Weißkirchen Bela cerkěv.
Wernsee Veržeje *pl.*
Werschetz Veršěc.
Weser Vezra.
West-Indien Zahodnja Indija.
Westphalen Vestfalsko.
Wieliczka Velička.
Wien Dunaj, Beč; Wiener Dunajčan; Wienerin Dunajčanka; *adi.* dunajski.

Wieselburg Mošonj.
Wight Vajt.
Wildenegk Bilnik.
Windischfeistritz Slovenska Bistrica.
Windischgraz Slovénji Graděc.
Windischlandsberg Podčetrtěk.
Wippach Vipava, Lipava.
Wittingau Trebonj.
Wochein Bóhinj.
Wolfsberg Volšberk.
Wolfsbühel Volčji potok.
Wolga Volga.
Wolhynien Volinj, Volhinija.
Wöllan Velenje.
Woltschach Vuče *pl.*, Volče *pl.*
Wördl Otočič.
Wörther-See Vrbsko od. Celovško jezero.
Wrußnitz Brusnice *pl.*
Würtemberg Virtemberško.
Würzburg Vireburg.
Wurzen Podkoren.

Zara Zaděr.
Zarskoe Selo Carsko selo.
Zarz Sorica.
Zauchen Suha.
Zedlitzdorf Sedlice *pl.*
Zeier Sora.
Zellnitz Sélnica.
Zellting Cajnkovci.
Zemplin Zemno.
Zeng Senj.
Zips Spiš.
Zirklach Cerklje *pl.*
Zirknitz Cerknica.
Zittau Žitava.
Zloczow Zločov.
Znaim Znojmo, Znojěm.
Zoll Podvelb.
Zollfeld Gosposvetsko polje.
Zombor Zombor.
Zoptenberg Sobotka.
Zürich Curih, Tigur.
Zweinitz Svínica.
Zwischenwässern Medvode *pl.*
Zwittau Svitava.

Verzeichnis einiger Personennamen.

Adalbert *m.* Adalbert, Vojteh (čech.).
Adelheid *f.* Adelajda, Adela, Dela; *dem.* Délica. [Dolfe.
Adolf *m.* Adolf; (im gem. Alltagston)
Agathe *f.* Agata.
Agnes *f.* Neža; *dem.* Nežika u. Nežica.
Ägydius *m.* Egidij, Ilĕn, Tilĕn, Tilh.
Alexander *m.* Aleksandĕr.
Alexius *m.* Aleš, Aleksij. [Lojzĕk.
Alois *m.* Alojzij; (gem.) Lojze; *dem.*
Aloisia *f.* Alojzija; (gem.) Lojza; *dem.* Lojzika.
Amalia *f.* Amalija; (gem.) Málika u. Málica.
Ambrosius *m.* Ambrož, Ambrozij.
Andreas *m.* Andrej, Andrijaš; *dem.* Andrejče, Andrejčĕk. [čika.
Anna *f.* Ana; *dem.* Anica, Anka, An-
Anton *m.* Anton; (gem.) Tone; *dem.* Tonče, Tončĕk.
Antonie *f.* Antonija; (gem.) Tona; *dem.* Tónica, Tónčika.
Apollonia *f.* Apolonija; (gem.) Polóna; *dem.* Polónica, Polónka.
Augustin *m.* Avguštin; (gem.) Gustel.

Barbara *f.* Barbara; (gem.) Barba; *dem.* Bárbika.
Bartholomäus *m.* Jernej; *dem.* Jernejče, Jernejčĕk, Nejčĕk.
Bernhard *m.* Bernard.
Blasius *m.* Blaž; *dem.* Blaže, Blažĕk.

Cäcilie *f.* Cecilija; (gem.) Cila; *dem.* Cilika.
Caspar *m.* Gašper.
Charlotte *f.* Karolina; *dem.* Karolinka.
Christine *f.* Kristina; *dem.* Kristinka.
Christof *m.* Krištof.
Chrysostomus *m.* Krizostom, Zlatoust.
Clara *f.* Klara; *dem.* Klárica.
Clemens *m.* Klemen.
Cyrillus *m.* Ciril; *dem.* Cirilčĕk.

Daniel *m.* Danijel, Danilo. [(russ.).
Demetrius *m.* Demetĕr; Dimitrij
Dorothea *f.* Doroteja, Dora; (gem.) Rotija; *dem.* Dorica, Dorka, Rotijica.

Eduard *m.* Edvard; (Slavoljub, Sla- mil kroat.).
Elisabeth *f.* Elizabeta; (gem.) Ošpeta, Špela, Liza; *dem.* Špélica, Lizika.
Emilie *f.* Emilija; *dem.* Mílica, Milka.
Erasmus *m.* Erazĕm.

Felix *m.* Feliks, Srečko.
Ferdinand *m.* Ferdinand, Ferko; (gem.) Nande; *dem.* Nandĕk.
Francisca *f.* Frančiška, Franja; (gem.) Franica; *dem.* Fráncika.
Franciscus *m.* Frančišĕk, Franjo; (gem.) France; *dem.* Francĕk.
Friedrich *m.* Friderik, Miroslav.

Georg *m.* Jurij; *dem.* Jurče, Jurĕk.
Gertraud *f.* Jedert; (gem.) Jera; *dem.* Jérica.
Gottfried *m.* Bógomir.
Gottlieb *m.* Bógomil.
Gregor *m.* Gregor, Gregorij; (vulg.) Grega u. Groga; *dem.* Gregĕc u. Grog-

Heinrich *m.* Henrik, Hinko.
Helene *f.* Helena; (gem.) Lena, Lenka, Alenka; *dem.* Lénica, Alenčica, Jelka.
Hermagoras *m.* Mohor.
Hieronymus *m.* Hijeronim; (gem.) Jeronim.

Ignaz *m.* Ignacij (Ognjeslav, Vatroslav kroat.); (gem.) Nace; *dem.* Nacĕk.
Irenäus *m.* Irenej; Jernej (vgl. Bartholomäus).

Jakob *m.* Jakob; (gem.) Jaka; *dem.* Jakĕc.
Jobst *m.* Jošt.
Johann *m.* Jovan, Ivan, Janko; (gem.) Janez; *dem.* Ivanĕk, Janezĕk; Anže, Anžĕk. [ka.
Johanna *f.* Jovana, Ivana; *dem.* Ivan-
Josef *m.* Jožef, Josip; (gem.) Jože, Pepe; *dem.* Jožĕk, Joško.
Josefa (Josefine) *f.* Jožefa, Josipina; (gem.) Zefa, Pepa; *dem.* Zefka, Pépica.
Julie *f.* Julija; *dem.* Júlika.

Karl *m.* Karol (Dragotin).
Karoline *f.* Karolina (Dragojila); (gem.) Lina; *dem.* Línica.
Katharina *f.* Katarina; (gem.) Katra; *dem.* Käthchen Kátrica, Katinka.
Kosmas *m.* Kozma.

Ladislaus *m.* Ladislav, Lacko.
Lazarus *m.* Lazar.
Leo *m.* Leon.
Leonhard *m.* Leonard; (gem.) Lenart.
Leopold *m.* Leopold (Lavoslav); (gem.) Polde; *dem.* Polděk.
Leopoldine *f.* Leopoldina (Lavoslava); (gem.) Polda; *dem.* Póldika.
Lorenz *m.* Lavrencij, Lovro, Lorenc; (gem.) Lovre.
Lucia *f.* Lucija; (*vulg.* auch) Luca.
Ludwig *m.* Ludovik, Ljudevit.
Lukas *m.* Lukež; (gem.) Luka; (Svitoslav).

Marcus *m.* Marko; (gem.) Marka.
Margareta *f.* Margareta, Marjeta; (gem.) Meta; *dem.* Marjética, Marjetka, Metka.
Maria *f.* Marija; (gem.) Mica, Mina; *(triv.)* Maruša; *dem.* Maríca; Micika, Minica, Minka; Marušica.
Martha *f.* Marta.
Martin *m.* Martin (Davorin).
Mathias *m.* Matija; (gem.) Matijěc, Matic; *dem.* Matiče, Matiček.
Mathilde *f.* Matilda; *dem.* Tilka.
Matthäus *m.* Matevž, Matej.
Methodius *m.* Metodij, Metod.
Michael *m.* Mihael; (gem.) Miha; *dem.* Mihěc, Miško (kroat.).
Moses *m.* Mojzes, Mojsij.

Natalie *f.* Natalija; Božena (kroat.).
Nikolaus *m.* Nikolaj; (gem.) Miklavž; Nikica (kroat.).

Olga *f.* Olga.
Ottilie *f.* Otilija.
Otto *m.* Oton.
Ottokar *m.* Otokar.

Paul *m.* Pavěl; (gem.) Pavle; *dem.* Pavelčěk.
Peter *m.* Petěr.
Philipp *m.* Filip; (gem.) Lipe.

Raimund *m.* Rajmund, Rajko; (gem.) Mund.
Richard *m.* Rihard, Rikardo (kroat.).
Rochus *m.* Rok.
Rosalie *f.* Rozalija; (gem.) Rozala; *dem.* Zálika.
Rudolf *m.* Rudolf; (gem.) Dolfe.

Sebastian *m.* Sebastijan; (gem.) Boštjan.
Sigismund *m.* Žiga, Sigismund.
Simon *m.* Šiměn, Šimón.
Sophie *f.* Zofija; *dem.* Zófika.
Stanislaus *m.* Stanislav; (gem.) Stanko.
Stephan *m.* Štefan; *dem.* Štefěk, Štefančěk.
Stephanie *f.* Štefanija.

Theodor *m.* Teodor (Božidar).
Theophilus *m.* Bogomil.
Theresia *f.* Terezija; (gem.) Reza; *dem.* Rézika.
Thomas Tomaž, Tomo; *dem.* Tomažěk, Tómica.

Ulrich *m.* Ulrik; (gem.) Urh.
Urban *m.* Urban; (gem.) Verban.
Ursula *f.* Uršula; (gem.) Urša; *dem.* Uršika.

Valentin *m.* Valentin; (gem.) Tine, Balant; *dem.* Tinče, Tinčěk.
Veit *m.* Vid.
Victor *m.* Viktor (Zmagoslav).
Vincenz *m.* Vincencij, Vinko; (gem.) Cene.

Wenzel *m.* Venceslav, Vaclav (čech.).
Wilhelm *m.* Vilhelm, Viljem.
Wladimir *m.* Vladimir, Vladko.
Wolfgang *m.* Volbenk, Vuk (= Volk kroat.).

Xaver *m.* Ksaverij.

Zacharias *m.* Caharija.

Verbeſſerungen und Zuſätze.

Abfordern terjati; izterjati ſt. tirjati.
Abführungsmittel *n.* čistilni lek ſt. čistivni lek.
Acclamation *f.* vzklik; *per acclamationem* z vzklikom.
Alumnus *m.* bogoslovče.
Aufklärung *f.* (des Geiſtes) prosveta ſt. osveta.
Augengläſer *pl.* očali *pl.*, naočniki *pl.*
Augur *m.* ſt. *n.*
Aurikel *f.* ſt. *n.*
Auſpicien ſt. Auspicien.
auswurzeln izrvati ſt. izruti.
Axt *f.* robilnica ſt. robevnica; **ebenſo** bei Bundaxt.

Bank *f.* pruka ſt. prnka.
Bankactie *f.* bankna — ſt. bankina délnica.
Basrelief *n.* ſt. *m.*
beflügeln peroti — ſt. peruti dati.
Beißbeere ſt. Beißbere.
Beſuch *m.* posèt.
beſuchen posetiti.
bezeichnen znamenovati, znamenati; zaznamenovati, zaznamenati.
Bote *m.* sel ſt. sël.
Brautjungfer *f.* podsnehlja.
breſthaft neboglèn, bolehěn, betežěn.
Brombeerſtrauch *m.* ostrožnica, ostroga.

Candelaber *m.* svetilnik, lesteněc.
Cap *n.* ſt. *m.*
Carbonade *f.* pržola.
Carbunkel *m.* prišč, tvor, uljè (-ésa).
capriziös ſt. capriciös.
Chryſolith ſt. Chryſolit.
Cotangente ſt. Contangente.
Creditiv *n.* poverilno — ſt. poveralno pismo.
Cridar ſt. Cridator.
cultiviert izobražen ſt. izobrazen.
Cyklus ſt. Cyclus.

Delinquent ſt. Deliquent.
deſperat ſt. desſperat.

Ehepacten *pl.* ženitbena — ſt. ženitbina pogodba.
Statt „**Eicher**" ſchreibe richtig „Aicher"; ebenſo Aichfaſs, Aichgebür, Aichmaß, Aichſtab.
Eiferſucht ſt. Einferſucht.
Elende *f.* ubožica ſt. ubozica.
Epheu *m.* ſt. *f.*
Epiſcopat ſt. Episcopat.
Eſparſette ſt. Esparſette.
Euter *n.* ſt. *f.*

Faſer *f.* ſt. *m.*
Faſtnacht, Faſtnachtsnarr, Faſttag ſt. Faſternacht, Faſtertag.
Fenchel-, Fenchelöl *n.* koprčev, koprčevo olje ſt. kopričev, kopričevo olje.
Fonds *m.* (ſpr. Fond) ſt. Fond.

Gatter *n.* ſt. *m.*

Hals; aus vollem —e lachen na ves glas se smejati (sméjem u. smejim).
Harnſtrenge *f.* opárnost (b. Vieh); an der — leidend opárěn.

ihr (v. zweien) njijin ſt. njijn.

leichtſinnig lehkomiseln.

morgig jutršnji, jutrašnji ſt. jutrajšnji.

Onkel *m.* ſ. Oheim.

Trunk *m.* popivěk.

Überflutung *f.* poplavěk.

Abkürzungen.

adi. = Adjectiv.
adv. = Adverbium.
arith. = arithmetisch.
astr. = astronomisch.
bot. = botanisch.
chem. = chemisch.
coll. = Collectivum.
coni. = Conjunction.
dem. = Deminutiv.
f. = Femininum.
fig. = figürlich.
gem. = gemein.
gen. = Genetiv.
geom. = geometrisch.
impf. = imperfectiv.
indecl. = indeclinabel.
interi. = Interjection.
interr. = interrogativ.
intr. = intransitiv.
iter. = iterativ.
m. = Masculinum.
math. = mathematisch.
mil. = militärisch.
min. = mineralogisch.
mont. = montanistisch.
mus. = musikalisch.
n. = Neutrum.
num. = Numerale.
pf., *prf.* = perfectiv.
phil. = philosophisch.
phys. = physikalisch.
pl. = Plural.
praep. = Präposition.
pron. = Pronomen.
refl. = reflexiv.
rel., *relat.* = relativ.
s. = siehe.
st. = statt.
subst. = Substantivum.
tr. = transitiv.
triv. = trivial.
u. s. w., ꝛc. = und so weiter.

; weist nach vorausgehenden imperfectiven Zeitwörtern auf nachfolgende perfective; dasselbe Zeichen dient zur Trennung slovenischer, zu demselben deutschen Schlagworte gehörender Ausdrücke, die in verschiedener Beziehung gebraucht werden und demnach verschiedene Bedeutung haben.

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 05857 1665

